

Giới thiệu Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư

Trong tác phẩm Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư của tác giả Hạ Nhất Dạ là siêu phẩm kết hợp 2 thể loại hot nhất hiện nay. Bạn sẽ cảm nhận những tình khúc ngôn tình cổ đại, ngọt ngào của bại gia tử của gia tộc luyện dược xuyên không tới tương lai

Không học vẫn không kĩ năng chỉ biết xài không biết kiếm

Vì giấc mộng trở thành dược sư mà bất đắc dĩ phải bán mình

Sau đó giặt quần áo nấu ăn luyện đan ẩm giường

Cùng thực vật tranh đấu quyết liệt nghiên cứu dược thiện rượu thuốc chế dược luyện đan

Hằng hái phần đầu cường thế thay đổi

Cuối cùng viết lên một câu truyện hay và xưa về một đại đại luyện đan sư

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

”Ngụy Tử Tiên, nam, 19 tuổi, độc thân, đừng nhìn tôi lớn lên mang gương mặt của một siêu sao thể này, kì thật tôi là một người có lý tưởng, khát vọng làm một công việc tự do (T_T kỳ thật chính là chơi bồi lêu lổng đi!!). Khụ ~ Được rồi, kỳ thật bản nhân rất bẽ bộn, đây là các người bức tôi nói! Tôi đường đường chính là Thái tử gia “Cát nhân đường” a! Ha ha ~ lợi hại đi! (kỳ thật chính là đại phú X thôi...) “

Trên đây là lời dạo đầu mỗi lần Ngụy thiếu gia đi tán gái đều dùng, tuy rằng tầm thường đến không thể tầm thường hơn, nhưng có thể nói là rất phù hợp nha. Đối với chuyện này, hồ bằng câu hữu của Ngụy thiếu gia chỉ biết lắc đầu thờ dài, thói đời a!

Cát Nhân Đường, đó là tiệm thuốc nổi danh nhất cả nước, có lịch sử cả trăm năm rồi. Tổ tiên có không ít người làm thái y, đều đã từng được xem bệnh cho hoàng thượng. Cửa hiệu lâu đời, danh tiếng tốt, thuốc càng không nói, có không ít loại được phối theo bí phương gia truyền, hiệu quả so với thuốc tây tốt hơn nhiều, được tính ôn hòa lại không gây hại cho cơ thể. Nghe nói năm đó người R quốc tìm đến muốn mua, trả rất nhiều đại giới mà không được đồng ý. Có thể nói đây là tiệm đứng đầu cả nước về chế dược nha.

Chủ nhân đương nhiệm của Cát Nhân Đường là truyền nhân Ngụy gia đời thứ tám Ngụy Thanh sam Ngụy lão gia tử. Ngụy Tử Tiên chính là trưởng tôn của Ngụy lão gia tử.

Nói đến Ngụy lão gia tử chính là người không ai không biết không ai không hiểu, hằng năm khai trương tiệm thuốc mới đều là người thấp nển hương đầu tiên. Chỉ cần nói đến tên dược liệu, Ngụy lão gia tử không gì là không biết, hơn nữa chính mình còn nghiên cứu ra Cửu hoa khư phong tán cùng Ô kim bạch lộ hoàn độc quyền trong và ngoài nước, là loại dược nổi tiếng đứng đầu danh sách của Cát Nhân Đường. Chính vì vậy, ông hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu Dược vương.

Để hiểu việc chế dược, trừ bỏ phải quen thuộc dược tính của các loại dược liệu, ngoài ra đương nhiên còn phải hiểu biết y thuật, nhưng thật ra tình thông y thuật cũng chưa chắc đã đủ. Ngụy gia tử trước tới nay chỉ chế dược không chữa bệnh, hơn nữa còn chỉ truyền cho con cháu trong nhà, đây là quy củ do tổ tông lưu lại. Còn mấy vị thái y lúc trước, cũng chỉ là đệ tử Ngụy gia thôi.

Ngụy lão gia tử có ba người con trai. Trưởng tử Hồng Vượng làm người nhân hậu, từ nhỏ đã được giáo dục để trở thành người thừa kế. Chăm chỉ đọc y thư, đối với chế dược học tập càng nghiêm túc. Thứ tử Hồng Ngạn thông minh hơn người, tình thông kinh thương nhưng lại hiểu tính kế, quá mức con buôn, cũng nhiều lần hướng Ngụy lão gia tử tỏ vẻ nguyện ý trợ giúp huynh trưởng kinh doanh Cát Nhân Đường nhưng Ngụy lão gia tử cũng chưa tỏ thái độ gì. Tiệm dược này nói là buôn bán nhưng cũng không phải là buôn bán. Kinh doanh cả trăm năm đều là dựa vào chất lượng thực tế cùng với danh tiếng. Một chút lợi nhỏ cũng không được tham lam, đệ tử có tâm thuật bất chính thì không được học chế dược. Đó cũng là quy củ đại gia chủ truyền xuống. Còn về con trai thứ ba Hồng Khánh thì lại không học chế dược cũng không kinh doanh, mà đi theo con đường làm quan, một năm cũng không về đại trạch đến hai lần.

Hai mươi năm trước, trưởng tử Hồng Vượng vừa thành thân một tháng thì bất hạnh gặp tai nạn xe cộ mà qua đời. Ngụy lão gia tử mất đi người con trai, Cát Nhân Đường thiếu đi một chủ nhân. Theo lý, nếu con trưởng đã mất thì phải chọn ra một người để kế thừa, mà Hồng Khánh lại không để ý đến tổ nghiệp nên mọi người đoán rằng người thừa kế sẽ là thứ tử Hồng Ngạn. Nhưng Ngụy lão gia tử lại nói một câu: ”Ta vừa mất con, không có tâm tình để ý chuyện khác, chuyện này để sau hẵng nói.” khiến cho việc này cứ thế dừng lại.

Một tháng sau, tân hôn thê tử của Hồng Vượng phát hiện đã có thai hai tháng. Điều này làm cho Ngụy gia vốn đang chìm trong không khí u ám nhất thời

dị thường kinh hi. Trong đó kích động nhất phải nói tới Ngự lão gia tử. Đồng thời mất đi con trai cùng người có tư cách thừa kế nhất, điều này làm cho Ngự lão gia tử mới hơn năm mươi phút chốc già đi mười mấy tuổi. Nhưng làm chủ của cả một gia đình, mọi việc còn chờ hần quyết định, mọi người cũng đang chờ hần tuyên bố Hồng Ngạn là người thừa kế...

Đúng lúc này, tin vợ con trai cả mang thai không thể nghi ngờ là đã mang đến cho lão gia tử một tia hi vọng mới. "Nếu đây là nam hài, thì phải là trưởng tôn Ngự gia ta. Hồng Vượng a, ta nhất định sẽ bồi dưỡng hần thành người thừa kế xuất sắc nhất! Hồng Vượng a, phù hộ Ngự gia ta đi. Nếu là nam hài..." Trong lúc Ngự lão gia tử thiết tha mong đợi cùng Ngự Hồng Ngạn nguyên rủa, Ngự Tử Tiên sinh ra. Nghe nói ngày đó khi cậu sinh ra thì trời giáng điềm lành. Cái gì? Các người hỏi là điềm lành gì sao? Nói ra thì cũng rất lại hại nha. Khi đó lôi điện nảy ra đầy trời, giữa trưa mà giống như ban đêm, mưa đá ào ào trút xuống. Chuyện này J thành bao nhiêu năm nay chưa từng thấy qua, ngày đó thật là khiến người ta khó sống nha!! Lợi hại đi, ha ha ha!!! (Mọi người hắc tuyến: Ngự thiếu, ngài xác định đó là điềm lành sao? Đây rõ ràng là thiên tai a, mà ngươi khẳng định là một cái tai họa!!)

"Thiết ~ Các người hiểu cái P. Lão gia tử ta nói, có thể khiến trời rung chuyển, mưa đá rơi xuống tạo ra tiếng vang lớn như vậy về sau nhất định sẽ làm nên chuyện lớn (Oa hu, chém a~~) Mọi người tiếp tục YY trong lòng: đầu chỉ rơi xuống, còn tạo thành hồ a... Quên đi, có người tính tiền là được.

"Hào, Ngự thiếu trời sinh không là người bình thường a, chúng ta đi theo Ngự thiếu sẽ có thịt ăn!! Ha ha ~~~"

"Đúng vậy! Đúng vậy! Cát Nhân Đường thiếu đông gia, J thành không ai không biết, chính là người trong mộng của toàn bộ các thiếu nữ xinh đẹp khuê các trong thành a, ha ha ~~~"

Cái gì? Ăn chơi trác táng? Ngài nói đúng một nửa. Không học vấn không nghề nghiệp? Này, ngài sao có thể oan uổng cho Ngự thiếu của chúng ta? Theo như lời nói của Ngự lão gia tử thì Ngự Tử Tiên chính là truyền nhân của Dược vương! Đó là được ông trời ưu ái. Đừng thấy cậu ta từ nhỏ nhìn thấy sách liền ngủ, cứ đến trường là đầu đau, đi thi toàn trượt, nhưng đối với các loại dược liệu chỉ cần nhìn thấy hoặc qua một lần thì sẽ nhớ mãi không quên, lần sau nhìn thấy có thể nói ra tên, đối với các loại dược hoàn nghe tên là có thể nói ra nó gồm bao nhiêu vị thuốc. Đây là cái gì? Đây là thiên tài! Nhìn thấy sách liền ngủ so với điều này đã là gì. Ngự lão gia vì điều này đã không quản ngại khó khăn mà đem toàn bộ y thư, dược thư, phương thuốc có trong nhà ngày ngày đêm đêm đọc bên tai Ngự Tử Tiên. Cậu nghe đến mức nhàm tai, hơn nữa đối với các loại dược y vừa nghe là có thể nhớ ngay. Nói đến cũng thật kỳ quái. Bài khóa thì không bao giờ nhớ được, thế mà đối với các phương thuốc thì lại có thể đối đáp một cách trôi chảy a.

Theo như Ngự Tử Tiên nói, cậu đáng lý không nên lấy là Ngự Tử Tiên mà phải là Ngự Bảo Nhi! Từ khi Ngự Tử Tiên sinh ra thì cậu chính là báu vật trong bảo khố của Ngự gia. Bởi vì Ngự lão gia tử đem y đau đến tận xương, sủng đến tận trời a. Nhìn cái tên của hần thì biết, Tiên vừa là long tiên – nước dãi của rồng, đó chính là cực phẩm trong cực phẩm, nhưng tiên cũng là hy vọng kế thừa mong đợi của tổ tiên. Ngự đại thiếu gia từ nhỏ đã tắm bằng dược liệu, ăn cơm bằng dược thiện, thân thể là do Ngự lão dược vương tự tay điều trị. Đừng nhìn nhĩ tế cậu ta da dẻ trắng trẻo như trứng gà bóc, vóc người tinh tế, đây là hoàn toàn là do sống an nhàn sung sướng không thường xuyên rèn luyện tạo thành, thế nhưng sức khỏe rất tốt, từ nhỏ đến lớn chưa từng mắc qua bệnh nào.

Đều nói không nên nuông chiều tiểu hài tử, đối với sự trưởng thành của chúng không tốt, nhĩ thức của cậu mong chờ cậu lớn lên đến mức cổ cũng sắp dài ra nhưng Ngự thiếu của chúng ta đều sống vô cùng thoải mái, khỏe mạnh lớn dần, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng, nhìn chỉ hận không được cắn một miếng.

Tác giả có lời muốn nói: vô nghĩa không nói nhiều, cầu thân các loại duy trì. Cảm tạ thân duy trì bao dung, bá cầu văn minh lời bình, nhẹ nhàng chụp nga

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Muốn nói đến khuyết điểm của Ngự đại thiếu, chuyện đến trường không nhắc đến, người ta là Cát Nhân Đường thiếu đông gia, cần phải có văn bằng để làm chi? Cái gì? Người nói thiếu tầm nhìn? Mỗi ngày mang một đám người ăn của hần uống của hần, tiêu tiền không khác gì nước chảy mây trôi? Kìa Cát Nhân Đường gia đại nghiệp đại, mà cũng không nhắc đến chuyện này! Phải nói tiếp, Ngự thiếu chính là J thành công tử ca anh tuấn nhiều tiền, dùng lời của cậu ta nói đó là "Duyệt vô số người, trong Vạn Hoa từng, một phiến lá cũng không dính thân".

Chính là lần này, Ngự Tử Tiên gặp chuyện xui xẻo, và Ngự thiếu ở trong tình trạng hoàn toàn thất thủ.

Đó là một đêm say rượu, Ngự thiếu vừa mới chuẩn ra cửa sau Kim Quế phường. Đó là một cái hẻm nhỏ hẻo lánh, bất đồng với bên trong ngập trong vàng son, nghề hồng hương thơm, nơi này có sự yên tĩnh ngọn đèn hôn ám, nam nữ ái muội, này hết thấy hết thấy đều rất thích hợp để làm một chuyện!

Đúng vậy! Ngự thiếu bị đánh cướp! Xác thực nói là bị hai nam một nữ uy hiếp một chút, cướp đi tiền trên người, bởi vì tiền không nhiều lắm (T_T hiện tại ai còn mang tiền a, đều dùng thẻ) nên rất không nhân tính đem những thứ có thể lấy đi tỷ như đồng hồ trang sức đều lấy đi rồi, ngay cả đôi giày Italy thủ công đính chế da trâu cũng không buông tha.

Khi Ngự thiếu say rượu cộng thêm một khuôn mặt bầm tím như đầu heo tỉnh lại, mông lung trước mắt xuất hiện một thiên sứ. Thị lực khôi phục! OMG! Đây tuyệt đối là thiên sứ như người ta nói, tóc dài phiêu dật, đôi mắt động lòng người, khuôn mặt nhỏ nhắn lóe lóe ánh sáng thánh mẫu. Quan trọng nhất

là có một cỗ mùi thơm ngát đánh tới, nga, đó là hương vị được thảo, tươi mát, tự nhiên, không giống mùi nước hoa như mùi người chết, làm cho Ngụy thiếu tâm can đều bùm bùm hưng phấn.

“Không thể tưởng được... Em không trang điểm mà lại thật mê người, a ~ mê hoặc tôi đến hôn mê...” Một bên xoa huyết thái dương, Ngụy Tử Tiên còn không quên khen tặng mỹ nữ, “Tê... Tôi hẳn là không phải tối hôm qua quá nhiệt tình chứ, nga ~ như thế nào cả người đều đau! Tê ~ a ~ có phải hay không tôi gặp tai nạn xe cộ?”

Mỹ nữ mờ mịt nhìn Ngụy Tử Tiên, nga ~ dừng dừng ánh mắt ngây thơ ngập nước như vậy nhìn ta. “Khụ ~ Tôi gọi là Ngụy Tử Tiên, em có thể gọi tôi là Tử Tiên... Em ~ em vẫn là không nên thay đổi kiểu trang điểm này, vẫn là không trang điểm đẹp hơn, đúng rồi, em tên là gì?”

“Ngụy Tử Tiên?”

Nga, OMG, thanh âm này quá ngọt ngào, ôn nhu hô tên Ngụy Tử Tiên, Ngụy thiếu hoàn toàn thất thủ. Mỹ nữ mỉm cười cười, “Xin chào, tôi gọi là Tô Nghiên, tôi nghĩ anh đã nhận sai người rồi.”

Tô Nghiên... Tô nhan! Nga, tiểu mỹ nhân tên Tô Nhan a!

“Từ từ... A? Tôi nhận sai người? Chúng ta không phải đêm qua...” Lúc này đổi lại là Ngụy Tử Tiên mơ hồ.

“Đêm qua, tôi từ lúc công hội sớ tan tằm, trên đường trở về gặp anh ngã vào trong ngõ hẻm, lại bị thương, anh lại say quá lợi hại cho nên tôi đã kêu bạn trước hỗ trợ đem anh mang về đến đây, anh... không sao chứ?” Tô Nghiên về mặt thân thiết.

“A? Tôi bị thương? Tê ~” Sờ sờ mặt, nháy mắt thanh tỉnh không ít, xoay người đi đến trước tấm gương, “Nga! ! ! Khuôn mặt anh tuấn của ta! Khuôn mặt người gặp người thích, hoa gặp hoa nở của ta a! Là kẻ nào làm tổn thương gương mặt của, nếu để ta tìm ra ta nhất định lột da của người...”

Xuy ~, nhìn Ngụy Tử Tiên làm bầm làu bầu cộng thêm biểu tình vô cùng phong phú, Tô Nghiên cười ra tiếng, “Ha ha ~ anh thực thú vị!”

“...” Nga, trời ạ, thiếu chút nữa đã quên nơi này còn có nữ thần!

“Ngạch ~ mỹ nữ, nga không, Tô tiểu thư, cảm ơn em đã cứu tôi, tôi kỳ thật rất tuần tú, đừng nhìn tôi như bây giờ! Đúng rồi, em muốn gì liền nói với tôi, tôi nhất định báo đáp em, đương nhiên lấy thân báo đáp tôi cũng đồng ý, chỉ cần em vui là được... Ha ha ~ “Nhìn đầu heo Ngụy Tử Tiên lỗ măng này, đầu lông mày thanh tú hơi nhíu, “Được rồi, tôi không cần anh báo đáp, cứu anh là vì nhìn anh thật đáng thương, nhìn anh cũng không có chuyện gì, anh cũng nên về nhà đi bệnh viện nhìn xem đi...” Tô Nghiên nói xong đứng dậy, rất có tư thế tiễn khách.

“Ai ~ không vội mà, nhà tôi mở hiệu thuốc bắc, không cần phải đi bệnh viện.” Mắt thấy mỹ nữ tư thế đuổi khách, “Tô tiểu thư, tôi còn không biết số điện thoại của em đâu, lưu một cái đi, nếu không em nhớ của tôi cũng được ~”

“Không cần, anh về sau cẩn thận một chút là được, nếu tôi lại nhìn thấy anh như vậy một lần nữa cũng sẽ không giúp đỡ anh.” Tô Nghiên đem đầu heo Ngụy thiếu nửa đẩy nửa thỉnh ra khỏi cửa nhà trọ, “Anh đi nhanh đi, chờ bạn cùng phòng của tôi trở về nếu nhìn thấy thì rất không tốt ~”

“Ai ~” Gãi gãi đầu, đây là lần đầu tiên Ngụy Tử Tiên bị một cô gái đuổi ra khỏi cửa, trong nhất thời không kịp phản ứng. ” Tô Nghiên ~ Tô tiểu thư ~” Gõ cửa, bên trong không chút động tĩnh...

Qua năm phút “Tô Nghiên ~”

“... Anh thế nào còn không đi nha, tôi sẽ không cho anh số điện thoại.” Ngữ khí bất đắc dĩ mang theo phiền chán.

“Tôi... Cho tôi mượn tiền về nhà đi, di động của tôi cũng mất rồi ~ Tôi lại không có giày, như thế nào cũng phải cho tôi mượn nha...” Ngụy thiếu oán niệm nhìn cánh cửa.

“...”

Qua 2 phút, khe cửa lòi ra 50 đồng tiền, “Anh đi nhanh đi.”

“Ha ha, em thật tốt, ta ngày mai tới tìm em trả tiền lại a! Em nên mở cửa cho tôi a!” Có cá tính, ta thích, Ngụy thiếu mỹ mãn chạy đi.

Ngụy Tử Tiên sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, ngày đó cậu vì không có tiền lẻ cũng không có điện thoại, không thể gọi cho quản gia tới đón, còn bị bác gái tiệm bán lẻ đồ ăn đập hai cước...

Vì 50 đồng tiền kia, đã được cậu hảo hảo lưu trữ lại làm kỷ niệm

Tác giả có lời muốn nói: đừng nóng đừng nóng

Ê duyệt tờ có lời muốn nói: Cái chương này thật là khó hiểu, chém hơi nhiều, mong mọi người thông cảm a~~~~

P/s: Nghe lời sư huynh đổi cách xưng hô, các chương sau sẽ đổi từ từ.

Chương 3

“Tô Nghiên ~ vì cái gì? Tôi... Tôi đối với em tốt như vậy!” Bám chặt mép lan can thuyền, Ngụy Tử Tiên gắt gao trừng mắt nhìn nữ nhân cậu yêu.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Tử Tiên... Em ~ em yêu anh!” Tô Nghiên khóc đến lê hoa đài vũ nhìn cậu, “Đừng trách em, em thật sự yêu anh... Là Ngụy Hồng Ngạn muốn hại anh! Không phải em ~ không phải...”

“Nhị thúc? Nghiên ~ em giúp tôi đi lên, chúng ta chậm rãi nói! Nghiên ~ tôi sắp không giữ được rồi, cứu tôi! Cứu tôi! !” Ngụy Tử Tiên vẫn ôm hy vọng, đó là cô gái duy nhất cậu yêu thật lòng trong cả đời này, cho dù thừa dịp cậu chưa chuẩn bị đây cậu xuống biển, cậu hiện tại cũng vẫn là yêu nàng...

“Nghiên ~ em muốn cái gì tôi đều có thể cho em, thật sự, Nhị thúc ra điều kiện gì với em tôi đều có thể đáp ứng giống như thế!”

“Không ~ anh không biết! Từ nhỏ mẹ em đã cùng nhân tình chạy mất, ba ba suốt ngày đánh chửi em để hết giận, em thực cố gắng học tập, hy vọng có thể thay đổi hết thảy!” Tô Nghiên giống như lâm vào hồi ức, ánh mắt đăm đăm nhìn về biển rộng phía ngoài xa, “Về sau lại vì trả nợ cho ba ba mà tới hội sở tư nhân cao cấp công tác, anh có biết đó là địa phương như thế nào hay không! Em... Em mệt mỏi quá!”

“Là Ngụy Hồng Ngạn đã cứu em, ông ta nuôi em, giúp em đến trường, cho em hết thấy những gì em muốn, cũng là ông ta nói với em anh thích nhất hương vị được thảo... Em ~ em nhất định phải nghe lời ông, bằng không em cái gì cũng đều không có, còn phải trở lại cái địa phương dơ bẩn kia, tất cả mọi người sẽ biết rằng em đã từng ở nơi đó, em không cần! Em không cần! !” Tô Nghiên kích động vừa khóc vừa lui về phía sau hai bước, sợ chính mình mềm lòng, nàng biết người nam nhân này là thật tâm yêu nàng.

“Nghiên ~ giúp tôi đi lên, tôi sẽ cưới em làm vợ, sẽ không để cho em phải trở lại cái địa phương kia, sẽ không ~ tin tưởng tôi, tôi sẽ cưới em! !” Cánh tay đã muốn chết lặng, thân tàu bóng loáng không có nơi nào có thể mượn lực để bò lên trên, MD, không thể tưởng được du thuyền tư nhân ông nội mấy tháng trước tặng cho cậu này là lại nơi cậu táng thân!

“Cưới tôi? Đừng gạt tôi, những kẻ có tiền như mấy người chính là như vậy! Tôi đã thấy nhiều lắm rồi, anh có thể thuyết phục ông nội cho anh cưới một nữ nhân như tôi sao? Nhị thúc anh sẽ đem quá khứ của tôi nói ra hết!” Tô Nghiên càng nói càng kích động, “Không, anh sẽ không cưới tôi, nhà các người sẽ không để cho anh cưới một cô gái như tôi! Chỉ cần anh chết, Ngụy Hồng Ngạn sẽ cho tôi một số tiền lớn, còn có thể đưa tôi đi Mỹ Quốc, để tôi làm lại cuộc đời! Thực xin lỗi ~ Tử Tiên ~ thực xin lỗi...”

Khí lực như bị hút ra khỏi thân thể, ngón tay chết lặng từng chút thoát ly lan can. Tôi sẽ chết sao? Sẽ chết như vậy? Khốn kiếp, bốn thiếu gia không muốn chết! Vì cái gì lại như vậy?

Ngay một khắc khi thân thể rơi xuống, Ngụy Tử Tiên vẫn gắt gao nhìn chăm chăm Tô Nghiên đứng trên boong thuyền, nàng khóc thực thương tâm, ha ha ~ thẳng đến giờ khắc này, vẫn là ánh mắt hồn nhiên vô tội như vậy, tôi ~ hận em! !

Nước biển lạnh như băng theo xoang mũi xâm nhập thân thể, ý thức dần dần mất đi, biển đêm nguyên lai lại đen và lạnh như thế! Phổi tràn đầy nước biển, thật là khó chịu! Thở không nổi! !

...” Ông già! Tôi đã yêu một cô gái! Thế nhưng nàng lại đem tôi đuổi ra ngoài! Nàng...” Ngụy Tử Tiên hưng phấn mà kể lại cậu hôm nay như thế nào gặp được một nữ nhân, nàng không giống với những cô gái cậu từng hẹn hò trong dĩ vãng, nàng thật tinh thuần, thật đẹp!

“Thằng nhóc thối, mày bình thường toàn kết giao với nhữn đứa con gái không đứng đắn, mở miệng liền bày ra dáng vẻ lưu manh, làm mấy cô gái tốt đều bị dọa chạy!” Ngụy Thanh Sam cười mắng, thần tình tràn ngập sùng nịch.

“Ông già, ngài cũng hiểu được nàng là một cô gái tốt đúng không, nàng đã cứu tôi, ông xem tôi bây giờ trông không khác gì đầu heo, trên người cũng không có tiền! Nàng không biết tôi là ai, còn cứu tôi, na ~ nàng nhất định là một cô gái tốt đúng không? Đúng không! !”

“Thằng nhóc thối không biết tốt xấu! Về sau bị người ta lừa gạt cũng đừng trở về tìm ta khóc lóc than thở đấy, muốn trách thì tự trách mình không biết nhìn người!”

“Ngụy thiếu tôi là ai chứ! Chê cười ~ ha ha, tôi chính là được vương tương lai a! Ha ha!”

Ý thức càng ngày càng mơ hồ... Ông già! Tôi đã nhìn nhầm rồi! Tôi thực chỉ muốn ~ thực chỉ muốn trở về khóc nhè nha! ! Ha ha ~ nhớ ông như thế nào giờ gây đánh tôi, đánh cho cái P nở hoa, có lẽ... Có lẽ như thế trong lòng liền không đau đớn như vậy! Thực xin lỗi ngài! Ông nội...

Ngụy Tử Tiên giống như lâm vào trong bóng đêm vô tận, toàn thân lạnh như băng, nghe không được thanh âm gì, cảm giác này làm cho cậu sợ hãi, chết tiệt! Như thế nào còn không chìm luôn đi! Thật là khó chịu! Mau để tôi chết đi! Nhanh đi! Đây là ý nghĩ duy nhất xuất hiện trong đầu trước khi Ngụy Tử

Tiền mất đi ý thức...

~~~~~
“Tê ~” Thân thể hao trăm trọng, không có một chỗ nào không đau xót, Khốn! Ai TM lại ở thời điểm ta uống rượu mà đánh ta! Xem ra lần trước mấy người kia xử lý còn chưa đủ ngoan! Chờ ta tìm ra, ta đánh chết nhà ngươi!

Ngụy Từ Tiên mơ mơ màng màng nghĩ, mí mắt nặng trĩu đến khó có thể mở ra, cố gắng mở ra một cái, mây mù mênh mông, tựa hồ là buổi sáng, MD, “Người tới a ~ có ai không...” Cô hòng giống như mấy trăm năm không được uống nước, khăn khăn còn có thêm vị rỉ sắt!

Thực TM, từ trước tới nay trừ bỏ Tô Nghiên cứu cậu lần đó... Từ từ, Tô Nghiên? Đúng rồi, cậu không phải đang dùng tân du thuyền ông nội đưa mang theo Tô Nghiên cùng nhau hưởng một đêm lãng mạn trên biển đó sao? Như thế nào lại bị người đánh?... Du thuyền ~ Tô Nghiên...

“Tê ~” Cả người đau nhức, chính là toàn thân đồ mồ hôi lạnh lại làm cho Ngụy Từ Tiên thanh tỉnh vài phần, đúng vậy, cậu không phải bị Tô Nghiên đẩy xuống biển sao? Nằm mơ? Không đúng! Cảm giác nước biển lạnh như băng tràn vào phổi chân thật như vậy mà!

Chẳng lẽ cậu được người cứu? Không chết? Lucky! Từ nữ nhân! Xem gia trở về như thế nào giết chết cô! Còn có Ngụy Hồng Ngạn! Hào Nhị thúc của ta a!!

Mặt trời dần dần lên cao, nắng ấm dào dạt, xem ra đã là giữa trưa. Ngụy Từ Tiên rốt cục khôi phục được chút thể lực, chậm rãi hoạt động thân mình, cố gắng đem tay trái bám trụ một thân cây để đứng lên.

Kỳ quái ~ cậu đây là bị đưa tới chỗ nào đây, rừng rậm? Nhìn đại thụ cao che trời, đúng vậy, chính là loại đại thụ nhìn không tới đỉnh, chạc cây thưa thớt, lá cây rất nhiều, trong trí nhớ chưa từng thấy qua loại cây nào giống thế này!

Ngụy Từ Tiên nghi hoặc, N đảo chung quanh có loại địa phương này sao? Chẳng lẽ cậu phát hiện giống cây mới? Những thứ khác cậu không dám nói, đối với thực vật, trên địa cầu không tính mấy loại hiếm thấy, Ngụy thiếu cậu không có loại nào cậu lại không biết!

Ai ~ mặc kệ, trước khi trời tối nhất định phải tìm được người cứu.

Nhặt một nhánh cây chắc khỏe, Ngụy Từ Tiên gian nan bước hai bước, nên đi đâu đây? A ~ là tiếng nước chảy, hảo khát a, trước tìm được nguồn nước rồi nói sau, nếu đi dọc theo dòng nước khả năng sẽ tìm được đường đi ra ngoài!

Theo tiếng nước chảy dần dần rõ ràng, đi không bao lâu liền nhìn thấy phía trước khoảng 100m có con sông nhỏ. Ngụy Từ Tiên bất chấp toàn thân đau đớn, liền chạy nhanh tới bờ sông, một đầu chui vào trong nước.

Nước sông trong suốt thấy đáy, “A ~ thoải mái! Thật thích!” Này nước cũng thật ngọt nha, hoàn toàn không ô nhiễm, cái gì nông dân sơn tuyền quả thực không khác chút nào! Cô hòng khô khốc được cứu vớt, lại nhìn bàn tay bẩn hề hề, sự thực thì, toàn thân đều là bẩn hề hề, còn nữa, ai thừa dịp cậu hôn mê lột quần áo cậu! ! ! ! Kháo! ! ! (=b hiện tại mới phát hiện, người cũng quá chậm chạp đi!)

Dùng nước sông tắm rửa, nhất thời nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều, “Tê ~ bị thương nhiều như vậy!” Nhìn cánh tay bầm một khối, tím một khối, cũng có vết thương miệng đã ngừng chảy máu. Nhất định là thời điểm ngã xuống biển thì bị thương sau đó theo dòng hải lưu mà trôi tới trong rừng! (người rất cuộc là có bao nhiêu tri độn a!)

Đúng rồi, mặt không có bị thương chứ? “Khuôn mặt anh tuấn của mình không thể bị hủy a...”

Một bên than thở một bên Ngụy Từ Tiên đem mặt hướng mặt nước nhìn xuống. Nhìn ảnh ngược trong sông, Ngụy Từ Tiên sững sốt... Không biết qua bao lâu, phục hồi tinh thần lại, vỗ miệng chính mình hai cái giúp bản thân thanh tỉnh, dùng sức xoa bóp ánh mắt: “Ao giác, nhất định là hoa mắt, mình như thế nào lại...”

Ảnh ngược trong nước lại làm cho cậu sững sốt! 囧! ! ! ! Này là ai? ? ? ? Tuy rằng mặt sông có nhỏ nhỏ sóng gợn, nhưng vẫn là có thể nhìn đến vô cùng rõ ràng hình ảnh một tiểu mỹ nhân, đúng vậy! Tiểu mỹ nhân! !

Tóc ngắn màu đen, mày liễu dài nhỏ, mắt hạnh, cái mũi tú đỉnh, còn có cái miệng ngọc ngọc mở lớn! ! ! !

Tay phải run rẩy nâng cái cằm đang rơi xuống, bóng người trong sông lập tức trở nên càng thêm linh động động lòng người! ! Từ từ... Người kia là ai? Cậu sao? Nhìn kỹ, là có như vậy bảy tám phần tương tự, được rồi, sáu bảy phần...

Ngụy Từ Tiên thừa nhận người trong nước so với cậu xinh đẹp hơn! Nhưng thấy thế nào cũng giống như em gái thất lạc của cậu a! ! Nhắm mắt lại, tay phải run rẩy sờ ngực, hô ~ bằng phẳng a! ! Hoàn hảo hoàn hảo, nhẹ nhàng thờ ra, Ngụy Từ Tiên ngã ngối trên mặt đất, là nam nhân! ! !

“Ân ân ~ đúng đúng ~” Ngụy thiếu luôn luôn vô tâm vô phế than thở, rất nhanh từ trong đã kích thật lớn thoát ra, nhất định là cậu chết, sau đó... Cái kia gọi là gì nhỉ, tá thi hoàn hồn! ! Đúng! Chính là như vậy, linh hồn chuyển hoá thôi, trên tivi đã từng thấy qua! Không có việc gì, người này giống cậu, chính là có điểm thanh tú thôi, cậu nghĩ ông nội khẳng định sẽ không để ý đại tôn tử của ngài biến đẹp đâu! Như thế nào cũng so đã việc chết đi tốt hơn nhiều!

Nghĩ thông suốt Ngụy thiếu lại tiếp tục rửa mặt rồi chống nhánh cây một lần nữa đứng lên, liền dọc theo dòng sông đi xuống phía dưới. Hướng dẫn du lịch đã ngoại từng nói qua, nếu ở trong rừng rậm lạc đường, dọc theo sông là đi là có thể đi ra!

Tin tưởng vững chắc đại nạn không chết tất có hạnh phúc cuối đời Ngự Từ Tiên vừa đi vừa nguyên rủa Ngự Hồng Ngân cùng Tô Nghiên đối cầu nam nữ này! Hoàn toàn xem nhẹ mới vừa rồi thái dương công công còn ở giữa không trung lúc này lại đang dần khuất về hướng đông...

Tác giả có lời muốn nói: cầu cất chứa ~~~ bình luận ~~~~~ hiên ngang ngang

Ê duyệt tờ có lời muốn nói: vẫn như cũ, vẫn gì khó hiểu quá chừng, tiếp tục chém gió a~~~~

P/s: Đã thay đổi cách xưng hô, nhưng mà ‘nhị thúc’ thì có nên đổi thành ‘bác hai’ không nhỉ, hay là để nguyên ta?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Mắt thấy sắc trời bắt đầu tối, Ngự Từ Tiên nghĩ: xem ra hôm nay là không thể đi ra tìm người, bụng đã muốn kháng nghị lâu rồi, phải tìm biện pháp lấp đầy bụng trước mới được!

“TMD, nước sông trong như vậy thì có ích lợi gì, ngay cả một con cá cũng không có!” Rồi đi bờ sông, hướng trong rừng tìm xem đi!

“Trái cây trên cây này...” Ngự Từ Tiên ngẩng đầu nhìn đại thụ cao che trời kia, “Quên đi, vẫn là tìm nắm đại thôi...”

Ngự thiếu duỗi thắt lưng một bên cẩn thận tìm kiếm thực vật một bên bắt giắc nghi hoặc. Khu rừng này cũng thật lạ, cậu ngày trước còn không phải bị ông nội buộc nhận thức thảo dược, phân biệt dược liệu sao, khi lớn lên cũng cùng ông nội đi qua không ít thâm sơn cùng cốc tìm dược thảo. Nhưng thực vật trong rừng này như thế nào cậu một cái cũng không nhận thức, kỳ quái!

Mà ngay cả cây cỏ ở trong này cũng đều dài hơn nơi khác, nhẹ, mềm mại xanh biếc, nhưng lại dẻo dai vô cùng, nghĩ nhỏ một gốc cây cũng là không dễ, làm cho cậu ngay cả cơ hội nhỏ cỏ ăn cũng không có! Ngay cả hoa cũng vậy...

A ~ cách đó không xa một đám bụi cây hấp dẫn sức chú ý của Ngự Từ Tiên. Lùm cây thấp lùn bị thạch nham che khuất, phát triển xanh tốt, bên trên có mấy khỏa trái cây giống như quả hồng!

Ngự Từ Tiên vài bước đi qua, cẩn thận quan sát. Kỳ quái? Tuy rằng Ngự Từ Tiên dám cam đoan cho tới bây giờ chưa thấy qua loại thực vật này, nhưng trong tiềm thức tựa hồ biết loại quả này là có thể ăn được, không có độc!

Cậu thân thủ tránh đi những khối nham thạch vụn vỡ trên đường đi, hái xuống một khỏa trái cây màu đỏ, nắm trong tay ôn nhuận mang theo một cỗ cảm giác thân thiết khó có thể nói thành lời, đặt ở dưới mũi, có một cỗ hương vị ngọt lành, ân, hẳn là không thành vấn đề!

Dùng tay cẩn thận chà lau sạch sẽ, cắn một miếng nhỏ, này... Nhai nhai rồi liếm liếm, này rõ ràng chính là cầu kỷ thôi! Cùng cầu kỷ giống nhau, ăn có vị giống như ăn nho, hơi nước sung túc, ê ẩm ngọt ngào! Chờ đến lúc kịp phản ứng, Ngự Từ Tiên mới phát hiện chính mình đã muốn ăn hết khỏa trái cây màu đỏ kia rồi!

Không biết có phải là ảo giác hay không, Ngự Từ Tiên cảm giác có một cỗ ấm áp, cảm giác rất thoải mái theo dạ dày tan ra, chảy vào tứ chi bách hại. Thể lực cạn kiệt quá độ tựa hồ cũng theo đó mà chậm rãi khôi phục, “Ài? Thật sự là một loại trái cây thần kỳ!” Lập tức ăn thêm hai khỏa mới thỏa mãn ngồi xuống dựa vào thạch nham nghỉ ngơi.

Cầu kỷ, là loại dược liệu bổ dưỡng thường dùng đến nhất, tính bình vị ngọt, có tác dụng bổ gan thận, nhuận phổi, mạnh gân cốt, dùng chữa chân tay yếu, mỏi, mắt mờ, dạ dày yếu... Ngự Từ Tiên yên lặng nhớ lại Bách thảo kinh như thế nào giới thiệu về cầu kỷ, nhưng bình thường cầu kỷ lớn nhất cũng chỉ lớn như quả anh đào, hơn nữa tính ôn, dược tính không mạnh, thích hợp dùng để chữa bệnh trường kỳ, dược thiện bổ dưỡng, ngắn hạn cũng không có tác dụng rõ ràng như vậy a! Chẳng lẽ đột biến gen? Không chỉ có bộ dáng thay đổi, dược tính cũng trở nên mạnh hơn?

Thoáng rồi rầm, “Quên đi, dù sao cũng là thứ tốt, nếu chưa thấy qua, mang về cho ông nội nghiên cứu một chút là được rồi, hắc hắc!” Ngự Từ Tiên cho tới bây giờ sẽ không vì sự vật cậu không nghĩ ra tổn nhiều tế bào não, vì thể đứng dậy, thư giãn gân cốt, tuy rằng vết thương trên người vẫn là có chút đau, nhưng thể lực khôi phục không sai biệt lắm, thật sự là thần kỳ nha, bụng dưới tựa hồ ấm áp, cảm giác thực thoải mái, ân, ngày mai nhất định phải mang nhiều thứ quả này trở về a!!

Ngự Từ Tiên nhặt một chút cỏ khô lá khô, tìm địa phương hơi trống trải gần bờ sông, tính toán buổi tối đốt lửa trại gì đó, giống như đóng quân dã ngoại trước kia!

Mặt trời lặn, ánh chiều tà nhuộm hồng bầu trời, trong chốc lát trời sẽ tối đen, Ngự Từ Tiên rút cục thu thập xong cành cây cùng cỏ khô, ngồi dưới đất thở một chút, lau mồ hôi trên đầu.

Khu rừng này chẳng lẽ cấu tạo và tính chất của đất đai đặc biệt phi nhiêu? Đừng nói cây cỏ thụ cao nhìn không tới đỉnh, mà ngay cả này đây leo a bụi cây a, đều thô cứng dị thường, muốn tìm chút củi để đốt lửa có chút khó khăn!

Nhìn đồng củi được chất cao, Ngụy Từ Tiên thực vừa lòng, “Có lửa trại buổi tối sẽ không sợ có dã thú tập kích, tuy rằng cho đến hiện tại ngay cả muỗi cũng không thấy! Nhưng phải biết rằng mảnh thú đều là thường lui tới vào ban đêm, ai ~ đáng tiếc không có cá, nếu nướng cá...” Ngụy Từ Tiên một bên nuốt nước miếng một bên thân thủ tìm kiếm... A! ! ! Củi đầu nhìn cái quần chút rách nát trên người, không đâu! ! Không có bột lửa! ! ! OMG~~ lửa trại của ta a! ! !

Sau nửa giờ, Ngụy Từ Tiên quyết đoán buông tha cho việc đánh lửa! “Không có biện pháp, ai ~ vẫn là nên tắm rửa đi ngủ thôi!” Mang củi khô hơi cùng lá khô trải thành giường, thừa dịp phía chân trời còn một chút ánh chiều tà đến bờ sông không xa rửa sạch mặt, súc miệng xong Ngụy Từ Tiên mới chậm rì rì đi trở về, nằm ở trên củi khô, nhìn lên không trung.

Không biết tại sao, tuy rằng trong lòng Ngụy Từ Tiên luôn luôn cố gắng trốn tránh, nhưng mà cổ bất an thân nhiên vẫn không tài nào loại bỏ đi được, “Ông nội ~ Tôi... còn có thể về nhà đi?” Về nhà, chỉ cần sống sót là cậu có thể về nhà! Mặc kệ cậu ở đâu, cậu vẫn muốn trở về! !

Trong lòng kiên định muốn về nhà, tựa hồ cũng an tâm rất nhiều, có lẽ là do thân thể đau xót cùng hôm nay thật sự quá mệt mỏi, Ngụy Từ Tiên không trong chốc lát liền ngủ thật sâu.

Sáng sớm gió có chút lạnh, trong rừng im ắng, chỉ có tiếng nước chảy, cùng âm thanh rất nhỏ của gió thổi cỏ cây, không có chim hót, cũng không có côn trùng kêu vang.

Ngụy Từ Tiên là bị đông lạnh đến tỉnh, “Hắt xì ~” hắt hơi một cái, xoa bóp ánh mắt, xoay người ngồi dậy.

“Ha?” Hoạt động tứ chi, gió lạnh thổi qua làm thanh tỉnh vài phần, “Thật là kỳ quái...” Nhìn trên cánh tay, trên đùi xanh tím thiếu hơn phân nửa, chỉ để lại một chút hồng ửng.

Ngụy Từ Tiên vô đầu, than thở đi đến bên bờ sông. Nước sông mặc dù có điểm lạnh, nhưng dùng để rửa mặt lại giúp nâng cao tinh thần, vốc một ngụm nước ngửa đầu súc miệng.

“Phốc! ! ! ! ! Khụ ~ khụ khụ ~” phun ra một ngụm nước, ho khan, Ngụy Từ Tiên hướng về phía không trung trừng lớn mắt! ! ! “A ~ mình nhất định là đang nằm mơ, mặt trời... Mặt trời như thế nào mọc ở hướng tây a! ! !”

Ở cánh tay cùng trên đùi nhéo hai cái, Ngụy Từ Tiên bị ai phát hiện đây là sự thật!

“Trời ạ, ở thời điểm mình ngủ rồi cuộc là đã xảy ra chuyện gì? A ~ không được! Tuy rằng thế giới điên cuồng như thế, nhưng mình không thể luống cuống, mình phải bình tĩnh! Bình tĩnh! ! !”

Làm tốt một phen tự an ủi, Ngụy Từ Tiên quyết định mặc kệ, dù như thế nào thì về nhà vẫn là quan trọng nhất! Đứng rồi, trích hồng quả! Nếu hôm nay không thể đi ra ngoài, ít nhất sẽ không đói chết! Nghĩ liền hướng bụi cây hồng phát hiện ngày hôm qua đi đến.

Ngụy Từ Tiên may mắn chính là, bộ quần áo rách nát này vẫn rất là có lợi, ít nhất áo đủ dài, cùng cái váy giống nhau! Mở vạt áo đem hồng quả đặt ở bên trong, luồn buộc lại ở bên hông, “Ha ~ OK, bản thiếu chính là thông minh...”

Đi dọc theo con sông hơn nửa ngày, nhìn mặt trời trên không trung lặn dần về hướng đông, phỏng chừng là đã qua chính Ngọ. Ngụy Từ Tiên đang lo lắng có nên ngồi xuống ăn một chút gì đó, nghỉ ngơi một chút rồi lại đi tiếp hay không.

Đột nhiên trên đỉnh đầu có đồ vật gì đó xẹt qua, tốc độ cực nhanh, Ngụy Từ Tiên còn không có thấy rõ là cái gì nó đã biến mất khỏi tầm mắt!

Máy bay? Chắc không phải đâu, bay thấp như vậy... Từ từ! Nó là phi qua dưới mặt đất! Phía dưới có gì sao? ! !

Nghĩ vậy, Ngụy Từ Tiên thất lưng không mỏi, chân không đau, cũng không đói bụng liền hướng phía dưới chạy tới! Tầm mắt nhất thời rộng mở! Ngụy Từ Tiên lúc này mới phát hiện nguyên lai là mình ở trong một tòa thành không lớn lắm trên núi, ngoài khu rừng thì trên sườn núi không có cây cối, chỉ có cỏ xanh cùng hoa dại!

Nhưng này cũng không phải trọng điểm! ! ! Dưới chân núi kia vậy mà lại là một tòa thành! ! ! Đây quả thực làm cho Ngụy Từ Tiên vui vẻ đến mức muốn bay lên! !

Hướng tới tòa thành, Ngụy Từ Tiên từ chạy như điên đến đi thong thả... thẳng đến lúc mệt đến gần như gục xuống mới rút cục tới quốc lộ ngoài thành!

“Hô ~ nhìn ~ không ~ xa! Như thế nào lại xa như vậy ~ a! !” Ngụy Từ Tiên thở hổn hển, ngẩng đầu nhìn lên tường thành đồ sộ.

Trời ạ ~ phỏng chừng phải cao hơn trăm thước a! ! Mặt trên che kín lưới sắt... Ngụy Từ Tiên dám khẳng định lưới sắt kia thông điện cao thế! Còn có mấy chỗ có dấu vết bị cháy đen!

“Này không phải là căn cứ quân sự bí mật hoặc là ngục giam bí mật gì đi! !” Nhìn vài cái thủ vệ cao lớn cách đó không xa, mặc bộ rằn ri chưa từng thấy qua, Ngụy Từ Tiên nuốt nuốt nước miếng, kiên trì tiến lên, tìm vị thủ vệ có tướng mạo có vẻ không có tính công kích nhất, “Cái kia ~ vị đại ca này! Xin hỏi đây là nơi nào?”

Thủ vệ nhìn thiếu niên rón ra rón rén đi tới, quần áo rõ ràng là một bản dân, nhưng bộ dạng lại phá lệ trắng nõn, bộ dáng cũng vô cùng đẹp mắt, tại cái thành heo lánh nhất đế quốc này không gặp được nhiều lắm. Vì thế ngữ khí cũng coi như tốt, “Nơi này là Seterr thành.”

“Seterr thành? Chưa từng nghe qua... Tôi ~ có thể đi vào không?” Hẳn là không phải căn cứ quân sự đi? Đương nhiên vấn đề này Ngụy Từ Tiên không dám hỏi ra.

“Đương nhiên, hiện tại cũng không có lệnh cấm thành!” Thủ vệ không rõ thiếu niên này vì cái gì lại hỏi cái vấn đề ngốc nghếch này, thành thị của đế quốc mọi người có thể tự do ra vào, trừ bỏ trong lúc cấm thành, mà hiện tại hiển nhiên không phải.

“Cái kia ~ xin hỏi anh có điện thoại không a? Tôi muốn gọi cho ông nội tôi, liên hệ người trong nhà đến đón, điện thoại di động tôi đã đánh mất rồi.” Ngụy Từ Tiên bày ra ánh mắt tội nghiệp nhìn thủ vệ, phải biết rằng chiều này bình thường chính là bách phát bách trúng, chưa từng bị người ta cự tuyệt!

Bị cặp mắt hạnh ngập nước như vậy nhìn, thủ vệ không khỏi đỏ mặt, mới vừa rồi không nhìn kỹ cậu bé này a ~ khụ ~ “Di động? Liên hệ người nhà? Nga! Cậu nói chính là thông tin khí đi?”

“Thông tin khí? Đúng đúng, đó là đồ vật có thể liên hệ với người nhà, tôi cùng với người nhà lạc nhau.” Chẳng lẽ nơi này rất heo lánh, chưa thấy qua di động?

Nhìn cổ tay Ngụy Từ Tiên trắng nõn, cái gì cũng không có, “Nga, cậu vào thành đến đường số 3, nơi đó có khu chợ lớn nhất toàn thành, cậu có thể dùng giấy chứng minh thân phận sử dụng thông tin khí.” Nguyên lai là một đứa nhỏ đi lạc.

“Chỉ cần giấy chứng minh thân phận là có thể sao? Nhưng mà giấy chứng minh thân phận tôi cũng đã đánh mất rồi a~ cũng không có tiền...”

“Chỉ cần báo tên là có thể, tên là duy nhất, cũng chỉ có chính cậu biết, công dân đế quốc là có thể miễn phí sử dụng thông tin khí, mở thông tin khí, tiền của cậu sẽ trở lại!” Ai, bộ dạng tốt như vậy, đáng tiếc là một bé ngốc! Thủ vệ thương hại nhìn Ngụy Từ Tiên.

“Đế quốc? Ngạch ~ được rồi, kia cảm ơn anh !” Ngụy Từ Tiên mỉm cười phát tay nói lời từ biệt, yên lặng đi vào thành, “Tuy rằng không biết anh ta nói cái gì, vẫn là đi thử xem sao.”

Tác giả có lời muốn nói: cầu cất chứa ~ cầu bình ~ cầu duy trì ~

Ê duyệt tờ *khóc ròng* cầu nhận xét ~ cầu giúp đỡ a~~~~

P/s: Đã đổi xưng hô, nhưng chưa beta - _ - Beta mất tích rồi mà.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Khi vào thành Ngụy Từ Tiên hoàn toàn biến sắc! Nhìn kiến trúc kỳ quái chung quanh, xoay quanh các khu nhà là các con đường cao thấp đan xen, trên đường xe cộ xẹt qua cực nhanh!!!! Đây là gì???

“Người vừa rồi rõ ràng nói Z vẫn!!! Đây là Z quốc sao????” Trái tim bé nhỏ của Ngụy Từ Tiên, sau một tiếng sét thật lớn, rớt cục... chết lặng !

Trước không thèm nghĩ nhiều như vậy!

Ngụy Từ Tiên ngăn lại một người qua đường nhìn như phải ra khỏi thành: “Xin hỏi khu chợ đường số 3 đi như thế nào? Tôi là... từ nơi khác tới!” Kỳ thật tôi là từ hành tinh khác tới!!! Đúng không? Đúng không?! Ngụy Từ Tiên trong lòng rít gào! (^_^! Thân, cậu tìm ra chân tướng rồi~)

Người qua đường gấp nhìn nhìn Ngụy Từ Tiên, ghét bỏ hướng bên cạnh lui từng bước, “Cậu đi xe bus bên kia.” Nói xong liền vội vàng bỏ đi, người này cũng thật bản, đầu năm nay cư nhiên còn có người lưu lạc!

Ngụy Từ Tiên chết lặng đi đến trạm xe bus, một chút cũng không để ý cái ánh mắt khinh bỉ của người kia. Cậu chỉ là muốn hỏi, phải như thế nào mới có thể cầu lái xe cho mình miễn phí đi xe một lần a, tuy rằng xa vời, nhưng cậu vẫn là ôm một tia hy vọng cuối cùng, chẳng sợ đây chẳng qua là đang trốn tránh sự thật.

Nhìn nơi này hoàn toàn lập thể hóa thành thị, con đường giăng khắp nơi, nếu không bắt được xe chỉ sợ chính mình đi qua thực sự khó khăn, hơn nữa trừ bỏ ở cửa thành, trong thành cơ hồ nhìn không thấy người nào, chỉ có các loại xe bay, cậu thậm chí tìm không thấy lối đi bộ ở đâu!

May mắn chính là, nguyên lai xe bus là miễn phí, cũng không có lái xe. Ngụy Tử Tiên đi thẳng đến khu nhập khẩu thương mại ở đường số 3, cho thấy xe mỗi 3 phút có một chuyến. Đi theo những người phía trước lên xe, không cần chen lấn, cũng không chật chội, trên xe chỗ ngồi rất nhiều. Tìm một cái góc có vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, Ngụy Tử Tiên nhìn nhóm người trong xe, xem sắc mặt tựa hồ cũng có điều mỗi một, có cô gái tuy rằng trang điểm, nhưng làn da thoát nhìn rõ ràng không đẹp lên được bao nhiêu. Trong xe không có người nghịch đi động, nhưng có người đang nói chuyện phiếm, còn lại đều là nhắm mắt dưỡng thần. Đúng rồi, nơi này đại khái không có đi động đi!

Ngụy Tử Tiên yên lặng nhìn ra ngoài cửa sổ, kiến trúc kỳ quái cao ngất san sát, những con đường lập thể rắc rối, xe bay xuyên qua trong đó, cùng với thành thị trên không giăng hàng rào điện khắp nơi, đều làm cho trong lòng cậu trước nay chưa từng cảm thấy sợ hãi như vậy!! Dùng thân phận hào đi bộ thông tin khí!!! Tuy rằng Ngụy Tử Tiên biết rất rõ ràng, này tám phần không phải như mình nghĩ! Nhưng là phải thử một chút! ! Đây là hy vọng duy nhất của cậu lúc này, tuy rằng thật xa vời a! !

Xe bus vào trạm, “Đến trạm đường số 3...” Âm thanh điện tử báo đến trạm vang lên, Ngụy Tử Tiên theo mọi người xuống xe, thuận lợi tìm được khu bách hóa xuất khẩu thương mại A, may mắn chính là, cậu phát hiện mặc kệ cái chỗ này có nhiều điều kì quái, ít nhất ngôn ngữ hoàn toàn đều là Z văn, tuy rằng ngôn ngữ cá biệt khác thì không biết, Ngụy Tử Tiên quyết định khi nào trở về phải hảo hảo đọc sách a.

Lối vào khu thương mại, một nữ hướng dẫn viên mang theo nụ cười chức nghiệp vô cùng hoàn mỹ nói: “Hoan nghênh quang lâm~ “

“Cái kia~~ tiểu thư, xin hỏi làm sao có thể cập nhật thông tin?” Ngụy Tử Tiên lễ phép hỏi.

“Tiên sinh người khỏe, ở lâu một là có thể cập nhật. Ngài theo con đường này đi đến đầu bên kia, nhìn thấy đài phục vụ là đã đến nơi.” Phục vụ tiểu thư mỉm cười trả lời, rất nhanh gọn chỉ sang con đường bên phải. Mặc kệ thanh niên này ăn mặc lôi thôi, nhưng đây là công tác của nàng, khách hàng đều là thượng đế a.

“Tốt, cảm ơn!” Lễ phép nói lời cảm tạ, Ngụy Tử Tiên hướng khu phục vụ đi đến.

A? Hào suất~~ Như thế nào cái người trẻ tuổi kia trên người đột nhiên lại toát ra loại khí chất quý công tử a? Kỳ quái, rõ ràng quần áo rất... Phục vụ tiểu thư sờ sờ khuôn mặt có chút nóng, “Nhất định là thật lâu không có gặp bạn trai, không nghĩ nữa! Công tác công tác a!”

Khu phục vụ, “Xin hỏi, tôi muốn cập nhật thông tin.” Ngụy Tử Tiên bình tĩnh hỏi, nhưng trong lòng thế nhưng lại hồi hộp đến lợi hại!

“Tốt, thỉnh ngài đưa vào sổ thẻ chứng minh nhân dân của ngài.” Phục vụ đài tiểu thư mỉm cười đưa cho cậu một cái bàn phím thủy tinh trong suốt, mặt trên có chữ viết, còn có rất nhiều ký hiệu kỳ quái.

Ngụy Tử Tiên khẩn trương đưa vào 18 tổ hợp dữ liệu, ấn xác nhận.

Phục vụ tiểu thư nhìn biểu hiện khí, lại ngẩng đầu nhìn Ngụy Tử Tiên, nghi hoặc hỏi, “Tiên sinh? Thỉnh ngài đưa vào thông tin thân phận của ngài, là 212 tổ hợp dữ liệu duy nhất, thỉnh ngài một lần nữa đưa vào.”

“212 tổ hợp?!” Ngay cả cố gắng trốn tránh thế nào đi nữa, Ngụy Tử Tiên có muốn không thừa nhận cũng không được, cậu cuối cùng một tia hy vọng về nhà cũng đã hoàn toàn tan biến !

Nhìn người trẻ tuổi sừng sờ ở kia giống như gặp phải đá kích vô cùng nặng nề, phục vụ tiểu thư lễ phép hỏi, “Tiên sinh? Có vấn đề gì sao?”

“Ngạch~ không... Chính là, chính là sổ thẻ chứng minh nhân dân dài như vậy tôi~ tôi quên...” Trả lời quanh co, Ngụy Tử Tiên không biết bây giờ nên làm gì? Nơi này rốt cuộc là chỗ nào! !

“Điều này sao có thể?!” Phục vụ tiểu thư kinh hô ra tiếng, “Tiên sinh, thỉnh ngài cố gắng nhớ lại, phải biết rằng từng thân phận của mỗi công dân đều là vừa ra sinh ra đã được khắc ghi vào khu đại não, là không có khả năng quên ! Ngài hảo hảo ngâm lại.”

“Chính là tôi không phải là...” Người này? Nga không, có lẽ là tôi, không không, tôi là nói có lẽ thân thể này mới đúng, bình phục tâm tình, nhắm mắt lại, Ngụy Tử Tiên cố gắng suy tư, có lẽ, có lẽ trong thân thể còn sót lại một chút ký ức đi, nếu~ nếu như quả thực là khắc tiến đại não... Có lẽ~ a, có!

Ngón tay dựa vào trí nhớ ở bàn phím ghi ra chữ cái, con số, ký hiệu phức tạp không có gì quy luật của 212 vị tổ hợp, cứ như vậy gõ ra, thật là bất khả tư nghị! Khó thân thể này thật sự nhớ rõ a...

1 phút sau...

“Tốt, tiên sinh, đã vì ngài bổ sung bộ dữ liệu thông tin, tin tức biểu hiện ngài ở vào trạng thái mất tích cũng đã sửa lại.” Phục vụ tiểu thư xuất ra một cái gì đó có dạng như đồng hồ đưa cho Ngụy Tử Tiên, “Tiên sinh, đây là máy thông tin của ngài, thỉnh ngài cất kỹ.”

Tiếp nhận máy thông tin, Ngụy Tử Tiên nhìn nhìn, lại liếc nhìn phục vụ tiểu thư trên cổ tay cũng có đồ vật tương tự, mới vừa lòng đem máy thông tin đeo lên cổ tay, “Ba” một tiếng, dây đồng hồ liền tự động khép kín, vòng một vòng quanh cổ tay vừa khít đến một khe hở cũng không có.

“Cái kia... Xin hỏi, có thể giúp tôi tra địa chỉ nhà không, hoặc là số điện thoại của người thân? Nga, đúng rồi, còn có giúp tôi tra tài khoản của tôi, cảm ơn!” Ngụy Tử Tiên nhớ rõ thủ vế nói qua tài khoản cá nhân đồng nhất với thông tin khí đi?

“Thực xin lỗi, tiên sinh, chúng tôi không được phép kiểm tra tin tức cá nhân của ngài, ngài có thể thông qua thông tin khí xem xét.” Khóe miệng mỉm cười có chút run rẩy, phục vụ tiểu thư vẫn là lễ phép trả lời, người thanh niên này cũng thật kì quái, thông tin khí cũng không dùng, đầu óc không tốt đi? Sẽ

không a, hiện tại kỹ thuật ghép gen của nhân loại phát triển như vậy, ít nhất sẽ không xuất hiện tình huống sinh ra người có chỉ số thông minh thấp, nhất định là đã bị cái gì đó kích thích, thật đáng thương...

Không để ý tới ánh mắt thương hại của phục vụ tiểu thư, Ngụy Từ Tiên xoay người đi đến khu nghỉ ngơi không xa khu phục vụ, tìm sofa ngồi xuống, liền bắt đầu nghiên cứu cái đồng hồ thông tin này. Dù sao cũng không thể trở về, không bằng ngắm lại từ giờ phải sống như thế nào! Ai~ kỳ thật từ lúc nhìn thấy mặt trời mọc ở hướng tây cũng đã có dự cảm thực mãnh liệt, chính là cậu vẫn luôn không chịu đối mặt, hiện tại... Không có bất cứ hy vọng nào, chỉ có bi thương. Ngụy Từ Tiên chinh đốn tâm tình, dần tỉnh táo lại, nếu không chết, hay là sống một cuộc sống mới đi...

Đề xuống một cái phím duy nhất trên thông tin khí, “Tất” một tiếng, biểu hiện máy sáng, “Mặc Vân Hi, chào buổi chiều! Xin hỏi ngài có gì cần?” Một thanh âm máy móc vang lên.

“... Thanh khổng? Cậu là?” Ngụy Từ Tiên nghi hoặc than thở, đây là phải thao tác như thế nào nha? Cũng không có bản thuyết minh a?

“Tôi là trợ thủ máy thông tin của ngài, xin hỏi ngài có gì cần?”

“Ngạch, tin tức của tôi...” Ngụy Từ Tiên không xác định hỏi.

“Mặc Vân Hi, 17 tuổi, sinh ngày 22 tháng 11 năm 375 theo lịch vũ trụ, nơi sinh thành phố Ao Luosai Messi Zell á tỉnh cầu Knoch.”

“... Thật đúng là thuận tiện a!” Tuy rằng nghe không hiểu, lịch vũ trụ? Á tỉnh cầu Knoch??!! Người ngoài hành tinh?!

“Ngài còn có cần gì nữa không?” Thanh âm khí giới đánh gãy Ngụy Từ Tiên miên man suy nghĩ.

“Tôi... Là nhân loại sao?” Nga! Ngụy Từ Tiên nghĩ này nhất định đây là vấn đề ngu xuẩn nhất mà cậu đời này đã từng hỏi, may mắn là hỏi một cái người máy!

“Đúng vậy, ngài là người á tỉnh cầu Knoch, công dân hợp pháp của đế quốc Qi Nuor.”

“Hò... Kia thật đúng là may mắn a, ha~ ha ha...” Ngụy Từ Tiên nhẹ nhàng thở ra, “Người nhà tôi đâu?”

“Cha ngài Mặc Hạo Nhiên qua đời vào ngày 15 tháng 6 năm 392 trong khi bay vào vũ trụ, mẫu thân ngài Sophie L’Oreal đã mất tích. Ngài còn có 2 anh em khác mẹ, Mặc Vân Thiên cùng Mặc Vân Hạo, trước mắt ở tại thành phố Ao Luosai Messi Zell.”

Cha đã chết? Mẹ mất tích? Còn có 2 anh em khác mẹ? Tình huống tựa hồ không quá tốt!

“Bây giờ là lúc nào?”

“Ngày 18 tháng 6 năm 392 theo lịch vũ trụ, 43 phút 15 giây.”

Ngày 18... Nói cách khác cái thân thể này cha vừa mới qua đời cách đây 3 ngày?

“Mẹ tôi mất tích vào thời điểm nào?”

“Sophie L’Oreal cùng ngài mất tích vào ngày 16 tháng 6, đến nay vẫn không có tin tức gì.”

Đồng thời mất tích? Có kỳ quái a!” Trong nhà tôi có điện thoại không? Ngạch... Tôi là nói anh em tôi?”

“Thực xin lỗi, Mặc Vân Thiên, Mặc Vân Hạo đã cho số hiệu máy thông tin của ngài vào sổ đen, cự tuyệt liên lạc.”

“Trong danh sách thư từ qua lại của tôi có bọn họ không?”

“Có.”

... Ngụy Từ Tiên lâm vào trầm tư, tình huống hiện tại mặc kệ thấy thế nào cũng là hai người anh em này căn bản không tính liên hệ với cậu, chứ nói chi là tìm kiếm, hơn nữa theo tình huống này thì Mặc Vân Hi cũng là đã chết, cho nên cậu mới có thể trùng hợp chiếm cứ thân thể này, kia thân thể gia xem ra tám phần là trở về không được, cũng không có thân nhân khác có thể nhập vào. Bất quá như vậy cũng tốt! Dù sao cậu cũng không phải Mặc Vân Hi, gặp được người quen ngược lại cũng không tốt, cứ như vậy một lần nữa bắt đầu lại cuộc sống cũng không sai!

“Tài khoản của tôi còn bao nhiêu?” Muốn sống thì phải có tiền!

“Tài khoản của ngài còn 1 vạn 4 thiên đồng liên bang.”

Ngạch~~ thực nghèo, còn không có bằng một tháng tiền tiêu vặt hồi trước của cậu! Bất quá hẳn là còn có thể đối phó một thời gian ngắn đi!”A, đúng rồi, cậu có biết địa cầu không? Một hành tinh trong Thái dương hệ!”

“Biết, địa cầu là hành tinh khởi nguồn của nhân loại, năm 2215 địa cầu bùng nổ chiến tranh hạt nhân quy mô lớn, đã bị ô nhiễm phóng xạ nghiêm trọng, bệnh độc kiêu mới nhanh chóng khuếch tán, nhân loại gặp phải nguy cơ diệt vong. Năm 2232, những người sống sót liên minh lại, dốc toàn lực chế tạo ra 80 chiến thuyền cùng phi thuyền vũ trụ, chở bao gồm đại bộ phận dị năng giả, các loại tinh anh, hơn 600 vạn nhân loại cùng với ba tỷ mai thú tinh trùng

thoát khỏi địa cầu, sau đó mở ra kỷ niên vũ trụ.”

Trời! ! Mặc dù đã muốn tiếp nhận chính mình xuyên qua đến hành tinh khác nhưng Ngụy Tử Tiên lại một lần nữa chần chừ rồi, cậu cứ nhiên xuyên tới tương lai! Cậu không biết mình có nên vì tránh được tận thế mà kích động hay không! (cậu thật sự suy nghĩ nhiều, cậu dù có sống sót cũng sống không được đến tận thế đâu!)

“Vậy tại sao nơi này nói Z văn?” Đây là nghi hoặc lớn nhất của cậu, chẳng lẽ đây là Z quốc tương lai?

“Sau kỷ niên vũ trụ, nhân loại trải qua quá trình thăm dò lâu dài, lần lượt ở thái dương hệ tìm được 5 hành tinh thích hợp cho nhân loại sinh tồn, hình thành 5 đế quốc khổng lồ, cũng hợp thành chính phủ liên bang. Bởi vì trong những người sống sót, người Z quốc chiếm đại đa số, cho nên dân chúng bỏ phiếu, ngôn ngữ cùng văn tự Z quốc trở thành ngôn ngữ liên bang thông dụng, trải qua số ít sửa chữa cùng diễn biến, hiện tại trở thành ngôn ngữ tiêu chuẩn của liên bang.” Thanh âm mát mẻ lạnh như băng không có chút phập phồng kiên nhẫn giảng giải.

Ha ha, xem ra về sau cũng không phải học ngoại ngữ, này thật đúng là tin tức tốt nhất từ khi sống lại a!” Cái kia~ cậu có thể hay không giúp tôi tìm phòng ở?” Trước giải quyết vấn đề chỗ ở đã, về sau chậm rãi tính tiếp.

“Xin chờ một chút... Thực xin lỗi, số dư trong tài khoản của ngài không đủ để mua trong nhà ở Seterr thành.”

... Đã nằm trong dự kiến, hóa ra giá phòng trong tương lai cũng không tiện nghi gì!” Thuê một gian phòng đủ cho một người ở là được.”

“Xin chờ một chút... Thực xin lỗi, số dư trong tài khoản của ngài không đủ để tiền trả tiền thuê phòng ốc trong Seterr thành.”

... Cái gì???? Một vạn cứ nhiên lại thuê không được phòng ở!!

“Tôi đây nên làm cái gì bây giờ? Ngủ ngoài đường sao?” Ngụy Tử Tiên có chút kích động! Này tiền thuê cứ nhiên so với J thành còn đắt hơn!!

“Xin chờ một chút... Sau khi trải qua xác minh trong hệ thống thông tin của Seterr thành, đề ra một phương án hợp lý nhất: số dư trong tài khoản của ngài có thể trả phí thuê phòng của khách điểm 14 tại quảng trường, đây là khách điểm tiện nghi nhất toàn thành, một ngày chỉ cần 1 thiên đồng liên bang.”

“Phương án hợp lý nhất? Một ngày 1 nghìn, 14 ngày 1 vạn 4? Tôi đây ăn cái gì? Đói chết sao?” Ai~ quên đi, xem ra máy tính này cũng không có bao nhiêu trí năng a! Bất quá chỉ có thể đến đó thuê phòng trước rồi mới có thể chậm rãi nghĩ biện pháp đi... Ngụy Tử Tiên vừa muốn hỏi địa chỉ thì thanh âm mát mẻ lần thứ hai vang lên, “Ngài có thể mỗi ngày đến trạm cứu trợ của Seterr thành lĩnh miễn phí cơm dinh dưỡng cơ bản.”

“Ngạ!! Được rồi, ít nhất còn có trạm cứu trợ!!” Ngụy Tử Tiên uể oải cực kỳ, đây là điều mà “đời trước” cậu nằm mơ cũng không nghĩ tới, Cát Nhân đường thiếu đồng gia cư nhiên phải tới trạm cứu trợ ăn cơm cứu tế!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Quảng trường Thứ Bảy, Mễ Tác khách điểm, phòng ở tiện nghi nhất.

Tắm rửa sạch sẽ, thay bộ quần áo mới vừa mua trong cửa hàng, đương nhiên vẫn là cái loại áo choàng cùng bộ quần này tiện nghi nhất, nghe nói là tơ nhân tạo, không thấm nước lại rất bền, nhưng mặc vào sự thông khí cũng thoải mái nghe nói là kém cõi nhất. Bất quá loại quần áo này một bộ chỉ cần 300 đồng liên bang! ! Hơn nữa hình thức cũng nhiều, so với một ngày 1000 đồng liên bang phí dừng chân, quả thực chính là tặng không a!

Kỳ thật phúc lợi nơi này Ngụy Tử Tiên cảm thấy được cũng không tệ lắm, ít nhất có thể lĩnh miễn phí cơm dinh dưỡng, hơn nữa vừa rồi thời điểm đi trạm cứu trợ mới biết được, nguyên lai trạm cứu trợ cũng là có thể ở, chính là một gian phòng ở 10 người tùy tiện ngủ, trừ bỏ cam đoan đông lạnh không chết người, che được mưa che được nắng, như cái khác thì đều mặc kệ. Bất quá xem trong phòng hạng người gì cũng đều có, mùi hôi huân thiên, còn có cả con ma men! Ngụy Tử Tiên vẫn là quyết định kiên quyết ngủ ở khách điểm! Tuy là có điểm mắc, nhưng ít ra thực sạch sẽ, người máy mỗi ngày đều đã đến quét tước phòng, đổi mới drap giường, còn có buồng vệ sinh độc lập có thể tùy thời tắm!

“Cô ~” bụng phát ra kháng nghị lần thứ N, ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử trên tường, đã sớm qua thời gian ăn cơm chiều. Xuất ra cơm dinh dưỡng lĩnh miễn phí ở trạm cứu trợ, nhìn nó giống y như hộp mỳ ăn liền, mặt trên in phối phương: an-bu-min, đường, vitamin A, vitamin C... Mọi nhu cầu dinh dưỡng cơ bản của cơ thể đều có !

Ngụy Tử Tiên mang tâm tình chờ mong xé vỏ ngoài, “Tê ~~~ đây là cái loại thức ăn quý giá gì vậy? Cháo?” Nhìn chăm chăm hộp đựng một thứ chất lỏng đặc sệt màu trắng cùng một cái muỗng plastic, Ngụy Tử Tiên mi đều nhăn thành một đoàn !

Chịu đựng xúc động muốn đem thứ này vứt bỏ, múc ra một thìa bỏ vào trong miệng... Kỳ thật ~ còn có thể ăn! Thật sự rất giống cháo bột, có một vị ngọt thân nhiên, chính là vị này...” Quên đi! Hiện tại chỉ có thể ăn cái này, phải nhanh nghĩ biện pháp kiếm tiền mới được!”

Lang thôn hổ yết giải quyết xong “Com dinh dưỡng”, Ngụy Tử Tiên nằm ở trên giường, sắp xếp tin tức thu được ngày hôm nay.

Cậu đã chết, lại sống lại ở trong thân thể một người thiếu niên tên là Mặc Vân Hi ! Này xem như xuyên qua đi? Từ trên TV đã nhìn thấy qua, may mắn chính là, cậu tránh được tận thể, nhưng lại trẻ ra 2 tuổi! Không may là, tại thế giới tương lai trên địa cầu sau khi nhân loại bị hủy diệt 392 năm, cậu chính là một loại đồ cổ hơn 600 tuổi không có văn bằng, không có kỹ năng! Mà thân thể đứa nhỏ Mặc Vân Hi này thật không hay ho, cha đã chết, mẹ mất tích, nhưng căn cứ tình huống thân thể này thì phỏng chừng không sai biệt lắm cũng đã chết, “Chính mình” đều là người đã chết thì sao có thể lạc quan a! Không phòng ở, không tiền gọi ngân hàng! ! Điều này làm cuộc sống của cậu về sau sẽ như thế nào đây a! Còn không bằng xuyên qua đến cổ đại, ít nhất cậu còn có thể làm vài cái phát minh, dạo văn Đường thi Tống từ gì đó...

Theo “Tiểu Bĩ”... Nga, chính là cái máy thông tin trí năng hóa kia của cậu nói, hiện tại chức nghiệp hot nhất hiện nay là lính đánh thuê, từng cái thành thị đều có nghiệp đoàn lính đánh thuê, có loại hình tổ chức lính đánh thuê, cũng có tư nhân nhỏ dong binh đoàn, bình thường nhận chút nhiệm vụ ủy thác và vân vân, thu vào thực khả quan! Nhưng lính đánh thuê bình thường đều là dị năng võ giả, cho nên địa vị xã hội rất cao.

Ở thời đại này, nhân loại sinh tồn trong hoàn cảnh so sánh với địa cầu đã có những bất đồng to lớn, tuy rằng tìm được tinh cầu mà nhân loại có thể sinh tồn nhưng nhân loại cũng không có khả năng khống chế hoàn toàn! Tuy rằng tinh cầu này cũng có không khí, ánh mặt trời cùng nước là những điều kiện sinh tồn tất yếu, nhưng động thực vật mang đến từ địa cầu căn bản không thể sinh tồn, mà những tinh cầu này đều có hệ thống sinh thái độc đáo riêng. Thực vật nơi này chứa nhiều kịch độc, phóng xạ, không chỉ khả năng cung cấp cho nhân loại sử dụng rất ít mà phần lớn còn có lực công kích. Nơi này động vật cũng dị thường hung hãn, uy lực thật lớn, nhân loại xưng là dị thú! Chúng nó tính công kích thực cường, lực phòng ngự lại cực cao, trừ bỏ vũ khí nóng uy lực thật lớn, tỷ như đạn đạo, bình thường thương pháo căn bản không gây thương tổn chúng nó, hơn nữa nhân loại đã muốn bị hủy một cây cầu, cho nên liên bang pháp luật quy định bất luận là đế quốc, tổ chức cùng với cá nhân nào cũng không được sử dụng vũ khí có tính hủy diệt quy mô lớn. Cho nên, cái này khiến cho địa vị xã hội của dị năng võ giả cường đại càng được đề cao, bởi vì chỉ có bọn họ mới có thể mang về con mồi, thu thập thực vật, dược liệu, khoáng thạch, hơn nữa tiêu diệt dị thú tập kích thành thị.

Đương nhiên, tuy rằng không thể sử dụng vũ khí nóng, nhưng bước tiến của nhân loại trong việc thăm dò khoa học kỹ thuật cũng không có đình chỉ, bọn họ phát minh chế tạo ra các loại người máy, có thể bảo hộ người lái rất tốt, cũng đề cao lực lượng người lái chống lại dị thú, nhưng người máy đối người lái yêu cầu cũng rất cao, chỉ có thể là dị năng võ giả, bởi vì bọn họ thể lực cùng tinh thần lực so người bình thường cao hơn nhiều lắm, nhưng những nhóm dị năng võ giả cường đại có thể chỉ bằng dị năng cùng vũ khí lạnh là đã có thể chiến thắng dị thú, hơn nữa so với mấy loại người máy trông vừa lớn vừa ngốc mà nói thì càng linh hoạt, lực phá hoại càng mạnh.

Điều này làm cho Ngụy Tử Tiên hưng phấn trong chốc lát, đáng tiếc phụ thân đứa bé này, theo “Tiểu Bĩ” nói là không có thức tính dị năng gì, hoàn toàn là một người bình thường, điều này làm cho Ngụy Tử Tiên tiếc nuối một hồi lâu, phải biết rằng trong lòng từng nam hài đều từng muốn biến thành Ultraman cuồng ngược tiêu quái thú, khát vọng lực lượng cường đại, đó chính là thiên tính nam nhân!

Tiếp đến chính là các loại kỹ thuật viên, nhân viên nghiên cứu khoa học. Nghe nói hiện tại liên giải phẫu đều là người máy làm, một ca giải phẫu chỉ cần một kỹ thuật viên thao tác. Các công việc đòi hỏi thể lực cũng đều là người máy làm, cho nên nói cái loại không bằng cấp, không kỹ thuật chuyên nghiệp giống như cậu này, cho dù làm cu li cũng chưa chắc có người cần.

Kỳ thật nhắc tới Mặc Vân Hi, cũng là đã từng đi học qua, mới vừa tốt nghiệp trung học, còn chưa có kịp đi thi đại học đã chết... Nhưng Ngụy Tử Tiên không biết là cậu có thể tiếp tục đi thi hay không, một là không có tiền, hai là cậu 600 năm trước cũng chưa từng đi thi đại học, cậu lại càng không muốn hiện tại đi thi, ai biết bọn họ dạy những kiến thức gì! Phòng chừng có học cũng không tốt nghiệp được!

Đương nhiên còn có thương nhân, nhưng cậu không có tiền vốn a! Mà hiện tại ngành dịch vụ, nghe nói bình thường chỉ cần nữ ! Giới tính bị kỳ thị có được không!

Cho nên Ngụy đại thiếu gia vĩ đại của chúng ta, bị ai phát hiện, một cái phú X đại xuyên qua đến tương lai, khả năng lựa chọn chức nghiệp cư nhiên chỉ có ngành dịch vụ môi giới tình nhân cùng nô lệ tư nhân! ! !

Đúng vậy, người không nhìn lầm, chính là ngành dịch vụ môi giới tình nhân, thời đại này cư nhiên có thể hợp pháp hóa! ! Bởi vì nghe nói rất nhiều người không thể tìm được bạn thích hợp, áp lực sinh tồn lại thật phần thật lớn, mà ngành sản xuất hợp pháp hóa này lại hữu hiệu trong việc kim hãm phạm tội cùng tự sát? !

Mà làm cho Ngụy Tử Tiên khó hiểu nhất chính là, thế giới tương lai 600 năm sau cư nhiên có chế độ nô lệ! ! Đương nhiên, “Nô lệ” ở nơi này chính là bị định nghĩa là một loại chức nghiệp hợp pháp! Cùng với chức nghiệp trước đây mà cậu biết bất đồng chính là, nô lệ tư nhân một khi cùng chủ ký kết khế ước, chính là chế độ chung thân, trừ bỏ chủ chủ động giải trừ khế ước hoặc đem nô lệ chuyển nhượng thì nô lệ là không thể từ chức, hơn nữa một khi trở thành nô lệ, sở hữu hết thảy liên đều từ chủ chủ mà ra, đơn giản chính là nói người làm cái gì thì làm cái đó, còn không có tiền lương! Đương nhiên pháp luật cũng có quy định, chủ nhất định gánh vác hết thảy việc ăn, mặc, ở, đi lại của nô lệ, hơn nữa phải đối với nô lệ gánh vác trách nhiệm, nếu nô lệ bị bệnh còn phải cung cấp phí dụng chữa bệnh, hơn nữa không được làm nguy hại đến an toàn sinh mệnh của nô lệ, không được bắt buộc nô lệ cung cấp X phục vụ, nhất định phải có ngày nghỉ tương ứng! Đơn giản mà nói, khế ước nô lệ chính là một điều mà so với “Khế ước bán mình” ở cổ đại khác biệt rất lớn là có pháp luật bảo đảm! Mà đối yêu cầu của nô lệ, bình thường đều là không có yêu cầu gì, bởi vì không phải vạn bất đắc dĩ, có rất ít người sẽ buông tha tự do của bản thân lựa chọn làm nô lệ tư nhân, mà chủ bình thường cũng chỉ nhìn trúng nô lệ tuyệt đối trung thành, đặt ở bên người xử lý công việc cho yên tâm thôi. Bởi vì nếu làm ra việc phản bội bán đứng chủ nhân, nô lệ kết cục thực là thảm, thậm chí có thể bị phán xử chung thân, đây chính là hình pháp cao nhất hiện tại, mà cho dù phản bội, tin tức thân phận nô lệ cũng sẽ vẫn luôn biểu hiện hẳn là nô lệ, đến chết mới thôi, cho nên không có người nô lệ nào lại ngốc đến mức phản bội chủ nhân.

Ngụy Tử Tiên thở dài, phần hận căn gốc đầu, rồi rầm giữa bản mình hay là “Bán mình”... sau đó bất tri bất giác mà tiến nhập mộng đẹp.

Trong mộng... Ngụy Tử Tiên thân bất do kỷ nhìn một cái thiếu niên tóc bạc, tựa hồ là bắt đầu từ lúc còn rất nhỏ, mãi cho đến thiếu niên trưởng thành, trở thành một quan quân anh tuấn xuất sắc! Liền như vậy yên lặng nhìn anh ta uống trà, đọc sách, yên lặng nhìn chăm chú vào dáng người anh ở trên sân

huấn luyện mạnh mẽ đẹp trai, mỗi khi lúc này, tìm đập nhanh tựa như thiếu nữ hoài xuân! Mà người kia, người đàn ông tóc bạc, đôi mắt lam sắc của y nhìn cậu thật giống như là nhìn một con kiến, một cái phế vật, trừ bỏ chán ghét liền không còn một chút cảm xúc! Không cần như vậy nhìn tôi, không cần... Tâm đau quá...

“A ~ a ~” Ngụy Tử Tiên thống khổ từ trong mộng tỉnh lại, hai tay gắt gạo dựa vào vị trí trái tim, thở gấp ừng đọt, “Hô ~ tôi đây là làm sao vậy, bình tĩnh! Bình tĩnh ~ này chính là một cái ác mộng! Ác mộng ~!”

Qua một hồi lâu, Ngụy Tử Tiên rốt cục bình tĩnh lại, nhưng tâm vẫn ần ần đau, có điểm rầu rĩ không thờ nổi! Xoay người xuống giường, mở ra cửa sổ, không khí sáng sớm hơi lạnh tràn vào phổi, nhất thời thư sướng rất nhiều. Nhìn thái dương chậm rãi nhô lên ở phía tây, Ngụy Tử Tiên cào cào tóc, “A ~ nhất định là bị kích thích quá lớn, bản thiếu dù có kiên cường như thế nào thì cũng sẽ làm ác mộng đi! Ai ~ nếu có thể mơ thấy ông già nhà mình thì tốt rồi...”

Nhìn sang đám sương sớm phương xa, nhà cao tầng san sát trong thành thị ở tương lai, thờ sâu, xua đi mệt mỏi thương nẩy lên trong lòng! Được rồi, từ hôm nay trở đi, Ngụy Tử Tiên hoàn toàn đã chết, còn sống chính là Mặc Vân Hi! ! Muốn lấy thân phận Mặc Vân Hi, hào hào sống sót! ! !

“Mặc Vân Hi! ! Fighting! ! !”

Đơn giản tắm rửa một cái, lại dùng nước lạnh gội đầu cùng rửa mặt, làm cho bản thân thanh tỉnh. Mặc Vân Hi ngẩng đầu nhìn chính mình trong gương, so với ảnh ngược trong nước sông còn tốt hơn rất nhiều... Không giống như ngày hôm qua có bao nhiêu chật vật, ngũ quan tinh xảo xinh đẹp tuyệt trần, tóc ngắn màu đen mềm mại, làn da trắng nõn giống như mỹ ngọc nõn nà tốt nhất, tuy rằng khí sắc không phải tốt lắm, thiếu đi vẻ hồng nhuận, nhưng với dáng người tinh tế cân xứng, quả thực giống như một bông hoa sen! Nếu như nói như vậy Mặc Vân Hi cũng giống như búp bê bằng gốm sứ tinh mỹ, một đôi hạnh mâu, con ngươi thủy nhuận, quả thực chính là vẻ rạng rỡ điểm mắt, làm cho một bộ mỹ nhân đồ lập tức sống động hẳn lên, hơi hơi mỉm cười, nhu hòa linh động nói không nên lời! Ngay chính cậu nhìn cũng phải tìm đập nhanh hơn vài phần!

Mặc Vân Hi vỗ vỗ hai má, “Uy ~ tôi nói Mặc Vân Hi, đây không phải chính là cậu sao! Nghiêm túc một chút! !” Chỉ vào chính mình trong gương, “Cậu nói cậu trưởng thành như vậy đã muốn muôn bao nhiêu xui xẻo, này ở chỗ chúng tôi kêu là pháo nung hiệu không? ! Nghĩ bản thiếu trước kia có bao nhiêu nam tính, bao nhiêu suất khí! Này ~ khụ ~ tôi đây không so đo với cậu! Dù sao trưởng thành như vậy cũng không phải lỗi của cậu! Khụ ~ nhưng cậu cũng không có thể giống y như con thỏ, làm mộng đều như thiếu nữ hoài xuân đi! A! ! Cậu là đàn ông, đàn ông hiệu không! Là đàn ông sao lại mộng cái loại này chứ...”

Sau khi giáo huấn chính mình trong gương, sửa sang lại quần áo, lại bày ra vài cái tạo hình tự nhận là thực man, Mặc Vân Hi rốt cục vừa lòng đi ra toilet, hừ điệu hát dân gian đi ra ngoài.

“U ~ hôm nay như thế nào cao hứng như thế nha?” Tại quầy phục vụ ở lầu một, ông chủ khách sạn béo mập cùng Mặc Vân Hi cười chào hỏi. Đưa nhò này bộ dạng cũng thật tuần, ngày hôm qua đến đây một bộ dáng bị đánh đập, bản hê hê nhìn khiến cho lòng người đau đớn, hôm nay có tinh thần hơn, chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, không khỏi tâm tình cũng theo đó mà tốt lên!

“Sớm a, ông chủ!” Quyết định một lần nữa sống lại trong thân phận Mặc Vân Hi, Ngụy thiếu rất là vui vẻ hướng ông chủ mập nở một nụ cười thật tươi, thật sáng lạn. Làm cho đại thúc tìm đập gia tốc! Nhất thời sững sờ ở kia !

“Khụ ~ cậu đây là muốn đi đâu a?” Ông chủ mập vội xấu hổ dòi đi lực chú ý.

“Đi trạm cứu trợ ăn cơm! Sau đó đi tìm công tác!” Mặc Vân Hi đối ông chủ Biên Hoà phát tay nói lời từ biệt, hướng đại môn đi đến, miệng còn không ngừng than thở : “Ấn... Bán mình sao? Vẫn là bán mình sao? Ai ~ vẫn là xem trước một chút đi!”

Đáng thương ông chủ mập, há to miệng, nửa ngày cũng không tìm lại được tâm trí!... Đi trạm cứu trợ ăn cơm?... Bán... Bán mình? ! ?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Mặc Vân Hi đến trạm cứu trợ ăn một phần cháo bột cùng ngày hôm qua giống nhau như đúc, rồi đi vào trung tâm môi giới việc làm ở khu tây đường số 3.

“Ngài khỏe, xin hỏi ngài có gì cần?” Phục vụ tiểu thư ở trung tâm mỉm cười hỏi.

“Xin chào, tôi muốn tìm một công việc.”

“Tốt, thỉnh đem máy thông tin của ngài đặt vào máy quét.”

Dựa theo phục vụ tiểu thư nêu lên, Mặc Vân Hi ở một cái máy móc đưa vào máy thông tin, “Tất... Xin chờ một chút” thanh âm điện tử vang lên.

“Tiên sinh, ngài cảm thê từ này đến hệ thống tương ứng là có thể kiểm tra tin tức thông báo tuyển dụng, nếu cảm thấy thích hợp, còn có thể liên hệ người ra thông báo để phỏng vấn qua video, nếu phỏng vấn đủ tư cách là có thể ký kết hợp đồng lao động. Có cái gì không rõ có thể đến phục vụ đài cổ vấn.” Phục vụ tiểu thư lễ phép dùng hai tay đưa thẻ từ trong suốt cho Mặc Vân Hi.

Tiếp nhận thẻ từ, Mặc Vân Hi mắt nhìn mặt trên viết số 078, nhìn trong đại sảnh của trung tâm môi giới việc làm có mấy gian phòng trong suốt thủy tinh độc lập, mỗi gian bên trong đều có một bàn hệ thống dữ liệu riêng biệt, Mặc Vân Hi đại khái hiểu được, “Cám ơn ~”

Cùng quán bar internet giống nhau! Tìm được gian 078, quét thẻ từ, cửa tự động mở ra. Đi vào phòng thủy tinh, đóng cửa cho kỹ rồi ngồi xuống, Mặc Vân Hi đang nghiên cứu chột mở bàn phím trên bàn là ở đâu, hệ thống đã tự động khởi động. Một quả cầu ánh sáng hiện giữa không trung, tin tức cá nhân cùng tin tức thông báo tuyển dụng phù hợp điều kiện của cậu đều biểu hiện ở trên quả cầu, quả thực quá thần kỳ!

“Cũng rất tiên tiến a!” Nâng cảm, Mặc Vân Hi cẩn thận xem xét. Quả cầu rõ ràng so với bảng thông tin thì hiện đại hơn, điều này làm cho cậu trong chốc lát cảm thấy rất mới mẻ.

Ai ~ quả nhiên giống y như cậu nghĩ, phù hợp điều kiện trừ bỏ bản mình chính là “Bản mình” thông báo tuyển dụng tin tức! Đài ngộ lại còn không bằng nô lệ, rõ ràng là gian thương áp bức sức lao động.

Ngành dịch vụ môi giới tình nhân Mặc Vân Hi lập tức bỏ qua, tuy rằng đêm qua có nhắc tới hai câu, nhưng cậu trong lòng vẫn là cảm thấy lo lắng, bởi vì so với việc để cậu bị đàn ông áp, cậu tình nguyện lựa chọn làm nô lệ không có tự do! Kỳ thật thông báo tuyển dụng nô lệ tư nhân này đó, bình thường nhiều nhất chính là làm quản gia gia đình, đương nhiên cũng có bảo tiêu tư nhân, trợ lý, nhưng những người sau yêu cầu rất cao, cậu nhất định là không làm được. Quản gia loại bình thường đều có điều kiện yêu cầu thấp, hình tượng hảo một chút, làm việc chịu khó là được, còn bao ăn bao ở, đãi ngộ coi như không tồi. Dù sao ở thời đại này trong áp lực sinh tồn xã hội dường được rất nhiều nô lệ được việc, cũng đều là nhờ mấy kẻ có chút tiền, hơn nữa xuất phát từ mặt mũi, bình thường chi phí ăn mặc của nô lệ tư nhân đều là không sai. Duy nhất tiếc nuối là không có tự do, cũng không có tiền lương, hơn nữa phải tuyệt đối trung tâm, so với vợ chồng còn muốn chung thủy hơn!

Mặc Vân Hi trong khi bị tin tức tuyển dụng làm cho choáng váng thì đúng lúc này góc dưới quả cầu bắn ra tin tức “Video yêu cầu phỏng vấn”?

Nga, đúng rồi, đây là video phỏng vấn! Những nơi đăng thông báo tuyển dụng nhất định cũng có cập nhật tin tức của cậu a!

Cũng không nhìn kỹ chi tiết thông báo tuyển dụng, Mặc Vân Hi liền ấn “Đồng ý”.

Tất ~ một tiếng, màn hình tiêu thất, khoảng không đối diện vốn trống rỗng xuất hiện hình chiếu không gian ba chiều của một người đàn ông trung niên, dọa cậu nhảy dựng!

Oa ~~~ thực khốc! !

“Khụ ~ xin chào, tôi là Ngụy Chính, quản lý tư nhân hội Hồ Thiên Nga, đây là thông báo tuyển dụng của chúng tôi!” Nhìn thanh niên cư nhiên không chú ý tới mình, chỉ ngây ngốc đối với mấy tính chấy nước miếng, người đàn ông không thể không lên tiếng tự giới thiệu trước.

“A ~ Xin chào! !” Ý thức được chính mình thất thố, Mặc Vân Hi lập tức ngồi ngay ngắn, lộ ra mỉm cười, “Ngài cũng họ Ngụy? Thật là trùng hợp a, tôi gọi là Ngụy... Ngạch ~ Mặc Vân Hi! Ha ha ~ Tôi gọi là Mặc Vân Hi, mong ngài chiếu cố!”

“Đúng vậy, tôi đã muốn xem qua tư liệu xin việc của cậu!” Người đàn ông trung niên càng nhìn Mặc Vân Hi càng thấy hưng phấn! Thiếu niên này so với trên ảnh chụp còn muốn xinh đẹp hơn! Thiếu niên trên ảnh chụp tuy rằng ngũ quan tinh xảo, nhưng làm cho người ta có một loại cảm giác muốn khom lưng phục tùng, mà thiếu niên trước mắt mặc dù là cùng một khuôn mặt nhưng rõ ràng có sức sống hơn nhiều, cách nói năng lại toát ra một loại khí chất của một vị công tử phong lưu trong thời đại hỗn loạn đen tối, không khỏi làm người trước mắt càng thêm chói sáng. “Ha ha, tôi cảm thấy được cậu thực thích hợp với công tác trông hộ chúng tôi, hơn nữa nếu cậu nguyện ý tới đây làm việc, tôi cam đoan cậu sẽ có cơ hội phát triển thuận lợi!”

Mặc Vân Hi nghe người đàn ông trung niên giới thiệu, tuy rằng hơi quá sức tưởng tượng, bất quá khí chất cùng bộ dáng thật sự không tồi, chính là không biết là có phải hình ảnh hệ thống hình ảnh chiếu ra có vấn đề hay không mà cậu cứ cảm thấy mắt người này lóe ra lục quang? Mặc Vân Hi trong lòng có điểm sợ hãi.

“Ha ha ~ Ngụy quản lý, ngài biết đấy, điều kiện của tôi không được tốt lắm, cũng không tinh thông việc gì...” Mặc Vân Hi ngượng ngùng gãi gãi đầu, “Nhưng yêu cầu của tôi không cao, chỉ cần có phòng cho thuê cùng sinh hoạt phí là được, không biết công ty ngài kinh doanh cái gì?”

“Vân Hi cậu rất khiêm tốn, công ty của chúng tôi là công hội tư nhân cao cấp chuyên cung cấp các dịch vụ ăn uống giải trí, theo tôi thấy điều kiện của cậu tốt lắm, có thể nói là phi thường thích hợp với công ty của chúng tôi!” Nam nhân càng cười đến thân thiết, “Phải biết rằng, hình tượng cũng là một loại tư bản, mà công hội tư nhân Hồ Thiên Nga chúng tôi chính là công hội tư nhân cao cấp nhất Seterr thành a. Khách hàng của chúng tôi đều là các đại nhân vật, tuyệt không xuất hiện khách nhân không giáo dục, không cấp bậc giống như ở các công hội loại nhỏ.”

“Nga ~ như vậy a, kia xin hỏi cụ thể nội dung công tác của tôi cùng đãi ngộ như thế nào?” Nghe cũng không tệ lắm nha, Mặc Vân Hi không nghĩ tới vận khí chính mình tốt như vậy, có thể thuận lợi tìm được một công ty có vẻ không tệ lắm, hội sở tư nhân cao cấp chuyên dịch vụ ăn uống giải trí? Trước kia ở J thành cậu cũng là thường xuyên đi hội sở tư nhân mời khách, nói vậy chắc là thông báo tuyển dụng phục vụ sinh đi!

“Ha ha ~ điều kiện của cậu tốt lắm! Có thể nói là trong mấy năm nay cậu là người có tiềm lực nhất, rất nhiều khách nhân thích loại hình thiếu niên này của cậu!” Nam nhân cười đến ái muội, một bộ trong lòng rõ ràng nhưng không nói ra, “Chỉ cần cậu trải qua khóa huấn luyện của chúng tôi, tôi dám nói cậu nhất định sẽ trở thành vương bài của hội sở chúng tôi! Phục vụ sinh vương bài của hội sở chúng ta, đãi ngộ chính là tốt lắm, bình thường mỗi tháng đều có 50 vạn đồng liên bang là lương cố định cộng thêm tiền thưởng, mặt khác cung cấp nhà trọ cho từng người hoàn toàn miễn phí! Cũng đủ cho cậu sống

một cuộc sống vô cùng đầy đủ!”

“50 vạn!” Mặc Vân Hi kinh hô ra tiếng, khách sạn tiện nghi nhất một ngày 1000 đồng liên bang, ngủ ở một tháng là 3 vạn, mỗi ngày ăn 5 thiên đồng liên bang thực vật thiên nhiên, một tháng chính là 15 vạn! Mà nhà ở cùng thực vật thiên nhiên lại là những thứ quý nhất trong cuộc sống hiện đại, chiếu theo tỉ lệ này, một tháng 50 vạn tiền lương, thật đúng là khả quan nha!

Xem Mặc Vân Hi rõ ràng động tâm, Ngụy quản lý ung dung cười, “Vân Hi a, cậu biết đấy, khách nhân của hội sở chúng tôi đều là có thân phận địa vị, xuất tiền vô cùng hào phóng, chỉ cần cậu làm khách nhân vừa lòng, tiền boia đương nhiên là hậu hĩnh, mà số tiền này công ty của chúng tôi hoàn toàn là không can thiệp!” Ha ha ~ xem ra con cá sẽ mắc câu a!

“Làm vừa lòng? Các ông không phải tuyển người bán hàng sao? Trừ bỏ bê chén đĩa còn muốn tiếp rượu khách nhân?” Mặc Vân Hi nghi hoặc nhìn người đàn ông, khó trách tiền lương cao như vậy, bất quá theo cậu biết một ít chỗ ăn chơi quả thật có bồi rượu, thậm chí bồi đánh bạc.

“... Khụ ~ cũng có thể nói như vậy, chỉ cần khách nhân cao hứng là tốt rồi, phải biết rằng, hiện tại ngành dịch vụ môi giới tình nhân cũng là một loại chức nghiệp, hơn nữa tuyệt đối là ngành dịch vụ cao cấp, yêu cầu cũng thực nghiêm khắc! Mà hội sở chúng tôi lại luôn luôn lấy tố chất cùng doanh thu làm tiền đề, bất quá không cần lo lắng, điều kiện của cậu là hoàn toàn phù hợp! Chúc mừng cậu!”

Đều đã nói trắng ra như vậy rồi mà Mặc Vân Hi cho dù có trì độn đến đâu cũng đã hoàn toàn hiểu ra, nháy mắt mặt liền tái xanh!

“Ông mới phù hợp! Cả nhà ông mới phù hợp! ! Chúc mừng cả nhà ông ấy! !” Nhục nhả làm cho Mặc Vân Hi chửi ầm lên, trong lòng bùng bùng lửa giận, “Lão tử cho dù đi bán mình, cũng không đi làm cái nghề này! ! Lăn, ghê tởm! @#¥%#*&...” Hàng loạt từ ngữ chửi rủa, từ ngữ phong phú, ngữ nghĩa rõ ràng, ngữ tốc vừa nhanh vừa mạnh, đầy nhịp điệu hài hòa, những thứ này không phải ai cũng có thể tưởng tượng được a!

Đối với biến cố đột nhiên này, vẫn luôn sinh hoạt tại hiện đại người đàn ông trung niên hiển nhiên không kịp phản ứng, chỉ có thể giương miệng, sững sờ nghe Mặc Vân Hi ân cần thăm hỏi cả nhà mình, đến tổ tông mười tám đời cũng không tha!

“Lăn! Ông là cái đồ biến thái! ! Còn không lăn đi cho bản thiếu gia! !” Chết tiệt, video này tất như thế nào a! !

“Cậu! ! Mặc Vân Hi! Cậu thế này là có ý gì! Như thế nào một chút tố chất đều không có! ! Vốn đang nói chuyện rất tốt, cậu... Ai chờ đã...” Nhìn Mặc Vân Hi thể hiện công phu miệng lưỡi, Ngụy Chính vừa mới kịp phản ứng, còn chưa nói được một câu hoàn chỉnh, đã nhìn thấy Mặc Vân Hi muốn tông cửa xông ra ngoài.

“Tiểu thư, trả lại thế!” Thở phì phì vọt tới phục vụ dài, “Đứng rồi, video kia tôi sẽ không quan tâm, có cái lão biến thái, phiền toái cô giúp tôi xử lý đi!” Nói xong cũng không quay đầu lại mà chạy ra trung tâm giới thiệu việc làm.

“Lão biến thái?” Phục vụ tiểu thư nghi hoặc nhìn sang phương hướng phòng 078...

Tìm được toilet, dùng nước lạnh hắt vào mặt, Mặc Vân Hi rốt cục tỉnh táo lại, nhìn thời gian trên thông tin khí, 14:42. Ai ~ đã qua thời gian cơm trưa, trạm cứu trợ mỗi ngày ba bữa cơm đều là cung ứng đúng hạn, cái này chỉ có thể chờ đến 17:00 đến ăn bữa tối!

Mặc Vân Hi nghĩ dù sao thời gian đến bữa tối còn khá dài, không bằng đi chợ đi, dù sao đều ở đường số 3, đi tàu điện ngầm cũng rất nhanh! Ngày hôm qua không có tâm tư gì, chỉ vội vàng mua bộ quần áo rẻ nhất liền ly khai, thừa dịp thời gian còn sớm, không bằng đi tìm hiểu giá hàng nơi này như thế nào, đối cuộc sống về sau mà nói cũng là tất yếu.

Vì thế Mặc Vân Hi bắt đầu đi dạo vô mục đích ở trong chợ, nơi này nếu nói là chợ, không bằng nói là phố buôn bán! Tuy rằng cao thấp chỉ có năm tầng, kết cấu khép kín, nhưng cực kỳ rộng rãi! Trung gian là người đi đường, hai bên là các loại cửa hàng.

Lầu một là đồ trang điểm cùng châu báu trang sức, Mặc Vân Hi một chút cũng không cảm thấy hứng thú, trực tiếp đi lên lầu hai.

Lầu hai là khu trang phục. Ngày hôm qua Mặc Vân Hi chính là vào một cửa hàng xuất nhập khẩu nhỏ gần đây, mua bộ tiện nghi nhất quần áo. Hôm nay phát hiện nơi này nếu nhìn toàn cảnh, thật đúng là lớn a! Trang phục phong cách đa dạng, giá cả chênh lệch cũng thực nhiều. Tiện nghi nhất chính là loại quần áo ngày hôm qua Mặc Vân Hi mua, quần áo làm từ tơ nhân tạo, dùng bền, rẻ tiền, hình thức cũng nhiều, chỉ cần là từ máy hệ thống dữ liệu thiết kế ra hình thức, hoặc là đem ảnh chụp trang phục nhập vào hệ thống, máy móc có thể tự động chế thành thợ may! Màu sắc, kiểu dáng tùy theo chọn lựa của người mua! Chính là loại này mặc vào không thoải mái lắm, có chút khó chịu, nhất là ở dưới tình huống không mặc quần lót...

Nga ~ này thật sự không thể trách Mặc Vân Hi, cậu cũng thật không có ham mê đặc biệt gì! Chính là một cái quần lót rẻ nhất cũng đã 2000 đồng liên bang! Phải biết rằng cậu ngày hôm qua mua một bộ quần áo cũng chỉ mất 300! Ai bảo quần lót đều là làm từ nguyên liệu thiên nhiên tinh khiết, thực vật ở nơi này, số lượng nhân công gieo trồng thành công cho đến hiện tại rất ít, đại bộ phận đều phân bố ở dã ngoại sinh trưởng tự nhiên, dĩ thú đã ngoại lại hung hăng ngang ngược, nguy cơ từ phía, thực vật thường thường đều là do dòng binh đoàn mang về. Cho nên nơi này quần áo làm từ sợi thực vật thiên nhiên có giá rất cao, loại này thông khí tốt, bất quá mặt vải thoải mái mềm mại, tất nhiên chỉ có kẻ có tiền mới có thể mua!

Mà trang phục xa xỉ một chút cơ hồ đều là may theo phương pháp thủ công, so với máy móc chế tác thì càng vừa người, chất liệu cũng là sợi thiên nhiên tinh khiết! Thời điểm đi ngang qua một gian thủ công định chế, Mặc Vân Hi瞥 mắt nhìn giá kiện áo sơ mi trên người mẫu trong tủ kính, có ít nhất là có 4 số 0! Lưu luyến không rời mắt nhìn cái áo mềm mại tinh khiết, Mặc Vân Hi tiếp tục đi lên trên.

Lầu ba là khu giày, túi xách, trang sức. Các loại giày da dị thú thủ công, giá cả đồng dạng đắt đỏ, hoàn hảo là có giày chất liệu nhân tạo rẻ tiền, chính là tính thông khí rất kém cỏi, cũng không như da dị thú rắn chắc, tuy rằng hình thức càng phong phú, màu sắc cũng càng nhiều, nhưng liếc mắt một cái có thể nhìn ra là hàng rẻ tiền.

Lầu bốn là khu đồ gia dụng cùng thực phẩm. Giống siêu thị, đây là Mặc Vân Hi sau khi quan sát cho ra kết luận. Giá hàng nơi này quan hệ trực tiếp đến chất lượng sinh hoạt sau này của hắn a! Hàng loạt các loại hoa quả, rau dưa, còn có thịt dị thú được bày trên kệ, Mặc Vân Hi thậm chí còn phát hiện gạo! Tuy rằng so với gạo trên địa cầu thì hạt nhìn mượt mà hơn một chút, nhưng nhớ tới cái mùi kia nha... Tuy rằng vừa mới rời khỏi địa cầu 2 ngày, nhưng cậu vẫn là nhện không được nuốt nuốt nước miếng! Nhưng là chỉ có nuốt nước miếng! Nguyên nhân là động thực vật thiên nhiên rất khó thu thập, cho nên giá cả cũng đều cao đến dọa người! Rẻ nhất là một loại trứng dị thú, lớn bằng nắm tay, một quả cũng muốn 600 đồng liên bang! Điều này làm cho cậu thật sâu cảm thấy được, mỗi bữa cơm nắm đó, quả thực xa xỉ đến phạm tội!

“Nga! Trời a! Đó là cái gì?” Cách đó không xa là khu thủy sản, trên bàn sắp xếp chỉnh tề các loại cá! Đây chính là loại nguyên liệu Mặc Vân Hi trước kia thích ăn nhất a! Nga ~ nơi này cá thể nhưng đều lớn như vậy! Đến gần xem, cá thể nhưng tất cả đều là đã cạo sạch vảy, bỏ nội tạng, hơn nữa còn tẩy trừ sạch sẽ, còn cắt một khối thịt cá đặt lại trên bàn. Muốn ăn khối thịt này chỉ cần cầm hộp giữ tươi đến là được! Thật sự là rất chu đáo! Ai ~ nếu không phải thực phẩm quý hiếm thì tốt rồi!

Không có gì, không có gì, Mặc Vân Hi bị ai phát hiện cậu mua không nổi cái gì! Đương nhiên trừ bỏ thực vật đông lạnh, xem bao bì đóng gói hắn là giống như cháo dinh dưỡng của trạm cứu trợ! Nhìn giống như bột phân, hơn nữa trên bàn hướng dẫn nói dùng nước sôi pha là có thể ăn! So với cháo mà trạm cứu trợ phát thì tốt hơn một chút, đó chính là loại thực phẩm đóng gói này có nhiều vị khác nhau! Nga! Cưng nhiên còn có vị thịt nướng! Cháo bột vị thịt nướng... Nôn ~ chỉ liên tưởng hai vị này trộn vào nhau thôi đã cảm thấy đáng sợ rồi!

Về phần vật dụng hàng ngày, hiện tại cậu ngụ ở khách điểm đều có những trang bị đơn giản, cho nên tạm thời không cần mua. Vì thế Mặc Vân Hi chỉ đơn giản nhìn giá cả bán ra vật dụng hàng ngày cùng thực vật thiên nhiên, quả thực yếu bạo.

Tầng năm, tầng cao nhất, nơi này chuyên môn bán đồ dùng lính đánh thuê. Chúng loại phức tạp, binh khí, hộ giáp, cơ giáp, hộp năng lượng, tinh hạch dị thú, dụng cụ dã ngoại... Để cho Mặc Vân Hi kinh hi chính là, cậu ở trong này cư nhiên phát hiện không ít hiệu thuốc! Đúng vậy, rất giống được phòng trong trí nhớ Mặc Vân Hi!

Nhìn sau quầy là một loạt ngăn kéo đựng được, hương thảo được đã lâu không ngửi thấy, cư nhiên làm cho hắn có loại xúc động muốn khóc...

Tác giả có lời muốn nói: lẩn lộn cầu cất chứa ~~~ song càng cần nữa cổ vũ tích nói ~~~

Ê duyệt tờ: 3 ngày mới làm xong chương này (tính cả đại đa số thời gian là ngồi chơi - -) Cầu cổ vũ ~~~ Lee sắp đi học rồi mà còn chưa đăng ký được lịch học *khóc ròn* Nếu một ngày nào đó có thông báo Lee đã die thì nhớ thấp hương cho Lee TT^TT

Hự, do 1s sai lầm Lee đã đăng chương 7 trước chương 6 *che mặt* vốn định điểm hàng *chui vô góc* cơ mà lỡ đăng rồi thì đăng luôn, cho nên h Lee hết hàng dự trữ rồi, oaoaoaoaoao~~~~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Mặc Vân Hi nhớ rõ theo “Tiểu Bí” (tên trí năng thông tin khí của hắn) thì hiện tại khoa học kỹ thuật thực phát triển, trình độ chữa bệnh cũng được đề cao rất nhiều, làm phẫu thuật đều dùng người máy. Đôi trái tim, cây ghép gan và vân vân quả thực cùng với cảm mạo phát sốt không khác lắm! Tuổi thọ nhân loại trung bình cũng đã đạt tới trên dưới 150 tuổi, đương nhiên, phí dụng chữa bệnh vẫn là tương đối cao. Hơn nữa các giống thực vật trên địa cầu phần lớn không thể gieo trồng thành công, điều này làm cho Mặc Vân Hi một lần nữa cho rằng trung được đã muốn tuyệt tích! Thật không nghĩ tới, ở trong này cư nhiên có thể nhìn thấy hình ảnh quen thuộc như vậy! !

Kỳ thật, Mặc Vân Hi ban đầu là đoán đúng, sự tồn tại của trung được đích thật là đã muốn theo võ đài lịch sử mà tiêu thất.

Mặc Vân Hi đi vào một hiệu thuốc thoát nhìn khá lớn, phát hiện nơi này cũng không phải bán thảo dược mà hắn quen thuộc, như bình thường đều là điều chế các loại thuốc viên, nước thuốc, cao dán, thuốc mỡ cùng với thuốc bột... mà ở đây thì trên cơ bản đều dựa theo công dụng của thuốc mà chia làm ba loại lớn. Một loại là dược phẩm bổ dưỡng, giới thiệu nói loại dược này chẳng những có thể cải thiện thể chất, tăng cường miễn dịch mà còn có thể có trợ giúp dị năng võ giả tu luyện, giúp dẻo dai gân cốt, mở rộng kinh mạch... công năng hiệu quả trị liệu có thể nói là đủ loại!

Một loại khác dược sử dụng rộng rãi nhất là dược phẩm tiêu hao hằng ngày, trong đó nhiều nhất là dược tề bổ sung năng lượng, bình thường chia làm hai loại là bổ sung thể lực trong khoảng thời gian ngắn và bổ sung tinh thần lực tiêu hao cho dị năng giả. Còn lại chính là một ít thuốc cảm máu, giải độc linh tinh, thậm chí còn có thuốc dinh dưỡng... Các loại dược phẩm này cơ hồ bên người mỗi một dị năng võ giả đều luôn có sẵn số lượng lớn, thuộc loại tiêu hao phẩm nhất định.

Cuối cùng là loại dược phẩm được sử dụng nhiều nhất, cũng là quý nhất, tuy rằng cấp bậc phẩm chất không giống nhau, nhưng đều chỉ có một cộng đồng sử dụng, đó chính là thuốc phụ trợ dị năng võ giả đột phá thăng cấp. Loại dược phẩm này có nhiều loại khác nhau, mọi người gọi là đan, tuy rằng các loại đan phối phương, phẩm chất... không giống nhau, nhưng tác dụng lại đều là giống nhau.

Mặc Vân Hi một bên quan sát hiệu thuốc, một bên mở ra quang bình đã được che dấu, không ngừng hướng Tiểu Bí tìm hiểu thêm các tin tức tương

quan, mà Tiểu Bĩ cũng là không ngại phiền hà đem nội dung tổng số dữ liệu thu thập được trên internet giảng giải cho hắn nghe, tuy rằng ngữ khí cứng nhắc không chút phập phồng.

Nguyên lai dị năng võ giả cũng có cấp bậc, theo cấp bậc thấp nhất của dị năng võ giả là vừa mới thức tỉnh đến cấp bậc cao nhất liên bang hiện nay là cửu cấp võ giả, về phần thập cấp võ giả, theo quá trình từ lúc nhân loại bắt đầu thức tỉnh dị năng đến nay thì vẫn chưa có ai đột phá được!

Dị năng võ giả thông qua quá trình tu luyện, đạt tới một mức độ nhất định thì đó chính là điểm đột phá. Đây là quá trình lượng biến đổi thành chất, trừ bỏ căn nhờ vào tổ chất của bản thân còn phải dùng đan dược đến phụ trợ thăng cấp. Mà phẩm chất đan dược thì lại trực tiếp quyết định xác suất thành công của bước đột phá, bất quá nếu vài lần dùng đan dược có xác suất thành công cực cao nhưng vẫn thăng cấp thất bại thì chứng tỏ dị năng võ giả không có khả năng thăng cấp nữa.

Nếu dị năng võ giả đột phá thất bại, thì sẽ khiến nguyên khí tổn hao nhiều, trực tiếp rút trở lại cấp bậc trung kỳ, thậm chí sơ kỳ, cần một lần nữa tu luyện, hơn nữa còn rất có thể khiến thân thể bị tổn thương, hình thành tu luyện bình cảnh. Mà dị năng võ giả cấp bậc càng cao, tu luyện càng khó khăn, cho nên đẳng cấp cao, phẩm chất đan dược thường thường có thể bán được giá trên trời! Đối cao cấp dị năng võ giả mà nói, chẳng sợ nhiều thêm 1% xác suất thành công, cái gì cũng đều không thể bỏ qua.

Mà người điều chế các loại dược phẩm bổ dưỡng cùng dược phẩm tiêu hao hằng ngày thì được gọi là luyện đan sư. Đây là một chức nghiệp truyền kỳ, luyện đan sư kỳ thật cũng là một loại dị năng giả, chẳng qua điều này chỉ biểu hiện trên tinh thần lực cường đại dị thường, mà trên thực tế thuộc tính công kích của luyện đan sư là cực nhỏ.

Trong quá trình điều chế thì tinh thần lực có ảnh hưởng trực tiếp đến phẩm chất của đan dược. Đương nhiên đan dược phối phương cũng là cực kỳ trọng yếu, từng luyện đan sư cao cấp đều đã nghiên cứu chế tạo ra cho chính mình những loại phối phương độc đáo, hơn nữa còn cực kỳ giữ bí mật. Nguyên liệu tất cả đều lấy từ năm đại hành tinh trong liên bang, thậm chí còn lấy cả các loại động thực vật trên các tiểu hành tinh chung quanh liên bang, và tất nhiên không ai lại đi công bố bí phương của chính mình.

Luyện đan sư tuy rằng số lượng tương đối thưa thớt, nhưng bình thường cũng không khó tìm, bình thường bọn họ căn cứ theo cấp bậc có thể chế tạo ra đan dược cấp năm mà dị năng giả muốn, ở chợ loại đan dược sơ cấp này rất nhiều, xác suất thành công cơ bản đều ở mức 80%, mà đan cấp bậc càng cao, xác suất thành công cũng càng khó bảo trì. Luyện đan sư bình thường đều làm việc cho các công ty dược phẩm dị năng lớn, bởi vì nhân số nhiều, yêu cầu cũng không phải rất cao, cho nên lương chỉ lực cao hơn nhân viên khoa học kỹ thuật bình thường cùng dược sư, nhưng thường thường đãi ngộ cùng phúc lợi đều tốt hơn nhiều.

So với đan cấp năm trên đây, xác thực mà nói nếu có khả năng chế tác đan cấp 6 cùng cấp 7 thì đều được coi là luyện đan sư cao cấp, bình thường các công ty dị năng dược phẩm lớn đều đã có một hai luyện đan sư cao cấp trấn thủ. Mà luyện đan sư có thể luyện được đan cấp 8, vậy thì đó chính là nhân vật thuộc cấp đại sư, đối với toàn bộ liên bang ngũ đại đế quốc chính là một loại tồn tại giống quốc bảo, được bảo vệ vô cùng cẩn mật, bình thường đều là ở trung tâm nghiên cứu khoa học quốc gia làm nghiên cứu, ngẫu nhiên đảm đương công tác cố vấn, người bình thường không có cơ hội được nhìn thấy.

Về phần ở chợ cũng là rất khó nhìn thấy đan cấp 8, dù sao võ giả cấp 8 cũng là tương đối thưa thớt, bọn họ bình thường ở thủ đô đế quốc có địa vị rất cao, có rất nhiều người nhậm chức ở quân bộ, đứng trên đỉnh của Kim Tự Tháp. Như vậy dị năng võ giả đa phần có quan hệ cố định với các đại luyện đan sư, tự nhiên không cần mua đan dược không rõ lai lịch ở chợ.

Mặc Vân Hi một bên thật lòng nghe “Tiểu Bĩ” phở cập khoa học, một bên cẩn thận quan sát dị năng dược tề cùng đan dược thần kỳ, về phần ông chủ tiệm thuốc, tất nhiên là trực tiếp lựa chọn không nhìn đến sự hiện hữu của hắn, mặc kệ người thiếu niên này có khuôn mặt xuất sắc cỡ nào, chỉ cần nhìn bộ quần áo giá rẻ cùng thân hình mảnh khảnh kia thì liền rõ ràng không phải dị năng võ giả, hơn nữa đồng xem tây xem một cách vô mục đích, hơn phân nửa chỉ là một đứa trẻ tràn đầy lòng hiếu kỳ mà thôi.

Mà Mặc Vân Hi thì lại càng nghe càng kích động, nếu có thể trở thành luyện đan sư thì tốt rồi!

Đối với ý tưởng này, “Tiểu Bĩ” dùng thanh âm cơ giới hoá không có phập phồng trực tiếp cho một đả kích cực lớn: “Thực xin lỗi, ngài trước mắt không có dấu hiệu dị năng thức tỉnh, con người bình thường thức tỉnh dị năng ở trước 15 tuổi, vượt qua 15 tuổi khả năng thức tỉnh rất nhỏ.”

“Không có dị năng cũng không nhất thiết là không có tinh thần lực nha! Lão đầu nhi nhà ta chính là thường xuyên nói ta là truyền nhân ca dược vương, thiên tài dược học!” Mặc Vân Hi không phục phản bác.

“Tinh thần lực cũng là một phần dị năng, bất đồng với dị năng võ giả, tinh thần lực của luyện đan sư bình thường không có thuộc tính, không có lực công kích, mà tinh thần lực so với dị năng võ giả bình thường lại cường đại hơn. Mà ngài vào năm 15 tuổi thí nghiệm kết quả không có phản ứng với tinh thần lực.”

Đối mặt “Tiểu Bĩ” không chút lưu tình mà đả kích, Mặc Vân Hi thật sâu hít vào một hơi: “Quên đi! Ta không tranh cãi với ngươi, không có tinh thần lực, không làm được luyện đan sư, ta ít nhất còn có thể làm dược sư đi!”

Kỳ thật hắn hiện tại cho dù làm học viên chạy việc cũng là nguyện ý! Hắn muốn làm thuốc! Chưa từng có khi nào giống như hiện tại có suy nghĩ bức thiết như vậy! Làm cái gì đều được! Nay mùi dược thảo nhiên, này một loạt ô vuông dược quỹ... làm cho hắn tại một thế giới lạ lẫm gắt gao bắt được một chút niềm tin!

“Đúng vậy, có thể, ngài có thể thi đậu đại học điều chế dược phẩm dị năng chuyên nghiệp tiến hành học tập, sau khi tốt nghiệp có thể tham gia cuộc thi lấy tư cách làm giáo viên dạy chế dược diễn ra mỗi năm một lần, dược sư chia làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp...” “Tiểu Bĩ” không ngại phiền hà vì hắn giảng giải quá trình trở thành dược sư.

“Nga! Còn muốn thi đại học sao! Chẳng lẽ không có học trò sao? Trước kia Cát Nhân Đường có rất nhiều nha!” Mặc Vân Hi chưa từ bỏ ý định đi vào một tiệm được thoát nhìn không lớn lắm. Quyết định thử xem vận khí ở mấy cửa tiệm nhỏ, bình thường quy mô càng nhỏ yêu cầu cũng càng thấp.

Ông chủ ở đây là một ông lão gầy nhỏ, nhưng tinh thần vẫn là tốt lắm, sắc mặt hồng nhuận, hai mắt hữu thần.

“Ông chủ, người khỏe, tôi gọi là Mặc Vân Hi, xin hỏi ngài có tuyển người không?” Mặc Vân Hi khách khí hỏi, khiêm tốn có lẽ mỉm cười, “Tôi đặc biệt thích được thảo, làm cái gì đều được, cho dù đánh tạp cũng được, đãi ngộ không có yêu cầu gì, đủ ăn đủ mặc là được!”

Ông lão giương mắt nhìn người thanh niên này, tuổi không lớn lắm, nhưng nho nhã lễ độ, bộ dạng cũng tuấn tú, “Cậu có chứng chỉ được sư không? Chúng ta ở hậu đường vừa lúc thiếu một chân chạy việc.”

“Tôi... Không có chứng chỉ được sư, bất quá tôi đã từng làm việc ở hiệu thuốc, hỗ trợ đánh làm thuốc và vân vân tuyệt đối không có vấn đề!” Mặc Vân Hi vội vàng nói.

“Cái gì? Cậu không có chứng chỉ còn làm tại hiệu thuốc? Là người nào lá gan lớn như vậy?” Ông lão kinh ngạc nhìn Mặc Vân Hi, “Phải biết rằng, từng dị năng võ giả đều là tài phú quý giá của đế quốc, không có chứng chỉ được sư là tuyệt đối đừng nghĩ đụng tới được! Nếu để người ta biết được, tiệm này của sẽ bị niêm phong! Cậu nhanh đi đi ~ đi mau đi mau...” Nói xong liền đem Mặc Vân Hi đuổi ra bên ngoài.

“Ông chủ ~ ông... Ai ~ tôi thật sự đã từng chế thuốc, tôi từ nhỏ chính là cùng được thảo lớn lên mà!” Còn chưa nói hết, Mặc Vân Hi đã bị ông lão đẩy ra khỏi tiệm thuốc.

Mặc Vân Hi uể oải cực kỳ, xem ra hẳn không có hy vọng có thể làm công việc liên quan đến thuốc, cũng không có gì tâm tình đi dạo, liền nghĩ hay là trở về đi, nhanh đi trạm cứu trợ lĩnh đồ ăn, ngày mai tiếp tục đi tìm việc làm.

Khi đến thang cuốn, lơ đãng thoáng nhìn, Mặc Vân Hi sững sốt, hẳn nhìn thấy một tiệm thuốc thật lớn, cửa treo một cái bảng điện tử, mặt trên viết “Thu mua các loại dược liệu!” Đi dạo một vòng, chỉ có tiệm này treo bảng điện tử như vậy. Lòng hiếu kỳ dâng lên, Mặc Vân Hi đi vào tiệm thuốc khí phái này.

“Xin hỏi nơi này thu mua dược liệu phải không?” Mặc Vân Hi lễ phép hướng một phục vụ tiểu thư hỏi, tiệm này thực lớn, bên trong từng khu vực đều có một phục vụ tiểu thư, có vẻ thực chính quy.

Nhìn Mặc Vân Hi, người này rõ ràng không giống như là lính đánh thuê, nghi hoặc hỏi, “Tiên sinh, ngài là có dược liệu phải bán sao?”

Này vừa hỏi, làm cho Mặc Vân Hi chợt nhớ đến mấy quả trái cây màu đỏ trong hộp giữ tươi mag hẳn để trong khách sạn, “Ngạch ~ đúng vậy, bất quá tôi hôm nay chỉ muốn nhìn một chút, không có mang ở trên người.”

“Tiệm thuốc của chúng tôi là thuộc công ty y dược An Bồi lớn nhất Seterr thành, trừ bỏ tuyên bố nhiệm vụ thu thập dược liệu cố định cho đơn vị quân đoàn còn thu mua dược liệu mà khi đơn vị quân đoàn đi làm nhiệm vụ mang về, ở Seterr thành này chỉ có duy nhất tiệm chúng tôi thu mua thôi.” Tuy rằng người thanh niên này không giống như là dị năng võ giả có thể đến dã ngoại thu thập dược liệu, nhưng phục vụ tiểu thư vẫn là làm hết phận sự vì hẳn giáng giải.

“Nga, vậy thì tốt quá, vừa lúc tôi có mấy quả hồng quả, ngày mai sẽ mang qua đây.” Mặc Vân Hi cao hứng nghĩ, hẳn có lẽ có thể thu thập dược liệu kiếm tiền, dù sao đối dược liệu, hẳn có trực giác trời sinh.

“Hồng quả? Loại dược liệu này ta chưa từng nghe qua.” Phục vụ tiểu thư có chút nghi hoặc, nhưng nằng dù sao cũng không phải dược sư chuyên nghiệp, nói không chừng lại là dược liệu hi hữu.

“Nga, tôi cũng không rõ ràng ở nơi này loại dược liệu đó tên gọi là gì, chỉ biết là loại hồng quả này có công hiệu ôn bổ rất tốt, hơn nữa lần này phát hiện còn có tác dụng khôi phục thể lực, hẳn là đối với người bị thương cũng có hiệu quả trị liệu!” Mặc Vân Hi nghĩ đến chính mình sau khi ăn hồng quả đủ loại bệnh trạng đều từ từ biến mất, làm ra một cái tổng kết.

Nhưng phục vụ tiểu thư nghe vào tai thì lại thành Mặc Vân Hi là đang cố giới thiệu quá lên để đẩy mạnh tiêu thụ, dù sao bây giờ có thể mang về dược liệu tốt rất ít, hơn nữa làm sao có công hiệu thần kỳ như vậy được. Bất quá vẫn là duy trì nụ cười chức nghiệp, “Ha ha ~ vậy nhất định là dược liệu thực trân quý, hẳn là có thể bán với giá tốt, ngài ngày mai có thể mang lại đây để nhóm dược sư của chúng tôi xem xét, nếu đúng như ngài nói thì chúng ta chắc chắn sẽ thu mua với rất cao.”

“Tốt, kia ngày mai gặp, cảm ơn cô!” Lễ phép cùng phục vụ tiểu thư nói lời từ biệt, Mặc Vân Hi hiện tại tâm tình đã muốn thay đổi. Không thể làm dược sư, ta còn có thể hái thuốc, ha ha ~ thật tốt quá!

Có thể bởi vì nguyên nhân tâm tình tốt, hôm nay Mặc Vân Hi ăn cháo bột cũng phá lệ mà cảm thấy nó có hương vị thật ngọt ngào, tuy rằng vị vẫn là không dám khen tặng...

Ném qua com chiều, tắm rửa, giặt sạch quần áo, Mặc Vân Hi lỏa thể nằm vào ổ chăn. Không có biện pháp, hẳn hiện tại chỉ có một bộ quần áo, mà hẳn lại có điểm khiếm khích nho nhỏ, ở dưới tình huống có điều kiện thì nhất định phải tắm rửa mỗi ngày, đổi quần áo sạch sẽ. Bất quá loại sợi làm quần áo quả thật không thấm nước, giặt rất dễ, và mấy cái liền sạch sẽ, phòng chừng đến buổi sáng ngày mai liền có thể mặc lại!

Kỳ thật hôm nay vẫn là thu hoạch không nhỏ, ít nhất hẳn phát hiện dược phòng giống như dược tiệm, có dược sư, luyện đan sư, điều đó làm cho hẳn

cảm thấy hứng thú với chức nghiệp này! Bất quá hiện tại nhất định là không có khả năng. Mặc Vân Hi âm thầm nghĩ, nếu về sau có điều kiện, có lẽ hắn sẽ đi thi đại học chuyên về dị năng được phẩm, sau đó làm một gã được sư, cho dù thực gian nan, đãi ngộ cũng không phải đặc biệt cao, nhưng vẫn là đáng giá để hắn cố gắng, hắn chính là “Được Vương” tôn từ đương nhiên phải làm được được rồi, ngài nói đúng không... Ông nội...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

A ~ đây là nơi nào? Tựa hồ là phòng tắm, thật lớn! Bồn tắm được tạo thành từ thủy tinh đen được mài đến sáng bóng, nhìn giống y như một cái bể bơi nhỏ!

Mặc Vân Hi như bị mê hoặc mà đi vào dục trì, ân ~ thật thoải mái! Dòng nước ấm áp bao lấy toàn thân, tựa như núi Phú Sĩ trong ôn tuyền... Lười biếng tựa vào cạnh ao, Mặc Vân Hi thoải mái giống như con mèo nhỏ thành công trộm được cá, hạnh phúc mà nheo lại ánh mắt.

“Ân ~ thật thoải mái nha ~” Tiếng thở dài nhỏ vụn tràn ra, làm cho người nghe tê dại.

Tiếng bước chân vững vàng tiến lại gần, Mặc Vân Hi tựa vào bên cạnh ao, lười biếng mở mắt. Cố nhìn xuyên qua sương mù lượn lờ không mấy rõ ràng, chỉ có thể nhìn thấy được một hình dáng mơ hồ, người đến là một nam nhân có dáng người cao lớn, thân hình tam giác ngược tiêu chuẩn, tứ chi thon dài cân xứng...

“Là ai?” Mặc Vân Hi cảnh giác hỏi.

Nam nhân không trả lời, đi thẳng một bước vào trong nước, dáng hình liền rõ ràng. Là y! Là người nam nhân lãnh tuấn ngân phát kia! Hắn cứ thế ở trong mộng một mực yên lặng chú ý nam nhân! Từ từ... Mộng? Chẳng lẽ hiện tại cũng là đang nằm mơ?

Ngay khi Mặc Vân Hi cố gắng sắp xếp ý nghĩ, nam nhân đã muốn cách hắn không đến một tay. Đột nhiên trước mắt xuất hiện thân thể của một người xa lạ đã dọa Mặc Vân Hi nhảy dựng, giãy giụa đứng lên, cũng không nghĩ vừa lúc cùng nam nhân mặt đối với mặt, hắn bối rối ngẩng đầu lên, chớp mũi hai người cơ hồ là dán sát lại với nhau.

Mặc Vân Hi nhanh chóng cúi đầu, cả kính phát hiện hai người hiện tại đều là trần truồng, nháy mắt giống như trứng tôm bị nấu chín, tim đập tựa như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực!

Đột nhiên, một cánh tay hữu lực vòng ra sau lưng hắn, Mặc Vân Hi hoảng sợ ngẩng đầu, chống lại một đôi mắt mang theo ý trêu tức, đôi môi khẽ gọi, đôi mắt hẹp dài, con ngươi lam sắc, cái mũi anh tuấn... người nam nhân này rõ ràng là đang cười, rõ ràng đẹp trai như vậy, chính là Mặc Vân Hi có thể cảm giác được hơi lạnh xâm nhập vào tận cốt tủy, trào phúng... cùng sợ hãi!

Không ~ muốn chạy trốn, này không đúng, hết thấy đều không đúng! Mặc kệ có phải đang nằm mơ hay không, hắn đều muốn chạy trốn! Hắn nhất định thoát khỏi nam nhân đáng sợ này!

Mặc Vân Hi giãy dụa muốn chạy trốn khỏi khống chế của nam nhân, hai tay dùng sức chống trước ngực nam nhân, liều mạng cùng hắn duy trì một khoảng cách, nhưng cánh tay sau lưng hắn kiên cố giống như là thép vậy.

Đột nhiên, nam nhân nói, “Này không phải giống như người vẫn luôn mong muốn sao? Giả bộ thanh thuần? Vẫn là dục cự hoàn nghênh đi?” Ánh mắt trêu tức, khẩu khí lạnh như băng không mang theo một tia độ ấm, giống như là trêu chọc một đứa nhỏ đang giận dỗi vì muốn người lớn chú ý mà gây chuyện!

“Không ~ không phải...” Mặc Vân Hi kinh ngạc mở to mắt, một cổ ủy khuất nồng đậm mơ hồ dâng lên, nước mắt như hạt châu theo cặp mắt hạnh mỹ lệ rơi vào trong nước...

“Thả ra ~~~~ buông...” Mặc Vân Hi từ trên giường ngồi bật dậy! Một thân mồ hôi lạnh!

“MD, lại làm loại mộng này! ! Chết tiết! !” Dùng sức nắm lấy tóc, Mặc Vân Hi muốn làm cho chính mình mau chóng thanh tỉnh, tay lơ đãng xẹt qua hai má, ẩm ướt... Là nước mắt sao? Của ta? ?

Thật mạnh ngã lại trên giường, lung tung lau đi nước mắt, “Nói giỡn, tại sao có thể như vậy, chết tiết!” Đây không phải là nước mắt của ta, ta xác định ta không khóc! Rốt cuộc là sao lại thế này, vì cái gì lại vì một người đàn ông mà khóc!

“Nga ~shit!” Ngay tại thời điểm Mặc Vân Hi còn vì giấc mộng kia mà rối rắm, hắn buồn bực phát hiện hạ thân không biết từ khi nào đã run rẩy dựng thẳng, trướng đầu đến khó chịu! Một phen kéo cao chân, đem mình từ đầu đến chân bao trong chăn, sau khi trọng sinh, Mặc Vân Hi lần đầu tiên tại thế giới này...

Phóng thích qua đi, Mặc Vân Hi thờ hồn hên vô lực nằm trên giường, tâm lý ghen ghét cực kỳ! Đừng hiểu lầm, thời điểm Mặc Vân Hi vẫn còn là Ngụy

Từ Tiên, hẳn mặc dù không tính là một người tùy tiện, nhưng vẫn có dục vọng, cũng chưa bao giờ ủy khuất chính mình, cho nên hẳn ghen khuat tuyệt đối không phải bởi vì áy náy hay cảm giác chịu tội gì. Hẳn ghen khuat chỉ là bởi vì đi vào thế giới này lần đầu tiên... lại là bởi vì một giấc mộng xuân! Máu chốt là trong mộng là một người đàn ông! !! Điều này làm cho hẳn rất khó chấp nhận!

Hẳn thừa nhận người đàn ông kia rất tuấn tú! So với những nam mình tình hẳn từng gặp qua thì suất hơn nhiều! Đáng người cũng tốt lắm, cơ thể cân xứng, tựa hồ ẩn đầy sức bật, còn có cặp chân thon dài kia... Nga! Shit! Đây cùng hẳn không quan hệ! !! Đó cũng là đàn ông, người tâm động cái khi gì! ! Mặc Vân Hi cắn góc chăn mắng chính mình! Chẳng lẽ bụng đói ăn quăng sao? !

Tắm nước lạnh, mặc quần áo tử tế, đứng ở cửa sổ hứng gió lạnh sáng sớm, Mặc Vân Hi buồn bực nghĩ: ta đây là làm sao vậy! Tỉnh táo lại hẳn rất là buồn bực, không có đạo lý nha, hẳn cho dù là làm mộng xuân cũng nên là một mỹ nữ D cup gọi cảm chứ, cho dù là động kinh mơ thấy đàn ông cũng không thể hai ngày liên đều mơ cùng một người, huống hồ so với người đàn ông kia, hẳn rõ ràng là ở phía dưới! Quả thực rất uất ức !

Nga! Từ từ, có lẽ còn không chỉ hai ngày, buổi tối vừa mới trọng sinh tựa hồ cũng đứt quãng mơ thấy gì đó, có lẽ là lúc ấy quá mệt mỏi cho nên mới mơ mơ màng màng ngủ thẳng tới hừng đông! Hiện tại ngẫm lại, bắt gặp một thân mồ hôi lạnh! Đây là sao? Chẳng lẽ...

Hẳn nhớ rõ trước kia xem qua một bài báo, trong đó nói một bệnh nhân cấy ghép tim, mỗi lần nhìn thấy người yêu của người quyên tặng trái tim thì tim đều đập nhanh, tâm không tự chủ được mà cảm thấy vừa đau đớn vừa ái mộ! Các nhà khoa học cho rằng các cơ quan của con người tỷ như trái tim, cũng có công năng ghi chép tình cảm, cho dù đại não tử vong, chỉ cần tâm còn sống thì tình cảm vẫn tồn tại!

Mặc Vân Hi càng nghĩ càng cảm thấy được da đầu run lên! OMG! Thật sự là như vậy, người ta chính là thay đổi trái tim, mà hẳn chính là toàn bộ đều “đi dân”! Thượng đế a, ta về sau sẽ không cần mỗi ngày làm loại mộng này đi! Càng nghĩ càng cảm thấy được đây là trí nhớ còn sót lại của khối thân thể này, nhất định đúng là vậy !

Ai ~ nhắc tới cái tên “Mặc Vân Hi” này cũng thật là đáng thương, theo như giấc mơ hẳn mơ thấy hai ngày nay, “Khối băng nam” kia rõ ràng không đem hẳn để vào mắt!

“A ~ mặc kệ ! Dù sao ta cho dù có thấy được người đàn ông kia, cũng sẽ không thích thương hẳn ! Mặc Vân Hi trước kia đã chết! Hiện tại ta là Mặc Vân Hi! Quyết định của ta là tuyệt đối! Đúng vậy! Chờ giải quyết được vấn đề kẻ sinh nhai, nhất định phải đi tìm mỹ nữ giải quyết mới được! !” Hẳn cho tới bây giờ chính là một người vô tâm vô phế, tính tình tùy tiện, cho nên mấy suy nghĩ rối rắm về tương lai sau này trong chốc lát đã tự động vứt ra sau đầu.

Mặc Vân Hi lấy mấy quả trái cây màu đỏ trong hộp giữ tươi ra, cẩn thận gói lại, “Hắc hắc, hôm nay các người biểu hiện như thế nào! Ta cũng không muốn cùng một đồng người vô gia cư ngủ ở trạm cứu trợ!”

Buổi sáng 8 giờ hiệu thuốc An Bồi mới vừa mở cửa đã thấy một người trẻ tuổi quần áo mộc mạc, diện mạo tuấn tú chờ ở trước cửa.

Phục vụ tiểu thư ngày hôm qua tiếp đón Mặc Vân Hi liếc mắt một cái liền nhận ra hẳn, tiến đến mỉm cười nói, “Tiên sinh người khỏe, sớm như vậy đã tới rồi nha, là muốn bán được liệu sao ?”

“Đúng vậy, chỗ này của ta có vài quả trái cây, hẳn là được liệu nhưng để chắc chắn vẫn muốn mời được sư của tiệm kiểm tra giúp.” Mặc Vân Hi khiêm tốn có lẽ trả lời, hy vọng có thể cho đối phương một cái ấn tượng tốt, về sau nếu phải bán được liệu thì sẽ dễ dàng hơn một chút, dù sao còn muốn thường xuyên qua lại.

“Tốt, mời ngài trước tới bên kia nghỉ ngơi, tôi đi mời được sư chẩn tiệm tới.” Phục vụ tiểu thư chỉ cho Mặc Vân Hi khu nghỉ ngơi trong góc tiệm, sau đó đi vào hậu đường.

Tùy tiện tìm cái bàn ngồi xuống, Mặc Vân Hi không yên lấy ra một khối hồng quả, nghe nghe: “Àn ~ hẳn là được liệu đi, được tính rất giống cầu kỳ, công hiệu so với cầu kỳ còn tốt hơn một chút...” Bởi vì loại được liệu này hẳn cũng là chưa thấy qua, cho nên cũng không dám khẳng định đây chính là được liệu.

Một người đàn ông hơn 40 tuổi mặc áo màu vàng nhạt cùng quần tây, đội phớt tơ vàng, đeo kính mắt hướng hẳn đi tới, “Ngài khỏe, tôi là được sư chẩn tiệm, cũng là chủ quản hậu đường quản lý việc thu mua được liệu, Dư Văn Thanh.” Tuy rằng đối với cậu thiếu niên tuổi tác cùng ngoại hình đều có điểm kinh ngạc, nhưng nam nhân vẫn là lễ phép vờ tay.

“Dư quản lý, ngài khỏe!” Mặc Vân Hi vì cứ nhìn chăm chăm vào hồng quả mà tự hỏi cho nên đến lúc nam nhân mở miệng mới chú ý tới hẳn, vội vàng đứng lên cùng nam nhân bắt tay, “Thật sự xin lỗi, không chú ý tới ngài, tôi quá thất lễ.”

“Ha ha ~ mời ngồi, không có gì, không cần câu nệ.” Người đàn ông dẫn đầu ngồi xuống, ngữ khí rất hòa nhã. “Ngài có được liệu muốn bán ra phải không? Xin hỏi xưng hô thế nào?” Tuy rằng đối phương nhìn qua còn là một đứa nhỏ, nhưng Dư Văn Thanh được tôi luyện năng lực mỗi ngày nên thái độ rất có chừng mực, ở trong mắt của hẳn chỉ có hộ khách, không có phân biệt.

“Đúng vậy, Dư quản lý không cần khách khí như thế, tôi gọi là Mặc Vân Hi, ngài gọi tôi là Tiểu Mặc cũng được.” Vừa nói, Mặc Vân Hi một bên đưa thứ quả màu đỏ kia cho Dư Văn Thanh, “Dư quản lý, tôi có mấy khóa trái cây, bởi vì chưa thấy qua, cho nên không biết có phải là được liệu hay không, xin ngài kiểm tra giúp.”

Dư Văn Thanh tiếp nhận trái cây, cẩn thận xem xét, “Àn ~ đây đúng là được liệu. Là một loại được liệu tương đối thông thường, tên là hồng mạn quả.”

“Hồng mạn quả?” Đây là chủng được liệu mới? Xuất phát từ tò mò, Mặc Vân Hi vẫn đạo, “Dư quản lý, loại trái cây này có phải hay không có có tác

dụng bổ gan thận, nhuận phổi, nhưng lại có trợ giúp khôi phục thể lực, cũng có chút tác dụng chữa thương?”

Nghe nói như thế, Dư Văn Thanh lần đầu tiên ngừng đầu thật lòng quan sát thiếu niên trước mắt “Đúng vậy, quả thật có công hiệu này, cậu như thế nào biết được?” Đứa nhỏ này không phải mới vừa rồi đến hồng mạn quả cũng không biết sao? Lúc này tại sao lại đổi công hiệu của nó hiểu biết như vậy?

“A, ngưng ngưng, tôi ngẫu nhiên ở dã ngoại phát hiện loại trái cây này, lúc ấy ném qua mấy khóa, cho nên cảm giác được tựa hồ có tác dụng này.” Mặc Vân Hi ngưng ngưng cười cười, hắn cũng không giỏi diễn kịch cho người ta xem, cái này quá khó rồi.

“Ngà? Trái cây kia là do cậu ở dã ngoại phát hiện?” Nghi hoặc nhìn thiếu niên tinh tế tuần tú, “Không biết cậu cùng người nào trong dong binh đoàn phát hiện ra vậy?” Thấy thế nào thì đứa nhỏ này cũng không giống như là lính đánh thuê, hơn nữa có thể ném qua mấy khóa liền biết được hiệu, thật sự là quá khó tin.

“Dong binh đoàn? Không có, tôi là một người phát hiện.” Kỳ quái, hắn thoạt nhìn giống lính đánh thuê lắm sao?

Một người? ! Áp chế nghi hoặc, Dư Văn Thanh ở mặt ngoài thoạt nhìn không chút sợ hãi, “Ha ha ~ cậu thật đúng là rất giỏi a, loại hồng mạn này bởi vì sinh trưởng bí mật dưới đá núi, trên thân che kín gai độc, nếu có sinh vật lại gần sẽ bắn ra gai độc, khiến cho cơ thể trở nên trì trệ, thậm chí hít thở không thông. Không biết cậu làm sao phát hiện được hồng mạn quả, lại như thế nào hái được?”

“A? Gai độc?” Mặc Vân Hi nghe Dư Văn Thanh nói mà ra một thân mồ hôi lạnh! Nguy hiểm như vậy sao!

“Cậu không biết? Hồng mạn quả này công hiệu ôn hòa, là thành phần thường có trong các loại dược vật dinh dưỡng bổ dưỡng, các loại dược tề khôi phục tinh thần, cho nên nó là dược liệu thường được sử dụng nhất. Tuy rằng cũng giống như đại đa số dược liệu, tính công kích không cao, nhưng nếu muốn hái thì hắn là phải làm tốt công tác phòng hộ trước.” Dư Văn Thanh ra vẻ thoải mái mà cùng hắn trò chuyện về hồng mạn quả, nhưng một bên trộm quan sát biểu tình của Mặc Vân Hi, hỏi thăm nguồn gốc dược liệu thu mua cũng là công việc của hắn.

Phải biết rằng trong tự nhiên dược liệu phân bố rất rộng, cũng không có quy luật cố định, cho nên khi dong binh đoàn trong quá trình thực thi nhiệm vụ phát hiện điểm phân bố cũng là tư liệu thực trân quý. Một ít dong binh đoàn thậm chí còn không muốn để lộ ra tin tức, nhưng xem đứa bé này, ánh mắt đơn thuần ngây thơ, bất quá Dư Văn Thanh giờ phút này cũng không nắm chắc được điều gì, xem phản ứng của thiếu niên, hồng mạn quả hắn là không phải do chính hắn lấy được mới đúng.

Tính công kích? Dược liệu có tính công kích sao? Càng nghe Dư Văn Thanh giới thiệu, Mặc Vân Hi trong lòng càng cảm thấy không đúng, nhưng hắn cũng không phải ngốc tử, hắn vốn là không phải người nơi này, dược liệu hắn có thể không hiểu, nhưng thường thức không có khả năng không biết, cho nên không thể để cho người khác phát hiện, “A ~ vậy sao, nó không có công kích tôi, thời điểm tôi phát hiện nó đại khái đã chết! Chỉ còn lại có vài quả tươi, tôi thấy coi như mới mẻ, liền hái mang về! Ha ha, chính là như vậy!” Mặc Vân Hi quyết định tốc chiến tốc thắng, “Dư quản lý, này hồng mạn quả, ngài ra giá thế nào?”

Đã chết? Dư Văn Thanh khóe miệng cười đến có điểm mất tự nhiên, không muốn nói cũng phải tìm cái lý do nghe hợp lý chút chứ, xem ra tiểu tử này tuyệt không giống về bề ngoài tinh khiết thuần lương như vậy a!

“Ha ha ~ cậu bảo tồn hồng mạn quả rất khá, hơn nữa cũng hoàn toàn nguyên vẹn, chiếu theo tỉ lệ, chúng tôi bình thường thu mua với giá là 3000 đồng liên bang một khối.” Mắt nhìn Mặc Vân Hi ôm gói to hồng mạn quả, “Cậu hôm nay mang đến tổng cộng 6 quả là 18000 đồng liên bang, cậu là lần đầu tiên tới tiệm của chúng tôi, tôi cũng hy vọng về sau nếu cậu có dược liệu gì thì có thể mang đến nơi này, cho nên tôi lần này đưa cho cậu 2 vạn đồng liên bang, xem như kết giao bằng hữu thôi!”

Dư Văn Thanh thực thích đứa bé này, không giống như lính đánh thuê, tự giác tài trí hơn người, rất khó giao tiếp, cho nên hắn thu mua cũng thực công đạo, tuy rằng ưu đãi 2000, nhưng hắn trực giác cho rằng đứa nhỏ này về sau còn có thể mang càng nhiều dược liệu tới đây, hơn nữa khẳng định do chính hắn tìm được.

2 vạn! Sáu trái hồng mạn quả mà 2 vạn! Với cái giá này Mặc Vân Hi thật sự thấy rất tốt, ít nhất loại trái cây này so với trứng dị thú thì đáng giá hơn nhiều, hơn nữa bán 1 trái là có thể thuê ba ngày khách điểm! Hắn hoàn toàn có thể đến ngoài thành trong rừng tìm, việc này có thể kiếm được nhiều hơn so với đại đa số công tác khác, “Phi thường cảm tạ Dư quản lý, tôi cũng hy vọng về sau có thể thường xuyên hợp tác với bốn tiệm!”

Quá trình làm thủ tục thu mua thực thuận lợi, lễ phép cùng Dư Văn Thanh từ biệt, nhìn tài khoản nhiều ra 2 vạn đồng liên bang, Mặc Vân Hi kích động chạy về phía khu trang phục ở lầu hai!

Đúng vậy, hắn muốn đi mua một cái quần lót! Chính là cái quần lót ngày đó làm cho hắn phi thường yêu thích! Tuy rằng 2 vạn đồng liên bang mới kiếm được đối với một cái quần lót nhỏ nhỏ giá 2000 mà nói, có điểm thiếu, nhưng Mặc Vân Hi cho rằng hắn tìm được con đường phát tài rồi! Có con đường phát tài này, cuộc sống về sau của hắn nhất định sẽ khá hơn! Cho nên hắn mới không cần tiếp tục ủy khuất chính mình nữa!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Mua được quần lót, Mặc Vân Hi lập tức khấn cấp vọt vào buồng vệ sinh lầu hai, phải biết rằng, cảm giác lạnh lẽo ở phía dưới làm hần vô cùng khó chịu. Ở cách gian thay quần áo, a ~ thoải mái hơn nhiều rồi!

“Tôi biết ~ thân mến, triển lãm đan được đến 10h mới bắt đầu, tôi hiện tại đã đến nơi rồi!” Gian bên trái truyền đến thanh âm của một người đàn ông trẻ tuổi, “Cậu yên tâm, tôi nhất định sẽ mua cho cậu 5 viên tốt nhất, cậu hảo hảo làm nhiệm vụ, nơi này liền giao cho tôi đi...”

“Hội chợ triển lãm đan được?” Này gọi lên hưng trí của Mặc Vân Hi, hội chợ triển lãm đan được sao? Hần quyết định phải nhanh chân đến xem!

Cách vách nam tử tắt đi thông tin khí, vừa đi ra ngoài liền thấy Mặc Vân Hi canh giữ ở cạnh cửa, cười hi hi nhìn mình, một đôi mắt hạnh phúc trong suốt, nhìn đến mức làm hần cả người không được tự nhiên.

“Ha ha ~ vị đại ca này, tôi mới vừa nghe được anh nói đến hội chợ triển lãm đan được phải không? Tôi ở nơi khác tới, đối với chuyện này cảm thấy hứng thú!” Mặc Vân Hi ôn hòa lễ độ nói, “Đại ca có thể mang tôi cùng đi không? Tôi bái anh làm đại ca, anh mang tiểu đệ này đi phổ cập kiến thức nhé!”

“Khụ ~ nguyên lai là làm cho chuyện này nha.” Nam tử xấu hổ hắng giọng một cái, phải biết rằng bị đôi mắt kia nhìn chằm chằm, thật sự là muốn cự tuyệt cũng khó, liền sửa sang lại quần áo, vừa đi ra ngoài vừa nói, “Triển lãm đan được sẽ ở thành Seterr mỗi 3 tháng cử hành một lần, tuy rằng thành Seterr hơi hẻo lánh, nhưng lính đánh thuê cũng không thiếu, cho nên các dị năng được sự đều mang thành quả của họ tới triển lãm ở hội chợ triển lãm, ngay tại tầng 5 khu trung ương, cậu có hứng thú có thể đi xem”

Mặc Vân Hi theo sát nam nhân trên thang cuốn, “Đại ca cũng là đến mua đan được dành cho lính đánh thuê sao?” Nói xong còn không quên dùng vẻ mặt sùng bái nhìn hần.

Nam nhân bị nhìn có chút không được tự nhiên, cảm giác lỗ tai có điểm nóng lên, “Ngạch ~ không, tôi không phải lính đánh thuê, tôi là một được sư, lần này là ta mua giúp bằng hữu là lính đánh thuê đến mua đan, hần cũng sắp phải đột phá cấp 5, trước đó đã có một lần tiến giai cấp 5 thất bại, lần này nhất định phải giúp hần mua được đan tốt một chút.” Nói xong âm thầm nắm năm tay, lần này nhất định không thể thất bại nữa, tiến giai sau khi thất bại, tu luyện trở lại lực cần lớn hơn rất nhiều, cần thời gian cũng lâu hơn...

“Ha ~ kia thật sự là thật trùng hợp! Đại ca, em gọi là Mặc Vân Hi, anh gọi em là Tiểu Mặc cũng được, em về sau cũng muốn trở thành một được sư!” Mặc Vân Hi lập tức bày ra một bộ dáng khiêm tốn hướng tiền bối thỉnh giáo.

“Tiểu Mặc, cậu gọi tôi Lâm Tường là được.” Nam nhân gật đầu đáp.

“Lâm đại ca, hội chợ triển lãm đan được là cái dạng gì nha? Như thế nào cái cạnh pháp đâu?” Mặc Vân Hi tò mò, chẳng lẽ là bán đấu giá?

Lâm Tường vừa thấy Mặc Vân Hi cái gì cũng đều không hiểu, liền như tiền bối nói cho hần.

Nguyên lai bất đồng lớn nhất giữa luyện đan cùng chế được là ở trên phương diện tinh thần lực, luyện đan sư tinh thần lực cấp bậc càng cao, luyện ra đan phẩm chất lại càng tốt. Những loại đan cùng cấp theo về ngoài liền có thể phân biệt phẩm chất một cách đơn giản. Phẩm chất bình thường có màu đen, tốt hơn một chút thì trong màu đen có chút ánh lam hoặc xanh, gọi là ô đan. Như vậy đan bình thường xác xuất thành công đều ở tầm trên dưới 60%-80%, như vậy đan bình thường ở dưới cấp 5 đều là những loại đan thông thường.

Nhưng bởi vì tinh thần lực phi thường quý giá, luyện đan sư sau mỗi lần sử dụng đều cần một thời gian ngắn để khôi phục, mà luyện chế đan cấp càng cao cần tinh thần lực càng lớn, điều này khiến cho sản lượng đan sản xuất ra không cao.

Cho nên cao cấp luyện đan sư vì tránh cho tinh thần lực bị lãng phí, rất ít chế tác đan được dưới cấp 5. Nhưng đan dưới 60% xác xuất thành công cơ hồ là không ai mua, bởi vì ô đan cấp thấp giá cả cũng không cao, cho nên không có dị năng võ giả sẽ đi lấy hạt đan đánh bạc.

Mà đan được trên 80% xác xuất thành công liền bắt đầu hiện ra màu đỏ, có thể xưng là xích đan, nhan sắc càng hồng càng điểm lệ phẩm chất càng tốt. Hơn nữa xích đan phẩm chất thượng thừa còn có có thể xuất hiện màu vàng, thậm chí là màu vàng đan văn, đây chính là xác xuất thành công phải cao tới 90% mới có thể xuất hiện dị biến, về phần 100% xác xuất thành công trong truyền thuyết kim đan kia cũng chỉ là truyền thuyết thôi, ai cũng chưa từng gặp qua.

“Kia Lâm đại ca, ở triển lãm đan được có thể nhìn thấy xích đan không?” Mặc Vân Hi hưng phấn mà chờ mong, hai lần đến được tiệm, hần chưa từng thấy qua xích đan màu đỏ, nguyên tưởng rằng đan tất cả đều là cùng trung được hoàn giống nhau đều là màu đen tuyền gì đó chứ.

Lâm Tường ánh mắt chợt lóe, nói ra khẩu khí, “Àn ~ mỗi lần triển lãm diễn ra đều xuất hiện xích đan, đó cũng là được phẩm đứng đầu triển lãm. Mỗi công ty được sẽ cử luyện đan sư tốt nhất hoặc cao cấp luyện đan sư luyện chế ra đan cấp thấp tốt nhất đến tham gia triển lãm, mà bình thường cao cấp luyện đan sư chắc là không biết chế đan cấp thấp, nhưng bộ phận khách hàng lại là nhiều nhất, vì vậy công ty được sẽ yêu cầu bọn họ định kỳ chế tác, làm tăng danh dự công ty. Đó cũng là mục đích của tôi, tôi nhất định phải mua được xích đan!” Nói xong ưỡn ưỡn lưng, một bộ dáng quyết tâm mười phần.

Tới cửa khu triển lãm, Lâm Tường giao 10 vạn đồng liên bang tiền thể chấp, lĩnh phiếu đấu giá cùng thẻ số. Mặc Vân Hi chính là đến xem náo nhiệt, không nghĩ phải đấu giá, cho nên ở lối vào trực tiếp quét hạ thông tin khí liền tiến nhập hội trường.

Trong hội trường có rất nhiều đài trưng bày được sắp xếp một cách có trật tự, trên từng đài đều bày đặt vài cái hộp đan tinh xảo, mỗi hộp đều đánh số, mà bên cạnh từng đài đều có một cái thùng đồ thả.

“Đó là hòm phiếu, nhìn trúng loại đan nào thì đem thẻ số cùng phiếu đấu giá ghi số tiền tham gia đấu giá bỏ vào hòm.” Nhìn Mặc Vân Hi một bộ dáng

bảo bảo tò mò, Lâm Tường tốt bụng giới thiệu: “Đến khi hội chợ triển lãm chấm dứt sẽ thống kê xem ai là người ra giá cao nhất thì người đó sẽ sở hữu loại đan mà mình đầu, bởi vì có quy tắc này nên mọi người đối với đan bình thường mà mình nhìn trúng đều sẽ đưa ra giá cao, đó cũng là một trong những nguyên nhân khiến hội chợ triển lãm thu hút nhiều được thương đến tham gia như vậy.”

“Lâm đại ca, chúng ta cũng mau đi xem một chút đi!” Nghe ầm ầm được hương, Mặc Vân Hi đã muốn hưng phấn muốn chết, cảnh này khiến hắn nghĩ tới trước kia theo Ngụy lão gia tử đi được thị, cũng là nhiều người như vậy, trong không khí cũng phảng phất hương vị như thế này. Mặc Vân Hi kích động lôi kéo Lâm Tường hướng đài triển lãm đi. Lâm Tường nhìn Mặc Vân Hi thực tự nhiên lôi kéo cánh tay mình, bên tai hơi nóng, thiếu niên xinh đẹp này tựa hồ một chút ý thức phòng bị cũng không có, phải biết rằng xã hội này đồng tính bầu bạn là chuyện rất bình thường, cho nên cho dù là đều là nam nhân cũng rất ít người đối với người xa lạ làm ra động tác thân mật, bất quá hắn vẫn là lắc đầu, đi theo.

Trên mấy nhìn mấy đài trưng bày tất cả đều là ô đan, tuy rằng đại đa số tỉ lệ không sai, ầm ầm ánh lam hoặc xanh biếc, thậm chí còn có mấy khóa giống như là trân châu đen phiếm ba dạng không tước lam, nhưng đều không có gọi lên hưng trí của Mặc Vân Hi, hắn vội vàng tìm kiếm xích đan chưa từng gặp qua.

“Như thế nào không có xích đan, Lâm đại ca cũng phải tìm cái kia đúng không?” Mặc Vân Hi một bên nhìn các đài triển lãm, một bên cùng Lâm Tường phát ra bực tức.

“Ngạch, cậu nếu muốn nhìn thấy xích đan thì đi đến trung tâm, đại hội sẽ đem đan phẩm chất tốt nhất an bài ở các đài trung tâm, hơn nữa xích đan bình thường đều là đan được cấp 5, xem như là đan cao cấp nhất hội chợ triển.” Lâm Tường kỳ thật đã sớm muốn đi khu trung tâm, chính là thấy Mặc Vân Hi hưng phấn mà noi noi chạy, còn tưởng rằng hắn đối ô đan cũng có hứng thú, mới luôn đi cùng.

“A, Lâm đại ca sao không nói sớm, mau đi một thôi, mau dẫn em đi kiến thức xích đan, em cho tới bây giờ còn chưa thấy qua đâu.” Nói xong liền lôi kéo Lâm Tường hướng khu trung tâm chạy đi.

“...” Nhìn thiếu niên đáng người mảnh khảnh này, mang theo mình ở trong đám người chui tới chui lui, Lâm Tường bất đắc dĩ lắc đầu cười cười.

Khu trung tâm chỉ có bốn đài trưng bày, tuy rằng đài lớn hơn cùng khí phái hơn rất nhiều, nhưng trên từng đài lại chỉ có hai ba hộp đan, mà so với bên ngoài thì người xem ít hơn rất nhiều. Mọi người cẩn thận quan sát đan trong hộp đan hoàn, thường thường cùng người bên cạnh thảo luận, thoạt nhìn đều là người trong nghề.

“Xích đan giá rất cao, cho nên tất cả mọi người đều cẩn thận, nhưng lại có một chút là chức nghiệp buôn lậu, đều là trong nghề.” Lâm Tường ở bên tai Mặc Vân Hi nói nhỏ.

“Chức nghiệp buôn lậu?” Mặc Vân Hi khó hiểu.

“Đúng vậy, bọn họ đều là người trong nghề, tuy rằng đều là xích đan, nhưng phẩm chất cũng không giống nhau, không cần phải thực sự là đan xuất chúng, chỉ cần là có chút dấu hiệu xác xuất thành công cực cao thôi. Khi tìm được bọn họ trước dùng giá bình thường để hạ giá, sau đó ở đại hội xem xét xem xét, nếu phẩm chất cao, cố định bán ra có thể kiếm không ít tiền.”

Nói xong, Lâm Tường chỉ chỉ một cái phòng thủy tinh ở góc hội trường, “Đến hội trường ngồi chờ công bố kết quả đấu giá, người mua có thể mang theo phiếu đấu giá của mình tới xem xét.”

“Nga, như vậy a, kia Lâm đại ca cũng là được sư, làm ra được tốt cũng có thể kiếm không ít tiền a.” Kỳ thật Mặc Vân Hi ở trong lòng có tính toán nhỏ nhặt, nếu về sau có tiền vốn, đó cũng là một cái tài lộ nha, đối với ánh mắt xem được hắn thực tự tin, tuy rằng hắn hiện tại đối đan được thế giới này không quen thuộc lắm, nhưng hắn ở phương diện này luôn luôn học rất nhanh.

Lâm Tường cười lắc đầu, “Muốn tại phương diện này kiếm tiền rất không dễ dàng, bởi vì xích đan phẩm chất tốt đều mang đi đấu giá, bình thường đến đấu giá đan đều là người trong nghề, giá cả cũng thực rõ ràng, nếu muốn trả giá, đừng tới cao hơn biểu tượng phẩm chất đan, kia trừ bỏ phải có ánh mắt tốt còn cần đánh bạc, đơn giản đối với xích đan cũng không đủ cầu mà nói, đồ thắng có thể kiếm không ít, thua cuộc cũng sẽ không phải bồi thường nhiều lắm, cho nên tuy rằng trả giá tỷ lệ thực nhỏ, nhưng vẫn là có một bộ phận người chuyên môn làm việc này.”

“Kia dĩ năng võ giả đều là trong nghề?”

“Đương nhiên không phải, đại đa số dĩ năng võ giả đều không quá hiểu, tới nơi này bình thường đều mang theo được sư.” Lâm Tường nói xong liền theo phương hướng cùng cảm ý bảo Mặc Vân Hi nhìn qua, “Kia ~ còn có giống người bên kia, cũng đều là dĩ năng võ giả, bọn họ là chuyên môn chờ kết quả công bố ra rồi tăng giá mua đan.”

Mặc Vân Hi nhìn qua khu chờ bên ngoài, trên ghế sofa có vài người ngồi rải rác, đều ăn mặc như dĩ năng võ giả ... Đột nhiên, một đạo ánh mắt sắc bén như dã thú bắn công lại Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi thậm chí không thấy rõ người kia bộ dáng như thế nào, mãnh liệt cảm giác nguy cơ thúc đẩy hắn nhanh chóng cúi đầu, chui vào trong đám người.

“Thật đáng sợ... Thật đáng sợ...” Mặc Vân Hi vỗ ngực, thở ra một ngụm khí.

“Ha ha, Tiểu Mặc, cậu tốt nhất không cần nhìn chằm chằm dĩ năng võ giả, bọn họ tính cảnh giác đều rất mạnh, hơn nữa có người tính tình còn không được tốt lắm.” Lâm Tường cười lắc đầu, cậu nhóc này thật đúng là cái gì cũng đều không hiểu a.

Rốt cục cũng đến trước đài triển lãm, trên đài chỉ có hai cái hộp đan cổ phong tinh xảo, bên trong đặt hai quả xích đan, một quả màu đỏ thẫm như máu, một quả thì lại càng thêm minh diễm hơn một chút, còn ầm ầm phiếm ánh kim sắc.

Đây là Mặc Vân Hi lần đầu tiên thấy xích đan, không khỏi hai mắt tỏa ánh sáng, thật đẹp... Màu sắc so với trong tưởng tượng còn muốn điểm lệ hơn, nhất là viên xích đan kia còn phỉm ra kim quang đậm đậm, giống như là hấp dẫn hẳn ầu yếm...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Mặc Vân Hi hít mát, chậm rãi lại gần khóa xích đan, sau đó nhắm mắt lại, ngửi mùi được hương thân nhiên mà xích đan tản mát ra...

Tuy rằng không thể nói rõ là được liệu gì, nhưng Mặc Vân Hi vẫn là tinh tường ngửi ra mỗi một hương vị được liệu, tựa như thời điểm còn ở Cát Nhân Đường, có hương vị thậm chí còn tương tự như hương vị của một loại được liệu nào đó trước kia, nhưng đại đa số vẫn là hoàn toàn xa lạ... Một vị, hai vị, ba vị...

Đang cẩn thận quan sát xích đan Lâm Tường nghi hoặc nhìn cử chỉ quái dị của Mặc Vân Hi, tuy hẳn không biết Mặc Vân Hi nhắm mắt lại làm gì, nhưng nhìn hẳn mạng một bộ dáng say mê như vậy thì cũng không có làm phiền hẳn.

Một lát sau, Mặc Vân Hi mở mắt, trong đôi mắt hạnh thủy nhuận một mảnh thanh minh, mười ba vị! Viên xích đan phỉm ánh vàng này có mười ba vị thuốc! Tuyệt đối đúng vậy, mũi hẳn vẫn dùng tốt như ngày trước! Ngụy lão gia tử từng nói qua, đây là tổ sư gia thường bảo bối! Mặc Vân Hi âm thầm cảm thấy may mắn, xem ra cho dù hẳn thay đổi thân thể thì tư chất về được trời cho cũng không bị ảnh hưởng.

“Cậu vừa mới làm gì đó?” Lâm Tường cũng quan sát xong rồi, liền lôi kéo hẳn theo đám người đi xuống một cái triển lãm di động.

“Hương vị của thuốc đông y thật thanh nhã!” Mặc Vân Hi còn tại hưng phấn trung.

“Cái gì?” Lâm Tường kỳ quái nhìn hẳn.

“Ngạch... Chính là, tôi cảm thấy đan được có hương vị dễ ngửi nhất định phẩm chất rất tốt, có phải không? Tỷ như khóa xích đan kia so với ô đan dễ ngửi hơn, vị thuốc đông y càng đậm hơn, Lâm đại ca không cảm thấy sao?” Mặc Vân Hi tuy rằng không biết nơi này là như thế nào phân biệt đan được, nhưng ngửi một chút không phải thực bình thường sao? Tuy rằng thời điểm trước kia còn ở trên địa cầu cũng chưa gặp qua người nào có cái “mũi cầu” giống như hẳn có thể chuẩn xác ngửi ra mấy vị thuốc, nhưng ngửi đan được hóa hậu, đan hương, một ít được liệu cơ bản vẫn là có thể phân rõ, lão nhân nhi làm được được đều là làm như vậy a.

Bất quá, chuyện hẳn có loại khứu giác nhạy bén này, lão gia tử nhà hẳn là trăm dặn vạn dặn hẳn không thể để cho người khác biết, nếu không sẽ chọc phải tai họa, cho nên Mặc Vân Hi cũng là có chút lưu tâm, không hoàn toàn nói thật.

Lâm Tường vừa nghe liền bật cười, “Này ngửi ra được hương là có thể, cũng không biết cậu là từ chỗ nào nghe được. Nghe nói có mấy nhân vật cấp đại sư vừa ngửi liền có thể biết trong đó có mấy vị thuốc, nhưng người bình thường không có khả năng làm được, hơn nữa cũng không phải càng thom lại càng tốt, căn bản không có loại cách làm này.”

“Nga, kia Lâm đại ca làm như thế nào để phân biệt vậy?” Xem ra ở nơi này cũng không thể để cho người ta biết hẳn có cái mũi đặc biệt, nghe nói đan phương gì gì đó đều được cực kỳ giữ bí mật.

“Bình thường khi xem xét phẩm chất đan được, chủ yếu là nhờ vào màu sắc cùng vàng sáng. Xích đan hồng thiên biến vạn hóa, cơ hồ mỗi khóa đều không giống nhau. Còn có vàng sáng, đương nhiên nếu ra đan vẫn liền nhất định là cực phẩm, bất quá đan vẫn cũng phải nhìn hướng đi, ánh sáng màu, phân bố từ từ.”

Mặc Vân Hi một bên nghe, một bên khiêm tốn gật đầu xác nhận.

“Đương nhiên, đây đều là cần nhờ tích lũy kinh nghiệm, đừng có gấp, về sau thấy nhiều hơn tự nhiên sẽ biết loại nào tốt, cậu nếu đã muốn học chế được luyện đan, vậy về sau sẽ phải đến được tiệm cùng hội chợ triển lãm như thế này nhiều lần, tiếp xúc nhiều sẽ dần dần hiểu.” Nói xong bọn họ cũng đã tới trước đài triển lãm thứ hai.

Đài triển lãm này có vẻ mộc mạc, bên chỉ đặt hai cái đan hạp bằng gỗ đồng dạng, không có khắc hoa văn tinh xảo, chỉ là hộp gỗ làm từ từ đàn bình thường, bốn góc bao đồng thau, điều này làm cho Mặc Vân Hi cảm giác rất là thân thiết.

Hai cái đan hạp phân biệt bày hai quả xích đan, một quả đỏ tươi phỉm vàng sáng màu vàng cực đậm, một quả tuy rằng có màu hồng nhưng có chút điểm thâm, nhưng vàng sáng mạnh hơn một ít, thậm chí có đan văn rất nhỏ.

Đó là một loại văn lộ như bộ lông màu vàng, không nhiều lắm, chỉ có năm sáu đường bộ dáng giống rễ cây giao với nhau tại chính diện đan.

Mặc Vân Hi lần đầu tiên nhìn đến đan văn, cảm thấy mới mẻ cực kỳ. Hẳn cẩn thận quan sát hoa văn màu vàng, nhìn nhìn liền mơ hồ cảm thấy được một

cổ năng lượng ôn ôn nhuận nhuận, tựa hồ như là suối nước rất nhỏ chảy qua, thanh lương mà thoải mái, ần ần lộ ra sinh cơ.

Mặc Vân Hi chỉ có thể ở trong lòng sợ hãi than, loại cảm giác này hẳn không biết dùng ngôn ngữ hình dung như thế nào, chỉ cảm thấy thân thiết, thoải mái. Than nhỏ nhắm mắt lại, trong ý thức thanh lương truyền đến được hương âm u, một vị, hai vị, ba vị, bốn vị...

Chỉ có bảy vị! Khỏa xích đan có đan văn rất nhỏ này chỉ có bảy vị thuốc! Điều này làm cho Mặc Vân Hi kinh ngạc mở to đôi mắt, lại cẩn thận quan sát khỏa xích đan, lực thâm hồng giống như ánh mặt trời lặn mê người, quanh thân phiếm màu vàng đan hà, đan văn như rễ cây ần ần sinh cơ.

Tối bất khả tư nghị chính là, khỏa xích đan này chỉ có bảy vị thuốc đơn giản, cái đó và xích đan vừa rồi gặp qua, cùng với rất nhiều ô đan xem lúc trước quả thực thiếu đến đáng thương.

Nhưng Ngụy lão gia tử nói qua, có thể sử dụng được liệu ít nhất, khi chế tạo đem mỗi chủng được tính đều phát huy đến mức tận cùng, thông hiểu đạo lý, được hỗ trợ lẫn nhau, mới là được sư cao tay nhất.

Được liệu dùng càng nhiều, tuy rằng được hiệu càng nhiều, nhưng đồng dạng càng khó điều phối, nhất là làm cho được liệu bổ dịch lẫn nhau rất khó, trong đó tất có một phần được tính được liệu là tương hướng, cái này là muốn xem tác dụng phụ gian lấy hay bỏ, nếu tác dụng phụ rất lớn thì dù cho được tính tốt cũng không thể xưng là hảo được, đối thân thể con người tuyệt đối là hại lớn hơn lợi. Cho nên một được sư giỏi đều tận sức dùng được liệu ít nhất, đạt tới được hiệu lý tưởng nhất, làm giảm bớt được tính xung đột và tác dụng phụ.

“Lâm đại ca, tôi cảm thấy được khỏa xích đan này không sai, anh xem, còn có đan văn!” Mặc Vân Hi khẩn cấp đem khỏa xích đan cho hắn cảm giác thoải mái để cử cho Lâm Tường.

“Ừ ~ không sai, hơn nữa còn ra đan văn.” Lâm Tường cũng cẩn thận quan sát mai xích đan, “Tuy rằng nhan sắc thâm điểm, đan văn cũng không nhiều, bất quá cũng là rất khó tạo ra.” Ngẩng đầu nhìn đánh dấu dưới đài. Quan Vũ được, một cửa hiệu được nhỏ lâu đời, tựa hồ không có đại quy mô chế được, sản lượng thực nhỏ, nhưng phẩm chất vẫn luôn không sai.

“Lâm đại ca, anh muốn đấu giá sao?” Mặc Vân Hi nhìn Lâm Tường, nghĩ nếu Lâm Tường đấu giá thành công, hẳn có thể sờ thử khỏa xích đan này đi!

“Àn, xem hai nhà còn lại rồi nói, mỗi người chỉ có thể đấu giá ba lần, cho nên nhất định phải thận trọng.”

“Nga, đúng là nên thận trọng chút, bất quá khỏa này tôi cảm thấy thật sự rất tốt.” Mặc Vân Hi theo sát không tha Lâm Tường đi đến một cái đài triển lãm khác. Chờ Mặc Vân Hi bọn họ cẩn thận quan sát hết bốn đài triển lãm ở khu trung tâm, lại nhìn vài cái đài khác thì đã sang chiều một chút, đầu phiếu thời hạn cuối cùng là một giờ rưỡi, buổi chiều 3 giờ thống nhất công bố kết quả đấu giá.

Trải qua so sánh, cuối cùng Lâm Tường quyết định đấu giá ba khỏa xích đan. Ba khỏa này đều có đan văn, trong đó một khối là được đường lớn nhất Seterr thành tạo ra, nhan sắc tiên điểm, hương khí nồng đậm, tối đáng quý chính là đan văn cơ hồ trải rộng khắp khỏa xích đan, tuy rằng thực thừa thốt, nhưng đan văn rõ ràng đều đều, có thể nói là khối xích đan cấp 5 phẩm chất tốt nhất hội chợ triển lãm lần này.

Nhưng đồng dạng, số người nhìn trúng khỏa xích đan này cũng là nhiều nhất, cho nên có thể tưởng tượng giá cả khẳng định rất cao. Tuy rằng Lâm Tường điền mình có thể đưa ra con số cao nhất, nhưng cũng không dám ôm hy vọng gì lớn.

Xét ra mà nói, đối với xưởng luyện đan Minh Tường đang lâm vào tình thế khó khăn, phải bổ sung thêm các vật phẩm cao giá thì nếu như không có gì ngoài ý muốn, khỏa xích đan này hẳn là có thể đấu giá thành công.

Khỏa xích đan nhan sắc đỏ tươi này, đan văn mặc dù ít, nhưng là phân bố hơn phân nửa viên, tuy rằng đan văn nhan sắc nhạt nhòa, nhưng cũng coi như có chất lượng tốt theo quy định. Nếu Lâm Tường tính toán chính xác thì xác suất thành công của nó hẳn là khoảng 92%-93%. Phải biết rằng để tạo đan có xác suất thành công trên 90% đều là rất khó.

Mà viên xích đan cuối cùng đấu giá, chính là viên mà Mặc Vân Hi thực yêu thích, khỏa xích đan có đan văn phân bố như rễ cây, khỏa đan này nói thực ra có giá không cao, Lâm Tường cho rằng cái này bề ngoài cùng với cái giả đưa ra không tương xứng.

Đấu giá kết thúc, Lâm Tường thở ra một ngụm khí, cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, liền đi xem kết quả, những gì hắn có thể làm cũng chỉ đến thế này, nếu lần này không được, chỉ có thể đợi đến lần hội chợ tiếp theo.

“Tiểu Mặc, 3h mới công bố kết quả, mỗi lần đến ngày diễn ra hội chợ triển lãm thì thương trường đối diện phố mỹ thực đều đã rất náo nhiệt, muốn đi cùng không, tôi có chút đói bụng.” Lâm Tường cười hỏi.

“Phố mỹ thực nha...” Mặc Vân Hi nuốt nước miếng, “Không được, Lâm đại ca anh đi đi, tôi còn có đồ muốn mua. Chúng ta chia ra, đến giờ hẹn nhau tại chỗ này nhé.”

“Vay được rồi, chúng ta buổi chiều gặp nhau tại cửa khu nghỉ ngơi.” Nói xong Lâm Tường kéo tay trái Mặc Vân Hi, đem thông tin khí của mình đặt trên thông tin khí của Mặc Vân Hi. Sau một tiếng “Tất ~”, “Ha ha, có việc thì liên hệ với tôi.” Huy phát tay, sau đó hướng thang máy tốc hành ở thượng trường đi đến.

Đưa tay nhìn nhìn thông tin khí, mở ra, quang bình vẽ trên mục xã giao có thêm một số liên lạc mới tên “Lâm Tường”, “Cũng rất phương tiện!”

“Cô ~” Mặc Vân Hi xấu hổ xoa xoa bụng, thu hồi thông tin khí, ai ~ hiện tại đi trạm cứu trợ cũng không kịp, thời điểm vừa nghe Lâm Tường nói có phố mỹ thực, đối với việc Mặc Vân Hi hai ngày ăn cháo bột mà nói, kỳ thật là một lực hấp dẫn trí mạng, nhưng là hẳn rõ ràng biết mình bây giờ là người

nghèo, cho dù mới vừa bán 6 khối hồng mạn quả thì cũng vẫn là người nghèo.

Hơn nữa đối với quan niệm của hắn trong dĩ vãng, Lâm Tường dẫn hắn đến hội chợ triển lãm thế này, hắn là hắn là nên mời Lâm Tường ăn cơm, chính là hắn hiện tại thật sự là mời không nổi. Cho nên hắn cự tuyệt cùng đi, hắn cảm thấy được cái này đã muốn đủ dọa người, càng miễn bàn đến việc nhận lời mời khách của một người mới quen. Chuyện này hắn cho tới bây giờ chưa làm qua cũng không nghĩ tới, hắn dù sao mới vừa thoát ly khỏi thân phận Ngụy thiếu gia, có chút thói quen vẫn là thay đổi không được.

Mặc Vân Hi theo thang cuốn xuống dưới tầng 4 của siêu thị, ở khu thực phẩm tìm được hộp cháo bột dinh dưỡng, chọn hộp có vị ngô, hắn thật sự không muốn ăn cháo có mùi vị thịt nướng, chỉ tưởng tượng thôi đã muốn buồn nôn.

Thanh toán 100 đồng liên bang, Mặc Vân Hi suy nghĩ, mang theo cháo bột nhớ tới khu nghỉ ngơi ở cạnh hội chợ triển lãm ăn được. Hắn nhớ rõ nơi đó sofa thoạt nhìn so với các khu nghỉ ngơi khác càng thoải mái, lại còn có miễn phí nước uống.

Bởi vì thời gian gửi phiếu đấu giá đã chấm dứt, người mua đa phần ly đều đã ly khai hội trường, nhân viên công tác đều đem đàn dược trên các đài triển lãm cẩn thận cất kỹ, đem hòm phiếu bầu mang đi, một ít đài triển lãm cũng đã bị dỡ bỏ, trừ bỏ nhân viên thu thập linh tinh thì hội trường có vẻ trống trải hơn rất nhiều.

Mặc Vân Hi đi vào xem xét xử bên cạnh khu nghỉ ngơi, chỉ có ba bốn cá nhân ở bên cạnh nghỉ ngơi. Hắn tìm được nước uống miễn phí, mở ra vỏ hộp cháo bột, xoa bóp nước ấm, một cổ mùi ngô ngọt nị phiêu tán trong không khí. Tìm gần đây một sofa không có ai ngồi, Mặc Vân Hi liền bắt đầu ăn “cơm trưa”.

Nói thực ra, so với việc không được ăn gạo trắng thì chút hương vị này đã là không tệ rồi. Về phần phổ mỹ thực, Mặc Vân Hi thì lại tâm tâm niệm niệm nghĩ có tiền nhất định phải đi ăn một bữa cơm no đủ, nhưng là nếu hắn hiện tại cso nhiều tiền thì hắn tình nguyện mua nhiều thêm một cái quần lót.

Ở sau lưng hắn cách đó không xa trên một ghế sofa, một thanh niên tuấn lãng đang nhắm mắt dưỡng thần. Mùi vị ngọt ngào của cháo ngô bay lại phía này, thanh niên nhú mày, chán ghét mở mắt nhìn về phía thằng nhóc đang ăn cháo, đứng dậy ngồi sang một cái sofa có khoảng cách xa hơn, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Chung quanh khu nghỉ ngơi mọi người không khỏi lén lút nhìn hắn vài lần, thanh niên này ngũ quan thâm thúy, mũi □, cực kỳ anh tuấn, phải biết rằng tại cái thời đại mà khoa học kỹ thuật chính hình thập phần phát triển này, tuấn nam mỹ nữ cũng không tính hiếm thấy, nhưng thanh niên trên người có cái loại khí chất tôn quý, giờ tay nhấc chân đều lộ ra tao nhã, thật sự là hấp dẫn ánh mắt của người khác. Nhưng không ai dám nhìn thẳng hắn, đó là một loại hơi thở thuộc loại thượng vị giả phô trương nguy hiểm, mặc dù không lạnh như băng, nhưng là làm cho người ta không dám khinh thường, khó có thể tiếp cận.

“Phong ~ muốn đi ăn cái gì không?” Một nam nhân đeo khung kính mắt màu vàng, tóc ngắn màu nâu đến gần thanh niên, “Hiện tại đi nhà hàng Hương Cách Mễ trên đường số 5, ăn nhanh một chút rồi trở về hoàn toàn không có vấn đề gì.”

“Không được, phiền toái.” Thanh niên nhìn nam nhân bên cạnh, thân thủ từ túi áo lấy ra cái chai tinh xảo, đổ ra một viên thuốc màu đen bỏ vào miệng, rồi lại nhắm mắt dưỡng thần.

Nam nhân cười lắc đầu, Phong chính là như vậy, đối thực vật yêu cầu cực cao, tại đây Seterr thành hẻo lánh, nhà hàng có thể vừa miệng hắn cũng chỉ có hai nhà, chính là hắn tựa hồ lại là đối thực vật cực không theo đuổi, phạm là cảm thấy được phiền toái, một khối dinh dưỡng hoàn liền có thể giải quyết được mọi chuyện.

“Tề Vũ, lo liệu công việc thế nào rồi?” Thanh niên cũng không có mở mắt, đầu chăm chỗ tựa lưng.

“Cũng không tệ lắm, lần này tìm được một viên xích đan bề ngoài không tệ, hắn là đạt tới 95%, tôi đã báo giá.” Nam nhân cung kính trả lời.

“Àn, bây giờ là thời kì mấu chốt, chỉ còn không đến hai tháng, lần này tiến giai nhất định phải thành công, ta muốn tốt nhất.” Tuy rằng nói như vậy, nhưng nghe trong giọng nói của thanh niên cũng không nghe ra cảm xúc phập phồng gì.

“Đương nhiên, nếu xem xét kết quả thì tôi nhất định sẽ đấu giá thành công.” Nam nhân vẫn như cũ duy trì nụ cười hoàn mỹ, tuy rằng thanh niên vẫn luôn nhắm mắt không nhìn hắn.

Gặp thanh niên không nói nữa, nam nhân khởi động thông tin khí quang bình, im lặng ngồi ở bên cạnh xem xét.

Tác giả có lời muốn nói: Mina tang ~ tiểu công tới đánh tương du, cầu cất chứa, cầu bình ~

Lee: Đã tìm được beta!!!!!!!!!!!!!! Ôi zời, mừng rớt nước mắt luôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Hơn 2 giờ Lâm Tường đã trở lại, đưa cho Mặc Vân Hi bánh ngọt cùng một ly cà phê.

Mặc Vân Hi nhìn chăm chăm bánh ngọt đóng gói tinh xảo mà nước miếng chảy ròng ròng, “Lâm đại ca, ngưng ngưng, cái này thực quý đi... Tôi kỳ thật đã dùng com trưa rồi.”

Lâm Tường cười tủm tỉm nhìn Mặc Vân Hi một bộ dáng tham ăn, đứa nhỏ này thật đơn thuần, cũng thật khiến người yêu thích, “Nhanh ăn đi, cái này Lâm đại ca đặc biệt mua về cho cậu đây, sắp công bố kết quả rồi.”

“Ha ha, cảm ơn Lâm đại ca, chờ tôi buôn bán lời tiền sẽ mời anh ăn một bữa tiệc lớn!” Mặc Vân Hi cũng không cùng hấn khách sáo, mở ra hộp bánh ngọt, mỹ mãn ăn.

Oa ~ ăn ngon thật. Không biết là có phải là vì đã vài ngày chưa được ăn thứ tốt, lại thêm công nghệ làm bánh ngọt càng thêm tiên tiến, bánh ở nơi này cư nhiên so với bánh ngọt nếm qua trước kia còn nhuyễn hoạt rất nhiều, hương vị ngọt ngào mà không ngấy, Mặc Vân Hi kỳ thật là thực thích ăn đồ ngọt.

Nhìn Mặc Vân Hi vì được ăn ngon mà lộ ra vẻ mặt hạnh phúc, Lâm Tường hoài nghi bánh ngọt này thật sự ăn ngon như vậy sao? Anh lo lắng trong chốc lát liệu có nên hay không mua thêm hai khối mang về cho “Thân mến” nếm thử chút.

Buổi chiều 3 giờ, hội trường lại đầy ắp người, cái đài triển lãm ở khu trung tâm đã bị dỡ bỏ, bố trí thành một cái đài cao hình vòng tròn, mặt trên là mười vị tiểu thư xinh đẹp mặc lễ phục, mỗi người nâng trong tay một cái đan hap tinh xảo. Trên đài cao là một khối đại hình quang bình, chiều hình ảnh 5 viên xích đan có phẩm chất tốt nhất hội chợ triển lãm sẽ được công bố kết quả đấu giá. Mà những thứ còn lại được giao dịch thông qua hình ảnh chiếu trên quang bình, sau đó ở khu giao dịch nam bắc tiến hành mua bán.

Nhưng ở thời điểm này, đại đa số người sẽ không nóng vội đi hai bên xem kết quả giao dịch, cơ hồ đều tập trung ở quanh sân khấu trung tâm. Tất cả mọi người muốn nhìn một chút mấy viên xích đan phẩm chất tốt nhất kia là của ai, trọng yếu hơn là nhìn xem chúng là do người của xưởng luyện chế đan được nào có luyện ra, đó cũng là cách tốt để nâng cao danh vọng của xưởng.

Bất đồng với ô đan cần chính mình xem xét, xích đan đã được nhóm nhân viên công tác xem xét qua, ở thời điểm tuyên bố đoạt huy chương sẽ ở hiện trường đem số liệu thu được sau khi xem xét công bố ra. Cảnh này khiến hội chợ triển lãm đấu giá càng giống như là một trận đấu giữa các xưởng luyện chế đan.

Người chủ trì là một nam nhân mặc lễ phục màu bạc, nhìn qua hơn 30 tuổi, thân hình cao lớn, một mái tóc ngắn, mang theo nụ cười chức nghiệp tiêu chuẩn, thanh âm cao vút, “Xin chào quý vị, tôi là Flosse.Kidd, hôm nay sẽ do tôi hướng mọi người tuyên bố kết quả đấu giá 5 viên xích đan có phẩm chất cao nhất lần đại hội này!”

Hội trường nguyên bản có chút ồn ào đột nhiên đều yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người cùng đợi kết quả đấu giá đan khiến lòng người kích động được công bố.

Lâm Tường nói, Kidd là đại biểu cho nghiệp đoàn dị năng giả ở Seterr thành, làm chủ trì đại hội cũng là muốn mượn cơ hội này để có thể tiếp xúc với những người có khả năng trở thành dị năng võ giả cấp 5 sớm nhất để mời bọn họ gia nhập Seterr thành nghiệp đoàn dị năng giả.

Bởi vì dị năng võ giả cấp 5 đã có thể xem như là những người đứng trên đỉnh núi dị năng võ giả rồi, thực lực phi thường cường đại, mà dị năng võ giả cấp 5 trên đây cùng siêu cấp dị năng võ giả cấp 8 hẳn là không có khả năng gia nhập dị năng giả nghiệp đoàn ở một nơi hẻo lánh như Seterr thành rồi.

Người chủ trì Kidd dùng thanh âm cao vút tuyên bố, kia khóa xích đan của xưởng luyện chế Minh Tường từ thời điểm Lâm Tường lấy 160 vạn giá thắng phiên đấu giá, Mặc Vân Hi chỉ có thể há to miệng, yên lặng nhìn Lâm Tường đi lên đài, xoát thông tin khí, theo lễ nghi tiểu thư trong tay tiếp nhận viên xích đan sang quý, “Quá mắc... 160 vạn!...” Mặc Vân Hi thì thảo tự nói.

Bên cạnh một cô gái tuổi còn trẻ khinh thường liếc mắt nhìn cậu, giống như là đang nhìn một tên quê mùa, “Hừ ~ này có là gì, giá cả hơi cao một chút mà thôi, bất quá cũng coi như hợp lý, phải biết rằng dị năng giả cấp 5 làm hai ba cái nhiệm vụ là có thể kiếm trở lại!”

“Đúng vậy đúng vậy, kém một bậc thực lực sai biệt rất lớn, hơn nữa xích đan cấp 5 vốn đã ít, 6, 7 cấp càng quý hơn!” Bên cạnh một dị năng võ giả có chút béo hăm mộ nói.

“Phải, tôi lần trước đi hội đấu giá mùa thu ở thành phố Ao Luosai Messi Zell (Lee: Khả Dương huynh bảo thế. Tên cái thành này không biết đúng không, ai biết chỉ dùm nhé.) từng nhìn thấy một khối xích đan cấp 8, ra giá hơn 2 triệu đồng liền bang!” Một người trẻ tuổi da ngăm đen kiểu ngao nói, phải biết rằng hội đấu giá mùa thu ở thành phố Ao Luosai Messi Zell không có bao nhiêu người có thể lấy được thiệp mời, hẳn cũng là nhờ có một người bạn có bối cảnh mới có thể đi theo tiếp thu thêm kiến thức.

“Trời ạ, xích đan cấp 8, đó thật sự là rất khó khăn mới luyện được, phải biết rằng cấp bậc càng cao phẩm chất càng khó tăng lên...”

“.....”

“...”

Lúc này mặc cho người chung quanh còn nhỏ giọng nghị luận, Mặc Vân Hi đã không nghe được cái gì, 2 triệu đồng liền bang! 2 triệu đồng liền bang! Cái

đầu nhỏ của cậu phảng phất hiện lên giá trị to lớn của 2 triệu đồng liên bang, không ngừng xoay vòng! Trời ạ, viên xích đan này mà bán ra, quần áo làm từ nguyên liệu thiên nhiên, thật dị thù và vân vân, quả thực lợi ích quá lớn rồi ! Cậu phải làm luyện đan sư, cậu phải luyện xích đan! Còn có cái gì bán ra lãi hơn chứ? !

Lâm Tường lòng tràn đầy vui sướng ôm hộp đựng xích đan mới lấy được từ trên đài đi xuống, liền nhìn thấy Mặc Vân Hi ngơ ngác đứng ở đằng kia, vẻ mặt ngây ngô cười, còn một bên cười một bên nuốt nước miếng, làm cho anh không khỏi run rẩy. Người nọ là đang suy nghĩ gì nha... Biểu tình quá đáng khinh! Đây Mặc Vân Hi, “Uy, Tiểu Mặc ~ làm gì đấy?”

“Ngạch?” Mặc Vân Hi từ trong mộng đẹp tỉnh lại, mê mang nhìn nhìn Lâm Tường, “Lâm đại ca?”

“Ha ha, cậu đang suy nghĩ cái gì đấy! Xem, tôi lấy được rồi, xác suất thành công so với phỏng đoán của tôi giống nhau, lên đến 93%, rất tốt!” Lâm Tường vừa nói vừa đem một cái đan hap bằng gỗ tinh xảo đưa cho Mặc Vân Hi xem, rất là hưng phấn cùng thỏa mãn.

“Ha ha, chúc mừng Lâm đại ca, có thể cho tôi xem không?” Mặc Vân Hi chờ mong nhìn Lâm Tường.

“Được, nhưng trước hết nhìn kết quả đấu giá các viên khác đã!” Lâm Tường kích động mà đem đan hap thu vào nhẫn không gian, tiếp tục nhìn chăm chăm trên đài, nghĩ thầm lần này Vân nhất định có thể tiến giai thành công, nếu có nhiều tiền hơn, anh thật muốn mua khóa xích đan của xưởng luyện chế An Bối, tuy rằng như vậy, cũng đã muốn thực vừa lòng.

Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn đan hap biến mất trước mắt, kao! Tùy thân không gian! ! Cư nhiên có cả cái này! Khó trách vì sao thời điểm cậu lấy hồng mạn quả từ trong túi ra, ông chủ lại dùng cái loại ánh mắt này nhìn cậu! Mặc dù khó chịu muốn chết, nhưng Mặc Vân Hi vẫn là thông minh lựa chọn cái gì cũng chưa hỏi, bởi vì theo biểu hiện tự nhiên của Lâm Tường thì thứ này hiển nhiên không phải vật hiếm lạ gì. Không biết đường có thể nói là người bên ngoài, nhưng không hiểu thường thức thì rất không bình thường rồi.

Trên đài đang tuyên bố khóa xích đan phẩm chất tốt nhất toàn trường của xưởng luyện chế An Bối đã thuộc về một người gọi là Tề Vũ. Tề Vũ mỉm cười cùng Lăng Phong gật đầu, liền tự tin bước chân lên đài.

Kidd nhìn về phía người trẻ tuổi lấy 300 vạn đồng liên bang mua được xích đan, tóc ngắn màu nâu, kính mắt viền vàng, khéo léo mỉm cười cùng hân bắt tay, lòng tràn đầy tán thưởng.

Nhưng ngay khi tầm mắt giao nhau, Kidd mở to mắt, hân không cảm giác được người trẻ tuổi đang cười tủm tỉm này bao nhiêu cấp! Kidd là dị năng võ giả cấp 5, trừ phi người thanh niên này cấp bậc so với hân cao hơn, nếu không hân phải là có thể cảm ứng được ! Chẳng lẽ đây là một dị năng võ giả cao cấp?

Lễ phép bắt tay, Tề Vũ không có nhìn lại Kidd đang bày ra phản ứng ngây ngốc sùng sờ ở kia, đi thẳng đến bên cạnh lễ nghi tiểu thư, xoát thông tin khí, xác nhận không có sai lầm liền tiếp nhận đan hap, để vào tùy thân không gian. Toàn bộ động tác hành văn lưu thủy tự nhiên, không có một chút động dãi.

Kidd rất nhanh từ trong khiếp sợ khôi phục lại tinh thần, nhìn Tề Vũ đã cất kỹ đan hap chuẩn bị xuống đài, xấu hổ hắng giọng một cái, “A ~ các vị bằng hữu thân mến, viên xích đan cấp 5 này là do xưởng luyện chế An Bối lớn nhất Seterr thành chúng ta làm ra, xác suất thành công của nó cao tới 95%!” Dưới đài một trận kinh hô, 95%! Thật sự là xác suất thành công cao đến bất ngờ!

Kidd đưa tay ý bảo dưới đài im lặng, “Tuy rằng còn có 2 viên xích đan không có công bố kết quả, nhưng ta nghĩ viên xích đan xác suất thành công 95% này hẳn là viên xích đan phẩm chất tốt nhất lần triển lãm đấu giá lần này! Đối với người trẻ tuổi may mắn này, chúng ta hãy cho một tràng vỗ tay!”

Kidd nghĩ chờ chủ trì xong đại hội, nhất định phải tra chỗ ở của vị dị năng võ giả cao cấp này, tự mình tới cửa báỉ phòng. Phải biết rằng tại cái thành thị hẻo lánh này, khả năng gặp được dị năng võ giả cao cấp, nhất định phải chiêu đãi thật tốt mới được, tốt nhất là có thể kết giao.

Tề Vũ trong tiếng vỗ tay thông dong đi xuống đài, hướng phía Lăng Phong đi tới.

Tầm mắt Mặc Vân Hi nhìn theo sau anh ta, mới phát hiện nguyên lai đồng bạn của người này đứng trong góc cách bọn họ không xa. Là người kia! Là người trẻ tuổi có tầm mắt sắc bén như dã thú. Kỳ thật thời điểm nghỉ trưa, Mặc Vân Hi ở khu nghỉ ngơi liền nhìn thấy hân, nhưng là xét thấy bị kinh hách quá một lần, cho nên vẫn luôn không dám quay đầu lại xem.

“Phong, thực thuận lợi.” Tề Vũ mỉm cười đối thanh niên nói.

“Ừ.” Thanh niên bị gọi là Phong xoay người liền đi ra ngoài.

.....

“Ai ~ đây là quả tốt nhất, 95% là rất khó có được !” Lâm Tường có điểm tiếc hận nói.

“Tôi cảm thấy được viên xích đan có đan văn hình rẽ cây kia tốt hơn, ha ha ~” Mặc Vân Hi tùy ý nói theo, ánh mắt còn không tự giác nhìn theo người thanh niên đang đi ra ngoài kia.

Ai biết thanh niên kia cước bộ dừng một chút, xoay đầu lại, tầm mắt sắc bén thẳng tấp hướng Mặc Vân Hi phóng tới. Mặc Vân Hi lập tức chột dạ quay đầu, xấu hổ nhìn chăm chăm trên đài, trong lòng mặc niệm, ác linh bị xua tan, ác linh bị xua tan. . .

Tề Vũ khó hiểu nhìn thanh niên, “Phong?”

“Chờ một chút.” Nói xong thanh niên lại ngẩng đầu nhìn về phía trên đài.

Nói thật, anh cũng không biết vì cái gì, bắt quả anh chính là muốn nhìn một chút viên xích đan mà nhóc con thích ăn bánh ngọt rác rưởi nói rất tốt kia. Đúng vậy, anh còn nhớ rõ tên nhóc con kia, dù sao dám theo dõi anh cũng không có nhiều người, mà ngay cả khi nhóc con kia lúc sau lại trộm ngắm anh nhiều lần anh cũng biết. Trải qua quá trình huấn luyện dành cho đệ năng võ giả đã làm cho cảm quan của anh dị thường敏锐.

“Phía dưới, là khối xích đan cấp 5 cuối cùng của hội chợ triển lãm, nó đến từ tiệm dược Quan Vũ, đây là nhóm dược tiệm lâu đời ở Seterr thành, chính là ra không ít tinh phẩm!” Thanh âm Kidd lại một lần nữa vang lên, “Lần này bọn họ mang đến 2 khóa xích đan, khóa này thậm chí có chứa đan văn, để tôi nhìn xem ai là người may mắn đầu giá được khóa xích đan này nào!”

Dừng một chút, Kidd nói to, “Khóa xích đan cấp 5 cuối cùng này, được Fengyun tiên sinh lấy 120 vạn đồng liên bang thắng phiên đấu giá! Chúc mừng tiên sinh!”

Một người trung niên cao gầy cười a a đi lên đài, kích động cùng Kidd bắt tay, còn nhỏ giọng cùng Kidd hàn huyên vài câu, mới đi cùng lễ nghi tiểu thư làm công việc chuyển khoản.

Kidd cùng Fengyun đã từng gặp mặt, người đàn ông trung niên này là lão hội viên của nghiệp đoàn đệ năng giả Seterr thành, vẫn luôn là võ giả cấp 4, nghe nói thời điểm tiến giai cấp 5 thất bại 2 lần, lấy tuổi tác hẳn lúc này mà nói, nếu lại thất bại nữa, sẽ chuẩn bị về hưu. Dù sao đệ năng võ giả nhận nhiệm vụ đều có tính nguy hiểm cao, làm một đệ năng võ giả cấp 4, tuổi về hưu nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua 60 tuổi.

Kidd mỉm cười mở ra dữ liệu kiểm định của viên xích đan, “Ha ha, hiện tại chúng ta liền nhìn xem xác suất thành công của viên xích đan mà Fengyun tiên sinh đấu giá thắng là.. Nga, trời ạ, Fengyun tiên sinh đấu giá thu được viên xích đan xác suất thành công cơ nhiên là 96%! ! Thật khó mà tin được! Khóa xích đan cấp 5 này có xác suất thành công lên tới 96%! Vượt qua cả viên xích đan 95% của An Bối, trở thành xích đan phẩm chất cao nhất ngày hôm nay! ! !”

Kidd hưng phấn mà tuyên bố với toàn trường quán quân của hội chợ triển lãm đấu giá, dưới đài một mảnh ồ lên! Võ tay đàm phán hoà bình bàn luận loạn thành một đồng..

Viên xích đan đến từ tiệm dược Quan Vũ kia có đan văn thật nhỏ, cơ nhiên vượt qua khóa xích đan phẩm tương xuất chúng kia! Hơn nữa giá chỉ có 120 vạn đồng liên bang!

Rất nhiều người hỏi hận vừa rồi sao không hào phóng viết điểm đấu giá cao hơn, trong đó cũng bao gồm Lâm Tường. Anh không nghĩ tới khóa xích đan Mặc Vân Hi thích này lại có phẩm chất tốt như vậy, quá bất ngờ! Nhưng ngay cả như vậy, anh cũng không suy nghĩ rằng Mặc Vân Hi ở phương diện này có mắt nhìn tốt, chỉ cảm thấy là trùng hợp thôi, hơn nữa hẳn đối với khóa xích đan mình đấu giá được cũng đã hết sức hài lòng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Mặc Vân Hi trong lòng lúc này rất là kích động. Kết quả này chứng thật phán đoán của cậu, chỉ có chính cậu biết, cậu không phải là nói lung tung, cũng chỉ có chính cậu có thể cảm giác được, trong viên xích đan kia đang ẩn chứa bùng bùng sinh mệnh lực.

Đương nhiên, cậu cũng nhìn có đan văn trải rộng toàn thân viên xích đan, lúc ấy chỉ cảm thấy một cỗ năng lượng thực cường tràn vào não. Nếu phải hình dung thì nó giống như là hồng thủy chảy xiết, khuynh áp mà ra, giống như phần đông nhánh sông giao nhau, va chạm lẫn nhau, so với dòng suối nhỏ thì có lực hơn rất nhiều, nhưng nó làm cho người ta cảm giác rất không thoải mái, lực lượng rất kịch liệt, hơn nữa Mặc Vân Hi cảm thụ không được cỗ dụng dục tẩm bổ sinh mệnh lực.

Mặc Vân Hi đoán, khóa xích đan này được tính nhất định rất lớn, nhưng tác dụng phụ cũng rất mạnh, yêu cầu sử dụng cũng rất cao, đây không phải là chuyện tốt gì, đơn giản bên trong tăng thêm rất nhiều vị dược liệu phụ trợ, được tính kiềm chế lẫn nhau quá mức mãnh liệt. Bất quá sau khi dùng để được tính phải hoàn toàn thay thế tác dụng phụ sinh ra cũng cần thời gian nhất định. Đương nhiên, này chính là do cậu căn cứ vào dược học lý luận trong dĩ vãng để phỏng đoán.

Kính ngạc qua đi, Tề Vũ liền ở bên tai thanh niên thấp giọng nói, “Phong, tôi lập tức đi làm, cậu đi về trước đi.”

“Được.” Thanh niên liếc mắt nhìn về phía Mặc Vân Hi rồi xoay người đi ra hội trường.

Toàn bộ kết quả đấu giá xích đan đã được tuyên bố xong, dưới đài mọi người bắt đầu dần tán đi, đại bộ phận đi hai bên hệ thống số liệu thật lớn xem kết quả đấu giá đồ vật mà mình chọn, hoàn thành giao dịch. Những người không thu được xích đan cũng tỉnh táo mà ly khai hội trường.

Lâm Tường mang theo Mặc Vân Hi đi ra khỏi hội trường, tìm cái khu nghỉ ngơi không có người, từ trong nhẫn không gian lấy ra đan hạp, “Này, cậu không phải muốn xem sao, cẩn thận một chút.”

“Cám ơn Lâm đại ca!” Mặc Vân Hi thật cẩn thận lấy ra xích đan, đặt ở trong lòng bàn tay, lập tức một cỗ năng lượng càng thêm rõ ràng xâm nhập vào biên ý thức của cậu, so với lúc trước chỉ được nhìn thì cảm thụ rõ ràng hơn rất nhiều. Cậu thậm chí còn có thể ở trong ý thức vẽ ra biểu đồ năng lượng của viên xích đan này, tựa như giao thác con sông.

Mặc Vân Hi trước kia chỉ biết viên xích đan này gồm mười ba vị thuốc, lúc này trong đầu hiện lên năng lượng lưu động, khi thì hội tụ, khi thì phân nhánh, giao thoa lẫn nhau, lưu sướng mà thân thiết, lưu động không nhanh không chậm, làm cho người ta có cảm giác thực yên tĩnh, làm cho cậu thoải mái mà thờ dài. Hơn nữa đem viên xích đan phùng ở lòng bàn tay, Mặc Vân Hi mới mơ hồ cảm giác được trong viên xích đan này cũng sinh mệnh lực lưu động, chính là dưới tình huống không đụng chạm cảm giác không được thôi, điều này làm cho cậu càng thêm nghĩ muốn chạm thử viên này!

“Lâm đại ca, viên xích đan này cho tôi cảm giác cũng tốt lắm, tôi nghĩ bạn anh nhất định thắng cấp thành công.” Mặc Vân Hi cẩn thận mà đem xích đan thả lại đan hạp, khóa này cho cậu cảm giác thực bình thản, hẳn là không có nguy hiểm gì.

“Ha ha, đúng vậy, thằng nhóc cậu cảm giác cũng rất linh nắn, tôi cũng hiểu được nhất định có thể làm được!” Lâm Tường cười thu hồi đan hạp, “Không còn sớm, tôi muốn nhanh đi về, không chừng Định Vân đã trở lại, có cần tôi đưa cậu về hay không?”

“Không cần, tôi đi xe bus về là được, rất thuận tiện.” Kỳ thật Mặc Vân Hi còn muốn đi trạm cứu trợ lấy cháo miễn phí, chính là cậu không muốn cho Lâm Tường biết.

“Vậy được rồi, khi nào rảnh chúng ta liên lạc sau, đi trước.” Khoát tay, Lâm Tường hướng thang máy nói đến bãi đỗ xe đi đến.

Nhìn bóng dáng Lâm Tường, Mặc Vân Hi có điểm hoảng hốt, thế này có tính là bằng hữu đầu tiên cậu quen ở thế giới này không nhỉ... Thời điểm trước kia cậu còn là Ngụy Tử Tiên, chung quanh luôn rất nóng náo, mặc dù đều là bạn nhậu, nhưng cũng không biết thế nào tịch tịch, nhưng mà đi vào cái thế giới xa lạ này gần 3 tháng, cậu nghĩ cậu có chút tịch tịch. Một người tại một cái thế giới hoàn toàn xa lạ, không biết mình có thể làm cái gì, cũng không có người quan tâm mình, tâm tình rất là không tốt...

Trở lại khách điểm Mặc Vân Hi tắm rửa một cái, ăn bữa tối, nằm ở trên giường, liền gọi ra “Tiểu Bí“, xem xét tin tức mới hôm nay đạt được.

Hôm nay cậu kinh hi phát hiện khả năng đặc biệt của cái mũi của cậu chẳng những còn, hơn nữa cậu còn có thể cảm nhận được phẩm chất đan. Tuy rằng cái loại cảm giác này rất khó diễn tả, nhưng cậu biết người khác không có năng lực này, cái này cũng đủ làm cho cậu hưng phấn! Đây thuyết minh cái gì? Đây thuyết minh cậu lại tìm được thêm một cái tài lộ mới! Chỉ cần hiện tại cậu có tiền vốn, vậy cậu liền hoàn toàn có khả năng đi làm một tên buôn lậu đan được thành công!

Tiền vốn... Cậu cần tiền vốn, Mặc Vân Hi lại một lần nghĩ tới thu thập dược liệu, vì thế hưng phấn mà ở “Tiểu Bí” sưu tập phân bố tư liệu dược liệu.

Nửa giờ sau, Mặc Vân Hi chán nản ghé vào trên giường, cậu nghĩ tựa hồ quá đơn giản rồi. Cậu buồn bực phát hiện nhiệm vụ thu thập thảo dược này cậu cơ bản là không có khả năng độc lập hoàn thành.

Đầu tiên, dược liệu bình thường đều phân bố ở nguy hiểm dã ngoại. Cái gì là dã ngoại? Chính là rời xa thành thị thâm sơn rừng già đó nha. Về phần cậu vừa mới xuyên qua tới được khu rừng kia, chẳng qua là rừng phòng hộ của Seter thành thôi, trách không được nơi đó không có động vật gì. Cũng may mắn cậu không gặp được động vật gì, Mặc Vân Hi nhớ tới vừa rồi tra tư liệu thì nhìn đến giới thiệu dị thú dã ngoại, không khỏi rung mình một cái. Cậu cảm thấy được cho dù là cậu gặp được một con kiến cấp thấp nhất cũng có thể chết không cần nghi ngờ. Phải biết rằng một con kiến cấp một kia cư nhiên cao nửa thước! Mà cậu lúc trước còn muốn ăn cá nướng gì đó, hiện tại xem ra nếu cậu mà xuống không chừng biến thành mồi của chúng luôn!

Về phần cậu vì cái gì ở rừng phòng hộ ngoài thành tìm được hồng mạn quả, tổng hợp lại từ các loại tư liệu thì nếu không phải đại thần xuyên không cấp phúc lợi thì khẳng định chính là cậu gặp vận phân chó! Nhưng lại không phải là vận phân chó bình thường, thực vật dã ngoại có tính dược liệu cơ bản đều có tính công kích, giống hồng mạn quả, nếu có sinh vật xâm nhập trong vòng bán kính 5m, sẽ bắn ra gai độc, khiến cơ thể người ma túy, thậm chí hít thở không thông dẫn đến tử vong, mà dược liệu cấp bậc càng cao, tính công kích thường thường càng mạnh. Mặc Vân Hi không có rối rắm vì cái gì hồng mạn quả không công kích cậu, bởi vì cậu biết ở trong khu vực rừng phòng hộ tỷ lệ thu thập được dược liệu cơ hồ có thể nói là bằng không.

Mặc Vân Hi vô lực mà đem đầu vùi vào chăn, ngày này với cậu mà nói thay đổi quá nhanh, cảm giác thực mỗi một, là tâm lý mỗi một. Giống như là một người tuyệt vọng đi trên sa mạc, đột nhiên nhìn thấy ốc đảo, mà chỉ trong một cái chớp mắt, liền phát hiện cái kia thật ra chỉ là ảo ảnh...

Hỗn loạn, Mặc Vân Hi nghĩ ngày mai hay là đi tìm một công việc thôi, nghĩ nghĩ liền ngủ mất...

Trong mộng, Mặc Vân Hi tựa hồ như thanh tỉnh biết mình là ở trong mộng, cậu chính là vẫn chưa tỉnh lại. Cậu cảnh giác quan sát bốn phía, sợ lại mơ thấy cái người đàn ông tóc bạc lạnh như băng kia.

Nhưng mà hôm nay mộng cảnh có chút bất đồng, bốn phía là thực vật xanh um tươi tốt, thân cây cao lớn phủ kín rêu xanh, khắp nơi là hoa tươi đủ mọi màu sắc, chim chóc nỷ lệ sống trên những chạc cây rậm rạp, có thái sắc linh vũ thật dài, suối nước mát lạnh theo thượng du chảy xuống, đầy quả thực giống như là đồng thoại lý cảnh tượng.

Nga, xem! Còn có tiểu tinh linh với đôi cánh trong suốt! Ánh mặt trời ấm áp thoải mái, Mặc Vân Hi đột nhiên cảm thấy được hôm nay mơ rất tốt, vì thế liền nằm trên cỏ xanh phơi nắng, tính toán hưởng thụ thật tốt.

Hô hấp tựa hồ có một cỗ năng lượng ấm áp thoải mái phát qua thân thể cậu, toàn thân từng cái tế bào đều được thả lỏng hoàn toàn, cho dù nhắm mắt lại, vẫn là có thể rõ ràng cảm nhận được bốn phía bừng bừng sinh cơ. Tựa hồ có thể nhìn đến mưa rơi trên mặt đất, cây non chui từ dưới đất lên, xanh biếc vurun cao, vurun càng nhiều chạc cây, trường ra nộn điệp... Mà hết thảy này đều theo một quy luật kì diệu, như một vũ đạo mà hiện lên trong đầu

cậu.

Xa xa truyền đến tiếng cười dễ nghe như chuông bạc, Mặc Vân Hi mở mắt, theo tiếng nhìn lại.

Đó là một cái cô gái xinh đẹp, có mái tóc quấn màu đen xinh đẹp, ngũ quan xinh xắn, dưới ánh mặt trời da thịt như trở nên trong suốt, nàng tươi cười vô cùng động lòng người, lúc này đang cùng một tiểu tinh linh vui đùa âm ỉ. Nhìn nàng cười đùa, Mặc Vân Hi cũng cười vui vẻ đứng lên, người thiếu nữ này cho cậu một loại cảm giác rất thân thiết, giống như đã từng quen biết...

Nắng sớm chiếu vào trên giường, Mặc Vân Hi xoa bóp ánh mắt, vận thất lung, khó được một đêm mộng đẹp. Cào cào tóc ngắn mềm mại, xoay người xuống giường, mở cửa sổ, không khí buổi sáng tuy có chút lạnh nhưng thật tươi mát, luôn có thể làm cho cậu nháy mắt thanh tỉnh.

Bởi vì lần đầu mơ thấy mộng đẹp kể từ khi xuyên qua tới nay, Mặc Vân Hi tâm tình phá lệ tốt, nửa mặt xong, mặc chỉnh tề, trả lại cho chính mình trong gương một cái mỉm cười thật tươi, “Hôm nay nhất định là cái Lucky day~ cố lên cố lên!”

Đến trạm cứu trợ ăn bữa sáng, Mặc Vân Hi liền chạy tới trung tâm giới thiệu việc làm trên đường số 3, tính toán tiếp tục tìm việc làm.

Cho tới quá trưa Mặc Vân Hi không có thu hoạch gì. Cậu tính toán đến công ty bách hóa gần đây mua phần cơm dinh dưỡng, buổi chiều tiếp tục phấn đấu!

Mặc Vân Hi mang theo cháo bột vị cà-ri đi lên tầng năm. Bởi vì ngày hôm qua cậu phát hiện, tầng này có thể bởi vì dị năng vô giả lui tới tương đối nhiều, cho nên khu nghỉ ngơi so với các tầng khác đều càng độc lập thoải mái, nhưng lại có miễn phí nước uống, lại có cậu cũng thực thích mùi được hương thơm nhiên cùng được tiệm trang hoàng phong cách cổ phong ở tầng này, làm cho cậu cảm giác thật giống như là trở lại như trước kia.

Lăng Phong tới lấy dao găm đặt làm từ trước. Đây là dao găm anh dùng một đôi răng nanh của răng hổ thú mà anh tự mình săn được tạo ra, khéo léo tinh xảo lại sắc bén vô cùng. Phải biết rằng răng hổ thú cộng kênh sở dĩ được xếp vào nhóm dị thú cấp 4, tất cả đều là nhờ vào một đôi răng hổ cứng rắn sắc bén, dùng chúng nó làm thành vũ khí, thậm chí có thể cắt được bộ da cứng rắn của giác tê thú cấp 6!

Dao găm màu vàng lợt, bên trên điêu khắc Đại Bàng đồ án tinh mỹ sinh động, giống như giương cánh đánh về phía con mồi, mất ung lợi hại cao ngạo nhìn xuống mặt đất, trông rất sống động, đó là Lăng gia gia huy — kim sí Đại Bàng. Dao găm được khảm một quả tinh thạch lõi hệ cấp năm, ản ản phiếm màu lam quang. Công tượng dụng tâm dùng da thú linh ngạc, đây có nói là loại da thú tương đối cứng rắn, đã được ép mỏng bọc kín cán dao. Lăng Phong đối với cây dao găm này tương đối vừa lòng, trực tiếp trả cho ông chủ gấp đôi.

“Rất cảm ơn ngài, Lăng tiên sinh, ngài thật là một khách nhân khảng khái!” Ông chủ cười đến toe toét, “Nếu lần sau còn có vũ khí gì cần chế tạo, chúng tôi nhất định vẫn sẽ phải sự phụ tốt nhất vì ngài tạo ra! Cam đoan làm cho ngài vừa lòng!”

“Được.” Hướng ông chủ gật đầu, đem dao găm thu vào không gian, Lăng Phong liền quay đầu ly khai.

Đối với Lăng Phong lạnh lùng, ông chủ tựa hồ tập mãi thành quen, cũng không có để ý, dù sao cũng là người Lăng gia, tuy rằng không có biết rõ thân phận cụ thể của Lăng Phong, nhưng Lăng gia chính là một trong những gia tộc có lực ảnh hưởng nhất liên bang, cũng là gia tộc đại biểu cho Qi Nuoeer đế quốc, ông đắc tội không nổi, huống hồ người trẻ tuổi này tuy rằng lãnh đạm, nhưng cực kỳ hào phóng, chỉ cần thành phẩm vừa lòng, mỗi lần đều là trả giá gấp đôi, ông cao hứng còn không kịp.

Lăng Phong ra khỏi tiệm vũ khí dị năng, hướng thang máy nói tới bãi đỗ xe đi đến, mới vừa đi vài bước, một cổ mùi vị cà-ri nồng đậm làm cho anh nhíu mày, anh đối loại thực vật hương vị kém cỏi dị thường miễn cảm, nhất là cái loại thực vật hợp thành hữu cơ này! Quay đầu lại trừng mắt nhìn góc khu nghỉ ngơi, một thân ảnh mảnh khảnh đang ngồi ở kia ăn cái thứ rác rưởi kia. Là cậu ta? Là tên nhóc ngày hôm qua. Tuy rằng chỉ là một bên sườn mặt, nhưng Lăng Phong chính là thực xác định nhận ra hắn! Tên nhóc kia có dáng người mảnh khảnh, cái cổ trắng nõn thon dài, tóc ngắn màu đen mềm mại dán tại mặt sườn...

Tác giả có lời muốn nói: tân văn cầu duy trì cầu cất chứa cầu bình cầu bao dưỡng! !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Nghĩ nghĩ, Lăng Phong sau khi sững sốt thì xoay người đi tới sau lưng nhóc con đang ngồi trên sofa, anh cũng không rõ tại sao mình lại đối với nhóc con này để ý như vậy. Nâng cằm nhìn chằm chằm bóng dáng Mặc Vân Hi, anh muốn biết chuyện này rốt cuộc là vì sao.

Có lẽ, là bởi vì nhóc con này ngày hôm qua đầu tiên là lớn mật theo dõi anh, sau đó lại nhất gan trộm ngắm anh? Hay là bởi vì cậu ngày hôm qua nói trúng khóa xích đan so với viên Tề Vũ đầu giá thì tốt hơn? Nhưng những điều này tựa hồ cũng không đủ để khiến cho anh chú ý...

Lăng Phong lớn lên trong hoàn cảnh cùng phương thức giáo dục đặc biệt khiến anh cực chán ghét người yếu đuối nhất gan cùng năng lực kém cỏi. Bởi vì dạng người này ở trong gia tộc đang nội đấu chỉ có thể bị đào thải, sẽ không được bất luận kẻ nào thương hại, chỉ có cường giả mới có thể sống sót đến cuối cùng. Nhóc này thực hiển nhiên là phi thường yếu, hơn nữa còn nhất gan! Nhưng kỳ quái chính là, anh tựa hồ cũng không có thực chán ghét cảm giác cậu mang lại, điều này làm cho Lăng Phong cảm thấy rất khác thường.

Mặc Vân Hi từ nãy đã cảm thấy hoảng hốt một cách khó hiểu. Tựa hồ có một tầm mắt vẫn luôn nhìn trộm chính mình, như là con mồi bị dã thú nhìn chăm chăm, mà ngay cả không khí tựa hồ cũng thấp xuống mấy độ!

Cậu quay đầu lại, rất nhanh nhìn hết khu vực đại sảnh, chỉ có vài người đi qua, không có cái gì dị thường. Cậu nghĩ chắc là do thần kinh cậu quá nhạy cảm, cho nên vẫn là nhanh giải quyết cơm trưa rồi đi đến trung tâm giới thiệu việc làm thôi.

Lăng Phong lén lút đi theo Mặc Vân Hi, từng bước đi giống như là một con báo kiêu ngạo đang theo dõi con mồi của mình, tao nhã thông dong mà lặng yên không một tiếng động. Anh nhìn Mặc Vân Hi đi vào trung tâm giới thiệu việc làm, thuận thực lấy thẻ số, vào một phòng riêng biệt rồi mới đi vào hướng tiếp tân lấy thẻ số.

Phục vụ tiểu thư đồ mặt, nhiệt tình giới thiệu với anh hệ thống thông báo tuyển dụng, cùng phương pháp sử dụng thẻ số, trong lòng đã sớm nai con chạy loạn. Người thanh niên này thật đẹp trai, tản ra hơi thở nguy hiểm mà mê người, mang theo lực hấp dẫn trí mạng.

Nói thật, Lăng Phong chưa từng tới chỗ này, cho nên anh nhẫn nại nghe người đàn bà kia giới thiệu với anh các thao tác cơ bản xong, liền cầm lấy thẻ số hướng phòng riêng đi đến.

“A ~ thật sự là rất khốc !” Phục vụ tiểu thư nhìn theo hướng Lăng Phong, còn tự chìm đắm vào tưởng tượng của chính mình.

“083” vừa rồi dựa vào thị lực hơn người, Lăng Phong dễ dàng biết được số phòng của cậu nhóc kia. Khởi động hệ thống điều hành, màn hình số liệu chậm rãi dâng lên, điều tra tư liệu người sử dụng số 083, ủa? Lý lịch xin việc sơ lược? Cậu ta đang tìm việc làm?

“Đích đích ~ đích đích ~” góc dưới màn hình số liệu bắn ra yêu cầu chat video, Mặc Vân Hi tinh thần chấn động, có phải là yêu cầu phỏng vấn không? Sửa sang lại quần áo xong liền nhanh chóng nhấn đồng ý, mỉm cười có lễ tự giới thiệu: “Ngài khỏe! Tôi gọi là Mặc Vân... Hi...”

Mặc Vân Hi ghen. Trong hình chiếu không gian ba chiều, là người thanh niên kia! Là người thanh niên có tầm mắt lạnh lợi như dã thú bắt gặp ở hội chợ triển lãm đấu giá ngày hôm qua!

Thanh niên hơi hơi chọn mị, “Cậu rất sợ ta?”

Mặc Vân Hi sùng sốt, phát giác chính mình thất thố, “A ~ không! Phải.. Ngài phi thường có... Uy nghiêm!”

Mặc Vân Hi tuy rằng thực khấn trương, nhưng vẫn bắt buộc chính mình phải trấn định, dù sao đối phương là người ra thông báo tuyển dụng, không chừng còn chính là BOSS tương lai của cậu, cho nên phải đề lại cho đối phương ấn tượng tốt!

“Cậu đang tìm việc làm?” Thanh niên bình thản hỏi, ánh mắt tựa hồ luôn luôn quan sát đến cậu, Mặc Vân Hi cảm thấy bản thân bị ánh mắt kia nhìn thấu!

“Đúng vậy, tôi nghĩ ngài hẳn là đã xem qua lý lịch xin việc sơ lược của tôi rồi đi?” Mặc Vân Hi tận lực duy trì mỉm cười, tuy rằng lúc này tim đập nhanh đến mức muốn nhảy ra khi cổ họng rồi. Cậu nghĩ nếu về sau phải đối mặt như vậy với một BOSS như vậy, thật đúng là một chuyện không dễ dàng gì.

Gặp thanh chỉ nhìn cậu mà không nói lời nào, Mặc Vân Hi gian nan hỏi, “Không biết nên xưng hô với ngài như thế nào? Ngài có phải có công việc thích hợp với tôi hay không?”

“Lăng Phong.” Nam nhân tùy ý tựa lưng vào ghế ngồi, một tay gõ nhẹ mặt bàn, cao ngạo nhìn hấn, “Cậu muốn làm công việc gì?”

Mặc Vân Hi sùng sốt, cậu cảm giác tư thái của nam nhân lúc này tựa như một con báo cao ngạo, tóc ngắn màu đen, ngũ quan kiên cường thâm thúy, ánh mắt sâu và đen tựa như Hắc Diệu thạch thần bí trong truyền thuyết nhưng lạnh lùng. “Khụ ~” Mặc Vân Hi vì mình thất thần mà xấu hổ ho khan, “Tôi nghĩ ngài đã xem qua lý lịch xin việc sơ lược của tôi, bằng cấp cùng điều kiện của tôi đều thập phần hữu hạn, nhưng tôi có thể cố gắng học tập, công việc gì cũng được, chỉ cần có thể đảm bảo cuộc sống, công việc gì tôi cũng đều nguyện ý làm.”

“Việc gì cũng được?” Thanh niên lạnh lùng hỏi.

“Đúng vậy, trừ bỏ ngành dịch vụ môi giới tình nhân, việc gì tôi cũng đều tiếp nhận.” Nhớ tới bí ai của lần phỏng vấn đầu tiên, Mặc Vân Hi cảm thấy được vẫn nên là giới thiệu thật tốt trước đã.

Nghe xong những lời này, thanh niên hèn mọn liếc liếc mắt nhìn cậu một cái, nhú nhú mày, “Ta cũng không cảm thấy được cậu đủ tiêu chuẩn thích hợp để vào ngành dịch vụ môi giới tình nhân.”

“Khụ ~ cảm ơn...” Mặc Vân Hi vì những lời này mà cơ hồ là cảm ngôn. Nói thật, nếu không phải cậu hiện tại thật sự rất bức thiết cần một công việc, cậu thật sự không muốn công tác dưới tay BOSS khó chơi như vậy!

“Cậu biết lái xe không?”

“Không...”

“Cậu có học qua quản lý không?”

“Không có...”

“Cậu là dị năng võ giả? Tuy rằng thoát nhìn thật sự rất yếu...”

“... Thật có lỗi, ngài thật xác định ngài đã xem qua lý lịch sơ lược của tôi?” Mặc Vân Hi cảm thấy người này chắc là không phải chuyên môn đến đã kích lòng tự trọng của cậu đi.

Thanh niên ghét bỏ nhìn cậu, “VẬY cậu nói xem cậu có thể làm gì?”

“.....” Mặc Vân Hi nghẹn lời, vô lực nhìn lại Lăng Phong, “Tôi nói rồi tôi có thể học, cái gì cũng có thể, nếu nói tôi am hiểu cái gì và vân vân, tôi nghĩ tôi đối với phân biệt đơn được hiểu chút ít, tuy rằng không có chứng nhận được sư...”

Thanh niên nhú mày một lần nữa điểm mở lý lịch xin việc sơ lược của Mặc Vân Hi, xem cũng không thấy trực tiếp ấn nút phù hợp. Hệ thống cho độ phù hợp, cũng chính là xác xuất xin việc thành công cao nhất là của hai loại công việc, “Ngành dịch vụ môi giới tình nhân” cùng “Nô lệ”. Nhìn hai cái công việc này, thanh niên nhướng nhướng mày, khoe miệng không tự giác nhếch lên, có thể ngay đến chính anh cũng không phát hiện.

Mặc Vân Hi nhìn thanh niên, trong lòng không hiểu sao rung mình một cái.

“Ta nghĩ ta tìm được công việc thích hợp nhất với cậu rồi.” Nam nhân hưng trí nói, “Ta vừa lúc thiếu một nô lệ.”

Nô lệ! Đến rồi! ! Người hầu! Rốt cuộc cũng nhắc đến rồi, tuy rằng Mặc Vân Hi sớm đã có dự cảm và chuẩn bị tâm lý nhưng thời điểm khi hai chữ này bị người □ lùa ra trước mặt, cậu vẫn là khó có thể tiếp nhận, “Tôi nghĩ tôi không thể tiếp nhận, phải biết rằng...”

“Bao ăn bao ở cùng hết thảy phí sinh hoạt, đương nhiên tuy rằng nô lệ không có tiền lương, nhưng nếu ta vừa lòng, sẽ cho cậu tiền tiêu vặt, tuyệt đối sẽ không ít hơn tiền lương.” Thanh niên đánh gãy lời Mặc Vân Hi, “Đương nhiên, cậu cũng phải cam đoan không ở trước mặt ta ăn cái loại thực phẩm hữu cơ ghê tởm này, còn có không được mặc loại tơ nhân tạo thấp kém này.” Thanh niên ghét bỏ nhìn y phục trên người Mặc Vân Hi.

“Chính là tôi mua không nổi thực vật thiên nhiên cùng quần áo, hơn nữa tôi cũng không tính toán làm nô lệ...” Mặc Vân Hi đối thanh niên tự quyết định thực bất đắc dĩ.

“Cậu cho rằng ta không đủ sức lo được vấn đề ăn mặc cho một nô lệ?” Lăng Phong liếc mắt nhìn cậu, “Hơn nữa ta luôn luôn là một chủ nhân hào phóng, nếu cậu có hộ chiếu, ta thậm chí có thể mua xe cho cậu.” Lăng Phong cảm thấy được điều kiện này đối với Mặc Vân Hi mà nói, quả thực là rất tuyệt vời.

Trời, có phòng có xe, ăn thực vật thiên nhiên, mặc quần áo thiên nhiên, đây quả thực là cuộc sống Mặc Vân Hi hiện tại chờ mong nhất, thoát nhìn tựa hồ chỉ cần làm nô lệ của người này, hết thảy vấn đề đều giải quyết! Nhưng là, nghĩ đến việc mất đi tự do, cả đời đối mặt với BOSS đại băng sơn, Mặc Vân Hi cắn chặt răng, “Tôi nghĩ tôi không thể đáp ứng ngài...”

Thanh niên hiển nhiên có chút tức giận, không kiên nhẫn liếc mắt nhìn lý lịch sơ lược của Mặc Vân Hi, đột nhiên nhìn thấy cậu từng nộp lý lịch sơ lược ở không ít xưởng luyện chế, nghĩ đến biểu hiện ngày hôm qua của cậu...

“Làm nô lệ của ta, cậu có thể đến đại học của ta học tập, đương nhiên cậu có thể lựa chọn chuyên ngành mà cậu cảm thấy hứng thú để dự thính, nếu thông qua cuộc thi, ta có thể giúp cậu xin chứng nhận tốt nghiệp, đương nhiên bao gồm được học, có lẽ cậu còn có thể trở thành được sư của ta.” Lăng Phong lưu loát tung mỗi câu thom ngào ngạt.

Ông ~ đến đại học dự thính? Trở thành được sư? ! Lời nói của Lăng Phong ở trong óc Mặc Vân Hi nổ tung. Điều kiện này rất mê người, đây là ước mơ tha thiết của cậu, là lý tưởng của cậu! Lời cự tuyệt nghẹn trong cổ họng Mặc Vân Hi, như thế nào cũng nói không nên lời, một thanh âm không ngừng kêu gào, lý tưởng cùng tự do trọng yếu nhiều lắm, đáp ứng anh ta! Đáp ứng anh ta...

Nhìn Mặc Vân Hi rõ ràng dao động, thanh niên lại cao ngạo khể nâng cằm, “Kiên nhẫn của ta là có hạn, mà ta ghét nhất chính là loại người lòng tham không đáy...” Anh biết, bây giờ là lúc cho con mồi một kích cuối cùng.

“Tôi... Tôi.....” Mặc Vân Hi giãy dụa, tự do, giấc mộng cùng ảm nò!

Đúng lúc này, thanh niên chán ghét trừng mắt liếc mắt nhìn cậu một cái, đứng lên, xoay người muốn rời khỏi.

“Ài! Từ từ! Tôi đồng ý!” Mặc Vân Hi vội vàng gọi anh lại, vô luận có lo lắng thế nào, đây tựa hồ cũng là lựa chọn tốt nhất của cậu hiện giờ không phải sao?

“Tôi nguyện ý trở thành nô lệ của ngài, Lăng tiên sinh!” Mặc Vân Hi ở trong lòng cố gắng an ủi chính mình, đây là một loại công việc hợp pháp, cũng không phải chế độ nô lệ cổ đại trước kia!

“Ngày mai buổi sáng 10 giờ, đến bãi đỗ xe của trung tâm thương mại trên đường số 3 chờ ta.” Lăng Phong nói xong, cũng không quay đầu lại liền ly khai.

Ai ~ này có tính là đem mình bán đi không nha, Mặc Vân Hi buồn bực nghĩ, nhìn bóng dáng Lăng Phong rời đi, xem ra cậu đối với BOSS mới lưu lại

ấn tượng không tốt lắm đâu.

Đương nhiên, Mặc Vân Hi không phát hiện chính là, Lăng Phong đưa lưng về phía cậu, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, hoàn toàn là một bộ dạng đắc ý!

Chàng vạng, Mặc Vân Hi từ máy thông tin nhận được một phong “Khế ước nô lệ”; mặt trên ghi chú rõ chủ tớ song phương quyền lợi cùng nghĩa vụ, tóm lại trừ bỏ tự do cùng nội dung công việc đều phải nghe theo Lăng Phong, vấn đề ăn mặc, ở, đi lại của Mặc Vân Hi đều có bảo đảm, hơn nữa ở ghi chú còn ghi rõ ràng Mặc Vân Hi có thể lựa chọn chương trình học theo mong muốn ở học viện của Lăng Phong, cũng có quyền lợi được chứng nhận khi thi đỗ, nhìn đến điều này, Mặc Vân Hi nhẹ nhàng thở ra, cười điểm đồng ý, cũng phân hình vân tay bản thân.

“Khế ước nô lệ ký kết có hiệu lực, từ ngày hôm nay Mặc Vân Hi là nô lệ tư nhân hợp pháp của Lăng Phong.” Thanh âm Tiểu Bí không mang theo cảm tình truyền đến, Mặc Vân Hi khóe miệng co rúm... Nô lệ tư nhân hợp pháp...

Kỳ thật từ khi video chấm dứt đến nay, cậu còn trong trạng thái như lọt vào sương mù, cậu không biết mình có phải đã trở thành nô lệ của người khác hay không, phong khế ước này thế nhưng đã đem những điều cậu không nghĩ ra tất cả đều làm sáng tỏ.

Mặc Vân Hi nhìn địa chỉ máy thông tin, biểu hiện người gửi thư tin là Tề Vũ, là người thanh niên tóc quăn màu nâu? Cậu nghĩ đến tình cảnh ngày hôm qua ở hội chợ triển lãm đầu giá, chẳng lẽ anh ta cũng là nô lệ của Lăng Phong?

Ai ~ không nghĩ nữa, Mặc Vân Hi vò đầu. Nhìn thành thị xa lạ ngoài cửa sổ, không, là thế giới xa lạ thì đúng hơn, phát hiện trừ bỏ ngoài cái xưng hô nô lệ làm cho cậu phá lệ không được tự nhiên ra, hiện tại không phải rất tốt sao? Ít nhất có ăn có chỗ ở, có thể học chuyên ngành mình thích, còn có cơ hội trở thành được sư, đây không phải là nguyện vọng lớn nhất của cậu cho đến ngày hôm qua hay sao!

Kỳ thật tại cái thế giới không thuộc về mình, Mặc Vân Hi thật sự cảm thấy được tự do với cậu mà nói không có ý nghĩa gì, nghĩ thông suốt rồi thì liền cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

Tác giả có lời muốn nói: cô lương nhóm ~ cấp cái yêu cắt chứa, phun cái yêu phao phao đi ~~~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

Nằm trên giường, Mặc Vân Hi không khỏi lại nghĩ tới nam nhân anh tuấn lại nguy hiểm kia. Anh ta có tóc đen mắt đen, đây là nhan sắc cậu quen thuộc nhất, cậu cũng vẫn cảm thấy màu tóc cùng màu mắt này là đẹp nhất, cậu nghĩ đây có tính là một loại duyên phận hay không?

Người kia ngũ quan thâm thúy, đường cong rõ ràng, có cái mũi cao thẳng cùng đôi môi luôn nhếch lên, ánh mắt... hẳn là rất đẹp. Nói thật, cậu không dám nhìn mắt Lăng Phong quá kỹ, chỉ biết là ánh mắt là màu đen, bởi vì ánh mắt kia rất lợi hại, tựa hồ có thể hiểu rõ hết thảy.

Cậu nhất định là một người hầu khổ bức. Mặc Vân Hi nghĩ tính cách Lăng Phong không được tự nhiên, cùng cái loại thái độ trên cao nhìn xuống, ngạo mạn mà nguy hiểm, nhưng cho người khác không cảm giác được tận cùng, thậm chí cảm thấy được cái loại người này nên là như vậy, lộ ra cường thế tạo nhả tôn quý...

Mà lúc này, Lăng Phong lại đang gợn ly rượu, tinh tế nhấp nhấp rượu vang thuần hậu, nhớ tới nhóc con làm cho anh không hiểu sao lại cảm thấy hứng thú, anh cảm thấy được tâm tình tốt lắm. Đúng vậy, đây là món đồ chơi mới của anh, tuy rằng thời gian du lịch cũng sắp chấm dứt, nhưng anh thu một tên nô lệ hẳn là không có ai phản đối đi...

Lúc này, nếu Tề Vũ mà biết được chuyện này, nhất định cảm sẽ trật khớp, Lăng Phong trong mắt của anh, trên cơ bản đều trung ra cái mặt poker vạn năm không đổi. Thân là người thừa kế duy nhất được Lăng thị gia tộc bồi dưỡng, yêu cầu cơ bản nhất chính là trong mọi trường hợp đều phải bảo trì uy nghiêm của người bề trên, không thể để cho bất luận kẻ nào tác động đến tâm tình cũng như phỏng đoán ra ý nghĩ bản thân.

Có đôi khi, Tề Vũ thật sự rất bội phục Lăng Phong, cảm thấy anh trời sinh là người đứng đầu. Mà Lăng Phong hiện tại, khóe miệng hơi hơi gợi lên, tuy rằng biểu tình này thậm chí còn không bằng mỉm cười, nhưng là biểu tình những người khác chưa từng gặp qua, mà ngay cả chính anh tựa hồ cũng không phát hiện...

Sáng sớm, Mặc Vân Hi phủ hai cái quần thâm mở đi mở cửa sổ, ngách ~ cậu ngày hôm qua mơ một giấc mơ thực đáng sợ, hiện tại nhớ tới còn làm cho cậu cả người rét run!

Cậu mơ thấy Lăng Phong cầm roi trong tay, ở một bên cầm tức nhìn cậu, mà cậu thì lại khiêng cái cuốc, trên mặt đất đào hố, phát cỏ, dời tảng đá... Nga, không, chỉ là nằm mơ mà thôi, Mặc Vân Hi tự an ủi. Đừng nói bộ dạng Lăng Phong không giống địa chủ, cho dù thật là địa chủ, hiện tại những công việc yêu cầu thể lực đều đã có người máy làm thay, cũng không tới phiên cậu, nhưng đây cũng không tính là một cái dự báo tốt.

Tìm được com phiếu Mặc Vân Hi lần đầu tiên ở nhà ăn khách điểm dừng bữa sáng. Tiễn đàn cùng thịt chân giò dĩa thú hun khói, hai cái bánh mì, một ly cà phê, cậu ăn được phá lệ thỏa mãn. Nguyên lai trứng dĩa thú cùng thịt dĩa thú hương vị ngon như vậy, chất thịt cũng có phân cao thấp, hơn nữa so với thịt heo nuôi trong nhà cùng trứng gà hương vị càng thơm ngon, cậu vẫn là lần đầu tiên được ăn đó.

Sau bữa sáng, sau khi hướng ông chủ mập trả phòng, Mặc Vân Hi liền đi đến trạm xe bus.

Cậu vẫn là lần đầu tiên đến bãi đỗ xe của trung tâm thương mại trên, nhất thời hưng phấn không chịu được, nơi này so với trong tưởng tượng còn lớn hơn! Chính yếu chính là, trên đường cao tốc phi xa (oto bay) chạy như bay, hiện tại lại lằng lằng đậu ở nơi này, có thể ở khoảng cách gần mà nhìn chúng nó thế này, Mặc Vân Hi quả thực quá kích động !

Cũng như rất nhiều tên con trai khác, cậu cũng là một người mê xe. Nhớ rõ trước kia, cậu đời sống đời chết thật lâu, ông nội mới mua cho cậu Porsche 911, khi đó với cậu mà nói, chiếc xe thật sự là lý tưởng tuyệt đối, không gì sánh bằng, cách vài ngày sẽ đi tiệm 4S bảo dưỡng một phen, hận không thể làm cho chiếc xe luôn sáng ngời chói lọi! Nhưng so với phi xa trước mắt này, hiện tại xem ra, quả thực là không thể sánh bằng! Đây chính là xe có khả năng bay lên đó. Tính chất khác nhau một trời một vực! Thật sự rất khốc !

Đang ở lúc Mặc Vân Hi say mê nhìn một chiếc phi xa màu bạc, một chiếc phi xa màu đen tốc độ cao hướng hần chạy đến, dừng đứng vị trí cách cậu 2 ly!

Mặc Vân Hi hoàn toàn sợ tới mức sững sờ ở đó, một giọt mồ hôi lạnh theo cái trán lăn xuống, cậu thậm chí còn không kịp có suy nghĩ né tránh, bởi vì tốc độ xe thật sự là quá nhanh !

“Phía trước phát hiện chướng ngại vật, hãy tránh đi...” Theo một âm thanh điện tử vang lên, trần phi xa màu đen thu hồi về phía sau, một thanh niên mặc đồ đen từ bên trong xe nhảy ra, đẹp trai nhẹ nhàng, không phát ra một chút tiếng vang, người này đúng là Lăng Phong.

Lăng Phong cau mày nhìn tiểu nô lệ đang ngây ngốc, người này chẳng lẽ không biết đạo lý đứng ở trên đường băng bãi đỗ xe rất nguy hiểm sao? Cậu ta đang nhìn phi xa giá rẻ? Lăng Phong không rõ mấy cái này có cái gì đáng nhìn, thật sự là rất không có mắt !

“Cậu ở chỗ này làm gì?” Lăng Phong chọn mĩ.

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng gọi ý thức Mặc Vân Hi trở về, thấy rõ người tới, cậu có chút căm giận nói: “Đương nhiên là chờ anh, không phải anh bảo tôi ở bãi đỗ xe chờ anh sao? Anh còn suýt nữa đâm chết tôi đấy...”

Lăng Phong ánh mắt như là đang nhìn đũa ngọc, “Ta cho rằng không ai ngốc đến mức đứng ở trên đường băng bãi đỗ xe, còn có, ở cửa ra bãi đỗ xe có khu nghỉ ngơi!”

“Khụ ~ tôi... tôi là từ nơi khác tới.” Mặc Vân Hi xấu hổ vò đầu, nhất thời giống bóng cao su bị xì hơi.

“Ta có lẽ nên bảo Tề Vũ làm cho cậu một cái bảng những điều thường thức dành cho nô lệ!” Hiển nhiên Lăng Phong không nghĩ tái cùng tiểu nô lệ tại đây lằng lằng thời gian, xoay người đi ra ngoài, “Đuổi kịp.”

“Nga!” Mặc Vân Hi chạy chậm hai bước đuổi kịp Lăng Phong, quay đầu lại nhìn sang, “Xe của anh làm sao bây giờ?”

Lăng Phong trừng mắt liếc nhìn cậu một cái, đã muốn lười nói chuyện, ấn nhẹ máy thông tin, phi xa màu đen phía sau tự động tìm kiếm vị trí dừng xe rồi đi vào.

“Rất tiên tiến...” Mặc Vân Hi mắt phát sáng nhìn phi xa màu đen thực khốc kia.

Lăng Phong không để ý tới cậu, đi vào thang máy nói thẳng với bãi đỗ xe.

“Ai ~ chờ tôi!” Ở 2 giây cuối cùng trước khi cửa thang máy đóng lại, Mặc Vân Hi chạy nhanh vào.

“Đình ~” thang máy dừng ở lầu hai, Mặc Vân Hi đi theo Lăng Phong bước ra khỏi thang máy, đây là khu trang phục, chẳng lẽ anh ta muốn mua quần áo?

Lăng Phong quả nhiên đi vào một tiệm trang phục thoát nhìn rất cao cấp, trong cửa hàng trang phục đều là chất liệu thiên nhiên, hơn nữa còn là chế tác thủ công, đương nhiên cũng có thể đặt hàng.

“Lăng tiên sinh, hoan nghênh quang lâm ~” phục vụ tiểu thư mỉm cười đón nhận tiền, “Xin mời đến khu VIP chờ, tôi đã thông báo với Dương quản lý rồi ạ.”

Lăng Phong không nói gì, lập tức đi qua một cánh cửa, đi vào một căn phòng hai bên tường được trang trí bằng rất nhiều họa tiết hình tròn. Căn phòng không tính là lớn, nhìn qua giống một cái phòng giữ quần áo, trung gian là một bộ sofa hình tròn, bên vách tường là gương, trên trần là đèn chùm, giá để giày, dây lưng, bàn trang sức... trang hoàng hào phóng xa hoa, rất đáng thưởng thức.

Lăng Phong ngồi vào giữa ghế sofa màu trắng, hai chân thon dài duỗi thẳng, biếng nhác tùy ý dựa vào, ánh mắt đánh giá Mặc Vân Hi, anh phát hiện nô lệ mới của mình rất gầy, đối với chuyện này tựa hồ không phải thực vừa lòng.

Mặc Vân Hi bị nhìn có chút mất tự nhiên, co quắp đứng ở một bên, ngay từ đầu cậu là muốn ngồi xuống, nhưng vừa nghĩ tới chính mình mang thân phận

nô lệ, tựa hồ vẫn là đứng ở bên người chủ nhân thì tốt hơn. Cậu không biết thế giới này hình thức nô lệ ở chung cùng chủ nhân là như thế nào, nhưng trước kia xem trên TV, quần gia người hầu và vân vân bình thường đều là như vậy đi.

Một người đàn ông hơn 30 tuổi, mặc tây trang thâm sắc đi vào phòng đơn, “Lăng tiên sinh, thực xin lỗi, đã để ngài đợi lâu, tôi có thể giúp ngài điều gì đây?” Nam nhân khẩu khí cực kỳ tôn kính, tiếp xúc vài lần, ông cũng biết Lăng Phong không phải người thích hàn huyên, đơn giản nói thẳng vào chủ đề.

“Không phải ta, là cậu ta.” Lăng Phong hướng Mặc Vân Hi giờ giờ cầm, “Chọn cho cậu ta mấy bộ quần áo thuận mắt một chút.”

Nói thật, Lăng Phong cũng không có lòng tốt đến mức đưa nô lệ đi mua quần áo, làm ông chủ, nhân viên cùng thủ hạ cũng không ai dám can đảm cùng anh đi mua quần áo, nhưng đây là nô lệ tư nhân duy nhất của anh, theo quan niệm của Lăng Phong thì chính là vật phẩm riêng tư của anh, mà anh cũng quả thật rất lo lắng về vấn đề thường thức của Mặc Vân Hi, vô luận là ăn hay mặc đều làm cho anh không thể chịu đựng được.

“Ngài khỏe, tôi gọi là Dương Nghị, là quản lý nơi này, nên xưng hô với tiên sinh như thế nào?” Dương quản lý mỉm cười cùng Mặc Vân Hi chào hỏi.

“Ngài khỏe, tôi gọi là Mặc Vân Hi.” Mặc Vân Hi lễ phép trả lời, trong lòng lại đang rối rắm, ả? BOSS đáng sợ thế nhưng lại đưa mình đi mua quần áo? Tuy rằng nói chủ nhân phải lo vấn đề ăn, mặc, ở, đi lại của nô lệ không có sai, nhưng là không cần tự mình bồi cậu đến đây đi? Hoàn toàn có thể cho cậu tiền để tự cậu đi mua mà!

“Mặc tiên sinh, mời theo tôi đến bên này, cần phiên ngài tốn chút thời gian.” Dương Nghị làm một cái thủ thế mời, cung kính mà dẫn dắt Mặc Vân Hi đi đến trước gương, khởi động máy phân tích hình ảnh.

Vài cái dải ánh sáng màu xanh dương quét quanh bốn phía Mặc Vân Hi, cao thấp di động.

Mặc Vân Hi tò mò cực kỳ, đây là máy phân tích hình ảnh? Trộm liếc mắt nhìn Lăng Phong, ai biết Lăng Phong cũng đang nhìn hẩn, bốn mắt giao tiếp, Mặc Vân Hi bồi rồi tránh đi tầm mắt, nhất thời tai nóng lên, cậu nghĩ cậu hiện tại mặt nhất định đỏ, chết tiệt, khi nào thì trở nên miễn cảm như vậy, nguyên nhân nhất định là vì thân thể này!

Dương Nghị luôn luôn tại quan sát Mặc Vân Hi, lo lắng vì cậu chọn lựa loại hình quần áo, động tác nhỏ của Mặc Vân Hi ông dĩ nhiên là nhìn thấy, thì ra là thế nha! Ông vừa rồi vẫn luôn tò mò thân phận của cậu bé này, phải biết rằng cho dù là trợ lý Tề Vũ của Lăng tiên sinh, mỗi lần tới đây cũng đều là chờ ở bên ngoài, hơn nữa Lăng tiên sinh cũng không cùng những người khác đi mua quần áo, hiện tại nhìn kỹ cậu bé này, bộ dạng thật đúng là xinh đẹp, chắc là tình nhân của Lăng tiên sinh đi.

“Tích ~~~ bản ghi chép xong” âm thanh điện tử vang lên, phân hình xong, các dải ánh sáng màu xanh biếc lập tức biến mất.

Dương Nghị không có nói nhiều, cầm kết quả phân hình cung kính lui ra ngoài.

Mặc Vân Hi xấu hổ nhìn chung quanh, chính là không dám nhìn hướng Lăng Phong.

Mà Lăng Phong chính là cảm thấy Mặc Vân Hi như vậy rất thú vị, nhìn chăm chăm cậu, tựa hồ là cảm thấy bộ dáng cậu đỏ mặt xấu hổ làm chính mình rất là vừa lòng.

Không lâu sau Dương Nghị đẩy một cái xe giá áo vào phòng, trên xe có rất nhiều bộ quần áo, phong cách nào cũng có, đều là ông vì Mặc Vân Hi chọn lựa, nhưng đại đa số quần áo đều là kiểu dáng đơn giản, màu sắc không quá nổi bật. Không biết vì cái gì, Dương Nghị chính là cảm thấy cậu bé đang đứng trước mắt này thực thích hợp mặc quần áo kiểu dáng đơn giản, sắc điệu nhu hòa.

“Lăng tiên sinh, Mặc tiên sinh, đây là mấy bộ quần áo tôi chọn cho Mặc tiên sinh, phòng thử đồ ở bên cạnh.” Nói xong, Dương Nghị mở ra một mặt gương, phía sau lộ ra một phòng thử đồ rộng rãi.

Mặc Vân Hi gặp Lăng Phong không tỏ vẻ gì, cũng không dám chủ động đáp lời, liền tự động cầm một bộ quần áo vào phòng thử đồ.

Đó là một cái áo somi màu trắng, phối hợp quần tây vàng nhạt, Mặc Vân Hi sau khi mặc xong liền đi ra, nhìn chính mình trong gương cảm thấy thật vừa lòng, quần áo rất vừa người, giống như là được làm riêng cho cậu mặc.

Áo somi trắng được làm từ á quang ti, mặc vào phi thường mềm mại thoải mái, cổ áo cùng cổ tay áo có đồ án được thêu bằng tơ màu bạc, hình thức đơn giản hào phóng, lại lộ ra nho nhỏ cảm giác xa hoa. Quần tây màu vàng nhạt cũng phi thường vừa người, thuộc loại bó sát, các đường may phác họa rõ nét đôi chân cùng đường mộng cong, vòng eo thon gọn, đồng thời làm hiện ra thắt lưng mảnh khảnh của Mặc Vân Hi.

Trọn bộ quần áo được mặc vào, lập tức làm cho Mặc Vân Hi toát ra một loại khí chất quý công tử, Dương Nghị ở một bên nhìn thực vừa lòng, quả nhiên không ngoài sở liệu, ông chọn quần áo thực thích hợp với cậu bé này, làm cho khí chất của cậu ấy hoàn toàn hiển lộ, so với vừa rồi thì xuất chúng hơn rất nhiều.

Lăng Phong biếng nhác tựa vào trên ghế sofa, híp mắt đánh giá Mặc Vân Hi, tầm mắt đảo qua vòng eo mảnh khảnh cùng cái mộng cong tròn đầy đặn (Lee: chỗ này chém thôi, cho nó... ả ả mà), ánh mắt tối sầm lại, “Không được, đổi bộ khác.”

Mặc Vân Hi cùng Dương Nghị đều sửng sốt, nhưng Dương Nghị rõ ràng phản ứng nhanh hơn chút, cung kính hỏi, “Lăng tiên sinh cảm thấy không hài lòng chỗ nào, hoặc là thích kiểu dáng như thế nào?” Ông không trưng cầu ý kiến của Mặc Vân Hi, bởi vì theo khí tràng giữa hai người mà suy ra, làm chủ rõ ràng là Lăng Phong.

“Rộng một chút, còn có... quần thật chặt.” Lăng Phong một tay nâng cằm, thật lòng đoan trang nói.

Dương Nghị sừng sốt một chút, lập tức hiểu ý, vội lấy ra một cái áo rộng thùng thình cùng quần bò đưa cho Mặc Vân Hi, “Mặc tiên sinh, nói vậy thì bộ này càng thích hợp với ngài.” Nói xong hướng Mặc Vân Hi ái muội cười cười.

Mặc Vân Hi thực buồn bực, ngay tại thời điểm Lăng Phong nhìn chăm chăm vào cậu mà nói quần thật chặt, cậu rõ ràng cảm giác được mặt mình tăng thêm mấy độ, vội tiếp nhận quần áo vọt vào phòng thử đồ.

Sau hai phút, Mặc Vân Hi mặc áo màu trắng huu nhân cùng quần bò màu xám ra khỏi phòng thử đồ, tuy rằng bộ này cũng rất thoải mái, nhưng Mặc Vân Hi vẫn là cảm thấy được bộ vừa rồi càng suât. Áo thiết kế có chút rộng, làm cho cậu thoát nhìn càng non nớt, giống như là học sinh trung học vị thành niên, đối với điểm này cậu rất là bất mãn.

“Àn, không sai...” Lăng Phong vừa lòng nói.

Mặc Vân Hi thật sự là vô lực phun tào, được rồi, ai bảo hiện tại người bỏ tiền là anh ta, dù sao so với quần áo làm bằng tơ nhân tạo thì thoải mái hơn nhiều, vị thành niên cũng không phải rất trọng yếu.

Cứ như vậy, Dương Nghị lại lục tục vì Mặc Vân Hi chọn mấy bộ quần áo phong cách huu nhân, mà Lăng Phong thì lại phát hiện, dẫn tiểu nô lệ đi mua quần áo và vân vân kỳ thật cũng không nhảm chán như vậy, cảm giác giống như là... chăm sóc sủng vật của mình?

Tác giả có lời muốn nói: thích liền ôm đi cất chứa đi thân ~~~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Mặc Vân Hi buồn bực đổi một bộ quần áo, sau đó bắt đầu đi nghe Lăng Phong nhận xét, mới đầu còn hưng trí bưng bưng, nhưng đến cuối cùng thực TMD một a. Đột nhiên cậu giống như nghĩ tới điều gì, lặng lẽ thấp giọng ở bên tai Dương Nghị nói gì đó.

Dương Nghị nghe xong cười gât gât đầu, liền lui ra ngoài, chỉ chốc lát sau cầm trên tay một cái hộp nhỏ đóng gói tinh xảo đi đến, “Mặc tiên sinh, đây là mẫu quần lót cầu vòng của tiệm chúng tôi, tổng cộng có bảy màu, để cho ngài mỗi ngày đều có tâm tình tốt đẹp không đồng dạng, tính chất mềm mại thoải mái, chất liệu thiên nhiên không gây ngứa, hơn nữa là số lượng có hạn!”

“Phốc ~” Lăng Phong rốt cục nhịn không được, nếu Tề Vũ ở chỗ này, phỏng chừng cầm lại một lần nữa trật khớp, dù sao người có thể làm cho cái tên mặt poker ngàn năm phá công thật sự là quá ít. Bất quá anh rất nhanh liền khôi phục biểu tình, giống như thanh âm vừa rồi không phải anh phát ra, nghiêm túc thật lòng hỏi, “Muốn đi mặc thử không? Ta có thể cấp cho cậu chút ý kiến.”

“Khụ ~~~ không ~ không cần !” Mặc Vân Hi thực buồn bực, cậu vốn là muốn cho Dương Nghị trộm lấy tới, ai ~ dù sao đến lúc anh ta trả tiền cũng sẽ biết, quên đi, cứ cho anh ta cười, tiểu gia ta thu được lợi ích thực tế là được! Cầm giận tiếp nhận quần lót, “Cám ơn!”

“Xin hỏi hai vị còn cần gì nữa không?” Tuy rằng nói là nói như vậy, nhưng kỳ thật Dương Nghị là cung kính hướng Lăng Phong hỏi.

“Án theo phong cách quần áo này làm thêm mấy bộ đưa đến chỗ ta.” Xem ra tiểu nô lệ cho anh thêm không ít lạc thú, mua thêm mấy bộ cho cậu cũng tốt.

“Tốt.” Dương Nghị nói xong đem mấy bộ quần áo Lăng Phong chọn đóng gói lại, thậm chí còn cẩn thận phối hợp với giày, dây lưng cùng vật phẩm trang sức cần thiết.

Lăng Phong dẫn đầu đứng dậy đi ra phía ngoài.

“Ai ~ chờ ~ chờ tôi!”

Lăng Phong quay đầu lại liền nhìn đến Mặc Vân Hi mang theo mấy bao lớn bao nhỏ mua sắm túi, trong tay ôm vài cái hộp được đóng gói cẩn thận, chạy vật chạy theo sau.

“BOSS~~ ngài có nhẫn không gian không? Có thể cho tôi mượn dùng hay không?” Mặc Vân Hi lấy lòng cười, nghĩ thầm Lăng Phong mua cho mình nhiều đồ như vậy, coi như là BOSS không sai, hẳn là nên hảo tâm giúp cậu một chút đi, dù sao cậu mang nhiều thứ như vậy đi rất khó khăn.

“Không gian của ta chỉ chứa những thứ trọng yếu, tự mình cầm.” Nói xong đưa cho Mặc Vân Hi (Lee: Ở đây hình như tác giả ghi nhầm thành Mặc Vân Thiên, nhưng nhân vật này chưa xuất hiện nên tớ mạn phép đổi thành Mặc Vân Hi nha.) một cái thẻ trong suốt, “Thẻ phụ thuộc của ta, cậu tự đi mua vật

dụng hàng ngày, ta ở bãi đỗ xe chờ.” Nói xong cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Mặc Vân Hi đứng tại chỗ, khoe miệng trừu trừu, hảo tâm và vân vân quả nhiên cùng người này không dính dáng một chút nào hết, anh ta là có ý chinh cậu đúng không! Không có biện pháp, ai bảo mình bây giờ đang ở dưới mái hiên chứ! Cậu đành phải trước đem bao lớn bao nhỏ gì đó gửi lại khu gửi đồ ở lầu bốn, sau đó ở dưới ánh mắt khó hiểu của nhân viên giữ đồ đến khu vật dụng hàng ngày mua nhu yếu phẩm.

Thời điểm tính tiền, Mặc Vân Hi trộm ngắm thẻ phụ thuộc Lăng Phong cho cậu. Trời! Ở mặt sau có một loạt số 0, nhiều đến mức cậu không đếm hết được, chỉ biết là có rất nhiều rất nhiều tiền!

Đương Mặc Vân Hi khò bức ôm một đồng lớn đồ vật, thời điểm ở trong chú mục của người khác mà đi đến bãi đỗ xe, cậu quyết định nhất định phải đem thẻ phụ thuộc này trộm giữ lại! Kê có tiền và vân vân là ghét nhất !

Lăng Phong ở trong khu nghỉ ngơi của bãi đỗ xe từ xa đã nhìn thấy một đồng hộp di động, vì thế thao tác trên máy thông tin, phi xa màu đen tự động chạy ra dừng trước khu nghỉ ngơi, trần nhà thu hồi về phía sau.

Mặc Vân Hi lao lực mà đem đồ đặc đều để ở chỗ ngồi phía sau, lại đối với phi xa chảy nước miếng, phi xa màu đen này hiển nhiên so với chiếc màu bạc ở bãi đỗ xe thì khốc hơn nhiều, hơn nữa cậu dám khẳng định đây là hàng cao cấp! Chính là...

“BOSS? Thịnh ngài lên trước...” Mặc Vân Hi cung kính làm ra cái thủ thế mời, khụ ~ cậu mới không nói cậu kỳ thật là không tìm được cửa xe ở đâu đâu!

“...” Lăng Phong nhìn cậu một cái, đi đến bên ngoài phòng điều khiển, tao nhả nháy, vừng vàng ngồi ở vị trí người lái, thông dong thắt dây an toàn, cảm khê nâng, tà nghề nhìn Mặc Vân Hi.

“.....” Được rồi, cho dù biết Lăng Phong luôn dùng dư quang nhìn người khác, nhưng Mặc Vân Hi đã muốn nhận định, đây là □ lừa khiêu khích! Cậu thoáng lui ra phía sau một chút, một tay bám trên thân xe, tiêu sái thả người nhảy...”Loảng xoảng~” một tiếng, Mặc Vân Hi ngồi ở vị trí phó lái, học Lăng Phong đeo dây an toàn, hướng về phía Lăng Phong cười đắc ý, “BOSS, có thể xuất phát!”

Lăng Phong nâng mi, anh tinh tường nhận ra tiếng vang thật lớn kia là do chân Mặc Vân Hi đá phải đồng hồ đo phát ra, lực đạo thực lớn...”Lần sau cậu có thể vào bằng cửa, xe của ta rất quý giá.” Nói xong liền khép lại trần xe, khởi động xe.

Mặc Vân Hi hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, R, không nói sớm! !”Cò ~” Thời điểm cậu ở trong lòng đầy căm phẫn nguyên rửa Lăng Phong, bụng không chịu thua kém phát ra kháng nghị, “Ngạch ~BOSS, ngài đói bụng không? Tôi nghe nói bên này có con phở mỹ thực đó!” Mặc Vân Hi chân chó hỏi, người là thiết com là cương thôi, chuyện khác lát nói sau!

Lăng Phong không phản ứng, từ trong túi tiền lấy ra một cái bình nhỏ tính xảo, đổ ra hai viên thuốc màu đen, chính mình ăn một viên, lại thuận tay đưa một viên cho Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi nhìn Lăng Phong ăn, cũng không nghĩ nhiều liền nhét vào miệng, viên thuốc vừa vào miệng liền tan, một cổ thanh lương theo khoang miệng lan tràn đến dạ dày, nhất thời hô hấp đều trở nên thông thuận hơn rất nhiều, đây là kẹo cao su?

“Ha ha, cảm ơn BOSS, bắt quá đã hơn 12 giờ, chúng ta vẫn là tìm một chỗ ăn com trước đi!” Mặc Vân Hi nghĩ thầm, Lăng Phong người này ngẫu nhiên cũng không sai, chính là mặt có điểm thôi!

“Cậu mới vừa ném qua đấy thôi.” Lăng Phong bình tĩnh nói.

“Ngạ... A? ? ?” Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn Lăng Phong, cậu khi nào thì ném qua com trưa!

Lăng Phong nhìn đường, tay cầm tay lái, liếc cũng không thèm liếc cậu một cái, “Như thế nào? Chưa ăn no?”

“Đương nhiên, tôi đều nhanh đói...” A? Không đói bụng ? Một cổ chắc bụng theo dạ dày truyền đến, bụng cũng không kêu, mà ngay cả thể lực cũng khôi phục không ít! Chính là, này không đúng nha! Này không khoa học, cậu rõ ràng chưa ăn... Ngạch, không phải là do viên thuốc màu đen đó đi! Này ~ cái này cũng tính là ăn com ? Tuy rằng ăn no là no rồi, khẩu vị ... nói là kẹo cao su cũng không sai đâu. Chẳng lẽ cậu về sau đều phải ăn cái này mà sống qua ngày chứ! ! !

Ở tại thời điểm Mặc Vân Hi còn hỗn động trong gió, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến, “Muốn hay không lại ăn thêm một viên?”

Mặc Vân Hi hoàn toàn ỉu xiu, khí lực phun tào đều không có, tội nghiệp nhìn Lăng Phong đang thành thật lái xe, chẳng lẽ người này cứ ăn cái này mà lớn lên sao? Vậy cậu bản mình còn có ý nghĩa gì nữa! !

Xe chạy vào bãi đỗ xe của một khu chung cư, Lăng Phong tốt bụng giúp Mặc Vân Hi mở cửa xe, Mặc Vân Hi còn chưa từ trong đã kích “Không com ăn” tỉnh lại, chết lặng ôm một đồng lớn đồ vật yên lặng đi theo Lăng Phong vào thang máy, vào nhà trọ.

Căn nhà không có lớn như trong tưởng tượng của Mặc Vân Hi, dưới lầu là phòng khách, nhà ăn cùng phòng bếp, lầu hai có năm phòng, trong đó có phòng ngủ của Lăng Phong, thư phòng, phòng luyện công cùng trừu tàng thất là Mặc Vân Hi không được phép tiến vào, chỉ có một gian khách phòng, hiện tại cũng chính là phòng Mặc Vân Hi, là có thể tự do ra vào.

Mặc Vân Hi đối với phòng mình vẫn là tương đối vừa lòng, có một cái giường đôi không lớn lắm, nhưng thực thoải mái, có buồng vệ sinh cùng phòng

tắm, thậm chí trên bàn học còn có một bộ hệ thống điều khiển mạng thông tin!

“Cậu thu dọn đồ đạc đi, ta buổi chiều đi ra ngoài.” Lăng Phong đem địa chỉ máy thông tin dán tại trên máy thông tin của Mặc Vân Hi, “Không có chuyện trọng yếu không cần quấy rầy ta.” Nói xong liền xuống lầu xuất môn.

Mặc Vân Hi từ mò ở trong phòng mình xem một vòng, lại xuống lầu nhìn một vòng nữa. Trọn bộ căn nhà lấy hai màu đen trắng làm chủ đạo, ngăn gọn hào phóng, không có vật phẩm trang sức dư thừa, chính là như vậy lại thiếu một chút nhân khí. Phòng khách sofa rộng rãi thoải mái, cửa sổ sát tường khiến cậu có thể nhìn cảnh sắc bên ngoài rất rõ ràng. Trong nhà ăn, trên bàn bày thức ăn tinh xảo cùng dụng cụ màu bạc, Mặc Vân Hi đối với việc này rất là nghi hoặc, người này không phải ăn “Đậu” lớn lên sao? Có thức ăn làm gì!

Đi đến trước bàn bếp, quả nhiên... Một chút dấu vết đã sử dụng cũng không có, tủ lạnh, Mặc Vân Hi khòe miệng run rẩy nhìn từng hàng lọ thuốc được sắp xếp chỉnh tề trong tủ lạnh! Đa phần là loại viên dinh dưỡng vừa rồi Lăng Phong tùy thân mang theo, còn có một ít còn lại là loại thuốc dị năng bổ sung năng lượng cậu từng nhìn thấy trong được tiệm, như bổ linh đan, chân nguyên đan linh tinh.

Vô lực đóng tủ lạnh, Mặc Vân Hi ngồi xuống ghế, nhìn chằm chằm đồ ăn tinh xảo ngăn người...

“Tích ~ chủ nhân ngài khỏe, tôi là người máy gia dụng trí năng số 6, xin hỏi ngài cần cái gì?” Một người máy màu trắng trông giống như một cái thùng rác, trên thân có ngọn đèn nhỏ lóe ánh sáng xanh di động đến bên cạnh Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi là biết người máy này, vừa rồi Lăng Phong đã giới thiệu qua với cậu, bình thường cậu phải phụ trách bố trí người máy gia dụng quét tước vệ sinh, ít nhất cậu nên cảm thấy may mắn vì cậu không cần tự mình quét tước!

Nhìn phòng không nhiễm một hạt bụi, lại nhìn người máy tròn vo như thùng rác, Mặc Vân Hi nhảm chán nói, “Hiện tại chiến trường thực sạch sẽ, không cần dọn dẹp nữa, chính là chủ nhân ta đây muốn ăn thịt! Đi, đi săn thỏ cho gia...”

Quả nhiên, cùng Mặc Vân Hi nghĩ giống nhau, nhà này dùng người máy hiển nhiên chỉ số thông minh không đủ cao, đèn nhỏ thêm a thêm, nửa ngày không có làm ra phản ứng. “Ha ha, quên đi, này vẫn là đi đến góc tường đứng đi!” Mặc Vân Hi phát hiện mình hiện tại cư nhiên nhảm chán đến mức cần phải nhờ vào việc đùa giỡn người máy để tìm vui, ai ~ lắc đầu, tiếp tục nhìn đồ ăn ngăn người.

“Chủ nhân, 6 là người máy gia dụng, không thể săn thỏ cho chủ nhân.” Tiếng máy móc vang lên, Mặc Vân Hi khòe miệng trừu trừu, thùng rác này phản ứng chậm quá đấy.

“Bất quá chủ nhân nếu muốn ăn thịt, 6 có thể giúp chủ nhân đặt hàng nguyên liệu nấu ăn.”

Mặc Vân Hi mờ to mắt, “Cái gì? Máy nói mày có thể giúp tao đặt hàng nguyên liệu nấu ăn?”

“Đúng vậy, ngài chỉ cần cung cấp tài khoản cùng loại nguyên liệu nấu ăn là được, 6 có thể giúp ngài đặt hàng.”

“Tài khoản?” Mặc Vân Hi chợt nhớ đến thẻ phụ thuộc kia của Lăng Phong, hình như còn chưa trả lại cho anh ta, vội từ trong túi tiền lấy ra, “Mày xem... cái này được không?”

6 dùng tay máy móc tiếp nhận thẻ, đặt trước đèn màu lam nhỏ phân tích một phen, “Có thể, xin hỏi chủ nhân muốn đặt hàng nguyên liệu nấu ăn nào?”

“A! Mày thực ra rất đáng yêu đó!” Mặc Vân Hi lệ nóng doanh tròn một phen ôm lại tiểu 6, thùng rác này hiện tại thật sự là càng xem càng thuận mắt a!

Đèn của 6 đang lóe ánh xanh liền biến thành một mảng màu đỏ, vụt sáng vụt sáng...

~~~~~

Tiểu 6 làm việc hiệu suất rất nhanh, buổi chiều 2 giờ, nguyên liệu nấu ăn, đồ gia vị cùng đồ làm bếp và vân vân đều được đưa tới trước cửa. Mặc Vân Hi nhìn phòng bếp bố trí đổi mới hoàn toàn, cùng nguyên liệu nấu ăn nhồi đầy tủ lạnh, cảm giác thành tựu nháy mắt bay cao!

“A ~ đã lâu chưa ăn rau xào, làm cái gì thì tốt nhỉ?” Bởi vì rất hưng phấn, Mặc Vân Hi mua rất nhiều nguyên liệu nấu ăn. Ăn cái gì trước thì tốt đây? Cá! Đúng rồi, cá là nhất định phải ăn, đây là món cậu thích nhất, a ~ còn có sườn xào chua ngọt cũng rất tuyệt, chỉ tưởng tượng thôi mà nước miếng Mặc Vân Hi đã chảy xuống rồi.

Đúng rồi, mua nhiều đồ như vậy, nói như thế nào cũng đều là dùng tiền của Lăng Phong mua, vẫn là làm hai phần thì tốt hơn, nếu người này kiên trì muốn ăn “Đậu” thì cậu liền để lại ngày mai ăn, hắc hắc ~~~

~~~~~

Tác giả có lời muốn nói: cầu bao dưỡng, cất chứa, ôm đi đi thân ~~~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17

Đến 7 giờ tối, Lăng Phong còn chưa có trở về, Mặc Vân Hi nhìn chăm chăm giữ hộp giữ ấm mà nước miếng chảy ròng, “Nếu không thì không đợi anh ta nữa. Có lẽ anh ta đã ở bên ngoài ăn tối rồi! A... Không được, đây chính là mua bằng tiền của anh ta, vạn nhất anh ta nổi giận lấy lại thẻ, vậy về sau cậu chỉ có thể ăn viên thuốc kia mà sống! Vẫn là đợi một lát nữa đi! !”

Đang ở thời điểm Mặc Vân Hi thiên nhân giao chiến, “Tích ~” một tiếng, cửa nhà mở ra, Mặc Vân Hi lấy tốc độ hiếm thấy như đang chạy trốn chạy ra cửa, “A ~BOSS, ngài cuối cùng đã trở lại, ngài đã ăn chưa?”

“...” Lăng Phong kỳ quái nhìn Mặc Vân Hi đột nhiên chạy tới, cười đến thực đáng khinh, vừa định nói đã ăn rồi thì chợt ngửi thấy một mùi hương kỳ quái, tuy rằng cho tới bây giờ chưa từng ngửi qua, nhưng làm cho người ta rất muốn ăn, “Còn chưa ăn...”

“A, thật sự là quá tốt, tôi đã chuẩn bị cơm chiều cho BOSS rồi! Mau tới nếm thử xem tay nghề của tôi đi!” Mặc Vân Hi vừa nói, vừa chạy về phía phòng bếp, khẩn cấp mang ra hộp đồ ăn còn ấm.

Lăng Phong ngồi xuống, nhìn chăm chăm ba món mặn một món canh trên bàn cơm, anh chưa từng nhìn thấy mấy thứ như thế này, cho nên anh không động đũa, mà là trầm mặc nhìn chăm chăm Mặc Vân Hi.

“Ngạch ~BOSS, mau ăn nha, ăn rất ngon đó, đến ~ nếm thử miếng cá om này xem!” Mặc Vân Hi không dám ăn trước, vì thế đem món cá om mình đặc ý nhất đặt vào bát Lăng Phong. Vì thế giới tựa hồ không có đũa, cho nên Mặc Vân Hi chỉ có thể dùng đĩa ăn thay thế, tuy rằng cậu cảm thấy dùng dụng cụ để dùng cơm Tây để ăn mấy món như rau xào các loại là một chuyện rất kỳ quái.

10 giây trôi qua... Mặc Vân Hi thấy Lăng Phong mắt nhìn miếng cá om trong bát, sau đó liền nhìn chăm chăm cậu, giống như không có ý tứ muốn ăn, “Hương vị thật sự rất ngon, tuy rằng tôi chưa từng nấu qua loại cá này... Nếu không, tôi trước giúp ngài nếm thử chút?”

Mặc Vân Hi rốt cục nhìn không được, một hơi cắn miếng cá, “Ngô ~ thật sự là ăn quá ngon!!! Đã lâu chưa được ăn rồi!” Mặc Vân Hi cảm động muốn khóc, ăn quá ngon, thịt cá này so với cá trên đĩa cầu còn ngon hơn, hương vị đậm đà vừa đủ, ha ha trù nghệ của cậu một chút cũng không thụt lùi! Đây chính là vì trước kia muốn lấy lòng để ông nội cho cậu mua đồ mà luyện ra!

Tuy rằng bên này Mặc Vân Hi ăn được hương vị ngọt ngào, nhưng bên cạnh có cái lạnh khí áp suất thấp phả vào mình cũng thực ảnh hưởng đến khẩu vị. Ngẩng đầu nhìn Lăng Phong, bất đắc dĩ nói, “Được rồi, nếu BOSS không thích tay nghề của tôi, kia ngài vẫn là ăn cái này đi, đừng để bị đói!” Nói xong từ trong tủ lạnh lấy ra một cái bình nhỏ đựng viên dinh dưỡng, đặt trước mặt Lăng Phong, sau đó tiếp tục chiến đấu cùng sườn xào chua ngọt! A ~ sườn xào ăn thật ngon, tuy rằng trước kia chưa thấy qua loại đất đất thú này, nhưng chất thịt vừa ngon lại nhiều nước, so với thịt heo càng mềm, làm sườn xào chua ngọt quả thực rất thích hợp!

Lăng Phong nhìn viên dinh dưỡng trên bàn ăn, lại nhìn Mặc Vân Hi ăn đến vui vẻ, ân... Xem ra loại tân thực vật này là an toàn, tiểu nô lệ nhìn rất vui vẻ, không có biểu hiện bị trúng độc... Tao nhả gấp một miếng cá om bỏ vào trong miệng, tinh tế nhấm nuốt, ánh mắt tối đi một chút, hương vị... không đến nỗi nào!

Gặp Lăng Phong rốt cục bắt đầu ăn, hơn nữa hình như còn rất vừa lòng, Mặc Vân Hi bắt đầu yêu sách, “Nột ~BOSS, tay nghề của tôi cũng không tệ lắm đi? Ăn ngon đi ~ về sau việc mua thức ăn nấu cơm này liền giao cho tôi đi, cam đoan so với khách sạn tinh cấp còn ngon hơn! Đúng rồi, những cái này là do dùng thẻ phụ thuộc của ngài mua, ngài không tức giận chứ?”

Lăng Phong chọn mi liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi một cái, “Ân ~ cũng không tệ lắm, thẻ vốn chính là đưa cho cậu, còn có, vật sở hữu của cậu cũng đều là của ta.” Dừng một chút, tiếp theo thực trịnh trọng nói, “Được rồi, nhìn cậu biểu hiện coi như không tệ, về sau để cậu phụ trách đồ ăn của ta.”

Nga! Xem biểu tình của anh ta xem, giống như là đang thưởng cho cậu một ưu đãi to lớn vậy! Mặc Vân Hi nghĩ, nếu không phải thật sự không muốn ăn viên dinh dưỡng giống anh, lão tử mới mặc kệ anh ăn cái gì! Người này có đôi khi thật là đáng ghét! Còn muốn tôi nói cảm ơn anh sao? ! Nằm mơ đi! Mặc Vân Hi cắn một miếng sườn, nhai răng rắc răng rắc...

Một tầm mắt nguy hiểm phóng tới, Mặc Vân Hi thiếu chút nữa làm rơi miếng sườn, ngẩng đầu lên, đại BOSS chính vẫn duy trì tư thế trừng mắt nhìn cậu như vừa rồi!

“Khụ ~ tôi thực vinh hạnh có thể phụ trách vấn đề ăn uống của ngài! Cảm ơn! !” Trong lòng mặc niệm “Đại trượng phu có được dân được”, Mặc Vân Hi chân chó nói.

“Tốt lắm ~” Lăng Phong vừa lòng gật đầu, tiếp tục tao nhả ăn.

Mặc Vân Hi nhìn hấn tay phải dao, tay trái đĩa, thành thạo nhanh chóng múa vài đường trên đĩa sườn xào chua ngọt, lọc ra xương cốt sạch sẽ xinh đẹp, không có dính một chút nước sốt cùng thịt nạc, quả thực giống như là món ăn này nên dùng dao nĩa để ăn vậy, mà ngay cả nước sốt cà chua, Lăng Phong cũng ăn dưới một loại cách thức tiêu chuẩn giống như ăn canh nấm! (Lee: chỉ có tác giả mới hiểu vì sao lại là canh nấm, tớ bó tay) Nga! Thật bất khả tư nghị, cho dù con cá này khá lớn, xương găm tương đối nhiều, rất khó để gỡ hết xương cá ra khỏi thịt, nhìn dao ăn màu bạc phát ra ánh sáng khi di chuyển, Mặc Vân Hi hoài nghi Lăng Phong có luyện qua công phu vô ảnh thủ linh tinh!

Một lát sau, Lăng Phong tao nhả buông dao nĩa, xương sườn cùng xương cá được lại gọn gàng, cầm lấy một bên khăn ăn lau miệng, “Tuy rằng phương

pháp nấu nướng rất kỳ quái, nhưng hương vị cũng không tệ lắm, tiếp tục cố gắng.”

“Ngạch ~ a ~ cảm ơn...” Mặc Vân Hi còn chưa từ trong khiếp sợ “Vô ảnh thử” phục hồi tinh thần lại, thẳng đến khi bóng dáng Lăng Phong biến mất ở cầu thang tầng hai, “... Thật là thần nhân a!”

Cúi đầu nhìn một cái, 囧!! Nhìn cái đĩa cá om cùng sườn xào chua ngọt đã bị ăn đến sạch sẽ không còn miếng nào, rau xanh cùng tỏi được lấy đến hai cây, Mặc Vân Hi trong gió hỗn độn...”Thật không phải là người mà! Đây là tốc độ gì vậy! Không tổ chất a không tổ chất! !”

Mặc Vân Hi vừa com chan nước sốt, vừa ở trong lòng đem Lăng Phong ngược một trăm lần nha một trăm lần!

Đương nhiên, Mặc Vân Hi cũng là sau này mới biết, thế giới này kỳ thật là có dùng người máy đầu bếp, bất quá thực đơn thực chỉ có một, đều là com Tây, trừ bỏ chiên, thì là hầm. Thế giới này cũng không có rau xào, nhân loại từ khi chạy trốn khỏi địa cầu, hoàn cảnh sinh tồn cực kỳ ác liệt, mà sau khi tìm được tân tinh cầu lại bận rộn xử lý vấn đề sinh tồn cùng kiến thiết, cho nên công thức chế biến món ăn Trung Quốc đuổi dần biến mất khỏi dòng chảy lịch sử, tuy rằng về sau cũng có người dựa theo ghi chép còn sót lại thử chế tác, nhưng những người có chút tài nghệ đã chết hết, chỉ dựa vào văn tự ghi lại không thể làm ra hương vị vốn có của món ăn Trung Quốc, hơn nữa nguyên liệu nấu ăn thiên nhiên thực sang quý, cho nên dần về sau, com Tây liền thành hình thức món ăn duy nhất của liên bang đại lục.

Sau bữa tối, tiểu 6 làm hết phận sự thu thập bàn ăn, tẩy trừ bát đĩa, Mặc Vân Hi không có việc gì, phòng chừng hiện tại Lăng Phong đang ở thư phòng hoặc là phòng luyện công, cậu cũng không có can đảm đi quấy rầy, bất quá cậu rất tò mò phòng luyện công của dị năng võ giả rốt cuộc là như thế nào, cậu quyết định chờ thời điểm Lăng Phong không ở nhà chuẩn em vào xem.

Mặc Vân Hi tắm rửa một cái, thời gian còn chưa đến 9 giờ, không có áp lực sinh tồn, Mặc Vân Hi không giống như hai ngày trước tinh thần lúc nào cũng mệt, quyết định lên mạng. Theo Tiểu Bí nói gia đình dùng hệ thống dữ liệu cùng với máy tính trước kia có chức năng chủ yếu là không giống nhau, theo giả thuyết thì có thể trực tiếp tiến vào thế giới internet. Hiện tại có một game giả tưởng thành thị online, cảm giác rất chân thật, tin tức cũng nhanh nhạy, còn có thể trực tiếp mua hàng trên mạng.

Hệ thống mạng gia đình chỉ có một cái bàn phím cùng một cái quang kính. Bình thường khi làm việc thì chỉ cần dùng bàn phím, khởi động màn hình, cùng với cách sử dụng máy tính không khác nhau là bao, nhưng nếu muốn truy cập internet thì phải đeo quang kính, nó có thể thiết lập thế giới trước mắt người sử dụng dưới dạng lập thể 5D, khiến cho người ta có cảm giác lạc vào một cảnh giới kỳ lạ..

Mặc Vân Hi đeo quang kính, khởi động quan hệ song song vào thế giới giả tưởng, sau khi đưa vào thẻ chứng nhận thân phận, lập tức được hệ thống thông báo là đã có một nhân vật, Mặc Vân Hi nghĩ nhất định là Mặc Vân Hi trước kia dùng. Cậu quyết định một lần nữa thiết lập một nhân vật mới, không muốn cùng chủ nhân trước kia của thân thể này có một chút liên hệ nào, vạn nhất gặp phải người quen thì không tốt lắm.

Mặc Vân Hi lập một nhân vật 22 tuổi giới tính nam kêu Ngụy Tử Tiên, cậu quyết định để tên trước kia, coi như là tưởng niệm thân phận trước kia vậy. Nhân vật tướng mạo cùng chính mình có □ phân tương tự, chính là rất cao, cũng cường tráng hơn một ít, này vẫn luôn là nguyện vọng của cậu, ở trong tâm thỏa mãn hư vinh nho nhỏ. Cậu vốn đang nghĩ trò chơi này làm ra vì dị năng võ giả, phải biết rằng sau khi trở thành dị năng võ giả, trong thế giới trò chơi có thể săn bắn dị thú, chơi trò chơi chiến đấu, chính là thẻ chứng nhận thân phận của cậu không thể thông qua chứng thực, mà phần chức nghiệp cậu lại không muốn điền là nô lệ, đành phải chọn là sinh viên.

Mới vừa gia nhập thế giới giả tưởng, Mặc Vân Hi đối với chỗ nào cũng đều cảm thấy tò mò. Cậu lựa chọn “Nơi sinh” là Seterr thành, trong thế giới giả tưởng Seterr thành thật sự cùng thế giới trong thực tế giống nhau như đúc, hơn nữa cậu hoàn toàn có loại cảm giác như lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Mặc Vân Hi tò mò vờn tay, sờ sờ con đường giữa hoa cỏ, quang kính kết nối với đại não cùng hệ thần kinh, tạo thành cảm giác biểu hiện giả dối, làm cho cậu giống như thực sự chạm vào hoa cỏ.

Cùng Seterr thành thực tế bất đồng là, khu thương mại nơi này cùng ngã tư đường náo nhiệt hơn, người đến người đi, đương nhiên không trung cũng có phi xa xẹt qua, nhưng là đây chẳng qua là sở thích cá nhân, ở thế giới giả tưởng, mọi người có thể tùy thời chuyển biến thị giác, di động phương vị.

Mặc Vân Hi đầu tiên là tò mò đi dạo khu thương mại, đặt hàng nguyên liệu nấu ăn ngày mai, phục vụ tiểu thư thậm chí còn vì cậu mà đặt ra thời gian đưa hàng, thật sự là rất tiện lợi! Sau đó cậu quyết định đi dạo một vòng các hiệu thuốc, không ngoài sở liệu, tuy rằng nơi này cũng có cùng các loại đan dược có ngoại hình giống 100% đan dược chân chính, cũng có thể ngửi được mùi, nhưng Mặc Vân Hi hoàn toàn không thể cảm thụ được năng lượng bên trong truyền đến, chỉ có thể miễn cưỡng dựa vào mùi hương nhận ra bên trong có vài loại dược liệu, bất quá trong thế giới game giả tưởng mà có thể kích thích đến khứu giác thế này, hãy để cho cậu sợ hãi than nửa ngày đi.

Mặc Vân Hi đột nhiên nghĩ đến Lăng Phong nói qua về sau có thể sẽ dẫn cậu tới trường học dự thính, cho nên cậu muốn đến trường học xem thử, vừa mới tưởng tượng, trước mắt nhaoáng lên một cái, liền đứng trên một con đường trong học viện. Con đường thực rộng, hai bên là các loại phòng học, bảng điện tử ngoài cửa còn chiếu chương trình học.

Mặc Vân Hi nhìn đủ loại chương trình học bỏ tức đầu liền muốn to ra, thời điểm trước kia ở nhà cậu cảm thấy phiền nhất chính là đến trường, nhất là chương trình học lịch sử địa lý và văn văn, cậu mỗi lần đi học đều buồn ngủ. Cậu đã có tâm đem chương trình học đại học tìm hiểu qua, không đến mức đến lúc đó dự thính cái gì cũng đều nghe không hiểu, nhưng chỉ là nhìn thời khoá biểu cũng đã có điểm phiền táo...

Đột nhiên, Mặc Vân Hi nhìn thấy tấm biển không lớn trên cửa một học viện ghi “Cách lan uy dược học sơ cấp học viện”, lập tức tiến lên xem xét thời khoá biểu. Thời khoá biểu ghi, hiện tại đang giảng dạy chính là “Dược học trụ cột học” cùng “Dược liệu công nhận trụ cột học” hai môn công cộng khó.

Mặc Vân Hi đọc đến đây liền hứng thú, đăng ký báo danh dự thính. Chương trình học “Dược học trụ cột học” của tân sinh thực buồn tẻ, đại khái cùng lịch sử phát triển không sai biệt lắm, Mặc Vân Hi tra xét thời gian tan học, ngày mai chỉ là giờ giảng lý luận đơn giản nhưng vẫn nên đi nghe, vì thế báo danh chương trình học ngày mai, đi nghe “Dược liệu công nhận trụ cột học”, môn này rất thú vị, địa điểm giảng bài là một vườn cây giống địa phương.

Thời điểm Mặc Vân Hi đến, thầy giáo đang giảng giải về một bậc dược của cỏ linh chi thảo. Ngoại hình cỏ linh chi rất giống thực vật thân gỗ, thân cây nhiều nhánh phát triển giống như cánh tay trắng kiện của người trưởng thành, mũ nấm màu đỏ to bao quanh gốc cây, thân cây thật lớn phải ba người nắm tay nhau ôm hết.

“Loại cỏ linh chi này thông thường sinh trưởng trong rừng cây dày đặc ánh sáng mặt trời, ở khu vực có độ ẩm lớn rất khó nhìn thấy, thuộc bậc dược liệu loại một. Tuy rằng loại cỏ linh chi này chỉ có mũ nấm là có thể làm thuốc, nhưng dược tính rất lớn, nếu có người tới gần, nó sẽ phát động trạng thái công kích, lực lượng lúc này thậm chí có thể đem một cái dĩa nặng võ giả cấp 2 đẩy lùi ra xa mấy mét, nếu rơi vào trạng thái công kích của nó, muốn lấy mũ nấm của nó cơ hồ là không có khả năng.” Giảng sư là một người đàn ông trung niên nhìn qua hơn 40 tuổi, giảng giải thật sự chi tiết, Mặc Vân Hi cũng nghe rất chú tâm, không có biện pháp, cậu chính là đối với những thứ này cảm thấy hứng thú.

“Thầy à, loại nấm này phải thu thập như thế nào?” Một sinh viên đáng người nhỏ gầy nêu vấn đề, lúc này Mặc Vân Hi mới chú ý tới sinh viên chung quanh, tựa hồ bộ dáng đều là học sinh trung học vị thành niên, hơn nữa chỉ có cậu là người trưởng thành, nhất thời...

“Không cần phải gấp, loại cỏ linh chi này tuy rằng lực công kích lớn, nhưng dù sao cũng là dược liệu một bậc, đối phó cũng không khó, chúng ta có thể dùng hỏa công đánh nó ở cái cây mà nó ký sinh, nó cùng cây ký sinh thực yếu ớt, chỉ cần một hỏa cầu nhỏ, 10 giây, liền có thể khiến cho cả cây bốc ra, chỉ cần ly khai cây ký sinh, loại cỏ linh chi này liền mất đi tính công kích, cho nên thu thập loại dược liệu này tương đối đơn giản, chỉ cần nắm giữ phương pháp là an toàn.” Nói xong giảng sư liền giơ lên một con phun nước thương dạng gì đó, ở phạm vi cỏ linh chi cây công kích không đến, hướng về phía cây nó ký sinh đè xuống chốt mở. Một ngọn lửa nhỏ xì ra, cây ký sinh của cỏ linh chi chậm rãi bắt lửa, ước chừng 10 phút sau, gốc cây cỏ linh chi liền rụng xuống đất.

Tiếp theo đại thụ biến mất, cỏ linh chi chính khóa huyền phù trên không trung, bên cạnh hiện ra màn hình điện tử, bởi vì đây hết thảy đều là hình ảnh lập thể, cho nên mang lại cảm giác phá lệ thoải mái, “Tốt lắm, các học sinh, hiện tại chúng ta đi tìm hiểu dược tính cỏ linh chi cùng thường quy ứng dụng.”

Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn hết thảy, loại phương thức dạy học này quá thần kỳ, cậu tập trung tinh thần nghe giảng sư giảng giải, cảm giác quả thực không có khóa học thú vị như khóa học này, 20 năm qua vẫn luôn bị vây trong trạng thái tò mò, rốt cục vào giờ khắc này bạo phát!

Tác giả có lời muốn nói: thích cô lương liền ôm đi cất chứa đi, hoan nghênh đúng trọng tâm đánh giá, cảm ơn~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

Mặc Vân Hi học bộ dáng những người khác, mở ra quang bình tùy thân, thành thật đặt bút viết ghi nhớ. Bút ký có thể thông qua loại phương pháp này, trực tiếp chứa đựng trong hệ thống dữ liệu cá nhân của từng người, thuận tiện về sau tùy thời tìm đọc. Cỏ linh chi, là một loại dược liệu Mặc Vân Hi trước kia tương đối quen thuộc, tuy rằng chủng loại phong phú đa dạng, nhưng đại đa số có dược tính giống trước kia, đều có công hiệu bổ khí an thần, trị ho bình suyễn, viêm khí quản, hen suyễn, bệnh ở động mạch vành cùng với thể hư hụt hơi, bởi vì tính bình thiên ôn, không có tác dụng phụ, cho nên cũng thường xuyên được sử dụng để chế một ít dược thiện.

Nhưng cỏ linh chi nơi này bất đồng là, tuy rằng cũng có công hiệu bổ khí an thần, nhưng tác dụng được chú trọng hơn là cầm máu sinh tinh. Thường dùng để chế thuốc cầm máu, cùng với các loại dược vật bổ sung tinh thần lực, tỷ như chân nguyên đan.

Chương trình học kéo dài nửa giờ rất nhanh chấm dứt, “Tốt lắm, chương trình học hôm nay kết thúc tại đây, giờ học tiếp theo các học sinh có thể đến thực tiễn viên khu tiến hành học tập huấn luyện thu thập dược liệu để tăng cường trí nhớ, nếu gặp phải vấn đề gì có thể báo lại cho tôi. Như vậy các học sinh ngủ ngon!”

Trung niên giảng sư để lại địa chỉ thư điện tử của mình lại cho mọi người, thuận tiện mọi người nhắn lại vấn đề, sau đó liền logout.

Mặc Vân Hi hiển nhiên chưa từng nghe qua chuyện này, nhưng là nghe được có thể tiến vào thực tiễn viên khu thực hành thu thập dược liệu thì cậu rất hưng phấn. Nhưng ngay tại thời điểm cậu vừa muốn chuyển tới thực tiễn viên khu, cảnh vật trước mắt nhoáng lên một cái, liền lại trở lại trong phòng ngủ...

Mặc Vân Hi mờ mịt ngẩng đầu, nhìn thấy Lăng Phong đứng bên cạnh giường, trong tay cầm quang kính của cậu, phóng áp suất khí, “Ngạch? BOSS?”

“Cậu có biết hiện tại là mấy giờ không? Ta cảm thấy cậu không có chút tự giác của một nô lệ, cơ bản nhất chính là không thể làm ảnh hưởng đến chủ nhân nghỉ ngơi!” Lăng Phong lạnh nghiêm mặt nói, kỳ thật anh cũng thực bất đắc dĩ, có lẽ là vốn đã quen trường kỳ một mình, mà anh từ nhỏ bồi dưỡng tính cảnh giác cùng thân là đệ tử võ giả cảm quan lại cực kỳ mẫn tuệ, cho dù là phòng cách âm rất tốt, anh vẫn có thể nghe được Mặc Vân Hi ở trên thế giới giả thuyết đối thoại.

“Ngạch ~~~ tôi làm phiền đến ngài sao? Tôi chỉ là lên mạng a...” Mặc Vân Hi cảm thấy tội này rất danh mục danh kỳ diệu.

Lăng Phong ánh mắt tối sầm, “Ta thật sự rất muốn biết cậu là ở cái ngoại tình cầu nào lớn lên, cậu chẳng lẽ không biết tuy cậu ở không gian giả tưởng nhưng mọi đối thoại đều là trong thực tế sao!”

“... Nga ~ nguyên lai là như vậy a!” Mặc Vân Hi bừng tỉnh đại ngộ, “Nguyên lai tôi không phải dùng sóng điện não cùng bọn họ câu thông?”

“Cậu không có não à?” Đem quang kính ném trả cho Mặc Vân Hi, Lăng Phong xoay người rời đi, “Ngủ!”

“...” Người này thật sự là... Hừ, ngủ liền ngủ, ai ~~~ đành phải để ngày mai đi thực hành thu thập vậy.

Mặc Vân Hi chán nản bò lên giường, ân ~ giường này thật mềm mại... So với trong khách điểm thì thoải mái hơn nhiều.....

~~~~~

“Ấn... A..... Cứu mạng! Không cần lại đây.....”

Trong đêm đen, một mắt đôi như dã thú mở ra, ánh mắt thanh minh, một chút cũng không giống như vừa rồi còn đang ngủ. Lăng Phong nằm ở trên giường, thái dương gân xanh nổi lên, nộ lệ chết tiệt!

Ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ chiếu tới trên giường, Mặc Vân Hi ôm chăn lẩn qua lẩn lại, miệng không ngừng mà phát ra mấy lời ni non...

Một thân ảnh cao to lặng yên không một tiếng động đi tới bên giường, mắt đen sáng quắc nhìn chằm chằm thiếu niên trên giường. Thiếu niên hiển nhiên là đang gặp ác mộng, thân thể tiêm gầy run nhè nhẹ, hai tay gắt gao ôm lấy chăn, dưới ánh trăng da thịt vốn trắng nõn lại có vẻ không có chút huyết sắc nào, cái trán đã phủ một lớp mồ hôi mỏng manh...

“Không... Không phải tôi, đừng tới đây... Tôi không phải...” Âm thanh đứt quãng than nhẹ theo môi mỏng tràn ra, nhìn thiếu niên khẽ run không ngừng, Lăng Phong nhú nhú mày, trong lòng tựa hồ sinh ra một tia cảm xúc khó có thể nói thành lời, là thương hại? Là đau lòng? Anh cũng không rõ ràng, chính là trên mặt khó được xuất hiện biểu cảm mềm mại đến chính anh cũng không biết, anh chậm rãi vươn tay, tựa hồ nghĩ kiểm tra thiếu niên này, có lẽ là nghĩ cho cậu một chút an ủi...

“... Ta muốn nói... Tôi ~ tôi không thích anh...”

.....

Bàn tay vừa vươn ra dừng giữa không trung, “Không ~ không phải chỉ hôn một lần thôi sao... Đừng quán quýt lấy tôi... Lưu manh...” (Lee: chỗ này Hi Hi xưng ta gọi người, tuy rằng muốn nói đến 1 người đàn ông nhưng vì bên dưới anh Phong hiểu nhầm Hi Hi nằm mơ thấy con gái nên tớ mạn phép bỏ ngôi xưng “người” này đi cho phù hợp với đoạn sau)

Ngón tay thon dài nắm thành quyền, trên mặt không còn biểu tình ôn nhu, thái dương gân xanh lại bạo khởi, Lăng Phong buông tay, một cước đạp qua... Người này một chút cũng không đáng thương!

“A ~ ngô ~~~ tê ~~~~” Mặc Vân Hi kêu thảm một tiếng ngồi bật dậy, xoa đầu, mê mang mở mắt, nhìn người đứng ở bên giường, hiển nhiên vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại.

Người bên giường đứng khuất bóng, thấy không rõ diện mạo, nhưng thân hình cao lớn, đôi mắt toát ra dày đặc hàn quang, giống như là muốn đem Mặc Vân Hi nuốt vào bụng. “A ~ cứu mạng a ~~~!”

Mặc Vân Hi ôm chăn lên đến góc tường, lạnh run, “A ~ cứu mạng a, không cần lại đây! Tôi chỉ là một nô lệ, tôi không có tiền! Không có tiền! Phòng bên cạnh kia mới là người giàu có! ! Tha tôi đi...”

Bóng đen sru một tiếng, lấy tốc độ Mặc Vân Hi không thể lý giải vọt đến trước mặt cậu, bàn tay to một phen nắm lấy cổ áo đem cậu cả người kéo lên, “Ý của cậu là muốn giết thì cứ giết anh ta đúng không? Ân? !” Tiếng nói trầm thấp làm cho Mặc Vân Hi cả người rùng mình một cái.

“Hừ! Tha ~ tạm tha... anh ta đi!” Mặc Vân Hi lòng đầy căm phẫn nói, “Muốn giết cứ giết tôi đi! Tôi sinh là nô lệ của anh ta, chết cũng muốn làm quý của anh ta! Đến đây đi!” Nói xong, ngửa cổ, hai mắt nhắm lại, tựa như muốn khẳng khái hy sinh...

... Im lặng... Giống như yên tĩnh trước cơn bão.....

“Hừ!” Lăng Phong phát tay quăng Mặc Vân Hi lên trên giường, “Thành thật ngủ!” Nói xong cũng không quay đầu lại liền rời đi.

“Hô ~~~” Mặc Vân Hi ghé vào trên giường, vỗ trái tim đang cuồng đập! May mắn! May mắn trong ánh trăng mỏng manh, cậu nhận ra áo ngủ cùng dép lê của Lăng Phong! ! Bằng không thì xảy ra tai nạn chết người rồi...

Người này phát điên cái gì? Hơn nửa đêm không ngủ được đóng vai đạo tặc ngay trong nhà mình? ! Thử cậu sao? Thực nhảm chán...

Bị Lăng Phong dọa một phen này, Mặc Vân Hi tinh thần mệt mỏi, cũng không mơ loạn thất bát tao gì, thế nhưng vừa ngủ liền ngủ thẳng tới hừng đông, hơn nữa khi tỉnh lại còn thân thanh khí sáng, đến chính cậu cũng hoài nghi, chẳng lẽ cậu có tiềm chất M? Ác hàn...

Xét thấy tối hôm qua kém chút nữa thì một chút xúc động để hận muôn đời, Mặc Vân Hi quyết định hôm nay nhất định phải theo đuôi người ta, lấy lòng Lăng Phong là điều tất yếu !

Kết quả là, Lăng Phong buổi sáng vừa ra khỏi cửa phòng, liền nhìn thấy Mặc Vân Hi mặc áo ngủ kẻ ô vuông, đeo tạp dề phim hoạt họa ở phòng bếp đi tới đi lui. Mặc Vân Hi đang làm tiền đàn, đột nhiên cảm giác thấy một cổ áp suất thấp tới gần, vừa quay đầu lại, liền gặp Lăng Phong bày ra khuôn mặt thối nhất, hai tay ôm ngực dựa vào cửa phòng bếp.

“Ha ~BOSS! Buổi sáng tốt lành! Ngài đi rửa mặt trước, đi ra là có thể ăn!” Mặc Vân Hi cười hi hi xem nhẹ sát khí Lăng Phong phát ra, cậu cảm thấy được hai ngày này thần kinh của cậu càng ngày càng cứng cỏi !

Lăng Phong mắt nhìn nồi cháo tỏa ra nhiệt khí trên bàn com, xoay người trở về phòng rửa mặt.

Trên bàn com...

“Cái kia... BOSS, cháo gà hầm nấm hương này ăn được không?”

“.....”

“Cái kia... BOSS, đến ~ ăn sandwich đi!”

“...”

“Ha ha, kỳ thật cháo này tôi cảm thấy vẫn là nên ăn cùng bánh bao thì ngon hơn, bánh bao chắc là ngài có biết đi, bắt quá hôm nay thời gian gấp quá...”

Lăng Phong ngẩng đầu trừng mắt liếc cậu một cái, tiếp tục cúi đầu uống cháo...

Mặc Vân Hi cảm miệng, không dám hé răng lần nữa, xem ra đại BOSS còn vì chuyện đêm qua mà tức giận, tuy rằng cậu không biết làm sao lại chọc tới anh ta, ai ~ kẻ có tiền và vân vân, quả nhiên là ghét nhất !

Cứ như vậy trầm mặc dùng qua bữa sáng, Lăng Phong tựa vào trên ghế sofa xem tin tức trên máy thông tin, Mặc Vân Hi lại nhàn rỗi, không biết nên làm những thứ gì, tiểu VI tận trách quét tước phòng.

Kỳ thật Mặc Vân Hi rất muốn lên mạng, nghĩ muốn đi thực hành thu thập được liệu một chút, chính là cậu không dám đi, nhưng mà ở lại, bạn nói là ngồi xuống cùng anh ta xem tin tức? Vẫn là ngồi một bên cùng anh ta xem tin tức?

Này nhưng làm Mặc Vân Hi ghen muốn chết, phải biết rằng cậu chính là một người tính tình hoạt bát không hơn không kém, để cậu đợi trong trầm mặc như vậy, còn không bằng đánh chết cậu đi, ngách ~ không cần thận lại run rẩy M.

Vì thế, Mặc Vân Hi lấy hết dũng khí ngồi vào chỗ đối diện Lăng Phong, “Cái kia... BOSS, ngài hôm nay có kế hoạch gì không? Phải ra ngoài không? Tôi chuẩn bị quần áo cho ngài nhé?” Ai ~ chỉ cần cái mặt đại thối này ra ngoài, cậu liền tự do !

Lăng Phong giương mắt nhìn cậu, “Không ra ngoài.”

“Ai? Không phải nói dị năng võ giả đều bề bộn nhiều việc sao?” Mặc Vân Hi ở trong lòng cào tường! Tại sao lại có thể như vậy...

“Như thế nào? Cậu có việc?”

“Không... Không có, ha ha, chính là nghĩ nếu ngài đi ra ngoài, thì nên vì ngài chuẩn bị tốt quần áo a, tôi chính là muốn dốc lòng làm một nô lệ xuất sắc!” Trời ạ, ở cùng người không thú vị, ngày này nên trải qua như thế nào gaio a!

“Àn ~ cậu nghĩ như vậy thật sao, có phải hay không nếu ta ra ngoài, cậu liền có thể đi hẹn hò ?” Lăng Phong đầu cũng không nâng hỏi han.

“Hẹn hò? Cùng ai?” Mặc Vân Hi mặc danh kỳ diệu, ở nơi này cậu cơ hồ chỉ nhận thức hai người là Lăng Phong cùng Lâm Tường.

“Xuy ~ cùng ai? Cùng người ở trong mộng a, cậu không phải nằm mơ cũng muốn nàng đối với cậu đùa giỡn lưu manh sao?” Lăng Phong cười lạnh nói.

“...” Anh ta như thế nào lại biết ? ! Mặc Vân Hi mặt “Đăng” một tiếng đỏ bừng, “Ngài... Ngài như thế nào lại biết?”

“Không muốn người khác biết thì không nên kêu lớn tiếng như vậy!” Lăng Phong dùng ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Mặc Vân Hi đang quần bách, “Cậu không biết cậu kêu cỡ nào □!” Không biết vì cái gì anh thấy bộ dáng Mặc Vân Hi mặt đỏ, trong lòng liền có một ngọn lửa không hiểu sao bùng lên, thực sinh khí!

“Tôi... Tôi không có! Ngài không hiểu...” Mặc Vân Hi vội vàng nghĩ giải thích, cậu không phải người như vậy, chính là không biết nên nói như thế nào! Đây không phải trí nhớ của cậu! Không phải!

“Ta không hiểu? Như thế nào? Bị người yêu bé nhỏ đá nên nhớ mãi không quên? Đến nằm mơ cũng muốn dây dưa không rõ?” Lăng Phong nhàn nhã ngồi trên ghế sofa, hai tay ôm ngực khinh bỉ nhìn Mặc Vân Hi, kỳ thật anh rất nhẫn nại, bởi vì anh hiện tại rất muốn đánh người, không biết vì cái gì! Anh

ghét nhất chính là loại yếu đuối này, nhất là đàn ông, bị cảm tình, bị phụ nữ lừa gạt, loại đàn ông không có tiền đồ!

Mặc Vân Hi lập tức ngăn cả người, lời nói của Lăng Phong làm cậu nghĩ tới Tô Nghiên, người mà cậu từng yêu nhất, người tự tay giết chết cậu... Phải rồi, bao lâu rồi không nghĩ tới cô ấy, có lẽ là cậu cố ý trốn tránh, trốn tránh không đi hồi tưởng, hồi tưởng cái loại cảm giác phản bội này, hồi tưởng lại cảm giác nước biển lạnh như băng tràn vào khí quản, hồi tưởng lại biến cố làm cho cậu cùng với thân nhân vĩnh biệt, đồng thời mất đi tình yêu!

Lăng Phong nhìn sắc mặt Mặc Vân Hi càng ngày càng trắng bệch, mắt đi huyết sắc thậm chí run nhè nhẹ, anh không hiểu cảm tình, anh cũng chưa từng yêu người nào, vô luận là thân nhân hay là tình nhân, anh vẫn cảm thấy kia bất quá là cho đối thủ thêm một cơ hội để đối phó chính mình mà thôi, cho nên anh không thể lý giải một đoạn cảm tình đối với Mặc Vân Hi đến tột cùng có thể tạo thành thương tổn như thế nào, nhưng anh hiện tại thực sinh khí, thấy cái dạng này của Mặc Vân Hi, anh thực sinh khí, hơn nữa thực bức thiết muốn biết, người kia là ai? Cùng tò mò lúc trước hoàn toàn bất đồng, anh hiện tại rất muốn tìm ra người kia! Sau đó...

Mặc Vân Hi cường chống thân thể đứng lên, một tay che miệng, nhớ tới từng ngày cùng Tô Nghiên ở bên nhau, nhớ tới nụ cười của Tô Nghiên trước khi cậu rơi xuống biển, làm cho cậu buồn nôn! Cậu cần yên lặng một mình!”Thực xin lỗi, để tôi một mình trong chốc lát...” Nói xong liền đi lên cầu thang.

Một bàn tay to hữu lực đột nhiên túm lấy cánh tay cậu, không phân trần mà đem cậu kéo trở về, “Như thế nào? Muốn chạy trốn?”

Tác giả có lời muốn nói: nếu thân thích này văn, hãy thu nó đi~~

Nếu thân cảm thấy được đêm còn có thể tiến bộ, liền đường đứng lên đi~~

Nếu thân cảm thấy được bình luận vẫn luôn nằm ngay đơ đối đêm là một đả kích, liền cấp điểm cổ vũ đi~~

Anh anh anh anh anh~~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Mặc Vân Hi không giãy dụa, mặc cho Lăng Phong cứ như vậy giữ lấy cậu, cậu biết cho dù giãy dụa cũng không có ý nghĩa gì, người này chính là như vậy, bá đạo mà mạnh mẽ, “BOSS, buông, đây là chuyện của tôi...”

“Chuyện của cậu? Cậu cảm thấy nô lệ của ta mỗi tối vì một cô gái mà là to cũng là chuyện của cậu?” Lăng Phong từ góc độ này không nhìn thấy biểu tình của Mặc Vân Hi, chỉ có thể nhìn cậu cúi đầu cùng đôi mắt ướt át nồng đậm, “Như thế nào? Khóc? Xuy~ ta xem thường nhất loại đàn ông vô dụng này, vì một cô gái mà muốn sống muốn chết. Người khác thì cố gắng để có được tình yêu của cô gái ấy, bằng không sẽ phá hủy cô ta! Còn cậu như thế này thì tính là gì? Tương tư đơn phương sao? ! Ha~ phé vật!”

Lăng Phong cũng không biết chính mình đây là làm sao vậy, bình thường anh đối với loại tình cảm nam nữ này đừng nói là cảm nhận, mà ngay cả nhìn đến đều cảm thấy được khinh thường, chính là nhìn Mặc Vân Hi nhún thấp lông mi, nghĩ đến bộ dáng thống khổ tối hôm qua của cậu, khiến cho anh cảm thấy phiền táo, đây là một việc mà người giỏi về khống chế cảm xúc như anh chưa từng trải nghiệm qua...

“Không, không phải, tôi không có... Cùng người đàn bà kia không có bất cứ quan hệ nào, chính là ác mộng kia, tôi cũng không muốn...” Mặc Vân Hi biết Lăng Phong hoàn toàn hiểu lầm, cậu thật sự cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới sẽ mơ thấy Tô Nghiên, nhưng cậu không muốn giải thích nhiều, không nghĩ sẽ đi giải thích quái mộng kia căn bản không phải là trí nhớ của cậu, cũng không muốn giải thích Tô Nghiên cướp đi hết thảy của cậu như thế nào, bởi vì đều không có ý nghĩa gì, cậu không trở về được, không thể báo thù, không thể gặp lại ông nội, cậu cảm giác mình đối với hết thảy đều vô lực vô hồi, tựa như hiện tại vô lực giãy dụa... Cho nên cậu vẫn luôn lựa chọn trốn tránh, trốn tránh xong rồi, lựa chọn làm cho vết thương này theo thân phận Ngụy Từ Tiên hoàn toàn biến mất!

“Nhu nhược! Cậu là muốn trốn tránh tự lừa mình dối người! Nếu không phải cô ta thì là ai? Là ai khiến cậu run rẩy trong mộng, khóc giống như một đứa ngốc! Cậu yêu cô ta? Đừng hay không? Bằng không nên giống một người đàn ông, ai chém cậu một đao, liền trả lại mười đao trăm đao!” Lăng Phong đem Mặc Vân Hi kéo lại càng gần, một tay kia nắm cằm khiến cậu phải ngẩng đầu, “Như thế nào? Cậu không dám? Vậy cậu có thể van cầu ta, làm một chủ nhân, ta rất vui lòng giúp cậu...”

“Đù rồi! Anh cho là anh là ai! Anh là thượng đế sao? ! Ai cũng không giúp được tôi! Tôi không thương cô ta! Tôi ai cũng không thương! Tôi hận cô ta! Hận không thể tự tay giết à! Chính là tôi làm không được, anh cũng làm không được, ai đều làm không được! Anh hiểu không? ! Buông!...” Mặc Vân Hi lớn tiếng gào thét, vì cái gì, vì cái gì lại như vậy, cậu rõ ràng đã muốn chuẩn bị tốt để bắt đầu một cuộc sống mới, rõ ràng đã muốn... Vì cái gì người này còn không buông tha cậu, buộc cậu nhớ lại đoạn ký ức thống khổ kia! Đoạn ký ức cậu không muốn nhớ lại dù chỉ một lần...

Lăng Phong giật mình nhìn Mặc Vân Hi, đây là lần đầu tiên nhóc này đối anh phát giận, cũng là lần đầu tiên có người nói với anh anh làm không được! Chung quanh hết thảy giống như đều trở nên rất mơ hồ, chỉ có kia một đôi cây mắt hạnh màu đen, quật cường mà lại hàm chứa nước mắt, giống như là

một con thú nhỏ bị thương, có úy khuất, nhưng không cam lòng, tràn ngập hận ý cùng đề phòng theo dõi hẩn, trong nháy mắt liền chạm vào nội tâm tĩnh lặng đã lâu của anh...

Mặc Vân Hi liều mạng giãy dụa, “Buông! Anh có quyền gì mà đối với tôi như vậy, cho dù là nô lệ cũng có quyền riêng tư! Buông ra... Anh người này...”

Lời còn chưa nói hết, Mặc Vân Hi liền bị kéo vào một cái ôm kiên cố, Lăng Phong cái gì cũng không nói, chính là cứ như vậy lẳng lẳng ôm cậu, bàn tay to đem đầu cậu gắt gao đặt tại trước ngực.

Mặc Vân Hi cảm giác, thế giới giống như trở nên im lặng, lúc ban đầu còn kinh ngạc, càng về sau là cảm động, có lẽ chỉ có ngăn ngừa mấy chục giây, bao lâu? Bao lâu rồi không có ai quan tâm đến cậu, có lẽ chỉ có ngăn ngừa vài ngày, nhưng đối với Mặc Vân Hi người từ nhỏ đến lớn đều là bị sủng yêu mà nói giống như là đã qua vài năm, vài thập niên dài đằng đẵng như vậy, cậu chưa từng một mình đối mặt với vấn đề gì, trước kia vô luận gây ra họa thế nào, đều có ông nội, có Ngụy gia, có thân nhân yêu thương của cậu cùng bạn bè ở bên cạnh... Mà mấy ngày nay, tịch mịch, cô độc, thế giới xa lạ làm cho cậu sợ hãi, khiến cậu không biết làm sao, làm cho thời gian giống như trở nên rất dài rất dài...

Nghe tiếng tim đập Lăng Phong quy luật lại hữu lực, Mặc Vân Hi dần bình tĩnh trở lại, chủ nhân cũng được, nô lệ cũng thế, có một người quan tâm chính mình, thật tốt...

“Nột ~~BOSS, tôi không nghĩ nhắc lại chuyện này, được không?” Mặc Vân Hi nhẹ giọng nói xong, nước mắt thấm ướt một mảnh nhỏ áo ngủ ti chất trước ngực Lăng Phong.

“Được, ta không hỏi...”

“Thật sự là ác mộng, không giống như ngài nghĩ đâu, tin tưởng tôi...”

“Được, tin tưởng cậu...”

“BOSS, kỳ thật ngài là người tốt... Ngài ~ ngài có thể hay không...”

“Àn?”

Mặc Vân Hi cúi đầu thấp hơn một chút, “Ngài ~ ngài có thể hay không mỗi tối đá tôi một cước, ngày hôm qua... Sau đó ngủ lại rất tốt...” (Lee: chết cười :))))))

“...” Lăng Phong nhú nhú mày, “Ta tận lực...”

“Ngạch ~ cảm ơn, nhưng là nhẹ một chút... Ngày hôm qua, rất đau!”

“...” Lăng Phong không nói gì thêm.

Mặc Vân Hi cũng không nói gì, tựa hồ thấy dễ người ta ôm có điểm dọa người, thế nhưng cậu cảm thấy loại cảm giác này rất tốt, làm cho cậu cảm thấy thực an tâm, nhất là cái thời điểm này, làm cho cậu cảm thấy được kỳ thật... Có thể sống lại, cũng rất tốt...

Cái ôm ấm áp, quy luật tim đập, giống như là một bài hát ru con, lúc này làm cho Mặc Vân Hi có điểm buồn ngủ...

Lăng Phong cảm giác được sức nặng trên tay dần gia tăng, liền thuận thế đem Mặc Vân Hi ôm lấy, hướng phòng ngủ trên lầu đi đến, “Quên cô ta đi...”

“Àn?” Mặc Vân Hi có điểm mơ hồ.

“Ta nói quên cô gái kia đi, đây là mệnh lệnh!” Thanh âm trầm thấp chân thật đáng tin kiên định.

“Yes, my lord...”

Khóe môi nhẹ nhàng gợi lên, đôi mắt đen càng thêm thâm thúy...

Mặc Vân Hi là bị đối tỉnh, xoa bóp huyết Thái Dương, đầu cháng váng mờ mịt, mờ mịt, trong phòng ngủ một mảnh màu vàng nhu hòa, là ánh chiều tà, “Ngạch ~ đã trở thế này sao?”

Mặc Vân Hi khởi động thân, muốn xuống giường.

“Thành thật nằm, cậu phát sốt.” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng trầm thấp đột nhiên vang lên.

“Ai nha má ơi!” Mặc Vân Hi hoảng sợ, xẹt một cái lùi về cuối giường, chỉ thấy Lăng Phong biếng nhác ngồi trên ghế sofa cạnh cửa sổ sát đất, hai chân vắt chéo, trong tay cầm một ly rượu vang, “À, làm tôi sợ muốn chết, ngài luôn ở trong này sao?”

Lăng Phong không trả lời, nhẹ nhàng lắc lắc ly, nhấp rượu.

“...” Nhớ tới chuyện trước khi ngủ quên, Mặc Vân Hi mặt lập tức đỏ, “Cái kia... Chuyện trước đó, thực xin lỗi...”

“Ân.” “Tôi phát sốt ? À? Tôi rất ít sinh bệnh... Trước kia.” Mặc Vân Hi đột nhiên nhớ tới thân thể này thể chất tựa hồ rất yếu, cũng không giống thân thể Ngụy Tử Tiên trước kia vẫn luôn được Ngụy lão gia tử chiều cố, rất ít sinh bệnh, phát sốt và vân vân, cậu thật sự không có ấn tượng gì, “Ngài đói bụng đi, tôi trước đi nấu cơm cho ngài.”

“Đã ăn.” Nói xong, Lăng Phong đã đem một cái bình nhỏ tinh xảo tới trước mặt Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi nhặt lên vừa thấy, (ㄟ_ㄟ) quả nhiên là viên dinh dưỡng, khe hở dài một tiếng, lấy ra một viên bỏ vào miệng, một cổ hơi thở thanh lương theo dạ dày lan tràn đi ra, làm cho hô hấp đều thông thuận rất nhiều.

Tiểu VI bung một cái khay vào cửa, “Chủ nhân, đã đến giờ uống thuốc.” Ngọn đèn nhỏ màu xanh chợt lóe chợt lóe, chén đĩa bày 2 viên thuốc cùng một ly nước sôi.

Mặc Vân Hi mắt nhìn Lăng Phong, cũng không có hỏi là thuốc gì, liền trực tiếp uống.

“Chúc ngài sớm ngày kang phục.” Âm thanh điện tử vang lên, tiểu VI nâng khay lui ra ngoài.

“Cái kia... Tôi muốn nghỉ ngơi.” Mặc Vân Hi kỳ thật muốn hỏi Lăng Phong, anh như thế nào còn không đi? Chính là cậu không có gan hỏi.

“Ân.”

Mặc Vân Hi gặp Lăng Phong không có ý tứ rời đi, liền kéo chân nằm xuống, “Ai ~ kỳ thật loại viên dinh dưỡng này, tuy rằng tiện lợi, hương vị cũng... nhưng mà ngài luôn ăn cái này sao?” Cậu vẫn luôn rất ngạc nhiên, Lăng Phong chẳng lẽ thật sự là ăn cái này lớn lên? Cưng nhiên còn có bộ dạng cao như vậy, rắn chắc như vậy, thật sự là bất khả tư nghị.

“Ân, thường xuyên ăn.” Lăng Phong nhấp rượu, mắt đen nhìn phía ngoài cửa sổ, gương mặt cương nghị được trời chiều phủ lên một vòng ánh sáng vàng nhu hòa, làm cho Mặc Vân Hi đột nhiên cảm thấy trên mặt độ ẩm lại tăng thêm vài phần.

Lăng Phong chợt nhớ đến lúc còn rất nhỏ, kia giống như là một đoạn trí nhớ thực xa vời, chỉ nhớ rõ mỗi ngày không ngừng tăng cường độ huấn luyện, vì để không bị đào thải trong cuộc chiến gia tộc, vì sinh tồn, anh chỉ có thể không ngừng làm cho mình trở nên mạnh hơn, đây là vì anh ghi nhớ đạo lý sinh tồn ngay từ khi được sinh ra. Anh là vì sinh ra đã có thân phận người thừa kế duy nhất của Lăng thị gia tộc, đây vừa là một thân phận làm người khác ghen tị đỏ mắt, vừa là một thân phận buồn ai. Đương nhiên, anh được gia tộc cung cấp điều kiện cũng là cực kỳ ưu việt, vô luận là ăn mặc, hay là thiết bị huấn luyện, được vật, lão sư, đều là tốt nhất, nhưng là mỗi ngày cường độ huấn luyện cứ tăng cao dần, đồ ăn mỹ vị tinh xảo, anh cho dù ăn, cuối cùng cũng chỉ khiến cơ thể khó chịu phải nhổ ra, mà viên dinh dưỡng thì lại thành lựa chọn tốt nhất của anh, trong nháy mắt có thể tiêu hóa hấp thu, hương vị không làm anh chán ghét, có khả năng cung cấp cho thân thể dinh dưỡng cần thiết, hơn nữa còn có thể làm anh có càng nhiều thời gian thanh tĩnh, trở nên càng mạnh... (Lee: anh Phong thiết đáng thương...)

“BOSS, về sau tôi có thể nấu cơm cho ngài, ngài đừng ăn cái này, tuy rằng rất tiện lợi, nhưng cũng không thể ngon được như cơm ăn a.”

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi ánh mắt tối sầm lại, “Đương nhiên, cậu chỉ có điểm ấy là có thể dùng được không phải sao.”

“Ai nói ! Tôi...” Mặc Vân Hi không phục lắm, vừa định phản bác, chỉ thấy Lăng Phong đứng lên, chậm rãi đi đến bên giường, từ trên cao nhìn xuống cậu, “Ngài ~ ngài muốn làm gì?” Mặc Vân Hi theo bản năng cảm thấy nguy hiểm, ôm chặt chân rụt lại phía sau.

“Tuân thủ ước định.” Nói xong, phanh một tiếng đem Mặc Vân Hi đạp xuống giường, “Hảo hảo ngủ.”

Mặc Vân Hi chặt vật đứng lên, nhìn Lăng Phong như không có việc gì xoay người đi ra ngoài, còn vô cùng săn sóc mà đem cửa nhẹ nhàng đóng lại, cậu có thể nói là tự làm bậy không thể sống không? ! Tuy rằng không phải rất đau, nhưng người này thật sự là...

“Uy ~ tôi là người bệnh, người bệnh! Ngài...”

“Thành thật ngủ.”

..... Vì thế, thế giới im lặng.....

Hôm sau buổi sáng, thư phòng Lăng Phong.

“Nga nha? Phong, cậu không phải chưa bao giờ quan tâm điều này sao? Đã xảy ra chuyện gì?” Tề Vũ tò mò hỏi han, vốn sáng sớm nhận được thư Lăng Phong gửi, cho là gọi anh đến sẽ có chuyện trọng yếu, không nghĩ tới chỉ là muốn điều tra nô lệ nhỏ của cậu ta?

Lăng Phong chính là hai tay ôm ngực nhìn anh, cũng không trả lời.

Tề Vũ bất đắc dĩ nhún nhún vai, hiển nhiên anh cũng biết sẽ không hỏi ra đáp án, chính là có chút tò mò mà thôi, “Thực xin lỗi, là tôi nói sai, tài liệu của cậu nhóc kia ở nô lệ khế ước cũng đã điều tra qua trước đó.” Nói xong mở ra máy thông tin, mở ra tư liệu của Mặc Vân Hi, “17 tuổi, sinh ra ở thành phố Ao Luosai Messi Zell, cha là đại tá Mặc Hạo Nhiên, đã qua đời, mẹ không phải công dân đế quốc Qi Nouer, cũng không có tư liệu cụ thể về bà ấy, chỉ có thông tin về Mặc Hạo Nhiên, cho nên tôi nghĩ Mặc Vân Hi chắc là con tư sinh của ông ta. Cậu ta còn có hai anh trai cùng cha khác mẹ, cùng vợ hiện tại của Mặc Hạo Nhiên ở tại thành phố Ao Luosai Messi Zell trong phủ đại tá, trùng hợp một điều chính là Mặc Vân Hi cùng mẹ của cậu ta ngay khi

Mặc Hạo Nhiên qua đời thì liền mất tích, tôi nghĩ hẳn cảm tình giữa cậu ta cùng người nhà cũng không tốt đẹp gì.”

“Ân, tiếp tục.”

“Mặc Vân Hi mất tích đến ngày thứ ba, một mình xuất hiện ở Seterr thành, tựa hồ không liên hệ cùng người nhà, bà Sophie L’Oreal mẹ cậu ấy đến nay tung tích không rõ. Mặc dù là con tư sinh, nhưng Mặc đại tá tựa hồ rất thương yêu cậu ta, bảo hộ cậu ta rất tốt, trừ bỏ đến trường, cơ hồ cùng ngoại giới không có tiếp xúc gì, đối với vòng luẩn quẩn xã giao cũng thực đơn thuần, có thể nói cơ hồ là trống rỗng, trừ bỏ người nhà cùng thầy giáo, hẳn là không cùng những người khác tiếp xúc, cho nên tôi mới phán đoán cậu ta chỉ là một con dê nhỏ không tạo được uy hiếp gì với chúng ta.” Nói xong, Tề Vũ mỉm cười tắt đi máy thông tin, đợi Lăng Phong chỉ thị bước tiếp theo, khôn khéo như anh, tất nhiên đoán được Lăng Phong muốn biết không phải chỉ là mấy điều như thế này.

“Tìm được mẹ của cậu ấy, còn có... Một cô gái.”

“Con gái? Như thế nào?”

“Một cô gái cùng cậu ta quan hệ thực chặt chẽ, phải là... Người yêu.” Lăng Phong ngày hôm qua không có hỏi tới, là không nghĩ lại kích thích Mặc Vân Hi, nhưng không đại biểu anh buông tha cho vấn đề này, anh muốn cho nó lệ nhỏ biết, không có chuyện gì là anh không làm được.

“Người yêu?” Tề Vũ lập tức hưng trí, đôi mắt hồ ly hẹp dài màu xám lóe ánh sáng bất quá, này rất thú vị, tuy rằng tò mò rất không tốt, nhưng anh thông minh không hỏi lại, “Tốt, tôi lập tức đi làm...”

Tác giả có lời muốn nói: viết rất nhiều thiên văn

Một cái chỉ thu đều mẽ có, hảo tang tâm~

Bình luận nằm ngay đơ thật lâu, hảo tang tâm~

Cắt chứa cũng đi theo tự tử, đêm ghen hống trên trời~

Đêm thường thường cử đầu quên thương thiên, chân ái, người ở chỗ~~

Lee: làm chương này trong tâm trạng thấp thỏm chờ thi lại. Huhuhuhuhuh~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Mặc Vân Hi khi tỉnh lại đã là giữa trưa, sờ trán thấy đã hạ sốt, hơn nữa đêm qua cậu ngủ tương đối tốt, cũng không có mơ thấy ác mộng, thật sự là quá tốt, tuy rằng phương pháp có điểm run rẩy M và vân vân...

Ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử trên tường, đã 12 giờ, bụng cũng có chút đói, nhớ tới buổi tối hôm trước ở thế giới giả tưởng đặt hàng nguyên liệu nấu ăn, buổi chiều ngày hôm qua hẳn là đã đưa tới, cậu quyết định làm một bữa tiệc lớn, hảo hảo cảm ơn Lăng Phong. Nhớ tới chính mình ngày hôm qua quả thật có một chút... Được rồi, là thực dọa người, nhưng cậu hiện tại tâm tình rất tốt, bởi vì cậu phát hiện Lăng Phong kỳ thật cũng không giống như mặt ngoài khó thân cận như vậy, bên trong kỳ thật là một người tốt, ít nhất đối cậu là quan tâm, cái này gọi là cái gì nhỉ, trong nóng ngoài lạnh? Nói là buồn tao càng chuẩn xác hơn.

Mặc Vân Hi một bên nảo bỗ, một bên đi xuống lầu, “Tiểu VI, BOSS ở nhà không?”

“Đúng vậy, chủ nhân 1 ở thư phòng, cần VI báo với ngài ấy không ạ?” Tiểu VI chui ra từ trong góc phòng khách, đèn xanh sáng lờ lờ vây quanh Mặc Vân Hi.

“Chủ nhân 1?” Mặc Vân Hi khóe miệng run rẩy, “Ai vậy đặt ra? Tôi đây gọi là gì?”

“Ngài là 2, là chủ nhân 1 đặt ra.”

“...” Được rồi, có lẽ 2 ở nơi này là con số, Mặc Vân Hi không nghĩ hưởng một cái người máy phun tào, “Không cần gọi anh ta, cậu đi giúp tôi đem nguyên liệu nấu ăn ngày hôm qua đưa tới chuẩn bị tốt, tôi muốn nấu cơm.”

“Vâng, chủ nhân.” Tiểu VI từ trong tủ lạnh đem nguyên liệu nấu ăn đặt lên bàn, Mặc Vân Hi chọn mấy thứ, sau đó đặt trình tự cho tiểu VI, tuy rằng nó không phải người máy đầu bếp nhưng công năng đơn giản như rửa, thái và vân vân vẫn phải có.

Có tiểu VI trợ giúp, Mặc Vân Hi hiệu suất rất cao, chỉ chốc lát sau thơm ngào ngạt của bốn món mặn một món canh được tiểu VI mang lên bàn ăn. Hấp cá, hầm thịt, sao thì sơ cùng làm oa ma cô, ân ân ~ Mặc Vân Hi nhìn kiệt tác của mình rất là vừa lòng, tuy rằng nguyên liệu nấu ăn này đó cậu cũng chưa từng gặp qua, nhưng nếu nắm giữ phương pháp, làm ra hương vị đều không khác mấy, thậm chí so với hương vị nguyên bản còn tốt hơn, dù sao nguyên liệu nấu ăn này đó đều là tinh khiết màu xanh biếc hoang dại, hương vị càng thơm ngon.

“Tiểu VI, đi gọi BOSS, ăn cơm.”

“Râm ~” Mặc Vân Hi nhìn chằm chằm thịt được hầm mà nuốt nước miếng, viên dinh dưỡng và vân vân quả nhiên không thể so với rau xào nha, cậu vẫn cảm thấy người ăn cơm không được đầy đủ là vì sống sót, hưởng thụ mỹ thực mới là thú vui nhân sinh, cậu cho tới bây giờ đều là tên ăn hàng tiêu chuẩn, nếu bắt cậu mỗi ngày ăn viên dinh dưỡng, ngấm lại thể giới đều là màu xám. . .

Chỉ chốc lát sau, Lăng Phong từ trên lầu đi xuống, phía sau một người đàn ông tóc quần màu nâu đi theo, Mặc Vân Hi biết anh ta, ngày đó ở hội chợ triển lãm đầu giá được viên xích đan quý nhất chính là anh ta.

“BOSS, có thể ăn cơm.” Mặc Vân Hi mỉm cười đi tới, hình tượng Lăng Phong hiện tại ở trong lòng cậu chính là một người rất tốt, cho nên cậu phi thường muốn cùng BOSS tạo dựng một mối quan hệ thật tốt.

“Nga nha ~ thơm quá, là cậu làm ?” Tề Vũ tò mò nhìn về phía nhà ăn, “Cậu thật là có khả năng, ha ha ~”

“Xin chào, tôi là Mặc Vân Hi.” Mặc Vân Hi tiến lên bắt tay cùng Tề Vũ.

Tề Vũ lui về phía sau nửa bước, giơ lên hai tay, “Ha ha, xin chào, tôi gọi là Tề Vũ, tôi là trợ lý tư nhân của Phong.”

Mặc Vân Hi ánh mắt tối sầm lại, xấu hổ thu tay, cậu cho là Tề Vũ khinh thường thân phận nô lệ của cậu, “Ngượng ngùng, thất lễ, cái kia ~ Tề trợ lý muốn hay không cùng nhau ăn cơm?”

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi hơi lộ ra vẻ mặt cô đơn, không nói gì, trừng mắt nhìn Tề Vũ một cái, liền đi thẳng hướng nhà ăn.

Tề Vũ bắt đầu đi hạ miệng, cười tủm tỉm cùng Mặc Vân Hi nói, “Tốt, tôi biết Phong đối với vấn đề ẩm là không quan tâm, khó được cậu ta đều thích ăn, tôi nhất định phải nếm thử chút.”

“Ân, tôi đây đi chuẩn bị thêm đồ ăn.” Mặc Vân Hi xoay người như muốn chạy trốn, nếu người ta khinh thường cậu, cậu vẫn là đừng nên đem mặt nóng dán móng lạnh.

“Ha ha, từ từ, tôi muốn chính thức tự giới thiệu một lần nữa.” Tề Vũ cười tủm tỉm gọi lại Mặc Vân Hi, tay phải khoát lên vai trái, “Xin chào, tôi gọi là Tề Vũ, thật cao hứng khi được gặp cậu.”

Ngạch? Mặc Vân Hi sững sốt, người này đang làm cái gì?

“Phốc ~” Tề Vũ nhin không được bật cười, “Cậu quả nhiên như Phong nói, cần bổ sung thường thức, phải biết rằng ở liên bang chỉ có những người thực thân mật mới có thể nắm tay nga.” Nói xong còn ái muội hướng về phía Mặc Vân Hi nháy mắt.

“A? Tôi chỉ là muốn bắt tay, không phải nắm tay ~” Mặc Vân Hi phi thường khó hiểu, chẳng lẽ người này là ~ ~ ~ cong?

“Nga! Bắt tay, tôi biết, cô địa cầu có một loại lễ nghi như vậy, không thể tưởng được nhà cậu lại sử dụng chế độ giáo dục cũ kỹ như vậy, ha ha ~” Tuy rằng trong lòng cảm thấy rất kỳ quái, nhưng Tề Vũ ở mặt ngoài vẫn như cũ cười tủm tỉm, “Đến, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện đi, thật thơm, tôi sắp nhin không được rồi.”

Trên bàn cơm, Lăng Phong ngồi ở chủ vị tao nhã dùng dao nĩa ăn thịt hầm, có thể là bởi vì hôm nay có khách, anh ăn tàng tuyệt học vô ảnh thù.

Tề Vũ ngồi đối diện Mặc Vân Hi, một bên sợ hãi trừ nghệ Mặc Vân Hi, một bên cùng cậu nói chuyện phiếm, “Trời ạ, không thể tưởng được tay nghề của cậu tốt như vậy, tôi cho tới bây giờ chưa từng ăn qua mấy món như thế này.”

“Ngạch ~ đây là món ăn Trung Quốc ... Nga, cha tôi thực thích nghiên cứu nấy thứ liên quan đến cô địa cầu, ha ha ~” Mặc Vân Hi xấu hổ cười.

“Khó trách, tôi nghĩ cha cậu nhất định rất thương yêu cậu, nhưng hiển nhiên không có dạy cậu đủ các loại thường thức liên bang.” Tề Vũ một bên cẩn thận quan sát Mặc Vân Hi, một bên bất động thanh sắc nói, “Phải biết rằng hiện tại cho dù là đồng tính hôn nhân cũng là thực phổ biến, giống như nắm tay, ôm, hôn môi tiếp xúc thân mật da thịt như vậy, chỉ có giữa những người thân mật nhất mới có thể làm nga, một đứa trẻ ngoan nên học để tự bảo vệ mình.”

“Ngạch? Thế à ~ phải không?” Nguyên lai thế giới này là như vậy nha, Mặc Vân Hi đột nhiên nghĩ tới điều gì, không tự giác nhìn thoáng qua Lăng Phong bên kia. Lăng Phong hình như có sở giác, cũng ngẩng đầu nhìn cậu, bốn mắt giao tiếp, Mặc Vân Hi mặt xẹt một cái đỏ bừng, cậu nhanh chóng tránh đi tầm mắt Lăng Phong, vội cúi đầu gấp cá hấp bỏ vào miệng.

Ha ha, có ý tứ, rất có ý tứ, hồ ly Tề Vũ trong mắt lóe tinh quang, “A, đúng rồi, tôi lúc nhỏ tổ phụ thường xuyên nói với tôi, nếu cháu nắm tay một cái cô nương, sẽ lấy cô ấy về nhà, nếu cậu nắm tay một người nam nhân, liền càng nên đem người đó lấy về nhà, bằng không về sau đứa nhỏ cũng chỉ có thể gọi cậu là mẹ, ha ha ~”

“Phốc ~~~~~” Mặc Vân Hi một hơi phìên gia thang phun tới, “Khụ ~ khụ khụ ~~~, ngưng ngưng, thực xin lỗi!” Cậu vội dùng khăn lau bắn trên khăn trải bàn, “Thật sự là quá thất lễ, khụ ~ khụ khụ ~~~”

“Không cần lau, một hồi VI sẽ dọn dẹp, cậu sắc ?” Lăng Phong nhíu mày hỏi, nô lệ của anh thật sự là rất lễu lỉnh, uống khẩu thang đều có thể sắc. “Không, tôi không sao.” Mặc Vân Hi ngưng ngưng vò đầu, “Thực xin lỗi, tôi ăn no rồi, tôi muốn lên lầu nghỉ ngơi một chút, giống như lại sốt rồi.”

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi mặt đỏ bừng, “Được, đi đi, một hồi ta bảo VI đem được lên cho cậu.”

Mặc Vân Hi như là được đại xá, nhanh chóng trốn lên lầu, đàn ông sinh đứa nhỏ và vân vân thật sự là rất kinh tởm, Mặc Vân Hi dựa vào cửa phòng ngủ thở gấp, tay không tự giác sờ sờ cái bụng băng phẳng, “Ngạch ~~~ rất TM khủng bố !”

Cậu có thể tiếp nhận hôn nhân đồng tính, trước kia cũng có rất nhiều quốc gia thừa nhận hôn nhân đồng tính, bạn bè cùng nhau chơi đùa cũng có mấy người là đồng tính, nhưng sinh đứa nhỏ và vân vân, thật sự đã muốn vượt qua cực hạn lý giải của cậu, cậu nhất định muốn làm rõ ràng!

Rất nhanh, Mặc Vân Hi liền từ Tiểu Bí lấy được tư liệu, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, hoàn hảo đàn ông không thể sinh con, chính là đem gen của hai người lấy ra, tiến hành đào tạo. Hơn nữa loại kỹ thuật gen này thực phát đạt, có thể lấy ra gen của hai người ưu tú nhất tiến hành đào tạo, mà ngay cả rất nhiều cô gái cũng sẽ lựa chọn phương thức này, chẳng những bảo đảm thông minh khỏe mạnh, nhưng lại có thể miễn đi quá trình sinh sản thống khổ cùng nguy hiểm

Bất quá này cũng không phải điều cậu cần quan tâm, Mặc Vân Hi nằm ở trên giường, vươn tay của mình nhìn nhìn, chẳng lẽ cậu cũng là bảo bối tinh tuyển gen sao? Không, hai ngày trước nằm mơ lại những kí ức trước kia, Mặc Vân Hi hẳn là con tư sinh ngoài ý muốn, ai ~ khó trách hai người anh trai vừa cao vừa to như vậy, chỉ có mình mới cao 1m7, thật không cam lòng nha...

“Đã tốt hơn chưa?” Lăng Phong đẩy cửa tiến vào, tiểu VI anh bụng thuốc đi theo sau.

“BOSS? Ân, tốt hơn nhiều, Tề tiên sinh đâu?” Mặc Vân Hi vội vàng đứng dậy.

“Đi rồi.” Lăng Phong đưa tay sờ trán Mặc Vân Hi, “Còn sốt, uống thuốc đi.”

Mặc Vân Hi đột nhiên nghĩ tới Tề Vũ nói về việc da thịt tiếp xúc, mắt tự nhiên tiếp nhận thuốc tiểu VI đưa lên, “Cảm ơn.” Cậu có thể nói kỳ thật mặt cậu nóng là bởi vì ngưng ngưng không? Quên đi, dù sao uống cũng không chết người.

Lăng Phong thấy Mặc Vân Hi uống thuốc xong, liền đứng dậy ngồi xuống ghế sofa đặt trước cửa sổ sát đất, mở ra máy thông tin nhìn tư liệu.

“Ngạch, BOSS, nếu ngài có việc phải đi, không cần ở lại cùng tôi, tôi đã muốn tốt lắm.” Kỳ thật Mặc Vân Hi trong lòng vẫn là rất cảm động.

“Không có việc gì, bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ đi ra ngoài vài ngày.”

“A? Không trở lại ăn cơm sao? Ra ngoài làm nhiệm vụ?” Mặc Vân Hi biết dị năng võ giả có đôi khi là muốn đi dã ngoại làm nhiệm vụ, nếu như là như vậy, cậu cũng rất muốn đi theo để biết thêm kiến thức.

“Không phải, ta muốn tiến giai, cần bế quan.” Lăng Phong giải thích.

“Bế quan?” Trong sơn động sao? Bất quá Mặc Vân Hi biết nhiều lời nhiều sai, vừa rồi liền lộ ra không ít dấu vết, liền không có hỏi lại.

“Ân, nếu thành công, ta sẽ là dị năng giả cấp 5.” Lăng Phong tựa hồ nghĩ tới điều gì, ngẩng đầu nhìn Mặc Vân Hi, “Chờ ta trở lại, có thể mang cậu đi thành phố Ao Luosai Messi Zell, còn hơn một tháng sẽ khai giảng, đến lúc đó cậu có thể lựa chọn dự thính môn được học chuyên nghiệp nếu thích.”

Mặc Vân Hi thực cảm động, Lăng Phong còn nhớ rõ lời anh hứa...

“Tiến giai, phải mất bao lâu?” Nói thật, Mặc Vân Hi có chút lo lắng, cậu nhớ rõ Lâm Tường cùng cậu nói qua, dị năng giả cấp 5 là một ranh giới, cũng là đỉnh núi của dị năng võ giả bình thường, có rất nhiều người không thể đạt tới, bằng hữu của anh ấy đã thất bại một lần.

“Đại khái một vòng đi, lần này đan cũng không tệ lắm, hẳn là sẽ thuận lợi.”

“Đan?” A, đúng rồi, Mặc Vân Hi chợt nhớ đến viên xích đan Tề Vũ đầu giá được kia, chính là kia viên cậu cảm giác được tính tương đối mãnh liệt, tác dụng phụ hẳn là rất lớn, “Viên Tề Vũ đầu giá kia sao? Ngài đừng dùng viên đó!”

Lăng Phong nhíu mày, về mặt chăm chú nhìn Mặc Vân Hi.

“Thật sự, tin tưởng tôi, viên đó xác xuất thành công tuy rằng rất cao, nhưng gánh nặng đối với thân thể rất lớn, hơn nữa ~~~ hơn nữa tôi đoán có lẽ sẽ có tác dụng phụ.” Mặc Vân Hi vội vàng nói, nếu là trước kia cậu sẽ không quan, nhưng hiện tại Lăng Phong là người duy nhất quan tâm cậu, cậu không thể để cho anh ta mạo hiểm lớn như vậy.

“Làm sao cậu biết?”

“Ngạch ~” Mặc Vân Hi sững sốt, phải a, cậu ngay cả được học cũng chưa học qua, như thế nào sẽ biết, phải giải thích như thế nào đây? Nói với anh ta

năng lực của mình? Không được, tuy rằng Lăng Phong hiện tại thực quan tâm cậu, nhưng là...

“Không cần lo lắng, ta rất mạnh.” Lăng Phong nói xong, tiếp theo liền nhìn máy thông tin.

“Ngài hãy nghe tôi nói, là thật, tôi ~ tôi cảm giác được !” Tuy rằng có thể độ tin cậy không lớn, nhưng Mặc Vân Hi vẫn quyết định thử thuyết phục anh ta, “Kỳ thật, cảm giác của tôi rất chuẩn, thật sự, đối với đan dược, trực giác của tôi luôn rất chuẩn, ngài không biết đâu, lần trước ở hội chợ triển lãm đấu giá, tôi cũng cảm giác một viên xích đan biểu hiện so với viên mà Tề Vũ mua tốt hơn, sau đó thật sự bị tôi nói trung, thật sự!”

“Cậu nói chính là khóa này?” Lăng Phong từ trong nhẫn không gian lấy ra một cái cái hộp gỗ lim nhỏ, đưa cho Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi theo bản năng tiếp lấy, tay vừa cầm hộp, Mặc Vân Hi liền cảm thấy một cỗ sinh cơ róc rách nghênh diện mà đến, năng lượng âm áp thoải mái chảy qua biên ý thức, cậu khẩn cấp mở hộp ra...

Tác giả có lời muốn nói: nhìn đến một cái độc giả nói,

Không sáng tác giả có chuyện nói tác giả không phải hảo tác giả.

Được rồi, ta muốn nói: yêu ta hãy thu tàng ta đi, sao thôi!

Lee: Ủa, chương này ngắn hơn thì phải???

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Trong hòm lẳng lẳng nằm một viên xích đan đỏ thẫm, quanh thân phiếm đan hà màu vàng như mặt trời lặn, phía trước ngay chính giữa có đan văn thật nhỏ hình rễ cây, đúng vậy, chính là viên cậu đặc biệt thích ở ở hội chợ kia!

Mặc Vân Hi cầm đan hạp, kích động nhìn Lăng Phong, “Nó như thế nào lại ở trong tay ngài? Tôi nhớ rõ là người khác mua mà?”

Lăng Phong nhượng nhượng mày, không sao cả nói, “Chỉ cần ra giá, tự nhiên có thể mua được.”

“Ngạch, xác suất thành công cao như vậy, người nọ bỏ được?” Mặc Vân Hi có điểm ngoài ý muốn, không phải nói dị năng võ giả không thiếu tiền sao, hơn nữa lúc ấy Lâm Tường còn nói, một viên đan tốt, giống loại xích đan xác suất thành công vượt qua 90% này, cứ tăng thêm 1%, giá cả không chỉ tăng lên gấp đôi.

“Tề Vũ ra giá cao hơn thị trường không ít, hơn nữa cũng đem khóa 95% kia cho ông ta.” Lăng Phong cúi đầu thao tác máy thông tin, “Ta nghĩ người kia cảm thấy chính mình chiếm được tiện nghi lớn mới đúng.”

“...” Mặc Vân Hi bĩu môi, nghĩ thầm, tiện nghi lớn cái gì, cậu xem ông ta là tám phần cực xui xẻo mới đúng. Nhìn qua 95% cùng 96% chỉ kém 1%, chính là thuốc này được tính lại khác nhau một trời một vực. Nếu như nói viên này ôn hòa nhiều bổ ích, viên kia liền xem như mãnh dược, nếu ông ta là tự mình dùng, cho dù miễn cưỡng tiến giai, đối với thân thể tổn thương cũng rất lớn.

Bất quá Mặc Vân Hi cũng không có nói thêm gì, cậu hiện tại một lòng một dạ đều nghĩ quan sát viên xích đan này thật kĩ. Cậu cẩn thận đem xích đan đặt ở trong lòng bàn tay, nhắm mắt lại, dựa theo năng lượng ôn hòa lưu động, một bộ tư liệu sinh động được vẽ ra trong biên ý thức của Mặc Vân Hi, bảy vị thuốc dần hình thành những đường cong bất đồng mà rõ ràng về các mặt hương vị nhan sắc năng lượng, đan vào lẫn nhau, hỗ trợ lẫn nhau, hồn nhiên hòa hợp nhất thể.

Mặc Vân Hi chưa từng học qua chế đan. Thời điểm trước kia ở Cát Nhân đường cũng không có phát hiện đan dược có năng lượng lưu động như vậy, nhưng cậu mơ hồ cảm thấy được, viên này cùng viên xích đan lần trước Lâm Tường cho cậu xem nếu dựa vào năng lượng lưu động trên tập tư liệu tranh ảnh thì có thể thấy được, mỗi chủng dược liệu dung hợp đều có quy luật nhất định, mà từng luyện đan sư đều dùng phương pháp duy nhất chỉ mình có để kết hợp dược liệu lại với nhau. Cậu không biết ý nghĩa của việc này có thể coi là nhìn trộm thủ pháp chế đan của nhóm luyện đan sư, bởi vì cậu hiện tại đối với công nghệ luyện chế đan dốt đặc cán mai, nhưng điều này cũng đã đủ làm cho cậu hưng phấn.

Mà để cho Mặc Vân Hi kích động chính là, bảy vị thuốc này tuy không nhiều lắm, nhưng trong đó cậu nhận thức một loại — cỗ linh chi, chính là loại mà ngày đó ở thế giới giả tưởng cậu được học qua. Đúng vậy, cậu rõ ràng ở biên ý thức thấy được cỗ linh chi, chính là một cỗ năng lượng màu đỏ vàng lưu động, hơn nữa vẫn luôn quần quanh cùng những thứ năng lượng khác, nhưng không lâu, giống như là hương vị quen thuộc này kích thích trí nhớ Mặc Vân Hi, cậu nhìn thấy bên cạnh năng lượng màu đỏ vàng thật nhỏ lưu động xuất hiện một gốc cỗ linh chi thu nhỏ, cậu liếc mắt một cái liền nhận ra.

Lăng Phong lẳng lẳng nhìn Mặc Vân Hi ngồi ở trên giường, trong tay nâng đỡ viên xích đan, nhắm mắt lại, trong chốc lát nhủ mày, trong chốc lát say mê,

trong chốc lát lại hưng phấn, biểu tình phong phú cực kỳ, tuy rằng anh không hiểu cậu đang làm cái gì, nhưng Lăng Phong biết cậu thực thích viên xích đan này, nếu không phải thời gian tiến giai yêu cầu chặt chẽ, nhu cầu sử dụng cấp bách, anh thậm chí còn nghĩ đưa cho Mặc Vân Hi đùa nghịch cũng không sao.

Mười mấy phút đồng hồ sau, Mặc Vân Hi mở mắt, hưng phấn mà cùng Lăng Phong nói, “Tôi dám cam đoan viên xích đan này nhất định có thể giúp ngài tiến giai, hơn nữa còn đặc biệt thuận lợi!”

“Phải không?” Không biết có phải Lăng Phong lỗi giác hay không, mà anh tổng cảm thấy sau khi mở mắt ra, Mặc Vân Hi ánh mắt càng thanh minh, người tựa hồ cũng có linh khí?

“Ân, tuy rằng tôi không hiểu đan dược lắm, nhưng tôi chắc chắn đó!” Mặc Vân Hi nói, “Phải biết rằng văn hóa ẩm thực trên cổ địa cầu bác đại tinh thâm, cũng có rất nhiều dược liệu dùng để chế tác dược thiện, cho nên cảm giác của tôi đối với dược tính rất chuẩn!”

Lăng Phong từ chối cho ý kiến gặt đầu, “Về sau làm thử xem.”

“Ân! Tôi nói cho ngài biết nha, tôi làm dược thiện rất ngon, ông nội của tôi...” Mặc Vân Hi ngừng một chút, “Nga, tôi là nói có một lão gia gia nha, cùng tôi quan hệ đặc biệt tốt, trước kia tôi làm cho ông ấy ăn, đổi thân thể khá bổ dưỡng, tôi nói với ngài nha...”

Lăng Phong nhìn cậu bộ dáng vui sướng hoa chân múa tay, khóe miệng không tự giác nhếch lên, ánh mắt cũng trở nên nhu hòa hơn nhiều, này có thể tính là một nụ cười tiêu chuẩn, làm cho Mặc Vân Hi nguyên bản còn đang nói đến vui vẻ lập tức cảm thanh, ngốc ngốc ngơ ngác sững sờ bất động.

Nam nhân này cười rộ lên thật đúng là xinh đẹp...

Buổi tối, Mặc Vân Hi tắm rửa xong, ôm chăn ngồi ở trên giường chờ Lăng Phong đến đá mình ~ khụ, phương pháp này có vẻ rất hữu hiệu.

Không ngoài sở liệu, đúng 10 giờ, cửa phòng bị Lăng Phong đẩy ra. Về việc Lăng Phong vào phòng Mặc Vân Hi mà không gõ cửa, Mặc Vân Hi cũng không dám hỏi cái này có phải là thói quen ở liên bang hay không?

Nhìn Mặc Vân Hi trần địa sẵn sàng đón quân địch, Lăng Phong đột nhiên cảm thấy có chút buồn cười. Anh từ nhãn không gian lấy ra một cái màn hình màu đen, cố định trên tường đối diện giường Mặc Vân Hi, bá ~ một cái, một bức ảnh chụp thật lớn hiện lên trên tường.

Mặc Vân Hi ngốc lăng nhìn Lăng Phong đem ảnh chụp cực lớn của mình điều chỉnh tỷ lệ 1: 1 so với người thật, “BOSS, ngài đây là?”

“Ngày mai ta bắt đầu bế quan.”

“Nga, ngài sợ tiến giai thất bại, đây là muốn để tôi giúp ngài cầu phúc?” Mặc Vân Hi một bộ dáng bưng bình tĩnh đại ngộ, từ trên giường đứng dậy, hai tay tạo thành chữ thập, thành kính hướng về phía ảnh chụp cực lớn cúi lạy, “BOSS, ngài yên tâm, tôi mỗi ngày sẽ đứng hạn cầu chúc, nhất định có thể thành công!”

Lăng Phong nhếch môi, thái dương không tự giác rạo rực, Mặc Vân Hi nháy mắt hạnh, một bộ dáng khích lệ nhìn anh...

10 giây sau Lăng Phong buông tha, “Ta sợ ở thời điểm không ai đá cậu, cậu lại mơ thấy ác mộng, Tề Vũ nói có thể dùng cách này thử xem.”

“Nga! Nguyên lai là trừ tà!” Mặc Vân Hi gật gật đầu, “Nhà của chúng tôi ~~ nga không, tôi là nói tôi thời điểm ở nhà, nghe cha nói, cổ địa cầu đều là dùng môn thần đến trừ tà, vẫn là hiện tại thích hợp nhất, dùng ảnh chụp chính mình là có thể, ha ha ~” Mặc Vân Hi nghĩ, này khẳng định cũng là thường thức liên bang! Cậu phải nhớ kĩ!

Lăng Phong đã muốn lười cùng cậu giải thích, “Ngủ đi, nếu không được, ta lại đến đá cậu.” Nói xong liền rời đi.

Mặc Vân Hi nằm ở trên giường lăn qua lộn lại, tổng cảm thấy “Lăng Phong” trên tường luôn luôn trùng mắt với cậu, nói thực sự là có điểm hoảng, bắt quá đêm nay, cậu trừ bỏ ngủ không sâu, thật ra cũng không mơ thấy ác mộng.

Buổi sáng, thời điểm Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi ăn điểm tâm, Tề Vũ đến đón anh.

“Phong, phòng đã chuẩn bị tốt, tôi mang cậu qua, thiết bị đều là tốt nhất Seterr thành.” Nói xong hướng Mặc Vân Hi phát phát tay, “Buổi sáng tốt lành Vân Hi.”

“Chào Tề trợ lý.” Mặc Vân Hi cũng không phải rất thích anh ta, thoát nhìn giống hồ ly cực kì, cậu là một người lười động não, cho nên không quá thích cùng người khôn khéo giao tiếp.

Lăng Phong chờ Tề Vũ để lại địa chỉ thư điện tử cho Mặc Vân Hi, nói nếu mấy ngày nay có việc gì thì có thể liên hệ với Tề Vũ, liền xuất môn.

“BOSS~~”

“Ân?” Lăng Phong quay đầu lại nhìn Mặc Vân Hi.

“Cố lên! Ngài nhất định sẽ thành công ! Còn có ~~~ cẩn thận một chút!” Mặc Vân Hi lộ ra một khuôn mặt tươi cười bom hơi cho Lăng Phong, cậu thật sự có điểm luyện tức BOSS mới ở chung với nhau hai ngày này.

“Ân.” Lăng Phong từ trong không gian lấy ra một đồ vật đưa cho Mặc Vân Hi, “Xuất môn mang theo, chính mình cẩn thận.” Liền rời đi.

Mặc Vân Hi nhìn đồ vật trong tay, là một cái vòng cổ màu bạc, đính một khối đá thủy tinh màu đen, cậu không biết Lăng Phong vì cái gì muốn đưa cậu đồ vật này, bất quá vẫn là đeo trên cổ. Ngón tay xoa tinh thạch màu đen, một cỗ xúc cảm lạnh lẽo truyền đến, tức thì, Mặc Vân Hi trong đầu như là xuất hiện hình ảnh một căn phòng, đại khái khoảng 30 m2, cao thấp trái phải tất cả đều là ô vuông trong suốt, đem phòng quây lại chắc chắn.

Mặc Vân Hi dụi dụi mắt, chẳng lẽ đây là không gian trong truyền thuyết? Cậu không xác định tùy tay nắm lấy đĩa ăn trên bàn cơm, hướng tinh thạch trước ngực phóng một cái, đĩa ăn liền biến mất, đặt tay ở trên tinh thạch, trong đầu thấy đĩa ăn đã bị bỏ vào trong một ô vuông, “Ta kháo, quá thần kỳ!”

Mặc Vân Hi hưng phấn mà cầm vòng cổ tinh thạch màu đen nghiền cứu nửa ngày, đây là tùy thân không gian đầu tiên cậu có được, cũng là quà tặng đầu tiên cậu nhận được từ khi đi vào thế giới này, trong lòng ngọt ngào không thể diễn tả.

Ở quảng trường số 11, bên trong câu lạc bộ dị năng Hán Khoa, là căn cứ huấn luyện dị năng giả cao cấp nhất Seterr thành, lúc này một thanh niên tóc đen mắt đen anh tuấn, an vị ở phòng VIP cao cấp nhất dưới tầng ngầm trong câu lạc bộ Hán Khoa.

Tuy rằng nói là phòng VIP cao cấp nhất, nhưng trừ bỏ bốn phía trang hoàng xa hoa, nơi này càng giống như là một nhà tù đặc thù. Thanh niên an vị trên tọa ý trong khoang thuyền duy nhất trong phòng, cánh bộ cùng tứ chi bị chặt chẽ cố định bên trong, trên thân xích lửa, truy nã cảm ứng thiếp, bộ dáng nhìn qua có một mỹ cảm cấm dục. Nhịp tim đập vững vàng hữu lực cùng với các hạng mục số liệu giám sát thân thể đều hiển thị rõ ràng trên hệ thống điều khiển dữ liệu thật lớn trong phòng.

“Phong, chuẩn bị tốt chưa?” Tề Vũ giúp Lăng Phong kiểm tra thiết bị một lần cuối cùng, bảo đảm vận chuyển bình thường.

“Ân.” Thanh niên gật gật đầu.

Tề Vũ lấy ra viên xích đan màu đỏ thắm có đan văn hình rẽ cây thật nhỏ, uy Lăng Phong ăn, lấy ra một cái mũ giáp toàn phong bế thức, phải giúp anh đội vào.

“Coi chừng cậu ta.” Thanh niên nhẹ giọng nói, sau đó liền nhắm hai mắt lại.

Tề Vũ giúp anh đội mũ giáp, nhẹ nhàng cười, không cần hỏi, anh cũng biết Phong nói chính là cậu bé kia, xem ra cậu ta làm Phong có chút thay đổi, bất quá, đây là chuyện tốt phải không? Chính là... Mâu quang tối sầm lại, khởi động khoang thuyền dinh dưỡng, liền ra khỏi phòng.

Mũ giáp bắt đầu kích phát tinh thần lực, ý thức Lăng Phong liền lâm vào một mảnh bóng tối, mà loại hắc ám này sẽ tồn tại liên tục đến khi anh thành công tiến giai mới thôi. Ở trong không gian tối đen yên tĩnh, thời gian bị phóng đại vô hạn, đây là một quá trình cực kỳ gian nan. Đương nhiên, nếu trong thời gian 10 ngày mà anh còn không thành công tiến giai, hoặc là trên chỉ tiêu đường thân thể xuất hiện dị thường, sẽ có nhân viên công tác đến tiến hành thao tác làm gián đoạn quá trình tiến giai cùng cứu trợ chữa bệnh cho anh.

Cảm giác đau đớn như kim đâm bắt đầu lan tràn toàn thân, anh biết tiến giai đã bắt đầu rồi. Quá trình này anh đã trải qua bốn lần, mà mỗi lần thăng một bậc đều phải chịu đựng thống khổ hơn những lần trước rất nhiều.

Dị năng giả tiến giai, là một quá trình vô luận là cường độ thân thể hay cấp bậc tinh thần lực thì đều sinh ra biến chất. Thân thể được cải tạo cùng tinh thần lực thăng cấp, quá trình vô cùng thống khổ, cần thông qua mấy mốc, đan dược, xạ tuyến từ từ kích phát tiềm năng bản thân. Nếu dị năng giả thừa nhận thống khổ, thăng cấp thành công, thực lực nói là thoát thai hoán cốt cũng không đủ để diễn tả.

Tinh thần bị kích thích, thanh niên trên người che kín mồ hôi tinh mịn, cơ thể cân xứng nhẹ nhàng rung động, anh đang cực lực nhẫn nại, từ sâu bên trong cốt tủy truyền đến đau đớn lợi hại. Thân thể cực độ thống khổ, cùng tinh thần lực cạn kiệt, thường thường dễ dàng làm cho dị năng giả ý thức tan rã, hôn mê sâu, vài lần trước đây mỗi lần đến thời điểm này, Lăng Phong luôn nghiêng chặt khớp hàm, trong ý thức thầm nghĩ hai chữ, mạnh mẽ! Ý nghĩa sinh mệnh của anh chính là không ngừng trở nên mạnh hơn, trở nên siêu việt!

Lại một đợt sóng tinh thần mãnh liệt kích thích đánh úp lại, ông một cái, Lăng Phong cảm giác được chướng ngại thứ nhất trong biến ý thức đã bị phá tan, được lực của xích đan bắt đầu phát huy tác dụng, một cỗ năng lượng nhu hòa chạy khắp toàn thân, đau đớn dần dần giảm bớt, chữa trị tổn thương, trong ý thức hắc ám tựa hồ cũng bắt đầu xuất hiện một chút ánh sáng nhu hòa...

Thiếu niên tươi cười nhu hòa, một đôi mắt cong cong, “BOSS, cố lên! Tôi chờ ngài trở lại ~”

“BOSS, ngài nhất định sẽ thành công ~”

“BOSS, tôi mỗi ngày đều sẽ cầu nguyện cho ngài ~”

Đôi môi tái nhợt của thanh niên hơi hơi nhếch lên, lần này, tựa hồ có điểm không giống nhau rồi...

Tác giả có lời muốn nói: Mina tang, đêm thất tịch khoái hoạt ~

Hữu tình nhân đều thành thân thuộc ~

Không tình nhân hoa đào nhiều đóa ~

Nếu người nguyện ý, cũng có thể đem đêm ôm trở về gia ~

Hội bán manh, năng làm nũng,

Ăn được thiếu, dịch đầy ngã,

Bao dưỡng một con đi ~ miêu ~

Lee: muốn xóa mấy lời nói nhảm của tác giả quá đi ~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Dù Lăng Phong không ở bên cạnh, cuộc sống Mặc Vân Hi vẫn thực quy luật, mỗi ngày trừ bỏ ăn cơm, trước khi ngủ bái Lăng Phong một cái ra thì chính là lên mạng đến học viện Cách Lan Uy trong thế giới giả tưởng học tri thức được học sơ cấp.

Mặc Vân Hi đối với được học có một sự tò mò to lớn, chủ yếu cũng là bởi vì các loại được liệu này cậu đều chưa từng gặp qua nên tràn ngập cảm giác mới mẻ. Cậu ngoài việc đứng hạn mỗi ngày đến nghe giảng bài thì chính là suốt ngày ngâm mình ở thực tiễn viên khu của học viện, tiến hành quan sát được liệu giả tưởng, chờ luyện tập thu thập, so với trụ cột tri thức được vật sơ cấp, cậu lại thích loại khoái cảm thực tiễn này hơn.

Cậu phát hiện được liệu giả tưởng này, vô luận là ngoại hình hay là mùi thì đều mô phỏng giống hệt như ngoài thực tế, nhưng thực vật cậu tiếp xúc vẫn là có những chênh lệch nhất định.

Nói thí dụ như cậu từng ngắt lấy hồng mạn quả bạc một, cậu cũng tìm được cơ sở dữ liệu ở thực tiễn viên khu rồi, lúc ấy cậu thực hưng phấn mà hướng tới hồng mạn quả mô phỏng chạy tới, sau đó, hồng mạn quả không chút lưu tình bắn ra gai nhỏ. Mặc Vân Hi nhất thời cảm giác được toàn thân một trận đau đớn, sau đó chính là cảm giác tê dại ập đến. Tuy rằng trạng thái này chỉ giằng co ngăn ngừa 3 phút, hơn nữa uy lực của hồng mạn quả mô phỏng đã bị giảm thấp rất nhiều, nhưng vẫn làm cho Mặc Vân Hi ra một thân mồ hôi lạnh. Nếu không phải trong thế giới giả tưởng cảm thụ đều là thông qua kích thích thần kinh não đạt tới, sẽ không tạo thành thương tổn thực tế trên thân thể, nhưng Mặc Vân Hi nghĩ cậu giống như đã chết thêm một lần nữa.

Hơn nữa Mặc Vân Hi phát hiện, tiếp xúc loại cây giả tưởng này, cậu không có cảm giác nào hết, lại nói tiếp thực kỳ diệu, thời điểm trước kia khi Ngụy lão gia tử bắt đầu dẫn cậu lên núi hái thảo dược, cậu đối với được liệu đã có một loại trực giác trời sinh. Khi đó cậu còn nhỏ, nhận thức được liệu không nhiều lắm, nhưng lại rất dễ dàng từ trong một mảng cỏ dại tìm ra được liệu, Ngụy lão gia tử nói đó là thiên tư. Mà loại trực giác này sau khi xuyên qua, từ lúc phát hiện hồng mạn quả liền bắt đầu càng thêm mãnh liệt, đã muốn biến thành một loại cảm giác thân thiết, cậu tựa hồ có thể cảm nhận được cảm xúc sung sướng truyền đến từ được liệu.

Bất quá cậu vẫn không thể xác định, bởi vì cậu chỉ thấy qua một gốc cây thực vật là hồng mạn quả, cho nên cậu hiện tại thực bức thiết muốn nhìn thấy càng nhiều càng nhiều được liệu hoang dại.

Lại nói, Mặc Vân Hi trừ bỏ ngâm mình ở trên thế giới giả tưởng, ngẫu nhiên thời điểm rảnh rỗi cũng sẽ cảm thấy tịch mịch, căn nhà tuy rằng không tính là lớn, còn không bằng một nửa nhà cũ Ngụy gia trước kia, nhưng là một người ngốc ở đây vẫn là cảm thấy được lạnh lẽo, đôi khi cậu chỉ có thể cùng tiểu VI nói chuyện phiếm, tiểu VI mỗi lần đều lóe lóe ánh xanh của đèn nhỏ, kiên nhẫn nghe Mặc Vân Hi lải nhải hôm nay ở trên mạng lại học được được liệu gì, thời điểm đi thực hành thu thập lại đụng phải chuyện lý thú gì, sau đó thẳng đến khi Mặc Vân Hi nói “Tốt lắm, cậu đi làm việc đi.”

“Vâng, chủ nhân.” Tiểu VI ục ục theo thường lệ chạy đi quét tước.

“Ai ~” Mặc Vân Hi thở dài, con người quả nhiên là một loại động vật xã hội, cần quần cư.

Những lúc thế này, cậu lại bắt đầu không tự chủ được nhớ tới Lăng Phong, tuy rằng anh ta nói không nhiều lắm, phần lớn thời điểm cũng chỉ là ngồi nghe cậu nói, nhưng tốt xấu gì cũng có người nghe cậu nói chuyện, hơn nữa ngẫu nhiên cũng sẽ đáp lại và vân vân. Nhất là lúc ăn cơm, một người làm một người ăn, hương vị dường như đều kém đi một ít.

Có một ngày, cậu nghĩ ra một biện pháp, đem thức ăn mang vào trong phòng ngủ ăn, đặt trước ảnh chụp Lăng Phong chén cơm cùng đồ ăn, nhưng là sau lại cảm thấy thế nào cũng không được tự nhiên, liền không làm như vậy nữa.

Buổi tối, Mặc Vân Hi nằm ở trên giường, nhìn ảnh chụp lớn của Lăng Phong, “Cũng không biết anh ta tiến triển thế nào rồi, cũng không biết ở bề quan ở

đâu, ai ~ hẳn là không thành vấn đề đi, anh ta nhìn qua rất lợi hại không phải sao.”

Trong ánh Lăng Phong tao nhã lại tùy ý tựa vào ghế trong thư phòng, một tay chống cằm. Ánh sáng từ ngoài cửa sổ chiếu vào, khiến cho ngũ quan vốn đã thâm thúy càng trở nên rõ ràng. Chẳng lẽ đây là do Tề Vũ chụp cho anh ta vào buổi sáng hôm đó?

Người đàn ông ngũ quan phi thường anh tuấn, dáng người cân xứng thon dài, nhưng liếc mắt một cái, những điều này tựa hồ cũng thực dễ dàng bị xem nhẹ, thay vào đó là bị khí chất của người này hấp dẫn thật sâu. Mỗi lần Mặc Vân Hi nhìn Lăng Phong như vậy, tổng cảm thấy được khoảng cách rất xa, là cái loại tồn tại cậu chỉ có thể nhìn, khí chất cường đại mà tôn quý này là bẩm sinh, đối với loại công tử bột như Mặc Vân Hi mà nói, đây là chênh lệch thân phận, tổng làm cho cậu nhớ tới trước kia có xem qua trong phim truyền hình, vương tử cao ngạo giờ một lóng tay chỉ, “Đồ thứ dân ~”

ORZ, Mặc Vân Hi khoe miệng co quắp, đối với sự nào bỏ của mình cảm thấy thật vô lực, vẫn là nhanh đi ngủ thôi...

Đêm, thực yên tĩnh, một người đàn ông lặng yên không một tiếng động đi vào cửa, tiểu VI lóe ánh xanh nhích lại gần, còn chưa phát ra tiếng liền bị người đàn ông vẫy lui. Cửa phòng Mặc Vân Hi bị nhẹ nhàng đẩy ra, ánh trăng chiếu nghiêng trên khuôn mặt thiếu niên đang ngủ say, tạo ra bóng ma của lòng mi thật dài, thoát nhìn yên tĩnh mà tốt đẹp, “BOSS~” thiếu niên nhẹ nhàng lẩm bẩm, như là đang nói mớ.

Người đàn ông khẽ mỉm cười, ngồi vào bên giường, ánh trăng chiếu ra ngũ quan thâm thúy, đúng là Lăng Phong, “Ân ~ ta đã trở về.” Đôi môi mỏng không tiếng động khép mở, như là sợ đánh thức thiếu niên đang ngủ say.

Lăng Phong thực mỗi một, ngay cả lần tiến giai này thuận lợi ngoài ý muốn, bình thường cần thời gian khá dài, mà lần này chỉ gần bốn ngày đã hoàn thành, nhưng vẫn cần thời gian vài ngày để khôi phục, anh cự tuyệt đề nghị tu dưỡng ở câu lạc bộ, suốt đêm chạy trở về. Anh không biết mình là làm sao vậy, nhưng chỉ có lúc này đây, rất muốn nhanh trở về, có lẽ chỉ là muốn sớm được nhìn thấy người này, anh lần đầu tiên có thể cảm nhận loại tưởng niệm này, cảm giác này thực kỳ diệu.

Thân thể vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, cơ thể bủn rủn vô lực, hơn nữa tinh thần lực cạn kiệt càng làm cho anh cảm thấy khó thở. Lăng Phong nhẹ nhàng nằm xuống, anh cho tới bây giờ không cùng người khác ngủ chung một giường, xác thực nói vì từ nhỏ đã trải qua huấn luyện nên làm cho anh cho dù ngủ cũng vẫn duy trì cảnh giác độ cao, có người ở bên cạnh sẽ làm anh dị thường thanh tỉnh. Nhưng mà lúc này, anh không muốn động, nhìn Mặc Vân Hi ngủ say sưa, anh nghĩ ngủ trong chốc lát chắc không sao.

Tư thế ngủ của Lăng Phong thực tiêu chuẩn, hơn nữa ngủ rất tốt, bình thường nằm xuống thì là dạng gì, tỉnh ngủ thì vẫn là cái dạng đó. Nhưng Mặc Vân Hi thì không được như vậy, cậu thích ôm chăn ngủ, cho dù là ngày hè, cũng muốn tìm cái gì đó để ôm, chỉ có như vậy cậu mới có thể ngủ thoải mái.

Cho nên lúc Mặc Vân Hi mơ mơ màng màng tỉnh lại, cậu kinh tủng phát hiện, chính mình lấy một loại tư thế cực kỳ bất nhã bám trên người một người, mà trước mắt là cơ ngực rắn chắc bóng loáng của đàn ông ~

“A ~” Mặc Vân Hi kêu lên sợ hãi sau đó lùi ra sau.

“Đừng làm ồn, mệt.” Tiếng nói trầm thấp khàn khàn vang lên, một cánh tay hữu lực kéo cậu lại.

“A? BO~~BOSS?” Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn Lăng Phong, anh ta khi nào thì trở về? Vì cái gì lại ngủ trên giường cậu?

“Mệt chết, ngủ thêm chút nữa.” Lăng Phong không có mở mắt, nhưng cánh tay rõ ràng là không có ý định thả Mặc Vân Hi ra.

“Ngạch ~” nhìn Lăng Phong sắc mặt tái nhợt, dưới mắt còn có quầng thâm, xem ra là thực mỗi một, mấy ngày nay Mặc Vân Hi cũng từ Tiểu Bí tra được không ít chuyện về dị năng giả tiến giai, cũng biết quá trình tiến giai rất thống khổ, ăn, vậy đề anh ta ngủ đi.

Mặc Vân Hi ngoan ngoãn không cử động nữa, nhưng là cậu như thế nào cũng không ngủ được, cậu nghĩ, có lẽ Lăng Phong là quá mệt mỏi, cho nên mới đi nhầm phòng, tùy tiện tìm cái giường liền ngủ, cậu trước kia đi club về cũng thường xuyên như vậy... Khụ, bất quá hiện tại tư thế này thấy thế nào cũng giống như là cậu chiếm tiện nghi Lăng Phong vậy. Tư thế Lăng Phong nằm nghiêng thực tiêu chuẩn, nhìn rất đẹp! Chính mình thì thế nào? Tay chân đều bám trên người Lăng Phong, tuy rằng cậu hiện tại không dám động, sợ ảnh hưởng đến Lăng Phong nghỉ ngơi, nhưng cậu không xác định sau khi Lăng Phong tỉnh, có thể hay không nghĩ cậu là “Sắc lang”?

Ngạch, cơ ngực trước mắt rất chói mắt, Mặc Vân Hi mặt có chút hồng, xấu hổ nghĩ lảng tránh, tầm mắt lại đi xuống, nga! Tám khối cơ bụng hoàn mỹ, sườn thắt lưng không có một tia sẹo lồi, còn có ngư tuyến làm cho người ta mơ màng... Ai ~ đáng tiếc mặc quần, Mặc Vân Hi mạnh mẽ sốt, khát, cậu nghĩ vớ vẩn cái gì vậy! Người này chính là Lăng Phong, là một người đàn ông nguy hiểm đó! Vì thế cậu quyết định nhắm mắt lại giả bộ ngủ, chính là càng không dám nhìn thì lại càng muốn xem, này thật là một sự dầy vò...

Bên tai năng rõ ràng nghe được tiếng tim đập quy luật của Lăng Phong, ngửi được loại hương vị thuộc về Lăng Phong, tựa hồ còn mang theo nhiệt độ cơ thể ấm áp, điểm chết người chính là tay còn bám trên người Lăng Phong, dễ dàng liền có thể cảm nhận được làn da bóng loáng hữu lực kia...

Ánh nắng buổi sáng xuyên qua rèm cửa sổ chiếu vào, nhu hòa mà ấm áp, người đàn ông cao lớn thon dài cùng thiếu niên mảnh khảnh ôm nhau ngủ, hình ảnh yên tĩnh mà tốt đẹp. Mà ẩn sau hình ảnh tốt đẹp này, Mặc Vân Hi đang cố gắng dùng ý chí chính mình ương ngạnh kịch liệt đấu tranh cùng phản ứng sinh lý bình thường!

Lăng Phong này thật tàn nhẫn ngủ thẳng tới 2 giờ buổi chiều, ngay tại thời điểm Mặc Vân Hi rốt cục thân tâm đều mệt mỏi sắp ngủ thiếp đi, giọng nam trầm thấp vang lên, “Ta đói bụng.”

Ma quý! Nhà tư bản! Địa chủ! Tuy rằng trong lòng không ngừng rít gào, Mặc Vân Hi vẫn là nhận mệnh đứng lên, xám xịt đi nấu cơm.

Lăng Phong cảm thấy ngủ thật sự thoải mái, tuy rằng anh cho dù đang ngủ nhưng vẫn tỉnh táo biết được những động tác nhỏ của Mặc Vân Hi, nhưng mấy động tác này rất vô hại, anh cảm thấy không có vấn đề gì, ngược lại ngủ thật say.

Đồ ăn thơm ngào ngạt rất nhanh được mang lên bàn ăn, “BOSS~ ăn cơm~ “

Lăng Phong chậm rãi đi đến, khí sắc thoát nhìn tốt lên không ít.

“BOSS, thực vất vả đi, tiến giai thành công?” Mặc Vân Hi chân chó vì Lăng Phong gấp thức ăn, hy vọng anh ta không cần truy cứu chuyện vừa rồi.

“Ăn.”

“A, vậy ngài bây giờ là dị năng võ giả cấp 5? Lợi hại!” Câu này là từ đáy lòng tán thưởng, cậu tra tư liệu trên mạng thì còn trẻ như vậy mà đã là dị năng võ giả cấp 5, thật sự có thể xem như là thiên tài trong thiên tài.

“Còn chưa, chờ vài ngày nữa đến dã ngoại đơn độc sẵn được một quả tinh hạch của dị thú cấp 5, giao cho hiệp hội dị năng giả, mới chính thức trở thành dị năng võ giả cấp 5.” Lăng Phong khó có được kiên nhẫn giải thích, ừ, nỗ lực nhỏ tay nghề vẫn là rất tốt.

“Dã ngoại?!” Mặc Vân Hi hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm Lăng Phong, “Mang tôi theo đi! BOSS, tôi cũng muốn đi!”

“Không được.”

“Vì cái gì?” Mặc Vân Hi cầu xin, “Tôi cam đoan sẽ ngoan ngoãn không gây rắc rối! Mang tôi đi theo với, mang tôi đi học hỏi thôi!”

“Không được, quá nguy hiểm” Lăng Phong lưu loát cự tuyệt sạch sẽ.

“Ngài có thể bảo hộ tôi mà, ngài không phải rất lợi hại sao?” Mặc Vân Hi quyết định dùng phép khích tướng, “Ngài không phải nói mình rất mạnh sao? Chẳng lẽ ngay cả một người cũng không bảo hộ được à? Thiết ~ nguyên lai đều là khoác lác!”

Lăng Phong trừng mắt nhìn cậu một cái, không nói gì, ăn sạch sẽ cơm trong bát, đứng dậy đi lên lầu, “Đi theo ta.”

“A? Để làm chi?” Mặc Vân Hi mặc danh kỳ diệu theo sát Lăng Phong tới phòng ngủ của mình, chẳng lẽ tức giận thật? Muốn đánh cậu?

Bá ~ Lăng Phong cời áo ngủ, dáng người tinh tráng hoàn mỹ hiện ra trước mắt Mặc Vân Hi.

“Này! Ngài làm gì thế?!” Mặc Vân Hi nhảy ra xa, bám lấy khung cửa, khóc không ra nước mắt, BOSS không phải là biến thái chứ! Cậu không có hứng thú với SM và vân vân a a a!

“Ngủ, lại đây.” Lăng Phong cực kỳ tự nhiên lên giường đắp chăn.

Rầm ~ Mặc Vân Hi nuốt nước miếng một cái, “BOSS~~ ngài, ngài sẽ không...”

“Ta hiện tại mới biết được ôm cậu ngủ rất thoải mái, lại đây.” Lăng Phong mặt không chút thay đổi nhìn cậu, thoát nhìn tựa như đang nói hôm nay thời tiết thật tốt.

“Ngạch ~ chăn của tôi cho ngài mượn ôm” Mặc Vân Hi nghĩ chẳng lẽ là cậu hiểu sai ?

“Chăn là để đắp.” Lăng Phong mặt lại chìm vài phần.

“BOSS, tôi còn chưa muốn ngủ...” Mặc Vân Hi còn muốn nói điều gì, nhưng cậu cảm giác Lăng Phong sắp bạo phát, anh ta híp mắt trừng cậu rồi có thấy không!

“Ngạch~~BOSS, ngài ~ ngài trước đừng nóng giận, hãy nghe tôi nói ~” Mặc Vân Hi nuốt nước miếng một cái, quyết định liều mạng, “Ngài có biết không, tôi cũng là đàn ông! Ngài xem ~ nếu tôi nhất thời không nhịn được, đối với ngài làm ra chuyện gì không tốt, ngài sẽ không vui đâu!”

Xuy ~ Lăng Phong cười lạnh một tiếng, cảm khê nhếch, khinh thường nhìn cậu, “Cậu có thể thử xem, nếu thành công, ta sẽ không để ý.”

“...” Này tính là cái gì! Khiêu khích sao? ! Tuy rằng Mặc Vân Hi ở trong lòng muốn lật bàn, nhưng cậu tỉnh táo biết, lấy thể trạng yếu như cọng bún của cậu, nghĩ muốn áp đảo Lăng Phong, kiếp sau đi!

“Cậu còn muốn đi dã ngoại?”

Này ~ điều này vẫn rất hấp dẫn!

Mặc Vân Hi nghiêng răng, “Kia ~ tôi đây cho ngài ôm ngủ, ngài ngủ của ngài, tôi lên mạng.”

Lăng Phong không sao cả gật đầu, “Không được phép làm ồn.”

“Vâng ~~~~~BOSS!” Mặc Vân Hi nhận mệnh cảm quang kính bò lên giường, nghĩ thầm trong chốc lát nhất định phải lên mạng đặt mua cho người này một cái gối ôm, giúp mình thoát ly biển khổ!

Vì đi dã ngoại, vì nhóm được liệu đáng yêu, cậu đây còn không phải vì lý tưởng mà hi sinh nhan sắc sao?

Tác giả có lời muốn nói: a, Mìn tang, tình nhân lễ còn nhanh nhạp sao?

Mau mau đến bao đường đêm chuyên mục đi,

Mới vừa nghe nói có thể đổi mới sớm biết rằng nga!

Sao sao đất, ngủ ngon ~

Lee: ta hận quản lý mạng ktx!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

P/s: sr mn vì up muộn. Hix!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

“Tất ~ ròi giường ~ tích tích ~ nên ròi giường ~~~~ “

Mặc Vân Hi mơ mơ màng màng mở mắt, lung tung võ xuống đồng hồ báo thức ở đầu giường ~ ồn chết.

Không đúng! Hôm nay là ngày đi dã ngoại! Mặc Vân Hi nháy mắt tinh thần phấn chấn, xoa xoa ánh mắt, cẩn thận từ dưới cánh tay Lăng Phong chui ra.

“Còn rất sớm, ngủ tiếp một lát.” Giọng nam trầm thấp có chút khàn khàn, mang theo chút bất mãn.

“Hắc hắc, tôi ngủ không được, trước đi chuẩn bị điểm tâm, ngai ngủ thêm một lát nữa đi.” Mặc Vân Hi kéo chăn, nhảy ra ngoài.

A? Muốn nói hỏi vì cái gì Lăng Phong lại ngủ trên giường Mặc Vân Hi?

Lại nói, Mặc Vân Hi sau ngày đó bị Lăng Phong mạnh mẽ trưng thu làm gối ôm người, nằm ở trên giường như thế nào cũng không ngủ được, cậu liền đội quang kính vào thể giới giả tưởng.

Đích đến sau khi vào: phố buôn bán thành Seterr.

Mục đích mình xác: nhất định phải mua một cái gối ôm cho BOSS, cứu chính mình thoát ly bể khổ.

“Tiên sinh ngài khỏe, xin hỏi ngài cần thứ gì?” Phục vụ tiểu thư thân thiết hỏi.

“Tôi...” Mặc Vân Hi vừa mới mở miệng, đột nhiên cảm giác trên lưng căng thẳng, lập tức nhớ ra. Đúng rồi, cậu thiếu chút nữa quên thân thể bây giờ còn ở bên trong ma chướng của Lăng Phong. Làm sao bây giờ? Vừa rồi nói chuyện khẳng định làm phiền đến anh ta ngủ.

Phục vụ tiểu thư tò mò nhìn Mặc Vân Hi mở ra hệ thống thông tin, nhập thông tin gì đó.

【 Xin chào, bên cạnh tôi giờ có người, nói chuyện không tiện lắm. 】 Mặc Vân Hi đem hệ thống thông tin đưa cho cô xem.

Phục vụ tiểu thư hiểu rõ gật đầu, “Kia ngài cần những thứ gì?”

【 Tôi muốn mua một cái gối ôm, to bằng người thật ! 】

Phục vụ tiểu thư gật gật đầu, tươi cười có chút ái muội, “Tiên sinh chờ.”

Nháy mắt, Mặc Vân Hi di chuyển đến một phòng triển lãm dạng phòng ngủ, màu sắc chủ đạo là phấn hồng, ngọn đèn nhu hòa là lướt, trên giường lớn hình tròn cùng trên ghế sofa đặt ở bên tường, hoặc nằm hoặc ngồi, bày rất nhiều “Tiểu mỹ nhân” hình thái khác nhau, tư thế rất liêu nhân.

Mặc Vân Hi tròn mắt há hốc mồm, mặt xẹt cái liền đỏ, trực giác nói cho cậu biết là tai cũng nóng lên rồi...

“Tiên sinh, ngài có thể đến gần xem cho kỹ, cũng có thể tự mình ôm một cái, xúc cảm rất thật.” Phục vụ tiểu thư cực lực đề cử cho Mặc Vân Hi, cô đi đến bên giường, chỉ vào một mỹ nữ tóc vàng mắt xanh đáng người nóng bỏng trong số đó giới thiệu, “Đây là sản phẩm mới, gia tăng rất nhiều công năng mới, trí năng cũng được nâng cao, có thể lý giải đối thoại đơn giản, có thể mang đến thể nghiệm càng thêm hoàn mỹ, bên ngoài cũng có thể căn cứ sở thích của ngài mà thay đổi.”

Nói thật, tay Mặc Vân Hi viết chữ trên hệ thống thông tin có điểm run lên, cậu tự nhận không phải là thiếu niên thuần khiết gì, cũng từng xem qua vài bộ phim, may là nhờ như thế nên đứng ở trong phòng này cũng không kích động mấy. Đây TMD thật sự là rất rất thật, rất hương diễm, nếu không phải phục vụ tiểu thư giới thiệu, cậu tuyệt đối nhìn đoán không ra là người giả, bất quá... Cậu dám xác định, nếu cậu mang một cái về cho Lăng Phong, kết cục tuyệt đối là bị thảm!

【 Cô xác định đây là gối ôm sao? Tôi chỉ là muốn một cái bình thường. 】

“Đúng vậy, tiên sinh, loại này rất được hưởng ứng, ngài có thể đi lên thể nghiệm một chút.” Phục vụ tiểu thư hào phóng nói.

... 【 Không cần, còn có hình thức khác không? Tôi không cần mỹ nữ. 】

Phục vụ tiểu thư sững sốt, lập tức đánh giá Mặc Vân Hi, bưng tỉnh đại ngộ, “Nga, có, tiên sinh chờ.”

Thấy hoa mắt, cảnh tượng nhảy mắt chuyển hoá, trong không gian triển lãm ám màu tím, bày các loại hình thức suất ca, mãnh nam, cao lùn, gầy trắng đầy đủ mọi thứ, tư thế càng thêm liêu nhân, càng thêm nóng bỏng, lần này Mặc Vân Hi trực tiếp hoa lệ lệ chảy máu mũi.

“...” Phục vụ tiểu thư vội vàng tiến lên quan tâm hỏi, “Tiên sinh, ngài không có việc gì đi?”

Mặc Vân Hi vô lực khoát tay, miệng vẫn duy trì hình chữ O.

“Tiên sinh, sản phẩm nơi này có công có thụ, tùy sở thích của ngài, ngài xem có thích không?” Nói xong còn liếc nhìn Mặc Vân Hi, cũng nhấn mạnh chữ “Công”.

Mặc Vân Hi hiện tại thậm chí muốn tìm nơi nào đó chui vào, 【 Quên đi, không có cái tôi muốn. 】

“Nếu ngài thật sự không vừa lòng, cũng có thể đặt làm, cung cấp ảnh chụp là được.”

Mặc Vân Hi nghĩ, hay là đặt làm chính mình? Khá, cậu đang suy nghĩ cái gì! Đặt làm một cái có công năng giống như “cậu” cho Lăng Phong? ! Cậu nhất định là chịu kích thích quá lớn, đầu óc trở nên không bình thường!

Mặc Vân Hi đối với “gối ôm” ở thế giới này đã hoàn toàn tuyệt vọng, hồi tưởng lại cuộc sống xã hội lúc trước, là cỡ nào của đồng, mọi người là cỡ nào thuần khiết a...

Vì thế, Mặc Vân Hi cứ như vậy, vinh quang trở thành gối ôm người của Lăng Phong.

Kỳ thật cậu rất muốn nói, văn bản khế ước nô lệ rõ ràng quy định, chủ nhân không thể bắt buộc nô lệ cung cấp X phục vụ. Nhưng cậu thật sự nói không nên lời a, Lăng Phong tư thế ngủ mỗi lần đều tiêu chuẩn như vậy, nhìn qua chính là đơn thuần coi cậu trở thành gối ôm đến không thể đơn thuần hơn, mà mỗi ngày tỉnh dậy, cậu đều bị ai phát hiện, chính mình sờ sảng bám trên người người ta, điều này làm cho cậu như thế nào lại không biết xấu hổ mà nói câu kia?

Màn ảnh quay trở lại...

Lăng Phong vừa ăn bữa sáng Mặc Vân Hi chuẩn bị, vừa nhìn Mặc Vân Hi đem bát đĩa đồ ăn các loại trong phòng bếp tất cả đều đóng gói, tính toán nhét vào không gian. Đây là lần đầu tiên Mặc Vân Hi sau khi đến thế giới này được đi dã ngoại, cậu hưng phấn đến mức ngủ không yên, giống như lần đầu tiên đi cắm trại dã ngoại với bạn bè, muốn mang theo tất cả những gì mình có. Ở trước kia mà nói, hành lý bị coi là một loại trói buộc, nhưng hiện tại bất đồng, cậu có không gian! Cho nên chỉ cần có thể mang, hữu dụng, vô dụng, tất cả đều mang theo! Nhất là đồ ăn, ăn cơm dã ngoại và vân vân, một điều tốt đẹp a~~

“Những thứ đó cần dùng đến là vì sống.” Lăng Phong không nhanh không chậm uống một ngụm sữa đậu nành.

... Mặc Vân Hi choáng váng, anh ta như thế nào không nói sớm! Hiện tại đi mua đồ dã ngoại hẳn là không kịp rồi! Cậu nhìn Lăng Phong, bắt đắ dĩ mà đem đồ đạc đều bỏ ra, cậu có thể nói cậu ngay cả điểm thương thức ấy cũng không biết không?

“Chúng ta ở dã ngoại ăn cái gì?” Mặc Vân Hi tội nghiệp nhìn Lăng Phong. Lăng Phong lau miệng, từ trong nhẫn không gian lấy ra một cái bình nhỏ đặt trên bàn cơm.

“Nga! ! NO! ! ! !” Mặc Vân Hi kêu thảm, cậu thiếu chút nữa quên còn có viên dinh dưỡng chết tiệt này!

“Ngài không thể như vậy.” Mặc Vân Hi dùng đôi mắt hạnh ngập nước cầu xin nhìn Lăng Phong, “BOSS vĩ đại, ăn cơm dã ngoại là một phần hấp dẫn nhất trong việc đi cắm trại, chẳng lẽ ngài không cho là như vậy sao? Đây chính là chuyện có lạc thú nhất, không phải sao?”

Lăng Phong chọn mì, “Cắm trại? Ta cảm thấy nếu thuận lợi thì nửa ngày là có thể trở về.”

Mặc Vân Hi lần này hoàn toàn Sparta, cậu ~ cậu vì lần đi dã ngoại này mà chuẩn bị nhiều ngày như vậy, thậm chí còn hy sinh nhan sắc! Chẳng lẽ chỉ đi có nửa ngày? ! Không ~~~~

Mặc Vân Hi cắn răng quyết định phải xuất ra công phu mặt dày mày dạn trước kia dùng để đối phó ông nội nắm lấy cánh tay Lăng Phong, “BOSS~~ ngài nhất định là BOSS tốt nhất trên thế giới, tại sao có thể tàn nhẫn như vậy, tôi đều đã chờ mong vài ngày, cắm trại dã ngoại đi ~ ăn cơm dã ngoại đi!”

Lăng Phong từ trên cao nhìn xuống nhìn Mặc Vân Hi ở trên người mình, nô lệ nhỏ của anh tựa hồ lá gan càng lúc càng lớn, mắt hạnh ngập nước liền như vậy ba ba nhìn anh, nếu cự tuyệt, cậu ta hẳn là thực thất vọng đi, quên đi, dù sao còn có thời gian.

“Mang theo đồ nướng ở trong phòng bếp.” Nói xong Lăng Phong liền lên lầu thay quần áo.

Ngạch? Đây là đáp ứng cậu ? ! “Da ~BOSS vạn tuế! !” Mặc Vân Hi vui vẻ nhảy nhót đi tìm đồ nướng. Thịt nướng và vân vân, cậu như thể nào không nghĩ tới!

Thời điểm Lăng Phong thay xong trang bị từ trên lầu đi xuống, thiếu chút nữa chộp mù mắt Mặc Vân Hi!

“Wase ~ rất suất, rất khốc !” Mặc Vân Hi chảy nước miếng xoay quanh Lăng Phong.

Lăng Phong một thân trang phục màu đen, loại trang phục này thiết kế bó sát người nên đem dáng người cân xứng thon dài của anh hiển lộ rõ ràng. Quần áo không biết làm từ chất liệu gì, thực vừa người, làm cho Mặc Vân Hi vô cùng ghen tị đường cong cơ thể như ẩn như hiện kia, trên đùi thon dài cột một đôi dao găm, đôi giày quân trang cao cổ thoát nhìn rất đẹp trai.

Mà làm cho Mặc Vân Hi kích động chính là, Lăng Phong trên lưng khoác một đại kiếm, làm cho cậu chợt nhớ đến trường kiếm của nam chính trong bộ phim truyền hình nào đó, thân kiếm sáng loáng điều khắc đường vân lưu sượng hoa mỹ, chuôi kiếm màu vàng nghiêm nghiêm là một con ưng hung mãnh khổng lồ, ánh mắt lợi hại, móng vuốt quắp lấy một khối bảo thạch màu lam, thật sự là rất khốc !

“Xem đủ rồi liền xuất phát đi.” Lăng Phong dẫn đầu đi ra ngoài.

Mặc Vân Hi vui vẻ theo sát ở phía sau, “Na ~BOSS, áo liền quần này của ngài rất suất, có thể hay không cũng cho tôi một bộ nha!”

“Đây là trang bị chuyên dụng của dị năng võ giả, hơn ba mươi cân, cậu mặc được không?”

“... Kia vẫn là quên đi, nhìn thật mong nha.” Mặc Vân Hi chưa từ bỏ ý định sờ sờ quần áo Lăng Phong, cảm giác lạnh lẽo, khô, thực rắn chắc! Đây là cái gì a!

“BOSS, có phải hay không cũng cho tôi vũ khí phòng thân và vân vân nha.” Mặc Vân Hi chảy nước miếng nhìn trang bị trên người Lăng Phong, thật đúng là không ít a, “Na, cây súng trên lưng ngài cho tôi dùng để phòng thân đi, được không?”

“Súng này sức giết có thể lấy mạng cậu.” Lăng Phong ở cửa nhà để xe thao tác máy thông tin, “Còn có, lúc ta chiến đấu, cậu chỉ có thể ở trên xe đội, không được phép chạy loạn.”

“Tôi tránh ở phụ cận nhìn xem không được sao?” Mặc Vân Hi cũng biết Lăng Phong là vì an toàn của cậu mà suy nghĩ, nhưng cậu cũng muốn nhìn dị thú a, cũng muốn xem dị năng võ giả chiến đấu a! Có thể giống như đại chiến Godzilla hay không? !

“Không bàn nữa.”

Một chiếc phi xa màu xanh biếc rần rì từ trong ga ra chạy ra, dừng trước mặt Lăng Phong, trần xe mở ra, Lăng Phong dẫn đầu nhảy đi vào.

“Oa ~” Mặc Vân Hi lực chú ý lại một lần nữa bị phi xa hấp dẫn, chiếc xe này cùng chiếc màu đen lần trước hiển nhiên rắn chắc hơn rất nhiều, xe hình cũng lớn hơn không ít, hai bên đuôi xe thậm chí còn lắp đặt bộ phận đẩy khí giống như trong tên lửa, thật sự là rất suất !

“Lên xe.”

Mặc Vân Hi hưng phấn mà đi vào, oa, bên trong cũng thật lớn! Ghế ngồi rộng rãi, không gian phía sau ít nhất còn có thể ngồi 4 người!

Phi xa lấy tốc độ cực nhanh chạy ra khỏi thành, Lăng Phong đem bản đồ điều chỉnh khoảng cách từ thành Seterr chạy về phía đông nam 210 km, đích đến là Hubble Forest.

Hubble Forest là một khu vực dị thú cấp thấp tụ tập. Dị thú đẳng cấp cao nhất sinh trưởng tại Hubble Forest là một loại dị thú tên là heo rừng cưa cấp 5. Nguyên bản Lăng Phong là tính toán đi lập mạn sơn phía tây, nơi đó dị thú cấp 5 chủng loại tổng số lượng đều tương đối nhiều, nhưng có Mặc Vân Hi gia nhập, khiến anh cải biến chú ý, lựa chọn rừng rậm có dị thú cấp thấp tương đối an toàn, mà loại heo rừng cưa này lại là lực lượng hình dị thú, trí lực rất thấp, hành động nguốc, anh cũng không cần lo lắng trong quá trình săn đuổi sẽ làm bị thương đến Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi hưng phấn mà nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, ngoài thành Seterr hoàn toàn vẫn duy trì bộ dáng tối nguyên thủy, thậm chí không ai công khai phá con đường. Phi xa tự động tránh các vật cản trên đường, ngẫu nhiên chạy vượt qua phi xa khác.

Bầu trời trong xanh, không có mây, cùng J thành luôn sương mù mênh mông hoàn toàn bất đồng. Nơi này không bị ô nhiễm, con sông chảy ngang qua còn trong suốt thấy đáy, trong rừng ngẫu nhiên có thể nhìn thấy thân ảnh dị thú, tỷ như con thỏ to như con cừu, còn có con kiến cao nửa thước, những thứ này đều làm cho Mặc Văn Hi sợ hãi than không thôi.

Bất quá Lăng Phong nói, tuyến đường bọn họ đều là bên ngoài khu rừng, nhìn thấy chỉ là một ít loại dị thú nhỏ bậc 1, dị thú cao cấp cùng dị thú thể trạng lớn bình thường đều ở sâu bên trong rừng, hơn nữa dị thú cao cấp quần cư rất ít, cho nên bình thường đều có địa bàn cố định của chúng, bọn họ muốn đi Hubble Forest cũng là vì vậy. Heo rừng cura cấp 5 có địa bàn cố định, cho nên ở trong vùng này, thời điểm Lăng Phong chiến đấu Mặc Văn Hi chỉ cần bảo trì tốt khoảng cách là an toàn.

“Chính là, BOSS, tôi thật sự rất muốn nhìn dị thú.” Mặc Văn Hi vẫn chưa từ bỏ ý định.

“Không được, quá nguy hiểm, cho dù heo rừng cura hành động chậm chạp, nhưng so với tốc độ cậu chạy trốn thì nhanh hơn.”

... Đây là cái ý tứ gì? Nói cậu không bằng heo sao? !

“BOSS~ kỳ thật tôi muốn nhìn thấy nhất là tư thế oai hùng khi ngài chiến đấu a, cho tôi một cơ hội đi mà!” Mặc Văn Hi vô cùng chân thành nói, theo như cậu quan sát, Lăng Phong đối chuyện vuốt mông ngựa vẫn là rất hưởng thụ.

“...” Lăng Phong nhìn Mặc Văn Hi ánh mắt sùng bái, khóe miệng không tự giác kiêu kiêu, đưa cho cậu một cái gì đó dạng kính mắt, “Đeo cái này, thành thật ở trong xe, cũng có thể nhìn thấy.”

“Ha? Đây là cái gì? Kính viễn vọng sao?” Mặc Văn Hi đem kính mắt đeo lên, không cảm thấy được có cái gì đặc biệt.

“Toàn tức máy chiếu, kết nối với camera, vốn ta cũng phải đệ trình hình ảnh chiến đấu cho nghiệp đoàn dị năng.” Kỳ thật Lăng Phong vốn là không muốn cho Mặc Văn Hi nhìn mình chiến đấu, bởi vì anh cảm thấy Mặc Văn Hi thoạt nhìn chính là loại người yếu ớt, hơn nữa theo Tề Vũ báo cáo nói cha cậu bảo hộ có điểm thái quá, cơ hồ không cùng ngoại giới tiếp xúc, cho nên anh cảm thấy trường hợp đuổi giết này đối với Mặc Văn Hi mà nói tựa hồ rất huyết tinh.

“Toàn tức máy chiếu! Thật sự tốt quá!” Mặc Văn Hi biết cái này, tivi trong nhà Lăng Phong cũng là loại này, khi xem TV giống như là lạc vào một thế giới khác vậy!

Nếu như vừa có thể ngồi một chỗ lại vừa có thể quan sát một cách an toàn mà chân thật, đây quả thực là chuyện không thể tốt hơn, Mặc Văn Hi mừng rỡ mà đem kính mắt cất kỹ, BOSS quả nhiên là loại hình thuận mao, hắc hắc ~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Phi xa tốc độ tiến lên tương đối nhanh, đại khái chỉ qua nửa giờ thì đến bên ngoài tầng phòng hộ Hubble Forest. Nơi này tường phòng hộ có mấy chỗ do nhân công tu kiến cùng thiết bị theo dõi đơn sơ, chủ yếu có tác dụng giám sát, nếu có dị thú bạo động, quân đội liền có thể trong thời gian nhanh nhất áp dụng hành động, đương nhiên thời điểm mùa đông hàng năm khi diễn ra thú triều, đồng thiết bị này hơn phân nửa sẽ bị phá hủy.

Mặc Văn Hi khần trương lại hưng phấn, sắp tiến vào nơi dị thú tụ cư chân chính trong rừng rậm, không biết sẽ gặp được dạng dị thú gì, cũng không biết có thể phát hiện được liệu hoang đại hay không đây.

“BOSS, chúng ta từ nơi này đi vào? Dừng xe đi?” Mặc Văn Hi kỳ thật trong lòng vẫn có chút không yên, dù sao cậu xem tư liệu về dị thú thì tùy tiện một con cũng đủ uy hiếp đến tính mạng của cậu.

“Chúng ta từ trên không đi vào, cậu thành thật đi.” Nói xong, Lăng Phong khởi động hệ thống phòng ngự của phi xa, mở cửa sổ trên nóc nhảy lên trần xe.

Bọn họ phải từ trên không Hubble Forest tiến vào, bằng phương thức nhanh nhất tìm được mục tiêu là lãnh địa của heo rừng cura, tránh cho anh phải cùng dị thú khác chiến đấu không cần thiết. Bất quá tuyến đường trên không cũng không phải là tuyệt đối an toàn, ngẫu nhiên cũng sẽ gặp được dị thú phi hành các loại, hơn nữa mấy loại dị thú phi hành này phần lớn là hành động quần thể, tuy rằng ở Hubble Forest không nhiều lắm, nhưng Lăng Phong vẫn chuẩn bị tốt đề nghênh chiến, bởi vì lần này anh còn dẫn theo một cục nợ.

Phi xa chậm rãi lên cao, thẳng đến khi lên đến khoảng không bên trên Hubble Forest 100m mới dừng lại.

“Hệ thống phòng ngự hoạt động rất tốt, nếu gặp phải dị thú phi hành công kích, không cần kinh hoảng.” Hệ thống liên lạc trong phi xa truyền đến thanh âm trầm thấp của Lăng Phong.

“Tôi biết, BOSS ngài rất mạnh đúng không.” Mặc Vân Hi lấy ra kính mắt Lăng Phong cho cậu, trong nháy mắt tầm nhìn được mở rộng, đây là thị giác của Lăng Phong, phi xa lấy tốc độ không nhanh không chậm hướng dải đất trung tâm Hubble Forest chạy đến đồng thời cũng tìm nơi heo rừng cưa sinh sống. Phía dưới là một mảnh rừng rậm nguyên thủy xanh um tươi tốt, Mặc Vân Hi chỉ có thể nhìn thấy cây cối cao lớn cùng với hai con sông chảy ngang qua Hubble Forest, bằng nhãn lực của cậu, ở độ cao này thì không nhìn thấy rõ rệt.

“Phát hiện mục tiêu dị thú heo rừng cưa, đang xác định phạm vi hoạt động tập trung.” Âm điện tử trong phi xa vang lên.

Chỉ chốc lát sau, bản đồ trong xe điện tử liền đánh dấu vị trí của heo rừng cưa bằng hình tam giác màu vàng, mà vị trí đó lại đã ở ngay phía trước. Phi xa chậm rãi hạ xuống, vững vàng ngừng phía trên khoảng đất trống cách heo rừng cưa khá xa.

“BOSS, có nghe được tôi nói không?” Mặc Vân Hi thấy Lăng Phong thả người nhảy xuống phi xa, biến mất sau một bụi cây.

“Có thể, không gặp phải nguy hiểm không cần nói chuyện cùng ta.” Lăng Phong che dấu thân mình sau bụi cỏ cùng cây cối, lấy tốc độ cực nhanh hướng tới gần mục tiêu, hơn nữa chỉ tạo ra tiếng vang cực nhỏ, nếu lơ đãng thì còn tưởng đó là tiếng gió nhẹ lướt qua bình thường.

Heo rừng cưa lúc này đang nằm úp sấp ngủ dưới một gốc cây đại thụ. Trong Hubble Forest tụ tập toàn dị thú cấp thấp, nó là dị thú đẳng cấp cao nhất, có rất ít dị thú dám đến quấy rầy nó. Từ hình thể thật lớn của nó mà phán đoán, đây là một con cái trưởng thành, trên hai cái răng nanh thật dài che kín gai nhọn, đây là vũ khí hữu lực nhất của nó, trên làn da thô ráp màu nâu bụi có tông mao cứng rắn, nhất là trên lưng còn có lông đen, khi chiến đấu có thể trở nên cứng rắn, lợi dụng lực va chạm để đả thương địch nhân.

Mặc Vân Hi nuốt nước miếng, cậu không nghĩ tới heo rừng cưa lớn như vậy, tuy trên tư liệu cũng có viết, hơn nữa thuộc loại dị thú lực lượng hình, nhưng nhìn con số cùng nhìn thực tế làm cho người ta cảm giác hoàn toàn bất đồng, nói như thế nào thì lợn rừng to như voi chưa thấy qua bao giờ, cậu không khỏi bắt đầu lo lắng cho Lăng Phong, nhưng lại không dám quấy rầy anh ta.

Lăng Phong tìm một gốc cây đại thụ tầm nhìn tốt, tận lực để thấp thân mình, thế nhưng lại có sự tạo nhả thông dong khi bước lại gần heo rừng cưa, không phát ra một chút tiếng vang, giống như một con báo chuẩn bị đi săn, đang tìm một vị trí tốt nhất.

Ngay tại thời điểm Mặc Vân Hi tâm như nhảy ra khỏi cổ họng, Lăng Phong đột nhiên gia tốc, lấy tốc độ cực nhanh chạy về phía trước, khi cách heo rừng cưa hai thước thì đột ngột nhảy lên, từ sau lưng rút ra cự kiếm, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy hoa mắt, cùng với lời điện màu lam tím loang loáng, heo rừng cưa phát ra tiếng tru tan nát cõi lòng (Lee: sao lại là tan nát cõi lòng nhỉ??).

Thời điểm nhìn kỹ lại, Lăng Phong dĩ nhiên đang cùng heo rừng cưa giằng co. Chỉ thấy trên mắt trái của heo rừng cưa có một vết thương dữ tợn có thể thấy được cả xương, nó phần nộ thờ hồn hên, móng trước không ngừng cào trên mặt đất.

Đột nhiên, heo rừng cưa cúi đầu, lông trên lưng dựng thẳng lên, hai cái răng nanh nhắm thẳng vào Lăng Phong vọt lại. Bởi vì mù một mắt, heo rừng cưa vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ được cân bằng nên ra sức va chạm bị Lăng Phong dễ dàng lách mình tránh thoát, thừa dịp khoảnh khắc heo rừng cưa quay đầu, Lăng Phong nhẹ nhảy, tay trái bắt lấy lông trên lưng heo rừng cưa, nghiêng người nhảy lên lưng, tay phải giơ cao cự kiếm, trong không khí truyền đến tiếng “tách tách”, điện lưu màu lam tím tụ tập trên thân kiếm, đường vân duyên dáng ẩn hiện từng trận lưu quang.

Heo rừng cưa như là ý thức được nguy hiểm, gào thét không ngừng xoay quanh, va chạm, muốn đem người trên lưng hất văng, giờ tay chém xuống, điện quang hỏa thạch, đầu heo thật lớn bay ra xa đến 5-6m. Lăng Phong thả người nhảy xuống, cự kiếm tra vào vỏ trên lưng, trên người thậm chí còn không lay dính vết máu nào, toàn bộ quá trình đi săn chưa đến 3 phút.

Thẳng đến khi phi xa đem Mặc Vân Hi đưa tới bên người Lăng Phong, trần xe mở ra, cậu còn chưa lấy lại được tinh thần, ta kháo! Đây cũng quá cường rồi! Một đầu lợn rừng lớn như vậy, đánh hai cái đã chết? Lăng Phong là người sao!

“Cậu không ra được?” Lăng Phong cảm thấy nếu anh không lên tiếng, Mặc Vân Hi phỏng chừng còn ngồi dằn ra.

Mặc Vân Hi ngơ ngác quay đầu, nhìn về phía Lăng Phong bên ngoài xe, không xác định hỏi, “BOSS? Những gì tôi nhìn thấy là thật à?”

Lăng Phong nhú mày, với cậu mà nói vẫn là rất huyết tinh sao? Dọa cậu ta rồi sao? Anh rõ ràng đã dùng phương pháp nhanh nhất lưu lột nhất ...

Ngay sau đó, Mặc Vân Hi cơ hồ là từ trong xe trực tiếp nhào lên người Lăng Phong, ôm Lăng Phong hưng phấn mà kêu to, “BOSS! Ngài thật sự là rất ngu X, quá lợi hại! Ultraman và vân vân đều yếu bạo ! Thần tượng! Tôi rất sùng bái ngài nha!”

Lăng Phong sững sờ, lời Mặc Vân Hi đang nói năng lộn xộn từ trên người mình xuống, “Không sợ hãi?”

“Sợ! Đương nhiên sợ, kháo, tôi lần đầu tiên nhìn thấy lợn rừng lớn như vậy!” Mặc Vân Hi liếc nhìn cái đầu heo, hai mắt lập tức lại tỏa sáng nhìn Lăng Phong, “Bất quá, BOSS, ngài vừa rồi thật sự là suýt chết mất, chiêu đó quá lợi hại, còn có màu lam kia là cái gì, tia chớp sao? Này kiếm cũng quá ngu X!”

Xem ra cậu ta thật không có việc gì, Lăng Phong lấy ra dao găm cột trên đùi, dao phát ra “Chi chi” lam quang, “Dị năng của ta thuộc tính là lôi điện, chỉ cần có vũ khí thuộc tính lôi liền có thể phát huy năng lực.” Nói xong đi hướng đầu heo nằm lẫn lóc ở một bên, lưu lột đào ra một khối tinh hạch màu vàng đất.

“Lôi thuộc tính? Rất khốc!” Mặc Vân Hi còn muốn nói điều gì, lại lập tức bị tảng đá Lăng Phong đào ra hấp dẫn lực chú ý. Cậu biết dị thú nào cũng có tinh hạch, có thể thêm thuộc tính vào vũ khí dị năng giả, nhưng cậu vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, “Đây là tinh hạch dị thú sao?”

“Ân, là thổ thuộc tính, không có tác dụng gì lớn, bắt quá có thể giao nhiệm vụ.” Lăng Phong đem tinh hạch chà lau sạch sẽ đưa cho Mặc Vân Hi.

“Ngạch, giống thủy tinh nha, loại có màu vàng đất là thổ thuộc tính sao?”

“Ân, bình thường lực lượng hình dị năng giả dùng thổ thuộc tính, có thể thêm vào phòng cụ hoặc là vũ khí, bắt quá lực lượng hình dị năng giả bình thường đều là người máy chiến đấu, có rất ít dị năng võ giả đẳng cấp cao, cho nên tác dụng không lớn.” Lăng Phong giải thích. “Ha? Người máy? !” Mặc Vân Hi kích động, muốn nói thế giới tương lai cái gì hấp dẫn người ta nhất, kia nhất định là người máy!” “Vậy ngài có người máy không? Cho tôi xem đi BOSS!”

“Người máy bình thường đều là lực lượng hình dị năng giả dưới cấp 5 lá, mặt khác thuộc tính dị năng võ giả vẫn là dùng dị năng thì dễ dàng hơn.” Lăng Phong vừa nói vừa cắt xuống phần thịt non mềm nhất trên thân heo rừng đưa cho Mặc Vân Hi, “Lát nữa nướng.”

Mặc Vân Hi mang theo thịt, nhìn Lăng Phong đem đầu heo cùng thân heo thu thập xong, toàn bộ đưa vào không gian, kỳ quái nói, “BOSS, tôi còn nghĩ đến ngài sẽ vứt đi chứ, ngài không phải rất giàu sao?”

Lăng Phong liếc mắt nhìn cậu, “Bây giờ là giai đoạn lịch lãm, gia tộc sẽ không cung cấp hay trợ giúp gì.”

“Ai? Vậy ngài có nhiều tiền như vậy đều là do chính mình kiếm? !” Mặc Vân Hi chợt nhớ đến con số dài dằng dặc trên thẻ phụ thuộc.

“Ân, đi thôi, đến bờ sông.”

Hình tượng Lăng Phong ở trong mắt Mặc Vân Hi nháy mắt lại cao lớn hơn rất nhiều. Từng làm một tên phá gia, cậu cũng không mấy lần dốc lòng tự lực cánh sinh, nhưng mỗi lần thử cuối cùng đều kết thúc bi thảm, quả nhiên người mạnh chính là dùng để củng cố bá mà!

“Rầm rì ~ rầm rì ~”

Lăng Phong dừng bước lại, quay đầu lại nhìn Mặc Vân Hi.

“...” Mặc Vân Hi nhún nhún vai, “Tôi thì là không phải tôi.”

“Rầm rì ~~~~~ hừ ~~~ hanh hanh ~~~~~”

Cái gì kia? ! Mặc Vân Hi suu một cái nhảy đến phía sau Lăng Phong, chỉ vào một chỗ nham thạch, “Ồ ~ ở phía sau kia!”

Lăng Phong nhẹ giọng đi lên trước, phía sau nham thạch có một bé heo rừng cưa nhỏ cuộn thành một đoàn.

Mặc Vân Hi thấy không có gì nguy hiểm, liền nhô đầu ra, “Tiểu trư? Vừa rồi kia là heo mẹ?”

“Đi thôi.” Lăng Phong xoay người đi, không tính toán quan tâm tiểu trư này, pháp luật liên bang có quy định, không thể đối dị thủ con vô hại tiến hành lập sát, phá hư cân bằng sinh thái.

“BOSS, BOSS!” Mặc Vân Hi đuổi theo, vội vàng hỏi, “Chúng ta mặc kệ sao?”

“Bằng không cậu muốn mang về nhà nuôi như nuôi thú cưng?” Lăng Phong cho là Mặc Vân Hi không đành lòng tiểu trư tự sinh tự diệt, “Loại tình huống này trong nhiệm vụ thực thông thường, dị thú có pháp tắc của chính mình, có thể sống sót hay không cần trông cậy vào chính chúng nó.”

“Đương nhiên không phải! Thú cưng vừa lớn vừa xấu như vậy làm sao nuôi chứ?” Mặc Vân Hi vẻ mặt lầy lõng, “Tôi là nói, BOSS, chúng ta bắt nó về nướng đi, oa, tôi chảy nước miếng rồi này!”

Lăng Phong trừng mắt nhìn cậu một cái, bước nhanh về hướng bờ sông, biểu tượng và vân vân quả nhiên là không đáng tin nhất!

“Ai ~BOSS! Bắt một con đi mà...” Mặc Vân Hi lưu luyến quay đầu lại nhìn tiểu trư mà chảy nước miếng, “BOSS! Chờ tôi một chút!”

Ngồi trên bãi cỏ cạnh bờ sông, Mặc Vân Hi đặt bếp nướng, tay đảo thịt xiên, cậu mang khá nhiều gia vị, ngẫm lại cũng biết hương vị nhất định rất tốt, không khỏi nuốt nước miếng, nhìn Lăng Phong cạnh bờ sông.

Này cũng quá sống động rồi. Nước sông mát lạnh, ánh mặt trời chiếu trên mặt sông khiến nó phiếm nhiều điểm lân quang, trong sông thỉnh thoảng có cá hồng kỳ dài hơn 1m bơi quá. Đây là một loại dị thú bậc 1 không có lực công kích, chất thịt màu mỡ. Thời điểm vừa tới bờ sông, Mặc Vân Hi liếc mắt một cái liền nhìn trúng nó, sau khi làm nũng với Lăng Phong một lúc lâu, lại thì sẽ không bao giờ đánh chủ ý đến dị thú con nữa, Lăng Phong rốt cục đáp ứng bắt một con cho cậu.

Lúc này, Lăng Phong đang đứng trong lòng sông, mực nước ngập quá thắt lưng anh. Chiến phục màu đen bị anh cời xuống giặt ở bên hông, trên thân xích lõa, thủy châu đứng ở trên tấm lưng bóng loáng chiếu xạ ra dương quang.

Rầm ~ Mặc Vân Hi cảm giác mình hôm nay nước miếng phân bố nhiều hơn bình thường, nhất định là bữa sáng mình chưa ăn no!

Cá hồng kỳ mặc dù là dị thú bậc 1, cũng không có lực công kích, nhưng cũng không dễ bắt. Vây trên thân bóng loáng vô cùng, ở trong nước lại cực kỳ hữu lực, thực dễ dàng bị gãy ra, mà Lăng Phong ở trong nước cũng không thể dùng dị năng thuộc tính lôi, cho nên thời điểm khi Lăng Phong dùng xích bạc kéo một con cá hồng kỳ thật lớn trở về, thịt xiên của Mặc Vân Hi cũng vừa chín tới.

Lăng Phong xử lý đơn giản cá hồng kỳ rồi để trên cỏ, “Luu trữ buổi tối ăn.”

Mặc Vân Hi vui vẻ chạy qua, đem cá thu vào không gian, “BOSS, thịt xiên nướng chín rồi, ném thử tay nghề của tôi xem!”

Mùi thịt nướng nồng đậm làm cho Lăng Phong bắt cá nửa ngày cảm giác có chút đói bụng, ăn thịt xiên Mặc Vân Hi đưa đến, vị thịt tươi ngon kết hợp cùng gia vị nồng đậm, thịt nướng trước nay chưa từng ngon như vậy, Lăng Phong vừa lòng gật đầu, “Không tồi.”

“Đúng không, đúng không! Thịt nướng bốn thiếu gia đặc chế tất nhiên là ngon rồi, lần sau mang nhớ tôi theo, được không?” Mặc Vân Hi cũng là ăn đến cả miếng đều là dầu, còn không quên vì mình tranh thủ phúc lợi, cả ngày ở nhà nấu cơm rất buồn chán, cậu sắp thành người phụ nữ của gia đình rồi, cậu cần thông khí! Nhưng có thể nhìn thấy tư thế oai hùng của Lăng Phong khi săn bắn dị thú, giống như xem phim hành động vậy, thật sự là quá mức nghiêm!

Đột nhiên, Lăng Phong buông xiên thịt trong tay xuống, ánh mắt sắc bén hướng Mặc Vân Hi trừng mắt, nhanh chóng rút ra dao găm trên đùi...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Mặc Vân Hi cả kinh, vừa định quay đầu lại.

“Đừng nhúc nhích!” Lăng Phong tay phải nắm dao găm, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm sau lưng Mặc Vân Hi, “Có cái gì.”

Mặc Vân Hi cũng khẩn trương theo, cậu biết đã ngoại là cực kỳ nguy hiểm, nhưng tựa hồ thứ kia đã ở gần sau lưng cậu rồi? Nếu không Lăng Phong không có khả năng không phát động công kích, là cái gì? !

Mồ hôi lạnh theo thái dương Mặc Vân Hi trượt xuống, không quan hệ, có Lăng Phong ở đây, cậu không ngừng cùng chính mình nói, dần dần cũng bình tĩnh lại.

Thứ sau lưng tựa hồ cũng cảm giác được Lăng Phong uy hiếp nên không có động tác gì.

Lăng Phong đang suy nghĩ đối sách, tuy rằng anh đến bây giờ còn không rõ ràng lắm đó là thứ gì, nhưng có thể là một loại thực vật. Bất quá lực công kích của thực vật có đôi khi so với dị thú còn mạnh hơn, anh bận tâm đến an toàn của Mặc Vân Hi, không dám hành động thiếu suy nghĩ, hiện tại tốt nhất là chờ đối phương biết khó mà lui.

Bình thường thực vật có tính công kích đều có linh trí nhất định, tuy rằng không thể tự hỏi, nhưng đủ để cảm giác được uy hiếp cơ bản, cho nên Lăng Phong không ngừng mà hướng nó tản ra sát khí cùng địch ý.

Mặc Vân Hi đột nhiên cảm giác được sau lưng có một cỗ ý thức truyền đến, tựa hồ thực sợ hãi, nhưng lại thấp phẫn không muốn buông tha? Cậu nhắm mắt lại, cố gắng tiếp thu cỗ ý thức mỏng manh từ sau lưng truyền đến này, ý đồ cùng với nó câu thông 【 Là ai? 】, Mặc Vân Hi thờ hỏi.

Cỗ ý thức mỏng manh kia tựa hồ thực vui vẻ, đối với việc Mặc Vân Hi đáp lại tỏ vẻ đặc biệt cao hứng, không ngừng phát ra thiện ý ảm áp.

Mặc Vân Hi kinh ngạc, thứ này có thể cùng cậu câu thông ý thức? Tuy rằng không có ngôn ngữ trao đổi, nhưng cậu xác xác thật thật cảm nhận được cảm xúc của thứ này.

“BOSS, tôi nghĩ nó không có ác ý.” Mặc Vân Hi mở mắt, “Tin tưởng tôi, nó sẽ không xúc phạm tới tôi.”

Lăng Phong nửa tin nửa ngờ, thủy chung vẫn duy trì tư thế chuẩn bị chiến đấu, nhưng là không nói gì thêm, anh cũng rất kỳ quái, thứ kia thủy chung không có tản mát ra địch ý, nhưng lại vì sao qua thật lâu vẫn không chịu rời đi?

Quay đầu, Mặc Vân Hi liếc mắt một cái liền phát hiện một gốc bích thảo nấp sau một gốc cây, cành lá màu xanh nhạt thật nhỏ theo gió nhẹ nhàng run run, trên ngọn còn có chùm quả hình tròn màu lam rất là đáng yêu, nếu không nhìn kỹ, rất khó phân biệt với cỏ dại chung quanh.

【 Xin chào, tôi không có ác ý, tôi có thể tới gần một chút không? 】 Mặc Vân Hi ý đồ dùng ý thức truyền đạt ý nghĩ của mình, cậu trên cơ bản dám xác định, đây là một gốc cây dược thảo.

Cành lá non mịn nhẹ nhàng đong đưa, truyền đến ý nguyện thân cận, thật thần kỳ, nó có thể nghe hiểu được? !

Mặc Vân Hi chậm rãi tới gần, ngồi xổm bên cạnh nó, ngón tay nhẹ nhàng mà vuốt ve chùm quả màu lam. Tiểu dược thảo tựa hồ thực hưng phấn, ý thức truyền đến cũng cực kỳ sung sướng.

Mặc Vân Hi cao hứng nhìn về phía Lăng Phong, “BOSS, đây là gốc cây dược thảo, nó rất thân thiện, không có ác ý.”

Lăng Phong chính là cảm thấy được tình huống trước mắt có chút cổ quái, nhưng anh quả thật không nhận thấy được chút địch ý nào, vì thế buông dao găm, nhìn chằm chằm Mặc Vân Hi.

【 Cậu là cái gì? Vì cái gì có thể nghe hiểu lời tôi nói? 】

【 Vì cái gì tìm tôi? Cậu muốn cái gì? 】

Mặc Vân Hi thử cùng nó câu thông, nhưng nó hiển nhiên không có thông minh như vậy, chính là không ngừng mà đung đưa cành lá, truyền đạt cảm xúc vui sướng của nó.

【 Vậy cậu có nguyện ý đi cùng tôi không? Tôi có thể đem cậu mang về nhà không? 】 Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, nếu là dược liệu thì không nên lãng phí, bất quá nếu nó thực sự hiểu lời mình nói thì vẫn nên trung cầu ý kiến của nó, có lẽ cậu có thể nuôi dưỡng nó.

Tiểu dược thảo có chút do dự, nó thực thích người này, bất quá khi nhân loại phát hiện thì chỉ biết giết chết chúng nó, cho nên nó không muốn đi cùng loại người kia, nhưng người này trên người thật sự tỏa ra một cỗ hương vị nó thực thích.

Tiểu dược thảo hướng Mặc Vân Hi vươn một mảnh lá màu xanh nhạt, Mặc Vân Hi nhẹ nhàng nắm, một cỗ năng lượng ấm áp truyền đến, Mặc Vân Hi không khỏi nhắm hai mắt lại, một cỗ sinh cơ màu xanh biếc bùng bùng năng lượng xông vào biển ý thức, Mặc Vân Hi không chống cự, mặc cho nó để chạy chung quanh biển ý thức, cảm giác tựa như một trận gió nhẹ mang theo dược hương tươi mát lướt qua, thoải mái cực kỳ.

Một lát sau, Mặc Vân Hi mở mắt, chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, tiểu dược thảo tựa hồ cũng tinh ranh hơn chút, nguyên bản chùm quả màu xanh nay đã biến thành màu tím xanh.

Bất quá Mặc Vân Hi vẫn là cảm giác được tiểu dược thảo không muốn đi cùng cậu, mà cậu hiện tại cũng có chút luyến tiếc bất nó mang về làm thuốc hoặc là nuôi trồng.

【 Được rồi, cậu đã không muốn đi cùng tôi, vậy rồi đi đi, lần sau nếu còn có thể đến Hubble Forest, tôi sẽ tới tìm cậu. 】

Tiểu dược thảo tựa hồ rất không vui, hơi hơi đung đưa chùm quả màu tím xanh, đột nhiên Mặc Vân Hi cảm giác được đất dưới chân có chút rung động, Lăng Phong cũng lập tức cảnh giác, suu một cái vọt đến sau lưng Mặc Vân Hi, tiểu dược thảo tựa hồ thực sợ hãi Lăng Phong, run nhè nhẹ.

“Không sao đâu, nó sẽ không thương tổn tôi.” Mặc Vân Hi trấn an Lăng Phong.

【 Cậu muốn làm gì? 】 hỏi lại một câu, mặt đất tiếp tục rung động, một đoàn căn tu màu trắng nhô lên mặt đất, thô như cà rốt bình thường, tuy chỉ bằng một ngón tay. Vì có chút sợ hãi Lăng Phong nên căn tu này chỉ có thể chậm rãi tới gần Mặc Vân Hi, cách cậu không đến nửa thước thì ngừng lại.

【 Cho tôi ? 】 Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn căn tu, nếu trực giác của cậu đúng thì đây mới là bộ phận có giá trị dược tính nhất của tiểu dược thảo, cậu mơ hồ đoán được ý tứ tiểu dược thảo.

Quả màu tím xanh thực nhẹ nhàng lắc lắc, tựa hồ truyền đạt sự yêu thích đối với Mặc Vân Hi.

【 Cảm ơn! Tôi sẽ quý trọng lễ vật cậu đưa! 】

Mặc Vân Hi cực kỳ hưng phấn, “BOSS, củ thuốc này là lễ vật nó đưa cho tôi, mượn dao găm dùng chút được không?”

Loại tình huống này rất quý dị, Lăng Phong chưa từng gặp qua, bất quá anh vẫn đưa dao găm cho Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi thật cẩn thận cắt lấy căn tu, thu vào không gian, lưu lại trên mặt đất tuyệt tự lại chậm rãi chui vào trong đất, tiểu dược thảo đung đưa chùm quả trên đầu, như là cáo biệt, sau đó lấy tốc độ cực nhanh chui vào bụi cỏ.

“Ai ~ nó đi rồi.” Mặc Vân Hi nhìn phương hướng tiểu dược thảo biến mất có điểm thất lạc, cậu lần đầu tiên gặp được dược liệu có thể cùng cậu câu thông, “Vậy hiện tại cậu đã có thể giải thích cho ta biết chuyện này rốt cuộc là sao chưa?” Tiếng Lăng Phong trầm thấp vang lên, tựa hồ đối với việc nô lệ nhỏ giấu diếm rất là bất mãn.

Mặc Vân Hi quay đầu lại, biểu tình Lăng Phong thực nghiêm túc, làm cho cậu có điểm sợ hãi, cậu không biết nên nói từ đâu, nhưng cậu không muốn giấu diếm Lăng Phong điều gì, ít nhất là đối với một phần năng lực của mình, cho dù hiện tại nói dối, anh ta sớm hay muộn cũng sẽ phát hiện.

“BOSS~~ kỳ thật tôi đối với dược liệu có một loại trực giác trời sinh ... Tôi không biết nên hình dung như thế nào, chính là có thể cảm giác được chúng nó biết được thiện ý của tôi, cũng thực dễ dàng cùng chúng nó thân cận, chính là như vậy.” Mặc Vân Hi tận lực thuyết minh đơn giản, bởi vì cụ thể thế nào cậu cũng không rõ ràng lắm, đây chính là năng lực sau khi cậu xuyên qua mới có.

Lực tương tác thực vật sao? Lăng Phong trầm mặc theo dõi cậu, có vài dị năng giả mạo hệ đẳng cấp cao, cũng có lực tương tác với thực vật, thậm chí có thể khống chế thực vật tiến hành công kích, nhưng anh nhớ rõ Mặc Vân Hi tựa hồ không có dấu hiệu dị năng thức tỉnh, hơn nữa cấp bậc tinh thần lực cũng gần giống như người bình thường ... Hướng hồ theo như anh biết thì không có dị năng giả nào có thể làm cho thực vật chủ động dâng ra rễ cây hoặc là quả của chúng, theo biểu hiện vừa rồi của cậu ta, loại năng lực này nếu nói là khống chế, không bằng nói là câu thông thì chuẩn xác hơn, nhưng ~ cùng thực vật câu thông, loại sự tình này thật sự có thể sao?

Mặc Vân Hi bị Lăng Phong nhìn chằm chằm có chút sợ hãi, ánh mắt như hắc diệu thạch ở trên người cậu quét vài lần, giống như là muốn đem cậu xuyên thủng, cậu ác hàn nghĩ, BOSS sẽ không đem cậu kéo ra ngoài làm thí nghiệm chứ? Quả nhiên không nên để bất luận kẻ nào biết sao?

“Chuyện này còn có ai biết?” Trên mặt Lăng Phong nhìn không ra cảm xúc gì.

“Không, chỉ có ngài biết!” Mặc Vân Hi khẩn trương cực kỳ, cậu không biết Lăng Phong đang suy nghĩ gì, sẽ đối xử với cậu như thế nào.

“Trước khi ta hiểu rõ năng lực này, không thể để cho bất luận kẻ nào biết, cũng không thể để bất luận kẻ nào nhìn thấy tình huống như ngày hôm nay.” Lăng Phong ánh mắt trầm xuống, “Tuyệt đối không thể, nếu không cho dù là ta, cũng không bảo hộ được cậu, hiểu không?”

Mặc Vân Hi sùng sốt, Lăng Phong đây là tính toán che giấu cho mình sao? Anh ta mới vừa nói phải bảo vệ mình?

“Nghe rõ chưa!” Lăng Phong lớn tiếng quát, nô lệ nhỏ của anh tựa hồ vẫn chưa hoàn toàn hiểu được tính nghiêm trọng của chuyện này.

“Vâng! Nghe rõ!” Mặc Vân Hi phản xạ có điều kiện lớn tiếng trả lời, đây là quân huấn lưu lại tật xấu cho cậu...

Bởi vì tình huống ngoài ý muốn phát sinh, Lăng Phong quyết định trực tiếp trở về Seterr thành giao nhiệm vụ, đối với cấm ngoại liên bị hủy bỏ, Mặc Vân Hi không dám đưa ra dị nghị, hơn nữa cậu hiện tại trong lòng cũng không yên, tuy rằng Lăng Phong tựa hồ là đáp ứng che giấu cho mình, nhưng anh ta rốt cuộc là nghĩ như thế nào...

Bữa tối không khí rất tệ, không ai mở miệng trước, Lăng Phong bình thường cũng rất ít nói chuyện, nhất là ở thời điểm dùng bữa, phần lớn thời gian đều là Mặc Vân Hi lủi lủi nói không ngừng, bất quá cậu hôm nay tương đối trầm mặc, trong lòng luôn luôn lo lắng, không biết Lăng Phong thấy thế nào, đối xử với cậu như thế nào.

Không khí quá mức áp lực làm cho Mặc Vân Hi có chút ẻo lải, com nước xong liền chui vào phòng tắm tắm rửa, ít nhất có thể tạm thời né tránh Lăng Phong, hiện tại cậu cũng rất xấu hổ. Trong phòng tắm hơi nước mù mịt, Mặc Vân Hi mệt mỏi tựa vào bồn tắm, tay không tự giác xoa vòng tinh thạch màu đen trên cổ. Đồi trước trên lưng cũng đeo một bí mật như vậy, bất quá có ông nội cùng cậu đối mặt, cậu chưa từng cảm giác được bất an cùng sợ hãi, nhưng đời này, Lăng Phong là người có thể tin tưởng sao? Giống như ông nội, vô điều kiện giúp cậu giữ bí mật, thậm chí bảo hộ còn bảo vệ cậu sao? Cũng giống như ông nội chờ cậu sao?

Lần tắm này Mặc Vân Hi cọ cọ xát xát khá lâu, thời điểm khi cậu khoác áo tắm từ trong phòng tắm đi ra, kinh ngạc nhìn Lăng Phong tựa vào đầu giường tra tư liệu, “BOSS...”

Lăng Phong đóng máy thông tin, trừng mắt nhìn cậu một cái, “Thực chậm, ta còn nghĩ cậu đã chết đuối trong bồn tắm.”

... Đây xem như cười lạnh sao? ! Đây là Lăng Phong ở chủ động giảm bớt không khí?

“Còn không lại đây, gối ôm.” Nói xong, Lăng Phong dẫn đầu nằm xuống, cực tự nhiên vươn cánh tay trái.

Mặc Vân Hi giật mình nhìn Lăng Phong, chậm rãi bò lên giường, gối lên cánh tay Lăng Phong vươn trên, “BOSS, tôi nghĩ ngài ~ sẽ không đến đây.”

“Hừ, bất quá chỉ là có chút năng lực, đã nghĩ cải lại mệnh lệnh của chủ nhân?” Một bàn tay to khác vòng lên thắt lưng Mặc Vân Hi, “Nấu com, gối ôm, cậu sẽ không thể nhàn hạ, cậu là nô lệ của ta, cả đời đều là của ta.”

Mặc Vân Hi không biết cậu hiện tại nên khóc hay nên cười, chỉ có thể cúi thấp đầu, “BOSS, cảm ơn ngài ~”

“Ân, ai bảo cậu là nô lệ tư nhân của ta.” Lăng Phong xoa mái tóc mềm mại của Mặc Vân Hi, “Chỉ cần người nghe lời, ta sẽ bảo vệ người, tin tưởng ta.”

“Ân ~ đây là bí mật của hai người chúng ta!” Mặc Vân Hi ngẩng đầu nhìn về phía Lăng Phong, lúc này biểu tình Lăng Phong so với ban ngày thì nhu hòa hơn rất nhiều, ánh mắt sâu và đen sắc nhìn cậu, có chân thật đáng tin kiên định, làm cho Mặc Vân Hi tâm tình bình ổn lại, người này, cậu có thể tin nhiệm! Anh ta sẽ bảo hộ cậu!

Nhìn thiếu niên trong lồng ngực, hướng anh lộ ra nụ cười hoàn toàn tin cậy không hề phòng bị, Lăng Phong không tự giác cúi xuống, nhẹ nhàng hôn lên trán Mặc Vân Hi, “Ngủ đi, ngày mai chúng ta xuất phát đi Ao Luosai Messi Zell.”

Mặc Vân Hi giật mình thất thần, chờ cậu phục hồi tinh thần lại, Lăng Phong tựa hồ đã ngủ? Ai? Đây tính là gì? Hôn sao? Là hôn đúng không? ! Trời ạ, Lăng Phong cư nhiên hôn cậu! Tuy rằng chỉ là nhẹ nhàng mà chạm lên trán, nhưng ~ nhưng ở thế giới này dặt tay đều phải tị hiềm, vậy cái này tính sao đây? !

Cậu lén lút nhìn mặt Lăng Phong ngủ say, không có sự sắc bén khi đối mặt với dị thú, không có sự nghiêm túc khi trách cứ mình, cũng không có loại cự tuyệt người khác đến gần, Lăng Phong như vậy, ngoài ý muốn xinh đẹp... Đêm nay, Mặc Vân Hi mất ngủ.

Sáng sớm nếm qua bữa sáng, Mặc Vân Hi liền đem căn tu ngày hôm qua tiểu dược thảo đưa lấy tất cả ra khỏi không gian, kỳ thật, bỏ qua việc bí mật bị người khác phát hiện, cậu đối năng lực có thể cùng dược liệu trao đổi này rất là kinh hi ! Tóm lại trước khi biết rõ rằng đây là dược liệu gì, sau đó lại đi xác nhận có phải dược liệu nuôi trồng cũng có thể cùng cậu câu thông ý thức?

Mặc Vân Hi ở trên mạng tìm kiếm tìm hơn nửa ngày, thủy chung không có tìm được dược liệu tương tự tiểu dược thảo, đây rốt cuộc là cái gì? Đột nhiên,

cậu chợt nhớ đến chủ quán thu mua Dư Văn Thanh của tiệm dược An Bối, ông ta phụ trách thu mua dược liệu, hẳn là có thể nhận ra những cái này.

Lăng Phong đang ở thư phòng cùng Tề Vũ trao đổi chuyện ở Ao Luosai Messi Zell, Mặc Vân Hi gõ cửa.

“Vào đi.”

Đẩy cửa ra, Lăng Phong cùng Tề Vũ đang ngồi ở trên ghế sofa tay cầm tư liệu, Mặc Vân Hi ngượng ngùng nói, “BOSS~ ngượng ngùng, quấy rầy hai người rồi, tôi muốn biết chúng ta khi nào thì đi?”

“Buổi chiều 3 giờ, có một chuyến bay đến Ao Luosai Messi Zell.” Lăng Phong nhú mày nhìn cậu, “Như thế nào? Có việc?”

“A, tôi muốn ra ngoài, đại khái hơn một giờ sẽ trở về, có thể chứ?” Cậu muốn đến tiệm dược An Bối xem đây rốt cuộc là loại dược liệu gì.

Lăng Phong trầm mặc, Tề Vũ lên tiếng trước, “Ha ha, Phong cậu đưa Vân Hi đi đi, còn lại giao cho tôi là được.”

“Ngạch ~ cảm ơn, không cần, tôi chính là đi tiệm dược, hai người còn có việc, tự tôi đi là được.” Mặc Vân Hi thật sự cảm thấy đây không phải là chuyện lớn gì, không cần người đi cùng.

Ai biết bên này Lăng Phong đã muốn đứng dậy, “Đi thôi, ta đưa cậu đi.”

“... Được, cảm ơn BOSS.” Nếu Lăng Phong đã quyết định, bình thường cậu có nói gì nữa cũng vô dụng, hơn nữa có xe để đi nhờ sao lại không đi chứ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

Hiệu thuốc An Bối đường số 3 Seterr thành.

“Dư quản lý, ngài khỏe.” Mặc Vân Hi chào Dư Văn Thanh đang đi ra, “Vị này chính là ông chủ của tôi, Lăng Phong.”

Dư Văn Thanh đẩy kính mắt viền vàng, tay phải phủ lên bả vai Lăng Phong hoàn thành nghi thức chào hỏi tiêu chuẩn của liên bang. “Lần đầu gặp mặt, ngài khỏe, tôi là quản lý thu mua Dư Văn Thanh.” Người đàn ông này ông vừa ra liền nhìn thấy, hiển nhiên là một dị năng võ giả, hơn nữa khí chất không tầm thường, bằng nhân lực nhiều năm tích lũy, thân phận người này hiển nhiên không thấp.

“Xin chào, Lăng Phong.” Lăng Phong không nhiều lời giới thiệu chính mình, tùy tiện tìm ghế ngồi xuống, anh chính là đưa Mặc Vân Hi đến đây mà thôi, đối với dược liệu và vân vân một chút cũng không cảm thấy hứng thú.

Dư Văn Thanh đối với hành động của Lăng Phong không để ý nhiều, dị năng võ giả phần lớn là ngạo mạn, ông xoay người cười với Mặc Vân Hi, “Không biết Mặc tiểu huynh đệ lần này mang đến cái gì?”

Mặc Vân Hi kéo Dư Văn Thanh ngồi xuống bên cạnh cậu rồi mới từ trong không gian lấy ra hai căn tu nhỏ đưa cho Dư Văn Thanh, “Dư quản lý, nói thật tôi cũng không rõ đây là gì, quản lý giúp tôi nhìn xem đây là có phải dược liệu không?”

Dư Văn Thanh tiếp nhận căn tu Mặc Vân Hi đưa đến, cẩn thận quan sát, nhìn một lúc mới nói, “Này thoạt nhìn như là rễ chùm kỳ lam tham, không biết tiểu huynh đệ từ chỗ nào phát hiện, có còn không?”

“Là thời điểm ta làm nhiệm vụ thì phát hiện, liền cất lấy hai cái này.” Lăng Phong giành trước đáp lại.

“Nga, kia thật sự là đáng tiếc, đây chính là dược liệu rất trân quý, thuộc loại dược liệu cấp 5, sử dụng cũng rất rộng rãi, chỉ là số lượng quá ít.” Dư Văn Thanh nhìn nhìn Lăng Phong, có điểm tiếc hận nói.

“Nga? Cấp 5? Cao như vậy.” Mặc Vân Hi cao hứng cực kỳ, “Kia Dư quản lý, loại dược liệu này có tác dụng gì?”

“Ha ha, xem ra tiểu huynh đệ quả nhiên là đối dược học cảm thấy hứng thú nha.” Dư Văn Thanh cười giải thích cùng Mặc Vân Hi, “Kỳ lam tham sử dụng rất rộng, không nói đến việc nó có nhiều loại tác dụng như bổ ngũ tạng, thanh hư độc, tăng nguyên khí, chỉ cần nói đến việc nó giúp tăng tiến tinh thần lực thôi là đủ rồi. Nó chính là nguyên liệu không thể thiếu khi điều chế rất nhiều loại đan dược.”

“Nga ~ chế đan cần dùng, loại này rất khó lấy sao?” Mặc Vân Hi nhớ tới bộ dáng nho nhỏ kia, không biết là nó có năng lực gì để tự bảo vệ mình.

“Phải a, rất khó lấy, hơn nữa không dễ bị phát hiện, loại rễ cây kỳ lam tham này đều phát triển sâu dưới đất, chỉ lộ ra một đoạn nhỏ trên mặt đất, thường trà trộn trong bụi cỏ dại, rất khó nhận ra, hơn nữa loại này biết di động, tốc độ di động tương đối mau, tuy rằng không có tính công kích, nhưng để bắt giữ thì không dễ.” Dư Văn Thanh dừng lại, hỏi Lăng Phong, “Không biết Lăng tiên sinh lúc ấy phát hiện như thế nào? Có thể nói cho tôi biết vị trí cụ thể

không?”

“Việc liên quan đến nhiệm vụ không thể nói, chính là ngẫu nhiên phát hiện, mới cắt hai cây cần tu, lại để cho nó chạy thoát.” Lăng Phong vẻ mặt nghiêm túc trợn mắt nói dối, mà ngay cả Mặc Vân Hi đều có điểm tin!

“Ai, thật sự là rất đáng tiếc, nhìn hai cây rễ chùm này, hẳn là sắp trưởng thành, rễ cây hoàn chỉnh còn cao hơn người trưởng thành, kỳ lam tham trưởng thành là dược liệu rất hiếm” Dư Văn Thanh cũng biết, hỏi thăm nhiệm vụ của dị năng võ giả tám phần là không có kết quả, hơn nữa nói vậy mấy khóa hồng mạn quả lần trước cũng là do Lăng Phong cho, ông mới không tin Mặc Vân Hi có thể đơn độc lấy được, hơn nữa xem khí chất người này hẳn là phẩm cấp không thấp, liền có lòng mượn sức, “Không biết Lăng tiên sinh có hứng thú nhận mấy nhiệm vụ thu thập của tiệm chúng tôi không? Hơn nữa về sau nếu trong lúc làm nhiệm vụ phát hiện ra dược liệu thì có thể hợp tác lâu dài.”

“Không cần.” Lăng Phong cự tuyệt rõ ràng

Mặc Vân Hi nhìn Dư Văn Thanh có điểm xấu hổ, vội giải thích, “Là thế này, chúng tôi sẽ đi Ao Luosai Messi Zell, về sau nếu có cơ hội trở lại Seterr thành, chúng ta cùng hợp tác.”

“A kia thật sự là đáng tiếc, tôi cảm thấy cùng Mặc tiểu huynh đệ khó được thân thiết, tôi đi ước lượng kỳ lam tham, đem tiền chuyển cho cậu.” Dư Văn Thanh cười đem cần tu cầm ước lượng, tổng cộng 280 khắc, do vì nhập đàn dược khan hiếm hàng, cho nên kỳ lam tham giá cả rất cao, giá thu mua 1 khắc là 1000 đồng liên bang, hai cái này, Mặc Vân Hi tổng cộng bán được 28W đồng liên bang, đây là ngoài dự kiến của cậu.

Thời điểm trước khi đi, Dư Văn Thanh cười gọi Mặc Vân Hi qua một bên, “Mặc tiểu huynh đệ, tôi có một người bạn qua thư, cậu ta ở Ao Luosai Messi Zell làm nghề buôn bán dược liệu, thu mua, bán sỉ, cái gì liên quan đến dược liệu thì đều làm cả, cậu nếu muốn học mấy cái này, về sau có cái gì cần có thể tìm cậu ta.” Nói xong liền đem địa chỉ hòm thư đưa cho Mặc Vân Hi. Nói thực ra ông cũng rất thích đứa nhỏ này, luôn thực khách khí có lễ, cũng không tính toán chi li.

“Tốt, cảm ơn Dư quản lý.” Mặc Vân Hi sau khi cùng Dư Văn Thanh chào tạm biệt, lôi kéo Lăng Phong đi mua đồ dùng mấy ngày tới mới về nhà.

Trên đường trở về, Mặc Vân Hi luôn luôn xem tư liệu kỳ lam tham trên máy thông tin. Cậu còn thắc mắc như thế nào không tìm được, nguyên lai kỳ lam tham là dược liệu cấp 5, hơn nữa không thuộc dòng cây loại nhỏ, rễ của nó còn dài hơn chiều cao của một người trưởng thành nhưng toàn giấu ở dưới lòng đất.

Hơn nữa Mặc Vân Hi càng xem lại càng cảm thấy kỳ lam tham này cùng dã sơn tham cậu biết trước kia có nhiều công hiệu tương tự, tỷ như cố nguyên phục mạch, bổ tỳ ích phế, nói tục chính là thuốc bổ giúp cường thân kiện thể. Bất quá kỳ lam tham này trân quý ở chỗ còn có thêm tác dụng tăng cường củng cố sung tinh thần lực, trở thành dược liệu được rất nhiều luyện đan sư chuẩn bị khi luyện đan.

Mặc Vân Hi trộm liếc Lăng Phong, anh ta vừa mới tiến giai, có phải hay không cần bồi bổ? Đã lâu không có làm dược thiện, hay là đợi đến Ao Luosai Messi Zell thì dùng kỳ lam tham này thử xem đi, hẳn là có tác dụng đối với thân thể. Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, lại nghĩ tới cái hôn đêm qua, sờ sờ trán, mặt không khỏi có chút nóng lên, trời ~ khi nào thì lão tử trở nên ngây thơ như vậy! Mặc Vân Hi trong lòng càng ngày càng cảm thấy mình không có tiền đồ.

Buổi chiều 2:40, Mặc Vân Hi đi theo Lăng Phong cùng Tề Vũ đi tới trạm trung chuyển trong Seterr thành. Nơi này có một đài hình tròn, người liên bang từ các nơi lui tới Seterr thành hoặc là trung chuyển phi thuyền đều phải dừng lại trong này. Seterr thành chỉ là một cái thành nhỏ hẻo lánh của Qi Nuocer đế quốc, cho nên trạm trung chuyển cũng không đông đúc lắm, ba người thực thuận lợi đi đến phi thuyền bay đến Ao Luosai Messi Zell.

Mặc Vân Hi hành lý rất ít, chỉ có mấy bộ quần áo Lăng Phong đưa cho cậu cùng một ít vật dụng hàng ngày vừa mới mua. Bất quá cậu kiên quyết muốn mang theo tiểu VI, tuy rằng Lăng Phong nói loại người máy gia dụng này ở Ao Luosai Messi Zell cũng có, nhưng cậu vẫn cảm thấy có cảm tình với tiểu VI hơn, dù sao lúc Lăng Phong không ở nhà vài ngày, đều là nhóc con này nghe cậu lải nhải.

Bởi vì tiểu VI chiếm đại bộ phận không gian của Mặc Vân Hi, cho nên cậu chỉ có thể dùng tay ôm túi đồ ăn vặt, túi này đựng thịt khô cậu làm sau khi trở về bằng thịt đất thú còn lại trong tủ lạnh. Cậu nghe Tề Vũ nói phi thuyền phải buổi sáng ngày mai mới có thể tới Ao Luosai Messi Zell, hơn nữa đồ ăn trên phi thuyền cho dù là khoang hạng nhất cũng không thể nào ngon được, Lăng Phong mỗi lần đều là ăn viên dinh dưỡng, cho nên cậu quyết định làm gấp chút thịt khô để ăn vặt.

Mặc Vân Hi là lần đầu tiên ngồi phi thuyền, có vẻ thực hưng phấn, nhưng có Tề Vũ ở đây, cậu vẫn tận lực thu liễm, cậu cảm thấy hồ ly hay cười tùm tùm này luôn quan sát cậu.

Đi vào khoang hạng nhất, tiếp viên xinh đẹp chào đón, “Ba vị tiên sinh buổi chiều tốt lành, mời phân hình máy thông tin.”

Ba người theo thứ tự phân hình máy thông tin, nữ tiếp viên mỉm cười đứng mực đưa bọn họ đến chỗ ngồi, “Có cái gì cần mời ấn nút này, chúc các vị đi đường vui vẻ.”

“Oa, thực rộng rãi ~” Mặc Vân Hi ngồi trên ghế ngồi xa hoa hưng phấn mà nơi nơi sờ loạn, lúc thì đem ghế dựa ngã ra sau, lúc thì lại bật công năng mát xa, thật là thoải mái a. Còn Lăng Phong thì vừa lên liền đem ghế ngồi điều chỉnh góc độ, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Khoang hạng nhất chỉ có bốn hàng gồm hai ghế, khoảng cách giữa các hàng rất xa, sẽ không quấy nhiễu lẫn nhau, mà lúc này vài người đang ngồi ở các hàng khác đều nhìn về phía Mặc Vân Hi, biểu tình khinh thường cười nhạo thẳng ngóc chưa nhìn thấy mặt bao giờ này.

“Ha ha, Vân Hi là lần đầu tiên ngồi phi thuyền?” Tề Vũ cảm thấy cậu nhóc này rất có ý tứ.

“Lần đầu tiên ngồi khoang hạng nhất.” Mặc Vân Hi theo bản năng trả lời.

“Ân, nếu nhầm chán, nơi này còn có quang kính kết nối với thế giới giả tưởng nga.” Tề Vũ nhấn cái nút trên tay vịn ghế ngồi, tay vịn mở ra, bên trong có một bộ quang kính.

“Ai ~? Còn có thể lên mạng, thật tốt quá!”

Phi thuyền đứng ba giờ cất cánh, thời điểm phi thuyền vừa mới bắt đầu bay lên không, Mặc Vân Hi ghé vào cửa sổ nhìn ra bên ngoài, cảm giác giống như đi máy bay, chẳng qua phi thuyền bay lên theo phương vuông góc, hơn nửa độ cao tương đối cao. Khi phi thuyền bắt đầu di chuyển, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó ngoài cửa sổ là một mảnh mù sương, cảnh vật gì cũng không thấy rõ, xem ra phi thuyền này quả nhiên so với máy bay thì nhanh hơn nhiều!

Lăng Phong luôn luôn nhắm mắt dưỡng thần, Tề Vũ đang nhìn máy thông tin, ngoài cửa sổ cũng không có cảnh sắc gì đặc biệt, Mặc Vân Hi chỉ có thể nhầm chán đội quang kính, đi vào thế giới giả tưởng giết thời gian.

Thời điểm lựa chọn địa điểm truy cập, Mặc Vân Hi do dự, không lựa chọn Seterr thành quen thuộc, mà là lựa chọn thành phố Ao Luosai Messi Zell. Cậu nghĩ trước tiên nên nhìn xem nơi chính mình sắp chuyển đến là như thế nào, hơn nữa trước kia Mặc Vân Hi, tựa hồ cũng là sinh hoạt tại thành phố Ao Luosai Messi Zell.

Hệ thống truyền tống Mặc Vân Hi đến thành phố Ao Luosai Messi Zell, cậu lập tức bị thành thị đồ sộ mỹ lệ trước mắt làm rung động. Nơi này không hổ danh là thủ đô của Qi Nuocer đế quốc. Vẫn có rất nhiều tòa kiến trúc hiện đại cao ngất trong mây, phi xa theo quỹ đạo xoay vòng trên không trung xẹt qua, giữa những tòa nhà san sát, cư nhiên có không ít kiến trúc mái vòm phong cách châu Âu, con đường cũng rất rộng lớn, toàn bộ chỉ dùng nham thạch màu trắng kiến tạo, tùy ý hai bên đường còn có thể thấy được các tác phẩm nghệ thuật bằng hoa cỏ được tỉ mỉ thiết kế, nhảy mắt làm cho Mặc Vân Hi có loại cảm giác thời không thác loạn.

Mặc Vân Hi hiện tại đang đi bộ ở quảng trường buôn bán phồn hoa nhất Ao Luosai Messi Zell. Những người đến nơi này đều mặc quần áo thời thượng, cửa hàng hai bên đều là kiến trúc phong cách châu Âu, trang hoàng tương đối sa hoa. Mặc Vân Hi nhìn lướt qua, trên cơ bản đều là trang phục thiên nhiên định chế, không khỏi cảm thán, khó trách toàn nghe người ta nói Seterr thành chỉ là cái thành nhỏ hẻo lánh mà thôi.

Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, so với việc đi dạo ở quảng trường buôn bán sa hoa như vậy mà không thể mua cái gì, còn không bằng đi đến đại học bọn họ sắp tới— học viện đế đô Saint Ovendo.

Suy nghĩ vừa chuyển, Mặc Vân Hi đã đi tới trước cửa học viện Saint Ovendo. Cửa học viện làm bằng đá trắng, hai bên đặt một con hùng sư màu vàng thật lớn. Sư tử trên lưng bán giương một đôi cánh chim màu vàng, phía trên cổng đá còn có một cổng vòm khắc chữ “Học viện Saint Ovendo” màu vàng thật to, mười phần thần thánh mà khí phái.

Mặc Vân Hi vừa muốn đi vào, liền bị bảo an ngăn ở ngoài, “Mời ngài phân hình thế học viên, học viện giả tưởng chỉ mở cho học viên đi vào học tập.”

Mặc Vân Hi sửng sốt, không có biện pháp, tuy rằng Lăng Phong nói đã nói Tề Vũ giúp cậu đi làm thủ tục nhập học, nhưng cậu bây giờ không có giấy chứng nhận gì, chỉ có thể phần nộ đi quanh hàng rào ngoài học viện một vòng, tuy là như vậy, cậu vẫn là sợ hãi than học viện khí phái. Trong hàng rào nơi nơi xanh um tươi tốt, chủng cây cối cao lớn cùng thực vật đa dạng, hoa cỏ, con đường trắng nõn rộng mở. Toàn bộ trường học đều mang phong cách Âu Châu thời kì văn hoá phục hưng, màu trắng cùng màu vàng giao tương hô ứng, làm cho nơi này có vẻ thần thánh mà trang nghiêm, thật không hổ là học viện đệ nhất đế đô.

Đang nhìn, cảm giác có người đẩy cậu, Mặc Vân Hi liền rời khỏi thế giới giả tưởng, gỡ quang kính.

Tề Vũ cười tùm tùm nói, “Nên ăn cơm, Vân Hi cậu xem xem có muốn ăn gì không?” Nói xong đưa cho cậu một quyền thực đơn.

Mặc Vân Hi tiếp nhận thực đơn đơn giản nhìn nhìn, tùy tiện chọn thịt thăn hương tiên, cùng nùng thang kiểu dáng Âu Tây, kỳ thật những nguyên liệu này cậu cũng chưa gặp qua, chỉ có thể nhìn hình ảnh mà chọn, hơn nữa cậu đối với cơm Tây không có hứng thú, thủy chung vẫn cảm thấy món ăn Trung Quốc ngon nhất.

Tề Vũ trực tiếp chọn phần cơm đặc biệt, về phần Lăng Phong anh không hỏi một tiếng, anh biết Phong không ăn đồ ăn trên phi thuyền.

Một lát sau, nữ tiếp viên đẩy toa ăn, đưa tới cơm Mặc Vân Hi bọn họ đã chọn, “Ngài khỏe, đây là thịt thăn hương tiên cùng nùng thang của ngài, mời chậm rãi dùng.” Lại mỉm cười bung lên cơm đặc biệt Tề Vũ chọn, “Có vấn đề gì có thể tùy thời tìm tôi, chúc các ngài ăn ngon miệng.”

“Ngô ~ phục vụ cũng rất chu đáo.” Mặc Vân Hi cắt thịt thăn bỏ vào trong miệng, cũng được mà, đầu khùng bố như Tề Vũ nói. Mắt nhìn Lăng Phong vẫn nhắm mắt dưỡng thần như cũ, là người này rất kiêng ăn đi.

Bất quá mình ở bên cạnh ăn nhiều như vậy trong khi anh ta lại bị đói, Mặc Vân Hi vẫn có chút băn khoăn, “BOSS~ ném thử chút thịt khô, rất được.”

Lăng Phong mở mắt, tiếp nhận thịt khô Mặc Vân Hi đưa tới, bỏ vào miệng. “Ân, cũng không tệ lắm.”

Bên này Tề Vũ nhìn Lăng Phong trực tiếp đem miếng thịt khô từ trên tay Mặc Vân Hi bỏ vào miệng, sợ hãi than không thôi, Phong khi nào thì dễ nuôi như vậy. Hít hít cái mũi, ân, bất quá mùi thơm thật.

“Tề trợ lý, muốn ném thử chút không?” Mặc Vân Hi cầm mấy miếng đưa cho Tề Vũ.

“Ha ha, tôi đang nghĩ có nên tìm Phong đòi không, vẫn là Vân Hi am hiểu ý người.” Ngô ~ hương vị thật sự không sai, nhóc con này tay nghề như thế nào tốt như vậy? Điểm ấy làm cho Tề Vũ rất là khó hiểu, đường đường là con trai của thượng tá mà còn cần học nấu ăn sao? Bất quá thật sự ăn thật ngon.

Mặc Vân Hi làm thịt khô trước tiên dùng gia vị ướp hơn một giờ, sau đó hong đến khi khô nước, tiếp đó nướng trên lửa lớn, cuối cùng mới bỏ vào lò nướng, cho nên hương vị đặc biệt ngon miệng.

Một cái dầu ló ra từ phía sau chỗ ngồi của Tề Vũ, “A? Thơm quá a, mấy người ăn cái gì vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

Mặc Vân Hi ngẩng đầu nhìn lại, người nói chuyện chính là một thiếu niên nhìn qua xấp xỉ tuổi cậu, một đầu tóc hồng, cười lộ lên lộ ra hai cái răng hổ, nhìn giống như ánh mặt trời.

“Oa ~ thơm quá a, mấy người ăn cái gì vậy, có thể cho tôi nếm thử chút không?” Tính cách thiếu niên cũng thực sáng sủa, bộ dáng tùy tiện ăn uống này khá giống Mặc Vân Hi.

“Nhạ ~ thịt khô, cho cậu nếm thử chút.” Mặc Vân Hi đưa mấy miếng cho cậu ta.

Thiếu niên cười hi hi chạy đến chỗ trống cạnh Mặc Vân Hi bọn họ, “Xin chào, tôi là Mark • Myron, gọi tôi Mark là được.”

“Xin chào, tôi gọi là Mặc Vân Hi.” Mặc Vân Hi mắt nhìn Lăng Phong thờ ơ cùng Tề Vũ cười tủm tỉm ăn com đặc biệt, do dự không biết có nên giới thiệu cho Mark hay không.

“Ngô ~ thịt khô này ăn quá ngon, mọi người mua ở đâu vậy?” Mark một bên tước thịt khô, mồm miệng không rõ hỏi Mặc Vân Hi, “Đúng rồi, mấy người cũng là đến Ao Luosai Messi Zell đi, tôi thì đến trường, về sau có thể cùng ra ngoài chơi.”

“Cậu là học sinh? Cậu học trường nào?” Mặc Vân Hi tò mò hỏi.

“Tôi là tân sinh năm nay của học viện đế đô Saint Ovendo, đây chính là giấc mộng đại học của tôi.” Mark tò mò nhìn Lăng Phong cùng Tề Vũ, “Bọn họ là bạn của cậu sao?”

“Ngạch ~ đúng vậy, vị này chính là Lăng Phong, bạn... của tôi, vị này chính là Tề Vũ.” Chắc, nguyên lai là bạn học tương lai, Mặc Vân Hi không biết nên giới thiệu Lăng Phong như thế nào nữa, nhưng cậu thật sự không muốn nói ra thân phận xấu hổ của mình, chỉ hy vọng Lăng Phong có thể chừa chút mặt mũi cho cậu.

Lăng Phong hướng Mark gật đầu, tiếp tục ăn thịt khô, cũng không vạch trần Mặc Vân Hi.

Tề Vũ mỉm cười cùng Mark chào hỏi, “Xin chào, tôi là Tề Vũ, thật là trùng hợp, Vân Hi cũng là đi học ở học viện Saint Ovendo.”

“A? Cậu cũng là học viên của Saint Ovendo? Thật trùng hợp, tôi là tân sinh hệ người máy, cậu thì sao?” Mark kích động nhìn Mặc Vân Hi, không nghĩ tới nhanh như vậy đã có thể kết giao với bạn cùng trường, thật sự là quá tốt.

“Tôi ~” Mặc Vân Hi do dự nhìn nhìn Tề Vũ.

“Ha ha, Vân Hi là học hệ được, cũng là tân sinh năm nay.” Tề Vũ giúp Mặc Vân Hi trả lời.

“Kia thực thật tốt quá, cậu trọ ở trường sao? Chúng ta về sau có thể thường xuyên cùng nhau chơi đùa rồi!” Mark hưng phấn nói.

“Không, cậu ta không ở trong trường.” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của Lăng Phong đột nhiên vang lên, “Cậu ấy ở chỗ ta.”

Mặc Vân Hi xấu hổ gật đầu, “Khụ ~ đúng vậy, chúng tôi ở cùng chỗ, bất quá có cơ hội chúng ta vẫn là có thể cùng nhau chơi đùa.”

“Nga, như vậy a, không quan hệ, tôi có thời gian có thể đi tìm mấy người, đúng rồi, thịt khô này ăn ngon quá, cậu nói cho tôi chỗ nào bán đi?” Mark ăn xong miếng thịt khô cuối cùng trong tay, ánh mắt chăm chú nhìn thịt khô trong tay Lăng Phong.

Lăng Phong hoàn toàn không nhìn ánh mắt của cậu ta, tự cổ tự địa ăn.

Mặc Vân Hi nhìn Lăng Phong, cũng không dám để Mark ăn thịt khô trong tay Lăng Phong, “Ngạch, nếu cậu thích lần sau tôi sẽ làm nhiều hơn, mọi

người cùng nhau ăn.”

“A? Đây là cậu làm ? Trời! Mặc Mặc cậu thực rất có khả năng, về sau nếu ai cưới cậu, thật sự là rất có phúc đó!” Mark quyết định, người bạn tên Mặc Vân Hi này cậu nhất định phải kết giao, ngấm lại liền chảy nước miếng a.

Mặc Vân Hi tròn tròn mắt, “Cái gì a, tôi là con trai!”

“Ngạch, tôi biết, bất quá Mặc Mặc cậu thật sự bộ dáng thực hiền thực, tôi cũng không biết vì cái gì, chính là cảm thấy cậu thực thích hợp lập gia đình, ha ha ~!” Mark là một tên nhanh nhồm nhanh miệng, cũng không quản Mặc Vân Hi có mắt hứng hay không.

“Cậu người này ~ ai, quên đi!” Mặc Vân Hi cũng biết chính mình hiện tại bộ dáng như con gái, tức giận cũng không tốt, bất quá cậu càng cảm thấy hứng thú đối với một chuyện khác, “Mark, cậu nói cậu là hệ người máy?”

“Àn, phải a, tôi bây giờ là dị năng võ giả cấp 3, thiên phú không cao lắm, hơn nữa là thổ hệ lực lượng hình, cho nên chỉ có thể lái người máy.” Đối với điểm ấy cậu không để ý lắm, anh trai cậu tham gia quân ngũ, cậu học hệ người máy, về sau tám phần cũng sẽ vào quân bộ.

“Oa ~ vậy cậu có người máy sao? Có thể cho tôi xem không?” Mặc Vân Hi đi vào thế giới tương lai, hiện tại tiếc nuối duy nhất chính là không được tận mắt nhìn thấy người máy, cho dù Lăng Phong nói rất nhiều lần người máy không lợi hại thế nào, nhưng cậu vẫn đối với tư liệu người máy chảy nước miếng thật lâu!

“Tốt, chờ đến trường học tôi cho cậu xem, cậu còn có thể ngồi trong đó, bất quá kích hoạt trạng thái chiến đấu thì không được, sẽ làm cậu bị thương.” Mark thực sáng khoái đáp ứng.

“Quá tuyệt vời! Cậu thật là anh em tốt!” Mặc Vân Hi cảm thấy cậu cùng Mark nhất định có thể trở thành bạn tốt, cậu thích người sáng khoái.

Dọc theo đường đi Mặc Vân Hi cùng Mark đều lú lú tán gẫu không yên, Tề Vũ ở một bên nhìn tư liệu, thường thường cũng sẽ cười nói hai câu, không cảm thấy cảm giác nặng nề khi đi chung, không khí rất náo nhiệt, thẳng đến buổi tối, Lăng Phong lạnh lùng nói một câu, “Ngủ, đừng làm ồn.”

Ba người liền tự động tự giác ngậm miệng lại, Mark cũng lưu luyến trở về chỗ ngồi của mình, thời điểm 11 giờ, trên cơ bản mọi người đều đang ngủ, ánh sáng tối dần xuống, chỉ có hai hành khách còn mở đèn trên tay vịn ghế ngồi.

Mặc Vân Hi ngủ mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy có người đem cậu kéo qua, mùi hương quen thuộc làm cho cậu cảm giác thập phần an tâm, cậu theo bản năng hướng lồng ngực người nọ nhích lại gần, lại nặng nề ngủ say.

Tề Vũ thân là dị năng võ giả cao cấp, đối với hoàn cảnh chung quanh cực kỳ mẫn cảm, cho dù ở trong bóng tối cũng có thể đại khái nhận ra tình huống cơ bản. Anh không tiếng động nhìn chằm chằm hai người ôm nhau ngủ, đôi mắt hồ ly hẹp dài hiện lên một tia sáng không rõ.

Buổi sáng 8 giờ, Mặc Vân Hi bị Mark lay tỉnh, “Mặc Mặc, Mặc Mặc, chớ ngủ, sắp đến Ao Luosai Messi Zell rồi.”

Mặc Vân Hi còn buồn ngủ, mái tóc ngắn mềm mại màu cây đay rối tung, đôi mắt hạnh nửa mở, mới vừa tỉnh ngủ nên mặt còn có chút hồng nhuận, “Oa ~ Mặc Mặc cậu thật sự là rất đáng yêu đó!” Mark đang muốn một phen nhào qua, lại bị Lăng Phong nhẹ nhàng đẩy một cái ngã về ghế ngồi. Mark không khỏi sùng sốt, thật mạnh! Người này gọi là Lăng Phong, tuy rằng ngày hôm qua chỉ biết thực lực của anh ta khẳng định ở trên mình, nhưng không nghĩ tới lại mạnh như vậy? Rõ ràng cùng năm với mình.

“Àn? Nhanh vậy sao?” Mặc Vân Hi còn đang mông lung muốn làm rõ trạng huống, “Mark? Cậu làm sao vậy?”

Mark phục hồi tinh thần lại, vừa cười mỉ mỉ đối Mặc Vân Hi nói, “Mặc Mặc, tôi xuống phi thuyền sẽ đến trường học nhận phòng ký túc xá, không thể giúp cậu, tôi lưu địa chỉ hòm thư cho cậu, sau lễ khai giảng, nếu cậu tới trường học nhớ tìm tôi đó!” Vốn Mark muốn nói mấy ngày nay sẽ tìm thời gian đi tìm Mặc Vân Hi, nhưng nhìn nhìn Lăng Phong mặt lạnh băng, liền không dám nói ra miệng.

“Àn, tốt, chúng ta gặp ở trường!” Mặc Vân Hi cao hứng nhận lấy địa chỉ hòm thư của Mark, đây là người bạn đầu tiên cậu kết giao ở trường, không nên bỏ lỡ! 9 giờ, phi thuyền ngừng ở chuyển trung trạm tại thành tây Ao Luosai Messi Zell, Tề Vũ dẫn đầu đi xuống phi thuyền, Mặc Vân Hi cùng Mark nói lời từ biệt rồi theo sát Lăng Phong tìm Tề Vũ ở cửa ra, anh ta đỗ một chiếc phi xa màu bạc ở bên ngoài chờ bọn cậu.

Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi lên phi xa, Tề Vũ hỏi, “Phong, về nhà cậu trước hay là về bên gia trước?”

“Nhà tôi, buổi chiều tôi tự mình về.” Lăng Phong tựa hồ không quá thích đề tài này, trầm mặc nhìn Ao Luosai Messi Zell quen thuộc ngoài cửa xe, lại nhớ tới cái chỗ này.

“Tốt, Vân Hi muốn về nhà không? Tôi lát nữa không có việc gì, cũng có thể đưa cậu về.” Tề Vũ cười nhìn về phía Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi vừa lúc nhìn phong cảnh bên ngoài xe, cùng với những gì cậu thấy ở thế giới giả tưởng thì không khác lắm, toàn bộ thành thị hiện đại lại mang theo nồng đậm phong cách châu Âu, nhưng lại cũng có thể kỳ diệu dung hợp lại với nhau.

“A? Tôi?” Mặc Vân Hi chợt nhớ đến cha cũng ở Ao Luosai Messi Zell, “Tôi ~ tôi không quay về, không nghĩ trở về.” Cậu khẳng định hiện tại trong cái nhà kia không ai hoan nghênh cậu, hơn nữa cậu cũng không nhận thức cái gọi là “thân nhân”, vẫn là không nên tiếp xúc nhiều thì tốt hơn.

Tề Vũ lý giải gật đầu, “Được rồi, ngày mai tôi đưa cậu tới trường học làm thủ tục nhập học, nhận chương trình học cùng chế phục.”

“Được, cảm ơn Tề trợ lý!”

Phi xa chậm rãi chạy vào một tiểu khu sa hoa. Nơi này nếu nói là nhà, không bằng nói là biệt thự nhỏ độc lập, kết cấu hai ba tầng, tuy rằng chiếm diện tích không lớn, nhưng mỗi hộ đều có tiểu viện cùng ga ra riêng, hơn nữa cửa tiểu khu có hệ thống bảo an nghiêm mật, trong tiểu khu thực im lặng, hơn nữa hoàn cảnh cùng xanh hoá đều phi thường tốt.

Tề Vũ đem xe dừng ở trước một tiểu lâu hai tầng, “Phong, xe ở ga ra, buổi chiều tôi không cùng cậu về được, có chút việc phải về công ty, Vân Hi, ngày mai buổi sáng 9 giờ tới đón cậu, xin chào.”

“Tốt, cảm ơn Tề trợ lý ~” sau khi Mặc Vân Hi cùng Tề Vũ nói lời từ biệt thì đi theo Lăng Phong vào biệt thự, bên trong trang hoàng vẫn là phong cách nhất quán của Lăng Phong, đơn giản mấy màu đen trắng xám, đường nét lưu loát, không có trang trí gì thêm.

“Oa, nơi này so với nhà ở Seterr thành lớn hơn, cũng là tự ngài kiếm tiền mua sao?” Mặc Vân Hi tò mò nhìn khắp nơi.

“Không phải, là gia tộc cung cấp, cách trường học rất gần.”

Mặc Vân Hi nhận ra Lăng Phong từ lúc xuống phi thuyền đã bắt đầu kì quái, áp khí rất không thích hợp, vẫn luôn nặng nề, “BOSS, phòng của tôi ở đâu? Đúng rồi, ngài có đói bụng không? Tôi làm đồ ăn cho ngài nhé, bữa tối ngày hôm qua ngài cũng không ăn.”

“Không cần, tận cùng hành lang trên lầu là phòng ngủ, cậu tự mình thu xếp đồ đạc, ta buổi tối trở về.” Nói xong, Lăng Phong cũng không quay đầu lại liền đi ra cửa.

Mặc Vân Hi nhìn bóng dáng Lăng Phong, cảm thấy Lăng Phong tựa hồ đã thật lâu không lãnh đạm với cậu như vậy, anh ta đây là làm sao vậy?

Lăng Phong đi rồi, Mặc Vân Hi lại bắt đầu chuyển vòng vo. Cậu đầu tiên là đem tiểu VI ra khỏi không gian, sau đó lại lấy ra rất nhiều bát đĩa bồn chậu và vân vân, cậu lượn trước căn hộ của Lăng Phong bên này hẳn là không có gì, cho nên đều mang theo. An bài tiểu VI đi sửa sang lại phòng bếp, chính mình lên phòng ngủ trên lầu hai.

Đẩy ra cửa phòng ngủ, “Ác ~ thật lớn!” Gian phòng ngủ này là một phòng xép, bên ngoài là một khu nghỉ ngơi nhỏ, một ghế sofa, thiết bị nghe nhìn, trong góc còn có một cái bàn học, bên trên cài đặt hệ thống thông tin. Giữa phòng xép là một cái giường thật lớn, tuy chỉ toàn một màu xám cũng không quá mức lạnh như băng, khung giường màu vàng nhạt, nằm lên thực mềm mại thoải mái. Phía bên tay trái là một bức tường thủy tinh bán trong suốt, bên kia là phòng tắm, tường màu đen, bồn tắm mát xa màu trắng thật lớn.

Mặc Vân Hi nghĩ, đây là phòng ngủ của cậu sao? Có phải quá cao cấp rồi không? Bất quá đây đúng là căn phòng tận cùng trong hành lang mà. Tóm lại trước đem quần áo sắp xếp lại đã. Cậu nhớ rõ một bên tường bên cạnh giường là cửa đây, hẳn là tủ quần áo. Thời điểm chờ cậu kéo cái cửa ra, sững sờ, đây là một phòng treo quần áo, đại khái có khoảng 20 khung gỗ, bên trong chính tề treo đầy quần áo đàn ông, xem hình thức cũng kích cỡ, hẳn là của Lăng Phong. “Đây là phòng ngủ của Lăng Phong?”

Mặc Vân Hi bỗng nhớ tới gần đây mình với Lăng Phong tựa hồ là ngủ cùng nhau, mặt có chút nóng lên, ý tứ của anh ta hẳn là để cậu tiếp tục làm gối ôm đi, Mặc Vân Hi nghĩ như thế, lung tung tìm khung gỗ cùng móc treo, đem mấy bộ quần áo của mình treo lên.

Buổi tối 8 giờ, Lăng Phong mới trở về, thoạt nhìn có chút mệt mỏi.

“BOSS, ăn chưa? Tôi làm canh chờ ngài về.” Mặc Vân Hi từ trong phòng bếp chạy ra, Lăng Phong nếu còn không trở về phòng chừng cậu đã đói chết.

“Ăn, cùng nhau ăn đi.” Lăng Phong mắt nhìn Mặc Vân Hi, biểu tình nghiêm túc có chút buồn lòng, ít nhất còn có một người chờ anh về ăn cơm.

“Đến ~BOSS, ném thử chút, đây là gà hầm nhân sâm tôi làm, tuy rằng không biết là thịt chim gì, nhưng hương vị tôi ném qua thấy rất tốt, hơn nữa tôi dùng kỹ lam tham đun 4 mấy giờ nga, rất bổ !” Mặc Vân Hi múc canh gấp thịt đầy bát Lăng Phong.

“Kỹ lam tham? Đây không phải là dược liệu sao?” Lăng Phong đối với tay nghề Mặc Vân Hi rất yên tâm, nhưng thuốc này không thể ăn bậy, nhất là dị năng võ giả, bình thường dùng dược đều phi thường cẩn thận.

“Ngạch, ngài yên tâm đi, đây là dược thiện! Lần trước nói với ngài rồi, hơn nữa tôi đã cẩn thận nghiên cứu qua, cam đoan không có vấn đề, đối thân thể rất bổ dưỡng.” Mặc Vân Hi cực lực đề cử, “Ngài không phải mới tiến giai sao? Cố ý làm cho ngài dễ bồi bổ thân thể, tôi không phải nói trước kia tôi thường xuyên làm sao, ngài cứ yên tâm ăn là được.”

Lăng Phong vẫn là hoài nghi nhìn nhìn Mặc Vân Hi, không có bắt đầu ăn, “Không có tác dụng phụ gì đi?”

“Không có việc gì, ngài yên tâm, tôi để lại vài miếng kỹ lam tham, nhạ ~ buổi chiều tôi còn uống thử một chén, hiện tại không phải rất vui về đây sao!” Thời điểm buổi chiều Mặc Vân Hi mới vừa làm xong, thử một chén, nói thật hiệu quả phá lệ tốt, khoa trương chính là, cậu cảm thấy khí sắc đều lập tức hồng nhuận hơn, muốn nói được hiệu như thế nào rõ ràng như vậy, cậu nghĩ chắc là vấn đề thể chất. Thân thể này tựa hồ đặc biệt thụ bổ, dược tính gì đó ở trên người cậu phát huy tác dụng tương đối mau, lần trước thời điểm ăn hồng mạn quả cũng là như vậy, cậu về sau còn cố ý lên mạng tra xét, người bình thường căn bản không có tác dụng rõ ràng như vậy.

Lăng Phong cuối cùng vẫn là lựa chọn tin tưởng cậu, hơn nữa khi ăn hương vị thật sự rất tốt, nước canh là màu vàng nồng đậm, ngay cả xương cốt đều hầm nhừ to, hơn nữa uống xong bát súp kỹ lam tham tinh thần lực cũng nhận được một chút thư hoãn, tựa hồ cũng không mệt mỏi như vậy, nó lệ nhỏ

luôn có thể mang đến cho anh một ít kinh hi.

Bởi vì thể chất hiện tại của Mặc Vân Hi rất dễ bỏ đường, cho nên bữa tối cậu chỉ ăn hai khối thịt, còn lại đại đa số, cơ hồ đều vào bụng Lăng Phong.

Tác giả có lời muốn nói: hắc hắc,

Loạn dùng được hậu quả thực nghiêm trọng nga ~

PS: có người thể hư có thể bỏ

Có người khô nóng không thể bỏ

Mọi người không nên uống bậy thuốc bỏ nga ~

Lee: Mãi mới thấy tác giả nói được câu chí lý.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

“BOSS, phòng của tôi là phòng cuối hành lang tầng hai sao?” Mặc Vân Hi nhớ tới chuyện phòng ngủ.

“Ừ.”

“Ai? Nhưng đó rõ ràng là phòng ngài mà.”

“Cậu là gối ôm của ta, đương nhiên cùng phòng với ta.” Lăng Phong đương nhiên nói.

Mặc Vân Hi thực bất đắc dĩ, xem ra về sau thật sự phải cùng Lăng Phong ngủ trên cùng một chiếc giường rồi.

Không khí bữa tối thực thoải mái, Lăng Phong dẫn đầu lên lầu nghỉ ngơi, hôm nay ứng phó mấy người ở nhà chính làm anh cảm giác rất mệt, hơn nữa trong lòng có chút phiền táo.

Mặc Vân Hi thời điểm đi vào phòng ngủ, Lăng Phong đang tựa vào đầu giường nhắm mắt dưỡng thần, sợ quấy rầy đến anh ta, Mặc Vân Hi khinh thủ khinh cước chạy vào phòng tắm, chuẩn bị tắm một cái, hương thụ bồn tắm mát xa cao cấp cỡ lớn này.

Đội Mặc Vân Hi đóng cửa phòng tắm, Lăng Phong mở mắt, trầm mặc nhìn chằm chằm bóng người mơ hồ trên tường thủy tinh, đôi mắt đen giống như hồ sâu không đáy. Uống một bát tô canh nóng, bây giờ dạ dày vẫn còn ấm áp, tinh thần lực cũng được thư hoãn, cảm giác thư thái rất nhiều, hơn nữa nhìn cậu ta như vậy, tựa hồ trong thân thể có một cỗ ấm áp xao động chảy xuôi (Lee: hí hí hí *cười bí ôi-ing*).

Mặc Vân Hi thời điểm từ trong phòng tắm đi ra, gặp Lăng Phong vẫn còn duy trì tư thế vừa rồi, liền nghĩ giúp anh ta đem gối đầu hạ thấp xuống cho dễ ngủ. Cậu rón ra rón rén bò lên trên giường, nhẹ nhàng đem đầu Lăng Phong nâng lên, hạ đệm dựa...

Lúc này, bỗng nhiên một trận thiên toàn địa chuyển, lúc lấy lại tinh thần thì Mặc Vân Hi kinh ngạc phát hiện chính mình đang bị Lăng Phong đặt ở dưới thân, “BO~BOSS? Tôi chỉ là muốn giúp ngài điều chỉnh tư thế, như vậy rất dễ bị sỏi cổ.”

“Ân ~ còn chưa muốn ngủ.” Tiếng nói trầm thấp mang theo một chút khàn khàn bình thường không có, nghe lại có chút hương vị hấp dẫn.

“Ngạch ~~ kia, vậy ngài tiếp tục dựa vào đi, tôi...” Mặc Vân Hi còn muốn nói điều gì, nhưng chỉ cảm thấy được trên đùi có cái đồ vật nhiệt nhiệt gì đó đang cọ vào! Thân là một người đàn ông, cậu đương nhiên hiểu được đây là tình huống gì!

“B~BOSS~~ ngài, ngài không phải là?” Trời ạ, với tư thế hiện tại này, Mặc Vân Hi cảm thấy tình cảnh của mình rất không tốt lành!

“Khó chịu ~ hư, đừng nhúc nhích.” Lăng Phong đè thấp thân mình, cơ hồ đè lên Mặc Vân Hi, hai người đều có thể rõ ràng cảm nhận được hô hấp dồn dập cùng tiếng tim đập của đối phương, loại tình huống này rất ái muội !

“BOSS, ngài như thế nào đột nhiên ~” Mặc Vân Hi hoảng sợ, nhưng cậu biết, loại tình huống này chính mình tốt nhất nên thành thật chút, huống hồ nếu Lăng Phong thật sự muốn đối với cậu gì đó, phòng chừng cậu cũng không chạy thoát được, cậu cũng không cảm thấy trị số chiến đấu của bản thân cao hơn heo rừng cưa.

Bất quá Lăng Phong đây là làm sao vậy, cậu vẫn cảm thấy Lăng Phong là một người lãnh tính, cho dù mỗi ngày ôm cậu ngủ, cũng đều rất quy củ, chỉ có cậu là thường xuyên mặt đỏ tím đập.

“Canh ~ kỳ lam tham ~” Lăng Phong như là đang cực lực áp xuống, thanh âm trầm thấp mà khàn khàn.

Cái này Mặc Vân Hi choáng váng, này xem như tự làm tự chịu sao? Một bát súp dẫn phát huyết án? Mặc Vân Hi thật sâu cảm nhận được cảm giác nguy cơ trước nay chưa từng có.

“BO~ ngô...” Mặc Vân Hi vừa muốn nói gì, nụ hôn cuồng nhiệt bá đạo đem lời nói của cậu tất cả đều chặn trong miệng.

Lăng Phong nhẹ nhàng mà khẳng định phiền mọi non mềm của cậu, đầu lưỡi trúc trắc lung tung thăm dò, Mặc Vân Hi dễ dàng cảm nhận được Lăng Phong ấn nhấn cùng tìm đập cuồng loạn, tuy rằng đã muốn phân không rõ tiếng tìm đập kia rốt cuộc là của cậu hay là của anh ta.

“Ngô ~BOSS, ngài hãy nghe tôi nói...” Mặc Vân Hi dùng hết sức bình sinh, rốt cục né tránh được Lăng Phong cuồng thế hôn, “Ngài ~ ngài hiện tại chính là... Ân ~ chính là phản ứng với được vật...” Mặc Vân Hi thở gấp đại khí, “Tất cả mọi người đều là đàn ông, tôi ~ tôi thực lý giải! Nhưng là...”

“Cậu hạ được, cậu phụ trách.” Lăng Phong một đôi mắt đen thâm thúy nhìn thật sâu Mặc Vân Hi, không tự giác liếm liếm môi, hương vị tựa hồ tốt đến thần kỳ...

“Ngạch ~” Mặc Vân Hi hiện tại đại não trống rỗng, không biết tự hỏi như thế nào, nhưng cậu rõ ràng, thời điểm đàn ông tình trùng thượng não, ai cũng được, cho dù không phải thật sự thích. Cho nên vì bảo vệ hoa cúc của bản thân, tránh cho mọi người sau này phải xấu hổ, cậu cảm thấy hẳn là nên khuyên nhủ Lăng Phong, “BOSS, ngài cũng không phải thật sự thích tôi, chính là ~ xúc động sinh lý, nơi này không phải nếu gây ra chuyện gì đều phải tự mình phụ trách lấy sao? Ngài đến lúc đó khẳng định sẽ hối hận...”

Lăng Phong khựng lại, phụ trách... sao? Anh nhìn thật sâu thiếu niên dưới thân, lúc này trên da thịt trắng nõn phỉếm một màu phấn hồng mê người, hạnh mầu ướt át không biết làm sao để trốn tránh tầm mắt của anh, phiền mọi non mềm bởi vì nụ hôn vừa rồi mà càng thêm kiều diễm ướt át, Lăng Phong nhẹ nhàng hôn lên mái tóc màu đen mềm mại kia, “Được ~”

“Ân, ai? Được? ! Được cái gì?” Mặc Vân Hi không hiểu ý Lăng Phong, chỉ cảm thấy khuôn mặt tuần tú phóng đại, môi lại bị công hãm, lần này nụ hôn ôn nhu mà triền miên, làm cho Mặc Vân Hi cơ hồ say mê trong đó... Không đúng! Không phải như thế, không nên như thế này! Lão tử là đàn ông! Mặc Vân Hi nắm lấy một tia lý trí cuối cùng, giống như nắm lấy cọng rom cứu mạng.

“Ngô ~BO~BOSS, ngài ~ ngài chờ một chút!” Mặc Vân Hi đẩy Lăng Phong ra, “Chúng ta ~ chúng ta như vậy là không đúng, nếu không... Nếu không tôi dùng tay giúp ngài!” Mặc Vân Hi cắn răng một cái, hôm nay bất cứ giá nào cũng phải ngăn chặn chuyện này, nói xong, mặt đỏ đến độ sắp nhỏ máu.

“Phốc ~” Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi biểu tình khẳng khái hy sinh, nhìn không được bật cười, sủng nịch xoa đầu cậu, nghiêng người nằm bên cạnh, “Được ~”

“Ngạch ~” anh ta đây là đáp ứng? OMG! Tuy rằng đề nghị này là cậu nói ra, nhưng... thế này phải xuống tay như thế nào mới tốt đây? ! Mặc Vân Hi quần cực kỳ, cậu trước kia thường xuyên tự mình lộn, nhưng giúp người khác vẫn là lần đầu tiên, hơn nữa như thế nào lại có chuyện hoang đường như vậy! Bất quá vì hoa cúc, Mặc Vân Hi cắn răng một cái, liều mạng! Bàn thon dài run rẩy phủ lên thứ nóng cháy của Lăng Phong...

Lăng Phong đầu tiên là cứng đờ, lập tức rất nhanh trầm tĩnh lại, anh kéo đệm dựa qua một bên, tà ý ở đầu giường, nhìn Mặc Vân Hi quần bách vì anh phục vụ, ngay cô cũng đều ứng đồ, đôi tai khéo léo càng như sắp nhỏ máu, Lăng Phong nhẹ nhàng gọi lên khoe môi, ngay vừa rồi, anh tựa hồ hiểu được một việc, bắt được một đáp án...

“Uy, BOSS, đừng nhìn chăm chăm tôi!” Mặc Vân Hi thật sự rất muốn tìm một cái lỗ để chui vào, chẳng những là bởi vì hiện tại đang làm chuyện này, cũng bởi vì cái đó của Lăng Phong làm cậu có một cảm giác tự ti mãnh liệt, cậu thật sự bị đã kích.

“Tốt ~” giọng nói khàn khàn mang theo ít ôn nhu, Mặc Vân Hi nghe được mà trong lòng tê dại.

“Uy, đừng nói ra miệng!” Mặc Vân Hi cảm thấy hôm nay rất dọa người, Lăng Phong nhìn thấy bộ dáng đáng chê cười này của cậu!

“Ân ~”

“Như thế nào lại nghe lời như vậy?” Mặc Vân Hi cảm thấy hôm nay Lăng Phong rất không thích hợp, ngẩng đầu lại nhìn vào một đôi mắt đen ôn nhu như hồ nước, xấu hổ lập tức cúi đầu, “Khụ ~BOSS, đừng nhìn tôi, ngài cũng phối hợp chút đi a!”

“Ân, gọi ta Phong ~” bàn tay to ôn nhu nhẹ nhàng chạm lên trán Mặc Vân Hi, “Vân Hi ~ gọi ta Phong ~”

Mặc Vân Hi cứng đờ, tim thoáng chốc giống như đột nhiên bị cái gì đó đánh trúng mà ngừng đập, lại đột nhiên cuồng loạn như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, căng thẳng lên, tay không tự giác tăng thêm lực đạo...

“Tê ~” Lăng Phong kêu một tiếng...

“Ngạch ~BOSS, ngài không sao chứ!” Mặc Vân Hi bối rối nhìn về phía Lăng Phong.

Lăng Phong cười khỏ hớn trán cậu, “Không có việc gì.”

“Ân, kia ~ vậy là tốt rồi ~ Phong...”

Buổi tối đầu tiên ở Ao Luosai Messi Zell, hai người ngủ phá lệ ngọt ngào, chẳng qua là một người thỏa mãn sau khi phóng thích, còn một người lại là... chịu kích thích cùng một môi mà ngã gục! ٩ (▽) ٩

Buổi sáng, Mặc Vân Hi mở mắt, liền nhìn thấy khuôn mặt tuần tú phóng đại của Lăng Phong tiến lại gần, nhẹ nhàng hôn lên trán cậu, ánh mắt ôn nhu nhìn cậu, “Sớm ~”

“Ngạch ~” này rất kinh tởm có biết không, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy chính mình nhất định là đang nằm mơ, nhéo mình một cái, ngao ~ đau quá!

Lăng Phong buồn cười nhìn cậu, “Không dậy nổi sao? Lát nữa Tề Vũ sẽ đến đón cậu.”

“A?” Mặc Vân Hi nhìn hạ đồng hồ điện tử, 8:20 ! Xẹt một cái ngồi bật dậy, trời, cúc áo ngủ như thế nào đều mở, còn có ~ còn có Lăng Phong như thế nào cái gì cũng chưa mặc? !

Kí ức về tối hôm qua lập tức bùng lên, Mặc Vân Hi mặt nóng lên, vò đầu, nhanh chóng chui vào phòng tắm, “Trời a, mình đã làm cái gì? !” Đây nhất định là chuyện hoang đường nhất mà cậu đã làm!

Nhìn chính mình trong gương, Mặc Vân Hi lại nghĩ tới cái hôn cuối cùng tối hôm qua kia của Lăng Phong, ôn nhu mà khiến quỵen, còn có ánh mắt nhìn cậu của Lăng Phong... “A ~ không được! Không thể loạn tưởng như vậy!” Mặc Vân Hi đem nước lạnh vỗ vỗ mặt mình, rất dọa người, này chính là “Uống canh loạn tính”! Đúng vậy, chính là uống canh loạn tính! Giả như cái gì cũng chưa xảy ra thì tốt rồi!

Mặc Vân Hi rửa mặt xong, thời điểm từ phòng tắm đi ra, Lăng Phong hoàn toàn xích lỏ thân trên, tựa vào đầu giường ôn nhu nhìn cậu, này rất quý dị, cậu đột nhiên cảm thấy nổi da gà.

“Ngạch ~BOSS~ ngài ~ ngài vẫn là đừng cười, ngài cười khiến tôi...” Mặc Vân Hi lắp ba lắp bắp nói.

Lăng Phong tựa hồ bất mãn nhú nhú mày, “Gọi ta là Phong.”

Mặc Vân Hi xẹt một cái lại nghĩ tới thời điểm tối hôm qua cậu gọi “Phong ~”, Lăng Phong ở trong tay cậu... Trời ạ, thật muốn tìm một cái lỗ chui vào, nhanh như cắt chạy ra cửa, “Tôi đi chuẩn bị điểm tâm!”

Lăng Phong bắt đầu đi lác đầu, xem ra Mặc Vân Hi còn chưa hiểu được tâm ý của anh, bắt quá...

Mặc Vân Hi lung tung làm hai phần sandwich, hai cốc sữa nóng, thời điểm Tề Vũ tới Lăng Phong vừa vận xuống lầu.

“Phong ~ buổi sáng tốt lành.” Tề Vũ cười tùm tùm cùng Lăng Phong chào hỏi, thời điểm Mặc Vân Hi nghe được từ “Phong” này, phản xạ có điều kiện thần tình đỏ bừng.

“Vân Hi, sớm~, tôi đưa cậu đến trường học.” Tề Vũ rất quen thuộc đi vào nhà ăn.

“Ngạch ~ được ~ tốt lắm!” Mặc Vân Hi cầm khăn tay lau miệng, “Chúng ta xuất phát đi!”

“Được...” Tề Vũ bối rối nhìn Mặc Vân Hi, lại nhìn nhìn Lăng Phong đang theo dõi anh, “Hai người?”

“Không! Cái gì cũng đều không có!” Mặc Vân Hi giống như chạy trốn kéo tay áo Tề Vũ chạy ra cửa, “Chúng ta đi nhanh đi, muộn sẽ không tốt!”

Tề Vũ nhìn Mặc Vân Hi kéo cổ tay áo mình, có chút không hiểu nhú mi, “Được, kia Phong, chúng tôi đi trước!”

Trên phi xa, Tề Vũ lơ đãng hỏi, “Vân Hi, hôm qua ngủ có quen không?”

“A? Ân!” Mặc Vân Hi sợ Tề Vũ nhìn ra cậu mặt đỏ, mắt tự nhiên nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ, “Ao Luosai Messi Zell thật xinh đẹp!”

Hôm nay Mặc Vân Hi rất không bình thường, Phong cũng rất không bình thường, giữa bọn họ rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Mặc dù có chút dè ý, nhưng ngoài mặt Tề Vũ vẫn cười tùm tùm phụ họa, “Phải a, dù sao cũng là thủ đô Qi Nuor đế quốc, cậu trước kia không ra ngoài sao?”

“Ân, đại đa số thời gian tôi đều ở trong nhà.” Mặc Vân Hi suýt chút nữa đã quên nhà cậu ngay tại nơi này.

“Ngày nào đó không có việc gì sẽ lái xe đưa cậu đi chơi.”

“Được, đúng rồi, Tề trợ lý giúp tôi báo danh ở khoa dược học hay khoa luyện đan?” Mặc Vân Hi cảm thấy cậu đối với đan dược cũng có chút hứng thú.

“Năm nhất, khoa dược học cùng khoa luyện đan có cùng chương trình học, thống nhất học tập trụ cột tri thức cùng trụ cột chế tác dược vật. Năm hai, nếu có tinh thần lực hơn nữa có thể đem tinh thần lực vận dụng trong chế dược thì có thể lựa chọn khoa luyện đan, không có tinh thần lực tiếp tục ở lại

khoa được học.” Tề Vũ kiên nhẫn giảng giải cho Mặc Vân Hi, bắt quả anh rõ ràng biết Mặc Vân Hi là không có tinh thần lực.

“Nga ~” Mặc Vân Hi nghĩ, nếu cậu có thể có cái loại gọi là tinh thần lực thì thật tốt, cậu cảm thấy so với khoa học chế được ở hiện đại, chính mình càng thích luyện đan, dù sao cái này càng gần với chế được.

Tinh thần lực rốt cuộc là cái gì, cậu đến hiện tại cũng không biết rõ ràng, trên tư liệu cũng giải thích thập phần mơ hồ. Tuy rằng trị số tinh thần lực có thể thí nghiệm ra, hơn nữa với tinh thần lực bất đồng thì hình thức thuộc tính dị năng phản ứng ra cũng khác nhau, nhưng cụ thể thế nào thì không biết rõ, tuy rằng cậu không có biểu hiện ra dị năng gì, hơn nữa trên tư liệu ghi kết quả thí nghiệm tinh thần lực của cậu giống như người bình thường, nhưng cậu nghĩ, cảm nhận được năng lượng được liệu cùng đan được, có thể có liên quan đến tinh thần lực hay không?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Làm cho Mặc Vân Hi kinh hỉ chính là, học viện Saint Ovendo so với trong thế giới giả tưởng còn lớn hơn nhiều. Toàn bộ kiến trúc đều là phong cách Châu Âu thời kì văn hoá phục hưng, làm cho cậu có loại cảm giác thân ở dị quốc mà như ở địa cầu. Học viện đại khái chia làm năm khu vực, khu nhà dạy học, ký túc xá, sân thực tiễn, thư viện cùng căn tin. Bọn họ muốn đi đến khu vực ký túc xá của khu nhà dạy học, nơi này có chỗ chuyên dùng để tiếp đãi tân sinh. Tề Vũ đỗ xe ở bãi đỗ xe của học viện xong, mang Mặc Vân Hi đi ký túc xá, vừa vào cửa liền nhìn thấy bảng điện tử hướng dẫn “Tân sinh báo danh ở phòng 201 lầu 2”. Bởi vì vẫn trong kì nghỉ hè, ký túc xá phi thường thanh tĩnh, chỉ có cửa thủy tinh phòng 201 mở, Mặc Vân Hi gõ cửa, một nữ học viên đi tới, “Xin chào, tân sinh sao? Tôi là Tuyết Ly học viên năm ba, uỷ viên hội học sinh phụ trách hỗ trợ tiếp đón tân sinh, là học tỷ của cậu nga.”

Cô gái cười khê hướng Mặc Vân Hi mở trùng hai mắt, nghĩ thầm niên đệ này bộ dạng thật đáng yêu. “Ngạch ~ Tuyết Ly học tỷ, xin chào, em là Mặc Vân Hi, tới nhận thời khóa biểu và đồng phục.”

Mặc Vân Hi lễ phép đặt tay phải lên vai trái hơi hơi hạ thấp người, đây là lễ nghi chính thức của liên bang mà Tề Vũ dạy cậu.

“A ~ cậu thật có ý tứ, không cần dùng nghi lễ chính thức, tôi cũng không phải giáo viên.” Cô gái sang sảng cười nói, “Đến bên này kết nối máy thông tin khí là được, giáo viên phụ trách có việc đi ra ngoài, tôi giúp cậu là được.”

Mặc Vân Hi chiếu theo lời của học tỷ kết nối máy thông tin, “Vậy làm phiền Tuyết Ly học tỷ.”

“Đừng khách khí, tôi xem xem, cậu là được học chuyên nghiệp... Ai? Cậu là bằng thính sinh?” Tuyết Ly kinh ngạc mở to hai mắt, nhìn tư liệu nhập học của Mặc Vân Hi, thật sự là rất kỳ quái, cô cho tới bây giờ chưa từng nghe qua học viện Saint Ovendo có bằng thính sinh?

“Ngạch ~ đúng vậy.” Mặc Vân Hi ngượng ngùng gãi gãi đầu, “Bởi vì một ít nguyên nhân, tôi không có thể tham gia cuộc thi nhập học, cho nên trước lựa chọn bằng thính.”

Kỳ thật Mặc Vân Hi trong lòng rõ ràng, cho dù tham gia cậu cũng không đỗ, chỉ có thể tìm biện pháp khác.

“Như vậy a, vậy cậu thật đúng là đủ dũng cảm!” Cô nàng đồng tình hướng Mặc Vân Hi gật gật đầu, “Cậu chờ tôi đi lấy đồng phục cho cậu.

”Ai? Có ý tứ gì? Mặc Vân Hi không có rõ Tuyết Ly nói dũng cảm là chỉ cái gì. Chỉ chốc lát sau, Tuyết Ly cầm đồng phục mới cùng một cái cái hộp nhỏ đi đến, “Này~ đây là đồng phục khoa được học của cậu, còn có băng tay, nhớ rõ băng tay này nhất định phải mang, bằng không phòng thí nghiệm, sân huấn luyện, thư viện cùng căn tin đều không đi được, hiểu chưa?”

“Àn, đã hiểu, cảm ơn học tỷ.” Mặc Vân Hi nhận đồng phục cùng cái hộp nhỏ, “Học tỷ, chị nói băng tay là biểu tượng của từng ban, giữa chúng có gì không giống nhau?”

“Đương nhiên không giống nhau, tuy rằng học viện Saint Ovendo là học viện tốt nhất đế quốc, chiêu sinh cũng đều là tinh anh trong tinh anh, nhưng căn cứ thành tích nhập học cùng tiềm năng thiên phú, mỗi khoa từng năm đều phân bốn ban A/B/C/D.” Tuyết Ly kiêu ngạo mà chia chia băng tay viền vàng khảm bảo thạch nhỏ vụn màu đỏ trên cánh tay mình, “Đây ~ từng viện khoa màu sắc cũng không giống nhau, khoa nghệ thuật chúng tôi là màu đỏ, hơn nữa loại viền vàng gắn bảo thạch này chính là ban A, đều là nhân tài ưu tú nhất, giáo viên ban A cũng là tốt nhất, đương nhiên, loại không có viền này chính là ban D, lực lượng thầy giáo cũng phi thường tốt.”

Mặc Vân Hi khóe miệng trừu trừu, trường học Thiên Triều đã hủy bỏ chế độ bài danh phân ban, ở nơi này như thế nào còn phân chia cấp bậc rõ ràng như vậy! “Học tỷ, ban D là ban kém cỏi nhất, vì cái gì...”

“Vì sao giáo viên tốt nhất phải không?” Tuyết Ly là một bà tám, không đợi Mặc Vân Hi hỏi xong, liền tự động tự phát nói tiếp, “Đương nhiên phải là tốt nhất, học viện Saint Ovendo nói như thế nào cũng là trường học hạng nhất đế quốc, tuy rằng học viên ban D phần lớn là dựa vào tiền hoặc được giới thiệu, nhưng nếu thời điểm tốt nghiệp mà thành tích không tốt, như vậy sẽ bị học viện không phải sao? Không tìm giáo viên tốt thì làm sao các cậu mới có thể đề cao năng lực? Tỷ như được học chuyên nghiệp, nếu tốt nghiệp mà ngay cả chứng nhận của được sư cấp hai cũng không lấy được, đây

tuyệt đối là đoạn lịch sử đen tối của học viện!”

Nghe thế, Mặc Vân Hi cũng không biết là nên khóc hay nên cười, cậu còn chưa chính thức nhập học, đã nhất định trở thành vết nhơ của học viện, bắt quá có giáo sư giỏi cậu vẫn rất vui mừng, dù sao thanh danh học viện và vân vân cùng cậu không có quan hệ.

“Kia cảm ơn học tỷ, nếu không có chuyện gì, em đi trước.” Mặc Vân Hi lễ phép nói xong, nghĩ thầm mấy ngày nay nên bồi bổ khóa và vân vân.

“Ai~ từ từ, phát thẻ học viên cho cậu.” Tuyết Ly nói xong từ trong ngăn kéo lấy ra một 1 tấm thẻ, đưa cho Mặc Vân Hi, “Thời khoá biểu đã ở bên trong, đi học thì cầm ở máy thông tin hoặc hệ thống thông tin đều có thể dùng, đừng đánh mất!”

“Tốt, cảm ơn học tỷ.” Mặc Vân Hi vừa đi ra khỏi phòng 201, Tuyết Ly liền hưng phấn mà mở ra máy thông tin, lên diễn đàn phát một cái tin mang tính bất quá! 【Các học sinh thân ái, các bạn biết không? Tôi hôm nay cư nhiên đụng phải một bảng thánh sinh! Đúng vậy, bạn không có nhìn lầm, tôi gặp được bảng thánh sinh duy nhất từ trước tới nay học viện Saint Ovendo! Oa ha ha~~】 vậy mới nói mỗi cô gái đều rất bà támㄟ(͡ _ ͡)ㄟ

Lúc này Mặc Vân Hi còn không biết mình đã nổi danh, lúc này đang xuống lầu một tìm Tề Vũ, “Tề trợ lý, chúng ta có thể đi rồi.”

Tề Vũ đứng dậy, cười tùm tùm hỏi, “Thế nào, thuận lợi chứ?”

“Àn, cảm ơn Tề trợ lý, khiến anh lo lắng rồi.” Mặc Vân Hi lần này là tự đáy lòng cảm tạ Tề Vũ, dù sao có được cơ hội học tập được học, với cậu mà nói là rất trân quý.

“Đừng có khách khí như vậy, tôi chỉ là chạy việc cho Phong thôi.” “Đừng rồi, Tề trợ lý, anh vẫn luôn kêu BOSS... Phong sao?” Mặc Vân Hi cảm giác mình hỏi có chút kỳ quái, “Ngạch, tôi là nói người quen của ngài ấy đều gọi ngài ấy như vậy sao?”

Tề Vũ không nghĩ tới Mặc Vân Hi đột nhiên hỏi cái này, “Kỳ thật chỉ có mình tôi gọi như vậy thôi. Chúng tôi từ nhỏ đã quen, cậu ấy cũng là người tôi lựa chọn đi theo từ nhỏ, cho nên quan hệ so với người bình thường có thể chặt chẽ hơn một chút. Vì cái gì hỏi cái này?”

“Ngạch~ không có việc gì, chính là BOSS nói để tôi xưng hô với ngài ấy như vậy, tôi cảm thấy... Ha ha, không có việc gì!” Mặc Vân Hi xấu hổ cười cười.

“Vây~ sao~~” Tề Vũ mâu sắc trầm xuống, lập tức lại ôn nhu nói, “Nếu Phong cho cậu gọi cậu ấy như vậy, vậy cậu nghe theo là được. Đây là cậu ấy công nhận cậu, biểu hiện cậu thân cận cậu ấy hơn người khác, đem cậu trở thành người bên mình, có thể được Phong tin nhiệm, rất khó nga!”

“Ha~ ha ha~~ có thể là bởi vì tôi làm cơm cũng không tệ lắm đi.” Mặc Vân Hi sao có thể nói là bởi vì cái kia chứ? Khụ~ “Nói cũng đúng, ha ha~ “

Kỳ thật thời điểm đi ngang qua khu ký túc xá, Mặc Vân Hi định đi gặp Mark, nhưng ngại Tề Vũ là có ý đưa cậu đến đây, ngẫm lại về sau còn có cơ hội, cũng liền từ bỏ. Đợi khi cậu về đến nhà, Lăng Phong không ở nhà, Tề Vũ cũng nói công ty còn có việc, không ở lại thêm. Mặc Vân Hi ở phòng giữ quần áo, tò mò mà đem đồng phục cùng phù hiệu trên tay áo lấy ra, nghĩ mặc thử nhìn xem thế nào.

Chế phục đều là ấn theo số đo học viên ghi trên tư liệu nhập học để làm, phi thường vừa người, đồng phục khoa được học là màu trắng ngà, thiết kế có chút giống kiểu áo Trung Quốc, chiết eo, vạt áo có chút dài, vừa vặn che khuất mông, quần là dạng quần tây màu trắng nhạt. Tóm lại Mặc Vân Hi cảm thấy mặc vào so với đồng phục ở Thiên Triều còn buồn cười hơn. Đáng tiếc chính là, băng tay của khoa Mặc Vân Hi học cư nhiên là màu xanh biếc. Hơn nữa của Mặc Vân Hi không có viền màu vàng hoặc màu bạc gì cả, hình vẽ in nổi trên băng tay, dù đeo thế nào cũng thấy giống một con rùa màu xanh biếc, cậu có nên cảm thấy may mắn là phân chia lớp là dùng băng tay mà không phải mũ không đây? (Lee: băng tay khoa của Hi Hi là màu xanh, cho nên nếu đổi thành mũ thì sẽ thành mũ xanh, mà đội mũ xanh = bị cấm sừng. Cảm ơn bạn hoanhuochan1412 đã nhắc mình)

Mặc Vân Hi cẩn thận gấp đồng phục lại, nhìn thời gian thấy còn sớm, liền tính toán đến thư viện học viện Saint Ovendo trong thế giới giả tưởng bù lại chương trình học tri thức còn thiếu.

Lăng Phong trở về là đã hơn 7 giờ, nhìn nhà ăn trống rỗng, đột nhiên cảm thấy rất không quen, bắt quá anh rất nhanh tìm được Mặc Vân Hi tại phòng ngủ. Lúc này, Mặc Vân Hi đang đội quang kính lên mạng, miệng còn không biết đang than thở cái gì. Lăng Phong lờ tai rất thánh, nghe được đôi câu, cư nhiên là học bổ túc lịch sử cận đại liên bang?

Đang ở thế giới giả tưởng ôm sách lẫn lộn Mặc Vân Hi đột nhiên cảm giác có người đẩy cậu, biết là Lăng Phong đã trở lại, hưng phấn mà rời khỏi thế giới giả tưởng, gỡ xuống quang kính, “Ai~ ngài đã trở lại, tôi sắp chết đói, ngay cả sách cũng đều không đọc nổi nữa rồi!”

Lăng Phong sùng nịch xoa nhẹ đầu của cậu, “Xuống lầu ăn cơm.”

Mặc Vân Hi lằng lằng nhìn cửa phòng ngủ, sau một lúc lâu nhỏ giọng nói thầm, “BOSS~~ kính nhờ ngài không cần ôn nhu như thế có được không, thực khủng bố!” “Gọi ta Phong, xuống dưới, ăn cơm.” Lăng Phong thanh âm từ dưới lầu truyền đến, Mặc Vân Hi rút lui cô, tai gì mà thánh như vậy a!

Lăng Phong nhìn chằm chằm Mặc Vân Hi múc ba món mặn một món canh ra từ hộp giữ ấm, cau mày, nói “Đồ ăn hôm nay thật đặc biệt.” Một bàn toàn rau xanh. “Ài? Tôi cảm thấy được rất tốt mà, ăn rau xanh nhiều càng khỏe mạnh!” Mặc Vân Hi quyết định giả ngu.

“Ta nhớ rõ người nào đó nói qua mình là động vật ăn thịt, như thế nào sửa thành ăn cỏ rồi?”

“Ngạch~ cái kia~ BO... “

“Phong~” Mặc Vân Hi vừa muốn mở miệng, Lãng Phong đã sửa đúng.

“Được rồi, cái kia... Phong~ tôi luôn ăn thịt, để bị thượng hỏa, thỉnh thoảng ăn chút rau xanh mới tốt cho thân thể, thịt rau phối hợp thôi.” Mặc Vân Hi nghĩ thầm, anh nghĩ lâu từ thích ăn thịt sao, còn không phải sợ anh nổi điên. Lãng Phong chọn mì, buồn cười nhìn Mặc Vân Hi chỉ thiếu không gấp rau lên ăn, “Cậu cảm thấy ta lại không thể ăn rau vài ngày sao?”

“Phốc~~ khu~ khu~ khu...” Mặc Vân Hi bị Lãng Phong nói cho nghẹn lời, vội đến phòng bếp rót cốc nước, ừng ực uống hết. Lãng Phong tao nhã thông dong cầm lấy dao nĩa, tinh tế nhấm nuốt rau dưa, chậm rãi nói, “Năng lực và ăn cái gì căn bản không có quan hệ, năng lực thường thường đều là trời sinh.” Nói xong còn không quên liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi, “Có người cho dù mỗi ngày ăn thịt, cũng là không được.”

Thao! Người này tại sao có thể nói những lời đứng đắn thành không đứng đắn như vậy! Nhìn anh ta vừa ăn vừa nói, liền giống như đang đàm luận kịch Shakespeare, quả nhiên là nhã nhặn bại hoại, ra vẻ đạo mạo lưu manh mới là đáng sợ nhất sao?!

Lãng Phong tao nhã dùng khăn lau miệng, “Hoặc là cậu nguyện ý dùng thực tiễn để nghiệm chứng lời nói của ta, ta rất thích ý phối hợp.” Mặc Vân Hi đã muốn bị sét đánh, ai có thể nói cho cậu biết, Lãng Phong có phải hay không cũng đen! BOSS cao quý lãnh diễm trước kia chạy đi đâu rồi?!

Mặc Vân Hi vô lực gấp rau, “Không~ không cần, ngày mai liền ăn thịt.”

“Ân, kỳ thật canh gà hầm kia, rất được.” Nói xong, Lãng Phong tiêu sái xoay người lên lầu, lưu lại một mình Mặc Vân Hi hỗn độn trong gió. Nằm trong khoang thuyền huấn luyện tinh thần lực, Lãng Phong suy tư, kỳ thật vừa rồi anh cũng không phải tùy tiện nói, kỳ lam tham kia làm được thiện thật sự rất tốt, trừ bỏ có một chút tác dụng phụ thú vị ra, tựa hồ đối với thân thể anh rất có ưu đãi, ít nhất hôm nay sau khi kết thúc huấn luyện không có một nhọc như bình thường, hơn nữa trạng thái khôi phục tinh thần lực dị thường nhanh chóng, nói không chừng thật sự có thể nhanh hơn tốc độ tu luyện của anh...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Hôm nay là ngày khai giảng, Mặc Vân Hi từ sớm đã rời giường. Cậu đời trước không thi đỗ đại học, cho nên đối với việc xuyên qua dị thể lại có cơ hội vào đại học cậu rất cao hứng, nhất là có thể học được học chuyên nghiệp mà mình yêu thích, càng làm cho cậu quý trọng gấp đôi.

Làm tốt bữa sáng, Mặc Vân Hi hưng phấn mà đến phòng thay quần áo mặc đồng phục, đẩy cửa phòng thay quần áo ra liền sững sờ.

Hiển nhiên Lãng Phong là vừa mới thay xong đồng phục, đồng phục màu xanh đậm phong cách quân trang mặc trên người Lãng Phong làm anh dị thường anh tuấn. Đồng phục khoa dị năng chiến đấu so với đồng phục khoa được học của Mặc Vân Hi đường may càng thêm lưu loát rõ ràng, áo quân trang không chiết eo, bên hông đeo dây lưng, giày đen cao đến đầu gối, trọn bộ quần áo mặc vào đẹp trai bức người...

“Giúp ta đeo cái này.” Nói xong, Lãng Phong liền đem một cái cái hộp nhỏ đưa cho Mặc Vân Hi, mặt hướng về phía gương sửa sang lại dây lưng cùng cổ áo.

“Ngạch~ được.” Mặc Vân Hi mở cái hộp nhỏ ra, bên trong có một cái băng tay viền vàng lam gắn một viên ngọc bích tinh xảo, lại nghĩ tới băng tay của mình, thật sự là các loại hâm mộ ghen tị hận a, bất quá vẫn là thật cẩn thận giúp Lãng Phong đeo lên.

“Ngài là A ban? Thật lợi hại.” Mặc Vân Hi chưa chưa nói.

“Đương nhiên, cuộc thi nhập học thật sự đơn giản, cậu nhanh thay quần áo rồi xuống lầu đi.”

Mặc Vân Hi hướng về phương hướng Lãng Phong rời đi mà bĩu môi, “Anh đi đi, hừ~ một ngày nào đó lão tử sẽ trở thành được vương!”

Mặc Vân Hi xuống lầu, một thân đồng phục màu trắng ngà, khiến khí chất càng thêm sạch sẽ, nhẹ nhàng khoan khoái cực kỳ. Lãng Phong vừa lòng gật đầu, “Không sai...” Khi anh nhìn thấy băng tay trợ trợ trên cánh tay Mặc Vân Hi, “Khu~ này cũng thực đáng yêu.”

Cười đi! Cười chết anh! Mặc Vân Hi bĩu môi, trong lòng nghĩ một ngày nào đó cậu cũng sẽ gắn lục bảo thạch!

“Đi nhanh đi, bị muộn rồi!”

Lãng Phong lái xe rất nhanh, hơn nữa phi thường vững vàng, cho nên thời điểm bọn họ từ trong bãi đỗ xe học viện đi ra, học viên còn chưa tới nhiều, có tập năm tập ba đi cùng một chỗ, có tân sinh cảm bản đồ điện tử đang tìm tìm khu dạy học của khoa mình.

“Sau khi báo danh lớp, có lễ khai giảng ở hội trường.” Lãng Phong nói xong liền hướng khu giảng đường cao nhất đi đến, không cần phải nói, khu giảng đường khí phái nhất toàn bộ học viện, nhất định là của khoa dị năng chiến đấu.

Mặc Vân Hi vòng tới vòng lui mới tìm thấy một khu giảng đường mái vòm màu trắng, bên trên viết “Khoa dược học”. Khu giảng đường này tuy rằng không tính là lớn, nhưng lại là một tồn tại rất khác biệt, màu xanh lá cây quanh xanh hoá tương đối tốt, hơn nữa còn kết hợp với thực tiễn khu cùng một vườn thảo dược, gió nhẹ thổi qua, có thể ngửi được mơ hồ hương vị thảo dược, làm cho Mặc Vân Hi phi thường kinh hỉ.

Đi theo bảng hướng dẫn, Mặc Vân Hi tìm được gian phòng học cuối cùng ở lầu hai, trên cửa có bảng ghi ban D năm nhất. Phòng học này so với ba phòng phía trước rõ ràng nhỏ hơn nhiều.

Cậu nhớ lại những gì Tuyết Ly học tỷ kia nói qua, ban D đều là những học viên dùng tiền hoặc là được giới thiệu vào học, cho nên nhân số cũng không nhiều. Lúc này trong phòng học chỉ có rải rác năm sáu người, trong đó có 3 người rõ ràng là quen nhau. Mặc Vân Hi sau khi xuyên qua tiếp xúc người nơi này cũng không nhiều, cho nên quyết định vẫn là điều thấp một chút, liền ngồi xuống vị trí giáp bên tường.

Chỉ chốc lát sau, một thiếu niên đáng người có chút béo tiền lại đây, “Xin chào, tôi là Harvey, cậu tên gì?”

“Ngạch ~ tôi gọi là Mặc Vân Hi, xin chào.” Mặc Vân Hi nhìn thiếu niên bên cạnh, mập mạp, bộ dáng hàm hậu.

“Hắc hắc ~” thiếu niên đỉnh đặc ngồi vào chỗ trống bên cạnh Mặc Vân Hi, nháy mắt hỏi nhỏ, “Cậu là vào bằng cách nào? Quyên tặng hay là có quan hệ?”

Mặc Vân Hi không nghĩ tới thiếu niên vừa đến liền hỏi cái này, nhũu mày nghĩ nghĩ, Lăng Phong nói bằng thính chỉ cần nhiều tiền là có thể, cuộc thi thì có thể xin cấp bằng, “Ngạch, tôi nghĩ là quyên tặng.”

“Hắc ~ vậy thì tốt quá.” Tiểu mập mạp Harvey hướng chỗ ngồi trước mặt bữu môi, hạ giọng lặng lẽ nói, “Nhạ ~ mấy người kia đều là bên trên có người, nhờ quan hệ mà vào.”

“Nga, kia thì thế nào?” Mặc Vân Hi khó hiểu.

“Thế nào? Cậu không biết a, người giống bọn họ bên trên có người, bình thường bối cảnh đều...” Harvey nghĩ nghĩ, “Dù sao ở trong mắt bọn họ a, chúng mất loại quyên tặng như tôi.”

... Mặc Vân Hi hết chỗ nói rồi, đây là cái gọi là quan X đại khinh thường phú X đại sao? Lại nói Mặc Vân Hi cậu giống người giàu có sao? Tuy rằng trước kia cũng là phú X đại, nhưng này nói như thế nào cũng là... thư hương dòng dõi!

“Ai? Anh em? Nghĩ gì thế?” Mập mạp Harvey khó hiểu nhìn Mặc Vân Hi âm thầm thần thương.

“Không ~ không có việc gì, dù sao tất cả người tám lạng người nửa cân, ha ha.” Mặc Vân Hi sao có thể nói là bởi vì Harvey tự tiện quy cậu về đám người giàu có mà bị đá kích chứ?

“Nói cũng đúng, có bản lĩnh thì thi vào ban C đi, thật là.” Mập mạp không phục nói.

Mặc Vân Hi trườ trườ khoe miệng, “A ~ ha ha ~~, chỉ hướng của cậu thật rộng lớn.”

“Ai ~ tôi không có mục tiêu to lớn xa xôi như vậy, tôi chỉ muốn tốt nghiệp, về sau tiếp quản xưởng thuốc của ba tôi.” Harvey cười hì hì với Mặc Vân Hi, “Tôi xem chúng ta đều là một loại người, kết giao bạn bè đi, về sau cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau, hắc hắc.”

“Tốt, không thành vấn đề ~” Mặc Vân Hi sáng khoái đáp ứng, nghĩ thầm chỉ cần có thể cùng Thái tử gia của xưởng thuốc này kết bạn, về sau còn sợ không tìm thấy nơi thực tập sao?

“Hắc hắc ~ tôi thích người hào sảng.” Cười cười, Harvey đột nhiên thần bí hề hề kể sát Mặc Vân Hi nói, “Đúng rồi, cậu biết không, ban chúng ta năm nay cư nhiên có cái bằng thính sinh!”

... Mặc Vân Hi đột nhiên có dự cảm bất hảo, “Như thế nào? Bằng thính sinh rất kỳ quái sao?”

Tiểu mập mạp mở rộng đôi mắt đậu xanh, “Không thể nào, cậu ngay cả cái này cũng không biết!”

Mặc Vân Hi không hiểu ra sao, nghĩ thầm, đã có chế độ bằng thính này, bằng thính sinh cũng không có gì kỳ quái đi?

“Ai? Xem ra cậu thật đúng là cái gì cũng đều không hiểu a, tôi đã nói với cậu rồi, học viện Saint Ovendo này cho tới bây giờ chưa từng có bằng thính sinh!” Harvey ra sức bắt quái, “Học viện mặc dù có chế độ này, nhưng cho tới bây giờ không ai bằng thính, một là học phí của bằng thính sinh rất cao, quan trọng nhất là, bằng thính sinh nếu muốn thi được bằng cấp, điểm số cần phải cao hơn 20% so với học viên bình thường mới được!”

Mặc Vân Hi buồn bực, “Cao hơn 20%?”

“Đúng vậy! Cậu xem điểm số của Saint Ovendo rất cao, nếu cậu ta có khả năng thi đậu còn dùng bằng thính sao? Phòng chừng ngay cả điểm tuyển sinh đặc biệt tôi cũng không vượt qua! Chúng ta chiêu sinh đặc biệt như vậy, tốt nghiệp đều tương đối khó khăn, huống chi là bằng thính sinh! Cậu nghĩ a, liên bang chính là thực chú trọng bằng cấp, mọi người lên đại học không phải vì cái bằng cấp thôi sao, không thể tốt nghiệp ai cần a!” Harvey nói xong, cảm thấy chính mình thật đúng là bội phục người anh em bằng thính kia, mặc kệ thế nào, dùng khí thật lớn a.

Mặc Vân Hi biết vậy nên một trận vô lực, xem ra hy vọng cậu có thể tốt nghiệp quả thực là xa vời đến có thể xem nhẹ, tiền đồ thật sự là một mảnh hắc ám a, có cái gì khổ bức hơn là ngay ngày đầu tiên khai giảng đã biết mình tám phần là không tốt nghiệp được chứ?

Chính là hôm nay ai cũng chưa từng nghĩ đến, nhiều năm sau, thời điểm khi Mặc Vân Hi đã trở thành một vị đại sư luyện đan nổi tiếng liên bang, học viện Saint Ovendo đem ảnh chụp tốt nghiệp của cậu phóng to treo lên bức tường vinh dự trong học viện, cũng ban tặng danh hiệu “Học viên danh dự vĩnh viễn”, tuy rằng Mặc Vân Hi cảm thấy danh hiệu này tuyệt đối là trò đùa, nhưng cậu vẫn là bị vô số tân sinh kính ngưỡng, hơn nữa từ năm ấy đội ngũ bảng thính sinh của học viện Saint Ovendo bắt đầu lớn mạnh lên, đương nhiên đây đều là về sau.

“Ai ~ Vân Hi, cậu đoán bảng thính sinh kia trông như thế nào?” Harvey thật sự đặc biệt tò mò, nhìn chăm chăm tân sinh đang đi vào, “Có thể hay không là một nữ sinh? Hắc hắc ~ “Giống tôi.” Mặc Vân Hi vô lực ghé trên bàn, một bàn tay chống cằm.

“A? Giống cậu?” Harvey cẩn thận nhìn Mặc Vân Hi, “Tê ~ cậu không nói cũng không để ý nha, tuy rằng cậu rất gầy, nhưng nếu là nữ sinh, cũng rất xinh đẹp !”

“Đi chết đi, tôi là nói tôi chính là bảng thính sinh kia!” Mặc Vân Hi hiện tại tâm tình cực độ âm u.

“A? ! ! ! Ngô ~~~” Harvey vừa muốn kêu to, liền bị Mặc Vân Hi đè lại.

“Đừng gọi! Hư ~~~” Mặc Vân Hi khẩn trương hề hề nhìn chung quanh, hoàn hảo không ai chú ý, “Điều thấp!”

Harvey nghĩ thầm, cậu có muốn điều thấp cũng không được nữa rồi. Bất quá cậu là một người tùy tiện, đôi điểm ấy cũng không để ý gì, chính là đồng tình vỗ vỗ bả vai Mặc Vân Hi, “Anh em ~ cô lên!”

“Ân ~” Mặc Vân Hi vô tình đáp lời.

“Hắc ~ bất quá cậu yên tâm, nếu đã là quan biết nhau thì luôn là anh em!” Harvey hào khí nói.

“Kia thực cảm ơn nhiều!” Mặc Vân Hi buồn bực a, không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa, làm người phải điều thấp a ~

Chín giờ, một người đàn ông mặc trang phục được sư màu trắng đi vào phòng học, xem ra vẫn còn trẻ, ước chừng hơn 30 tuổi, tướng mạo thực ôn hòa, đặc trưng rõ rệt nhất là một mái tóc dài màu vàng buộc ở sau lưng.

Đôi mắt xanh lam của người đàn ông quét qua phòng học, “Ân, tốt lắm, học viên lớp chúng ta xem ra đều đến đông đủ, theo...”

“Báo danh! Giáo sư, thực xin lỗi, em đã tới chậm!” Một học viên thở hổn hển, đứng ngoài cửa phòng nói.

Người đàn ông cười tủm tỉm nhìn về phía cậu ta, “Ngượng ngùng, học viên lớp chúng tôi đã đến đông đủ, tôi ghét nhất người không có quan niệm về thời gian.”

Học viên đi trễ sắc mặt lập tức có chút trắng bệch, cậu chính là dùng rất nhiều quan hệ mới có thể vào học ở học viện đệ nhất đế quốc này, “Giáo sư! Ngay không thể như vậy, em... em chỉ đến muộn vài phút!”

“Vài phút? Vài phút cũng đủ phát sinh rất nhiều chuyện.” Người đàn ông cười ôn hòa, một chút cũng không giống như đang tức giận, “Em yên tâm, tôi sẽ bóa với giáo vụ, điều em đến ban C, em hiện tại có thể đi bên kia báo tin.”

Nam sinh đứng ở cửa sừng sốt, ban C? ! Chẳng... Chẳng phải điểm của cậu chỉ đủ đỗ vào ban đặc biệt sao? Không chỉ là cậu ta, lời này vừa nói ra, ngay trong phòng học các học viên khác cũng bắt đầu xôn xao đứng lên.

“Như thế nào? Có muốn chuyển ban không? Chỉ cần hiện tại nói ra, giáo sư rất vui lòng giúp các em.” Người đàn ông thoát nhìn phi thường hào thuyết nói, thế nhưng học viên phía dưới không có một ai dám lên tiếng, bọn họ tuy rằng đối với cách xử lý như vậy có điểm nghi hoặc, nhưng rõ ràng, trạng huống trước mắt đưa ra sự thay đổi cũng không phải cứ chi sáng suốt.

Thấy tất cả mọi người an tĩnh lại, người đàn ông lại chuyển hướng về học viên đi trễ kia, “Em tới ban C trước đi, nói với giáo sư ban C, là ý tứ của tôi.” Nói xong liền không hề có phản ứng thêm, tự cổ tự địa điểm danh.

Nam sinh kia xấu hổ đứng trong chốc lát, nhưng nghĩ giáo sư này tính tình cổ quái như vậy, đối với mình ấn tượng cũng không tốt, còn không bằng đi ban C, ít nhất so với ban D tốt hơn, liền lặng lẽ ly khai.

Bên này giáo sư điểm danh xong, bắt đầu tự giới thiệu, “Các học sinh, tôi gọi là Blaine • Hurt, từ hôm nay trở đi chính là chủ nhiệm ban D, mọi người có thể gọi tôi là Blaine.”

Lời vừa nói ra, dưới bực giảng rất nhiều học viên liền nhận ra anh ta, khe khẽ nói nhỏ, “Trời ạ, là thiên tài luyện đan sư Blaine!”

“Chủ nhiệm của chúng ta cư nhiên là luyện đan sư cao cấp! Quá may mắn!”

Mặc Vân Hi tò mò nhìn người đàn ông tóc vàng này, người trẻ tuổi này cư nhiên là cao cấp luyện đan sư? Thoạt nhìn cũng chỉ hơn 30 tuổi đi.

Người đàn ông càng cười đến ôn nhu, “Đúng vậy, rất nhiều học viên có lẽ đã nghe qua tên tôi, tôi là học viện Saint Ovendo dùng danh hiệu giáo viên

danh dự mời về dạy, là luyện đan sư tốt nhất, được người ta gọi là thiên tài Blaine.”

Mặc Vân Hi khoe miệng run rẩy một chút, đừng tự kỷ như vậy có được không.

Người đàn ông nói, “Mà các em, tất cả học sinh thân mến của tôi, thật bất hạnh, các em là ban D, ban được công nhận là tư chất, thành tích kém cỏi nhất, cho nên tôi nghĩ phải để các em hiểu được rằng, trừ bỏ phục tùng sắp xếp của tôi, đuổi kịp bước đi của tôi các em mới có thể tốt nghiệp, cũng chỉ có tôi mới có thể khiến các em không bị xem thành gỗ mục mà còn có thể khẳng định bản thân, đều nghe rõ chưa?”

Tất cả học sinh đã nói không ra lời, Mặc Vân Hi ở trong lòng lật bàn, kháo a, đây là cái loại giáo sư tự kỷ lời nói ác độc gì vậy! Tổng nên bận tâm đến lòng tự trọng của tất cả học sinh đi! Ít nhất giáo sư Thiên Triều cũng không như vậy a!

“Ba ~” một tiếng, Blaine đem danh sách đặt ở trên bàn, ôn nhu hỏi han, “Các học sinh thân mến, các em có nghe hiểu lời tôi nói không? ! Nếu có ai không thể làm được hai điều tôi nói, hiện tại có thể rời đi, tôi sẽ giúp các em chuyển ban.”

Học viên phía dưới lấy lại tinh thần, tất cả đều là một thân nòi da gà, giáo sư này rất khủng bố, nhìn biểu tình cùng lời nói của anh ta, quả thực chính là biến thái a! Nhưng ở sau khi sợ hãi trôi qua, các học sinh tất cả đều tê xoát xoát lớn tiếng trả lời, “Hiểu được thưa giáo sư!”

“Tốt lắm” Blaine vừa lòng gật đầu, “Bàn thánh sinh Mặc Vân Hi, xin mời đứng lên.”

Oanh ~ thiên lôi cuộn cuộn a, Mặc Vân Hi vốn đang nghĩ để tránh phiền phức, đi học điều thấp là tốt nhất, lại không dự đoán được, trực tiếp bị gọi tên. Cậu chỉ có thể yên lặng đứng lên, “Giáo sư Blaine.”

Đánh giá Mặc Vân Hi một chút, Blaine ôn hòa nói, “Tôi mặc kệ cậu là xuất phát từ ý tưởng gì để đến bàn thánh, nhưng nếu cậu kéo chân lớp chúng ta, cậu nên chuẩn bị trượt ngay từ năm nhất đi.”

“Vâng. giáo sư!” Mặc Vân Hi vốn muốn nói quy định chế độ bàn thánh sinh rõ ràng viết có thể nghe giảng bài tùy ban, nhưng chỉ có thông qua cuộc thi mới có thể tốt nghiệp, bắt quá cậu cảm thấy được vẫn là không chọc giáo sư tuyệt vời này.

“Tốt lắm, ngồi xuống, kể tiếp...” Blaine vì tất cả học sinh giảng giải mấy chế độ trọng yếu của trường học, an bài chương trình học, cùng với hướng dẫn mấy môn nằm ngoài chương trình học do giáo sư ban khác giảng dạy, đương nhiên bài chuyên ngành đều là do Blaine tự mình chỉ đạo.

Mặc Vân Hi thật lòng ghi chép mấy tin tức hữu dụng, thỉnh thoảng có học viên hoặc tò mò, hoặc khinh miệt, hoặc đồng tình trộm nhìn cậu, cậu đã sớm nghĩ đến sẽ như vậy, chính là tới hơi nhanh mà thôi, may mắn cậu trước kia vẫn luôn là khi học thể dục thứ hạng toàn đám ngược từ dưới lên, da mặt cũng đủ dày, cho nên không quá để ý.

“Tốt lắm, trước tiên, hiện tại tất cả mọi người đến lễ đường tham gia lễ khai giảng, 10 giờ bắt đầu.” Blaine nhìn máy thông tin, “Hiện tại đi thì còn có thể chiếm được chỗ ngồi tốt, tận lực tìm ghế ngồi phía trước, các em có thể thưởng thức đại biểu có thực lực vĩ đại, cũng có thể nhận rõ chênh lệch của mình, chú ý thời khóa biểu buổi chiều, giải tán.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Thời điểm Mặc Vân Hi cùng tiểu mập mạp Harvey chạy tới đại lễ đường của học viện, liền thấy xa xa Lăng Phong chờ ở cửa lễ đường. Tuy rằng lúc này nơi này có rất nhiều học viên ra ra vào vào, nhưng Mặc Vân Hi vẫn là liếc mắt một cái liền thấy anh ta. Không có biện pháp, người như thế cho dù là đứng trong một đám người, cũng rất khó làm cho người ta xem nhẹ. Anh ta chính là tùy ý đứng đó, chính là một cái thiên nhiên tụ quang thể, tuy rằng học viên đi ngang qua đều trộm nhìn anh, nhưng cơ hồ không có ai dám tiến lên bắt chuyện với Lăng Phong, bởi vì anh toàn thân phát ra khí chất, tổng kết lại chính là bốn chữ “Người lạ chó gần”.

Mặc Vân Hi bước nhanh hơn, chạy qua, “Phong ~ chờ đã lâu rồi?”

“Ừ.” Lăng Phong nhìn về phía tiểu mập mạp đi theo sau Mặc Vân Hi, hơi hơi nhú mi.

“Nga, đúng rồi, đây là bạn cùng ban, tên là Harvey.” Mặc Vân Hi giới thiệu với Lăng Phong, “Harvey, đây là bạn của tôi Lăng Phong.”

“A, xin chào, tôi gọi là Harvey.” Harvey một bên cùng Lăng Phong chào hỏi, một bên thấp giọng nói cùng Mặc Vân Hi, “Oa, cậu cư nhiên quen biết bạn bè ở ban A khoa dị năng chiến đấu, rất suất!”

Lăng Phong hướng Harvey gật đầu, đối Mặc Vân Hi nói, “Đi thôi, Mark ở bên trong tìm chỗ ngồi.”

“Mark? !” Mặc Vân Hi chợt nhớ đến thiếu niên tóc hồng như ánh mặt trời kia, “Các anh mới vừa gặp nhau sao?”

“Àn, thời điểm chờ cậu thì gấp, cậu ta đi chiếm ghế.” Kỳ thật Lăng Phong cảm thấy được ngồi ở đâu cũng được.

“Oa ~ thật lớn a!” Mặc Vân Hi cùng Harvey phát ra đồng dạng tán thưởng, lễ đường lớn đến xuất hồ ý liệu, chính giữa phía trước là bục giảng rộng lớn, chỗ ngồi dưới bục giảng xếp theo hình quạt kéo dài về phía sau, có chút giống rạp chiếu phim, nhưng bởi vì diện tích lễ đường thật sự quá lớn, ghế ngồi cũng rất nhiều, cho nên nhìn đi thường đồ sộ.

“Đây là lễ đường lớn nhất học viện Saint Ovendo, bình thường khi có hoạt động toàn trường mới có thể dùng đến, đi thôi, Mark ở bên kia.”

Mặc Vân Hi nhìn theo ánh mắt Lăng Phong, phát hiện hàng ghế bên trái phía trước có một người đang hướng bọn họ vẫy tay, lấy nhãn lực Mặc Vân Hi, niền cường nhìn ra được một đầu tóc hồng bất mắt.

“Mặc Mặc! Bên này ~ bên này! !” Mark hưng phấn mà vẫy vẫy tay, cậu chính là phi thường thích người bạn quen trên phi thuyền này, nhất là thịt khô mỹ vị kia ...

“Ha ha, Mark, xin chào.” Mặc Vân Hi cười chào Mark, “Đây là bạn cùng ban của tôi Harvey.”

“Xin chào, tôi là bạn tốt của Mặc Mặc Mark • Myron.” Mark tính cách sáng sủa cùng ai cũng đều có thể rất nhanh làm quen.

Mặc Vân Hi vừa muốn ngồi vào ghế bên cạnh Mark, Lăng Phong đặt móng liền ngồi ở đó, sau đó hướng Mặc Vân Hi giương cằm, ý bảo cậu ngồi bên cạnh mình.

Mặc Vân Hi bắt đầu dĩ bỉu môi, ngồi xuống bên cạnh Lăng Phong, Mark đã vài ngày không gặp Mặc Vân Hi, bọn họ vốn ở trên phi thuyền tán gẫu, Lăng Phong nói chuyện rất không được tự nhiên, nhưng cậu cũng không dám trêu chọc Lăng Phong, vì thế kéo Harvey đến chỗ ngồi của mình, chính mình thì lại đổi sang ghế bên tay trái Mặc Vân Hi. Tiểu mập mập nhìn Lăng Phong bên cạnh, yên lặng lau mồ hôi lạnh, thân thể ngồi căng cứng.

“Ài? Mặc Mặc, cậu là khoa được học nha? !” Mark nhìn đồng phục của Mặc Vân Hi, “Quá lợi hại, về sau chờ cậu có thể làm được tề dị năng, cũng đừng quên lưu cho tôi một phần a, ha ha.”

“Ha ha được, không thành vấn đề, bất quá không biết khi nào thì mới có thể học được đây.” Mặc Vân Hi nhìn băng tay màu trắng viền vàng của Mark, “Tôi cũng không giống cậu, ban B lợi hại như vậy, nhạ ~ tôi mới là ban D thôi, cậu đợi đi.”

“Ai nha, ban B có cái gì a, Lăng Phong còn là ban A đấy.” Mark hắc hắc cười hai tiếng, “Cậu làm được được tề dị năng hay không tôi không biết, bất quá thịt khô ngàn vạn lần đừng quên một phần của tôi!”

“Hừ, ăn hàng!” Mặc Vân Hi cười nắc nẻ.

“Ài? Thịt khô? Thịt khô gì?” Harvey cách Lăng Phong nhô đầu ra, cậu thích ăn nhất.

“Hắc hắc, cậu còn chưa biết đi, Mặc Mặc làm thịt khô ăn rất ngon, hương tô ngon miệng, mua cũng mua không được!” Mark đắc ý cực kỳ, giống như là mình làm vậy, “Cậu nếu muốn ăn thì mau van cầu Mặc Mặc đi, bất quá phải xếp hàng, cậu xếp sau tôi, tôi đã đặt trước rồi !”

Rầm ~ Harvey nuốt nuốt nước miếng, “Vân Hi, anh em tốt ~ thời điểm cậu làm để tôi ném thử chút a?”

Lăng Phong liếc tiểu mập mập một cái, Harvey sợ tới mức rút đầu trở về, “Cậu ta làm gì cũng đều là của ta.”

“Vì cái gì?!” Mark có chút sinh khí, cho dù Lăng Phong là bạn của Vân Hi, cũng không nên bá đạo như vậy, “Dựa vào cái gì phải nghe lời anh?”

Lăng Phong khiêu khích nhìn Mark, “Dựa vào cái gì? Chỉ bằng cậu ấy là của ta...”

Mặc Vân Hi tay mất lạnh lệ bùng kín miệng Lăng Phong, “Ha ha ~ tất cả mọi người là bạn bè, đừng như vậy, Phong nói đùa thôi, các cậu đừng để ý.” Sau đó nhỏ giọng ở bên tai Lăng Phong than thở, “Ngài không phải nói sẽ thay tôi giữ bí mật sao!”

Lăng Phong đầu lười nhẹ nhàng đảo qua lòng bàn tay mềm mại của Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi lập tức giống như bị điện giật rút mạnh tay về, cảm giác tê dại trong lòng bàn tay tựa hồ rơi thẳng vào trong lòng, làm cho cậu cả người đều run lên. Mặc Vân Hi có chút giật tái mặt trừng mắt nhìn Lăng Phong, anh ta đây rốt cuộc là muốn thế nào? !

Lăng Phong cúi xuống, thấp giọng ở bên tai Mặc Vân Hi nói, “Ta muốn ăn gà hầm...”

Oanh ~ Mặc Vân Hi đỏ mặt mắt tự nhiên, Lăng Phong lại giống không có việc gì, “Điện lễ sắp bắt đầu rồi.”

Một câu khinh phiêu phiêu, đem lực chú ý của Mark cùng Harvey đều tập trung lên trên đài, chỉ thấy hai nhóm người từ hai bên bục giảng đi ra, đội ngũ bên trái tuổi lớn hơn một chút là giáo sư cùng lãnh đạo học viện, đội bên phải đều thực tuổi trẻ, mặc đồng phục các khoa, khuôn mặt trẻ tuổi tràn ngập tinh thần phấn chấn, đều tràn đầy tự tin cùng kiêu ngạo.

“Mặc Mặc ~ Mặc Mặc! Cậu mau nhìn, này chính là nhóm học trưởng khóa trên, mấy hôm trước tôi ở ký túc xá nghe nói, hai năm liền ở điển lễ khai giảng đều lấy thành tích học tập một năm qua của họ làm ví dụ cho tân sinh!” Mark dùng khuỷu tay huyích Mặc Vân Hi đang không yên lòng, “Mặc Mặc, cậu làm sao vậy? Có đang nghe hay không a?”

“A? Ngạch ~ đang nghe, đang nghe, hừ ~ bắt đầu rồi.” Mặc Vân Hi xấu hổ ngồi thẳng người, không chớp mắt nhìn chăm chăm trên đài, nhưng kỳ thật trên đài diễn ra chuyện gì, cậu cũng không chú ý. Cậu hiện tại đầu óc đều nghĩ, Lăng Phong tại sao có thể vô sỉ như vậy! Ghê tởm hơn chính là vì cái gì mỗi lần Lăng Phong đều có thể dễ dàng khiêu khích thành công, biến thành cậu mặt đỏ tím đập? Chính cậu khi nào thì trở nên mất cảm như vậy! Trước kia người khiến bạn bè mất mặt chính là cậu a! Nhất định là vì thân thể này... Giống như đại đa số diễn lễ khai giảng khác, đầu tiên là hiệu trưởng, chủ nhiệm, đại biểu giáo sư thay nhau nói chuyện, cuối cùng lên tiếng chính là đại diện học viên.

Trên người khoác đồng phục khoa dị năng chiến đấu màu lam, mang theo băng tay ngọc bích, dáng người cao to, đại diện học viên một đầu tóc ngân bạc đi lên bục giảng, đồng tử màu đỏ của Mặc Vân Hi chợt co rút lại, thân thể cũng không tự giác buộc chặt, đó là một loại hiện tượng sinh lý, sợ hãi cùng khản trương, cậu không thể tự ức chế, là anh ta! Cứ nhiên là anh ta! Mặc Vân Thiên trong mộng kia! !

Trên đài, Mặc Vân Thiên mở ra mic điện tử diễn thuyết, ánh mắt màu băng lam không có một tia cảm xúc lưu động, mặt không chút thay đổi nhớ kỹ bài diễn thuyết, này chính là công việc của hắn mà thôi. Nếu học viện kính nhờ hắn làm đại diện học sinh, hắn làm cũng được, nhưng đối với “đàn em khóa dưới” này nọ hắn không có hứng thú gì.

Lăng Phong từ một khắc hô hấp Mặc Vân Hi hỗn loạn liền đã nhận ra không thích hợp, anh dùng dư quang quan sát Mặc Vân Hi, sau đó lại nhìn Mặc Vân Thiên đang diễn thuyết trên đài, tựa hồ hiểu được thứ gì, cậu ấy sợ hãi? Sợ Mặc Vân Thiên? Nếu Lăng Phong không nhớ lầm, bọn họ hẳn là anh em khác mẹ, xem phản ứng Mặc Vân Hi, Mặc Vân Thiên này rõ ràng đối với cậu đã làm những cái gì?

Một bàn tay khớp xương cân xứng, to lớn thon dài phủ lên bàn tay đang nắm chặt của Mặc Vân Hi, Lăng Phong có thể dễ dàng cảm nhận được cơ thể Mặc Vân Hi mất tự nhiên cứng ngắc cùng run rẩy, môi mím nhếch lên, mắt màu đen hép lại, gắt gao trừng mắt hướng Mặc Vân Thiên trên đài.

Trong lúc Lăng Phong không tự giác, thể nhưng phóng xuất ra một luồng sát khí mỏng manh, điều này đối với người bình thường mà nói cơ hồ là không hề sở giác, nhưng đối với dị năng võ giả cao cấp mà nói thì không giống vậy. Mặc Vân Thiên đang diễn giải trên đài chính là dị năng võ giả cao cấp cấp 6, nhưng cảm quan thần kinh mẫn tuệ của hắn cũng chỉ là như có như không bắt giữ được một luồng hơi thở nguy hiểm mỏng manh, hắn mạnh mẽ ngừng đầu, nhìn phương hướng Lăng Phong.

Lúc này, Lăng Phong cũng chú ý tới chính mình thể nhưng lại trong lúc không tự giác tản mát ra sát khí, bắt quá anh không chút nào che dấu, khiêu khích đón nhận ánh mắt Mặc Vân Thiên nhìn qua.

Mặc Vân Thiên nhìn bên này! Khi cặp mắt màu băng ánh lam kia nhìn bên này, Mặc Vân Hi khản trương đến không biết làm sao, bối rối cúi đầu lảng tránh tầm mắt Mặc Vân Thiên, tay không tự giác nắm chặt Lăng Phong, trái tim giống như sắp nhảy ra ngoài.

Vị trí Mặc Vân Hi bọn họ có hơi khuất, hơn nữa lấy nhãn lực của dị năng võ giả cao cấp, Mặc Vân Thiên thực tự nhiên chú ý tới thiếu niên bên cạnh tên nhóc hướng hắn tản mát ra địch ý, tuy rằng người thiếu niên kia cúi đầu, thấy không rõ bộ dạng, nhưng thân ảnh tiềm ẩn gây quen thuộc này, tóc ngắn màu đỏ, làm cho Mặc Vân Thiên liếc mắt một cái liền nhận ra.

Miệng máy móc khép mở, không chút tình cảm nào đọc ra bài diễn thuyết đã nhớ kỹ, Mặc Vân Thiên nhìn về phía Mặc Vân Hi ánh mắt lại mang chút trêu tức, cậu ta đã trở về! Cậu ta vẫn là trở về! Hắn chỉ biết cậu ta nhất định sẽ lại xuất hiện... Thúc, thoáng nhìn hai bàn đang nắm chặt của hai người, Mặc Vân Thiên trong mắt hiện lên một tia ngoan lịch, Mặc Vân Hi! Cậu dám... .

Diễn thuyết chấm dứt, Mặc Vân Thiên thu hồi mic điện tử diễn thuyết, hướng dưới đài hơi hạ thấp người, sau đó vững vàng trở về chỗ ngồi của mình, giống như chuyện gì cũng chưa từng phát sinh, dưới đài vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, thậm chí so với thời điểm hiệu trưởng phát biểu còn muốn nhiệt liệt hơn, đi đầu đại đa số chính là nữ sinh sùng bái Mặc Vân Thiên.

“Vân Thiên học trưởng đẹp trai quá đi! !”

“Ngô ~ có thể cùng Vân Thiên học trưởng học cùng một trường thật hạnh phúc a...”

“A ~ vừa rồi Vân Thiên học trưởng giống như ngừng đầu nhìn hướng chúng ta da...”

“Phải không? Phải không? ! Có thể hay không là nhìn tớ?”

Các nữ sinh líu ríu.

“Ha ~ anh ta thật đúng là được hoan nghênh a!” Mark huyết sáo, “Mặc Mặc ~ cậu biết không? Mặc Vân Thiên học trưởng kia, chính là nhân vật thiên tài của Saint Ovendo, chỉ ba năm đã là dị năng võ giả cấp 6 trung kỳ chính thức, nghe nói sớm đã được quân bộ đặc biệt tuyển chọn, còn trực tiếp trao tặng quân hàm thiếu úy, đây chính là điều chưa từng có!”

Vốn Mark còn muốn nói nói cậu mấy ngày nay trọ ở trường hỏi thăm rất nhiều bát quái, nhưng vừa quay đầu lại, sắc mặt Mặc Vân Hi thật sự rất kỳ quái, “Mặc Mặc, cậu làm sao vậy? Không thoải mái sao?”

“Không ~ không có việc gì, tôi chỉ là có chút vẩn đầu.” Mặc Vân Hi tùy ý trả lời có lẽ, trong lòng vẫn là khó có thể bình phục, hắn khẳng định thấy cậu! Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ!

“A ~ đúng rồi, anh ta gọi là Mặc Vân Thiên, cậu gọi Mặc Vân Hi? Các cậu có quan hệ gì không? Cậu quen Vân Thiên học trưởng?” Mark mới vừa chú ý tới, tên Mặc Mặc cùng học trưởng rất giống, chẳng lẽ là thân thích?

Mặc Vân Hi hướng Lăng Phong nhích lại gần, tựa hồ chỉ có Lăng Phong mới có thể giảm bớt một chút sợ hãi của mình, làm cho mình mau chóng bình

tĩnh trở lại, cậu hướng Mark lắc lắc đầu, “Không biết, chính là trùng hợp thôi.”

Mark nhún nhún vai, cũng không quá để ý.

Lúc này, thanh âm người chủ trì lại vang lên, “Mọi người trật tự một chút, hãy trật tự, đến đây phần đọc diễn văn trong điển lễ khai giảng của học viện Saint Ovendo chúng ta đã hết, kế tiếp, chính là tiết mục mọi người chờ mong, chúng ta dành thời gian cho các thủ tịch sinh các khoa chuyên nghiệp năm hai biểu diễn, mọi người hãy nhiệt liệt vỗ tay hoan nghênh nhóm tinh anh của học viện Saint Ovendo chúng ta!”

Theo người chủ trì thủ thế, học viên dưới đài đều nhìn về phía một loạt đại biểu học viên ngồi ở bên phải, các đại biểu thủ tịch các khoa năm hai tập thể đứng dậy, hướng dưới đài hơi hơi cúi chào.

“Các tân sinh, các đại biểu năm hai của học viện Saint Ovendo, một năm trước, bọn họ cũng giống như các em ngồi ở dưới đài quan khán nhóm học trưởng trình diễn tài nghệ, một năm sau, bọn họ thông qua sự cố gắng cùng thiên phú của mình, đứng ở chỗ này triển lãm thành quả học tập một năm ở Saint Ovendo cho chúng ta xem. Các tân sinh, các em phải cẩn thận thật lòng quan khán, lấy bọn họ làm mục tiêu, một ngày nào đó các em cũng sẽ trở thành kiểu ngạo của Saint Ovendo!” Người chủ trì đồng dạng trần từ làm cho nhóm tân sinh dưới đài đều nhiệt huyết sôi trào, kích động nắm chặt tay.

“Tốt lắm, tôi nghĩ mọi người đã không đợi được muốn nhìn nhóm học trưởng biểu diễn, ở trong này tôi muốn thuyết minh quy tắc, thủ tịch các khoa cũng chỉ là năm hai, nếu có vị tân sinh nào nguyện ý hướng bọn họ khiêu chiến, cũng có thể, tôi nghĩ cho dù là thất bại cũng có thể đạt được không ít kinh nghiệm, nếu như không có tân sinh khiêu chiến, như vậy xin mời nhóm học trưởng đơn độc biểu diễn.”

Dưới đài nhất thời xôn xao, khiêu chiến các thủ tịch năm hai? Chê cười, làm sao có thể thắng! Bất quá tựa như người chủ trì nói vậy, cho dù là thua, cũng sẽ không mất mặt, nhưng lại có thể học tập kinh nghiệm ở khoảng cách gần, cho nên cũng có một phần tân sinh có chút nóng lòng muốn thử, nhất là học viện khoa dị năng chiến đấu cùng khoa người máy, có thể thi đấu học viện Saint Ovendo tự nhiên là tinh anh, bọn họ ở trong đám bạn cùng lứa tuổi đều nổi bật, hơn nữa người thiếu niên nhiệt huyết xúc động, làm cho bọn họ đều thực hưng phấn, ngay tại lúc đó có một người đứng lên.

Người chủ trì cười nhìn về phía dưới đài, “Em muốn khiêu chiến sao?”

“Tôi muốn khiêu chiến.” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng trầm thấp vang lên, toàn bộ hội trường thoáng chốc yên tĩnh lại, người duy nhất khiêu chiến luôn cần dũng khí thực lớn, tất cả mọi người nhất tề xoạt xoạt nhìn về phía thiếu niên tóc đen đứng lên. Thiếu niên độc hữu chính là tao nhã cùng khí chất tôn quý, cùng với trầm ổn tản ra hơi thở mang cảm giác nguy hiểm, nhất thời bắt được rất nhiều tâm nữ sinh năm nhất, nguyên lai trong nhóm tân sinh cũng có nhân vật nổi bật bất phàm như vậy a.

“Vị bạn học này, mời lên đài, báo lớp cùng tên.” Người chủ trì cũng khen ngợi nhìn Lăng Phong, người thanh niên này không sai, tuy rằng kiêu ngạo, nhưng Saint Ovendo chưa bao giờ khuyết thiếu thiên tài, quy định cho phép tân sinh khiêu chiến cũng là muốn bọn họ có thể đề cao ý thức cạnh tranh, cùng với tăng cao nhuệ khí.

Mặc Vân Hi lẳng lẳng nhìn Lăng Phong, anh ta đây là muốn làm cái gì? Không tự giác kéo kéo tay áo Lăng Phong.

Lăng Phong cúi đầu, ánh mắt của anh ôn nhu mà mang theo hương vị trấn an, “Chờ ta.”

Không biết hồ động thân mật giữa hai người toàn bộ đều dừng ở trong đôi con ngươi một màu băng lam.

Lăng Phong tao nhã bước chân, đi tới trước đài, một cái thả người trực tiếp đẹp trai nhảy lên. Tiếp nhận mic người chủ trì đưa lên, “Năm một ban A, Lăng Phong.” Lập tức mâu quang tối sầm lại, “Tôi muốn khiêu chiến chính là... Mặc Vân Thiên.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

Sau khi Lăng Phong báo tên rồi khiêu chiến Mặc Vân Thiên, dưới đài nhất thời vang lên một tiếng hút không khí.

“Cái gì! Cậu ta muốn khiêu chiến Vân Thiên học trưởng năm ba? !”

“Muốn chết đi! Rất không biết tự lượng sức mình !”

“Bất quá hào suất a...”

Người chủ trì cũng sửng sốt, phản ứng đầu tiên chính là thủ tịch khoa dị năng chiến đấu năm hai, anh ta xẹt một cái đứng lên đi đến trước đài, có chút phần nộ nhìn Lăng Phong, “Như thế nào? Cậu xem thường tôi? Muốn cùng Vân Thiên học trưởng tỷ thí, trước phải qua cửa của tôi!”

Người chủ trì chạy nhanh tới cản lại thiếu niên thủ tịch năm hai, không khí hết sức căng thẳng, “Học viên này, không nên kích động, vị tân sinh này có thể không rõ ràng quy tắc lắm, em trước chờ một chút.” Lập tức chuyển hướng Lăng Phong vấn đạo, “Lăng đồng học, quy tắc khiêu chiến của tân sinh

chúng ta là khiêu chiến học trường năm hai cùng khoa, Mặc Vân Thiên đồng học là thủ tịch khoa dị năng chiến đấu năm ba, em cũng biết đi?”

“Biết.” Lăng Phong bình tĩnh nói, “Tôi muốn khiêu chiến Mặc Vân Thiên.” Giống như sự xôn xao dưới đài và thiếu niên thủ tịch năm hai kia cùng anh không có bất cứ quan hệ nào.

Người chủ trì bất đắc dĩ khuyên can, “Đồng học, tôi biết em có thể thi vào năm nhất ban A học viện Saint Ovendo khẳng định phi thường có thực lực, chính là em phải biết rằng, Mặc Vân Thiên đồng học đã là cao cấp dị năng võ giả cấp 6 chính thức, xin hỏi Lăng đồng học, thực lực của em bây giờ là thế nào?”

“Cấp 5, dị năng võ giả cấp 5 chính thức.” Lăng Phong đáp.

Nghe được Lăng Phong trả lời, dưới đài giống như là đánh nghiêng chảo nóng, sôi trào.

“Trời ạ! Tân sinh này là dị năng võ giả cấp 5 chính thức!”

“Đúng vậy, tôi cũng nghe rồi!”

“Trong số tân sinh có người lợi hại như vậy sao? !”

Trong đó chịu đả kích lớn nhất, thủ tịch năm hai đang được người chủ trì ngăn lại. Y không thể tin nhìn chằm chằm Lăng Phong, lúc này trên người Lăng Phong phát ra hơi thở nguy hiểm làm cho y không tự giác lui về phía sau từng bước, may mắn, may mắn Lăng Phong khiêu chiến không phải y!

Tuy rằng y cũng đã muốn đột phá cấp 5, nhưng tuyệt đối không thể cùng võ giả cấp 5 chính thức đánh đồng. Nhóm người thiên chi kiêu từ bọn họ, không chỉ có điều kiện huấn luyện ưu việt cùng được cung cấp đan dược dinh dưỡng đầy đủ, hơn nữa gien cùng tiềm năng vĩ đại, đột phá đối với bọn họ mà nói so với người bình thường dễ dàng hơn nhiều. Nhưng tuy là như thế, người giống như y mới năm hai đã có thể đột phá cấp 5 như vậy, vẫn là có thể kiêu ngạo một phen, nói là thiên tài cũng không đủ.

Nhưng võ giả chính thức không giống vậy. Bọn họ trừ bỏ phải đột phá cấp bậc còn cần thực tiễn, chỉ sau khi hoàn thành nhiệm vụ thăng cấp của dị năng giả nghiệp đoàn mới có thể đạt được cấp bậc võ giả chính thức. Mà bình thường có nhiều nhiệm vụ thăng cấp cần một mình đến dã ngoại lập sát dị thú lấy được tinh hạch mới có thể thông qua, đối với bọn nhỏ chỉ đóng cửa tiềm tu mà nói thật sự quá khó khăn.

Đó là sinh tử chân chính, cần một mình đối mặt tàn sát tinh phong huyết vũ, dị thú thường thường so với dị năng võ giả ngang cấp càng có thân thể ưu thế, cho nên nhóm kiêu từ bọn họ cũng chỉ có thể chậm rãi tham dự thực tiễn, tích lũy kinh nghiệm, giống y tuy rằng đột phá cấp 5, nhưng nếu một mình chống lại dị thú chân chính, dù là cấp 4 cũng phải cố hết sức mới được.

Bất quá Lăng Phong này thế nhưng cuồng vọng khiêu chiến Mặc Vân Thiên, nam sinh ánh mắt tối sầm lại, xót xa xót xa bật cười. Cậu ta quá ngạo mạn, người như thế nên chịu chút giáo huấn, tuy rằng cậu ta rất lợi hại, nhưng chống lại Mặc Vân Thiên đã sớm trở thành võ giả cấp 6 chính thức, quả thật là không có phần thắng.

Người chủ trì khó xử nhìn Lăng Phong, lại nhìn lãnh đạo, hiển nhiên, lấy thực lực tân sinh này, không nên để cậu ta cùng học viên năm hai tỷ thí, chẳng những không đạt được mục đích cổ động tân sinh, ngược lại còn làm mất mặt học viên năm hai, chính là...

Đúng lúc này, Mặc Vân Thiên mặt không chút thay đổi đứng dậy, đi lên, lấy mic từ trong tay người chủ trì nói, “Tôi, Mặc Vân Thiên năm ba ban A, tiếp nhận Lăng Phong khiêu chiến.”

Xôn xao ~~~ toàn trường sôi trào, còn có chuyện gì có thể làm cho người ta càng hưng phấn hơn so với ngày đầu tiên khai giảng đã có thể xem hai vị dị năng cao thủ chính thức quyết đấu đây? !

Giáo vụ chủ nhiệm vò vò mái tóc không nhiều lắm, cùng người chủ trì nói nhỏ một phen, hiển nhiên sau khi trải qua thương nghị, lãnh đạo đã đưa ra quyết định.

Một lát sau, người chủ trì lớn tiếng tuyên bố, “Các học sinh hãy trật tự, trải qua viện phượng thương nghị, đồng ý tiến hành tràng khiêu chiến này, bởi vì song phượng thực lực khá cao, uy lực dị năng ảnh hưởng tới bên ngoài khá lớn, vì lo lắng vấn đề an toàn, quyết định trận khiêu chiến diễn ra vào 2 giờ buổi trong sân đấu phía sau, các khoa hệ khác cũng có thể khiêu chiến cùng triển lãm.”

Lăng Phong cùng Mặc Vân Thiên liếc nhìn nhau một cái, trong con ngươi màu băng lam hình như có mỉm cười, Lăng Phong không để ý đến, xoay người lưu loát nhảy xuống đài, hướng Mặc Vân Hi đi đến.

Bục giảng phía sau màn sân khấu mở ra, hiện ra sân đấu tranh tài lớn ước chừng nửa sân bóng nhỏ, một thiếu niên dáng người khôi ngô, làn da ngăm đen tóc ngắn trong đội ngũ năm hai đi tới, lấy ra từ trong không gian một người máy cao lớn màu đỏ.

Người chủ trì hưng phấn mà tuyên bố, “Kế tiếp, là thời gian khoa người máy chiến đấu triển lãm, có ai muốn cùng học viên này khiêu chiến không?”

“Mặc Mặc! Mặc Mặc ~ là khoa người máy! Cậu xem! Người máy thật khá, thật muốn đi khiêu chiến thử xem a...” thời điểm Mark nhìn thấy người máy lên sân khấu đã muốn hưng phấn đến không được, đã sớm quên chuyện vừa rồi còn muốn khuyên bảo Lăng Phong.

Mặc Vân Hi như không nghe thấy lời Mark nói, chính là yên lặng nhìn Lăng Phong đi tới, không đợi anh ngồi xuống, liền bắt lấy cánh tay Lăng Phong kéo ra ngoài hội trường.

“À? ! Mặc Mặc! Cậu không xem triển lãm a? !” Mark bắt đầu đi hướng Harvey nhún nhún vai, “Cậu ấy vẫn luôn nói muốn xem người máy mà, thật là kỳ quái.”

Harvey bị bỏ quên lâu ngày xấu hổ cười cười, “Ha ~ ha ~ có thể bọn họ phải đi nghiên cứu chiến thuật đi, dù sao đối tượng buổi chiều chính là Mặc Vân Thiên học trưởng a...” Nói thật, người bạn này của Mặc Vân Hi thật sự đáng sợ, Harvey thề, về sau sẽ không bao giờ ngồi cùng một chỗ Lăng Phong!

Ngoài hội trường, một góc hẻo lánh, Mặc Vân Hi đẩy Lăng Phong, “Ngài đầu óc bị phá hư rồi sao? Vì cái gì phải khiêu chiến Mặc Vân Thiên! Ngài không biết cấp bậc của hắn cao hơn ngài sao? !”

Nhìn Mặc Vân Hi nổi giận đùng đùng, Lăng Phong “Xuy” cười một tiếng, một phen kéo cậu qua ôm vào trong ngực, “Như thế nào? Còn có khí lực để nổi giận? Không sợ?” Mặc Vân Hi ngẩng đầu, không dám tin mở to mắt, “Ngài... Ngài là vì ta?”

Lăng Phong lung tung xoa nhẹ đầu của cậu, “Không phải, ta chỉ là nhìn thấy hắn thì khó chịu mà thôi.”

“Nơi này là học viện, cũng không phải là nơi để hai người tình chàng ý thiếp, đồng học!” Thanh âm lạnh như băng vang lên, Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi đồng thời quay đầu lại, thiếu niên ngân phát hai tay ôm ngực, trong con ngươi màu băng lam mang theo đùa cợt.

Mặc Vân Hi cả người mất tự nhiên cứng đờ, Lăng Phong tiến lên từng bước, đem cậu che ở phía sau, “Chúng tôi như thế nào, không tới phiên anh quản.”

“Nga? Phải không?” Mặc Vân Thiên tà tà dựa trên thân một cây đại thụ, nụ cười vẫn giữ trên môi, “Nhóc con, người phía sau cậu chính là em trai yêu quý của tôi, cậu chưa từng nghe qua câu huynh trưởng như cha sao?”

Mặc Vân Hi lúc này đã hoàn toàn bình tĩnh, kỳ thật Mặc Vân Thiên với cậu mà nói căn bản là người xa lạ, vừa rồi phản ứng không bình thường là vì khối này thân thể đối với hắn sinh ra mãnh liệt sợ hãi, nếu cậu cơ hồ đã vượt qua trên bản năng sợ hãi của thân thể, sự tình sẽ chấm dứt.

Mặc Vân Hi trấn định đi ra từ phía sau Lăng Phong, thật lòng nhìn Mặc Vân Thiên, người thanh niên này cậu chỉ gặp qua trong mộng vài lần, “Cha đã chết, tôi cùng Mặc gia không còn liên hệ gì, tôi về sau cũng sẽ không đi quấy rầy cuộc sống của các anh, cho nên mọi anh cũng xem tôi như người xa lạ là tốt rồi.”

Mất hạnh màu da không sợ hãi nhìn hắn, điều này làm cho Mặc Vân Thiên có chút ngạc nhiên. Trước kia Mặc Vân Hi ở trước mặt hắn luôn khom lưng phục tùng, nhu thuận vô cùng, ánh mắt nhìn về phía hắn luôn mang theo nồng đậm ngưỡng mộ cùng si mê, mà hiện tại trong đôi mắt xinh đẹp quen thuộc này, hắn không nhìn ra một tia tình cảm, phẳng phiu như nhìn một người xa lạ, “Là bởi vì cậu ta? Nhóc con tìm chỗ dựa vững chắc mới?”

Mặc Vân Thiên khinh thường nhìn về phía Lăng Phong, “Cậu có biết gì về nhóc con này không? Tê ~ nó cũng không đơn thuần như cậu nghĩ đâu, tóm lại, nó là em trai tôi, tôi muốn dẫn nó về nhà.”

Nhìn Mặc Vân Thiên vứt bỏ đầu mẫu thuốc lá trong tay, làm bộ muốn nắm lấy tay Mặc Vân Hi, Lăng Phong một phen hất văng cánh tay Mặc Vân Thiên đưa qua, “Cậu ấy nói, sau này không có quan hệ gì với anh nữa, cậu ấy bây giờ là người của tôi!”

“Nga? A ~” Mặc Vân Thiên tựa tiểu phi tiểu nhìn về phía Lăng Phong, “Tôi biết cậu là người Lăng gia, nhưng đây là việc nhà tôi, cậu tốt nhất đừng nhúng tay vào!”

“Ngài ấy là chủ nhân của tôi!” Tiếng nói trong trẻo của Mặc Vân Hi vang lên, lấy hết dũng khí tiến lên từng bước, mở ra màn hình máy thông tin, “Anh nhìn cho rõ ràng, đây là khế ước nô lệ tôi đã ký, ngài ấy là chủ nhân của tôi, chuyện của tôi ngài ấy có quyền quyết định!” Tại thời điểm này đã không muốn quản cái gì mặt mũi hay không mặt mũi, hơn nữa cậu đoán Mặc Vân Thiên cũng sẽ không ngốc đến mức đem chuyện em trai mình bán thân làm nô lệ ra để tuyên dương.

Mặc Vân Thiên ánh mắt màu băng lam gắt gao nhìn chằm chằm màn hình, sát khí phẳng phiu phát ra, không khí chung quanh tựa hồ cũng hạ mấy độ, Lăng Phong cũng nhanh chóng phóng đi năng ra ngoài, đem mình cùng Mặc Vân Hi bảo hộ bên trong, trong không khí vang lên thanh âm bùm bùm giống như tĩnh điện.

Không khí hết sức căng thẳng, nhưng có Lăng Phong ở bên, Mặc Vân Hi dị thường an tâm, đối mặt với sát khí của Mặc Vân Thiên không hề sợ hãi, “Anh đi đi, sau này tôi không muốn cùng các người có liên quan, nếu không muốn để cho người ngoài cười nhạo em trai của anh là nô lệ thì coi như không biết tôi đi.”

Nhìn Mặc Vân Hi như vậy, Mặc Vân Thiên sát khí tiếm thu, thiếu niên ngạo nghễ ngẩng đầu nhìn thẳng hắn, hắn cho tới bây giờ không phát hiện ra ánh mắt Mặc Vân Hi còn có thể trong trẻo như vậy, là ai cho cậu ta tự tin? Lăng Phong sao? “Hừ ~” hừ nhẹ một tiếng, Mặc Vân Thiên quay đầu rồi đi, “Chúng ta buổi chiều gặp!”

Mặc Vân Thiên đi rồi, Mặc Vân Hi lo lắng nhìn về phía Lăng Phong, “Phong ~ nếu không khiêu chiến buổi chiều vẫn là bỏ cuộc đi, vạn nhất...”

Lăng Phong trấn an vỗ vỗ đỉnh đầu Mặc Vân Hi, “Đừng lo lắng, ta sẽ không thua.” Đúng vậy, anh biết thực lực của mình, nhưng anh cũng không dám xác định lần này có thể thắng hay không, khiêu chiến Mặc Vân Thiên cao hơn ước chừng một cấp bậc, nói thực ra tỷ lệ thắng phi thường xa vời, nhưng cho dù như vậy, lần này anh không thể không chiến, anh muốn cho Mặc Vân Hi biết, anh có đầy đủ năng lực bảo hộ người của mình.

Hai giờ chiều, trong sân tranh tài của học viện Saint Owend đã không còn chỗ ngồi, vì xưa nay chưa từng có học viên khóa dưới khiêu chiến nên học viện cố ý điều chỉnh thời khoá biểu, làm cho học viên toàn học viện đều có cơ hội tận mắt chứng kiến trận quyết đấu cao cấp này.

Trên đài tranh tài, thiếu niên tóc đen cùng thiếu niên ngân phát đứng đối diện, người chủ trì nhắc lại quy tắc tranh tài, “Theo quy định, song phương tranh tài không được sử dụng vũ khí, đánh trúng phải dừng lại ngay, không được đả thương đến tính mạng, nếu làm trái sẽ xử phạt nghiêm trọng, một bên nhận thua, phe bên kia không thể tái công kích, thỉnh song phương tranh tài nhớ kĩ!”

Song phương đều không nói chuyện, chính là trầm mặc gắt đầu, người chủ trì nhanh chóng thối lui ra ngoài đài. Đài tranh tài bốn phía dâng lên màn phòng hộ trong suốt, “Tôi tuyên bố, khiêu chiến bắt đầu!”

Người chủ trì ra lệnh một tiếng, tất cả học sinh bên ngoài đài đều khản trương, không chuyển mắt nhìn chăm chăm hai người trên đài tranh tài.

Mà hai người ai cũng đều không có động, chính là giằng co nhau, nhưng mặc dù vậy ai cũng đều có thể cảm giác được áp khí không tầm thường, nhiệt độ không khí dần giảm xuống, trong không khí bắt đầu ngưng kết ra bông tuyết thật nhỏ. Đây là Mặc Vân Thiên phóng dị năng ra bên ngoài, thuộc tính dị năng của hắn là thủy thuộc tính, hơn nữa đã có thể đem nước ngưng kết thành băng.

Đột nhiên, Lăng Phong lấy tốc độ cực nhanh dẫn đầu khởi xướng tiến công, trong không khí bông tuyết đã ngưng tụ thành vô số băng trụ thật nhỏ, đánh úp về phía Lăng Phong. Mặc Vân Hi khản trương cắn môi dưới, gắt gao nắm chặt tay, hiện tại việc duy nhất cậu có thể làm chính là cầu nguyện.

Lăng Phong thân hình phảng phất lưu lại vô số tàn ảnh, một bên né tránh băng trụ công kích một bên tới gần Mặc Vân Thiên, thuộc tính dị năng của anh là lôi điện, dưới tình huống không thể sử dụng vũ khí, hiển nhiên cận chiến càng thích hợp để đối phó với thuộc tính thủy của Mặc Vân Thiên.

Lôi điện màu lam tím ngưng tụ trên tay Lăng Phong, không chút do dự đánh úp về phía mặt Mặc Vân Thiên, Mặc Vân Thiên lách mình tránh thoát, hai thân ảnh cao to dây dưa, bông tuyết bay ra cùng với lôi điện cách cách màu lam tím. Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, lúc này Mặc Vân Thiên đã ngưng kết nước thành băng trên hai tay, mỗi một cú đánh đều cường ngạnh mà lực đạo mười phần.

Tất cả học sinh bên ngoài tràn đầy nhìn trận chiến kinh ngạc phát hiện, tuy rằng Mặc Vân Thiên hàn băng hộ giáp cứng rắn dị thường, nhưng đã đấu một lúc mà cư nhiên không chiếm được tiện nghi gì từ tay tân sinh kia.

Lăng Phong thân hình cực nhanh, huấn luyện thực chiến tàn khốc từ nhỏ đã làm cho công kích của anh sạch sẽ mà lưu loát, không có chút động tác hoa lệ vô dụng nào, chiêu chiêu đều nhắm thẳng nhược điểm địch nhân, ngoan lệ dị thường, thay đổi liên tục.

Mà Mặc Vân Thiên tuy rằng thiên tư trác tuyệt, nhưng dù sao từ nhỏ tiếp nhận chính là huấn luyện quân sự hóa chính quy, đối mặt Lăng Phong thay đổi linh hoạt như vậy, không án theo phương thức công kích thường quy, ngay cả là có hàn băng hộ giáp, cũng chỉ có thể mệt mỏi phòng bị, ghé tởm nhất chính là, Lăng Phong mỗi lần công kích đều có kèm theo điện lưu cường đại, cho dù không thể tạo thành trọng thương đối với hắn, vài lượt đối chiến cũng khiến cho cơ thể bị công kích làm cho tê dại, động tác càng trì độ.

Không được, như vậy không được! Mặc Vân Thiên trong mắt hàn quang chợt lóe, thả người nhảy về phía sau, thủy long hung mãnh từ trên trời giáng xuống, gào thét bổ vào Lăng Phong. Lăng Phong cánh tay hộ trước ngực, không khí vận vẹo ngưng kết ra lôi lá chắn màu lam tím, đỡ đòn thủy long trí mạng nhất lực đánh vào. Thủy long cùng băng trụ cắt qua da tay anh, toàn thân cao thấp đầy vết thương lớn nhỏ rỉ máu, làm cho Lăng Phong thoát nhìn dị thường chật vật.

Nhiệt độ không khí đột nhiên giảm xuống, vũng nước lớn trên mặt đất do thủy long lưu lại nhanh chóng ngưng kết thành băng, lan tràn tới bên người Lăng Phong, đem anh vây tại chỗ. Mắt đen sắc bén như dã thú trừng Mặc Vân Thiên, Mặc Vân Thiên khòe miệng khẽ nhếch, liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi dưới đài, mà lúc này Mặc Vân Hi đang nhìn Lăng Phong không chuyển mắt, mắt hạnh hàm chứa thủy nhuận tràn đầy lo lắng cùng đau lòng. Sát ý thoáng chốc nổi lên trong đôi mắt màu băng lam ánh, tay phải ngưng ra một tảng băng mỏng mang theo hàn khí, công kích trực tiếp hướng Lăng Phong.

Lăng Phong môi mím nhếch lên, không tránh không né, ngực nặng nề mà đón nhận một hàn băng quyền của Mặc Vân Thiên, không khỏi buồn cở hòng một tiếng, khóe miệng chảy ra một tia đồ sẫm. Ngay khi Mặc Vân Thiên cho là đã đắc thủ, lại phát hiện tay phải tựa hồ bị cái gì gắt gao hấp thụ ở ngực Lăng Phong, nhìn kỹ mới phát hiện Lăng Phong toàn thân quần đầy lôi điện thật nhỏ màu lam tím, thanh âm Lăng Phong truyền đến, “Anh có biết độ ẩm của lôi điện không?”

Mặc Vân Thiên không nghĩ tới Lăng Phong lại có thể làm được đến bước này, vì vậy khốn hắn có thể xả thân tiếp trọng kích. Phát giác sự tình không ổn, nhướng mày, liền nghĩ ra sức bứt ra, Lăng Phong lại từng bước nhanh hơn gắt gao nắm cánh tay Mặc Vân Thiên đánh vào trên người hắn. Theo tiếng vang bùm bùm chói tai, lôi điện quanh thân Lăng Phong bạo khởi, băng trên người cùng trên mặt đất nháy mắt hòa tan. Mặc Vân Thiên cảm thấy một cổ điện lưu cường đại theo lòng bàn chân cùng cánh tay Lăng Phong nắm lấy đánh úp lại, nếu không phải hắn thân là cao giai dị năng võ giả, thể chất buru hân, lúc này khẳng định đã chết trong tay Lăng Phong!

Bất chấp toàn thân đau đớn cùng cảm giác tê liệt, Mặc Vân Thiên tay trái ngưng ra một băng nhận dài hơn một thước, nhanh chóng hướng động mạch cánh Lăng Phong đâm tới, hai người lúc này đúng là cục diện không chết không ngừng!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 33

“Dừng tay!” Theo một tiếng quát chói tai, một cổ kinh phong hướng hai người đang giằng co đánh úp lại, Mặc Vân Thiên băng nhận chệch một đường, lưu lại trên gáy Lăng Phong một đạo vết máu nhọt nhọt, Lăng Phong cũng phải tạm thời buông Mặc Vân Thiên ra, lắc mình tránh thoát kinh phong tập kích.

Một bóng người cao lớn lập tức nhảy lên đài, là Lưu Việt giáo sư hướng dẫn của lớp Mặc Vân Thiên, một dị năng võ giả cấp 7 chính thức.

Lưu Việt khuôn mặt góc cạnh tuấn tú rõ ràng trầm xuống, “Trận đấu đã có kết quả, song phương lập tức đình chỉ công kích, nếu không sẽ ghi lỗi nặng.”

Thấy Mặc Vân Thiên cùng Lăng Phong hai người đều không nói chuyện, nhưng đều không tiếp tục ra tay, Lưu Việt tiến lên tiếp nhận mic người chủ trì đưa lên, “Tôi tuyên bố, học viện Saint Ovendo tân sinh khiêu chiến, Mặc Vân Thiên năm 3 ban A khoa dị năng chiến đấu thắng.”

Thấy song phương đều không có gì dị nghị, người chủ trì nhảy lên đài, cùng Lưu Việt làm một cái lễ, “Các học sinh, trận tranh tài này có thể nói là trận tân sinh khiêu chiến tiêu chuẩn cao nhất từ trước tới nay của học viện Saint Ovendo chúng ta. Nhóm giáo sư khoa dị năng chiến đấu bàn bạc, nhất trí cho rằng ban A năm ba Mặc Vân Thiên đồng học chiến thắng, nhưng đồng thời, cũng đều cho đồng học Lăng Phong năm nhất đánh giá phi thường cao!” Nói tới đây, người chủ trì vốn định đến bắt tay song phương và nghi thức vân vân, nhưng nhìn bộ dáng hai đại thần không chút thay đổi nhìn nhau chăm chăm, chủ trì nhiên đành phải bắt đầu từ bỏ.

“Các học sinh, đây là trận đấu thập phần phấn khích...” Sau khi người chủ trì nói một đồng lời vô nghĩa khích lệ lòng người, rốt cục tuyên bố toàn bộ tân sinh khiêu chiến cùng triển lãm khoa hệ hôm nay viên mãn chấm dứt.

Lăng Phong trừng Mặc Vân Thiên, mặt không chút thay đổi nhảy xuống đài tranh tài, hướng Mặc Vân Hi đi đến. Anh đối với kết quả trận đấu như vậy không có gì dị nghị, bởi vì nếu mới vừa rồi không có Lưu Việt tạo gió xoáy, nếu đây thật sự là một trận quyết đấu sinh tử, anh đại khái đã chết dưới băng nhận của Mặc Vân Thiên, chỉ bất quá anh còn có thể để lại một chiêu ngọc thạch câu phân (ngọc nát đá tan: đại ý kiểu 2 bên cùng chết), nếu Mặc Vân Thiên thật sự hạ sát chiêu, cho dù chết cũng có thể khiến hắn trọng thương, nhưng Lăng Phong sớm dự đoán được học viện khẳng định sẽ ra tay ngăn lại, cho nên anh cũng không có xuất chiêu.

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi lo lắng hướng anh chạy tới, lau vết máu bên khóe miệng, ánh mắt ôn hòa đi rất nhiều, mặc kệ thế nào, mục đích của anh đã đạt được. Anh chính là muốn làm cho Mặc Vân Thiên biết, Mặc Vân Hi là người của Lăng Phong anh, hơn nữa đối với anh mà nói trọng yếu đến cỡ nào, nếu hắn dám tự tiện đối ra với Mặc Vân Hi, Lăng Phong anh sẽ cùng hắn liều mạng, hơn nữa Lăng gia cũng không phải dễ đối phó.

“Phong, ngài thế nào? Có bị thương nặng không?” Mặc Vân Hi lo lắng đỡ lấy Lăng Phong so với cậu còn cao hơn một đầu. Vừa rồi thời điểm nhìn thấy Mặc Vân Thiên một quyền đánh lên người Lăng Phong, tâm cậu đau đến mức hít thở không thông, đây là bệnh do đời trước bị Tô Nghiên đẩy mạnh xuống biển mà mắc phải, lần thứ hai rõ ràng thể nghiệm cảm giác đau lòng như vậy.

Lăng Phong trấn an ngoắc ngoắc khóe miệng, “Không có việc gì, thể chất dị năng võ giả đều rất cường hãn, một chút tiểu thương mà thôi, nghỉ ngơi hai ngày sẽ khỏi.”

Mặc Vân Hi từ chối cho ý kiến nhìn Lăng Phong, cậu chỉ biết là quyền kia rất nặng, hơn nữa vừa rồi băng nhận của Mặc Vân Thiên xẹt ngay sát cổ Lăng Phong, tình cảnh lúc đó, cậu đến hiện tại cũng không dám hồi tưởng.

“Xuy ~” Lăng Phong bị biểu tình nghiêm túc của Mặc Vân Hi làm cho nở nụ cười, nắm cậu kéo tay mình đi ra ngoài, “Cậu không tin? Đêm nay liền đôn gà hầm kia, chính mình tự mình đến nghiệm chứng ta rốt cuộc có nói dối hay không đi, ha ha.”

Mặc Vân Hi cau mày, thờ phỉ phỉ phun nước miếng mắng, “Thao! Đều là lúc nào rồi mà ngài còn muốn cái này! Ngài có biết vừa rồi suýt hù chết tôi hay không!” Liếc mắt nhìn vết máu trên cổ Lăng Phong, “Đầu ngài hơi suýt bị người ta chặt bỏ ngài có biết không! Về sau ngài còn dám như vậy, tôi... tôi liền...”

“Cậu làm gì?” Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi thờ phỉ phỉ nửa ngày không tới ra được cái gì, có tâm đùa cậu để làm dịu không khí.

“Tôi... Lão tử liền bãi công! Không làm com! Đi mà ăn viên dinh dưỡng của anh đi! Tôi... tôi liền... một mình... Ngủ!” Bị buộc nóng này Mặc Vân Hi nửa câu đầu còn nói đến hùng hổ, nửa câu sau lại càng nói càng không suy nghĩ, ngay cả chính cậu đều nghe không nổi nữa, đây quả thực giống như là vợ chồng cãi nhau, người phụ nữ nói lời kịch thôi!

Nhìn Mặc Vân Hi như vậy, dù là Lăng Phong đã trải qua huấn luyện nghiêm khắc cách khống chế cảm xúc cũng phá công, “Phốc ~ a ~ tốt lắm tốt lắm, ta đã biết, lần sau sẽ không, ta hiện tại mới biết được nguyên lai vấn đề tối trọng yếu như ăn com ngủ đều nằm trong tay cậu a, đáng sợ, thật là đáng sợ.”

Mặc Vân Hi hưng hăng liếc Lăng Phong một cái, hất ra cánh tay của anh, thờ phỉ phỉ đi đến bãi đỗ xe, “Về nhà!”

Lăng Phong buồn cười lắc đầu, nhanh đi theo.

Tất cả học sinh bên ngoài tràng đấu đều túm năm tụm ba rời đi, còn không thì có người nghị luận trận đấu vừa rồi, hô to đã nghiệm, thanh âm hi hi nháo nháo dần đi xa, tranh tài tràng lại khôi phục một mảnh yên tĩnh.

Trên đài tranh tài, thiếu niên đáng người cao gầy thon dài lẳng lẳng đứng đó, bóng râm dưới chân kéo dài thật dài. Chỉ có một người đứng đấy, có chút cô đơn, mặc cho gió nhẹ thổi bay sợi tóc màu bạc, ánh mắt màu băng lam thủy chung nhìn chăm chú vào thân ảnh biến mất kia. Hắn... thắng? Cánh tay

phải cùng hai chân tựa hồ còn mang theo một chút cảm giác tê dại, nhưng cảm giác tỉnh mạch giống như chết lặng trong tâm, tựa hồ...

Từng đoạn ký ức không ngừng lướt qua trong đầu Mặc Vân Thiên.

Lần đầu tiên nhìn thấy Mặc Vân Hi bọc trong tã lót, mẹ liền nói cho hắn biết đây là sự sỉ nhục của gia tộc, là chứng cứ cha bất trung! Mà cha cũng rất yêu thương đứa bé này, yêu cầu đối với Mặc Vân Hi không nghiêm khắc giống như đối với hắn cùng Vân Hạo, mà bọn họ cũng chưa từng thừa nhận cậu ta là em trai.

Hắn biết Mặc Vân Hi luôn trốn ở góc phòng nhìn hắn, không dám quang minh chính đại đứng trước mặt hắn cùng hắn nói chuyện. Bất quá cho dù Mặc Vân Hi đối với hắn luôn khom lưng phục tùng nói gì nghe nấy, hắn vẫn là thực chán ghét người em trai này, chẳng những tính cách yếu đuối nhất gan, không xứng làm con trai của cha, hơn nữa còn là vết nhơ không nên có của người cha hắn kính trọng nhất.

Mẹ nói qua, người đàn bà kia là mười phần tâm phúc, chỉ biết câu dẫn đàn ông, đúng vậy! Hắn tính tưởng biết đứa bé này mang tâm tư khác với hắn, điều này từng làm cho hắn cảm thấy rất ghê tởm, hắn sẽ không hề đồ giống như cha, dễ dàng bị mê hoặc như vậy! Nhưng đứa bé này bộ dạng thật sự xinh đẹp, cực kỳ giống người mẹ câu nhân của mình, nhất là đôi mắt hạnh màu đỏ nhu hòa, luôn mang theo nồng đậm ngưỡng mộ nhìn hắn, điều này làm cho Mặc Vân Thiên tính cách kiêu ngạo trong trẻo nhưng lạnh lùng có loại cảm giác thỏa mãn. Mặc Vân Hi từng thực nghe lời, luôn mặc hắn gọi đến gọi đi, cho dù biết mình chẳng qua là đem cậu trở thành một trò tiêu khiển, cho dù cũng sẽ vì hắn trêu đùa mà thương tâm rơi lệ, nhưng vẫn thủy chung giống như cái bóng từ một nơi bí mật gần đó đi theo hắn, điều này làm cho hắn dù phiền chán nhưng lại có cảm giác thỏa mãn biến thái.

Thẳng đến một ngày, cha đột nhiên bị bệnh, vội vã qua đời, tuy rằng vẫn luôn đối với hắn nghiêm khắc gần như bất cận nhân tình, nhưng ở trong lòng Mặc Vân Thiên, người hắn kính trọng nhất thủy chung vẫn là cha. Thời điểm cha lâm chung vẫn chưa yên tâm, dặn hắn phải chiếu cố tốt mẹ con Mặc Vân Hi, thế nhưng vào đêm cha mất bọn họ lại biến mất trong, thật là một người đàn bà dương hoa lãng lữ, dù sao mẹ cùng Vân Hạo cũng không thích bọn họ, mà với hắn mà nói, Mặc Vân Hi cũng bất quá chỉ là một món đồ chơi có cũng được không có cũng chẳng sao, ai muốn quản bọn họ chết sống thế nào.

Thẳng đến ngày đó, ngẫu nhiên phát hiện nhật ký cha giấu đi, Mặc Vân Thiên mới biết một cái bí mật kinh người, hắn nhất định phải tìm được bọn họ, Mặc Vân Hi cùng mẹ của cậu ta! Lúc này cách lúc bọn họ trốn đi đã qua 5 ngày, hắn thậm chí thuê đệ tử năng võ giả đi tìm, nhưng cuối cùng chỉ mang về một con người đầu óc tri độn — Sophie L'Oreal.

Bất quá có nàng ở đây, Mặc Vân Thiên đoán Mặc Vân Hi khẳng định sẽ trở về, sẽ trở lại bên cạnh hắn, sẽ lại như chó vẫy đuôi mừng chủ. Hắn chắc chắn cậu ta đối với mình vẫn cười ái mộ, chắc chắn cậu vẫn ở lại Sophie L'Oreal, ở trong mắt hắn Mặc Vân Hi thủy chung tựa như một đứa nhỏ không bao giờ lớn lên, không có khả năng độc lập sống sót.

Đúng như hắn suy đoán, Mặc Vân Hi đã trở lại, nhưng hắn không nghĩ tới chính là phế vật này thế nhưng vào Saint Ovendo! Càng làm cho hắn không nghĩ tới chính là Mặc Vân Hi dám đứng ở trước mặt hắn, chẳng những phản bác hắn, còn muốn cùng hắn phủi sạch quan hệ! Hắn phát hiện cậu thay đổi, đứa nhỏ mình chán ghét 18 năm không giống như xưa, là bởi vì thẳng nhóc đó! Lăng Phong!

Cậu ta thế nhưng còn tự tiện đem mình bán cho Lăng Phong! Nghĩ đến khế ước nô lệ của Mặc Vân Hi, hắn liền giận không kềm được! Cậu nghĩ cả đời có thể ở bên thẳng nhóc kia sao? ! Hắn lần đầu tiên nhìn thấy Mặc Vân Hi có thể thản nhiên đứng dưới ánh mặt trời cười không kiêng nể gì, nháo, thậm chí là bộ dáng giương nanh múa vuốt đều tràn đầy sức sống như vậy, cùng đứa nhỏ luôn nhát gan trốn trong góc như bóng ma kia quả thực như hai người khác nhau! Nhưng này hết thấy cư nhiên là vì Lăng Phong!

Mặc Vân Thiên tay phải không tự giác nắm chặt thành quyền, móng tay thật sâu đâm vào lòng bàn tay, cảm giác tê dại dần biến mất, đau đớn làm cho hắn thanh tỉnh rất nhiều, Mặc Vân Hi...

Trở lại chỗ ở Mặc Vân Hi vẫn là không quá yên tâm về thương thế của Lăng Phong, tuy rằng cậu không có học qua hệ thống trung y, nhưng đối với dược lý vẫn tương đối thông thạo, học được tự nhiên phải biết được tính đối ứng từng chứng bệnh, mặc dù không chính thức xem bệnh cho người ta, cũng chưa viết đơn thuốc nhưng bắt mạch đơn giản thì vẫn có thể.

“Ngồi xuống, tôi bắt mạch cho ngài.” Mặc Vân Hi tức giận kéo cổ tay Lăng Phong.

Lăng Phong rất phối hợp, không có biện pháp, xem ra cậu ấy rất tức giận, “Bắt mạch là cái gì?”

“...Một cách khám và chữa bệnh ở cổ địa cầu, nói ngài cũng không hiểu.” Mặc Vân Hi tùy tiện nói có lệ, liền bắt đầu bắt mạch cho Lăng Phong. Ngón tay thon dài có chút lạnh ở uyển mạch Lăng Phong tinh tế ấn vuốt có quy luật, biểu tình trên mặt rất là chăm chú, khi thì chau mày, khi thì tự cổ tự địa gật đầu.

Lăng Phong tò mò nhìn Mặc Vân Hi, nghĩ thầm như thế này thật có thể khám ra bệnh gì sao? Kỳ thật anh muốn nói tiểu VI là người máy gia dụng cũng có công năng chẩn đoán bệnh cùng chụp chiếu đơn giản, bất quá xem bộ dáng Mặc Vân Hi bắt mạch cho anh, Lăng Phong quyết định giấu diếm công năng này của tiểu VI.

“Tặng phủ ngài bị hư tổn, mặc dù không nghiêm trọng, nhưng có chút ít xuất huyết, cần cẩn thận điều trị một thời gian ngắn, tóm lại trước tìm chút thương được trị xuất huyết bên trong cùng thanh tỳ huyết dùng đi, còn lại chỉ có thể nghỉ ngơi nhiều để chậm rãi khôi phục.” Mặc Vân Hi biểu tình ngưng trọng nói, cậu biết thương thế như vậy nếu đối thành người bình thường, xem như là rất nặng.

“Àn ~ lát nữa ăn gà hầm đi.”

Lăng Phong một câu thành công làm Mặc Vân Hi xù lông, “Kháo! Lời tôi vừa nói ngài rốt cuộc nghe rõ hay không! Suốt ngày gà gà gà gà, ngài là chồn đầu thai hay sao! Rốt cuộc có còn hay không! Đầu ngài rốt cuộc suốt ngày nghĩ đến những thứ gì? !”

Lăng Phong nghiêm túc nhìn Mặc Vân Hi, thật lòng nói, “Đương nhiên là nghĩ muốn trở nên mạnh hơn, hơn nữa hiện tại phải bảo vệ cậu, năng lực của ta vẫn là không đủ!” Nói xong, Lăng Phong như có điều suy nghĩ nhìn về phía ngoài cửa sổ, “Nếu hôm nay là tử đấu, Mặc Vân Thiên sớm đã có thể giết ta, hiện tại cậu có thể sắp bị hãm mang đi, ta cần mạnh hơn!”

“Ngạch ~” Mặc Vân Hi không nghĩ tới Lăng Phong đột nhiên nói như vậy, hơn nữa mơ hồ mang theo một tia áy náy.

Lăng Phong quay đầu, ôn nhu nhìn Mặc Vân Hi, “Vân Hi, được thiện kìa của cậu thật sự rất tốt, tựa hồ có trợ giúp đối với thể năng cùng tinh thần lực đều. Lần trước sau khi ăn xong, tu luyện không còn mệt mỏi giống bình thường. Tuy rằng hiệu quả không phải thực rõ ràng, nhưng ta có thể cảm giác được, đối với thân thể là có ưu đãi, hơn nữa nói không chừng có thể làm tốc độ tu luyện của ta nhanh hơn. Cho nên cậu có thể làm cho ta ăn không? Giúp ta mạnh hơn được không?”

“...” Mặc Vân Hi nhìn đôi mắt đen bóng của Lăng Phong, giống bị thôi miên nhẹ giọng ní non, “Được... Chỉ cần có thể đến giúp ngài.”

“Àn, cậu luôn có thể mang đến cho ta rất nhiều kinh hi.” Cười sò sò đầu Mặc Vân Hi, “Đúng rồi, Vân Hi, vì cái gì ta vừa nói đến gà hầm là cậu lại luôn tức giận như vậy?”

Oanh ~ Mặc Vân Hi mặt lại đỏ bừng, vội chạy trốn chết, “Không ~ không có gì, tôi đi làm cho ngài...”

Bởi vì gan Lăng Phong bị hư tổn, cho nên Mặc Vân Hi cũng không có làm cho Lăng Phong sụp kỳ lam, chỉ làm vài món ăn sáng thanh đạm ngon miệng, còn nấu cháo thịt bằng nước hầm xương. Bất quá cậu nghĩ nếu Lăng Phong nói được thiện đối với thân thể có điểm tốt, có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện, vậy cậu sẽ thử nghiên cứu được thiện thích hợp với Lăng Phong.

Mặc dù đang ở trong thế giới giả tưởng trải qua một thời gian ngắn học tập, Mặc Vân Hi cũng biết thêm hoặc ít hoặc nhiều mấy chục chủng loại dược liệu ở thế giới này, trong đó có chút dược tính rất thích hợp để nấu được thiện. Bất quá giống như kỳ lam tham lần trước, cách dùng cùng lượng dùng vẫn nên điều chỉnh lại, không thể rập khuôn theo kinh nghiệm nấu được thiện trước kia.

Nghĩ nghĩ, Mặc Vân Hi cuối cùng quyết định chọn vài loại dược liệu tính ôn lạnh không có tác dụng phụ bắt đầu nghiên cứu, vì thế mở ra máy thông tin, gửi một bức thư cho người bạn mà khi cậu rời Seterr thành chủ quản Dur Văn Thanh của hiệu thuốc An Bối để lại địa chỉ hòm thư cho cậu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34

Bãi đỗ xe học viện Saint Ovendo. Từ trên chiếc phi xa SZR60 màu đen mới nhất hai thiếu niên đi xuống. Thiếu niên tóc đen mặc đồng phục màu xanh sẫm động tác lưu loát, anh tuấn cao quý, thiếu niên tóc ngắn màu đen mặc đồng phục màu trắng ngà, khí chất tươi mát nhu hòa, hai người sóng vai đi trên con đường lát đá trắng, hình ảnh phi thường đẹp mắt.

Trải qua điển lễ khai giảng ngày hôm qua, Lăng Phong có thể nói là một trận chiến thành danh, bề ngoài xuất chúng, thực lực cường đại, hơn nữa gia thế hiển hách bị không ít đồng học đào ra biến thành bát quái, lập tức liền chiếm được phương tâm phản đồng nữ sinh năm nhất, đương nhiên cũng có không ít học tỷ năm hai năm ba đối với anh cũng cảm thấy hứng thú.

Mặc Vân Hi khoe miệng run rẩy nhìn ba nữ sinh nghênh diện đi tới. “Uy, lại tới nữa... Lăng Phong đồng học phải không? Bạn ngày hôm qua thật sự là quá lợi hại, có thể kết bạn không? Có thể trao đổi địa chỉ hòm thư hay không?” Mặc Vân Hi âm dương quái khí bắt chước mấy cô gái, ngữ khí chua chua, không phải là đánh một trận đấu thôi sao, hướng chi còn thua!

Lần này là một cô bé có mái tóc thật dài, làn da trắng nõn, hai mắt thật to, đáng người nhỏ xinh đáng yêu, chạy từng bước nhỏ đến trước mặt Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi, thẹn thùng nói, “Xin chào... Lăng Phong đồng học, mình~ mình gọi là Emily, cũng là tân sinh năm nhất.”

“Này rất được, tiểu loli nha, tuyệt đối trên 90 điểm” Mặc Vân Hi dùng khuỷu tay huých cánh tay Lăng Phong, nhỏ giọng than thở một câu.

Lăng Phong tà tà liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi một cái, nói với cô bé, “Xin chào, Lăng Phong.”

Oa ~ cậu ấy nói chuyện với mình! Cô bé đỏ mặt, mắt to lóe lên, cực kỳ hưng phấn nói “Cái kia... mình, có thể lưu lại địa chỉ thư không? Hoặc là... cùng ăn cơm trưa?” Cô bé lấy hết dũng khí lớn mật mời, kỳ thật cô phi thường tự tin, cô chẳng những xinh đẹp, gia thế cũng tốt, hơn nữa thành tích phi thường vĩ đại, vẫn luôn là được chiều chuộng mà lớn lên.

“Ngượng ngùng, tôi giữa trưa hẹn bạn.” Lăng Phong nói xong nhìn nhìn Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi hiểu ý, “Đúng! Đúng vậy, chúng tôi đi ăn cùng nhau, còn có hai người bạn, đều đã hẹn trước rồi.”

Cô bé có vẻ thực thất vọng, làm cho Mặc Vân Hi có loại cảm giác tội lỗi khi nói dối, “A ~ tôi biết cậu, cậu là... bàng thính sinh khoa mình!”

“Khụ ~” Mặc Vân Hi xấu hổ thanh giọng, “Xin chào, Mặc Vân Hi.” Kỳ thật Mặc Vân Hi nghĩ, cậu là bằng thánh sinh duy nhất trong toàn học viện, danh khí hẳn là không thể nhỏ hơn Lăng Phong, chính là chỉ nghe kỳ danh mà không thấy người... Cậu chỉ hy vọng người biết cậu càng ít càng tốt.

“Đi thôi, sắp đến muộn!” Lăng Phong hướng cô bé nhẹ nhàng gạt đầu, liền trực tiếp đi qua.

“Ai ~ chờ tôi một chút.” Mặc Vân Hi chạy chậm đuổi kịp, “Ngài thật đúng là lãnh đạm a, cẩn thận khiến tiểu loli người ta khóc đó.”

Lăng Phong chọn mị, “Như thế nào, này là loại hình cậu thích?”

“Tôi? Không thích, tôi chỉ là tiêu chuẩn hơi cao một chút, ta thích loại ba đào mãnh liệt...” Nói xong, Mặc Vân Hi còn rất không đứng đắn ở trước ngực khoa tay múa chân.

“Xuy ~ cậu yên tâm, ta sẽ không cho cậu một phân tiền cưới vợ, giữa trưa ở cửa căn tin chờ ta.” Nói xong Lăng Phong liền hướng tới khu giảng đường của khoa dị năng chiến đấu đi đến.

Mặc Vân Hi bĩu môi, “Thật nhỏ mọn ~”

Mặc Vân Hi lớp đầu tiên là tiết của Blaine “Dược học thực vật học”.

Tám giờ đúng, Blaine theo tiếng chuông vào học mang theo sổ điểm danh rào bước tiến vào phòng học. Mái tóc dài màu vàng dùng một sợi dây màu lam băng tùy ý buộc ở phía sau, đôi mắt màu xanh lam nhìn một vòng quanh phòng học, “Chào các em học sinh, thật cao hứng lại được gặp lại các em, xem ra tất cả mọi người thực tuân thủ quy định, 32 người đều đến đông đủ, này thật là một sự khởi đầu tốt đẹp.”

Ban D năm nhất, trừ bỏ học viên lần trước bị chuyển đi, 32 học viên còn lại đều ngồi trong phòng học. Qua ngày hôm qua, bọn họ sâu sắc cảm nhận được sự khủng bố của Blaine giáo sư, cho nên tất cả đều sớm ngồi trong phòng học.

“Môn học đầu tiên trong chương trình học ngày hôm nay của chúng ta là dược học thực vật học.” Blaine mỉm cười mở màn hình điện tử trong phòng học, “Đây là môn trụ cột ngành học, có ai biết này môn học này gồm những nội dung gì không?”

“Giáo sư, em biết.” Một nam sinh tích cực biểu hiện, Blaine làm cái thủ thế mời, nam sinh cao giọng nói, “Nội dung giảng dạy chính là trụ cột tri thức dược liệu, tỷ như phân loại dược liệu, giống, tập tính sinh trưởng cùng dược tính...”

“Tốt lắm, bạn học này nói tất cả mọi người đều đồng ý?” Blaine ôn nhu hỏi.

“Đồng ý ~” Mặc Vân Hi bắt đầu đi theo sát trả lời, cảm thấy được đây quả thực giống như là học sinh tiểu học, đại học chẳng lẽ chính là như vậy? Còn không bằng học viện trong thế giới giả tưởng.

“Tốt lắm, thật cao hứng mọi người đối nội dung khoá trình đều có chuẩn bị.” Blaine điều chỉnh màn hình điện tử tới trang mục lục, chỉ vào vài chương nói, “Những chương này, chính là trọng tâm trong chương trình học của môn này, thu thập dược liệu, xử lý, cất giữ. Nếu muốn trở thành một dược sư đủ tư cách, ba công tác này nhất định phải thuần thực giống như ăn cơm đi ngủ, mà mấy chương phân loại dược liệu, đặc thù, dược tính, chính là kiến thức chuẩn bị cho ba công tác này, các em học sinh đã hiểu chưa?”

“Vâng, hiểu được.”

Mặc Vân Hi hưng trí bừng bừng viết trên màn hình《dược vật thực vật học》— trọng tâm chương trình học: XXXX..., trước kia cậu siêu chán ghét việc đến trường, bất quá có thể bởi vì đã lâu không đi học, hơn nữa lại là ngành học cậu thích, cho nên lần này cậu quyết định mạnh mẽ tự lập, thật cẩn thận ghi bút ký!

“Àn, tốt lắm, nếu tất cả mọi người đều hiểu được, chúng ta bắt đầu nghe giảng chương trình học của môn— trụ cột chế dược.”

Các học viên dưới đài đều kinh ngạc nhìn Blaine, có nam sinh lá gan khá lớn, nhắc tay nói, “Giáo sư, dược vật thực vật học còn chưa giảng...”

“Không phải mới vừa giảng qua sao? Dược vật thực vật học đã kết khóa.” Đôi mắt xanh lam của Blaine ôn nhu nhìn nam sinh kia, “Vị bạn học này, phải chú ý nghe nga.” Nói xong lại giống như nhớ ra cái gì đó, “A, đúng rồi, các học sinh thân mến, chương trình học môn dược vật thực vật học này, là toán học phân, từ dưới chu bắt đầu, mỗi tuần sẽ tiến hành kiểm tra từng người, cuộc thi hình thức là thực tiễn, thứ hai sẽ kiểm tra từ 1-3 cấp bộ phận thực vật dược liệu đặc thù, không nên đi muộn nga!”

Tất cả mọi người tròn tròn mắt, này... cái gì cũng chưa giảng, mà đã phải thi?!

“Giáo sư, thầy không có nói a, trong chương trình ghi môn này có 12 giờ dạy học mà?” Nam sinh vừa rồi khó hiểu hỏi.

Blaine lần này cười đến đôi mắt đều nheo lại, làm cho Mặc Vân Hi một thân nổi da gà, “Xem ra mọi người còn chưa quen tiến độ dạy học của giáo sư, bất quá đừng lo, làm một giáo sư vĩ đại, tôi sẽ thật lòng trả lời mỗi một vấn đề các học sinh đưa ra. Đầu tiên, khoa luận tri thức trên sách giáo tôi cảm thấy không tất yếu phải chiếm dụng thời gian học quý giá của lớp, những kiến thức tôi nói ra cùng kiến thức trong sách không có gì khác nhau, không rõ có thể vào thế giới giả tưởng tìm thầy giáo miễn phí hỏi, nếu cậu ngay cả học bằng cách tự mình ghi nhớ mà cũng không làm được thì thật sự là thần tiên cũng cứu không được.”

“Lại có, các em cùng ban A chênh lệch lớn như vậy, làm sao bây giờ? Đương nhiên là phải trả giá càng nhiều thời gian cùng cố gắng, cho nên tôi chỉ có thể giảng những thao tác thực tiễn trong sách các em không rõ, bởi vì năng lực lý giải của ban D đến năng lực thực tiễn đều làm cho người ta phi thường tiếc nuối, hơn nữa cá biệt còn có học viên chỉ số thông minh cũng phi thường làm người ta buồn bực.” Nói xong Blaine còn thương hại nhìn nam sinh kia, “Cho nên giáo sư quyết định, ban khác 1 giờ dạy học một nội dung, tôi muốn 2 thậm chí là 3 giờ giảng cho các em nghe, còn lại lý luận giống nhau tự học, tra tư liệu, còn có, không cần cảm ơn tôi, hiểu chưa?”

“Hiểu được...” Đầu gì chứ, kia quả thực chính là chà đạp.

Blaine vừa lòng gật đầu, “Tốt lắm, hiện tại chúng ta học trụ cột chế được — trụ cột được liệu chiết xuất. A, đúng rồi, vừa rồi chiếm dụng thời gian, thời gian dạy sẽ kéo dài tới sau tan học, không cần cảm ơn tôi!”

Mặc Vân Hi oán hận nhìn cái tiêu đề lớn ghi sau chương trình môn học thứ nhất ở học kỳ thứ nhất, viết “Tự học, thứ hai thì”, bất quá giáo sư nham hiểm này nói đến thích ý, cậu chính là càng thích thực tiễn hơn.

Tuy rằng Blaine miệng độc, nhưng giảng bài lại sinh động thú vị, chiết xuất bộ phận được vật, mỗi một cái trình tự đều kể lại thập phần chi tiết, còn phối hợp thao tác thực tế, Mặc Vân Hi nghe chăm chú, thẳng đến lúc tan học, mới phát hiện 3 giờ bất tri bất giác đã trôi qua.

“Vân Hi ~” kêu một tiếng, tiểu mập mạp Harvey liền tiến lại gần, khuôn mặt đau khổ, “Giáo sư thật sự quá khó khăn, hơn nữa cư nhiên có một môn không giảng đã bắt thi! Xong đời!”

“Sẽ không a, tôi cảm thấy được nói rất hay, rất dễ lý giải a.” Mặc Vân Hi thật lòng nói.

“A? Cậu đều nghe hiểu a! Thật lợi hại...” Harvey nhìn mặt bàn sạch sẽ của Mặc Vân Hi, “Ngạch, cậu không ghi bút ký sao?”

“Nhớ a.” Mặc Vân Hi đem hai trang ghi chép cho Harvey xem, “Nhạ ~ sau đều là thao tác thực tiễn, tôi không ghi.”

Harvey kinh ngạc nhìn màn hình của Mặc Vân Hi, “Anh em ~ cậu thực trâu, tôi đều là ghi hình rồi trở về xem, cậu cư nhiên liền nhớ luôn!”

“Ngạch...” Mặc Vân Hi choáng váng, không phải hiện tại đều ghi bút ký sao? “Cậu dùng cái gì ghi? Gửi cho tôi một phần đi, tôi quên!” “...” Harvey không nói gì nhìn Mặc Vân Hi, “Máy thông tin a, được rồi, tôi gửi cho cậu, bất quá giữa trưa cậu mời!”

“Được, không thành vấn đề, dù sao cũng không phải tiền của tôi.” Đối với phương diện này Mặc Vân Hi da mặt rất dày, cậu cảm thấy cậu dù sao cũng không có tiền lương, dù sao cũng đã gọi Lăng Phong đến canteen rồi.

Giữa trưa, thời điểm Mặc Vân Hi mang theo Harvey chạy canteen, từ xa đã thấy Lăng Phong mặt đen xì đứng đó chờ cậu.

Mặc Vân Hi lấy lòng chạy qua, “Thực xin lỗi thực xin lỗi, giáo sư tan học chậm, ngại hẳn là đã chờ rất lâu đi.”

“Àn, 33 phút.” Lăng Phong nhìn thời gian, “Đi thôi.”

“Xin chào, lại gặp mặt, ha ha.” Harvey đau đầu nhìn Lăng Phong, sớm biết rằng người này cũng đến cậu liền không tham bữa cơm này.

“Hai người ăn cái gì, tôi đi mua.” Mặc Vân Hi hỏi.

“Viên dinh dưỡng” Lăng Phong tìm tư thế thoải mái, tùy ý tựa vào ghế.

.....

Harvey khó xử nhìn Mặc Vân Hi, nghĩ thầm, các cậu đều ăn cái này sao?

“Đừng quan tâm, anh ấy đều như vậy, cậu ăn cái gì?” Mặc Vân Hi bắt đầu dĩ, cậu quên mất Lăng Phong thực kiêng ăn.

“Ngạch ~ tôi muốn một phần cơm cà-ri, thêm hai khối thịt thăn, phải lớn! Sau đó còn... phải... một ly đồ uống...” Phát hiện Lăng Phong theo dõi mình, thanh âm Harvey dần nhỏ xuống, thật là khủng khiếp.

“Được, tôi đi mua, cậu chờ chút.” Mặc Vân Hi xoay người hướng cửa sổ đi đến.

“Ai ~ Vân Hi, tôi cũng đi!” Harvey lập tức đuổi theo, Lăng Phong thật đáng sợ, không cần cùng anh ta đợi đâu.

Thời điểm Mặc Vân Hi cùng Harvey trở về, phát hiện trước mặt Lăng Phong đặt một khối bánh ngọt chocolate tinh xảo, còn có một ly cà phê nóng.

“Ngài mua?” Mặc Vân Hi kỳ quái hỏi, Lăng Phong thích ăn đồ ngọt sao?

“Không phải, cậu vừa đi thì có người mang đến.” Lăng Phong tùy ý đáp.

Mặc Vân Hi bắt đầu dĩ hỏi, “Là nữ sinh đi? Ngài ngay cả tên người ta cũng không nhớ đi?” Trong lòng nghĩ nữ sinh đó thật đáng thương.

Lăng Phong trừng mắt nhìn Mặc Vân Hi một cái, “Ai biết, ta liếc mắt nhìn cô ta một cái, cô ta bỏ chạy.”

Harvey trầm mặc... Nhất định là bị anh dọa chạy! Một bên cúi đầu im lặng khẳng định thật.

Lăng Phong nhíu mày nhìn bánh ngọt cùng cà phê, “Ta không ăn, mang đi đi.” Nói xong từ trong nhãn không gian lấy ra một lọ rượu vang cùng một cái ly để cao tinh xảo...

Mặc Vân Hi xấu hổ trộm nhìn chung quanh, “Uy, ngài sao có thể làm như vậy? Đây chính là canteen!” Nói xong, đem bánh ngọt cùng cà phê giao cho Harvey, “Nhạ ~ cho cậu.” Tuy rằng Mặc Vân Hi cũng thích ăn bánh ngọt, nhưng vừa nghĩ tới là nữ sinh đưa cho Lăng Phong, cậu liền cảm thấy không được tự nhiên.

Quả nhiên, hành động của Lăng Phong khiến cho chung quanh nổi một trận xôn xao nho nhỏ, “Oa ~ đẹp trai quá ~ rất có hình tượng!” Đây là nữ sinh. “Thiệt ~ tùm cái gì mà tùm, làm ra vẻ!” Đây là chưa nam sinh.

Lăng Phong không hề sờ giác, lay động chén đựng chất lỏng màu đỏ, tao nhã nhấp miệng.

Mặc Vân Hi hút hút cái mũi, “Àn, không sai, rượu ngon, cho tôi nếm thử chút?” Kỳ thật cậu trước kia cũng thích uống rượu vang, nhất là lúc ra ngoài ăn cơm cùng bạn bè, đều phải mở một chai, có vẻ rất có mặt mũi, bất quá lần này cậu là ngửi thấy được một cổ hương vị được liệu, tò mò mới tính toán nếm thử chút.

Lăng Phong trực tiếp đem cái chén đưa cho Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi cũng tự nhiên nhận lấy, uống một hơi, một dòng chất lỏng ấm áp vị chua có chút ngọt lướt qua cổ họng, “Àn... Không sai.” Mặc Vân Hi cau mày lại phẩm một hơi, mùi rượu theo dạ dày phát tán ra, có loại năng lượng ấm áp rất nhỏ lưu động, “Ngài vẫn là trước không cần uống ngay, rượu này tựa hồ có chút tác dụng lưu thông máu thanh ứ, ngài có xuất huyết bên trong, chờ tốt hơn rồi hãy uống.”

Lăng Phong có chút ngoài ý muốn nhìn Mặc Vân Hi, “Àn, tốt, rượu này chính là lưu thông máu dưỡng khí, bình thường uống một chút có chút trợ giúp cho tu luyện.” Đây chính là rượu dưỡng khí thực sang quý, xem như một loại dinh dưỡng phẩm bổ ích, bất quá không nghĩ tới Mặc Vân Hi còn có chút kiến thức, hoặc là...

“Oa ~ Vân Hi, cậu thật lợi hại! Uống hai cái có thể biết! Tôi uống rượu của ba tôi đều chỉ thấy cùng một cái mùi vị!” Mập mạp Harvey có chút sùng bái nhìn Mặc Vân Hi, cậu chỉ nghĩ Mặc Vân Hi rất hiểu về rượu.

Mặc Vân Hi xấu hổ cười cười, “Tôi cũng chỉ đoán mò thôi, anh ấy có thương tích vốn không nên uống rượu.” Nói xong đoạt lấy chén rượu của Lăng Phong, uống sạch sau đó thu vào không gian, cậu mới vừa nghe Lăng Phong nói, đột nhiên nghĩ đến có lẽ cũng có thể thử ngâm rượu thuốc.

Lăng Phong bất mãn nhìn Harvey, nhìn đến mức cậu có điểm sợ hãi, “A ~ ha ha ~~, tôi... cái kia...”

Harvey cũng không biết nói cái gì cho phải, thầm nghĩ mau tìm đề tài, “Hắc hắc, kỳ thật tiết học đầu tiên hôm nay, Vân Hi không ghi bút ký, mượn của tôi, cho nên mới mời tôi ăn cơm, lần sau tôi mời khách!”

“Àn, đi, tôi nghe giảng bài rất nhập tâm, giáo sư Blaine nói nghe thực phần khích!” Mặc Vân Hi hưng phấn mà nói, “Thầy ấy nói đặc biệt cẩn thận, tôi thật muốn lập tức tự tay thực tiễn kê đơn chiết xuất.”

“Ha ha, dù sao tôi không có nghe hiểu, tôi còn tưởng rằng cậu ngắm giáo sư xinh đẹp đến choáng váng, mới ngay cả bút ký cũng quên ghi.” Harvey vừa ăn bánh ngọt vừa nói giỡn.

“Nga? Giáo sư hai người rất được?” Lăng Phong phá lệ phản ứng Harvey.

“Ngạc ~” Harvey sững sốt, cho là tìm được chủ đề Lăng Phong cảm thấy hứng thú, “Àn ~ kỳ thật, nhìn rất được, hay cười, nói chuyện cũng đặc biệt ôn nhu, chính là... Tình tình thực cổ quái, giảng bài cũng thực cổ quái, miệng ngoan độc, hay nói chúng tôi là phế vật.” Đối với điều này Harvey có điểm cảm giận.

“Bất quá giảng bài thật sự không sai!” Mặc Vân Hi nói tiếp.

“Àn ~ có xinh đẹp bằng tôi không?” Lăng Phong thật lòng hỏi Harvey.

“Khụ ~ khụ khụ khụ ~~~~” Harvey một hơi bánh ngọt nghẹn ở cổ, kinh ngạc nhìn Lăng Phong, tội nghiệp hương Mặc Vân Hi xin giúp đỡ.

Mặc Vân Hi sớm đã thành thói quen một bộ dáng đứng đắn Lăng Phong làm ra các loại hành vi không biết xấu hổ, không nhanh không chậm uống ngụm canh cuối cùng, “Àn, nhìn rất được, nhưng không xinh đẹp bằng ngài đâu.”

“Nga ~ ta không ngại.” Nói xong, Lăng Phong lại nhàn nhã dựa vào lưng ghế, “Buổi chiều có khóa không?”

“Gần nhất có luận khóa, đại khái 3 giờ chấm dứt, bất quá hôm qua tôi hẹn bạn của Dư quản lý hiệu thuốc An Bối, buổi chiều tính toán đi xem được liệu.”

“Àn, ta đưa cậu đi.”

Rời canteen, thời điểm trở về phòng học, tiểu mập mạp Harvey thấy Lăng Phong đi xa, mới rõ ràng thở một hơi khí, vội trộm mua lấy ra bánh mì cắn, “Kháo ~ tôi cũng chưa ăn no, lần sau không theo các cậu đi ăn cơm nữa, cùng người khác ăn cơm còn đòi được tiền, cùng Lăng Phong ăn cơm áp lực

muốn chết!”

... Mặc Vân Hi đồng tình ừ một tiếng, cậu có thể nói, kỳ thật thần kinh cậu rất ương ngạnh không?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

Trên phi xa, Mặc Vân Hi vô tình ngáp, trong mắt nước mắt lưng tròng, Lăng Phong nhìn mà buồn cười một trận, “Giờ giảng của giáo sư nhàm chán như vậy?”

Vừa nghĩ tới tiết “Được nguyên lý luận khảo chứng” vào buổi chiều, Mặc Vân Hi liền đau đầu, “Trời, tôi đối với tiết lý luận thật không có cách nào, giáo sư kia còn là một ngốc đầu! Một khối đầu tron bóng ở trước mắt tôi chuyển a chuyển, hơn nữa nội dung nhàm chán, không ngờ tôi còn bội phục mình nữa là.”

“Nga? Không phải là bởi vì giáo sư không đẹp?” Lăng Phong trêu ghẹo nói.

Mặc Vân Hi dùng một loại ánh mắt ngái thực nhàm chán liếc mắt nhìn Lăng Phong, “Chú ý lái xe, tôi trước ngủ một hồi.”

Phi xa chạy vào một bãi đỗ xe lớn của khu tây thành phố Ao Lousai Messi Zell. Các tòa nhà lớn ở Ao Lousai Messi Zell phần lớn thiết kế độc cụ, kiến trúc cao khuất trong mây, có vẻ rất không thu hút, hơn nữa cũng không phải loại phong cách Âu Châu hoa mỹ, mơ hồ lộ ra một cổ cảm giác rách nát lâu năm thiếu tu sửa.

Mặc Vân Hi xuống xe, nhìn tòa nhà lớn cũ nát có điểm thất vọng, “Còn nói đây là thị trường bán sỉ dược liệu lớn nhất Ao Lousai Messi Zell, khi dễ tôi không biết gì sao?”

“Đi vào nhìn xem đi, có lẽ là đúng nơi rồi.” Lăng Phong dừng xe, dẫn đầu đi vào thang máy, tuy rằng anh chưa từng tới nơi này, nhưng mơ hồ nhớ có thủ hạ là được sự nhắc qua.

Nháy mắt khi từ trong thang máy đi ra, Mặc Vân Hi liền choáng váng, thật sự là rất đồ sộ, tuy rằng còn cách một cánh cửa thủy tinh, nhưng vị thuốc đông y nồng đậm có thể nói là phun đùng mà ra, ngay cả Lăng Phong cũng không tự giác cau mày, nơi này hương vị quá nồng.

Mặc Vân Hi khần cấp vào cửa, nhìn các tầng quầy hàng tất cả đều là dược liệu bày biện nghiêm chỉnh, có chút kích động nói không ra lời, đây quả thực giống như dược thị trước kia ông nội dẫn cậu đi!

Đồng lớn dược liệu bất đồng đã được xử lý tốt chỉnh tề chất trong dược đấu, trong quầy hàng thỉnh thoảng có thể nhìn thấy nhân viên công tác đang giúp khách ước lượng dược liệu, khách hàng thoạt nhìn đều mặc đồ như dược sư, chọn lựa dược liệu đều biểu hiện ra là người trong nghề.

“Hai vị khách nhân khỏe, xin hỏi hai vị cần dược liệu gì? Tôi có thể mang hai vị đi dạo.” Một nhân viên công tác mặc đồng phục tiến lên cùng Lăng Phong, Mặc Vân Hi chào hỏi.

“Nga ~ ngược ngược, xin hỏi nơi này có vị chủ quản nào gọi là Mạch Ni Tư không? Chúng tôi hôm qua hẹn hôm nay gặp mặt tại đây.” Mặc Vân Hi mở miệng hỏi, Mạch Ni Tư này chính là người Dư Văn Thanh giới thiệu cho cậu trước khi cậu rời khỏi Seterr thành.

Nhân viên công tác mỉm cười trả lời, “Có, nếu đã hẹn trước chủ quản Mạch Ni Tư thì mời ngài chờ một chút, tôi đi thông báo.”

“Được.”

Chỉ chốc lát sau, một người đàn ông trung niên cao gầy mặc đồng phục thâm sắc đi ra từ trong thang máy. Người đàn ông trung niên trước nhìn đến chính là Lăng Phong đứng ở cửa. Một thân đồng phục khoa dị năng chiến đấu của học viện Saint Ovendo, ánh mắt khôn khéo đảo qua băng tay ngọc bích của Lăng Phong, sau đó mới chú ý tới Mặc Vân Hi mặc đồng phục khoa dược học bên cạnh Lăng Phong, nhìn băng tay hình con rùa tượng trưng cho ban D, lại có chút ần ần hưng phấn.

Ông làm việc ở đây đã lâu, tự nhiên biết học viên ban A khoa dị năng chiến đấu học viện Saint Ovendo không người nào không phải là nhân trung long phượng, tiền đồ lại bất khả hạn lượng, nếu như có thể kết giao một người, sau này xem như cũng có quan hệ với nhân vật lớn, mà ban D, ở trong mắt ông, có thể hình dung bằng hai chữ “Đê béo”. Mang theo băng tay ban D học viện Saint Ovendo đến thị trường, quả thực giống như là dê béo nhỏ run rẩy giữa bầy sói.

Lăng Phong đã sớm phát hiện một tầm mắt làm người ta không quá thoải mái, ánh mắt sắc bén đảo qua, làm cho người trung niên cả người chấn động, nhưng lại lập tức thay một bộ tươi cười thân thiết nhiệt tình, tiến đến, “Ngài khỏe, tôi là chủ quản Mạch Ni Tư, xin hỏi cậu là Mặc Vân Hi?”

Mặc Vân Hi lễ phép trả lời, “Đúng vậy, tôi chính là Mặc Vân Hi, là quản lý Dư Văn Thanh giới thiệu tôi tới.”

“Ha ha, nếu là Tiểu Dư giới thiệu tới, mọi người liền không phải người ngoài, có cái gì cần, cậu cứ việc nói.” Mạch Ni Tư nhiệt tình nói, ngược lại đối với Lăng Phong, “Vị này chính là bạn của cậu Mặc?”

“Xin chào, Lăng Phong.” Lăng Phong gật đầu, “Tôi chỉ đưa cậu ấy đến đây, không cần tiếp đón, hai người cứ nói chuyện.”

“Nga, được ~ được ~” thấy Lăng Phong thái độ lạnh lùng, Mạch Ni Tư cũng không quá để ý, nhóm người thiên chi kiều tử đều là rất ngạo khí, ông cần nhắc thiết hơn, việc buôn bán vẫn là kiếm tiền quan trọng nhất, “Cậu Mặc lần này tính toán mua những thứ gì? Nơi này tôi còn có thể làm chủ, chỉ cần không phải được liệu đặc biệt quý hiếm, bình thường cũng có thể chiết khấu cho cậu 8.5, cậu thấy thế nào?”

“Cám ơn chủ quản Mạch Ni Tư!” Chiết khấu 8.5 tiện nghi không ít, tuy rằng không phải tiền Mặc Văn Hi, nhưng cậu cũng biết được liệu so với thực vật thiên nhiên cùng quần áo và vân vân quý hơn nhiều, hơn nữa nếu như là làm được thiện cùng rượu thuốc, là phải trường kỳ tiêu hao. Lăng Phong cho cậu thẻ phụ thuộc, cậu biết đều là do Lăng Phong tự mình làm nhiệm vụ kiếm được nên càng tận lực tiết kiệm, “Chủ quản, tôi lần này chủ yếu là muốn mua một ít được liệu được tính ôn hòa, thích hợp làm được phẩm bổ dưỡng, ha ha~ đây là đề bài giáo sư giao để nghiên cứu, còn phải làm phiền ngài nhiều.”

“Nga, không sao không sao, tôi đưa các cậu đi chọn.” Mạch Ni Tư thuận thực xuyên qua phần đông các gian quầy hàng, mang theo bọn Mặc Văn Hi đi vào trong đó một cái đi ra, “Quầy hàng hai bên trái phải đều là được liệu 1-3 cấp thích hợp dùng để làm được phẩm bổ dưỡng, đương nhiên là có chủ tài cũng có phụ tài, cụ thể sẽ xem thứ mà cậu Mặc cần, được phẩm cao cấp đều ở trên lầu, bất quá người anh em mới vừa đến Ao Lousai Messi Zell, hẳn là tân sinh đi, lấy được liệu 1-3 cấp luyện tập và vân vân thì sẽ có lợi ích thực tế.”

“Àn, cám ơn Mạch Ni Tư chủ quản, tôi trước tùy tiện nhìn xem được không?” Mặc Văn Hi thực đồng ý lời Mạch Ni Tư. Cậu ở thế giới giả tưởng tìm hiểu tri thức cơ bản đến mấy chục chủng được liệu nhưng phần lớn là được liệu cấp thấp từ 1-3 cấp, dùng được liệu cấp cao để luyện tập giá cả thật sự rất cao, không nói đến lãng phí, dùng không tốt còn dễ dàng gây ra vấn đề, cho nên được liệu cấp thấp thích hợp nhất để nghiên cứu làm được thiện cùng rượu thuốc.

“Không thành vấn đề.” Mạch Ni Tư đưa cho Mặc Văn Hi một cái giỏ đựng được, bên trong chia làm 6 ô vuông nhỏ, “Cậu nếu vừa ý được liệu nào có thể bỏ vào cái giỏ này, lát nữa có thể cân trọng lượng.”

Mặc Văn Hi tiếp nhận giỏ được, mỉm cười cảm ơn, liền bắt đầu nhìn từng quầy hàng một.

Mạch Ni Tư mỉm cười theo sát phía sau Mặc Văn Hi, bọn họ nơi này là bán sỉ, trừ bỏ một ít được liệu cao cấp, được liệu cấp bậc thấp thông thường đều là đặt chung một chỗ với nhau để bán, hơn nữa đối với được liệu trong đại sảnh này, phẩm chất tốt trong đó sản lượng là rất ít, rất nhiều được liệu phẩm chất tốt đã bị được sư các công ty chọn mang đi, một ít cố định cung ứng cho một ít tiệm được cùng các hộ khách lớn, còn lại muốn chọn được thứ tốt hoàn toàn phải dựa vào kinh nghiệm của được sư, mà ông tin rằng, tuổi tác cùng tư chất Mặc Văn Hi như vậy, nhất định là coi tiền như rác.

Mặc Văn Hi mỗi chủng được liệu đều phải vừa nhìn vừa ngửi. Nhìn một cái, thậm chí đôi khi còn có thể nhẹ nhàng liếm liếm, mấy động tác này Mạch Ni Tư chỉ coi đó là mô phỏng lại động tác của người khác mà thôi, ông không tin rằng nhóc này có thể chọn ra cái gì tốt.

Mà Mặc Văn Hi thì lại kinh ngạc phát hiện, trong các loại được liệu có một sự khác biệt vi diệu, nó khó có thể hình dung bằng lời nói, chỉ có thể nói đó là một loại giống với dòng năng lượng lưu động, trong thế giới giả tưởng phương pháp chọn lựa hữu hiệu nhất, đơn giản là xem hình, kiểm tra màu sắc, còn có ngửi hương vị, đến phán đoán tuổi được liệu, được tính mạnh yếu, cùng với trong quá trình gia công cất giữ có đánh mất được hiệu hay không.

Mặc Văn Hi ở trong thế giới giả tưởng đều tự mình luyện tập qua, bất quá cậu không nghĩ tới chính là, cho dù là nguyên được liệu đã trải qua gia công xử lý, cậu vẫn có thể cảm nhận được một ít năng lượng dao động gì đó, điều này làm cậu dị thường hưng phấn.

Trong đồng được liệu có một bộ phận Mặc Văn Hi biết, tỷ như cỏ linh chi, bạch trúc, tuyết tùng sa, thu mộc lê, hồng mạn quả... nhưng đại bộ phận cậu chưa từng thấy qua, cho nên Mặc Văn Hi đụng tới được liệu chưa thấy qua có năng lượng dao động mạnh một chút thì sẽ liếm liếm một chút. Lại nói tiếp cũng thật khoa trương, cho dù chưa thấy qua, thân thể cũng có thể sinh ra phản ứng mơ mơ hồ hồ với được hiệu, giống như là rượu đường khí của Lăng Phong, tuy rằng có thể không được đầy đủ, nhưng cơ bản cũng có thể đoán được được tính chính đến bảy tám phần.

Đi một vòng qua hai hàng quầy hàng Mặc Văn Hi chưa chọn cái gì, Mạch Ni Tư cũng không sốt ruột, nói với cậu vài câu rồi gọi tới một nhân viên bình thường làm việc cùng, trước hết đi nơi khác, lát nữa kết toán thì quay lại.

Lăng Phong thì lại rất có hưng trí theo sát Mặc Văn Hi, nhìn cậu cẩn thận chọn lựa, trong chốc lát nhăn mặt nhăn mũi, trong chốc lát gật gù đầu, rất thú vị. Anh phát hiện chỉ cần tiếp xúc với được liệu, Mặc Văn Hi liền có hứng thú rất lớn, hơn nữa nhớ tới đây là đang vì anh chọn lựa chế nguyên liệu nấu được thiện, Lăng Phong liền một chút cũng không cảm thấy phiền, xem ra Văn Hi thực để bụng chuyện của anh.

Bất tri bất giác đã hơn hai giờ trôi qua, giỏ được nhỏ của Mặc Văn Hi đã đầy. Cậu chọn hồng mạn quả, cỏ linh chi cộng thêm năm loại được liệu, trong đó một loại là tuyết chi mai cậu chưa thấy qua, nhưng cổ năng lượng dao động ôn nhuận làm cho cậu cảm giác thực thoải mái, được tính cũng thuộc loại tâm bồ ôn hòa, thanh huyết giải độc, cho nên cũng phóng tâm mà chọn lựa cho vào một ô vuông. Đương nhiên có rất nhiều được liệu cậu chưa thấy qua, Mặc Văn Hi đều nhất nhất nhớ kỹ, tính toán trở về nghiên cứu được tính cụ thể rồi sẽ chọn mua vào lần sau.

Lúc Mạch Ni Tư cười tủm tỉm tiếp nhận giỏ được của Mặc Văn Hi, tự mình ước lượng cho cậu, liền chấn kinh. Bằng gần hai mươi năm kinh nghiệm của ông, được liệu Mặc Văn Hi chọn lựa phẩm tương không có chỗ nào là không phải vô cùng tốt, hơn nữa tuổi đều là tương đối lớn, thời gian hái và gia công lại đều là gần đây. Khi ông cân đến loại được liệu thứ ba, ông đã xác định thiếu niên này không phải dựa vào vận khí hay trùng hợp để chọn, giống như quả tuyết chi mai nhỏ này, bởi vì được hán dùng số lượng khá lớn, giá cả cũng không thấp, ở trong đại sảnh số lượng được liệu xấu với được liệu tốt tỷ lệ là 20:1, tỷ lệ như vậy, đứa bé này cư nhiên chọn lựa ra gần 100g loại ưu phẩm. Ánh mắt này cho dù là được sư chủ quản được hán của bọn họ cũng khó mà làm được.

“Vân Hi a, cậu trước kia có tiếp xúc qua được liệu sao? Tôi thấy cậu chọn được liệu phẩm chất đều rất tốt, ha ha, thật sự rất lợi hại a.” Mạch Ni Tư ra vẻ thoải mái mà hỏi, thân thiết đến mức xưng hô cũng sửa lại.

Mạch Vân Hi lúng túng nói, “Chỉ tiếp xúc qua vài loại, thời điểm ở Seterr thành, lúc ấy cái gì cũng đều không hiểu, đều dựa vào trực giác đoán, vẫn là Dur quản lý dạy tôi không ít, ha ha.”

Dur Văn Thanh sao? Hừ ~ vốn tưởng rằng giới thiệu cho ông đây một con dê béo, ai biết là tiểu hồ ly, “Ha ha, Vân Hi thiên tư thật không tồi, làm thuốc có đôi khi trực giác cũng là rất trọng yếu.”

“Àn, chủ quán Mạch Ni Tư, chi phí của tôi thế nào? Tôi còn muốn về nhà nấu cơm, ngưng ngưng.” Mạch Vân Hi nhìn thời gian, cứ nhiên bất tri bất giác đã hơn 6 giờ.

“Ngạch ~” Mạch Ni Tư sững sốt, Mạch Vân Hi thân là ban D Saint Ovendo đặc biệt chiêu sinh, xuất thân ít nhất cũng có thể là một thiếu gia, như thế nào còn phải vội về nhà nấu cơm? Tim có cũng phải tìm cái nào đáng tin một chút, thẳng nhóc thối này, chiếm được tiện nghi liền vội rời đi, bất quá vẫn thân thiết nói, “Àn, đã tính xong rồi, tổng cộng là 27W đồng liên bang, tôi giúp cậu bọc lại.”

“Tốt, cảm ơn, đúng rồi, đây là đã chiết khấu rồi sao?”

Mạch Ni Tư trên trán gân xanh nhảy dựng, cơ thịt đau nhức nhưng vẫn cười nói, “Đúng vậy, là đã chiết khấu, nơi này có danh sách.” Muốn nói nếu lấy phẩm chất được liệu để tính, cho dù là không chiết khấu mà bán cho được hán thì cũng không kiếm được bao nhiêu, lần buôn bán này hiển nhiên là mệt.

Tiếp nhận được liệu đã được đóng gói tốt, Mạch Vân Hi cảm thấy mỹ mãn bỏ vào không gian, “Cảm ơn Mạch Ni Tư chủ quán, về sau tôi nhất định còn tìm ngài, nếu đồng học của tôi muốn mua tôi cũng sẽ giới thiệu cho ngài.”

Mạch Ni Tư bắt đầu dĩ cười đưa cho Mạch Vân Hi một tấm thẻ trong suốt, “Đây là thẻ hội viên, bình thường khách trường kỳ hợp tác mới có thể có được, bên trong tôi đã đặt ra điều khoản chiết khấu, cậu lần sau trực tiếp dùng cái này kết toán là được.”

Mạch Vân Hi kích động tiếp nhận thẻ, coi như bảo bối mà cất kỹ, này có thể tiết kiệm không ít tiền đâu, “Cảm ơn! Tôi sẽ tới thường xuyên!”

Mạch Ni Tư đưa hai người ra ngoài nghe thẻ kém chút đã té ngã, “Ha ha, tự nhiên hoan nghênh~ hai vị đi thong thả a!”

Vừa về đến nhà, Mạch Vân Hi liền khẩn cấp đem được liệu chuyển ra, chọn một miếng thu mộc lê để đôn tuyết nhĩ thái cho Lăng Phong. Tuyết nhĩ thái này giống như ngân nhĩ trên địa cầu, ăn giòn giòn ngon miệng, cũng là loại thực vật ký sinh, mà thu mộc lê có công hiệu thanh tị huyết, nhuận phế, đối với thương thể hiện tại trên người Lăng Phong là không thể tốt hơn.

Lăng Phong nghe xong Mạch Vân Hi giới thiệu, cũng là thực thỏa mãn ăn hơn phân nửa bát, hơn nữa trong hương vị nhẹ nhàng khoan khoái mang chút ngọt kia tựa hồ ấm vào trong lòng.

Sau bữa cơm chiều, Mạch Vân Hi đem tuyết chi mai tẩy trừ sạch sẽ, lại tinh tế hong khô, dùng dao nhỏ khứa vài nhát trên mấy quả mơ.

Lăng Phong tắm xong thì thấy Mạch Vân Hi tìm gì đó trên mấy bình rượu của mình, mỗi bình rượu đều phải mở ra vừa nhìn vừa ngửi, rất ngạc nhiên, “Tìm cái gì?”

“Àn, tôi muốn tìm một bình rượu thành phần được vật tinh khiết để ngâm rượu mơ.” Mạch Vân Hi một bình ngửi như, nhiều ít đều có thành phần đường thân, xem ra bình thường Lăng Phong uống rượu nhiều cũng là vì tu luyện.

Lăng Phong lấy một bình rượu được đóng gói tinh xảo từ trong tủ rượu ra đưa cho Mạch Vân Hi, “Này thế nào, không qua gia công, mát lạnh cam thích, Tề Vũ làm.”

Mở lớp vỏ gói ngoài, Mạch Vân Hi mở nắp chai ngửi ngửi, ừ, thật là thơm, cứ nhiên có mùi rượu đế, ném một ngụm nhỏ, thật sự mát lạnh giống như cam tuyền, “Không sai, thật tốt, thích hợp ngâm rượu mơ nhất.” Mạch Vân Hi do dự, “Bất quá... Xem cách đóng gói hẳn là rất quý đi, vạn nhất thất bại...”

“Cậu cảm ngâm rượu đi, rượu này đối với việc tu luyện là vô dụng, ta bình thường cũng không uống.”

“Vâng, được.” Mạch Vân Hi cũng không lằng nhằng, cậu biết để ngâm rượu thuốc tự nhiên rượu đế là thích hợp nhất, dù dùng rượu này ngâm thì hương vị khẳng định không chính tông. Cậu lấy ly để dài, đổ rượu hơn phân nửa chén rồi đặt ở bên cạnh bàn, sau đó cẩn thận đem một quả tuyết chi mai bỏ vào.

Nhìn Mạch Vân Hi bộ dáng cẩn thận, sợi tóc màu đỏ nhẹ nhàng rũ xuống trán, vì cúi đầu mà cằm cổ tề bạch lộ ra một đường cong tuyệt đẹp mê người, Lăng Phong liếm liếm môi, cảm thấy có chút miệng khô, tùy tay cầm lấy ly rượu bên cạnh bàn uống hết.

Bỏ quả mơ cuối cùng vào bình, Mạch Vân Hi cẩn thận che lại miệng bình, lại tìm một ít băng dán đem miệng bình dán kín, rồi cục thờ phào một cái. Một đôi tay hữu lực bò lên thắt lưng cậu, từ phía sau lưng đem cậu ôm vào trong lòng ngực, hơi thở nóng cháy phả vào sau gáy, còn mang theo mùi rượu nồng đậm.

Mạch Vân Hi ngẩng người một cái, lỗ tai đã muốn biến thành màu phấn hồng, “Này ~ ngài làm gì vậy?”

Lăng Phong cắn cắn thùy tai tinh tế màu phấn hồng, “Có chút không thoải mái, tác dụng phụ đi...”

Mặc Vân Hi vô lực đảo cặp mắt trắng dã, “Thật là, lần này là thu mộc lê thanh nhiệt, hòa thượng mỗi ngày đều có thể ăn, buông ra...”

“Ân ~ vậy cũng có thể là rượu này rất nóng...” Lăng Phong dùng âm thanh trầm thấp ám ách nói bậy bạ.

Mặc Vân Hi nhìn nhìn ly rượu đã cạn đáy, chẳng lẽ thật sự là nồng độ rượu cao? Bất quá, cậu khi nào thì phải phụ trách giải quyết loại vấn đề này?

“Ngài ~ ngài buông ra trước đã, tắm nước lạnh tắm thì tốt rồi!” Mặc Vân Hi trốn tránh Lăng Phong ghé vào lỗ tai hắn, miệng lưỡi đốt lửa, thực nóng trong lòng đều ngứa ngáy.

Gặp Lăng Phong bất vì sở động, Mặc Vân Hi vừa thẹn vừa giận, ra sức tránh ra, xoay người quay mặt về phía Lăng Phong, tức giận gọi, “Này, anh đủ rồi đó! Ông đây cũng là đàn ông, cũng sẽ có phản ứng ! Anh một vừa hai phải thôi!”

Mới vừa rống xong, Mặc Vân Hi liền hối hận, cậu quên mất Lăng Phong mặc dù mặt than, nhưng trong tâm cũng là một tên lưu manh không hơn không kém. Chỉ thấy Lăng Phong mặt đen vô hạn ôn nhu nhìn cậu, cánh tay dùng sức đem cậu ôm càng gần, cái trán dựa vào Mặc Vân Hi, cơ hồ là trán dán trán, khàn khàn nói, “Ta giúp cậu...”

“Ai cùng anh... Ngô...”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36

Nụ hôn mang theo mùi rượu nồng đậm cường thế mà không mất ôn nhu, Lăng Phong tinh tế nhắm nháp phiến môi mềm mại của Mặc Vân Hi, trong nháy mắt cậu thờ đốc đầu lưỡi linh hoạt thừa dịp chui vào, cùng với ngưng ngừng mềm mại dây dưa không dứt.

Ngay khi Mặc Vân Hi sắp hít thở không thông, Lăng Phong rút cục ngẩng đầu lên, một sợi chỉ bạc ái muội chảy dọc từ cằm xuống cổ Mặc Vân Hi, mắt Lăng Phong đen ám như hồ sâu không thấy đáy.

Mặc Vân Hi dồn dập hít sâu vài hớp không khí, bị hôn đến vụng vụng hồ hồ tựa hồ còn bị vây trong trạng thái thiếu dưỡng khí, hai gò má nổi lên hai mạt ửng đỏ mê người, hôn kỹ của Lăng Phong so với lần trước tốt hơn rất nhiều, suýt nữa làm cho cậu tan rã lý trí, “Đừng ~ đi ~ đi phòng ngủ, tôi giúp ngài, a...”

Lăng Phong hai tay vận lực liền đem Mặc Vân Hi ẵm lên bàn ăn, nụ hôn nhỏ vun như mưa theo cái trán tròn bóng, đôi lông mày tinh tế, cái mũi khéo léo, rồi lại cập tới cằm cổ, Mặc Vân Hi hai tay để ở trên vai Lăng Phong, “Không được, ân ~ buông...”

Lăng Phong không có ngẩng đầu, tiếp tục khế hôn, một cánh tay hữu lực dễ dàng ôm lấy vòng eo mảnh khảnh Mặc Vân Hi, một bàn tay to thon dài khác thuần thực cõng bỏ nút thắt áo ngủ của cậu, tinh thạch màu đen trước ngực dưới ánh đèn màu ấm ở nhà ăn càng nổi bật trên làn da óng bạch như tuyết của Mặc Vân Hi, hai khóa thủ du phần hồng đột nhiên bại lộ trong không khí vì hơi lạnh mà hơi hơi đứng thẳng.

Rầm ~ Lăng Phong hầu kết rung động, cúi đầu dùng thanh âm ám ách mỉa mai hoặc bên tai Mặc Vân Hi, “Đây là món ăn đẹp nhất mà ta từng gặp, cho phép ta thưởng thức được không, Vân Hi...”

Hồn hợp hơi thở rõ ràng thì thầm làm cho Mặc Vân Hi nháy mắt giống như trứng tôm bị nấu chín, toàn thân đều nổi lên mạt phấn hồng mê người, càng làm cho trong lòng cậu sinh ra tình cảm khác thường, tựa như chính cậu lúc trước nói vậy, cậu cũng là đàn ông, một người đàn ông bình thường sẽ có phản ứng. Lúc này Mặc Vân Hi rõ ràng cảm nhận được một cỗ nhiệt lưu từ bụng hội tụ cực nhanh xuống phía dưới thân.

Kề sát Mặc Vân Hi Lăng Phong tự nhiên cũng cảm nhận được biến hóa phía dưới cậu, khoe môi hơi hơi gọi lên, ngón tay thô ráp vuốt ve quả thực phần hồng trước ngực, bạc thần tinh tế liếm hôn qua hầu kết, xương quai xanh tinh xảo, lưu lại trên vai mấy dấu hôn thần nhiên. Nhĩ lực hơn người làm Lăng Phong tinh tường nghe thấy được tiếng tim đập cuồng loạn cùng hít thở dồn dập của Mặc Vân Hi, ngay khi miệng lưỡi mềm mại ngậm lấy quả thực khéo léo đứng thẳng, Mặc Vân Hi không khỏi thở nhẹ ra tiếng.

Thanh âm này cơ hồ tuyệt vời đến mức làm cho Lăng Phong mất lý trí, càng thêm tham lam khẳng cắn mút vào. Cũng làm cho Mặc Vân Hi xấu hổ đến nhắm hai mắt lại, hai tay buông thả chống cự, vô lực nằm trên bàn cơm, cắn chặt môi dưới, tránh cho lại một lần nữa phát ra âm thanh dọa người.

Lăng Phong nhẹ nhàng nâng cằm Mặc Vân Hi lên, nhẹ nhàng mon trón phiến môi mềm mại, ôn nhu mà bá đạo hôn lên mạt đỏ bưng làm anh không không chế được kia, bàn tay to lại lưu loát kéo quần ngủ của Mặc Vân Hi ra, lòng bàn tay nóng cháy chụp lên thứ khế run đứng thẳng.

Mặc Vân Hi cả người chấn động mạnh, mát hạnh bị kín một tầng sương mù, rốt cục lý trí đang cùng thân thể phản kháng quyết đấu quân lính tan rã, cậu nhận mệnh ngẩng đầu lên, cánh tay chống trên thân, giật thót nói, “Nhanh lên...”

Được chỉ lệnh mình xác ngón tay Lăng Phong bắt đầu linh hoạt cao thấp lên xuống, một bên nhẹ hôn cắn cổ tế bạch mang theo mùi thơm ấm áp của cơ

thể, một bên ôn nhu nhẹ giọng hỏi, “Thoải mái sao Vân Hi?”

“Ngô ~ Ít nói nhảm, nhanh lên...” Mặc Vân Hi lúc này xấu hổ giận dữ không dám nhìn thẳng Lăng Phong, chỉ có thể bán híp thủy mâu nhìn ngọn đèn lay động trên đỉnh đầu, cảm thụ được Lăng Phong gây cho cậu từng trận sợ run vui thích, phảng phất hết thấy như không chân thật.

“Ngaoan ~ gọi tên ta, muốn nghe...” Ngón tay nhẹ nhàng, mang theo điện lưu rất nhỏ ấn hướng linh khẩu.

Một trận tê dại kích thích từ bộ vị mẫn cảm nhất lan tràn toàn thân Mặc Vân Hi, “Ngô ~ Phong ~ a ~ Phong...”

Tiếng ngâm bắt lực cùng thờ dốc cuồng loạn kiều diễm lan tràn trong phòng ăn.

Sau đó, Lăng Phong không nhìn Mặc Vân Hi kháng nghị, ôm cậu đến phòng tắm rửa sạch sẽ, lại ôn nhu mà đem cậu vào giường, tựa như đối đãi một thủy tinh phẩm trân quý, điều này làm cho Mặc Vân Hi xấu hổ lại giận dữ không chịu nổi, cậu cũng không phải con gái! Huống chi còn... còn không có làm được bước kia.

Bị Lăng Phong hãm vào trong ngực, thân thể kề sát làm cho cậu cảm nhận được Lăng Phong ản ản, độ ấm nóng cháy dán trên bắp đùi cậu, thanh âm ngưng ngưng nhỏ như muỗi kêu, “Ngài ~ không cần... Nếu không, tôi ~ “

Lăng Phong hiểu ý cười, nhẹ nhàng vừa hôn trên đỉnh tóc mềm mại của Mặc Vân Hi, “Em mệt rồi, ngủ đi.”

“Àn?” Mặc Vân Hi ngẩng đầu có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Lăng Phong. Lăng Phong ôn nhu cười nhìn cậu, làm cho cậu đột nhiên cảm thấy người đàn ông này thật sự tốt lắm, thực mê người, anh của bình thường, khí tràng cường đại cơ hồ làm cho người ta xem nhẹ tướng mạo của anh, chỉ có thời điểm này, có lẽ mới là bộ dáng Lăng Phong chân thật nhất.

Nhìn Mặc Vân Hi ôn nhuận chớp động mắt hạnh, khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn, Lăng Phong bắt đắc dĩ thờ dài, hôn lên cặp lông mi như quạt lông, em ấy không biết chính mình hiện tại khiến người muốn phạm tội cỡ nào, “Mau ngủ đi, đừng mời gọi ta, hay là em nguyện ý theo ta làm đến cuối cùng?”

Mặc Vân Hi tự nhiên nghe ra ý tứ Lăng Phong, đỏ mặt trùn kín chắn, nhắm chặt hai mắt, ở trong lồng ngực Lăng Phong im lặng giả bộ ngủ. Kỳ thật tâm tình cậu hiện tại phi thường phức tạp, muốn nói không có một chút hảo cảm với Lăng Phong, kia thuần túy là gạt người, ... Chẳng lẽ trong cơ thể mình cất giấu đồng tính hướng? ! Hay là do thân thể này thích đàn ông?! Trời, mặc kệ nghĩ như thế nào, cậu vừa rồi đều xác xác thật thật vì Lăng Phong mà nổi lên phản ứng, hơn nữa ~ cảm giác rất tốt, cái loại cảm giác tim đập này, tựa hồ so với thời điểm trong dĩ vãng còn mãnh liệt hơn!

Trước kia nghe nhóm hồ bằng câu hữu nói qua, anh em chân chính có thể có cùng nhau đánh súng lục, nhưng Mặc Vân Hi cảm thấy, Lăng Phong cho cậu cảm giác không chỉ là như thế này mà thôi, tựa hồ... cảm giác mỗi một sau khi phóng thích đánh úp lại, Mặc Vân Hi nặng nề đi vào giấc ngủ.

Nghe tiếng hít thở vững vàng ngân nga trong lồng ngực, Lăng Phong nhẹ nhàng giúp cậu điều chỉnh một tư thế thoải mái. Anh không vội, lần đầu tiên có người có thể tác động tình cảm của anh, dần dần chiếm cứ tâm anh, anh đối lần tâm động này gần như chấp niệm quý trọng. Anh Lăng Phong cho tới bây giờ không phải người có thể dễ dàng bị mê hoặc, nếu đã biết muốn, thời điểm cá nước thân mật đã không thể thỏa mãn sự tham lam của anh, anh muốn chính là toàn bộ người này, từ thân đến tâm, một ngày nào đó sẽ hoàn toàn toàn toàn thuộc về anh.— đơn sơ phân cách tuyến —

Một ngày mới lại bắt đầu. Hôm nay là ngày Blaine kiểm tra “Được học thực vật học”, Mặc Vân Hi vẫn tương đối có lòng tin, trong khoảng thời gian này cậu vừa khẩn trương lại phong phú, trừ bỏ mỗi ngày đi học, đại đa số thời gian đều là ngâm mình ở thế giới giả tưởng nghe giảng bài tra tư liệu, tiến hành luyện tập thu thập.

Đương nhiên mỗi ngày cũng sẽ đều thực hiện lương làm tốt bữa tối, hơn nữa lại nghiên cứu chế tạo được thiện ra ba bốn loại mùi vị không tẻ. Còn có trước khi ngủ giúp đỡ cho nhau, đối với đàn ông mà nói, tựa hồ có lần đầu tiên, lần thứ hai lần thứ ba và vân vân liên thuận lý thành chương rất nhiều, hơn nữa trải qua mấy lần ma luyện, Mặc Vân Hi khắc sâu cảm nhận được da mặt luyện thành như thế nào, tuy rằng mỗi lần Lăng Phong trước tiên đều phóng dị năng điện lưu đều làm cậu quân lính tan rã, điểm ấy có điều buồn bực, nhưng ít ra đã có thể thấy biến không sợ hãi.

“Vân Hi, cậu ôn tập thế nào ? Trời ạ, tớ lần này khẳng định chết chắc rồi!” Mặc Vân Hi mới vừa vào phòng học, tiểu mập mập Harvey liền chạy tới tỏ khổ, “Tớ ngày hôm qua ở trên thế giới giả tưởng ngâm đến quá nửa đêm, phát hiện những gì học hai ngày trước đều quên hết rồi! Làm sao bây giờ a! ! !”

Mặc Vân Hi buồn cười nhìn cậu, “Có cần khoa trương như vậy không, chỉ là được liệu 1-3 cấp mà thôi, hơn nữa hôm nay chỉ kiểm tra thu thập bộ phận.”

“Yêu ~ nghe khẩu khí của cậu chắc ôn tập tốt rồi hả!” Harvey cười lấy lòng, “Đến lúc đó đừng quên nhắc nhở anh em a! Dựa hết vào cậu đấy, xong xuôi sẽ mời cậu ăn bữa tiệc lớn!”

“Ha ha, đi thôi, còn không biết kiểm tra như thế nào mà.” Mặc Vân Hi đối phương diện này đến thật không quá lo lắng, trong dĩ vãng có rất ít thực vật dễ dàng công kích cậu, Lăng Phong nói cái này gọi là lực tương tác với thực vật, một ít dị năng giả thuộc tính mộc cũng có năng lực này, cho nên chỉ cần làm không quá rõ ràng thì không có phiền toái gì, điều này làm cho Mặc Vân Hi trong tâm thầm nghĩ đã chiếm cứ được ưu thế lớn, ít nhất đối mặt với thực vật thì sẽ không sợ hãi cùng khẩn trương, bắt chước thao tác thu thập cũng không còn lộn xộn mà còn thực thuận lợi.

Blaine hôm nay mặc một thân trang phục được sư thu thập liên thể màu trắng cùng ửng cao su, cả người thoát nhìn nhẹ nhàng khoan khoái lưu loát, vừa vào cửa liền cười tủm tỉm tiếp đón tất cả học sinh, “Mọi người sớm, hôm nay rất cực nhọc đón cuộc kiểm tra nhỏ đầu tiên mà lớp chúng ta chờ mong, sau khi quá danh, mọi người theo tôi đến thực tiễn khu tiến hành cuộc thi thu thập được học chuyên nghiệp, tôi thực chờ mong biểu hiện phấn khích của các em”

Phía dưới đệ tử phần nhiều là sấu mi khó kiểm, thăm nghĩ không có ai chờ mong cuộc thi này có được không.

Điểm danh xong, tất cả học sinh đi theo Blaine đi theo mấy con đường liên tiếp xuyên qua vườn cây, đi tới thực tiễn khu khoa thu thập dược học. Đây là vườn dược liệu Mặc Vân Hi nhìn thấy hôm diễn ra diễn lễ khai giảng, diện tích tương đối lớn, đỉnh tường thủy tinh có thể duy trì ánh sáng mặt trời sung túc cho nơi này. Trong viên khu bị phân cách thành nhiều khu vực, từng cái khu vực đều có hai ba chủng dược liệu thực vật cùng thiết bị khổng chế độ âm vô cùng hoàn thiện.

“Các học sinh, nơi này chính là thực tiễn viên khu thu thập dược học học viện Saint Ovendo chúng ta, mọi người cũng nhìn thấy, bởi vì chủng loại dược liệu nhân công có thể gieo trồng còn sống phi thường thừa thớt, hơn nữa dược tính sinh ra cũng sẽ suy giảm, cho nên chủng loại nơi này cũng không nhiều.” Blaine thanh âm ôn nhu lộ ra một chút tiếc nuối, “Từng khu vực đều ấn theo cấp bậc dược liệu để phân chia, các khu vực phía trước vài cái là dược liệu cấp thấp 1-3 cấp, cũng là phạm vi cuộc thi của chúng ta lần này, lát nữa các em có thể tự do lựa chọn thực vật để khiêu chiến, cấp bậc càng cao điểm trị cột càng cao, bất quá, nếu các em lựa chọn đẳng cấp cao mà lại khiêu chiến thất bại thì điểm sẽ là 0.”

Nhìn bộ dáng Blaine cười tủm tỉm, tất cả học sinh đều rung mình một cái, có nữ sinh khiếp sinh sinh nhấc tay hỏi, “Cái kia ~ Blaine giáo sư, nếu gặp phải nguy hiểm...” Đây là điều cô lo lắng nhất, cô tuy rằng không thông minh, cũng không có thiên phú gì, nhưng vẫn luôn là tiêu thư được nuông chiều từ bé trong nhà, ai cũng biết dược liệu đều có tính công kích, tuy nói là tự do khiêu chiến, thế nhưng vạn nhất bị thương...

Blaine trấn an hướng nữ sinh cười, “Thân mến, không cần quá lo lắng, tôi như thế nào sẽ để tất cả học sinh quý giá nhất của mình gặp phải nguy hiểm chứ?” Thấy cô bé hơi nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt màu xanh lam ôn hòa nheo lại, “Mọi người yên tâm, dược liệu trong học viện do nhân công nuôi dưỡng so với ngoài dã ngoại thì ôn thuận hơn nhiều, tựa như con mèo nhỏ nuôi trong nhà vậy. Nếu bạn học này khi thao tác gặp phải công kích thì không nên kích động, hãy kiên nhẫn chờ đợi, sau khi cuộc thi kết thúc tôi sẽ thông báo cho bảy giáo sư chữa bệnh đến lâm cứu viện, mọi người yên tâm, tôi cam đoan các em sẽ không gặp phải nguy hiểm đến tánh mạng.”

Nghe xong Blaine thân thiết săn sóc an bài, học viên cả lớp không tự chủ chảy xuống mồ hôi lạnh, mà ngay cả Mặc Vân Hi cũng có chút không yên, vạn lần không thể chọn sai, tuyệt đối không thể, cậu dám cam đoan người kia chắc chắn không quân bọn họ chết sống thế nào đâu!

“Tốt lắm, thời gian cuộc thi là 2 giờ, các em cần trong thời gian quy định lựa chọn dược liệu chính mình phải thu thập, dùng phương pháp thu thập chính xác, cuối cùng đem bộ phận có giá trị dược tính tách ra mang đến cho tôi, công cụ trong vườn cây có thể nhận tùy ý, nghe rõ chưa?” Thấy các học sinh đều gật đầu, Blaine mỉm cười tuyên bố, “Cuộc thi hiện tại bắt đầu, tôi rất xem trọng các em nga, lát sau gặp.” Nói xong liền tiêu sái đi đến phòng theo dõi.

“Vân Hi, cậu muốn chọn cái nào?” Harvey chạy lại, tính toán cùng Mặc Vân Hi thu thập, ít nhất thoát nhìn cậu ta ôn tập không sai.

“Àn ~ không biết, xem trước một chút đi.” Mặc Vân Hi nói xong liền đi bộ trên đường nhỏ trong vườn cây, cậu là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy đến nhiều dược thực chân thật như vậy.

Harvey nhìn những bạn học khác đều vội vàng đến khu công cụ chọn lựa công cụ, còn có người đã chọn xong mục tiêu, có chút sốt ruột, “Vân Hi, chờ tớ một chút! Cậu thật đúng là nhàn nhã, nhanh chọn đi, số lượng dược liệu không nhiều, chậm chút là người khác chọn hết đó.”

Mặc Vân Hi nhú mồm nhìn đại bộ phận học viên tụ tập lại phía trước vài khu vực dược liệu bậc 1, cũng có người tâm tư giống Harvey, tính toán kết bạn cùng hành động, ít nhất càng an toàn thì càng yên tâm, không sao cả nhú mồm, “Chúng ta đi khu cấp 3 nhìn xem.”

“A? !” Harvey tròn tròn mắt, “Anh em, cậu có thể tưởng tượng, cuộc kiểm tra nhỏ chỉ cần đạt tiêu chuẩn là được, tuy nói chọn dược liệu cấp cao điểm tích phân nhiều, nhưng nếu thất bại thì vẫn phải nhận 0 điểm đấy!”

“Đã biết đã biết, cậu thực dong dài, qua xem có dược liệu tớ quen thuộc hay không thôi.” Thấy Mặc Vân Hi lập tức đi đến khu dược liệu cấp 3, Harvey cũng chỉ có thể bắt đầu đi theo sát, chết thì cùng chết đi!

Nhìn theo hai học viên duy nhất đi đến khu dược liệu cấp 3 thông qua màn hình điện tử, ánh mắt màu xanh lam nhíu lại, ngón tay chọn quá một lọn tóc dài màu vàng thường thức, “Àn? Thật thú vị, là bồng thỉnh sinh kia?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37

Mặc Vân Hi cẩn thận tìm tòi ở khu dược liệu cấp 3, hi vọng có thể tìm thấy dược liệu mình dùng để luyện tập thu thập khi ở trên thế giới giả tưởng. Quả nhiên, ở trong một khu cách ly cậu phát hiện một gốc cây dây leo—— xà diệt đằng.

Cả khu cách ly nằm trọn dưới bóng râm của thành lan can gỗ, vài sợi dây leo xanh biếc mảnh khảnh quấn trên khung lan can, đỉnh dây mềm mại hạ xuống, ẩn trong tán lá xanh biếc hình cánh quạt thật nhỏ mơ hồ có thể thấy dược từng chùm quả hình tròn màu trắng, trái cây kia là bộ phận có giá trị dược tính của xà diệt đằng.

Mặc Vân Hi mở ra cửa phòng hộ khu cách ly, cẩn thận bước vào trong, dưới chân là thảm cỏ biếc xanh, giẫm lên phi thường mềm mại, khu vực này độ ẩm rất cao, râm mát thông gió, rất dụng tâm mô phỏng lại hoàn cảnh sinh trưởng tự nhiên cũ của xà diệt đảng.

Harvey thò đầu tiến sát vào nhìn, “Vân Hi, đây là cái gì a? Khu này sao lại chỉ có một gốc cây?”

“Cái này gọi là xà diệt đảng, cậu chú ý chút, chớ lộn xộn, đồ chơi này rất lợi hại.” Mặc Vân hi cẩn thận dặn Harvey, tuy rằng gốc cây xà diệt đảng này niên kỉ không lâu, còn bị vây trong thời kỳ ấu niên, nhưng vẫn không thể không cẩn thận.

“Xà diệt đảng?” Harvey nhìn dây leo xanh biếc mềm mại, “Àn, nhìn giống con rắn nhỏ, cái này thu thập như thế nào a anh em?”

Mặc Vân Hi chia chia chùm trái cây màu trắng trong tán lá cây, “Thấy cái kia không, trái cây kia chính là bộ phận làm thuốc của xà diệt đảng, cậu chờ ở đây, tớ đi chọn công cụ.” Nói xong, Mặc Vân Hi liền đi đến khu công cụ.

Trong phòng theo dõi, hành động của bọn Mặc Vân Hi đều rơi vào một đôi mắt có con ngươi màu bích lam biết cười, “Có ý tứ, thế nhưng chọn xà diệt đảng...” Phải biết rằng xà diệt đảng cho dù là dược liệu cấp ba cũng tương đối khảo nghiệm kỹ xảo thu thập, được sư thuần thực thao tác thì phi thường đơn giản, nhưng nếu hơi không cẩn thận...

Bên này, chàng mập Harvey thấy Mặc Vân Hi đi lấy công cụ, nhàm chán nhìn chằm chằm gốc xà diệt đảng, ân ~ nhìn thấy tinh tế nhỏ nhỏ, tên còn rất uy phong nha! Harvey là lần đầu tiên nhìn thấy dược liệu sống, cho nên hết sức tò mò, cậu nghĩ khu vực này không có gieo trồng giống cây khác, hẳn là tương đối an toàn, hơn nữa khu này không hề lạnh lắm, nói vậy tới gần một chút xem có thể sẽ không có vấn đề gì.

Vì thế Harvey cẩn thận bước một bước nhỏ đến gần xà diệt đảng, cẩn thận nhìn chằm chằm mấy sợi dây mây nhỏ mềm mại tinh tế, không có dị động gì. Hô ~ thoát nhìn là cậu quá mức khẩn trương, ngấm lại, một gốc cây nhỏ như vậy, nhìn cả chiều dài cũng bất quá dài hơn 2 thước, cậu hiện tại khoảng cách khóm cây chừng hơn 5 thước, vì thế liền lớn mật đi lên phía trước thêm nửa thước. Cảnh cây xanh nhạt bắt đầu nhẹ nhàng đong đưa, như là đã phát hiện người xâm nhập nên tất cả đều xôn xao.

Một giọt mồ hôi lạnh từ trên trán Harvey chảy xuống, bất quá lập tức trầm tĩnh lại, theo cậu thấy, xà diệt đảng nhỏ này tuy rằng đang cố gắng duỗi thân đem cành hướng về phía cậu, nhưng chỉ có thể vươn tới khoảng cách không đến hai thước thì phải dừng lại, dây trên không trung cố gắng vươn đến phía trước dò xét, phiên lá hình quạt khéo léo không ngừng vẫy vẫy, thoát nhìn ngốc cực kỳ.

Phát hiện dây không đủ dài để chạm đến mình, Harvey dần dần buông xuống cảnh giác, thậm chí còn có chút vui sướng khi người gặp họa, “Đến a, đến a ~ không qua được chứ gì, ha ha, cố lên ~” Harvey cảm thấy tiểu đảng này rất đáng yêu, giống như một đứa bé tập đi mà không thể tiến thêm nửa bước.

“Xuy ~ ngu xuẩn!” Từ trong phòng theo dõi Blaine khê gất.

Mặc Vân Hi lấy công cụ, đang đi trở về, chợt đột nhiên liền nghe được một tiếng hét như giết heo, không phải Harvey còn có thể là ai.

“Tên ngu ngốc này!” Mặc Vân Hi cắn răng mắng, cất bước chạy về hướng khu cách ly xà diệt đảng.

Chờ đến lúc Mặc Vân hi chạy đến, đau đầu nhìn Harvey bị trói gô trên lan can, vô lực nói, “Tớ không phải đã bảo cậu cẩn thận một chút, chớ lộn xộn, cậu bị ngốc à?!”

Harvey vừa thấy Mặc Vân Hi chạy vào, như nhìn thấy cứu tinh, hút hút cái mũi gào to, “Vân Hi ~ cứu tớ! Tớ làm sao biết thứ này sẽ đột nhiên dài ra, cứu mạng a ~”

“Chớ lộn xộn! Tận lực thả lỏng!” Mặc Vân Hi quát, đúng lúc ngăn cản Harvey giãy dụa, “Loại xà diệt đảng này càng giãy dụa buộc càng chặt, ngay cả rắn cũng có thể quán chết, cậu đừng động, để tớ suy nghĩ biện pháp.”

Harvey nghe vậy cũng không dám... lộn xộn nữa, nhưng thân thể vẫn như cũ bị buộc chặt cứng còng, phiên lá thật nhỏ lúc này tất cả đều che ở trên người cậu, có vài miếng còn dán lên hai má phì nộn của cậu, “Anh em ~ nó, nó đây là muốn làm chi? !”

“Chớ lộn xộn! Nó đang muốn bắt cậu làm phân bón đấy!” Mặc Vân Hi buồn bực liếc nhìn Harvey, tức giận nói, “Loại dây leo này giống cậu, là ăn thịt.” Tuy rằng không muốn dọa nạt cậu ta, nhưng phải cho cậu ta chút giáo huấn mới được, miễn cho lần sau nói không chừng còn đem mạng tặng luôn!

Trời đất! Ăn thịt? ! Harvey nháy mắt choáng váng, thanh âm cũng bắt đầu phát run, “Người anh em! Vân Hi tốt bụng, cậu mau cứu tớ a, tớ không muốn làm phân bón đâu!!”

“Câm miệng, tiếp tục kêu mặc kệ cậu!” Mặc Vân Hi đau đầu nhìn Harvey bị trói giống như miếng giò, kỳ thật xà diệt đảng này nói là rất lợi hại, sự mềm dẻo rất tốt, có thể thông qua độ ẩm chung quanh để cảm ứng các vật thể bé nhỏ, gặp con mồi trong phạm vi dây liền có thể dài ra, hơn nữa lực lượng cũng không phải lớn bình thường, ngay cả da rắn trơn trượt cũng bị quán chết, vì vậy mà có tên xà diệt đảng.

Nhưng loại cây thuốc này cũng không phải hoàn toàn không có nhược điểm. Nó tuy rằng yêu thích hoàn cảnh ẩm thấp, nhưng cực không chịu được lạnh, nhiệt độ thấp làm cho phản ứng cùng động tác của bọn nó đều trở nên tương đối chậm chạp, cho nên chỉ cần dùng hơi lạnh vừa phun vừa đi tới gần cây sẽ không dễ dàng bị phát hiện, mà sau khi tới gần trực tiếp đem hơi lạnh hiệu suất cao phun trên cây liền có thể khiến cho nó nháy mắt bị đông cứng, lúc này chỉ cần tìm đúng khu phân xạ đặc thù màu đỏ là có thể dùng lợi khí cắt lấy phần cành mây đó, sau đó có thể tiếp tục hái trái cây.

Nếu đã biết đặc tính, các bước thao tác tương đối dễ dàng, cũng không cần phải triển đấu, duy nhất cần chính là nhân lực tinh chuẩn tìm được khu thần kinh phản xạ đặc thù kia, một dao cắt đứt, nghe nói khu phản xạ này là bộ vị yếu ớt nhất cũng mẫn cảm nhất của xà diệt đảng, nếu không thể cắt đứt hoàn toàn, rất dễ khiến nó trở nên điên cuồng, đến lúc đó cho dù nó bị đông cứng cũng sẽ xuất hiện nguy hiểm. Mặc Vân Hi sở dĩ chọn xà diệt đảng cũng là bởi vì ở trên thế giới giả tưởng thực hành thu thập qua rất nhiều lần, đã có thể thực tính chuẩn tìm được khu thần kinh phản xạ đặc thù kia, mới dám thử.

Nhưng hiện tại, vấn đề khó khăn lớn nhất xảy ra với Mặc Vân Hi là Harvey bị trói ở trước mặt, nếu dùng hơi lạnh hiệu suất cao phun cây, nhiệt độ nháy mắt có thể âm năm sáu chục độ, như vậy Harvey cũng sẽ bị tổn thương do giá rét, mà nếu độ lạnh không đạt được, sẽ không thể hoàn toàn kềm chế hoạt động của xà diệt đảng, có thể ngay cả cậu cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Mặc Vân Hi ra thủ thế chó có lên tiếng với Harvey, lấy ra một lọ hơi lạnh hiệu suất thấp, nhẹ nhàng phun lên người, cẩn thận di động về phía trước. Cậu mặc dù biết coi như có trực tiếp đi qua, xà diệt đảng tám phần cũng sẽ không công kích cậu, nhưng dù sao hiện tại chỗ này có máy theo dõi, công phu bên ngoài vẫn nên làm đủ, cứ như vậy một bên phun một bên tới gần, Mặc Vân Hi ngừng lại ở chỗ cách xà diệt đảng hai thước, cậu cố gắng khai thông với xà diệt đảng.

【Ta sẽ không dả thương ngươi, ta không có ác ý gì, có thể thả bạn ta không?】 Mặc Vân Hi – ý thức một lần lại một lần cố gắng khai thông với xà diệt đảng, hi vọng nó trước tiên có thể buông Harvey ra, như vậy còn lại sẽ dễ làm hơn.

Dây xanh biếc nhẹ nhàng lắc lắc, phiến lá thật nhỏ vui vẻ đến run rẩy, nhưng hiển nhiên cây xà diệt đảng này không có linh trí cao như kỳ lam tham, cũng không hiểu lời nói của Mặc Vân Hi, chính là không ngừng hướng cậu tản ra cảm giác âm áp thân cận, nhưng một tia ý tứ buông Harvey ra lại không có.

Mặc Vân Hi bắt đầu dĩ thời dài, thoát nhìn được liệu cấp thấp là không thể khai thông. Nếu như vậy, vậy cậu chỉ có thể tự mình ra trận. Mặc Vân Hi quãng lọ khí lạnh hiệu suất thấp sang một bên, giả vờ lại xuất ra một lọ khí lạnh khác, kỳ thật vẫn là hiệu suất thấp, bằng không Harvey nhất định sẽ bị đông cứng dẫn đến tổn thương, làm bộ đáng giống như trước tiên phun bốn phía một chút, lại tiến lên hai bước, tập trung phun dây trên người Harvey.

Xà diệt đảng thực chán ghét hơi lạnh khiến nó không thoải mái này, bất mãn đưa cành kháng nghị, bất quá vẫn không công kích người có hương vị rất tốt này. Mặc Vân Hi không khỏi nhẹ nhàng thở ra, nghĩ thầm không ngờ mình cũng có lòng tốt như vậy.

Harvey khẩn trương nhìn Mặc Vân hi chậm rãi tới gần, dùng đôi mắt nhỏ khẩn cầu nhìn cậu ấy, hi vọng tài năng của Mặc Vân Hi có thể giải cứu cậu. Mặc Vân Hi theo cành dây trói Harvey tìm được thần kinh đặc thù, trên một đoạn dây xanh biếc ngắn có một khu màu đỏ nhỏ tầm một centimet, hít một hơi thật sâu, lấy ra dao cắt đã sớm chuẩn bị tốt. Đây là lần đầu tiên cậu thu thập xà diệt đảng không hoàn toàn bị lạnh cứng, không biết cắt xuống sẽ như thế nào.

Mặc Vân Hi đầu tiên là một tay nhẹ nắm dây mây quấn trên người Harvey, phiến lá thật nhỏ nhẹ nhàng vỗ vài cái, Mặc Vân Hi dụng ý nhanh chóng phóng xuất ra thiện ý làm yên lòng. Chờ đợi xà diệt đảng hoàn toàn an tĩnh lại, mắt hạnh gắt gao tập trung nhìn khu thần kinh đặc thù, tay trái cầm dao rất nhanh chặt bỏ, lưỡi dao sắc bén nháy mắt chém đứt dây mây thật nhỏ, đoạn dây còn lại cơ hồ là phản xạ đánh úp Mặc Vân hi, nhưng thần kỳ dừng lại ở nơi cách cậu hơn mười cen-ti-mét, thừa dịp khe hở này, Mặc Vân Hi kéo chàng mập bỏ chạy, một chút liền nhảy ra khỏi phạm vi công kích của xà diệt đảng.

Ra khu cách ly, chân Harvey mềm nhũn, phù phù một tiếng liền ngồi trên mặt đất, không ngừng thở hào hển, “Tớ nói ~ anh em, cậu thật giỏi! Lần này ~ hơ ~ lần này nhờ có cậu, bằng không tớ. . . tớ chết chắc rồi!”

“Biết là tốt rồi, lần sau chú ý chút!” Mặc Vân Hi cũng là một thân mồ hôi lạnh, “Đừng hồng trồn, mỗi một bữa lớn đi, cậu trồn không thoát đâu!”

“Không ~ không thành vấn đề, nếu không có cậu, cuộc thi lần này tớ khẳng định trượt rồi! Đúng rồi, có ~ có trái cây không?” Harvey thở gấp, sau khi an toàn, cậu quan tâm nhất vẫn là cuộc thi.

Mặc Vân Hi đem xà diệt đảng trên người Harvey xé xuống, nhìn nhìn, “Àn, chỉ có mấy chùm nhưng cũng đủ hai ta giao nhiệm vụ.”

“Hắc ~ hắc hắc ~ vậy là tốt rồi!” Harvey rõ ràng nằm ở trên mặt đất, “Anh em, cậu xem tớ có phải là gầy đi không, tớ như thế nào lại có cảm giác như bị hút đi chút thịt, trở về phải hảo hảo bồi bổ!”

“Thiết ~” Mặc Vân hi mặc kệ hắc, cẩn thận dùng dao thu thập cắt lấy từng chùm trái cây màu trắng, bỏ vào cái hộp nhỏ.

Ngón tròn thon dài gõ từng nhịp lên mặt bàn, Blaine nhìn chăm chăm màn hình điện tử xanh lam trong con người hiện lên tình quang khó có thể nắm bắt, khóe miệng như trước lộ ý cười ôn nhu, không chút nào quan tâm đến từ trong các màn hình điện tử khác thỉnh thoảng truyền đến tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng kêu cứu, “Thủ vị, rất có ý tứ!”

Nếu anh không nhìn lầm, thẳng nhóc đó vừa rồi rõ ràng là muốn dùng hơi lạnh hiệu suất thấp đánh lừa anh, mà cây xà diệt đảng kia thế nhưng không có công kích cậu ta, thậm chí để cho cậu ta bắt lấy thời gian nó không phát động công kích mà công kích thẳng bộ vị mẫn cảm nhất rồi mới phản kháng, nhưng lại xuất hiện vài giây tạm dừng để cho bọn họ chạy thoát.

Này rất không hợp với lẽ thường, là hơi lạnh thật sự có tác dụng? Hay là đứa nhỏ này lực tương tác thực vật cao thần kỳ đây? Nhưng bất kể thế nào, anh tựa hồ cũng tìm được tư liệu sống tốt rồi, ha ha ~

Sau hai giờ diễn ra cuộc thi, trừ bỏ những học viên bị vây khốn chờ đợi cứu viện, các học viên khác mặc kệ thu thập được hay không thu thập được được liệu, tất cả đều tụ tập ở lối vào vườn cây chờ Blaine.

Blaine nhàn nhả từ trong phòng giám sát đi ra, ” Các học sinh thân mến, biểu hiện của các em thật làm tôi kinh ngạc, tôi đã thật lâu chưa được xem biểu diễn phần khích như vậy, thật sự là tấn khổ đại gia .”

Lời Blaine nói khiến rất nhiều học viên chưa hoàn thành nhiệm vụ không tự giác cúi đầu, nghĩ thầm lần này chết chắc rồi!

“Tốt lắm, phía dưới những học viên thu thập thành công mời đem thành phẩm của các em tới chấm điểm. Không thành công, có thể bắt tay vào làm chuẩn bị cuối tuần thi lại, chẳng qua nếu như thất bại một lần nữa, có thể trực tiếp chuẩn bị tinh thần chịu phạt đi, hiểu không?” Blaine ôn nhu cười mở ra màn hình, bắt đầu đăng ký thành tích.

Một cậu trai tự tin nộp được liệu đầu tiên, là một loại dược thảo cấp 1 gọi là cỏ đuôi cáo. Blaine nhìn cái hộp nhỏ chứa đầy cỏ đuôi cáo, vừa lòng gật gật đầu, “Rất tốt, thu thập thật sự sạch sẽ, mặc dù là cấp 1, nhưng lần đầu tiên có thể thu thập đầy đủ hoàn chỉnh cỏ đuôi cáo, cũng không bị đâm bị thương, thuyết minh rất dễ tâm học tập, phi thường tốt, 75 điểm.”

Blaine ôn nhu mà chân thành khích lệ, khiến cậu nhóc nháy mắt tin tưởng, ai ai nói Blaine là giáo sư ma quỷ, ai nói! Rõ ràng là một giáo rất thân thiết ôn nhu a..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

Có một bắt đầu tốt đẹp, các học sinh khác cũng dần tích cực đi lên, mà ngay cả Harvey cũng là vội vã lấy quả xà diệt đảng đưa đến cho Blaine xem

Một cậu trai mặt mũi bầm dập chật vật tiến lên. Cậu vì thu thập khóa cổ lĩnh chi này, không biết đã chịu bao nhiêu vết thương, mà ngay cả trên đồng phục cũng đều có không ít lỗ thủng, thời điểm bị phun lửa còn bị đốt trụi một luống tóc.

Blaine nhìn nhìn hộp thu thập trong tay cậu ta, đồng tình nói, “Vị bạn học này, tôi thật sự lo lắng cho cậu, tuy rằng tinh thần khá gia, nhưng tôi rất lo lắng về phương pháp thu thập của cậu, như vậy sẽ không có cơ hội thi đậu chứng chỉ dược sư cấp 2 đâu. Phải biết rằng bình thường để luyện thành được đều cần ít nhất 4-5 chủng dược liệu, ai ~ xem ra cậu còn cần rèn luyện gân cốt nhiều, 50 điểm, chuẩn bị thi lại đi, người kế tiếp.”

Nam sinh lẳng lẳng nhìn Blaine, ma quỷ! Tuyệt đối là ma quỷ! Đây chính là dược liệu cậu liệu mạng mới mạng về được, cứ nhiên chỉ được 50 điểm! Bất quá tuy rằng như thế, cậu vẫn không dừng khí đi lên nói lý với Blaine, sau đó bị một học viên xa lạ tiến lên giao dược liệu đẩy ra ngoài.

Mặc Vân Hi đồng tình nhìn nam sinh kia, so với cậu ta, bọn họ một thân mồ hôi công thêm Harvey một thân bản thủ, quả thực không đáng giá nhắc tới! Nhìn cậu ta như vậy liền đủ để tưởng tượng ra lúc đó tình hình chiến đấu có bao nhiêu thảm thiết !

Đến phiên Mặc Vân Hi giao dược liệu, cậu đưa lên một hộp nhỏ đựng thứ quả màu trắng, xử lý thật sự sạch sẽ, hơn nữa nhìn ra dược thập phần cẩn thận, quả thực đều phi thường hoàn hảo, Blaine có thâm ý khác hướng Mặc Vân Hi cười, “Rất tốt, thành phẩm hoàn mỹ, 90 điểm, nếu em cuối cùng có thể sử dụng hơi lạnh hiệu suất cao hiệu quả hơn, tôi sẽ cho em 100 điểm.”

Kháo, mắt người này tinh thật, Mặc Vân Hi oán thầm, mặt ngoài cung kính nói, “Cám ơn giáo sư, em lần sau sẽ chú ý.”

“Ha ha, chúc em vận khí vẫn luôn tốt như vậy, bằng thánh sinh, người kế tiếp.”

Câu nói sau cùng của Blaine làm cho Mặc Vân Hi quả thực một cái đầu hai cái đại, người này tuyệt đối là hồ ly! Lần sau cho dù hy sinh mạng cũng không có thể sợ ý để anh ta phát hiện sơ hở!

Trước có Mặc Vân Hi được điểm cao, Harvey tràn đầy tự tin ôm hộp thu thập đi lên, “Giáo sư, dược liệu em thu thập chính là xà diệt đảng cấp 3!”

Tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, lại một người thu thập dược liệu cấp 3, trước mắt đây là dược liệu có điểm cao nhất, hơn nữa còn là bằng thánh sinh kia, khi nào thì dược liệu cấp 3 trở thành rau cải trắng, dễ dàng thu thập như vậy?

Blaine vừa lòng gật đầu, cười hỏi, “Đồng học, em thu thập như thế nào, có thể chia sẻ cùng mọi người không?”

Harvey nhất thời giống như bóng cao su bị xì hơi, ấp úng nói, “Ngạch ~ chính là, chính là dùng khí lạnh phun nó, phun liên tục, sau đó một đao chém đứt, liền giải quyết ! Ha ~ ha ha ~ “

Blaine cười gật gật đầu, “Rất tốt, nếu em có thể không lấy thân làm mồi như thì càng hoàn mỹ, thao tác thu thập 100 điểm, trụ cột 60 điểm, chúc mừng em đạt tiêu chuẩn.”

A? 60 điểm? Cả đoàn người tất cả đều tròn tròn mắt, Harvey là bởi vì không nghĩ tới chỉ được 60 điểm, đồng dạng là xà diệt đảng, Mặc Vân Hi có 90 điểm, đây không phải là đánh vào mặt cậu sao! Mà các học viên còn lại là bởi vì dược liệu cấp 3 có điểm trụ cột siêu cao mà hồi hận! Thu thập 100 điểm! Cứ nhiên đều có thể đạt tiêu chuẩn? ! Bất quá nghĩ lại, ít nhất người ta còn thu thập thành công, nên không còn lời nào để nói.

Cứ như vậy, năm nhất ban D khoa được học lần đầu tiên kiểm tra trong không khí ở mấy nhà vui mừng mấy nhà lo lắng mà chấm dứt, bất quá sau đó toàn thể giáo sư phòng cứu thương phải xuất động, dùng cáng để nâng ra năm sáu học viên bị trọng thương, điều này cũng làm cho lần kiểm tra nhỏ này trở thành đề tài cho toàn giáo nói chuyện trà dư tửu hậu.

Thời điểm tan học, Blaine cố ý cùng Mặc Vân Hi gặp thoáng qua, thấp giọng thì thầm, “Tôi cho đồng đội của em điểm đạt tiêu chuẩn, em nợ tôi một phần nhân tình nga, bồng thánh sinh.” Nói xong liền như gió mà rời khỏi.

Mặc Vân Hi bất đắc dĩ nhu nhu huyết Thái Dương đang nhảy thành thịch, “Liên quan gì tới! Ông đây chỉ là thị dân, không muốn tìm anh tìm phiền phức có được không!” Một mắt đao lia đến, tiểu mập mập không hiểu sao cả người phát lạnh, xem ra nhu cầu cấp bách của cậu là được an ủi, nhất định phải bồi bổ thật tốt!

Từ lúc đi ra khỏi vườn cây, Harvey liền lôi kéo Mặc Vân Hi đi ăn cơm. Mặc Vân Hi nhìn cậu bộ dáng chật vật cả người toàn bụi đất, “Quên đi, vẫn là lần sau đi, tớ giữa trưa hẹn Lăng Phong.”

Nghe Mặc Vân Hi nói như vậy, Harvey cũng không dám cùng Lăng Phong cướp người, “Kìa, người anh em lần này toàn dựa vào cậu, về sau có chuyện gì cần đến tớ, cậu cứ việc nói.”

Thấy Harvey nhắc tới chuyện này, Mặc Vân Hi nhăn châu tiêm động, “Hắc hắc, cậu nói thật đúng lúc, tớ thực sự có chuyện này muốn nhờ cậu hỗ trợ.”

“Àn? Chuyện gì?” Harvey hào khí nói, “Chỉ cần tớ có thể làm được, cậu cứ việc nói!”

“Àn, anh em tốt, cậu xem chúng ta không phải đã học qua mấy tiết trụ cột chế được, phần trụ cột được liệu chiết xuất cũng sắp học xong mà thời gian luyện tập mỗi lần đều quá ngắn, dụng cụ còn phải phân bổ thay phiên sử dụng, tuy rằng trên thế giới giả tưởng cũng có thể luyện tập, nhưng đây chỉ là cường hóa trí nhớ, nếu đến lúc đó tay không đủ linh hoạt, thao tác cũng không chuẩn được.”

“Vậy ý của cậu là? Tìm phòng thí nghiệm để có thể luyện tập?” Harvey tựa hồ đoán được ý của Mặc Vân Hi.

“Hắc! Cậu thật sự là tri kỷ của tớ a! Ý tớ chính là như vậy.” Mặc Vân Hi kéo Harvey đến dưới tầng cây, ân cần phỉ phỉ bụi đất trên người cậu ta, “Anh em, cha cậu không phải mở được hán sao, có thể nghĩ biện pháp mượn một bộ dụng cụ hay không, mỗi ngày có thể dùng để luyện tập!”

Harvey có chút khó xử cau mày, “Ba tớ đúng là mở được hán, nhưng dụng cụ đối với được hán rất trọng yếu, hơn nữa đều có được sư cố định sử dụng mà được sư tính tình đều rất...” Chủ yếu chính là, nếu bọn họ không cẩn thận làm hỏng dụng cụ làm chậm trễ sản xuất, ba cậu nhất định sẽ không tha cho cậu.

“Ai ~ bạn hữu, cậu nghĩ biện pháp đi, chúng ta chỉ luyện tập chiết xuất, cẩn thận một chút khẳng định không sao hết, nhiều nhất cũng chỉ dùng hai giờ thôi.” Mặc Vân Hi thấy Harvey còn có chút do dự, khuyến nhủ, “Lần này kiểm tra cậu cũng thấy đấy, Blaine rất khủng bố! Chúng ta vốn không có thiên phú, nếu không luyện tập nhiều, ác ~ các cuộc thi về sau khả năng sẽ không thông qua, liền chuẩn bị lưu ban đi!”

Nghe xong lời Mặc Vân Hi nói, nhớ tới hôm nay mấy học viên bị cáng nâng đi kia, Harvey không hiểu sao nổi một thân da gà, cắn răng một cái, “Đi! Tớ đi tìm ba tớ, cậu chờ tin tức đi! Bất quá... Tớ cũng không dám cam đoan ông sẽ đồng ý!”

“Hắc ~ không thành vấn đề, không phải ba cậu nói cậu phải trở nên mạnh mẽ tự lập, cái này gọi là... đầu tư giáo dục! Khẳng định không thành vấn đề!” Mặc Vân Hi vỗ vỗ bả vai Harvey, hướng cậu ta nhủ mày, “Anh em, sau khi chuyện thành công tớ làm thịt khô cho cậu ăn!”

“Thịt khô?!” Harvey chợt nhớ đến lần trước Mark hình dung thịt khô hương tô mỹ vị, nhìn không được nuốt nuốt nước miếng, “Đi! Nhất định phải nói rồi, tớ đi nói chuyện với ba, cậu chờ tin tức tốt của tớ đi!” Nhìn bóng dáng mập mập linh hoạt chạy đi như điên, Mặc Vân Hi trừu trừu khóe miệng, “Thật là, sớm biết rằng thịt khô dùng được như vậy thì cần gì phải nói nhiều thể làm gì!”

Bởi vì hôm nay kiểm tra, Mặc Vân Hi thì tan học sớm hơn bình thường, giữa trưa liền tới canteen học viên chiếm chỗ ngồi chờ Lăng Phong, kỳ thật bình thường Lăng Phong giữa trưa chỉ ăn một viên dinh dưỡng đối phó, ngẫu nhiên Mặc Vân Hi cũng sẽ làm một ít đồ ăn vặt cho anh mang theo, nhưng đại đa số thời điểm Lăng Phong đều là vì cùng cậu mới đến canteen, đối với điểm ấy Mặc Vân Hi vẫn là thực cảm động.

Chỉ chốc lát sau, một thân ảnh thon dài tao nhã đi vào canteen, như mong muốn khiến nổi lên một trận xôn xao nho nhỏ, loại tiết mục mỗi ngày đều phải trình diễn, Mặc Vân Hi đã sớm chết lặng, vẫy tay, “Phong ~ bên này này.”

Lăng Phong đi đến bàn Mặc Vân Hi ngồi, “Kiểm tra thế nào?”

“Hắc hắc! Ngài đoán xem?!” Mặc Vân Hi có tâm trêu đùa một chút, trên mặt cười đến thực khiêm trừu.

“Ngô ~ không đạt tiêu chuẩn? Lần sau nỗ lực lên, đừng nản chí.” Lăng Phong về mặt thật lòng nói.

Mặc Vân Hi nháy mắt xù lông, “Kháo, tôi vô dụng như vậy sao? ! Nói cho anh biết, ông đây kiểm tra chính là đúng đầu cả lớp! Điểm cao nhất biết không!”

“Phốc, tốt lắm tốt lắm, đã biết.” Lăng Phong chính là muốn nhìn bộ dáng em ấy xù lông một chút, biểu tình sinh động cực kỳ, “Cuộc kiểm tra của các cậu đã truyền tới hệ chúng ta, ta còn nghĩ nếu ở canteen không gặp cậu thì chắc phải đi phòng y tế tìm.”

“Ngạch ~ truyền nhanh như vậy!” Mặc Vân Hi buồn bực nghĩ, nếu quả thực phải vào phòng y tế, lần này khẳng định rất dọa người, “Ngài đừng nói nữa, giáo sư kia thật sự là ma quỷ a ma quỷ! Nếu không tôi tỉnh táo, lần này mập mạp phải lưu lại làm phân bón.”

Lăng Phong nhú mày, “Sao lại thế này?”

Mặc Vân Hi một năm một mười mà đêm chuyện đã xảy ra tự thuật lại một lần cho Lăng Phong. Lăng Phong suy tư, nghiêm túc nói “Àn, hiện tại năng lực của cậu hẳn là vẫn chưa hoàn toàn bại lộ, bất quá cậu tốt nhất nên tránh vị giáo sư kia xa một chút, đó không phải là một người đơn giản, còn có, về sau ngàn vạn không thể lại để lộ ra một chút dấu vết, biết không?”

“Biết, tôi đoán giáo sư đại khái đã đoán tôi có lực tương tác thực vật, nếu có lần sau không chỉ tôi mà ngay cả mập mạp cũng gặp rắc rối!” Nghĩ đến đội hữu giống như heo kia, Mặc Vân Hi liền tức giận đến nghiêng răng, còn chưa gặp qua người ngốc như vậy.

“A, đúng rồi, xế chiều nay tôi không có tiết, ngài thì sao?” Mặc Vân Hi nghĩ nên giết thời gian như thế nào đây, Harvey bên kia hẳn là không nhanh như vậy, nếu không đi ngao du được thì?

“Ta buổi chiều có huấn luyện thực chiến, cậu có muốn đi xem không?” Lăng Phong hỏi.

“Thật vậy chẳng?! Tôi cũng có thể đi xem?” Mặc Vân Hi vừa nghe liền hưng phấn, lần trước Lăng Phong liếc sát heo răng cưa tư thế oai hùng cậu đến bây giờ ký ức hẳn còn mới mẻ, đương nhiên lần đó tỷ thí cùng Mặc Vân Thiên, toàn bộ quá trình cậu tràn đầy lo lắng nên cũng không có xem được gì.

“Àn, bất quá chỉ là luyện tập thực chiến bình thường, cùng với khoa người máy, cậu không phải vẫn muốn nhìn người máy sao?” Mặc Vân Hi từng nói qua, Lăng Phong đại đa số vẫn đề bụng, cũng không cần cố ý đi nhớ.

“Người máy!” Mặc Vân Hi mắt hạnh nháy mắt sáng lên, quá tuyệt vời! Diễn lễ khai giảng bởi vì lo lắng cho Lăng Phong nên bỏ lỡ triển lãm người máy vẫn luôn chờ đợi, theo Mark nói tuy rằng không ai khiêu chiến, nhưng thủ tịch học trưởng năm hai triển lãm vẫn là tương đối phấn khích, hơn nữa người máy màu đỏ kia phối trí cũng là tương đối cao, Mặc Vân Hi vẫn luôn tiếc nuối chuyện này!

Buổi chiều một giờ rưỡi, trong sân luyện tập thực chiến số 3 học viện Saint Ovendo rộn ràng nhộn nhạo, nơi này sắp tiến hành trận luyện tập thực chiến đầu tiên giữa năm nhất khoa dị năng chiến đấu cùng khoa người máy chiến đấu. Đối với tân sinh tham gia chiến đấu của hai hệ mà nói, thực chiến không thể nghi ngờ là để bọn họ quen thuộc kỹ xảo chiến đấu, là cách đề cao trình độ chiến đấu tốt nhất.

Lăng Phong mang theo Mặc Vân Hi đi vào đại sảnh, một người có mái tóc màu đỏ lửa chạy tới, “Mặc Mặc! Mặc Mặc!”

Mặc Vân Hi cười chào hỏi, “Hắc ~ Mark, lát nữa cậu phải cố lên a!”

“Mặc Mặc! Cậu không sao chứ?” Mark vẻ mặt thân thiết vây quanh Mặc Vân Hi nhìn kỹ một vòng, “Hô ~ hoàn hảo cậu không có việc gì, tớ nghe nói các cậu kiểm tra, giáo sư lớp chúng tớ còn nói giáo sư các cậu là một tên biến thái, tớ lo lắng gần chết!”

Mặc Vân Hi biết vậy nên không nói gì, chẳng lẽ đây là chuyện tốt không ra khỏi cửa chuyện xấu truyền ngàn dặm sao? Hơn nữa tựa hồ thanh danh Blaine ở trong đội ngũ giáo sư không tốt chút nào!

“Tớ không sao, hơn nữa đã đỡ rồi, ha ha ~” Mặc Vân Hi nhìn Mark trong mắt hiện rõ hưng phấn, “Anh em, người máy của cậu đâu? Không phải lát nữa sẽ luyện tập đối chiến sao? Trước cho tớ xem người máy của cậu đi!”

“Ha ha, người máy của tớ xếp hàng ở bên kia.” Mark lôi kéo Mặc Vân Hi xuyên qua đám người, “Ài? Hôm nay thật đúng là nhiều người, rất nhiều khoa khác cũng tới xem cuộc chiến!”

“Kia là đương nhiên, luyện tập đối chiến phấn khích như vậy, học viên không có tiết nhất định sẽ đến xem!” Mặc Vân Hi cực kỳ hưng phấn, cậu đã muốn nhìn thấy một loạt người máy sắp xếp chỉnh tề trong khu chuẩn bị chiến tranh, đại đa số là người máy hình người cao lớn, còn có số ít là người máy hình thú, quả thực suất ngây người!

“Nhà, người máy hình người trên đài màu trắng kia chính là của tớ.” Mark kiêu ngạo chỉ vào một đài lấy màu trắng làm cơ sở, người máy hình người trang trí đỏ vẫn màu đỏ nói, “Đây là cha tớ đưa sau khi tớ thi đỗ Saint Ovendo, đừng nhìn khổ người nó nhỏ, nhưng phối trí rất tuyệt nga, tớ đặc biệt thích!”

Mặc Vân Hi nhìn người máy hình người kia, miễn cưỡng gật đầu, “Quá tuyệt vời, tớ thấy một chút cũng không nhỏ, so với kích thước to nhìn lại ngốc thì suất hơn!” Quay đầu lại tóm lấy Mark, “Anh em, cậu lần trước đáp ứng cho tớ ngồi một chút đấy!”

“Ha ~ tớ quên, không thành vấn đề, đi, tớ mang cậu đi lên ngồi một chút, bất quá người máy hiện tại đều xếp hàng ở kia, không thể đi động, chỉ có thể nhìn.”

“Không quan hệ! Có thể ngồi lên là được!” Mặc Vân Hi đã có điểm khẩn cấp, đây chính là người máy a, trước kia chỉ có thể nhìn thấy trong phim khoa học viễn tưởng a!

Nhìn hai người một trước một sau đi đến khu người máy chuẩn bị chiến tranh, Lăng Phong hoàn toàn bị bỏ quên ở một bên trầm mặt xuống. Anh thực không hiểu, cái loại biểu diễn này có cái gì đẹp đẽ, đại dị năng võ giả thực lực mạnh chưa bao giờ để cho người máy thắng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39

Đứng dưới chân người máy hình người cao gần bốn thước, Mặc Vân Hi trừ bỏ rung động vẫn là rung động, rất khó, người máy mỗi một cái linh kiện đều vừa lớn mà tinh xảo, lóe ánh kim sáng bóng, lớp sơn hoàn mỹ, quả thực có thể coi như gương chiếu, thật sự là quá tuyệt vời, so với trước kia xem Transformers còn muốn khóc hơn, “Mark, đi vào chỗ nào a?”

“Ha ha, cậu thật đúng là chưa thấy qua người máy a, khoang điều khiển đương nhiên ở bên trên.” Mark chỉ chỉ một cái khoang bí mật phía sau đầu người máy hình người.

“Cao như vậy...” Mặc Vân Hi đang do dự phải đi lên như thế nào, Mark bấm bấm máy thông tin, một cánh tay người máy hình người đột nhiên giơ lên, Mặc Vân Hi sợ tới mức vội vàng lui về phía sau.

Mark liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi một cái, “Chạy cái gì, đi theo tớ.”

Mặc Vân Hi đi theo Mark trèo lên trên bàn tay to của người máy, bàn tay to vững vàng nâng hai người đưa tới khoang điều khiển, “Thật lợi hại...”

Mark dẫn đầu ngồi vào khoang điều khiển bừa bãi, “Này có cái gì, tớ bình thường đều tự mình nhảy lên, nếu mỗi lần chiến đấu đều trèo lên như vậy, không bị người cười chết mới là lạ.”

Mà lúc này Mặc Vân Hi đã không nghe thấy Mark nói cái gì, những thứ trong khoang hết thảy đều làm cho cậu hiểu kỳ vô cùng. Cậu ngồi ở vị trí phó lái, Mark mở ra màn hình trong khoang điều khiển, tầm nhìn lập tức trống trải, tình huống bên ngoài vừa xem hiểu ngay. Mặc Vân Hi trên cao nhìn xuống các học viên đi lại phía dưới, rất có cảm giác uy vũ khi quan sát chúng sinh, tuy rằng khoảng cách thực tế chỉ cao không đến hai tầng lầu, nhưng đây là đang ngồi trên người giáp, cảm giác chính là không giống nhau!

Mark kiêu ngạo mà giảng cho Mặc Vân Hi thao tác cơ bản điều khiển người máy cùng một ít nút chức năng, “Ai ~ Vân Hi, nếu cậu cũng là dị năng võ giả thì tốt rồi, hai người chúng ta có thể luyện tập đối chiến với nhau! Có đội hữu cố định luyện tập, thực lực tăng lên rất nhanh!”

Nghe vậy Mặc Vân Hi cũng có chút tiếc nuối, “Đáng tiếc tớ không thức tỉnh dị năng, bằng không thật muốn làm người lái người máy, bất quá nếu cậu không tìm thấy người luyện tập, tớ có thể giúp cậu nhờ Lăng Phong xem sao.”

“Thật vậy chẳng? Kia quá tuyệt vời!” Mark lập tức vui vẻ, “Vân Hi, cậu nhất định phải giúp tớ nói với Lăng Phong a! Phải biết rằng ngày đó sau khi xem Lăng Phong đối chiến, tớ quả thực kích động muốn chết, nguyên lai anh ta mạnh như vậy!”

“Phải không? Anh ta không phải thua sao? Còn bị thương!” Nghĩ tới chuyện Lăng Phong bị thương, Mặc Vân Hi trong lòng liền có chút không thoải mái.

“Cậu không hiểu! Đó là do đối thủ quá mạnh mẽ, bất quá Lăng Phong có thể cùng đối thủ cao hơn mình ước chừng một bậc chiến thành như vậy, quả thực chính là thần tượng của tớ! Nếu như có thể cùng anh ta luyện tập, kỹ thuật của tớ khẳng định sẽ đề cao! Cơ hội cùng cao thủ quyết đấu rất khó có được, cậu nhất định phải giúp tớ!” Mark nóng bỏng nhìn Mặc Vân Hi, cậu cảm thấy được bằng quan hệ giữa Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong, việc này khả năng thành rất cao!

“Ân, được, tớ lập tức nói giúp cậu. Đúng rồi, lát nữa các cậu đối chiến như thế nào a?”

“Phải là ban A đối chiến ban A, đáng tiếc tớ là ban B, chỉ có thể đối chiến ban B, bất quá đối chiến cùng khoa dị năng chiến đấu, đối thủ đều rất mạnh!” Mark hưng phấn nhìn sân đấu, “Sắp bắt đầu rồi, chúng ta đi xuống đi!”

“Ân, chúng ta đi cổ vũ Lăng Phong!”

Khu luyện tập thực chiến số 3 cùng sở hữu ngũ năm sân thực chiến, có thể đồng thời tiến hành năm trận tỷ thí. Khi Mặc Vân Hi cùng Mark tìm được Lăng Phong, anh đang mang về mặt nghiêm túc ngồi ở khu chuẩn bị chiến tranh của khoa dị năng chiến đấu, lúc này bên ngoài tầng sân cũng đã vây đầy học viên đang xem cuộc chiến, Mặc Vân Hi cho là Lăng Phong mặt trầm ổn là đang khẩn trương, liền tiến lên nói, “Phong, chớ khẩn trương, tôi ở ngoài sẽ cổ vũ cho ngài!”

Lăng Phong lạnh lùng liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi cùng Mark một cái, “Nói với cậu rất nhiều lần rồi, ta còn không để người máy vào mắt đâu.”

Câu này khiến Mark không vui, “Lăng Phong, tôi biết anh lợi hại, bất quá khoa người máy chiến đấu cũng không phải ngồi không, anh tốt nhất đừng khinh địch!”

“Hừ ~” hừ lạnh một tiếng, Lăng Phong liền nhắm mắt dưỡng thần không hề phản ứng bọn họ.

Mặc Vân Hi chỉ cho rằng Lăng Phong là tiến nhập trạng thái chuẩn bị chiến tranh, lôi kéo Mark đang bắt mắt đi đến khu quan chiến bên ngoài một sân đấu, “Đừng để ý đến anh ấy, anh ấy người này cứ như vậy, trời sinh mặt than.”

“Thiết, lát nữa phải để anh ta ném thử sự lợi hại của thủ tịch ban A khoa người máy chiến đấu chúng tớ! Xem anh ta còn dám coi khinh chúng tớ hay không!” Mark cảm giận nói, tuy rằng khoa dị năng chiến đấu được công nhận lợi hại nhất, nhưng mới vừa năm nhất, mọi người thực lực đều không sai biệt nhiều, hơn nữa ở trên phương diwunj phòng ngự khoa người máy chiến đấu rõ ràng có ưu thế hơn, đó cũng là nguyên nhân hai khoa bọn họ có thể cùng nhau đối chiến luyện tập.

“Năm nhất không phải không có thủ tịch sao?” Mặc Văn Hi kỳ quái hỏi, cậu nhớ rõ học viện vì không muốn bóp chết tính tích cực của học viên, năm nhất cũng không có đặt ra thủ tịch.

“Tuy rằng không minh xác, nhưng Kiên học trưởng thực lực chính là hữu mục cộng đồ, giống như Lăng Phong, vậy đã là bị cam chịu chuẩn thủ tịch, người xem hẳn chiến đấu trình tự một hồi nhất hào, sẽ biết.” Tuy rằng còn có chút tức giận, nhưng Mark đối với thực lực của Lăng Phong vẫn là tương đối khâm phục.

Một vị giáo sư của khoa người máy chiến đấu đi lên đài, tuyên bố quy tắc trận đấu, “Các học viên, xin hãy trật tự, sau đây tôi xin tuyên bố quy tắc trận luyện tập này, các học viên khoa người máy chiến đấu có thể sử dụng toàn lực công kích, có thể dùng bội đao, dao găm hay các loại vũ khí lạnh, nhưng không được sử dụng vũ khí nóng để công kích, không được mở năng lượng lá chắn, các học viên khoa dị năng chiến đấu có thể sử dụng dị năng công kích, nhưng không thể sử dụng vũ khí cùng trang bị tăng phúc dị năng, song phương không được đánh trọng thương đối thủ, khi có tuyên bố của trọng tài hoặc nhất phương nhận thua thì phải lập tức đình chỉ công kích.” Mắt nhìn trong sân nơi diễn ra năm trận tỷ thí, song phương học viên đã chuẩn bị tốt, giáo sư tuyên bố, “Hiện tại trận đấu luyện tập bắt đầu.”

Trận đầu tỷ thí, Lăng Phong bên này đang đứng trong sân nơi diễn ra cuộc chiến có người xem nhiều nhất, ai cũng sẽ không bỏ qua trận quyết đấu giữa thủ tịch hai khoa, bốn phía quanh sân dâng lên màn phòng hộ trong suốt, tiếng chuông báo hiệu trận đấu bắt đầu vang lên.

Lăng Phong mặt trầm ổn đứng ở một góc sân, đối thủ của anh là một người máy hình người màu lam cao lớn, so với của Mark thì lớn hơn một vòng, nhìn ra cũng phải cao năm thước. Người máy màu lam tranh một tiếng rút ra một đôi đoản đao dài hai thước, dưới chân chạy theo đường cong hình S dẫn đầu hướng Lăng Phong khởi xướng công kích.

Dưới điều kiện tiên quyết dị năng võ giả không thể sử dụng vũ khí có tính đồng chức, sức chiến đấu sẽ giảm đi khá nhiều, hơn nữa tay không có đeo găng tay khi đánh lên vỏ người máy sẽ có trở ngại, đây có thể nói là một ưu thế rõ ràng, tuy là anh linh hoạt, dưới tình huống lực công kích bị suy yếu nếu không thể dùng tay tạo thành công kích hiệu quả, cũng là uống phí khí lực, cho nên Kiên Minh Thụy tin tưởng vững chắc mình là có cơ hội thắng, hẳn phải tiên phát chế nhân!

Lăng Phong sắc bén liếc mắt về phương hướng Mặc Văn Hi dưới đài, cực nhanh vọt tới người máy màu lam, đoản đao không chút do dự hướng anh đánh xuống, thân hình chột lóc nhảy lên cánh tay người máy. Người máy phản ứng cũng thực nhanh chóng, cánh tay rất nhanh cuốn, ý đồ đem Lăng Phong hất văng, năm ngón tay như mũi nhọn trên cánh tay còn lại thì lại tạo ra đoàn nhận sắc bén công kích Lăng Phong.

Lấy nhãn lực Mặc Văn Hi, lúc này chỉ có thể nhìn đến tàn ảnh Lăng Phong cao thấp tung bay. Lăng Phong nhảy lên một cái hoành đá, trực tiếp đá rớt một cái linh kiện trên vai người máy màu lam, cánh tay mới vừa rồi còn cuốn rất nhanh, hiện tại chỉ có thể vô lực buông thông ở một bên. Điện quang màu lam tím tụ tập ở tứ chi Lăng Phong, trong không khí vang lên âm thanh tách tách bạo liệt. Kế tiếp làm cho tất cả hết thảy mọi người đứng xem ở ngoài tròn mắt há hốc mồm, đây quả thực biến thành một hồi đơn phương thi đấu. Linh kiện của người máy màu lam không ngừng bị phá hủy, phần tổn hại còn lóc điện lưu, mọi người nghe mà Mao cốt tung nhiên, trận đấu này làm cho trọng tài cũng đều sửng sốt.

Không đến năm giây, người máy màu lam bị hủy chỉ còn lại phần đầu cùng thân thể rất cục cựa kịp phản ứng, một đạo thanh quang bạo khởi, đồng thời vây người máy màu lam bị tàn phá bao ở bên trong, đem Lăng Phong bắn ngược lại, Kiên Minh Thụy không có cánh tay có thể biểu đạt rằng mình nhận thua chỉ có thể bất đắc dĩ mở ra lá chắn năng lượng.

Bị văng ra xa bốn năm thước Lăng Phong ánh mắt trầm xuống, toàn thân điện quang màu lam tím tụ tập vào chân phải, điện lưu đã biến cường trở nên có chút trắng, Kiên Minh Thụy cảm giác đại sự không ổn, hô to vào máy thông tin trong khoang điều khiển, “Trọng tài! ! !”

Cơ hồ là đồng thời cùng tiếng la của hắn phát ra, Lăng Phong vài bước chạy lấy đà liền nhảy lên vai người máy màu lam, bay lên một cước, “Phanh” ~ tiếng nổ qua đi, phần đầu cục đại của người máy trầm trọng đập lên vách tường phòng hộ, rơi trên mặt đất, Kiên Minh Thụy đáng thương cả người xụi lơ ở trong khoang điều khiển đã thành lộ thiên khóc không ra nước mắt.

Này ni mã cũng quá hung tàn rồi! Đây là đã kích lòng người không thương tiếc!

Mặc Văn Hi thấy Lăng Phong mặt không chút thay đổi liếc mắt nhìn cậu bên này một cái, liền nhảy xuống đài, thân nhiên quay đầu đi, lại nhìn Mark đang ngốc lăng, “Cái kia ~ Mark, tớ cảm thấy ... chuyện tìm Lăng Phong luyện tập, vẫn là trước đừng nói nữa, cậu thấy sao?”

Mark nhìn người máy hiện tại chỉ có thể xưng là hài cốt, vô ý thức gật đầu.

Trọng tài cùng giáo sư nhảy lên đài, đem Kiên Minh Thụy đáng thương kéo ra khỏi khoang điều khiển, cẩn thận kiểm tra, ngay cả một vết trầy da cũng không có, hết thảy chứng cứ cho thấy, Lăng Phong không có phạm quy, nhưng giáo sư khoa dị năng chiến đấu vẫn là thực ý này nói chuyện với giáo sư khoa người máy, cũng an ủi Kiên Minh Thụy đã bị đã kích tinh thần nghiêm trọng.

Cuối cùng nhóm giáo sư thương nghị, Lăng Phong không phạm quy, nhưng bởi vì sự tình phát triển quá mức đột ngột, trọng tài cùng giáo sư chưa kịp phản ứng mà không có thể đứng lúc ngăn lại, thuộc loại viện phương sơ sẩy, quyết định xin giúp Kiên Minh Thụy một số tiền bồi thường, dùng làm phí duy tu người máy, bất quá giáo sư khoa người máy chiến đấu đề nghị hẳn vẫn là nên mua người máy mới thì tốt hơn.

Trải qua một trận chiến này, thanh danh Lăng Phong hoàn toàn khai hóa, đồng thời cũng bị kiên quyết bài trừ ra khỏi danh sách tham gia trận đấu luyện

tập cùng khoa người máy chiến đấu lần sau, tin tưởng không có một học viên khoa người máy chiến đấu nào nguyện ý cùng anh đối chiến.

Trên đường về nhà, Mặc Vân Hi hơi có chút khó hiểu, “Phong, ngài cùng người nọ có cừu oán sao?”

“Không, không biết.” Lăng Phong mặt không chút thay đổi nói.

“Ngạch, kia xuống tay cũng quá ngoan đi.” Mặc Vân Hi trộm liếc Lăng Phong, người này tâm tình giống như không tốt lắm.

“Ta chỉ là muốn cho người của ta biết, người máy không có gì lợi hại.” Lăng Phong kỳ thật cũng hiểu được mình làm vậy có hơi quá, nhưng anh chính là khó chịu việc Mặc Vân Hi cùng thẳng nhóc tóc đỏ vây quanh người máy bộ dáng chảy nước miếng.

... Mặc Vân Hi ghen lời, chẳng lẽ Lăng Phong làm như vậy đều là vì cho cậu xem? Cậu có phải hay không nên tìm Mark đến hỏi một chút chuyện sau này của người đáng thương kia? Bất quá... Chẳng lẽ Lăng Phong đây là đang ghen sao? Thấy thế nào cũng giống như đứa trẻ đang giận dỗi!

“Phong, buổi tối làm cà-ri cho ngài được không, tôi phát hiện một loại thịt giác tích, phi thường thích hợp làm cà-ri, mỗi chỗ đều có gân thịt, ngài nhất định sẽ thích!” Mặc Vân Hi cười hi hi đuổi kịp Lăng Phong, quyết định vẫn nên vuốt lông, “Ngài hôm nay luyện tập vất vả như vậy, đòn canh cá cổ linh chi cho ngài bồi bổ nhé, có được không?”

“Àn.” Lăng Phong tuy rằng ngoài miệng không nói gì, nhưng Mặc Vân Hi phát hiện sắc mặt của anh rõ ràng dịu đi rất nhiều, chính sách vuốt lông tuyệt đối không có sai! Ở trong từ điển của Mặc Vân Hi, ngoài miệng có thể chịu thiệt nhưng có thể giải quyết mọi chuyện, từ trước đến nay chưa từng ngại chuyện này, chỉ cần chính mình đừng chịu thiệt là được.

“Tất” ~ hộp thư phát ra âm thanh nhắc nhở, Mặc Vân Hi cúi đầu nhìn, là mập mạp! Mở màn hình, nhìn thấy Harvey, nhìn qua thật cao hứng, “Hắc ~ Vân Hi, chuyện cậu nói với tớ, thành!”

“Thật sự? ! Thật tốt quá, cậu giỏi quá!” Mặc Vân Hi rất cao hứng, có thể có càng nhiều cơ hội luyện tập thao tác thực tiễn chiết xuất dược vật, quả thực quá khó khăn.

“Tất nhiên, tớ chính là cam đoan với cha, tuyệt đối phải ở cuộc thi tốt nghiệp lấy được chứng nhận dược sư cấp 2, ông ấy mới đáp ứng tớ!” Tiểu mập mạp Harvey đặc ý đến mức mắt nhỏ đều眯 thành hai vòng cung, “Bất quá, Vân Hi, ba tớ nói tớ chỉ có thể cuối tuần đi, hai ngày cuối tuần nhóm dược sư trong dược hán thay phiên nghỉ ngơi, mới có cho tớ dùng phòng thí nghiệm”

Mặc Vân Hi suy nghĩ, cuối tuần cũng tốt, thời gian hai ngày có thể luyện tập nhiều một chút, “Đi a, cuối tuần vừa lúc không phải đi học, tuần này có thể đi không?” Cậu đã có chút khẩn cấp, ở trường học thời gian có thể luyện tập quá ít, hơn nữa thực hành thao tác trên thể giới giả tưởng cùng thao tác thật sự cảm giác là hoàn toàn không cùng một dạng.

“Đi a, thứ bảy này là có thể đi, đến lúc đó tớ đi đón cậu?” Harvey hỏi, cậu nhớ rõ Mặc Vân Hi không có xe.

“Ta đưa cậu đi.” Hiển nhiên Lăng Phong cũng nghe được nội dung thư.

“Harvey, không cần cậu đón tớ, đến lúc đó tớ tự mình đi, cậu nhắc cho tớ địa chỉ tiệm của ba cậu là được.”

“Được rồi, tớ lập tức nhắc cho cậu, vậy chúng ta hẹn thứ bảy buổi sáng chín giờ đi?” Kỳ thật Harvey vốn nghĩ hẹn mười giờ, cuối tuần cậu đều phải ngủ lại giấc, bất quá vừa nghĩ tới cùng cha khoa cửa biển, liền không thể không bức chính mình chăm chỉ.

“Đi, kia cảm ơn bạn hữu ! Tớ mang cho cậu thịt khô!”

Tất máy thông tin, Mặc Vân Hi thực kích động, “Ha ha, thịt khô thật giá trị a, phòng thí nghiệm của dược hán nhà mập mạp chính là chuyên nghiệp!”

Lăng Phong trầm mặc, kỳ thật gia tộc Lăng thị phi thường khổng lồ, kỳ thật cũng có dược hán, quy mô có thể nói là số một số hai Qi Nour đế quốc, nhưng thân phận hiện tại của anh chính là một trong số những người thừa kế, trọng yếu hơn là anh không muốn để Mặc Vân Hi bị cuốn vào trong phân tranh ở gia tộc, nhất là dưới tình huống ở anh còn chưa có đủ năng lực.

Bất quá, Lăng Phong phỏng chừng cũng biết người có tâm trong gia tộc hẳn có thể cũng đã chú ý tới sự tồn tại của Mặc Vân Hi, anh cũng cố ý để Tề Vũ đem tin tức anh thu một nô lệ có trù nghệ rất tốt trong lúc vô tình tản ra ngoài, những người biết anh đều biết khẩu vị của anh rất kén chọn, thu một nô lệ trù nghệ tốt hẳn là sẽ không khiến chú ý nhiều. Hơn nữa hiện tại anh chính yếu là muốn đề cao năng lực, Tề Vũ giúp anh phát triển thể lực rất khá, nhưng ở trước mặt thực lực tuyệt đối, hết thảy đều là hư không, ở liên bang, không có gì đáng tin cậy hơn so với thân phận một đệ tử võ giả cường đại.

Diễn lễ khai giảng ngày đó bị thương, dưới sự điều trị của Mặc Vân Hi, đã hoàn toàn hồi phục, hơn nữa mấy ngày nay, không biết có phải do tác dụng của dược thiện hay không, Lăng Phong cảm giác vô luận là trạng thái thân thể, hay là tốc độ tu luyện tinh thần lực, đều phi thường thuận lợi, ần ần đã có cảm giác đột phá cấp năm trung kỳ, anh phải nhanh hơn chút mới được, dù sao mấy tháng tới chính là thủ triều mùa đông, đây chính là cơ hội lập uy tuyệt hảo!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

Mặc gia phủ đại tá, sau khi đại tá Mặc Hạo Nhiên chết, làm trưởng tử Mặc Vân Thiên liền thuận lý thành chương trở thành nam chủ nhân nơi này.

Giờ phút này Mặc Vân Thiên đang ở thư phòng tiếp khách, làm người ta ngoài ý muốn chính là, người tới chỉ là một học viên năm nhất khoa dược học chuyên nghiệp học viện Saint Ovendo, hơn nữa nhìn trên băng tay, là ban D kém cỏi nhất.

Ánh mắt màu băng lam đảo qua một phần báo cáo trong tay, “Chỉ có thế này?”

“Ngạch, đúng vậy, Vân Thiên học trưởng.” Học viên có chút co quắp, bất quá có thể vì vị học trưởng thiên tài này làm việc, cậu cảm thấy chính mình thực may mắn, về sau cậu còn phải trông cậy vào vị học trưởng này có thể giúp mình tìm một chức vị trong cục nghiên cứu khoa học ở quân bộ.

“Ân, đã biết, cậu làm việc cho tốt, tôi sẽ không bạc đãi cậu.” Mặc Vân Thiên vò tư liệu thành một cục, “Cậu đi về trước đi, về sau không cần tới mỗi ngày, có cái gì không bình thường thì trực tiếp gửi thư cho tôi.”

Nghe được Mặc Vân Thiên hứa hẹn, học viên nọ mừng rỡ như điên, “Cám ơn Vân Thiên học trưởng! Cám ơn!”

“Vân Thiên học trưởng quan tâm Mặc Vân Hi này như vậy, chẳng lẽ cậu ta là thân thích của học trưởng? Tên rất giống ha ha!” Đệ tử cố ý tìm cách lôi kéo làm quen với Mặc Vân Thiên, cậu cảm thấy mình hẳn là đã trở thành thủ hạ của Mặc Vân Thiên rồi.

Trong ánh mắt màu băng lam hiện lên một tia lệ khí không dễ phát hiện, bị sợi tóc màu bạc che khuất, Mặc Vân Thiên nhàn nhã đốt một điếu thuốc, lại tiện tay đem chỉ đoàn thiêu hủy, phun ra cái vòng khói, “Làm việc cho tốt đi, cái gì không nên hỏi thì đừng hỏi.”

Khẩu khí lạnh như băng làm cho học viên kia cả người chấn động, cậu phát hiện người thanh niên này cậu không thể dễ dàng tới gần như vậy, “Vâng, Vân Thiên học trưởng! Em đã biết, chuyện này em tuyệt đối sẽ không nói một chữ với bất luận kẻ nào!”

“Ân, cậu đi về trước đi.” Đối với loại người như thế này, Mặc Vân Thiên cho tới bây giờ đều lười nhìn đến lần thứ hai, ánh mắt màu băng lam nhìn phía ảnh chụp chung của cha cùng Mặc Vân Hi trên bàn học, Mặc Vân Hi nhỏ nhỏ tính xảo tựa như một con búp bê bằng gốm sứ, nhu thuận được cha ôm, cũng chỉ có trong bức ảnh này, cha luôn nghiêm túc mới có thể cười tự nhiên đến như vậy, hòa ái, cậu ta, nhất định là đứa nhỏ ngài thương yêu nhất ...

Thiêu hủy bản ghi chép báo cáo về Mặc Vân Hi khi ở trên lớp, nhất cử nhất động, tất cả những việc lớn nhỏ, đương nhiên cũng bao gồm cả thành tích đứng đầu lớp trong cuộc kiểm tra lần này của cậu ta. Ngón tay thon dài xoa đôi mắt hạnh xinh đẹp của đứa nhỏ trên ảnh chụp, đúng là hẳn nên gặp lại người kia.

Sáng sớm ngày thứ bảy, Mặc Vân Hi liền thúc giục Lăng Phong, trước đưa cậu đến thị trường bán sỉ dược liệu, ngày hôm qua ở trên thế giới giả tưởng đặt hàng mấy thứ dược liệu. Mặc Vân Hi nghĩ, nếu phải luyện tập chiết xuất dược liệu thì không thể lãng phí, còn không bằng dựa theo một vài phương pháp điều chế thuốc căn bản nhất để làm chiết xuất, dự trữ thỏa đáng, như vậy về sau không chừng còn có thể dùng để phối chế thành dược.

Mặc Vân Hi từ trong thế giới giả tưởng tìm được phương pháp phối chế dinh dưỡng đan căn bản phổ biến nhất, tuy rằng không phải cái loại “hàng cao cấp” Lăng Phong thường ăn, nhưng đây đã là phương thuốc đơn giản nhất cậu có thể tìm thấy. Cậu nghĩ phương thuốc loại Lăng Phong ăn hẳn là cũng là lấy từ đây rồi cải tiến, chờ dinh dưỡng đan làm ra, cho dù không có tác dụng cũng có thể dùng để dự trữ cho những trường hợp khẩn cấp.

9 giờ, phi xa màu đen chuẩn xác dừng trước cửa cao ốc Opryland một hệ thống cửa hàng buôn bán dược liệu ở thành phố Ao Luosai Messi Zell, Mặc Vân Hi liếc mắt một cái liền thấy Harvey chờ ở trong đại sảnh, cậu cùng Lăng Phong thương lượng, luyện tập xong sẽ ngồi xe bus trở về, nhìn Lăng Phong rời đi, lúc này mới vào cổng chính của hàng.

“Hắc ~ Vân Hi, các cậu quan hệ thật đúng là tốt, cuối tuần Lăng Phong cũng chịu đưa cậu đến đây!” Harvey kỳ thật sớm nhìn thấy chiếc xe thể thao màu đen phong cách của Lăng Phong, chính là cậu ta vẫn tương đối sợ Lăng Phong, cho nên giả bộ không phát hiện.

“Không có gì, hiện tại tớ ở nhờ ở anh ta, đúng rồi, phòng thí nghiệm thế nào.” Mặc Vân Hi hưng phấn đưa danh sách trên tay cho Harvey, “Sáng nay tớ tìm được rất nhiều dược liệu tốt đó!”

“Hắc, cậu thật giỏi, tớ đã quên việc chuẩn bị dược liệu, bất quá không sao, nơi này chính là tiệm dược, cùng lắm thì tìm chủ quán mua là được, nói không chừng so với bên ngoài còn được lợi không ít đâu.” Vừa nói Harvey vừa dẫn Mặc Vân Hi vào thang máy, “Phòng thí nghiệm tớ đã liên hệ tốt lắm, tìm được một phòng hôm nay không có ai dùng, ta có thể sử dụng đến 3 giờ trưa.”

“Thật tốt quá, cậu thật tốt, này ~ cái này cho cậu!” Mặc Vân Hi từ trong không gian lấy ra một bao thịt khô xốp giòn thơm ngon lớn đưa cho Harvey, “Ăn hết đi rồi tớ lại làm thêm cho cậu, bạn chỉ cốt!” Mặc Vân Hi quyết định cậu phải đồ tốt vị Thái tử gia của cửa hàng dược này, về sau luyện tập và vân vân có cậu ta thì thuận tiện hơn nhiều.

Harvey tiếp nhận thịt khô, ngửi ngửi, nháy mắt nước miếng liền chảy xuống, khẩn cấp mở túi lấy ra ăn, “Ngô, ăn quá ngon, tớ thật chưa có nếm qua thịt khô ăn ngon như vậy, bạn chỉ cốt a!”

Hai người hi hi ha ha đi vào một phòng thí nghiệm ở tầng 17, Harvey quét thẻ, Mặc Vân Hi theo sau vào cửa.

“Ha~ trong này thiết bị đầy đủ có thể sánh bằng phòng thí nghiệm của học viện chúng ta a, cũng thật lớn!” Phòng thí nghiệm rất lớn, nơi này có rất nhiều thiết bị Mặc Vân Hi cũng chưa thấy qua, hơn nữa nhìn bộ thiết bị chiết xuất kia xem, tốt hơn của học viện a.

“Đương nhiên, này đều là thiết bị pha chế được, hơn nữa đây chính là phòng thí nghiệm của cao ốc, đương nhiên đều là tốt nhất!” Harvey khoe khoang chỉ vào một bộ thiết bị phức tạp có chứa một thương lô nhỏ nói, “Này, nhìn thấy không, đây chính là luyện đan! Có thể luyện chế đan dược sơ cấp dưới cấp 5!”

Luyện đan? ! Mặc Vân Hi hưng phấn mà chạy qua cẩn thận xem, Harvey sợ cậu làm hỏng nên ngăn không cho cậu sờ, “Anh em, cậu cũng đừng làm hư a, thứ này rất quý, làm hỏng ba tờ sẽ đánh chết tờ đó, ngay cả tờ cũng không chạm được vào!”

“Cậu yên tâm, tờ chỉ là nhìn thôi!” Mặc Vân Hi nhìn chăm chăm bộ thiết bị phức tạp hai mắt tỏa sáng, thiết bị chế đan truyền thống kém xa so với cái này, thoát nhìn thế nhưng cũng rất có bộ dáng khoa học kỹ thuật cao!

Mới mẻ qua đi, Mặc Vân Hi đau lòng phân một phần dược liệu cho Harvey luyện tập chiết xuất, may mắn tiểu tử này thao tác cũng coi như thuận tay, nhưng hiệu suất lại rất thấp, chỉ có bốn năm phần cũng đủ luyện một ngày.

Mặc Vân Hi trước dùng cân điện tử đem dược liệu đã mua chính xác chia làm những phần nhỏ nhất định, sau đó bắt đầu từng bước chế biến, loại bỏ cặn được, chiết xuất ra dịch tinh hoa dược tính cực mạnh hoặc là thuốc bột, đây là một loạt trình tự Mặc Vân Hi đã ở trên giả thuyết internet luyện tập hơn trăm lần. Tuy rằng ngay từ đầu thao tác còn hơi có vẻ mới lạ, nhưng tư duy tùy thời diễn luyện trình tự lại thủy chung gọn gàng ngăn nắp, theo số lần chiết xuất từng bước gia tăng, ngón tay tựa hồ cũng càng linh hoạt tự nhiên, bắt đầu có thể hoạt động theo trình tự tư duy.

Mặc Vân Hi nghĩ không sai. Ở trên mạng luyện mấy chục lần cũng không chi tiết bằng một lần thao tác thực tế. Trong quá trình lặp lại thao tác, Mặc Vân Hi dần cảm giác được tựa hồ càng ngày càng thuận tay, hơn nữa ngẫu nhiên sẽ có năng lượng mỏng manh từ biến ý thức di chuyển, hội tụ trên các ngón tay khiến thao tác càng thêm linh hoạt, cùng phối hợp chiết xuất dược liệu.

Loại cảm giác này thực kỳ diệu, các dược liệu này đều là Mặc Vân Hi tới hôm qua vội vàng đặt hàng, cho nên cũng không có chứa năng lượng dao động phong phú giống lần trước cậu tự mình chọn lựa, có thể nói năng lượng dao động chứa trong dược liệu lần này tương đối ít, mà mỗi khi chiết xuất dược liệu có chứa năng lượng dao động dược liệu thì năng lượng trong biến ý thức sẽ thông qua thao tác hai tay cùng phối hợp, bắt đầu thông thả lưu động tuần hoàn, mà như vậy sẽ chiết xuất ra dược vật hoàn mỹ mang theo năng lượng dao động phong phú, cảm giác không giống như đơn thuần chiết xuất vật khác.

Mặc Vân Hi cũng từng nửa đường đem hai loại chiết xuất đưa cho Harvey xem, Harvey cũng không có nhận ra có cái gì bất đồng, mặc kệ là từ lượng chiết xuất cùng màu sắc, hay nồng độ, đều không có cái gì bất đồng, kết quả để vào trong dụng cụ thí nghiệm, thành phần, dược tính cũng đều hoàn toàn giống nhau. Nhưng Mặc Vân Hi nhìn ra bất đồng, tuy rằng còn không biết điều này có tác dụng gì, nhưng cậu dám khẳng định loại chiết xuất hoàn mỹ này mang theo năng lượng dao động rất tốt.

Giữa trưa, Harvey đặt trước hai phần cơm công tác của cửa hàng, mà Mặc Vân Hi thì lại chỉ ăn một viên dinh dưỡng, cơ hội luyện tập này có được quá khó khăn, cậu muốn nắm bắt từng giây, hơn nữa cậu tựa hồ đã nắm được quy luật dao động của loại năng lượng này, nói thế nào cũng muốn thử một lần mới được.

Harvey vừa ăn vừa nhìn Mặc Vân Hi thao tác thuần thục, giống như dược sư có nhiều năm kinh nghiệm của cửa hàng, kinh ngạc không khép miệng được, “Cậu cũng quá lợi hại rồi, tờ cho tới trưa mới xử lý hai phần, cậu lại đã xử lý được mười phần rồi!”

“Ngạch ~” Mặc Vân Hi gãi gãi đầu, “Tờ trong khoảng thời gian này mỗi ngày đều ở trên mạng luyện tập, không có biện pháp, ai bảo nếu tờ muốn tốt nghiệp, điểm phải cao hơn 20% so với các cậu chứ.” Nghe vậy, Harvey đồng tình vỗ vỗ vai Mặc Vân Hi, “Nói cũng đúng, bất quá, anh em, cậu ở phương diện này thiên phú tờ thấy là tốt nhất đấy! Vô luận là khai thác hay là chiết xuất, cậu học được đều nhanh như vậy, thật là làm cho người ta kinh ngạc.”

“Ha, cậu không phải vì chỉ thấy qua một người là tờ, cho nên coi như tờ là tốt nhất đi, đừng quên, chúng ta chính là ban D, thiên tài chân chính đều ở ban A.” Mặc Vân Hi một bên làm thao tác phần loại, một bên trêu ghẹo nói.

Harvey bĩu môi, “Ban A thì thế nào, tờ đã nói với cậu rồi, vừa rồi thời điểm tờ đi lấy cơm thấy một người thuộc ban A luyện tập ở một phòng thí nghiệm, tờ vụng trộm nhìn một lát, thao tác kia, so với cậu còn kém xa!”

“A? Ban A? Cũng ở chỗ này luyện tập a?” Mặc Vân Hi tò mò hỏi, “Không phải là em gái cậu chứ?”

“Tôi địa ngục đi, tờ không có em gái không dậy nổi như vậy, cô ta là một khách hàng lớn của ba tờ, nghe nói trong nhà có quan hệ với quân bộ, ba tờ đáp ứng cho cô ta cứ cuối tuần thì có thể đến dùng phòng thí nghiệm, giống như chúng ta vậy.” Harvey nhỏ giọng bát quái nói, “Cậu biết không, chính là bông hoa loli của ban A, gọi là Emily.”

Emily? Tên nghe rất quen, nga! Là em gái từng làm quen với Lăng Phong?

“Àn, tờ đã thấy cô ấy một lần, một tiểu loli thẹn thùng đáng yêu, không tệ.” Mặc Vân Hi cho là Harvey dối người ta có ý tứ, không đề cập đến Lăng Phong.

“Cô ta? ! Thẹn thùng đáng yêu? !” Harvey khoa trương kêu, “Anh em, người cậu nhắc tới với người tờ nói là cùng một người sao? Emily bề ngoài đúng là loli, bất quá cô ta điêu ngoa tùy hứng ai cũng biết! Cậu cũng đừng nói giỡn với tờ.”

“Ngô ~ tớ cũng không rõ ràng lắm, tớ chỉ thấy cô ấy một lần.” Bất kể cô ta là dạng người nào, dù sao Mặc Vân Hi cũng không có hứng thú, cậu nếu thích thì cũng là thích cái loại 34D... À? Kỳ quái, vì cái gì nghĩ đến đây, cậu nghĩ đến đầu tiên lại chính là cơ ngực rắn chắc bóng loáng của Lăng Phong?

“Xích ~ phanh ~” Mặc Vân Hi bỗng rồi đánh rơi ống nghiệm trong tay, “Ai ~ lãng phí!”

“Anh em, cậu nghĩ cái gì thế?” Harvey nhìn Mặc Vân Hi lần đầu tiên thao tác phân tách được liệu thất bại, chẳng lẽ cậu ấy...

“Không, không có gì, đi đi đi, đừng quấy rầy tớ, lát nữa phải giao chìa khoá rồi!”

Nhìn hai mặt ứng đồ mắt tự nhiên trên mặt Mặc Vân Hi, Harvey càng chắc chắn chính mình phát hiện đại bất quá, Mặc Vân Hi thích Emily! Nhất định là như vậy đúng không, à? ! Tìm ai kẻ thì tốt đây! Đúng rồi, tìm Mark, hắc hắc...

Đúng 3 giờ, chủ quản phòng thí nghiệm liền tới kiểm tra dụng cụ thu thể từ, Mặc Vân Hi cự tuyệt đề nghị lái xe đưa cậu về của Harvey, dự định tự mình ngồi xe bus về nhà.

Vừa qua khỏi một giao lộ, còn chưa tới trạm đường hầm xe bus, một chiếc phi xa màu bạc chạy như bay liền “Bá” dừng bên cạnh cậu, Mặc Vân Hi hoảng sợ, vừa định mắng hai câu, liền thấy Mặc Vân Thiên bước xuống xe.

“Có thể nói chuyện không?” Mặc Vân Thiên lần này thái độ so với lần trước tốt hơn nhiều, nhưng vẫn là không thể từ trên gương mặt lạnh như băng kia đoán ra quá nhiều cảm xúc, “Lên xe đi.”

Mặc Vân Hi nhú mồm nhìn hần, cậu hiện tại đã hoàn toàn khắc phục được sự sợ hãi của thân thể đối với người đàn ông này, “Dựa vào cái gì phải nghe lời anh, anh muốn nói gì thì nói luôn ở đây đi.” Có trời mới biết lên xe của hần còn có thể trở về hay không.

“Cậu thay đổi.” Ánh mắt màu băng lam dò xét nhìn Mặc Vân Hi.

Chỉ một khắc như vậy, Mặc Vân Hi trong lòng có điểm chột dạ, sợ hần nhìn ra cái gì, chỉ có thể bịa ra một câu nghe triết lý nhất, “Con người luôn phải thay đổi!”

“Phải không... Tôi muốn đưa cậu đi gặp một người.” Mặc Vân Thiên nói.

“Tôi và các người đã không có quan hệ gì nữa rồi.” Mặc Vân Hi kiên quyết cùng những người này cắt đứt quan hệ, dù sao cậu cũng không phải là Mặc Vân Hi ban đầu.

“A ~ không hỏi xem là ai sao? Bà ấy thế nhưng luôn luôn ở trong nhà chờ cậu.” Mặc Vân Thiên cẩn thận quan sát phản ứng của Mặc Vân Hi, chậm rãi phun ra một cái tên, “Sophie L’Oreal.”

Sophie L’Oreal? ! Người mẹ cậu chưa từng gặp mặt đã mất tích? ! Như thế nào lại...

Mặc Vân Hi có điểm lưỡng cổng, nếu như là mẹ của thân thể này, vậy cậu nhất định sẽ bị lộ, làm sao bây giờ? !

Mặc Vân Thiên thấy Mặc Vân Hi không kích động giống như hần dự đoán, ngược lại có chút kinh hoàng, rất kỳ quái, “Tôi cảm thấy cậu hần là nên mau chóng đi gặp bà ấy, tình huống của bà ấy không tốt lắm.”

“Cái gì? Bà làm sao?” Mặc Vân Hi khản trương hỏi.

“Thời điểm chúng tôi tìm thấy bà ấy, bà ấy đã hôn mê sâu, vốn tôi dự định chờ bà ấy tỉnh sẽ cho hai người gặp nhau.” Mặc Vân Thiên dừng một chút, “Bất quá hiện tại xem ra, thân thể của bà ấy suy yếu rất nhanh, sắp không được.”

Mặc Vân Hi nguyên bản nghe được tin Sophie L’Oreal hôn mê mà hơi thở ra một chút, nhưng thời điểm nghe thấy chuyện nàng sắp không được, trái tim mạnh co rút đau đớn, trong lòng giãy dụa, dù có chuyện gì cậu cũng đều nên đi gặp bà ấy, dù sao cũng là cậu chiếm cứ thân thể con trai bà.

“Được rồi, tôi ngày mai đi.” Mặc Vân Hi nghĩ như thế nào cũng phải báo với Lăng Phong mới được.

“Có thể, bất quá tôi hy vọng cậu có thể tự mình đến.” Ánh mắt màu băng lam thật lòng nhìn Mặc Vân Hi, “Dù sao đây cũng là việc nhà chúng ta.”

“Ngày không cần anh quan tâm, ngày mai tôi sẽ tự mình đi đến Mặc gia.” Nói xong Mặc Vân Hi cũng không quay đầu lại vào trạm đường hầm xe bus.

Nhìn bóng dáng thiếu niên đơn bạc quật cường, Mặc Vân Thiên bên môi gọi lên một mặt cười chua xót yếu ớt, “Vân Hi...”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Lăng Phong tựa vào ghế sofa trong thư phòng, nhíu mày nhìn báo cáo điều tra được Tề Vũ đưa tới.

“Chuyện này cậu xác định sao?” Lăng Phong hỏi.

Tề Vũ ngồi ở đối diện cũng là vẻ mặt nghiêm nghị, “Đúng vậy, xác định, mấy ngày này tôi luôn luôn kiểm chứng tại nhiều mặt, hết thấy manh mối đều cho thấy, người đang ở Mặc gia, chính xác là ở trong tay Mặc Vân Thiên.”

“Kia lần trước cho cậu tra, người kia...”

Tề Vũ lập tức hiểu ý, “Tôi đem tình huống từ nhỏ đến lớn của Mặc Vân Hi điều tra một lần, cậu ấy căn bản chưa yêu lần nào, bên người cũng không có cô gái nào như vậy, kỳ quái chính là, tư liệu về Mặc Vân Hi rất ít, người từng tiếp xúc với cậu ấy cũng phi thường ít, cậu ấy giống như là bị Mặc thượng tá cố ý giấu đi, bất quá kết hợp với thân phận con riêng thì cũng có thể lý giải, dù sao nhà mẹ đẻ của phu nhân thượng tá ở quân bộ rất có bối cảnh.”

Nghe xong lời Tề Vũ nói, Lăng Phong đầu mi cũng không có giãn ra, “Chưa từng yêu, vậy lần trước...” Lăng Phong nghĩ tới lần trước Mặc Vân Hi sau khi gặp ác mộng thì khóc nháo cùng anh, lại không tự giác chợt nhớ đến lời nói của Mặc Vân Thiên【Cậu hiểu nó nhiều hay ít? Nó không đơn thuần giống như cậu nhìn thấy đâu.】

“Khụ ~ có chuyện này tôi không biết có nên hay không” Tề Vũ do dự, anh hiểu rất rõ Lăng Phong, chuyện này nếu nói ra, Phong khẳng định sẽ phát hỏa, bất quá... Trong đôi mắt hẹp dài như hồ ly hiện lên một đạo tinh quang không dễ phát hiện.

“Nói.” Lăng Phong nhíu mày nhìn tư liệu, đầu cũng không nâng, anh ghét nhất loại người nói chuyện úp úp mở mở.

“A ~ kỳ thật cũng không phải chuyện gì lớn, trong quá trình tôi điều tra Mặc Vân Hi nghe được một chút chuyện xấu nho nhỏ, cụ thể chính xác bao nhiêu thì không thể nào kiểm chứng được, cho nên không có viết trong báo cáo.” Tề Vũ cẩn thận quan sát biểu tình của Lăng Phong.

Lăng Phong tay lật tư liệu một chút, thanh âm lạnh như băng có phần bất mãn, “Muốn nói thì cứ nói.”

“Chính là... trong quá trình điều tra, từ trong miệng vài người hầu trong Mặc gia biết được, Mặc Vân Hi tựa hồ đối với Mặc Vân Thiên phi thường ngưỡng mộ.”

“Roẹt ~ oanh ~” một tiếng, điện quang màu lam tím hiện lên, tư liệu trong tay Lăng Phong bị đốt ra một cái động lớn, tầm mắt sắc bén làm cho người ta sợ hãi nhìn Tề Vũ.

Tề Vũ luôn luôn quan sát Lăng Phong vội đứng thẳng dậy, cung kính cúi đầu, “Thực xin lỗi, đem chuyện không có chứng cứ chứng minh nói ra, tôi sẽ mau chóng đi cầu chứng (tiêu hủy chứng cứ), hơn nữa sẽ làm người có liên quan câm miệng.” Một giọt mồ hôi lạnh từ trên trán Tề Vũ chảy xuống, mặc kệ bình thường quan hệ có bao nhiêu thân cận, anh cũng sẽ không quên thân phận Lăng Phong, xem ra Mặc Vân Hi này chính là nghịch lân của Phong.

Trùng Tề Vũ trong chớp lát, Lăng Phong trầm giọng nói, “Tôi cho cậu điều tra chuyện của Mặc Vân Hi, chính là muốn không để bất cứ tư liệu gì của Mặc Vân Hi lộ ra ngoài, về phần tai mắt trong nhà, tôi nghĩ cậu biết xử lý như thế nào, tóm lại tôi không hy vọng bất luận kẻ nào chú ý tới cậu ấy, hiểu chưa?”

“Vâng, hiểu được.” Tề Vũ cúi đầu, cung kính nói.

“Tốt lắm, cậu đi về trước đi.” Lăng Phong đề cái trán, “Nga, đúng rồi, rượu tuyền nguyên chất kia, mang mấy bình qua đây.”

Nghe vậy Tề Vũ biểu tình buồn lòng, vui vẻ nói, “Tốt, Phong, không nghĩ tới cậu lại thích rượu kia.”

“Rượu đó nguyên chất, Vân Hi nói muốn dùng đến ngâm rượu thuốc.” Đối với lời nói của Mặc Vân Hi, Lăng Phong cho tới bây giờ đều là thực để bụng.

“Nga, phải không, mấy ngày nữa tôi sẽ đưa lại đây.” Tề Vũ cung kính nói, chính là nghe được tên của Mặc Vân Hi có một mặt thất lạc, bất quá y che dấu rất khéo, “Kia nếu không có chuyện gì nữa, tôi đi trước.”

“Àn.” Lăng Phong cũng không để ý nhiều, anh hiện tại toàn bộ tâm tư đều đặt trên lời Tề Vũ vừa nói, Mặc Vân Thiên... Vân Hi có phải hay không che giấu gì đó với anh, còn chưa tín nhiệm anh sao?

Thời điểm Mặc Vân Hi về đến nhà, tiểu VI báo cáo nói Lăng Phong ở thư phòng tiếp khách, cậu liền không đến làm phiền, trực tiếp bắt đầu chuẩn bị bữa tối, bất quá trong lòng đối với việc ngày mai đi Mặc gia gặp Sophie L'Oreal vẫn là bất an không yên.

Hơn 5 giờ, Tề Vũ ra khỏi thư phòng Lăng Phong, xuống lầu nhìn thấy Mặc Vân Hi cũng không có chào hỏi, mặt không chút thay đổi trực tiếp ra cửa, điều này làm cho Mặc Vân Hi cảm giác rất kỳ quái, tuy rằng cậu cùng Tề Vũ cũng không quen thuộc lắm, nhưng người này mỗi lần nhìn thấy cậu đều cười tủm tỉm cùng cậu tán gẫu vài câu.

Chỉ chớp lát sau, Lăng Phong cũng đi xuống lầu, nhìn đến Mặc Vân Hi chỉ lạnh lùng nói một câu, “Đã trở lại.”

“Ân, cái kia... Bữa tối làm xong rồi, ăn cơm chưa?” Mặc Vân Hi hỏi, kỳ thật cậu là muốn hỏi Lăng Phong có phải gặp phiền toái gì hay không, áp suất thấp rõ ràng như vậy, hơn nữa Tề Vũ khác thường, cho dù cậu có tri độn mấy cũng biết nhất định là có chuyện, bất quá chung quy không hỏi ra miệng, Lăng Phong đều có chuyện khó xử, cậu biết cũng không giúp được gì.

“Ân.” Lăng Phong trực tiếp ngồi ở chủ vị, tiểu VI đã đem bộ dụng cụ cùng đồ ăn mang lên bàn.

Mặc Vân Hi giúp Lăng Phong múc canh nóng vào bát, mắt hạnh chớp chớp nhìn Lăng Phong, “Uống thử xem, canh thú cốt Bách Linh, tôi từ tối hôm qua đã bắt đầu nấu, vẫn luôn dùng lửa nhỏ ninh...”

Lăng Phong uống một ngụm nhỏ, “Còn đi.” Chọn mi nhìn về phía cậu, “Cậu có việc?”

“Ngạch ~” Mặc Vân Hi phát hiện mình thật sự là quá thất bại, trước kia người khác đều nói cậu là một người không giấu được chuyện gì, có cái gì đều viết ở trên mặt, xem ra là thật !

“Có việc cứ nói.” Ánh mắt tối tăm nhìn Mặc Vân Hi.

“Kỳ thật... Tôi hôm nay gặp Mặc Vân Thiên.” Nhìn Lăng Phong không có phản ứng gì, Mặc Vân Hi do dự nói, “Anh ta nói mẹ tôi ở Mặc gia, sắp... sắp không được, tôi định ngày mai qua xem bà.”

Lăng Phong nhếch môi mỏng không nói gì, chính là không hề chớp mắt nhìn cậu.

“Cái kia, ngài có thể đi cùng tôi không?” Mặc Vân Hi ánh mắt mang theo khẩn cầu, lấy thực lực chính cậu đi, ai biết còn có thể về hay không, nhớ tới mặt biến thái của Mặc Vân Thiên trong mộng, cậu liền một thân nổi da gà.

“Như thế nào? Cậu sợ hấn?” Lăng Phong biểu tình có chút hòa hoãn, ít nhất Mặc Vân Hi có việc vẫn sẽ nói với anh.

“Không phải, tôi mới không sợ hấn!” Mặc Vân Hi mạnh miệng nói, nam nhân tại sao có thể nói sợ, rất dọa người, “Chính là chán ghét hấn, siêu cấp chán ghét, vừa nghĩ tới cùng hấn đơn độc ở chung liền cả người không thoải mái, ả? Ngài rốt cuộc có đi cùng tôi hay không a?”

Nghe Mặc Vân Hi nói như vậy, Lăng Phong lông mày cũng giãn ra, biểu tình cũng trở nên nhu hòa, bưng lên chén canh nhỏ uống một hớp lớn, “Ân, canh rất ngon, thêm một chén.” Nói xong đưa bát không đến trước mặt Mặc Vân Hi.

“Uy, ngài nói chắc chắn a, có đi hay không a? !” Mặc Vân Hi buồn bực, nếu Lăng Phong không giúp cậu, cậu thật đúng là tìm không được người khác, mặc kệ nói như thế nào, Sophie L’Oreal cậu nhất định phải gặp.

“Đi, thêm một chén thì đi.” Lăng Phong cảm thấy cảm giác không thoải mái vừa rồi toàn bộ biến mất, Vân Hi vẫn thực tín nhiệm cùng ý lại anh, cảm giác này làm cho tâm tình của anh nháy mắt tốt lên.

Mặc Vân Hi nhận bát không bữu môi nói, “Thiết ~ sớm nói a, còn dài dòng như vậy.”

Chủ nhật buổi sáng 9 giờ, phủ đệ Mặc gia thượng tá, Mặc Vân Thiên bắt mắt hí đôi mắt màu băng lam, nhìn phi xa màu đen ngoài cửa sổ chạy nhanh tới, xoay người xuống lầu.

Tần nhậm quản gia của Mặc gia cung kính nghênh đón Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi tiến đại môn, trước dẫn bọn họ đi vào phòng khách. Ông là quản gia mới được Vân Thiên thiếu gia thuê sau khi Mặc thượng tá qua đời, xác thực mà nói này thì người hầu trong phủ đệ đều là người mới, cho nên không ai đã gặp qua Mặc Vân Hi, chỉ biết là hôm nay Vân Thiên thiếu gia hẹn khách quý.

Mặc Vân Hi bình tĩnh đi theo sau quản gia xuyên qua hoa viên, nhưng ánh mắt lại trộm quan sát chung quanh. Đây là nơi Mặc Vân Hi lớn lên, mặc dù có một loại cảm giác quen thuộc kỳ quái, nhưng với cậu mà nói vẫn là xa lạ, duy nhất gặp qua cũng chỉ là hoa viên đã từng đợi Mặc Vân Thiên ở trong mộng, sân huấn luyện... cùng phòng tắm.

Phòng khách Mặc gia ngoài ý muốn cũng không giống Mặc Vân Thiên làm cho người ta có cảm giác lạnh lẽo, trang hoàng phong cách châu âu, mang cảm giác xa hoa mà lại điệu thấp, mỗi một chi tiết đều được tỉ mỉ bố trí, hiển nhiên là kiệt tác của nữ chủ nhân.

“Hoan nghênh về nhà, Vân Hi.” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của Mặc Vân Thiên từ trên thang lầu vọng xuống, “Thật không may, hôm nay mẹ cùng Vân Hạo đều không ở nhà, vậy để tôi đến tiếp đón cậu cùng bạn của cậu đi.”

Mặc Vân Hi bình tĩnh nhìn Mặc Vân Thiên đi tới, “Không cần tiếp đãi, đưa tôi đi gặp mẹ tôi.”

Phía sau Lăng Phong cũng là vẻ mặt đề phòng.

Mặc Vân Thiên khoe môi nhất cậu, “Đừng nghiêm túc như vậy, thật vất vả về nhà, phòng của cậu vẫn luôn vẫn duy trì nguyên dạng, muốn đi xem không?”

“Mang tôi đi gặp mẹ tôi.” Mặc Vân Hi nghiêm túc nói, cậu không biết Mặc Vân Thiên đang muốn đùa giỡn cái gì, chỉ là cậu muốn nhanh nhìn thấy Sophie L’Oreal.

Mặc Vân Thiên bắt đầu đi gặt đầu, “Được rồi, bắt quá...” Ánh mắt màu băng lam lướt qua Lăng Phong, “Đây là gia sự, cậu ta không thể đi.”

“Chuyện của Vân Hi, chính là chuyện của tôi, em ấy là người của tôi, anh tốt nhất không nên có suy nghĩ không đúng đắn.” Lăng Phong âm thanh lạnh lùng nói.

Lời Lăng Phong nói làm cho trong lòng Mặc Vân Thiên nhảy lên ra một cỗ lửa giận, nhưng hắn vẫn là cực lực kìm chế, “Cậu yên tâm, tôi sẽ không làm gì em trai mình, sau khi gặp Sophie L’Oreal, cậu ấy tùy thời có thể tự chủ đi hay ở, bắt quá cậu chỉ có thể chờ ở chỗ này, nếu không ai cũng đừng nghĩ nhìn thấy bà ấy.”

Thấy Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong không lên tiếng, Mặc Vân Thiên không sao cả nói, “Các cậu tốt nhất nên nghỉ nhanh lên, bác sĩ nói bà ấy tùy thời có thể...” Khiêu khích nhìn Lăng Phong, “Cậu không tự tin như vậy? Cậu phía sau có Lăng gia, tôi tự nhiên không có khả năng làm gì cậu, hay là, cậu sợ Vân Hi đi rồi sẽ không muốn trở về cùng cậu?”

Mặc Vân Hi nắm tay Lăng Phong, thấp giọng ở bên tai Lăng Phong nói mấy câu, sau đó một bộ dáng không sợ trời không sợ đất cùng Mặc Vân Thiên nói, “Tôi đi cùng anh, có đồ anh cũng không dám làm gì tôi!”

Mặc Vân Thiên ngăn ra, hắn vừa rồi thấy Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong đến đây, vốn tưởng rằng cậu vẫn giống như trước đây chỉ có thể trốn dưới cánh chim của người khác, không nghĩ tới lúc này dám chính mình đứng ra, “Tốt, cậu đi theo tôi.”

Nhìn bóng lưng thẳng tắp của Mặc Vân Hi, thẳng đến khi cùng Mặc Vân Thiên biến mất ở cửa phòng khách, Lăng Phong mới khẽ mỉm cười, bắt đầu đi lặc đầu.

Vừa rồi Mặc Vân Hi nói nhỏ bên tai, “Nếu trong chốc lát tôi không đi ra, ngài đi trước, hảo hán không chịu thiệt trước mắt, tìm được giúp đỡ nhất định phải tới cứu tôi! Nghe được không? Nô lệ tay nghề tốt giống tôi không dễ tìm như vậy đâu, ngài nhất định phải trở lại cứu tôi a!”

Mặc Vân Thiên mang theo Mặc Vân Hi rẽ bầy rẽ đám đi vào một gian nhà kho độc lập, nhà kho chứa đầy tạp vật loạn thất bát tao, cũng không biết Mặc Vân Thiên động chỗ nào, một góc sàn nhà kho chậm rãi hạ xuống, hiện ra một cửa vào có thể chứa một người đi qua.

Mặc Vân Hi đi theo Mặc Vân Thiên xuống dưới, xuyên qua một cái thông đạo âm u ẩm ướt, không khỏi nhăn mi lại, “Anh nhốt mẹ tôi ở nơi này?”

“Đừng hiểu lầm, đây là vì an toàn của bà ấy.” Mặc Vân Thiên ở trước một cái cửa sắt cuối thông đạo quét thẻ, “Nơi này chính là do cha xây dựng vì để bảo hộ bà ấy, sau khi trưởng thành tôi mới phát hiện.”

Xuyên qua cánh cửa kia, Mặc Vân Hi vừa mới thích ứng hoàn cảnh hắc ám, trong nháy mắt có chút đau đớn. Nơi này hẳn là dưới mặt đất, nhưng vẫn có ánh sáng đầy đủ, từ thủy tinh trong suốt trên đỉnh đầu thể thấy được đàn cá bơi trong nước. Đây là phía dưới ao cá sau hậu hoa viên, trong đại sảnh có đủ loại hoa cỏ xinh đẹp cùng thực vật xanh tốt, thậm chí còn đặt một cái xích đu đan bằng dây mây, ánh mặt trời xuyên thấu qua mặt nước đổ xuống, rải rác từng vệt sáng.

“Đẹp chứ, lần đầu tiên tôi nhìn thấy cũng rất kinh ngạc, không thể tưởng được dưới ao cá sau hậu viện lại cất giấu một nơi thế này.” Mặc Vân Thiên tự giễu nói, “Mẹ vẫn cho rằng cha giấu bà ấy ở bên ngoài, không nghĩ tới chỉ có ở bên người mới là nơi cha yên tâm nhất, khó trách chưa bao giờ cho phép người ngoài đến gần ao cá kia, còn nói nuôi loại cá trân quý gì đó, a ~ đích thật là một mỹ nhân ngư.”

Mặc Vân Hi nhủ mảy, chẳng lẽ nói Sophie L’Oreal vẫn luôn ở chỗ này? Đây không phải là giam cầm trá hình sao?

“Đi thôi, tôi đưa cậu đi gặp bà ấy.” Mặc Vân Thiên mang theo Mặc Vân Hi đi đến trước một cánh cửa. Còn chưa mở cửa, Mặc Vân Hi đã cảm giác được một cỗ ý thức âm áp cường đại, cỗ ý thức này bị đè nén đến rất nhỏ, trực tiếp truyền vào đại não Mặc Vân Hi, nhưng không làm kinh động đến Mặc Vân Thiên có tinh thần lực khá cao.

【 Vân Hi, là Vân Hi sao? 】

Mặc Vân Hi trong lòng chấn động, nhưng mặt ngoài không có gì phản ứng, đi theo Mặc Vân Thiên vào phòng. Căn phòng màu trắng sạch sẽ, chính giữa là một cái giường lớn mềm mại, một người phụ nữ xinh đẹp có mái tóc quấn màu đen nằm trên giường, làn da tái nhợt gần như trong suốt, không có một chút sức sống.

Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn người phụ nữ này, cậu đã thấy bà ấy, tuy rằng chỉ gặp qua bà ấy một lần trong mơ, nhưng lại khắc thật sâu vào trong trí nhớ cậu, không thể tưởng được, người phụ nữ này chính là mẹ của Mặc Vân Hi?

【 Vân Hi, đến bên ta. 】 Ý thức âm áp cường đại truyền đến, Mặc Vân Hi chậm rãi đi đến trước giường.

【 Vân Hi, nắm tay ta. 】 Mặc Vân Hi làm theo lời của người phụ nữ, nhẹ nhàng nắm lấy tay bà.

Cảnh tượng mắt trước nháy mắt thay đổi, Mặc Vân Hi lảng lảng nhìn cỗ thụ rêu xanh chung quanh, điều ngửi mùi hoa, “Vân Hi, ta là mẹ con.”

Một tiếng gọi mềm nhẹ, làm cho Mặc Vân Hi hồi thần, thiếu nữ một thân quần áo trắng thuần tình xảo, mái tóc quấn màu đen thật dài phủ trên vai, bên cạnh bàn tay là một tinh linh nhỏ đang vỗ đôi cánh trong suốt.

Thiếu nữ ôn nhu nói, “Vân Hi, thực xin lỗi, chỉ có thể dùng phương thức này gặp mặt con.”

“Bà là? Mẹ?” Còn trẻ như vậy? Còn có đây là chỗ nào? Mặc Vân Hi tận lực duy trì trấn định.

“Nơi này là biểu ý thức của ta, là cố hương trong trí nhớ của ta.” Sophie L’Oreal ôn nhu nắm lấy tay Mặc Vân Hi, “Thật tốt quá, con còn sống, còn có thể nhìn thấy con thật sự là quá tốt.”

“Ân, ngài ~ có khỏe không?” Mặc Vân Hi không biết nên nói những gì, cậu giãy dụa không biết có nên nói cho bà ấy chân tướng hay không?

Sophie L’Oreal tầm mắt rũ xuống, “Cơ thể của ta kỳ thật đã muốn..., dựa vào Phi Nhi mới có thể vẫn duy trì ý thức không tiêu tan.” Nói xong nhẹ nhàng sờ sờ tinh linh nhỏ bay múa bên cạnh.

“Phi Nhi?” Mặc Vân Hi tò mò nhìn về phía tinh linh nhỏ, giống như củ khoai tây gì đó.

Sophie L’Oreal ôn nhu cười, “Nó chính là Phi Nhi, là linh thức (trong raw là 意识灵 – ý thức linh, mình không edit kiểu gì mới đúng ý của tác giả nên mạn phép để là linh thức) của ta, tồn tại trong biểu ý thức của ta.”

“Linh thức?” Đây là cái gì? Mặc Vân Hi tò mò nhìn khoai tây tron bóng kia.

“Vân Hi cũng có, chính là ở ta người này ~” nói xong, Sophie L’Oreal đưa một củ khoai tây cho Mặc Vân Hi, “Đây là linh thức của Vân Hi, còn chưa ấp trứng, vì bảo hộ con, cho con sống cuộc sống của người bình thường, ta giấu nó ở chỗ ta.”

Mặc Vân Hi tiếp nhận tiểu khoai tây, nhất thời một cảm giác ấm áp thân thiết truyền đến, cậu thậm chí có thể cảm giác được cậu nhóc kia rất cao hứng!

“Vân Hi, nơi này là rừng rậm Bellamy cố hương của ta, khắp nơi đều có thể cảm nhận được sự dư thừa của sinh mệnh lực.” Sophie L’Oreal hít sâu một hơi, như là hưởng thụ không khí mới mẻ ở nơi này, rồi sau đó ánh mắt lại âm đạm, “Đáng tiếc, đây chỉ là ký ức trong biểu ý thức của ta.”

“Ngài là muốn trở về sao?” Mặc Vân Hi hỏi, nếu đây là tâm nguyện cuối cùng của bà ấy, cậu sẽ đi van cầu Lăng Phong, có lẽ có thể giúp bà.

“Ân, muốn, năm mơ cũng muốn.” Sophie L’Oreal cười nhìn Mặc Vân Hi, điều này làm cho cậu phi thường ngượng ngùng, người mẹ này cũng quá trẻ tuổi rồi. “Đáng tiếc không thể quay về, hành tinh Bellamy ở một tinh hệ rất xa, phi thuyền của chúng ta trong một lần đi kiểm tra gặp hạt gió lốc, bị cuốn vào lỗ đen, đưa tới tinh hệ này, bắt buộc phải hạ cánh ở trên một tiểu hành tinh không người.”

Sophie L’Oreal tựa hồ lâm vào trong ký ức xa vời, “Tiểu hành tinh kia là hành tinh liên bang ngũ đại đế quốc đang khai phá khoáng sản, lúc ấy chúng ta cũng không biết, sau khi buộc phải hạ cánh đã bị quân của liên bang ngũ đại đế quốc đóng ở đó coi là kẻ xâm lấn mà bao vây, bởi vì ngôn ngữ không thông, người của chúng ta ý đồ muốn trao đổi với quân liên bang, nhưng vẫn bị quân liên bang coi là những kẻ xâm lấn bắt giữ.”

“Vậy còn ngài?” Mặc Vân Hi thân thiết hỏi han, trong lòng lại ở điên cuồng lật bàn, đừng nói với cậu bà là đào phạm a! Con tư sinh và vân vân đã muốn đủ khổ bức!

Sophie L’Oreal ôn nhu cười, “Ta được một bộ hạ trung thành giấu ở khoang chứa hàng của phi thuyền, sau khi bọn họ bị bắt đi thì sĩ quan phụ trách điều tra phi thuyền chính là cha của con Mặc Hạo Nhiên.”

... Mặc Vân Hi đã không biết nên nói cái gì cho tốt, rất cầu huyết, phim tám giờ a?

“Ông ấy là một quân nhân chính trực, ông ấy tin lời mẹ nói, cho rằng chúng ta đúng là người gặp nạn bình thường, cũng không đồng ý dùng đãi ngộ với kẻ xâm lấn để giam giữ chúng ta, nhưng ông ấy khi đó cũng chỉ có thể phục tùng mệnh lệnh.” Sophie L’Oreal ngóng nhìn phương xa, giống như là nhìn gương mặt của ái nhân, “Ông ấy là một người tốt, mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng giấu ta đi, sau đó ta nghe nói quân đội đề ý tinh thần lực cao bất thường của tộc nhân chúng ta, cũng muốn nhân dịp này nghiên cứu ra phương pháp đề cao tinh thần lực, như vậy liên bang có thể có được càng nhiều dị năng võ giả cao cấp cùng năng lực chiến đấu cho quân đội.”

“Tinh thần lực cao bất thường? Chính là con...” Mặc Vân Hi hoang mang hỏi, thứ này khi cậu bắt đầu luyện đan đã nghĩ tới, chẳng lẽ là không di truyền cho cậu?

Sophie L’Oreal áy náy nhìn cậu, “Thực xin lỗi, Hạo Nhiên nói quân đội vẫn chưa đình chỉ nghiên cứu người hành tinh Bellamy, hơn nữa còn không ngừng tìm kiếm hành tinh Bellamy trong vũ trụ, cho nên chúng ta quyết định giấu diếm năng lực của con, bảo hộ con thật tốt. Nhưng bọn họ không biết chính là, kỳ thật cái bọn họ gọi là tinh thần lực cao vượt mức bình thường, căn bản là không tồn tại, người hành tinh Bellamy chúng ta gọi cái này là năng lực ý thức, mà vật dẫn của năng lực ý thức, chính là linh thức trên tay con, nó chính là nguồn gốc năng lực ý thức của người Bellamy chúng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42

Mặc Vân Thiên yên lặng đứng ở cửa, nhìn Mặc Vân Hi vẫn luôn lẳng lặng cầm lấy tay Sophie L'Oreal như vậy, trầm mặc không nói. Hẳn từ nhật kí tư mật của cha Mặc Hạo Nhiên biết được lai lịch của Sophie L'Oreal, cùng với quá trình từ lúc cha cùng bà ta gặp nhau đến khi yêu nhau.

Trong bản nhật kí thô sơ giản lược đề cập tới, người hành tinh Bellamy tựa hồ có tinh thần lực siêu cao, có thể trực tiếp sử dụng ý thức cùng người khác trao đổi, nhưng nhiều năm qua liên bang nghiên cứu tựa hồ cũng không thu được thành quả thực tế nào. Trong nhật kí cũng không nhắc tới sự tình có liên quan đến Mặc Vân Hi, chỉ nói là cha cùng Sophie L'Oreal đều hy vọng Vân Hi có thể có cuộc sống giống như những đứa trẻ bình thường, không cần giống như Sophie L'Oreal chỉ có thể sinh hoạt trong bóng tối không thể gặp ánh mặt trời, hơn nữa Mặc Vân Hi từ nhỏ đến lớn đều biểu hiện giống như người bình thường, thậm chí thời điểm khi 15 tuổi tiến hành thí nghiệm tinh thần lực, kết quả cũng chỉ là một người bình thường.

Sau khi Mặc Vân Thiên biết được chuyện của Sophie L'Oreal, trước tiên liền phái người đi tìm bọn họ. Nếu thân phận của Sophie L'Oreal bị bại lộ, đối với Mặc gia như thế nào cũng là một uy hiếp lớn, lại có, hẳn nghĩ đến loại lực lượng này, nếu loại tinh thần lực siêu cao này thật sự tồn tại... Ánh mắt màu băng lam đảo qua hai mẹ con Mặc Vân Hi đang nắm tay nhau, nguyên bản chỉ là suy đoán, nhưng hiện tại xem ra, Mặc Vân Hi tựa hồ thật sự cũng có loại năng lực này.

Thời gian giống như qua thật lâu, Mặc Vân Hi chậm rãi mở mắt, nước mắt từ đôi mắt hạnh lẫn xuống, nhìn gương mặt tái nhợt không vui, nức nở nói, “Bà đã muốn... Tôi muốn mang bà đi.”

“Cậu biết chuyện của bà ấy không?” Mặc Vân Thiên thử hỏi, bởi vì trong nhật kí Mặc Hạo Nhiên cùng Sophie L'Oreal tựa hồ đối đầu che giấu thân thế của Mặc Vân Hi.

“Àn.” Mặc Vân Hi cũng không kinh ngạc, nếu Mặc Vân Thiên có thể dẫn cậu đến nơi này, liền chứng minh hẳn đã biết hơn phân nửa, “Để tôi mang bà ấy đi, bà ấy đối với anh đã không còn giá trị.”

Mặc Vân Thiên mi đầu nhú lại, “Nếu cậu đã biết, cũng nên biết nếu sự tình bại lộ, đối với cậu, đối với Mặc gia đều là một tai họa.” Nói xong than nhẹ một tiếng, “Không bằng cậu ở lại, tôi có thể bảo hộ cậu, tựa như cha vậy, vì cậu, cũng là vì Mặc gia.”

Mặc Vân Hi ngẩng đầu bình tĩnh nhìn Mặc Vân Thiên, “Anh muốn cái gì? Tôi không có tinh thần lực, anh cũng biết, tôi đã làm rất nhiều lần thí nghiệm tinh thần lực, cái gì cũng đều không có, mà bà ấy, đã chết, không ai có thể phát hiện chuyện của chúng ta.”

“Cậu không có tinh thần lực? Làm sao có thể?” Mặc Vân Thiên đối với lời Mặc Vân Hi nói một chút cũng không tin tưởng, không nói vừa rồi hẳn rõ ràng sử dụng ý thức cùng Sophie L'Oreal trao đổi, lại nói cậu ta gần đây còn đỡ một cuộc kiểm tra nhỏ, cũng đủ để hẳn liên hệ toàn bộ sự tình.

Không sao cả bĩu môi, Mặc Vân Hi nói, “Không tin, anh có thể đưa tôi đi thí nghiệm, vô luận dù có thí nghiệm bao nhiêu lần cũng không sao cả, anh cũng biết loại tinh thần lực này, là không che giấu được.” Cậu từ Sophie L'Oreal biết được, lực ý thức của người hành tinh Bellamy hoàn toàn đến từ linh thức, mà phóng thích bao nhiêu, chỉ cần không chế phạm vi năng lực của linh thức là được, đó cũng là nguyên nhân vì sao liên bang nghiên cứu nhiều năm như vậy lại không hề thu được kết quả gì, cho nên cậu không chút nào lo lắng nếu làm thí nghiệm.

Mặc Vân Thiên có chút nghi hoặc, nhìn bộ dáng chắc chắn của Mặc Vân Hi, hẳn đoán cho dù làm thí nghiệm thì tám phần cũng sẽ không có kết quả gì, nhưng hẳn cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng lời Mặc Vân Hi nói như vậy, “Tóm lại cậu trước cứ ở lại, Mặc gia cùng tôi đều sẽ đem hết toàn lực bảo hộ cậu, thân phận của cậu một khi bị tiết lộ, cho dù Lăng Phong cũng khó có thể bảo vệ được cậu.”

“Cái này không nhọc anh quan tâm, tôi chỉ là muốn mang đi thể mẹ tôi rời đi.” Mặc Vân Hi không chút nào lùi bước trừng mắt nhìn Mặc Vân Thiên.

Nhìn ánh mắt kiên định của Mặc Vân Hi, đôi mắt màu băng lam híp lại, bây giờ không phải thời điểm cùng cậu ta cãi nhau, nếu không thể khiến cậu ta cam tâm tình nguyện ở lại, hết thấy đều không còn ý nghĩa, ngay cả chính phủ liên bang đều không phá giải được năng lực, hẳn còn không có kiên nhẫn đến mức nghĩ có thể tự mình giải quyết, hơn nữa còn Lăng gia, tuy rằng thân phận Lăng Phong là một trong những người được lựa chọn làm người thừa kế, nhưng hiện tại thể lực Lăng gia đối với hẳn mà nói, thật sự rất không ổn...

“Được rồi, cậu có thể đi, nhưng cậu phải cam đoan, không được tiết lộ chuyện này với bất luận kẻ nào, bao gồm cả Lăng Phong, chuyện này không chỉ có liên quan đến mình cậu, mà còn liên quan đến Mặc gia.” Mặc Vân Thiên trải qua cân nhắc, quyết định tạm thời đi bước nào tính bước đó.

“Không cần anh nói, tôi cũng không phải tên ngốc, còn anh, nếu không muốn bị liên lụy, tốt nhất tránh xa tôi ra một chút.” Nói xong, Mặc Vân Hi ôm lấy Sophie L'Oreal, chuẩn bị ra ngoài.

“Như thế nào? Cậu định đi như vậy?” Mặc Vân Thiên buồn cười nhìn Mặc Vân Hi cổ hất sức, tiến lên ý bảo cậu đặt Sophie L'Oreal lại lên trên giường, hai tay đặt trên di thể, bỗng tuyệt lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được ngưng kết trong không khí, chỉ chốc lát sau liền bao bọc toàn bộ Sophie L'Oreal, giống như là một cái băng quan trọng suốt long lanh.

“Có không gian sao?” Mặc Vân Thiên hỏi, nói xong tháo xuống một cái nhẫn ngọc bích định đưa cho Mặc Vân Hi.

“Không cần, tôi có.” Mặc Vân Hi từ trên căn cổ lấy ra hoa tai tinh thạch màu đen (trong raw ghi là hoa tai, cơ mà tớ nhớ Lăng Phong tặng Vân Hi vòng cổ, vậy mới đeo trên cổ chứ hoa tai sao đeo được), đem băng quan để vào không gian, nghĩ thầm trong chốc lát chỉ có thể ủy khuất bà ấy.

Mặc Vân Thiên nắm nhẫn trong tay, tiện tay cất vào túi áo.

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi cùng Mặc Vân Thiên một trước một sau đi vào phòng khách, tuy rằng mặt không chút thay đổi, nhưng trái tim đang treo lên cuối cùng cũng buông xuống, thân thiết hỏi han, “Thế nào?”

Mặc Vân Hi trong mắt có bi thương rõ ràng, tuy rằng Sophie L'Oreal cũng không phải mẹ của cậu, nhưng sự yêu thương của bà đối với Mặc Vân Hi làm cho cậu chợt nhớ đến mẹ của mình, hơn nữa cốt nhục liên tâm, trong lòng ngực ần ần đau thật là chân thật, tay xoa dịu trụ tinh thạch màu đen trước ngực, thấp giọng nói, “Phong, chúng ta đưa bà ấy đi thôi.”

Nhìn Mặc Vân Hi như vậy, Lăng Phong một trận đau lòng, nhẹ nhàng vỗ đầu cậu, “Được, ta giúp cậu lo liệu.”

Nhìn động tác giữa hai người không chút nào che dấu thân mật, Mặc Vân Hi nắm chặt tay đến trắng bệch, lạnh như băng quăng một câu, “Vân Hi, không nên quên lời tôi nói.” Nói xong liền đi lên lầu.

Phi xa màu đen chạy ra khỏi Mặc gia, Lăng Phong nhẹ giọng hỏi, “Vân Hi, chuyện mẹ cậu, muốn làm thế nào, ta giúp cậu thu xếp lễ tang.”

Mặc Vân Hi nhẹ vỗ về điều trụ tinh thạch, lắc đầu, “Không cần, ở nơi này ngoài tôi ra bà ấy không còn thân nhân nào khác, cũng không có bạn bè.” Mặc Vân Hi cái mũi đột nhiên có điểm ề ảm, Sophie L'Oreal như thế, cậu làm sao cũng thấy có lỗi.

“Đừng lo lắng, cậu còn có ta.” Như là đã hiểu thương cảm của Mặc Vân Hi, Lăng Phong thiết lập hệ thống thành tự động dẫn đường, nhẹ nhàng ôm cậu vào lòng.

“Phong, có vùng dã ngoại nào thanh tĩnh không ai quấy rầy hay không, tốt nhất là có rất nhiều hoa tươi, mẹ tôi rất thích hoa.” Mặc Vân Hi nghĩ đến từng đám hoa cỏ mỹ lệ nở rộ dưới đáy ao kia, bà ấy hẳn là càng thích đợi nơi vừa có hoa vừa có cây, tựa như cổ hương trong biển ý thức.

Trầm tư, Lăng Phong sửa lại đích đến trong hướng dẫn, “Ta biết một chỗ, cách Ao Luosai Messi Zell rất gần, ta đưa cậu đi.”

Hơn một giờ sau, phi xa vững vàng đáp xuống một ngọn núi ở ngoại ô phía đông Ao Luosai Messi Zell.

Lăng Phong dẫn đầu xuống xe, “Kế tiếp, chúng ta cần đi bộ.”

“Phong? Nơi này cách Ao Luosai Messi Zell rất gần, có thể hay không...” Cậu không muốn bắt luận kẻ nào quấy rầy Sophie L'Oreal an nghỉ.

Lăng Phong khẽ mỉm cười, đi đến phía trước, “Nơi này gọi là Văn Hương Sơn, sống ở đây chỉ có một ít tiểu thú cấp một, bình thường thời điểm dị năng võ giả cấp một sẽ không được làm nhiệm vụ săn bắn, đây đối với bọn họ mà nói một chuyện nguy hiểm, lại lãng phí thời gian tu luyện, bọn họ đều là sau ba cấp mới có thể nhận nhiệm vụ thi lấy tư cách chính thức của dị năng nghiệp đoàn, cho nên nơi này hàng năm chỉ có một ít thợ săn cấp thấp ở khu ngoại vi săn một ít con mồi.”

“Nga, như vậy a.” Mặc Vân Hi một bên đi theo Lăng Phong, một bên nhìn chung quanh, “Văn Hương Sơn” tên cũng rất lịch sự tao nhã, một trận gió núi thổi tới, mùi hương trong veo quanh quẩn, “Ai? Thật sự rất thơm a!”

Lăng Phong quay đầu lại, bắt đầu nhìn Mặc Vân Hi đi lại khó khăn giữa đá vụn có hoang, khom □, “Đi lên, ta cõng cậu.”

“Ngạch ~ không cần, tôi có thể tự mình đi!” Mặc Vân Hi buồn bực nhìn Lăng Phong, khi còn nhỏ cậu còn có thể ôm cổ ông nội, lớn như vậy còn để người ta cõng thì còn ra cái gì.

“Cậu như vậy chúng ta đi đến khi bầu trời tối đen cũng không đến được, đi lên.”

Mặc Vân Hi xấu hổ vò đầu, không tình nguyện bám lên vai Lăng Phong. Lăng Phong thoải mái mà cõng Mặc Vân Hi lên, bắt đầu chạy nhanh trong rừng, Mặc Vân Hi chỉ có thể cảm thấy gió núi thổi qua bên tai, mẹ ơi, đây là cái tốc độ gì, không tự giác ôm chặt Lăng Phong.

Lăng Phong khoe môi câu lên, “Muốn biết vì cái gì gọi là Văn Hương Sơn không?”

“Ân, có phải bởi vì trên núi có rất nhiều hoa hay không, cho nên trong gió đều là hương thơm?” Mặc Vân Hi hút hút cái mũi, ân, tựa hồ có mùi hương giống hương hoa đào.

“Đúng vậy, trên núi này quả thật có rất nhiều hoa cỏ, còn có gió núi mang theo mùi hoa, cho nên mọi người gọi nơi này là Văn Hương Sơn, nhưng này tuyệt đối không phải là ý nghĩa chân chính của Văn Hương Sơn.” Dứt lời, Lâm Phong đã đứng ở trước một sơn động, cửa động không lớn, vền vền chỉ cao bằng một người, tựa hồ còn thấp hơn Lăng Phong một cái đầu, bốn phía là những tảng đá rêu xanh dày đặc, gió mang theo mùi ẩm ướt thổi ra cửa động, trong mùi hoa tựa hồ còn mang theo một mùi thối không dễ ngửi.

Mặc Vân Hi mặt nhăn mày nhu, “Phong, ngài không phải là muốn chôn mẹ tôi ở nơi này chứ, nếu khu rừng này hàng năm không có người, còn không bằng tìm một nơi sạch sẽ, này có mùi thối!”

“Đương nhiên, đây là vụn xà động, là sào huyệt của rắn cạp nong xanh cấp 2, cũng là nơi nguy hiểm nhất ngọn núi này.” Lăng Phong tựa hồ nhớ lại cái gì, “Năm đó ta vừa mới tiến giai một bậc, chính là huấn luyện săn bắn tại ngọn núi này, mấy đứa nhỏ cùng đi không ai nguyện ý tới gần nơi này, thế là nơi này thành sân huấn luyện chuyên dụng của ta.”

Vụn xà động? ! Chỉ là nghe tên Mặc Vân Hi cũng đã cảm thấy được mao cốt từng nhiên, “Trời, tôi mới không cần đi vào, tôi cũng sẽ không an táng mẹ tôi ở loại địa phương này!”

“Đừng lo lắng, tin tưởng ta.” Lăng Phong kéo tay Mặc Vân Hi, đôi mắt đen như hồ sâu không hề chớp mắt chăm chú nhìn cậu.

Mặc Vân Hi như là bị mê hoặc, không tự giác gật đầu, cậu tin tưởng Lăng Phong.

Lăng Phong lấy đèn pin đưa cho Mặc Vân Hi, kỳ thật anh không cần, bắt quá không muốn Mặc Vân Hi ở trong động và đụng cái gì, “Cầm, theo sát ta, thực an toàn, nơi này chỉ có rắn cạp nong xanh cấp 2.”

Nói xong, Lăng Phong phóng đi năng ra ngoài, ở chung quanh Mặc Vân Hi cùng mình hình thành một cái vòng bảo hộ, lôi kéo Mặc Vân Hi đi vào trong động.

Trong động âm lãnh ẩm ướt, hương vị làm người ta buồn nôn thổi qua, Mặc Vân Hi nom nớp lo sợ giờ đèn đi theo sau Lăng Phong. Đại khái sau khi đi bốn năm phút, đều không có cái gì dị thường, cậu bắt đầu dần trầm tĩnh lại, nhưng sau khi bọn họ chui qua một cái cửa động nhỏ, Mặc Vân Hi phút chốc mở to mắt, không khỏi lui về phía sau từng bước, hít một hơi khí lạnh, “Trời ạ! Tôi muốn đi về! !”

Đây là một huyết động rộng hơn rất nhiều so bên ngoài, bên trong vách tường cùng tảng đá nhám thạch trên mặt đất, chỉ chút vô số rắn độc thô như cánh tay hải đồng, nhìn trên thân rắn xanh biếc kia một vòng lại một vòng hoa văn, Mặc Vân Hi liền xác định đó là rắn có kịch độc !

Lăng Phong cảm giác được tay Mặc Vân Hi có chút ẩm ướt, một bàn tay liền vòng qua thắt lưng cậu, kéo cậu cùng nhau đi đến phía trước, “Đừng sợ, chúng nó không đến gần được đâu.”

Giống như là để nghiệm chứng lời Lăng Phong, những con rắn cạp nong xanh vừa mới hướng bọn họ tê tê phun khí độc, bắt đầu người trước ngã xuống, người sau tiến lên địa bàn lên hướng bọn họ đánh tới, Mặc Vân Hi phản xạ có điều kiện nhắm chặt hai mắt, một bên chui vào trong lồng ngực Lăng Phong.

Lồng ngực dày rộng làm cậu thoáng cảm thấy an tâm, bên tai vang lên tiếng tim đập, Mặc Vân Hi trộm giương mắt nhìn, rắn cạp nong xanh hai bên trái phải cách bọn họ nửa thước, tất cả đều giống như đụng phải hàng rào điện, toàn thân lóe điện quang màu xanh tím run rẩy rơi xuống đất, chết không thể sống lại.

Lăng Phong trấn an vỗ vỗ lưng Mặc Vân Hi, “Đi thôi, đi qua huyết động này, đi về phía trước một chút là tới.”

Mặc Vân Hi túm góc áo Lăng Phong, “Phong ~ từ từ!”

Lăng Phong nghi hoặc hỏi, “Sao thế? Còn sợ? Chúng nó không đến gần được đâu.”

“Không phải, ngài có túi không?” Mặc Vân Hi tham lam nhìn rắn cạp nong bị điện giật chết chung quanh, trong mắt bốc lên dầy đặc lục quang, “Này đều là đại bổ nhá!”

“Phốc ~” Lăng Phong đột nhiên có loại cảm giác vô lực, “Nhiều như vậy cậu đều muốn mang về?”

“Ngạch, đều mang về! Mật rắn xương rắn và vân vân cũng có thể làm thuốc, nhô có thể ngâm rượu, lớn còn có thể làm canh rắn!” Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ nuốt nước miếng ực một cái, “Mau, túi to túi to!”

Lăng Phong buồn cười tìm túi to dùng để đựng con mồi từ trong không gian đưa cho Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi trước dùng chân đá đá rắn nằm ngay đơ, thấy không có phản ứng, liền ngồi chồm hồm □ bắt một con bỏ vào túi, một chút cũng không thấy sợ hãi vừa rồi.

Mật khác rắn cạp nong xanh có giáo huấn vừa rồi, đều cảm thấy được nguy cơ, liền cách bọn họ rất xa, chỉ là không ngừng phát ra âm thanh tê tê uy hiếp. Quét sạch rắn bị điện giật, Mặc Vân Hi lại thoáng nhìn dưới vách tường nhám thạch có không ít vô rắn lột đã khô quắt, này làm niềm vui của cậu bị phá hủy, lôi kéo Lăng Phong có vòng bảo hộ, dọc theo vách tường nhám thạch nhặt được một vòng, cuối cùng đành từ bỏ dưới ánh mắt lạnh lùng của Lăng Phong, phiết miệng buông tha một ô trứng rắn, cậu thật không rõ, nếu liên bang quy định phải bảo vệ dị thú con, vì cái gì siêu thị còn có bán trứng chim ?

Lăng Phong mang theo Mặc Vân Hi một đường thông suốt xuyên qua hang rắn, lại vòng vo mấy vòng, cách cửa động không xa tiến vào một mảnh ánh mặt trời. Mặc Vân Hi có chút không thích ứng dùng tay che mắt, đi theo Lăng Phong ra khỏi đường hầm.

Hương khí nồng đậm trong veo phả vào mặt, Mặc Vân Hi giật mình nhìn sơn cốc trước mắt, “Trời ạ, này nhất định là thế ngoại đào nguyên!”

“Thế ngoại đào nguyên?” Lăng Phong mỉm cười nhìn sơn cốc trước đây anh vô ý phát hiện, tên này thật sự chuẩn xác.

Cửa động cách đây cốc ước chừng hơn mười thước. Trên thảm cỏ xanh nhạt dưới đáy cốc nở đầy các loại hoa dại, trên những tán cây cao lớn cũng nở nhiều loại hoa giống như một tấm vải gấm. Gió núi thổi qua, những đóa hoa màu phấn hồng bay bay trong sơn cốc, lộng lẫy nói không nên lời.

Mặc Vân Hi hít sâu, là hương hoa đào, tuy rằng so với hương hoa đào trên địa cầu thì càng thêm mát lạnh, cũng không giống mùi sơn phấn. Lăng Phong mang theo Mặc Vân Hi vài cái thả người liền nhảy xuống sơn cốc, chỉ vào cây hoa đào cao lớn nói, “Cẩn thận một chút, cây bên kia mặc dù không có tính công kích, nhưng dây mây hội sinh phi thường lợi hại, ta trước kia đã ném qua không ít mạng.”

Mặc Vân Hi nhìn theo Lăng Phong chỉ, ở phía trên chỉ có thể nhìn thấy những đóa hoa màu phấn hồng trên tán cây sum xuê, lúc này nhìn lại, trên chạc cây đều phủ đầy những sợi dây mây màu nâu, rũ thẳng xuống, nhẹ nhàng lay động theo gió núi.

“Ta từng tra qua, loại cây này gọi là anh lạc, bốn mùa nở hoa, hoa đào rơi không dứt, số lượng thập phần thưa thớt, là quốc thụ của Thorndike đế quốc, ở quốc gia bọn họ được bảo hộ nghiêm mật, không biết tại sao lại có thể xuất hiện tại nơi này, tư liệu về loại cây này rất ít, tựa hồ không có tính công

kích, nhưng đây may hội sinh với nó thực phiền toái, dị thường cứng rắn, nước lửa không sợ, lấy hấp thụ máu dị thú để sinh trưởng.” Lăng Phong nói với Mặc Vân Hi tư liệu năm đó điều tra được, anh lúc ấy chính là bị vẻ đẹp của loại cây này hấp dẫn, lại xem nhẹ dây mây, suýt nữa đã đánh mất tính mạng.

“Loại dây mây này có thể công đánh dị thú trong phạm vi nhất định, chỉ cần có chút tổn hại sẽ tàn nát ra hương vị huyết tinh, mặt khác toàn bộ dây mây sẽ phóng ra.”

Mặc Vân Hi nghe thế tóc gáy dựng thẳng, không thể tưởng được anh lạc này dị thường mỹ lệ lại có dây mây hội sinh kinh khủng như thế.

Lăng Phong kéo Mặc Vân Hi qua, chỉ chỉ đủ loại hoa dại nở dưới đáy cốc, “Dây mây thị huyết, không bằng ở bên cạnh chọn một chỗ an táng mẹ của cậu đi.”

“Ân.” Mặc Vân Hi gật gật đầu, đem băng quan Sophie L’Oreal trong không gian lấy ra đặt ở giữa bụi hoa.

Lăng Phong nhìn người phụ nữ đoan trang nằm trong băng quan, trừ bỏ sắc mặt hơi tái nhợt thì bà chỉ giống như là đang ngủ, yên tĩnh mà mỹ lệ, tại nơi đáy cốc hoa đào bay theo gió, càng có vẻ mờ mịt hư ảo, đây là mẹ của Vân Hi ...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43

An táng Sophie L’Oreal xong, Mặc Vân Hi đặc biệt rửa sạch những tảng đá chung quanh mộ phần Sophie L’Oreal để làm dấu hiệu, lại hái một bó lớn hoa dại xinh đẹp, tuy rằng Sophie L’Oreal không phải thực sự là mẹ của cậu, hơn nữa cũng không biết nơi này có tiết thanh minh hay không, nhưng cậu vẫn muốn hàng năm đều quay lại đây thăm bà.

Mặc Vân Hi nhìn hoa đào bay là tả khắp sơn cốc, chợt nhớ đến trước kia ông nội một bên uống rượu hoa đào, một bên nhắc đi nhắc lại một câu, “Hoa đào cốc lý hoa đào tiên, hoa đào mỹ nhân dưới tàng cây miên. Hoa hôn nhưỡng liên hoa đào rượu, quân thức mùi hoa đều có duyên.” Cảnh tại đây lúc này, cùng ý trong thủ từ sao mà giống nhau, Mặc Vân Hi nghĩ cậu cùng với đào hoa mỹ nhân an giấc tại nơi này, cũng xem như có một đoạn duyên phận.

Lăng Phong tự nhiên là nghe được Mặc Vân Hi niệm từ, kia hiển nhiên là thủ từ cổ, anh rất khó tưởng tượng Mặc Vân Hi bình thường ngay cả sách cũng không đọc lại có thể yêu thích cái này, nhưng lúc này nhìn thân ảnh tiêm gậy đứng giữa mưa hoa màu hồng nhạt, tựa hồ lại có một sự rung động thần kỳ, chỉ là Mặc Vân Hi như vậy làm anh tổng cảm thấy giống như là người của thế giới kia, “Vân Hi, đang suy nghĩ gì?”

Mặc Vân Hi quay đầu lại, nhìn Lăng Phong khẽ mỉm cười, “Nghĩ về trước kia, có ông lão, mỗi khi đến thanh minh trước hoặc sau tiết cốc vũ, sẽ hái một ít hoa đào, cùng câu kỷ làm rượu hoa đào, rượu đó màu phấn hồng trong veo, phi thường tốt cho cơ thể, ngay cả trẻ con cũng có thể uống.”

“Hoa đào? Vậy anh lạc này cũng có thể chứ?” Lăng Phong tỉnh tề không hỏi đến ông lão mà Mặc Vân Hi đã nhắc đến rất nhiều lần kia, tư liệu anh điều tra được căn bản không có người này, nhưng người này tựa hồ Mặc Vân Hi cực kỳ quen thuộc, anh đang đợi, chờ Mặc Vân Hi có thể chủ động nói cho anh biết hết thảy.

“Ân, tôi cũng thấy anh lạc này cùng thù hoa rất giống.” Đưa tay đón vài đoá hoa bay xuống, Mặc Vân Hi đưa lên mũi ngửi ngửi, “Không bằng chúng ta cũng thử nhưỡng rượu hoa đào xem sao.”

Mất hạnh màu đay trong suốt sáng ngời, nụ cười trên mặt thuần túy mà sạch sẽ, Mặc Vân Hi như vậy làm cho Lăng Phong có loại xúc động muốn ôm vào trong ngực, anh tựa hồ càng ngày càng thích thiếu niên này, “Được, ta giúp cậu.”

Mặc Vân Hi ngồi chồm hổm trên mặt đất, cẩn thận đem một vài nụ hoa còn chưa nở bỏ vào túi, lại đột nhiên cảm thấy đầu một trận đau đớn, một lực ý thức cường đại truyền đến, 【 ai? 】 cơ hồ là theo bản năng, lực ý thức của Mặc Vân Hi làm ra phản ứng.

【 Ngươi có thể nghe được ta? 】 một thanh âm hùng hậu truyền vào biến ý thức của Mặc Vân Hi.

【 Ông là ai? Ông ở đâu? 】 Mặc Vân Hi cảnh giác nhìn bốn phía, cuối cùng đem mục tiêu tập trung lên trên mấy cây anh lạc cao lớn ở xa xa.

【 Ngươi là nhân loại đầu tiên có thể nghe được thanh âm của ta, trên người ngươi có một loại năng lượng rất dễ chịu. 】 thanh âm hùng hậu nói.

Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn cây anh lạc, cậu cũng vẫn là lần đầu tiên có thể cùng thực vật... đối thoại? !

Lăng Phong cũng phát hiện Mặc Vân Hi không thích hợp, nhưng anh xác định bốn phía cũng không có dị động gì, “Vân Hi, cậu làm sao vậy?”

“Ngạch ~ tựa hồ, cái cây bên kia gọi tôi.” Mặc Vân Hi chỉ chỉ anh lạc, hàm hồ giải thích, “Tôi thấy đây giống như lần trước đuổi kịp cây kỳ lam tham kia, nó cũng không có ác ý.”

Lăng Phong hai mắt âm u nhìn chằm chằm cây anh lạc cách đó không xa, “Cẩn thận một chút, cây này rất lợi hại.”

【 Ngươi tốt nhất bảo thằng nhóc kia không nên phát ra địch ý, đồng bọn của ta tính tình không tốt lắm. 】 nói xong, Mặc Vân Hi cũng ần ần cảm giác được một cỗ ý thức thị huyết không dễ kiểm chế truyền đến.

“Phong, nó không có ác ý, ngài thả lỏng một chút, địch ý của ngài làm nó rất không thoải mái.” Mặc Vân Hi quay đầu nói với Lăng Phong, cũng chuyển cho anh một ánh mắt trấn an.

【 Ông có chuyện gì không? 】 Mặc Vân Hi cẩn thận hỏi, cây anh lạc này lực ý thức phi thường cường đại.

【 Nhóc con, ta muốn năng lượng trên người ngươi, ngươi tới gần chút. 】

Mặc Vân Hi bủn mủi, nghĩ cậu là đồ ngốc sao, muốn là có, 【 Ông nói lực ý thức trên người tôi sao? Vậy ông có thể cho tôi cái gì? 】

Sophie L’Oreal nói qua với cậu, lực ý thức là của cái thần tự nhiên ban cho người hành tinh Bellamy, có lực ý thức, người Bellamy có thể cùng bất cứ thực vật nào có lực sinh mệnh, lực ý thức trở thành bạn bè, rừng rậm chính là đồng bọn trung thành nhất của người hành tinh Bellamy.

Cây anh lạc trầm mặc một hồi, tựa hồ là ở tự hỏi, 【 nếu ngươi nguyện ý cho ta một chút năng lượng có mùi hương dễ chịu trên người ngươi, ta có thể cho ngươi quả của ta, đây là vật trân quý nhất của ta. 】 tuy rằng quả của nó phải gần 10 năm mới kết một trái, nhưng trên người nhân loại này có loại năng lượng dễ chịu làm cho nó kích động đến mức cành lá đều run rẩy, rất muốn có, giống như khát vọng đối với máu của ông bạn già đây đây của nó.

“Phong, quả anh lạc rất rất trân quý sao?” Mặc Vân Hi hỏi.

Lăng Phong hồi tưởng, “Tựa hồ chưa từng nghe qua anh lạc có thể kết quả, loại cây này một năm bốn mùa nở hoa, nhưng không ai gặp qua nó kết quả.”

【 Thằng nhóc không kiến thức, người bình thường dĩ nhiên không cơ hội nhìn thấy chúng ta kết quả. 】 thanh âm hùng hậu khinh thường nói.

Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, nếu không ai gặp qua, kia hẳn là rất hi hữu, hơn nữa cái cây này có thể cùng cậu ý thức đối thoại, căn cứ vào kinh nghiệm trong quá khứ, nó cấp bậc hẳn là rất cao, bất quá cậu đến nay còn không biết nó có phải thuộc loại được liệu hay không, có lẽ chỉ là thực vật cao cấp mà thôi.

【 Được, tôi đồng ý với ông. 】 Mặc Vân Hi không chút do dự đáp ứng, Sophie L’Oreal nói qua, lực ý thức có thể không ngừng nâng cao, tiêu hao còn có thể bổ sung lại, hơn nữa thực vật là thành thật nhất, người bạn đáng tin nhất, cũng không sợ nó sẽ nói dối.

Cậu chậm rãi đi đến chỗ anh lạc, Lăng Phong cũng cảnh giác theo sát phía sau Mặc Vân Hi, thời điểm chỉ cách trên dưới 10 thước, dây mây hội sinh của anh lạc bắt đầu xôn xao, một cỗ hơi thở huyết tinh thần nhiên tỏa khắp ở trong không khí.

【 Tôi không đi qua được, bạn của ông thật là đáng sợ. 】 Mặc Vân Hi cảm thấy cho dù dùng lực ý thức, cũng không thể làm cho dây mây đối hắn sinh ra hảo cảm.

【 Ông bạn già của ta không thích thằng nhóc phía sau ngươi, hơn nữa y tựa hồ ngửi thấy mùi máu, trên người ngươi có mang theo con mèo? 】

Mặc Vân Hi nghĩ, chẳng lẽ là rắn trong không gian? 【 có mấy con rắn cạp nong xanh, bất quá không thể đều cho y, tôi giữ lại còn dùng tới! 】

【 Chỉ là mấy con rắn cạp nong xanh, sao có thể so sánh với quả của ta, ngươi cho y mấy cái đó đi, y mặc dù linh trí không cao, nhưng coi như nghe lời ta. 】 thanh âm hùng hậu mang theo ần ần đặc ý, ông bạn già này, chỉ có ông mới có thể sử dụng.

Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, bảo Lăng Phong ở tại chỗ chờ cậu, lại lấy năm sáu con rắn cạp nong có đầu lớn nhất quăng qua. Dây mây cảm thấy mùi máu, tựa như vô số mũi tên nhọn cắm vào mấy con rắn thô lớn, rắn mất nước nhanh chóng khô quắt, dây mây cũng dần ần ần lộ ra một ít màu đỏ sậm, Mặc Vân Hi nhìn mà kinh hãi.

【 Ngươi không cần sợ, y sẽ không thương tổn ngươi, mau mau lại đây. 】 anh lạc thúc giục nói.

Mặc Vân Hi thấy dây mây còn đang hút máu rắn, liền nhẹ bước đi tới, Lăng Phong cảnh giác nhìn chằm chằm hướng Mặc Vân Hi, chuẩn bị tùy thời tấn công.

Mặc Vân Hi đưa tay xoa thân cây thô ráp, cây anh lạc giống như hưng phấn mà cành lá run lên, sinh mệnh lực mạnh mẽ chen vào biển ý thức của Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi cảm nhận được nó không có ác ý, cũng không có ngăn trở, nhắm mắt lại, nhìn kỹ bên trong biển tâm thức.

Trong biển ý thức một mảnh mông lung màu trắng, một củ khoai tây nhỏ tròn bóng giống như đang ngủ say im lặng nằm ở trung tâm, tản ra kim quang nhu hòa. Sinh mệnh lực màu xanh biếc của anh lạc như một cỗ gió mát, không ngừng quay chung quanh củ khoai tây nhỏ, cũng dần nhiễm một chút ánh sáng màu vàng.

Khoai tây nhỏ đang ngủ say hình như có sở giác, mơ hồ mở mắt, ngáp một cái, hử ~ hút một cái, đem một cỗ sinh mệnh lực màu xanh biếc hút vào trong cơ thể, kim quang bên ngoài cơ thể càng tăng lên, ngay cả sinh mệnh lực màu xanh biếc xoay tròn chung quanh nó cũng nhiễm màu vàng sáng lạn.

Mặc Vân Hi nhìn hết thấy phát sinh trong biển ý thức, kinh ngạc nói không ra nói lời, nó tròn mắt? ! Tuy rằng cậu đã thấy linh thức của Sophie L’Oreal, vật nhỏ kia tuy đã có tứ chi cùng cánh, nhưng Sophie L’Oreal nói linh thức của cậu vẫn là hạt giống, cần cậu không ngừng dùng ý thức lực tâm bổ dưỡng, cậu còn tưởng rằng phải thật lâu, mới có thể... Phá xác mà ra? Không nghĩ tới củ khoai tây bóng loáng này thế nhưng trực tiếp liền mở ra mắt!

Anh lạc thỏa mãn thu hồi sinh mệnh lực đã biến thành màu vàng xanh, quả nhiên anh hoa màu sắc càng trở nên diễm lệ, 【 Rất thư thái, điều này có thể làm linh trí của ta được nâng cao, sinh mệnh lực cũng càng tràn đầy, cảm ơn thăng nhóc nhà ngươi. 】

Mặc Vân Hi cũng mở ra mắt, 【 không cần cảm ơn, vậy trái cây đâu? 】 kỳ thật cậu cũng là người được lợi, linh thức của cậu tựa hồ cũng lớn lên, lúc này đang vui vẻ ở trong biển ý thức nhảy nhót phun bong bóng.

Cây anh lạc run rẩy run rẩy chạc cây, từ phía trên bùm bùm rơi xuống quả đào màu hồng nhạt. Mặc Vân Hi cẩn thận nhặt lên, cậu chưa bao giờ cảm nhận được cỗ năng lượng dao động nào dồi dào như vậy, bất quá... 【 trái cây cũng quá nhỏ đi. 】 Mặc Vân Hi oán giận, cây lớn như vậy mà chỉ rót xuống mấy quả đào nhỏ đến mức chỉ vừa đủ xuyên một chuỗi mít quả.

【 Thăng nhóc không kiến thức, 10 năm mới kết một quả đấy, cảm rồi mau đi đi. 】 anh lạc bất mãn nói, đây chính là ông cố gắng vài thập niên mới kết trái, thế nhưng bị thăng nhóc này ghét bỏ.

【 nga, cảm ơn ông, tôi gọi là Mặc Vân Hi, về sau lại đến chơi với ông. 】 Mặc Vân Hi cẩn thận đem trái cây thu vào không gian, đây chính là 10 năm mới kết một trái a, lại nhỏ như vậy, giấu trong đồng hoa rậm rạp, khó trách không ai phát hiện, cậu nghĩ khi trở về nhất định phải nghiên cứu một chút, căn cứ vào năng lượng dao động dị thường no đủ này để phán đoán, đây hẳn là thực vật rất cao cấp, bất quá là có phải được liệu không vẫn chưa thể xác định.

Lăng Phong thấy Mặc Vân Hi đi ra khỏi phạm vi công kích của dây mây, nhất thời tăng khẩu khí, “Thế nào? Có thu hoạch?”

“Ân, bất quá còn không biết có ích lợi gì, dù sao có giá trị là được.” Mặc Vân Hi cầm một khối trái cây đưa cho Lăng Phong xem

Lăng Phong lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng chưa thấy qua.

+++++

Buổi tối về đến nhà, Mặc Vân Hi phi thường mệt mỏi, cũng không có làm cơm, hai người mỗi người ăn một viên dinh dưỡng gọi là giải quyết bữa tối.

Lăng Phong như cũ đi lên phòng huấn luyện tinh thần lực trên lầu hai, tiến hành rèn luyện tinh thần lực mỗi ngày.

Mặc Vân Hi tắm rửa một cái, nằm ở trên giường, liền tiến vào biển ý thức. Nhìn có chút hoạt bát quá, linh thức loạn bính chung quanh, phi thường bắt mắt, tiểu gia hỏa này mới vừa mở mắt, đôi mắt thật to màu xanh biếc đáng yêu cực kỳ, chính là còn chưa có tứ chi, vẫn đang là mười phần bộ dạng khoai tây.

Tiểu linh thức nhìn thấy Mặc Vân Hi, phi thường hưng phấn, vẫn luôn đảo quanh vây quanh cậu, còn không ngừng dùng thanh âm nhuần nhu kêu, “Hi ~ rộn ràng ~” nó nghe người kia gọi chủ nhân như vậy.

Mặc Vân Hi sửng sốt, vật nhỏ cũng rất thông minh, “Ân, hẳn là cũng nên đặt cho nhóc một cái tên.” Mặc Vân Hi đau đầu nghĩ, cậu vốn không thích đọc sách, đặt tên chữ và vần, trong bụng thật đúng là không có kinh nghiệm về chuyện này, nhìn linh thức chớp đôi mắt sáng bóng nhìn cậu, “Ai ~ quên đi, nhóc vẫn gọi là khoai tây đi, rất tốt, vô cùng thích hợp với nhóc.”

Tiểu khoai tây vui vẻ nhảy nhót, chủ nhân cho nó tên, nó thực thích, một bên nhảy nhót một bên tinh tế hô, “Khoai tây ~ khoai tây.”

Mặc Vân Hi đột nhiên có loại cảm giác tội lỗi khi lừa gạt đứa nhỏ thuần khiết, không có việc gì, dù sao cũng chỉ có một mình cậu gọi.

“Khoai tây, nhóc có bao nhiêu lực ý thức?” Mặc Vân Hi tò mò hỏi, lực ý thức của cậu toàn bộ đến từ linh thức.

Tiểu khoai tây ngây thơ nháy mắt mấy cái, “Khoai tây ~ khoai tây ~ “

... Mặc Vân Hi buồn bực, “Ý thức lực có thể làm cái gì? Chính xác thì nhóc có thể làm những gì?”

Tiểu khoai tây nhảy nhót quanh Mặc Vân Hi, “Khoai tây ~ khoai tây ~ “

Ai ~ Mặc Vân Hi bỏ cuộc, xem ra nó còn không tính là rất thông minh, “Khoai tây, nhóc phóng thích chút lực ý thức cho anh xem”

Tiểu khoai tây chớp chớp ánh mắt, biểu tình nghiêm túc, nghẹn đủ khí, phốc ~ một cỗ năng lượng kim hoàng sắc từ phía dưới phun ra, nhất thời toàn bộ biển ý thức tràn ngập năng lượng sinh động dao động.

Năng lượng thoải mái ấm áp bổ sung cho biển ý thức của Mặc Vân Hi, làm cậu nhện không được phải than nhẹ ra tiếng, bất quá... Mặc Vân Hi nghiêm túc nhìn tiểu khoai tây, “Khoai tây! Nhóc có thể dùng phương thức khác để phóng thích lực ý thức không?” Mãi đan, điều này nhìn sao cũng giống như là đánh rắm, không nên trách cậu quá tục, thật sự rất hình tượng.

Tiểu khoai tây ủy khuất lắc đầu, nó còn quá nhỏ, còn chưa thể thu phóng lực ý thức tự nhiên được, chỉ có thể mạnh mẽ áp súc sau đó phóng xuất, chủ nhân là ghét bỏ nó quá ngu ngốc sao, anh anh anh ~

Mặc Vân Hi vô lực rời khỏi biển ý thức, nhìn nhìn đồng hồ điện tử, kỳ quái, đã muốn 11 giờ hơn, Lăng Phong bình thường lúc này sớm đã tu luyện xong rồi, như thế nào hôm nay một chút động tĩnh cũng không có.

Lo lắng xuống giường, Mặc Vân Hi nhẹ nhàng đi đến phòng huấn luyện lực tinh thần, ghé vào trên cửa nghiêng tai nghe, bên trong không có một tia động

tinh. Lăng Phong đã nói với cậu, thời điểm làm huấn luyện tinh thần lực kiêng kỵ nhất bị quấy rầy, cho nên cậu đang do dự có nên gõ cửa hay không.

Một tiếng rên thống khổ truyền đến, Mặc Vân Hi bối rối mở cửa vọt vào trong, chỉ thấy Lăng Phong sắc mặt tái nhợt nằm trong khoang huấn luyện lực tinh thần, y phục trên người đã bị mồ hôi thấm ướt, lúc này biểu tình phi thường thống khổ, liên tục thở gấp từng đợt.

“Phong, ngài làm sao vậy? !” Mặc Vân Hi vội vàng chạy qua, thân thiết hỏi, Lăng Phong bộ dáng suy yếu như vậy cậu chưa từng thấy qua.

Lăng Phong nhíu mày, chịu đựng từng trận đau đầu như búa bổ, “Không có việc gì, là chuyện tốt.”

“Chuyện tốt?” Mặc Vân Hi khó hiểu nhìn Lăng Phong, không ngừng dùng tay áo giúp anh lau mồ hôi trên trán.

“Àn, không nghĩ tới nhanh như vậy đã có thể đột phá cấp năm trung giai, chính là ta không có chuẩn bị, cho nên kinh mạch có chút bị hao tổn, tinh thần lực cũng cơ hồ tiêu hao hầu như không còn.” Lăng Phong suy yếu hướng Mặc Vân Hi hơi hơi gọi lên khỏe mỗi tái nhợt, không muốn cậu lo lắng.

“Ngài đột phá? ! Kia không cần đan dược sao?”

“Mỗi cấp trung giai chính là một cửa nhỏ, không cần đan dược, chỉ cần hảo hảo chuẩn bị là có thể nước chảy thành sông, bất quá lần này tốc độ đột phá quá nhanh, hơn nữa không có dấu hiệu gì, cho nên không có chuẩn bị đã mạnh mẽ tiến giai, bị chút thương nhỏ, đầu có chút đau mà thôi, nghỉ ngơi vài ngày sẽ không có chuyện gì.”

Lăng Phong không giải thích gì thêm, hiện tại trạng thái lực tinh thần của anh rất tệ, gần như khô kiệt, đây đối với một dị năng giả vốn đã quen tinh thần lực tồn tại mà nói, sẽ tương đối gian nan, tựa như hiện tại những cơn đau sẽ liên tục đến khi tinh thần lực khôi phục trên 30% mới có thể đình chỉ, này ít nhất cần thời gian ba ngày.

Mặc Vân Hi nhìn Lăng Phong biểu tình ảm đạm thống khổ, cậu hiểu Lăng Phong, nếu không phải phi thường thống khổ, thì sẽ không như thế này, ngón tay hơi lạnh ảm trên huyệt thái dương Lăng Phong, “Tôi giúp ngài mát xa.” Tuy rằng không biết có tác dụng hay không, nhưng chắc là sẽ thoải mái hơn.

Lăng Phong chậm rãi nhắm hai mắt lại, Vân Hi quan tâm làm anh thỏa mãn cực kỳ. Mặc Vân Hi bỗng nhiên nghĩ tới hiện tại biểu ý thức của cậu tràn đầy năng lượng âm áp, không biết có thể hay không thư hoãn đau đớn của Lăng Phong, liền chậm rãi thúc dục cỗ năng lượng sinh động này từ biểu ý thức tụ tập tới trên ngón tay.

Một cỗ năng lượng âm áp thoải mái từ tay Mặc Vân Hi truyền vào trong cơ thể Lăng Phong, Lăng Phong cảm giác tinh thần khô kiệt lực đang nhanh chóng tăng trưởng, không, cỗ năng lượng này so với tinh thần lực còn muốn tinh thuần hơn, nháy mắt liền giảm bớt đau đớn, hơn nữa làm ngũ giác dị thường thanh minh, giống như hồ quán đình bình thường.

Tuy rằng kinh ngạc, nhưng Lăng Phong vẫn không hề động, lẳng lẳng mặc cho Mặc Vân Hi mát xa, anh đang cố gắng dẫn đường cho tinh thần lực của mình tiếp nhận cỗ năng lượng thần kỳ kia. Hai mươi phút sau, Lăng Phong cảm thấy tinh thần lực của mình đã tràn đầy tới trạng thái bão hòa, tựa hồ ảm có xu thế phá quan.

Nhưng Mặc Vân Hi bên này lại không quá tốt, đã dần hiện ra vẻ mệt mỏi, cộng thêm hai lần tiểu khoai tây phun không ra cái gì, héo ba ba nằm úp sấp trong biểu ý thức Mặc Vân Hi, “Hi ~ rộn ràng ~ “

Mặc Vân Hi nhắm mắt lại, tiến vào biểu ý thức, đau lòng vỗ về nhóc con kia, thẳng đến khi nó tựa hồ mệt mỏi mà thiếp đi, mới mở mắt ra, “Phong, cảm giác tốt hơn không?”

Lăng Phong mở mắt, kéo tay Mặc Vân Hi, sắc mặt tựa hồ hồng nhuận hơn rất nhiều, một đôi mắt đen lại thanh minh dị thường, một chút cũng không thấy thống khổ vừa rồi, “Ta hiện tại cảm giác phi thường tốt, tinh thần lực tồn hao đã bão hòa, hơn nữa tựa hồ đã muốn đạt tới trạng thái phá quan, chỉ cần điều dưỡng thân thể thật tốt, ta nghĩ trùng kích cấp 6 hẳn là không vấn đề gì.”

Mặc Vân Hi vừa nghe, ánh mắt nháy mắt sáng lên, cao hứng nói, “Thật tốt quá, chúc mừng ngài, Phong, ngài yên tâm, tôi sẽ giúp ngài làm được thiện, điều dưỡng thân thể, bằng thể chất của ngài hẳn rất nhanh sẽ tốt lên!”

Nhìn sắc mặt Mặc Vân Hi hơi có vẻ mệt mỏi, cùng bộ dáng cao hứng không kiềm chế được, Lăng Phong kéo Mặc Vân Hi lại gần bên cạnh người, nghiêm túc mà thật lòng nói, “Vân Hi, ta nghĩ chúng ta hẳn là nên hảo hảo nói chuyện.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

Nhìn bộ dáng Lăng Phong thực sự nghiêm túc, Mặc Vân Hi có chút luống cuống, cậu mơ hồ biết Lăng Phong muốn hỏi cái gì, chính là...

“Vân Hi, vừa rồi ta tiếp nhận tinh thần lực hẳn là đến từ cậu, ta hy vọng cậu có thể nói cho ta biết chân tướng, nếu như cậu tin lời ta.” Lăng Phong biết

Mặc Văn Hi che giấu một ít bí mật, tỷ như ác mộng làm em ấy không khống chế được, cũng tỷ như ông cụ rõ ràng không tồn tại nhưng em ấy lại luôn nhắc đến, đối với những điều này, anh hy vọng có một ngày Mặc Văn Hi có thể toàn bộ chính miệng nói cho anh biết, nhưng nếu em ấy không muốn nói, Lăng Phong cũng sẽ không miễn cưỡng, dù sao mỗi người đều có một ít bí mật nhỏ của riêng mình.

Nhưng chuyện này bất đồng, chuyện này nghiêm trọng hơn bình thường, phải biết rằng cho dù hiện tại có là liên bang, cũng không tìm ra một người có thể đem tinh thần lực chuyển sang cho người khác, giúp người khác trị liệu tinh thần lực bị thương, thậm chí là giúp người khác đề cao cấp bậc tinh thần lực, nếu chuyện này là thật, như vậy Mặc Văn Hi là người duy nhất mà anh biết có thể làm được như vậy, anh nhất định trước tiên hiểu biết chân tướng, mới có thể tận lực cố gắng bảo vệ em ấy tốt nhất.

“Tôi đương nhiên tin ngài, vốn, vốn chính là muốn nói với ngài, nhưng tôi cũng vừa mới biết được lực ý thức nguyên lai có thể dùng như vậy.” Mặc Văn Hi sốt ruột giải thích, cậu không muốn làm Lăng Phong hiểu lầm.

Cậu vốn cũng dự định đem chuyện của Sophie L’Oreal nói với Lăng Phong, nhưng còn chưa có cơ hội mở miệng, hơn nữa cậu không biết chuyện này có thể mang đến phiền toái cho Lăng Phong hay không, nhưng nếu như nói, trong dị thể này, còn có một người cậu có thể hoàn toàn tin nhiệm, vậy nhất định là Lăng Phong.

Nghe Mặc Văn Hi nói như vậy, biểu tình Lăng Phong cũng dịu đi, anh biết Mặc Văn Hi trên một số đại sự luôn sẽ cùng anh thương lượng, “Văn Hi, vậy cậu hiện tại có thể nói cho ta biết, lực ý thức của cậu là chuyện gì xảy ra không?”

“Àn, hôm nay đi gặp mẹ tôi mới biết được...” Mặc Văn Hi đem lời Sophie L’Oreal nói cậu, từ đầu chí cuối đều nói cho Lăng Phong, “Nhưng là thời gian rất gấp gáp, mẹ cũng không nói nhiều về cách dùng ý thức lực cho tôi, mà linh thức của tôi cũng vừa mới thức tỉnh, năng lực thấp phần hữu hạn, vừa rồi giúp ngài làm giảm bớt đau đớn, đã là cực hạn của nó.”

Lăng Phong cau mày tự hỏi, nếu đúng như lời Mặc Văn Hi, linh thức của em ấy mới vừa thức tỉnh, lực ý thức còn phi thường bạc nhược, mà vừa rồi nếu như có thể làm được đến loại tình trạng này, đã nói lên tồn tại một loại lực lượng còn mạnh hơn rất nhiều so với tinh thần lực, chuyện này nếu như bị lộ ra ngoài, đủ để cho mọi người lâm vào điên cuồng.

“Văn Hi, về sau loại chuyện này không thể lặp lại, vô luận là đối với bất luận kẻ nào, bao gồm cả ta, hơn nữa không thể để cho bất luận kẻ nào phát hiện cậu có năng lực này.” Nắm chặt tay Mặc Văn Hi, Lăng Phong thật lòng dặn dò.

“Chính là, ngài không phải nói có thể giúp ngài thăng cấp sao? Nếu, tôi...”

“Không cần, thăng cấp là chuyện của chính mình, nếu ngay cả tu luyện cũng phải mượn dùng lực lượng của cậu, ta đây còn có tư cách gì để bảo hộ cậu, hơn nữa chúng ta hiện tại đối với lực lượng này còn chưa đủ hiểu biết.” Lăng Phong nghĩ nghĩ, “Cậu nếu nói có thể dựa vào ý chí của mình kiểm soát việc phóng thích lực ý thức, hơn nữa liên bang cũng vẫn cho rằng lực ý thức của các cậu là một loại tinh thần lực siêu cao, ta đây nghĩ hiện tại hẳn là còn chưa có dụng cụ có thể phân chia ra ý thức lực cùng tinh thần lực, ta sẽ nghĩ biện pháp tìm một bộ dụng cụ tới để cậu thí nghiệm.”

“Ý của ngài là tôi có thể dùng ý thức lực?” Mặc Văn Hi hưng phấn hỏi, cậu lúc đầu còn uể oải, cho dù chiếm được ý thức lực so với tinh thần lực còn cường hơn, nhưng nếu luôn không thể sử dụng trước mặt người khác, vậy cậu cũng không thể học tập luyện đan, hoàn thành giấc mộng của cậu.

Lăng Phong gật gù đầu, “Tóm lại, trước hết ta sẽ nghĩ biện pháp tìm bộ thiết bị, cậu thử phóng thích một chút ý thức lực để thí nghiệm, nếu có thể giấu được máy móc, đạt tới một trị số tinh thần lực bình thường, ta có thể mang cậu đến cơ quan thí nghiệm tinh thần lực chính thức để làm đăng ký. Như vậy về sau cậu cho dù có biểu hiện một ít tinh thần lực, tỷ như lực tương tác thực vật, cũng sẽ không có vẻ quá mức kỳ quái, nhưng đối với giao lưu ý thức cùng truyền tinh thần lực, tuyệt đối không thể dùng trên người bất luận kẻ nào, hiểu chưa?”

“Àn, tất cả nghe theo ngài!” Mặc Văn Hi cảm thấy có Lăng Phong ở đây thật sự là quá tốt, anh ta sẽ giúp cậu an bài tốt hết thảy, chính bản thân cậu sẽ không phải động não suy nghĩ, huống chi là chuyện trọng đại như vậy, “Phong, nếu tôi có thể che giấu được dụng cụ thí nghiệm, vậy có phải về sau có thể học tập luyện đan hay không?”

“Àn, tóm lại cậu trước chờ ta lấy được dụng cụ rồi nói sau, hiện tại, đi ngủ trước!” Lăng Phong có chút đau lòng nhìn Mặc Văn Hi sắc mặt mệt mỏi, em ấy vừa rồi nhất định là mệt muốn chết rồi.

Tề Vũ kinh ngạc nhìn Lăng Phong, biểu tình không dám tin, “Phong, ngài nói ngài đã muốn đột phá đến cấp năm đỉnh cấp?”

“Àn, giúp tôi chuẩn bị vé đầu giá ở Versailles thành, tôi muốn đi tìm đan dược để thăng lên cấp sáu.” Lăng Phong nói.

Tề Vũ có chút nghi hoặc, “Phong, vì cái gì không xin gia tộc? Trong gia tộc có quan hệ chặt chẽ với luyện đan đại sư, bọn họ sẽ cung cấp cho Lăng gia đan dược phẩm chất luôn luôn là thượng thừa. Hơn nữa đan dược cấp sáu, cho dù đầu giá, xuất từ tay đại sư cũng phi thường thiếu.”

“Lần này tiến giai quá mức đột ngột, hơn nữa thời gian rất ngắn, nếu xin gia tộc, nhất định sẽ khiến cho một ít người chú ý.” Lăng Phong trầm giọng nói, “Tôi hiện tại thực lực vẫn quá yếu, không muốn khiến cho quá nhiều người chú ý, chuyện này cậu nên lặng lẽ đi làm.”

Anh hiện tại phải tận lực điều thấp, ẩn dấu thực lực, lúc trước biểu hiện của anh nếu dùng thiên tài để hình dung, như vậy lần này tốc độ thăng từ cấp năm đến cấp sáu cơ hồ có thể nói là nghịch thiên, ở trong một gia tộc lớn chưa bao giờ khuyết thiếu thiên tài, nhưng nếu có một người thừa kế tư chất nghịch thiên mà lại chưa đủ cường, tin tưởng vô luận thế lực phương nào cũng đều thực nguyện ý bóp chết.

Hơn nữa lần này anh tiến giai, hơn phân nửa là bởi vì Mặc Văn Hi, vô luận là ngày thường dùng được thiện cải thiện thể chất, hay là ý thức lực, đều là phải cực lực che giấu, anh không cho phép chuyện gì ngoài ý muốn có thể liên lụy đến Mặc Văn Hi phát sinh.

Tề Vũ đại khái cũng hiểu được dụng ý của Lăng Phong, “Cậu yên tâm, tôi sẽ lo liệu một vé nặc danh VIP cho cậu, mặt khác, lần trước cậu bảo tôi chuẩn bị rượu, tôi có mang tới mấy bình.” Nói xong, Tề Vũ từ trong không gian lấy ra năm bình rượu thanh tuyến đóng gói tinh mỹ đặt lên bàn, “Này đủ không?”

“Ân, chỉ cần có thể chuẩn bị, thì chuẩn bị nhiều một chút.” Nhớ tới bộ dáng Mặc Vân Hi đùa dai chuẩn bị ngâm rượu anh lạc cùng rắn cạp nong xanh, Lăng Phong không tự giác gọi lên khoe môi.

Tề Vũ ngẩn ra, đây là lần đầu tiên y nhìn thấy Lăng Phong cười tự nhiên đến như vậy, cho dù bình thường bất đắc dĩ phải xã giao, Lăng Phong cũng đều là một bộ mặt poker, cũng chỉ có thời điểm cùng y đơn độc ở bên nhau mới có thể thả lỏng một chút, nhưng mỉm cười lơ đãng như vậy, vẫn là lần đầu tiên, đôi mắt hẹp dài đào qua rượu thanh tuyến trên bàn, lại là bởi vì cậu ta sao?

“Nga, đúng rồi, cậu nghĩ biện pháp chuẩn bị một bộ dụng cụ thí nghiệm tinh thần lực mang lại đây, không cần tốt nhất, loại mà trạm thí nghiệm ở Versailles thành bình thường hay dùng là được, càng nhanh càng tốt.” Lăng Phong thật lòng dặn dò, “Việc này không thể để cho bất luận kẻ nào biết, dùng danh nghĩa của sở nghiên cứu, rồi nghĩ biện pháp chuẩn bị.”

“Được, tôi có thể hỏi nguyên nhân không?” Lăng Phong phải làm loại thí nghiệm này làm gì, loại thí nghiệm này chỉ dùng để thí nghiệm trị số dị năng thời điểm vừa mới thức tỉnh, sau khi dị năng vỡ giả thăng cấp, có thể tự mình cảm ứng cấp bậc tinh thần lực, đến giai đoạn nhất định sẽ không cần đo lại.

“Cậu hỏi nhiều quá.” Về chuyện của Mặc Vân Hi, anh sẽ không để cho bất luận kẻ nào biết, cho dù là tâm phúc như Tề Vũ cũng giống nhau.

Tề Vũ đứng dậy, cung kính nói, “Thực xin lỗi, tôi sẽ đi làm ngay.” Môi nhếch, là lỗi giác sao? Khoảng cách giữa Phong và y tựa hồ càng ngày càng xa, y không được tin nhiệm sao...

Bữa tối, Mặc Vân Hi tự mình bung lên một cái nôi đất nhỏ bề ngoài mộc mạc, nôi đất này là thời điểm cậu đi dạo chợ thuốc, trong lúc vô tình phát hiện ở cửa hàng bán công cụ chế được, lúc ấy bán thành phẩm đều rất nhỏ, lớn cũng chỉ to bằng cái bát, cái này là cậu dùng không ít tiền cố ý tìm người định chế, tiểu nhị kia còn khuyên cậu, không cần chuẩn bị quá nhiều nguyên liệu, nôi quá lớn sẽ lãng phí được liệu và vân vân.

Mặc Vân Hi mới vừa mở ra nôi đất, mùi thịt trộn lẫn mùi rượu tỏa ra, nước canh trong nôi có ba màu tinh tế, ngay cả Lăng Phong cũng không tự giác nuốt nuốt nước miếng, “Đây là cái gì?”

Mặc Vân Hi đắc ý cười rộ lên, “Rắn cạp nong xanh chúng ta mang về, tôi chọn con to béo, chưng cách thủy với măng xanh mùa đông cùng nấm bạch linh, vốn không có rượu vàng (rượu Thiệu Hưng), liền dùng rượu trắng thay thế, tuy có lo lắng không khử được mùi tanh, không nghĩ tới hiệu quả tốt ngoài ý muốn, thịt non mềm lại nhẹ nhàng khoan khoái, ngài nếm thử chút xem.”

Lăng Phong nhận chén canh rắn nhỏ Mặc Vân Hi giúp anh múc, người mùi khiến cho người ta ngón trở đại động, bình thường phương pháp nấu nướng nơi này đều là cơm Tây chiên nướng, cho nên loại thịt rắn này cơ hồ không ai ăn, cũng sẽ không có người đi đến động rắn cạp nong.

Lăng Phong múc một thìa bỏ vào trong miệng, chất thịt trơn nhẵn non mềm còn mang theo mùi rượu trong veo, phối với măng xanh mùa đông cùng nấm bạch linh một chút cũng không đầy mỡ, mỹ vị tiên hương, thật không nghĩ tới thịt rắn xấu xí này thế nhưng có thể ăn ngon như vậy.

“Ân, không tồi, về sau ta sẽ thường xuyên đi bắt một ít, dù sao cũng gần.” Lăng Phong vài hớp ăn xong canh rắn, lại tự mình múc thêm một chén nữa.

Lăng Phong chủ động muốn đi bắt rắn? Đây làm Mặc Vân Hi rất cao hứng, “Ăn ngon đi! Tôi đã nói với ngài rồi, rắn này toàn thân đều là báu vật, mật rắn, xương rắn, mà ngay cả da rắn cũng đều được. Canh rắn này phối hợp nấm bạch linh, ôn bổ hiệu quả tốt nhất, mùa đông ăn còn có thể kháng hàn, bắt quá hiện tại tuy rằng mới vừa đến mùa thu, nhưng ngài kinh mạch bị hao tổn, dùng để bồi dưỡng là phi thường tốt.”

Mặc Vân Hi nghĩ trước kia ở trên địa cầu, muốn ăn con rắn cũng không dễ dàng, đại đa số nơi hoang dã đều bảo hộ động vật, rắn này có thể sánh bằng viên cá dinh dưỡng.

Sau bữa cơm chiều, Lăng Phong ăn xong dạ dày ấm hồ hồ thỏa mãn nhìn Mặc Vân Hi ngâm rượu thuốc.

Chỉ thấy Mặc Vân Hi đầu tiên là tìm một cái bình thủy tinh lớn, đem ba bình rượu thanh tuyến rượu trực tiếp đổ vào, ngoài ra đổ đầy một phần tư hai bình, hai bình này Mặc Vân Hi định dùng đến nhưỡng rượu hoa anh lạc.

Cậu trước tiên rửa sạch lượng hoa anh lạc bỏ vào bình rượu, sau đó lại thả một ít hồng mạn quả đã phơi khô, cuối cùng bịt kín miệng bình, “Đại công cáo thành, rượu hoa đào này, nga không, là rượu hoa anh lạc, nhiều nhất là một tháng sau là có thể uống ngay, cách làm lại là dễ dàng nhất, rượu rắn thì lại phải chờ tới mùa đông uống mới là tốt nhất.”

Đem rượu hoa anh lạc cẩn thận để vào giá đựng rượu, Mặc Vân Hi lấy ra một cái gói to đang uốn éo uốn éo, ngày hôm qua khi quay lại hang rắn thì có ý bảo Lăng Phong phóng điện giết ngắt mấy con rắn cạp nong con, “Phong, giúp một chút, giết ngắt chúng.”

Lăng Phong trù trù khoe miệng, “Không giết chết sao?”

“Con sống mới tốt!” Mặc Vân Hi chỉ huy Lăng Phong, “Đừng giết chết, đi đi, ngài cầm chúng đi rửa sạch, ân, dùng khăn sạch bên kia lau khô, không được để một chút nước nào.”

Lăng Phong vẫn là lần đầu tiên làm chuyện này, tuy rằng anh không sợ dị thú, nhưng loại rắn cạp nong xanh này xúc cảm lạnh lạnh trơn trơn khiến anh

nhú mảy, “Trục tiếp ném vào?” Lăng Phong hỏi.

“Ân ân, ném vào!” Mặc Vân Hi chờ Lăng Phong đem rắn bỏ vào bình, ngay lập tức đẩy lại.

Vài giây đồng hồ sau, rắn cạp nong con tỉnh lại, ở trong bình thủy tinh liều mạng vắn vẹo thân thể, nhưng chỉ kiên trì trong chốc lát, sau đó liền say ngã xuống đáy bình. Lăng Phong nhìn rắn con trong bình, canh rắn trong dạ dày có chút sôi sục, có lẽ anh nên lo lắng có còn muốn đi bắt rắn nữa hay không.

Đội sau khi rắn cạp nong thật sự say rượu, Mặc Vân Hi lại bỏ thêm một đoạn ngắn kỳ lam tham vào bình, một ít hồng mạn quả phơi khô cùng một loại dược liệu có được tính gần giống tên là Bạch Thuật, rồi một lần nữa bọc kín miệng bình, “Rượu rắn này, đối với phong thấp viêm khớp đặc biệt tốt, mùa đông uống tốt nhất, đối với người luyện võ như ngài cũng tốt lắm, khu hàn ẩm người.”

“Phong thấp? Viêm khớp?” Đây là bệnh gì?

“Ài, dù sao chính là tốt, chờ mùa đông uống ngài sẽ biết.” Mặc Vân Hi cảm thấy nói Lăng Phong cũng không hiểu.

Lăng Phong nhìn rắn cạp nong trong bình, anh thật là một chút cũng không chờ mong.

Ký túc xá giáo sư học viện Saint Ovendo, văn phòng giáo sư năm nhất ban D.

Người đàn ông tóc vàng một tay nâng má, một tay nhảm chán đảo chồng phiếu điểm trên bàn, “Ân?” Tay lật phiếu điểm ngừng lại, đôi mắt màu xanh lam như là phát hiện chuyện gì thú vị mà nhìn chăm chăm phần phiếu điểm này.

Đây là một chồng phiếu điểm thành tích cuộc thi giữa kỳ của học viện năm nhất ban D được học chuyên nghiệp, làm một chủ nhiệm lớp, Blaine thật sự rất không có trách nhiệm, trừ bỏ dạy bài chuyên ngành, những thứ khác trong chương trình học hẩn cơ hồ cho tới bây giờ đều không hỏi đến.

Cho dù có lão sư đến trách cứ, oán giận, hần cũng luôn lười biếng ứng phó, “Không như vậy, sao có thể là ban D chứ, ngài nói đúng không? Dạy một đám tinh anh ra thành tích tốt không có gì đáng giá để khoe ra, nhưng nếu ngài có thể dạy một đám cặn bã có thành tích tốt, mới đáng giá để kiêu ngạo, không phải sao? Học viện đã cho chúng ta cơ hội để biểu hiện tài hoa của bản thân, khiến cho chúng ta cùng nhau nỗ lực, lão sư thân mến!”

Mà điều này cũng trực tiếp làm Blaine vẫn nghĩ rằng Mặc Vân Hi kỳ thật là một học sinh ưu tú, chỉ là bởi vì nguyên nhân gì đó mà bỏ lỡ cuộc thi nhập học, cho nên mới lựa chọn bàng thính, nhưng hiện tại phiếu điểm trên tay hần tựa hồ hoàn toàn phá vỡ suy đoán của hần.

Mặc Vân Hi, năm nhất ban D (bàng thính)

【 Môn chuyên ngành 】 Dược học thực vật học (thu thập tài liệu) 90 điểm, Trụ cột chế được (thao tác chiết xuất dược liệu) 95 điểm, Dược liệu công nhận trụ cột 90 điểm, Dược nguyên lý luận khảo chứng 38 điểm.

【 Môn đại cương 】 Lịch sử phát triển liên bang 12 điểm, Địa lý các hành tinh liên bang 14 điểm, Ngôn ngữ liên bang 56 điểm, Đại số cơ bản 0 điểm.

Blaine xem xong phiếu điểm xuất sắc này, đồng một tiếng ghé trên bàn bất động, đại khái qua 1 phút, chỉ thấy hai vai anh ta bắt đầu run run, tiếp theo toàn thân bắt đầu không thể ức chế kịch liệt rung động, “Ha ha ~ ha ~, rất thú vị, thật sự là... Ha ha ~, rất có ý tứ!”

Ngẩng đầu, vuốt lại sợi tóc vàng có chút hỗn độn trên trán, lau hai giọt nước mắt trong đôi mắt màu xanh lam bởi vì cuồng tiếu mà có, Blaine mở ra máy thông tin gửi cho Mặc Vân Hi một thông báo nhỏ.

【 Sau khi công cộng khóa kết thúc, mời đến văn phòng giáo sư, nói chuyện về thành tích cuộc thi giữa kỳ — Blaine.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Lớp đại cương《Địa lý các hành tinh liên bang》, lúc này Mặc Vân Hi đang ngoan cường chiến đấu với cơn buồn ngủ. Nay cũng không thể trách cậu, giáo sư giảng về một đồng ngoại tinh cầu, đánh số hành tinh linh tinh gì đó, cậu nghe quả thực không khác gì thiên thư, lấy trình độ hiện tại của cậu cũng chỉ vừa vắn có thể nhớ rõ liên bang ngũ đại đế quốc cùng vị trí hành tinh, trước kia ngay cả trên địa cầu có mấy quốc gia cậu cũng không biết.

“Tất ~” máy thông tin rung rung, Mặc Vân Hi đột nhiên có loại dự cảm bất hảo, mở máy thông tin kiểm tra thư vừa nhận được ... Sau khi nhìn thấy câu nói chuyện về thành tích cuộc thi giữa kỳ, Mặc Vân Hi buồn bực, ngày này rốt cục cũng đến, từ sau khi cậu thi xong mấy môn đại cương kia thì bắt đầu như là đập địa lôi mà nơm nớp lo sợ, chờ nó khi nào thì nổ, nhưng Blaine tựa hồ một chút khác thường cũng không có, điều này làm cậu một đạo còn cho là giáo sư đã hoàn toàn buông tha cho bàng thính sinh là cậu này.

Sau giờ học, Mặc Văn Hi gửi cho Lăng Phong một bức thư kể rõ tình huống, sau đó mới vội vàng chạy tới ký túc xá giáo sư.

Văn phòng giáo sư Khoa được học năm nhất ban D, văn phòng giáo sư chủ nhiệm lớp đều là từng phòng độc lập, lúc này Blaine đang dựa vào lưng ghế dựa nhằm chán ngáp, nghe được tiếng gõ cửa, nhất thời lên tinh thần, điều chỉnh tốt tư thế ngồi, “Mời vào ~”

Mặc Văn Hi có quắp đứng trước bàn làm việc của Blaine, cậu vừa vào cửa, Blaine đã dùng một loại tầm mắt làm cậu sợ hãi mà nhìn cậu mỉm cười, nhưng vẫn không có chủ động mở miệng, bất đắc dĩ, Mặc Văn Hi bất chấp nói, “Giáo sư, về kiểm tra giữa kỳ lần này ...”

“Nga, đúng rồi, kiểm tra giữa kỳ.” Blaine như là vừa định nói đến chuyện này, từ trên bàn tìm ra phiếu điểm của Mặc Văn Hi, “Thành tích cuộc thi của em phi thường đặc sắc, môn chuyên ngành đều phi thường xuất sắc, nhưng ... môn đại cương không có một môn nào đạt tiêu chuẩn, tôi có thể hiểu đây là cậu đối với giáo sư tình hữu độc chung sao?”

Mặc Văn Hi buồn bực cúi thấp đầu, “Giáo sư, thực xin lỗi, em lần sau sẽ cố gắng.”

“Tôi ghét nhất nghe những lời này, em có biết cho dù chuyên ngành em thành tích phi thường tốt, nhưng chia bình quân lại kéo thành tích của lớp xuống không? Em đã quên lời tôi nói ngày khai giảng đầu tiên rồi sao?” Blaine chính thanh đạo.

Mặc Văn Hi vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy vị giáo sư nham hiểm này có biểu tình nghiêm túc như vậy, xem ra anh ta thật sự tức giận, chẳng lẽ thật sự phải lưu ban? Tối buồn bực chính là, Mặc Văn Hi tự mình hiểu rõ, cho dù đề cậu thi lại tám trăm lần, cậu cũng không thể đạt tiêu chuẩn, nhất là đại số, không nhận ra cũng không hiểu, môn khác còn có thể miễn cường gánh vác.

Thấy Mặc Văn Hi không nói lời nào, Blaine tiện đà thay đổi khẩu khí ôn hòa, “Như vậy đi, tôi cho em một cơ hội thi lại, em có thể cam đoan đạt tiêu chuẩn không?”

Mặc Văn Hi yên lặng lắc lắc đầu, “Không thể, ngôn ngữ liên bang cùng được nguyên lý luận có lẽ có thể.”

Nghe Mặc Văn Hi thành thực trả lời, Blaine thật sự là ghen cười đến mức rất khó chịu, ho nhẹ, tươi cười ôn hòa nói, “Kia như vậy đi, tôi vẫn luôn là một giáo sư khoan dung độ lượng, tôi nguyện ý cho em một cơ hội thêm điểm ngoại khóa, nếu em hoàn thành tốt, tôi có thể tiến cử em thăng cấp, thế nào?”

Mặc Văn Hi cảm giác hồ ly hướng cậu tung mỗi nhử, nhưng khiến cho cậu buồn bực chính là, biết rõ là mỗi nhử, cậu vẫn phải cắn, “Thầy nói thêm điểm ngoại khóa, là cái gì?”

“Thêm điểm ngoại khóa, đơn giản mà nói chính là học viên sẽ cống hiến vì học viện, có thể nhận được điểm thưởng nhất định, cơ hội này rất khó có được nha.” Blaine cười tủm tỉm nhìn Mặc Văn Hi, màu xanh lam trong ánh mắt lóe tinh quang.

“Cống hiến? Ngạch ~ em có thể làm những gì?” Mặc Văn Hi ngẩng đầu hỏi.

“Àn, tỷ như, làm trợ lý giáo sư, giúp giáo sư làm một ít công tác đơn giản, phải biết rằng đầu đề nghiên cứu của tôi, cống hiến đối với học viện là phi thường lớn, nhìn em thích môn chuyên ngành của tôi như vậy, thâu quyết định phân một phần công lao cho em.” Blaine cười đến càng dịu dàng, “Nếu không phải tôi cho em cơ hội lần này, lấy thành tích của em, nhất định sẽ bị lưu ban.”

Này rõ ràng là uy hiếp trắng trợn, không đáp ứng thì lưu ban? “Giáo sư, đầu đề nghiên cứu của thầy là?”

“Luyện đan, trong học viện ngoại trừ giáo sư Herman thì tôi chính là luyện đan sư cao cấp nhất nga.” Blaine nói, y tin tưởng không có một học viên thích được học nào có thể từ chối làm trợ thủ của một luyện đan sư cao cấp.

Luyện đan?! Thật tốt quá, Mặc Văn Hi nghe Blaine nói, cơ hồ là ngay cả tự hỏi cũng không có liền đáp ứng ngay, “Giáo sư, em nguyện ý làm trợ thủ cho thầy!”

“Tốt lắm, vậy từ hôm nay trở đi, mỗi tuần buổi chiều thứ 2 và thứ 4 em không có giờ lên lớp, em có thể đến nhà thực nghiệm số 3 phòng 502 tìm tôi, đó là phòng thí nghiệm riêng của tôi.” Blaine thuận tay đem địa chỉ phòng thí nghiệm gửi tới máy thông tin của Mặc Văn Hi, sau lại giống như lơ đãng hỏi, “Nga, đúng rồi, trình độ tinh thần lực của em như thế nào?”

“Ngạch, vừa mới thức tỉnh, còn chưa mạnh lắm.” Nói xong Mặc Văn Hi mở báo cáo thí nghiệm tinh thần lực của mình trong máy thông tin ra cho Blaine xem, sau khi luyện tập lặp lại thí nghiệm nhiều lần trong phòng thí nghiệm của Lăng Phong, đây là kết quả thí nghiệm tinh thần lực mà trung tâm thí nghiệm ở Versailles thành trả về vài ngày trước đó, cho thấy trị số tinh thần lực là 96, vì là trạng thái mới vừa thức tỉnh bình thường, cho thấy không thể phóng đại năng ra ngoài, là tiêu chuẩn thô chất của luyện đan sư.

Blaine chăm chú nhìn kết quả thí nghiệm của Mặc Văn Hi, “Àn, tuy rằng còn không có biểu hiện dị năng, nhưng tôi cảm thấy em hẳn là có dị năng hệ mộc, cho nên có lực tương tác với thực vật tương đối cao, về sau chú ý quan sát thêm, tóm lại em trước hết cứ làm trợ thủ của tôi đi.”

“Vâng, thưa thầy.” Mặc Văn Hi thu hồi máy thông tin, nhẹ nhàng thờ ra, xem ra không khiến Blaine hoài nghi.

Khi Mặc Văn Hi chạy tới canteen học viên, trong phòng ăn người rất ít, cậu liếc mắt một cái liền thấy bàn Lăng Phong ngồi, “Phong, chờ có lâu không?”

“Không bao lâu, giáo sư tìm cậu nói những gì?” Lăng Phong hỏi, anh vẫn cảm thấy giáo sư Blaine này không đơn giản, còn đặc biệt phái người đi điều tra qua, tra được chút thành tựu huy hoàng, tỷ như phát minh thuốc tinh thần lực hiệu suất cao có tác dụng giảm bớt mệt mỏi và bổ sung tinh thần lực, 28

tuổi thành công luyện chế ra xích đan cấp 7, trở thành luyện đan sư cấp 7 trẻ tuổi nhất trong lịch sử học viện Saint Ovendo vân vân, những thứ khác tỷ như bối cảnh xuất thân, lão sư là ai, có thể lực chống lưng hay không đều không tra được, phần tư liệu này đối với một luyện đan sư cao cấp mà nói hiển nhiên quá mức đơn giản.

“Giáo sư nói thành tích của tôi quá kém, mỗi tuần buổi chiều thứ 2 và thứ 4 làm trợ thủ của thầy ấy để thêm điểm ngoại khóa, bằng không sẽ lưu ban.” Mặc Vân Hi tuy rằng thực chờ mong có thể tận mắt xem quá trình luyện đan, nhưng đối với loại phương thức đe dọa này, vẫn rất khó chịu.

“Lưu ban? Cậu vốn là bằng thính sinh, cho dù không đạt tiêu chuẩn vẫn có thể tiếp tục bằng thính, cậu từ chối y, đi phòng giáo vụ xin là được.” Lăng Phong vẫn không muốn Mặc Vân Hi cùng người kia tiếp xúc quá nhiều.

Mặc Vân Hi vội nói, “Không cần không cần, kỳ thật tôi cũng rất muốn đi học luyện đan, cho dù nhìn xem cũng tốt.”

“Cậu đã muốn đi, vậy được rồi, bắt quá đừng quên những gì ta nói với cậu, mọi việc đều cẩn thận một chút.” Lăng Phong biết Mặc Vân Hi vẫn luôn muốn trở thành luyện đan sư, cho nên cũng không phản đối, nếu cứ tận lực đem em ấy giấu đi, cũng sẽ làm cho người khác hoài nghi.

“Àn, hôm nay là thứ 4, buổi chiều tôi sẽ đi hỗ trợ, ngài đi về trước đi.”

Lăng Phong suy nghĩ, “Ta buổi chiều đến phòng huấn luyện thể năng của học viện làm huấn luyện, cậu xong việc thì gửi thư cho ta, cùng nhau trở về.”

“Được rồi.”

“Thứ bảy này cậu đừng đi luyện tập cùng với Harvey nữa, ta đưa cậu đi chỗ này.” Lăng Phong dặn dò.

Mặc Vân Hi suy nghĩ, chiết xuất bộ phận được vật cậu đã luyện tương đối thành thực, thậm chí đã bắt đầu tự mình thử dựa theo tài liệu để phân phối điều chỉnh, chỉ là có vài chỗ còn cần chờ chương trình học giảng giải tỉ mỉ mới có thể hoàn toàn hiểu rõ, cho nên cũng không vội vã luyện tập, “Được, lát nữa tôi sẽ nói với mập mập.”

Buổi chiều, Mặc Vân Hi căn cứ tin nhắn Blaine gửi cho cậu tìm được nhà thực nghiệm số 3, đây là một tòa nhà nhỏ màu trắng độc lập, tổng cộng chỉ cao năm tầng, không thuộc tòa nhà thực nghiệm lớn mà các cậu sở dụng khi lên lớp, nhưng ở cửa chính lại bố trí phòng bảo vệ, hiển nhiên là nơi học viện rất coi trọng.

Mặc Vân Hi đi lên trước, bảo vệ liền ngăn cậu lại, “Học viên này, mời xuất trình giấy chứng nhận ra vào của em.”

“Em không có giấy chứng nhận ra vào, là giáo sư bảo em đến hỗ trợ.” Mặc Vân Hi giải thích.

“Xin hỏi là vị giáo sư nào?” Bảo vệ lễ phép hỏi, học viên Saint Ovendo cho dù là ban D, cũng có không ít người có bối cảnh hãn không thể trêu vào.

“Nga, là Blaine giáo sư.”

Cảnh vệ bấm số máy thông tin của Blaine, sau một phen xác nhận, đưa cho Mặc Vân Hi một cái thẻ chứng nhận ra vào tạm thời, “Đi qua cửa chính cùng cửa mỗi tầng lầu đều phải quét thẻ, Blaine giáo sư ở năm tầng 502 chờ em.”

Cảm ơn bảo vệ, Mặc Vân Hi dùng thẻ quét mở cửa chính đi vào thang máy, không thể tưởng được nơi này an ninh được bảo vệ nghiêm mật như vậy, mỗi tầng đều có một cánh cửa cần xác nhận thẻ mới có thể mở ra.

Thời điểm Mặc Vân Hi tìm được phòng 502, Blaine đang chuẩn bị dụng cụ, “Giáo sư, em tới rồi, em có thể giúp gì cho thầy?”

“Không không không, em trước đứng đó đợi một nữa, những dụng cụ này đều rất quý giá, em không nên đụng vào.” Blaine khom thắt lưng, một bên đem một vài chai chai lọ để vào vị trí thiết bị phù hợp, một bên đầu cũng không nâng nói.

Mặc Vân Hi bĩu môi, không cần là tốt nhất. Bất quá, dụng cụ nơi này thật là nhiều a, hơn nữa còn phức tạp hơn so với trong xưởng nhà Harvey, nhất định rất cao cấp, dù sao bộ dụng cụ luyện đan trong phòng thí nghiệm nhà Harvey kia chỉ có thể luyện chế đan dược sơ cấp dưới cấp 5, mà theo cậu biết, Blaine chính là luyện đan sư cấp 7.

Qua đại khái mười mấy phút đồng hồ, Blaine rốt cục điều chỉnh thử tốt dụng cụ, tóc dài màu vàng bị buộc đơn giản sau đầu, mặc đồng phục được sư màu trắng, Blaine cười khanh khách từ trong không gian lấy ra một tờ danh sách đưa cho Mặc Vân Hi, “Trên đây là dược liệu tôi cần dùng đến, nhiệm vụ đầu tiên của em chính là giúp thầy chuẩn bị những dược liệu này, đi theo tôi sang bên này.”

Mặc Vân Hi đi theo Blaine tới phòng cuối cùng của tầng năm. Đây là một kho dược liệu, mặt đất sạch sẽ cùng vách tường thuần trắng, một loạt dược quỹ bằng gỗ sắp xếp chỉnh tề, từng dược quỹ đều có rất nhiều ngăn kéo dạng ô vuông nhỏ, mặt trên viết tên dược liệu, loại dược quỹ này đối với Mặc Vân Hi mà nói thật sự là cực kỳ quen thuộc.

“Em trước dựa theo danh sách dược liệu này, lấy đủ những thứ tôi cần, bên kia có cân điện tử cùng giỏ dược, có vấn đề gì không?” Blaine mỉm cười hỏi han.

Dược quỹ quen thuộc cùng vị thuốc đông y làm cho Mặc Vân Hi có một chút hoảng hốt, giống như là về tới Cát Nhân đường, nghe thấy Blaine nói mới hồi phục tinh thần lại, “Không thành vấn đề, thưa thầy.”

“Ân, đây chính là dược liệu tôi muốn dùng để luyện đan, cần thận chọn, phân lượng cũng phải tinh chuẩn, chọn xong đến 502 tìm tôi.” Nói xong, Blaine liền xoay người rời đi.

Mặc Vân Hi sờ sờ dược quỹ bằng gỗ, nhẹ nhàng cười, “Ân, chính là loại cảm giác này, giống như trước đây.” Từ trong học bàn lấy ra giỏ dược, bắt đầu dựa vào danh sách mà bốc thuốc.

Đối với bốc thuốc, Mặc Vân Hi cũng không xa lạ, trước kia cũng thường xuyên ở hậu đường Cát Nhân đường hỗ trợ, hơn nữa lúc này còn có cân điện tử hỗ trợ, so với trước kia dùng cân đồng nhỏ thì tiện lợi hơn rất nhiều, chỉ là có nhiều dược liệu chưa quen thuộc, tìm có chút khó khăn.

Kéo ra một ngăn kéo nhỏ, bên trong chính là vỏ cây sam thất cần dùng. Loại dược liệu này Mặc Vân Hi chưa thấy qua, nhưng từ dao động năng lượng sung mãn kia thì có thể phán đoán, hẳn là dược liệu cấp bốn cấp năm. Mặc Vân Hi lấy một chút vỏ cây có năng lượng dao động tương đối mạnh, gửi người, lại liêm liếm, đại khái đã biết được dược tính cơ bản, hơn nữa nhờ trí nhớ trời sinh đối với dược vật, đem hương vị của loại dược này liệu nhớ kỹ.

Mỗi một chủng dược liệu, Mặc Vân Hi đều làm như vậy, cậu cảm thấy thú vị cực kỳ, hơn nữa thông qua phương thức này, cậu thậm chí còn dễ dàng nhớ được những dược liệu này, nếu đây là phương thuốc luyện đan, bất quá đây hiển nhiên chỉ là một phần của phương thuốc, dược liệu gửi ở nơi này cao nhất cũng chỉ đến cấp bốn hoặc năm, cấp cao tới đâu thì dược liệu sẽ không có.

Cách bốc thuốc Mặc Vân Hi nắm giữ tương đối chuẩn, cho nên chỉ trong chốc lát bảy chủng dược liệu đã được cân hoàn chỉnh, khóa kỹ cửa, mang theo giỏ dược nhỏ đi 502.

Blaine đang xử lý thuốc thử có chút chút kinh ngạc, đối với một sơ học giả mà nói, tốc độ bốc thuốc này cũng nhanh quá rồi, “Ân, để thầy nhìn xem em bốc đúng hay không.”

Blaine nhận danh sách, nhìn về phía giỏ dược nhỏ, “Ân... cô lan chi...”

“Ở chỗ này, 17g” Mặc Vân Hi chỉ một ô vuông trong giỏ dược.

Blaine có chút không thể tra xét thiêu mi, “... Mười nhật quý.”

“Ở đây, 26g”

“Vỏ cây sam thất?”

“Ân, này, 22g”

Ánh mắt màu xanh lam mang theo một chút ý cười liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi một cái, “Ân, không tồi, chọn lựa phẩm chất cũng đều rất tốt, đem dược liệu qua bên kia chiết xuất đi.”

Mặc Vân Hi mắt nhìn một bộ dụng cụ chiết xuất nhìn qua rất cao cấp cách đó không xa, “Em đến làm sao?”

“Đương nhiên, không phải em đã luyện tập đến mức quen thuộc thao tác chiết xuất rồi sao.”

Blaine đột nhiên nghĩ tới điều gì, “Đúng rồi, trong quá trình em chiết xuất có phát hiện cái gì không cùng đồng dạng hay không?”

Lời Blaine nói làm Mặc Vân Hi chợt nhớ đến dung dịch chiết xuất mang năng lượng dao động, bất quá cậu vẫn lắc đầu, “Không có.”

Blaine có vẻ có một tí thất vọng, “Không sao, em lại đây, tôi làm mẫu cho em xem”

Mặc Vân Hi đi theo Blaine đến trước bàn dụng cụ chiết xuất, Blaine nói, “Bình thường khi chiết xuất dược vật, chính là đơn thuần lấy ra tinh hoa của dược liệu, sau đó ấn theo tỉ lệ nhất định, trình tự, tình trạng nhiệt độ vân vân, phối hợp cùng nhau, là có thể chế tạo ra thuốc pha chế sẵn, cái này về sau trong chương trình học các em cũng sẽ được học.”

Mặc Vân Hi gật gù đầu, kỳ thật cậu đã bắt đầu thử dựa theo phương thuốc sưu tập trên mạng, điều phối thuốc pha chế sẵn đơn giản.

“Nhưng chúng ta hiện tại làm chính là luyện đan, biết bản chất của luyện đan sư cùng dược sư khác nhau ở chỗ nào không?” Blaine hỏi.

“Tinh thần lực, dược sư không cần tinh thần lực.”

“Ân, đúng vậy.” Blaine vừa nói một bên bắt đầu thao tác chiết xuất dược vật, chỉ chốc lát sau một phần mười dịch tinh hoa của nhật quý đã được chiết xuất tốt, động tác tương đối thuần thực, so với Mặc Vân Hi còn muốn nhanh hơn rất nhiều, “Như vậy trình tự chiết xuất em đều đã quen thuộc, phía dưới tôi muốn trong quá trình chiết thêm vào tinh thần lực, em có thể phóng thích tinh thần lực không?”

“Ân, có thể đơn giản cảm nhận được.”

“Tốt, việc em cần phải làm chính là đem tinh thần lực dồn vào trên tay, trong quá trình mỗi một bước thao tác đều phải khiến cho nó tham nhập vào, tinh thần lực có khả năng kích hoạt dược tính của dược vật rất tốt, tôi làm một lần, bất quá không thể nhìn thấy tinh thần lực.” Nói xong Blaine không thèm nhắc lại, thực sự tập trung tinh lực vào tay trong từng thao tác chiết xuất, trong chốc lát, mười nhật quý màu vàng nhạt được chiết xuất so với lúc này thoạt nhìn tốt hơn.

Blaine đưa ống nghiệm cho Mặc Vân Hi, “Em thử dùng tinh thần lực cảm thụ xem, hai loại dung dịch chiết xuất này bất đồng.”

Mặc Vân Hi gật gù đầu, tập trung tinh thần, thử phát ra lực ý thức mỏng manh. Kỳ thật cậu căn bản không cần làm như vậy, từ lúc nhận dung dịch chiết xuất Blaine đưa cho cậu, cậu đã cảm nhận được năng lượng dao động rất rõ ràng, giống như năng lượng dao động trong dung dịch chiết xuất thu được khi cậu cùng Harvey luyện tập, trong lòng cậu phi thường cao hứng, xem ra lực ý thức của mình trong trạng thái vô ý thức cũng có thể cảm nhận được năng lượng của dược liệu, mà hiệu quả cùng tinh thần lực không có gì khác biệt.

“Thế nào? Có cảm thấy khác nhau không?” Blaine hỏi.

“Àn, tựa hồ có chút khác nhau.” Mặc Vân Hi không biết nên hình dung như thế nào, sợ nói lậu.

Gật gật đầu, Blaine nói, “Em thử tự mình thao tác đi, tinh thần lực mới vừa thức tỉnh, phải rèn luyện nhiều, thứ này tiêu hao còn có thể bổ sung trở về, hơn nữa càng rèn luyện cấp bậc tăng lên càng nhanh, dù sao dược liệu nơi này đều do học viện cung cấp, em có thể từ từ luyện tập, không hiểu thì hỏi tôi, trong vòng nửa tháng sử dụng dược liệu, ăn theo phân lượng mà dùng tinh thần lực chiết xuất ra sản phẩm cho tôi là được.”

Kỳ thật Blaine cảm thấy trong nửa tháng chỉ có 4 cơ hội luyện tập, đối với một người thường vừa mới bắt đầu dùng tinh thần lực mà nói là rất miễn cưỡng, dùng tinh thần lực chiết xuất thành công toàn bộ những dược liệu này cơ hồ là không có khả năng, bất quá đứa bé này đã tạo cho y rất nhiều kinh hỉ, tỷ như y vừa rồi tuy rằng chưa nói gì, nhưng đứa nhỏ này chọn dược liệu đều tương đối chính xác, này đối với một dược sư bình thường mà nói đã rất khó làm được, hơn nữa cậu ta cư nhiên dễ dàng nhớ kỹ phương thuốc cùng tên dược liệu như vậy, thật là một tiểu gia hỏa đáng sợ, ha ha.

Mặc Vân Hi lấy ra một loại dược liệu, sau khi cẩn thận ước lượng phân đều các phần, bắt đầu chiết xuất. Không ngoài sở liệu, vừa cảm thụ đến dược liệu dao động năng lượng, lực ý thức trong biển ý thức lập tức giống như tỉnh lại, tự động chạy đến phối hợp chặt chẽ với ngón tay, hình thành một tuần hoàn năng lượng.

Mà bất đồng với lúc trước chính là khoai tây nhỏ trong biển ý thức. Lúc này tiểu gia hỏa không ngừng hấp thu năng lượng đến từ dược liệu, lại đem lực ý thức phóng xuất ra, khoai tây nhỏ cứ tuần hoàn như vậy, làm cho Mặc Vân Hi kinh hỉ phát hiện chẳng những năng lượng của dung dịch chiết xuất càng tinh khiết hơn, hơn nữa tinh thần của khoai tây nhỏ trong biển ý thức cũng tinh ranh hơn.

“Hi hi, khoai tây thích năng lượng, khoai tây muốn năng lượng, khoai tây phải lớn lên...” Nhóc con kia trong biển ý thức của Mặc Vân Hi hoạt bát nhảy nhót, làm nũng nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46

Chiếm được kết quả vừa lòng, Mặc Vân Hi cũng không quên lời dặn của Lăng Phong, vì thế thừa dịp thời điểm Blaine không chú ý tiến nhập biển ý thức, “Khoai tây, nhóc chỉ cần phóng thích lực ý thức như lần thí nghiệm trước là được.”

“Anh anh... Khoai tây thích năng lượng, khoai tây muốn năng lượng.” Khoai tây nhỏ rất không tình nguyện, nó thực thích năng lượng trong dược liệu vừa rồi, hấp thu loại năng lượng này có thể trợ giúp nó mau mau lớn lên.

Mặc Vân Hi trấn an sờ sờ đỉnh đầu tròn nhẵn của khoai tây nhỏ, “Khoai tây, nghe lời, chúng ta không thể bại lộ, chờ đến chủ nhật cho nhóc ăn no có được không?”

Khoai tây nghe được Mặc Vân Hi đồng ý, phi thường cao hứng, chớp chớp mắt to màu xanh biếc, “Hi Hi nói thật sao? Hi Hi cho khoai tây hút thật nhiều thật nhiều năng lượng?”

“Ừ, thời điểm không có ai cho nhóc hút thoải mái, ngoan ~” Mặc Vân Hi thực lý giải nguyện vọng muốn lớn lên của khoai tây nhỏ, trên một mức độ nào đó tâm linh của cậu cùng linh thức là giống nhau.

Khoai tây nhỏ vây quanh Mặc Vân Hi nhảy nhót hai vòng. “Huru ~” hút một cái, đem năng lượng màu vàng kim nhạt tràn ngập trong biển ý thức đều hít vào trong cơ thể, sau đó nghẹn đủ khí, “Phốc ~” phóng xuất ra nhất cô năng lượng vàng kim nhạt nhỏ, hướng về phía Mặc Vân Hi chớp chớp mắt to như là tranh công. “Hi Hi, 96, 96.”

Mặc Vân Hi biết nó nói chính là thí nghiệm lần trước ra trị số tinh thần lực là 96, cổ vũ vỗ vỗ khoai tây nhỏ, “Àn, không tồi, chủ nhật mang nhóc đi hút no.” Liên ra khỏi biển ý thức, nói thật, cho dù vì làm cho khoai tây từ bỏ loại phương thức phóng thích lực ý thức giống như đánh rắm này, cậu cũng rất chờ mong nó lớn lên.

96 trị số năng lượng tinh thần lực dùng hết rất nhanh, chỉ đủ làm ra hai phần dược liệu chiết xuất, những thứ khác Mặc Vân Hi thử mấy phần, đều giống tinh hoa dược liệu bình thường thì không lãng phí dược liệu thêm nữa, những dược liệu này vừa thấy liền biết phẩm tương đều là tương đối tốt, tuy rằng không phải cậu bỏ tiền, nhưng ông nội từng nói qua, lãng phí dược liệu là đáng xấu hổ, những thứ này chỉ dùng để chữa bệnh cứu mạng.

Mặc Vân Hi cảm thấy phần dung dịch chiết xuất đi tìm Blaine, thấy y đang chăm chú làm thao tác dung hợp thuốc vật tinh hoa, một bước này giống như thao tác dung hợp được vật bốn cậu sắp được học, cậu cũng đã thử luyện tập qua vài lần, nhưng nhớ tới Blaine nói từng trình tự luyện đan đều phải không chế gia nhập tinh thần lực, cho nên nhiệm vụ của cậu bây giờ là phải học cách vận dụng tinh thần lực (chém a chém).

Mặc Vân Hi nghĩ đến trong tiểu thuyết võ hiệp thường có nói đến vận công chân khí và vân vân đến trên mắt, có phải lực ý thức cũng có thể làm được như vậy hay không? Vì thế liền khiến khoai tây nhỏ phân ra một tia ý thức lực, khu động tập trung trên mắt, đồng tử màu đen dần nhuộm một tầng vàng sáng màu vàng nhạt, nguyên lai thật sự có thể!

Mặc Vân Hi hưng phấn mà nhìn Blaine dùng tinh thần lực dung hợp được vật, chỉ thấy một tia năng lượng màu trắng nhạt từ đầu ngón tay Blaine tràn ra, từ động tác quấy thăm thấu vào trong bình thuốc thử, cùng tinh hoa của vài loại dược vật trong bình cùng nhau xoay tròn, dần dung hợp trong đó, năng lượng màu trắng nhạt thủy chung vẫn duy trì cường độ cùng tốc độ vận chuyển như ban đầu, tựa như một con đường rất nhỏ lại liên miên không ngừng, điều này chứng tỏ Blaine đối với việc không chế tinh thần lực tương đối thuần thục.

Cho dù ý thức lực so với tinh thần lực thì tinh thuần hơn, thậm chí bởi vì có linh thức, phóng thích ý thức lực nhiều hay ít có thể tùy tâm sở dục, nhưng hiện tại Mặc Vân Hi vẫn là không làm được như Blaine, cậu hiện tại cũng chỉ là nhờ vào việc gắng sức học tập cùng với năng lực cảm ứng được liệu của bản thân để thao tác chiết xuất, nói khó một chút, cũng chỉ là một người trung gian mà thôi, không chế và vận vân cũng không hơn người khác là bao, cho nên Mặc Vân Hi ở trong lòng bắt đầu kính nể Blaine, không hổ là luyện đan sư cấp 7 thiên tài.

Khi dùng tinh thần lực thao tác dung hợp được vật cần tập trung tinh thần cao độ, cho nên Blaine thẳng đến khi thao tác xong, mới phát hiện Mặc Vân Hi đứng một bên chăm chú quan khán, ôn nhu cười, “Như thế nào? Nhìn trộm?”

“Như thế nào lại như thế, ngài vốn là thầy của em mà.” Mặc Vân Hi cười nói, thông qua thao tác vừa rồi, hiện tại hình tượng Blaine ở trong mắt cậu đã được tăng lên rất nhiều.

“Yêu, còn nói sẽ cố gắng, như thế nào, được liệu đều chiết xuất xong rồi?” Blaine nhìn ống nghiệm Mặc Vân Hi cầm trong tay.

Mặc Vân Hi đem ống nghiệm đưa cho Blaine, “Không, chỉ chiết xuất mấy phân này, bởi vì về sau cơ hồ không cảm giác được tinh thần lực, cho nên có luyện nữa cũng chỉ có thể lãng phí dược liệu.”

Nghe xong lời Mặc Vân Hi, Blaine có chút thương thức gật đầu, để làm một luyện đan sư tốt, đầu tiên phải biết quý trọng dược liệu, một luyện đan sư trưởng thành cơ hồ là dùng vô số dược liệu xây nên, “Àn, để thầy xem em thành công nhiều hay ít?”

“Ha ha ~ chỉ có ba phần, những thứ khác đều không có phản ứng với tinh thần lực.” Kỳ thật 96 tỷ số tinh thần cũng có thể làm hai phần, phần thứ nhất là cậu làm thí nghiệm, lại không muốn làm hỏng, hy vọng điểm chênh lệch này sẽ không khiến cho Blaine chú ý.

“Ba phần?” Blaine phóng xuất ra một chút tinh thần lực, dò xét vài ống nghiệm, “Ngô, coi như được thông qua, lần đầu tiên mà nói thì đã rất tốt rồi, em đi về trước đi, chờ thử ba lại qua đây làm phần còn lại.”

Thấy thái độ Blaine không nản không nhạt, Mặc Vân Hi nhẹ nhàng thở ra, hơi hơi hạ thấp người, “Cám ơn thầy hướng dẫn, em đi về trước.” Lúc gần đi còn cẩn thận đóng lại cửa phòng thí nghiệm.

Chờ sau khi Mặc Vân Hi rời đi, Blaine từ trong hai hàng ống nghiệm rút ra ba bình, cẩn thận quan sát, lấy dụng cụ đo lường, “Àn, dược vật hoạt tính tương đối cao, sử dụng tinh thần lực để chiết xuất đều phi thường thành công, thật sự là nhóc con bất khả tư nghị.”

Lấy cấp bậc tinh thần lực vừa mới thức tỉnh của Mặc Vân Hi mà nói, có thể chiết xuất 2 phần tài liệu đầu ra đấy, cho dù mấy ngày nay tinh thần lực so với lúc thí nghiệm cao một ít, có thể đưa ra 3 phần cũng nằm trong phạm vi bình thường. Nhưng Mặc Vân Hi sơ hở một điểm, đối với một cái sơ học giả mà nói rất khó không chế tinh thần lực toàn bộ dùng cho thao tác mà không có chút lãng phí nào, tựa như từ một cái bình lớn rót nước vào bình nhỏ, chung quy cũng sẽ đổ ra ngoài.

Đôi mắt màu xanh lam tản ra ánh sáng hứng thú, thật sự là càng ngày càng có ý tứ, y tựa hồ phát hiện ra một thiên tài, suy nghĩ một chút, Blaine cúi đầu bấm máy thông tin...

Thứ bảy, nếm qua bữa sáng, Mặc Vân Hi nhìn Lăng Phong mặc một bộ chính trang từ trên lầu đi xuống có chút sững sờ, bên ngoài áo sơ mi màu trắng là tây trang màu đen, quần áo đặt may theo số đo, đường cong gọn gàng, làm cho Lăng Phong cả người thoát nhìn đều dị thường anh tuấn, “Ngạch, ngài đây là muốn đi đâu?” Mặc Vân Hi không xác định hỏi han. “Là chúng ta, cậu đi cùng ta.” Lăng Phong sửa lại, từ trong không gian lấy ra một bộ trường bào nguyệt sắc tinh xảo, được sư đều thích mặc loại này, chiều dài vừa vặn che khuất cái mông, nút thắt cùng cổ tay áo xù có thêu đường vân màu bạc tinh mỹ, nhìn qua giống như là lễ phục chính thức, “Đây là đồ của cậu, nhanh đi thay đi.”

Mặc Vân Hi có chút không rõ trạng huống, “Chúng ta? Đi tham gia hôn lễ?”

“Nhiều lời vô nghĩa, nhanh đi.” Lăng Phong đem lễ phục đưa cho Mặc Vân Hi, “Này, còn có mặt nạ.”

Nhìn mặt nạ tinh xảo kiểu che mắt trong tay, “Tôi biết rồi, là vũ hội hoá trang!” Thấy Lăng Phong không trả lời, Mặc Vân Hi coi như là anh ngầm thừa nhận, cao hứng lên lầu thay quần áo, cậu đã rất lâu không tham gia vũ hội, này đối với người luôn luôn ham chơi như cậu mà nói thì thật sự là buồn bực chết đi được, ngẫu nhiên thả lỏng một chút thì không thể tốt hơn.

Chờ Mặc Vân Hi thay xong quần áo xuống lầu, Tề Vũ đã tới đón bọn họ, cũng là một thân chính trang màu đen, thân hình không cao như Lăng Phong mà là cao ngất, phối với kính mắt, có chút cảm giác hào hoa phong nhã, “Vân Hi, đã thích ứng trường học chưa?” Tề Vũ trước cười hỏi thăm.

“Ân, rất tốt, Tề trợ lý cũng cùng đi? Thật tốt quá, nhiều người náo nhiệt!” Mặc Vân Hi cao hứng nói.

“Ha ha, Vân Hi chưa từng đi đấu giá đi, rất náo nhiệt.” Tề Vũ cười nói, đôi mắt hẹp dài màu nâu đảo qua lễ phục của Mặc Vân Hi, đây là Phong tự mình cho người ta định chế, đứa bé này mặc vào thì quả thật là một thiếu gia quý tộc, nhưng trong mắt Tề Vũ thì lại càng như là một con búp bê tinh xảo, không thể hỗ trợ cho Phong, bên người Phong cho tới bây giờ đều cần người có năng lực.

“Đấu giá?” Mặc Vân Hi nhìn về phía Lăng Phong, “Ài? Không phải đi vũ hội hoá trang sao?” Nhất thời có chút thất vọng.

“Đi nhanh đi, triển lãm buổi sáng sắp bắt đầu rồi.” Lăng Phong có chút mất tự nhiên thu hồi tầm mắt, đi ra cửa. Ngay vừa rồi khi Mặc Vân Hi xuống lầu, anh thật sự có loại cảm giác kinh diễm, bộ quần áo này làm cho Mặc Vân Hi có một loại khí chất tao nhã cao quý, đương nhiên là dưới tình huống em ấy không nói lời nào.

Trên đường, Tề Vũ giới thiệu cho Mặc Vân Hi về trận đấu giá ở Versailles thành, trận đấu giá này nổi danh ở toàn bộ liên bang, sẽ kéo dài một tháng, ba ngày thứ bảy trước tháng này, là ngày triển lãm vật phẩm đấu giá, người sở hữu vật phẩm đấu giá đều đã lần lượt mang đến triển lãm, cung cấp cho mọi người giám thưởng (giám định và thưởng thức) định giá, sáu ngày cuối tháng sẽ tiến hành thống nhất bán đấu giá.

Đấu giá ở Versailles thành là nơi hấp dẫn người ta nhất, đồ gửi trong này chưa bao giờ hỏi xuất xứ, trong đó không thiếu đồ có lai lịch bất chính gì đó, nhưng nếu cấp bậc đủ, cũng có thể tham dự bán đấu giá, mà người tham gia đấu giá, cũng đều là người tương đối có thân phận có địa vị, người bình thường cho dù lấy ra được tiền cũng không nhất định có thể biến thành tiền phiếu. Còn có một điều chính là người tham gia đấu giá không cần lộ diện, có thể匿 danh đấu giá, cho dù là ngày triển lãm cũng có thể mang mặt nạ ra vào triển hội, cái này thuận tiện rất nhiều cho những người xuất phát từ các loại nguyên nhân mà không muốn lộ diện giống Lăng Phong, hơn nữa cũng sẽ không có người biết hướng đi của vật phẩm đấu giá.

Mặc Vân Hi lý giải, mục đích Lăng Phong lần này đi đấu giá chủ yếu là tìm kiếm đan dược cấp 6 dùng để thăng cấp. Đan dược cấp 6 thuộc loại đan dược cao cấp, chỉ có luyện đan sư cao cấp mới có thể luyện chế, mà đan dược cấp bậc càng cao, xác suất thành công lại càng khó đảm bảo thành công. Cho nên nếu không có đường tin riêng, ở chợ trời có thể mua được ô đan cùng xích đan cấp 6 cấp 7 xác suất thành công trên dưới 70%-80%, hơn nữa cũng cực kỳ hiếm thấy. Nhưng ở đấu giá, ngay cả xích đan cấp 8 đều đã xuất hiện, nếu là đan dược cấp 6 thì ít nhất phải là xích đan trên cấp bậc mới có thể trúng cử, bất quá giá cả đồng dạng sang quý.

Phi xa màu bạc xa dừng giữa cửa chính hội triển đấu giá Versailles thành, bồi bàn cung kính tiến lên mở cửa xe, Mặc Vân Hi mang theo mặt nạ tinh xảo, theo Lăng Phong xuống xe. Tề Vũ ở cửa chính đưa thẻ thiếp vàng, nhận bằng số, ba người thuận lợi đi vào hội trường.

Toàn bộ trung tâm hội triển đặc biệt tốt thể hiện ra phong cách kiến trúc Châu Âu của Versailles thành, ngay cả bố trí bên trong triển hội cũng làm cho Mặc Vân Hi cảm giác như là nhà bảo tàng Louvre (tìm hiểu thêm: đây), có loại lỗi giác xuyên qua thời không.

Trong đại sảnh khu triển lãm đặt rất nhiều giá đỡ tinh mỹ, từng cái giá đỡ đều có nhân viên công tác chuyên môn, người mua cũng là các y quan chính thức, vô hình trung làm tăng lên cấp bậc triển hội. Mặc Vân Hi thành thật theo sát bên cạnh Lăng Phong, ánh mắt lại tò mò nhìn trái nhìn phải, cậu kính ngạc phát hiện, vật phẩm đấu giá nơi này bên cạnh rất nhiều sản phẩm công nghệ cao cùng tinh thạch trân quý, tài liệu, tác phẩm nghệ thuật, thậm chí còn có đồ cổ! Đương nhiên mấy thứ này Mặc Vân Hi thấy thế nhưng chỉ là đồ vật thông thường nhất trên địa cầu, tỷ như đồ sứ, ngọc khí, thậm chí còn có tranh chữ.

Một miếng ngọc bội dương chi bạch ngọc hấp dẫn tầm mắt Mặc Vân Hi, kéo kéo góc áo Lăng Phong, liếc đi qua. Nhân viên công tác cung kính đưa lên khăn ướt, Mặc Vân Hi buồn bực xoa xoa tay, cái này thật là, không phải chỉ là một khối ngọc cùng điển thôi sao.

Ngọc bội xúc tua ôn nhuận, mang theo một cảm giác mát lạnh nhu hòa, màu sắc trắng nõn như dương vĩ dầu bàn, là khối ngọc cùng điển từ liệu tốt nhất. Mặc Vân Hi nhớ tới trước kia ông nội yêu nhất bội ngọc, nói ngọc khí có thể dưỡng nhân, thông linh tính, nếu dưỡng được một khối ngọc tốt thời điểm mấu chốt còn có thể hộ chủ chấn tai. Ngay giữa góc bội khắc một gốc cây phong lan, chạm trổ tự nhiên giản dị, đường cong đơn giản lưu sừng, mặt sau ngọc bội dùng tự thể xinh đẹp có khắc một câu từ “Phật thổ sinh ngũ sắc hành, nhất hoa nhất thế giới, nhất điệp nhất Như Lai” (Lee: không hiểu gì luôn).

“Thích không?” Thấy Mặc Vân Hi cầm ngọc bội quan sát nửa ngày, Lăng Phong tiến lên hỏi.

“Ân, ngọc cùng điển từ liệu đặc biệt hiếm thấy, không có một tia tạp chất.” Mặc Vân Hi thuận miệng đáp.

“Vị tiền sinh này ánh mắt phi thường độc đáo, hiện tại bạch ngọc phẩm chất này đã vô cùng hiếm thấy.” Tuy rằng không biết cùng điển ngọc trong miệng Mặc Vân Hi là cái gì, nhưng nhân viên công tác vẫn là cung kính giới thiệu nói, “Ngọc bội này sẽ có buổi đấu giá vào buổi chiều thứ bảy cuối tháng, giá khởi điểm là ba trăm vạn đồng liên bang.”

Ba trăm vạn đồng liên bang?! Mặc Vân Hi nhanh chóng đem ngọc bội thả lại giá đỡ, cho dù phẩm chất cũng không tệ lắm, nhưng một khối nhỏ như vậy, thế nhưng đã ba trăm vạn, nếu đặt ở trên địa cầu phỏng chừng ngay cả ba mươi vạn đều bán không được, rất không có lời.

“Phong, chúng ta vẫn là trước giúp ngài xem đan dược đi.” Mặc Vân Hi nói.

“Được, đan dược cùng trang bị dị năng vũ giả đều ở tầng 2, đi thôi.” Lăng Phong liếc mắt nhìn ngọc bội kia, mang theo Tề Vũ cùng Mặc Vân Hi đi lên phòng triển lãm ở lầu hai.

Phòng triển lãm tầng 2 chuyên triển lãm vật phẩm dị năng võ giả, có vũ khí hoàn mỹ, trang bị phòng ngự cực cao, thậm chí còn có rất nhiều tinh hạch dị thú cao cấp, đương nhiên trong đó cũng có không ít đan dược cao cấp cùng thuốc được lực mạnh.

Tề Vũ vừa muốn hỏi nhân viên công tác đan dược triển lãm ở nơi nào, Mặc Vân Hi theo mùi vị đã lôi kéo Lăng Phong đi đến phòng nhỏ triển lãm đan dược. Nơi này triển lãm xích đan cơ hồ là thuần một màu, tuyệt đại đa số đều phiếm vàng sáng màu vàng, Mặc Vân Hi có thể dự kiến được là phẩm chất khá cao, lần trước ở buổi đấu giá đan dược ở Seterr thành, xích đan đấu giá không đến mười một mười hai viên, hơn nữa đều là cấp 5.

Mặc Vân Hi nhăn nhó cái mũi, chạy thẳng đến đài triển lãm cao nhất, tuy rằng không biết cấp bậc, nhưng cậu nghĩ được năng lượng dao động cực mạnh từ nơi đó.

Nhìn Mặc Vân Hi khẩn cấp hướng đài triển lãm đan dược cấp 8 chạy tới, Lăng Phong khòe môi chút cười, bắt đầu đi lách đầu, xem ra em ấy vẫn là thích nhất đan dược, đã hoàn toàn đem mục đích lần này tới quên sạch sẽ, bắt quả em ấy vui vẻ là tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

Trên bục nhỏ trong phòng, đặt một hộp đan bằng gỗ tinh xảo, trên hộp đan khảm ngọc trai nhiều màu, bên trong lẳng lẳng nằm một viên xích đan màu đỏ sậm. Đây là lần đầu tiên Mặc Vân Hi nhìn thấy đan dược cấp 8, hơn nữa còn là viên xích đan, so với đan dược cấp 5 xem qua lúc trước lớn hơn một vòng, tuy rằng màu sắc không phải đặc biệt điểm lệ, nhưng khó có được chính là mang một dải sáng màu vàng mỏng cực nhạt, chứng tỏ khóa đan dược cấp 8 này xác suất thành công trên 90%. Xác suất thành công trên 90% trong đan dược cấp 8 coi như là cực phẩm, không khó tưởng tượng người luyện chế viên xích đan này nhất định là một nhân vật khó lường cấp đại sư.

Mặc Vân Hi vừa định đưa tay, nhân viên công tác đứng bên liền tiến lên cung kính ngăn trở cậu, “Thực xin lỗi tiên sinh, dược đan không giống với đồ lưu trữ khác, cấm chạm đến, ngài có thể đứng gần quan sát.” Nhân viên công tác thấy cách Mặc Vân Hi ăn mặc, đoán đại khái là thiếu gia nhà nào đó theo học luyện đan, nghĩ rằng cậu cũng chỉ là thấy mới mẻ mới muốn sờ sờ, phòng chừng để cho cậu quan sát cũng không quan sát được gì.

Mặc Vân Hi nghe vậy xấu hổ thu tay về, kiểm tra đan dược gì đó, là không có ai đến sờ soạng, vì thế liền nhắm hai mắt lại, ghé sát vào hòm cẩn thận ngửi hương, một vị, hai vị, ba vị... Ân, tổng cộng có hai mươi hai vị thuốc, trong những đan dược cậu thấy từ trước tới nay thì viên này có phối phương phức tạp nhất. Trong đó cậu có thể phân rõ ra cũng chỉ có sáu vị, những thứ khác đều còn chưa thấy qua.

Nếu không thể đụng vào, Mặc Vân Hi chỉ có thể tới gần chút, kỳ thật cậu từ lúc tiến vào căn phòng nhỏ này liền cảm nhận được từ trên viên xích đan này phát tán ra dao động năng lượng, nhưng không thể giống lần trước tự tay phùng trừ đan dược thì khó có thể miêu tả rõ ràng hướng đi của năng lượng. Mặc Vân Hi tiến vào biến ý thức, khoai tây nhỏ cảm nhận được năng lượng dao động, cũng bắt đầu xao động, “Hi Hi, có năng lượng, năng lượng.”

Mặc Vân Hi có chút chút kinh ngạc, “Khoai tây, năng lượng đan dược nhóc cũng có thể hấp thu sao?”

Khoai tây nhỏ tiếc nuối lắc lắc cái đầu to, “Không thể, khoai tây chỉ có thể hấp thu năng lượng thực vật thiên nhiên.”

Mặc Vân Hi sờ sờ đầu khoai tây, “Không cần phải gấp, ngày mai liền mang nhóc đi hút năng lượng, khoai tây, nhóc nếu có thể cảm nhận được năng lượng của viên dược đan kia, có thể giúp ta làm hiện ra biểu đồ năng lượng không?” Mặc Vân Hi nhớ rõ Sophie L'Oreal có nói qua, linh thức có thể trong biến ý thức làm hiện ra rất nhiều thứ, tỷ như trí nhớ của chủ nhân, sự vật trong tưởng tượng của chủ nhân, hoặc là điều gì đó mà linh thức cảm nhận được.

Khoai tây nhỏ là lần đầu tiên nhận được nhiệm vụ khó khăn như vậy, chớp chớp mắt to giống như tự hỏi một chút, tiếp theo đó là nhắm hai mắt lại nằm úp sấp trong biến ý thức không nhúc nhích.

Mặc Vân Hi buồn bực, xem ra khoai tây cũng có lúc không công hiệu. Cảnh tượng trong biến ý thức dần xảy ra biến hóa, nguyên bản không gian một mảnh sương mù màu vàng kim mờ mờ, bắt đầu rõ ràng lên, khắp nơi giăng đầy loại năng lượng, lưu động hình thành một tuần hoàn có quy luật. Mặc Vân Hi liếc mắt một cái liền nhận ra đây là biểu đồ phân bố năng lượng đan dược, nhưng lại phát hiện bên cạnh dòng chảy của sáu vị dược liệu cậu đã thấy đều có hình vẽ một cây dược liệu nhỏ, chắc là linh thức cũng tương thông với trí nhớ của Mặc Vân Hi đi.

Bức vẽ năng lượng phi thường chặt chẽ, dòng chảy của hai loại hoặc ba loại năng lượng tập trung một chỗ, mặt khác mỗi nhánh đều có lưu lượng cùng tốc độ chảy giống nhau, hình thành một hệ thống tuần hoàn phi thường đều đặn, cơ hồ không có xung đột lớn, nhưng đối với Mặc Vân Hi hiện tại mà nói bức vẽ này có chút phức tạp, không tìm thấy manh mối nào.

“Khoai tây, trước nhớ kỹ bức vẽ này.” Mặc Vân Hi đánh thức khoai tây nhỏ nằm úp sấp bất động, khoai tây nhỏ mở mắt, biểu đồ năng lượng trong biến ý thức bắt đầu trở nên mơ hồ.

“Hi Hi, khoai tây nhớ kỹ, nhớ kỹ.” Khoai tây nhỏ nhu thuận nói.

“Ân, khoai tây lợi hại nhất, ngày mai mang nhóc đi hút năng lượng.” Mặc Vân Hi sờ sờ đầu khoai tây, rời khỏi biến ý thức, năng lượng dao động của viên xích đan này phi thường mạnh, nhưng làm cậu tiếc nuối chính là, từ nó không cảm nhận được sinh mệnh lực như lần trước, càng giống như một hệ thống máy móc vận tác nghiêm cẩn, không có loại tinh thần phấn chấn mạnh mẽ.

Bởi bàn nhìn hành động kỳ quái của Mặc Vân Hi thì phi thường hiểu kỳ, khó khăn chờ cậu mở to mắt, liền tiến lên nói, “Tiên sinh nếu có hứng thú với viên đan được cấp 8 này, thời gian bán đấu giá nó là buổi chiều thứ bảy tuần cuối cùng, giá khởi điểm là 2500W đồng liên bang.”

Mặc Vân Hi hít vào một hơi, này mới chỉ là giá khởi điểm mà đã cao như vậy? Lập tức lại lắc lắc đầu, “Cám ơn, tôi chỉ nhìn thôi.” Liền xoay người tìm Lăng Phong, lúc gần đi còn than thở một câu, “Tốt thì tốt thật, chính là quá mức máy móc.”

Bởi bàn buồn bực, “Cứng nhắc? Là nói mình sao?” Nghĩ thầm, hẳn tuy rằng ngay từ đầu liền nhìn ra Mặc Vân Hi sẽ không mua, nhưng vẫn thực tâm trách giới thiệu a, khách nơi này cũng thật khó phục vụ.

Cách đó không xa một lão giả xa lạ đang quan sát xích đan trên một cái bục triển lãm quay đầu lại, nhìn nhìn phương hướng Mặc Vân Hi ly khai, đi đến bục triển lãm cao nhất kia, bắt đầu quan sát viên xích đan cấp 8 này.

Mặc Vân Hi rất nhanh tìm thấy Lăng Phong cùng Tề Vũ, Tề Vũ lúc này đang cẩn thận quan sát đến một quả xích đan cấp 6 có đan văn, còn lại Lăng Phong là mặt không chút thay đổi đứng ở một bên.

“Phong, thế nào, có tìm được đan được cấp 6 không?” Mặc Vân Hi tiến lên hỏi.

“Ân, triển hội lần này cấp 6 tổng cộng có năm viên, trong đó có hai viên đan văn tốt nhất, Tề Vũ đang nghiên cứu.” Lăng Phong đáp.

“Tề trợ lý cũng là được sư sao?” Mặc Vân Hi tò mò hỏi, nhớ rõ lần trước nhắc tới Tề Vũ hình như là đệ năng võ cao cấp giả, cũng hiểu về đan được sao?

“Đúng vậy, tôi có ở xưởng được của Lăng thị một thời gian ngắn, học giám định đan cùng vài vị luyện đan sư, cho nên hiểu sơ.” Tề Vũ ngẩng đầu, cất kính lúp nhỏ dùng để quan sát xích đan vào túi áo, “Phong, hai quả này đều rất tốt, đan văn cũng rất đều đặn, tôi phỏng đoán hẳn là đều trên 93%, mà màu sắc khóa này tốt hơn chút.”

Kỳ thật Tề Vũ cũng chỉ là khiêm tốn, làm tâm phúc của Lăng Phong, chuyện liên lụy đến bản thân Lăng Phong, luôn luôn là y tự mình lo liệu, vì thế y dốc sức học tập, đầu chỉ là hiểu sơ, khả năng quan sát quả thực có thể đem so với được sư cao cấp.

“Vân Hi, cậu tới nhìn xem.” Lăng Phong chuyển hướng Mặc Vân Hi nói, anh biết năng lực cùng trực giác trời sinh với được vật của Mặc Vân Hi, cho nên rất muốn tham khảo kiến nghị của Mặc Vân Hi.

“Ân, được.” Mặc Vân Hi tiến lên quan sát viên xích đan màu đỏ tươi có đan văn đều đặn này, đan văn có màu vàng kim, phi thường khó có được, người đan hương, mười lăm vị thuốc, để cẩn thận, cậu lại vào biến ý thức, bảo khoai tây nhỏ vẽ biểu đồ năng lượng đan được, tính tế quan sát.

Lần này biểu đồ viên xích đan cấp 8 kia đơn giản hơn rất nhiều, nhưng phẩm chất nhánh năng lượng hiển nhiên không đều đặn bằng viên kia, chỗ giao nhau còn có xung đột nho nhỏ, nhưng lúc này toàn bộ biến ý thức đều có thể cảm nhận được một cỗ sinh cơ mạnh mẽ, Mặc Vân Hi nghĩ, chẳng lẽ là ra đan văn mới có sinh mệnh lực sao?

Mặc Vân Hi rời khỏi biến ý thức, đối Lăng Phong nói, “Viên xích đan này rất tốt, không phải nói còn có một khối vừa ý sao? Tôi muốn nhìn thêm.”

“Ồ bên kia, tôi đưa cậu đi.” Tề Vũ giành đáp trước, y vừa rời nhìn phương pháp Mặc Vân Hi quan sát được đan, rất kỳ quái, liền nhìn vài lần như vậy, vẫn luôn nhắm mắt lại, y là nghe nói một số luyện đan đại sư có thể thông qua tinh thần lực xem xét đan được, nhưng tinh thần lực Mặc Vân Hi vừa mới thức tỉnh trị số bình thường có thể sao?

Mặc Vân Hi đi theo Tề Vũ đi tới bục đặt một viên xích đan cấp 6 khác, lập lại động tác vừa rồi, một lát sau mở mắt, “Phong, tôi cảm thấy được viên này rất tốt, tôi rất thích mùi này.” Mặc Vân Hi nói, bởi vì có người ngoài, cậu cũng không nói ti mỉ, viên này tuy rằng màu sắc không bằng viên màu đỏ tươi vừa rồi, nhưng dùng được ít hơn, chỉ có mười hai vị, biểu đồ năng lượng cũng đều đặn hơn, sinh mệnh lực càng nhu hòa, dòng chảy năng lượng cũng không có xung đột rõ ràng, điều Mặc Vân Hi để ý rất đúng, cho dù được hiệu hơi yếu một chút nhưng sẽ giảm bớt tác dụng phụ mà thân thể phải gánh chịu xuống mức thấp nhất.

Lăng Phong gật gật đầu, “Tề Vũ, ghi nhớ số thứ tự của viên này cùng buổi đấu giá.”

“Chính là, Phong, màu sắc viên này không bằng viên kia, đan văn đều không sai biệt lắm, tôi cảm thấy ...” Tề Vũ còn muốn nói gì đó, kỳ thật y chỉ là không cam lòng chỉ bằng một câu của Mặc Vân Hi, hơn nữa còn là lý do rất buồn cười, Phong lại lựa chọn tin cậu ta.

“Nghe Vân Hi đi, cậu cũng nói viên này không tồi.” Lăng Phong nghiêng người nhìn Mặc Vân Hi, “Còn muốn đi xem cái khác không? Có một hay không?”

Mặc Vân Hi lắc đầu, “Không phiền lụy, đan được nơi này tôi đều muốn xem, còn có được liệu, đúng rồi, tôi còn muốn đi xem tinh hạch đệ thú cao cấp, gia tăng kiến thức.”

Lăng Phong sùng nịch vỗ vỗ đỉnh đầu Mặc Vân Hi, “Đi thôi, ta đi cùng cậu.”

Hai người vừa muốn xoay người rời đi, một lão già có chút béo liền tiến lại gần, dưới mặt nạ lộ ra trên cằm có một chòm râu màu trắng, tóc cũng là màu ngân bạch, đúng là vừa ông lão sau khi Mặc Vân Hi rời đi thì đến quan sát viên đan được cấp 8 kia.

“Anh bạn nhỏ này xin dừng bước.” Ông lão tiếu a a hướng Mặc Vân Hi nói.

Mặc Vân Hi nhìn nhìn ông lão, chưa từng gặp qua, “Người khỏe, tìm cháu có việc sao?”

“Ha ha, vừa rồi tôi cũng xem qua hai viên xích đan cấp 6 kia, cũng giống anh bạn này, cảm thấy màu sắc viên kia tốt hơn.” Lão già chi chi Tề Vũ, “Không biết anh bạn nhỏ này vì cái gì nói viên này tốt hơn?”

Mặc Vân Hi nhử mày nhìn ông lão, người này thật đúng là kỳ quái, hỏi cậu cái này làm gì, “Cháu chưa nói viên này tốt hơn, chỉ là đơn thuần thích mà thôi.” “Anh bạn nhỏ không cần hiểu lắm, tôi nhìn cách ăn mặc của cậu, hẳn là cũng học luyện đan, tôi cũng là luyện đan sư.” Ông lão tiếu a a nói, “Thấy có người không cùng quan điểm, nên muốn trao đổi một chút, này không phân biệt già trẻ, chỉ là người cùng nghề nói chuyện phiếm thôi.”

Nghe ông lão nói mình là luyện đan sư, Mặc Vân Hi cũng đối ông lão tôn kính hơn, “Lão tiên sinh, kỳ thật cháu chưa phải là luyện đan sư, chỉ là sơ học giả, tùy tiện nói lung tung, cháu chỉ là cảm thấy đan được bên này so với bên kia mùi thơm hơn, hương vị càng nhu hòa, ha ha.”

Ông lão nghe xong ha ha cười, “Thì ra là thế, nếu anh bạn nhỏ dựa vào trực giác, tôi chính là dựa vào kinh nghiệm, vậy chúng ta cũng chỉ có thể chậm rãi đối kết quả kiểm tra đo lường sau buổi bán đấu giá thôi.”

Sau khi cùng lão nhân cáo biệt, Mặc Vân Hi thấp giọng nói với Lăng Phong, “Thật là một ông lão kỳ quái.”

“Ồ trong này mọi việc đều cẩn thận một chút, không cần nói nhiều, có khả năng vào đấu giá sẽ không phải là người bình thường.” Lăng Phong nhắc nhở nói.

“Tôi biết, tôi sẽ giả ngu.” Không đợi Lăng Phong nói xong, Mặc Vân Hi đã hưng phấn chạy về phía một đài triển lãm.

Mà bên này, bởi bàn rất là buồn bức nhìn sau Mặc Vân Hi lại thêm một ông lão kỳ quái không ngừng vây quanh viên xích đan này để ngửi ngửi, chẳng lẽ đây là phương pháp xem xét đan được mới?

Lão già cũng thực buồn bức, dựa vào kinh nghiệm nhiều năm của ông, miễn cưỡng cũng chỉ có thể ngửi ra trong viên đan này mùi của vài vị thuốc, nhưng viên này với viên cấp 6 vừa rồi thật sự khác nhau không lớn, mà tiểu quý kia tùy tiện đã nói ra được chỗ thiếu hụt của đan được cấp 8 lão gia này làm, chỉ là trùng hợp thôi sao?

Đi dạo triển hội hơn nửa ngày, Mặc Vân Hi về nhà một chút cũng không cảm thấy mệt mỏi, ngược lại là cảm thấy mỹ mãn, lần này ở triển hội cậu tổng cộng thấy được gần hai mươi viên đan được cao cấp, phẩm chất tất cả đều là thượng thừa, cơ hội như thế quả thực quá khó có được, cái khác không nói, có khoai tây nhỏ trợ giúp, tất cả biểu đồ năng lượng của gần hai mươi chủng đan được này cậu đều nhớ kỹ, tuy rằng còn chưa biết sử dụng như thế nào, nhưng nhất định là rất hữu dụng.

Vì cảm ơn Lăng Phong dẫn cậu đi triển hội đấu giá, thời điểm cơm chiều, Mặc Vân Hi còn cố ý mở bình rượu ngâm tuyết chi mai (thực ra chỉ là rượu mơ thôi nhưng tớ không biết edit làm sao nên để nguyên), “Phong, ngài nếm thử chút rượu mơ này đi?” Mặc Vân Hi thay Lăng Phong rót rượu vào ly, chính mình cũng rót một chút.

Rượu mơ lộ ra một màu đỏ thanh thấu như hổ phách, thoát nhìn phi thường mê người, Lăng Phong nhấp nhấp ngậm nhỏ, vị chua chua ngọt ngọt hòa cùng màu rượu trong vắt xẹt qua đầu lưỡi, “Àn, không tồi.”

“Đúng không, rượu mơ này uống ngon nhất là vào mùa thu, không chỉ có thể kích thích dạ dày dưỡng nhan, còn có thể khu thấp an thần, hơn nữa tuyết chi mai cũng phi thường có ích cho việc khôi phục tinh thần lực, có thể chống mệt nhọc.” Mặc Vân Hi rất vừa lòng với rượu mơ lần này, ít nhất mùi vị không tệ, không chua lắm, “Phong, tôi muốn thương lượng với ngài chuyện này.”

“Àn? Cậu nói.” Lăng Phong một bên khế uống rượu vừa nói.

“Là như vậy, trong quá trình luyện tập tôi phát hiện linh thức của tôi có thể hấp thu năng lượng trong dược liệu, cho nên tôi muốn mua thêm một ít dược liệu.” Mặc Vân Hi suy nghĩ, “Bất quá cũng không tính lãng phí, tôi đã học xong phối phương tổng hợp dinh dưỡng đan cơ bản nhất, sau khi mua dược liệu để chiết xuất, có thể dùng để làm dinh dưỡng đan.”

“Chỉ có việc này?” Lăng Phong còn cho là chuyện trọng yếu gì.

“Àn... Có thể sẽ cần rất nhiều tiền, so với luyện tập bình thường thì dược liệu cần dùng nhiều hơn.” Mặc Vân Hi do dự nói, tuy rằng cậu không có tiền lương, nhưng lấy tiền của Lăng Phong, hơn nữa nếu khoai tây nhỏ thật sự muốn dựa vào việc này để lớn lên, khẳng định cần một số phí dụng lớn, Mặc Vân Hi vẫn cảm thấy có điểm bất bí người ta, nên nghĩ mình dù sao cũng nên tìm phương pháp kiếm tiền.

“Tiền trong thẻ phụ thuộc cậu tùy ý dùng, hết thì nói với ta là được.” Lăng Phong buồn cười nhìn Mặc Vân Hi ngượng ngùng, “Bất quá cậu làm được, vô luận là cái gì đều phải cho ta dùng, bao gồm về sau, nếu luyện thành đan được, thế nào?”

Mặc Vân Hi ngẩng đầu nhìn Lăng Phong nở nụ cười ôn nhu, “Thật vậy sao? Chính là tôi làm dinh dưỡng đan vị rất kém, không ăn ngon bằng của ngài.”

“Ngô, vậy cũng không thể lãng phí, coi như ta đầu tư, về sau viên dinh đường không cần bỏ tiền mua.” Nói xong, Lăng Phong liền bắt đầu thi triển vô ảnh thủ, bắt đầu ăn cơm.

“Ai... Đó là thịt của tôi, ngài đừng ăn hết a!” Không khí trên bàn cơm dần trở nên vui vẻ.

Chủ nhật, sáng sớm Mặc Vân Hi trước hết đi được thị chọn mua được liệu dùng để luyện tập chiết xuất cùng chế tác viên dinh dưỡng, cũng đã nói với Harvey cậu đến muộn.

Lúc Mặc Vân Hi ngựa quen đường cũ tiến vào xưởng được nhà Harvey trong cao ốc Opryland, mới vừa vừa ra khỏi cửa thang máy tầng 17, liền nghe thấy tiếng tranh cãi âm ỉ, trong đó một người hiển nhiên là Harvey.

Mặc Vân Hi chạy tới phòng thí nghiệm, tiểu mập mập đang cùng một đám nữ sinh xinh xắn cãi nhau âm ỉ, quản lý phòng thí nghiệm về mặt khổ tương đứng bên cạnh.

“Harvey, sao lại thế này?” Mặc Vân Hi tiến lên hỏi.

Harvey vừa thấy Mặc Vân Hi đến, bên ta thể lực lớn mạnh, nhất thời giọng càng lớn, “Vân Hi, cậu tới phân xử, phòng thí nghiệm này cuối tuần vẫn luôn là chúng ta dùng, hôm nay cô ta đến chiếm phòng, còn không nói lý như vậy!”

“Dụng cụ trong phòng thí nghiệm của tôi trực trực, đương nhiên cần dùng phòng khác, chậm trễ tôi luyện tập, cậu bồi thường được không!” Không đợi Mặc Vân Hi nói chuyện, nữ sinh kia liền lớn tiếng nói, đứng nhìn cô ta vóc dáng nhỏ, thanh âm thế nhưng rất ghê gớm.

“Cô đến luyện tập, chúng tôi cũng đến luyện tập, dựa vào cái gì phải nhường cho cô!” Harvey càng nói càng tức giận, đây chính là xưởng được nhà bọn họ, ở xưởng được nhà mình mà còn phải chịu con giận không đầu như vậy.

“Hừ, chỉ bằng các cậu? Luyện cũng phí công thôi, ban D có luyện tập như thế nào cũng chỉ có thể là rác rưởi, chỉ sợ ngay cả được sư cấp 2 cũng không thi đỗ được!” Cô gái dùng ngữ khí trào phúng nói, “Tôi ở chỗ này luyện tập, là chủ tịch đồng ý, thức thời thì mau tránh ra!”

“Phi ~ chủ tịch là ba tôi, cô muốn như thế nào?!” Nữ sinh này từ khi đến liền đều một bộ dáng tâm cao khí ngạo, chọc tức Harvey, hôm nay phải tính sổ với cô ta (chém chém chém).

“Ba cậu? Kia vừa lúc, ba cậu lúc thấy ba tôi cung kính lắm đó!” Nữ sinh lông mày giương lên, thần tình đắc ý.

Mặc Vân Hi nhìn trò khôi hài này sắp phát triển thành liều mạng, nghe mà đầu cậu đều to ra, cậu đã đáp ứng khoai tây nhỏ hôm nay sẽ dẫn nó đi hấp thu năng lượng, mắt nhìn quản lý viên ở bên cạnh chỉ lo lau mồ hôi, tám phần là chỉ nhìn chứ không can thiệp, liền tiến lên từng bước nói với nữ sinh kia, “Cái kia, cậu muốn luyện tập cái gì?”

Cô gái cau lông mày thanh tú, nhìn về phía Mặc Vân Hi, “Cậu là ai? Tôi làm chiết xuất cùng luyện tập tổng hợp.”

“Khụ, xin chào, tôi là Mặc Vân Hi.” Mặc Vân Hi lúc này cuối cùng cũng nhận ra cô gái này, đây không phải là cô bé lần trước từng muốn làm quen với Lăng Phong sao? Tên thì cậu không nhớ được, “Khụ, chúng ta đã từng gặp qua, nếu không nể mặt tôi, tất cả mọi người là bạn học, nơi này có hai bộ dụng cụ chiết xuất, chúng tôi hôm nay không luyện tập tổng hợp, dùng một bộ dụng cụ chiết xuất là được, bên kia cho cậu dùng, thế nào?”

“Ai gặp qua... cậu?!” Nữ hài rốt cục nhận ra Mặc Vân Hi, “A, cậu là... là người hầu của Lăng Phong!”

Mặc Vân Hi thái dương nổi lên gân xanh, “Ngượng ngừng, chúng tôi là bạn bè.”

“Nga, vậy sao, dù sao cậu cũng quen với Lăng Phong, là bằng thỉnh sinh kia.” Cô gái ngữ khí dụ đi rất nhiều, “Như vậy đi, tôi cho phép các cậu dùng một bàn dụng cụ chiết xuất, bất quá cậu phải đáp ứng tôi một điều kiện!”

Mặc Vân Hi giữ chặt Harvey đang muốn bảo nổi, “Nói đi, điều kiện gì?”

“Tôi muốn cùng Lăng Phong hẹn hò!” Cô gái khẽ nâng chiếc cằm khéo léo, kiêu ngạo mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48

“Nếu cậu sắp xếp giúp để tôi hẹn hò với Lăng Phong, tôi liền cho phép các cậu xài chung phòng thí nghiệm này cùng tôi.” Cô gái cho là Mặc Vân Hi không nghe hiểu, lại lập lại một lần.

Mặc Vân Hi vừa rồi là bị điều kiện kỳ quái này sét đánh, lúc này cuối cùng cũng kịp phản ứng, “Tôi chỉ là bạn của Lăng Phong, loại chuyện này tôi không thể thay anh ấy làm chủ, cậu đổi điều kiện khác đi.”

“Chính là, dựa vào cái gì cần cô ta cho phép! Đây là xưởng dược nhà tớ!” Harvey đã ở một bên gào ầm lên.

“Hừ, không đáp ứng, các cậu cũng đừng nghĩ luyện tập.” Cô gái mắt to hung hăng địa oan Harvey liếc mắt một cái, “Từ mập mạp, tôi cho cậu biết, đắc tội tôi, đừng nói cậu, ba cậu cũng đều không hay ho!”

“Cậu...” Harvey không phục vừa định tiến lên cùng nàng khắp cái, chủ quản phòng thí nghiệm vẫn luôn lau mồ hôi ở một bên vội vàng tiến lên kéo Harvey cùng Mặc Vân Hi, qua “Harvey thiếu gia, cậu cũng đừng chọc vào cô ấy, cha cô ấy là quân bộ, chúng ta đắc tội không nổi, hơn nữa chúng ta ở năng ba kia còn có đại ra.”

“Hừ, quân bộ rất giỏi a...” Harvey không phục nói.

Chủ quản lén lút cho Harvey nhìn tin tức trên máy thông tin của hắn, “Thiếu gia, chủ tịch đã nói, nghìn lần đừng chọc cô ta, nếu cô ta nói với cha cô ta, xưởng dược của chúng sẽ ta tổn thất lớn, các cậu về sau cũng đừng nghĩ luyện tập, tính ta cầu ngời, đây chính là ý của chủ tịch.”

Harvey liếc mắt máy thông tin của chủ quản, kia đúng là tin tức cha cậu gửi, không tình nguyện nói, “Tôi không hiểu chuyện buôn bán, bắt quá cậu ấy...” Vừa nói, một bên nhìn Mặc Vân Hi bên cạnh.

Mặc Vân Hi cũng nghe ra, cô nhóc kia bối cảnh lợi hại, cậu cũng không muốn khiến nhà Harvey gặp phiền toái, chủ yếu chính là nếu bởi vì chuyện này, về sau không có phòng thí nghiệm luyện tập cũng không tốt, “Tớ đến nói chuyện với cậu ấy một chút, cậu ấy gọi là gì?” Mặc Vân Hi thấp giọng nói.

“Nga, kêu Emily, năm nhất ban A.” Harvey đáp.

“Khụ, Emily đồng học, chúng ta thương lượng, vốn là đặc biệt muốn giúp cậu.” Mặc Vân Hi thấy ánh mắt cô gái sáng ngời, nói tiếp, “Nhưng là thực đáng tiếc, cậu đã thích Lăng Phong, cũng nên biết tính tình của anh ta, anh ta không phải sẽ nghe người khác sắp xếp, cho dù hiện tại tôi đáp ứng cậu, cũng là vô dụng.”

Cô gái nghe xong lời Mặc Vân Hi nói, nhất thời có chút nhụt chí, Lăng Phong đích thật là sẽ không nghe người khác nói, cô còn từng nhờ người của hệ dị năng chiến đấu hẹn Lăng Phong, đều thất bại, “Kia... Kia như vậy, mọi người đều biết các cậu giữa trưa thường xuyên cùng nhau ăn cơm, tôi cũng ăn cùng, như vậy là được rồi đi!”

Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, kỳ thật cùng nhau ăn một bữa cơm ở canteen học viên cũng không có gì, Harvey cùng Mark đều cùng ăn, chính là...

“Cậu là bạn tốt, nếu cậu ấy đáp ứng kết giao cùng tôi, cậu cũng coi như làm một chuyện tốt không phải sao?” Cô gái thấy Mặc Vân Hi còn có chút do dự, liền dùng một tư thái yếu điệu, ngọt ngào nói, “Coi như bạn bịu vì tôi một chút, nếu Lăng Phong không thích tôi, đối với cậu cũng không tổn thất gì.” Nếu không phải trước mặt Mặc Vân Hi là người duy nhất có khả năng tiếp cận Lăng Phong, cô mới sẽ không ăn nói khép nép cầu cậu ta như vậy đâu.

Nhìn cô gái thái độ chuyển biến 180 độ, nháy mắt từ Mẫu Dạ Xoa cuồng bạo chuyển thành tiểu loli ngọt ngào, Harvey cùng Mặc Vân Hi cả người run lên, nổi lên một thân nổi da gà, cô gái này tốc độ biến sắc mặt cũng quá nhanh đi.

Mặc Vân Hi nhìn Harvey mập mạp, lại nhìn nhìn vẻ mặt khẩn cầu của chủ quản phòng thí nghiệm, lại nói bình thường ông chú đối với bọn họ cũng không tệ lắm, “Khụ, cùng nhau ăn bữa cơm, tôi nghĩ là có thể, dù sao canteen học viên là tùy tiện ngời.”

Cô gái nghe xong cực kỳ cao hứng, vén mái tóc dài xõa tung vén ra sau tai, “Àn, vậy chuyện hôm nay tôi sẽ không nói cho ba tôi, dụng cụ bên kia cho các cậu dùng, đừng âm ỉ quá biết không? Thứ hai gặp ở canteen.” Nói xong, liền kiêu ngạo giống như một nàng công chúa, đi luyện tập ở dụng cụ bên kia.

“A phi~” Harvey khẽ gắt nói, “Có cái gì vui chứ, nếu con gái mà đều là loại đức hạnh này, tớ tình nguyện tìm anh em như cậu để làm bạn đời.”

“Àn.” Mặc Vân Hi không yên lòng đáp.

“...” Harvey mở to đôi mắt nhỏ, kinh ngạc nhìn Mặc Vân Hi, “Vân Hi, tớ nói đùa thôi, cậu cũng đừng tưởng là thật...”

“A? Cậu nói cái gì?” Mặc Vân Hi phục hồi tinh thần lại, “Ài, nhanh luyện tập đi, chậm trễ thời gian dài như vậy.”

Harvey bĩu môi than thở nói, “Cậu luyện đi, tớ nhìn, không có tâm tình.”

“Àn, được rồi, buổi chiều cậu luyện thêm đi.” Mặc Vân Hi vừa lúc muốn cho khoai tây nhỏ hấp thu năng lượng, cũng không chối từ, từ trong không gian lấy được liệu đã mua ra, bắt đầu ước lượng phân chia.

Harvey kéo ghế dựa, ngồi ở trên, nhằm chán nhìn Mặc Vân Hi thuần thực làm chiết xuất dược liệu, động tác lưu suồng tự nhiên, không có một chút thao tác dư thừa, thật sự rất khó tưởng tượng cậu ấy mới chỉ luyện qua vài lần như vậy, lại nghiêng đầu nhìn nhìn Emily bên kia, thiết ~ ban A cái gì, còn không lợi hại bằng một nửa Vân Hi.

Mà lúc này Mặc Vân Hi tựa hồ có chút không yên lòng, lời Emily nói làm cậu có chút không thoải mái, nếu bọn họ thực thành, kia... Chính mình có tính

là một chuyện tốt không đây? Không được, cô gái như thế không xứng với Lăng Phong, nếu Lăng Phong thật sự bị mê hoặc, nhất định phải hào hào khuyên anh ta!

Tuy rằng trong óc nghĩ loạn thất bát tao, nhưng thao tác tay của Mặc Vân Hi một chút cũng không bị ảnh hưởng, trình tự thao tác này tựa hồ đã trở thành một loại quán tính, mà trong biến ý thức khoai tây nhỏ nghĩ thấy hơi thờ ờ năng lượng, không đợi Mặc Vân Hi chỉ thị, đã tự động phóng xuất ra lực ý thức phối hợp với năng lượng được liệu, hình thành tuần hoàn năng lượng, bắt đầu hút.

“Uy, Vân Hi, Vân Hi?” Harvey hô, cậu không muốn quấy rầy Mặc Vân Hi luyện tập, nhưng nhìn cậu ấy tập trung tinh thần, một chút dấu hiệu dừng lại đều không có, “Nên ăn cơm, Vân Hi.”

“A?” Mặc Vân Hi lấy lại tinh thần, xấu hổ nhìn mười phần được liệu mới vừa phân ra đã chẳng còn thừa lại là mấy, thật là, cậu nghĩ cái gì vậy, một tia ý thức lực đảo qua hai hàng ông nghiệm chỉnh tề, hoàn hảo dung dịch chiết xuất đều thành công, cũng không biết khoai tây nhỏ thế nào.

“Uy, anh em, người phát cái gì ngốc đầu? Nên ăn cơm!” Harvey thúc giục nói, sáng sớm sinh một trận buồn phiền, hiện tại cậu ta đang muốn hóa bị phần thành sức ăn, đang đói.

“Nga, đã giữa trưa a.” Ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử, đã mười hai giờ rồi, “Cậu đi trước đi, tớ đem mấy phần này làm xong, tớ có dinh dưỡng đơn.” Mặc Vân Hi lấy ra một viên dinh dưỡng bỏ vào trong miệng.

“Đi, cậu luyện đi, tớ đi trước.” Harvey cũng đã quen, thời điểm luyện tập Mặc Vân Hi luôn là cái dạng này, ngậm lại có lẽ là ở cùng Lăng Phong thời gian dài, cần được cũng có thể lấy bệnh?

Mặc Vân Hi thấy Harvey đi ra ngoài, quay đầu lại nhìn nhìn bàn thí nghiệm bên kia, ừ, cái cô bé kia cũng không ở đây, liền cầm lấy tài liệu còn lại, bắt đầu tiếp tục thao tác chiết xuất, bất đồng chính là, lần này cậu lặng lẽ nhắm hai mắt lại, đi vào biến ý thức, “Khoai tây? Khoai tây?”

Trong biến thức một trời sương mù màu vàng, nồng độ năng lượng so với bình thường cao hơn rất nhiều, biến thành Mặc Vân Hi thoáng chốc tìm khắp nơi cũng không thấy khoai tây ở đâu.

Trong sương mù màu vàng, một khối tròn vo gì đó nhào vào trong lồng ngực Mặc Vân Hi, “Hi Hi, Hi Hi.”

“Ngạch ~ khoai tây?” Mặc Vân Hi cúi đầu nhìn khoai tây nhỏ tròn bóng trong lồng ngực, “Ài? Nhóc mọc cánh?”

Lúc này sau lưng khoai tây nhỏ mọc ra bốn phiến cánh hình tròn trong suốt, ục ục trong lồng ngực Mặc Vân Hi, thoát nhìn còn thấp phần non nớt, “Hi Hi, khoai tây trưởng thành!” Nhóc con dùng thanh âm nhuần nhu nói, vừa nói còn một bên khoe ra đôi cánh nhỏ cho Mặc Vân Hi xem.

Mặc Vân Hi cũng cao hứng ôm khoai tây, nhìn cánh nhỏ trên lưng nó, bốn phiến cánh tròn nhỏ còn vô cùng mềm mại, nếu nhìn kỹ, mặt trên còn có một tầng lông tơ màu vàng tinh tẻ, “Thật lợi hại, mới tới trưa nhóc đã mọc cánh, bất quá... Chẳng lẽ không phải nên mọc tay chân trước sao?”

“Hi Hi, khoai tây còn muốn càng nhiều càng nhiều năng lượng, mới có thể mọc ra tay.” Khoai tây thoát khỏi Mặc Vân Hi, cao hứng cao thấp vây quanh cậu.

“Đúng rồi, nhóc đều đã trưởng thành, bây giờ có thể làm cái gì?” Mặc Vân Hi nghĩ trò chơi súng vật tiến hóa đều có kỹ năng mới, khoai tây nhỏ có thể cũng có hay không? Khoai tây chớp chớp đôi mắt to màu xanh biếc, “Hút năng lượng, phóng thích lực ý thức, ngủ, lớn lên!”

Mặc Vân Hi vô lực gục đầu xuống, đơn giản mà nói, trừ bỏ phóng thích lực ý thức, nhóc chính là tên ăn hàng phải không?

Khoai tây lại nghĩ nghĩ, ừ, đúng rồi, nhóc bây giờ còn có thể bố trí biến ý thức, cho chủ nhân kinh hi! Khoai tây nhỏ chui vào trong sương mù màu vàng, chỉ chớp lát sau, sương mù bắt đầu tiêu tán, Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn cảnh tượng trong biến ý thức bắt đầu phát sinh biến hóa, đây là... Là phòng ăn nhà bọn cậu!

“Khoai tây?” Không gian hiện ra rõ ràng đầy đủ trước mắt Mặc Vân Hi, giống như đúc phòng ăn trong nhà bọn họ, “Vì cái gì đem nơi này biến thành phòng ăn?” Xem ra khoai tây đã có khả năng ở trong biến ý thức làm hiện ra không gian, ừ, coi như là có tiến bộ, bất quá vì cái gì là phòng ăn chứ?

Khoai tây nhỏ tranh công bay đến trước mặt Mặc Vân Hi, “Nói Hi Hi thích nhất, Hi Hi thích.”

“...” Mặc Vân Hi buồn bực, ai nói cậu thích nhất phòng ăn, làm như ai cũng là ăn hàng giống nhóc a! Bất quá... cảnh này như thế nào quen thuộc như vậy, ngọn đèn nhu hòa, khăn trải bàn ô vuông vàng nhạt, trên bàn còn có... ly rượu không?

Mặc Vân Hi tổng cảm thấy cảnh tượng này có chút quen mắt, nhưng lại không được tự nhiên đến nói không nên lời. Khoai tây oai đầu, Hi Hi không thích? Nga, đúng rồi!

Một thân ảnh cao gầy thon dài xuất hiện bên bàn ăn, Lăng Phong tùy ý mặc áo ngủ tơ tằm màu đen, tóc còn chưa khô hết, không biết khi nào thì hơn ly rượu đầy phân nửa chất lỏng trong suốt, uống một ngụm, ánh mắt nóng rực nhìn về phía Mặc Vân Hi, tiếng nói ám ách mỉa mai vang lên, “Vân Hi, rượu này hơi mạnh...”

Oanh! Mặc Vân Hi nghĩ tới, nhất thời khí huyết dâng lên, đây là phòng ăn đêm hôm đó, trời, nghĩ lại cũng là đêm cậu xấu hổ nhất! Khoai tây nhỏ một phen chen vào nháy mắt to chờ đợi khen ngợi, “Nhóc con chết tiệt, mau biến trở về cho ta!”

Khoai tây nhỏ oai đầu, không rõ Hi Hi vì cái gì đột nhiên tức giận?

“Vân Hi, ta giúp cậu...” Bên kia “Lăng Phong” còn cẩn thận làm hết phận sự nói xong lời kịch của mình.

Mặc Vân Hi xấu hổ giận dữ tóm cánh nhỏ non mềm của khoai tây lắc loạn một trận, “Mau biến trở về cho ta! Biến trở về!”

“Anh anh, Hi Hi thật đáng sợ.” Khoai tây ủy khuất cực kỳ, hừ một tiếng, cảnh tượng trong biển ý thức một trận chớp lên, biến trở về một mảnh sương mù màu vàng.

“Hừ, về sau không cho phép rình coi, buổi chiều không cho nhóc hút năng lượng, tự xét lại mình cho tốt.” Mặc Vân Hi quăng khoai tây nhỏ, thờ phỉ phi ra khỏi biển ý thức.

Thời điểm Harvey ăn uống no đủ trở lại phòng thí nghiệm, liền nhìn thấy Mặc Vân Hi mặt đỏ bừng đang ngồi nghiêng răng, “Vân Hi, cậu làm sao vậy? Không thoải mái?” Không phải là phát sốt chứ, xem mặt đỏ như vậy.

“Không, không có gì.” Mặc Vân Hi xấu hổ nói, “Buổi chiều chính cậu tự luyện tập đi, tớ có việc đi trước.” Dùng hộp bảo quản đem tinh hoa được vật chiết xuất cẩn thận bỏ vào không gian, liền vội vàng ly khai.

Ở cửa thang máy đụng phải Emily ăn com trở về, “Cậu không luyện tập?”

“Ừ, tôi đột nhiên có chút chuyện.” Mặc Vân Hi lúc này gặp cậu ta không biết làm sao, tâm tình càng hồng бет.

“Nga, cậu đừng quên chuyện giữa trưa thứ hai, canteen học viên.” Emily nhắc nhở nói.

“Đã biết.” Mặc Vân Hi chạy vào thang máy, rất nhanh nhấn nút đóng cửa, nói thực ra cậu hiện tại đã có chút hối hận.

Hừ, ban D quả nhiên chính là ba phút đồng hồ nhiệt độ (không hiểu luôn), Emily khinh thường nói, khi cô trở lại phòng thí nghiệm, nhìn thấy Harvey tay chân vụng về luyện tập chiết xuất, “Quả nhiên là phế vật.”

Lăng Phong cảm thấy hôm nay Mặc Vân Hi rất không thích hợp, từ lúc bắt đầu bữa tối vẫn luôn né tránh anh, hiện tại đi ngủ, cũng cuộn tròn nằm một bên đưa lưng về phía anh.

“Vân Hi, cậu làm sao vậy?” Lăng Phong lo lắng hỏi han.

“Không, không có gì.” Mặc Vân Hi hiện tại tâm tình thực phức tạp, đối với chuyện ngày mai, thời điểm cậu đối mặt Lăng Phong có điểm chột dạ, hơn nữa vừa nghĩ tới mình và Lăng Phong làm cái gì, bên kia khoai tây nhỏ đều có thể nhìn thấy, đã nói không được có bao nhiêu không được tự nhiên.

Lăng Phong mặt nhăn mày nhu, “Lại đây, cậu là gối ôm của ta.”

“Thực xin lỗi, hôm nay tôi ... linh thức thăng cấp, tôi hôm nay mệt chết đi, muốn nghỉ ngơi.” Mặc Vân Hi biết Lăng Phong không chịu từ bỏ, chỉ có thể tùy tiện tìm cái cớ.

Lăng Phong không nói gì, trực tiếp tắt đèn, trong phòng ngủ một mảnh tối đen, im lặng chỉ có thể nghe thấy tiếng hít thở của hai người.

Nhớ tới ngày mai, Mặc Vân Hi đột nhiên nghĩ đến, nếu Lăng Phong thật sự yêu đương, về sau bọn họ còn có thể ở chung như vậy sao? Tuy rằng cậu vẫn cảm thấy hình thức ở chung như vậy tựa hồ có điểm không đúng, nhưng cậu tựa hồ đã quen...

Mặc Vân Hi phiền lòng ngủ không được, đi vào biển ý thức, năng lượng màu vàng dày đặc đã bị khoai tây nhỏ hấp thu không sai biệt lắm, trong biển ý thức lại khôi phục một mảnh màu vàng nhạt sáng ngời nhu hòa. Khoai tây nhỏ rũ cánh nhỏ, ỉu xiu ghé vào trong góc, một bộ đáng đáng thương, làm Mặc Vân Hi buồn cười một hồi, này dù sao cũng là linh thức tương thông ý thức của cậu.

Khoai tây nhỏ ủy khuất xoay người, mắt to màu xanh biếc còn ướt át trong bóng, “Hi Hi, khoai tây lần sau không dám, Hi Hi không cần chán ghét khoai tây.” Linh thức bị chủ nhân chán ghét là đáng thương nhất.

“Lần sau còn dám trộm rình coi hay không?” Mặc Vân Hi cố ý nghiêm mặt, trầm giọng nói.

Khoai tây cái hiểu cái không nhìn Mặc Vân Hi, “Hi Hi, khoai tây là linh thức của Hi Hi, Hi Hi nhìn thấy thì khoai tây cũng có thể nhìn thấy.” Nó thật sự không rõ cái gì gọi là rình coi.

Nhìn khoai tây nhỏ bộ đáng ngây thơ, Mặc Vân Hi vô lực thở dài, ôm nhóc vào trong ngực, “Ài, quên đi, vậy về sau nhóc nhìn thấy... cái gì, coi như không thấy là được.”

Khoai tây nhỏ nhu thuận cọ cọ Mặc Vân Hi, “Về sau Hi Hi bảo khoai tây làm cái gì thì khoai tây làm cái đó, có được không?”

Nheo neọo mắt lông xù trên cánh nhỏ, “Được, tuần sau mang nhóc đi hút năng lượng, hôm nay ta cũng không nên phát giận với nhóc, thực xin lỗi.”

Khoai tây nhỏ lập tức hưng phấn lên, “Hi Hi không tức giận, thật tốt quá, hút năng lượng hút năng lượng.”

Mặc Vân Hi mỉm cười, nhóc con này căn bản cái gì cũng đều không hiểu, chính mình đây là làm sao vậy, cùng nó nóng nảy cái gì, “Đến, để ta nhìn xem bản lĩnh của nhóc, ừ... chuẩn bị suối nước nóng đến ngâm đi.” Mặc Vân Hi cố gắng tưởng tượng hình dáng suối nước nóng.

Khoai tây nhỏ chớp chớp mắt, lập tức ngẫm hiểu, biểu ý thức nháy mắt vụn vụn, dần dần rõ ràng, trước mắt đã là một suối nước nóng trong suốt sâu rộng tỏa ra hơi nóng, một vòng trắng sáng nhô lên trên cao, xa xa là dãy núi nhấp nhô, bên cạnh suối nước nóng là một gốc cây bạch mai bay lá tả vài đóa hoa, lọt vào màn bụi nước mịn mù.

“Chắc chắn, ý cảnh này, thật sự là quá thích hợp!” Mặc Vân Hi vỗ vỗ khoai tây nhỏ cổ vũ, khẩn cấp nhảy vào, sự ấm áp thoải mái kích thích cảm quan của cậu, thật sự là quá chân thật... Thờ ờ một hồi, giống như cái gì phiền não đều lập tức quên hết.

Thẳng đến khi hô hấp Mặc Vân Hi dần trở nên thư hoãn kéo dài, một đôi mắt tối tăm như sao mờ ra, cánh tay dài duỗi ra, đem người ngủ say kéo vào trong lòng, người đang ngủ say cũng theo thói quen hướng nói ấm áp nhích lại gần.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49

Thứ hai, học viện Saint Ovendo khoa được học năm nhất ban D.

Thấy Mặc Vân Hi phờ phạc đi vào cửa phòng học, Harvey liền đi tới, “Vân Hi, thế nào, chuyện đó cậu nói sao với Lăng Phong?”

Mặc Vân Hi lắc lắc đầu, “Không, không biết nói như thế nào.”

“Ài, không có việc gì, không phải mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm thôi sao.” Harvey biết Mặc Vân Hi đáp ứng việc này cũng là vì xưởng được nhà bọn họ, liền trượng nghĩa vỗ vỗ bả vai Mặc Vân Hi, “Yên tâm, giữa trưa anh em đi cùng cậu.”

Mặc Vân Hi suy nghĩ, nhiều người cùng không xấu hổ như vậy, liền gật gật đầu. Các tiết học từ đó cho tới trưa Mặc Vân Hi đều không tập trung nghe được, nghĩ nếu Lăng Phong không thích, khẳng định sẽ phát giận, mà nếu Lăng Phong thật sự thích...

“Vân Hi, cô gái kia xinh đẹp sao?” Thanh âm ôn nhu nhẹ nhàng hỏi.

“Được thông qua đi.” Mặc Vân Hi theo bản năng gật đầu, sau đó vừa lại cảm thấy không thích hợp, mạnh ngừng đầu, khuôn mặt tuấn tú của Blaine phóng đại ngay phía trên cậu, “Ngạch, giáo sư...”

Cả lớp cười vang, Blaine cười đến cực kỳ ôn nhu, “Xem ra Vân Hi cũng tới tuổi luyện ái rồi, muốn thầy trợ giúp không? Tương tự đơn phương cũng không tốt.”

“Không, không cần, không cần!” Nhìn Blaine thế này, Mặc Vân Hi đã cảm thấy sau lưng ứa ra khí lạnh, “Thực xin lỗi, giáo sư, em sẽ chăm chú nghe giảng bài.”

“Ừ, tốt lắm, sau khi tan học thì tìm tôi, tôi giúp em làm hướng dẫn về thời kỳ tuổi dậy thì.” Blaine cười nói.

“Ngạch, không cần, giáo sư, giữa trưa em hẹn bạn không thể đến muộn.” Mặc Vân Hi kiên trì nói.

Blaine nghe vậy, chọn mi tựa tiểu phi tiểu nhìn cậu, “Nga? Thật sự?”

“Báo cáo giáo sư, là thật, chúng em cùng nhau hẹn một người rất trọng yếu.” Mập mạp Harvey trượng nghĩa đứng ra.

Blaine sửa sang lại y phục được sư màu trắng, cười tùm tùm giống như tiểu mập mạp, bàn tay khớp xương cân xứng hướng Harvey, tiểu mập mạp sợ tới mức nhắm hai mắt lại, “Báo cáo giáo sư, em nói chính là thật sự!”

“Ừ, tốt lắm, thầy tin tưởng em.” Ngón tay nheo nheo thịt đỏ đỏ trên mặt mập mạp, a xúc cảm thật không tồi, “Kia Mặc đồng học, xin mời em buổi chiều sau khi tan học đến chỗ cũ tìm thầy, tốt lắm, tiếp tục học.” Lúc gần đi, Blaine còn có thâm ý khác liếc mắt nhìn mập mạp một cái, cậu sợ tới mức giật mình một cái.

Blaine quen nếp, toàn bộ chương trình học đều là ấn định theo thời gian giảng, nếu trung gian xảy ra chuyện gì, tỷ như giống hôm nay, như vậy cả lớp đều phải tan học muộn, thẳng đến khi nào nói xong mới thôi.

Cho nên chờ đến thời điểm ban Mặc Vân Hi tan học, Emily đã có chút không kiên nhẫn chờ ở cửa phòng từ sớm.

Hoa khô của năm nhất ban A hôm nay cư nhiên đứng ở cửa phòng học, này gây ra xôn xao không nhỏ, một số nam sinh lá gan lớn, thậm chí còn chủ động đến gần, nhưng cuối cùng tất cả đều mặt xám mày tro trở về, không có biện pháp, cô gái này không chỉ có xinh đẹp đáng yêu, bối cảnh của người

ta cũng lợi hại, bọn họ cho dù có giận, cũng không dám đắc tội cô ta.

Mặc Vân Hi cùng Harvey thu thập đồ đạc xong vừa ra phòng học, liền nghe thấy Emily không kiên nhẫn phàn nàn nói, “Mặc Vân Hi, cậu cũng thật chậm, tôi cũng chờ hơn nửa ngày! Nhanh lên nhanh lên!”

“Nga, kia cùng đi đi.” Mặc Vân Hi nhận mệnh đi về phía trước, không nhìn một đám ánh mắt hâm mộ ghen tị hận phía sau, cậu thật đúng là gấp xui xẻo mà.

Emily mắt nhìn Harvey đi theo sau Mặc Vân Hi, “Từ mập mạp, cậu đừng đi theo chúng tôi.”

“Cậu... Quên đi, tôi không chấp nhận với người kém hiểu biết, hôm nay tôi mời khách, tôi đương nhiên phải đi.” Harvey nói.

“Cậu mời khách? Ai cần cậu mời khách, đừng đi theo chúng tôi!” Emily tức giận trừng mắt Harvey, vốn một Mặc Vân Hi đã đủ đáng ghét, tại sao lại thêm một cái bóng đèn, không khí gì cũng mất.

“Hắc, ngày hôm qua cậu lại chưa nói tôi không thể đi, đúng không?” Harvey đung đung khuỷu tay Mặc Vân Hi, thấy Mặc Vân Hi gật gật đầu, đắc ý nói, “Hôm nay tôi làm chủ, cậu không vui thì đừng đi a.”

“Hừ!” Emily hất đầu, đằng đằng đi lên phía trước đầu tiên.

Harvey nghĩ, tình hình này, Lăng Phong bình thường đã đủ khủng bố, hơn nữa Emily, ngách, vẫn là nên tìm đệm lưng thôi, vì thế bấm số máy thông tin của Mark.

Lăng Phong một người ngồi ở canteen học viên, trên bàn đặt ly rượu tuyết chỉ mai, anh đã quen ban Mặc Vân Hi tan học không đứng giờ, bất quá khi anh thấy hai người cùng Mặc Vân Hi vào cửa thì nhủ may không dễ phát hiện.

Emily nhìn thấy Lăng Phong sớm nhất, nhanh chóng đi tới, ngọt ngào nói, “Lăng Phong đồng học, chúng ta lại gặp mặt, bạn còn nhớ mình không? Mình gọi là Emily, ở khoa dược học ban A năm nhất.”

Lăng Phong mặt không chút thay đổi nhìn Emily, lại nhìn Mặc Vân Hi cùng Harvey phía sau, “Sao lại thế này?”

“Là Mặc Vân Hi nói muốn cùng nhau ăn một bữa cơm!” Emily giành trước đáp.

Tầm mắt sắc bén đảo qua, Mặc Vân Hi cúi đầu, không dám nhìn Lăng Phong, anh ta hiện tại nhất định rất tức giận.

“Ha, ha ha, tất cả mọi người ngồi đi, hôm nay tôi mời khách.” Harvey thay Mặc Vân Hi giải vây nói, “Chúng tôi hôm qua gặp nhau khi đến luyện tập ở xưởng dược ba tôi, thật là tẩu xảo, đều là đồng học, đã nói cùng nhau ăn một bữa cơm, muốn ăn cái gì thì đừng khách khí, tôi mời khách.”

Emily dẫn đầu ngồi vào vị trí bên cạnh Lăng Phong, tươi cười ngọt ngào đáng yêu, “Phong đồng học, bạn muốn ăn cái gì?”

Lăng Phong liếc cô một cái, từ trong không gian lấy ra một bình thuốc nhỏ, đổ ra dinh dưỡng đan bỏ vào miệng, thẳng trừng mắt Mặc Vân Hi, không khi nhất thời có chút xấu hổ.

“Phong đồng học, bạn như thế nào lại ăn cái này a, mình biết đồ ăn canteen không hợp khẩu vị của bạn.” Emily từ không gian lấy ra một hộp bánh ngọt đóng gói tinh mỹ, “Bánh ngọt Sweet Berry, tiệm bánh ngọt tốt nhất thành Versailles, bạn ném thử chút xem.” Nói xong đem bánh ngọt đưa đến trước mặt Lăng Phong.

“Harvey đồng học, Mặc Vân Hi đồng học, phiền toái hai người các bạn đi mua cơm được không?” Emily dùng một loại ánh mắt các cậu thực cản trở liếc mắt nhìn bọn họ một cái, “Mình muốn một phần cá tẩm hương tiên là được, làm phiền các cậu.”

Harvey bĩu môi, lôi kéo Mặc Vân Hi vừa rồi không nói được một lời đi mua cơm, còn không tình nguyện than thở “Từ nữ nhân, Lăng Phong cũng không nhìn cô, hừ ~”

Thời điểm xếp hàng mua cơm, Mặc Vân Hi còn trộm nhìn về phía Lăng Phong bên kia, Emily luôn luôn nói gì đó, Lăng Phong chính là tao nhã tùy ý khẽ nhấp rượu, ngẫu nhiên một ánh mắt lia qua, Mặc Vân Hi liền vội vàng cúi đầu.

“Hắc, các cậu ở chỗ này nha, khiến tớ tìm nửa ngày.” Mark một đầu tóc hồng lại gần, nói với Harvey, “Thằng nhóc cậu mời khách sao không nói sớm, cho tớ một phần cơm thịt thăn tròn gói lớn.”

Harvey thấy Mark đến, nhất thời nhẹ nhàng thờ ra, “Tớ đây không phải cũng là vì Vân Hi sao, đi, muốn ăn cái gì tùy tiện chọn.”

“Vân Hi? Mặc Mặc làm sao vậy?” Mark tò mò tiến đến bên cạnh Mặc Vân Hi, “Như thế nào ừ ừ như vậy.”

“Lát nữa cậu sẽ biết.” Harvey bắt đầu dĩ nói, cậu sợ hiện tại nói với Mark, người kia tám phần sẽ chạy mất, cậu ta cũng là siêu sợ Lăng Phong, từ lần trước Lăng Phong tàn nhẫn hủy đi người máy kia, người này tựa hồ liền xuất hiện bóng ma.

Lúc mua cơm về, Emily thấy đội ngũ bóng đèn lại lớn mạnh, bất mãn liếc xéo Mặc Vân Hi một cái, lúc này và bầu không khí cô muốn quá chênh lệch, “Cậu là ai?” Emily nhìn về phía tóc hồng chướng mắt.

Mark không nghĩ tới trên bàn cơm còn có một tiểu loli mỹ nữ đáng yêu như vậy, cười hi hi lộ ra lưỡng khóa răng hổ nhỏ, tự giới thiệu nói, “Xin chào, ta là Mark, năm nhất ban B khoa người máy.”

“Nga.” Emily không có một chút hứng thú nào với Mark, hiện tại cô đang nghĩ phải làm thế nào để làm quen với Lăng Phong đây, “Phong đồng học, bạn uống rượu gì vậy a, thơm quá, có thể cho mình nếm thử chút không?” Nói xong liền dùng chờ mong ánh mắt nhìn về phía Lăng Phong.

“Không thể.” Lăng Phong lạnh nghiêm mặt đáp, anh không hiểu Vân Hi vì cái gì phải mời một nữ nhân đáng ghét như vậy lại đây ăn cơm.

“Anh ấy uống rượu dành cho dị năng võ giả, cậu không thích hợp.” Mặc Vân Hi xấu hổ giải thích.

Mark nhìn nhìn không khí kỳ quái giữa ba người bọn họ, kéo Harvey cúi đầu ăn qua một bên, nhỏ giọng hỏi, “Đây là cô bé cậu nói Mặc Mặc thích lần trước? Thế nào lại ân cần với Lăng Phong như vậy?”

“Khụ, lần trước là hiểu lầm, hiểu lầm, về sau giải thích cho cậu.” Harvey vội che miệng Mark, “Thành thật ăn cơm của cậu đi.”

Nhưng tuy bọn họ nhỏ giọng, Mặc Vân Hi không nghe được, không có nghĩa là Lăng Phong không nghe được. Lăng Phong ánh mắt tối sầm lại, nhìn Mặc Vân Hi cúi đầu bới cơm, lại nhìn nhìn Emily, anh nghĩ tới, nữ nhân đáng ghét này ngày khai giảng đầu tiên thì bọn họ gặp được, lúc ấy Mặc Vân Hi còn cho cô ta 90 điểm?

“Phong đồng học, bạn buổi chiều sau khi tan học có chuyện gì không?” Emily từ không gian lấy ra hai tấm vé trong suốt, “Chúng ta đi xem ca vũ kịch của đoàn kịch Hoa Đề đi, mình rất vất vả mới khiến ba ba cho hai vé đó, có được không?”

Ánh mắt tối tăm thật sâu liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi một cái, “Được, buổi chiều sau khi tan học chờ tôi ở bãi đỗ xe.”

Emily cực kỳ cao hứng, cẩn thận cắt vé, gật gật đầu, “Thật tốt quá, mình ba giờ rưỡi ở bãi đỗ xe chờ bạn nga, mình còn biết một nhà hàng ăn đặc biệt ngon, chúng ta xem ca vũ kịch xong có thể...”

Nghe thấy Lăng Phong trả lời, Mặc Vân Hi cũng ngẩng đầu, không dám tin nhìn Lăng Phong, anh ta cư nhiên đáp ứng?!

Harvey cùng Mark cũng là giật mình trong chốc lát, sau đó đều là vẻ mặt đồng tình, bất đồng chính là, Mark đồng tình chính là Mặc Vân Hi, Harvey đồng tình lại là Lăng Phong, ai, ngay cả Lăng lão đại cũng bị bề ngoài của cô ta lừa.

Mặc Vân Hi vẫn luôn tìm một cơ hội nói chuyện cùng Lăng Phong, chính là không biết là có phải Lăng Phong cố ý lảng tránh hay không, hay là tại Emily luôn luôn quay quanh Lăng Phong, tóm lại, thẳng đến khi thời gian nghỉ trưa chấm dứt, cậu cũng không thể đơn độc nói vài câu với Lăng Phong.

Thời điểm đi về phòng học, Harvey đồng tình vỗ vỗ bả vai Mặc Vân Hi, “Anh em, đừng lo lắng, nói không chừng vô tình có móng tay nhọn, Lăng lão đại sẽ thu phục cô ta, dù sao xem ý tứ này, Lăng Phong ăn không tiêu đâu.”

Lời Harvey nói làm trong lòng Mặc Vân Hi rất buồn bực, tựa như vẫn luôn có cái gì đó ngăn trở, cực kỳ áp lực, biến thành cậu cả người tiến thoái lưỡng nan, “Cậu nói bọn họ...”

“Ài, cho dù thật sự nói chuyện yêu đương và vân vân cũng rất bình thường, cậu cũng đừng quan tâm.” Harvey cho là Mặc Vân Hi áy náy, “Cùng lắm thì cậu quay lại nói với Lăng Phong, cô ta cũng không tính khiết lương thiện giống mặt ngoài như vậy, nhưng loại sự tình này nói cũng không tốt.”

“Àn.” Mặc Vân Hi trầm mặc ngồi vào vị trí, tiết được nguyên lý luận trụ cột tiếp theo cậu một chữ cũng không nghe vào. Tiết học vừa kết thúc, Mặc Vân Hi liền lao ra khỏi phòng học, chạy tới bãi đỗ xe.

Còn chưa ra khỏi khu giảng đường, một người đàn ông tóc vàng mắt xanh liền ngăn cản Mặc Vân Hi, “Thân mến, em sẽ không quên cuộc hẹn với thầy chứ.”

Mặc Vân Hi đầu đầu nhìn Blaine, “Giáo sư, em thực sự có việc gấp.”

“Nga? Vậy là chuyện gì? Hẹn hò?” Blaine buồn cười nhìn cậu, đứa bé này thiên tư trên phương diện được học thượng hần rất thích, chung quy vẫn muốn đùa cậu ta một chút.

Hẹn hò sao? Đúng là vậy, thế nhưng không phải cậu, Mặc Vân Hi trầm mặc, phải a, người ta hẹn hò cậu hiện tại đi có thể làm cái gì? Nói với Lăng Phong không cần đi? Rõ ràng người là cậu đưa đến, “Giáo sư, em không sao, ta đi thôi.” Mặc Vân Hi buồn bực nói.

Blaine mang theo Mặc Vân Hi đi tới phòng thí nghiệm 502 nhà thực nghiệm số 3, “Mấy ngày nay, tinh thần lực của em có tiến bộ không?” Blaine cười hỏi.

“Àn, có chút.” Mặc Vân Hi thuận miệng đáp.

“Tốt, vậy hiện tại em dựa theo tờ danh sách lần trước, đi kho được liệu chọn được liệu, sau đó đến bên kia dùng tinh thần lực làm một chút tinh hoa được vật nguyên chất cho thầy.” Blaine nói xong đem thẻ kho được liệu đưa cho Mặc Vân Hi, liền tự cố tự địa bắt đầu làm thí nghiệm, nếu người kia đoán đúng, hần hiện tại khẩn cấp muốn nhìn thực lực chân chính của Mặc Vân Hi một chút.

Mặc Vân Hi hiện tại đầu óc rất loạn, cũng không nghĩ nhiều, tiếp nhận thẻ đi kho được liệu bốc thuốc, lần này cậu cho khoai tây nhỏ phóng ra lực ý thức tương đương với tinh thần lực trị số 120, bắt đầu làm chiết xuất được vật, hiện tại những thao tác này, cho dù cậu nhắm mắt lại cũng có thể làm, cho nên lực ý thức hạn định trong chốc lát đã dùng hết, giống như lần trước, làm 3 phần dung dịch chiết xuất có chứa năng lượng dao động.

Nhìn đồng hồ, đã sắp sáu giờ, không biết Lăng Phong có về nhà hay không, có phải hay không cùng Emily ăn cơm? Mặc Vân Hi càng nghĩ càng phiền lòng, lại vội vàng làm hai phần dung dịch chiết xuất không mang theo năng lượng dao động, sau đó đem 5 ống nghiệm giao cho Blaine, “Giáo sư, tinh thần lực của em chỉ đủ làm ba phần, đều làm tốt.”

Blaine nhìn nhìn 5 ống nghiệm trong tay Mặc Vân Hi, “Lần trước em không phải cũng làm ba phần sao? Một chút tiến bộ cũng không có.”

“Thực xin lỗi, chiều mai em sẽ cố gắng.” Mặc Vân Hi dừng một chút, “Giáo sư, em còn có việc, có thể đi trước không?”

“Àn, đi đi, nếu ngày mai lại không tập trung, thì đừng nghĩ về nhà ăn cơm.” Blaine cười nói với Mặc Vân Hi.

Nhìn bóng dáng Mặc Vân Hi vội vàng rời đi, Blaine dùng tinh thần lực đảo qua một loạt ống nghiệm, ừ, trong đó ba phần cực kỳ tinh thuần, sinh lực của được vật tương đối cao, bình thường dưới tình huống này, hiện tại trình độ tinh thần lực của Mặc Vân Hi chiết xuất 3 phần vừa vặn đủ, nhưng theo thực tế mà nói, trong quá trình thao tác không lãng phí một chút nào cơ hồ là không có khả năng, quả thực cũng giống như người nọ nói, tinh thần lực của đứa nhỏ này tuyệt không thấp như cậu ta nói ...

Khi Mặc Vân Hi về đến nhà, trong phòng không có một bóng người, Lăng Phong quả nhiên chưa trở về. Tiểu VI tích tích sáp lại lại, “Chủ nhân, phải chuẩn bị nguyên liệu gì?” Mỗi ngày khi về nhà, chuyện đầu tiên Mặc Vân Hi làm chính là chỉ huy tiểu VI chuẩn bị nguyên liệu dùng cho bữa tối.

Nhìn căn phòng trống rỗng, Mặc Vân Hi suy sụp nằm ở trên ghế sofa, “Không cần chuẩn bị, hôm nay không làm cơm.”

Tiểu VI tích tích lóc đèn nhỏ màu đỏ, lại trở về đứng góc tường.

Mặc Vân Hi một tay che ánh mắt, một tay vô lực buông thõng, cậu không rõ mình rốt cuộc bị làm sao, là lo lắng Lăng Phong bị lừa? Cũng không phải tất cả đều vậy, cảm giác bức bối này giống như trước kia khi biết bạn gái sau lưng cậu cùng người khác hẹn hò, mà Emily cũng không phải bạn gái cậu a, cậu thật đúng là không thích loại hình này, chẳng lẽ là Lăng Phong? Ngất, trước kia anh em của cậu đi hẹn hò, cho dù đối tượng cậu không thích, tâm tình cũng không tệ như vậy, huống chi lần này người là cậu dẫn đến, sớm biết rằng phiền như vậy, cho dù liều mạng đến mức nhà mập mạp đóng cửa, cũng không nên đáp ứng ...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50

Mặc Vân Hi trong lòng phiền táo, ngay cả thể giới giả tưởng mỗi ngày đều đi cũng lười đăng nhập, nhìn thời gian, đã sắp 9 giờ, Lăng Phong còn chưa về, liền buồn bực đi đến giá rượu của Lăng Phong, tùy tiện tìm bình rượu vang. Trước kia lúc còn là Ngụy Tử Tiên, cậu hàng năm ngâm mình trong quán bar, tư lượng cũng khá tốt, nhưng không biết có phải là nguyên nhân do thân thể Mặc Vân Hi không, mới ba chén rượu vang vào bụng đã cảm thấy có chút mơ hồ.

Thời điểm Lăng Phong trở về nhìn thấy chính là Mặc Vân Hi quần áo cũng không thay, giày cũng không cởi liền trực tiếp ngã xuống giường hô hô ngủ. Lăng Phong cau mày kéo Mặc Vân Hi một thân mùi rượu, “Này, đi tắm rửa rồi ngủ tiếp.”

Mặc Vân Hi mơ mơ màng màng mở mắt, nửa ngày cũng không tìm được tiêu cự, chính là theo bản năng nhận ra hương vị Lăng Phong, “Ngô, anh đã về? Anh còn không tiếc mà trở về à!”

Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi mặt đỏ hồng, hiển nhiên là uống rượu, cũng không cùng cậu nói lời vô nghĩa, liền bắt đầu thay cậu cởi áo tháo thắt lưng định mang đi tắm rửa, “Này, thành thật chút!”

“Anh đừng quản tôi, anh không phải cùng Emily đi hẹn hò sao?” Mặc Vân Hi lung tung đẩy tay Lăng Phong đang giúp cởi cúc áo, “Như thế nào không... Ngạch, không cùng cô ta đi mượn phòng? Còn trở về làm gì?”

Lăng Phong ánh mắt tối sầm lại, chế ngự hai tay đang lộn xộn của Mặc Vân Hi ra phía sau, “Như thế nào, người không phải do cậu giới thiệu cho ta sao? Lúc này lại ghen tị?”

“Ngô ~ đau.” Cảm thấy đau đớn làm Mặc Vân Hi hơi chút thanh tỉnh, cuối cùng thấy rõ Lăng Phong lúc này biểu tình đang lạnh như băng, “Ai, ai ghen tị, tôi mới không có! Hơn nữa là cô ta không nên đi, các anh thế nào không quan hệ với tôi.” Mặc Vân Hi có điểm chột dạ tránh né ánh mắt Lăng Phong.

“Được, cậu đừng quản, lần sau ta liền mang cô ta đi mượn phòng.” Lăng Phong một bên giúp Mặc Vân Hi cởi cúc áo, một bên nổi giận nói.

“Không được!” Mặc Vân Hi thốt ra, “Không cho anh đi!”

Lăng Phong giương mắt nhìn cậu, môi mỏng nhếch lên, mắt đen đã mang theo một tia nhàn nhạt tức giận, “Như thế nào, cậu nếu thật thích cô ta, nói ra, ta có thể cho cậu, bằng không thì ít quan đi.”

“Tôi, tôi mới không thích cô ta, trước mặt một kiểu sau lưng một kiểu...” Mặc Vân Hi cúi đầu than thở nói, không dám nhìn vào mắt Lăng Phong, cậu biết Lăng Phong thật sự tức giận, “Tôi, tôi chỉ là...”

“Chỉ là cái gì? Là đàn ông thì đừng lè mề, có chuyện gì nói mau!” Nhìn Mặc Vân Hi bộ dáng ấp úng, Lăng Phong có điểm phiền táo, tâm tình càng thêm hồng бет.

Mặc Vân Hi mặt càng ngày càng hồng, không biết có phải men rượu lại nổi lên hay không, cắn răng một cái, “Thao, ông đây có thể là thích anh, cứ như vậy đi!” Nói xong, Mặc Vân Hi ngửa đầu ngã xuống giường, giống như nhẹ nhàng thổ ra, cậu vẫn nói ra, đây là nguyên nhân có khả năng nhất có thể giải thích tại sao bản thân không thoải mái mà cậu đã suy nghĩ cả đêm, kể tiếp, yêu động động đi!

Kinh hi thật lớn làm cho Lăng Phong nhất thời không kịp phản ứng, Vân Hi mới vừa nói thích anh? Tâm tình mới vừa rồi còn hồng бет, giống như là ngồi phi xa, lập tức như gió bão mà bay lên đỉnh!

“Uy, buông, anh nếu chán ghét lời tôi nói, tôi đi khách sạn.” Mặc Vân Hi tỉnh táo lại thì giấy cổ tay bị Lăng Phong cầm ra, cậu thật không nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ thích một người đàn ông, nhưng nếu thích, vậy thừa nhận thôi, tính cách Mặc Vân Hi luôn luôn tùy tiện, cậu cũng sớm làm tốt chuẩn bị có khả năng sẽ bị Lăng Phong chán ghét, không từ mà biệt, nếu trước kia người đàn ông nào nói với cậu như vậy, cậu khẳng định sẽ không chút do dự đuổi hán ra ngoài, sau đó trốn thật xa.

Lăng Phong nghiêng người, áp Mặc Vân Hi trên giường, ánh mắt âm u nhìn cậu thật sâu, “Vân Hi, lặp lại lời nói vừa rồi lần nữa.”

Mặc Vân Hi mặt tự nhiên né tránh ánh mắt Lăng Phong, mặt hạnh màu đay rú xuống, “Tôi nói, tôi có thể là thích anh, anh nếu chán ghét, tôi có thể đi tìm khách sạn.”

“Có thể?” Đối với câu trả lời của Mặc Vân Hi, Lăng Phong có một chút bất mãn, sau đó những nụ hôn ôn nhu nhỏ vun như mưa hạ xuống, “Vậy để ta giúp em xác định là được...”

“Ngô, chờ...” Mặc Vân Hi tránh Lăng Phong, há miệng thở hổn hển, “Từ từ, tôi, anh còn chưa nói ý tứ của anh đâu!” Cho dù cậu thích Lăng Phong, cũng không thể như vậy đem mình mớ hồ bán đi, nếu Lăng Phong không thích cậu...

“Ý của ta? Lâu như vậy, em còn không hiểu được ý của ta?” Lăng Phong ôn nhu thâm tình nhìn Mặc Vân Hi, thong dong từ trong nhẫn không gian lấy ra một cái bình nhỏ màu đen tinh xảo, thấp giọng nói bên tai Mặc Vân Hi, “Đây là ý của ta, ta thích em, Vân Hi.”

Lăng Phong thành linh thổ lộ, làm cho Mặc Vân Hi háy mắt tim đập như trống, huyết áp lên cao, mà trên bình nhỏ màu đen rõ ràng in mấy chữ “Dầu bôi trơn tác dụng mạnh”, làm cậu quả thực muốn tìm cái hồ để chui vào, cậu lần đầu tiên bắt đầu hoài niệm tiếng Anh hàm súc, ít nhất cậu xem không hiểu!

“Kia hiện tại, ta tới giúp em xác nhận tâm ý của em...” Tiếng nói trầm thấp của Lăng Phong vang lên, một phen đặt Mặc Vân Hi toàn bộ nằm lên giường, bắt đầu tiến hành việc vừa rồi vẫn chưa xong.

“Ai? Chờ... Để cho... Tôi còn chưa chuẩn bị tốt...”

“Ngô... Tôi muốn ở trên mặt!”

“Được.”

“Ai?... Anh gạt tôi, không phải như vậy!”

“Em nói cô ta được 90 điểm, ta được bao nhiêu?”

“A... A? 50...”

“Ân?!”

“A... Tôi sai lầm rồi! 100! Anh được 100 điểm, nga...”

“So với cô ta chỉ cao hơn 10 điểm? Ân?”

“Anh anh anh... Ân... 1000! Nga... Không, một vạn! Anh một vạn điểm hỗn đản! Điểm nhẹ...”

Buổi sáng, Mặc Vân Hi đỏ mặt, kiên quyết cự tuyệt ý tốt của Lăng Phong muốn đưa cậu đến lớp học, “Em có thể tự mình đi!”

Lăng Phong buồn cười nhìn Mặc Vân Hi cật mạnh, “Được rồi, giữa trưa ta tới đón em, cẩn thận một chút.” Anh hôm nay tâm tình đặc biệt tốt, từ nhỏ tới nay chưa từng có cảm giác này, nhìn bóng lưng khập khiễng của Mặc Vân Hi, trong lòng giống như là bị cái gì nhồi vào vậy.

Đi đến cửa lớp, Mặc Vân Hi cố nén khó chịu, làm bộ như không có việc gì đi vào phòng học, trong lòng lại lật bàn, kháo, này thật không là chuyện đàn ông có thể chịu được, trái với quy luật tự nhiên quả nhiên là phải chịu báo ứng!

Harvey mắt sắc chạy tới, nhìn tư thế đi đường mắt tự nhiên cùng biểu tình buộc chặt của Mặc Vân Hi, thân thiết hỏi han, “Anh em, không có việc gì đi? Lãng lãng đại đánh cạ? Anh ta tức giận như vậy?”

“Khụ, không có, đừng nói lung tung, tớ bị trọ thất lung!” Mặc Vân Hi xấu hổ ngồi trên ghế của mình, tê ~

“Nga, vậy là tốt rồi.” Harvey chống tay trên bàn Mặc Vân Hi, nhỏ giọng hỏi, “Ai, hai người bọn họ thế nào?” Biểu tình bát quái mười phần.

“Không thể nào, Lăng Phong căn bản là không thích cậu ta.” Nói đến điều này Mặc Vân Hi trong lòng có chút đắc ý, còn có một chút ngọt ngào, buổi sáng cậu cũng hỏi Lăng Phong, vì cái gì trẻ như vậy mới về, Lăng Phong nói anh cho là Mặc Vân Hi thích Emily, mới cố ý đón cô ta đi, đưa đến cửa kịch trường liền lái xe đến công ty. Không cần tận mắt gặp, Mặc Vân Hi cũng có thể nghĩ đến bộ dáng giận đến dậm chân của Emily lúc ấy.

“Hắc hắc, Lăng lão đại uy vũ!” Tiểu mập mập vui sướng khi người gặp họa nói, “Xem cậu ta về sau còn dám ở trước mặt tớ tâm cao khí ngạo hay không, tớ sẽ đem chuyện này nói cho toàn trường biết.”

“Cậu thành thật chút đi, đừng gây chuyện cho ba cậu.” Mặc Vân Hi liếc Harvey trắng mắt một cái, tiểu mập mập này giống mình trước kia, một chút cũng sẽ không suy nghĩ vì trong nhà, chỉ biết nơi nơi gây chuyện, để cho người lớn theo sau thu thập cục diện rồi rấm.

Harvey bĩu môi, “Này không phải chỉ nói với cậu thôi sao, tớ biết rồi, không chọc cậu ta!”

Giữa trưa, Lăng Phong đúng giờ xuất hiện ở cửa phòng học Mặc Vân Hi chờ cậu.

Harvey cười hi hi chạy tới vượt mông ngựa, “Yêu, Phong ca thật tốt, biết Vân Hi trọ thất lung, còn cố ý tới đây đón!”

Lăng Phong sững sốt, Mặc Vân Hi xấu hổ ở phía sau Harvey mãnh liệt ho khan.

“Phải a, cậu ấy luôn không cẩn thận như vậy.” Lăng Phong ghen cười, đỡ Mặc Vân Hi, đi đến canteen học viên.

“Rốt cuộc là ai không cẩn thận a!” Mặc Vân Hi cắn răng hàm thấp giọng nói.

“Ta đây giải thích với cậu ta.”

“Không cần...”

Lăng Phong đến, còn hoàn toàn làm cho Mặc Vân Hi phát hỏa, ngày hôm qua là hoa hậu ban A chờ, hôm nay là thủ tịch khoa dị năng chiến đấu chờ, bảng thành tích này rốt cuộc là có lợi gì a? Mà ngay cả các nam sinh ngày hôm qua còn muốn chinh Mặc Vân Hi một chút, cũng đều không chắc, người không phát hiện Lăng Phong đặc biệt sang đây giúp cậu ta đi sao? Lăng Phong là ai? Lưu lại cho mọi người ấn tượng sâu nhất trừ bỏ ngày đầu tiên khai giảng liền khiêu chiến thủ tịch năm ba Mặc Vân Thiên, chính là bị chuyện phá hủy hình dạng người máy trong trận đấu luyện tập, có loại ngoan nhân này che chở, tốt nhất vẫn là chớ chọc Mặc Vân Hi.

Buổi chiều hai giờ, Mặc Vân Hi đứng giờ đến phòng thí nghiệm của Blaine báo danh, “Giáo sư, em đến rồi.”

Tuy rằng Mặc Vân Hi cực lực bảo trì tự nhiên, nhưng Blaine vẫn là liếc mắt một cái liền nhìn thấu tư thế đi đường kỳ quái của Mặc Vân Hi, “Phốc ~ ha ha, tuổi trẻ thật là tốt a.” Blaine không chút nào che dấu cười quái dị ra tiếng.

Mặc Vân Hi vẻ mặt xấu hổ, “Giáo sư, em chỉ là bị trọ thất lung.”

“Nga... trọ thất lung a...” Blaine cố ý nói được thực khoa trương, đôi mắt màu xanh lam mang theo một bộ biểu tình hiểu rõ, có thâm ý khác nhìn Mặc Vân Hi.

Ai, quên đi, cùng hấn giải thích chính là càng chui càng đen, Mặc Vân Hi buồn bực nói, “Giáo sư, hôm nay em vẫn là làm chiết xuất đúng không?”

“Ân... Chiết xuất không cần làm, hôm nay em bắt đầu giúp thầy làm dung hợp đi.” Blaine nghĩ, để Mặc Vân Hi làm chiết xuất, cậu ta khẳng định cũng chỉ lấy ba bốn phần thành phẩm đánh lừa hấn, không bằng để cậu ta làm dung hợp thử xem.

“Dung hợp? Chính là chúng em chỉ mới học hai tiết của môn dung hợp.” Tuy rằng đã tự luyện tập rất nhiều lần, nhưng Mặc Vân Hi vẫn đề phòng Blaine, người này rất tinh.

“Không sao, giáo sư đối với em có tin tưởng.” Blaine ôn nhu cười, đưa Mặc Vân Hi đến trước một tổ dụng cụ dung hợp dược vật, “Này rất đơn giản, em chỉ cần dựa vào hướng dẫn tôi viết, thiết lập tốt nhiệt độ, sau đó dựa theo trình tự, đem phân lượng tinh hoa dược vật đã định rót vào trong chén thử này là được. Không giống như bình thường làm dung hợp, em cần ở trong quá trình trộn đưa vào tinh thần lực vào trong chén, trợ giúp dung hợp, một bước này là thử thách đối với thao tác tinh thần lực, tinh thần lực đưa vào phải chậm, phải đều đặn, phải tận lực khiến cho nó xoay tròn cùng dịch tinh hoa, dần dần dung hợp.”

“Giáo sư, thao tác tinh thần lực của em còn rất kém cỏi, có thể...” Mặc Vân Hi do dự nói, này không phải bởi gì khác, cậu nói chính là sự thật, cho tới

bây giờ, cậu cần bản không có gì có thể được coi là thao tác tinh thần lực, tất cả đều là dựa vào ý thức lực của bản thân, một chút kỹ xảo cũng không có.

“Đừng ngại, mọi người ai vừa mới có được tinh thần lực đều như vậy.” Blaine cười nói, “Mà loại tinh thần lực này chỉ có thể ý hội, cho nên cần từ trong thực tiễn tìm cảm giác mới được, thầy có thể nói cho em biết chỉ là trình tự, tóm lại em cần luyện tập nhiều.”

Nói xong, Blaine đem một bản trình tự thao tác viết tay đưa cho Mặc Vân Hi, “Em trước dùng ba loại tinh hoa này luyện tập đi, đây là phối phương thuốc khôi phục tinh thần lực đơn giản nhất, muốn làm luyện đan sư, trước hết nên học dung hợp.”

“Vâng, giáo sư.” Mặc Vân Hi tiếp nhận tờ giấy, thực cảm kích Blaine, cậu từ sau lần trước xem qua thao tác Blaine dung hợp tinh thần lực, trở về cũng thử vài lần, đều thất bại, vẫn luôn không tìm được phương thuốc thích hợp để cậu luyện tập, cho dù là dinh dưỡng đan cơ bản, với cậu mà nói cũng quá phức tạp, nhưng phương thuốc này chỉ có ba vị thuốc, hơn nữa nhiệt độ cùng trình tự viết cực kỳ kỹ càng tỉ mỉ, cậu nghĩ hẳn là có thể thành công.

Mặc Vân Hi lần này để cho khoai tây nhỏ phóng ra 200 tinh thần lực trị số ý thức lực, bởi vì nếu trong quá trình dung hợp đột nhiên ý thức lực không đủ, như vậy toàn bộ dung hợp liền thất bại, cậu nghĩ phương thuốc chỉ có ba vị thuốc này, 200 hẳn là đủ rồi.

Mặc Vân Hi trước dựa theo trình tự, điều chỉnh nhiệt độ đến 46 độ, làm nóng bình thuốc thử trước, đợi nhiệt độ ổn định, liền bắt đầu theo trình tự đổ tinh hoa được vật vào, cũng giữ vững tốc độ khuấy. Ý thức lực cảm nhận được năng lượng, có chút hưng phấn mà tự phát tụ tập ở trên tay Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi hết sức áp súc chúng thành một cái dây nhỏ, tuy rằng không phải rất đều đặn, nhưng miễn cưỡng coi như là một sợi năng lượng không bị đứt đoạn.

Mặc Vân Hi dụng tâm áp súc ý thức lực thành sợi năng lượng, theo động tác khuấy, dần dần đi kết hợp với tinh hoa được vật, dung hợp, cũng cố gắng duy trì dòng chảy năng lượng với tốc độ ổn định, hai loại được vật tinh hoa trong chén thử thuốc dần dần dung hợp với dòng năng lượng, thành công, Mặc Vân Hi cao hứng nghĩ, quả nhiên ngoại trừ phương thuốc, tăng thêm trình tự được vật, nhiệt độ, tỉ lệ đều sẽ ảnh hưởng đến xác suất dung hợp thành công.

Khi Mặc Vân Hi cẩn thận đem loại tinh hoa được vật thứ ba cho vào chén thuốc, dòng năng lượng ý thức lực tựa hồ càng hưng phấn, tốc độ chảy bắt đầu nhanh hơn, tuy rằng Mặc Vân Hi cực lực áp chế, nhưng ý thức lực cùng tinh hoa được vật trong chén thử thuốc bắt đầu xoay tròn rất nhanh, đã vượt xa tốc độ khuấy của cậu, lúc Mặc Vân Hi cảm giác có chút không ổn, dung dịch trong chén thử thuốc đã không còn khuấy mà điên cuồng xoay tròn, hơn nữa ầm ầm phiếm ánh sáng trắng cực nhạt, Mặc Vân Hi mạnh mẽ dừng ý thức lực, ngay tại trong nháy mắt dừng lại đó, phanh ~ một tiếng, chén thử thuốc rốt cuộc không chịu nổi năng lượng dao động, nổ tung.

Blaine đang làm thí nghiệm ở một bàn dụng cụ khác cũng vội vàng chạy tới, “Sao lại thế này?”

Mặc Vân Hi ôm đầu từ dưới bàn chui ra, “Em cũng không biết, đột nhiên nổ mạnh, có thể là thao tác tinh thần lực của em không tốt.” Mặc Vân Hi ầm ầm đã biết chút nguyên nhân, đại khái là bởi vì ý thức lực hiểu thấu hơn tinh thần lực, mà vừa rồi cậu có một nháy mắt không khống chế tốt, ý thức lực chỉ cần tiếp xúc năng lượng trong được vật sẽ rất hưng phấn, nếu như nói tinh thần lực là chết, như vậy ý thức lực tựa hồ có một chút tính chất năng động tự chủ, khống chế khó hơn nhiều.

Cau mày nhìn một đồng hồ độn trên bàn thí nghiệm, Blaine vừa cẩn thận kiểm tra Mặc Vân Hi, “Hoàn hảo không bị thương tổn gì, em trốn rất mau, tốt lắm, em đi về trước đi, chính mình tự nghĩ xem nguyên nhân thất bại là gì, chờ đến thứ năm luyện lại đi.”

Mặc Vân Hi hổ thẹn gãi đầu, “Giáo sư, kia thiết bị?”

“Không có việc gì, dù sao là cũng của nhà nước.” Blaine cười nhìn cậu một cái, “Lần sau trước khi luyện tập đừng quá mệt mỏi, nói không chừng có thể thành công.”

Mặc Vân Hi buồn bực mặt đỏ lên, vội vàng vàng ly khai, thay Blaine quan tâm, cậu thật sự là làm điều dư thừa.

Sau khi Mặc Vân Hi rời đi, Blaine nhìn chằm chằm thủy tinh vỡ trên bàn thí nghiệm có điểm ngăn người, tại sao có thể như vậy, bình thường cho dù tinh thần lực khống chế không tốt, dung hợp thất bại cũng sẽ không nổ mạnh a. Ánh mắt màu xanh lam nhìn về phía dung dịch đang thí nghiệm đổ trên bàn, tinh thần lực chậm rãi thả ra dò xét, ngộ... Được vật sức sống rất cao, phản ứng đến bây giờ còn kịch liệt như vậy, từ từ...

Đây là cái gì? Trong dịch tinh hoa được vật một tia ý thức lực còn chưa hoàn toàn dung hợp khiến Blaine chú ý, tinh thần lực? Không đúng, tinh thần lực không có dao động năng lượng mạnh như vậy, chính là, cảm giác cùng tinh thần lực lại không có gì khác nhau, chẳng lẽ tinh thần lực của đứa nhỏ này so với người bình thường thì tinh thuần hơn? Nay thật đúng là phát hiện khó lường!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51

Mặc Vân Hi gần đây thực phiền táo, cậu tựa hồ gặp phải bình cảnh đầu tiên từ lúc bắt đầu học tập được học tới nay, đó chính là dung hợp tinh thần lực.

Sau khi thử cho thêm ý thức lực qua thao tác dung hợp trong phòng thí nghiệm của Blaine thất bại, Mặc Vân Hi tuy rằng mơ hồ tìm được nguyên nhân, lại vẫn không thể khống chế tốt ý thức lực.

Tựa như Blaine nói vậy, khống chế tinh thần lực cần luyện tập nhiều lần, tạo dựng cảm giác cùng lực khống chế, nhưng cơ hội luyện tập của cậu quá ít, hơn nữa ý thức lực hiển nhiên khó khống chế hơn tinh thần lực, cho dù cậu hiện tại đã rất cố gắng đem ý thức lực áp súc thành một sợi rất nhỏ phóng xuất ra, nhưng năng lượng vẫn mạnh quá mức. Kỳ thật có lẽ sai cũng không phải do cậu, bản thân ý thức lực bất đồng với tinh thần lực, mà những dụng cụ này đều là nhằm vào tinh thần lực để chế tạo, căn bản không chịu nổi tác dụng cường đại của ý thức lực.

Nhưng tuy là như vậy, Mặc Vân Hi vẫn không để lãng phí một cơ hội luyện tập nào, buổi chiều thứ ba thứ năm đến phòng thí nghiệm của Blaine, hai ngày cuối tuần cậu cũng sẽ đứng giờ đi đến xưởng được nhà Harvey, luyện từ buổi sáng luyện đến buổi chiều, bởi vì cậu tựa hồ cảm nhận được từ Lăng Phong, một bầu không khí khẩn trương không tầm thường.

Tuy rằng Mặc Vân Hi không cố ý hỏi, nhưng số lần Tề Vũ ra vào nhà càng ngày càng thường xuyên, thời gian nói chuyện trong thư phòng Lăng Phong cũng càng ngày càng dài. Hơn nữa cường độ Lăng Phong huấn luyện rõ ràng tăng cao, ngay cả huấn luyện tinh thần lực mỗi đêm đều dài hơn một giờ, mỗi ngày đều mệt đến tỉnh bì lực tảo mới bằng lòng ngủ, đến khi lực động thủ động cước với cậu cũng không có, khụ, kỳ thật cậu một chút cũng không chờ mong (Lee: thiệt hem??).

Mặc Vân Hi biết, đại bộ phận áp lực lên Lăng Phong đến từ nội đấu giữa những người thừa kế gia tộc, cậu không muốn hỏi đến, bởi vì này loại chuyện này rất phức tạp, hơn nữa cậu căn bản cũng không thể giúp được gì, đến chính cậu, đời trước cũng chết vì cục diện do chú hai thiết hạ, hơn nữa đến một khắc cuối cùng mới biết chân tướng. Cậu hiện tại có thể làm duy nhất chính là cố gắng luyện tập, sớm ngày làm ra được tề có thể trợ giúp dì năng Lăng Phong thậm chí là đàn được.

Một lần, cậu trong lúc vô ý nghe Tề Vũ cùng Lăng Phong nói chuyện, nhắc tới một từ “Thú triều“, mà bọn họ mấy ngày nay chuẩn bị kế hoạch, tựa hồ cũng có liên quan tới lần thú triều này. Mặc Vân Hi trộm tra được manh mối về thú triều ở trên mạng, kỳ thật đó cũng không phải bí mật gì.

Hiện tại chính phủ liên bang thừa hành chính là bảo hộ tự nhiên, liên tục quan tâm phát triển. Tỷ như quy định không cho phép sử dụng một số vũ khí nóng quy mô sát thương lớn, không cho phép làm ô nhiễm môi trường tự nhiên cùng trong quá trình sản xuất nhất định bảo hộ dị thú ấu tể, cho nên bây giờ mọi người tận lực dung nhập hoàn cảnh sinh tồn dị thú.

Nhưng điều này cũng có ngoại lệ, đó chính là đầu mùa đông hàng năm, thời tiết bắt đầu trở nên rét lạnh, thực vật trở nên thiếu thốn, một ít dị thú có tập tính ngủ đông bắt đầu dự trữ năng lượng để qua mùa đông, trong quá trình sinh tồn, sẽ có rất nhiều dị thú lựa chọn rời đi địa bàn của mình, bắt đầu xâm lấn những nơi dị thú khác tụ cư, huyết tính cùng chém giết sẽ khiến cho dị thú cuồng bạo, cũng sẽ có bộ phận dị thú phát cuồng do đó rời khỏi nơi hoang dã, công kích thành thị nhân loại.

Mùa đông hàng năm thời điểm thú triều tới, toàn bộ dị năng giả nghiệp đoàn sẽ điều động dị năng võ giả trên cấp 4 toàn liên bang chấp hành nhiệm vụ bảo vệ thành thị mang tính cưỡng chế, chờ nhiệm vụ liệt sát dị thú. Mà một ít đại nghiệp đoàn thực lực mạnh, đồng binh đoàn cùng đại gia tộc có thể thành lập đội săn bắt, xâm nhập rừng rậm, liệt sát dị thú phát cuồng. Thời điểm này, hết thảy hành vi liệt sát, đều là hợp pháp.

Đó cũng là cơ hội tuyệt hảo cho các thế lực lớn thể hiện thực lực chiến đấu, trong đó người xuất sắc không chỉ có thể có được con mồi quý giá, chiến lợi phẩm là tinh hạch dị thú, còn có thể ở các phương diện chính trị, kinh tế, thậm chí quân sự của đế quốc, chiếm được quyền lên tiếng nhất định, thực lực đại biểu hết thảy, nhóm lãnh đạo cấp cao của đế quốc đều đã cho những thế lực thực lực cường đại này các loại chính sách ưu đãi, hết sức mơn múc, tương phản, nếu một thế lực thực lực suy nhược, như vậy chờ đợi bọn họ chính là bị thế lực khác thậm chí là đế quốc phân chia địa bàn, sinh ý, nhân tài vân vân.

Những quan hệ lợi ích này, thậm chí là liên lụy đến chuyện chính trị, Mặc Vân Hi không hiểu, cậu chỉ biết là, thú triều mùa đông lần này Lăng Phong sẽ đi, hơn nữa chính là đội ngũ xâm nhập rừng rậm hoang dã, không chỉ phải đối mặt với dị thú phát cuồng, còn muốn đề phòng địch nhân bản lén, này hết thảy đều cần thực lực, không có gì đáng tin cậy hơn thực lực, cho nên cậu nhất định phải giúp anh ấy.

Hôm nay lại là thứ năm, buổi chiều hai giờ Mặc Vân Hi đúng hẹn đi đến phòng thí nghiệm của Blaine, thực nghiệm dung hợp đã thất bại liên tục ba lần, trừ bỏ nếu hiện tại không cần ý thức lực, đơn thuần thao tác dung hợp được vật bình thường, Mặc Vân Hi đã tương đối thuần thục, tiến triển cơ hồ cực kỳ bé nhỏ.

Lúc Mặc Vân Hi đi vào phòng thí nghiệm của Blaine, Blaine đang nói chuyện với một vị lão giả, hần bỏ đi tán mạn mọi khi, cung kính đứng bên người lão giả, khiếm thân cùng ông nói gì đó.

Thấy Mặc Vân Hi vào cửa, ánh mắt Blaine cùng lão giả đều hướng về phía cậu.

“Vân Hi, em đã đến rồi.” Blaine thân thiết cười hướng Mặc Vân Hi vẫy tay, “Lại đây, thầy giới thiệu cho em một người.”

Mặc Vân Hi nghe vậy đi qua, chỉ thấy một ông lão có chút béo ngời trên ghế, tóc màu ngân bạch cùng bộ râu son dương ngân bạch khiến cho cậu có cảm giác quen thuộc, là ông lão gặp ở triển hội kia sao?

“Ha ha, Blaine, đây là học viên em nói sao?” Ông lão ánh mắt khôn khéo quét trên người Mặc Vân Hi, giống như muốn xuyên thủng cậu.

“Đúng vậy, đại sư, đây là học viên em nói, Mặc Vân Hi.” Blaine cung kính đáp.

“Vân Hi, vị này chính là giáo sư danh dự của học viện Herman đại sư, cũng là sư phó của thầy.” Blaine cười tùm tùm giới thiệu với Mặc Vân Hi, “Herman đại sư chính là quốc bảo của Qiner đế quốc, luyện đan đại sư cấp 9.”

Cấp 9! Đây quá kinh người, ông lão béo tiểu a a này cư nhiên là luyện đan sư cấp 9?!

Mặc Vân Hi vì lảng trong chốc lát, Blaine ho nhẹ một tiếng, “Vân Hi, còn không cùng đại sư vấn an.” Đôi mắt màu xanh lam mãnh liệt nháy mắt với Mặc Vân Hi, tiểu ngu ngốc, cơ hội tốt như vậy, còn không nhanh nịnh bợ nịnh bợ đại sư.

Mặc Vân Hi lập tức cung kính hướng Herman làm lễ nghi tiêu chuẩn của liên bang, “Herman đại sư người khỏe, em là Mặc Vân Hi, thực vinh hạnh có thể nhìn thấy đại sư, xin tha thứ em vừa rồi thất lễ.” Nói như thế nào thì Mặc Vân Hi cũng là sinh ra trong thế gia, những chuyện thế này vẫn có thể làm được.

Thấy Mặc Vân Hi gặp biến không sợ hãi, cung kính hữu lễ, Herman vui mừng gật đầu, “Không sai, Vân Hi, ta tới hỏi em, em có yêu thích được học không? Có muốn trở thành một luyện đan sư không?”

“Thích, đương nhiên muốn.” Mặc Vân Hi thông dong đáp.

“Àn, vậy em có muốn trở thành một đại sư luyện đan?” Herman khẽ cười nói.

“Luyện đan đại sư?” Mặc Vân Hi do dự, nói thật thì cậu không dám nghĩ tới, trước đây không lâu, cậu muốn là chỉ cần có thể lấy được chứng nhận được sư, đến làm việc ở xưởng được và vân vân cũng tốt rồi, sau lại có ý thức lực, đã nghĩ muốn trở thành một luyện đan sư, nhưng đại sư luyện đan ...

“Ha ha, xem ra em còn chưa nghĩ đến vấn đề này.” Herman từ trong không gian lấy ra một bình dung dịch nhỏ, “Cái này là của em đi?”

Mặc Vân Hi nghi hoặc nhìn cái chai trong tay Herman, dung dịch màu vàng nhạt, là tinh chất được vật? Bất quá vẫn lắc lắc đầu. “Àn, em dùng tinh thần lực nhìn xem.” Herman đưa cái chai cho Mặc Vân Hi, “Hiện nay đây là dung hợp phản ứng sinh động nhất mà ta từng gặp.”

Khoảnh khắc Mặc Vân Hi tiếp nhận cái chai, cũng cảm giác được ý thức lực quen thuộc, tuy rằng thực mỏng manh, nhưng không cần dò xét đã biết, đây là dung dịch dung hợp được vật cậu đã làm, nguy rồi!

Nhìn biểu tình Mặc Vân Hi đột nhiên ngưng trọng, Herman ha ha cười, “Xem ra em đã biết, tinh thần lực của em không giống người thường?”

Mặc Vân Hi không nói gì, cậu bây giờ còn không biết Herman và Blaine biết bao nhiêu?

“Vân Hi đứng không.” Herman cười nói, “Em không cần khẩn trương, ta chỉ là một lão già say mê luyện đan thôi, không có ý tứ gì khác. Tinh thần lực của em ta thấy là tinh thuần nhất, mọi người chỉ biết là tinh thần lực có cấp bậc, là dựa theo phân lượng nhiều ít để phân chia, ta vốn dĩ cũng là cho là như thế.”

Tiếp nhận trà Blaine đưa đến nhấp một hơi, Herman tiếp tục nói, “Nhưng khi ta thấy dung dịch này, phát hiện ta sai lầm rồi, nguyên lai lĩnh vực tinh thần lực còn mặt ta không biết, mà bất luận cấp bậc tinh thần lực của em như thế nào, có lẽ giống như em nói với Blaine vậy, còn phi thường thấp, nhưng tinh thần lực của em độ tinh khiết đã vượt xa hơn phạm vi hiểu biết hiện tại, đây là một loại vật chất khác biệt.”

Mặc Vân Hi càng nghe càng kinh hãi, ông lão này chỉ dựa vào một chút ý thức lực còn sót lại trong hỗn hợp dung dịch, đã phát hiện được tính chất bất đồng giữa loại năng lượng này cùng tinh thần lực sao? Thật là đáng sợ, ngay cả dụng cụ cũng không thể phân biệt năng lượng, ông ta cư nhiên...

“Nói thật, ta thực hưng phấn, khi Blaine đem dung dịch này giao cho ta nghiên cứu, mấy buổi tối rồi ta cũng chưa ngủ được, ha ha.” Herman chuyện vừa chuyện, thật lòng nói, “Điều này có lẽ là trời cao cho con người tiến hóa một lần nữa, giống như mấy trăm năm trước nhân loại thức tỉnh dị năng, nhưng chỉ cho mình em tư chất đặc biệt, nhưng vô luận như thế nào, đối với em mà nói cũng là một tồn tại nguy hiểm.”

Mặc Vân Hi lúc này đứng thẳng mặt không chút thay đổi, nhưng sau lưng nắm chặt hai tay lại tiết lộ cậu đang khẩn trương, “Các người muốn như thế nào?”

“Vân Hi, em không cần khẩn trương.” Blaine muốn đưa tay qua trấn an Mặc Vân Hi, lại bị cậu lắc mình tránh thoát, dùng ánh mắt đề phòng nhìn hắn, chỉ có thể phẫn nộ thu hồi tay, “Vân Hi, em là học viên của thầy, thầy vẫn cảm thấy em là một đứa nhỏ có thiên tư phi thường, hơn nữa cũng đặc biệt hiểu yêu thích của em đối được học, cho nên thầy có một đạo muốn nhận em làm đồ đệ của thầy.”

Blaine bỏ đi bộ dáng không đứng đắn bình thường, tỏ ra hết sức chân thành, ánh mắt màu xanh lam toát ra thiện ý trấn an, tuy rằng không thể cảm nhận được ý thức của đối phương giống thực vật, nhưng Mặc Vân Hi tinh tường biết Blaine không có ác ý với cậu, “Kia ý giáo sư là?”

Thấy không khí có phần dịu đi, Blaine tiếp tục nói, “Tính toán của thầy xác thực vẫn luôn là như vậy, nhưng thời điểm khi thầy ngoài ý muốn phát hiện tinh thần lực của em không giống người thường, thầy cảm thấy dựa vào năng lực của thầy không đủ để bảo vệ tiềm năng của em, mà ở toàn bộ đế quốc, có thể che chở cho em, hơn nữa sẽ không có... tâm tư khác với em, một lòng chỉ say mê với luyện đan, theo thầy được biết thì chỉ có sư phụ của thầy Herman đại sư.”

Blaine cung kính nhìn về phía Herman đại sư, “Đại sư cũng không phải giáo sư nhập môn chân chính của thầy, nhưng hướng dẫn thầy cẩn thận như tình yêu thương đối với được học, không tăng tư, thầy ấy là người thầy thầy đối với được học, đối với luyện đan cố chấp nhất, không có lợi ích gì có thể thu mua cố chấp của thầy ấy đối với luyện đan, cho nên thầy là giáo sư lý tưởng nhất cho em.”

“Ha ha, ta cũng có tư tâm vậy.” Herman cười xen vào nói, “Giấc mộng từ lúc sinh ra đến cuối đời của ta, chính là luyện chế ra đan dược cấp 10 hoàn mỹ, nhưng lại muốn thấy tận mắt kim đan trong truyền thuyết. Luyện chế đan dược cấp 10 cần đại lượng tinh thần lực liên tục không ngừng duy trì cho

toàn bộ quá trình luyện chế, có thể nói ai cũng biết phương pháp, nhưng trước mắt còn chưa có cấp bậc tinh thần lực của ai có thể đạt tới. Mà luyện chế kim đan trong truyền thuyết, đừng nói cấp bậc, ngay cả phương pháp cũng chưa có người biết.”

Mặc Vân Hi khó hiểu nhìn Herman, Blaine cười giải thích, “Hiện tại chúng ta chỉ biết là tinh thần lực ở trong quá trình luyện chế cùng dung hợp được vật càng tốt, khu trừ tạp chất càng sạch sẽ, đan văn sẽ càng nhiều, càng đều đặn. Nhưng hoàn toàn loại bỏ tạp chất, dung hợp được vật toàn bộ hoàn mỹ, này cơ hồ là không có khả năng, mà tinh thần lực của em tinh thuần, sau khi dung hợp được vật hoạt tính tăng cường rất nhiều lần, đã mang đến cho chúng ta hi vọng mới.”

“Việc này có thể thực hiện được, nếu em nguyện ý, ta muốn thu em làm đồ đệ, ta đem toàn bộ kinh nghiệm luyện đan truyền thụ cho em, chỉ hy vọng em có thể để cho ông già này trước khi xuống mồ, có thể kiến thức kim đan mộng ảo hoặc là đan dược cấp 10.” Herman nói thập phần khẩn thiết, đích xác không ai có thể so sánh nhiệt tình của ông với chuyến đi này, Mặc Vân Hi ở trong mắt ông, là một cái nhìn thuần túy đến từ khoa học gia cổ chấp.

Sau khi biết mục đích của Blaine và Herman, làm Mặc Vân Hi thoáng thả lỏng một chút, xem ra tạm thời bọn họ hẳn là không nghĩ giao cậu ra để làm nghiên cứu, “Thực xin lỗi, Herman đại sư, Blaine giáo sư, em không thể lập tức đáp ứng, em cần tranh cầu người giám hộ của em đồng ý.”

Tuy rằng Mặc Vân Hi rất muốn được một vị luyện đan đại sư cấp 9 hướng dẫn, nhưng cậu còn phải hỏi qua Lăng Phong, hơn nữa lần này bại lộ năng lực, cũng là sai lầm của cậu.

“Người giám hộ? Theo thầy biết cha của em đã qua đời, mà mẹ lại mất tích, người giám hộ của em là?” Blaine tò mò hỏi, hẳn đã tìm hiểu bối cảnh gia đình Mặc Vân Hi, tuy rằng rất khó điều tra, tựa hồ có người tận lực giấu diếm, nhưng vẫn biết cậu ta có hai anh trai cùng cha khác mẹ và một người mẹ kế, thế nhưng quan hệ cũng không tốt, hơn nữa tựa hồ không có liên hệ gì.

Mặc Vân Hi nghĩ, nếu bọn họ đã biết năng lực của cậu, tuy rằng còn không hoàn toàn hiểu biết, nhưng sẽ không dễ dàng buông tha, hơn nữa nếu là thủ đồ để quốc phải trọng đãi luyện đan sư cấp 9, như vậy thân phận của cậu sớm muộn gì cũng sẽ bại lộ, liền mở ra máy thông tin, đem hợp đồng khế ước nô lệ cho Herman bọn họ nhìn, “Chủ nhân của em hiện tại là Lăng Phong, hết thảy quyết định của em nhất định phải qua đồng ý của anh ấy.”

Xem qua kia kiện hợp đồng điện tử, Blaine đầu đầu xoa xoa thái dương, Herman trực tiếp thờ không ra hơi, tay chỉ thẳng vào Mặc Vân Hi run rẩy, “Em, em, em đứa nhỏ ngu ngốc này, như thế nào lại ký kiện khế ước chính thức ngu xuẩn như vậy, hơn nữa còn là thằng nhóc Lăng gia!”

Mặc Vân Hi không sao cả bĩu môi, “Nếu như không có phần khế ước ngu xuẩn này, em hôm nay đại khái chỉ có thể ở trong trạm cứu trợ cùng những người lưu lạc khác tranh đoạt địa bàn, tuyệt đối sẽ không đứng ở chỗ này học tập được học.”

Blaine giúp Herman thuận thuận khí, hỏi, “Vân Hi, tinh thần lực của em không giống người thường, Lăng Phong biết không?”

Mặc Vân Hi thành thật gật đầu, “Anh ấy là người mà em tín nhiệm nhất.”

Herman vỗ bàn, “Em biết cái gì! Nó là người Lăng gia, trong đại gia tộc, lợi ích của gia tộc vĩnh viễn là quan trọng nhất!” Ông thật sự không muốn hủy thiên tư của đứa bé này trong tranh đấu thế lực, nếu có ông hướng dẫn, ông tin tưởng đứa nhỏ này sẽ trở thành một luyện đan sư rất giỏi, rất có thể sẽ thực hiện được giấc mộng mà ông không thể thực hiện.

Mặc Vân Hi biết Herman nói đúng, nhưng Lăng Phong cùng tình cảm của anh, không tất yếu phải giải thích cho bọn họ nghe, “Dù sao em chính là tin anh ấy!”

Thấy không khí có chút bế tắc, Blaine ôn nhu cười, ở bên tai Herman nói những điều gì, Herman chính là hừ một tiếng thật mạnh, rồi không lên tiếng nữa.

“Vân Hi, chuyện Herman đại sư muốn thu em làm đồ đệ, em trở về cùng Lăng Phong hảo hảo thương lượng, thầy nghĩ nếu cậu ta thật sự muốn tốt cho em, không có lý do gì cự tuyệt.” Blaine ôn hòa cười nói, “Cũng mong em tin tưởng chúng ta, sẽ không nói ra chuyện của em, đương nhiên nếu em có thể trở thành sư đệ của thầy thì rất tốt, đại sư chính là rất bao che khuyết điểm”

Mặc Vân Hi trầm mặc liếc mắt nhìn Blaine một cái, gật gật đầu, hiện tại cũng chỉ có thể như vậy, nếu như có thể trở thành đồ đệ luyện đan đại sư, chẳng những có thể giảm bớt cho Lăng Phong không ít phiền toái, có lẽ còn có thể mang đến cho anh một ít trợ lực.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52

Sau khi Mặc Vân Hi về nhà, đem chuyện buổi chiều ở chỗ Blaine, gặp được Herman đại sư, từ đầu chí cuối đều nói cho Lăng Phong nghe.

“Em nói Herman đại sư muốn nhận em làm đồ đệ?” Lăng Phong hỏi, tên Herman đại sư Lăng Phong dĩ nhiên đã nghe qua, đó là một trong năm vị luyện đan sư cấp 9 của liên bang, hơn nữa cũng là luyện đan sư cấp 9 duy nhất của Qiner đế quốc, chính là đối tượng các thế lực lớn tranh nhau nịnh bợ.

Lăng thị gia tộc đương nhiên cũng từng cố ý tương giao cùng Herman, nhưng vị đại sư này không chỉ có tính tình cổ quái, say mê nghiên cứu, nhưng đã bị

để quốc nghiêm mật bảo hộ, cũng không muốn cùng một thế lực nào có liên hệ. Nếu Mặc Vân Hi thật sự có thể trở thành đệ tử của Herman đại sư, đối với Vân Hi mà nói thật đúng là còn tốt hơn một chỗ dựa vững chắc.

“Phong, anh cảm thấy thế nào, chuyện của em bọn họ đã phát hiện, nhưng bọn họ cũng chỉ là cảm thấy tinh thần lực của em so với tinh thần lực bình thường càng tinh khiết hơn, cũng không hoàn toàn hiểu biết, em có nên đáp ứng bọn họ không?” Mặc Vân Hi ngừng một chút, cậu biết lần này là do bản thân không cẩn thận mới bại lộ, cũng may mắn Blaine bọn họ không có ác ý, “Phong, em cảm thấy bọn họ đối em cũng không có ác ý, tuy rằng không thể nói rõ, nhưng trực giác của em luôn luôn rất chuẩn.”

“Àn, đầu của em nếu như có thể dùng tốt giống trực giác của em thì tốt rồi.” Lăng Phong sùng nịch mà ôm Mặc Vân Hi ngồi trên đùi, “Vừa rồi em nói thời điểm bị phát hiện, làm tôi rất sợ hãi, dựa vào thực lực bây giờ của tôi, căn bản không đủ để bảo hộ em, nhiều nhất chỉ có thể mạng em chạy trốn, em muốn một cuộc sống trốn đông trốn tây sao?”

Tư thế này làm Mặc Vân Hi có chút quần bách, tránh, vẫn không thể nào thoát khỏi Lăng Phong, “Em đã biết, lần sau em sẽ cẩn thận, nếu em có thể làm đệ tử của Herman đại sư, cũng không cần đi đến nhà Harvey luyện tập, ông ấy nói sẽ cho em quyền sử dụng phòng thí nghiệm, như vậy thì an toàn hơn.”

“Àn, nếu đại sư bọn họ không tính toán giao em ra, lần này thật ra là cơ hội vô cùng tốt, nếu như nói một dị năng võ giả cao cấp có thể đại biểu chiến lực cường đại, như vậy một luyện đan sư cấp 9, đại biểu chính là một cỗ thế lực đáng sợ, tuy rằng trước mắt đại sư không liên quan đến thế lực nào, nhưng tôi nghĩ chỉ cần một câu của ông, thậm chí một cái hứa hẹn, mấy khóa đan dược, liền có vô số thế lực lớn thậm chí đế quốc tranh nhau mượn sức, cho nên này đối với em mà nói, là lựa chọn tốt nhất hiện nay.” Lăng Phong bình tĩnh phân tích nói, “Bất quá, tôi muốn tự mình cùng đại sư nói chuyện, em giúp tôi hẹn thời gian gặp mặt đi.”

“Đại sư nói, nếu em đã suy nghĩ kỹ, tùy thời có thể liên lạc với ông, hoặc là nói Blaine giáo sư mang em đi gặp ông, Phong anh muốn gặp đại sư lúc nào?” Mặc Vân Hi cảm thấy Phong nói rất có đạo lý, hơn nữa vừa nghĩ tới có thể học tập luyện đan cùng luyện đan đại sư cấp 9, cũng đã có chút không chờ đợi được.

Lăng Phong suy nghĩ, anh nói như thế nào cũng coi như là một trong những người thừa kế Lăng thị gia tộc, nếu lúc này vào thời điểm căng thẳng này gặp mặt luyện đan đại sư cao cấp nhất đế quốc, khẳng định sẽ khiến cho nhiều mật thế lực nghi kỵ, “Em nói ông lão ở triển hội lần trước chính là Herman đại sư?”

“Đúng vậy, em lúc ấy liếc mắt một cái liền nhận ra ông ấy, tuy rằng mang theo mặt nạ, nhưng hình thể cùng bộ râu son dương, cho em ấn tượng rất sâu, bất quá ông ấy hẳn là không nhận ra em.” Mặc Vân Hi nói.

“Tốt lắm, em liền hẹn gặp đại sư ở trận đấu giá buổi chiều thứ bảy đi, như vậy sẽ không làm cho người khác chú ý, số hiệu ghế lô của chúng ta là VIP21, vừa lúc đan dược chúng ta phải đấu giá cũng ở trận này.”

“Được, em đi liên hệ đại sư.”

Thứ bảy, hôm nay là ngày đấu giá cuối cùng ở Versailles thành, trải qua ba lượt triển lãm hội, hôm nay là buổi đấu giá chính thức quyết định chủ nhân mới của vật phẩm đấu giá. Mà náo nhiệt nhất đương nhiên thuộc về trận buổi chiều, trong trận bán đấu giá này sẽ có rất nhiều vũ khí dị năng giả, đan dược, tài liệu cao cấp xuất hiện.

Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong từ sớm đã tới ghế lô số VIP21 chờ Herman đại sư, hôm nay Lăng Phong cố ý an bài Tề Vũ đi làm một chuyện trọng yếu, sự tình liên quan đến Mặc Vân Hi, anh muốn người biết càng ít càng tốt, cho dù là tâm phúc của bản thân cũng giống nhau.

Sáu giờ bốn mươi lăm, trước khi đấu giá hội mở màn mười lăm phút, Herman đại sư đúng hẹn đi tới ghế lô của Lăng Phong.

Herman đại sư mặc một thân dược sư bào sẫm màu, vẫn là một đầu ngân phát cùng bộ râu son dương ngân bạch, bị Mặc Vân Hi nghiêng tiến vào cửa ghế lô thì hơi hơi sững sốt, “Cậu là?”

Mặc Vân Hi mở miệng nói, “Herman đại sư, em là Mặc Vân Hi.” Cung kính chờ đại sư đến chỗ ngồi, đóng kỹ cửa ghế lô, Mặc Vân Hi mới lấy mặt nạ bảo hộ xuống, “Đại sư, lần trước chúng ta chỉ thấy qua!”

Herman ha ha cười lấy mặt nạ bảo hộ, xuống “Già rồi già rồi, nhãn lực không được, không nghĩ tới chúng ta thật đúng là có duyên, lần trước ta đã cảm thấy quan điểm của người này thật độc đáo, không nghĩ tới đúng là Vân Hi.”

Lăng Phong cũng cung kính tháo mặt nạ bảo hộ, hướng Herman làm một lễ nghi tiêu chuẩn liên bang, “Herman đại sư, văn bối Lăng Phong, nhìn thấy ngài thật phần vịnh hạnh.”

“Hừ ~” Herman đối với việc Mặc Vân Hi ký cái khế ước chó má kia, bây giờ còn rất tức giận, cũng không dự định cho Lăng Phong sắc mặt hoà nhã, “Thôi, ta nghĩ sự tình Vân Hi đều đã nói cho cậu đi, thằng nhóc cậu có ý kiến gì không?”

“Không dám.” Lăng Phong cung kính đứng ở một bên đáp lời, cũng không ngồi xuống, “Đại sư có thể nhận Vân Hi làm đồ đệ, Phong thật phần cảm kích, em nghĩ đại sư đã biết Vân Hi không giống người thường, còn mong đại sư về sau có thể che chở Vân Hi.”

“Thằng nhóc cậu muốn làm rõ ràng, tuy rằng ta muốn thu Vân Hi làm đệ tử, nhưng với cậu cùng Lăng gia các người không có bất cứ quan hệ nào.” Herman ánh mắt khôn khéo nhìn về phía Lăng Phong, “Đừng nghĩ lấy được ưu đãi gì từ ta, cái khế ước quý kia, vô dụng.”

“Vâng, vẫn bồi hiểu được.” Lãng Phong thật lòng khuyh thân hướng Herman cúi mình vái chào, “Chỉ cần đại sư có thể quan tâm bảo hộ Vân Hi, vẫn bồi không yêu cầu những thứ khác.”

Nhìn người trẻ tuổi trước mắt nói được những câu chân thành, hơn nữa bằng nhãn lực nhiều năm của ông, người này tiền đồ bất khả hạn lượng, Herman biểu tình rất cục dậu đi, “Được rồi, đừng đứng thế, ngồi đi ngồi đi, đồ đệ của mình đương nhiên phải bảo vệ tốt, hừ, không cần tiểu bồi cậu quan tâm vớ vẩn.”

Mặc Vân Hi thấy mọi chuyện, hắc hắc chạy qua, ngồi xuống bên cạnh Herman, “Đại sư, cho ngài lễ vật!” Nói xong liền từ trong không gian lấy ra một lọ rượu hoa anh lạc, hai tay đưa cho Herman.

Herman nhìn xem bình rượu tinh xảo, rượu tuyền thanh? Ông mặc dù không thích rượu, nhưng thường xuyên cũng sẽ có người đưa một ít rượu ngon cho ông, rượu này ông đã từng thấy qua, bất quá ông nhớ rõ thanh rượu là trong suốt vô sắc, nhưng trong bình rượu hiện ra đích thật là màu son nhân nhật, hơn nữa dưới đáy bình tựa hồ còn có nụ hoa chưa nở, đúng là chưa thấy qua.

Xuất phát từ tò mò, Herman mở bình rượu ra ngửi ngửi, một cỗ mùi rượu trong veo thần nhiên bay ra, “Đây là rượu gì?”

“Là rượu hoa anh lạc em tự ngâm, đại sư nếm thử chút xem.” Nói xong, Mặc Vân Hi ân cần đưa lên một cái ly chân dài.

Chất lỏng màu son nhân nhật thanh thấu qua ly chân dài, tản mát ra mùi hoa thần nhiên, hương vị mát lạnh ngọt lành tự nhiên thuần phác, những loại rượu tỉ mỉ pha chế không thể so sánh được, “Ngô, rượu này thật không tồi, bất quá hoa anh lạc này chính là quốc thụ của Thorndike đế quốc, Vân Hi là từ đâu mà có a?”

“Đại sư quả nhiên kiến thức phi phàm, đây là Lãng Phong ngẫu nhiên có được.” Mặc Vân Hi ha ha cười, “Liên ngâm hai bình, em nghĩ mang đến đây cho ngài nếm thử, nếu thích thì đều để lại đây hiếu kính ngài.” Mặc Vân Hi nghĩ, hoa anh lạc đầy son cốt kia, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, lễ vật này thật sự là không khó khăn lắm.

Herman vút cho Lãng Phong một cái liếc mắt, đây là muốn bán nhân tình? “Hừ, coi như thăng nhóc cậu có tâm, còn gọi đại sư?” Nhẹ nhàng vuốt bộ râu son dương, “Kêu sư phụ.”

“Vâng, sư phụ!” Mặc Vân Hi vội vội đứng dậy làm lễ.

Herman ha ha cười, kéo Mặc Vân Hi ngồi xuống bên cạnh, “Không cần nhiều quy củ như vậy, bán đấu giá sắp bắt đầu rồi, còn nhớ rõ đánh cuộc với ta không?”

“Đánh cuộc?” Mặc Vân Hi nghi hoặc nhìn Herman, “Sư phụ, em khi nào thì từng đánh cuộc a?”

“Em đứa nhỏ này, so với ông già như ta trí nhớ còn kém hơn.” Herman khẽ trách, “Em đã quên ở triển hội lần trước, hai ta có ý kiến bất đồng về hai khóa xích đan cấp 6 sao?” “Nga, cái kia a.” Mặc Vân Hi lúc ấy thật sự không định cùng ông đánh cuộc, ông lão này, “Em nào dám cùng thầy đánh đó a.”

“Cái gì mà có dám hay không, chuyện đan được, ý kiến bất đồng, sẽ gặp kết quả.” Herman đối với chuyện đan được luôn luôn rất cố chấp, “Em hiện tại nói cho sư phụ, em dựa vào cái gì để nhận xét đan được?”

“Ngạch...” Mặc Vân Hi mắt nhìn Lãng Phong, Lãng Phong lúc này đang chú ý trên đài bán đấu giá, “Sư phụ, em chính là dựa vào trực giác, không thể nói rõ.” Tuy rằng Mặc Vân Hi không muốn lừa dối ông, nhưng cậu bây giờ còn không biết rốt cuộc người khác có thể nhìn thấy biểu đồ năng lượng hay không, dù sao trên mạng chưa nói có ngoạn ý này, cho nên cậu cũng không dám nói lung tung.

“Nga, trực giác a...” Herman gật gật đầu, “Em thiên tư độc đáo, cũng có thể là cảm nhận được năng lượng đan được, một số luyện đan sư tinh thần lực cấp bậc cao, tinh thần lực ngoại phóng cũng có thể cảm giác được năng lượng đan được dao động, bất quá phán đoán như vậy cũng không chuẩn xác, phần lớn vẫn là dựa vào kinh nghiệm, chúng ta đây xem kết quả đi, ha ha.”

Lúc này, trên đài bán đấu giá vừa mới bắt đầu, vài món vật phẩm lúc đầu giá khởi điểm tương đối thấp, càng hấp dẫn thì đều sắp xếp ở phía sau. Mà trong những vài món vật phẩm giá khởi điểm thấp này, có miếng ngọc bội Mặc Vân Hi từng nhìn qua kia.

Ba trăm vạn đồng liên bang giá khởi điểm, trong buổi đấu giá này mà nói chỉ có thể tính là trận đấu lót đường, hơn nữa loại đồ vật này không có công dụng thực tế nên cạnh tranh cũng không quá kịch liệt, Lãng Phong thoải mái lấy giá ba trăm tám mươi vạn cả mua được.

Bất quá Mặc Vân Hi vẫn là đau lòng, “Phong, ba trăm tám mươi vạn, quá mắc đi, ngoạn ý này không đáng giá nhiều như vậy.”

“Em thích.” Lãng Phong vỗ vỗ tay Mặc Vân Hi, nghĩ lại anh còn chưa chính thức tặng quà gì cho Vân Hi.

Mặc Vân Hi trong lòng ngọt kết kết, Herman ở một bên quảng cho hai người một cái liếc mắt, quả nhiên giống như Blaine nói, đồ đệ này của ông sớm đã bị người ta nhìn thấu, thật là một đứa ngốc.

Bán đấu giá tiến hành theo trình tự, cấp bậc vật phẩm đấu giá càng ngày càng cao, không khí trong hội trường cũng càng ngày càng sôi nổi. Rốt cục một cái vòng tay màu bạc tinh xảo, dấy lên đọt sóng nhỏ đầu tiên trong triển hội.

“Hiện tại vòng tay mọi người đang nhìn thấy đây, chỉ dùng hợp kim mạt bô hi hữu tỉ mỉ thiết kế tạo ra, mọi người đều biết, loại hợp kim này cực kỳ thưa thớt, nguồn gốc cũng nơi hình thành đều không thể nào khảo chứng, nhưng nó lại có công hiệu thần kỳ là tăng phúc tinh thần lực.” Người chủ trì thanh âm trầm bổng giới thiệu, “Tuy rằng đối với dị năng võ giả mà nói tác dụng có thể không lớn, nhưng đối với luyện đan sư chính là bảo bối hiếm có, giá khởi điểm là 1000W đồng liên bang, bước giá (Lee: bước giá là mức chênh lệch của lần trả sau so với giá trả liền kề trước đó. Bước giá do tổ chức bán đấu giá tài sản quy định) là 50W, mời ra giá!”

Vòng tay này khiến cho rất nhiều luyện đan sư hứng thú, máy báo giá leng keng vang lên không ngừng, giá trên màn hình điện tử cũng thay đổi rất nhanh, thực lực kinh tế của các luyện đan sư đều tương đối hùng hậu.

Mặc Vân Hi ngạc nhiên phát hiện, ngay cả Herman đại sư cũng tham gia đấu giá, “Sư phụ, thầy cũng muốn cái này sao? Thật sự có thể tăng phúc tinh thần lực?” Nếu thật sự có thể tăng phúc tinh thần lực, kia cũng coi như đáng giá.

“Tinh thần lực, là không thể bịa đặt, cấp bậc tinh thần lực hoàn toàn là thông qua luyện tập không ngừng mà tích lũy.” Herman nói, “Nhưng cơ thể con người có công năng tự bảo vệ bản thân, bình thường chúng ta dùng tinh thần lực đến cực hạn, cũng chỉ có thể là 70%-80% năng lượng tinh thần lực trong cơ thể chúng ta, nếu nhiều hơn nữa, sẽ tạo thành thiếu hụt tinh thần lực khiến cho thân thể đau đớn, cho nên ở trạng thái bình thường, thân thể sẽ tự động lưu lại một phần tinh thần lực.”

“Vậy kim loại kia?” Nếu như vậy, vì cái gì đoàn người còn phải tranh đoạt đồ vật này chứ.

“Kim loại này là một loại kim loại hi hữu rất thần bí, đặc tính của nó là hấp thụ tinh thần lực, trải qua cấu tạo khéo léo, có thể chế thành cái gọi là tinh thần lực tăng phúc khí, cũng chính là có thể đem trong cơ thể bộ phận tinh thần lực còn thừa kia cưỡng chế hấp thụ ra, đối với dị năng võ giả mà nói, chiến đấu trong trạng thái tinh thần lực trống rỗng là trí mạng, nhưng nếu dùng cho luyện đan sư mà nói, tỷ như một luyện đan sư vẫn luôn là cấp 5, tinh thần lực của hắn không đủ để duy trì luyện chế đan dược cấp 6 đến khi chấm dứt, có cái này, thì mới có thể thành công, tiến tới trở thành một luyện đan sư cấp 6, hiểu chưa?”

Mặc Vân Hi gật gù đầu, “Kia sư phụ là muốn dùng nó để luyện chế đan dược cấp 10?”

Herman lắc đầu, “Đan dược cấp 10 với ta mà nói, chênh lệch cũng không phải là một chút tinh thần lực như vậy, thầy nếu đã cảm thấy vật của em, đương nhiên cũng muốn đáp lễ mới phải.”

“A? Cho em?” Mặc Vân Hi có chút luống cuống nhìn Herman đang chăm chú đấu giá, “Sư phụ, em, tinh thần lực của em không quá giống nhau, có lẽ sẽ không dùng được.” Ý thức lực của cậu toàn bộ đến từ linh thức, cậu muốn phóng thích nhiều hay ít, sẽ bảo khoai tây nhỏ phóng thích bằng đó, từ nguyên lý tăng phúc khí, nhất định là không dùng được.

“Sư phụ, quá mắc, ngài đừng mua, nếu vô dụng thì sẽ lãng phí a.” Mặc Vân Hi đối với Herman có chút áy náy, xem ra đại sư thật tâm đối đãi đồ đệ là cậu này.

Herman báo giá 2500W, rốt cục mua được vòng tay kia, “Vân Hi a, chút tiền ấy sư phụ tùy tiện bán một viên đan dược liền kiếm lại được, đối với em cũng không giống nhau a.”

Herman nhìn Mặc Vân Hi biểu tình khó hiểu, ha ha cười nói, “Vốn sư phụ còn muốn, nên như thế nào để giải quyết việc em luôn dung hợp thất bại, trùng hợp như thế liền thấy vật này, em cũng biết vật này nếu thay đổi cấu tạo một chút, là có thể trở thành một tinh thần lực suy yếu khi cực kỳ không tồi?”

“Tinh thần lực suy yếu khi?” Chẳng lẽ có thể? Mặc Vân Hi tựa hồ có chút hiểu được.

“Đúng vậy, chính là không ai sẽ dùng nó như vậy, bản thân loại kim chước này có thể hấp thụ năng lượng tinh thần lực, chỉ cần thoáng cái biến, tinh thần lực của em thông qua trang bị này có thể yếu đi, năng lượng sẽ không mạnh đến mức gây nên nổ mạnh, ha ha.” Herman vỗ vỗ bả vai Mặc Vân Hi, “Luyện đan sư cần làm yếu đi tinh thần lực mới có thể dung hợp, cũng chỉ có Vân Hi của chúng ta.”

Mặc Vân Hi ngượng ngùng gãi đầu, phi thường cảm kích đại sư có thể thay cậu suy nghĩ như vậy, “Cám ơn sư phụ, em sẽ càng cố gắng rèn luyện không chế tinh thần lực.”

Mà làm người ta chú mục nhất chính là buổi biểu diễn dành riêng cho áp trực đan dược, Lăng Phong thuận lợi lấy 5600W đồng liên bang mua được viên xích đan cấp 6 Mặc Vân Hi lựa chọn kia, mà một viên khác màu sắc rất tốt thì được bán với giá 6200W, mà một viên xích đan cấp 8 duy nhất lần này được đấu giá với giá 1 triệu tám ngàn vạn đồng liên bang.

Ở thời điểm Mặc Vân Hi nhìn không được kinh hô, Herman lại tiếc nuối lắc lắc đầu, “Người luyện chế viên xích đan này là sư đệ của ta, hẳn trời sinh tính bảo thủ quật cường, bất quá đối với luyện đan cũng là thập phần cố chấp, nhưng chung quy không thể đột phá đạo khảm này, xem ra hẳn năm nay vẫn không thể luyện chế ra xích đan đan văn cấp 8.”

Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn Herman, “Sư đệ của thầy? Có thể luyện chế ra xích đan cấp 8, cũng là luyện đan đại sư rất lợi hại, 1 viên liền 1 triệu tám ngàn vạn a!”

Herman bị biểu tình khoa trương của Mặc Vân Hi nở nụ cười, vỗ đầu Mặc Vân Hi một phen, “Thằng nhóc thối, chút tiền ấy đã làm cho em hoảng sợ rồi sao? Chỉ cần em có thể trở thành luyện đan sư cao cấp, tiền đối với em mà nói cũng chỉ là một con số thôi, không có ý nghĩa gì. Có thể luyện chế ra đan dược cấp càng cao, phẩm chất càng cao mới nên là truy cầu của em!”

“Vâng, đồ đệ đã biết.” Mặc Vân Hi hồ thẹn cúi đầu, le lưỡi, bất quá thật đúng là được lời a!

“Đừng rồi, thằng nhóc em làm sao biết hán luyện đan rất máy móc? Ta nhớ rõ em chỉ người người xích đan cấp 8 của hán, đã cho ra kết luận này.” Đó cũng là việc khiến Herman ngay từ đầu chú ý tới Mặc Vân Hi.

“Ngạch... Vẫn là trực giác, chính là cảm thấy khóa đan kia không khí trầm lắng, không có sức sống gì.” Mặc Vân Hi trong lòng nghĩ, kỳ thật biểu đồ năng lượng của khóa đan kia càng giống như một bộ máy hoạt động tĩnh vi, không có sức sống của được vật tự nhiên.

“Nga, lại là trực giác a.” Herman như có điều suy nghĩ đem ánh mắt chuyển dời đến trên đài.

Lúc này đã chấm dứt bán đấu giá đan dược, người chủ trì đang tuyên bố số liệu thí nghiệm của từng viên đan dược, viên Mặc Vân Hi lựa chọn kia có 95%, mà viên màu sắc tiền điểm lại chỉ có 93%, kết quả ngoài dự kiến của đại bộ phận người, bất quá cũng đều xem như ở trong phạm vi hợp lý.

Kết quả vừa ra, Mặc Vân Hi liền đắc ý cười hi hi với Lăng Phong, đột nhiên cảm thấy sau đầu một trận kinh phong, ba một cái tát lên cái ót của cậu, “Thằng nhóc thôi, ta thua, thật đúng là trực giác làm cho người ta ghen tị, hừ!”

Mặc Vân Hi ôm đầu oán trách nói, “Sur phụ, đánh nữa sẽ ngốc đó, là may mắn thôi!”

Nhìn này một lớn một nhỏ hồ động, Lăng Phong có thể cảm giác được Herman đại sư là thật tâm thích tài hoa của Vân Hi, hơn nữa không có tâm tư khác, tảng đá lớn trong lòng, cũng coi như có thể thoáng buông xuống, kể tiếp, bên này cũng nên đẩy nhanh tiến độ...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 53

Sau khi buổi đấu giá kết thúc, cảm được đan dược cấp 6, Lăng Phong liền sắp xếp đến dự năng hội của Versailles thành sở tiến hành tiến giai, bởi vì lần tiến giai này đã thuộc loại tiến giai cao cấp, cho nên dự tính cần thời gian dài hơn so với lần trước.

Sau bữa cơm chiều, Mặc Vân Hi một mình một người nằm úp sấp trên giường, nhắm chần đưa nghịch bạch ngọc bội Lăng Phong đưa cho cậu, trong đầu thể nhưng vẫn nghĩ Lăng Phong tiến hành tiến giai có thuận lợi hay không, đầu ngón tay vô ý thức mon tron gốc cây phong lan điêu khắc tự nhiên thuần phác kia, tê ~ một cảm giác đau đớn rất nhỏ truyền đến, cúi đầu vừa thấy, không biết chỗ nào cắt trúng ngón tay, một giọt huyết châu đỏ tươi thấm nhập điều văn phong lan, có vẻ có chút đột ngột.

“Tê, xem ra chạm trổ cũng không được tốt lắm, thô ráp như vậy.” Mặc Vân Hi xuống lầu tìm tiểu VI lấy hộp thuốc gia dụng, thoa chút thuốc cao cầm máu giảm nhiệt, muốn nói hiện tại y học thật đúng là phát triển, giống loại vết thương nhỏ này, cơ hồ là lập tức có thể cầm máu.

Nhớ tới khối ngọc bội kia là Lăng Phong đưa, cho dù là có điểm thô ráp, Mặc Vân Hi vẫn rất quý trọng, liền đem đi rửa vết máu, “A? Vừa rồi rõ ràng do, thật là kỳ quái.”

Nhìn ngọc bội trắng nõn nòn nà, nhưng lại không có một chút vết bẩn, chẳng lẽ là vừa rồi nhìn lầm?

Mặc Vân Hi lật ngọc bội, bài thơ điêu khắc ở mặt trái như là ẩn ẩn lộ ra chút màu vàng, “Thật kỳ quái...” Giơ ngọc bội lên, Mặc Vân Hi đặt nó dưới đèn, muốn nhìn rõ một chút, lại càng ngày càng cảm thấy mờ hồ, mấy câu thơ tựa như phụ đề trong phim 3D, thể nhưng lại di động trong không trung “Phật thổ sinh ngũ sắc hành, nhất hoa nhất thế giới, nhất điệp nhất Như lai.”

Mặc Vân Hi vô ý thức đọc lại câu thơ đơn giản này, chỉ cảm thấy trước mắt càng ngày càng mơ hồ, toàn bộ thân thể cũng có vẻ phù phiếm bất định. Đợi loại cảm giác hỗn loạn không trọng lượng này biến mất, Mặc Vân Hi lại có cảm giác có thể bước đi, lắc đầu, ánh sáng có chút chói mắt làm cho cậu theo bản năng xoa xoa mắt.

... Đây là na? Trước mắt cảnh sắc tú lệ, núi xanh trải rộng bốn phía, từng khu đất được bừa tốt tản mát ra mùi thơm của đất, dòng suối nhỏ trong suốt sần sần chảy ở giữa, dưới tàng cây của mấy cây hòe trắng kiện rậm rạp có một chòi nghỉ mát, trên chòi nghỉ mát treo hai câu thơ đúng là hai câu trên ngọc bội kia.

Mặc Vân Hi mê mang nhìn hết thấy trước mắt, nếu như là du lịch nghỉ phép, cậu nhất định sẽ tán thưởng hảo một điển viên phong cảnh nhàn nhã, nhưng hiện tại, cậu chỉ muốn biết cậu ở đâu?! Chẳng lẽ lại xuyên qua?

“Khoai tây, khoai tây!” Mặc Vân Hi bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng, có lẽ cậu lơ đãng gian đi vào biến ý thức?

Nghe được Mặc Vân Hi gọi, khoai tây nhỏ bịch một cái từ trống rỗng xuất hiện ở trước mắt Mặc Vân Hi, đập cánh nhỏ một đầu chui vào trong lòng ngực Mặc Vân Hi làm nũng, “Hi Hi, Hi Hi...”

Thấy được khoai tây nhỏ, Mặc Vân Hi cuối cùng nhẹ nhàng thờ ra, “Khoai tây, đây là nhóc làm?”

Khoai tây nhỏ chớp chớp đôi mắt to màu xanh biếc, tò mò nhìn Mặc Vân Hi, “Khoai tây cái gì cũng không có làm, đây là chỗ nào Hi Hi?”

“Đây không phải là biển ý thức của anh sao?” Mặc Vân Hi nhũn mày hỏi.

“A? Không phải nha, khoai tây vừa mới rồi còn ngủ trong biển ý thức.” Khoai tây nhỏ tò mò nhìn phong cảnh bốn phía, “Thật thoải mái nha, khoai tây thích nơi này!”

Mặc Vân Hi có chút đau đầu, đây không phải là biển ý thức của cậu, vậy đây là nơi nào, tại sao mình lại xuyên? Cũng không chết a? Không phải chết mới có thể xuyên sao? Lăng Phong làm sao bây giờ?

Không được, phải bình tĩnh, Mặc Vân Hi ngồi trên thềm đá trước chòi nghỉ mát cố gắng hồi tưởng chuyện phát sinh trước đó, cậu hình như đang nhìn ngọc bội? Sau đó cảm giác thực vụng, sau đó đi đến nơi này?

Ngẩng đầu nhìn câu thơ trên chòi nghỉ mát, đúng vậy, giống như trên ngọc bội! Nhìn nhìn lại chung quanh, vừa rồi không nhìn kỹ, hiện tại vừa thấy, cỏ xanh này, cây hòe này, còn có đình tứ giác này, không phải là trên địa cầu mới có sao?

Nhất hoa nhất thế giới? Chẳng lẽ nơi này chính là không gian trong truyền thuyết? Không giống trừ vật không gian công nghệ cao Lăng Phong cho cậu, mà là cái loại tiểu thế giới có trời có đất trong tiểu thuyết huyền huyền? Mặc Vân Hi nhìn về phía khoai tây nhỏ đập cánh nơi nơi bay loạn, nếu thật sự là như thế, cũng có thể giải thích vì cái gì khoai tây nhỏ không thể hiện ra trong thế giới thật lại có thể xuất hiện ở nơi này.

“Khoai tây, lại đây.” Mặc Vân Hi vẫy tay, khoai tây nhỏ liền nhu thuận bay trở về trong lòng ngực chủ nhân, “Nhóc trước về biển ý thức, ta muốn thử xem có thể đi ra ngoài hay không, nếu thật sự là không gian, lại thả nhóc ra chơi.”

Khoai tây nhỏ mắt nhìn không tha cây hòe lớn, “Hi Hi nhất định mang khoai tây đến chơi a, nơi này thật thoải mái, khoai tây rất thích.”

Sờ sờ đầu khoai tây nhỏ, “Àn, lập tức hảo.” Điểm ấy Mặc Vân Hi cũng cảm nhận được, đợi ở trong này cảm giác tựa hồ đặc biệt thoải mái, không khí phi thường tươi mát tự nhiên, hơn nữa sức sống bốn phía đều bắt đầu khởi động bùng bùng, thực vật cũng đặc biệt có sinh mệnh lực, khó trách khoai tây thích nơi này.

Đợi khoai tây nhỏ trở lại biển ý thức, Mặc Vân Hi hô câu, “Đi ra ngoài.” Hai giây qua đi, không có phản ứng gì.

“Trở về?”

“Phóng ta đi ra ngoài...”

“Nga, shit!” Đột nhiên đúng lúc đó, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy dưới chân hư không, trước mắt một trận mơ hồ, thời điểm thanh tỉnh lại, đã về trong phòng ngủ Lăng Phong...

Nhìn nhìn ngọc bội nắm trong tay, phát thổ? Chẳng lẽ nói thô tục nên bị chán ghét mà vứt bỏ? Sờ sờ từ ngữ trên mặt trái phiếm ánh vàng nhạt, tâm niệm vừa động, quả nhiên lại nhớ tới đồng ruộng vừa rồi.

“Ha, thật tốt quá, quả nhiên là không gian, lần này lời to rồi!” Mặc Vân Hi cao hứng đến độ hưng phấn, có vẻ sau khi xuyên qua, các loại phúc lợi đều xuất hiện, quá thần kỳ, “Khoai tây, nhóc có thể đi ra.”

Khoai tây nhỏ phịch một tiếng chui ra, “Hi Hi, Hi Hi...”

“Àn, đi chơi đi, đừng chạy xa.” Nhìn khoai tây nhỏ hoạt bát, Mặc Vân Hi phân phó xong, liền dự định đi chung quanh nhìn thế giới nhỏ này.

Chòi nghỉ mát này tựa hồ là kiến trúc duy nhất ở nơi này, ở giữa chòi nghỉ mát là một cái giếng cổ, Mặc Vân Hi phải dùng khí lực rất lớn mới kéo được một thùng nước lên, nước giếng trong suốt lạnh lẽo, ném một ngum nhỏ, “Ngô, thật ngọt.”

Khoai tây nhỏ cũng bay tới, một đầu chui vào trong thùng, “Hi Hi, nước, có năng lượng, khoai tây thích!”

“Năng lượng?” Khoai tây không đề cập tới Mặc Vân Hi còn không phát hiện, hiện tại cũng cảm giác được cái lạnh từ trong nước giếng thấm ra, tựa hồ chất chứa nhân nhạt, sau khi uống không chỉ có thần thanh khí sảng, mà ngay cả ý thức lực trong ý thức cũng sôi nổi hơn.

Bất quá... Nhìn khoai tây nhỏ lăn lộn trong thùng, này nghiễm nhiên đã thành nước tắm của nó, hay là thôi đi, để cho nó uống đủ đi, dù sao ý thức lực cũng đến từ khoai tây nhỏ.

Tìm chỉ chốc lát, Mặc Vân Hi đã đi hết nơi này, nơi này kỳ thật cũng không tính là lớn, trừ bỏ chòi nghỉ mát, cây hòe, chính là mấy khối đất được san bằng kia, bốn phía núi xanh vờn quanh, hình thành một sơn cốc phong bế. Mặc Vân Hi nghĩ, có lẽ có thể ở trong này trồng chút được liệu, cũng không biết có thể sống hay không, nơi này thấy thế nào cũng đều là phong cảnh trên địa cầu.

Buổi chiều thứ ba, Mặc Vân Hi đứng giờ đi tới phòng thí nghiệm của Blaine, bất đồng với ngày thường chính là, Herman đại sư đã ở đây.

“Vân Hi, em tới thử xem tinh thần lực suy yếu khí này sau khi cải tạo hiệu quả thế nào.” Herman đại sư từ trong không gian lấy ra vòng tay màu bạc ngày đó dấu giá được đưa cho Mặc Vân Hi, đây là ông mời chế tạo sư nổi danh hỗ trợ cải tạo.

“Cám ơn sự phụ!” Mặc Vân Hi cao hứng tiếp nhận vòng tay nhìn nhìn, mang trên tay phải tiến hành thí nghiệm dung hợp, cũng không có cảm thấy phản ứng gì đặc biệt, “Giống như không có cảm giác gì.” Mặc Vân Hi chỉ tiết nói.

“Kia làm dung hợp thử xem đi.” Blaine đi tới, vỗ vỗ bả vai Mặc Vân Hi, “Sur huynh xem trọng cậu nga, đồ vật đều chuẩn bị tốt, cố lên đi.” Nói xong còn hướng Mặc Vân Hi mở trừng hai mắt.

“Giáo sư...” Mặc Vân Hi vô lực nhìn Blaine, thầy đã trưởng thành rồi có được không, không cần làm ra biểu tình ngây thơ như vậy.

“Thời điểm không có ai phải kêu sư huynh, tôi so với Vân Hi chỉ lớn hơn một chút.” Blaine lời kéo cậu đi tới trước bàn thí nghiệm, “Đến, vẫn là ba loại tinh chất khôi phục tinh thần lực cơ bản.”

Mặc Vân Hi gật gật đầu, thuận thực mở ra dụng cụ, điều chỉnh nhiệt độ, dịch đem tinh chất được vật dựa theo thời gian quy định theo thứ tự nhẹ nhàng rót vào bình thí nghiệm, tay phải đeo vòng tay bắt đầu thông thả quấy với tốc độ đều đặn.

Ý thức lực như là bị hấp dẫn bàn, vui vẻ hội tụ trên tay Mặc Vân Hi, nhưng thời điểm đi qua cổ tay, giống như là gặp một tấm chắn vô hình, tốc độ chảy thần kỳ chậm lại, Mặc Vân Hi trong lòng vui vẻ, tập trung tinh thần cảm thụ ý thức lực bị cản trở ở chỗ cổ tay.

Ý thức lực chậm rãi bị hút vào vòng tay, như là trải qua một vòng tuần hoàn, lại chậm rãi bị phóng xuất ra, bắt quá so với lúc trước, thì dịu ngoan hơn rất nhiều, Mặc Vân Hi khu động luồng ý thức lực bị thuận phục này, hết sức áp súc thành một sợi dây nhỏ phóng xuất ra ngoài, lần vào trong dung dịch, cũng theo dung dịch xoay tròn cùng tốc độ chậm rãi dung nhập trong đó. Hai loại tinh chất được vật thuận lợi dung hợp thành công, Mặc Vân Hi cẩn thận thêm vào loại thứ ba, năng lượng trong nháy mắt có chút phản ứng mạnh, nhưng bị Mặc Vân Hi rất nhanh áp chế xuống, ba loại dung dịch bị ý thức lực điều hòa, phản ứng lẫn nhau, dung hợp, dần dần hình thành một loại hỗn hợp dung dịch màu hồ phách trong treo.

Xoa xoa cái trán chảy mồ hôi, Mặc Vân Hi thở nhẹ một hơi, “Sur phụ! Thành công!”

Blaine vẫn luôn đứng phía sau Mặc Vân Hi chạy tới trước tiên, huyết sáo, “Màu sắc này cũng thật lớn!”

Herman đại sư cũng đến gần, nhìn thấy dung dịch màu hồ phách trong treo không có một tia tạp chất, kích động nói, “Đây là dịch dung hợp tinh khiết nhất ta từng gặp, tựa hồ ngay cả lọc bỏ cũng không cần!”

“Phải a, em mang cái này đi kiểm nghiệm một chút, đại sư cùng Vân Hi trước đợi một lát.” Blaine khẩn cấp đem hỗn hợp dung dịch đi thí nghiệm, này cũng thật kinh người, ngay cả hắn cũng không làm ra được dung hợp thấu triệt như vậy.

Blaine xoay trái xoay phải trước máy thí nghiệm, Herman đại sư ngồi trên ghế vẫn luôn hướng bên kia xoa đầu, một dáng vẻ lo lắng.

“Sur phụ, các người đều kích động như vậy làm gì? Có cái gì không đúng sao?” Lần đầu tiên dung hợp thành công Mặc Vân Hi tò mò hỏi, chẳng lẽ cậu dung hợp có cái gì đặc biệt sao?

“Em không biết?” Herman nhìn Mặc Vân Hi bộ dáng ngây thơ, lắc lắc đầu, “Luyện đan bình thường cần bốn bước lớn, chiết xuất, dung hợp, lọc bỏ, luyện chế. Chiết xuất cùng dung hợp em đã đều tự mình thao tác qua, mà qua một bước lọc bỏ này cũng rất trọng yếu, cần phải làm là loại bỏ tạp chất không có phản ứng sau khi dung hợp, luyện đan sư khống chế tinh thần lực càng tốt, ở bước dung hợp này, tạp chất sinh ra lại càng ít, nhưng nhiều ít chung quy cũng sẽ có chút tinh chất được vật không có phản ứng.”

Mặc Vân Hi gật gật đầu, “Vậy dung dịch của em?”

“Còn chưa biết.” Herman một bên xoa đầu, vừa nói, “Theo mắt thường nhìn qua, dung dịch của em đặc biệt tinh thuần, không có tạp chất, này rất khó, nhưng còn phải xem kết quả thí nghiệm, dù sao phạm vi thị lực quan sát được là có hạn.”

Nghe xong lời Herman đại sư nói, Mặc Vân Hi cũng bắt đầu khẩn trương, vừa rồi sau khi thao tác kết thúc, cậu chính là cảm giác được ý thức lực đã hoàn toàn dung hợp vào trong đó, hơn nữa trong hỗn hợp dung dịch năng lượng dao động sung mãn sinh động, đúng là không chú ý đến vấn đề tạp chất.

“Trời, đại sư, ngài mau tới đây nhìn xem.” Blaine không khỏi thở nhẹ ra tiếng, “Cư nhiên là 0!”

Herman đại sư bước nhanh đi đến trước dụng cụ thí nghiệm, nhìn chăm chăm con số 0 trên dụng cụ, cũng không dám tin, “Được vật tinh hoa thể nhưng toàn bộ phản ứng, cho tới bây giờ chưa thấy qua dung hợp hoàn mỹ như vậy, căn bản là không cần lọc bỏ.”

Nghe xong lời Blaine cùng Herman, Mặc Vân Hi vừa muốn ngó vào xem, đã bị Herman một phen kéo qua, vò tóc thành cái ổ gà, “Ha ha, thằng nhóc em thật sự là thiên tài luyện đan a!”

Blaine cũng cười mỉa mỉ nói, “Chỉ tiếc đây là thuốc khôi phục tinh thần lực phổ thông, bằng không thật muốn dùng dung dịch tinh thuần như vậy luyện đan.”

“Phải a, trải qua loại bỏ, được tinh nhiều ít đều bị tổn thất, vốn cho là trên thế giới không có chuyện tuyệt đối hoàn mỹ, không nghĩ tới...” Ánh mắt Herman nhìn Mặc Vân Hi có chút nóng rực, “Mau, Vân Hi, bên này, sư phụ dạy phương pháp luyện đan này cho em! Em tới làm chiết xuất cùng dung hợp.”

“Đúng đúng, trước tìm một phương pháp luyện đan cấp 1 đơn giản, đại sư thầy viết tên được cần dùng, em đi lấy.” Blaine lập tức liền nghe ra dụng ý của Herman, hắn cũng thực chờ mong dung dịch tinh thuần như vậy có thể luyện ra đan dược dạng gì.

Nhìn Herman cùng Blaine bận rộn, Mặc Vân Hi đột nhiên có loại dự cảm không quá thần kì.

Hiệu suất Blaine bốc thuốc là cực kỳ nhanh, chỉ chớp lát sau đã đem được liệu cần dùng đều chuẩn bị tốt, thậm chí ngay cả ước lượng phân chia đều làm tốt, chỉnh tề xếp trên bàn thí nghiệm chiết xuất.

“Vân Hi, phối phương này nhớ kỹ chưa?” Herman tiểu a a nhìn nhìn Mặc Vân Hi cầm phối phương đan dược.

“Ân, đều nhớ kỹ, bất quá có một loại cò quý giá không nhận biết.” Đây đan phương (phối phương luyện đan) phi thường đơn giản, chỉ có bảy vị dược liệu, đều hết sức bình thường, hơn nữa nhiều nhất chỉ đến cấp 2, đại đa số Mặc Vân Hi đều đã thấy qua, hiển nhiên là dược Herman đại sư dùng tinh luyện.

“Em tới xem, chính là cái này.” Herman từ trong sổ dược liệu Blaine chuẩn bị tốt bốc lên một gốc cây cỏ nhỏ màu xanh biếc có đường vân màu vàng, “Đây là dược liệu cấp 2, bất quá số lượng không nhiều lắm, dùng trong đan phương bậc một, đây là loại đơn giản nhất mà ta nghiên cứu ra, cũng là hiệu quả tốt nhất, đáng tiếc chính là không thể tìm ra một loại khác có thể thay thế cò quý giá, bằng không phối phương này đã có thể dễ dàng phổ biến rộng rãi.”

Mặc Vân Hi ngửi ngửi cò quý giá, có hương vị cay độc, “Sư phụ, ngài thật không dễ dàng gì mới nghiên cứu ra phối phương, vì cái gì muốn phổ biến a? Đan phương không phải đều đặc biệt giữ bí mật sao?”

Herman cười vỗ ót Mặc Vân Hi một cái, “Thằng nhóc thối, không ngờ nhỏ mọn như vậy, đan dược luyện ra chính là để cho người ta ăn, có thể trợ giúp dị năng võ giả đề thăng mới có thể phát huy giá trị của nó, chính là đan phương cao cấp không phải ai cũng có thể khống chế, cho nên cần phi thường cẩn thận, nếu hơi có sai lầm, hủy đi chính là một dị năng võ giả cao cấp, nhưng phối phương nhỏ bậc một này, luyện đan sư bình thường cũng có thể luyện chế, không ít luyện đan sư đều nguyên ý dùng chung phối phương, chỉ là vị thuốc này giá rất đắt, tuy rằng hiệu quả rất tốt, nhưng dị năng võ giả bậc một bình thường không đủ sức gánh vác.”

Mặc Vân Hi gật gật đầu, không khỏi có chút bội phục khí phách của Herman, trước kia ở Cát Nhân đường, một bài thuốc ho khan cũng giữ bí mật, kia đều là tiền a, “Sư phụ, em đã biết, em hiện tại liền bắt đầu chiết xuất.”

Mặc Vân Hi dưới ánh mắt nóng bỏng của Herman cùng Blaine, bắt đầu thao tác chiết xuất dược vật đầu ra đấy, động tác lưu sướng tự nhiên, hai người nhìn đều liên tục gật đầu.

Chiết xuất xong bảy vị thuốc, toàn bộ chỉ dùng một phần liền thành công, “Sư phụ, người xem.”

Herman phóng xuất ra một tia tinh thần lực hướng một loạt ống nghiệm dò xét, “Ân, không sai, dược vật hoạt tính đều phi thường cao.”

“Xuy ~” Blaine ở một bên trêu đùa, “Mặc Vân Hi cậu dược lắm, bình thường lúc tôi cho em luyện, em làm trong hai ba phần thành công một phần, lúc này xác suất thành công thể nhưng lại cao như vậy.”

Nghe vậy Mặc Vân Hi một trận mặt đỏ, “Đây là do có sư phụ chỉ đạo, còn có vòng tay này hỗ trợ mới dược a.” Nói xong còm núp sau Herman đại sư.

“Khụ, không được phép khi dễ Vân Hi.” Herman hiện tại chính là cứng chiều cậu vô cùng.

Blaine bĩu môi, “Đại sư, nhóc con này thật sự xảo trá, không thành thật như vậy đâu.”

Herman cười hỏi, “Vân Hi a, tinh thần lực của em còn đủ thao tác dung hợp không? Lần này chỉ có bảy vị.” Ông cũng không biết chính xác tinh thần lực của Mặc Vân Hi còn thừa nhiều hay ít, dù sao cũng mới thức tỉnh không lâu.

Kỳ thật, hôm nay khai tây nhỏ phóng thích ý thức lực trị số đã hơn một ít so với bình thường, bất quá khi cậu nhìn đến ánh mắt nóng bỏng của Herman, cùng Blaine cười híp mắt trong con ngươi màu xanh lam lóe ý uy hiếp, vẫn quyết định thỏa hiệp.

“Ân, có vòng tay sư phụ cho, vừa rồi tinh thần lực tiêu hao so với bình thường tiết kiệm rất nhiều, em nghĩ hẳn là miễn cưỡng đủ thao tác dung hợp.” Mặc Vân Hi nói.

“Tốt, tốt, kia Vân Hi cũng nhanh làm đi.” Herman chờ không kịp muốn dùng dụng dịch tinh thuần để luyện đan.

Blaine ôn nhu đưa cho Mặc Vân Hi một viên dinh dưỡng đan, “Đến, đây là thưởng cho bé ngoan, sư đệ mau ăn rồi làm việc đi.”

Nhìn viên dinh dưỡng này, Mặc Vân Hi phiêu mắt nhìn đồng hồ điện tử, nguyên lai đã sáu giờ, không tình nguyện lấy bỏ vào miệng, ngó, cũng ăn rất ngon, hương vị ngọt ngào, “Giáo sư, đây là chính thầy làm?”

“Đương nhiên, không bán nga.” Blaine cười nheo nheo mắt Mặc Vân Hi, ân, vẫn là tiểu mập mập xúc cảm tốt.

Mất hạnh màu day lóe sao, “Sư huynh, có thể dạy em làm cái này hay không?” Cậu còn dự trữ không ít chiết xuất vật dinh dưỡng đan cơ bản, không thể lãng phí.

“Yêu, ngay cả xưng hô cũng đều thay đổi a, đây chính là dinh dưỡng đan sư huynh đặc chế ...”

“Khụ, chính sự quan trọng hơn.” Herman nhìn Blaine muốn bắt đầu đùa Mạc Vân Hi, nghiêm mặt nhắc nhở nói.

“Đừng vậy, đại sư, em đi viết phối phương cho sư đệ.” Blaine thu hồi bộ dáng trêu đùa, “Vân Hi, cậu nhanh đi dung hợp đi, lập tức đem phối phương cho cậu.”

Nhìn Blaine ngoan ngoãn đi viết phối phương, Mạc Vân Hi lặng lẽ dõi Herman giờ ngón tay cái lên, Herman tiểu a a làm thủ thế thắng lợi, có cái gì có thể quan trọng hơn luyện đan chứ.

Lee: đạo này bị nghiện chơi Aura Việt, chết thật...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

Mạc Vân Hi lần đầu tiên làm dung hợp tinh chất của bảy vị thuốc, quả thật tổn không ít khí lực, hơn nữa trong quá trình làm còn có hai lần xảy ra phản ứng dữ dội suýt nữa thất bại, may mắn khoai tây nhỏ cực kỳ cấp lực, phát ra ý thức lực cuộn cuộn không ngừng, bất quá may là như thế, sau khi Mạc Vân Hi đem một loại tinh chất cuối cùng hoàn toàn dung hợp thành công, vẫn là có chút hư thoát.

“Sư phụ, sư huynh, dung hợp làm tốt, hẳn là coi như thành công.” Mạc Vân Hi nhìn dung dịch trong chảo màu nâu đỏ cao hứng nói, tuy rằng còn chưa kiểm tra, nhưng mắt thường nhìn qua vẫn không có tạp chất gì, cậu nghĩ có lẽ là có liên quan đến ý thức lực của cậu.

Ý thức lực so với tinh thần lực có tính tự chủ năng động nhất định, giống như là có một cỗ năng lượng của sinh mệnh, gặp năng lượng thực vật sẽ hấp dẫn lẫn nhau, tự động tự phát tìm tới cửa, tinh chất được vật muốn chạy trốn khỏi phản ứng của ý thức lực cơ hồ là không có khả năng.

Blaine cười đỡ Mạc Vân Hi ngồi xuống ghế, lấy ra một bình thuốc nhỏ, “Sư đệ vất vả rồi, đầu đau không?” Vỗ vỗ mặt Mạc Vân Hi có chút tái nhợt, “Này, thuốc khôi phục tinh thần lực, uống vào sẽ thoải mái hơn.”

“Cám ơn giáo sư, nga không, sư huynh, ha ha.” Thấy Blaine oán trách trừng mắt nhìn cậu một cái, Mạc Vân Hi mới xấu hổ sửa miệng, thật đúng là không quen a.

“Vân Hi a, kế tiếp em cứ ngồi nghỉ ngơi đi, bước luyện chế tiếp theo để ta đến làm, bất quá em cần phải xem cẩn thận, trình tự đều phải nhớ kỹ a.” Herman nhìn dung dịch trong chảo trên dụng cụ thí nghiệm nói.

Blaine cũng đi qua cúi đầu nhìn, “Quá thần kỳ, cư nhiên cũng là 0.”

“Ân, xem ra độ tinh khiết của tinh thần lực là mấu chốt ảnh hưởng tới phản ứng của dược vật a.” Herman như có điều suy nghĩ nói.

“Đại sư, nếu không để em luyện đan bậc một này đi?” Blaine cười hi hi hỏi dò, hẳn cũng muốn dùng dung dịch không cần lọc bỏ này luyện đan một lần.

Herman đem bình thí nghiệm từ trên dụng cụ gỡ xuống, ôm vào trong ngực, che chở như phòng trộm, “Đi đi, sư phụ còn chưa thử đâu, qua một bên nhìn đi.”

Mạc Vân Hi nhìn có chút buồn cười, mở bình thuốc uống thuốc khôi phục tinh thần lực, ân, một cỗ thanh lương làm cho đầu óc của cậu thư thái rất nhiều, nhưng đối với ý thức lực tựa hồ không có tác dụng khôi phục, khoai tây nhỏ vẫn vô lực nằm úp sấp trong biển ý thức phun phao phao như cũ, vẫn là không nên lãng phí sức lực.

“Sư phụ, ngài nói trước cho em một chút về quá trình luyện chế đi, nếu không em có xem cũng không hiểu a.” Mạc Vân Hi hỏi, cậu còn chưa học qua bước luyện chế này đâu, trên mạng cũng không có tư liệu tương ứng có thể tham khảo.

“Nga, đúng rồi, em còn chưa học tới đi.” Herman đại sư đem bình thử nghiệm cẩn thận đặt trên bàn thí nghiệm, ngồi xuống kiên nhẫn giảng cho Mạc Vân Hi, “Đối với luyện đan mà nói, mỗi một bước đều rất trọng yếu, nhưng khó nắm giữ nhất chính là một bước luyện chế này, phẩm chất đan, thành bại đều ở một bước này. Đầu tiên là nhiệt độ của đan lò, độ lửa, thời gian nắm giữ đều có quy định nghiêm ngặt, nhưng những điều này trải qua nhiều lần luyện tập cũng rất dễ dàng nhớ kỹ. Khó nắm giữ nhất vẫn là vận dụng tinh thần lực.”

“Sư phụ, từng bước trong quá trình luyện đan đều phải thêm tinh thần lực, điều này em biết, chính là có thể cụ thể một chút hay không?” Kỳ thật Mạc Vân Hi muốn hỏi chính là có biểu đồ năng lượng đan dược linh tinh gì đó hay không.

“Cụ thể a, kỳ thật lại nói tiếp rất đơn giản, chính là trong quá trình luyện chế đem tinh thần lực áp súc, tham dự trong đó, phụ trợ dược vật thành hình, hơn nữa loại bỏ tạp chất trong quá trình luyện chế, đem những chỗ dược tính xảy ra xung đột loét thuận, làm cho các loại thành phần dược vật càng cân bằng hài hòa.” Herman nghĩ nghĩ, “Quá trình này em nhất định phải tự mình trải nghiệm, mới có thể cảm nhận từng cái dược, loại cảm giác này cần rèn luyện nhiều lần để tích lũy kinh nghiệm, nhưng làm luyện đan sư, ta cảm thấy trọng yếu nhất vẫn là ngộ tính.”

“Ngộ tính?” Mặc Vân Hi nhủ mảy may nghĩ nghĩ, vẫn là nhìn không được hỏi, “Sur phụ, chẳng lẽ trừ bỏ đan phương, sao không làm sơ đồ luyện chế linh tinh, em là nói chỉ cần đem thành phần được vật dựa theo trình tự sắp xếp, có thể luyện thành đan được gì đó?”

Mặc Vân Hi mới vừa hỏi xong, Herman đưa tay liền vỗ cậu một cái tát, “Thằng nhóc thôi, nghĩ cái gì thế, nào có thuận lợi như vậy, luyện đan là không có đường tắt, em hảo hảo nhìn cho ta!” Nói xong liền đứng dậy đi đến luyện chế đan lò.

Mặc Vân Hi sờ sờ đầu, thề lời, ông lão này, sớm muộn gì cũng vỗ cậu đến choáng váng, xem ra biểu đồ năng lượng này chỉ có cậu có thể nhìn thấy, nghĩ lại, đan phương cũng không phải là bí mật gì, kể tiếp phải cẩn thận nhìn toàn bộ quá trình.

Một bên Blaine một tay ôm ngực, một tay nâng cằm, đôi mắt màu xanh lam như có điều suy nghĩ đảo quanh giữa Mặc Vân Hi cùng đan lò, sơ đồ luyện chế sao? Ý tưởng thú vị.

Mặc Vân Hi chăm chú nhìn mỗi một bước Herman thao tác, chỉ thấy ông điều chỉnh thử tốt dụng cụ, cài đặt nhiệt độ cùng thời gian, đem dung dịch được vật sau dung hợp đổ vào một cái đĩa nhỏ, cẩn thận để vào trong đan lò, đan lò không lớn, hình trụ, phần phía trước là trong suốt, làm cho người làm thực nghiệm có thể nhìn thấy biến hóa của dung dịch trong đĩa một cách rõ ràng.

Công tác chuẩn bị đã xong, bắt đầu luyện chế, Mặc Vân Hi đẩy một tia ý thức lực lên mắt, đồng tử màu đen nhiễm một màu vàng nhạt, có thể nhìn thấy rõ ràng Herman thả ra ngoài một sợi tinh thần lực nhỏ, xuyên thấu qua đan lò trộn với dung dịch đang phản ứng trong đĩa.

Nhiệt độ tăng cao, dung dịch dần dần bốc hơi, biến thành dạng kem mềm mại, sợi tinh thần lực của Herman linh hoạt loại bỏ những điểm đen nhỏ sinh ra trong quá trình luyện hóa.

Mặc Vân Hi thấy Herman cùng Blaine đều hết sức chăm chú nhìn vào đan lò, liền lặng lẽ đi vào biến ý thức, để khoai tây nhỏ cảm thụ biến hóa năng lượng trong đan lò, cũng để nó hiện ra trong biến ý thức.

Dung dịch dạng kem trong biến ý thức lúc này giống như một dải những sợi năng lượng đủ mọi màu sắc, dây tinh thần lực màu trắng nhỏ đang không ngừng sắp xếp những sợi năng lượng này, chỉnh hợp, những tạp chất trong đó cũng được loại bỏ. Sắp xếp dần dần xong, sợi năng lượng trở nên rõ ràng, mỗi một sợi đều đại biểu cho một vị thuốc, Mặc Vân Hi nhìn dòng năng lượng bắt đầu hội tụ, có đầu đuôi tương liên, có phân ra bành chỉ, những sợi tinh thần lực nhỏ chuyển động như con thoi, cẩn thận sắp xếp lại cùng dẫn đường, dần dần hành trình một vòng năng lượng tuần hoàn cũng không tính phức tạp.

Biểu đồ năng lượng bước đầu thành hình, sợi tinh thần lực nhỏ màu trắng không ngừng làm khơi thông, làm những nơi chật hẹp trở nên rộng rãi, từ nơi có tốc độ chảy nhanh mà phân ra nhánh sông, cứ như vậy, toàn bộ hệ thống lưu động năng lượng dần ổn định, trong biến ý thức cũng dần cảm thấy được sức sống bùng bùng thực vật.

Đột nhiên hai má tê rần, Mặc Vân Hi bị bắt mở mắt, Blaine véo mặt cậu, ánh mắt ý bảo cậu nhìn kỹ thao tác của đại sư, Mặc Vân Hi làm thủ thế rất xin lỗi, một lần nữa tập trung tinh thần nhìn về phía đan lò.

Lúc này bánh được trong đan lò đã cơ bản thành hình, chính là còn chưa phải dạng viên, sợi tinh thần lực màu trắng nhỏ đang quán quanh thân đan để chỉnh hình.

“Bước này gọi là nặn đan, là bước cuối cùng, chờ đến giờ, liền hoàn thành.” Blaine nhỏ giọng nói bên tai Mặc Vân Hi.

Đình ~ một tiếng, đã đến thời gian cài đặt cho đan lò, nặn đan cũng vừa chấm dứt, lúc này trong đĩa chỉ còn lại có một khối đan được màu đen rất tròn.

Herman thu hồi tinh thần lực, lắc đầu thở dài, “Lần này được vật hoạt tính cao hơn rất nhiều so với dĩ vãng, tạp chất cũng cực kì ít, nhưng không biết là có phải đã bị tinh thần lực tinh thuần của Vân Hi ảnh hưởng hay không, trong quá trình luyện chế thao tác tinh thần lực của ta cực kì vất vả.”

Không thể nào, Mặc Vân Hi nghĩ đến vừa rồi trong biến ý thức nhìn thấy, sợi tinh thần lực màu trắng nhỏ của Herman phi thường linh hoạt thuần thực qua lại như con thoi, một chút cũng nhìn không ra là cố hết sức, “Kia sư phụ cảm thấy đan được lần này thế nào? Vì sao lại đen tuyền?” Mặc Vân Hi nhìn viên đan được đen như mực trong đan lò kia, ngay cả màng sáng của ô đan cũng không có.

“Đại sư, nghỉ ngơi trước đi.” Blaine đặt ghế dựa ở nơi cách đan lò không xa, “Vân Hi, đan được mới vừa luyện xong đều là hình dáng này, chờ để nguội xong, có thể nhìn ra tí lệ.”

“Nga, như vậy a.” Mặc Vân Hi bắt đầu khần trương nhìn đan được còn đang bốc lên hơi nóng trong đan lò, sẽ là loại đan gì đây? Nói như thế nào thì viên đan được này cũng là thành phẩm đầu tiên cậu tham dự chế tác, cho nên Mặc Vân Hi vẫn rất chờ mong.

Nhiệt độ theo thời gian dần hạ xuống, được đan trong đan lò cũng bắt đầu hiện ra ra bộ dáng chân chính của nó, ba đôi mắt không hề chớp nhìn chăm chăm biến hóa này, là xích đan? A... Không có đan văn?

Chờ sau khi nguội hoàn toàn, Blaine đem đan được cẩn thận lấy ra, đặt ở trên bàn, già trẻ trong phòng thí nghiệm đều xông tới, đây là một khối xích đan, không có đan văn rõ ràng? Đối với điểm này, tất cả mọi người đều cảm thấy kỳ quái, Herman dù sao cũng là luyện đan sư cấp 9, luyện chế đan phương bậc một là một trong những công trình thành công nhất sau nhiều năm nghiên cứu, như thế nào cũng có thể có đan văn a.

“Sur phụ, đây là xích đan sao?” Mặc Vân Hi nhìn viên được đan kỳ quái này hỏi, không thể trách cậu, cậu cũng chưa thấy qua đan như vậy, màu sắc vô cùng không đều, có thể nói là một viên được đan có màu sắc đậm dần lên, một bên là màu đỏ tiên diễm, nhưng dần dần màu sắc càng ngày càng nhạt, đến cuối cùng trở thành màu vàng quýt, quanh thân phiếm vàng sáng màu vàng nhu hòa.

“Khụ, chắc là thế, Blaine em nghĩ sao?” Herman cũng có chút không xác định.

“Đại sư, em cảm thấy...” Blaine cẩn thận quan sát viên được đan màu sắc kỳ quái này, “Ngài nói xem phần bên này có thể là đan văn hay không?” Blaine chỉ chỉ mặt màu vàng quýt.

Herman gật gù đầu, “Cũng có thể, bất quá không có phân chia rõ ràng, chuyển tiếp rất tự nhiên, ta còn chưa gặp đan văn như vậy.”

“Vẫn là kiểm tra đi, chỗ này của em có dụng cụ.” Blaine nói xong bưng đĩa lên, đi đến bàn dụng cụ ở góc phòng, Herman cùng Mặc Vân Hi cũng đi theo.

【tất, chúc mừng, viên được đan này xác suất thành công là 97%】 một lát sau, thanh âm điện tử của máy thí nghiệm vang lên.

“Thật tốt quá, cao như vậy!” Mặc Vân Hi cực kì vui vẻ, tuy rằng người

luyện chế cuối cùng là Herman, nhưng viên được đan này cậu cũng có phần tham dự.

Mà đối với kết quả này, Herman cùng Blaine đều không nói gì, trên số liệu, viên được đan này hẳn là phải có đan văn, tuy rằng cơ hồ đan văn của mỗi viên được đan cũng không hoàn toàn giống nhau, nhưng tất cả đều có đan văn dạng như những đường kẻ rạn nứt, mà viên này đan văn lại chuyển tiếp đều đặn như thế, hay là nói căn bản không có đan văn?

“Sư phụ, các người như thế nào không nói chuyện? 97% a, là xác suất cao nhất em từng thấy!”

“Àn, không sai, bất quá đại sư luyện chế đan được bậc một, bình thường đều trên 95%, số liệu này rất bình thường.” Blaine nói, “Không bình thường chính là đan văn, đại sư, viên được đan này ngài muốn cảm về nghiên cứu không?” Tuy rằng hắn rất muốn nói để lại để hắn nghiên cứu, nhưng nhiệt tình của Herman đại sư đối với đan được hắn biết rõ.

“Àn, đương nhiên, Vân Hi a, viên đan này sư phụ trước lấy đi nghiên cứu, phương diện này em cũng có công lao, ta đưa em mấy bộ đan phương, em ngày thường khi luyện tập lấy dùng đi.” Herman nói xong từ trong không gian lấy ra một tập đan phương viết tay, “Những cái này là đan phương cấp thấp do ta nghiên cứu ra, em có thể cảm luyện tập trước, bất quá về sau hãy nghiên cứu chế tạo đan phương của bản thân, biết không?”

“Đã biết, cảm ơn sư phụ!” Mặc Vân Hi kích động tiếp nhận đan phương, này thật đúng là khó có được, đan phương của luyện đan sư cấp 9 a, có thể giúp cậu bớt phải đi đường vòng.

“Đúng rồi, sư huynh, phối phương dinh dưỡng hoàn đâu?” Mặc Vân Hi cười hi hi hướng Blaine vờn tay.

Blaine hướng Mặc Vân Hi ôn nhu cười nói, “Có thể cho cậu, sư đệ thân mến của tôi, nhưng là không phải cậu cũng nên đáp lễ gì đó đi a?”

“Đáp lễ?”

“Đúng rồi, tỷ như giúp sư huynh chiết xuất một phần dung dịch dung hợp tinh thuần và vân vân.” Blaine dùng một loại ánh mắt cậu hiểu mà hướng về phía cậu mỉm cười.

Mặc Vân Hi xuống khỏi phi xa màu đỏ của Blaine, hướng về phía bên trong xe phát phát tay.

“Vân Hi, đừng quên dung dịch cậu đáp ứng tôi, ngày mai tan học chờ cậu ở phòng thí nghiệm nga.” Blaine hướng Mặc Vân Hi hôn gió, liền nghênh ngang mà đi.

Mặc Vân Hi bất đắc dĩ lắc đầu, ngô, đã 10 giờ, bất quá hôm nay đồ nhận được thật không nhỏ, toàn bộ quá trình luyện đan hiện tại cậu đều nhất thanh nhị sở, còn kém tự tay thực tiễn, tốt nhất nên nghĩ biện pháp tìm một phòng thí nghiệm không người, Mặc Vân Hi vừa nghĩ vừa mở cửa phòng.

Còn chưa kịp bật đèn, trong bóng đêm liền vờn một đôi tay dài hữu lực, từ phía sau lưng đem Mặc Vân Hi cả người vây khốn, “Ai?!”

Không trả lời, Mặc Vân Hi giãy giụa một cái, thấy không có tác dụng, tay phải hung hăng đánh vào □ của người phía sau, hừ, lúc trước cậu học khóa phòng thân tự vệ cũng không phải là vô dụng đâu.

Có thể là không nghĩ tới Mặc Vân Hi lại dùng thủ pháp công kích bí ỏi như vậy, người tới bất ngờ không kịp đề phòng, trong cổ họng phát ra một tiếng thống khổ, “Ngô, Vân Hi.”

“Lăng Phong?!” Nghe ra thanh âm Lăng Phong, Mặc Vân Hi bối rối mở đèn, chỉ thấy Lăng Phong đang ôm phía dưới, vẻ mặt cười khổ tựa vào trên cửa.

“Phong, anh không sao chứ?” Mặc Vân Hi vội chạy qua, một đánh kia cậu chính là dùng mười phần lực đạo, “Em không biết là anh, anh như thế nào cũng không... A, ngô...”

Lăng Phong một tay kéo Mặc Vân Hi vào trong ngực, xoay người ấn lên tường, nụ hôn bá đạo cường thế ngăn lại lời cậu chưa nói ra khỏi miệng, “Vân Hi, nhớ em”

Ánh mắt sâu và đen ôn nhu nhìn Mặc Vân Hi, tóc có chút tán loạn, hương vị trên người cũng không nhẹ nhàng khoan khoái giống như bình thường, có mùi mồ hôi khó ngửi, bất quá ngược lại làm cho Mặc Vân Hi có chút xao động, tâm bang bang kinh hoàng, “Àn, em cũng nhớ anh!”

Mắt hạnh màu day nhìn Lăng Phong, anh nhất định là tiến giai xong liền trở về gấp, quần áo cũng chưa kịp đổi, trong lòng Mặc Vân Hi có một tia ngọt ngào lo lắng, tay đặt lên bả vai Lăng Phong, ngẩng đầu lên chủ động hôn lên đôi môi mỏng của Lăng Phong.

Có một đời kinh nghiệm, kỳ thật hôn kỹ của Mặc Vân Hi so với Lăng Phong tốt hơn nhiều, cái lưỡi mềm mại mang theo hương thơm đốt lửa chung quanh, dễ dàng liền gọi lên dục vọng Lăng Phong kiềm chế đã lâu, ánh mắt tối tăm càng thêm thâm trầm, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy bỗng nhiên một trận đầu nhức chân choáng, liền đã bị Lăng Phong khiêng ở tại trên vai, “A... Uy, thả em xuống!” Mặc Vân Hi lung tung đá chân, đây cũng quá khó coi.

Lăng Phong khiêng Mặc Vân Hi đi nhanh lên lầu, còn vỗ vỗ mông Mặc Vân Hi, “Đừng lộn xộn, em chộc ta.”

“A uy, anh có lãng mạn hiểu hay không a! Hiểu tình cảm hay không a! Thả em xuống!” Mặc Vân Hi chưa từ bỏ ý định kêu, tiểu VI từ góc tường chạy đi, ngo ngắc hướng về phía chủ nhân lóe đèn đỏ, đây là chỉ lệnh sao?

“Phốc ~ không hiểu tình cảm, bất quá ta có thể thử tán tỉnh xem...” Lăng Phong mở cửa phòng ngủ ra, đem Mặc Vân Hi quăng lên trên giường, đè lên, một bên khế cắn lỗ tai mẫn cảm của Mặc Vân Hi, liền thấp giọng nói, “Lãng mạn, em có thể tự cảm nhận, ta không thích chậm...”

“Ngô, anh cái đồ lưu manh ra về đạo mạo ... A...”

Một giờ sau... Lăng Phong thần thanh khí爽 quần khăn tắm từ phòng tắm lung lay đi ra, tiểu VI thừa dịp anh tắm rửa cho Mặc Vân Hi đã thay khăn trải giường sạch sẽ.

Mặc Vân Hi lúc này đang vô lực nằm úp sấp trên giường, chân đạp một nửa làm lộ ra đường cong lưng tinh tế ôn nhu, Lăng Phong nuốt nuốt nước miếng, thật nhiều ngày không gặp, chẳng lẽ cứ buông tha em ấy như vậy?

“Vân Hi, như thế nào trẻ như vậy mới về, vừa rồi đưa em về là ai?” Lăng Phong một bên lau tóc một bên lơ đãng hỏi.

“Ngạch? Là Blaine giáo sư, hôm nay cùng sư phụ bọn họ ở phòng thí nghiệm luyện đan.” Mặc Vân Hi cố gắng trở mình, từ trong không gian lấy ra thuốc khôi phục tinh thần lực cậu dung hợp thành công đưa cho Lăng Phong, “Này, em làm, thuốc khôi phục tinh thần lực.”

Lăng Phong tiếp nhận bình nhỏ, uống ngay một hơi, một cổ năng lượng tinh thuần chảy vào trong cơ thể, cảm giác ần ần đau đớn do thiếu thốn tinh thần lực bởi vì tiến giai dần thư hoãn, “Em làm? Không tồi.” Đây là thuốc khôi phục tinh thần lực anh thấy hiệu quả nhanh nhất từ trước đến giờ.

“Thật sự? Tê ~” vừa muốn đứng dậy Mặc Vân Hi liền cảm thấy □ tê rần, lại ngã trở về trên giường, “Bọn họ đều nói cái này em dung hợp đặc biệt tinh thuần, anh cảm thấy thế nào?”

“Àn, trước mắt là tốt nhất trong những loại ta từng dùng qua.” Đây là nói thật, Lăng Phong cổ vũ xoa xoa đỉnh đầu Mặc Vân Hi.

“Ha ha, vậy là tốt rồi, ai... Ngày mai sau khi tan học còn phải đến phòng thí nghiệm, giúp giáo sư làm một phần dung dịch dung hợp.” Mặc Vân Hi oán giận nói, Lăng Phong vừa mới trở về, cậu kỳ thật là muốn buổi tối ngày mai hảo hảo làm một bữa tiệc lớn an ủi Lăng Phong, mấy ngày nay chính cậu cũng lười nấu cơm, chưa ăn đàng hoàng.

“Không muốn đi?” Lăng Phong hỏi.

Mặc Vân Hi tùy tiện gật gật đầu, kỳ thật cậu càng muốn tự mình thử luyện chế.

Môi mỏng hơi hơi gọi lên, “Xử lý chuyện đó, tôi giúp em” Lăng Phong xoay người một cái trên giường, lại đem Mặc Vân Hi đặt ở dưới thân.

“Ài? Anh muốn làm gì? Ngô... A...” Lần này Mặc Vân Hi cả người bần rần ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Nửa đêm 2 giờ, Blaine đang ôm gối ôm mảnh nam ngủ say bị một trận âm thanh thư tín ngăn ngủi đánh thức, tóc dài màu vàng như tơ lụa rối tung trên vai, ánh mắt màu xanh lam hơi hơi mờ ra, “Ngô, ai đáng ghét như vậy ... Ngạch, là Vân Hi?”

Mơ mơ màng màng mở thư ra【 Tôi là Lăng Phong, Mặc Vân Hi học viên của ngài ngày mai thân thể không khoẻ, xin phép nghỉ một ngày. 】

“Kháo! Lăng Phong!” Blaine một cước đá gối ôm ra thật xa, “Ngày mai thân thể không khoẻ! Cậu chờ đó cho tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55

“Phong, chúc mừng anh tiến giai thành công, cụng ly~” Mặc Vân Hi giờ ly chân dài lên, cười tủm tỉm nói. “Cám ơn.” Lăng Phong nhấp một ngụm rượu mơ, hương vị chua ngọt rất là kích thích khẩu vị, nhìn một bản thức ăn ngon, anh đã thật nhiều ngày chưa được ăn đồ ăn Vân Hi nấu.

Mặc Vân Hi gấp gáp chân thú hàm trứng gà vào trong bát Lăng Phong, “Phong, lần này sau khi anh tiến giai, còn muốn đến dã ngoại đi làm nhiệm vụ liên sát sao?”

Lăng Phong lắc đầu, “Không cần, còn chưa đến hai tháng là đến thú triều mùa đông, tôi muốn nắm chặt thời gian tu luyện, mau chóng thăng cấp, thời điểm thú triều khẳng định có thể săn được dị thú cấp 6.”

“Thú triều...” Mặc Vân Hi do dự đề đưa xuống, “Phong, thú triều rất nguy hiểm đi, anh nhất định phải đi sao?”

“A, không có việc gì, trong gia tộc rất nhiều người cùng đi.” Biết Mặc Vân Hi lo lắng cho anh, Lăng Phong xoa mái tóc mềm mại của cậu, “Hàng năm đến thú triều gia tộc đều tổ chức tiểu đội liên sát, không nguy hiểm như vậy.” Lăng Phong nói đúng, thú triều năm nay cũng không đơn giản như vậy, bao gồm anh là một trong năm người thừa kế đã thành niên, lần này thú triều nghiêm nhiên đã thành chiến trường để bọn họ tranh giành lập uy.

“Nga, kia... Mang em cùng đi đi, em còn có thể thu thập được liệu!” Mặc Vân Hi kỳ thật là không muốn cùng Lăng Phong tách ra, tại thế giới này, cậu chỉ có Lăng Phong là người thân cận nhất, tuy nói hiện tại có sư phụ, chính là cậu luôn luôn xem Lăng Phong như người nhà.

“Em không thể đi.” Lăng Phong kiên quyết nói, và hai lần com, “Đến lúc đó tôi sẽ sắp xếp người bảo vệ em, em ngoan ngoãn đợi ở nhà, thời điểm thú triều học viện cũng sẽ nghỉ, chỗ nào cũng không được đi.” Mặc Vân Hi hiện tại có thể nói là vương bận duy nhất của anh, đối với địch người mà nói cũng là nhược điểm bạc nhược nhất của anh, anh không có khả năng mang theo cậu đi chém giết.

Mặc Vân Hi thực buồn bực cúi đầu ăn com, kỳ thật cậu sớm biết rằng sẽ là như vậy, “Đúng rồi, Phong, ăn nhanh lên, lát nữa mang anh đi nơi này!”

“Chỗ nào?” Sinh hoạt của Vân Hi rất đơn giản, mỗi ngày không phải đến trường học thì chính là đi được thị, ngẫu nhiên đi xưởng được nhà Harvey, chẳng lẽ mấy ngày nay anh không ở đây đã xảy ra chuyện gì? “Mau ăn, lát nữa anh sẽ biết!”

Sau bữa com chiều, Mặc Vân Hi liền hưng phấn lôi kéo Lăng Phong chạy vào phòng ngủ, “A, không nghĩ tới em nhiệt tình như vậy.” Lăng Phong cười nói. Mặc Vân Hi đỏ mặt quay đầu lại liếc mắt trừng Lăng Phong một cái, “Làm đều là anh a, ngựa đực!” Đóng kỹ cửa phòng ngủ, hai người ngồi trên giường, Mặc Vân Hi thần bí hề hề lấy ra ngọc bội, “Phong, chuẩn bị tốt chưa?” Lăng Phong đuôi lông mày nhướn lên, “Tùy thời đều có thể, em phải tin tưởng năng lực của tôi.”(=)))))

Mặc Vân Hi lười phản ứng anh, giữ chặt tay Lăng Phong, có chút khẩn trương, cậu còn chưa thử dẫn người đi vào, không biết có thể thành công hay không, tâm niệm vừa động, một trận cảm giác không trọng lực qua đi, hai người đã đi vào không gian trong bạch ngọc.

“Đây là...” Lăng Phong tò mò nhìn phong cảnh điện viên chung quanh, hoàn toàn bất đồng với phong cảnh địa mạo (hình dạng mặt đất) ở Dnoqia tinh cầu, núi ở đây thực xinh đẹp tuyệt trần, cây cũng không cao, cỏ cũng không phải chỉ có một ít.

“Đây là không gian trong bạch ngọc a!” Mặc Vân Hi rất ít nhìn thấy bộ dáng kinh ngạc của Lăng Phong, đắc ý lôi kéo anh đi đến trước đình tứ giác, “Anh xem, mấy câu thơ này không phải là mấy câu thơ trên khối ngọc bội anh đưa em sao, cái này chính là ngọc bội không gian!”

Lăng Phong kinh ngạc nhìn câu thơ treo trên đình, anh vẫn là lần đầu tiên biết có người có thể tiến vào không gian, hơn nữa lớn như vậy, còn có trời có đất, có cỏ có cây? “Vân Hi, em phát hiện như thế nào? Còn có ai biết?” Lăng Phong khẩn trương hỏi.

Mặc Vân Hi buồn cười lôi kéo Lăng Phong đi vào trong đình, “Ai nha, anh đừng nghiêm túc như vậy, em trong lúc vô ý phát hiện, đương nhiên chỉ có anh biết.”

“Àn, việc này đồng dạng cũng không thể để những người khác biết, loại đồ vật này...” “Ai nha, thật dài dòng a, em biết, anh trước giúp em kéo thùng nước lên đi!”

Mặc Vân Hi lao lực phe phẩy thùng nước. Lăng Phong đưa tay kéo một cái, đem thùng nước kéo lên, “Em muốn uống?” “Anh uống, em uống không có tác dụng, bắt quá khoai tây nhỏ rất thích!” Mặc Vân Hi đem thùng nước giao cho Lăng Phong, nếu cậu đoán không sai, nước này đối với việc khôi phục tinh thần lực có hiệu quả rất tốt.

Lăng Phong bưng thùng nước uống ngay một hơi, nước giềng lạnh lẽo thấm ngọt, tựa hồ ẩn chứa một loại năng lượng, làm người ta thần thanh khí sảng, hơn nữa giống như đối với kinh mạch bị tổn thương trong quá trình thăng cấp lúc trước cũng có chút tác dụng trị liệu! “Đây là?” Lăng Phong lại uống ngay vài hớp, “Đích thật là đối với kinh mạch có tác dụng trị liệu, tuy rằng không hiển rõ, nhưng thư thái rất nhiều!”

“Nga, nói như vậy đây là cửa vào được tuyên a?” Mặc Vân Hi đứng là không phát hiện có công năng này, có thể là vì kinh mạch của cậu không bị thương, “Đúng rồi, em giới thiệu với anh linh thức của em, khoai tây!”

Phanh ~ khoai tây nhỏ nghe thấy tiếng gọi, lập tức cao hứng nhảy ra, nó rất thích không gian chơi thoải mái này. Lăng Phong nhìn chăm chăm quả cầu tròn vỏ bốn cái cánh nhỏ màu vàng này, anh là lần đầu tiên thấy linh thức của Mặc Vân Hi, “Khụ, em hẳn là rất cố gắng đặt tên.” “Khoai tây, khoai tây...” Khoai tây nhỏ tò mò bay về phía Lăng Phong, ba một cái đụng phải đầu Lăng Phong, vỏ cánh nhỏ nhào vào trong lồng ngực Mặc Vân Hi, “Hi Hi, khoai tây giúp ngài báo thù, ai bảo hán buổi tối mỗi ngày đều khi dễ cậu!”

Lăng Phong hí nhát nhìn chăm chăm quả cầu tròn màu vàng trong lồng ngực Mặc Vân Hi, “Nó thấy được?”

“Khụ, khoai tây nhóc đi chơi đi.” Mặc Vân Hi xấu hổ sờ sờ đầu to của khoai tây, “Thực xin lỗi, nó là linh thức của em, em cũng không có biện pháp, anh đề ý?”

Lăng Phong lắc lắc đầu, “Không, thực kích thích...” Mặc Vân Hi nghiêng răng, anh đồ biến thái này! Khoai tây nhỏ vỗ vỗ cánh, chui vào trong thùng nước bắt đầu nghịch nước, “Khoai tây, khoai tây...” Lăng Phong liếm liếm môi, quyết định lần sau nên mang theo cái chén vào đây thì tốt hơn, “Vân Hi, đất bên kia là sao thế, từng khối từng khối.” Lăng Phong chỉ vào mấy khối đất vườn cách đó không xa, bởi vì hiện tại cơ hồ dị thực (thực vật) nhân công gieo trồng đều khó sống được, cho nên người nơi này nhóm chưa từng thấy qua hoàn cảnh. “Nga, đó là đất vườn, chính là đất đã được bừa toi, gieo trồng thực vật, em về sau muốn trồng chút được liệu ở chỗ này.”

Mặc Vân Hi đi đến cạnh ruộng, bốc một chút đất sét màu đỏ, đây là đất trên địa cầu, còn mang theo mùi đất ẩm ướt, “Nói không chừng đất nơi này có thể khiến thực vật sống được.” Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi, cảm thấy được mỗi lần chỉ cần nhắc tới chuyện có liên quan đến thuốc, biểu tình Vân Hi thật giống như tán ra một loại ánh sáng nhu hòa, cả người đều rất khoan nhạc, anh thế, sẽ có một ngày anh để Vân Hi quang minh chính đại làm chuyện mình thích, làm một vị luyện đan sư chân chính.

Mặc Vân Hi ngày hôm sau vừa đến trường học đã bị Blaine chặn lại, “Vân Hi, thân thể tốt chứ?” Hôm nay Blaine ăn mặc một thân gọn gàng linh hoạt, áo sơ mi màu trắng quần dài phối với da giày, có vẻ thon gầy cao ngất, đuôi ngựa dài màu vàng buộc lên cao, trong tay còn thưởng thức sự dẻo dai của thuốc dạy học, thấy thế nào cũng có phong phạm nữ vương mà.

Mặc Vân Hi gian nan nuốt một ngụm nước miếng, “A ~ sư huynh, sớm như vậy a.”

“Gọi giáo sư, nơi này là trường học, Mặc đồng học thân mến.” Blaine cười tùm tùm đi tới, thuốc dạy học nhỏ trong tay vỗ vào tay kia ba ba rung động, “Vân Hi đồng học hôm nay thân thể tốt rồi chứ?” “Ha ha, đúng vậy, giáo sư, em... Ngày hôm qua tiêu chảy!” Mặc Vân Hi cười lui về sau từng bước, không ổn a...

“Nga? Tiêu chảy? Vậy cũng nên hảo hảo nghỉ ngơi hai ngày.” Đôi mắt màu xanh lam một bộ biểu tình thân thiết, thuốc dạy học nhỏ ba một cái chuẩn xác vô cùng đập lên “chỗ bị thương” của Mặc Vân Hi. “Tê ~” Mặc Vân Hi hoa cúc đau buốt nhảy ra xa một mét, “Giáo sư em sai rồi, em tan học... Nga không, giữa trưa không ăn cơm, đi phòng thí nghiệm giúp thầy làm dung dịch!”

Nghe vậy, Blaine thu hồi thuốc dạy học nhỏ, vừa lòng gật đầu, từ trong không gian lấy ra một bản ghi chép nhỏ, “Nhạ, bản ghi hình chương trình học ngày hôm qua, giữa trưa liền vất vả em tiểu sư đệ, nuốt lời thì không phải là trẻ ngoan nga, còn có, em đừng đến muộn.” Mặc Vân Hi nhìn nhìn bản ghi chép, che miệng, nghe răng nhếch miệng chạy về hướng phòng học, buổi sáng hôm nay môn địa lý các vì sao của lão đầu nhi cũng không dễ chọc, phải nhanh, tê ~ ở chung cùng biến thái quá nguy hiểm, phải nghĩ biện pháp tự mình chuẩn bị bộ thiết bị luyện tập mới được.

Thời điểm nghỉ giữa giờ, Mặc Vân Hi đi đến trước mặt Harvey, “Anh em, có chuyện hỏi cậu.” “Cái gì?” Harvey một bên nhét đồ ăn vặt vào miệng một bên hỏi. “Ngạch ~ cậu mặt làm sao vậy, đỏ cả một vùng lớn!” Mặc Vân Hi tò mò nhìn trên má trái Harvey có một chút sưng, “Bị người ta đánh?”

Không đề cập tới chuyện này thì hoàn hảo, nhắc tới chuyện này Harvey liền bốc hỏa, đồ ăn vặt cái gì, bóp cổ Mặc Vân Hi lắc mạnh, “Đều là cậu làm hại, đều là cậu làm hại!”

“Uy, đừng lắc, tử mập mập, mau buông tay!” Mặc Vân Hi bị lắc đến độ có chút hôn mê, “Rốt cuộc sao lại thế này?”

“Hừ, còn không phải bởi vì ngày hôm qua cậu không tới!” Harvey thở phì phì trừng mắt nhìn Mặc Vân Hi, nhét đồ ăn vặt lên rắc rắc cắn trút giận, “Ngày hôm qua, Blaine giáo sư mặt lạnh băng, tớ nhìn thấy hẳn nhiều lần hướng về phía chỗ cậu ngồi nghiêng răng, hảo tâm nói cho hẳn biết cậu bệnh nặng, phát sốt, kết quả cứ như vậy, tay hẳn khóa thế nên đi làm dị năng vô giá!” Harvey còn khoa trương nhéo mặt Mặc Vân Hi. “Tê ~”

Hiện tại Mặc Vân Hi vừa nghe đến tên Blaine hoa cúc liền đau, nhìn mặt mập mập, càng thêm quyết định chính mình phải mua bộ dụng cụ, “Lần này tính như tớ thiếu cậu một cái nhân tình, nói chính sự anh em, trọn vẹn dụng cụ luyện đan, cậu có biết đại khái mất bao nhiêu tiền không?”

“Trọn bộ? Cậu muốn mua a?” Harvey kinh ngạc nhìn Mặc Vân Hi, “Cậu đã có thể luyện đan rồi?”

Mặc Vân Hi lắc đầu, “Tớ chính là hỏi một chút, sớm muộn gì cũng phải mua, đại khái bao nhiêu tiền?” Harvey nhủ mảy nghĩ nghĩ, “Cụ thể tớ cũng không biết, bất quá rẻ nhất cũng phải hai ba ngàn vạn, luyện đan cao cấp thì càng đắt!” Hai ba ngàn vạn?! Đắt như vậy, còn là rẻ nhất! Lăng Phong gần đây luôn luôn vội vàng trừ bị thú triều mùa đông cùng tu luyện, đều không đi làm nhiệm vụ gì, tuy nói con số trong thẻ phụ thuộc như trước khả quan, nhưng mua chút nguyên liệu, được liệu còn có thể, mua dụng cụ thì có vẻ không đủ, làm sao bây giờ? Hiện tại đều không thể giúp anh ấy chiếu cố, lại càng không không biết xấu hổ thêm phiền toái cho anh, đúng rồi, chính mình kiếm tiền!

“Harvey, thuốc khôi phục tinh thần lực cùng viên dinh dưỡng có thể bán bao nhiêu tiền?” Mặc Vân Hi nghĩ đến cậu hiện tại cũng có thể làm ra thành phẩm dị năng được. “Này phải xem phẩm chất, bất quá, cậu muốn bán?” Thấy Mặc Vân Hi gật gật đầu, Harvey nói, “Đừng nói giỡn, cá nhân làm được ai dám mua a, không có được sư cách chứng, không phải dị năng được do được hẳn sản xuất không thể bán!”

“A? Cá nhân không thể bán a?” Nghe xong lời Harvey, Mặc Vân Hi giống bóng cao su bị xì hơi, xem ra cậu là mệnh tiêu tiền, kiếm tiền và vân vân quả nhiên vĩnh viễn là giấc mộng a. “Ngô, dị năng được cá nhân làm không thể bán, bất quá nếu là đan được, có thể đến công ty bán đấu giá hoặc là được tiệm gói bán, chỉ cần kiểm tra đủ tư cách là được, rất nhiều luyện đan sư đều làm như vậy.” Harvey nói.

Mặc Vân Hi ánh mắt nháy mắt sáng, “Anh em, kia đan được cấp một, có thể bán bao nhiêu tiền?” “Cấp một? Hơn mười vạn, tốt thì mấy chục vạn, dưới cấp năm cũng không đáng giá lắm.” Harvey tùy ý nói. “Mới hơn mười vạn?!” Hiện tại Mặc Vân Hi cuối cùng biết vì cái gì Herman nói phối phương của thầy ấy không thể phổ biến, chỉ vì cô quý giá kia thì không dừng lại ở cái giá này, “Xích đan có đan văn, cũng là giá này sao?”

“Xích đan có đan văn? Anh em cậu nói giống đâu đi.” Harvey một bộ biểu tình cậu dùng đùa, “Đan được cấp một, đều là luyện đan sư cấp thấp làm, ô đan đã không tồi, đại sư nào chạy đi làm xích đan cấp một a, nếu có, phòng chừng có được từ hội đấu giá.”

“Cậu nói thật? Nếu có, có thể hay không bán trăm vạn?” Mặc Vân Hi hưng phấn mà hỏi. “Àn, hẳn là có thể đi, dù sao có không ít kẻ có tiền muốn mua còn không có đại sư chịu làm đâu.” Hôm nay Vân Hi rất kỳ quái, Harvey khó hiểu nhìn Mặc Vân Hi, “Anh em, cậu sẽ không thật muốn luyện đan đi?” “Ha ha, không, tớ tùy tiện hỏi thôi, đừng ăn, đi học.”

Mặc Vân Hi giữa trưa ngay cả cơm cũng chưa ăn, gửi cho Lăng Phong thư điện tử liền trực tiếp chạy đến phòng thí nghiệm của Blaine, cậu cũng không muốn lại chọc giận biến thái này. “Hô ~ sư huynh, em đến đây!” Mặc Vân Hi chạy tới, thời điểm đến phòng thí nghiệm có chút thở hồng hển. Blaine ôn nhu cười cười, “Yêu, nhìn em thở hồng hển, cấp bách như vậy để làm chi, tài liệu đều chuẩn bị tốt, em nghỉ ngơi để sư huynh giải thích một chút rồi lại đi làm đi.”

“Không, không có việc gì, em làm ngay.” Mặc Vân Hi thoáng bình tĩnh, liền bắt đầu làm chiết xuất, cậu cũng không muốn cùng Blaine ngồi xuống nói chuyện phiếm. Có thể là bởi vì đã làm một lần, lần này phối phương đồng dạng, làm chiết xuất cùng dung hợp đều phi thường thuận tay, hơn nữa đều là một lần liền thành công, xoa xoa mồ hôi trên trán, Mặc Vân Hi đem dung dịch sau dung hợp giao cho Blaine,

“Sư huynh, làm tốt.” Blaine hưng phấn mà tiếp nhận dung dịch, liền bắt đầu chuẩn bị dụng cụ luyện chế, ngay cả nhìn cũng không nhìn cậu. Mặc Vân Hi bĩu môi, thật sự là qua sông đoạn cầu, chính mình tìm cái ghế, ngồi xem Blaine luyện đan, nói như thế nào cũng là luyện đan sư cấp 7, cơ hội khó có được.

Trong biến ý thức của Mặc Vân Hi, khoai tây nhỏ cố gắng đem quá trình Blaine luyện chế hiển thị ra, cơ bản trình tự cùng với lúc Herman luyện chế không có gì khác, nhưng Blaine thao tác tinh thần lực tuy rằng cũng thập phần thuần thực, nhưng hiển nhiên không bằng lão đạo Herman, thời điểm biểu đồ tổ hợp năng lượng khai thông không lưu sướng như vậy, hơn nữa tổ hợp này cùng Herman cũng không hoàn toàn giống nhau, xem ra được liệu đồng dạng, phương pháp mỗi người tổ hợp đều có bất đồng, chỉ cần làm được cân bằng năng lượng, không có xung đột thì tốt rồi.

Blaine luyện ra đan dược hẳn cũng là một khối xích đan, kết quả thí nghiệm đồng dạng cao tới 96%, phẩm chất phi thường không tồi. Viên đan dược này cũng có đan văn không có tình trạng nứt ra rõ ràng, nhưng cùng Herman đại sư luyện chế bất đồng, màu đỏ tươi cùng màu da cam phân bố giống như đường vân dưa hấu, hơn nữa thập phần đều đặn, mặt ngoài cũng là bao phủ một tầng vàng sáng màu vàng.

Blaine nhìn chăm chăm viên đan dược này như có điều suy nghĩ, ở trong quá trình luyện chế vừa rồi, hẳn tự mình cảm nhận được tinh thần lực so với bình thường còn khó thao tác hơn như đại sư nói, được vật hoạt tính tương đối cao, năng lượng dao động mãnh liệt, thật giống như đang sống, phi thường nghịch ngợm, tập trung tinh thần lực cao độ dễ uốn nắn năng lượng được vật hoạt bát, hơn nữa dựa theo phân chia màu sắc, hẳn cùng đại sư không chế tinh thần lực vẫn còn kém rất nhiều.

“Vân Hi, tôi to gan phỏng đoán.” Blaine vỗ vỗ đầu Mặc Vân Hi đang quan sát đan dược, chỉ vào bộ phận màu da cam trong đó nói, “Em nói này có thể là kim đan hay không?”

Mặc Vân Hi cau mày lắc đầu, “Không biết, em chưa thấy qua kim đan, bất quá em nghĩ kim đan hẳn là càng vàng đi, em trước kia xem qua đan văn xích đan, là màu kim hoàng, em cảm thấy phải là như vậy.”

“Phải a, ai cũng đều không gặp qua.” Blaine nhìn chăm chăm viên đan dược màu đỏ tươi cùng màu da cam giao nhau này đến xuất thần, “Chẳng lẽ nói chính là quá độ không rõ hiện đan văn sao? Viên đại sư cầm kia diện tích lớn hơn nữa càng đều đặn.”

“Àn.” Mặc Vân Hi gật gật đầu, “Sư huynh, thầy có thể cho em mượn phòng thí nghiệm dùng không? Em cuối tuần cũng muốn luyện tập luyện chế.”

“Ha ha, sớm chuẩn bị tốt cho em rồi.” Blaine đưa cho Mặc Vân Hi một tấm thẻ, “Đại sư đã sớm phân phó cho em một tấm thẻ, thuận tiện cho em luyện tập, bất quá không được làm nổ dụng cụ của tôi!”

“Thật cảm ơn sư huynh.” Mặc Vân Hi cao hứng cất thẻ, “Đúng rồi, sư huynh cuối tuần ở sao?” Mặc Vân Hi không yên hỏi han. “Ngày cuối tuần không ở, tôi muốn đi xem kết quả nghiên cứu đan dược của đại sư.” Blaine hướng Mặc Vân Hi mở trường hai mắt, “Như thế nào? Muốn sư huynh cùng em luyện tập?”

“Không không, tự mình luyện là được, ha ha...” Mặc Vân Hi xấu hổ cười cười, trong lòng cũng đã nhạc khai liễu hoa, thật tốt quá, cuối tuần có thể đến đây luyện đan!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56

Rất cục đến cuối tuần, sáng sớm, Mặc Vân Hi liền bọc mấy phần tinh chất dược vật dung hợp thành công ở phòng thí nghiệm của Blaine hai ngày này đi vào học viện Saint Ovendo, hôm nay cậu cuối cùng cũng bắt đầu luyện chế, vừa nghĩ tới không biết có thể luyện ra cái dạng đan gì, Mặc Vân Hi cảm giác đặc biệt hưng phấn.

Quét thẻ, thuận lợi đi vào phòng thí nghiệm, “Thật tốt quá, quả nhiên không có ai.”

Mặc Vân Hi cẩn thận lấy ra từ trong không gian bốn phần dung dịch được dung hợp tốt, đây đều là cậu làm vào buổi chiều thứ năm và sau khi tan học ngày hôm qua, thời gian quý giá, cậu phải thừa dịp Blaine không ở đây hai ngày này luyện mấy viên đan dược.

Đầu tiên bắt đầu thử nghiệm trước với đan dược bậc một, Mặc Vân Hi dựa theo trình tự điều chỉnh tốt nhiệt độ đan lò cùng thời gian, loại đan phương này đã xem sư phụ cùng Blaine luyện chế hai lần, cậu tương đối có tin tưởng.

Đem dung dịch đổ vào đĩa thí nghiệm, bỏ vào đan lò, Mặc Vân Hi bắt đầu phóng xuất ra ý thức lực, ý thức lực trải qua dây xích tay màu bạc, bị áp súc thành sợi năng lượng rất nhỏ phóng xuất ra ngoài, bất đồng với tinh thần lực màu sắc óng ánh bạc, Mặc Vân Hi phóng xuất ra ý thức lực lại là màu vàng nhàn nhạt.

Dựa theo ý thức lực, Mặc Vân Hi chăm chú quan sát biến hóa trong đĩa thí nghiệm, để dây nhỏ ý thức lực quấy, dung dịch dần dần bốc hơi, trong nháy mắt dây nhỏ tiếp xúc dung dịch, cậu có thể rõ ràng cảm nhận được năng lượng thực vật sôi sục, ý thức lực gia nhập làm chúng nó càng thêm vui vẻ, phản ứng cũng càng thêm kịch liệt.

Xung quanh bốn bề vắng lặng, Mặc Vân Hi liền đi vào biến ý thức, dù mọi đoàn năng lượng màu sắc rõ ràng có thể thấy được, cậu kiên nhẫn sử dụng dụng tâm thức lực đem làm theo, cũng đi diệt trừ tạp chất trong đó. Mặc Vân Hi phát hiện tuy rằng ý thức lực của cậu chủ động hơn, nhưng trên thao tác lại không linh hoạt bằng Herman cùng Blaine, riêng một bước này cũng đã tiêu hao không ít thời gian.

Cậu vốn là nghĩ dựa theo biểu đồ năng lượng của Herman đại sư phỏng chế một lần trước, nhưng tuy rằng khoai tây nhỏ đem biểu đồ hoàn nguyên hiện ra trong biến ý thức, nhưng các dòng chảy năng lượng được liệu tựa hồ cũng không phải thực nghe lời, bướng bỉnh cùng ý thức lực chơi trốn tìm, trong khi đó khoai tây nhỏ cũng hưng phấn mà vô cánh nhỏ tham dự trong đó, bay tới bay lui hỗ trợ chỉ huy ý thức lực, trong biến ý thức một mảnh cảnh tượng khí thế ngất trời, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy xem người khác luyện đan là một chuyện rất có quy luật rất nghiêm túc, nhưng tới cậu, lại càng như là một trò khôi hài.

Mặc Vân Hi khó khăn rất cực đem các loại năng lượng lưu tổ hợp thành một cái biểu đồ năng lượng đơn giản, tuy rằng cùng biểu đồ của Herman đại sư có chút chút chênh lệch, nhưng năng lượng tuần hoàn coi như lưu sướng.

Mặc Vân Hi sử dụng dây nhỏ ý thức lực kiên nhẫn làm khai thông, có chỗ dòng năng lượng giao hội sẽ xảy ra xung đột, cũng làm điều chỉnh rất nhỏ, theo các nhánh tốc độ chảy dần dần trở nên cân xứng mà có quy luật, Mặc Vân Hi cũng cảm giác ra trong biến ý thức bắt đầu lộ ra sức sống mạnh mẽ, loại cảm giác này rất kỳ diệu, so với đan dược gấp qua trong dĩ vãng thì mãnh liệt hơn, giống như là hình thành một hệ thống sinh mệnh tuần hoàn chân chính, làm cho cậu không hiểu sao có loại cảm giác thành tựu, khoai tây nhỏ cũng thoải mái lăn qua lăn lại.

Thời gian không nhiều lắm, còn bước chà xát đan cuối cùng, Mặc Vân Hi mở mắt, nhìn về phía viên đan bất quy tắc trong đan lò, bắt đầu khu động ý thức lực ở bên ngoài đan không ngừng xoay tròn gọt giũa, đỉnh ~ đã đến giờ đan lò thiết lập, Mặc Vân Hi cau mày thu hồi ý thức lực, giống như... Không quá tròn?

Mất hạnh màu đây không hề chớp nhìn chăm chăm viên đan đen như mực, đây là viên đan đầu tiên cậu luyện chế, thật khả trương!

Đan lò theo thời gian chậm rãi làm lạnh, viên đan cũng hiện ra màu sắc nó vốn có, là xích đan?! Mặc Vân Hi khản cập mà lấy viên đan ra khỏi đan lò.

Bên ngoài viên đan không có đan văn rõ ràng, toàn thân hiện ra màu vỏ quýt, có mấy đường văn màu vàng đơn giản bất quy tắc ở mặt ngoài, quá độ đều đều, giống như là hào quang màu vàng bên cạnh mặt trời đỏ, cả mặt ngoài viên đan cũng đều tỏa ra một tầng vàng sáng màu vàng nhàn nhạt, không nói chứ, chỉ nhìn một cách đơn giản thì màu sắc vẫn là thập phần xinh đẹp, nhưng là... Vì cái gì là hình trứng! Không tròn còn chưa tính! Vì cái gì là hình trứng như vậy, tựa như một quả trứng chim thu màu vàng bản thu nhỏ!

Quên đi, nói như thế nào thì cũng là viên đan dược đầu tiên bản thân luyện chế, Mặc Vân Hi vẫn là thực quý trọng cảm nó đi kiểm tra.

【tát, chúc mừng, viên đan dược này xác xuất thành công là 95%】

95%! Tuy rằng so ra kém Herman cùng Blaine, nhưng thành tích này cũng đủ làm cho Mặc Vân Hi hưng phấn, tuy rằng bộ dáng không đẹp, nhưng xác xuất thành công là cũng đủ cao! Huống chi cậu là lần đầu tiên luyện chế!

Bất quá... Sư phụ nói qua, loại màu sắc này cùng đan văn của đan dược, trước khi có kết quả nghiên cứu, là không thể bị lộ, điều này cũng là liên quan đến tinh thần lực của cậu, làm sao bây giờ đây?

Ai, tóm lại trước luyện tập đi! Hôm nay, Mặc Vân Hi một hơi đem bốn phần dung dịch toàn bộ luyện chế, làm được hai viên đan bậc một, cùng hai viên đan cấp hai, tương đối mà nói, thao tác luyện đan cấp hai so với đan bậc một khó khăn lớn hơn, hơn nữa màu sắc sau khi luyện chế ra đỏ hơn một chút, đan văn cũng càng tinh vi càng rõ ràng, nhưng xác xuất thành công đồng dạng cao tới 94% – 95%.

Mặc Vân Hi nghĩ muốn luyện thử đan dược cấp ba, nói không chừng bề ngoài có thể càng giống với xích đan bình thường. Bất quá hôm nay xem ra là không được, khoai tây nhỏ đã hoàn toàn mệt đến úp sấp, tuy rằng Mặc Vân Hi mỗi lần sau khi kết thúc thao tác luyện chế, đều đã thả nó đến không gian bạch ngọc nghịch nước.

Cậu phát hiện nước giếng kia đối với khoai tây nhỏ có tác dụng khôi phục, nhưng hiện tại khoai tây nhỏ ngay cả khí lực phun phao phao cũng không có, ý thức lực hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ, xem ra chỉ có chờ ngày mai lại tiếp tục, bất quá Mặc Vân Hi vẫn rất may mắn, linh thức tốc độ khôi phục so với

tinh thần lực thì nhanh hơn nhiều lắm, bình thường chỉ cần hảo hảo ngủ một giấc, hôm sau khoai tây nhỏ liền có năng lực sinh long hoạt hổ, theo cậu biết, tinh thần lực nếu tiêu hao hoàn toàn, chính là cần thiên tài trong thiên tài mới có thể khôi phục.

Mặc Vân Hi vừa ra khỏi khu thí nghiệm, liền nhìn thấy một thân ảnh cao to nghiêng dựa vào đèn đường, trong lòng mỹ kết kết (ngọt ngào) chạy mau đến, “Phong, chờ lâu không? Như thế nào không gọi thư tín cho em?”

Lăng Phong cười dặt tay Mặc Vân Hi đi đến bãi đỗ xe, “Sợ quấy rầy em luyện đan a, thế nào?”

“Em hôm nay luyện bốn viên đều thành công! Về nhà cho anh xem, phẩm chất toàn bộ trên 90%!” Nhắc tới này, Mặc Vân Hi vẫn rất đắc ý, “Tuy rằng bộ dáng có chút kỳ quái, nhưng không ảnh hưởng phẩm chất a, hơn nữa là lần đầu tiên em luyện!”

Lăng Phong nghe xong cười nâng lên tay đang nắm của Mặc Vân Hi, hôn thật mạnh xuống, “Vân Hi thật sự là lợi hại.”

“Hắc hắc, em cũng cảm thấy như vậy, chính là trong quá trình luyện tập, vẫn là không thuần thục như thao tác của sư phụ cùng biến thái, bất quá em sẽ cố gắng.” Có thể được Lăng Phong khẳng định, Mặc Vân Hi phi thường vui vẻ, “Phong, về sau em nhất định luyện chế ra đan dược tốt nhất cho anh, cấp mười thế nào? Na, anh tại sao không nói nói? Không tin sao?”

“A, tin, tôi đây cũng muốn cố gắng tu luyện, bằng không như thế nào ăn được đan cấp mười của em.” Lăng Phong ngoài miệng trêu đùa, nhưng ánh mắt lại tối sầm, Vân Hi đơn thuần như vậy, thiên phú đáng sợ như vậy, làm anh có loại áp lực vô hình... Phải mạnh hơn, chỉ có trở nên đủ mạnh, mới có thể đứng ở bên cạnh em ấy, cũng đủ tư cách bảo hộ em ấy.

Trong góc tối u ám sáng lên một ngọn lửa mỏng manh, nam nhân hút một hơi thuốc lá, phun ra đám sương làm mờ hồ ánh mắt màu băng lam, “Đan cấp mười sao? Vân Hi...”

Vừa về tới nhà, Mặc Vân Hi hưng phấn mà đem bốn viên đan dược lấy ra cho Lăng Phong xem, “Phong, anh xem thành quả hôm nay em luyện.”

Lăng Phong nhìn bốn viên đan dược trong hộp đặc biệt có hi cảm, “Àn, vừa thấy chính là một tổ chim.”

“Không cho cười!” Mặc Vân Hi xù lông, mấy đan dược này để riêng nhìn còn tốt, đặt cùng nhau, như thế nào liền... Trời a, thật sự rất giống một ổ trứng chim!

“Khụ, không quan hệ, luyện tập nhiều một chút thì tốt rồi, ít nhất màu sắc rất được.” Lăng Phong xoa xoa đỉnh đầu Mặc Vân Hi, “Một mẻ đi, tắm rửa ngủ đi.”

“Àn.” Mặc Vân Hi gạt đầu thu hồi hộp đan, buồn bực địa đi tắm, làn nước ấm áp bao vây lấy toàn thân, làm cho cậu thoải mái đến thờ dài, có lẽ là lần đầu tiên luyện đan nên rất hưng phấn, cho tới bây giờ cậu mới cảm thấy có chút mệt mỏi.

Nghĩ vậy, Mặc Vân Hi đi vào biển ý thức, trong biển ý thức trắng xóa một mảnh, từ khi có khoai tây nhỏ, đã thật lâu không như vậy, khoai tây nhỏ vô lực nằm úp sấp ở giữa, “Hi Hi, khoai tây không động đậy được...”

Mặc Vân Hi đau lòng ôm lấy khoai tây nhỏ, “Khoai tây ngoan, muốn ngâm nước giếng hay không?”

Khoai tây nâng lên đôi mắt to màu xanh biếc, “Hi Hi, khoai tây ngâm nước một ngày, khoai tây muốn ăn trứng trứng...”

“Trứng trứng?” Mặc Vân Hi tò mò hỏi han, cậu còn không biết khoai tây có thể ăn gì ngoài năng lượng đâu?

“Chính là trứng trứng màu vàng Hi Hi làm, khoai tây thích năng lượng bên trong!” Khoai tây nhỏ tội nghiệp nhìn Mặc Vân Hi.

“Ngạch, nhóc là nói đan dược? Phải ăn như thế nào?” Khoai tây dù sao cũng là linh thức trong biển ý thức của cậu, cậu cũng không thể cạy mở đầu đem đan dược bỏ vào.

Khoai tây lấy lòng cọ cọ Mặc Vân Hi, “Hi Hi ăn, khoai tây hút năng lượng, Hi Hi ăn.”

“Ngô, ta ăn?” Mặc Vân Hi suy nghĩ, cậu không phải luyện tiếu đan dược, dù sao loại màu sắc này sư phụ cũng không cho bán, chính là không biết nếu không phải dị năng giả thì có thể ăn được hay không.

Mặc Vân Hi rời khỏi biển ý thức, lấy ra một viên đan dược bạc một, cẩn thận liếm liếm, ngô, một mùi vị thảo dược tươi mát hỗn hợp năng lượng khoan khoái tan ra từ đầu lưỡi, cậu có thể rõ ràng cảm nhận được trong đan dược chứa đựng sức sống tự nhiên. Xem ra không có gì không tốt, Mặc Vân Hi không hề do dự, đem cả viên đan dược bỏ vào miệng, đan dược vừa vào miệng liền tan, năng lượng ấm áp thoải mái chảy về phía tứ chi bách hải.

Mặc Vân Hi đi vào biển ý thức, lúc này trong biển ý thức tràn ngập năng lượng thực vật màu xanh biếc, khoai tây nhỏ đang thờ phỉ tham lam hút, ngay cả Mặc Vân Hi đi vào cũng không quay lại, năng lượng nơi này lưu động cũng làm cho Mặc Vân Hi có cảm giác thoải mái thả lỏng, liền ngồi xuống nhìn khoai tây nhỏ hấp thu năng lượng, nhìn nhìn bất tri bất giác thì ngủ mất.

Lăng Phong thấy Mặc Vân Hi đã ngâm lâu rồi mà còn chưa đi ra, đi vào phòng tắm thì vừa thấy, không khỏi mỉm cười, xem ra em ấy là một muốn chết rồi. Xả nước đã lạnh đi, dùng khăn tắm lớn giúp cậu tỉnh tã lau khô, Lăng Phong ôm Mặc Vân Hi đang ngủ say ra khỏi phòng tắm.

Nhìn thiếu niên hương thơm ôn nhuận trong lồng ngực, Lăng Phong nhẹ nhàng hôn lên trán cậu, “Vân Hi, em thật là một kỳ tích.” Lạnh tình lạnh tính như

anh cho tới bây giờ không nghĩ tới tâm của bản thân nguyên lai nhỏ như vậy, chỉ một Mặc Văn Hi đã tràn đầy.

Sáng sớm dương quang chiếu vào phòng ngủ, Mặc Văn Hi thoải mái duỗi thắt lưng, lông mi dài run run, “Ân ~ Phong, mấy giờ?”

Không thấy tiếng trả lời, Mặc Văn Hi xoa xoa mắt ngồi dậy, mắt màu đay nhìn về phía đồng hồ điện tử, “Trời, đã hơn 10 giờ! Xong rồi, lãng phí nửa buổi sáng!”

Mặc Văn Hi lập tức tỉnh táo lại, xoay người xuống giường, hiện tại cậu chính là muốn tận dụng thời gian để luyện đan kiếm tiền, tại sao có thể lãng phí thời gian dùng phòng thí nghiệm quý giá chứ, “Phong, anh như thế nào không gọi em? Phong?” Kỳ quái, không có ai trả lời.

Tiểu VI tích tích mở cửa đi vào, “Chủ nhân, Lăng Phong chủ nhân có việc đi ra ngoài, xé chiếu đến phòng thí nghiệm đón ngài.”

“Nga, đã biết, giúp tôi chuẩn bị bộ quần áo.” Mặc Văn Hi một bên phân phó tiểu VI, một bên chạy vào phòng tắm rửa mặt.

Làm cho người ta buồn bức chính là, thời đại này trừ bỏ xe bus công cộng, cư nhiên không có xe taxi, Mặc Văn Hi một bên gặm bánh bao một bên chạy đến trạm xe bus.

“Văn Hi, đi đâu?” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng làm cho Mặc Văn Hi cả người cứng đờ, xoay người lại, là Mặc Văn Thiên?!

Nóc phi xa màu bạc thu lại, Mặc Văn Thiên ngồi ở vị trí người lái, “Lên xe, tôi đưa cậu đi.”

“Không cần.” Mặc Văn Hi xoay người muốn rời đi, cậu cũng không nguyện ý cùng người kia có gì liên quan.

“Lên xe, tôi có lời muốn với cậu nói, về Lăng Phong.” Mặc Văn Thiên theo thói quen rút ra một điều thuốc, ánh mắt màu lam băng híp lại, quả nhiên không ngoài sở liệu của hắn, Mặc Văn Hi chính là dừng một lát, liền xoay người lên xe.

“Đi chỗ nào?” Mui xe đóng lại, Mặc Văn Thiên hỏi.

Mặc Văn Hi cau mày ho nhẹ, “Học viện.”

“Ngượng ngùng.” Mặc Văn Thiên thiết trí hướng dẫn, tiện tay đem đầu mẩu thuốc lá bóp tắt, “Không thích mùi khói?” Hắn nhớ rõ trước kia Mặc Văn Hi tựa hồ cũng không chán ghét, thậm chí còn từng học bộ dáng hắn hút thuốc, còn bị cha dạy bảo.

“Anh có chuyện gì thì nói mau.” Mặc Văn Hi hiện tại chỉ quan tâm hắn muốn nói chuyện gì về Lăng Phong.

Mặc Văn Thiên tựa vào lưng ghế, nghiêng người tinh tế quan sát cậu, thẳng đến khi Mặc Văn Hi có chút không biết làm sao mới mở miệng nói, “Chém giết giữa những người thừa kế Lăng gia sắp bắt đầu rồi, ngay tại thủ triều mùa đông.”

“Tôi biết.” Chém giết? Có thảm liệt như vậy sao? Mặc Văn Hi tuy rằng đã sớm biết, nhưng tim vẫn đập mạnh.

“Lăng gia có năm người thừa kế, trong đó có hai người là phế vật, không đủ gây sợ hãi, Lăng Phong xem như có thực lực nhất, bắt quá cậu ta hiện tại có nhược điểm trí mạng.” Mặc Văn Thiên tựa tiểu phi tiểu nhìn Mặc Văn Hi, “Cậu, cậu chính là nhược điểm của cậu ta.”

Mặc Văn Hi nhếch môi, nhíu mày, “Anh muốn nói chính là chuyện này?”

“A, lá gan thật đúng là biến lớn.” Mặc Văn Thiên khẽ cười nói, “Tôi muốn nói chính là, gần đây nhược điểm này của Lăng Phong tựa hồ bị người nào đó phát tán đi ra ngoài, có vài người Lăng gia đã bắt đầu rục rịch, nếu cậu không muốn trở thành nhược điểm bị người nắm trong tay của cậu ta, tốt nhất nên về nhà, ít nhất tôi rất nguyện ý giúp cậu.”

“Giúp tôi? Không cần, anh ấy sẽ bảo vệ tôi.” Mặc Văn Hi kiên định nhìn Mặc Văn Thiên, “Tôi tin tưởng anh ấy có thể bảo vệ tôi, anh yên tâm, cho dù tôi bị người nào đó bắt giữ, cũng sẽ không có quan hệ gì với anh, sự kiện kia, sẽ không nói với bất luận kẻ nào.”

“Cậu cho rằng tôi đang lo lắng chuyện này?” Mặc Văn Thiên có điểm giận dữ đến gần Mặc Văn Hi, khoảng cách quá gần làm cho hắn người được được hương thanh đậm trên người Mặc Văn Hi, “Cậu yên tâm, nếu cậu thực sự gặp chuyện gì nguy hiểm, cùng với đề người khác bắt đi, tôi càng nguyện ý ra tay trước.”

Phi xa phút chốc ngừng lại, Mặc Văn Hi nhân cơ hội cửa xe mở nhảy ra ngoài, “Không cần anh quan tâm, anh là đồ biến thái!” Nói xong cũng không quay đầu lại chạy ra khỏi bãi đỗ xe.

Mặc Văn Thiên nghiêng ngẫm liếm liếm môi, dùng tay cào cào tóc ngắn màu bạc, “A, biến thái sao? Anh nói chính là thật sự, em trai thân mến của anh...”

Mặc Văn Hi một đường chạy đến phòng thí nghiệm của Blaine, thẳng đến khi đã khóa cứng cửa phòng, mới rút cục thở ra một ngụm khí lớn. Lờn Mặc Văn Thiên nói lúc này khiến cậu có chút để ý, có người muốn lợi dụng cậu để đối phó Lăng Phong? Làm sao bây giờ? Cậu không thể liên lụy Lăng Phong, không, phải tin tưởng anh ấy, Phong nói sẽ bảo vệ cậu!

Qua một hồi lâu, Mặc Văn Hi rút cục bình tĩnh lại, không có gì phải sợ, trừ bỏ Lăng Phong còn có thể ôm đầu sự phụ, thật sự đến lúc không có biện pháp cậu còn có cái không gian có thể trốn, đúng vậy! Có bạch ngọc không gian, cậu cùng lắm thì làm rửa đen rút đầu thì như thế nào!

Nghĩ thông suốt Mặc Vân Hi trừ trong không gian lấy ra đan phương Herman cho cậu, tìm bản cấp ba ra, chuẩn bị hôm nay thử luyện chế đan được cấp ba. Được liệu để luyện đan cậu cũng đều đã mua trước đó, tuy nói bên cạnh phòng thí nghiệm của Blaine có khổ phòng, nhưng cậu luyện đan là tính toán bán lấy tiền, vẫn là tự mình mua nguyên liệu thì tương đối an toàn.

Chuẩn bị sắp xếp hết thảy, Mặc Vân Hi đi vào biển ý thức, trong biển ý thức quả nhiên lại là một màu vàng mênh mông, xem ra khoai tây khô phục không tồi, “Khoai tây?”

Nghe được Mặc Vân Hi gọi về, khoai tây nhỏ giơ hai cánh tay lao lên, “Hi Hi, Hi Hi...”

“Ha ha, lại làm nũng, phục hồi thế nào rồi?” Mặc Vân Hi ôm lấy khoai tây nhỏ hôn hôn, ả?! Không đúng a?” Khoai tây! Nhóc, nhóc như thế nào lại có tay!”

Khoai tây nhỏ cao hứng quơ nắm tay nhỏ, “Hi Hi, khoai tây trưởng thành, khoai tây muốn trứng trứng... trứng trứng...”

Tác giả có lời muốn nói: nuôi trẻ con không dễ dàng

Nuôi khoai tây càng không dễ dàng

Mặc Mặc số khổ hăng hái kiếm tiền đi!

Sự yên lặng trước bão táp,

Cuộc sống yên ổn còn bao lâu?

Hoan nghênh đến với chuyên mục bao dưỡng đêm khuya,

Yêu mọi người, sao sao thôi~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

Nhìn khoai tây nhỏ khóc lóc om sòm lẫn lộn muốn trứng trứng, Mặc Vân Hi thực bất đắc dĩ, đành phải lấy ra đan được luyện chế ngày hôm qua, nhìn trong hộp đan còn sót lại ba quả trứng vàng nho nhỏ, ả... ả một quả cấp hai đi, quả bậc một kia là viên đan được đầu tiên cậu luyện, như thế nào cũng muốn giữ lại làm kỷ niệm.

Sau khi Mặc Vân Hi lấy một viên đan cấp hai nuốt vào, liền đi vào biển ý thức. Năng lượng thực vật màu xanh biếc so với đan một bậc thì mạnh hơn nhiều, toàn bộ biển ý thức đều bắt đầu khởi động một loại sinh mệnh lực mạnh mẽ, khoai tây nhỏ hừ hừ hút năng lượng, thỉnh thoảng nấc một cái, ý thức lực màu vàng kim nhạt từ trên người nó tràn ra.

Nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, ý thức lực khoai tây phóng xuất ra tựa hồ màu sắc đậm hơn chút, tuy rằng vẫn là màu vàng nhạt nhạt. Mặc Vân Hi đợi trong chớp lát, nghĩ nghĩ nói, “Khoai tây, nhóc phải hấp thu rất nhiều sao? Ta đây trước làm chiết xuất cùng dung hợp.”

Khoai tây mỹ mỹ (đắc ý) gật gật đầu to, “Hừ ~ Hi Hi cố lên, khoai tây muốn trứng trứng!”

Mặc Vân Hi nghe vậy nên có loại áp lực như núi lớn, một loại cảm giác nuôi đứa nhỏ khổ bức tự nhiên nảy sinh, tuy rằng giá của đan được cấp một đại khái cũng phải hơn mười vạn, nhưng điều này cũng không chịu nổi tiền cơm mỗi ngày a, đứa nhỏ nhà ai một ngày có thể ăn nhiều như vậy, bộ dụng cụ của cậu càng xa vời.

Mặc kệ thế nào, vẫn là trước chiết xuất đi, thời gian quý giá, mất thấy sắp đến giữa trưa. Mặc Vân Hi bắt đầu dựa theo trình tự viết trên đan phương, chiết xuất, dung hợp tinh chất được vật cần cho đan được cấp ba, quá trình chiết xuất rất thuận lợi, nhưng Mặc Vân Hi phát hiện quá trình dung hợp so với đan được cấp một càng khó hơn, dung hợp 11 chủng tinh chất được vật, khiến cho được vật có hoạt tính rất cao, càng khó áp chế, mà sức sống của ý thức lực của cậu so với ngày hôm qua cao hơn chút, phỏng chừng là có liên quan với việc khoai tây nhỏ trưởng thành, sau khi dung hợp làm tốt, Mặc Vân Hi thế nhưng phát hiện vết nứt mờ mờ trên bình thí nghiệm, may mắn không nổ tung.

Đợi sau khi hai phần tinh chất được vật được dung hợp tốt, đã hơn hai giờ chiều, Mặc Vân Hi đi vào biển ý thức, trong biển ý thức đã chỉ còn một mảnh ý thức lực màu vàng mênh mông, khoai tây nhỏ vừa thấy Mặc Vân Hi đã muốn bay qua làm nũng, đáng tiếc nó lần này ăn rất no rồi, bay hai bước thì rơi xuống, sau đó lại bay tiếp, thỉnh thoảng còn nấc hai cái, phun ra vài cái bong bóng màu vàng.

Mặc Vân Hi nhú mày nhật lên khoai tây nhỏ rơi trên mặt đất, “Khoai tây, nhóc có biết cá vàng vì sao chết không? Sao không giữ lại từ từ ăn?”

“Cách ~” khoai tây nhỏ vội dùng tay nhỏ bé mới vừa dài ra che miệng lại, nháy mắt to màu xanh biếc, “Hi Hi, khoai tây còn có thể ăn!”

“Ài, thật là một ần hàng, không được, trước tiêu hóa rồi nói sau.” Mặc Vân Hi xách cánh nhỏ của khoai tây, ăn không biết là có phải ảo giác không hay, cảm giác như nặng rất nhiều, “Hon nữa đan được làm ra là để bán lấy tiền mua dụng cụ, như vậy mới có thể làm càng nhiều đan được, hiểu đạo lý gà sinh trứng không?”

Khoai tây che miệng lắc đầu, “Khoai tây không biết gà sinh trứng, bắt quá khoai tây là trứng trứng sinh.”

“A? Nhóc là nở từ trứng? Sophie... Thời điểm mẹ đem nhóc cho ta nói là hạt giống.” Mặc Vân Hi tò mò nhìn khoai tây, thấy thế nào cũng nên là giống thực vật.

Khoai tây nhỏ lắc lắc đầu to, trong biến ý thức hải liên xuất hiện một quả trứng lớn màu vàng xinh đẹp, khoai tây nhỏ gian nan bay qua ôm cộ cộ, “Thời điểm Hi Hi sinh ra, khoai tây là như vậy, sau lại mới sinh ra từ trứng trứng.”

Mặc Vân Hi nhìn bán phóng đại dị thường quen mắt của quả trứng vàng lớn này, thái dương nhảy khiêu, “Khoai tây, thời điểm gọt giữa đan không phải là nhóc nghĩ đến cái này đi?”

“Đương nhiên, đây là hình dạng khoai tây thích nhất.” Khoai tây nhỏ ôm trứng trứng màu vàng yêu thích không buông tay, “Hi Hi hôm nay còn muốn làm trứng trứng không?”

Mặc Vân Hi vô lực gật đầu, nhận mệnh đi ra khỏi biến ý thức, bắt đầu luyện chế đan được cấp ba. Lần này bởi vì chưa từng thấy qua thành phẩm, cũng không có biểu đồ năng lượng có thể tham khảo, Mặc Vân Hi ở thời điểm sắp xếp biểu đồ năng lượng hướng dẫn mất một phen khí lực, mặc dù có mấy dòng năng lượng hơi nhỏ, nhưng chính thể tuần hoàn năng lượng coi như ổn định lưu sướng, sinh mệnh lực dao động cũng rất mạnh.

Xoa xoa mồ hôi trên trán, Mặc Vân Hi cuối cùng trong thời gian cài đặt cho đan lô hoàn thành toàn bộ thao tác, chờ làm lạnh. Tuy rằng Mặc Vân Hi ở thời điểm gọt giữa đan rất cố gắng khống chế, nhưng ý thức lực vẫn phản ánh trung thực sở thích của linh thức, viên đan cấp ba vẫn là hình trứng, bắt quá màu sắc cùng đan vẫn lại bình thường rất nhiều, đan bề ngoài có màu đỏ tươi, cùng mấy cái đan vẫn màu vàng phân bố bất quy tắc, Mặc Vân Hi nghĩ đây có lẽ là vì cậu chưa quen khống chế ý thức lực đã luyện đan, đan văn của Herman đại sư bọn họ đều là đặc biệt cân xứng có quy luật.

Bắt quá viên đan được kia trừ bỏ hình dạng... có chút quái dị, màu sắc tổng thể cùng đan vẫn đều cực kỳ bình thường, thí nghiệm kết quả là 93%, cũng là thành tích cực kì không tồi, Mặc Vân Hi vẫn rất vừa lòng, như vậy hẳn là có thể mang đi bán.

Trải qua một buổi trưa cố gắng, Mặc Vân Hi thao tác càng ngày càng thuần thực, khoai tây nhỏ sau khi tiến hóa cũng phi thường cấp lực, cuộn cuộn không ngừng mà vẫn luôn phóng xuất ra ý thức lực tinh thuần, thẳng đến khi Lăng Phong gửi thư hỏi, cậu đã luyện chế ra ba viên đan được cấp ba, hon nữa tất cả đều là xích đan mang đan văn, “Nha, cũng đã tám giờ!”

Mặc Vân Hi vội vàng thu dọn bàn thí nghiệm, đem cuối cùng một viên đan được mới ra lô để vào đan hạp, “Lăng Phong khẳng định sốt ruột chờ.”

“Phong, anh chờ lâu không?” Mặc Vân Hi vừa ra khỏi nhà thực nghiệm liền nhìn thấy Lăng Phong chờ ở cửa, “Thực xin lỗi, em quên nhìn thời gian!”

“Không có việc gì, chỉ mới chờ một giờ.” Lăng Phong tự nhiên tay dắt Mặc Vân Hi, “Tôi hỏi qua bảo vệ cửa, anh ta nói em giữa trưa đi vào, có chút lo lắng, mới gửi thư, không có chuyện gì đi?”

“Không có a.” Cậu thật sự là đầu heo, cứ nhiên làm cho Phong đợi hơn một giờ, “Phong, lần sau anh tìm em thì gửi thư cho em, đúng rồi, anh sáng nay có việc gấp?” Bằng không Lăng Phong nhất định sẽ chờ cậu cùng ra ngoài, hoặc báo cho cậu.

“Không có gì, thấy em ngày hôm qua mệt nhọc, nên không gọi em.” Lăng Phong trầm mặc, đột nhiên nói, “Vân Hi, gần đây không nên tùy tiện ra ngoài, muốn đi chỗ nào thì để tôi đưa em đi, hoặc là tìm Tề Vũ đi cùng.”

“Vì cái gì?” Mặc Vân Hi nhìn biểu tình Lăng Phong hơi có vẻ nghiêm túc, đột nhiên nghĩ tới lời Mặc Vân Thiên nói với cậu, “Phong, không phải là anh gặp phiền toái gì chứ.”

“A, không có việc gì, cẩn thận một chút luôn tốt.” Lăng Phong cười nheo nheo lòng bàn tay Mặc Vân Hi.

Vừa về tới nhà, Mặc Vân Hi liền khẩn cấp đăng nhập thế giới giả tưởng, đi tới cửa hàng dị năng giả lớn nhất Versailles thành, nơi này có một tầng đều là tiệm được dị năng. Thế giới giả tưởng thuận lợi ở chỗ là không cần bộc lộ thân phận, vẫn có thể tiến hành giao dịch, Harvey nói rất nhiều luyện đan sư đều là dùng loại phương pháp này gửi bán đan được, kiếm thêm một khoản thu nhập.

Mặc Vân Hi đem ba viên đan được cấp ba quét toàn bộ thông tin, đi vào một tiệm được dị năng thoạt nhìn rất lớn rất chính quy.

“Tiên sinh ngài khỏe, xin hỏi ngài cần những gì?” Cô bán hàng nhiệt tình tiếp đón Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi lễ phép nói, “Xin chào, tôi muốn gọi bán mấy viên đan được.”

“Xin hỏi là đan được cấp mấy? Có qua kiểm tra xác xuất thành công không?” Cô bán hàng vừa nghe, càng thêm nhiệt tình vài phần, hình tượng của Mặc Vân Hi ở thế giới giả tưởng là phiên bản Ngụy Từ Tiên cao lớn uy mãnh, người trẻ tuổi đẹp trai tuấn lãng này dĩ nhiên là một vị luyện đan sư.

“Xích đan cấp ba, đều trên 90%, xin hỏi có thể gửi bán không?” Mặc Vân Hi hỏi.

“Xích đan cấp ba?” Cô bán hàng ngạc nhiên nhìn Mặc Văn Hi, có thể luyện chế ra xích đan như thế nào cũng nên là một vị luyện đan sư cao cấp, mà luyện đan sư cao cấp như thế nào chỉ có thể luyện chế đan dược cấp ba đem đến gửi bán đầu, mà ngay cả hai vị luyện đan sư cao cấp trong dược hán của bọn họ, cũng chỉ là ở thời điểm vì hoàn thành nhiệm vụ, một năm luyện mấy viên đan dược cấp năm như vậy, những lúc khác đều nghiên cứu đan dược cao cấp, luyện chế đan dược cấp thấp đối với bọn họ mà nói quả thực là lãng phí tinh thần lực quý giá.

“Tiểu thư, các cô nơi này không nhận sao?” Mặc Văn Hi bắt đầu nhìn người hướng dẫn lâm vào tự ngã tự hỏi, nhân viên cửa hàng này sao lại ngốc nghếch như vậy.

“A? Nhận, xin lỗi tiên sinh, xích đan thì tôi không làm chủ được, ngài để đây trước, tôi đi tìm quản lý của chúng tôi đến nói chuyện với ngài.” Cô bán hàng xấu hổ mời Mặc Văn Hi tới một gian phòng, cô có thể làm chủ đan dược cấp thấp, nhưng nếu là xích đan cấp thấp, cô vẫn là tìm quản lý đến thì tốt hơn.

Chỉ chốc lát sau, một nam nhân hơn 30 tuổi trẻ anh tuấn đi đến, thế giới giả tưởng chính là tốt ở điểm ấy, đến chỗ nào đều là tuấn nam mỹ nữ, đương nhiên trừ bỏ cả biệt thường thức độc đáo, sẽ đem nhân vật chính thật sự khác bên ngoài.

“Ngài khỏe, ngài chính là vị luyện đan sư muốn gửi bán xích đan?” Nam nhân rất nhiệt tình tiếp đón Mặc Văn Hi, còn thỉnh thoảng vuốt vuốt mái tóc ngắn ba bảy phân màu cà phê.(chỗ này thật không hiểu ba bảy phân thì ngắn ở chỗ nào)

“Ngài khỏe, tôi ở đây có mấy viên xích đan cấp ba cần gửi bán, không biết ngài nhận hay không?” Mặc Văn Hi lấy ra ba viên xích đan, đương nhiên là toàn tức hình chiếu, đưa cho nam nhân.

Nam nhân tiếp nhận đan hạp hít vào một hơi, cư nhiên vừa ra tay đã là ba viên, hơn nữa tất cả đều là xích đan mang đan văn, chính là...”Vị này... Đại sư, không biết đan dược này vì cái gì đều là hình dạng này?” Nam nhân chăm chú, có thể một lần luyện chế ra ba viên xích đan, cho dù là cấp ba, cũng nhất định là cao cấp luyện đan sư, cho dù chưa phải là đại sư, nhưng xưng hô như vậy đối phương nhất định sẽ rất vui vẻ.

“Khụ, này là tân phẩm tôi mới nghiên cứu chế tạo, có thể đề cao xác suất thành công.” Mặc Văn Hi xấu hổ bịa chuyện.

Nam nhân nhíu mày nhìn nhìn ba viên xích đan hình trứng, “Đúng là rất mới mẻ độc đáo, đại sư kiểm tra chưa?”

“Ân.” Mặc Văn Hi thực trang B đem kết quả kiểm tra đan đưa qua, “Tuy rằng còn chưa đủ hoàn mỹ, nhưng loại tân phẩm này hiệu quả cực kỳ đáng giá chờ mong.” Nếu người ta cũng đã gọi cậu là đại sư, như thế nào cũng phải có chút ít phong phạm a.

Nam nhân tiếp nhận, lại mở to hai mắt nhìn, trời, một quả thấp nhất cũng là 93%, thậm chí còn có một quả 95%! Người này tuyệt đối là nhân vật cấp đại sư, có thể nghiên cứu chế tạo ra tân phẩm mới mẻ độc đáo phẩm chất lại cao như vậy, không đơn giản a!

Nam nhân trên mặt tràn đầy tươi cười lấy lòng, “Không biết đại sư muốn bán với giá như thế nào?”

Mặc Văn Hi nghĩ nghĩ, phí tổn cho một viên đan dược cấp ba đại khái là ba mươi mấy vạn, hơn nữa hao phí ý thức lực, Harvey nói qua luyện đan là ngành sản xuất thu lãi kịch sù, như thế nào cũng muốn giá cao một chút, tuy rằng hình dạng có chút quái dị, sáu bảy mươi vạn chắc cũng được đi.

Mặc Văn Hi đang do dự, tay phải đưa ra sáu ngón tay, lại lắc lắc đầu, vẫn là bảy mươi vạn đi, không thể hạ giá!

Nam nhân nhìn Mặc Văn Hi khoa tay múa chân, không khỏi xoa xoa mồ hôi lạnh, “Cái kia, đại sư, tuy rằng đan dược này phẩm chất cao, nhưng dù sao cũng là cấp ba a, ngài cũng biết bình thường ô đan cấp ba phẩm chất tốt cũng đã bán với giá bốn năm mươi vạn.”

Mặc Văn Hi nhíu mày vừa muốn vươn ra sáu ngón tay, “Vậy ý của ngài là?” Chẳng lẽ quá mắc?

“Khụ, ý của tôi, xác suất 93% giống viên này, 100W là tương đối hợp lý, 94% 150W, 95% có thể bán được 200W là không có vấn đề!” Nam nhân trong lòng nói thầm, đại sư này chẳng lẽ muốn bán sáu bảy trăm vạn, nói giỡn, cho dù rất thừa thối, cũng không thể so với đan cao cấp a.

100W+150W+200W, Mặc Văn Hi cúi đầu tính trên đầu ngón tay, 450 vạn! Cư nhiên lập tức liền có 450 vạn đồng liền bang, cậu thật không dám nghĩ có thể bán được nhiều như vậy, lúc trước ở Seterr thành, Lăng Phong tài đại khí thô như vậy mà mua viên xích đan cấp năm cũng chỉ dùng 300 vạn, này cấp ba thế nhưng lại có thể bán trên trăm vạn?!

Thấy Mặc Văn Hi cúi đầu không nói, nam nhân trong lòng cũng có chút nói thầm, nếu đây thật sự là tân phẩm, đây tuyệt đối là mới làm ăn khó có được, huống hồ còn có thể cùng một vị ít nhất là cao cấp luyện đan sư đặt quan hệ, nếu không tăng chút lợi ích cho y? ”Đại sư, giá này ngài không hài lòng?”

“Không không, tôi rất vừa lòng.” Mặc Văn Hi gật đầu cười nói, “Không biết tôi có cần trả phí thủ tục và vận vận hay không?”

Nghe Mặc Văn Hi nói như vậy, nam nhân rõ ràng nhẹ nhàng thờ ra, “Đan dược phẩm chất tốt như vậy, chúng tôi chỉ lấy từ người mua phí dụng gửi bán là 5%.” Làm như vậy chủ yếu là vì tăng hình tượng phẩm bài, luôn luôn cung ứng đan dược phẩm chất cao, sẽ hấp dẫn rất nhiều hộ khách nhu cầu bất đồng, mới làm ăn này trước mắt cũng không thể tính toán quá mức trắng trợn.

5%... 5% của 450W là bao nhiêu? Ai, mặc kệ, dù sao cũng chỉ là 20 vạn, Mặc Văn Hi gật gù đầu, “Không tồi, phí thường hợp lý.”

Song phương đối với cuộc giao dịch này đều phi thường vừa lòng, rất nhanh ký vào hợp đồng gửi bán điện tử, mặc dù là nặc danh, nhưng thân phận ở thế giới giả tưởng đều thông qua nghiệm chứng của máy thông tin, là phi thường có bảo đảm, còn lại chỉ còn chờ Mặc Văn Hi mau đưa đan dược tới địa điểm chỉ định.

Mặc Vân Hi mỹ kết kết trong giả thuyết thế giới, thoáng cái đã buồn bán lời như vậy, bỏ phí tổn, như thế nào cũng có hơn ba trăm vạn, khoảng cách đến việc mua dụng cụ thật sự là đã bước một bước dài.

“Sao lại cao hứng như thế?” Lăng Phong làm xong tu luyện tinh thần lực vừa vào cửa, liền nhìn thấy Mặc Vân Hi log out, miệng sắp cười đến tận mang tai, còn không ngừng đếm trên đầu ngón tay.

“Không có việc gì không có việc gì, hắc hắc, ngủ ngủ!” Cậu cũng không muốn để Lăng Phong biết, dựa theo tính tình Lăng Phong, khẳng định sẽ bóp chết kế hoạch kiếm tiền của cậu từ trong nôi, sau đó nghĩ biện pháp chuẩn bị cho cậu một số tiền, Mặc Vân Hi mới ném thừ tư vị kiếm tiền, cảm thấy loại cảm giác tự lực cánh sinh này quả thực quá tốt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

Ngay khi Mặc Vân Hi còn đang lo lắng cuối tuần tới phải như thế nào mới có thể giấu diếm được Blaine, khi dùng phòng thí nghiệm luyện chế đan dược, cậu nhận được một tin tức tuyệt hảo, Blaine xin nghỉ?!

Mà ngay cả bài chuyên ngành cuối tuần này của ban bọn họ cũng là tìm giáo sư khác dạy thay, còn không đến một tháng là thi cuối kỳ, này thật sự là rất không tầm thường.

Vì tò vò bản thân quan tâm tới sư huynh, Mặc Vân Hi gửi đi một bức thư ân cần thăm hỏi【sư huynh như thế nào lại xin nghỉ rồi? Có phải bị bệnh hay không? Sư đệ trong lòng rất là nhớ mong, bắt quá gần đây bận rộn học tập, không thể đi thăm hỏi, sư huynh nhớ nghỉ ngơi nhiều, không nên cật lực quan tâm công việc! 】

Sau đó Mặc Vân Hi nhận được hồi âm【sư huynh cùng đại sư đang nghiên cứu một đầu đề mới, sư đệ không cần nhớ mong quá mức, tôi cùng sư phụ cuối tuần sẽ đi nhìn cậu, hy vọng đến lúc đó có thể nhìn thấy thành quả luyện tập chắc chắn của cậu, nếu không muốn dùng mộng cậu hôn mê ân ái với thước dạy học, thì hãy hăng hái lên, thiếu niên! 】

Mặc Vân Hi không hiểu sao thấy cục hoa căng thẳng, trời, đan dược không phải đem bán đi thi chính là bị khoai tây nhỏ ăn, đã quên mất sư phụ khi trở về sẽ kiểm tra thành quả luyện đan!

Về phương diện khác, đan dược Mặc Vân Hi gửi bán trên thế giới giả tưởng cung không đủ cầu, hiện tại đã áp dụng phương thức đấu giá, dĩ năng võ giả cấp ba điều kiện kinh tế tốt đều nghe danh mà đến, xích đan cấp ba cũng không gặp nhiều, bình thường ngay cả có tiền nhóm luyện đan sư cao cấp cũng không muốn làm.

“Ha ha, đại sư, đan dược của ngài bán cực kỳ tốt, tuy rằng chúng ta đã đặt ra hình thức tiêu thụ trừu tượng, hơn nữa nâng giá lên 20%, vẫn không đủ để bán.” Quản lý dược tiệm lấy lòng cười nói, “Không biết đại sư còn có thể cung ứng mấy viên đan dược hay không, chúng ta lần này không thu phí thù tạc của ngài.”

“Thật sự?” Mặc Vân Hi ánh mắt sáng ngời, “Tốt lắm, tôi chuẩn bị tốt sẽ liên hệ với ông.” Mỹ kết kết nhìn trong tài khoản còn nhiều thêm 80 nhiều vạn đồng liên bang so với dự đoán, Mặc Vân Hi này kích động nha, cậu thật muốn để ông nội nhìn thấy, cậu cũng có thể kiếm tiền!

Vốn quản lý dược tiệm không ôm hy vọng gì sừng sốt, bình thường tinh thần lực của luyện đan sư khôi phục rất chậm, cho dù là đại sư cũng không có thể thoáng cái đem tinh thần lực đều dùng để luyện chế đan dược cấp thấp, một lần lấy ra ba viên đã không ít, chính là ba viên này mang đến cho bọn họ hiệu quả tuyên truyền không tưởng được, hẳn nghĩ hay là đại sư còn có trữ hàng?

Không nghĩ tới đáp ứng dễ dàng như vậy, “Kia thật sự là quá tốt, tôi sẽ chờ ngài liên hệ, đúng rồi, tiếp xúc hai lần còn chưa tự giới thiệu, ta là Dư Văn Thanh quản lý bộ tiêu thụ internet của công ty dược phẩm dĩ năng Khải Đức, về sau còn mong đại sư chiếu cố nhiều!”

“Cái gì? Dư văn thanh?!” Mặc Vân Hi kinh ngạc nhìn người nam nhân này, sẽ không phải là Dư Văn Thanh kia đi?

Thấy Mặc Vân Hi phản ứng rất là kỳ quái, Dư Văn Thanh nghĩ sẽ không trùng hợp gặp người quen chứ? Vốn ngành internet không thể lấy danh nghĩa cá nhân thiết lập quan hệ ngoại giao với khách hàng, hơn nữa nhiều khách hàng giao dịch trên thế giới giả tưởng cũng là nặc danh, hẳn cô ý đưa ra, tính toán cùng vị luyện đan sư cao cấp khó có thể gặp được này tạo quan hệ tốt, “Đại sư quen tôi? Tôi mới vừa đến công ty này, lúc trước luôn luôn công tác tại Seterr thành, chúng ta có phải đã gặp qua hay không?”

Thật đúng là người quen, Mặc Vân Hi xấu hổ cười cười, “Không biết, tôi họ Ngụy, chờ tôi có hàng sẽ liên hệ với ông.”

Rời khỏi thế giới giả tưởng, Mặc Vân Hi nhẹ nhàng thở ra, nghĩ về sau nên ít tiếp xúc cùng ông ta, đỡ bị lộ tẩy. Cậu mấy ngày nay thừa dịp Blaine không ở, lợi dụng buổi chiều thứ ba thứ năm sau khi tan học luyện chế không ít đan dược cấp ba, xác suất thành công cao nhất đã có thể đạt tới 96%, thao tác cũng càng ngày càng thuần thục, lấy tốc độ hiện tại, phỏng chừng cả ngày thứ bảy chủ nhật có thể làm bốn năm viên.

Khoai tây nhỏ mỗi ba ngày ăn một quả đan dược cấp hai, bộ dạng tựa hồ lại lớn chút, ý thức lực cung ứng cũng đủ luyện cả ngày đan cấp ba. Mặc Vân Hi cũng thử nghiệm đan phương cấp bốn, khi làm đều thất bại ở bước dung hợp, nguyên nhân là phản ứng quá mức kịch liệt, cho dù có mấy làm yếu tính thần lực, mỗi lần bình thí nghiệm vẫn sẽ bị nổ tung, chỉ có chờ sự phụ trợ lại nghĩ biện pháp.

Trong thư phòng Lăng Phong, bao phủ áp suất thấp lạnh như băng, Lăng Phong một khuôn mặt trầm ổn, mắt đen híp lại nhìn Tề Vũ đứng ở một bên, “Là ai phát tán tin tức, tra được không?”

Tề Vũ cúi đầu, “Còn chưa tra được.”

Ba ~ một tập báo cáo bay đến trên người Tề Vũ, rơi là tả, “Cậu làm việc như thế sao! Ta không phải để cậu nói với bên ngoài Vân Hi là nô lệ tôi nhận về nấu cơm sao? Như thế nào liên truyền thành tình nhân của ta? Ngay cả Lăng Tiêu cũng biết!”

“Là lỗi của tôi.” Tề Vũ nắm nắm tay, “Chính là chuyện ngài cùng Mặc Vân Hi mỗi ngày như hình với bóng cũng không phải là bí mật gì.”

Lăng Phong trừng mắt nhìn Tề Vũ trong chốc lát, thờ dài, “Là ta sơ sẩy, bắt quá nô lệ đi theo bên người chủ nhân cũng không có gì kỳ quái, nhưng không giống như tình nhân, ta mặc kệ là có ý hay là vô tình, nhất định phải bắt được kẻ đó đến cho tôi.”

“Vâng.” Tề Vũ thấp giọng đáp, Phong đã thật lâu không tức giận như vậy.

“Tăng nhân thủ, âm thầm bảo hộ Vân Hi.” Lăng Phong lo lắng, “Thật sự không được, thú triều mùa đông cậu không nên đi.”

“Cái gì?!” Tề Vũ không thể tin nhìn Lăng Phong, “Phong, thú triều lần này có bao nhiêu quan trọng, ngài đều rõ ràng hơn so với bất luận kẻ nào, chúng ta chuẩn bị lâu như vậy, tôi tại sao có thể không đi!”

“An toàn của Vân Hi quan trọng hơn bất cứ điều gì, cậu là người đáng tin nhất bên cạnh ta.” Lăng Phong trầm giọng nói, quyết định này anh cũng là suy nghĩ rất lâu, thiếu Tề Vũ trợ lực, việc cần hoàn thành lần này sẽ khó khăn nhiều lắm.

“Không được, tôi không đồng ý!” Ánh mắt hẹp dài nhìn về phía Lăng Phong, “Phong, làm như vậy không chỉ phá hủy kế hoạch của chúng ta, còn chứng thực chuyện Mặc Vân Hi là tình nhân của ngài, ngài tại sao có thể mất bình tĩnh?”

“Chúng thực thi thế nào?” Lăng Phong dựa vào lưng ghế sofa, nghiêm túc nhìn Tề Vũ, “Em ấy chính là người yêu của ta, nếu giấu không được, liền đem hết toàn lực bảo vệ em ấy, không thể có gì sơ xuất.”

Tề Vũ nhú mày nhìn Lăng Phong, đây là lần đầu tiên y nghe thấy Lăng Phong nói lời nói bốc đồng như vậy, đưa ra quyết định không lý trí như vậy, “Phong, ngài có biết lần này quan trọng như thế nào đối với ngài không, đừng nói một tình nhân, cho dù là vợ con thì Lăng Sâm, Lăng Bằng bọn họ cũng sẽ không chút do dự vứt bỏ!”

Thấy Lăng Phong thờ ơ, Tề Vũ biểu tình có chút bi thương, kích động nói, “Ngài như bây giờ, căn bản không giống chủ tử tôi năm đó thế phải đi theo, khí phách của ngài đều đi nơi nào! Một Mặc Vân Hi có thể quan trọng hơn toàn bộ Lăng gia?! Mất đi Lăng gia một trong tứ đại gia tộc của liên bang làm hậu thuẫn, ngài còn có thể bảo vệ ai?! Đến lúc đó, ngay cả chính ngài đều đã thì cốt vô tồn!”

“Đủ rồi! Việc này liền quyết định như vậy!” Lăng Phong lạnh như băng nhìn chằm chằm Tề Vũ, toàn thân tản mát ra một loại hơi thở nguy hiểm, “Chuyện Lăng gia, ta sẽ tự mình xử lý, chức trách của cậu từ nay về sau chính là thời thời khắc khắc bảo hộ Vân Hi, cậu đi đi.”

Tề Vũ không nói, xoay người lui ra ngoài, y biết hiện tại cho dù y có nói cái gì cũng thay đổi được gì, thời điểm xuống lầu thấy Mặc Vân Hi đang chuẩn bị bữa tối trong phòng bếp, cùng tiểu VI một bộ dáng thoải mái nói cười, ánh mắt hẹp dài hiện lên một tia ngoan lệ, trong lòng dĩ nhiên quyết định chú ý.

Đang lột đậu Mặc Vân Hi đột nhiên cảm thấy cả người lạnh lẽo, run rẩy, quay đầu nhìn lại, lại chỉ thấy bóng dáng Tề Vũ chột lóe ngoài cửa, “Ngạch, thật sự là mùa đông đến nhanh.” Nồi móng heo hầm đặt trên bếp, khói trắng ùng ục ùng ục bốc lên, mùi thơm tràn ngập toàn bộ phòng bếp.

Mấy ngày nay, không biết có phải ảo giác của cậu không, Mặc Vân Hi cảm giác Lăng Phong quan sát cậu chặt hơn, cậu đi chỗ nào cũng đều phải đi theo, cho dù có chuyện cũng sẽ để Tề Vũ đưa cậu đi, tựa như hôm nay, xế chiều thứ năm theo thường lệ vốn chỉ là đi đến phòng thí nghiệm của Blaine mà thôi, Tề Vũ lại cười tủm tỉm từ phòng học đưa thẳng đến cửa khu thí nghiệm, hỏi y cái gì y đều chỉ nói là Lăng Phong phân phó.

“Vân Hi tới, mau tới đây mau tới đây!” Mặc Vân Hi đang nghe chuyện của Lăng Phong đến xuất thần, mới vừa mở cửa phòng thí nghiệm ra liền nghe thấy tiếng Herman gọi, ngẩng đầu vừa thấy, Herman cùng Blaine cư nhiên đều ở.

“Sự phụ? Sự huynh, các người nghiên cứu xong đầu đề rồi?” Nhìn thấy Herman, Mặc Vân Hi cực kỳ cao hứng, cười hi hi tiến lên hỏi.

“Chúng ta đang muốn nói với cậu việc này, nghiên cứu đã có kết quả bước đầu, đại sư nói muốn tới xem cậu luyện được thế nào rồi.” Blaine cười hướng Mặc Vân Hi vờn tay, “Thế nào tiểu sư đệ, có bao nhiêu thành quả đều lấy ra cho chúng ta xem đi.”

“Ài, cái kia trước không vội, Vân Hi em lại đây nhìn cái này!” Herman kéo Mặc Vân Hi qua, tiến đến trước bàn, từ không gian lấy ra một cái đan hạp cẩn thận mở ra, “Em xem, đây là thứ chúng ta mấy nghiên cứu ngày này đó!”

Mặc Vân Hi vốn rất ngạc nhiên, nhưng liếc mắt một cái liền ngây ngẩn cả người, đây không phải là đan dược cấp ba cậu luyện sao? Khác không nói, vừa thấy bề ngoài hình dáng kia, đúng là đan cậu luyện!” “Sự phụ, này...”

“Này rất kỳ quái đúng không?!” Herman kích động nói, “Đồ vật này là một trợ thủ của thầy tuấn trước phát hiện, nói có người bán ra xích đan cấp ba, hơn nữa phẩm chất đều phi thường cao, đều là sản phẩm mới!”

Mặc Vân Hi âm thầm nuốt nuốt nước miếng, Blaine cũng thấu lại gần, “Lúc ấy ta đang cùng đại sư nghiên cứu đan dược bậc một luyện ra sau khi cậu dung hợp, người nọ truyền cho chúng ta hình ảnh kỳ quái này, tôi cùng đại sư liền đi tìm.”

“Đúng đúng, mất rất nhiều khí lực, mới mua được viên này a!” Herman đại sư thật cẩn thận từ trong tay Mặc Vân Hi tiếp nhận đan hạp, giống như bảo bối mà đặt ở trên bàn, “Em biết không, chúng ta vẫn luôn cho rằng hình tròn là hình thái lý tưởng nhất của đan dược, cũng là có khả năng phát huy được tính cao nhất, cái đó và phương thuốc cổ truyền cũng có quan hệ với hình dạng tròn trịa, hơn nữa trải qua rất nhiều năm nghiên cứu, đan dược càng mượt mà phẩm chất lại càng cao!”

“Nhưng sản phẩm mới này, đã đánh vỡ quan điểm vốn có của chúng ta, biến thành hình dạng quái dị như vậy, thế nhưng phẩm chất cũng có thể đạt tới trên 90%.” Blaine bĩu môi, đổi chuyện này hẳn vẫn luôn thực khó hiểu.

“Đừng nói như vậy!” Herman đại sư khẽ quát nói, “Đây chính là một phát minh trọng đại, Vân Hi em biết không, loại đan dược này tuy rằng xác xuất thành công cùng xích đan bình thường không sai biệt lắm, nhưng hoạt tính dược vật cùng tính dung hợp sinh vật đặc biệt cao, chúng ta trải qua nghiên cứu điều tra phát hiện, võ giả dùng qua loại đan dược này dễ thăng cấp, không chỉ có giảm thiểu kinh mạch tổn thương, tốc độ khôi phục tinh thần lực sau khi thăng cấp cũng được đề cao không ít, thống khổ ít đi rất nhiều a!”

“Tính dung hợp sinh vật?” Cái từ này Mặc Vân Hi là lần đầu tiên nghe được.

“Đúng, tính dung hợp sinh vật, em có biết đan dược đối với thân thể con người đều có chút tác dụng phụ đi, mà tác dụng phụ càng thấp, thân thể càng dễ dàng được hấp thu, tính dung hợp sinh vật lại càng cao, này ở trong quá trình luyện đan rất trọng yếu, cũng không phải xác xuất thành công thì có thể quyết định hết thảy.” Herman kiên nhẫn giải thích cho Mặc Vân Hi, “Hơn nữa, thầy cảm thấy đây nhất định là do một vị đại sư rất giỏi phát minh, có lẽ bề ngoài hình dáng này đúng là chỗ bí mật của nó, loại hình dạng này có lẽ mới là sơ hình dựng dục năng lượng sinh mệnh nguyên thủy, mới là hình thái phát huy được tính hoàn mỹ nhất.”

Mặc Vân Hi khoe miệng run rẩy, nhìn đại sư ánh mắt say mê như vậy, không biết nên mở miệng như thế nào, này kỳ thật chỉ là ác thú (thú vui ác liệt) của khoa tây nhỏ thôi...

“Có phải đại sư hay không chúng ta cũng không biết, bất quá không thể nghi ngờ đó nhất định là một vị luyện đan sư cao cấp tinh thần lực cường đại.” Blaine cũng nghiêm túc bình luận, “Hơn nữa vị luyện đan sư này năng suất cực kỳ cao, cho dù chỉ là đan dược cấp ba, trong vòng một tuần thể nhưng có thể đưa ra thị trường mười viên, mà ngay cả em cũng rất khó làm được.”

“Khụ khụ ~” cái này không xong, quả nhiên là tiền tài khiến đầu óc mù mịt, quên mất chuyện tinh thần lực, Mặc Vân Hi tận lực giảm thấp cảm giác tồn tại của bản thân, rụt lui ra sau, rất muốn cứ như vậy chuẩn đi.

“Vân Hi, cậu làm sao vậy?” Blaine cười từ trong không gian lấy ra thước dạy học nhỏ, “Hiện tại nên để sư phụ cùng sư huynh xem thành quả luyện tập nhiều ngày qua của cậu đi?”

“Ha, ha ha ~ kỳ thật, em mấy ngày nay ham chơi, chỉ, chỉ dung hợp mấy phân dung dịch.” Mặc Vân Hi bối rối từ trong không gian lấy ra mấy phân dung dịch chưa kịp luyện chế để lên trên bàn, cậu nghĩ trước nên tránh rắc rối lần này, sau đó sẽ nghĩ biện pháp luyện chế mấy viên đan dược hình tròn giao cho sư phụ.

Ba ~ một tiếng tiếng vang thanh thúy, thước dạy học nhỏ vô cùng chuẩn xác đánh lên mũi Mặc Vân Hi, “Còn, đều ngoan ngoan giao ra đây!”

“Ai yêu, thật sự không có mà sư huynh!” Mặc Vân Hi ôm mũi trốn ra phía sau Herman.

“Hừ, cậu nghĩ chúng tôi đều mù cả sao?” Blaine bị tức nở nụ cười, “Cậu mỗi ngày đều ra vào phòng thí nghiệm, làm ít dung dịch như vậy, kia số liệu trên lò luyện đan đều là quỷ làm?”

“Số liệu?” Mặc Vân Hi mặc danh kỳ diệu nhìn nhìn Blaine, lại chạy tới nhìn nhìn lò luyện đan, “Số liệu gì a?”

Herman cười lắc đầu, “Được rồi Vân Hi, em cũng đừng giấu diếm, mỗi lần sử dụng lò luyện đan đều có bản ghi chép, em mấy ngày nay luyện tập thật sự chăm chỉ, cho dù không thành công, sư phụ cũng sẽ không trách em, sơ học thôi, khó tránh khỏi thất bại.”

“Đúng, cho dù là dược phẩm, thăng nhóc cậu cũng phải giao ra đây.” Blaine ôn nhu huy thước dạy học nhỏ mềm mại tới gần Mặc Vân Hi.

Cái này thậm chí không ai nói với cậu đan lô chết tiệt này còn có dùng bản ghi chép a?! Nhìn Blaine khuôn mặt tươi cười ôn nhu, Mặc Vân Hi một phen phác qua đi ôm lấy đùi Herman, “Sư phụ a, sư phụ, em sai lầm rồi, em lần sau không dám!”

Mặc Vân Hi phản ứng cùng hành động khoa trương, làm Blaine cùng Herman đều sững sờ, “Vân Hi, em làm sao?”

Mặc Vân Hi bĩu môi, từ trong không gian lấy ra hai cái đan hạp đặt lên bàn, “Sư phụ, đây là đan dược em luyện...”

Herman vừa muốn mở ra, Mặc Vân Hi lại lo lắng một phen đè lại, “Sư phụ, mặc kệ phát sinh cái gì, thầy cũng không nên tức giận, cũng...” Trộm liếc mắt nhìn Blaine một cái, “Cũng không nên để sư huynh đánh em!”

Herman ha ha cười vuốt ve móng vuốt của Mặc Vân Hi, “Thằng nhóc thôi, sự phụ cái gì chưa thấy qua, đan khó coi mấy cũng đã gặp qua...”

Thấy Herman đột nhiên mở to hai mắt nhìn, kinh ngạc nói không ra lời, Blaine cũng tò mò thẩu lên, trong hộp đan lẳng lẳng nằm ba viên đan được hình trứng màu đỏ tươi, thế nhưng lại giống như đúc viên bọn họ mua.

Nhiu mày, ngón tay nghiền ngẫm vuốt ve một lọn tóc dài màu vàng, “Yêu, thật đúng là kinh hi lớn a, sự đệ thân ái...”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59

Chạng vạng, trong phòng thí nghiệm của Blaine sáng ngời mãnh liệt, không khí yên tĩnh mà quý dị...

Chính giữa phòng thí nghiệm đặt một cái bàn dài hợp kim rắn chắc, 3 giờ trước chức vụ của nó vẫn là bàn thí nghiệm của thiên tài Blaine, trên mặt bày đặt một ngọn đèn măng-sông, tản mát ra ánh sáng lạnh u lam âm ảm. Trước sau bàn dài đều có hai người ngồi, một bên là Herman cùng Blaine, đối diện còn lại là Mặc Vân Hi cùng... Lăng Phong.

Lăng Phong là bị một tin nhắn của Blaine gọi đến 【Mặc Vân Hi đồng học hôm nay lưu giáo, mời gia trưởng đến phòng thí nghiệm số 3 nhà 502 nói chuyện】.

Mặc Vân Hi cúi thấp đầu, cố gắng thu nhỏ cảm giác tồn tại của bản thân. Lăng Phong mặt không chút thay đổi quan sát phòng thí nghiệm của Blaine, đây là lần đầu tiên anh được cho phép tiến vào, nên nói như thế nào đây, cái chỗ này rất quý dị, anh đang lo lắng có nên chuẩn bị phòng thí nghiệm cho Vân Hi hay không, dù sao tất cả mọi người đã biết Vân Hi là tình nhân của anh rồi, cũng không cần trốn trốn tránh tránh giống như trước.

“Khụ! Cậu nhìn chỗ nào!” Herman trung khí mườì phần quát, “Chúng tôi tìm cậu đến không phải để cậu quan sát chỗ này!”

Blaine lập tức quay đèn măng-sông nhỏ chiếu thẳng vào Lăng Phong.

Lăng Phong hít lại hạ mắt, nhìn về phía Herman cùng Blaine, hai tay ôm ở trước ngực, chọn mi không nói.

Thấy không khí có chút ngưng trọng, Mặc Vân Hi yếu yếu giơ lên một bàn tay, “Cái kia... Sự phụ, kỳ thật...”

“Sự đệ thân mến, trưởng bối nói chuyện, còn không đến phiên cậu xen mồm, lát nữa sẽ cho cậu cơ hội khiếu nại.” Blaine cười tùm tùm huy động thước dạy học, hàm răng dưới ánh đèn âm u đặc biệt rợn người.

Mặc Vân Hi thành thật lùi về vị trí cũ, hiện tại ở nơi này người không có quyền lên tiếng nhất chính là cậu.

“Chúng ta có thể bắt đầu chính đề chưa?” Lăng Phong thanh âm nghe lạnh lùng, anh không biết sao lại thế này, nhưng hiển nhiên nhìn thấy Vân Hi chịu ủy khuất, anh rất không vui vẻ, nhất là đồ vật trong tay Blaine kia, Vân Hi tựa hồ rất sợ.

“Khụ, đương nhiên.” Mở miệng trước chính là Herman, kỳ thật hẳn cũng thấy Blaine biến lần nói chuyện này có chút quái dị, bất quá... “Chuyện Vân Hi đi bán, cậu biết không?”

Lăng Phong nhướng mày, nhất thời một cổ hơi thở nguy hiểm tản ra bốn phía.

“Sự phụ! Là bán đan dược!” Mặc Vân Hi khản trương kéo ghế ra xa Lăng Phong một chút, lão đầu này, nói chuyện có cần phải ngắn gọn như vậy không!

“Đừng bán đan! Cậu có biết hay không?” Herman sửa đúng, “Đã hơn một tháng, ngay lúc chúng ta không ở đây, ngay dưới mi mắt cậu!”

Lăng Phong tận lực thu liễm hơi thở, lắc lắc đầu, “Không biết.”

Thảm, anh ấy nhất định tức giận, Mặc Vân Hi thật sự là khóc không ra nước mắt, nếu là trước kia, cậu có thể kiếm tiền về, đừng nói hơn một ngàn vạn, cho dù chỉ là một tờ Mao gia gia, ông nội cậu đều có thể sẽ chảy nước mắt khóc rống, như thế nào hiện tại lại thành đại hội phê bình, này không khoa học!

Blaine đem một cái đan hạp đặt ở trên bàn mở ra, “Cái này cậu thấy qua chưa?”

Lăng Phong nhìn chăm chăm ba viên xích đan hình trứng màu đỏ tươi trong hộp, “Tổ trứng này chưa thấy qua, nhưng đã thấy một tổ gần giống thế này.”

“Phốc ~” Blaine rất không nể tình cười ra tiếng, “Àn, anh chị em của chúng nó rất có thể đã bị bán đi.” Không thể tưởng được thằng nhóc này trung ra than mặt, cũng rất thú vị.

Mặc Văn Hi nghe được ở một bên nghiêng răng, cười, cười cái rầm a cười!

“Đều nghiêm túc một chút!” Herman bang bang vỗ bàn hai cái, đau lòng nhìn xích đan trong hộp đan, “Đây là sáng tạo cỡ nào hiếm thấy a, tuy rằng còn rất non nớt, nhưng giá trị nghiên cứu là không thể lường được, đan được có tính dung hợp sinh vật như vậy, là xưa nay chưa từng có, thế nhưng, thế nhưng cứ như vậy bị bán đi!”

“Sur đệ, thằng nhóc này có phải không để cho cậu tiền tiêu vặt hay không? Nhìn cậu gầy như vậy khẳng định bình thường ăn không đủ no, cứ dứt khoát đến nhà sư huynh ở đi?” Blaine trêu đùa, “Sư huynh nuôi cậu, bảo đảm trắng trẻo mập mạp, sau này sẽ tìm cho cậu một nhà khá giả.”

Lăng Phong trừng mắt nhìn Blaine một cái, ánh đèn lạnh lẽo xẹt xẹt chớp động hai cái, tiếp theo nhìn về phía Mặc Văn Hi, “Văn Hi, em thiếu tiền? Muốn cái gì như thế nào lại không nói với tôi?”

“Em, em chỉ là muốn mua bộ dụng cụ thí nghiệm, anh gần đây bận quá... không muốn làm anh phân tâm.” Mặc Văn Hi cúi đầu không dám nhìn Lăng Phong, vốn muốn tự lực cánh sinh một hồi, không nghĩ tới kết quả là còn liên lụy Lăng Phong cùng bị dạy bảo.

Nghe xong lời Mặc Văn Hi, ánh mắt Lăng Phong trở nên nhu hòa, xoa xoa đầu cậu, “Ngay cả em còn nuôi không nổi, tôi có vô dụng như vậy sao?”

“Khụ, khụ khụ.” Herman thấy hai người liếc mắt đưa tình, có chút xấu hổ, chỗ này còn có người khác đấy!

“Sư phụ, thực xin lỗi, em lần sau không dám!” Mặc Văn Hi nhìn về phía Herman, áy náy chân thành nói.

“Ài, quên đi quên đi, em đã bán đan được là vì mua dụng cụ, lòng hiếu học này thật sự là khó được, sư phụ làm sao có thể trách em.” Nghe xong Mặc Văn Hi lý do, Herman cũng không tức giận được, đứa nhỏ yêu được học như vậy, ông thương yêu còn không kịp, “Như vậy đi, chuyện dụng cụ của con, sư phụ bao, ta sẽ nhờ đức sư tốt nhất để quốc làm cho con ra một bộ dụng cụ giống của ta, bất quá về sau con luyện chế đan được, đều phải lưu lại cho ta mấy viên để nghiên cứu!”

“Thật sự?!” Mắt Mặc Văn Hi lập tức biến thành ngôi sao nhìn về phía Herman, sư phụ có tiền thật sự là quá tốt, “Sư phụ con yêu người chết mất!”

“Đại sư, ngài đừng quên, sư đệ chính là có người giám hộ.” Blaine hướng Herman sửu liễu cá nhãn sắc, “Ngài tại sao có thể nói đùa là đùa, như thế nào cũng phải bận tâm mặt mũi đàn ông của người ta chứ.” Hắn còn chưa quên chuyện Mặc Văn Hi xin phép lần trước, làm hắn khó chịu đợi trắng một ngày đầu!

“Ngài yên tâm, Herman đại sư, tiền dụng cụ tôi sẽ chi.” Lăng Phong bình tĩnh nói.

Mặc Văn Hi luôn luôn túm góc áo Lăng Phong dưới bàn, với cậu, tiền Lăng Phong chính là tiền của cậu, Blaine nhiều chuyện!

“Đại sư, không biết bộ dụng cụ kia của ngài bao nhiêu tiền a?” Blaine cố ý cười tủm tỉm hỏi han, “Hắn là thực quý đi!”

“Này ta đúng là không tính qua, phòng dụng cụ nghiên cứu của ta đều là để quốc bỏ vốn, bất quá phí tổn cũng phải hơn mười triệu đi.” Herman vuốt vuốt bộ râu son dương, nghiêm túc nói.

“Khụ khụ! Hơn mười triệu?!” Nói giỡn, ban đầu cũng chỉ đặt mục tiêu là bộ dụng cụ giá trên dưới 3000 vạn, cái này thế nhưng lại hơn mười triệu! Cho dù đối với Lăng Phong mà nói cũng là khoản phí không nhỏ.

Lăng Phong mím môi suy tư, hơn mười triệu anh cũng không phải là lấy không được, chính là bây giờ còn không có chân chính nắm được quyền chi phối Lăng gia, xí nghiệp trên danh nghĩa cũng đều là công ty con của Lăng thị, sử dụng một số tiền không nhỏ như vậy khẳng định sẽ tạo ra một ít phiền toái, mà tài khoản riêng của anh bởi vì chiêu binh mãi mã cho thú triều nên còn thừa không nhiều lắm.

Thấy Lăng Phong trầm mặc, Mặc Văn Hi cảm thấy có chút áy náy, “Sư phụ, con từ bỏ, chúng con mua không nổi, con dùng bộ bình thường là được.”

“Ba tháng.” Lăng Phong thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng nói, “Ba tháng tôi sẽ đem tiền đến.”

“Ngạch, kỳ thật ta cũng không cần tiền.” Thấy đồ đệ cung khó xử như vậy, Herman nén giận trừng mắt nhìn Blaine một cái, “Đều là người nhiều chuyện, lão nhân ta cần nhiều tiền như vậy để làm chi!”

“Ai? Sư phụ, ngài cũng không thể nói như vậy, con thật sự cảm thấy số tiền này bọn họ dùng thật đúng là rất đáng giá!” Blaine cười nói, “Đừng nói bộ dụng cụ này, chính là món quà này đều là bảo mệnh.”

“Món quà?” “Quà gì?” Mặc Văn Hi cùng Herman trầm miệng một lời hỏi.

“Đại sư, ngài cho là sư đệ biết giá trị của ổ trứng chim này sao? Trong vòng một tháng tổng cộng đưa ra thị trường 12 viên, dựa vào bản lĩnh của ngài cũng đã lấy được một quả, ngài cho rằng số còn lại đều bị đám nhà giàu mới nổi ăn vào bụng sao?” Blaine nghiêm túc nói, “Không nói đến bộ đáng kỳ quái mà chỉ nhắc tới xác suất thành công của chúng đều trên 90%, cũng không nói đến tính dung hợp sinh vật, mà chỉ nói đến tinh thần lực dùng trong một tháng để làm ra 12 viên xích đan cấp ba, nhân vật như vậy toàn bộ để quốc cũng không đến vài người đi? Thiên tài như con cũng không nhiều...”

Lời Blaine nói, làm cho ba người khác đều lâm vào trầm mặc, chuyện luyện đan Lăng Phong không hiểu, nhưng nghe Blaine phân tích, anh cũng hiểu được tầm quan trọng của chuyện này, “Anh là nói có người sẽ chú ý đến Văn Hi?”

“A ~ cậu cứ nói đi?” Blaine hỏi ngược lại, “Dù sao mà ngay cả đại sư cũng đều tính toán đến hỏi thăm, không phải sao?”

“Ta chỉ là muốn trông thấy người này, cùng nhau nghiên cứu mà thôi.” Herman nét mặt già nua hồng lên, “Vậy con nói nên làm cái gì bây giờ, đừng thừa nước đục thả câu!”

“Đúng vậy, đại sư.” Blaine đối với Herman là tuyệt đối tôn kính, “Chuyện này còn phải tạm thời mời đại sư ngài gánh vác, đối ngoại thì nói là đầu đề nghiên cứu mới của ngài, mọi phương diện đều nói qua loa đi.”

“Chính là...” Biện pháp đến là biện pháp tốt, bất quá Herman do dự nói, “Đây là công lao của Vân Hi, ta sao có thể mạo lĩnh.”

Lăng Phong nhìn nhìn Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi hiểu ý gật đầu, “Sư phụ, ngài liền giúp ta lần này đi, ta bây giờ còn không có năng lực tự bảo vệ mình, ngài không giúp ta, ta liền nguy hiểm!”

“Ai, thôi, ngày mai ta sẽ tuyên bố với bên ngoài đây là đề tài mới của ta.” Herman nghĩ nghĩ, “Về sau chờ con có chút thành tựu, ta nhất định sẽ đem đề tài này trả lại cho con, đúng rồi, Vân Hi, con như thế nào lại nghĩ đến hình dạng mới mẻ độc đáo này? Mau nói cho ta, vì cái gì đan này tính dung hợp sinh vật lại cao như vậy?” Nhắc tới chuyện đan dược, Herman liền về mặt tha thiết, nếu đồ vật này là phát minh của Vân Hi, vậy thật tốt quá!

“Này... Sư phụ, kỳ thật, con cũng không biết vì cái gì sau khi gọt giữa đan thì đều như vậy.” Cũng không thể nói cho Herman biết đây là do khoai tây nhỏ yêu mẹ đi? Bất quá tính dung hợp sinh vật tương, con có cảm giác có liên quan với tinh thần lực của con, hơn nữa...”

Nhìn thấy Herman thời điểm nghe hình dạng kia không có bí mật gì, trong ánh mắt có thất vọng rõ ràng, Mặc Vân Hi thấp phần áy náy, sư phụ đối với cậu tốt như vậy, hơn nữa đối với đan dược của cậu ôm kỳ vọng lớn như vậy, cậu rất muốn báo đáp Herman, chính là... bọn họ không có ý thức lực, cũng càng không thể nhìn thấy biểu đồ cơ cấu năng lượng đan dược, cậu biết cho dù nói cho bọn họ biết, đối với nghiên cứu của bọn họ cũng không có chút trợ giúp nào.

“Hơn nữa cái gì?” Blaine truy vấn nói, “Trừ bỏ tinh thần lực tinh khiết hơn, còn có cái gì?” Hắn tổng cảm thấy Mặc Vân Hi còn giấu diếm cái gì đó.

Herman nghe thấy lời Blaine nói, lại dấy lên hy vọng, ánh mắt chăm chú nhìn Mặc Vân Hi, loại si mê cùng nhiệt tình đối với dược học này, khiến cậu nghĩ tới ông nội của mình, nếu giấu diếm, như thế nào cũng nói không nên lời, chung quy cũng không thể làm lão nhân này thất vọng, nên làm cái gì bây giờ? Đúng rồi, biểu đồ năng lượng, tuy rằng bọn họ nhìn không thấy...

“Sư phụ, sư huynh, kỳ thật con còn có thể nhìn đến biểu đồ năng lượng, chính là...” Mặc Vân Hi cố gắng tổ chức ngôn ngữ, nên biểu đạt như thế nào đây?

“Biểu đồ năng lượng?!” Herman lần đầu tiên nghe thấy từ này, Blaine cũng là vẻ mặt nghi hoặc.

“Chính là nếu con dùng tinh thần lực đi cảm thụ, đan dược ở trong đầu con sẽ như vậy.” Mặc Vân Hi mở màn hình máy thông tin, nói cũng nói không rõ được, vẫn là trực tiếp vẽ ra đi!

Mặc Vân Hi vẽ chính là đan phương bậc một của Herman, đan phương này cậu cùng Blaine đều đã luyện chế qua, cho nên tương đối hiểu rõ, sau khi nghiêm túc vẽ tốt, Mặc Vân Hi đem màn hình điện tử huyền phù phóng to đặt ở trên bàn, chỉ vào ba đường cong bất đồng nhan sắc, bất đồng phẩm chất tạo thành biểu đồ nói, “Đây là đan phương bậc một của sư phụ, đây là sư phụ luyện, đây là của sư huynh, đây là của con, nếu con dùng tinh thần lực xem, đan dược chính là như vậy.”

Herman cùng Blaine đều là một bộ biểu tình khiếp sợ, bọn họ cho tới bây giờ không nghĩ tới đan dược có thể lấy loại hình thức này hiện ra trước mắt bọn họ, nhưng Mặc Vân Hi vẽ biểu đồ này nhìn qua lại chân thật như vậy, mỗi một dây màu sắc đều được ghi tên dược liệu tương ứng, hơn nữa ba biểu đồ năng lượng đặt cùng nhau, rất dễ dàng có thể nhìn ra, mỗi tuyến năng lượng của Herman phân bố đều rất đều đặn, kết cấu cũng càng ngắn gọn, Blaine thứ chỉ, Mặc Vân Hi là không có quy luật nhất.

“Vân Hi, con, con thật sự nhìn thấy như vậy?” Herman vẫn không dám tin, lĩnh vực đan dược bác đại tinh thâm, nhưng ông chưa từng nghĩ tới lại có thể tuân theo quy luật như vậy.

“Ân, con từng hỏi sư phụ, nhưng sư phụ nói không có thứ này, con không dám nói ra, sợ hai người coi con là quái vật.” Mặc Vân Hi hổ thẹn gật đầu.

“Cậu thật đúng là quái vật khó lường a!” Blaine chắc chắn lấy làm kỳ, “Này thật sự là bất khả tư nghị, nếu ở đây, hai vị thuốc này hiển nhiên có chút xung đột, ân... Nơi này cũng phải cải tiến, kết hợp...” Blaine nhìn mình chăm chăm biểu đồ năng lượng chăm chú nghiên cứu.

“Sư phụ, sư huynh, hai người sẽ không bắt con đi làm nghiên cứu chứ?” Tuy rằng biết bọn họ đối với mình không có ác ý, thậm chí khắp nơi vì mình suy nghĩ, nhưng nhìn bộ dáng khiếp sợ của bọn họ, trong lòng Mặc Vân Hi vẫn có chút bồn chồn.

Lăng Phong cũng lén lút nghiêng người chắn trước người Mặc Vân Hi, tuy rằng không hiểu luyện đan, nhưng chỉ nghe đã biết có gì đó nguy hiểm, Vân Hi không thương lượng cùng anh đã nói ra, nếu sự tình có biến, cho dù giết hai người...

Lời Mặc Vân Hi nói, khiến Herman cùng Blaine đều ngẩng đầu lên, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, rất nhanh đạt thành nhận thức chung, bọn họ không có biện pháp trách đứa bé này, thậm chí có chút đau lòng. Bọn họ đều là nhân vật từng được xưng là thiên tài, cũng biết thiên phú vượt trội trong mắt mọi người đối với mình mà nói là gánh nặng lớn lao cỡ nào, huống chi trong những người này cũng không phải tất cả đều mang thiên ý, mà đứa bé này thiên phú lại kinh người như vậy, nên trên lưng đeo nhiều áp lực, hơn nữa Vân Hi cũng không phải người giỏi về che dấu chính mình.

“Đứa ngốc, con là đồ đệ của sư phụ, đồ đệ chính thống, ngay cả Blaine cũng là thay đổi giữa chừng, sư phụ làm sao có thể đem con tống xuất đi làm cái gì nghiên cứu!” Herman lên tiếng trước, chỉ thấy ông phi thường trịnh trọng từ trong không gian lấy ra một cái huy chương tinh xảo chói mắt, ấn lên ngực trái, “Ta Herman • Warm lúc này đặc biệt thề, tuyệt đối che giấu bí mật của Mặc Vân Hi, coi là đệ tử ta yêu quý nhất, cũng nguyện đem học vấn binh sinh của ta truyền thụ cho cậu ấy.”

Mặc Vân Hi nhìn Herman biểu tình nghiêm túc, có chút luống cuống nhìn về phía Lăng Phong, Lăng Phong biết cậu rất thiếu hụt về thường thức liên bang, thấp giọng ở bên tai Mặc Vân Hi giải thích, “Đó là huy chương luyện đan sư, luyện đan sư cùng dị năng võ giả thề với huy chương của bản thân, là lời thề chính thức nhất, điều này quan hệ đến danh dự của luyện đan sư cùng võ giả, tuyệt không phản bội thề.”

Nghe xong Lăng Phong nói, Mặc Vân Hi một trận cảm động, hốc mắt hồng hồng ôm lấy Herman, “Sư phụ, người đối với con thật tốt, giống như ông nội con vậy!”

“Ha ha, ta có già như vậy sao?” Herman thu hồi huy chương, vỗ ót Mặc Vân Hi, “Lúc này con yên tâm chưa?”

“Àn.” Mặc Vân Hi gật gật đầu, hốc mắt đỏ hồng nhìn về phía Blaine, “Sư huynh...” Cảm động thì cảm động, cậu cũng không ngốc.

Blaine bắt đầu dĩ lạc đầu, từ không gian lấy ra huy chương luyện đan sư đồng dạng đặt trước ngực, “Ta Qiner • Blaine thề, tuyệt đối che giấu bí mật của tiểu sư đệ Mặc Vân Hi, cũng trân trọng cậu ấy gấp bội.” Blaine cố ý kéo dài hai chữ trân trọng, làm cho Mặc Vân Hi nổi lên một thân da gà!

“Kỳ quái, em nhớ rõ giáo sư không phải họ Hart sao? Hơn nữa, như thế nào họ lại ở phía trước?” Mặc Vân Hi biết mình khuyết thiếu thường thức, nhỏ giọng nói thầm với Lăng Phong.

Lăng Phong trầm mặc nhìn Blaine, “Quốc họ sẽ đặt ở trước tên, hẳn là người hoàng tộc.” Khó trách lúc trước tra không được tư liệu gì về thân phận bối cảnh của hắn.

“Hoàng tộc?!” Mặc Vân Hi tròn tròn mắt hạnh, kinh ngạc nhìn Blaine, “Giáo sư là vương tử?!”

Nhìn bộ dạng Mặc Vân Hi thật sự rất đáng yêu, Blaine lại nhìn không được muốn đùa đùa cậu, lập tức giả bộ một bộ bộ đáng buồn rầu, “Ai nha nha, bí mật của ta bị các người biết, đây chính là chuyện liên quan đến tánh mạng của ta a, các người cũng phải thề!”

“A? Thề?” Mặc Vân Hi nhìn Blaine bộ dáng khó xử nói, “Chính là em còn chưa có huy chương luyện đan sư a.”

“Không quan hệ, không quan hệ, cậu dùng trứng của cậu thề đi.” Blaine cười đem đan hạp mở ra, đẩy đến trước mặt Mặc Vân Hi, “Đan dược tựa như con của luyện đan sư, tôi tin tưởng cậu sẽ không nói dối với con của mình.”

Mặc Vân Hi biểu tình quái dị nhìn hắn “con“, chẳng lẽ thật muốn thề với đồ vật này?

“Herman đại sư, tôi phi thường cảm tạ ngài đối với Vân Hi trân trọng, tiền trong vòng ba tháng tôi sẽ gửi đến.” Lăng Phong cung kính cúi chào Herman, “Hôm nay đã khuya, tôi cùng Vân Hi đi về trước.”

Chiếm được Herman cho phép, Lăng Phong lời kéo Mặc Vân Hi đang rối rắm không quay đầu lại ra khỏi phòng thí nghiệm.

“Phong, em không thề không việc gì chứ? Hắn đã thề giúp em che giấu bí mật.” Mặc Vân Hi một bên mặc cho Lăng Phong kéo đi, một bên do dự nói, Blaine chính là hoàng tử a!

“Nếu đầu em có thể tốt giống vận khí của em, tôi cũng không cần bận tâm nhiều như vậy.” Lăng Phong vừa rồi thậm chí đã làm tốt chuẩn bị dẫn cậu chạy trốn, đứng là vật nhỏ không bớt lo, “Tôi sẽ không thừa nhận cái loại đồ vật này là của con chúng ta.”

... Con, Mặc Vân Hi đỏ mặt trộm nhìn Lăng Phong, đột nhiên chợt nhớ đến truyện cười Tề Vũ kể với cậu【 nếu cậu dắt tay một người nam nhân, thì càng phải đem hắn lấy về nhà, bằng không về sau đứa con chỉ có thể gọi cậu bằng mẹ 】, không được, này tuyệt đối không được, cậu nhất định phải phản công!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60

Ngày hôm sau, các nhà môi giới trong liên bang thề đều lần lượt đăng lên bản tuyên bố đặc biệt của Herman • Warm luyện đan đại sư cấp chín của Qiner đế quốc, trong đó đại sư tuyên bố trước mắt đang nghiên cứu một loại đan dược tính dung hợp sinh vật cao, nếu nghiên cứu chế tạo thành công, sẽ giảm bớt rất nhiều thống khổ khi thăng cấp cho dị năng giả. Mấy ngày trước đây ở chợ xuất hiện xích đan hình trứng đúng là sản phẩm nghiên cứu thí nghiệm của đại sư, nhưng trước mắt nghiên cứu này còn chưa hoàn thiện, đang nằm ở giai đoạn nghiên cứu chế tạo.

Bản tuyên bố này vừa ra, lập tức thành công dời đi tầm mắt các thế lực đang khắp nơi tìm hiểu nguồn gốc xích đu hình trứng, cũng khiến liên bang nổi lên một trận xôn xao không nhỏ, nếu thật có thể giảm bớt thống khổ cùng tổn thương kinh mạch cho đệ năng giả sau khi tiến giai, không thể nghi ngờ sẽ là một sự thay đổi trọng yếu nhất trong lịch sử luyện đan.

Còn mặt bên kia, bởi vì biểu đồ năng lượng đan dược của Mặc Vân Hi bị lộ, nơi cậu luyện tập cũng từ ở phòng thí nghiệm của Blaine trong học viện Saint Ovendo, dời tới sở nghiên cứu tư nhân của Herman đại sư ở quân bộ, đương nhiên chuyện biểu đồ vẫn chỉ có hai người đại sư cùng Blaine biết, Mặc Vân Hi tiến vào quân bộ với thân phận là đồ đệ của Herman đại sư.

Đối với việc Herman đại sư đột nhiên chạy ra một đồ đệ nhỏ này, cũng khiến cho bên trong sở nghiên cứu xôn xao không nhỏ, đại sư gần như không có đệ tử thân truyền, như Blaine cũng là thu nhận giữa chừng, đã có thành tựu nhất định, môn hạ nhận đại sư vừa làm trợ thủ một bên làm đệ tử tiếp nhận hướng dẫn cũng chỉ có ba vị, chuyện này làm cho một ít luyện đan sư vẫn luôn tranh nhau đến vỡ đầu vừa hâm mộ lại ghen tị.

Trong lúc nhất thời đối với thân phận của Mặc Vân Hi đủ loại phỏng đoán, nghiễm nhiên thành đề tài đứng đầu trong sở nghiên cứu.

Sở nghiên cứu quân khu, trong phòng quan chỉ huy cao nhất, người phụ trách liên quan của quân bộ cũng là thực kinh ngạc nhìn tư liệu về thân phận của Mặc Vân Hi, cur nhiên lại là học viên năm nhất ban D khoa dược học học viện Saint Ovendo, hơn nữa còn là một bằng thánh sinh, trong phần tư liệu bí mật của quân bộ, có hai điểm khiến người ta chú ý nhất, một là con trai thứ ba của cố thượng tá Mặc Hạo Nhiên, còn có một chính là Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong ký kết khế ước nô lệ tư nhân, chẳng lẽ chuyện này là do Lăng gia thúc đẩy?

“Herman đại sư, không biết đứa bé này có tài hoa gì có thể khiến ngài vừa ý như vậy?” Trung tá Reka của quân bộ khách khí hỏi han, hẳn là người phụ trách quân đội làm công tác an toàn cho sở nghiên cứu của Herman, đương nhiên thành quả nghiên cứu của đại sư, những động thái xung quanh cũng đều nằm trong phạm vi báo cáo của hắn.

Herman buông chén trà trong tay, tiểu a a nói, “Đứa bé này là đệ tử Blaine, với tôi cũng rất hữu duyên, hơn nữa nó đối với dược học nhiệt tâm và rất cố gắng luyện đan, làm tôi cực kỳ mong muốn dạy nó.”

“Kia... Hỏi câu không nên hỏi, đứa nhỏ này quan hệ chặt chẽ với Lăng gia Lăng Phong, đại sư cũng biết?” Nếu không phải đứa nhỏ này là người có thiên phú, vậy lý do lớn nhất có thể chính là đại sư đã cùng Lăng gia đạt thành hiệp nghị nào đó, bất quá dựa vào quan sát cùng hiểu biết của Reka mấy năm nay đối với đại sư, hắn cảm thấy lý do này có thể cũng không lớn, đại sư không phải loại người có thể dễ dàng bị người mượn sức, bất quá vẫn hỏi rõ thì tốt hơn, dù sao hiện tại đại sư coi như là người bên đế quốc.

“Ha ha, tôi già rồi, thậm chí tìm người có cùng tâm tư đối với luyện đan kể giống tôi kể thừa thành quả của tôi, không quan hệ đến cậu ta.” Herman cười nói, “Chuyện của các anh tôi không quan tâm, tôi chỉ quan tâm đan của tôi.”

Đại sư rõ ràng là đánh Thái Cực với hắn, xem ra hỏi lại cũng không hỏi ra cái gì, nếu thật sự là nhân tài, về sau nhất định phải mời vào quân bộ mới được, “Tâm lòng trân trọng hậu bối của đại sư đúng là khó có được, đứa nhỏ này có thể được đại sư hướng dẫn cũng là vận mệnh của cậu ấy, tôi tin tưởng ở bên cạnh đại sư cậu ấy nhất định có thể phát triển thành đại luyện đan sư vĩ đại của đế quốc.” Reka tự mình đem giấy thông hành của quân bộ giao cho Herman, “Kỳ thật có đại sư tự mình xin, giấy chứng nhận đã sớm phê xuống dưới, tôi đang muốn tự mình đưa qua cho ngài.”

“Ha ha, không có gì đáng ngại, tôi đó cũng nhớ anh, đã lâu không tới chỗ anh uống trà.” Herman tiểu a a thu hồi giấy thông hành, tuy rằng ông tính cách hiền hoà, nhưng chuyện của Vân Hi cũng suy xét tương đối chu toàn, muốn từ chỗ ông hoặc Blaine thu tin tức gì, là không thể.

Sáng sớm thứ bảy, Mặc Vân Hi được Lăng Phong tự mình lái xe đưa đến bên ngoài sở nghiên cứu của Herman ở quân bộ, Lăng Phong lái xe đến đây thì không thể đi tiếp nữa, muốn tiến vào căn cứ nhất định phải có giấy thông hành mới được.

Blaine tự mình chờ ở cửa trạm gác, Mặc Vân Hi hướng Lăng Phong phát tay, “Phong, anh trở về đi, có sư phụ cùng giáo sư ở đây, anh yên tâm đi!”

“Àn, nhớ rõ lời tôi nói với em.” Nhìn Mặc Vân Hi cùng Blaine đi vào quân khu, ánh mắt Lăng Phong tối sầm, loại cảm giác bị ngăn cách ở bên ngoài này làm anh rất không thoải mái, thật giống như Vân Hi đã trở thành người mà anh không thể tiến vào trong cùng một vòng tròn, cũng không thể nắm giữ hết thấy của Vân Hi.

Mặc Vân Hi dọc theo đường đi đều vẫn duy trì nghiêm túc trầm mặc, quy củ theo sát phía sau Blaine, đối với người đến chào hỏi với Blaine cũng chỉ là chào hỏi đơn giản, Lăng Phong nhiều lần dặn dò cậu, khi ở bên ngoài đối với Herman cùng Blaine thì phải là người ít nói, không phải không thể nói, muốn thì cũng phải chọn lời nói vô dụng chút.

Cậu cũng biết, đối với phòng nhân, bản về âm mưu này nọ, bản thân là không am hiểu nhất, cho nên cậu dứt khoát tận lực làm giảm cảm giác tồn tại, đối với những tầm mắt tò mò hướng về phía cậu cũng không để ý tới, thẳng đến khi thấy Herman mới cao hứng chạy đến lên ra về thông minh, “Sư phụ, em đến rồi.”

Phòng thí nghiệm của Herman rất lớn, Blaine mang theo Mặc Vân Hi lúc đi vào chỉ có một mình ông ở đây, “Vân Hi đến đây, em lại đây nhìn cái này.” Herman vội gọi Mặc Vân Hi đến bên một cái bàn lớn, từ trong không gian lấy ra rất nhiều đan hạp, từng cái đan hạp đều có chỉ số kỹ thuật.

“Đây là? Sư phụ luyện đan sao?” Mặc Vân Hi mở ra một cái hộp nhỏ trong đó nhìn xích đu màu đỏ tươi bên trong hỏi, từ lúc đan dược này vừa được lấy từ trong không gian ra, cậu liền cảm nhận được năng lượng dao động, phương diện này khẳng định có đan dược cao cấp.

Herman đưa một cái thẻ nhớ cho Mặc Vân Hi, “Đúng vậy, đan dược này đều là thầy nghiên cứu chế tạo, từ bậc một đến cấp tám đều có, trong thẻ nhớ này lưu trữ phối phương của những đan dược này, cùng phương pháp luyện chế.”

“Sư phụ, thầy là muốn?” Mặc Vân Hi cẩn thận đưa mắt nhìn chung quanh, nhẹ giọng nói, “Thầy muốn em giúp thầy về mẫu?”

“Àn, đúng vậy.” Herman ha ha cười nói, “Em yên tâm, đây là phòng thí nghiệm tư nhân của thầy, thầy không cho phép ai cũng không được vào.”

“Vậy cũng không thể kinh thường a, không phải còn có thể nghe trộm đó sao?” Mặc Vân Hi nhớ tới hình ảnh về đặc công, “Vạn nhất bị giám thị thì làm sao bây giờ, đây chính là quân bộ, mới vừa lúc em đi vào cảm giác phòng vệ rất nghiêm mật!”

Blaine cười tủm tỉm lấy thẻ nhớ trong tay Mặc Vân Hi, cắm vào quang não, “Này cậu có thể yên tâm, đại sư chính là quốc bảo của đế quốc, quân bộ chỉ là phụ trách an toàn, bọn họ tạo điều kiện cho đại sư cũng không kịp, ai dám giám thị đại sư?”

Quang não khởi động, màn hình điện tử nâng lên, hiện lên một bản đan phương, từ danh sách thuốc, đến nhiệt độ dung hợp luyện chế, thao tác đều viết kỹ càng tỉ mỉ, thậm chí ngay cả báo cáo thí nghiệm lâm sàng cũng đều có, “Vân Hi a, em lần trước nói trong quá trình dung hợp đan phương cấp bốn, vấn đề dụng cụ không phản ứng, thầy cùng đúc sư nghiên cứu, đặc chế dụng cụ tăng cường cho em, bất quá còn cần chút thời gian. Trong khoảng thời gian này em trước hết nhớ kỹ những đan phương thầy vừa lòng nhất, đồng thời vẽ biểu đồ năng lượng đan dược ra, thầy nghĩ thông qua biểu đồ nhất định có thể tìm ra càng nhiều chỗ cần cải tiến cùng nghiên cứu đáng giá.”

“Phải a, chỗ tôi còn có rất nhiều tư liệu nghiên cứu cùng đan phương, có thể đưa cho cậu!” Blaine cũng cười nói, loại cơ hội nghiên cứu này quá khó có được, hần tin tưởng đây là cơ hội cực tốt để hần đột phá cấp chín, hần sẽ không bỏ qua.

Mặc Vân Hi nhìn nhẩn cái mũi, mở một đan hạp, hình thức đan hạp cùng những thứ khác không có gì khác nhau, bên trong là một viên xích đan có đường vân tinh tế màu vàng nhạt, tuy rằng đan văn tương đối tinh xảo, màu sắc cũng không đậm, nhưng phân bố rất đều đặn, hơn nữa trải rộng khắp viên xích đan.

“Sư phụ, thầy yên tâm, em nhất định sẽ nghiêm túc vẽ ra biểu đồ năng lượng của những đan dược này!” Mặc Vân Hi ôm viên xích đan mà nước miếng chảy ròng, đây chính là một viên xích đan cấp tám tốt nhất cậu gặp được!

“Em cái đồ nhóc thôi! Cái mũi so với cún còn thính hơn!” Sau một lát giật mình, Herman đại sư theo thói quen vỗ ót Mặc Vân Hi một cái, “Đây chính là một viên đan cấp tám tốt nhất của thầy, em cẩn thận một chút cho thầy!”

Blaine cũng tò mò đi tới ngửi ngửi, phi thường khó hiểu Mặc Vân Hi là như thế nào từ trong hai mươi mấy đan hạp, lập tức đem viên đan cấp tám bảo bối này tìm ra? Bất quá nghiên cứu biểu đồ có giá trị hơn, vỗ vỗ bả vai Mặc Vân Hi, “Tiểu sư đệ, cố lên đi, sư huynh xem trọng cậu nga.”

Mặc Vân Hi đối với mỗi viên đan dược đều đã cẩn thận cảm thụ năng lượng trước, cũng tận khả năng đoán xem có mấy vị thuốc trong đó, lại đối chiếu thăm tra với phối phương, đối với dược liệu không biết còn có thể mời Blaine hỗ trợ tìm, Blaine đề sớm được nghiên cứu biểu đồ năng lượng, hiện tại đối với phân phó của Mặc Vân Hi cũng tích cực, trải qua các loại cảm quan cùng tìm hiểu thực vật, Mặc Vân Hi trên cơ bản là đã có thể thuộc lòng đan phương.

Cho tới trưa, Mặc Vân Hi cũng chỉ vẽ ra một bản biểu đồ năng lượng đan dược cấp bảy, không phải cậu muốn lười biếng, biểu đồ năng lượng đan dược cấp bảy thật sự rất phức tạp, mỗi điểm tiếp nối của các tuyến năng lượng tiếp đều thập phần nghiêm cẩn, dài ngắn thiếu một chút cũng không được, chỉ là nhìn biểu đồ, Mặc Vân Hi cảm thấy nếu muốn làm ra đan dược cấp bảy, nếu so với lúc trước thì không biết khổng chế tinh thần lực khó hơn bao nhiêu.

Nghĩ đến Lăng Phong lần tới thăng cấp cần dùng đến đan dược cấp bảy, Mặc Vân Hi thật muốn tự mình luyện một viên cho anh, không biết lấy tốc độ học tập hiện tại của cậu có thể theo kịp hay không.

“Sư đệ, tiến triển thế nào?” Blaine lại lại đây tham ban, hần cùng Herman luôn luôn nghiên cứu xích đan hình trướng của Mặc Vân Hi, nhưng không hề thu được kết quả, xem ra quả thực giống như lời Mặc Vân Hi, có lẽ chỉ có tinh thần lực đặc thù như của cậu mới có thể đủ để giải thích tính sinh vật dung hợp không tầm thường.

“Àn, vẽ một bản, cấp bảy rất phức tạp, vẽ ra rất mất thời gian.” Mặc Vân Hi đem bản điện tử đưa cho Blaine, “Đan dược của đại sư kết cấu rất hoàn mỹ, rất ít chỗ có xung đột, năng lượng lưu động cũng rất thông thuận.”

“Thật bất khả tư nghị...” Tuy rằng đã là lần thứ hai nhìn thấy biểu đồ năng lượng, nhưng đối mặt với một bản biểu đồ phức tạp lại có quy luật như vậy, Blaine vẫn nhìn không được sợ hãi than, “Tốt lắm, tôi đi trước đưa cho đại sư, đã giữa trưa, cậu thu thập rồi chúng ta đi ăn cơm.”

“Được.” Bận rộn cho tới trưa, Mặc Vân Hi cũng cảm giác đói bụng, đem đan hạp thu vào không gian, rút thẻ nhớ, đi theo Herman.

Mặc Vân Hi đi theo Herman cùng Blaine quẹo bảy rẽ tám đi vào một vườn thảo dược, nơi này so với khu vườn thực hành ở Saint Ovendo học viện còn lớn hơn rất nhiều, trên không là đỉnh khung hình thủy tinh, nhiệt độ độ ẩm thích hợp, thông gió cũng đặc biệt tốt, trong không khí tràn ngập hương dược thảo tươi mát tự nhiên.

“Sư phụ, thầy muốn ở chỗ này ăn cơm?” Mặc Vân Hi tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây, nơi này thấy thế nào cũng không giống như là căn tin đi?

“Ha ha, đại sư đặc biệt thích môi trường nơi này, cho nên mỗi ngày đều đến nơi đây dùng cơm.” Blaine cười nói, “Toàn bộ sở nghiên cứu, cậu cũng chỉ có đi theo đại sư mới được hưởng loại đãi ngộ này.”

Herman cười kéo Mặc Vân Hi qua, đi vào trong đó một khu cách ly, “Vân Hi, em xem, đây là cự lung thảo chỉ có ở Kúi Quebec của Worth đế quốc mới có, là dược liệu tính ăn thịt, rất thú vị.”

Nói xong Herman tiếp nhận từ trong tay nhân viên công tác bên cạnh một cái hộp hợp kim, mở ra đem một con côn trùng có cánh đầu to bằng nắm tay trong đó thả vào khu cách ly. Phi trùng được tự do, ong ong vỗ cánh bay loạn, chỉ chốc lát sau bay đến bên trên cự lung thảo, một sợi râu mềm mại màu da cam vươn ra, nhanh chóng quấn lấy phi trùng, cũng một đường cuốn phi trùng vào bên trong phiến lá, phiến lá theo bốn phương tám hướng cuộn lại, mấp máy vài cái, đợi đến khi lần thứ hai mở ra, ngay cả cận cũng không nhả.

“Chơi quá tốt! Sư phụ, còn phi trùng không? Để em cũng uy một cái đi!” Mặc Vân Hi hưng phấn vúi cánh tay Herman.

“Ha ha, ngày mai lại cho em uy, nó vẫn còn là cây non mới mọc, ăn nhiều cũng không tốt.” Herman cười đi đến bàn ăn đặt ở khu đất trống giữa vườn cây, “Nơi này còn trồng rất nhiều dược liệu thú vị, được học cũng không chỉ ở trong phòng thí nghiệm luyện đan mới dùng, gây giống ra càng nhiều dược liệu có thể gieo trồng, cũng là một chuyện trọng yếu.”

“Phải a, tuy rằng gây trồng nhân tạo dược tính yếu chút, nhưng nếu như có thể phổ biến rộng rãi, ý nghĩa cũng rất trọng đại.” Blaine cung kính thay Herman kéo ghế ra, “Đại sư, lực tương tác thực vật của Vân Hi phi thường tốt, cũng có thể thử để cậu ấy học tập chăm sóc dược thực.”

“Hắc hắc, chính là vận khí tốt mà thôi.” Mặc Vân Hi nhớ tới bài kiểm tra nhỏ lần trước, mắt tự nhiên gãi gãi đầu.

“Em lại không nghĩ như vậy, em cảm thấy tinh thần lực của Vân Hi, hẳn là thuộc tính mộc hiếm thấy, chỉ là còn chưa bộc lộ ra.”

“Nga? Vậy có thể cho Vân Hi thử học tập gieo trồng cùng thu hái, nhân viên công tác ở chỗ này của thầy, tay chân luôn vụng về, hơi một tí lại thương xin nghỉ bệnh, ha ha!” Herman một bên thị thị một bên nói giỡn.

Ngay lúc bữa ăn diễn ra, thỉnh thoảng có nhân viên công tác của vườn dược thực vội vàng đi ngang qua, đều là chăm sóc dược thực.

“A? Sư phụ, bình thủy tinh trên xe mà bọn họ đẩy dùng làm gì vậy?” Mặc Vân Hi tò mò chỉ vào xe hai bánh cái tiến nhân viên công tác đang đẩy đi.

“Ài, đó đều là dược thực không thể gieo trồng nhân tạo, có một ít là hạt giống, cũng có một ít là không lớn lên, bọn họ muốn mang đi xử lý.” Herman có chút tiếc hận nhìn bình thủy tinh trên xe đẩy, những chủng dược này thật vất vả mới thu thập được ở dã ngoại, “Đem những loại đi xử lý, khu thí nghiệm mới có thể thay những giống khác.”

“Nga.” Mặc Vân Hi nhìn hạt giống trong bình, cùng thực vật ốm yếu, như có điều suy nghĩ, “Sư phụ, có thể đem thực vật cùng hạt giống phải xử lý này cho em không?”

“Ngô, em muốn cái này để làm chi?” Herman khó hiểu nhìn Mặc Vân Hi, “Em nếu muốn chăm sóc dược thực, có thể đi chăm sóc những cây sống sót, những cái này đều sắp chết, có ích lợi gì?”

... Có ích lợi gì? Cậu là muốn thử trồng trong không gian, Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, “Em muốn lấy để nấu ăn, ngâm rượu!”

“Phốc ~” Blaine nhìn không được cười ra tiếng, “Cậu muốn lấy mấy cây dược thực sắp chết cùng hạt giống nấu ăn? Có cần hiền lương như vậy không a?”

“Sư huynh anh không kiến thức, em làm dược thiện, cùng ngâm rượu thuốc rất ngon, sư phụ còn uống qua, có phải hay không?” Quen Blaine lâu, Mặc Vân Hi cũng sợ hãi không giống như trước kia, cậu phát hiện người này tuy rằng miệng độc, nhưng con người kỳ thật rất tốt.

Herman nghĩ tới anh rượu anh lạc lần trước, “Àn, rượu anh lạc không tồi, nhưng dược thiện... Là cái gì?”

“Dược thiện a, chính là một loại phương pháp nấu nướng cổ trên địa cầu, đem một vài dược liệu dược tính ôn hòa cho thêm vào trong thức ăn...” Vì để lấy dược hạt giống, Mặc Vân Hi không ngại phiền giằng giải lai lịch dược thiện cho Herman, còn lấy ví dụ vài loại dược thiện mà cậu nghiên cứu chế tạo ra, “Tỷ như, thu mộc lê hàm cách thủy với tuyết nhĩ (1), chẳng những giòn ngon miệng, còn có thể thanh ứ nhuận phế, còn có vài ngày trước em thử dùng đậu cô-ve hàm cách thủy với móng heo, có thể khu trừ bệnh thương hàn, thời tiết chuyển lạnh, ăn vào đặc biệt ôn bổ...”

Nghe Mặc Vân Hi hưng phấn nói về dược thiện bản thân nghiên cứu chế tạo xong, Herman cùng Blaine cũng không khỏi nuốt nước miếng, những món ăn này bọn họ chính là nghe cũng chưa nghe qua, nhiều cách làm như vậy, cho tới bây giờ cũng chưa nếm qua.

“Khụ, Vân Hi a, em nói miệng không bằng chứng, vẫn là làm một hai món cho sư phụ nếm thử chút, sư phụ sẽ suy nghĩ có nên đem hạt giống cho em hay không.” Kỳ thật Herman hoàn toàn là tham ăn, những chủng hạt giống này không cứu sống được, vốn chính là muốn xử lý.

Blaine cũng cười mỉa mỉ nói, “Phải a Vân Hi, sư phụ ít nhất còn được uống qua rượu cậu ngâm, sư huynh ngay cả cận cũng chưa nếm qua đâu, sư phụ đáp ứng cho cậu, sư huynh cũng không đáp ứng a.”

Mặc Vân Hi bữu môi nhìn hai người này rõ ràng nuốt nước miếng, “Dược, ngày mai sẽ mang đến cho hai người, bất quá hạt giống phải cho em, đừng để bọn họ xử lý.”

Dù sao bình rượu rắn cạp nong xanh kia lớn, Lăng Phong thường thức toàn bộ quá trình chế tác nói thế nào cũng không chịu uống, lưu trữ cũng là lãng phí. Hừ, ngày mai mang bình đến đây, chỉ sợ anh không dám uống, Mặc Vân Hi thầm tính toán nhỏ nhặt, hắc hắc, sư huynh, Lăng Phong lỗ hơn mười triệu, tôi còn đang đau thịt đây! Đúng rồi, còn có súp kỳ lam, mì ha ha...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 61

Ban đêm, lấy được hạt giống Mặc Vân Hi lôi kéo Lăng Phong vào bạch ngọc không gian.

“Phong, em muốn ở trong này thử trồng được thực, nhưng là còn cần làm khu cách ly, được thực bình thường cũng có ý thức lãnh địa cùng tính công kích.” Mặc Vân Hi cười hi hi nhìn Lăng Phong, nếu muốn ở bạch ngọc không gian gieo trồng được thực, trừ cậu ra, Lăng Phong chính là sức lao động duy nhất trước mắt.

Lăng Phong buồn cười nhìn Mặc Vân Hi khoe mẽ, sùng nịch nói, “Được, ngày mai anh đi mua vật liệu làm cách ly, trước thú triều giúp em chuẩn bị cho tốt.” Nghĩ đến sắp phải tách ra một thời gian ngắn, Lăng Phong từ nhỏ đã quen độc lai độc vãng, không thể tưởng được chính mình hiện tại thể nhưng lại có chút không muốn, đây là cái gọi là vương bận sao?

Thú triều, hiện tại không thể nghi ngờ là từ Mặc Vân Hi ghét nhất, sau khi yếu cầu muốn đi cùng bị cự tuyệt lần thứ N, cậu rốt cục quyết định không làm cục nợ của Lăng Phong, “Phong, em làm rất nhiều thuốc khôi phục tinh thần lực cùng viên dinh dưỡng, anh nhất định phải mang theo, em đều dùng ý thức lực gia công, tuy rằng Blaine nói thêm tinh thần lực vào rất lãng phí, nhưng tốc độ khôi phục cùng hiệu quả bổ sung tinh thần lực đều cực kỳ tốt.”

Mặc Vân Hi từ trong không gian lấy ra một đồng bình bình lọ lọ, nghĩ nghĩ, lại nhìn bốn phía, “Phong, nếu không anh mang bạch ngọc không gian đi đi, thật sự không được liền trốn vào đây, có thể dùng để bảo mệnh!”

Nhìn Mặc Vân Hi ở bên vội cùng suy nghĩ thay mình, Lăng Phong nói không cảm động là giả, nhẹ nhàng kéo Mặc Vân Hi ngồi xuống bên một bờ ruộng, “Vân Hi, không gian em giữ lại, nếu gặp nguy hiểm liền trốn vào, chỉ khi nào khẳng định là em an toàn, anh mới có thể an tâm làm việc.”

Mặc Vân Hi nhẹ nhàng gật đầu, cậu cũng biết gần đây có người theo dõi mình, nếu không Lăng Phong cùng Tề Vũ cũng sẽ không theo sát cậu như vậy, “Phong, khi nào thì xuất phát?”

“Cuối bốn tuần nữa, sau khi thi cuối kỳ phải khởi hành.” Lăng Phong thanh âm rất nhẹ, ôm chặt Mặc Vân Hi đang lẳng lặng tựa vào trong ngực anh, bốn phía phong cảnh như họa, trong không khí tràn ngập mùi bùn đất tươi mát, Vân Hi cho anh cảm giác luôn mềm mại ấm áp, khiến anh có loại cảm giác vô vẩn cứ dẹt ở trong này cả đời như vậy cũng không sai.

Ngày hôm sau khi Herman đến sở nghiên cứu, Mặc Vân Hi mang theo mấy phần dược thiện cùng rau xào buổi sáng cố ý làm, giữa trưa hướng nhân viên công tác của Herman mượn phòng bếp riêng hâm nóng lại.

Khi mang lên từng đĩa thức ăn tỏa hơi nóng lên bàn ăn, Herman cùng Blaine đã kinh ngạc nói không ra lời, thể nhưng lại có phương pháp xử lý phong phú đặc biệt như vậy, bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua.

“Khụ, sư phụ, sư huynh, dược thiện tất nhiên là tốt, nhưng không thể ăn nhiều trong một lần, cho nên em còn làm cá kho, sườn xào chua ngọt sa, hai người dùng khách khí.” Mấy món này đều là món cậu và Lăng Phong thích nhất, Mặc Vân Hi tin tưởng Herman bọn họ cũng nhất định sẽ bái phục tài nấu nướng của mình, “Còn có hai chén thuốc bổ này, là cố ý đun cho hai người.”

Mặc Vân Hi cười hi hi đem hai chén thuốc nhỏ đưa tới trước mặt Herman cùng Blaine, “Sư phụ đây là đường phèn đồn tuyết cấp dùng dầu từ ông dẫn trứng của băng thiềm (cấp = thiềm = con cóc), mặc dù có điểm... thể nhưng thật sự rất bổ dưỡng!”

Herman nghe xong đúng là chưa từng đặc biệt kinh ngạc như vậy, mở chén canh ra, bên trong hồng mạn quả sau khi đun trong suốt trong chảo, làm cho ông ngón trở đại động, “Àn, Vân Hi nói không sai, dầu băng thiềm này thật ra là một dược liệu bổ dưỡng, chỉ là không nghĩ tới còn có thể ăn được như vậy.” Nói xong múc một thìa canh, thang canh vào miệng trong veo thích hoạt, mang theo vị chua của hồng mạn quả, vừa ăn Herman vừa liên tục gật đầu, ngay cả nói cũng không muốn nói.

Nhìn thấy bộ dáng Herman ăn ngon lành, Blaine cũng nhịn không được mở chén thuốc trước mặt mình ra, một mùi thơm nồng đậm phiêu tán ra, trên nước canh màu vàng sữa nổi mấy sợi râu nhân sâm, còn có một ít bạch linh cô (cô = nấm), màu sắc cực kỳ mê người, “Vân Hi, đây là?”

“Hắc hắc, sư huynh, đây là bát súp kỳ lam đặc biệt làm cho thầy, chỉ dùng xương chim ô thước ninh một buổi tối, lọc ra nùng thang lại hầm với thịt ô thước, bổ thêm bạch linh cô cùng kỳ lam tham, bổ dưỡng mà không nhiều dầu mỡ, người trẻ tuổi uống là thích hợp nhất.” Mặc Vân Hi trong mắt hạnh xẹt qua một tia giao hoạt, trong lòng mặc niệm, uống nhanh đi, uống nhanh đi xuống đi... .

Người người canh thuốc, thật sự rất thơm, ngay cả Herman bên cạnh cũng cúi đầu, “Đại sư, ngài muốn hay không cũng ném thử chút?” Blaine cười hỏi, tuy rằng hẳn rất ngạc nhiên vì sao Mặc Vân Hi phải chuẩn bị canh không giống nhau cho bọn hắn, nhưng nhìn qua vẫn tương đối không tồi.

Herman nghe vậy đang muốn tiểu a a mà đem chén canh kéo qua, lại bị Mặc Vân Hi ngăn cản, “Sư phụ, đây chính là cho sư huynh, hơn nữa không thích hợp với người già, uống thuốc thiện nên nhân nhân mà dị (mỗi người ăn một bữa không giống nhau), ngài uống loại này là tốt nhất.”

Herman xấu hổ khụ một tiếng, “Àn, dùng bữa dùng bữa!” Ông cũng không muốn ở trước mặt tiểu đồ đệ tỏ ra tham ăn như vậy, bất quá thật là thơm a,

ngô, con cá này cũng rất tốt!

Blaine chọn mi mắt nhìn Mặc Vân Hi gấp thức ăn cho Herman, giống như không đứng ở chỗ nào? Nhưng vẫn là do dự uống ngay một hơi, hương vị hương thuần hàm tiền, quả nhiên như Mặc Vân Hi nói đậm mà không ngấy, so với nùng thang bình thường kiểu dáng Âu Tây không biết uống ngon hơn bao nhiêu lần!

Mặc Vân Hi dùng dư quang nhìn Blaine chén canh uống đến một giọt cũng không để thừa, trong lòng vui vẻ đầy ý xấu, tuy rằng trong chén canh chỉ có mấy sợi râu nhân sâm, thế nhưng khi hàm cậu đã bỏ thêm đủ liều, đó đều là tinh hoa được cô đọng, hắc hắc...

Một bữa cơm cứ như vậy, ăn đến khách và chủ tần hoan, Herman cùng Blaine hai người sờ bụng căng như cái trống, đối với tay nghề của Mặc Vân Hi đều khen không dứt miệng. Sau bữa cơm, Mặc Vân Hi lấy ra bình rượu rắn cạp nong xanh lớn, nhưng còn lâu mới đạt được hiệu quả như mong muốn.

Herman cùng Blaine không hổ là học được, chẳng những không có một chút phản cảm nào đối với rượu rắn cạp nong xanh, ngược lại sau khi nếm thử đã sinh ra hứng thú nồng đậm đối với loại dược liệu vẫn luôn không ai phát hiện là rắn cạp nong xanh này.

“Vân Hi, em là nói thật? Rắn cạp nong xanh còn có công hiệu này?!” Herman hôm nay thật sự là kinh hi liên tục, nếu rượu này thực sự có công hiệu khu hàn tán thấp như Vân Hi nói, đối với dị năng võ giả nhận nhiệm vụ tu luyện vào mùa đông mà nói, vậy cũng thật sự là tin vui.

Blaine cũng nâng cằm, ánh mắt nóng bỏng nhìn mấy con rắn nhỏ vận vẹo trong bình đặt trên bàn, “Không thể tưởng được mật rắn, xương rắn thậm chí ngâm cả da rắn lột đều có dược hiệu, phát hiện được việc này thực sự rất giỏi!”

Nhìn này hai người cuồng dược học, biểu tình như muốn đem mấy con rắn nhỏ từ trong bình lôi ra nuốt sống, Mặc Vân Hi bỗng cảm thấy vô lực, “Em trong quá trình nấu ăn vô tình phát hiện, những loại dị thú khác tương tự như rắn, hẳn là cũng có công hiệu này.” Cậu hiện tại thật muốn để Lăng Phong đến đây nhìn, ai nói dị năng võ giả đúng cảm hơn luyện đan sư, quả thực cùng trước kia nghe nhà người ta nói bác sĩ ngoại khoa so với tội phạm giết người thì càng huyết tính hơn cũng là một đạo lý!

Thời gian ở sở nghiên cứu, bình thường là buổi sáng Mặc Vân Hi vẽ biểu đồ, buổi chiều ba người cùng nhau nghiên cứu và phân tích những phần còn thiếu hoặc cần cải tiến của biểu đồ năng lượng đan dược, đương nhiên Mặc Vân Hi hoàn toàn là học tập cùng ghi chép, một chút cũng không nói xen vào.

Chính là xế chiều hôm nay trong quá trình nghiên cứu biểu đồ có chuyện nhỏ ngoài ý muốn, cùng với nói là ngoài ý muốn, không bằng nói là người nào đó tận lực sắp đặt.

Vừa mới phân tích xong giá trị sử dụng của rắn cạp nong xanh, Herman liền mở màn hình điện tử ra, mở một bản biểu đồ đan dược cấp bốn Mặc Vân Hi mới vẽ, “Viên này là xích đan cấp bốn ta luyện chế, có 11 vị thuốc...”

“Đại sư, em có chút không thoải mái, cần rời đi trước một chút.” Herman mới vừa mở miệng, đã bị Blaine đánh gãy, chỉ thấy lúc này Blaine sắc mặt ửng hồng, cái trán cùng cằm cổ cũng chảy ra một ít mồ hôi lấm tấm, hô hấp cũng có chút dồn dập.

“Em làm sao vậy? Không thoải mái chỗ nào? Muốn tìm người ở phòng y tế đến khám không?” Herman thân thiết hỏi han, bộ dáng Blaine thật sự rất không thích hợp, tay đặt trên trán hắn, “À, thật sự có chút nóng, nhiệt độ cơ thể hơi cao, em chờ một chút, ta có thuốc hạ sốt...” “Không cần đại sư, em chỉ cần nghỉ ngơi trong chốc lát, hẳn là uống rượu...” Ánh mắt màu xanh lam cổ nén khó nhịn, lúc này hẳn là người rõ ràng nhất bệnh trạng của bản thân, cùng phương thức sơ giải, cảm giác khô nóng trong cơ thể kia càng ngày càng mãnh liệt, nhưng tại sao có thể như vậy? Rượu sao? Xem bộ dáng Herman đầy mặt hồng quang, hẳn không phải là, là canh?!

Cảm giác Blaine quăng tới ánh mắt tìm tòi nghiên cứu, Mặc Vân Hi lui lui cổ, thối lui đến phía sau Herman, như thế nào lại phản ứng mãnh liệt như vậy? Nhiều lắm chỉ là khô nóng một chút, chảy chút máu mũi và vân vân a, chẳng lẽ thả quá nhiều liều? Nguy rồi, hắn còn uống rượu rắn cạp nong xanh ngay sau đó!

Nhìn thấy phản ứng Mặc Vân Hi, Blaine nếu không biết sao lại thế này thì thật là ngu ngốc, âm thầm nghĩ rằng, “Đại sư, em đi trước một bước, buổi tối sẽ liên lạc với ngài.” Nói xong liền vội vàng ly khai, trước khi rời đi còn hung hăng liếc mắt trừng Mặc Vân Hi một cái.

“... Thằng nhóc này, tửu lượng thực kém, còn không bằng ta ông già này, ha ha!” Herman lúc đầu cười nói, “Vân Hi, đừng quản nó, chúng ta tiếp tục, em xem nơi này, có phải cần phải phân ra hay không...”

Ngày hôm sau khi đến trường, Mặc Vân Hi vẫn luôn tâm thần không yên, ngày hôm qua cái ánh mắt oán độc của Blaine khi rời đi kia, khiến gặp ác mộng cả đêm, vừa nghĩ tới trừng phạt chờ cậu... Mặc Vân Hi hỏi hận a! Một lần xúc động để hận nghìn đời a!

“Phong, anh nói xem anh ta sẽ đối xử với em như thế nào?! Nếu không anh theo em cùng vào?” Mặc Vân Hi thì nghiệp túm cánh tay Lăng Phong, không chịu đi vào khu dạy học, “Em đó cũng là vì bảo thù cho anh a, cùng em vào đi!”

Đồng học đi ngang qua cửa khu dạy học của khoa dược học đều hai mắt nhìn bọn họ, tư thế cùng biểu tình của Mặc Vân Hi quả thực tựa như Lăng Phong đang bắt nạt bạn học nhỏ yếu, “Chính mình đi, ai bảo em hào phóng như vậy, bình thường cũng không chịu làm cho tôi.” Trên vấn đề này, Lăng Phong một chút cũng không đồng tình với em ấy.

Kỳ thật vào bữa tối ngày hôm qua, Lăng Phong vốn định ngọt ngào hưởng dụng canh bổ Mặc Vân Hi ninh buổi sáng, lại chỉ có thấy một cái nồi rỗng, thì bắt đầu từ một khắc kia, luôn luôn giật dỗi. Anh chính là yêu cầu rất nhiều lần, Mặc Vân Hi đều kiên quyết không nấu cho anh, vốn nghĩ bé con hòa rót cục trước khi anh phải ra ngoài thì hiểu ra, kết quả...

“Anh anh, anh không giúp em, em nhất định phải chết!” Mặc Vân Hi đang chơi xấu, liền nghe Lăng Phong bình tĩnh nói, “Giáo sư của em tới đón em.”

A?! Mặc Vân Hi quay đầu lại nhìn, Blaine đang một bộ thần thanh khí爽, cười tủm tỉm lắc thước dạy học, hướng bọn họ đi tới.

“Sớm a, tiểu sư đệ, sư huynh cần phải cảm ơn cậu ngày hôm qua đôn một món canh ngon a, lá gan của cậu càng ngày càng lớn, ân hử?” Thấy Lăng Phong trầm mặc đứng bên cạnh, Blaine cũng chỉ là vỗ vỗ vào tay tay, không dám đánh lên mũi Mặc Vân Hi.

“Sư huynh em sai lầm rồi! Em về sau mỗi ngày cho thầy chiết xuất tinh chất dung hợp được vật, nga, đúng rồi, em cũng vẽ cho thầy biểu đồ năng lượng đan được có được không?” Đây là điều kiện bảo mệnh Mặc Vân Hi suy nghĩ cả đêm, “Sư huynh, vì em còn chút tác dụng, tạm tha cho em một mạng đi.” Vừa nói vừa trốn phía sau Lăng Phong.

“Hừ, cậu thật đúng là thông minh.” Blaine càng cười tươi hơn, “Cho là như vậy tôi có thể tha cho cậu sao?”

“Giáo sư, nhìn dáng vẻ của thầy, hẳn là cảm ơn Vân Hi nhà chúng tôi mới đúng, không phải sao?” Lăng Phong đột nhiên mở miệng nói, theo như vừa rồi anh luôn luôn quan sát Blaine, thấy thế nào cũng giống như phải. Ân, hơn nữa tâm tình rất tốt.

Blaine đuôi lông mày nhướng một cái, ánh mắt màu xanh lam nhìn về phía Lăng Phong, thẳng thắn này mắt cũng rất độc, “Cậu đều đã nói như vậy, thầy ở đây thật đúng là nên chuẩn bị chút tạ lễ.” Nói xong, Blaine từ trong không gian lấy ra một cái túi lớn, có thâm ý khác nhìn nhìn Lăng Phong, quảng cho anh, “Trở về cẩn thận thay tôi cảm ơn sư đệ của tôi.”

Nhìn bóng dáng Blaine nhẹ nhàng khoan khoái tiêu sái, Mặc Vân Hi trực giác bất khả tư nghị, cái này xong rồi? Liền như vậy tha cho cậu? Liền đơn giản như vậy? Phong, anh ta thật sự đi rồi? Chuyện mình rối rắm cả đêm, liền giải quyết như vậy? Mặc Vân Hi hoài nghi mình là đang nằm mơ.

“Ân, đi rồi.” Lăng Phong mở túi ra liếc mắt một cái, khoe miệng nhin không được hơi hơi gọi lên.

“Ài? Anh ta đưa cho anh cái gì? Để em nhìn xem.” Mặc Vân Hi tò mò lôi tay Lăng Phong đang cầm túi.

“Trở về cho em xem” Lăng Phong khép miệng túi lại, đang muốn bỏ vào không gian, lại bị Mặc Vân Hi giữ lại, “Đưa vào cái gì a, đây là cho em, mau để em nhìn xem! Em hiện tại muốn xem!”

Đoạt lấy gói to, tò mò hướng bên trong cúi đầu, “...” Có thể nói là trong túi chật kín các loại công cụ, nội y tình thú, to to nhỏ nhỏ chai chai lọ lọ đều lóe ra ánh sáng thần bí mà tội ác, “Phong, ném đi!”

Lăng Phong một phen đoạt lại nhét vào không gian, vỗ vỗ đầu Mặc Vân Hi ôn nhu nói, “Đưa cho em, sao có thể ném, ngoan, đi thi trước đi, tôi về nhà sẽ chậm rãi nghiên cứu.”

Chuyện này trực tiếp khiến Mặc Vân Hi trong khi thi hai môn lý luận thi sáng nay, luôn luôn phần hạn cần cán bút, không phát huy tốt, cậu vốn rất có lòng tin hai môn lần này có thể đạt được đến 60 điểm! Blaine chết tiệt!

Cuộc thi chấm dứt, Harvey chạy đến trước chỗ ngồi của Mặc Vân Hi, “Vân Hi, thi thế nào? Có thể đạt tiêu chuẩn không?”

Mặc Vân Hi ngơ ngác lắc lắc đầu, “Không biết.”

“Anh em? Cậu làm sao vậy?” Tiểu mập mập thân thiết nhìn Mặc Vân Hi ánh mắt không có tiêu cự, vươn bàn tay béo béo đầy đặn quơ quơ trước mắt Mặc Vân Hi, “Này, cậu không thoải mái chỗ nào?”

“Tớ cả người đều không tốt, tớ không muốn về nhà...” Mặc Vân Hi đột nhiên kích động túm lấy cổ áo Harvey, “Người anh em, cậu nhìn tâm nhìn tớ chết sao?”

Harvey lẳng lẳng lắc lắc đầu, Vân Hi đây là làm sao vậy?

“Tốt lắm, hiện tại tớ liền liên hệ với Lăng Phong, cậu nói với anh ấy hôm nay tớ muốn đến nhà cậu, cùng nhau ôn tập! Không về!” Mặc Vân Hi nói xong thì bấm máy gửi thư.

Harvey mắt nhỏ nháy mắt trừng lớn, có thể nhìn thấy hơn phân nửa đôi mắt, “Anh em, tớ cậu đây là muốn tớ chết đi?!” Nói xong ôm đầu, lao đảo đi về chỗ ngồi của mình, “Nga, tớ cũng không khỏe, có thể bị bệnh truyền nhiễm, ai cũng đừng tới gần tớ...”

“Uy? Vân Hi sao, em đã thi xong? Tôi đi đón em.” Tút – trò chuyện chấm dứt, Mặc Vân Hi ngốc lẳng nhìn máy thông tin, lập tức chết ngất ở trên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 62

Trải qua ba ngày thi cuối kỳ, thứ năm này Saint Owend học viện rốt cục cũng nghênh đón kỳ nghỉ đông mọi người chờ đợi đã lâu.

Hôm nay, cũng là ngày Lăng Phong xuất phát.

Sáng sớm thứ năm, Lăng Phong thay bộ đồ màu đen dị năng giả dùng khi đi làm nhiệm vụ, nhìn Lăng Phong chờ xuất phát, Mặc Vân Hi đột nhiên dâng lên một trận không muốn, cái mũi lại có điểm lên men.

Lăng Phong nhìn nhìn Mặc Vân Hi ghé vào trên giường nhìn chăm chăm anh, lúc này một đôi mắt hạnh phúc mắt hồng hồng, có vẻ đặc biệt đáng thương. Đêm đại kiểm tựa vào bên tường, nghiêng chân ngồi lên trên giường, xoa xoa đỉnh đầu Mặc Vân Hi, “Vân Hi, không phải đã nói rồi sao? Tôi một tháng sau sẽ trở về, ngoan ngoãn ở nhà chờ tôi.”

“Em muốn tiền anh.” Mặc Vân Hi vịn vẹo thân mình, ôm đuôi Lăng Phong không buông, “Để em tiền anh đến trạm trung chuyển phi thuyền đi!”

“Xuy, đúng ra là tôi ôm em đi.” Lăng Phong khoe môi câu lên chút, vỗ vỗ mông Mặc Vân Hi, “Em không đi cũng được, có thể để Tề Vũ công em về.”

“Ngao nga ~” tuy rằng lực tay Lăng Phong rất nhẹ, nhưng vẫn làm cho Mặc Vân Hi khoa trương gào lên, tức giận nói, “Anh nhất định là cố ý! Em hận anh!”

Hai ngày bởi vì có cuộc thi, cho nên Lăng Phong coi như thu liễm, bắt quá đêm qua, Lăng Phong chính là đặc biệt không khách khí cùng Mặc Vân Hi nghiền cứu từng món quà tạ lễ Blaine đưa, Mặc Vân Hi nghĩ lập tức sẽ tách ra một tháng, liền tận lực phối hợp với anh, ai biết... Dị năng võ giả và văn văn, thể lực căn bản không phải người!

“Em ngoan ngoãn chờ ở nhà cho tôi, nghe thấy không, không gian cũng đã chuẩn bị tốt giúp em rồi, thế nhưng khi chuẩn bị trông thuốc tuy rằng chúng không công kích em, cũng phải cẩn thận, biết không? Còn có nếu ra ngoài hoặc là đến quân bộ, đừng quên để Tề Vũ đưa em đi, tôi để hấn lưu lại chính là vì bảo vệ em.”

“Phốc ~” Mặc Vân Hi che miệng nghẹn cười, “Thật dong dài!”

... Lăng Phong trầm mặc, phải a, chính mình từ khi nào thì trở nên dong dài như vậy, nhìn đồng hồ điện tử, nắng mặt Mặc Vân Hi hôn lên miệng cậu, “Anh đi rồi, nhớ kỹ lời anh, có chuyện thì đi tìm Tề Vũ.” Liền đeo đại kiểm lên chuẩn bị ra cửa.

Mặc Vân Hi một phen kéo chân trên mông chồm qua đầu, “Phong, cẩn thận một chút...” Thanh âm rầu rĩ truyền đến, còn mang theo chút giọng mũi.

“Àn, chờ anh trở lại.” Cười khê nhìn chần phồng lên, Lăng Phong nhẹ nhàng mở cửa phòng.

Trạm trung chuyển số 6 Versailles thành, trước phi thuyền tư nhân của Lăng thị gia tộc.

“Tề Vũ, thời gian tôi không ở đây, Vân Hi giao cho cậu.” Lăng Phong trịnh trọng nói, phía sau là năm dị năng võ giả lần này tuyển ra đi làm nhiệm vụ cùng anh, đều là những người có thân thủ tốt nhất bên người Lăng Phong.

“Tôi biết, ngài yên tâm.” Tề Vũ thật sâu nhìn Lăng Phong, ánh mắt hẹp dài đảo qua võ giả phía sau Lăng Phong, nghiêm túc nói, “Nhiệm vụ quan trọng nhất của các người chính là bảo vệ tốt chủ nhân, phải thời khắc duy trì cảnh giác, không được tạo ra sai lầm nào!”

“Vâng, đội trưởng yên tâm, thế sống chết bảo hộ chủ nhân.” Nhóm dị năng võ giả trầm miệng một lời đáp trả, bọn họ đều là võ giả Lăng gia bồi dưỡng từ nhỏ, một khi lựa chọn đi theo chủ nhân, thì sẽ không có đường sống văn hồi, chủ nhân tốt bọn họ tốt, chủ tử thất thế, bọn họ cũng sẽ không có kết cục tốt gì, cho nên phương diện trung thành không có gì đáng nghi ngờ.

Tuy rằng chủ nhân bọn họ là Lăng Phong, nhưng trong nhiệm vụ lần này người tuyển bọn họ □, bao gồm bình thường cùng bọn họ huấn luyện, chỉ huy trừ bị, trực tiếp cùng bọn họ tiếp xúc lại là Tề Vũ, Tề Vũ là đội trưởng hành động lần này của bọn hấn, tuy rằng không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, Tề Vũ lâm thời không thể đi theo, nhưng ở trong lòng những võ giả này, Tề Vũ thực lực hơn người cùng có lối suy nghĩ kín đáo đều làm bọn họ bội phục từ tận đáy lòng, hơn nữa thập phần tôn kính.

Lăng Phong hướng Tề Vũ gật gật đầu, dẫn đầu đi về phía phi thuyền, năm tên dị năng võ giả theo sát sau đó.

“Phong, phải cẩn thận.” Nhìn Lăng Phong bóng dáng cao ngất, Tề Vũ thanh âm phi thường nhẹ, có lẽ chỉ có chính hấn có thể nghe được, “Tôi sẽ bảo vệ ngài, cho dù ngài sẽ hận tôi...”

Thời điểm Lăng Phong một mình đi vào khoang thứ nhất phía trước phi thuyền, bên trong đã có ba người ngồi, đây là khoang chuyên dụng của con cháu trực hệ Lăng gia, những tùy tùng khác đều chỉ có thể ở lại khoang thuyền bình thường phía sau.

“Anh Phong, anh đã đến rồi.” Một người trẻ tuổi cao gầy ngồi cạnh cửa là người đầu tiên đứng dậy chào hỏi với Lăng Phong, hấn là Lăng Nhạc, là người ít tuổi nhất trong những người thừa kế, tư chất cũng không tính là xuất chúng, thực lực Lăng Phong cùng thể lực không thể nghi ngờ là kỳ tài nổi bật trong những người này, cho nên hấn bình thường đối xử với Lăng Phong càng cung kính.

“Xuy, chờ thú triều lần này cậu có thể sống sót trở về muốn vượt mông ngựa cũng không muộn!” Ngồi ở vị trí trung gian phía tay phải, một thanh niên

mặc bộ đồ dị năng võ giả màu xanh quân đội chăm chọc nói, “Cho dù cậu hiện tại lấy lòng cậu ta như thế nào, Phong đệ cũng sẽ không che chở cậu, có phải hay không Phong đệ?” Thanh niên cố ý kéo dài hai chữ Phong đệ.

Lăng Phong không để ý đến người thanh niên nói chuyện chanh chua này, lập tức đi hướng chỗ ngồi trước nhất, ngồi xuống vị trí bên trái, liền bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

“Phi, mày còn chưa phải là đương gia đâu, bày ra bộ dáng thối tha này cho ai xem!” Thanh niên mặc đồ dị năng võ giả màu xanh quân đội vung chân bắt chéo ngồi trở lại vị trí trung gian, khẽ gắt nói.

Y tên Lăng Bằng, cũng là người không phục Lăng Phong nhất, Lăng Phong theo thứ tự trong gia tộc là lão tam, mà y lại là lão Nhị, chính là Lăng Phong lại khắp nơi khắp chốn chèn ép y một đầu, thanh niên phần hận nhìn hang ghế Lăng Phong ngồi, cái kia vị trí vốn nên là để y ngồi!

“Đều im lặng chút, có khí lực tức giận như vậy hãy dùng để săn bắn, đừng nghĩ đấu tranh nội bộ.” Thanh âm lạnh như băng không mang theo một tia phập phồng vang lên, một nam nhân cao lớn, mặc bộ đồ dị năng võ giả trang bị màu xám đậm, xuất hiện ở cửa khoang.

Nháy mắt tất cả người trong khoang đều yên tĩnh lại, ngay cả Lăng Phong cũng mở mắt nhìn về phía nam nhân, nam nhân bộ dạng cũng không quá xuất chúng, thân thể cường tráng lại thâm thúy như đao tước phủ khắc, làm cho người ta có một loại cảm giác rất đáng tin cậy, người này là Lăng Tiêu, là lão đại trong thế hệ thực hệ của Lăng gia đời này, trước mắt cũng là người có tu vi cao nhất trong bọn họ, dị năng võ giả cấp 7 chính thức.

Lăng Tiêu quét mắt nhìn trong khoang, “Nếu mọi người đến đông đủ, tôi chỉ muốn nhắc nhở các cậu một câu, hết thảy lấy lợi ích của gia tộc làm trọng.” Nói xong, nam nhân liền ngồi xuống chỗ ngồi bên phải Lăng Phong, cũng thông báo phi thuyền có thể xuất phát.

Lăng Phong hướng Lăng Tiêu hơi hơi gật đầu, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần, tới hôm qua anh cùng Mặc Vân Hi liên tục lăn qua lăn lại đến sau nửa đêm mới ngủ, phải nhanh thừa dịp thời gian đi đường bổ sung tinh lực mới được.

Lăng Tiêu là người duy nhất có quan hệ coi như không tệ với Lăng Phong trong những người này, tuy rằng nói Lăng Tiêu có lối suy nghĩ hình thức tựa như người máy, hết thảy đều lấy lợi ích của gia tộc đặt ở vị trí lo lắng đầu tiên, nhưng rất ít sử dụng thủ đoạn nham hiểm gì, kỳ thật năng lực phục chúng cũng phi thường cao, ít nhất sẽ không cho anh một đao sau lưng.

Mà nếu như nói trong những người này, người phải có lòng phòng bị nhất, hoàn toàn là Lăng Sâm vẫn luôn im lặng ngồi ở vị trí trung gian bên trái, người này bình thường nói không nhiều lắm, làm việc điệu thấp, nhưng tâm tư kín đáo lại độc ác. Kỳ thật cha hắn ở Lăng gia thực hệ thế lực yếu nhất, trong thế hệ này hắn cũng là bài danh lão tứ, chính là mấy năm nay ở lĩnh vực kinh doanh, thế lực đã bắt tri bất giác vượt qua Lăng Bằng, ẩn ẩn có thể chống lại Lăng Tiêu, Lăng Phong.

Lăng Tiêu mắt nhìn Lăng Phong, tình cảm trong ánh mắt không chút nào dao động nhìn Versailles thành càng ngày càng mờ hồ phía ngoài cửa sổ, không biết lần này trở về, vận mệnh giữa anh em bọn họ sẽ như thế nào.

Bên này, Mặc Vân Hi sau khi lăn lộn ở trên giường một ngày, rốt cục có thể làm việc. Mặc Vân Hi khắp khiêng mang theo khoai tây nhỏ đi vào không gian bạch ngọc. Máy khởi đất trong không gian đã được phân cách thành khu cách ly chắc chắn, Mặc Vân Hi từ trong không gian lấy ra mấy bình thủy tinh lớn nhỏ nhỏ bày ra trên mặt đất, những cái này là hạt giống thuốc sắp chết cùng bị bệnh chết cậu xin được trong viện nghiên cứu của Herman.

Mặc Vân Hi phóng xuất ra ý thức lực xâm nhập vào hạt giống, chọn ra những hạt còn có năng lượng dao động, sau đó căn cứ theo giới thiệu cùng tư liệu của nhân viên công tác vườn thuốc nơi xin hạt giống, dựa vào tập tính của chúng để phân biệt chủng loại trong khu cách ly, tỷ như giống hỉ ướt át thì trồng gần nguồn nước một chút, hỉ cực nóng thì gieo trồng bên cạnh Xích Diễm thảo là loại thực vật tỏa nhiệt, những điều này cũng đều là Mặc Vân Hi tìm hiểu lên kế hoạch thật lâu, còn từng cùng nhân viên công tác vườn thuốc học tập không ít kỹ thuật gieo trồng cây thuốc.

Mặc Vân Hi cầm xẻng nhỏ, hự hự đào hố sâu đường kính trên dưới nửa thước, sau đó thật cẩn thận mà đem một gốc cây sắp bệnh chết là lãnh tiến trúc trồng vào trong đó. Cây lãnh tiến trúc này hiện tại ốm yếu, màu vỏ nguyên bản vốn là xanh biếc cũng hiện ra một loại màu vàng nâu bệnh trạng, lá trúc sắc bén như mũi tên cũng đều héo rũ rũ xuống.

Điền thực thổ hậu, Mặc Vân Hi lấy một thùng nước giếng bên cạnh, múc hai gáo tưới vào gốc lãnh tiến trúc, khoai tây nhỏ cũng thân thiết xoay vòng quanh nó. Ý thức lực màu vàng phiêu tán ra từ cửa động tác khoai tây nhỏ, lãnh tiến trúc rũ phiến lá run rẩy phấn chấn, tựa hồ cảm nhận được năng lượng làm nó thoải mái, dần dần tất cả lá đều xoè ra.

Mặc Vân Hi dùng ý thức lực tập trung lên mắt, liền có thể tinh tường nhìn thấy năng lượng thực vật màu xanh biếc chung quanh lãnh tiến trúc đang cùng ý thức lực màu vàng của khoai tây nhỏ giao hòa va chạm lẫn nhau, năng lượng thực vật bị khoai tây nhỏ hít vào rồi lại phun ra, chẳng những màu sắc càng đậm, hơn nữa càng có sức sống, Mặc Vân Hi phát hiện những đợt thực này đều cực kỳ thích khoai tây nhỏ.

Một cảm giác vui sướng thân thiết truyền đến, lãnh tiến trúc đã sắp khôi phục chút âm lực phiến lá run rẩy phấn chấn, phiến lá tinh tế rì rào rung động như là cảm ơn Mặc Vân Hi cùng khoai tây nhỏ.

【 Không cần cảm ơn, mày phải sống tốt, chúng tao khi có thời gian sẽ đến thăm mày. 】 Mặc Vân Hi sử dụng ý thức lực truyền đạt cho lãnh tiến trúc, lau mồ hôi trên trán, hô, trồng trọt và vân vân thật đúng là mệt a, nhặt cái xẻng ở bên, đi xuống một khối khu cách ly phía dưới.

Cả đêm, Mặc Vân Hi vô cùng tự hào nhìn khu vườn nhỏ mà mình gieo trồng được, đặc biệt có cảm giác thành tựu! Khiến Mặc Vân Hi kinh hi chính là, những đợt thực này độ thích ứng với hoàn cảnh nơi này tốt đến thần kỳ, tuy rằng bọn chúng đều đến từ những khu bất đồng, nhưng có nước giếng trong không gian cùng khoai tây nhỏ hỗ trợ, những cây bị bệnh sắp chết tất cả đều kiên cường sống sót, hiện tại chờ hạt giống nảy mầm, bất quá lúc này lòng tin của Mặc Vân Hi đã tang lên gấp bội.

Có ruộng thí nghiệm này, về sau có thể tiết kiệm một khoản được liệu không nhỏ rồi. Mặc Vân Hi ngồi trên thềm đá ở chòi nghỉ mát nghỉ ngơi trong lòng tính toán nhỏ nhất, ánh mắt trong lúc vô tình đảo qua mấy cây hoè cảnh lá sum suê, ngô, trồng mấy cây bóng mát ở trong này cũng không tồi, trồng loại nào thì tốt đây?

Đúng rồi, anh lạc! Cây anh lạc bốn mùa nở hoa, cảnh đẹp lạc anh bay theo gió trong sơn cốc Hương Sơn đến nay vẫn làm cậu khó quên, hơn nữa... Mặc Vân Hi từ một ô vuông tận cùng bên trong không gian lấy ra một khối quả xinh xắn, đây là trái cây lúc ấy cây anh lạc đưa cho cậu, không biết bên trong có hạt để trồng hay không?

Trái cây pha lẫn giữa màu xanh với hồng nhạt như trái sơn tra tán ra dao động năng lượng dồi dào, so với bất cứ một loại được liệu nào Mặc Vân Hi gặp qua trước đây đều mạnh hơn, không hồ là trái cây anh lạc, đây chính là loại thực vật duy nhất trước mắt có thể đối thoại rõ ràng bằng ý thức cùng Mặc Vân Hi, mặc kệ có phải được thực hay không, khẳng định đây là một sự tồn tại vô cùng cao cấp.

Ăn trước một quả thử xem? Vạn nhất có thể trồng được, vậy là có kinh hi chờ Lăng Phong trở về!

Từ lúc trái cây anh lạc đầu tiên lấy ra, khoai tây nhỏ liền ghé trên vai Mặc Vân Hi nhìn chăm chăm trái cây chảy nước miếng ròng rọc, “Hi Hi, ăn nó, năng lượng, thật thom!”

Mặc Vân Hi buồn cười xách khoai tây nhỏ lên, “Nhóc có thể ăn sao? Nếu không nhóc ăn đi.” Cũng không có ai biết tồn tại vật này, Mặc Vân Hi thật đúng là có chút không dám ăn.

Ừc ~ khoai tây nhỏ nuốt một ngụm nước bọt, “Hi Hi ăn, khoai tây là linh thức, ăn không hết, Hi Hi mau ăn.”

Nếu khoai tây đã nói như vậy, xem ra năng lượng của trái cây này có ích đối với nó, kia hẳn là không có độc đi, rửa qua trong thùng nước, Mặc Vân Hi cẩn thận cắn một ngụm, ngô, ăn ngon thật!

Trái cây vị ngọt tinh tế, cắn xuống lượng nước sung túc, thật sự là ăn quá ngon, hơn nữa mới cắn một miếng nhỏ, Mặc Vân Hi liền cảm giác được một cỗ năng lượng khổng lồ cọ rửa qua kinh mạch của cậu rồi hướng về phía bên ý thức mà hội tụ.

Khoai tây nhỏ đã sớm phanh một tiếng biến mất, không cần đoán lúc này nhóc con này khẳng định đang ở thức hải thường thức bữa tiệc lớn. Mặc Vân Hi hai cái giải quyết xong trái cây, cũng theo đó đi vào bên ý thức.

Trong ý thức hải, nồng đậm năng lượng thực vật màu xanh đậm đã mạnh đến mức hình thành xoáy tụ khí, khoai tây nhỏ nằm ở giữa bên ý thức càng không ngừng hút, cũng lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được trưởng lớn, nếu không có kinh nghiệm lúc trước, Mặc Vân Hi thật lo lắng nó sẽ nổ tung.

Nhưng năng lượng thực vật này cũng quá mạnh đi, trước mắt Mặc Vân Hi trôi qua một viên xích đan cao cấp nhất, là viên cấp ba cậu tự mình luyện chế, lần đó khoai tây nhỏ cũng là giống như khí cầu trưởng thật sự lớn, nhưng năng lượng của viên xích đan cấp ba này cũng không mạnh như khóa trái cây này, này thật bất khả tư nghị, bình thường trong quá trình luyện tập, còn không có một loại được liệu có năng lượng có thể giống như đan được như vậy.

Năng lượng thực vật quá mức dày đặc rất nhanh lấp vào bên ý thức, khoai tây nhỏ không ngừng đem ý thức lực màu vàng tràn đầy chen vào kinh mạch, Mặc Vân Hi lần đầu tiên cảm giác ý thức lực chạy trong kinh mạch, nói thật, trước kia trừ bỏ trong nháy mắt khoai tây nhỏ hấp thu năng lượng thực vật, Mặc Vân Hi cho tới bây giờ còn chưa ý thức được sự tồn tại của kinh mạch, cậu vẫn luôn cho rằng dị năng võ giả mới có thể cảm nhận được gì đó.

Theo ý thức lực màu vàng một lần lại một lần cọ rửa kinh mạch Mặc Vân Hi, cậu nhưng lại dần dần có thể rõ ràng thấy rõ ràng mạch lạc trong thân thể, một cỗ năng lượng màu vàng đang chảy xuyên qua trong đó, loại cảm giác này trước đó chưa từng có, tựa như một cỗ ôn tuyến từ trong cơ thể chảy qua, ngẫu nhiên mang theo một chút cảm giác tê dại cùng đau đớn mơ hồ, nhưng trên tổng thể vẫn là cực kỳ thoải mái.

Ngay khi Mặc Vân Hi mở mắt, cậu cảm giác mình như là mơ một giấc mộng cực kỳ thoải mái, cảm giác gieo trồng một mối trở thành hư không, thân thể chưa bao giờ cảm thấy thoải mái như vậy, ngay cả cảm quan tựa hồ cũng càng nắn tuế, vốn cậu còn tưởng rằng bản thân thị lực tốt lắm, nhưng thoáng cái thế giới giống như là từ cao thanh tiền nhập vùng siêu thanh, thật đúng là không quá thích ứng. Lỗ tai cũng như là vạch trần một tầng phong ấn thật lâu, xa xa tiếng phiến lá được thực lay động sản sạt đều có thể mơ hồ nghe được, này quá thần kỳ!

Cúi đầu nhìn hạt giống nhỏ như hạt đào trong tay, Mặc Vân Hi như có điều suy nghĩ, trái cây này thật bất khả tư nghị, bên trong ẩn chứa năng lượng tuyệt đối so với xích đan cấp ba còn lớn hơn nhiều, mà ngay cả lần trước Herman cho cậu xem bảo bối được liệu cấp tám so ra đều kém hơn, xem ra cực lý trân quý, trước không nên làm rõ cấp bậc cùng công dụng, không thể tùy tiện lãng phí, hơn nữa cũng không biết hạt giống này trồng xuống rồi có thể sống hay không, cho dù có thể sống, theo như lời lần trước cây anh lạc nói, 10 năm mới kết một quả, vẫn là chờ Lăng Phong trở về rồi nghĩ tiếp.

Tới gần rặng núi của biên thủy Bronte ở phương bắc Qiner đế quốc, nơi này là một trong những rừng rậm có dị thú nguy hiểm nhất Dnoqia tỉnh cầu.

Đốt một đồng lửa trại bên cạnh cự thạch ngay đoạn nhai, đây là nơi tiểu đội của Lăng Phong cắm trại đêm nay, dựa lưng vào đoạn nhai nguy hiểm, bọn họ chỉ cần thay phiên phòng ngự mặt phía rừng rậm là được.

Hai dị năng võ giả đề phòng tuần tra chung quanh, mặt khác trong lều trại ba võ giả đang ở nắm chặt thời gian nghỉ ngơi để thay ca lần tới.

Lăng Phong nghiêng dựa vào trên cự thạch bên cạnh lửa trại, đây là ngày thứ bảy anh rời khỏi Mặc Vân Hi, không biết Vân Hi thế nào rồi, từ lúc bắt đầu tiến vào khu rừng, tín hiệu của máy thông tin ngay lập tức gián đoạn, đây là vì phòng ngừa khiến dị thú phát cuồng trong lúc thú triều.

Đêm đầu mùa đông đã có hơi lạnh nồng đậm, trong lúc hồ hấp cũng sương mù có mỏng manh.

Lăng Phong ánh mắt tối tăm nhìn về phía khoảng không đen đặc phía dưới mặt trăng treo trên cao, tay phải không tự giác xoa chuỗi châu xuyên trên cổ tay trái, đây là Mặc Vân Hi tự tay bện, hạt châu là hạt bích đào được mài nhẵn, dùng tơ hồng rắn chắc xuyên, nghe nói là một loại trang sức trừ tà cầu bình an ở cổ địa cầu, khỏe môi mỏng manh gọi lên, ánh lửa trên khuôn mặt lãnh tuấn nhảy ra một tia độ ẩm.

Đột nhiên Lăng Phong ánh mắt phát lạnh, “Đi ra!” Hai dị năng võ giả tuần tra cũng lập tức kinh giác địch nhân tới gần, cùng ba gã võ giả trong trường nghe thấy Lăng Phong quát chói tai nhanh chóng tập hợp, xúm lại ở bên người Lăng Phong.

“Ha ha, không thể tưởng được Phong thiếu gia cũng là người si tình!” Một thanh âm ám ách vang lên, bảy tên cao thủ toàn thân màu đen giả dạng dị năng võ giả từ trong rừng rậm nhảy ra.

“Lăng Sâm” Lăng Phong thông dong rút trường kiếm sau lưng ra, “Ta chờ ngươi đã lâu!”

Lee: Bị loạn với mấy cái tên riêng rồi giờ phải làm sao????

Clq rằng chương sau cả công lẫn thụ đều gặp nguy hiểm nha a ha ha ha

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63

“Hôm trước Lăng Bằng đánh lén thất bại, ta vẫn luôn chờ ngươi ở đây.” Lăng Phong nắm chặt trường kiếm trong tay, đường vân hoa mỹ trên thân kiếm hiện lên lưu quang màu xanh tím, ánh mắt màu đen như ưng nhìn chăm chăm con mồi.

“Hừ, ta vốn không trông cậy vào tên phế vật vô dụng kia, có thể làm suy yếu tinh thần lực của ngươi, đã xem như thể hiện giá trị của hắn.” Lăng Sâm thanh âm trầm thấp ám ách, cùng với bề ngoài trẻ tuổi cực kỳ không hợp, “Bất quá không nghĩ tới, thời gian mấy tháng ngắn ngủn, ngươi cư nhiên có thể đột phá cấp sáu.”

Lăng Sâm không nhanh không chậm đeo găng tay (trong QT là quyền bộ mình đoán đại khái là găng tay) ô kim, trên gang tay tinh thạch hoá hồng chột lóe, nắm ô kim cương trào (móng vuốt làm bằng sắt màu vàng đen) sắc bén duỗi ra, trên lưỡi dao sắc bén lóe ánh trắng lạnh lẽo, “Ngươi yên tâm, dựa vào phần tình nghĩa anh em trong nhà, ta sẽ đưa tình nhân bé nhỏ của ngươi đi cùng ngươi!”

Lăng Phong mâu sắc tối sầm lại, lắc mình như muốn tấn công Lăng Sâm, trường kiếm xét qua mặt đất mang theo ánh sáng chói mắt màu tím xanh, trong không khí giống như có thể nghe được tiếng sấm bén nhọn, nơi đi qua chỉ để lại một đạo tàn ảnh u lam.

Ô kim cương trào hồng quang bùng lên, phát ra hỏa xà đờ thể công sét đánh, điện quang màu tím xanh cùng ngọn lửa đỏ hồng dây dưa một chỗ. Song phương dị năng võ giả cũng đều triển khai thể công, triển đấu với nhau, trong lúc nhất thời các loại dị năng công kích phóng ra rục rờ, chiếu sáng bầu trời đêm u ám.

Lăng Phong là dị năng võ giả cấp sáu, so với Lăng Sâm cao hơn hắn một bậc, có thể nói là chiếm hết thượng phong, Lăng Sâm chỉ có thể không chế hoá long liên tiếp bại lui, từ mỗi một lần Lăng Phong huy kiếm, trong không khí đều hình thành một lôi liên (lôi: điện, sấm, liên: dây xích) màu lam tím, ở trong trời đêm phân ngoại chói mắt, vô số lôi liên phát ra tiếng rít thật lớn tạo hàng rào điện, đánh tới Lăng Sâm.

Lăng Sâm tránh cũng không thể tránh gian hét lớn một tiếng, “Ban!” Một gã dị năng võ giả cường tráng nghe được la lên, lập tức vút bỏ võ giả đang triển đấu, lắc mình trợ giúp Lăng Sâm, võ giả hai đám nện xuống, mặt đất rầm rầm lay động vài cái, một bức tường đất từ dưới chân võ giả dâng lên, đỡ hàng rào điện của Lăng Phong, một trận âm thanh chói tai qua đi, tường đất bị lôi điện cắt thành vô số khối bay ra.

Lăng Sâm cười âm hiểm, Ban là dị năng võ giả cấp bảy, là cường thủ cao cấp nhất tổ bọn hắn, lại là dị năng võ giả thổ hệ, tuy rằng lực công kích không được, nhưng lực phòng ngự là nhất đẳng, chỉ cần phối hợp cùng hắn, cho dù Lăng Phong đã đột phá cấp sáu cũng không có phần thắng! Duy nhất làm cho hắn kinh ngạc chính là, hôm trước trải qua giao phong cùng Lăng Bằng, không nghĩ tới Lăng Phong còn có sung túc tinh thần lực như vậy!

Nhìn chung Lăng Phong bên này, tuy rằng tổng thể thực lực cao hơn Lăng Sâm, nhưng trải qua một trận chiến hôm trước, trừ bỏ Lăng Phong dung thuốc bổ sung tinh thần lực của Mặc Vân Hi nhanh chóng khôi phục chút tinh thần lực, nhưng tinh thần lực nhóm võ giả cũng còn chưa hoàn toàn khôi phục, hơn nữa bọn họ có một điểm trí mệnh, chính là tình huống xấu về nhân số, Tề Vũ dị năng võ giả cấp sáu vắng mặt, làm cho bọn họ chiến đấu có cảm giác cổ hết sức!

Lăng Phong dị năng lôi hệ, là loại hình dị năng chú trọng lực công kích cùng sức bật công kích, đụng tới dị năng võ giả thổ hệ cao hơn anh một cấp hơn nữa lại có lực phòng ngự cực mạnh, chiếm không được tiện nghi gì, mà Lăng Sâm lại vẫn luôn tránh phía sau Ban, dưới sự yểm trợ này không ngừng thả ra hỏa long đánh lén, Lăng Phong cũng dần dần xu thế rơi xuống hạ phong, lại trong lúc bất tri bất giác bị hai người bức tới vách đá, tình thế cực kỳ nguy cấp.

“Ban!” Lăng Sâm âm hiểm cười hướng Ban cho một ánh mắt, nhất thời mặt đất chung quanh Lăng Phong bạo khởi vô số gai đất vây Lăng Phong ở giữa, tường đất vẫn luôn che trước người bọn họ cũng nháy mắt tan rã, cát đất tràn ngập đầy trời che tầm mắt chúng nhân.

Lăng Phong mắt đen nhú lại, trường kiếm hoành vu trước ngực, nghiêng tai đề phòng nghe động tĩnh chung quanh. Nghiêng diện vô số gai đất đánh úp lại, Lăng Phong trường kiếm huy động ngăn đỡ từng cái, đột nhiên, phía sau một luồng nhiệt cực nóng xé rách không khí, Lăng Sâm dồn toàn lực vào xích viêm tiễn một kích thẳng tắp đánh tới Lăng Phong.

Lăng Phong nhìn không chớp mắt, vận khởi lôi điện ở sau người hình thành lá chắn điện, chuẩn bị cho dù phải đón đỡ một kích kia của Lăng Sâm, cũng muốn trước giải quyết dị năng võ giả thổ hệ vương bản này.

Giữa tình thế nguy cấp, cuồng phong chấn động đột nhiên nổi lên, vách đá cuộn cuộn nổi lên cự thạch oanh một tiếng hạ xuống phía sau Lăng Phong, chặn xích viêm tiễn. Cuồng phong lạnh thấu xương thổi tan cát bụi, tầm mắt trở nên rõ ràng, một bóng người đứng thẳng trên cự thạch, gió thổi bay sợi tóc nâu, hai thanh trường đao trong tay nhắm thẳng vào Lăng Sâm.

Lăng Phong sắc mặt trầm xuống, không quay đầu lại, hơi thở quá mức quen thuộc làm một cổ tức giận dâng lên trong lồng ngực, “Tề Vũ!”

“Phong, trước giải quyết bọn họ rồi nói sau!” Tề Vũ hẹp ánh mắt hẹp dài nhìn mình, thừa lúc thế gió ào ạt công kích Lăng Sâm.

Tề Vũ xuất hiện làm Lăng Sâm cũng cảm thấy ngoài ý muốn, hẳn không phải bị lưu lại bảo hộ tình nhân nhỏ của Lăng Phong sao? Như thế nào lại đột nhiên xuất hiện ở nơi này? Trúng kế?! Hẳn như thế nào lại ngốc đến mức tin Lăng Phong nữ nhi tình trường?!

Đột biến làm Lăng Sâm mất đi bình tĩnh, Tề Vũ gia nhập nhanh chóng xoay chuyển chiến cuộc, hỏa công của Lăng Sâm bị gió xoáy xé rách, căn bản không thể đến gần người Tề Vũ, đánh cận chiến, hẳn căn bản không phải đối thủ của dị năng võ giả cấp sáu!

Lăng Phong tức giận làm cho thể công của anh càng hung hiểm hơn, từng đạo lôi quang đánh xuống, trên mặt đất lưu lại một dấu vết cháy đen, Ban bắt đầu cảm thấy吃力, hẳn không phải loại hình võ giả công kích, mà Lăng Phong năng lực cận chiến thêm dị năng viễn công, làm hẳn một môi phòng hộ, chiếm không được tiện nghi gì.

Đột nhiên, Ban phút chốc mở to mắt, mắt như muốn vỡ ra, bên vách đá, Tề Vũ trường đao mang theo phong nhận chém vào lá chắn lửa của Lăng Sâm, một đao khác thẳng tắp đâm vào ngực Lăng Sâm, Lăng Sâm mang theo biểu tình khiếp sợ không dám tin cầm trường đao đang cắm trên ngực, ánh lửa bạo khởi, cùng với cuồng phong vây hai người ở trong.

Ban bắt chập thể công của Lăng Phong, nhanh chóng phóng tới chỗ Lăng Sâm, Lăng Phong xem đúng thời cơ, theo sát sau đó, một kiếm xuyên qua giữa lưng Ban, điện lưu màu lam tím nháy mắt khiến cho da tróc thịt bong, miệng vết thương một mảnh cháy đen.

Ban phun ra một ngụm máu đen, không chút nào để ý tới kiếm thương trí mạng trên lưng, cắn răng vận khởi toàn bộ tinh thần lực, cánh tay ngưng tụ lại gai đất dày, một đầu nháy vào bên trong độ lửa lốc xoáy. Lăng Sâm cuồng trào gất gao bắt lấy cánh tay trái Tề Vũ, khiến y không kịp phòng ngự, gai nhọn đâm thẳng vào bụng, xung lượng cực lớn hất ba người xuống đoạn nhai.

Lăng Phong theo sát sau đó, đuổi tới vách đá, trường kiếm cắm sâu vào đất, treo thân bắt được tay phải Tề Vũ. Gió thổi làm thể lửa dần tắt, Ban đã ngã xuống đáy vực, mà câu trả lời của Lăng Sâm lại vẫn như cũ gất gao cầm lấy cánh tay trái Tề Vũ, mà lúc này bụng Tề Vũ một mảnh đỏ sẫm, trang phục dị năng trên người cũng là bị lửa đốt đến rách nát.

“Phong, ngài sẽ hận tôi sao? Tôi cãi lại mệnh lệnh của ngài.” Tề Vũ mỉm cười nhìn Lăng Phong, bỏ qua chặt vật cùng sắc mặt trắng bệch hiện tại, biểu tình không giống như bình thường, “Hận tôi thì buông tay đi, Lăng Sâm nhất định phải chết.”

Lăng Phong môi mím khẽ, một tay cầm lấy trường kiếm, một tay gất gao kéo Tề Vũ, vốn là tổn hao tinh thần lực, mới vừa rồi lại cùng hai gã dị năng võ giả triển đấu thời gian dài, hiện tại còn lại không nhiều lắm, nếu bình thường, ba người sức nặng với anh mà nói...

“Phong, buông tay đi, kéo tôi lên cũng...” Tề Vũ nhìn Lăng Phong rũ xuống mắt đen, y vẫn luôn cảm giác Phong tựa hồ nên là một tồn tại được kính ngưỡng như thế này, “Phong, ngài hận tôi đi, Mặc Vân Hi hiện tại hẳn là đã muốn... Khụ...” Một hơi đỏ sẫm từ trong miệng Tề Vũ phun ra, trên khuôn mặt tái nhợt phá lệ chói mắt.

Lăng Phong mi đầu nhú lại, “Đi lên!” Anh hiện tại rất tức giận, cực kỳ tức giận, tức giận Tề Vũ vi phạm mệnh lệnh của anh, tức giận bản thân bất lực, mặc kệ là đối với Tề Vũ, hay là đối với... Vân Hi!

“A, tôi không muốn đi lên, đi lên ngài sẽ hận tôi, sẽ không để tôi ở lại bên cạnh ngài.” Tề Vũ đôi mắt hẹp dài nhìn Lăng Phong cầm tay y, “Hiện tại tốt lắm, Phong, từ thật lâu lúc trước, tôi đã thề đời này chỉ muốn nắm tay một người, rốt cục...” Lăng Phong cắn chặt răng, đập vách đá âm thầm sử dụng lực, trường kiếm trở nên lỏng lẻo, nẩy khỏi đất đá từ phía trên rơi xuống, chết tiệt! Tề Vũ hoàn toàn không phối hợp, tay còn cố ý vùng vẫy, như vậy anh căn bản không thể dùng lực!

“Phong, sau khi tôi làm ra quyết định này, tôi chỉ biết vô luận kết quả như thế nào cũng đã không thể ở lại bên cạnh ngài.” Tề Vũ cười nhìn về phía chủ tử nhỏ hơn vài tuổi so với y mà y vẫn luôn quý trọng, tao nhã, cường hãn, ở trong mắt y Lăng Phong là hoàn mỹ, chưa từng có một người giống như Phong khiến y bị thuyết phục như vậy, một cổ gió xoáy mỏng manh bắt đầu vòng quanh cánh tay phải Tề Vũ, “Phong, bảo trọng.”

“Tề Vũ!” Lăng Phong vừa muốn lên tiếng ngăn cản, phong nhận đã chặt đứt cánh tay phải Tề Vũ, Tề Vũ mang theo Lăng Sâm cùng nhau rơi xuống đáy vực.

Bóng dáng Lăng Phong dần dần mờ hồ, đôi mắt hẹp dài mang theo không muốn chậm rãi khép lại, một giọt chất lỏng lạnh lẽo rơi trên mặt Tề Vũ, hân hiếp sợ nhìn đỉnh núi càng ngày càng xa, “Phong...”

Lăng Phong thả người nhảy lên đỉnh núi, nắm dĩ năng võ giả hiện tại còn sót lại ba người, võ giả bên Lăng Sâm cũng chỉ còn lại hai người, mắt thấy bại cục đã định, liền xoay người chặt vật hướng rừng rậm chạy trốn.

“Không cần đuổi theo!” Lăng Phong thanh âm lạnh liệt vang lên, trong tay là nửa cánh tay cụt, “Nghỉ ngơi và hồi phục một chút, chúng ta đi đấy vục!”

“Chủ tử!” Một gã dĩ năng võ giả tiến lên, nhìn nửa cánh tay trong tay Lăng Phong cũng là biểu tình bi thương, “Dưới đoạn nhai là sào huyết độc vương hạt cấp sáu, cho dù chúng ta đi xuống, tổ trưởng cũng...”

“Nhanh chóng nghỉ ngơi và hồi phục, đợi đến hừng đông theo ta xuống đấy vục!” Lăng Phong lại lập lại một lần chỉ lệnh, liền không hề để ý tới bọn họ, một mối chui vào trong tường, đem đoạn tay cụt của Tề Vũ thu vào không gian, tay hướng châu xuyên nơi cổ tay, 【 Phong, ngài hận tôi đi, Mặc Vân Hi hiện tại hẳn là đã muốn... 】

Versailles thành.

Mặc Vân Hi vốn hôm nay là thật cao hứng, bộ dụng cụ mà Herman đặt làm riêng cho cậu rốt cục làm xong. Hơn nữa dưới chỉ đạo của Herman, cậu đã có thể luyện chế thành công xích đan cấp bốn, nhưng lại thử luyện chế một quả đan dược cấp năm, tuy rằng chỉ được ô đan, còn không sáng bóng, nhưng dụng cụ dùng vô cùng tốt, không có dấu hiệu gãy nứt, còn lại chính là không ngừng luyện tập không chế ý thức lực.

Chính là không biết vì cái gì, từ bắt đầu đêm qua, Mặc Vân Hi trong lòng liền vẫn luôn hoang mang rối loạn, không ổn định được tinh thần, Lăng Phong đã rời đi một tuần lễ, mấy thông tin không có tín hiệu, Blaine nói việc này trong ở thú triều rất thông thường, nhưng Tề Vũ cũng đã bốn ngày không liên hệ, mặc dù có chút kỳ quái, nhưng Mặc Vân Hi vẫn kiên trì mỗi ngày đến sở nghiên cứu của Herman.

Vị trí quân bộ có chút hẻo lánh, từ nơi này xuất phát đến trạm xe gần đây bus cũng phải đi mất 20 phút, bình thường lúc trở về đều là Blaine đưa Mặc Vân Hi đến nhà ga, nhưng hôm nay Blaine tựa hồ có chuyện trọng yếu, giữa trưa đã bị học viện mời về, cho nên Mặc Vân Hi đành phải đi bộ đi trạm xe bus công cộng.

Dọc theo đường đi Mặc Vân Hi tổng cảm thấy có người đi theo cậu, nhưng mỗi lần quay đầu lại lại không thấy bóng dáng người nào, “Ai, có thể là do khăn trang, thần hồn nát thần tính.” Mặc Vân Hi tự an ủi.

Quân bộ bên này bình thường căn bản không có thị dân đến, cho nên cho dù ở ngã tư đường cũng không có người nào, khi Mặc Vân Hi quẹo vào một cái hẻm nhỏ, một bóng người đột nhiên xuất hiện trước người cậu hai thước, “Đừng lên tiếng, ngoan ngoãn đi theo tôi.”

Mặc Vân Hi có quý mới nghe theo hẩn, dù sao biết người này tám phần sẽ không cần mạng của cậu, nếu không đối phó cậu một người bình thường cũng không cần phí tâm như vậy, vung chân xoay người bỏ chạy, còn xé họng hô to, “Cứu mạng a! Giết người! Cứu mạng a!”

Từ khi ăn trái cây anh lạc, Mặc Vân Hi thân thể phá lệ nhẹ nhàng, thất lưng không mỏi, chân không đau, chạy tương đối mau, nhanh như chớp đã không thấy bóng dáng.

Nam nhân sững sốt, hiển nhiên không nghĩ tới Mặc Vân Hi sẽ có phản ứng này, hơn nữa không phải nói chỉ là cái người bình thường thôi sao? Như thế nào chạy nhanh như vậy! Nơi này tuy rằng không có người nào, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ có phi xa của quân bộ bay qua, long mày nhăn thành một cụm, nam nhân vận khởi tinh thần lực vài cái lác mình đuổi theo Mặc Vân Hi, một chương chụp lên gáy cậu, Mặc Vân Hi cũng rất phối hợp hôn mê.

“Hừ, yếu như vậy còn dám thể hiện!” Nam nhân khinh thường khiêng Mặc Vân Hi đi đến đầu hẻm, mới vừa đi hai bước, liền nhủ mày trăm mặc nhìn xuống chân bị đông cứng không thể động đậy trên mặt đất.

“Đem người lưu lại, thả người đi.” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên, Mặc Vân Thiên từ đầu hẻm đi ra, trên ánh mắt màu băng lam phát ra tia lạnh, cả người đều toát ra hàn ý dày đặc, “Anh là người Lăng gia?”

“Không phải, bắt người nhận tiền, thay người làm việc mà thôi.” Người này có năng lực ở bất tri bất giác đông lạnh hẩn, thực lực không thể khinh thường.

“Lính đánh thuê?” Bông tuyết trong không khí ngưng tụ thành băng nhận trên tay Mặc Vân Thiên, “Buông cậu ấy xuống, tha cho người một mạng!”

Nam nhân thấy Mặc Vân Thiên tư thế công kích, tùy tay quăng Mặc Vân Hi sang một bên, tay không chém vào băng cứng đang vây khốn hẩn, “Vậy còn phải xem bản lĩnh của người!”

Băng trụ ngưng tụ trong không khí, nhất tề bay về phía nam nhân, nam nhân song chưởng gấp khúc, chỉ nghe vang lên vài tiếng leng keng, nhưng lại lấy tay không đỡ băng trụ.

“Kim hệ dĩ năng già?” Mặc Vân Thiên tấn công trước, ngay khi bông tuyết phân tán liền đánh giáp lá cà, nhưng Mặc Vân Thiên hiển nhiên càng chiếm ưu thế, không những công kích gần người, thủy long khi tập kích lên người nam nhân nháy mắt có thể nhanh chóng ngưng kết thành băng, khiến động tác của hẩn trở nên chậm chạp.

Nam nhân phẩm cấp hiển nhiên cũng không thấp, cánh tay lại như lưỡi dao sắc bén, chém vào trên tường để lại một khe rãnh thật sâu, mà Mặc Vân Thiên công kích có thể nói là toàn phương vị, hơi thất thần sẽ trúng chiêu, cho dù hẩn thân như sắt thép, muốn vây khốn hẩn cũng chỉ là vấn đề sớm

muộn.

Thấy thực lực Mặc Vân Thiên rõ ràng ở trên hân, không nên ham chiến, nam nhân ánh mắt đảo qua, chân vung ngang bỏ về phía Mặc Vân Hi nằm ở một bên, Mặc Vân Thiên lắc mình che phía trước, băng nhận xẹt qua động mạch cảnh nam nhân, bả vai tiếp một cước uy lực mười phần này, miệng vết thương sâu có thể thấy được xương, hân băng nhanh chóng lan tràn trên cẳng chân nam nhân, Mặc Vân Thiên vận đủ khí lực đột nhiên tung một kích, cẳng chân bị băng bao vây liền như thủy tinh mà vỡ nát.

Mặc Vân Thiên cố không để ý đến bả vai đau đớn, vội trở lại xem xét tình huống của Mặc Vân Hi, nam nhân nhận cơ hội nâng chân bị thương, vài cái thả người trốn khỏi hẻm nhỏ.

Nhìn Mặc Vân Hi hoàn hảo không tổn hao gì, chính là trên trán có cục u to như cái trứng, chắc là mới vừa rồi lúc bị quăng lại đụng phải tường. Sờ sờ sưng đỏ cái trán của Mặc Vân Hi, ngón tay thon dài dừng ở mái tóc màu đen, loại xúc cảm mềm mại này thật lâu chưa được cảm nhận, Mặc Vân Thiên vận khởi hân khí tạm thời cảm máu trên vai, dùng một tay không bị thương khiêng Mặc Vân Hi lên, “Chúng ta về nhà thôi, Vân Hi.”

Lee: muốn giờ ngón giữa với thím Thiên quá đề!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64

Phía đông bắc trong rừng rậm của rừng núi của biên thủy Bronte có một tuyệt cốc, nơi này là sào huyệt của dị thú độc vương hạt (hạt = bọ cạp) cấp sáu. Độc vương hạt ở trong khu rừng dị thú nguy hiểm nhất Qiner đế quốc, tuy rằng không tính là một tồn tại cao cấp, nhưng loài này số lượng đông đúc, thuộc loại dị thú quần cư, chỗ đầu đuôi lại đựng kịch độc, khi săn mỗi đều tấn công bằng thứ này, thậm chí có thể nháy mắt vượt cấp giết chết một đầu dị thú cấp tám.

Lúc này bên trong tuyệt cốc tiếng sấm nổ vang, vạn đạo thiểm điện từ trên trời giáng xuống, đây là sát chiêu mới “Vạn lôi” “Lăng Phong thông qua mấy ngày thực chiến cùng tu luyện mà học được, tuy rằng có thể nháy mắt tiêu hao đại lượng tinh thần lực, nhưng hiệu quả quần công cực kỳ tốt, uy lực mạnh, phạm vi lớn.

Ba dị năng võ giả đi theo anh vài ngày không ngừng chém giết trong tuyệt cốc, năng lực thực chiến cũng được đề cao trên diện rộng, từ ban đầu chỉ có thể một một ứng phó, đến bây giờ đã có thể thông dong đối mặt với công kích đàn bọ cạp. Dị năng phóng ra ngoài ánh sáng chói lọi chiếu sáng sơn cốc âm u quanh năm, một đợt công kích qua đi, đầy đất chỉ còn thi thể độc vương hạt không trọn vẹn.

Đây là ngày thứ năm bọn anh ở dưới tuyệt cốc, trên cơ bản quét sạch hai phần ba độc vương hạt. Bọn họ ở trong phạm vi mấy trăm mét quanh vị trí Tề Vũ rơi xuống tìm kiếm nhiều lần, lại chỉ tìm thấy phần tay chân đã bị găm căn của thi thể Lăng Sâm cùng Ban, chỉ riêng không thấy Tề Vũ.

Ba dị năng võ giả động tác nhanh chóng lưu loát thu thập tinh hạch dị thú từ thi thể độc vương hạt, Lăng Phong ngừng đầu nhìn dư quang mặt trời lặn chiếu xuyên thấu qua đoạn nhai, “Chúng ta suốt đêm trở về Versailles.”

Ba võ giả đang thu thập tinh hạch đều sùng sốt, trong đó một người do dự mở miệng nói, “Chủ nhân, thú triều chưa đến nửa tháng, nếu bây giờ trở về, chỉ sợ trong gia tộc sẽ đối với ngài đưa ra dị nghị.”

Điềm ấy Lăng Phong đương nhiên biết, nói nghiêm trọng chút chính là chống lại mệnh lệnh gia tộc, nhưng anh nhất định phải trở về, anh muốn gặp Vân Hi. Lăng Phong trước khi đi đã gắn một loại máy truyền cảm định vị tiên tiến trên người Mặc Vân Hi, là đồ anh mua được ở buổi đấu giá, nhỏ như sợi tóc, yêu cầu cấy vào da đầu khi người đó ở trạng thái không có ý thức phòng bị, hơn nữa không hề đau đớn.

Loại máy truyền cảm này chỉ cần người còn sống, cho dù ở nơi không có tín hiệu thông tin, cũng sẽ có phản ứng mỏng manh, cho nên Lăng Phong biết chắc chắn, Vân Hi còn sống, nhưng này xa xa không đủ, bắt đầu từ ngày đó khi Tề Vũ xuất hiện, tâm anh vẫn luôn treo cao, Vân Hi có lọt vào công kích hay không, có bị thương không? Có phải đã bị người bắt đi hay không? Mấy vấn đề này vẫn luôn quần quanh anh, khiến anh không một ngày có thể ngủ ngon.

“Mang theo thi thể Lăng Sâm, lấy danh nghĩa hộ tống, suốt đêm chạy tới trạm trung chuyển phi thuyền.” Lăng Phong hạ lệnh rõ ràng, ánh mắt màu đen nhìn chăm chú phương hướng Versailles thành, nơi đó có sự tồn tại còn trọng yếu hơn cả tính mạng anh, anh nhất định phải trở về, lúc này Lăng Phong cũng âm thầm ở trong lòng hạ quyết định, anh sẽ không rời khỏi Vân Hi nửa bước nữa, không có gì quan trọng hơn Vân Hi.

Mấy ngày nay, nhóm nhân viên công tác trong sở nghiên cứu của Herman mỗi người đều cảm thấy bất an, ai cũng biết tình hình đại sư gần đây tương đối táo bạo, theo người biết rõ nội tình lộ ra, tiểu đồ đệ đại sư thương yêu nhất mất tích! Thậm chí ngay cả quân bộ cũng đều xuất động người đi tìm, tuy rằng Mặc Vân Hi trước mắt mà nói còn là một nhân vật nhỏ không quan trọng gì, nhưng luyện đan đại sư cấp chín duy nhất của đế quốc, Herman đại sư bãi công, này chỉ có thể là chuyện lớn!

Đại sư còn gửi thông cáo tới cao tầng đế quốc, “Không nhìn thấy đồ đệ của tôi, tôi không có tâm tình luyện đan, muốn ăn đan của tôi, vậy phải nhóm dị năng võ giả đi tìm! Ai tìm được đồ đệ của tôi, đan hân dùng để thăng cấp tôi bao hết!”

Cái này thế nhưng khó lường, những lời này người bình thường nói có thể không là gì, nhưng từ miệng một luyện đan đại sư cấp chín nói ra thì không thể giống như vậy, nhất thời một truyền mười truyền một trăm, nguyên bản không biết Herman đại sư có đồ đệ tên là Mặc Vân Hi, hiện tại cũng đều đã biết! Thế lực khắp nơi đều nhanh chóng hành động, thậm chí có một ít dị năng võ giả cao cấp nhận nhiệm vụ đi thú triều cũng đều chạy về Seterr thành, Herman đại sư bình thường chính là nhất đan khó cầu, Mặc Vân Hi này hiện tại chính là nước cờ đầu tốt nhất để thiết lập quan hệ ngoại giao với đại sư a.

Mà Mặc Vân Hi bị vây ở Mặc gia đại trạch, hoàn toàn không biết chuyện hiện tại mình đã hoàn toàn nổi danh, cậu đang nằm úp sấp trong ổ chăn nghiêm túc vạch ra kế hoạch chạy trốn!

Chỗ cậu hiện tại đang ở chính là nơi Sophie L'Oreal ở khi còn sống, từ khi cậu tỉnh lại đến giờ đã qua bốn ngày, trừ bỏ mỗi ngày Mặc Vân Thiên đưa hai lần cơm tới đây cho cậu, không có bất cứ người nào tới, máy thông tin của cậu cũng không thấy, như khoai tây nhỏ nói thì căn bản không phải bị hồng khi cậu bị ngã như Mặc Vân Thiên nói, rõ ràng là thừa dịp cậu hôn mê, bị tên khốn kia tháo ra rồi.

Khoai tây nhỏ đối với nơi này tương đối quen thuộc, tuy rằng lúc ấy nó vẫn là hạt giống, nhưng dù sao cũng sống cùng Sophie L'Oreal ở trong này hơn mười năm. Mặc Vân Hi nhú mồm nhìn bản đồ dựa theo trí nhớ của khoai tây nhỏ vẽ ra, gạch chéo ở một chỗ hôm nay đã kiểm tra, biệt viện ngầm này tổng cộng có 3 cửa ra vào, nhưng hiện tại hai cái đã bị Mặc Vân Thiên phong kín, chỉ còn lại cửa ra vào lần trước cậu đến, không có thể là tuyệt đối không ra được.

Mặc Vân Hi cũng muốn trốn vào không gian bạch ngọc, nhưng không gian có một nhược điểm trí mạng, chính là từ chỗ nào đi vào, chỉ có thể từ chỗ nào đi ra, nếu Mặc Vân Thiên thực sự cho rằng cậu chạy trốn, đến lúc đó cậu chẳng những không ra được, thậm chí còn có thể bị đối chết...

“Vân Hi, làm gì vậy?” Mặc Vân Thiên đẩy cửa phòng ra, “Đói bụng không, lại đây ăn cơm.”

Mặc Vân Hi trộm đem đồ vật thu vào không gian bạch ngọc, khi cậu tỉnh lại, không gian điều trị Lăng Phong cho đã không thấy tăm hơi, chỉ có bội sức bạch ngọc này, có thể thoát nhìn chẳng qua là vật trang sức, cho nên được để lại.

“Anh muốn bắt giữ tôi tới khi nào!” Mặc Vân Hi bực chán ngồi dậy, “Anh muốn lấy tôi làm tù nhân sao? Lăng Phong sẽ không bỏ qua anh!”

Mặc Vân Thiên bày thức ăn ra trên bàn, từ không gian lấy ra một phần tư liệu trên mạng đưa cho Mặc Vân Hi, “Vân Hi, em đồng ý làm đồ đệ của Herman đại sư?”

Tiếp nhận tư liệu, Mặc Vân Hi kiêu ngạo mà nói, “Đúng thì thế nào?! Sư phụ của tôi chính là quân bộ, anh thức thời thì mau thả tôi ra!”

“Chính em nhìn đi, hiện tại bên ngoài bao nhiêu người đang tìm em, thân phận em như vậy sớm hay muộn cũng sẽ bại lộ.” Mặc Vân Thiên ngồi xuống bên giường, muốn đưa tay sờ sờ Mặc Vân Hi, lại bị cậu ghét bỏ né đi, khẽ cười một tiếng, “Vân Hi, em nếu thật muốn sống bình bình lặng lặng anh sẽ không can thiệp, nhưng hiện tại em chẳng những bị Lăng gia theo dõi, còn thành đệ tử của Herman đại sư, nhiều thế lực nhiều người như vậy nhìn chăm chăm em như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra chuyện, em vẫn là thành thật đợi ở nơi này đi.”

Mặc Vân Hi không phản ứng Mặc Vân Thiên, nhìn tư liệu trong tay lòng tràn đầy cảm động, nếu không sư phụ nhất định sẽ lo lắng, tuyệt đối sẽ không phát loại thông cáo này, thầy nhất định là các biện pháp khác đều đã thử qua, mới ra hạ sách này! Còn có Phong, Lăng Phong nếu không tìm thấy cậu cũng khẳng định sẽ hỏng mất, nhất định phải trước khi Lăng Phong trở về nghĩ biện pháp ra ngoài!

“Vân Hi, nếu em cảm thấy nơi này quá buồn, qua mấy ngày này chờ chuyện này bình ổn, anh sẽ nghĩ biện pháp đưa em đến tỉnh cầu khác định cư, anh sẽ giúp em chuẩn bị thân phận mới.” Mặc Vân Thiên ánh mắt màu băng lam nhìn chăm chăm một bên mặt Mặc Vân Hi, thật sự là giống như rất nhiều người nói, có vài thứ, mắt đi mới phát hiện kỳ thật bản thân rất dễ ý, “Vân Hi, anh sẽ bảo vệ em, tin tưởng anh, không phải trước kia em vẫn luôn muốn chúng ta ở bên nhau sao?”

“Anh ít ghé thăm đi, quý mới hy vọng ở bên anh!” Mặc Vân Hi chán ghét xoay người xuống giường, trốn rất xa, giống như Mặc Vân Thiên có bệnh truyền nhiễm, “Tôi đã nói với anh bao nhiêu lần, tôi không phải Mặc Vân Hi trước kia, anh coi như Mặc Vân Hi trước kia đã chết đi.”

Nhìn thiếu niên tức giận cắn chặt răng, bộ dáng không hề quy củ không nói, lúc ăn canh còn có thể phát ra thanh âm hút lưu hút lưu, mặc dù là cùng một khuôn mặt, nhưng mấy ngày nay ở chung, Mặc Vân Thiên cũng phát hiện, bộ dáng Mặc Vân Hi nhu thuận yếu đuối trước kia so với hiện tại quả thực như hai người khác nhau, này hết thảy đều là bởi vì Lăng Phong sao? Hắn không tin, mấy tháng ngắn ngủi một người có thể hoàn toàn thay đổi?

“Vân Hi, không nên tùy hứng như thế, hơn mười năm ở chung, em đối với tâm ý của anh như thế nào lại không biết.” Mặc Vân Thiên ngữ khí chậm lại, hẳn bắt đầu đã phát hiện, hình thức hẳn ở chung cùng Vân Hi tựa hồ cùng trước kia hoàn toàn chuyển biến, “Anh biết, trước kia anh đối xử với em thực sự rất quá đáng, hơn nữa... Nhưng anh có thể bù đắp lại, tuy rằng trước kia anh đối với em không tốt, nhưng anh chưa từng đã lừa gạt em, em có thể tin tưởng anh.”

Mặc Vân Hi phồng quai hàm nhai bánh bao, một bên tưởng niệm gạo cơm cùng thịt kho tàu, một bên cảm thán, lời Mặc Vân Thiên nói nếu như là Mặc Vân Hi chính chủ nghe được, hẳn là sẽ rất cảm động đi, chính là cậu đã hoàn toàn thay đổi tim, vài ngày mới vừa xuyên qua ý thức còn lưu lại có lẽ còn có thể ảnh hưởng khiến cậu khóc lóc khó chịu, nhưng hiện tại hoàn toàn có thể như xem kịch truyền hình cầu huyết mã nhìn hân tự biến tự diễn.

Thấy Mặc Vân Hi đã ăn uống no đủ, lau miệng, một bộ dáng hoàn toàn không nghe mình nói, ánh mắt màu băng lam chìm chìm, đã bốn ngày, hẳn rốt cuộc muốn không nhìn mình tới khi nào?!

Mặc Vân Hi vỗ vỗ bụng, đang định đi đến giữa đình ngắm hoa, nhìn cá trên đình đầu, lại không nghĩ bị Mặc Vân Thiên bắt lấy, đẩy lên trên giường, khí lực dị năng võ giả là thứ người bình thường không tưởng tượng được.

Không đợi Mặc Vân Hi kịp phản ứng, Mặc Vân Thiên đã đè ép lên, ánh mắt màu băng lam mang theo tức giận cùng cực nóng, hơi thở ẩm áp quen thuộc trên người Mặc Vân Hi làm hắn có chút rung động, so với trước kia còn có thêm một mùi được thảo thơm ngát dễ ngủ, “Em nói đã quên rồi, không chịu đối mặt với anh, anh đây khiến thân thể của em nhớ lại, nhớ em có bao nhiêu thích anh!”

Cái này Mặc Vân Hi thật sự luống cuống, cậu ra sức giãy dụa, tuy rằng đều là bị đàn ông áp, nhưng cậu có thể tiếp nhận nhiều nhất cũng chỉ một mình Lăng Phong thôi, những người khác sẽ chỉ làm cậu cảm thấy ghê tởm, giữa lúc bối rối Mặc Vân Hi theo phản xạ cong gối dùng sức một cái, đá thật mạnh vào Mặc Vân Thiên □.

Mặc Vân Thiên hít mạnh một hơi, liền không hề có động tác gì, tuy rằng trên mặt hắn có chút nhìn không ra vẻ mặt thống khổ, nhưng Mặc Vân Hi biết, hắn là rất đau, Lăng Phong đã từng thí nghiệm qua, dị năng võ giả và vân vân, kỳ thật cũng không phải bền chắc như thép.

Trong lúc giãy dụa ánh mắt liếc thấy trên vai Mặc Vân Thiên chảy ra đờ sẫm, Mặc Vân Hi cũng có chút áy náy, kỳ thật Mặc Vân Thiên này trước kia bất luận đối với Mặc Vân Hi khốn nạn như thế nào, kia cũng đều là anh tình tôi nguyện, hơn nữa cho đến lúc này, cũng chưa làm ra chuyện gì quá phận với cậu, mất hạnh màu đay chăm chú nhìn về phía Mặc Vân Thiên, “Anh như vậy chỉ khiến tôi hận anh, em không lừa anh, Mặc Vân Hi trước kia đã chết, tôi hiện tại một chút cũng không thích anh!”

Nhìn dung mạo quen thuộc gần trong gang tấc, ánh mắt lại giống như đang nhìn một người xa lạ, Mặc Vân Thiên biết, hắn không có nói sai, cậu ấy không hề thích hắn, Vân Hi hoàn toàn thay đổi, trong lòng dằn vặt đau so □ đau đớn càng làm hắn hít thở không thông, hắn lưu luyến chính là loại ẩm áp này, cùng ánh mắt không có lúc nào là không ở nhìn hắn chuyên chú, thế nhưng Mặc Vân Hi hiện tại, nhìn ánh mắt của cậu chỉ có chán ghét.

Mặc Vân Thiên tự giễu khẽ cười một tiếng, đứng dậy cào cào tóc ngắn màu bạc, “Em tạm thời đợi ở trong này, anh sẽ thông tri Herman, chờ Lăng Phong trở về, sẽ đề em đi.” Nói xong cũng không quay đầu lại liền ly khai.

Vừa về tới nơi có tín hiệu thông tin, Lăng Phong liền lập tức liên hệ Mặc Vân Hi, chính là vẫn không có người nghe, liền trực tiếp bấm số máy thông tin của Herman. “Là thằng nhóc cậu! Thằng nhóc cậu không phải nói đã phái người bảo hộ Vân Hi sao?! Hiện tại người đâu?! Cậu nhanh chút trở về cho ta!” Vừa nhận được cuộc gọi đến của Lăng Phong, Herman khó chịu mấy ngày liền liền rít gào nói, “Nếu không phải cậu cam đoan, ta đã sớm bảo Vân Hi vào ở quân bộ! Cậu...”

Lăng Phong mặt nhăn mày nhíu đóng máy thông tin, xem ra Vân Hi thật sự bị người bắt đi, căn cứ tín hiệu thu được, người hắn là còn ở Versailles thành.

“Thằng nhóc hỗn đản này cũng dám chặt đứt thư tín!” Herman trừng mắt hướng về phía Blaine bên cạnh rít gào nói, “Thật sự là! Thật sự là, hừ, chờ Vân Hi trở về, ta nhất định sẽ để Vân Hi đi theo bên cạnh ta, để cậu ta tự qua đây! Đứng rồi, còn có cậu! Cậu nói cậu ngày khác có việc không được sao? Sao ngày đó lại có việc! Đồ đệ của ta đâu? Đã mất tích rồi...”

Trời, lại tới nữa! Blaine bắt đầu đi lắc đầu, hắn ở đây vẫn rất hâm mộ Lăng Phong, ít nhất không cần giống hắn bị đại sư chộp tới như vậy, vẫn luôn nghe cầu nhàu nghe đến muốn nôn, bất quá hắn cũng là rất lo lắng cho Vân Hi.

Tất —, máy thông tin của Blaine vang lên, sẽ không lại là Lăng Phong chứ? Cúi đầu xem, là một dãy số lạ?

“Blaine giáo sư người khỏe.” Màn hình thư tín của Blaine nâng lên, một người trẻ tuổi tóc bạc xuất hiện trong màn hình, Blaine nhớ rõ cậu ta hình như là học viên khoa dị năng chiến đấu?

“Là tôi, cậu là ai?” Blaine hỏi, hắn hiện tại không có thời gian rồi quân học viên khoa khác, mà ngay cả thành tích thi cuối kỳ khoa bọn họ hắn cũng chưa thời gian làm công tác thống kê, đã bị đại sư tóm đến đây.

“Em là Mặc Vân Thiên, anh trai Mặc Vân Hi, Vân Hi hiện tại đang ở chỗ của em.” Mặc Vân Thiên đi thẳng vào vấn đề nói, “Bởi vì không có cách nào lấy được phương thức liên lạc của Herman đại sư, cho nên tìm số thông tin của thầy.”

Vừa nghe có tin tức của Mặc Vân Hi, Herman lập tức từ trên ghế nhảy dựng lên, chạy thẳng đến, đối với màn hình thông tin khẩn trương hỏi han, “Vân Hi thế nào? Hiện tại người đang ở chỗ nào? Mau để ta nói chuyện với Vân Hi!”

Blaine phóng lớn màn hình, vỗ vỗ lưng Herman nhường chỗ ngồi cho ông. “Đại sư, thầy đừng vội, nghe cậu ta nói như thế nào, nhìn cậu ta như vậy, Vân Hi khẳng định không có việc gì.”

“Cậu biết cái gì, không có việc gì có thể nhiều ngày như vậy không liên hệ với ta?!” Herman quát cường nhìn màn hình, “Cậu nói mau!”

“Đại sư không nên gấp gáp, Vân Hi tốt lắm, mấy ngày trước có người muốn bắt Vân Hi đi, đúng lúc em gặp phải, em liền mang em ấy về nhà.” Mặc Vân Thiên bình tĩnh nói, xem ra vị Herman đại sư này là thật quan tâm Vân Hi, “Vân Hi chính là chịu chút kinh hách, hiện tại đã không có việc gì, ở Mặc gia tu dưỡng, qua thời điểm này em sẽ để em ấy liên hệ với ngài.”

“Chịu kinh hách? Kia có bị thương không? Để nó đến quân bộ ở cùng ta đi, chỗ này của ta rất an toàn!” Herman lo lắng nói.

“Đại sư, Vân Hi hiện tại phi thường an toàn, em muốn để em ấy nghỉ ngơi hai ngày, chờ Lăng Phong trở về mời nói lại với cậu ta là đến Mặc phủ đón Vân Hi.” Thấy Herman còn có chút lo lắng, Mặc Vân Thiên nói, “Hiện tại bên ngoài rất nhiều người đang tìm Vân Hi, em nghĩ tốt nhất chờ thêm mấy ngày nữa sẽ cho em ấy đến chỗ ngài, hơn nữa em là anh trai Vân Hi, em sẽ chăm sóc em ấy thật tốt.”

“Cậu bị thương?” Blaine mắt sắc nhìn thấy trên vai Mặc Vân Thiên chảy ra vết máu, “Cứu Vân Hi thì bị?”

Mặc Vân Thiên gật gật đầu, “Kia trong chốc lát em sẽ sắp xếp cho Vân Hi liên hệ với ngài, quấy rầy.”

Nếu cậu ta là anh trai Vân Hi, Herman cũng không thể nói gì, căn dặn vài câu liền chấm dứt liên lạc.”Đại sư, muốn nói cho Lăng Phong hay không?” Blaine hỏi, nói vậy thẳng nhóc kia hiện tại nhất định rất sốt ruột.

“Không nói cho nó, để nó sốt ruột đi, hừ! Xứng đáng!” Lão nhân bướng bỉnh mắng, “Ta đến phòng thí nghiệm, Vân Hi gọi đến thì bảo ta!”

“Vâng, đại sư.” Blaine cười tủm tỉm bóng dáng nhìn Herman, nếu đại sư đã nói như vậy, hẳn cũng là vui vẻ xem kịch vui, hẳn chính là nhớ rõ trong điển lễ khai giảng, Lăng Phong còn cùng Mặc Vân Thiên này động thủ, bất quá căn cứ điều tra trước kia, Mặc Vân Hi là con riêng, cùng người nhà quan hệ cũng không tốt, không nghĩ tới anh trai của cậu ta còn có thể xả thân cứu cậu ta, điểm ấy đúng là có chút ngoài ý muốn.

Tiểu kịch trường:

Sự tình xảy ra trong một buổi chiều trời trong nắng ấm, sau khi uống bát súp cùng rượu rắn của Mặc Vân Hi...

Mỗ Chi nhận được tin nhắn của Blaine như sau “Tôi sắp chết, mau đến!”

Làm mỗ Chi hoá tốc chạy đến nhà Blaine, vừa vào đến cửa đã bị tấn công “XX, cậu làm sao vậy?”

Blaine sắc mặt ửng hồng thở hổn hển, vẻ mặt thống khổ “Ngộ độc thức ăn.”

“A? Vậy mau đến bệnh viện a, cậu chịu đựng!” Mỗ Chi bối rối đỡ Blaine đứng dậy, “XX, cậu coi quần tôi làm gì?”

“Vô nghĩa, đương nhiên là làm cậu!” Blaine liếc mỗ Chi đang trong trạng thái si ngốc.

“Cậu nói đùa sao?” Mỗ Chi giãy giụa, “Cậu không phải ngộ độc sao? Chẳng lẽ đây là nguyện vọng trước khi chết của cậu?”

“Yên tâm, làm xong tôi với cậu không chết được!” Blaine an ủi mỗ Chi, “Ngoan!”

“Cứu mạng a! Không cần a!” Mỗ Chi khóc hô.

“Cậu kêu đi, kêu rách cổ họng cũng không có người nghe thấy!” Blaine kéo áo, quỵn rũ, “Hay là cậu muốn người khác tới cứu tôi?”

Mỗ Chi nuốt nuốt nước miếng, lắc đầu.

“Cậu nhìn tâm nhìn tôi chết sao?” Blaine điềm điềm đáng yêu, kéo tay mỗ Chi đặt lên trước ngực.

Mỗ Chi chảy máu mũi, ngốc ngơ ngác lắc đầu.

... Một giờ sau.

Mỗ Chi chảy nước mắt khóc rống, “XX, a, tôi không được, cậu nhìn tâm nhìn tôi chết sao?”

“Chịu đựng, được hiệu còn một nửa.” Blaine ôn nhu nói, “Ngoan, tôi tin tưởng cậu, cậu là dị năng võ giả cao cấp.”

Mỗ Chi ngất xỉu...

Lee: phát hiện ra bạn Thiên cũng không đến nỗi nào đâu...

Còn Blaine... ban đầu còn mơ tưởng bạn ý là nữ vương thụ, ai ngờ lại là phúc hắc yêu nghiệt công... đúng là vỡ mộng mà~~~~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65

Lăng Phong sau khi suốt đêm chạy về Versailles thành đã là xế chiều, thông qua máy phát tín hiệu trang bị trên người Mặc Vân Hi, rất nhanh liền tập trung ở phủ Mặc gia thượng tá. Kết quả này nhiều ít làm Lăng Phong có chút ngoài ý muốn, nguyên bản anh cho là người bắt Vân Hi đi chính là Lăng Sâm.

Bất quá trước mắt quan trọng nhất chính là mau chóng cứu Vân Hi ra, Lăng Phong không dừng lại, phong trần mệt mỏi mà dẫn dắt ba dị năng võ giả đi tới Mặc trạch, đồng thời điều thuộc hạ lưu thủ ở Versailles đến tiếp ứng.

Lăng Phong nghĩ nếu nhiều ngày như vậy mà Mặc Vân Hi đều không liên hệ với đám người Herman, kia hiển nhiên là bị giam lỏng, nếu nhân vật quan trọng liền như vậy tới cửa phòng chừng cũng sẽ không có kết quả gì, cho nên quyết định vẫn là lên vào Mặc Trạch cứu người.

Lúc này, Mặc Vân Hi đang ở trong đình nhằm chán ngán người nhìn cá bơi qua bơi lại trên đình đầu, đem qua Mặc Vân Thiên để cậu tiến hành đối thoại video cùng Herman, Blaine, nhưng vẫn không cho phép cậu đi ra ngoài, nói là phải đợi Lăng Phong trở về mới có thể đón cậu đi. Mặc Vân Hi bóp ngón tay tính toán quên đi, cách ngày Lăng Phong trở về còn thời gian nửa tháng, nhốt cậu ở nơi này nửa tháng quả thực sẽ điên mất, nấn nấn một vòng thịt nhiều ra trên bụng, loại ăn ngủ này, cuộc sống ngủ ăn thật không phải là cuộc sống của con người.

Đột nhiên, Mặc Vân Hi phát hiện giữa ao cá trên đình đầu tản ra, có một bóng dáng hình người như ẩn như hiện, chậm rãi đến gần đáy ao, “Lăng Phong!” Mặc Vân Hi không dám tin mở to mắt, người lên vào đáy ao không phải Lăng Phong thì là ai?! Vì cái gì Phong xuất hiện ở trong này?

“Lăng Phong! Phong! Em ở đây!” Mặc Vân Hi bò lên trên bàn, cố gắng hướng phía trên vẫy vẫy tay, chính là Lăng Phong tựa hồ không nhìn thấy tình huống dưới đáy ao, chỉ gõ đáy ao thủy tinh, lại ở đáy ao tìm kiếm một hồi, rồi quay người bơi lên trên.

Làm sao bây giờ? Mặc Vân Hi nhất thời sốt ruột, một cỗ ý thức lực vô ý thức liền phóng ra ngoài, Lăng Phong đang định bơi lên trên đột nhiên dừng lại, lại bơi xuống đáy ao, dùng tay xoa xoa đáy ao thủy tinh.

Ý thức lực có thể truyền qua! Mặc Vân Hi lập tức ý thức được điểm ấy, 【Phong, anh có nghe thấy em nói chuyện không?】 Mặc Vân Hi thử cùng Lăng Phong câu thông, chỉ thấy Lăng Phong gật gật đầu.

【Phong, cứu em, em ở phía dưới ao!】 Lăng Phong lại gật gật đầu, làm thủ thế với Mặc Vân Hi, rút ra một thanh dao găm dài gỗ vào lớp thủy tinh, phát ra tiếng trầm đục, hiển nhiên thủy tinh này độ cứng phi thường cao.

Mặc Vân Hi tránh ở một bên nhìn Phong rất có tư thế muốn đập vỡ lớp thủy tinh cứu để cứu cậu ra ngoài, cậu chợt nhớ đến lần trước lúc mang Sophie L'Oreal từ Mặc Trạch ra ngoài, có đề cập với Phong về việc mẹ cậu vẫn luôn bị giam phía dưới hồ nước ở hậu viện, nói vậy Phong nhất định là còn nhớ rõ, bất quá lúc ấy cậu quên nói với Lăng Phong cửa ra vào ở nơi nào.

【Phong, kỳ thật cửa vào ở...】 Oanh! Một tiếng vang thật lớn, không đợi Mặc Vân Hi nói cho hết lời, lớp thủy tinh trên đình đầu đã bị nổ ra một cái lỗ lớn như miệng giếng, nước ao mang theo thủy thảo cùng cá rào rào tuôn qua miệng lỗ, cùng xuống dưới, còn có Lăng Phong!

Mặc Vân Hi tròn mắt há hốc mồm mà nhìn Lăng Phong nhảy xuống, ngón tay chỉ thông đạo sau lưng, “Cái kia, kỳ thật cửa vào ở bên cạnh kho hàng.”

Lăng Phong một phen lau đi nước trên mặt, hai bước tiến lên gát gao ôm Mặc Vân Hi vào trong ngực, “Vân Hi, em không sao chứ?” Một bên hỏi một bên cẩn thận xem xét xem Mặc Vân Hi có bị thương không.

Nhìn Lăng Phong một thân chật vật, rõ ràng là vừa từ dã ngoại gấp gấp trở về, trên trang phục dị năng dày cứng rắn tất cả đều là dấu vết chiến đấu lưu lại, có địa phương còn mang theo vết máu rõ ràng, Mặc Vân Hi đau lòng ôm mặt Lăng Phong, ngẩng đầu lên hung hăng hôn nam nhân làm cho cậu tưởng niệm thiết nhiều ngày này, “Em không sao, em một chút chuyện cũng đều không có, chỉ là rất nhớ anh!”

Nước ao còn đang ào ào không ngừng trút xuống dưới, đã muốn không qua Mặc Vân Hi tiểu thối, nổ cũng đưa tới mặc phủ hộ vệ, ao mặt trên một mảnh huyền nháo tiếng đánh nhau, phải là cùng Lăng Phong mang đến võ giả đã muốn động khởi thủ đến.

“Vân Hi, đưa anh đến cửa ra, rồi đi trước nói sau!” Ngay cả khi Mặc Vân Hi chủ động, khiến Lăng Phong mừng rỡ, nhưng hiện tại chính yếu là rời khỏi Mặc Trạch trước rồi nói sau, Mặc Vân Thiên cũng không phải để đối phó như vậy, hơn nữa hiện tại bọn họ chỉ có bốn người.

Mặc Vân Hi gật gật đầu, lôi kéo Lăng Phong đi vào thông đạo đã bỏ hoang của kho hàng, cánh cửa thép dày kia, cũng bị Lăng Phong vung đại kiếm oanh một cái triệt để bỏ ra một cái động lớn.

“Cậu đây là tới đón người, hay là đến phá phòng vậy?” Hai người mới từ kho hàng bỏ hoang chui ra, đã vừa vặn đụng phải Mặc Vân Thiên nghe tiếng mà đến, ánh mắt màu băng lam mang theo một tia tức giận, nhưu mày nhìn một thân chật vật nước còn đang nhỏ giọt của hai người.

Mặc Vân Hi tiến lên từng bước che trước người Lăng Phong, “Anh ngày hôm qua đã nói, Lăng Phong trở về là có thể dẫn tôi đi!” Hiện tại vô luận là Lăng Phong hay là Mặc Vân Thiên đều có vết thương trong người, phải tận lực tránh cho hai người động thủ.

Nhìn Mặc Vân Hi ngẩng cao cổ, một bộ dáng gà mái bảo vệ gà con, ngược lại khiến Mặc Vân Thiên tức đến nổi nộ cười, “A, anh nếu muốn không định thả em đi, thì sẽ không để cho em cùng Herman bọn họ liên hệ, lại càng không để bọn họ biết khiến cho Lăng Phong tới đón em.” Mặc Vân Thiên đau đầu đốt một điếu thuốc hút một hơi, “Chính là tôi không cho phép cậu đến phá phòng ở nhà tôi, cậu cảm thấy Mặc gia yếu ớt như vậy, mặc cho cậu muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao!”

Lăng Phong nhưu mày, nghe khẩu khí của Mặc Vân Thiên, chẳng lẽ là mình hiểu lầm hán?” Vân Hi, anh ta nói là sự thật sao?” Lăng Phong nhỏ giọng hỏi.

Mặc Vân Hi xấu hổ gật đầu, “Ngạch, đại khái đi, cụ thể anh ta nói như thế nào với sư phụ em không biết, bất quá em quả thật đã liên hệ với sư phụ.”

Mặc Vân Thiên phun ra một hơi khói trắng, đem đầu mẩu thuốc lá vút trên mặt đất dùng chân nghiền nghiền, “Thế nào, hiện tại có thể cho mấy người thuộc hạ kia của cậu dừng tay chưa? Chúng ta cũng nên đổi chỗ nói chuyện về vấn đề bồi thường.”

Lăng Phong vừa muốn bảo vài thuộc hạ dừng tay, liền nghe đến hậu viện truyền ra một tiếng vang thật lớn, sau đó là vài tên hộ vệ Mặc gia, nghiêng ngả

vọt ra, “Thiếu gia! Không tốt! Là, là Nhị thiếu gia!”

Vừa dứt lời, mấy người liền thấy từ hậu viện mọc lên rất nhiều dây mây lớn như măng xà, cao chừng ba tầng lầu, giương nanh múa vuốt vằn vẹo trên không trung.

Mặc Vân Thiên sắc mặt trầm xuống, thả người vài cái liền đuổi qua, Lăng Phong cũng mang theo Mặc Vân Hi đi theo.

Tình cảnh ở hậu viện làm cho tất cả mọi người ngây dại, dây mây thật lớn đã chiếm cứ toàn bộ thủy đường, trên thân dây còn có vài dị năng võ giả đang hấp hối, còn có một số hộ vệ Mặc gia bị trọng thương cuộn mình trên mặt đất □.

Đứng bên ngoài thủy đường là một thiếu niên tuấn tú tóc vàng mắt lam, thiếu niên thân hình cao ngất, ngũ quan âm nhu, đứng phía sau cậu một vị mỹ phụ cơ hồ là từ một khuôn mẫu khắc ra.

“Vân Hạo! Dừng tay!” Mặc Vân Thiên thả người tiến lên, ra tiếng ngăn lại.

Thiếu niên cười lạnh phảng phất giống như không nghe thấy, khu động dây mây chặt vài tên dị năng võ giả, biểu tình thị huyết khiến cậu nguyên bản tướng mạo rất tốt có vẻ phá lệ vằn vẹo, tiếng võ giả rên rỉ thống khổ □ tựa hồ càng làm cho cậu cực kỳ hưng phấn. Lăng Phong rút ra trường kiếm bỏ về phía sợi dây mây đang cuốn người, thiếu niên lập tức khu động những dây khác đánh úp về phía Lăng Phong, “Dừng tay!” Mặc Vân Thiên vừa hô vừa tiến lên ngăn cản động tác của thiếu niên, thiếu niên lại hai mắt vô thần cùng hắn triển đấu.

“Ngô.” Trong lúc triển đấu, thiếu niên một chưởng đánh về phía vai trái đang bị thương của Mặc Vân Thiên, Mặc Vân Thiên cổ họng rên một tiếng cá người bắn ra ngoài, khi đứng dậy thì bà vai đã đỏ sẫm một mảnh, “Vân Hạo!”

Nghe được tiếng gọi, thiếu niên như là bị kích thích, nhìn chằm chằm Mặc Vân Thiên nửa quỳ trên mặt đất, đôi mắt vô thần dần dần bắt đầu tìm về tiêu cự, như mới tỉnh khỏi giấc mộng kinh hô ra tiếng, “Anh!”

Mặc Vân Hạo đột nhiên bối rối chạy đến bên người Mặc Vân Thiên, ánh mắt như hải ngọc bích nhìn chằm chằm màu đỏ sẫm trên vai Mặc Vân Thiên, có vẻ cực kỳ luống cuống, “Anh, đây là, đây là em làm?! Em...”

Mặc Vân Thiên nhú mày vỗ vỗ bả vai Mặc Vân Hạo, “Không phải em làm, là trước đó bị thương.”

Mặc Vân Hạo ánh mắt chớp một cái, mạnh quay đầu lại phần hận nhìn Lăng Phong đã cứu ba võ giả từ trên dây xuống, “Là hắn đúng hay không?! Em giúp anh giết hắn!”

“Không, không phải cậu ta!” Mặc Vân Thiên vội vàng kéo Mặc Vân Hạo muốn đứng lên, “Không phải cậu ta, này chỉ là cái hiểu lầm.” Bộ dáng Vân Hạo rất kỳ quái, cực kỳ không thích hợp, em ấy rốt cuộc là làm sao vậy, Mặc Vân Thiên hoài nghi nhìn về phía mẫu thân vẫn đứng ở bên cạnh thủy đường không nói được một lời, đúng vậy, mỹ phụ tóc vàng bộ dạng cơ hồ giống nhau như đúc với Vân Hạo chính là mẫu thân của bọn họ Samantha • Ingrid.

Sau khi phụ thân qua đời, Samantha liền mang theo Vân Hạo trở về nhà mẹ đẻ, sau lại thông qua sự giới thiệu của người cậu là Clyde • Ingrid thiếu tướng, Vân Hạo bị mang vào quân bộ, cũng bị tuyển định làm thành viên của một nhánh bộ đội đặc chủng bí mật tiếp nhận nghi thức huấn luyện phong bế. Samantha không để ý Mặc Vân Thiên phản đối, mang Vân Hạo đi, từ ngày đó bắt đầu, Mặc Vân Thiên không gặp lại Mặc Vân Hạo, bộ dáng Vân Hạo hôm nay hẳn là chỉ có mẹ của bọn anh Samantha mới có thể giải thích!

Bởi vì Mặc Vân Hạo công kích, đáy thủy đường đã hoàn toàn sụp đổ, hiển lộ ra căn phòng che dấu bên dưới, lúc này Samantha đang nhếch môi phần hận nhìn chằm chằm căn phòng ngầm tỉ mỉ thiết kế này, đây hiển nhiên là nơi Mặc Hạo Nhiên chôn cất bà kim ốc tàng kiều, thật buồn cười, người bản thân trăm phương ngàn kế muốn diệt trừ, nguyên lai lại vẫn luôn cùng mình sinh hoạt trong một cái nhà! Phân sĩ nhục này Samantha • Ingrid bà chưa từng ném qua.

Bà sống ở binh gia, anh trai cùng phụ thân đều là nhân vật hết sức quan trọng của quân bộ, nếu không phải năm đó bà mê luyện Mặc Hạo Nhiên tuổi trẻ anh tuấn, buông tha vị hôn phu thân phận hiển hách, khur khur cố chấp, như thế nào lại rơi vào loại tình trạng ngày hôm nay! Hết thấy đều phải trách tiện nhân kia!

Vốn tưởng rằng đứa đã chủng của tiện nhân kia đã chết, chuyện này lúc trước là Vân Hạo tự tay đi làm, đứa bé kia chắc là không biết lừa bà. Không nghĩ tới cách đây mấy tháng, lại đột nhiên truyền ra tin tức Mặc Vân Hi bài luyện đan sư cấp chín của đế quốc là đại sư Herman làm thầy, bà lúc này mới vội vàng mang theo Vân Hạo trở về tìm hiểu nguyên do, thế nhưng mới vừa vào cửa, bọn họ thấy người đến nhà gây sự, nhưng lại cho bà một kinh hi lớn như vậy!

“Mẫu thân! Để bọn họ đi, chuyện ngày hôm nay là một hiểu lầm, hơn nữa Vân Hi bây giờ là đồ đệ của Herman đại sư, người không thể động đến em ấy!” Hiểu rõ Samantha nhất chính là Mặc Vân Thiên, như thế nào lại không nhìn thấy sát ý phát ra trong mắt bà, phụ thân bất trung vẫn luôn là một cái gai trong lòng mẫu thân, hơn nữa hiện tại thực lực cùng hành động của Vân Hạo đều thập phần quái dị, trước hết để Vân Hi rời đi!

Lời Mặc Vân Thiên nói làm cho Samantha cùng Mặc Vân Hạo đều nhìn về phía Mặc Vân Hi núp phía sau lối vào viện, lúc này Mặc Vân Hi sắc mặt tái nhợt, tựa hồ là chịu kinh hách, mà Lăng Phong cùng một dị năng võ giả bị thương đang chắn trước người Mặc Vân Hi, phòng bị nhìn chằm chằm Mặc Vân Hạo.

Thực lực của Mặc Vân Hạo khiến Lăng Phong tương đối giật mình, anh mang đến hai dị năng võ giả cấp năm đỉnh cấp, một người là cấp sáu, hơn nữa thân thủ đều cực kỳ tốt, thế nhưng lập tức gần như toàn diệt, hơn nữa từ trên người y phát ra khí tức thị huyết, rốt cuộc là sao lại thế này? Nhưng lại có

thể khiến anh là người vốn đã quen giết chóc cũng sẽ không khỏi tóc gáy dựng thẳng đứng.

“Lăng Phong! Mau dẫn Vân Hi đi!” Mặc Vân Thiên cố gắng đè lại Mặc Vân Hạo gây dựa muốn công kích Lăng Phong, “Vân Hạo, em bình tĩnh một chút, em làm anh bị thương!”

Lời Mặc Vân Thiên nói thành công dời đi lực chú ý của Mặc Vân Hạo, Lăng Phong thừa dịp này nhảy lên không trung, mang theo Mặc Vân Hi cùng dì năng võ giả bị thương nhanh chóng rút lui khỏi Mặc Trạch.

Thẳng đến khi ngồi vào trong xe Lăng Phong trước đó sắp xếp tiếp ứng, Mặc Vân Hi vẫn luôn gắt gao lôi kéo tay Lăng Phong, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh, “Phong, người kia, thật là đáng sợ!” Mặc Vân Hi thanh âm nghe còn có chút run rẩy.

Lăng Phong trấn an ôm Mặc Vân Hi vào trong lồng ngực, “Không cần sợ, có anh ở đây, em cái gì cũng không cần sợ, về sau anh sẽ không rời khỏi em nữa.” Nhẹ nhàng vỗ về lưng Mặc Vân Hi, đừng nói Vân Hi, mà ngay cả anh đối với người kia cũng cảm giác được bài xích mãnh liệt.

Ghé vào trước ngực Lăng Phong, nghe tiếng tim đập mạnh mẽ mà hữu lực, Mặc Vân Hi dần dần bình tĩnh lại. Phong sẽ không biết, những người khác cũng sẽ không hiểu được cái loại sợ hãi này của cậu đối với Mặc Vân Hạo, là bản năng nguyên thủy trong ý thức, chỉ có cậu mới có thể cảm nhận được, trên thân người kia tản mát ra ý thức lực hỗn loạn, cùng phần đông là tiếng gào thét, la hét đến từ ý thức lực, trong biến ý thức của Mặc Vân Hi, quả thực giống như là thấy được địa ngục nhân gian!

Mặc Vân Hi ở trong lồng ngực Lăng Phong chậm rãi nhắm hai mắt lại, tiến nhập biến ý thức, khoai tây nhỏ lúc này đang co lại trong góc, chỉ để lại một cái móng nhỏ không ngừng run rẩy lộ ở bên ngoài.

Mặc Vân Hi đau lòng ôm lấy khoai tây nhỏ, “Khoai tây, đừng sợ, người kia đi rồi!” Cậu biết, vừa rồi khi ý thức lực rối loạn kêu rên chui vào biến ý thức của cậu, khoai tây nhỏ rất sợ hãi, luôn luôn liều mạng trốn, “Ngaoan, khoai tây, đừng sợ, chúng ta cách hần rất xa, thương thể của hần không hại chúng ta được.”

Khoai tây nhỏ từ trong lồng ngực Mặc Vân Hi mờ ra đôi mắt to màu xanh biếc, vừa nhìn thấy Mặc Vân Hi, liền oa một tiếng khóc lên, “Hi Hi, Hi Hi, khoai tây rất sợ, người kia sẽ ăn khoai tây, người kia thật đáng sợ!”

Lời khoai tây nói khiến Mặc Vân Hi nhăn chặt lông mày, vội vàng trấn an khoai tây nhỏ.

Lăng Phong nhìn nhìn Mặc Vân Hi trong lồng ngực một hồi nhắm mắt lại, phân phó lái xe nói, “Đi quân bộ, sở nghiên cứu của Herman.”

Herman cùng Blaine nhận được thư từ Lăng Phong, sớm đã chờ ở cửa căn cứ, vừa thấy có phi xa bay tới, liền lập tức nghênh đón.

“Vân Hi thế nào?!” Herman đau lòng nhìn Mặc Vân Hi được Lăng Phong ôm trong lồng ngực, sắc mặt tái nhợt, hơn nữa tựa hồ ngủ thật sự không nổi, “Tại sao có thể như vậy? Không phải nói không bị thương tích gì sao?”

“Chịu chút kinh hách, không có bị thương, ở trên xe em cho em ấy dùng chút trấn định tề, vừa mới ngủ, đại sư yên tâm.” Lăng Phong không nghĩ so đo vì cái gì Herman bọn họ không báo cho anh chuyện Vân Hi ở Mặc gia, thành khẩn nói, “Đại sư, em nghĩ trước cùng Vân Hi ở lại đây với ngài, dù sao nơi này của ngài là nơi phòng bị nghiêm mật nhất toàn bộ đế quốc, hy vọng ngài có thể thu lưu.”

Herman nhìn bộ dáng Lăng Phong, tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng thẳng thóc này nhất định là gặp phiền toái không xử lý được, sắc mặt trầm xuống, “Hừ, Vân Hi đương nhiên có thể ở, cậu thì...”

“Lăng Phong đã quyết định ở lại bên người Vân Hi, mong đại sư thành toàn, che chở Vân Hi.” Ánh mắt màu đen nghiêm túc nhìn thẳng Herman, biến thành Herman vốn muốn lên mặt đột nhiên có chút không được tự nhiên, “Hừ, phòng có rất nhiều, muốn ở thì ở!” Nói xong, vung tay áo hăm hừ đi vào căn cứ.

“Ha ha, một hồi đi, tôi mang hai em đi vào, nơi này tôi rất quen thuộc.” Blaine mỉm cười tiến lên, “Tiểu gia hỏa thoát nhìn cũng một hồi, hôm nay nghỉ ngơi trước đi, có chuyện gì ngày mai nói sau, đại sư chính là tính tình này, kỳ thật rất thương Vân Hi.”

“Cám ơn.” Lăng Phong cùng vài cái thuộc hạ phân phó chút chuyện, liền ôm Vân Hi đi theo Blaine đi vào căn cứ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Bên trong phòng khách phủ Mặc gia thượng tá, không khí ngưng trọng.

Samantha ngồi trên ghế sofa hoa mỹ tinh xảo nhất trong phòng khách, nhìn căn phòng từ sau khi chồng qua đời bà cũng không quay về này. Nếu so sánh tòa phủ đệ này cùng đại trạch của gia tộc Ingrid, quả thực không biết là mộc mạc hơn bao nhiêu lần, thậm chí còn không có lấy một biệt viện lớn. Hiện tại

Samantha căn bản đã không nhớ nổi năm đó bà dung loại tâm tình gì để tí mỉ bô trí từng cọng cây ngọn cỏ, từng cái bàn từng cái ghế nơi này. Đã không có người đàn ông bà yêu, nơi này, ở trong mắt bà quả thực không đáng một đồng.

“Mẫu thân, ngài gần đây có khoẻ không?” Mặc Vân Thiên đầu tiên đánh vỡ trầm mặc, phụ thân đột nhiên qua đời tạo cho mẫu thân một kích thích rất lớn, hẳn ủng hộ mẫu thân về nhà ngoại tu dưỡng giải sầu, chính là lần này trở về, hẳn cũng không nhìn thấy sự thoải mái trên người mẫu thân, ngược lại là Vân Hạo lại trở nên rất không bình thường.

Ánh mắt xanh biển của Samantha nhìn về phía Mặc Vân Thiên, đây là đứa con lớn bà yêu thương nhất, nếu như nói tiểu nhi tử Vân Hạo lớn lên giống bà như đúc, vậy Vân Thiên chính là phiên bản của Mặc Hạo Nhiên, nhìn Mặc Vân Thiên, quả thực khiến bà chợt nhớ đến ngày mới gặp Mặc Hạo Nhiên, biểu tình không khỏi nhu hòa xuống, “Ta tốt lắm, tuy rằng phụ thân mất, nhưng huynh trưởng vẫn như cũ rất thương yêu ta, đối ta phi thường tốt.”

Mặc Vân Thiên nhìn Samantha khôi phục chút độ ấm cũng nhẹ nhàng thở ra, “Vậy là tốt rồi, có cậu chiếu cố, con rất yên tâm.” Đôi mắt màu băng lam cúi đầu nhìn nhìn Mặc Vân Hạo từ khi ngồi xuống liền một mực yên lặng đưa ngón tay của cậu, “Mẫu thân, Vân Hạo em ấy làm sao vậy?”

Samantha khẽ mỉm cười, “Con yên tâm, huynh trưởng nói Vân Hạo khác thường chỉ là tạm thời.” Tầm mắt hướng tiểu nhi tử biểu hiện thập phần ngây thơ, “Cụ thể ta cũng không rõ ràng, nhưng Vân Hạo tựa hồ là tiếp nhận chiến lực huấn luyện đề cao cường hóa hạng nhất, huynh trưởng nói đây là một chút di chứng sau khi đạt được sức mạnh, qua vài ngày sẽ tốt hơn, sức mạnh của Vân Hạo con cũng thấy rồi, hiện tại chỉ sợ ngay cả con cũng không phải đối thủ của nó đâu.”

Mặc Vân Hạo đã nhận ra tầm mắt của Mặc Vân Thiên, lờ kéo ngón tay Mặc Vân Thiên ngửi ngửi, ngừng đầu hướng Mặc Vân Thiên lộ ra một nụ cười như trẻ con, “Anh, hương vị em thích nhất.” Trên ngón tay Mặc Vân Thiên có mùi thuốc lá nhân nhát, là do trường kỳ hút thuốc tạo thành, nhưng hương vị này Mặc Vân Hạo cũng rất thích, thậm chí cực kỳ không muốn rời xa, tuy rằng cậu hiện tại cũng không rõ ràng là vì cái gì.

Mặc Vân Thiên nhử mảy nhìn Mặc Vân Hạo hành động như trẻ con, “Mẫu thân, Vân Hạo rốt cuộc làm sao vậy? Ngài còn biết điều gì đúng không?” Mặc kệ nói như thế nào, đối với người từ nhỏ được hẳn coi là em trai duy nhất này, Mặc Vân Thiên vẫn là thập phần yêu thương, tuy rằng về sau Vân Hạo bởi vì bị mẫu thân xử phạt cùng với ghen tị khi phụ thân sủng ái Vân Hi, tính cách trở nên có chút vận vẹo, nhưng vẫn luôn đối với hẳn thập phần ý lại, thậm chí có thể nói là Vân Hạo tìm kiếm tình thương của cha từ trên người hẳn, mà hẳn cũng vẫn luôn dung túng Vân Hạo bốc đồng, chỉ cần không quá khác người, mọi thứ đều chiều theo ý cậu.

“Cụ thể ta cũng không rõ ràng, huynh trưởng chỉ đề cập qua đây là hạng mục kế hoạch cường hóa dị năng võ giả cao tầng liên bang tiến hành rất nhiều năm rồi.” Samantha lắc đầu, cố gắng suy tư, “Anh ấy chỉ nói là kế hoạch tuyệt mật, còn giống như có liên quan với người ngoài hành tinh gì đó.”

Người ngoài hành tinh?! Mặc Vân Thiên đồng tử phút chốc co rút lại, không dám tin nhìn Samantha, “Mẫu thân, ngài cư nhiên lại đáp ứng đề Vân Hạo đi tham gia loại thí nghiệm nguy hiểm này?! Vì cái gì không thương lượng với con!” Mặc kệ có phải có liên hệ với sự kiện hẳn nghĩ đến hay không, hẳn không tin bằng sự thông minh của Samantha, lại không nghe ra cái này căn bản là thí nghiệm nguy hiểm!

Nhìn Mặc Vân Thiên nghiêm nhiên một biểu tình chỉ trích, Samantha có chút phẫn nộ, “Con cùng phụ thân con đều giống nhau! Luôn nghĩ lựa chọn của ta là sai, ta làm như vậy còn không phải là vì con? Mất đi sự ủng hộ của Hạo Nhiên, con cho là con ở quân bộ còn có thể ngừng đầu sao? Chúng ta hiện tại chỉ có thể dựa vào duy nhất cũng chỉ có cậu của con, ta là em gái hẳn thương yêu nhất, hẳn như thế nào có thể hại chúng ta?”

Samantha cao ngạo bụng hồng trà trên bàn lên, nhấp hai cái, giảm bớt vì bị con trai chỉ trích mà có chút thất thố xấu hổ, cho dù là dưới con thịnh nộ, giáo dưỡng từ nhỏ cũng khiến cử chỉ của bà thoát nhìn vẫn đoan trang, tao nhã như cũ, “Huynh trưởng nói kế hoạch này đã nghiên cứu rất nhiều năm, gần đây mới có thành quả rõ ràng, mà võ giả phù hợp điều kiện này, chỉ có thể là dị năng mộc thuộc tính hiếm thấy, có thể trở thành cường hóa võ giả, người khác đều là tranh nhau cơ hội này, chỉ cần Vân Hạo có thể trở thành cao cấp cường hóa võ giả, có nó duy trì cùng cậu con trợ giúp, đừng nói là sĩ quan cấp tá, cho dù là thiếu tướng, bằng tài ba của con cũng không phải là không có khả năng.”

Samantha dừng một chút, ánh mắt không có tiêu cự nhìn về phía ngoài cửa sổ, “Năm đó ta vì tình yêu buồn cười, từ bỏ thân phận cùng gia tộc, trở thành trò cười trong gia tộc, nhưng ta có được cái gì? Sự bất trung của chồng cùng sự chán ghét mà vứt bỏ, ta hiện tại chỉ có các con, chỉ cần các con có thể đứng đầu, ta xem còn có ai dám chế cười chúng ta.” Trong đôi mắt xanh biển xinh đẹp hiện lên một tia không cam lòng cùng ngoan lệ, nàng muốn đem những thứ mất đi tất cả đều tìm trở về, không có chồng, bà còn có con trai, những đứa con vĩ đại là đủ!

Nhìn mẫu thân so với sau khi phụ thân mới vừa qua đời, tâm lý còn muốn không bình thường hơn, ánh mắt màu băng lam tối sầm, Mặc Vân Thiên căn xác nhận một chuyện cuối cùng, “Mẫu thân, sau khi phụ thân qua đời, mẹ con Sophie L’Oreal mất tích, có phải là do người làm hay không?” Tuy rằng trước kia hẳn cũng không thừa nhận đứa em trai là Mặc Vân Hi này, thậm chí đối với mẹ con bọn họ cũng rất chán ghét, nhưng chỉ là khinh thường, cũng không nghĩ muốn rat ay loại bỏ.

“Đừng nhắc đến cái tên khiến người ta ghê tởm đó với ta!” Samantha như bị cái gì kích thích, “Là ta làm thì thế nào, người cùng phụ thân của người đều giống nhau! Bị mẹ con bọn họ mê hoặc, hậu viện dưới nền đất, người không phải đã sớm biết? Cư nhiên còn giúp phụ thân người gạt ta! Chẳng lẽ người thực sự động tâm với đã chúng kia? Ta sẽ không cho người có cơ hội phạm phải sai lầm giống như phụ thân người!”

“Nói kia là sau khi phụ thân mất, con trong lúc vô ý phát hiện, Sophie L’Oreal đã chết, oán hận của ngài sẽ đi theo bà ấy, phụ thân và bà ấy cũng đã chết.” Mặc Vân Thiên đứng dậy, mặt không chút thay đổi nhìn Samantha đã có chút triệu chứng của bệnh tâm thần, “Hon nữa không cần chú ý tới Mặc Vân Hi nữa, chuyện này sẽ khiến Mặc gia gặp phải phiền toái, còn có Vân Hạo, con sẽ không để người dẫn nó đi nữa.” Nói xong liền kéo Mặc Vân Hạo về mặt nghi hoặc nhìn hẳn, ra khỏi phòng khách.

Mặc Vân Thiên cắn chặt hàm răng, nắm tay Mặc Vân Hạo cũng không dùng dùng nhiều lực đạo, thế nhưng thật là bà ấy làm, mặc dù không rõ tình huống ngay lúc đó lắm, bất quá may mắn Vân Hi không có việc gì, hẳn hiện tại thật sự đã bắt đầu có chút lý giải điều phụ thân viết trong nhật ký, “Samantha đối với ông là yêu điên cuồng, chỉ biết tạo thành thương tổn cho mọi người, mà thời gian sống cùng Sophie, cũng là vui vẻ đơn thuần.”

Tề ~, một trận đau nhức làm cho Mặc Vân Thiên nhanh chóng rút lại tay đang kéo tay Mặc Vân Hạo, mà Mặc Vân Hạo chính là tò mò nhìn hấn, cậu vừa mới nghĩ rằng anh hai nắm tay cậu là muốn so khí lực với cậu, như thế nào mới hơi hơi dùng lực anh hai lại không muốn chơi với cậu nữa? ”Anh, đau lắm hả? Em lần sau sẽ nhẹ nhàng, đừng không để ý tới em.”

“Không có việc gì, em chỉ cần nghe lời anh, anh sẽ không không để ý tới em, biết không?” Mặc Vân Thiên có chút đau lòng nhìn Mặc Vân Hạo, “Về sau anh không cho em công kích, em liền không được phép ra tay với bất luận kẻ nào, nhớ kỹ chưa?” Sức mạnh của Vân Hạo rất quý dị, này nếu là người bình thường, vừa rồi nó nhẹ nhàng sờ, xương cốt đều đã gãy rụng, trong mấy tháng gần gần này, Vân Hạo rốt cuộc đã trải qua chuyện gì?

Mặc Vân Hạo ngoan ngoãn gật gật đầu, cậu thích anh hai nhất, tuy rằng rất nhiều chuyện, rất nhiều trí nhớ đều thập phần hỗn loạn, nhưng vô luận trí nhớ ra sao, cậu đều thích anh trai nhất.

Khi Mặc Vân Hi tỉnh lại, trời đã chuyển sang chiều, kỳ thật cậu là bị đói tỉnh, nếu không phỏng chừng còn có thể ngủ thêm một chút. Ôm bụng đang kêu réo, Mặc Vân Hi ngồi dậy, nhũn mày đánh giá gian phòng ngủ xa lạ này, màu sắc thuần trắng, trừ bỏ giường cùng tủ đơn giản, không có bài trí dư thừa nào, càng giống như là phòng bệnh?

“Vân Hi, em tỉnh?” Lãng Phong bụng com trưa tới, đây là phòng bếp nhỏ của Herman cố ý làm vì Vân Hi, “Đói bụng đi, trước ăn một chút.”

Nhìn thấy Lãng Phong vào cửa, trái tim đang treo cao của Mặc Vân Hi cuối cùng buông xuống, “Phong, đây là đâu? Em như thế nào lại ngủ?” Cậu nhớ rõ bản thân vốn đang là dựa vào trong lòng ngực Lãng Phong tiến vào biến ý thức nói chuyện phiếm với khoai tây nhỏ, như thế nào lại ngủ mất, hơn nữa không phải hẳn là nên ở nhà của Lãng Phong sao?

Sờ sờ đỉnh đầu mềm mại của Mặc Vân Hi, Lãng Phong cúi người hôn lên trán cậu, “Đây là sở nghiên cứu của Herman đại sư, chúng ta tạm thời ở nơi này, sẽ rất an toàn.” Lãng Phong khẽ cười một tiếng, “Bất quá xem bộ dáng hưng phấn của đại sư, đã đến nhìn em rất nhiều lần, phỏng chừng về sau em sẽ bẽ bộn nhiều việc.”

“Ngô, sư phụ?” Mặc Vân Hi đang uống nùng thang ngẩng đầu lên, “Em đây phải nhanh ăn xong chút, rồi đi qua thăm sư phụ, ông ấy nhất định lo lắng lắm.” Nhớ thông cáo tới Herman phát ra, Mặc Vân Hi đã cảm thấy rất cảm động.

Lấp đầy bụng, Mặc Vân Hi thay y phục được sư sơ cấp Blaine chuẩn bị cho cậu, liền cùng Lãng Phong đi đến phòng thí nghiệm của Herman, ông lão này, từ sau khi biết Vân Hi không có việc gì, liền lập tức chui vào phòng thí nghiệm nhiều ngày chưa đi đến, tuyên bố bãi công hoàn toàn chấm dứt.

“Sư phụ! Vân Hi rất nhớ người!” Vào phòng thí nghiệm, Mặc Vân Hi liền bỏ nhào tới ôm cánh tay Herman làm nũng, chiều này đối phó với người già là tốt nhất.

“Ấn? Là Vân Hi a, tốt hơn nhiều chưa? Mau để ta nhìn xem!” Herman vội buông biểu đồ năng lượng đang nghiên cứu trong tay, đem Mặc Vân Hi lật qua lật lại nhìn vài vòng, “Ấn, còn giống như béo hơn!”

Mặc Vân Hi xấu hổ hắc hắc cười sờ sờ cái bụng, kỳ thật Mặc Vân Thiên chuẩn bị thức ăn còn rất phù hợp khẩu vị của cậu, lại không có chỗ vận động, cũng không có thể đi vào không gian trồng trọt, suốt ngày sống như heo, đương nhiên béo.

“Đại sư, Vân Hi, tôi còn có chút chuyện phải đi xử lý một chút.” Nhìn già trẻ hai người nói nói cười cười, Lãng Phong lên tiếng nói, “Vân Hi trước hết kính nhờ ngài.”

“Phong, anh muốn đi đâu?” Mặc Vân Hi khẽ cau mặt có chút lo lắng, mới vừa trải qua sự kiện bất cóc, hơn nữa bên ngoài còn có gia hỏa đáng sợ như vậy, Phong không phải là muốn đi tìm cậu ta đánh nhau đi?

Vuốt tóc Mặc Vân Hi, Lãng Phong ôn nhu nói, “Em yên tâm, anh chỉ là quay về bên gia một chuyến, chỉ cần sự tình thuận lợi, về sau có thể luôn luôn ở bên cạnh em.” Từ một khắc Tề Vũ xuất hiện kia, từ một khắc anh biết có thể mất đi Vân Hi kia, đã hạ quyết tâm, nói với chính mình nếu lần này Vân Hi không có việc gì, anh cho dù buông tha hết thảy cũng sẽ không lại rời khỏi Vân Hi nữa, chỉ có chính anh bảo hộ Vân Hi mới có thể yên tâm.

Nhìn Lãng Phong khó có được biểu tình ôn nhu, Herman tán thưởng gật đầu, chợt nhớ đến lúc trước Lãng Phong nói chuyện với ông, nếu thẳng thắn này thật sự có thể vì Vân Hi làm được đến mức kia, vậy Herman cũng không ngại kéo cậu ta một phen, chỉ cần cậu ta có đầy đủ thực lực.

Ngày đầu đông, còn chưa tới năm giờ chiều, cũng đã bắt đầu mờ tối, tựa như sắc mặt người đàn ông đang ngồi ngay ngắn trong thư phòng Lãng gia đại trạch giờ phút này.

Nam nhân tóc đen được chải chuốt cẩn thận, chòm râu cắt tỉa ngay ngắn, tuy rằng đã quá trung niên, nhưng có một loại hương vị nam nhân thành thực tao nhã cùng ôn trọng khác, y chính là người đứng đầu Lãng thị gia tộc hiện nay, cha Lãng Phong Lãng Hoàn. Nhưng lúc này từ trên mặt tuần mỹ của y chỉ có thể nhìn ra phần nộ ẩn nhẫn, tầm mắt sắc bén nhìn chăm chăm trước Lãng Phong bàn giấy.

“Con có biết hành vi lần này của con sẽ tạo ảnh hưởng như thế nào đối với con không? Con từ khi nào lại trở nên không lý trí như vậy?” Lãng Hoàn trách cứ răn dạy, Lãng Phong là đứa con độc nhất của y, y đối với đích tử này ôm hy vọng rất lớn, nhưng là nếu nó không đủ xuất sắc, vị trí đương gia Lãng gia sẽ không truyền cho nó.

“Thực xin lỗi, phụ thân, con vi phạm mệnh lệnh gia tộc, nguyện tiếp nhận xử phạt.” Lãng Phong cung kính đứng, ở trước mặt phụ thân, so với nói là phụ tử, cảm giác của anh càng giống như đối mặt với cấp trên.

“Trùng phạt là chắc chắn, bất quá hiện tại có một việc trọng yếu hơn.” Con của mình, nhiều hay ít thì vẫn muốn giúp một phen, Lăng Hoàn từ không gian lấy ra một tập tài liệu để lên trên bàn, “Đây là thiên kim của Tannerd thượng tá, cũng là vị hôn thê của con, có Tannerd thượng tá ủng hộ, đối với con mà nói sẽ vô cùng có ích. Tuy rằng lần này con làm trái mệnh lệnh gia tộc, nhưng mang thi thể Lăng Sâm về từ độc vương hạt cốc, hơn nữa thành tích săn bắn cũng rất tốt, tin tưởng vẫn có cơ hội.”

Hơn nữa không biết vì sao, lần này thế nhưng lại là Tannerd thượng tá chủ động hướng Lăng gia kỳ hảo, có ý thông gia, chuyện này đối với Lăng gia mà nói là không thể nào tốt hơn. Bởi vì bốn gia tộc lớn ở toàn bộ liên bang kinh tế cùng lực lượng vũ trang đều thập phần không lờ, hơn nữa rắc rối khó gỡ, thậm chí còn có chút ảnh hưởng đến quyết sách chính trị đế quốc, cho nên từ góc độ hoàng thất đế quốc mà lo lắng, không cho phép người của bốn gia tộc lớn tiến vào quân bộ, mà quan hệ thông gia là thủ đoạn trọng yếu nhất để bốn gia tộc lớn lôi kéo lực lượng quân bộ.

Nhưng bình thường quan quân cấp cao của quân bộ đều tự cho mình là cao quý, khinh thường ích lợi cùng kết thân với các thế lực gia tộc, quân bộ đế quốc kết cấu phức tạp, so sánh ra thì kết thành liên minh chính trị với hoàng thất, quý tộc thì càng tốt hơn. Nhưng lần này cũng là người ta chủ động tìm tới cửa, hơn nữa còn chỉ đích danh tấn thưởng Lăng Phong trong phần đông con nối dòng của Lăng gia, có thể nói suy xét trên mọi phương diện ích lợi, cuộc hôn nhân này đã bị cao tầng gia tộc đánh ước, hơn nữa từ thời điểm bắt đầu đánh ước, Lăng Phong cơ hồ đã ngồi vững vàng trên ghế gia chủ.

Lăng Phong khế củi đầu, tư liệu trên bàn ngay cả liếc cũng không liếc mắt một cái, “Phụ thân, con không thể đồng ý, con đã chọn được người làm bầu bạn.” Anh lần này trở về bốn gia, chính là muốn ngả bài với phụ thân.

Lăng Hoàn trợn trừng mắt, “Con có biết mình đang nói cái gì không?! Chỉ cần con đáp ứng, Lăng gia sau này sẽ là của con!”

“Lăng gia con có thể không cần, nhưng có người con nhất định phải bảo hộ.” Lăng Phong ngẩng đầu, không sợ nhìn về phía Lăng Hoàn, “Phụ thân, con nguyện ý buông tha thân phận người thừa kế của con, bầu bạn con chỉ nhận định một người.”

Lăng Hoàn nguy hiểm hé mắt, “Người là nói tên nô lệ kia? Chuyện về hắn ta cũng nghe nói, vốn tưởng rằng là một quân cờ người dùng để mê hoặc Lăng Sâm bọn họ, không nghĩ tới người thế nhưng lại động tình.” Ngón tay nặng nề mà gõ tài liệu trên bàn, “Người cho là người mất đi sự ủng hộ của Lăng gia, thì có thể bảo hộ hắn sao? Đừng nói phụ thân Mặc Hạo Nhiên đã chết, cho dù còn sống, cũng không có thể đánh đồng với Tannerd thượng tá! Đừng thấy ông ta chỉ là một thượng tá, nhưng ông ta phụ trách sự vụ liên quân của đế quốc và liên bang! Người hiểu không?!”

“Con biết, nhưng con yêu chính là Mặc Vân Hi, không liên quan đến những chuyện đó.” Lăng Phong thông dong nói.

“Nói vậy!” Lăng Hoàn một phen hất toan bộ những thứ trên bàn xuống đất, đã thật lâu không ai dám ngang nhiên làm trái lời hắn như vậy, “Việc này đã định rồi, nếu người không tiếp thụ, đừng nói thân phận người thừa kế, cho dù là tính mạng thì người cùng Mặc Vân Hi kia cũng khó bảo! Đối với người vô dụng với Lăng gia, ta sẽ không ra mặt che chở, cho dù người là con ta cũng giống nhau!”

Điểm ấy Lăng Phong đã sớm nghĩ tới, bình tĩnh nói, “Phụ thân, quan hệ thông gia đối với gia tộc đơn giản là muốn mượn sức quân đội, nhưng cùng với dựa vào người khác, còn không bằng dựa vào bản thân chúng ta, không phải sao?”

Lăng Hoàn không nói gì, nhưng đầu mi hơi nhú chứng tỏ đối với lời Lăng Phong nói hắn vẫn nghe vào.

“Phụ thân, nếu con có thể tiến vào quân bộ, có phải hay không cũng coi như là hữu dụng với Lăng gia?” Lăng Phong cúi người nhặt lên tư liệu rơi trên đất, chính tề đặt trên bàn Lăng Hoàn, “Chẳng lẽ phụ thân không tin thực lực của con?”

Lăng Hoàn nhìn Lăng Phong ung dung, thấy bộ dáng Lăng Phong cũng không như là đang nói giỡn, hơn nữa đứa con trai này của hắn xuất sắc thế nào hẳn so với bất cứ ai khác đều rõ ràng hơn, nhưng là, “Người cho là có thực lực là được sao? Hoàng thất đế quốc vẫn luôn giống như đề phòng cướp mả đề phòng chúng ta nhúng chàm quân bộ!”

“Nếu có Herman đại sư đề cử, chuyện này không phải không thể, hơn nữa...” Lăng Phong thật lòng nhìn về phía phụ thân, “Con đã lấy được tín nhiệm của một vị thành viên hoàng thất, chỉ cần phụ thân có thể đáp ứng bảo hộ con cùng Vân Hi, con nhất định có thể đứng vững trong quân bộ.”

“Thành viên hoàng thất?” Lăng Hoàn có chút ngoài ý muốn nhìn Lăng Phong, trong vòng luẩn quẩn này Lăng Phong lại có thể tiếp xúc với thành viên hoàng thất sao? Hơn nữa tuy rằng trước đó vài ngày thịnh truyền Herman đại sư thu tiểu đồ đệ gọi là Mặc Vân Hi, nhưng tính tình đại sư bọn họ đã lĩnh giáo qua, ba đệ tử của đại sư trước đó cũng không thể ở trên người đại sư có được ưu đãi gì, sẽ sùng ái Mặc Vân Hi đến mức này sao?

“Thực xin lỗi, phụ thân, cho dù là ngài, con cũng không có thể tiết lộ thân phận của vị kia, cho nên mong ngài tin tưởng con.” Lăng Phong lúc trước đã nói với Herman cùng Blaine, chỉ cần anh có thể buông tha cho thân phận người thừa kế, thuyết phục phụ thân tiến vào quân bộ, Lăng gia sẽ thấy không có cách nào để giữ bọn họ, hơn nữa mục đích của anh cũng chỉ có một cái, chính là bảo hộ Vân Hi.

Lăng Hoàn đơn giản suy nghĩ một chút, gật gật đầu, “Nếu thật sự là như vậy, có thể được Herman đại sư trợ giúp cùng với sự ủng hộ của hoàng thất, hơn nữa dựa vào tài năng của con mà có thể đứng vững ở quân bộ, Lăng gia tự nhiên sẽ trở thành hậu thuẫn của con, về phần hôn ước... Là chuyện hội nghị gia tộc đã định ra, chúng ta sẽ thương nghị lại để chọn người.”

“Kia phụ thân, con cáo từ trước, mấy ngày nay con sẽ cùng Vân Hi ở trong sở nghiên cứu của Herman tại quân bộ.” Lăng Phong cung kính nghiêng người ra khỏi thư phòng của Lăng Hoàn, Lăng Hoàn chính là thật sâu nhìn anh một cái, khoát tay áo.

Sự tình đến lúc này, hết thảy đều giống như Lăng Phong nghĩ, chỉ cần buông tha quyền kế thừa, cũng thành công đứng vững trong quân bộ, Lăng gia sẽ không có lý do gì để khó xử Vân Hi, thậm chí còn có thể đem hết toàn lực bảo hộ bọn họ thâm nhập quân bộ, mà người thừa kế vị trí đương gia Lăng gia, nếu anh không đoán sai, hẳn chính là Lăng Tiêu, vì lợi ích của gia tộc, tên kia cũng sẽ không động bọn họ.

Chương 67

Trong một gian phòng ngủ lầu hai không ngừng truyền đến tiếng đồ vật vỡ vụn cùng tiếng con gái khóc nháo, thượng tá Tannerd đau đầu ngồi bên trong phòng khách trách móc thượng tá phu nhân ngồi bên cạnh trên ghế sofa, “Nhìn đi, đều là do bà nuông chiều ra một đứa con gái ngoan, là người sắp đính hôn, nào có một chút bộ dáng thực nữ!”

Thượng tá phu nhân không thèm để ý chút nào uống cà phê, “Cũng không phải con gái của một mình tôi.” Ánh mắt hướng lên phòng ngủ lầu hai, “Để nó phá đi, làm ồn ào thì tốt rồi, ai bảo ông lúc trước đáp ứng nó.”

“Tôi lúc ấy đáp ứng nó còn không phải bởi vì thấy tiềm chất của thằng nhóc Lãng gia kia quả thật không tồi, hơn nữa sau khi thăm dò hẳn là sẽ yên ổn ngồi vào vị trí gia chủ Lãng gia, dù sao cũng đều là phải lập gia đình, thế lực của Lãng gia mấy năm nay càng lúc càng lớn, gia chủ phu nhân tổng sẽ không phải chịu khổ!” Tannerd xê dịch vị trí, tới gần phu nhân hơn một chút, hạ giọng nói, “Ai biết nửa đường lại chạy ra tiêu đồ đệ của Herman đại sư, đừng nói là Lãng gia, cho dù là tôi, nếu Herman đại sư ra mặt đề độ đệ của ông ấy kết thân với chúng ta, tôi sẽ lập tức đáp ứng, đây chính là người đến hoàng gia cũng phải nể trọng!”

Ngay vừa rồi, Tannerd nhận được kế hoạch đính hôn đến từ Lãng gia, ngày và vãn vãn đều dựa theo yêu cầu mà Tannerd đưa ra để chuẩn bị, nhưng chủ rể lại đổi người, từ Lãng Phong lúc ban đầu thương nghị đổi thành trưởng tử Lãng Tiêu của Lãng gia. Chuyện này tuy rằng ngoài dự kiến của Tannerd, nhưng Lãng gia cũng đưa ra giải thích hợp lý, hơn nữa chỉ ra nhiệm vụ gia chủ Lãng gia chính là Lãng Tiêu, đó cũng là nguyên nhân để Tannerd lúc trước nhắm vào Lãng Phong nhưng lại không phải là chủ yếu, bởi vì nếu Lãng Phong không làm gia chủ, đám hôn lễ liền mất đi ý nghĩa.

Trong hội nghị gia tộc Lãng gia, đối với chuyện Lãng Phong nguyện ý tự nguyện từ bỏ quyền kế thừa, đồng thời tiến vào quân bộ, thậm chí có thể cùng Herman đại sư xây dựng tình cảm, đại bộ phận mọi người là vui vẻ trước chuyện này, chẳng những quân bộ có người của mình, còn có thể có cơ hội có được càng nhiều tin tức từ thượng tầng đế quốc, còn có thể cùng luyện đan đại sư cấp 9 đặt quan hệ, đối với Lãng gia mà nói đều là chuyện lớn tốt đẹp.

Lãng Phong vừa về tới quân bộ, liền cùng Herman, Blaine tiến hành hơn hai giờ trường đàm, đối với quyết định của Lãng Phong, Herman cùng Blaine đều thập phần thưởng thức cùng đồng ý, bọn họ so với bất luận kẻ nào đều hiểu rõ thiên phú của Văn Hi, có một người bạn đời tin cậy có thể thời thời khắc khắc bảo vệ cậu ấy là điều cực kỳ cần thiết, làm sự phụ cùng sư huynh, bọn họ cũng rất nguyện ý giúp đỡ Lãng Phong một phen.

Lãng Phong mới vừa vào phòng ngủ, đã bị Mặc Văn Hi từ phía sau ôm lấy, Mặc Văn Hi hiện tại thân thể nhẹ nhàng, dễ dàng bám víu trên người Lãng Phong, nhéo lỗ tai Lãng Phong hỏi, “Nói, anh cùng sư phụ bọn họ nói cái gì? Vì cái gì không cho em nghe?” Đã nửa tháng không gặp mặt, Mặc Văn Hi vô cùng muốn anh, ai biết vừa tỉnh lại anh đã rời khỏi, đi một cái là đi qua trưa, vừa trở về lại cùng sư phụ sư huynh mật đàm, còn bắt cậu cho oanh một cái đuôi ra ngoài, thật sự là rất quá đáng!

Lãng Phong sùng nịch công Mặc Văn Hi đi hai vòng trong phòng, còn nhân cơ hội nhéo hai cái mông chiếm tiện nghi, “Văn Hi, em nói về sau anh luôn ở bên cạnh em được chứ?”

“Đương nhiên là được rồi!” Mặc Văn Hi lập tức nghiêng đầu nghĩ nghĩ, “Bất quá anh không phải vội, còn chuyện làm ăn, hơn nữa về sau nếu kế thừa gia tộc, thì càng không có thời gian.” Tuy rằng không tình nguyện, nhưng cậu không muốn kéo chân sau Lãng Phong, nam nhân lấy sự nghiệp làm trọng không có gì là không đúng.

“Anh hôm nay ngã bài với phụ thân, từ bỏ quyền kế thừa, về sau đều sẽ ở bên cạnh em.” Lãng Phong nói rất tùy ý, tựa như đang nói hôm nay cơm chiều ăn gì, Mặc Văn Hi nghe mà sửng sốt, giả dụ xoay người từ trên lưng Lãng Phong nhảy xuống.

“Vì cái gì?” Mắt hạnh màu đỏ tràn đầy kinh ngạc cùng khó hiểu, “Anh không phải nói nếu mất đi quyền kế thừa sẽ rất nguy hiểm sao? Hơn nữa anh cố gắng lâu như vậy! Có phải hay không bởi vì chuyện này mà trở về trước thời hạn...”

Bộ dáng Mặc Văn Hi sốt ruột ở trong mắt Lãng Phong thật sự là đáng yêu cực kỳ, khiến anh nhìn không được một phen ôm lấy Mặc Văn Hi hôn lên cái mũi nhỏ nhắn đang ửng đỏ, thẳng đến khi Mặc Văn Hi sắp tắt thở, thân thể cũng nhuyễn xuống, mới không muốn mà buông ra, “Văn Hi em yên tâm, Lãng Sâm đã chết, Herman đại sư đáp ứng đề cử anh vào quân bộ, phụ thân đã muốn đồng ý cho chúng ta ở cùng một chỗ, Lãng gia không còn người muốn hại em, hơn nữa về sau anh đều ở bên cạnh em bảo vệ em, có được không?” Ánh mắt trầm tĩnh thâm tình nhìn Mặc Văn Hi, anh lần đầu tiên rõ ràng biết mình rất muốn cái gì.

Mặc Văn Hi cố gắng lý giải lời Lãng Phong nói, chuyện này quá đột nhiên, ngay tại nửa tháng trước, Lãng Phong còn cố gắng trừ bị để làm sao có thể thượng vị trong gia tộc như vậy, mà hiện tại lại nói muốn từ bỏ quyền kế thừa? Chẳng lẽ đều là vì cậu?

Lãng Phong trong lúc Mặc Văn Hi ngốc lăng đã thuận thế đẩy cậu đổ lên trên giường, cũng bắt đầu cởi bỏ nút áo cậu, khi Mặc Văn Hi kịp phản ứng, đã bị lột sạch trơn, “Phong? Chúng ta đang nói chuyện trọng yếu, a...” Lãng Phong biết rõ mỗi một điểm mẫn cảm trên người Mặc Văn Hi, muốn khơi mào dục vọng của cậu, không có một chút hệ số khó khăn nào.

Nụ hôn ôn nhu nhỏ vun như mưa hạ xuống, “Văn Hi, muốn nhìn bộ dáng anh mặc quân trang không?” Lãng Phong thanh âm trầm thấp mà ái muội, lộ ra

hấp dẫn nồng đậm.

“Ngô, muốn ~” cơ hồ không kịp tự hỏi, Mặc Văn Hi theo bản năng thốt ra, Lăng Phong mặc quân trang vào hăn là rất tuần tú...

“Văn Hi, làm bạn đời của anh được không?” Lăng Phong tiếp tục hấp dẫn, miệng lưỡi thuần thực cùng ngón tay linh hoạt cơ hồ đã làm cho Mặc Văn Hi mất đi năng lực tự hỏi, như rơi vào đám mây vậy.

“Ân, được, a ~” Mặc Văn Hi lúc này đã đem đám thường thức liên bang thiếu đến đáng thương đều ném lên chín tầng mây, ở liên bang, nếu như là bạn đời đồng tính, bên cầu hôn là lấy, bên còn lại tiếp nhận cầu hôn là gả...

Vài ngày sau, lệnh điều động Lăng Phong đã gửi đến, tuy rằng chỉ là một thiếu úy nhỏ, nhưng lấy tuổi của anh mà nói đã xem như là trường hợp đặc biệt, hơn nữa làm người ta giật mình chính là, lần này thái độ của hoàng gia cũng tương đối rộng lượng, cũng không có bởi vì xuất thân từ bốn gia tộc lớn mà ngang ngược can thiệp, điều này làm cho một số người chắc chắn có quan hệ với việc Lăng Phong bám váy đồ đệ của Herman đại sư.

Mà Herman đại sư lần đầu tiên trong vòng 12 tháng lần thứ hai mời phóng viên tham gia họp báo, chính thức tuyên bố nhận Mặc Văn Hi làm đồ đệ, đó cũng là lần đầu tiên đại sư chính thức thu đồ đệ như vậy, nhất thời khiến cho các giới xôn xao, đều đoán Mặc Văn Hi sẽ trở thành đồ đệ tử bề môn duy nhất của Herman đại sư.

“Phong, anh xem y phục của em có vừa người không? Tay áo có phải quá dài hay không?” Mặc Văn Hi còn chưa từng trải qua trường hợp nào lớn như vậy, đứng trước phóng viên cực kỳ khấn trương, cậu vốn không đồng ý cao điệu như vậy, kết quả trực tiếp bị ba phiếu phủ quyết, nguyên nhân là như vậy sẽ bảo vệ cậu tốt hơn.

“Ân, rất tốt, cực kỳ tốt!” Lăng Phong cười nhìn Mặc Văn Hi đồng tay đồng chân cứng ngắc diễn luyện trước gương, “Văn Hi, em không cần khăn trương, có đại sư ở đó, đều giao cho đại sư là được.”

Mặc Văn Hi cầm một cây bút dài nhỏ, ngậm trong miệng, hướng về phía gương luyện tập mỉm cười hoàn mỹ, “Em nhớ rõ mấy vị tiểu thư luyện tập lễ nghi như thế nào.” Ngậm cán bút, vừa nói nói nước miếng liền không tự giác chảy xuống.

Một màn này vừa lúc bị Blaine mới vừa vào cửa nhìn thấy, rất không hình tượng cười đến ngửa tới ngửa lui, “Ha ha, tiểu sư đệ của tôi, có cần sư huynh đưa cậu cái khẩu trang không?”

“Blaine, em lại bắt nạt người ta sao?” Ôn hòa thanh âm vang lên, một nam nhân tuổi trẻ có mái tóc vàng màu râm nắng, diện mạo hỗn huyết đi đến, nhìn thấy Mặc Văn Hi khẽ mỉm cười, “Em chính là sư đệ Văn Hi đi, anh là Hubert, nhị đồ đệ tử của Herman đại sư, lần đầu gặp mặt, chúc mừng em.”

Nam nhân làm cho người ta có cảm giác ôn hòa có lẽ, từ không gian lấy ra hai hộp lễ vật đóng gói tinh xảo, “Đây là lễ vật anh cùng đại sư huynh chúc mừng tiểu sư đệ, anh ấy bởi vì đang ở tiến hành một hạng mục nghiên cứu rất trọng yếu, cho nên không thể tự mình đến, nhờ anh đưa cho sư đệ.”

Mặc Văn Hi mỉm cười nói lời cảm ơn, tiếp nhận lễ vật, tuy rằng cách hộp, nhưng vẫn có thể cảm giác được năng lượng sinh động dao động, là dược liệu cao cấp? Mặc Văn Hi thật cẩn thận mở hộp ra, bên trong có một gốc cây cỏ nhỏ toàn thân trong suốt tuyết trắng, giống như là điều khắc từ thủy tinh tinh xảo đến bất khả tư nghị.

“Đây là thạch tinh thảo cấp 8 anh tìm được ở khu tuyết sơn Kui Quebec lạnh vô cùng, là tài nguyên liệu chủ chốt trong việc làm thuốc dẫn tái sinh để luyện chế dược đan cấp 8.” Hubert thanh âm trầm thấp mà ôn nhu, thập phần kiên nhẫn giảng giải cho Mặc Văn Hi, “Loại thạch tinh thảo này là dược liệu cao cấp hiệu quả mãnh liệt khó có được, nếu như là võ giả dị năng thuộc tính thủy sử dụng, hiệu quả có thể đề cao 3-5%, nếu em sau này có thể luyện chế thành công xích đan cấp 8, cái này có ý nghĩa rất quan trọng.” Nói xong vỗ vỗ bả vai Mặc Văn Hi cổ vũ.

Mặc Văn Hi nghe vậy ánh mắt nháy mắt sáng lên, đề cao 3-5%?! Kia nếu xích đan 95%, dị năng võ giả thuộc tính tương đồng ăn vào, chẳng phải là tiếp cận 100%? “Sư huynh, có... dược liệu chủ tài thuộc tính lôi có thể làm dược đan trên cấp 7 không?” Cậu lập tức nghĩ tới Lăng Phong, trải qua nửa tháng thủ triều lịch lãm, hiện tại Lăng Phong cơ hồ là đã đến cấp 6 cao cấp, phỏng chừng trước hoặc sau khai giảng học kỳ mới sẽ có hi vọng đột phá cấp 7, cậu phi thường thích nhị sư huynh thoát nhìn ổn trọng thần thiết này, một chút cũng không giống Blaine, cho nên thực tự nhiên hỏi ra miệng.

Hubert nghiêm túc suy nghĩ, “Dị năng thuộc tính lôi vốn thập phần thừa thớt, thực vật dược liệu thuộc tính này lại không nhiều lắm, bất quá anh thời trẻ có nghe qua, ở Habton đế quốc sơn mạch Pansy có một loại lôi tinh thập phần hiếm thấy, là chủng khoáng vật chất, có thể làm thuốc dẫn cho dược đan cấp 8 thậm chí cấp 9.” Hubert nhẹ nhàng cười, “Bất quá nơi đó rất nguy hiểm, loại lôi tinh này lại phi thường khó tìm, cho nên không có luyện đan sư nào chịu đi. Nhưng Habton đế quốc vẫn là nơi rất đẹp, nơi đó 80% diện tích chìm trong nước, thành thị cũng là xây dựng trên nước, được xưng là thủy chi quốc.”

Lăng Phong cười nhìn Mặc Văn Hi có chút giống người điên, tựa hồ hiện tại một chút cũng không khăn trương, bắt đầu đi lác đầu.

“Như vậy thật sự được không?” Blaine lưỡi biếng tựa vào bên cạnh ghế sofa Lăng Phong ngồi, “Sư huynh cùng Văn Hi ở chung không tồi.”

“Ân, hăn nhìn qua là một người không tồi.” Lăng Phong bình luận đúng trọng tâm.

Blaine từ chối cho ý kiến gặt đầu, cười nói, “Kia đương nhiên, đồ đệ của sư phụ mà, đều phi thường vĩ đại.” Đôi mắt màu xanh lam cười tìm tìm nhìn chăm chú hướng Mặc Văn Hi bọn họ, “Hubert sư huynh tuổi trẻ, ổn trọng, có tài hoa, hơn nữa đối xử với mọi người rất ôn hòa, hài hước, không hút thuốc lá, không say rượu, không khó ăn.”

Lăng Phong nhú mày nhìn Blaine, y rốt cuộc định nói cái gì?

Blaine đuôi lông mày nhướn lên một chút, có khác thâm ý địa cười, “Quan trọng nhất, sư huynh thích nhất là... các cậu bé xinh đẹp.”

“Khụ! Vân Hi, thời gian họp báo sắp đến, chúng ta nên đi ra ngoài, đừng để đại sư sốt ruột chờ.” Lăng Phong lưu loát tự nhiên mà kéo Mặc Vân Hi đến trước người, “Hubert tiên sinh, ngại quá, lần sau có cơ hội hoan nghênh đến nhà chúng tôi chơi, hôm nay trước hết xin lỗi không tiếp được.”

Hubert lễ phép tránh đường cho Lăng Phong bọn họ, nhìn theo bọn họ ra khỏi cửa, trầm ổn quay đầu lại nhìn về phía Blaine đang cười đến nện sofa, “Chơi vui lắm sao? Phi báng anh chính là lạc thú nhân sinh của em?” Đối với hắn thực là không có biện pháp, thường xuyên đem sở thích nhỏ này của hắn rêu rao khắp nơi, khiến cho các cậu bé xinh đẹp nơi khác đều trốn tránh hắn, cho nên mới rời khỏi sư phụ, nơi nơi du lịch học tập.

“Ai bảo anh lúc trước có ý đồ dụ dỗ cậu bé thiên chân vô tà của tôi?” Blaine nghịch một lọn tóc dài màu vàng, đôi mắt màu xanh lam quảng cho Hubert một ánh mắt u oán, “Sư huynh đối với người khác tốt như vậy, tôi rất khó chấp nhận.” Kỳ thật trong lòng Blaine đã sớm cười đến rút gân, đám đùa giỡn người của y, tuyệt đối sẽ hồi hận cả đời.

Hubert nhận mệnh thở dài, lúc trước bị Blaine bề ngoài ôn hòa ngọt ngào lừa gạt, quả thực là đầu góc chặn tê thủ thái, có thể nói là một lần sảy chân để hận nghìn đời a.

“Vân Hi! Thăng nhóc cậu thế nhưng lại gạt tở!” Mặc Vân Hi bọn họ ở trên hành lang đụng phải Harvey cùng Mark đi đến chúc mừng, tiểu mập mập một cái tát chụp lên bả vai Mặc Vân Hi, đương nhiên là có Lăng Phong ở bên cạnh cậu ta cũng không dám dùng lực, “Cậu cũng quá không coi trọng anh em, chuyện lớn như vậy thế nhưng không nói trước cho chúng tở!”

“Chính là a Mặc Mặc, lúc nhận được thiệp mời của cậu chúng tở đều sợ ngây người, luyện đan đại sư cấp 9 a! Quả thực giống như nằm mơ vậy!” Mark cũng khoa trương sợ hãi than, “Tở nói với ba mẹ tở, tở muốn đi tham gia họp báo của Herman đại sư, bọn họ đều nghĩ tở điên rồi!” Bởi vì đang ở kì nghỉ đông, Mark là cô y tú trong nhà chạy tở.

“Chính là chính là! Ba tở còn nói có thể tìm cậu làm người phát ngôn cho được hán nhà tở không!” Harvey ba ba lại khoa trương, biết Harvey cư nhiên nhận được thiệp mời tham dự họp báo của Herman đại sư, cha cậu ta rất nhanh biết được, con của mình cư nhiên thành bạn bè kiêm đồng học của đồ đệ của Herman đại sư, đây là chuyện vinh quang cỡ nào a, ông càng thêm tin tưởng vững chắc phí tài trợ lúc trước không uổng phí chút nào!

“Tở? Đại diện?” Mặc Vân Hi cũng không hiểu ra sao, như thế nào? Cậu bây giờ là danh nhân rồi sao? Cư nhiên lại có thể làm người đại diện?!

“Hắc, cậu không đáp ứng cũng không có việc gì, tở nói với cậu, ba tở đem phòng thí nghiệm lúc trước tở dùng dán biển viết tên cậu đó!” Harvey cười đến ánh mắt đều mỉa thành phùng, “Về sau khi nào cậu vui thì đến xem, nếu có thể thì treo bảng tên, về sau lại luyện hai viên dược đan như vậy thì tốt rồi, hắc hắc.”

“Đừng đúng, Mặc Mặc, về sau cậu nếu có thể luyện ra đan, cũng đừng quên tở!” Mark một đầu lửa đỏ cũng chen vào, “Tở chính là đã sớm dự định, tở hiện tại mới chưa đến cấp năm, nhất định có thể ăn đan cậu luyện!”

“Được! Không thành vấn đề!” Mặc Vân Hi vỗ ngực cam đoan nói, hai người anh em này bình thường giúp cậu khá nhiều, chút việc nhỏ ấy cậu vẫn có thể đáp ứng, “Đi nhanh đi, các cậu chính là khách quý! Nhanh chạy đi chiếm chỗ ngồi, cẩn thận lát nữa vị trí tốt đều bị người ta chiếm mất!”

“Đừng đúng, đi mau! Tở muốn ngồi phía trước!” Harvey cùng Mark phụ họa, ôm lấy Mặc Vân Hi ồn ào đi về phía hội trường.

Lăng Phong bắt đầu đi lác đầu, khi nào thì ghé khách quý còn phải chiếm? Ba người này cùng chỉ số thông minh, khó trách dễ câu thông như vậy!

Họp báo đúng giờ bắt đầu, cơ hồ các nhà phân phối của liên bang đều đến đây, nơi nơi đều là máy chụp ảnh, hiện tại chụp ảnh đã bắt đầu phát động, đây là hiện trường trực tiếp đó!

Bất luận Mặc Vân Hi có còn khản trương đến nói không ra lời hay không, nhưng vừa đi đến đứng bên người Herman đại sư, ngoại hình tuyệt đối càng thêm phân biệt. Vốn, Mặc Vân Hi là môn đệ trang phục được sư mà Blaine chuẩn bị cho cậu, chỉ là ban lãnh đạo của học viện Saint Ovendo trải qua thương nghị, vì để Mặc Vân Hi mặc đồng phục của học viện, đặc biệt đặc biệt đề thăng Mặc Vân Hi lên ban A, đồng thời dùng băng tay in huy hiệu gần đây lực bảo thạch mà cậu luôn tha thiết ước mơ dụ dỗ Mặc Vân Hi.

Lúc này Mặc Vân Hi mặc một thân đồng phục khoa được học màu vàng nhạt sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, lực bảo thạch trên băng tay huy hiệu ở dưới đèn lờ lờ sáng lên, nụ cười hoàn mỹ tập luyện lâu ngày làm ngũ quan vốn đã tinh xảo tuấn mỹ càng thêm không chê vào đâu được, Mặc Vân Hi chỉ cần không nói lời nào, đây tuyệt đối là một vị công tử cao quý tuấn mỹ.

Lăng Phong ngồi ghé khách quý, nhìn Mặc Vân Hi đứng trên đài phá lệ chói mắt hôm nay, khóe môi hơi hơi gợi lên, loại cảm giác tự hào cùng kiêu ngạo này, so với việc bản thân đứng trên đỉnh cao còn cường liệt hơn. Tiểu mập mập sợ tới mức trộm xê dịch về phía Mark, Lăng lão đại vẫn nên là mặt than thì thuận mắt hơn.

Nhưng các phóng viên tựa hồ cũng không bởi vì Mặc Vân Hi có bề ngoài xuất chúng mà giảm bớt các vấn đề có độ sắc sảo cao, “Herman đại sư, xin hỏi điều gì ở Mặc Vân Hi đã đã động ngài, cậu ta thật sự tài hoa hơn người sao?”

Herman mặt mày hồng hào ha ha cười, “Vân Hi là một đứa bé đối với dược học phi thường có nhiệt huyết, chúng ta có thể nói là có chung sở thích, hơn nữa đồ đệ của ta, đương nhiên là tài hoa xuất chúng.”

Một nhà báo mặt sắc nhìn thấy băng tay của Mặc Vân Hi, đối lập với thông tin trên tài liệu, hỏi, “Đại sư, Mặc Vân Hi vốn là học viên ở ban D khoa

được học học viện Saint Owend, hơn nữa còn là bằng thánh sinh, hôm nay chúng tôi nhìn thấy bằng tay của Mặc Vân Hi, hẳn là A ban, đó cũng là ngài gọi ý sao? Có phải hay không có chút muốn làm cho đặc biệt?”

Blaine ngồi bên kia Herman đứng dậy tiếp nhận microphone, cười tủm tỉm nói, “Tôi là thầy của Vân Hi, tôi trả lời vấn đề này, Mặc Vân Hi đồng học mặc dù đang ở ban D, nhưng học tập chăm chỉ, luyện tập cũng vô cùng khắc khổ, thành tích bài chuyên ngành ở cả năm cấp vẫn luôn đứng đầu danh sách, cho nên học viện quyết định đặc biệt đưa em ấy lên ban A, tôi nghĩ sau khi khai giảng sẽ tiến hành cuộc thi phân ban luyện đan chuyên nghiệp, là có thể xác minh đầy đủ lời nói của tôi, hơn nữa mời nhớ kỹ giáo sư của em ấy là tôi, Blaine.” Blaine mỉm cười khuynh thân khom người chào, trang nhã lại khéo léo, làm cho người ta một chút cũng không cảm thấy y kiêu ngạo, phải a, giáo sư là thiên tài Blaine, có cái gì có thể nói đâu.

“Đại sư, tôi nghe nói Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong người thừa kế của Lăng thị gia tộc có quan hệ mật thiết, ngài có phải đã cùng Lăng thị gia tộc đạt thành một phân hiệp nghị nào đó hay không, cho nên mới có thể nhận Mặc Vân Hi làm đồ đệ?” Vị nhà báo kia như trước không thuận theo không buông tha, nhất quyết muốn đào ra scandal nào đó □.

Herman sắc mặt trầm xuống, “Mặc Vân Hi là đồ đệ của ta, ta thích thái độ cùng thiên tư của nó với được học, thằng nhóc Lăng Phong kia ta cũng rất thích, chuyện này cùng gia tộc của của cậu ta không có quan hệ gì.” Trùng liếc mắt nhìn tên nhà báo kia một cái, Herman thối rầu hỏi, “Người, là người của báo nào?”

Thấy đại sư một bộ gà mái bảo vệ con, tiểu phóng viên sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, hẳn không thể trêu vào luyện đan đại sư cấp 9, có nhạc đệm nhỏ này, vấn đề phía sau cơ hồ tất cả đều là theo hình thức cùng nịnh hót chúc mừng các loại.

Mặc kệ quá trình thế nào, Mặc Vân Hi đã thuận lợi trở thành đồ đệ từ Herman đại sư yêu thích nhất toàn liên bang đều biết, hơn nữa đại sư mình xác tỏ vẻ Vân Hi về sau nhất định sẽ trở thành luyện đan sư xuất sắc của đế quốc, cùng ông dốc sức vì đế quốc, điều này cũng đập tan suy nghĩ muốn lôi kéo nhiều người, ôm đuôi đương nhiên phải tìm một cái thô to nhất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68

“Phong, anh nói em mặc bộ lễ phục này có được không?” Mặc Vân Hi giờ hai bộ lễ phục tinh xảo hoa mỹ trong tay, biểu tình thập phần rối rắm, “Mau giúp em chọn một bộ, em sắp khẩn trương chết rồi.”

“Àn, anh cảm thấy hiện tại rất tốt.” Lăng Phong nhìn chằm chằm Mặc Vân Hi giờ lễ phục trên tay, trên người lại chỉ mặc một cái quần con màu trắng liếm liếm môi, “Lần này trở về, thể lực của em giống như trở nên cực kỳ tốt.”

Thể lực? Mặc Vân Hi nhớ tới chuyện trọng yếu còn chưa nói với Lăng Phong, đem lễ phục cẩn thận treo sang một bên, tự nhiên ngồi lên trên đùi Lăng Phong, thần bí hề hề từ trong không gian lấy ra một quả trái cây màu xanh có lẫn hồng nhạt, “Phong, em ăn quả này, giống như kinh mạch lập tức kiên cường dẻo dai lên rất nhiều, hơn nữa khi chạy trốn đặc biệt nhanh, anh có muốn thử một chút hay không?”

Lăng Phong nhìn trái cây xinh xắn trong lòng bàn tay Mặc Vân Hi, lắc lắc đầu, “Đây là quả anh lạc lần trước lấy được ở Văn Hương Sơn?”

“Àn, tuy rằng biết là không phải dược liệu, nhưng đối với thân thể tốt lắm, hơn nữa bên trong năng lượng rất sung túc, nhất định là thực vật cao cấp.” Mặc Vân Hi gật gật đầu, “Phong, anh ăn một quả thử xem, có lẽ đối với quá trình rèn luyện của anh sẽ có hữu dụng?”

Lăng Phong cười tiếp nhận trái cây ngửi ngửi, “Ăn như vậy rất đáng tiếc, chờ làm rõ ràng tác dụng của nó rồi ăn cũng không muộn, hơn nữa anh cảm thấy hiện tại thể chất của em xấp xỉ với võ giả bậc một, anh ăn phỏng chừng cũng không có tác dụng gì.” Dem trái cây thả lại vào lòng bàn tay Mặc Vân Hi, Lăng Phong đề sát vào hõm cổ cậu ngửi ngửi, ánh mắt tối sầm, “Cái này em trước cất kỹ, anh hiện tại, có càng muốn ăn gì đó.”

Mặc Vân Hi ngồi ở trên đùi Lăng Phong cũng ý thức được nguy hiểm, thứ đồ vật phía dưới hông đã có biến hóa, cuống quýt nhảy ra ngoài, “Uy, mau giúp em chọn bộ lễ phục, điển lễ đính hôn sắp bắt đầu rồi, hiện tại không phải thời điểm để anh đùa giỡn lưu manh!”

Lăng Phong thân hình nhoáng lên một cái, liền bắt được Mặc Vân Hi ý đồ chạy trốn, ôn nhu mà bá đạo mà đem cậu áp đảo trên giường, “Gấp cái gì, cũng không phải điển lễ đính hôn của chúng ta, muộn một chút cũng không có ai để ý.”

“Chính là, ngô...”

“Kháng nghị không có hiệu quả.”

Ở thời điểm Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi hai người triền miên ôn tồn, trong phòng nghỉ xa hoa một đôi chuẩn tân nhân cũng đang giương cung bạt kiếm.

Emily bắt mắt nhìn chuẩn vị hôn phu của nàng, một lát nữa sẽ chính thức cử hành nghi thức đính hôn, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy người nam nhân này, vô luận từ góc độ nào, nam nhân cứng rắn đầu gối này không thể nào so được với Lăng Phong. Nếu không phải bị hủy hôn ước rất mất mặt, nàng

thật không muốn đồng ý, cho dù miễn cưỡng đồng ý rồi, trong lòng nàng vẫn rất không thích.

“Uy, anh ngồi ngốc làm gì? Bày ra cái mặt người chết này cho ai xem!” Emily càng nhìn Lăng Tiêu càng không vừa mắt, diện mạo không có gì xuất chúng thì cũng thôi đi, ngay cả đồ nàng vui vẻ cũng không làm, phụ thân cùng nàng nói qua, nguyên nhân chính là vì để chiếm được sự ủng hộ của phụ thân, tên khốn này mới có thể ngồi vững vàng trên ghế gia chủ Lăng gia, cho nên anh ta không phải là mang ơn nàng mới đúng sao?

Lăng Tiêu nghiêng đầu mắt nhìn đồng hồ điện tử, thanh âm không chút dao động tình cảm nào, khiến hắn nói nghe giống như là người máy, “Tôi đang đợi thời gian, còn mười lăm phút.” Hắn đối vị hôn thê này không có cảm giác đặc biệt gì, chỉ cần người đối diện có trợ giúp cho ích lợi gia tộc, cưới ai với hắn mà nói đều giống nhau, Lăng Tiêu từ nhỏ nhận giáo dục chính là như vậy, cho nên Emily tùy hứng hắn cũng không thêm để ý.

Emily bị lời Lăng Tiêu nói làm tức giận đến nghiêng răng, đây là câu thứ hai từ lúc vào cửa người nam nhân này nói với nàng, còn câu đầu tiên thì lại giống như đánh giá thương phẩm mà sau khi đánh giá nàng thì nói hai chữ “Không sai”! gương mặt được trang điểm tinh tế cũng không thể che dấu sắc mặt giận dữ của nàng, “Anh, anh rốt cuộc có đang nghe tôi nói chuyện hay không, tôi muốn nói cho phụ thân, tôi muốn hủy bỏ hôn ước!” Cho dù là bị cười nhạo nàng cũng không muốn kết hôn với đồ ngốc này.

“Tôi khuyên cô tốt nhất không nên làm như vậy.” Lăng Tiêu lần đầu tiên thật lòng nhìn về phía Emily, Emily kinh ngạc nhìn nam nhân đầu gối này, lúc này thế nhưng lại mang đến cho nàng một loại cảm giác áp bách rất lớn, “Hiện tại giải trừ hôn ước, đối với ích lợi của hai bên gia tộc đều có tổn thất rất lớn, Lăng gia là muốn mượn dùng lực lượng của Tannerd thượng tá ở quân bộ, nhưng trên chính thể thì Lăng gia chiếm ưu thế tuyệt đối, nếu mang đến những ảnh hưởng tiêu cực cho gia tộc, ai cũng sẽ không sống khá giả.” Lăng Tiêu bình tĩnh phân tích, như là làm một phần báo cáo bình thường.

Nhưng những lời này nghe vào trong lỗ tai Emily, liền biến thành một sự uy hiếp, “Anh có ý gì?!”

Lăng Tiêu mặt không chút thay đổi đứng lên, ở trước gương to cẩn thận tỉ mỉ chỉnh trang lễ phục, “Ý của tôi rất đơn giản, cô nếu không thành thành thật thật làm nữ chủ nhân Lăng gia, thì sẽ thành địch nhân của Lăng gia.” Lăng Tiêu quay đầu lại nhìn về phía Emily, phi thường thân sĩ vươn một cánh tay, “Nghỉ thức nên bắt đầu rồi, chú ý duy trì tươi cười.”

Emily tuy rằng tùy hứng, nhưng còn chưa nghĩ đến tạo cho mình cùng phụ thân một địch nhân lớn như vậy, khẽ hừ một tiếng, không tình nguyện khoác cánh tay Lăng Tiêu vươn ra, cùng Lăng Tiêu, đi ra khỏi phòng nghỉ.

Khi phi xa màu đen của Lăng Phong vững vàng chạy vào đại trạch Lăng gia, họ đã đến muộn hơn thời gian cử hành điển lễ gần 40 phút, nghi thức đính hôn sớm đã kết thúc.

Bồi bàn cung kính tiến lên mở cửa xe, Mặc Vân Hi mặc lễ phục màu nguyệt sắc tinh xảo từ bên trong xe đi ra, mắt né tránh nhìn Lăng Phong thần thanh khí爽, “Đều tại anh, đây chính là lần đầu tiên em gặp người nhà anh!” Lăng gia hạ nhậm gia chủ đính hôn, Lăng Hoàn tự mình đến đưa thiệp mời cho Herman đại sư cùng Mặc Vân Hi, đại sư không thích những sự kiện này, nhưng Mặc Vân Hi cũng không thể không nể tình, hơn nữa đây chính là lần đầu tiên gặp gia trưởng của Lăng Phong, cậu nguyên bản khẩn trương muốn chết, kết quả còn đến muộn!

Lăng Phong cười dắt tay Mặc Vân Hi, ở trên mu bàn tay của cậu nhẹ nhàng hôn, “Tin tưởng ánh mắt của anh, phụ thân đối với em sẽ rất vừa lòng.” Về phần những người khác, căn bản không ở trong phạm vi lo nghĩ của anh.

Khi Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi đi vào đại sảnh, vừa lúc bắt đầu vũ hội, mọi người vây quanh trung tâm sân nhảy, đôi nam nữ chính hôm nay đang khởi vũ, nhảy điệu nhảy đầu tiên trong vũ hội chúc mừng lễ đính hôn của bọn họ.

Mặc Vân Hi phút chốc mở to mắt, kinh ngạc nhìn về phía Emily đang mặc lễ phục cô dâu, “Là cô ấy?! Anh như thế nào không nói với em?”

Lăng Phong không sao cả dương dương mi, “Cô ta là vị hôn thê của Lăng Tiêu, anh lại không có hứng thú gì với cô ta.” Nhẹ nhàng ôm thắt lưng Mặc Vân Hi, “Có đôi bụng không, bên kia có điểm tâm, bổ sung chút thể lực?”

Mặc Vân Hi cực kỳ bất đắc dĩ, tuy rằng nghe Lăng Phong nói như vậy cậu có điểm mừng thầm, nhưng vẫn lôi kéo Lăng Phong đi tới bên cạnh xem mọi người khiêu vũ, cậu cũng không muốn tạo cho người Lăng gia ấn tượng đầu tiên là một con mèo tham ăn.

Một khúc chấm dứt, Mặc Vân Hi đi theo mọi người cùng nhau nhẹ nhàng vỗ tay, Lăng Tiêu cùng Emily tạo nhã hướng mọi người hành lễ, đây là xã hội thượng lưu, ngay cả hai người dù không hoà thuận, cũng sẽ cực lực diễn tốt nhân vật của chính mình.

Âm nhạc lần thứ hai vang lên, mọi người đều tốp năm tốp ba tản ra, hoặc nâng chén nói chuyện với nhau, hoặc ôm nhau mà nhảy.

“Lăng Phong, con đến muộn.” Thanh âm trầm thấp mang theo chút chỉ trích, Mặc Vân Hi theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một người đàn ông trung niên tướng mạo khí chất đều thập phần tương tự với Lăng Phong đi tới chỗ bọn họ, cậu đoán tám phần đây chính là phụ thân Lăng Phong.

“Thực xin lỗi phụ thân, chỉ là một chút sai sót.” Lăng Phong cung kính hướng Lăng Hoàn hành lễ, “Đây là Vân Hi, Vân Hi, đây là phụ thân của anh.”

Mặc Vân Hi cả hai đời đây là lần đầu tiên gặp gia trưởng của bạn đời, siêu cấp khẩn trương, nghe thấy Lăng Phong giới thiệu, theo phản xạ gặp người 90 độ tiêu chuẩn, cất cao giọng nói, “Bác trai hảo!”

“Khụ, xin chào.” Lăng Hoàn xấu hổ khụ một tiếng, nhìn nhìn ánh mắt kinh ngạc chung quanh, đứa nhỏ này cùng bề ngoài thoát nhìn tựa hồ không quá giống nhau...

Người chung quanh cũng đều bởi vì hành động kỳ quái của Mặc Vân Hi mà nhìn về phía bên này, rất nhiều người nhận ra hai người trẻ tuổi đang cùng

Lăng gia đương nhiệm gia chủ Lăng Hoành nói chuyện với nhau, trong đó một người đứng là đích tử Lăng phong của Lăng gia, vậy thiếu niên lỗ mãng xa lạ kia là?

“Là Mặc Vân Hi, đệ tử Herman đại sư.” Không biết là ai thờ nhẹ một tiếng.

“Đúng đúng, đúng vậy, tôi nhìn thấy cậu ta ở buổi họp báo.”

Từ nhỏ giọng nghị luận, mọi người không hèn mà cùng đến gần bên này, Herman đại sư rút cuộc cùng gia chủ Lăng gia đạt thành hiệp nghị gì, mới bằng lòng giúp Lăng gia tiến vào quân bộ, bọn họ không có ai là không tò mò, mặc cho ai cũng sẽ không bỏ qua bất quái như vậy.

“Herman đại sư hôm nay chưa tới sao?” Mặc dù là trong dự kiến, Lăng Hoành vẫn là biểu hiện phi thường tiếc nuối.

Mặc Vân Hi chưa kịp vì hành động lỗ mãng vừa rồi mà xấu hổ không thôi, nghe thấy Lăng Hoành hỏi, liền lập tức đáp, “Sư phụ đang làm nghiên cứu rất trọng yếu, không thoát thân ra được, để con thay thầy đến chúc.” Lấy ra lễ gặp mặt đại sư giúp cậu chuẩn bị trong không gian, hai tay cung kính tặng, “Bác trai, đây là quà mừng sư phụ bảo con mang đến, xin vui lòng nhận cho.”

Quà mừng của Herman đại sư, mọi người nhỏ giọng nghị luận, tất cả mọi người thập phần tò mò, quà mừng của một vị luyện đan đại sư hẳn là được đan đi, nhưng được đan luyện đan sư cấp 9 luyện, ai cũng đều muốn nhìn một cái, “Lăng công, là cái gì, mở ra làm cho mọi người kiến thức đi.” Một người trẻ tuổi gan lớn tiến lên nói, lời này vừa nói ra, không ít người đều đi theo phụ họa.

“Có được hay không?” Lăng Hoành hỏi trung cầu Mặc Vân Hi ý kiến, dù sao hẳn không biết bên trong là cái gì, còn muốn xem chủ nhân có để ý hay không.

“Tự nhiên tự nhiên!” Mặc Vân Hi không nghĩ tới ba ba Lăng Phong khách khí như vậy, thụ sủng nhược kinh cười nói, “Đây là xích đan sư phụ đưa riêng cho bác trai, cấp 9.” Viên xích đan cấp 9 này tuy rằng chỉ có xác suất thành công 91%, nhưng Herman cũng quý trọng vô cùng, khó khan khi luyện chế đan cấp 9 rất lớn, tỷ lệ ra xích đan rất nhỏ, mà võ giả cấp 8 tuyệt đối sẽ không lấy ô đan để mạo hiểm tiến giai, cho nên xích đan cấp 9 này là một viên đan khó cầu, cho dù là đại sư Herman, một năm cũng không nhất định có thể luyện ra một viên.

Vốn Herman tính toán đưa viên cấp 8 cho Mặc Vân Hi phô trương, nhưng Mặc Vân Hi nghe nói phụ thân Lăng Phong đã là võ giả cấp 8 trung cấp, lấy lòng bố chồng tương lai tất nhiên là muốn đưa hân thứ tốt nhất, cho nên Mặc Vân Hi mất thời gian rất lâu, lại lấy ra hai quả anh lạc, mới rốt cục chiếm được viên xích đan này.

Lúc ấy Herman chính là không tình nguyện thối thối nói, “Hừ, thằng nhóc phá gia, coi như là sinh lễ cho con cưới vợ!” Mặc Vân Hi cầm xích đan yên lặng rơi lệ, cậu không dám nói với sư phụ, cậu nhất thời hồ đồ đã đem bản thân “Gả” đi!

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người chấn kinh rồi, xích đan cấp 9 a! Cứ như vậy mang đi tặng? Còn nói đại sư cùng Lăng gia không có quan hệ gì? Ai tin a! Xích đan cấp 9 cũng không phải là rau cải trắng!

Lăng Hoành cũng bị lời Mặc Vân Hi nói làm cho hoảng sợ, hối hận vì đã đáp ứng cho những người này nhìn, bất quá việc đã đến nước này, vẫn nên gọi về đây vài võ giả, trình trọng đặt một cái bàn ở giữa sân nhây, đem đan hạp được đóng gói đẹp để mở ra.

Khi bóc ra lớp giấy gói, Mặc Vân Hi còn lấy lòng nói một câu, “Bác trai, đây là con tự tay tỉ mỉ thiết kế đóng gói.” Lăng Phong nghe xong khoe miệng không khỏi gọi lên, ghen cười đến mức khó chịu.

Viên xích đan màu đỏ tươi nằm trong đan hạp, quanh thân phỉm vàng sáng màu vàng cực kỳ đẹp mắt, tuy rằng không có đan văn, nhưng không có bất cứ người nào dám xem thường nó, đây chính là cấp 9! Viên xích đan này đan hương cực kỳ nồng đậm, cho dù không có cái mũi cầu giống như Mặc Vân Hi, cũng có thể từ xa mấy mét ngửi được.

Hơn nữa trong chốc lát sau khi đan hạp mở ra, vàng sáng màu vàng quanh thân đan hoàn tựa hồ còn bắt đầu chậm rãi khuếch tán ra, dần dần lấy đan hoàn làm trung tâm trong phạm vi đường kính mười mét hình thành sương mù màu vàng mỏng manh, tụ lại lúc lâu mà không tiêu tan. Loại hiện tượng này tên là đan vụ, so với đan văn còn hiếm thấy hơn, nghe nói chỉ có trên đan được cấp 9 mới có thể xuất hiện.

Thời điểm Mặc Vân Hi mới gặp loại hiện tượng này cũng kinh ngạc vô cùng, sau khi sử dụng ý thức lực cùng biểu đồ năng lượng để quan sát mới phát hiện, đây hoàn toàn là bởi vì năng lượng lưu động bên trong xích đan cấp 9 quá mức khổng lồ, mà năng lượng hình thành tràn ra ngoài, giống như hơi nước hội tụ trên mặt biển hình thành tầng mây, chỉ là thông tin quá ít, chắc là không biết rõ ràng như vậy.

Đan vụ xuất hiện rõ ràng chứng minh thân phận của viên xích đan này, tuyệt đối là cấp 9 không thể nghi ngờ, người ở chỗ này đều kinh ngạc tán thán, trong bọn họ bao gồm cả Lăng Hoành, cũng chưa từng thấy qua xích đan cấp 9, toàn bộ đế quốc cũng chỉ có một luyện đan sư cấp 9 là Herman, mà dĩ năng võ giả cấp 9 lại thân long kiến thủ bất kiến vĩ, ngay cả bọn họ gọi là nhân sĩ thượng lưu của đế quốc, cũng rất khó hữu duyên kết bạn.

Khi Emily kéo Lăng Tiêu mới vừa đối xong lễ phục dạ hội hoa mỹ đi vào hội trường, phát hiện mọi người đều vây quanh trung tâm hội trường nhìn gì đó. Xuyên thấu qua khe hở giữa đám người, Emily phần hạn nhìn chằm chằm Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong bị vây ở trung tâm, như thế nào là bọn hắn?

Lăng Tiêu vội bồi bàn lại để kể lại tình huống, nghe bồi bàn miêu tả, đôi tân nhân biểu tình huihng dị. Lăng Tiêu đối với chuyện Mặc Vân Hi đưa quà mừng lớn như thế mà mừng rỡ, tuy rằng trên mặt vẫn không chút biểu tình, nhưng mặc kệ ước nguyện ban đầu của Herman đại sư như thế nào, chuyện này đối với Lăng gia đều là một cơ hội tạo thế lực tuyệt hảo.

Mà Emily lại không dám tin, Herman đại sư quả thực yêu thương Mặc Vân Hi như trong lời đồn như vậy? Cậu ta dựa vào cái gì?! Chỉ bằng cậu ta là

bằng thỉnh sinh ban D, có thể có tài hoa khó lường gì? Không chỉ đoạt đi Lăng Phong, còn có luyện đại sư cấp 9 làm chỗ dựa cho cậu ta, năng không phục! Nếu phải hình dung tâm tình hiện tại của Emily, kia hẳn mộ ghen tị hận tuyệt đối chuẩn xác.

Lăng Tiêu kéo Emily đi ra phía trước, xuyên qua đám người, “Lăng Phong, em đã đến rồi.”

“Chúc mừng.” Lăng Phong hướng Lăng Tiêu hạ thấp người, đối với Mặc Vân Hi nhẹ giọng nói, “Đây là Lăng Tiêu, anh họ của anh.”

Mặc Vân Hi cười cùng Lăng Tiêu đáp lễ, “Anh khỏe, em là Mặc Vân Hi, chúc mừng các anh.” Lăng Phong nói qua, Lăng Tiêu này chính là gia chủ Lăng gia về sau, làm tốt quan hệ, về sau vẫn sẽ giúp đỡ bọn họ.

Lăng Tiêu cùng mọi người khách khí hàn huyên, mà lời Mặc Vân Hi chúc mừng bọn họ, Emily nghe quả thực là châm chọc nàng.

“Lăng Phong tuy rằng tiến nhập quân bộ, nhưng là vẫn là người Lăng gia, chờ các em tốt nghiệp, nếu nguyện ý hỗ trợ, có thể chọn một xưởng được dưới quyền Lăng gia để tiếp quản, như thế nào?” Lăng Tiêu chủ động tung cánh ô-lưu, “Anh tin tưởng bằng đầu óc buôn bán của Lăng Phong cùng tài hoa của Vân Hi trên phương diện được học, nhất định sẽ không có vấn đề gì.”

“Phải a, tôi cũng tin tưởng, bằng thành tích của Mặc Vân Hi ở ban D, chỉ cần có thể chịu đựng đến tốt nghiệp, lấy được chứng nhận được sư cấp 2, quản lý một tổ được nhỏ vẫn là dư dả.” Rốt cục tìm được cơ hội nói chen vào, Emily không nản không nhụt nói, trên mặt là mỉm cười giả dối.

Tất cả mọi người sững sốt, nhất thời không khí có chút xấu hổ, Lăng Tiêu cùng Lăng Hoàn cũng đều nhú nhú long mày, nữ nhân này rất không hiểu chuyện.

“Ha ha, con gái tôi bình thường chỉ là thích nói giỡn, là do tôi làm hư.” Tannerd vội đi ra hoà giải, hung hăng trừng mắt nhìn Emily một cái, như thế nào lại không nhìn trường hợp? “Xin chào, tôi là phụ thân Emily, Tannerd, nghe nói cậu cũng vào quân bộ? Thật sự là hậu sinh khá uý a, ha ha.” Tannerd hướng Lăng Phong nhẹ nhàng chạm ly, ý đồ nói sang chuyện khác.

“Tannerd thượng tá, ngài khỏe.” Lăng Phong cho dù không thích Emily nhiều hay ít, vẫn là muốn cho phụ thân một ít thể diện, “Lăng Phong mới vào quân bộ, còn muốn xin thượng tá chỉ giáo thêm.”

Trải qua Tannerd chen vào nói, không khí lại khôi phục hài hòa nịnh nọt, chỉ là tầm mắt Mặc Vân Hi cùng Emily lúc này cơ hồ là có thể phát ra tia lửa trên không trung.

Tay Lăng Phong đặt trên thắt lưng Mặc Vân Hi, cúi đầu hỏi, “Muốn khiêu vũ không?” Tiểu gia hỏa tựa hồ sinh khí, em ấy luôn cố gắng lưu lại ấn tượng tốt trước mặt phụ thân, khó trách sẽ để ý như vậy.

Khiêu vũ? Mặc Vân Hi khó xử nhìn về phía Lăng Phong, “Em không a.” Kỳ thật nếu là nhảy đường phố, Mặc Vân Hi còn có thể, nhưng loại khiêu vũ cùng loại với nghi thức của quý tộc Châu Âu dùng để giao lưu tình cảm này, cậu chưa từng nhảy qua.

Emily nghe xong khẽ cười một tiếng, “Đến vũ hội tại sao có thể không khiêu vũ đâu, cậu không khiêu vũ Lăng Phong cũng sẽ thật mất mặt.” Khinh miệt nhìn Mặc Vân Hi liếc mắt một cái, “Hay là nói, cậu chưa từng tham gia vũ hội sa hoa như vậy? Thật sự là đáng thương.”

“Như thế nào có thể chứ, Vân Hi chính là đồ đệ của Herman đại sư, loại tiệc nhỏ này hẳn là đã gặp nhiều mới đúng, đúng không?” Một người nam nhân ngốc hồ hồ đứng bên cạnh cười nói, hẳn bọn ý là muốn cùng Mặc Vân Hi lưu lại ấn tượng tốt, kết quả vô mong ngựa lại vô phải đuôi ngựa, bị bạn gái hung hăng đập một phen.

Hừ, thua người cũng không thể thua trận, dù thế nào cũng không thể làm Lăng Phong mất mặt! Mặc Vân Hi cắn răng một cái, ngang đầu với nói Lăng Phong, “Phong, đi, chúng ta khiêu vũ đi!” Lúc gần đi còn hướng Emily lạng lẽ làm cái mặt quý, tức chết cô!

Emily tức giận đến dậm chân, lời kéo Lăng Tiêu đã đi vào sân nhảy. Lăng Tiêu vẫn là rất phối hợp, liền theo hệ thống động tác bình thường theo âm nhạc bắt đầu khiêu vũ, động tác cực kỳ tiêu chuẩn. Mà Emily cũng sớm đã quen khiêu vũ, kỹ thuật nhảy cũng coi như là tuyệt đẹp.

Lại nhìn Mặc Vân Hi bên này, đã là lần thứ mười ba thứ nhắm chân Lăng Phong, tuy rằng Lăng Phong nói chỉ cần khoát tay lên vai anh, đi theo bước chân anh là được, nhưng Mặc Vân Hi vẫn không theo kịp nhịp.

Emily một bên chuyển vòng qua bên người bọn họ, một bên khinh thường “Hừ” một tiếng, biểu hiện ngốc nghếch của Mặc Vân Hi cũng làm cho một ít người cùng nhảy trong sân ghen cười đến mức khó chịu, tiểu đồ đệ này của Herman đại sư thật đúng là thú vị.

Mặc Vân Hi nổi giận, một cỗ ý thức lực tinh thuần thông qua bàn tay nắm tay Lăng Phong truyền vào trong cơ thể Lăng Phong, cũng theo kinh mạch chạy toàn thân Lăng Phong, cùng kinh mạch của Mặc Vân Hi hợp thành một ý thức lực tuần hoàn, đây là Mặc Vân Hi một lần trong lúc vô tình phát hiện, làm như vậy có thể làm cho cậu cùng Lăng Phong bảo trì tính đồng bộ, khụ, cũng theo động tác của Lăng Phong luật động.

Một khắc để ý thức lực tiến vào trong cơ thể kia, Lăng Phong cũng rất nhanh hiểu được Mặc Vân Hi muốn làm cái gì, anh rất phối hợp thả lỏng tinh thần lực cố gắng đón ý nói hòa, mỗi lần Vân Hi làm như vậy, ý thức lực chạy trong cơ thể anh, đối kinh mạch của anh cùng tinh thần lực bổ sung đều vô cùng tốt, hơn nữa Vân Hi tựa hồ cũng thực hưởng thụ quá trình như vậy.

Người chung quanh dần dần kinh ngạc phát hiện, Mặc Vân Hi mới vừa rồi còn khó khăn lúc này thế nhưng không chỉ đuổi kịp bước chân của Lăng Phong, mà còn có thể phối hợp đến thiên y vô phòng, hai người quả thực như trọng điệp lên nhau. Hình ảnh thanh niên cao gầy anh tuấn ôm thiếu niên tinh tế tuấn mỹ khiêu vũ, quả là phi thường đẹp mắt, ngay cả mọi người không ở trong sân nhảy, cũng đều bắt đầu tụ lại đây, một ít thiếu nữ nhìn mà xuân

tâm nhận nhạo.

Phần cuối vũ khúc, một cái cao triều cuối cùng, Lăng Phong cúi đầu nhìn người trong lồng ngực chuyên tâm phóng thích ý thức lực mà nhắm mắt lại, Mặc Vân Hi mình mê say say mê, trong mắt đen tràn đầy sùng nịch, tay đặt bên hông Mặc Vân Hi căng thẳng, ôm cả người quay vài vòng.

Đột nhiên rời khỏi mặt đất Mặc Vân Hi phút chốc mở mắt, kích động mất đi cân bằng, khi Lăng Phong thả cậu xuống đất, cậu theo bản năng thân thủ muốn bắt gì đó để đứng vững thân thể.

“Tê –” rốt cục đứng vững vàng, Mặc Vân Hi thở nhẹ ra một hơi khí, tất cả mọi người sùng sốt...

“A!!” Một tiếng thét chói tai làm Mặc Vân Hi sợ tới mức vội vàng trốn sau lưng Lăng Phong, giương mắt nhìn lại, chỉ thấy Emily cồm ngực thần tình đỏ bừng, Lăng Tiêu vội cời áo khoác che trên người Emily.

Emily một đôi mắt to, mang theo nhục nhã cùng phần hận lên án trừng mắt nhìn Mặc Vân Hi, liền quần áo khoác của Lăng Tiêu, chạy về phòng nghỉ.

Mặc Vân Hi hậu tri hậu giác nhìn lễ phục trong tay, lại nhìn nhìn Lăng Phong, cuối cùng ánh mắt tập trung trên người Lăng Tiêu mặt không chút thay đổi, “Cái kia, khụ, này cho anh, thực xin lỗi!” Mặc Vân Hi thật sâu hướng Lăng Tiêu cúi người, “Thật sự rất xin lỗi! Thật sự rất xin lỗi! Đại ca, em tuyệt đối không phải cố ý!”

Lăng Tiêu trấn định hướng Lăng Phong thần tình bất đắc dĩ gật đầu, “Xin lỗi không tiếp được.” Xoay người đi đến phòng nghỉ.

Lee: đáng đời bánh bèo ngu ngốc!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

Sau khi dàn xếp ở sở nghiên cứu của Herman đại sư, Mặc Vân Hi trôi qua từng ngày thật sự có quy luật, ban ngày cùng đại sư nghiên cứu biểu đồ năng lượng, luyện tập luyện đan, buổi tối đi vào bạch ngọc không gian chăm sóc mấy khoảnh ruộng thực nghiệm của cậu, cây thuốc mọc đều rất tốt, những chủng hạt giống trồng xuống cũng cơ bản đều sống, đương nhiên ngẫu nhiên vận động ban đêm cũng không thể thiếu được.

Có bộ dụng cụ tang cường Herman đại sư định chế cho Mặc Vân Hi, trong quá trình Mặc Vân Hi luyện tập không lại phát sinh nổ mạnh, hơn nữa cùng đại sư bọn họ nghiên cứu biểu đồ năng lượng đối với Mặc Vân Hi mà nói thật sự là được ích lợi không nhỏ. Herman đại sư cùng Blaine, cho dù thông qua biểu đồ năng lượng phát hiện vấn đề cùng chỗ cần cải tiến, cũng chỉ có thể dựa vào kinh nghiệm cùng cảm giác mà chậm rãi tìm tòi cải tiến, mà Mặc Vân Hi cũng không giống như vậy, cậu quả thực như gạt bỏ được lớp sương mờ, sau khi nghiên cứu biểu đồ năng lượng của đan phương, lập tức có thể đi thực nghiệm.

Đang trong quá trình không ngừng luyện tập, Mặc Vân Hi đối với việc khống chế ý thức lực cũng từ từ thuần thục, hiện tại đã có thể dựa theo ý nghĩ của bản thân tự do thao tác với năng lượng chảy vào, chỉ là ngẫu nhiên còn cần khoai tây nhỏ hỗ trợ, cậu hiện tại đã có thể thành công luyện chế ra xích đan cấp 6, tuy rằng đan văn còn chưa đủ đều đặn, nhưng xác suất thành công trên 90% vẫn là có thể cam đoan.

Khoai tây nhỏ trải qua khoảng thời gian này, không ngừng hấp thu năng lượng được vật trong quá trình Mặc Vân Hi luyện tập cùng năng lượng thực vật trong ruộng thí nghiệm, đã có tứ chi, cực giống với linh thú của Sophie L'Oreal mà Mặc Vân Hi đã thấy qua. Phóng xuất ra ý thức lực, duy trì cho Mặc Vân Hi luyện chế được đan cấp 6 cả ngày hoàn toàn không có vấn đề, hơn nữa ưu thế của việc ý thức lực khôi phục nhanh cũng dần dần hiển hiện ra, bình thường chỉ cần đi ngủ, ngày tiếp theo khoai tây nhỏ sẽ lại tràn đầy sức sống, điểm ấy ngay cả Herman cùng Blaine đều hết sức kinh ngạc, bọn họ cơ hồ chưa từng thấy qua Mặc Vân Hi vì nguyên nhân tinh thần lực thiếu thốn mà ngưng hẳn luyện tập.

Tốc độ Mặc Vân Hi tiến bộ ở phương diện luyện đan tuyệt đối là kinh người, điều này làm cho Herman cùng Blaine vừa cao hứng lại vừa lo lắng, đạo lý một túm tụm bọn họ ai cũng đều rõ ràng, mà Lăng Phong cũng như mong muốn ở trước khai giảng học kỳ mới thành công đột phá tới cấp 7.

Muốn nói thời gian từ cấp 6 đến cấp 7 chỉ dùng trên dưới 2 tháng, quả thực là quá nhanh, nhưng dị năng võ giả tiến giai trừ bỏ không ngừng tu luyện tinh thần lực cùng thể chất, tiềm lực thiên phú cùng cơ hội cũng là thập phần trọng yếu, thiên phú của Lăng Phong cùng khắc khổ tự nhiên là không cần nhiều lợi, mà thú triều mùa đông thì sau vài lần chém giết ảnh hưởng tính mạng, cùng với mấy ngày liên tục chiến ở độc vương hạt cốc, cũng hoàn toàn cung cấp cho anh cơ hội tốt, người đôi khi ở dưới tuyệt cảnh thì tiềm năng bùng nổ thường thường là rất kinh người.

Khi hết thảy tựa hồ phát triển theo phương hướng tốt đẹp, đồng thời phủ Mặc gia thượng tá ở Versailles thành thế nhưng lại là bầu trời u ám, tràn ngập áp suất thấp trước bão táp.

Qua nhiều lần Mặc Vân Hạo phản hồi điều lệnh không có hiệu quả, anh trai của Samantha, thiếu tướng Clyde • Ingrid hôm nay rốt cục tự mình đến Mặc gia đón Mặc Vân Hạo về quân bộ.

“Vân Thiên, cháu có thể giải thích đây là có chuyện gì không? Vân Hạo nếu đã chấp nhận lời mời tiến nhập quân bộ, chính là quân nhân đế quốc, làm

quân nhân lại cãi lại quân lệnh, là muốn lên toà án quân sự!” Clyde một thân quân trang mà xanh thẫm phẳng phiu, ngồi ngay ngắn ở vị trí cao nhất trong phòng tiếp khách của Mạc phủ, trên cánh tay phải treo đầy các loại băng tay khác nhau, đây là vinh dự mà ông khi làm một quân nhân đạt được, huy chương tinh xảo trước ngực, là tượng trưng cho quân hàm thượng tướng hiển hách.

Samantha ngồi ở một bên trên ghế sofa, vài lần mở miệng muốn thay con trai giải thích với huynh trưởng, chính là bị huynh trưởng sắc giọng trừng mắt, lời giải vây lại nuốt trở vào, xem ra huynh trưởng lần này thật sự tức giận, Vân Thiên làm cũng thật sự là có chút quá phận, chẳng những bản thân chống lại quân lệnh, còn kéo theo Vân Hạo không thể về quân bộ, nếu không phải huynh trưởng trấn áp, chỉ sợ quân bộ đã sớm tới bắt người.

Mạc Vân Thiên mặt không chút thay đổi đứng ở giữa phòng khách, Mạc Vân Hạo sợ hãi lui ở phía sau hắn, cậu từ nhỏ đã rất sợ hãi người bác này, cậu lúc trước đối với mệnh lệnh của bác đều là nói gì nghe nấy, nhưng anh trai là người cậu thích nhất, cho nên cậu lần này vẫn là lựa chọn nghe theo anh trai, hơn nữa cậu cũng không nguyện ý rời khỏi anh trai.

Thấy Mạc Vân Thiên không nói, Clyde càng tức giận, đứa cháu trai này của hắn đúng là rất xuất sắc, nhưng lại có một tính tình quật cường, từ nhỏ đã tự ý làm theo ý mình, “Mạc Vân Thiên! Cháu có biết chuyện này có tầm quan trọng thế nào không! Vân Hạo tham gia chính là bộ đội trọng yếu của quân đội liên hợp liên bang, này đã không còn đơn giản là chuyện của đế quốc Qiner, đây là kế hoạch trọng yếu của toàn bộ liên bang, xảy ra vấn đề, ta cũng đảm bảo không được các người!” Ba một tiếng, Clyde vỗ mạnh một cái, bàn được làm bằng gỗ vỡ vụn.

Mạc Vân Hạo sợ tới mức túm góc áo Mạc Vân Thiên, ánh mắt đã có chút phần nộ cùng mê hoặc, Mạc Vân Thiên như là cảm giác được Mạc Vân Hạo bất an, nghiêng người vỗ vỗ lưng cậu trấn an, “Bác, cháu khuyên bác tốt nhất không cần làm ra chuyện kích thích Vân Hạo, nếu không nó như thế nào ai cũng đều không nắm chắc được.” Thanh âm lạnh như băng không có một tia e ngại, trước kia hắn vẫn là thực kính trọng người bác thiếu tướng này, nhưng hiện tại đối mặt với ông, có thể kiềm chế tức giận đã là không tồi rồi.

Clyde cũng đã nhận ra phản ứng của Mạc Vân Hạo, ông thiếu chút đã quên hiện tại cảm xúc của Vân Hạo rất dễ dàng bị mất khống chế, bất quá nhìn thấy cậu được Mạc Vân Thiên trấn an đã an tĩnh lại, cũng thấy có chút bất khả tư nghị, “Vân Thiên, phải như thế nào cháu mới bằng lòng để Vân Hạo quay về quân bộ, chẳng lẽ thật muốn liên quân liên bang xuất động tới bắt người sao?” Ông cũng biết, bằng thực lực hiện tại của Mạc Vân Hạo, nếu muốn lòng tóc không tổn hao gì mà đem cậu cứng rắn bắt về, là rất khó làm được, hơn nữa kế hoạch này chỉ có thượng tầng liên quân liên bang biết, bây giờ tuyệt đối không thể bị lộ.

“Bác, cháu chỉ muốn biết Vân Hạo tham gia bộ đội bí mật gì, tiếp nhận dạng huấn luyện gì.” Ánh mắt màu băng lam không hề sợ hãi nghênh hướng Clyde, “Mẫu thân ban đầu nói bộ dáng Vân Hạo chỉ là tạm thời, chính là đã qua hai tháng, lại không hề khởi sắc, làm anh trai, cháu không thể cứ như vậy giao Vân Hạo cho các bác, ít nhất cháu muốn biết tình hình thực tế.”

Clyde nhíu mày nhìn Mạc Vân Thiên, trầm giọng nói, “Đây là cơ mật cao nhất của liên quân liên bang, cháu không có quyền hỏi đến.” Ông hiện tại rất hối hận lúc trước đáp ứng để em gái của mình mang Mạc Vân Hạo về nhà, vốn tưởng rằng có thể giúp cậu khôi phục, nhưng không nghĩ tới lại cho mình một thân phiền toái.

Thí nghiệm này liên quân liên bang đã muốn tiến hành gần 20 năm rồi, từ khi bắt đầu phụ thân của ông đã tham dự trong đó, mà mấy năm gần đây mới rốt cục thu được một ít thành quả nghiên cứu, nhưng đối tượng thí nghiệm lại chỉ có thể là dị năng giả thuộc tính mộc hiếm thấy, nếu như không phải như vậy, ông cũng sẽ không đem cháu trai của mình tiến cử lên, ba năm qua, gần trăm võ giả, chỉ có Vân Hạo là thành công nhất, ít nhất nó còn có ý thức của mình, biết phục tùng mệnh lệnh, nhưng còn có trí nhớ, lần này cho phép nó về nhà thăm người thân, cũng là một giai đoạn quan sát của thí nghiệm.

“Có liên quan đến người của hành tinh Bellamy?” Mạc Vân Thiên thấy phản ứng kinh ngạc của Clyde, đã xác định phán đoán của bản thân, trào phúng khẽ cười một tiếng, “Các người quả nhiên là mang Vân Hạo đi làm thí nghiệm, nó chính là cháu ruột của ông!” Ánh mắt màu băng lam tràn đầy phản hận.

Clyde từ kinh ngạc lúc ban đầu rất nhanh trấn định, suy nghĩ đơn giản một chút liền hiểu được đại khái, lúc trước Mạc Hạo Nhiên đã đi nghĩa vụ quân sự ở liên quân liên bang, hơn nữa vừa lúc gặp được sự kiện người hành tinh Bellamy, sau lại thuận theo yêu cầu của em gái, tài hoa trở về quân đoàn trung khu của đế quốc ở Versailles thành, “Không thể tưởng được phụ thân của cháu lại nói cùng cháu những chuyện này, nếu hắn còn sống, chuyện này chính là trọng tội để lộ bí mật.”

“Đáng tiếc ông ấy đã chết.” Mạc Vân Thiên là kính trọng Mạc Hạo Nhiên nhất, tuy rằng phụ thân không nuông chiều hắn nhiều như đối với Mạc Vân Hi, nhưng hắn vẫn như cũ không cho phép bất luận kẻ nào bất kính với phụ thân, “Nếu bác không muốn nói ra chân tướng thí nghiệm của các người, ta cho dù cùng Vân Hạo chết trận, cũng sẽ không cho các người dẫn nó đi!”

Nghe được chữ “chết” này Mạc Vân Hạo có vẻ cực kỳ kích động, một phen ôm lại Mạc Vân Thiên, “Anh, anh không thể chết được, ai muốn hại anh? Em giúp anh giết hắn!” Nói xong ánh mắt nhìn về phía Clyde cũng tràn ngập địch ý.

Cho dù Clyde là loại nhân vật gặp nhiều trường hợp khó khăn, nhưng bị một kẻ điên tùy thời bùng nổ nhìn chằm chằm, vẫn là ra một thân mồ hôi lạnh, không ai rõ ràng hơn ông khi Sở Mạc Vân Hạo bùng nổ lực phá hoại có bao nhiêu mạnh, ông từng thấy tận mắt quá một dị năng võ giả thí nghiệm thất bại phát cuồng phá hủy hơn phân nửa tòa căn cứ, thậm chí giết chết một quan quân cấp 8 đỉnh cấp, cuối cùng vì kinh mạch bạo liệt mà chết.

Clyde nhìn về phía Mạc Vân Thiên vẻ mặt kiên định, quyết định tạm thời thỏa hiệp, nếu Mạc Vân Thiên có thể khống chế cảm xúc của Mạc Vân Hạo, đối với bọn họ mà nói cũng là có tác dụng. “Cháu đoán đúng, kế hoạch thí nghiệm này có liên quan đến người hành tinh Bellamy, nhưng có một số việc, cho dù là phụ thân của cháu cũng không rõ ràng, nếu cháu nhất định muốn biết toàn bộ, nhất định phải tham dự trong đó, nếu không thì không nên quan tâm đến nữa.”

Mạc Vân Thiên yên lặng gật đầu, điểm ấy hắn sớm đã có chuẩn bị trước, hắn không thể để một mình Vân Hạo đi đối mặt với chuyện này, hơn nữa hắn cần biết toàn bộ kế hoạch của liên quân liên bang, chỉ có gia nhập bọn họ, mới có thể có được tin tức trực tiếp, bảo vệ Mạc Vân Hi.

Nhiệm vụ đầu tiên trong học kỳ mới của khoa được học viện Saint Ovendo sau khi khai giảng chính là cuộc thi phân ban, đây là cuộc thi đặc thù của khoa được học, thông qua cuộc thi phân ban, khoa được học sẽ chọn ra học viên có tinh thần lực cao để vào ban A mới, bắt đầu chương trình học học tập luyện đan.

Loại cuộc thi này là chương trình học của học viện mà mỗi luyện đan sư đều phải trải qua, mà cuộc thi phân ban năm nay của học viện Saint Ovendo lại hấp dẫn không ít chú ý của truyền thông, nguyên nhân không phải ai khác, mục tiêu đúng là tiểu đồ đệ Mặc Vân Hi luyện đan sư cấp 9 duy nhất của Qiner đế quốc Herman đại sư.

Từ lúc nhận đồ đệ tới nay, Mặc Vân Hi tựa hồ đã bị Herman đại sư dấu kín, đại sư cực tuyệt yêu cầu của truyền thông hy vọng Mặc Vân Hi triển lãm tài hoa, mà bởi vì Mặc Vân Hi tiến vào sở nghiên cứu của Herman ở quân bộ, mà không có cơ hội phỏng vấn. Càng là sự tình thần bí lại càng dễ dàng làm cho người ta miên man bất định, đã có người bắt đầu đoán Mặc Vân Hi chính là một quân cờ để đại sư cùng Lăng thị gia tộc thiết lập quan hệ ngoại giao, cũng không có thực học gì, cho nên mới không dám đề lộ.

Mà ở buổi họp báo, học viện Saint Ovendo phá lệ phát băng tay ban A cho Mặc Vân Hi trước thời hạn, cũng bị một ít người cho là muốn đặc biệt bán mặt mũi cho Herman đại sư, cho nên cuộc thi lần này, sau khi trưng cầu sự đồng ý của học viện, truyền thông chen chúc tới, chính là muốn nhìn một chút Mặc Vân Hi này thật sự có thực tài hay không.

Cuộc thi phân thành hai nhóm để tiến hành, được sắp xếp ở phòng thí nghiệm lớn nhất của học viện, thế nhưng đồng thời một lần chứa nhận trăm người tiến hành thao tác cơ bản. Nội dung cuộc thi cực kỳ đơn giản, chính là chiết xuất được vật đã được học trong kỳ thứ nhất của chương trình học, bất đồng chính là lần này cần dùng tinh thần lực để chiết xuất.

Mỗi học viên đều có thể chọn 30 phần nguyên liệu, thời gian cuộc thi là 4 giờ, buổi sáng một nhóm buổi chiều một nhóm, trong thời gian quy định, chỉ cần có thể đề trình 10 phần tinh chất được vật chiết xuất bằng tinh thần lực thì được tính là đủ tư cách. Cái này nghe thập phần đơn giản, nhưng đối với tân sinh mới vừa tiếp xúc được học không lâu mà nói, xác suất thành công 1/3 cũng không dễ dàng, học viên tinh thần lực yếu nhược căn bản không có khả năng hoàn thành trong thời gian quy định.

Mặc Vân Hi trong cuộc thi được sắp xếp vào nhóm thi vào giữa trưa từ 1 giờ đến 5 giờ, giữa trưa, cậu cùng Lăng Phong cứ theo lẽ thường đến canteen học viên dùng cơm.

“Xem, hẳn là Mặc Vân Hi, đồ đệ của Herman đại sư.”

“Trước kia đi theo Lăng đồng học, đúng là không nghĩ đến vận khí tốt như vậy.”

“Nghe nói là một bång thính sinh, thật không biết như thế nào bám được vào đại sư...”

Vào nhà ăn, Mặc Vân Hi đã bị người khác nhận ra, chung quanh tiếng nghị luận khiến cậu có chút phiền lòng, lập tức biến thành danh nhân, điều này làm cho cậu lúc này có chút không quen, lung tung lấy đồ ăn, “Phong, lần sau chúng ta vẫn là tìm một chỗ không người để ăn cơm đi.”

“Quản bọn họ làm cái gì, làm như không phát hiện là được.” Sớm quen bị người khác vây xem Lăng Phong chẳng thèm để tâm nói.

“Quên đi, coi như thần kinh của em không kiên cường dẻo dai bằng anh.” Mặc Vân Hi hiện tại cảm thấy danh nhân cũng không dễ làm như vậy, “Cũng không biết Harvey thi thế nào, tuy rằng em cảm thấy cậu ta hẳn là không có hy vọng gì.” Làm anh em, nói như vậy là có chút không tốt, nhưng tinh thần lực của tên ngốc kia, cơ hồ là gần như không có!

“Vân Hi...” Vừa qua mười hai giờ, Harvey liền cúi đầu đi vào canteen học viên, “Thật sự là triệt để hồngбет, tớ chỉ chiết xuất được hai phần nguyên liệu! Cuộc thi thật sự là quá khó khăn, chúng ta mới chỉ học được một học kỳ!” Harvey oán giận nói.

Mặc Vân Hi cười an ủi Harvey, “Đừng nhụt chí anh em, về sau vẫn có cơ hội, muốn ăn cái gì cứ nói với tớ, hôm nay tớ mời cậu!” Kỳ thật Mặc Vân Hi cảm thấy Harvey đã xem như là phát huy ngoài dự đoán, về chuyện tinh thần lực, nếu không phải Mặc Vân Hi vì cậu ta lâm thời cuồng lên mới lo ôm chân Phật mà huấn luyện một vòng, phỏng chừng ngay cả một phần cũng không thành công được.

“Cậu nói đúng, kỳ thật tớ tính không sai.” Harvey tưởng tượng, kỳ thật cũng không có gì để uể oải, “Dù sao kết quả của thành công hai phần cùng thành công chín phần cũng giống nhau, hắc hắc, tớ đã nói với cậu, có thật nhiều học viên cũ của ban A cũng không thành công đâu, xem bọn học về sau còn dám khoe khoang không?” Tiểu mập mập có chút vui sướng khi người gặp họa, dù sao cậu ta là ban D, dù thế nào cũng không tính là dọa người.

Mặc Vân Hi khước miệng trừu trừu, “Cậu thật đúng là đủ lạc quan, nói như vậy cậu cùng chín phần kia so ra còn buồn bán lời đấy.”

“Cũng không phải, còn có rất nhiều người không có tinh thần lực đâu.” Harvey không có nghe ra Mặc Vân Hi nói lời tổn thương cậu ta, “Bất quá cậu khẳng định không thành vấn đề, tớ tin tưởng cậu, cậu chính là đồ đệ của Herman đại sư, làm về vang ban D ta!”

Đối với điểm ấy, Mặc Vân Hi thật đúng là không lo lắng, chiết xuất 10 phần tinh chất, với cậu mà nói thì không khó, bất quá cậu cũng đã sớm lên kế hoạch tốt, chỉ thành công 10 phần, những thứ khác không cần ý thức lực, không thể làm thái quá.

Tích tích ~ thông tin máy của Mặc Vân Hi vang lên, cúi đầu vừa thấy, cư nhiên là Mặc Vân Thiên? Từ sau lần trước ở Mặc phủ, Mặc Vân Hi cũng chưa từng liên hệ lại với hắn, lúc này như thế nào lại gửi thư đến?

Lăng Phong nhìn thấy sắc mặt Mặc Vân Hi không đúng, “Là ai?”

Mặc Vân Hi đem máy thông tin cho Lăng Phong xem, cậu đang do dự có nên không nhận không, nhưng trong lòng cậu lại nhớ thương chuyện của Mặc Vân Hạo, vì sao trên người Mặc Vân Hạo có phản ứng của ý thức lực, đến bây giờ cậu vẫn không nghĩ ra.

Chào Harvey, Lăng Phong liền lôi kéo Mặc Vân Hi tới một chỗ yên tĩnh phía sau canteen, “Nhận đi, xem hán nói cái gì.” Tuy rằng không thích Mặc Vân Thiên, nhưng Lăng Phong cũng không cảm thấy Mặc Vân Thiên là loại người không có việc gì đi gọi điện nói chuyện phiếm.

“Vân Hi, em ở học viện?” Màn hình đối thoại dâng lên, Mặc Vân Thiên một thân quân trang màu xanh sẫm, bối cảnh tựa hồ là trạm trung chuyển phi thuyền.

“Đúng, có chuyện gì?” Khi Mặc Vân Hi đối mặt với hán, vẫn là cực kỳ không được tự nhiên, “Tôi sắp thi.”

Mặc Vân Thiên khẽ cười một tiếng, “Anh muốn mang Vân Hạo đến căn cứ liên quân, sẽ rất lâu không thể gặp mặt, sẽ không làm mất nhiều thời gian của em.” Dừng một chút, “Lăng Phong ở bên cạnh em? Thân thể của em cậu ta biết?”

Mặc Vân Hi tự nhiên hiểu được hán chỉ cái gì, “Đúng, Phong cũng biết.” Chính là Mặc Vân Thiên như thế nào đột nhiên nhắc tới chuyện này.

“Cũng tốt, chính em cẩn thận một chút, bên trên vẫn luôn không buông tha cho thí nghiệm kia.” Mặc Vân Thiên nhún mày, “Hơn nữa bọn họ đã nắm giữ được phương pháp lợi dụng loại tinh thần lực này, Vân Hạo chính là ví dụ.”

Mặc Vân Hi có chút kinh ngạc, “Anh là nói Mặc Vân Hạo tham dự thí nghiệm?” Trách không được trên người cậu ta sẽ có phản ứng của ý thức lực, chỉ là...

“Vân Hạo chính là thí nghiệm thể.” Mặc Vân Thiên trầm giọng nói, sắc mặt có chút khó coi, “Chính em cẩn thận, quân đội cũng không thể tin, chiếu cố tốt chính mình, nếu có thêm tin tức, anh sẽ liên hệ với em hoặc Lăng Phong.”

Không đợi Mặc Vân Hi nhiều lời, bên kia tựa hồ có người thúc giục Mặc Vân Thiên, gọi thoại đã bị vội vàng chặt đứt. Mặc Vân Hi nhìn về phía Lăng Phong, Lăng Phong sắc mặt cũng không tính là tốt, bất quá vẫn nhẹ nhàng trấn an Mặc Vân Hi, “Đừng lo lắng, có anh ở đây.”

Kỳ thật sau khi Lăng Phong từ bỏ quyền kế thừa, cũng đã trộm đem toàn bộ tài sản tiến hành chinh hợp, cũng thông qua con đường ngầm mua phi thuyền loại nhỏ, chuẩn bị tùy thời có thể mang Vân Hi lánh nạn, đương nhiên đây chỉ là tính toán xấu nhất.

Hội trường vào buổi chiều so với buổi sáng náo nhiệt hơn nhiều, trước cửa chật ních truyền thông cùng phóng viên, Mặc Vân Hi vừa xuất hiện liền bị vây kín, “Mặc Vân Hi đồng học, cậu có tin tưởng sẽ thông qua cuộc thi không?” “Mặc Vân Hi đồng học, xin hỏi cậu hiện tại trình độ tinh thần lực là bao nhiêu?”

“Ngượng ngùng, mời các vị không nên ảnh hưởng đến cuộc thi của đệ tử của tôi.” Blaine mỉm cười ngăn phóng viên, “Vân Hi, nếu không nhanh lên em sẽ đến muộn.”

“Vâng, giáo sư.” Blaine hợp thời xuất hiện giúp Mặc Vân Hi giải vây, cậu hiện tại cả đầu đều là lời Mặc Vân Thiên nói, bọn họ rốt cuộc lợi dụng ý thức lực của người hành tinh Bellamy như thế nào?

Mặc Vân Hi không yên lòng lĩnh nguyên liệu, đi đến trước bàn thí nghiệm của mình, bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu.

“Giáo sư, em có ý kiến.” Một thiếu niên đeo kính vuốt gọng tay nói, “Mặc Vân Hi đồng học trên tay mang theo trang bị tăng cường tinh thần lực, em đã thấy đồ vật này, này không công bằng.” Cậu ta gọi Lăng Bố, là học viên ban A đầu tiên, nếu không có gì ngoài ý muốn thì sẽ là thủ tịch được học chuyên nghiệp cấp hai, cậu ta sinh ra trong luyện đan thế gia, phụ thân cùng tổ phụ đều là luyện đan sư cao cấp, bản thân từ nhỏ đã được gọi là thiên tài, chỉ là không nghĩ tới thể nhưng trên đường nhảy ra bảng thống sinh ban D, đem tất cả hào quang của cậu ta đều đè ép xuống.

So với nói Mặc Vân Hi có tài hoa xuất chúng gì đó, cậu ta càng tin tưởng đây chẳng qua chỉ là một phần giao dịch giữa Herman đại sư cùng Lăng thị gia tộc, xem, ngay cả cuộc thi chiết xuất nhỏ như này, nó còn phải mang trang bị tăng cường tinh thần lực.

Giáo sư giám thị nghe vậy đi đến trước mặt Mặc Vân Hi, “Đồng học, dây xích trên tay em là trang bị tăng cường tinh thần lực sao?”

Mặc Vân Hi nhìn dây xích màu bạc trên tay, gật gật đầu, “Àn, đúng vậy.” Cũng không thể nói là trang bị kiềm chế tinh thần lực đi.

“Mời tạm thời giao cho thầy bảo quản, sau cuộc thi sẽ trả lại cho em.” Giáo sư giám thị đối với học viên nổi danh này, coi như khách khí, nếu là người khác phỏng chừng hiện tại đã muốn bị mời ra ngoài.

Mặc Vân Hi có chút khó xử, nếu không có cái này...

Ai, kệ đi, dù sao hoàn hảo chỉ là chiết xuất, trong lúc giáo sư giám thị thúc giục, Mặc Vân Hi bất đắc dĩ mà đem dây xích tay đưa đi, tiếp tục chuẩn bị nguyên liệu.

Các phóng viên chen chúc ở cửa, đều không chút khách khí mà đem nhạc đệm rất nhỏ này thì tuyên bố ra ngoài, 【 trải qua đồng học cử báo, Mặc Vân Hi đồng học thể nhưng mang theo trang bị tăng cường tinh thần lực đi vào trường thi, xem ra năng lực hiện tại làm người ta kham ưu (lo lắng không chịu được), về phần có thể thuận lợi thông qua cuộc thi hay không, để chúng tôi mỗi mắt mong chờ. 】

Một giờ chiều, cuộc thi chính thức bắt đầu, Mặc Vân Hi không yên lòng bắt đầu tiến hành thao tác chiết xuất dược vật, trong lòng còn đang suy nghĩ

chuyện Vân Hạo miêu tả, chẳng lẽ linh thức cũng có thể bị cướp đoạt? Nếu không bọn họ đạt được ý thức lực như thế nào? Bất quá thao tác chiết xuất được vật này cậu cơ hồ mỗi ngày đều phải làm mấy chục lần, cho dù là nhắm mắt lại cũng có thể hoàn thành, chỉ là... Tốc độ quá nhanh.

Mất đi sự trợ giúp của trang bị kiềm chế tinh thần lực, ý thức lực mạnh mẽ cơ hồ nháy mắt có thể sinh ra phản ứng với năng lượng của dược vật, Mặc Vân Hi mỗi ngày ở phòng thí nghiệm của Herman luyện đan, đều là làm như vậy, hơn nữa xác suất thành công là 100%.

Lee: sắp đến cao trào rồi...

...chắc thế...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70

Giáo sư giám thị cùng phóng viên tụ tập ngoài cửa tất cả đều há to miệng, kinh ngạc nhìn Mặc Vân Hi động tác hành vân lưu thủy, đây là sự thật hay là giả? Chiết xuất bằng tinh thần lực bởi vì ở trong quá trình dược vật phản ứng phải gia nhập tinh thần lực, không phải thao tác cần rất cẩn thận sao? Cái tốc độ giống như dây chuyền sản xuất này rốt cuộc là muốn ôn ào đến mức độ nào?

Mặc Vân Hi theo thói quen sờ hướng thực nghiệm đài, a? Cúi đầu thì thấy, nguy rồi, vừa thất thần, 30 phần tài liệu thế nhưng đều làm xong, nhìn ba hàng ống nghiệm chỉnh tề trên bàn thí nghiệm, bên trong là lượng tinh chất dược vật màu vàng nhạt trong suốt, cùng với một đồng cặn thuốc nhỏ trong khay ở bàn phê vật bên cạnh, Mặc Vân Hi một trận đau đầu.

Lúc này thời gian từ lúc cuộc thi bắt đầu còn chưa đến ba giờ, vài học viên bên cạnh cậu cơ hồ đều đình chỉ đình đầu thao tác, ngốc lăng lăng nhìn cậu, chiết xuất tinh thần lực đơn giản như vậy sao? So với thao tác chiết xuất dược vật bình thường còn muốn nhanh hơn!

Mặc Vân Hi xấu hổ cảm thấy một loạt ống nghiệm rơi tay ra hiệu cho giáo sư giám thị, “Giáo sư, em làm xong.”

“Giáo sư?”

Mặc Vân Hi lại liên tục kêu hai tiếng, giáo sư giám thị mới kịp phản ứng, bước lên phía trước tiếp nhận một loạt ống nghiệm trong tay Mặc Vân Hi, “Đồng học, hai ống nghiệm kia cũng phải lấy đi, phiền em đưa cho tôi.”

“A? Không phải mười phần là được sao?” Mặc Vân Hi thật sự là rất muốn đem tinh chất dược vật trong hai hàng ống nghiệm này xử lý sạch sẽ, chỉ là nơi này cũng không có nơi có thể xử lý, với lại còn có nhiều người nhìn như vậy.

“Đúng vậy, bất quá toàn bộ tài liệu chúng ta đều phải thu về, bao gồm dược vật chiết xuất thất bại cùng dược liệu vô dụng.” Giám thị lão sư nhìn nhìn mặt bàn thí nghiệm sạch sẽ của Mặc Vân Hi, “Bất quá tất cả đều dùng xong giống như em, kia tinh chất cũng phải nộp hết lên mới được.”

Mặc Vân Hi không tình nguyện mà đem hai ống nghiệm khác cũng đưa cho giáo sư giám thị, cũng lấy lại dây xích của mình, ủ rũ theo sát giáo sư giám thị đi hướng phía khu thí nghiệm đầu tiên, cái đó và kế hoạch đã chuẩn bị tốt rất không giống nhau.

Giáo sư giám thị đầu tiên là lấy một loạt ống nghiệm Mặc Vân Hi đưa cho hất bỏ vào dụng cụ, các phóng viên ở cửa cũng đều khẩn trương đem camera nhắm ngay dụng cụ thí nghiệm, tất -, dụng cụ biểu hiện hoạt tính của mười phần tinh chất dược vật đều rất cao, tinh thần lực chiết xuất phi thường thành công.

Giáo sư giám thị vừa lòng gật đầu, ghi lại số liệu vào bản thống kê thí sinh, đứa nhỏ này thật không tồi, chẳng những thuận lợi qua được kiểm tra, hơn nữa không thông qua dụng cụ mà có thể chọn ra dung dịch đủ tư cách, chứng minh đã có thể vận dụng tinh thần lực phóng ra ngoài để tra xét năng lượng dao động.

“Thế nào? Kết quả như thế nào?” Những phóng viên đứng sau nhìn không thấy lo lắng hỏi.

“Thuận lợi thông qua, một lần liền qua!” Phóng viên đứng trước hưng phấn mà nói, xem ra đứa nhỏ này cũng không phải hào nhoáng bên ngoài.

“Thật sự? Mau để tôi nhìn xem!” Cửa ra vào bắt đầu có chút ồn ào nhỏ nhỏ.

Giáo sư giám thị nhíu mày liếc mắt nhìn cửa một cái, nghiêm túc nói, “Mời giữ yên lặng, bây giờ còn đang trong giờ thi, không nên ảnh hưởng đến các đồng học khác!” Sau đó lấy ra một loạt ống nghiệm khác bỏ vào dụng cụ, cho dù là sản phẩm thất bại, cũng phải tiến hành thí nghiệm, trừ bỏ công bằng, cũng không phải tất cả đứa nhỏ đều có thể tự mình chuẩn xác đoán được có phải chiết xuất thành công hay không.

Tất -, lại là một loạt mười đèn xanh sáng lên, giáo sư giám thị kinh ngạc nói không ra lời, đi lên cẩn thận quan sát trị số mười phần tinh chất dược vật, hoạt tính dược vật không ngoại lệ đều rất cao, đạt tiêu chuẩn!

“Uy, đằng trước, thế nào? Như thế nào không ai lên tiếng?” Phóng viên phía sau nhỏ giọng hỏi, chỉ là không có người nào để ý đến hắn, hắn cố gắng phủi tay, tựa đầu chui qua, một loạt đèn xanh trên dụng cụ cũng làm hắn kinh ngạc đến há to miệng. “Trời, lại là mười phần, thời gian ngắn ngủi như vậy, cứ nhiên chiết xuất thành công hai mươi phần tinh chất được vật, không hổ là đồ đệ của Herman đại sư!”

Những phóng viên khác cũng kịp phản ứng, lập tức kích động phát đi tin tức tức thời【Chuyện quá kinh người, ngắn ngủi chưa đến ba giờ, Mặc Vân Hi đồng học thể nhưng thành công lấy ra 20 phần tinh chất được vật, vận dụng tinh thần lực hoàn mỹ như thế, không hổ là đồ đệ của Herman đại sư!】

Bởi vì khoảng cách từ khu thí nghiệm ra đến cửa rất gần, Mặc Vân Hi cũng nghe được các phóng viên nghị luận, rồi rầm rầm về góc áo, “Giáo sư, còn lại đừng kiểm tra.” Mất hạnh màu daay chớp chớp nhìn giáo sư giám thị.

Giáo sư giám thị xấu hổ khụ một tiếng, bị này đôi mắt xinh đẹp nhìn, chút nữa đã đáp ứng cậu ta, “Thực xin lỗi đồng học, đây là quy định, toàn bộ chiết xuất vật đều phải ghi chép lại.”

Mặc Vân Hi vô lực cúi đầu, liếc mắt bằng tay trên cánh tay, được rồi, “Quy định”! Lần này hoàn toàn xong đời!

Tất —, lại một loạt đèn xanh sáng lên, tất cả mọi người nhìn chăm chú vào dụng cụ bắt đầu không bình tĩnh nổi! Đây còn là một học sinh đi? Ai có thể nói cho bọn họ biết loại xác suất chiết xuất thành công cùng với tốc độ có thể so với luyện đan sư cao cấp này, là chuyện gì xảy ra?! Cho dù đều là Blaine đồ đệ thiên tài của Herman đại sư lúc trước cũng không nghịch thiên đi như vậy?!

“Giáo sư, em có thể đi chưa?” Mặc Vân Hi hiện tại rất muốn nhanh rời khỏi nơi thí nghiệm này, cậu đã thấy Lăng Phong ở ngoài cửa sổ phát tay với cậu.

Giáo sư giám thị có chút mộng, lảng lảng gật đầu, hắn là giáo viên hướng dẫn của ban B, vị thí sinh này thành tích so với hắn tự mình đến làm còn tốt hơn, điều này làm hắn chịu đã kích động, nếu học viên đều như vậy, hắn còn dạy cái lông a! Đây không phải là phải đập bát com của hắn sao! Đã mạnh đến như vậy, cậu XX trước khi thí cư nhiên còn muốn mang trang bị tăng cường tinh thần lực! Còn có thiên lý hay không! Lúc này một ngàn thần thú thảo nê mã chạy như điên trong lòng giáo sư giám thị, nhảy mất đem tự tin của hắn nghiền thành bã, học viên của Blaine quả nhiên cũng là biến thái!

Mặc Vân Hi vừa ra khỏi trường thi, đã bị các phóng viên kịp phản ứng lập tức vây quanh, “Mặc Vân Hi đồng học, xin hỏi cấp bậc tinh thần lực của cậu là bao nhiêu!”

“Xin hỏi Herman đại sư tiến hành hướng dẫn cậu như thế nào? Thành tích như vậy quả thực đã không thể chỉ cần dùng đến màu sắc để hình dung!”

“Mặc đồng học! Có phải đại sư đã sớm phát hiện được thiên tư của cậu hay không, xin hỏi trình độ chân chính hiện tại của cậu như thế nào?!”

“Một thành tích quá kinh người, xin hỏi cậu có cho rằng mình sẽ đứng đầu không?”

Các phóng viên đang kích động đột nhiên cảm thấy phía sau có một loại cảm giác uy áp truyền đến, giống như là bị hơi thở nguy hiểm của dã thú nhìn chăm chăm, theo bản năng hướng hai bên tản ra, lộ ra một con đường.

Mặc Vân Hi đang lo phải đi như thế nào thì ngẩng đầu liền thấy, là Lăng Phong! “Phong!” Vừa hô vừa bước nhanh chạy đến.

Lăng Phong một tay ôm lấy thắt lưng Mặc Vân Hi, hơi dùng lực, đem cậu nhấc lên khỏi mặt đất, đi nhanh ra ngoài hội trường. Các phóng viên kịp phản ứng phát hiện căn bản không có cái gì nguy hiểm, cũng đều đuổi theo, nhưng sức đòi chân của dị năng võ giả cao cấp không phải bọn họ có thể so sánh, mới đi qua một góc ngoặt liền mất dấu bóng dáng Mặc Vân Hi bọn họ.

“Phong, em giống như lại gây họa.” Mặc Vân Hi tựa vào trên người Lăng Phong, rầu rĩ nói, “Em chỉ nghĩ đến chuyện của Mặc Vân Hạo, vừa thất thần đã làm hết 30 phần tài liệu.”

Lăng Phong tìm nơi không người đem Mặc Vân Hi thả xuống dưới, “Đây không phải là chuyện lớn gì, giao cho đại sư bọn họ là được.” Nhìn Mặc Vân Hi vẫn mang tâm sự nặng nề, nhẹ giọng hỏi, “Vân Hi, Mặc Vân Hạo rốt cuộc có cái gì khiến em để ý như vậy? Đơn giản là vì cậu ta tham dự thí nghiệm?” Lăng Phong nhớ tới lần trước Mặc Vân Hi nhìn thấy Mặc Vân Hạo thì phản ứng liền thấp phần cổ quái, sự tình hẳn là không đơn giản như vậy.

Nhìn Lăng Phong ánh mắt lo lắng, Mặc Vân Hi lắc lắc đầu, “Em cũng không biết, không thể nói rõ, trên người cậu ta có phản ứng ý thức lực rất mạnh, nhưng lại cực kỳ hỗn loạn, khai tây nhỏ cũng rất sợ cậu ta, vẫn luôn nói cậu ta sẽ đem nó ăn luôn, em...” Kỳ thật rất nhiều chuyện cậu nghĩ như thế nào cũng không rõ, ý thức lực của người hành tinh Bellamy hoàn toàn đến từ linh thức, linh thức căn bản là không có thực thể, chỉ cần chủ nhân tử vong, linh thức sẽ biến mất, bọn họ là làm như thế nào?

Lăng Phong an ủi vỗ vỗ đầu Mặc Vân Hi, “Đừng lo lắng, anh sẽ nghĩ biện pháp tìm hiểu rõ ràng, hiện tại chúng ta đi về trước cùng đại sư nói chuyện ngày hôm nay?” Lăng Phong trong lòng lo lắng, xem ra lần sau nếu gặp lại Mặc Vân Hạo, nhất định không thể để cho Vân Hi tiếp cận người kia, tuy rằng bây giờ còn không rõ cậu đạt được ý thức lực bằng cách nào, nhưng khẳng định không phải phương pháp tốt đẹp gì.

Video cuộc thi của Mặc Vân Hi bị truyền thông đăng lên trên mạng, nhảy mắt lượt xem liền vượt qua trăm vạn, tivi đưa tin thời sự cũng thôi phỏng sự việc, sau khi Herman đại sư chứng thật thiên phú của Mặc Vân Hi, không còn có người nói Mặc Vân Hi chỉ là quân cờ để đại sư cùng Lăng thị giao dịch, Qiner đế quốc lại một thiên tài luyện đan sinh ra.

Mặc Vân Hi dựa vào thành tích xuất sắc trong cuộc thi phân ban, thuận lợi trở thành ban A khoa được học, ban luyện đan sư—bàn thánh sinh.

Nguyên nhân, khụ, chủ nhiệm khoa nói thế này, “Mặc Vân Hi đồng học, em ngàn vạn lần đừng có ý kiến gì, thành tích của trên phương diện được học rõ như ban ngày, nhưng mà, thành tích môn công cộng cùng môn lý luận của em thật sự là... em yên tâm, chúng tôi sẽ miễn học phí bàn thánh của em, hết

thầy đãi ngộ giống như học viên ban A, hy vọng em có thể hiểu được sự khó khăn của học viện, không thể ưu tiên thái quá.”

Mặc Vân Hi đối với chuyện này không hề dị nghị, nói thực ra, khi cậu nhìn thấy phiếu điểm cuối kỳ của mình, cảm thấy học viện có thể đề cậu lên cấp cũng đã là thiên đại ban ân, cậu thật sự không có mặt mũi nào yêu cầu gì khác, bốn môn công cộng, hai môn lý luận, tổng điểm là 180, cậu nghĩ nếu giống như trên địa cầu có môn tiếng Anh, có lẽ có thể đột phá 200 điểm. . .

Ở căn cứ số 5 của liên hợp quân sự liên bang tỉnh cầu Antabelly, trong một ngôi nhà tư nhân, trên màn hình quang não đang mở video thu hình cuộc thi cùng cuộc phỏng vấn của Mặc Vân Hi, ánh mắt màu băng lam mang theo nụ cười, môi mông tùy ý phun ra một làn sương trắng, Mặc Vân Thiên dựa trên lưng ghế dựa lắc lắc đầu, người kia, nói với cậu cái gì cần thận, che dấu linh tinh, tựa hồ cũng là uống phỉ, bất quá đúng là càng ngày càng xuất sắc.

“Anh, anh ở đâu?” Ngoài cửa vang lên thanh âm Mặc Vân Hạo, Mặc Vân Thiên tắt quang não, đứng dậy mở cửa, “Vân Hạo, huấn luyện xong rồi? Hôm nay thân thể cảm giác như thế nào?”

Mặc Vân Hạo vừa thấy được Mặc Vân Thiên liền cười hi hi đi lên, cánh tay níu lấy Mặc Vân Thiên như trẻ con tranh công, “Anh, bọn họ đều nói em hôm nay biểu hiện rất tốt, em giết chết một con dị thú cấp 8 nga.” Đôi mắt xanh biếc như ngọc bích lóe lên thần thái kiêu ngạo, “Em chỉ dùng 10 phút liên vận đầu của nó, lợi hại đi!”

“Ân, lợi hại.” Mặc Vân Thiên khẽ mỉm cười, “Đi thôi, mang em đi tắm rửa, lập tức ăn cơm.” Kéo tay Mặc Vân Hạo đi đến phòng tắm.

Mặc Vân Thiên tới đây đã gần một tháng, công tác của hắn mỗi ngày giống như là bảo mẫu của Vân Hạo, từ khi hắn đến đây, Mặc Vân Hạo trừ bỏ huấn luyện cùng làm kiểm tra thân thể hằng ngày, toàn bộ thời gian cơ hồ đều dành cho hắn. Bất quá theo nhân viên công tác nói, sau khi hắn đến đây, số lần Vân Hạo phát cuồng rõ ràng giảm bớt, hơn nữa cảm xúc cũng có điều ổn định.

Hắn cũng từng đi xem Vân Hạo huấn luyện, không thể không nói, thực lực của Vân Hạo vượt xa hắn tưởng tượng, phòng chừng hiện tại trừ đi năng võ giả cấp 9, những người khác căn bản không thể cùng cậu đơn đả độc đấu. Tuy rằng Mặc Vân Thiên cũng là dị năng võ giả, sớm đã thành thói quen chém giết liên sát dị thú, nhưng sau khi xem qua phương thức Vân Hạo chiến đấu, cái loại bạo lực đơn thuần huyết tính này, vẫn khiến hắn phản cảm, càng làm cho hắn lo lắng chính là biểu tình thị huyết của Vân Hạo mỗi lần say mê trong đó, cho nên sau hai lần, hắn thấy cũng không qua xem.

Tin tức cao tầng trong căn cứ Mặc Vân Thiên còn chưa có tư cách tiếp xúc, nhưng một ít tin tức rải rác, sau khi hắn thông qua chính hợp cho ra một kết luận kinh người, căn cứ số 5 này, vì chuyên môn tiến hành thí nghiệm cường hóa dị năng giả mà thành lập, nhưng hiện tại đã không phải giống như lúc ban đầu đơn thuần chỉ muốn cường hóa dị năng của nhân loại đơn giản như vậy.

Cái nghiên cứu đơn phương này, đã bị áp lực đến từ bên ngoài, văn minh ngoài không gian nào đó tựa hồ đã cùng chính phủ liên bang đạt thành hiệp ước, cụ thể thì chỉ có số ít vài cao tầng liên quân biết được, nhưng nhìn từ việc bọn họ thí nghiệm cùng huấn luyện gia tăng cường hóa võ giả, tình huống tựa hồ cũng không lạc quan, toàn bộ căn cứ đều tràn ngập một cỗ không khí khẩn trương.

Sắp tới lại có một nhóm 30 dị năng võ giả thuộc tính mộc tiến vào chiếm giữ căn cứ, tiếp nhận thí nghiệm, Mặc Vân Thiên từng nghĩ tiến vào khu thí nghiệm tìm hiểu đến tận cùng, nhưng không có quyền hạn, khu thí nghiệm cùng khu căn cứ bọn họ ở hiện tại chỉ nối với nhau bằng một cái hành lang trên không, nơi đó là nơi phòng vệ nghiêm mật nhất toàn bộ căn cứ.

Nhân viên công tác ra vào đều phải mặc trang phục phòng hộ, đội mũ giáp phòng hộ tinh vi, võ trang đầy đủ, hơn nữa Vân Hạo cũng thập phần kháng cự tới gần hành lang thông qua thực nghiệm, căn cứ những manh mối này, Mặc Vân Thiên đoán người hành tinh Bellamy nếu còn có cơ thể sống, hẳn là bị nhốt ở nơi đó.

Nhưng không khí khẩn trương lo âu ở cao tầng liên bang, lại không chút ảnh hưởng đến cuộc sống nhân nhả trong học viện ở đế đô, theo thời tiết dần dần chuyển ấm, tất cả học viên năm nhất của học viện Saint Ovendo nghênh đón đợt lịch lãm mùa xuân chờ đợi đã lâu, đương nhiên rất nhiều đứa nhỏ tuyệt đối là đem chuyến đi này trở thành một lần hoạt động dạo chơi ngoại thành tốt đẹp.

Tham gia dã ngoại lịch lãm có bốn chuyên ngành, khoa dị năng chiến đấu, khoa cơ giáp chiến đấu, khoa được học cùng khoa chữa bệnh, tự do tạo lập các nhóm nhỏ, nhưng nhất định phải bao gồm học viên của bốn khoa này, nói cách khác mỗi tổ phải có ít nhất 4 người, hạn mức cao nhất là không vượt qua 12 người, do một học viên khoa dị năng chiến đấu lớn tuổi nhất dẫn đội, cũng phụ trách ghi chép toàn bộ biểu hiện của nhóm niên đệ học mọi trong suốt hành trình, về phần địa điểm lịch lãm có chung quanh có thể tự chủ lựa chọn, trong đó nơi được mọi người chú ý nhất chính là sơn mạch Pansy của Bahrton đế quốc có mỹ danh là thủy chi quốc.

“Phong, ta muốn đi nơi này!” Mặc Vân Hi híp mắt néo Lăng Phong, hưng phấn mà chỉ vào bảng lịch lãm, “Em muốn đi thủy chi quốc!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71

Habton đế quốc là quốc gia duy nhất trong năm đế quốc lớn của liên bang có hải dương, bốn mùa ẩm áp ẩm ướt, bề mặt tinh cầu cơ hồ 80% đều là nước bao trùm, cho nên cũng được gọi là thủy chi quốc.

Đối với tất cả học sinh luôn sinh hoạt tại Qiner để quốc mà nói, là cực kỳ có hấp dẫn lực, Dnoqia tỉnh cầu có sông cùng hồ nước rất lớn, nhưng bọn họ chưa từng nhìn thấy hải dương, trừ bỏ Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi đương nhiên là thấy qua biển rộng, nhưng điều này sẽ chỉ làm nhiệt tình của cậu càng thêm tăng vọt.

Bất quá chấp nhất của Mặc Vân Hi đối với thủy chi quốc không chỉ là vì có thể xem phong cảnh trên biển, càng chủ yếu đích đến lần này bọn họ đi chính là sơn mạch Pansy, nơi đó có lỗi tình Hubert từng đề cập tới, chính là thuốc dẫn của dược đan có thể làm tăng lên 3-5% xác suất thành công khi dị năng vỡ giả thuộc tính lỗi sử dụng, cậu cho đến bây giờ cũng chưa từng vì Lăng Phong luyện chế một viên xích đan nào, mà Lăng Phong đã đột phá cấp 7, cho nên lỗi tình đối với cậu hấp dẫn là rất lớn.

Tuy rằng học viện báo danh đi Habton để quốc rất nhiều, nhưng sơn mạch Pansy cũng là một trong bốn địa điểm lịch lãm nguy hiểm nhất, dị thú nơi đó, vì tranh đoạt đất liền, càng có tính công kích, cho nên tổ đội nhỏ nhất định phải có đầy đủ thực lực mới có thể trụ vững, đương nhiên, cái này chủ yếu vẫn là xem thực lực thành viên khoa dị năng chiến đấu và khoa cơ giáp chiến đấu.

Thực lực của Lăng Phong tự nhiên không cần phải nói, cho dù rất nhiều người còn chưa biết Lăng Phong đã đột phá tới cấp 7, nhưng cơ hồ toàn bộ học viên năm nhất đều nhận định Lăng Phong chính là thủ tịch dị năng khoa chiến đấu sau này, cho nên người tìm Lăng Phong tổ đội cũng đặc biệt nhiều.

“Vân Hi, cậu xem xem còn có muốn ăn cái gì, mình đi mua!” Harvey vỗ bộ ngực, thập phần hào sảng nói.

“Đúng vậy đúng vậy, muốn uống gì, mình đi lấy, lần này hai người chúng tớ mời khách, cậu đừng khách khí!” Mark cũng một đầu tóc đỏ hướng về phía Mặc Vân Hi mỉm cười.

Mặc Vân Hi nhìn một bàn các loại thịt thăn, thịt xiên nướng, sa lạp, nùng thang cực kỳ không biết nói gì, xem ra hai người bọn họ cơ hồ đã đem toàn bộ thức ăn trong canteen học viện đều mang đến đây, “Các cậu?” Hai người này hôm nay cười đến rất không thích hợp.

“Hắc hắc, Mặc Mặc, người trong tổ đội của cậu cùng Lăng Phong không phải còn chưa chọn sao? Có thể nhận tớ không?” Mark trước tiên là nói về ra mục đích của cậu ta, “Có Lăng lão đại ở, nhất định có thể đi Habton, mình đã suy nghĩ kỹ từ lâu rồi, please!” Cậu ta là ban B khoa cơ giáp, loại chuyện ra ngoài lịch lãm này, tất cả mọi người nguyên ý tìm đội hữu thực lực lớn mạnh, ít nhất trên phurong diện an toàn cũng có bảo đảm, cho nên bình thường ban A khoa dị năng chiến đấu đều chỉ lựa chọn đội hữu từ ban A khoa cơ giáp chiến đấu, hy vọng duy nhất để cậu đi Habton chính là gia nhập tổ đội nhỏ của Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi nhìn nhìn Mark, kỳ thật cậu đã sớm muốn để Mark gia nhập, dù sao đều phải có học viên bốn khoa, dù sao đều là người quen sẽ càng tự tại, vì thế sáng khoái gật đầu, “Không thành vấn đề, chúng ta là anh em, đương nhiên phải cùng đi.” Quay đầu nhìn nhìn Lăng Phong, “Phong, anh cũng đồng ý đi?”

Lăng Phong gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Thấy Mark tiến triển thuận lợi, Harvey cũng chạy nhanh tới, “Vân Hi, còn có mình, dẫn tớ đi dẫn tớ đi!” Harvey xum xoe mà bung một mâm trứng thú hấp tới trước mặt Mặc Vân Hi, “Dựa vào phần tình cảm giữa hai ta, cậu sẽ không bỏ lại mình, đúng không?” Kỳ thật so với Lăng Phong, Harvey đã sớm tính toán tốt, y chết sống đều phải ở cùng Mặc Vân Hi, người khác không biết y còn không biết sao? Nhiệm vụ chủ yếu trong lịch lãm của khoa dược học là thu thập, Vân Hi ở học kỳ thứ nhất đã thu thập được dược liệu cấp ba! Đi theo cậu ấy là đúng chuẩn rồi!

“Khụ, không được.” Mặc Vân Hi nghiêm mặt nói, “Cậu ăn nhiều lắm, sẽ đem đồ ăn của chúng tớ đều ăn hết.”

“...” Nếu không phải Lăng Phong ở bên cạnh, Harvey thật muốn ôm lấy đùi Mặc Vân Hi, “Anh em a, mình có thể tự chuẩn bị lương khô.”

“Ngô, vậy anh thấy sao?” Mặc Vân Hi quay đầu hỏi Lăng Phong ngồi một bên.

Lăng Phong ghét bỏ phiêu mắt liếc Harvey một cái, “Khoa dược học không phải có em sao?”

Tiểu mập mập nước mắt chảy dài, “Các cậu không thể như vậy a, rất không có tình anh em, không nên vứt bỏ mình!” Thanh âm thê lương nhất thời khiến cho học viên chung quanh ghé mắt.

“Nhìn kìa, là Mặc Vân Hi, ai, có tiếng liền không nhận bạn bè, thật đáng thương.” Không ít người bắt đầu nhỏ giọng nghị luận, cũng đối với Harvey cho ánh mắt đồng tình.

Vốn nghĩ đùa cậu ta một chút Mặc Vân Hi lúc này tròn mắt, phần hận cảm lên trứng hấp trước mặt nhét vào miệng Harvey, “Được rồi được rồi, còn gọi nữa sẽ thật sự không đưa cậu theo!”

Harvey mắt nhỏ chớp chớp, miệng ngậm trứng hấp ô ô nói không rõ nói, kích động ở trên người mình và Mặc Vân Hi lung tung khoa tay múa chân, Mặc Vân Hi đương nhiên là hiểu được, bắt đầu dĩ gật đầu, “Im lặng ăn cơm, tự chuẩn bị lương khô, liền dẫn cậu đi!”

Tiểu mập mập ngây ngô cười hướng Mặc Vân Hi giơ lên tay phải, động tác này là chào theo nghi thức quân đội trong quân bộ, Mặc Vân Hi mỗi ngày về Herman nghiên cứu sở, đều có thể nhìn thấy vệ binh ở cổng hành lễ, lúc ấy còn cảm thấy phi thường đẹp trai, hiện tại nhìn Harvey làm, thấy như thế nào cũng giống chiêu tài miêu?

“Ân, kìa hiện tại bốn người chúng ta đã định rồi, còn thiếu một người khoa chữa bệnh.” Mặc Vân Hi vừa ăn vừa hỏi, “Các cậu có quen ai của khoa chữa bệnh không?”

Harvey cùng Mark liếc nhìn nhau, đều lắc lắc đầu, Harvey chính là khoa được học, tự nhiên không cần phải nói, mà cho dù dĩ năng võ giả tạo thành dong binh đoàn đi làm nhiệm vụ cũng là rất ít khi mang cho nhân viên chữa bệnh, huống chi Mark là khoa cơ giáp chiến đấu, kỳ thật cấp cứu đơn giản ở dã ngoại, nhóm dĩ năng võ giả đều có thương thức, nhân viên chữa bệnh trừ bỏ cản trở, căn bản là dư thừa.

Lăng Phong không nhanh không chậm mở ra máy thông tin, chuyển giao một phần bu rui kiện cho Mặc Vân Hi, “Từ nơi này tùy tiện chọn một người.”

Nghe nói như thế, Harvey cùng Mark đều tò mò tiến đến trước Mặc Vân Hi mặt, thời điểm khi nhìn đến Mặc Vân Hi mở ra bu rui kiện, cũng không khỏi sững sờ, được chứ, ước chừng có hơn ba mươi học viên khoa chữa bệnh gửi cho Lăng Phong lời mời tổ đội, đều sắp vượt qua một lớp, hơn nữa kém cỏi nhất cũng là ban B!

“Ai ai, này được! Mỹ nữ a, có bạn ấy đi theo sẽ đẹp mắt a!” Harvey chỉ vào một mỹ nữ tóc dài trong màn hình điện tử chảy nước miếng rờn rờn.

Mặc Vân Hi trộm mắt nhìn Lăng Phong, “Con gái đều không cần.” Tuy rằng cậu còn chưa keo kiệt đến nông nổi không cho Lăng Phong tiếp xúc với khác phái, nhưng những cô gái chủ động mời Lăng Phong tổ đội, vẫn là thôi đi, vạn nhất, này biển xanh trời xanh, nhiều nháo tâm.

“Vì cái gì? Dù sao cũng ông mất cái gì, mang theo em gái xinh đẹp tâm tình cũng thư sướng chút a.” Harvey rất là khó hiểu nói.

“Phiền toái.” Mặc Vân Hi cũng lười giải thích, cậu đây là đang phòng tai nạn chưa xảy ra.

“Àn, đúng đúng, con gái rất phiền toái!” Mark cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, về mặt còn thực sự phân tích nói, “Nhất là dã ngoại, ngủ không thể cùng nhau, đi ngoài đi tiêu cũng không có thể cùng nhau, nhiều nguy hiểm a! Hơn nữa vạn nhất vượt qua mỗi tháng gì kia, mùi máu tươi còn dễ dàng đưa tới dị thú, hơn nữa...”

“Ai dừng!” Harvey một phen bùng kín miệng Mark, “Anh em, mình sai lầm rồi, mình chọn nam! Xin cậu đừng nói nữa!”

Nghe xong Mark phân tích, Mặc Vân Hi nhìn xem một bàn đồ ăn, nuốt một ngụm nước bọt, cuối cùng vẫn là buông xuống đĩa ăn.

“Mình thấy chọn người này đi.” Mặc Vân Hi cùng Mark đồng thời lên tiếng, nhưng lại chỉ vào hai nam sinh khác nhau.

“Vì cái gì?” Lại là trăm miệng một lời.

“Được rồi, tớ nói trước.” Mark chỉ vào nam sinh cậu nhìn trúng nói, “Cậu xem này, cậu ta không chỉ có vóc dáng thấp bé, hơn nữa đặc biệt gầy, nếu gặp phải nguy hiểm, tỷ như chạy trốn và vân vân, dễ mạng a, khiêng có thể chạy.” Nói xong còn nhìn nhìn Harvey, “Hơn nữa tương đối tiết kiệm lương thực.”

Mặc Vân Hi còn thật sự gật đầu, phân tích nói, “Người này, cậu xem khổ người đủ lớn, hơn nữa còn là dĩ năng võ giả cấp một, khó có được, khí lực lớn, dụng lều trại, khiêng hành lý, sinh hoạt và vân vân nhất định là người lão luyện.”

Hai người chăm chú thảo luận, Harvey yên lặng cho người được hai người anh em này chọn rơi nước mắt đồng tình, không biết sau khi bọn họ biết nguyên nhân mình bị lựa chọn, có thể hay không một đầu đâm chết. Sau hi so sánh nhiều lần về tính tiết kiệm năng lượng bảo vệ môi trường cùng thực dụng, Mặc Vân Hi cùng Mark ý kiến đạt thành nhất trí, bọn họ cuối cùng lựa chọn người cao to đủ tính thực dụng—Gobe.

Cứ như vậy, một tổ đội nhỏ năm người chính thức thành lập, Harvey phụ trách liên hệ Gobe để điền bảng kê khai nộp lên, khi y cùng Mark phát hiện Lăng Phong cư nhiên đã là dĩ năng võ giả cấp 7, càng cảm thấy may mắn lựa chọn của mình là đúng.

Bởi vì thực lực chiến đấu của Lăng Phong, tổ nhỏ của Mặc Vân Hi bọn họ thuận lợi đạt được tư cách đi Habton để quốc lịch lãm trước.

Hôm nay là ngày xuất phát, tổ đội đến son mạch Pansy của đế quốc Habton lịch lãm, tất cả đều thống nhất tập hợp ở trạm trung chuyển phi thuyền nam lục Versailles thành, thời điểm Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong tới nơi, trừ bỏ Harvey thì những người khác cũng đã chờ ở phòng nghỉ phi thuyền.

“Này, chào các cậu, tôi là Messizer phụ trách ghi chép công tác lần lịch lãm này của tổ đội các cậu, khoa dĩ năng chiến đấu năm ba ban A.” Một nam nhân tuổi trẻ mặc trang phục dĩ năng võ giả màu xanh đậm đầu tiên đứng dậy, cười đi tới chỗ Lăng Phong, Mặc Vân Hi chào hỏi nói.

“Chào học trưởng, em là Mặc Vân Hi, khoa được học.” Mặc Vân Hi hướng Messizer hỏi khuyh thân, tỏ vẻ tôn kính với học trưởng.

Lăng Phong chỉ là lễ phép gật đầu ý bảo, “Xin chào, Lăng Phong.”

Đối với thái độ của Lăng Phong, Messizer cũng không lăm để ý, huống hồ thể giới dĩ năng võ giả chính là như vậy, nói đến địa vị của võ giả, Lăng Phong so với hắn là võ giả cấp 6 sơ cấp cao hơn một bậc, điểm ấy cũng làm cho lúc trước hắn mới vừa lấy được đoàn đội bảng kê phi thường kinh ngạc, hắn nhớ rõ Lăng Phong thời điểm mới vào học chỉ mới là cấp 5 sơ cấp.

“Ha ha, hai người các cậu đều là danh nhân, tôi tự nhiên là nhận thức, mau tới bên này ngồi.” Messizer nhìn qua thập phần hiền hoà, cũng không có ngạo khí giống các dĩ năng võ giả khác, “Thời gian nửa tháng về sau tất cả mọi người chúng ta là một đoàn đội, tuy rằng nếu không gặp phải tình huống đặc biệt nguy hiểm, tôi sẽ không tham dự chuyến lịch lãm của các cậu, chỉ phụ trách bản ghi chép, nhưng vẫn phải chiêu cố nhau, cùng nhau hành động, son mạch Pansy của Habton tôi đã đi qua hai lần, coi như có chút quen thuộc, có cái gì không rõ có thể hỏi tôi.”

“Học trưởng đã đi qua hai lần? Vậy thì tốt quá!” Mặc Vân Hi ánh mắt nháy mắt sáng lên, “Kia học trưởng có biết ở son mạch Pansy làm sao có thể thu thập một loại khoáng thạch tên là lõi tinh hay không?” Đây chính là mục đích chủ yếu lần này của cậu.

“Lôi tinh?” Messizer nhủ mầy lắc lắc đầu, “Đồ vật này tôi chưa từng nghe qua, bắt quá có thể là bởi vì tôi đối với tài liệu, dược liệu và văn bản không phải trong nghề đi, ha ha, nếu nói là dị thú, tôi đúng là có thể giới thiệu cho các cậu.”

Quả nhiên, Mặc Văn Hi mặc dù có điểm thất vọng, nhưng là đã trong dự liệu của cậu, loại khoáng thạch này trừ bỏ Hubert đề cập qua, cậu từ trên thế giới giả tưởng cũng không tra được tư liệu cụ thể.

Bên cạnh một người cao to vẫn luôn không nói chen vào, lúc này ngai ngừng đứng dậy, cùng Lăng Phong, Mặc Văn Hi chào hỏi, “Chào mọi người, mình là Gobe, khoa chữa bệnh, thỉnh thoảng có nhiều.” Hắn mặc dù là ban A khoa chữa bệnh, hơn nữa kỹ thuật cấp cứu dã ngoại của bản thân cũng phi thường xuất sắc, nhưng thật đúng là không nghĩ tới Lăng Phong bọn họ lại chọn hắn, bởi vì hắn ngoại hình tục tũn, thường xuyên bị ghét bỏ, học viên khoa chữa bệnh, mọi người vẫn là càng nguyện ý mang em gái mềm mại ôn nhu xinh đẹp.

Gobe vừa rồi ngồi ở một bên còn không lộ vẻ gì, này vừa đứng lên, tựa như một tòa núi nhỏ, so Lăng Phong còn muốn cường tráng hơn rất nhiều, nhìn xem cơ bắp cuộn cuộn kia, so với bắp đùi cánh tay Mặc Văn Hi còn thô hơn, Mặc Văn Hi lại một lần nữa xác định lựa chọn của mình tuyệt đối đúng, này tuyệt đối là một lao động cường tráng. “Xin chào, tớ gọi là Mặc Văn Hi, cậu cũng thật cường tráng a, rất hâm mộ, không giống tớ không có khí lực gì như vậy.” Mặc Văn Hi tán dương.

“Không quan hệ, mình khí lực lớn, có việc gì tốn sức giao cho mình là được!” Người cao to ngấm đen thô lỗ cười rộ lên một tiếng, lộ ra một hàm răng trắng, Mặc Văn Hi thật sự là vừa lòng cực kỳ.

Một bên Mark che miệng bả vai run rẩy, Mặc Mặc thật xấu, bắt quá tên ngốc này vóc dáng cũng quá choáng váng rồi.

Nhìn đồng hồ điện tử, Messizer dò hỏi, “Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta có phải còn có một thành viên chưa đến hay không?”

“Từ mập mạp, ngày như vậy tự nhiên muộn!” Mark không khỏi nén giận nói.

Ngay khi mọi người phải đứng dậy tiến vào phi thuyền, một thân ảnh tròn tròn rất cục xuất hiện, vừa chạy vừa hô, “Chờ tớ một chút, chờ tớ một chút!”

Mark đi lên liền cho Harvey một cái bạo lật, “Từ mập mạp, như thế nào trễ như thế mới đến!”

Harvey ôm đầu oán giận, “Đều là do mẹ tớ, sợ tớ bị đói, buổi sáng lại làm một đồng lớn đồ ăn...”

“Được rồi được rồi, đi trước đi, phi thuyền sắp cất cánh!” Mark thúc giục nín lấy Harvey đi vào kiểm tra vé vào cửa.

Cho dù tốc độ phi thuyền chạy phi thường nhanh, theo Versailles thành tới Habton đế quốc, cũng ước chừng cần hai ngày. Thời điểm phi thuyền tiến vào trạm chuyển thành đế quốc Orose của Habton, đã là buổi chiều năm giờ hơn, đây là một thành thị gần Pansy son mạch nhất ở Habton đế quốc.

Pansy son mạch là số lượng lục địa không nhiều lắm của Habton đế quốc, bên trên có đại lượng dị thú sinh hoạt, có thực vật tài nguyên cực kỳ phong phú, cho nên thành Orose này cũng tự thành một thành thị trung chuyển mà nhóm dị năng võ giả lui tới nhiều nhất, mật dịch cũng phi thường phồn vinh, nhóm võ giả dã ngoại đạt được đại lượng tinh hạch dị thú, con mồi cùng dược liệu đại bộ phận liền bán ra ở chỗ này, mặt khác những thứ dị năng giả dùng như là vũ khí, đan dược, dị năng được phẩm tiếp tế tiếp viện vẫn vẫn cũng đều có thể từ nơi này chọn mua.

Khi tất cả học sinh từ trên phi thuyền đi ra, nháy mắt đã bị cảnh sắc trước mắt làm cho rung động, trạm trung chuyển được xây dựng ở nơi có độ cao đại khái năm mươi mét so với mực nước biển, bốn phía đều là biển rộng vô bờ xanh thẳm mênh mông, xa xa ánh đỏ của thái dương với biển tương liên một đường, loại bao la hùng vĩ mỹ lệ này bọn hắn cũng không từng gặp qua, thật sự là khó có thể hình dung.

Mà ngay cả Mặc Văn Hi cũng đều sùng sờ tại chỗ, tuy rằng cậu trước kia đến không ít thành thị vùng duyên hải du lịch, bao gồm Hawaii, thắng địa Maldives để nghỉ ngơi, nhưng là chưa từng có loại rung động này, lúc này sân bay dưới chân cậu, bốn phía xung quanh đều là biển, hơn nữa đều là một mảnh ba đảo cùng lục địa nhìn không thấy điểm cuối, điều này làm Mặc Văn Hi cảm thấy bản thân tựa như đặt mình trong một chiếc thuyền lá nhỏ giữa biển rộng mênh mông, nhỏ bé như vậy, tùy thời đều có thể bị biển rộng nuốt hết, không khỏi nắm lấy tay Lăng Phong.

“Àn? Em không phải vẫn luôn muốn đến sao?” Lăng Phong cười ôm ôm bả vai Mặc Văn Hi, “Như thế nào? Sợ?”

Mặc Văn Hi lắc lắc đầu, “Chính là không quá giống như em nghĩ.” Nơi này không có bờ cát, không có cây cỏ, chỉ có biển rộng mênh mông vô bờ.

“Đi thôi, tới thành thị thì sẽ nhộn nhịp hơn.” Messizer cười nói, hắn lần đầu tiên tới cũng là như vậy, chỉ ngây ngốc nhìn biển rộng, tráng lệ lại có chút sợ hãi, “Các công trình của chủ thành Orose, ở nơi cách mặt biển rất cao, chúng ta đêm nay phải tạm thời tìm nơi ngủ trọ ở Orose, sáng mai xuất phát.”

Thành viên của tổ đội nhỏ đều đi theo Messizer ra khỏi trạm trung chuyển, đi vào một cái thang máy hình trụ trong suốt thật lớn, Mặc Văn Hi tò mò nhìn sinh vật biến dạng sửa du động bên người cùng dưới chân, có chút cảm giác như đang đi trong đường hầm dưới đáy biển, “Đây là thủy tộc tương?”

“Ha ha, không phải, cậu lập tức sẽ biết.” Messizer lắc lắc đầu cười nói, “Đây chính là thang lên xuống nhờ thủy động lực rất thú vị, là đặc điểm chỉ Habton mới có.”

Đám người lục tục đi vào, cửa thang máy chậm rãi đóng chặt, hai bên miệng ống mở ra, nước biển bắt đầu hướng đáy ống chảy ngược vào, Mặc Văn Hi bọn họ đứng trong khoang theo mực nước lên cao bắt đầu bay lên, tất cả học sinh đều ngạc nhiên nhìn dòng nước cùng với sinh vật biển theo dòng nước bơi vào, quá thần kỳ!

“Lục địa ở Habton để quốc thập phần thừa thớt, không có nhiều khoáng sản năng nguyên, cho nên đại đa số phương tiện, bao gồm phương tiện điện lực đều là lợi dụng thủy động lực.” Messizer giảng giải nói, “Hon nữa dị năng vô giả nơi này, cũng bất đồng với địa phương khác, có rất nhiều là thợ sản chuyên môn liệp sát dị thú hải dương, nơi này cũng phi thường thừa thãi tình hạch dị thú thuộc tính thủy.”

Thang máy thủy động lực lên xuống tốc độ rất chậm, xuyên thấu qua thủy tinh trong suốt phía trước, Mặc Vân Hi nhìn thấy ánh hoàng hôn trên mặt biển dần dần đến gần, phía sau là lồng ngực kiên cố của Lăng Phong, làm cho cậu bỗng nhiên có loại cảm giác dường như đã qua mấy đời, “Phong, cùng người yêu ngắm mặt trời mọc mặt trời lặn trên biển, từng là chuyện em cảm thấy lãng mạn nhất.”

Lăng Phong đem cảm giác lên đỉnh đầu Mặc Vân Hi, ngửi hương được thảo âm áp tưới mát Mặc Vân Hi toát ra, “Ân, chỉ cần em thích, anh đều cùng em”

Hai người thân mật dừng trong mắt mọi người, Gobe hâm mộ ngây ngô cười với Mark, lộ ra một hàm răng trắng, “Hắc hắc, chúng ta cũng nhìn mặt trời lặn đi.”

Mark giật mình một cái, dùng tay vuốt vuốt cánh tay, “Ác, muốn xem thì tự cậu xem đi, Harvey, đến ăn!” Thật sự là chịu không nổi bọn họ, mấy bóng bóng phản hồng xung quanh này là chuyện gì xảy ra, một mặt trời bị bẻ đôi có gì xinh đẹp, lại không có em gái mềm mại!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72

Ra khỏi thang máy thủy động lực, đoàn người Mặc Vân Hi đi theo Messizer lên xe bus đi vào thành Orose, khi khoảng cách với trung tâm thành càng ngày càng gần, cảnh tượng ngoài cửa sổ cũng dần dần phồn hoa náo nhiệt hơn.

“Vân Hi, mau nhìn, bên dưới thật náo nhiệt a!” Harvey lôi kéo Mark ghé vào cửa kính xe hướng ngã tư đường phía dưới đường ray trên không nhìn xung quanh, bọn họ cũng đều là lần đầu tiên ra khỏi Qiner đế quốc, đối với hết thảy đều tràn ngập tò mò.

Mặc Vân Hi cũng tiến đến phía trước cửa sổ, đích xác, so với ngã tư đường ở Qiner đế quốc, nơi này rõ ràng cũng có nhân khí, các cô gái mặc trang phục thanh lương diễm lệ, những người chủ của các cửa hàng nhiệt tình, đều đi hướng ngã tư đường, hướng mọi người đi ngang qua đẩy mạnh buôn bán, chuyện này ở Versailles cơ hồ là không có khả năng nhìn thấy, sắc trời dần tối, đèn hoa bật lên, đủ mọi ánh đèn màu sắc rực rỡ làm đẹp cho phố lớn nhỏ, làm cho nơi này ban đêm có vẻ cũng náo nhiệt phi thường.

Messizer đưa các thành viên của tổ đội vào một khách sạn không lớn, “Đêm nay, chúng ta sẽ ở khách sạn này, lát nữa tôi muốn đi taxi, các cậu có thể tự mình tìm nơi giải quyết cơm chiều, cũng có thể tùy tiện ngao du, đừng lạc đường, khách sạn Bazan này dễ tìm lắm, có vấn đề có thể liên lạc với tôi.” Nói xong, Messizer còn hướng đoàn người mở trường hai mắt có thâm ý khác, “Các cô nương ở Orose cực kỳ nhiệt tình, thiên vạn đừng bị lừa gạt, cũng đừng chơi bời thái quá, ngày mai chúng ta còn đi làm nhiệm vụ lịch lãm”

Messizer đem hai thẻ phòng đưa cho Lăng Phong, liền xuất môn bắt taxi. Lăng Phong phi thường tự nhiên đưa một thẻ phòng cho Harvey, liền lôi kéo Mặc Vân Hi tìm phòng đi. Harvey nhìn thẻ, lại nhìn nhìn Mark cùng Gobe, “Hắc, Mark, chúng ta một phòng đi.”

“Không thành vấn đề, Gobe, cậu liền cùng Messizer một phòng đi.” Mark nói với Gobe, cùng phòng với tên ngốc này, còn không bằng cùng Harvey tại tại.

Gobe đối với chuyện này không có ý kiến gì, ngốc nghếch gật đầu, ôm bụng, “Ngô, mình đói bụng, chúng ta đi ăn cơm đi.”

Harvey nhìn phương hướng Mặc Vân Hi bọn họ ly khai, “Được rồi, tự chúng ta đi ăn, tớ đoán Lăng lão đại khẳng định nghĩ tới thế giới hai người.” Vỗ vỗ Mark, “Anh em, chúng ta tự mình đi chơi đi, đừng làm bóng đèn.”

Mark có chút giật mình, “Cậu là nói Lăng Phong cùng Mặc Mặc?” Khó trách khi bọn họ đi theo bên người Mặc Mặc, đều sẽ bị Lăng Phong ghét bỏ các loại, nguyên lai có gian, tình!

Cô ~~, Gobe ngượng ngùng gãi gãi đầu, lộ ra một hàm răng trắng, “Đói bụng, nhanh đi ăn cơm đi.”

Harvey cuối cùng tìm được một người anh em so có thể ăn với mình, lôi kéo tóc hồng mang theo tên ngốc vóc dáng cao lớn, trực tiếp đi tìm tiệm ăn.

Cứ như vậy, khi bọn Mặc Vân Hi đổi sang trang phục mùa hè mát mẻ xong ra tới nơi, đã người đi nhà trống, “Phong, chúng ta bị bỏ rơi.” Mặc Vân Hi ai oán nhìn Lăng Phong, đều do Lăng Phong, thay quần áo còn cứng rắn muốn hôn hôn ôm một cái, làm đi tụt lại phía sau.

Lăng Phong không sao cả ôm thất lừng Mặc Vân Hi, đi ra cửa, “Như vậy là tốt nhất, đói bụng đi, đi, mang em đi ăn.”

“A? Phong, anh từng tới nơi này?” Mặc Vân Hi có chút hơi hơi kinh ngạc, “Anh như thế nào không nói với em?”

Lăng Phong cong cong khoe môi không trả lời, anh từ nhỏ đã bắt đầu săn bắn ở khu lịch lâm cấp thấp của các nơi trong liên bang, giống như thành thị dĩ năng giả nổi tiếng, không có nơi nào mà anh chưa quen thuộc, nhưng anh không nghĩ Vân Hi lại dùng cái loại biểu tình đau lòng này nhìn mình, chính anh cũng không cảm thấy huấn luyện khi còn bé có cái gì, nhưng mỗi lần nhắc tới, Mặc Vân Hi luôn hai mắt ngập nước gọi anh “đồ ngốc”, tuy rằng anh không rõ, nhưng không gây ảnh hưởng đến tâm tình của anh.

Nơi Lăng Phong mang Mặc Vân Hi đi vào chính là một nhà hàng lộ thiên, tuy rằng cách trung tâm có chút xa, nhưng điều kiện tương đối độc đáo, ở trên một sân trời có thể nhìn ra xa, bên cạnh chính là biển cả rộng lớn, lúc ăn cơm còn có thể nghe thấy thanh âm của sóng biển, gió biển tinh ngọt thổi quá, thập phần thích ý.

Trong thực đơn nơi này cơ hồ không có thịt thăn, món ăn chủ đạo tất cả đều là đủ loại cá, còn có các loại sò hến, làm cho Mặc Vân Hi hải sản không nhất thời cười nở hoa, “Phong, nhà hàng này thật không tồi.” Tuy rằng biển rộng ban đêm có chút làm cho người ta sợ hãi, tuy rằng cậu đôi trước táng thân trong biển, nhưng điểm này cũng không gây trở ngại Mặc Vân Hi cảm thấy biển cả là nơi lãng mạn nhất, nhất là khi có người yêu ở cạnh.

“Àn, nơi này làm cho người ta có cảm giác thả lỏng.” Uống rượu trái cây, gió biển thổi, đây là nơi Lăng Phong nhất định phải đến mỗi khi săn bắn trở về từ sơn mạch trước kia, chỗ này làm anh có cảm giác thích ý khó có được.

Mặc Vân Hi ăn trọn một đĩa cá tiên thảo chiên lớn ngon lành, cộng thêm canh sò bơ, còn ăn không ít trứng cá salad, sò sò bụng có chút chút gồ lên, thỏa mãn thờ dài, thần bí hề hề nhìn Lăng Phong, “Phong, anh có biết đến bờ biển nên làm chuyện gì nhất không?”

(Lee: ừm, về cá tiên thảo, tớ tra GG thì ra toàn ảnh của rau diếp cá nên không biết có loại cá này không. Còn về canh sò bơ thì tớ chỉ tra được cách làm của mấy món như sò lòng nướng bơ vân vân các loại. Cho nên bạn nào muốn tìm hiểu thì tự tra GG hộ tớ nha, tớ lực bất tòng tâm...)

Lăng Phong lắc lắc đầu, Mặc Vân Hi kéo tay Lăng Phong, chạy vài bước đến chỗ vòng bảo hộ của nhà hàng, nắm lấy vòng bảo hộ cố gắng vuron nửa người trên ra ngoài, đột nhiên lớn tiếng hô, “A — Phong, em yêu anh!” (Lee: thiết sên mà)

Vốn Lăng Phong hộ ở phía sau Mặc Vân Hi, sợ em ấy ngã xuống lập tức ngăn cả người, anh chưa từng nghĩ tới Vân Hi sẽ to gan nhiệt tình thổ lộ với anh như vậy, kích động đến muốn lập tức, lập tức, liền mà đem em ấy ôm chặt vào trong lồng ngực, — tất —.

Mặc Vân Hi đột nhiên la hét, khách nhân chung quanh đang dùng cơm sợ tới mức đều đánh rơi thìa vào trong bát, tất cả đều mặc danh kỳ diệu nhìn về phía “kẻ điên” nọ, bồi bàn cũng khó xử còn muốn chạy lên, ngăn cản vị khách này ảnh hưởng các khách nhân khác dùng cơm, có thể đến nhà hàng xa hoa này của bọn họ, đều là người có thân phận địa vị.

Lăng Phong một mắt đảo đảo qua, bồi bàn sợ tới mức lạnh run lui về góc tường, mọi người chung quanh khe khẽ nói nhỏ cũng đều im lặng cúi đầu ăn cơm, loại uy áp này thật là đáng sợ, rõ ràng là một dĩ năng vô giả cao cấp, vẫn là không cần trêu chọc thì tốt hơn.

Mặc Vân Hi đối với phát sinh biến cố về sau không hề sợ hãi, gọi thoải mái rồi, liền hướng về phía Lăng Phong nở một nụ cười lớn thật lớn, “Phong, anh muốn thử không, rất thích!”

Nhìn Mặc Vân Hi cười đến vui vẻ như vậy, Lăng Phong theo bản năng muốn đáp ứng, nhưng là hai lần mở miệng, vẫn không gọi ra miệng được, “Đi thôi, anh đưa em đi dạo du chợ đêm.” Xem ra thần kinh của anh vẫn không thô được như Vân Hi, có một số việc cư nhiên anh cũng không làm được.

Mặc Vân Hi gật gật đầu, một chút cũng không nhận thấy người xung quanh ánh mắt tò mò về phía mình, vui vẻ lôi kéo Lăng Phong rời nhà hàng.

Chợ đêm Orose là một thị trường giao dịch náo nhiệt nhất Habton, mỗi khi màn đêm buông xuống, thành phố này liền nghênh đón thời khắc phồn hoa nhất, đủ loại hàng hóa màu sắc rực rỡ như cầu vồng ngũ sắc xuyên suốt khu chợ náo nhiệt.

“Vị vô giả trẻ tuổi này, bốn điểm mới vừa có một bộ trang phục dĩ năng da cá mập xanh cấp năm, nhẹ nhàng thông khí, thuộc tính thủy phòng ngự cực cao, hoan nghênh đi vào nhìn xem!” Ông chủ nhiệt tình đứng trước cửa cửa hàng lớn tiếng tiếp đón.

Mặc Vân Hi tò mò nhìn xung quanh, thỉnh thoảng có cô gái đi ngang qua trên đường, mặc quần áo mỏng manh nhẹ nhàng, hướng Lăng Phong liếc vài cái mị nhãn, cũng có cô gan lớn trực tiếp ném hoa lên trên người Lăng Phong.

“Phong, các cô ấy ném hoa cho anh làm gì?” Mặc Vân Hi một bên tò mò hỏi, vừa muốn vuron tay nhặt một đóa phi thường xinh đẹp rơi trên mặt đất.

“Đừng đụng.” Lăng Phong mặt không chút thay đổi kéo Mặc Vân Hi, bước qua, hạ giọng nói, “Đó là ý tứ mời anh đến nhà nàng.” Vô giả đến Orose rất nhiều, con gái nơi này đều thích vô giả cường đại, cho nên cũng phi thường nhiệt tình cởi mở.

Mặc Vân Hi bĩu môi, chưa loét nói, “Vi cái gì không ai lấy hoa ném em?” Cậu cũng rất đẹp trai a, liếc mắt Lăng Phong bên người, được rồi, cậu thừa nhận, nếu cậu là con gái, có Lăng Phong ở bên cạnh cậu cũng sẽ không ném cho mình.

Lăng Phong buồn cười nhéo nhéo tay Mặc Vân Hi, anh mới sẽ không nói cho Vân Hi, chính mình đã dùng ánh mắt bức lui hai vô giả muốn tới gần Mặc Vân Hi, bắt quả không có con gái là được...

“Mau đến xem a, hôm nay mới đi săn hải nham thú cấp 6 a, tính hạch thuộc tính thủy cấp 6 cao phẩm!” Trước một nhà hàng vây đầy người, ông chủ lớn tiếng hét to.

“Phong, chúng ta đi nhìn xem!” Mặc Vân Hi lôi kéo Lăng Phong đi qua vô giúp vui, “Vi cái gì tính hạch hàng này được hoan nghênh như vậy?”

“Hải nham thú mặc dù là dị thú cấp 6, nhưng sinh hoạt tại khu vực biển sâu thấp phần nguy hiểm, rất khó bắt giữ.” Lăng Phong đề Mặc Vân Hi lôi kéo, giảng giải nói cho cậu, “Loại dị thú này tuy rằng chỉ có tinh hạch cấp 6, nhưng đặc biệt tinh thuần, cho nên thương giá vì để phân biệt với tinh hạch thủy thuộc tính cấp 6 khác, đều là chọn tinh hạch ngay hiện trường, rất nhiều người là xem náo nhiệt, cũng có không ít võ giả của các quốc gia khác chưa từng thấy qua hải nham thú.”

Nghe Lăng Phong vừa nói như thế, lại gọi lên hưng trí của Mặc Vân Hi, cậu cũng muốn trông thấy hải nham thú này, bắt quá khi cậu mất một ít khí lực cuối cùng mới chen được đến phía trước đám người, mắt lại choáng váng, hải nham thú này rõ ràng chính là hải mã thôi mà! “Ông chủ, 270 vạn, không thể nhiều hơn nữa!” Một dị năng võ giả đang theo ông chủ cò kè mặc cả, bên cạnh đại đa số người quả nhiên theo như lời Lăng Phong, kỳ thật là tới xem náo nhiệt, hải nham thú cũng không thấy nhiều.

“300 vạn, thấp hơn không bán, đây chính là vùng biển sâu mà dị thú cấp 8 thường lui tới, mặc dù là cấp 6, nhưng là là tinh hạch cực phẩm!” Ông chủ khoa trương võ giả hải nham thú bị buộc ở trên cột, chỉ riêng cái đuôi của hải nham thú đuôi thẳng cũng cao chừng một người.

“Ông chủ, vậy chỉ mua hải nham thú, không cần tinh hạch bao nhiêu tiền?” Mặc Vân Hi nhìn hải mã hai mắt tỏa ánh sáng, lên tiếng hỏi.

Không cần tinh hạch? Mặc Vân Hi vừa hỏi ra miệng, người chung quanh đều ha ha nở nụ cười, tên nhà quê này xem ra chưa thấy qua có gì ở chợ.

Ông chủ tốt bụng khuyên Mặc Vân Hi, “Vị tiểu ca này, nhìn cậu thì chắc là từ nơi khác tới đi? Chưa thấy qua hải nham thú?”

Mặc Vân Hi thành thật gật đầu, “Tinh hạch với tôi vô dụng, tôi muốn thi thể dị thú này.”

Ông chủ lắc đầu, “Tiểu ca a, cậu có biết, con hải nham thú này, là hôm nay mới vừa bắt được, đợi đến ngày mai, cả người cứng rắn giống như tảng đá, đừng nói thịt, mà ngay cả da cũng không dung được, cậu muốn mua để làm chi?”

Để làm chi? Đồ ngốc này, đây chính là dược liệu đại bổ quý báu! Mặc Vân Hi cố gắng giả bộ một bộ dáng tiểu bạch, “Tôi chính là chưa thấy qua, muốn mang trở về cho bạn bè kiến thức kiến thức!” Lời vừa nói ra, xung quanh lại là một trận cười vang.

“Cười cái gì cười cái gì, người ta chưa thấy qua, muốn lưu làm kỷ niệm!” tên Tên võ giả vừa rồi cùng ông chủ cò kè mặc cả trong ánh mắt hiện lên ánh sáng tính kế, tiểu a a tiến lên, “Anh bạn nhỏ nói đúng, đây chính là ngoạn ý khó gặp, nếu không như vậy đi, ông chủ ra giá 300 vạn, tôi ra 270, còn lại 30 vạn cậu ra, tôi chỉ muốn tinh hạch thể nào?” Nếu cái cộc sinh ý này thành, chính mình chính là chiếm tiện nghi không nhỏ.

Mặc Vân Hi nhăn chau thêm động, thiếu chút vui đến quên mình, bình thường mua mấy lượng dược liệu cấp 2 cấp 3 cũng không chỉ có giá này, đưa tay sờ sờ làn da hải nham thú lúc này còn bóng loáng, tuy rằng không phải thực vật, nhưng năng lượng dao động rất mạnh, đương nhiên điều này cũng không bài trừ nguyên nhân trong cơ thể nó có tinh hạch, hào sảng võ võ, “Được, tôi ra 30 vạn!”

Giao dịch tiến hành thật sự thuận lợi, ông chủ vốn đang muốn nói cái gì, kết quả bị tên võ giả kia trùng, lại rút trở về, quên đi, dù sao hắn thu được tiền là được, ngoạn ý này bình thường bọn họ đều là đào tinh hạch liền vứt xác vào biển.

Ông chủ lưu loát từ trong đầu hải nham thú đào ra một viên tinh hạch trong suốt màu lam nhạt, tinh hạch cực kỳ xinh đẹp, so với tinh hạch thủy thuộc tính bình thường thì càng trong sáng, ở dưới đèn, bên trong tựa hồ lưu động song ánh sáng màu lam, chung quanh một mảnh tán thưởng, võ giả hiển nhiên phi thường vừa lòng, tiểu a a mà đem tinh thạch nhét vào không gian, “Anh bạn nhỏ, hợp tác vui vẻ, hữu duyên tạm biệt!” Xem bộ dáng đứa bé kia, tám phần là thiếu gia nhà ai chưa thấy qua chợ, ha ha, thật là gặp may mắn.

Ra 30 vạn lớn như vậy chỉ để mua con hải mã, giống như bạch kiểm, Mặc Vân Hi phi thường vui vẻ, cũng không để ý người khác lấy ánh mắt như nhìn tên ngốc nhìn mình, nhận túi bảo tồn dị thú lớn Lăng Phong đưa, bao kín thi thể hải nham thú, bỏ vào không gian. Người xem náo nhiệt tán đi, Lăng Phong cũng lôi kéo Mặc Vân Hi đi về phương hướng khách sạn, “Thời gian không còn sớm, ngày mai còn ra ngoài làm nhiệm vụ.”

“Ân.” Mặc Vân Hi quý trọng sờ vòng cổ không gian, thật sự là thu hoạch ngoài ý muốn, lấy tinh thạch ra khỏi thi thể hải mã, cậu cũng tra xét qua, tuyệt đối có năng lượng dao động.

“Vân Hi, đồ vật này có thể làm thuốc?” Lăng Phong đại khái cũng đoán được mục đích của Mặc Vân Hi, trừ bỏ dược liệu, không có gì có thể làm cho Vân Hi hưng phấn cùng quý trọng như vậy.

“Ân, đây chính là đại bổ đó.” Mặc Vân Hi tìm tòi nhận thức đối với hải mã ít đến có thể đếm trên đầu ngón tay đời trước, “Thất lung đầu gối đau mỏi, lưu thông máu tan bầm, suy yếu hen suyễn, công hiệu chủ yếu nhất là trị liệu liệt dương! Bồ thận tráng dương!” Lúc trước chính bởi vì công hiệu này của hải mã, giá cả so với vàng còn đắt tiền hơn, nơi này quả thực là thế giới cái trắng (Lee: ờ, tớ nghĩ là Mặc Mặc đang muốn nói ở đây mọi người đều ngốc không biết công dụng của mấy loại thuốc gì đó), chờ cậu khai phá ra thuốc pha chế sẵn, kiếm được bao nhiêu tiền a! Mặc Vân Hi vừa nghĩ đến chuyện này liền cảm thấy trước mắt tất cả đều là đồng liên bang, lần này ai cũng không thể ngăn cản bước chân kiếm tiền của cậu!

Mặc Vân Hi đang ảo tưởng phát tài, không có chút phát giác Lăng Phong một bên, sau khi nghe Mặc Vân Hi giải thích, ánh mắt u ám, bồ thận tráng dương? Chẳng lẽ Vân Hi đối với mình không hài lòng? Anh bình thường là đau lòng Vân Hi mới vẫn luôn không chế, có phải hay không nên làm cho Vân Hi kiến thức thực lực chân thật của mình?

Sự thật chứng minh có một số chữ, có một số chữ, thiên vạn không cần ở trước mặt người yêu nhắc tới! Lo lắng đến ngày mai còn muốn tiến hành đã ngoại lịch lãm, Lăng Phong vẫn là đem lần sổ sách này, trước yên lặng tạm thời nhớ kỹ.

Sáng sớm ngày hôm sau, toàn bộ thành viên tổ đội Mặc Vân Hi đều tập hợp ở đại sảnh, mà ngay cả Harvey đều không đến muộn, lần đầu tiên đã ngoại lịch lãm, đối với bọn nhỏ suốt ngày bị nhốt trong học viện mà nói, tràn ngập lực hấp dẫn, nhất là Mark, đã khẩn cấp muốn thi thố tài năng.

Messizer vừa lòng gặt đầu, phi xa hần thuê để tiếp đón mọi người, là một chiếc phi xa lưỡng dụng thủy bộ dã ngoại rộng rãi.

“Hắc, phi xa này tuyệt quá!” Mark sờ thân xe dày rộng cùng bánh xe thông khí che dấu phía dưới chảy ròng nước miếng, “Tớ chưa từng gặp qua phi xa có thể chạy trên nước.”

“Ha ha, đây cũng không phải là chỉ có thể chạy trên nước, còn có thể lặn xuống nước.” Messizer một bên gọi Mark mau lên xe, vừa cười nói, “Habton là thủy chi quốc, nhóm vô giả dị năng nơi này ra làm nhiệm vụ đi biển lập sát dị thú cũng là dùng loại xe này, căn cứ theo công năng, có thể lặn xuống biển với chiều sâu khác nhau.”

“Thật sự?! Chúng ta đây lát nữa cũng lặn xuống biển sao?” Mark kêu lên, Mặc Vân Hi cũng sáng mắt nhìn Messizer, bọn họ đều muốn kiến thức xuống thế giới biển là như thế nào, đây chính là trải qua khó có được.

Messizer cười lắc đầu, “Chúng ta chưa quen thuộc đáy biển lộ tuyến, cũng không có kinh nghiệm chiến đấu trong nước, làm như vậy quá nguy hiểm, chúng ta đi lộ tuyến không trung, trực tiếp đáp xuống chỗ nước cạn trong sơn mạch Pansy.” Vài niên đệ này thoát nhìn quả thực như là đi dạo chơi ngoại thành, thật sự là một chút cảm giác nguy cơ cũng không có, làm cho hần không khỏi chột nhớ đến cảnh tượng khi bản thân mới đến.

Phi xa chạy hơn một giờ, vượt qua hải vực tương đối mệnh mông, rốt cục đáp xuống một đảo nhỏ hình dạng như thất lưng bên ngoài chỗ nước cạn, diện tích đảo nhỏ này phi thường lớn, từ nơi rất xa có thể nhìn thấy một cái đai ngọc màu xanh biếc chiếm cứ trên biển, đây chính là đích đến của bọn họ, sơn mạch Pansy.

Mặc Vân Hi khẩn cấp nhảy xuống phi xa, quăng giày, xúc cảm dưới chân mềm mại nhẵn nhụi, làm cho cậu cảm động đến cơ hồ rơi lệ, a, đây mới là bờ biển trong ấn tượng của cậu, bờ cát, ánh mặt trời, cây dừa! Đi chân trần trên bờ cát bị mặt trời chiếu có chút nóng, quả thực thoải mái cực kỳ, Mặc Vân Hi lôi kéo Lăng Phong tới nơi cảng gần biển rộng cách đó không xa, vui vẻ giẫm bọt sóng, “Quá tuyệt vời! Biển rộng nên là cái dạng này!”

Những người khác nhìn thấy thế, cũng đều học Mặc Vân Hi, cởi bỏ giày, xúc cảm từ bờ cát đối với bọn họ mà nói thật phần mới lạ, “Mặc Mặc, chờ tở một chút, tớ cũng muốn chơi!” Mark vui vẻ gia nhập hàng ngũ đạp sóng, Harvey cùng Gobe mang theo giày đi theo phía sau.

Messizer đem phi xa ngừng ở sau một chỗ đá ngầm an toàn, cùng sử dụng dây kéo tiến hành cố định, nhìn một đám niên đệ chơi đùa, lắc đầu, ở trên bảng điện tử viết, 【Mới tới sơn mạch Pansy, đoàn đội tổng thể đều khuyết thiếu nguy cơ ý thức.】Ngô? Tựa hồ trừ bỏ một người, Messizer cười nhìn về phía Lăng Phong vẫn luôn cảnh giác hộ ở bên cạnh Mặc Vân Hi, gặt đầu tán thành.

Diên cuồng chơi đùa trong chốc lát, tất cả mọi người hơi một chút, Messizer tiến lên nói, “Sau khi sắp xếp trên đảo, các cậu tự mình làm chủ, tôi chỉ phụ trách bản ghi chép, bất quá, tôi có thể cho các cậu một ít đề nghị.” Chỉ chỉ một mảnh rừng xanh um tươi tốt phía sau, “Địa điểm chủ yếu chúng ta lịch lãm là một vòng đai rừng bên ngoài Pansy sơn mạch, nơi này nhiều là dị thú cùng được liệu dưới cấp 5, dị thú cao cấp đều tụ tập ở mảnh đất bên trong sơn mạch, nơi đó nguy cơ tứ phía.”

Nói xong, Messizer nhủ mảy nhìn nhìn Harvey ngẩng mặt tựa vào một khối đá ngầm màu xanh đen, “Khụ, đương nhiên, vùng nước cạn này cũng không phải hoàn toàn an toàn, ngẫu nhiên sẽ có dị thú trong biển xông lên, cho nên phải đặc biệt coi chừng, hơn nữa trên vùng nước cạn này cũng sinh hoạt một ít dị thú cấp thấp, tỷ như...”

Lời còn chưa dứt, Harvey “A” hét thảm một tiếng, hấp dẫn tầm mắt mọi người, khối đá ngầm màu xanh đen dưới thân cậu ta chậm rãi đứng lên, Lăng Phong vẫn luôn đem lực chú ý tập trung trên người Mặc Vân Hi đầu tiên là đem Mặc Vân Hi đẩy ra một khoảng cách, nhanh chóng lắc mình tiến lên, một cước đá văng... Harvey.

“Ai u uy! Đau chết! Lăng lão đại, để làm chi mà không đá nó a!” Harvey ôm hông từ trên bờ cát đứng lên, khắp khiêng trốn đến bên cạnh Mặc Vân Hi cùng Gobe.

Mark phản ứng cũng không chậm, lập tức gọi người máy, nhảy vào khoang điều khiển, từ hạt cát đỏ rào rào rơi xuống, khối đá ngầm lớn kia dần dần hiện ra toàn bộ diện mạo của nó. Vô màu xanh đen xung quanh là mũi nhọn nhô ra, tám cái chân dài chống đỡ thân thể chắc nịch đứng dậy, hai cái càng thật lớn làm cho nó thoát nhìn vô cùng dữ tợn.

Mark đã điều khiển người máy nghênh đón dị thú cho tới bây giờ cậu chưa thấy qua, hai thanh chủy thủ dài chém vào cái càng thật lớn làm vang lên âm thanh boong boong khi kim khí va chạm, cư nhiên chỉ để lại dấu vết nhàn nhạt.

Lăng Phong đã muốn lui về bên người Mặc Vân Hi bọn họ, anh tin tưởng Mark đủ ứng phó con dị thú cấp thấp này, mà anh cần phải làm là bảo hộ đoàn đội an toàn.

Harvey cùng Gobe còn đang giương miệng rộng không có từ trong ngóc lằng phục hồi tinh thần lại, bọn họ cho tới bây giờ chưa thấy qua dị thú dữ tợn, cả người vô cùng rần rần vậy, “Trời, đây là cái gì?!”

“Ngao giáp thú cấp 3, một loại dị thú cấp thấp gần biển, nhưng vỏ của nó thật phần cứng rắn, mà ngay cả dị thú cấp năm cũng không có cách nào bắt được nó, tại vùng nước cạn này, nó cơ hồ không có đối thủ, bởi vì dị thú căn bản đều đối với nó không thể nào hạ miệng.” Messizer tấn trách giải thích, “Bất quá phương thức công kích của nó trừ bỏ càng, sẽ không có cái khác, cho nên không khó đối phó.”

Mặc Vân Hi cuối cùng cũng phục hồi tinh thần lại, hai mắt nhìn chăm chăm ngao giáp thú đôi mắt lồi ra với miệng phun bọt nước mà hai mắt phỉếm lục quang, cậu vẫn luôn cảm thấy trên thực đơn của bữa tiệc hải sản lớn tới hôm qua tựa hồ thiếu thứ gì đó, hiện tại rốt cục bưng bình đại ngộ, túm cánh tay Lăng Phong, kích động nói, “Phong! Bắt sóng nó!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73

Lăng Phong cúi đầu nhìn về phía Mặc Vân Hi ôm cánh tay mình lưu nước miếng, nhú này hỏi, “Đó cũng là được liệu?”

Mặc Vân Hi liếm liếm môi, lắc lắc đầu, “Không, là cơm trưa!”

Bộ dáng mèo tham ăn này lấy lòng Lăng Phong, không hỏi nhiều hơn nữa, xoa xoa đầu Mặc Vân Hi, Lăng Phong một cái thả người liền gia nhập chiến đấu. Mark tuy rằng không thực sự đánh với con ngao giáp thú này, nhưng đối phương cũng không làm gì được cậu ta, hơn nữa so với ngao giáp thú chỉ có thể di chuyển ngang, dùng cang công kích, người máy của Mark hiển nhiên chiếm ưu thế hơn.

Lăng Phong linh hoạt nhảy lên mai ngao giáp thú, ngao giáp thú huy động hai cái cang thật lớn ý đồ công kích tên nhóc so với người máy thì cang nhỏ xinh hơn (Lee: trong QT dịch là nhỏ xinh đó, không phải tở dịch), nhưng vô luận cố gắng như thế nào, cũng không thể đụng tới Lăng Phong bên trên mai, gấp đến độ hai con mắt lồi ra loạn chuyển trái phải. Lăng Phong rút ra trường kiếm sau lưng, kiếm phong lóe điện quang sạch sẽ lưu loát một trăm chém rơi mất ngao giáp thú, mũi kiếm tà tà cắm vào cái miệng đang không ngừng phun bọt nước của nó, một trận điện lưu màu lam tím hiện lên toàn thân ngao giáp thú, theo tiếng vang chi chi, tám cái chân dài ầm ầm ngã xuống, ở trên bờ cát tạo ra một cái hố to.

“Mau, Mark, chế trụ nó!” Mặc Vân Hi hướng Mark còn đang ngốc lăng vung tay hô.

Mark vẫy vẫy đầu, đây là chênh lệch giữa dị năng võ giả cấp 7 với mình sao? Mới vừa rồi ngao giáp thú còn khiến bản thân không thể nào xuống tay, cứ như vậy hai đã bị bắt? Vừa bội phục, Mark cũng không quên điều khiển người máy, từ cánh tay phóng ra hai cái dây kéo, nhanh chóng đem ngao giáp thú ngã xuống đất trời gồ, thò nhẹ một tiếng, nhảy ra khỏi khoang điều khiển người máy.

“Lăng lão đại, anh rất lợi hại!” Đây là câu nói đầu tiên sau khi Mark hạ xuống nói, nếu cậu vừa rồi không nhìn lầm, Lăng Phong chỉ vung kiếm hai lần, liền thu phục đại gia hóa toàn thân vô cứng rắn này.

“Lăng Phong đồng học kinh nghiệm chiến đấu phi thường phong phú, sức quan sát cũng thập phần kinh người.” Messizer khen ngợi mà dẫn dắt vài người xem không có giá trị vũ lực cùng đi đến trước mặt, “Chỉ là không biết Mặc Vân Hi đồng học vì cái gì muốn bắt sống con ngao giáp thú này?”

Messizer vừa hỏi, đoàn người đều tề xoát xoát nhìn về phía Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi hai mắt sang lên, “Thứ này phải ăn tươi, chết rồi không thể ăn!” Nói xong còn thật cẩn thận tiến lên đập ngao giáp thú hai cái, xác định nó đã bị điện giật hôn mê, mới an tâm.

Nghe xong Mặc Vân Hi giải thích, Mark là người đầu tiên phục hồi tinh thần lại, nhảy đến bên cạnh ngao giáp thú bị trời võ võ hai cái cang thật lớn, “Mặc Mặc! Cậu không điên đi? Ăn nó? Nhìn thấy không, đoàn kiếm của người máy của tớ mới chỉ có thể chém ra vài cái dấu như vậy, ai ăn được chứ?!”

Mặc Vân Hi dùng xem ánh mắt nhìn như tên nhà quê mà khinh bỉ nhìn Mark một cái, “Đó là do cậu không biết cách ăn, Phong, bắt nó qua đây đi.”

Lăng Phong nghe vậy cười lắc đầu, một cước đạp bay ngao giáp thú, khiến Harvey cùng Gobe một thân toàn cát.”Khụ, khụ khụ, bại chết tôi, Lăng lão đại chậm một chút! Các anh sẽ không thật sự muốn ăn cái thứ này đi?!” Harvey một bên che miệng, một bên né tránh khu vực bị ngao giáp thú ảnh hưởng, nói thật, tay nghề của Mặc Vân Hi cậu cũng có vinh hạnh được hưởng qua một chút, vẫn là tương đối, nhưng con dị thú này, bọn họ gặp cũng chưa gặp qua, bộ dáng lại khủng bố như vậy, thật sự có thể ăn sao?

Mặc Vân Hi vừa lòng vỗ vỗ cái bụng tuyết trắng giữa lên trời của ngao giáp thú, hắc, còn là một con cái, viên tề (viên: hình tròn, tề: yếm cua)! Mặc Vân Hi gọi Lăng Phong, dễ dàng mở ra cái yếm của ngao giáp thú, để ăn loại cua này, đương nhiên hấp mới là ngon nhất, nhưng con ngao giáp thú này quá lớn, căn bản không có cái nồi nào lớn như vậy để chưng, chỉ có thể cắt ra rang lên ăn.

Cái yếm này tựa hồ vô cùng yếu ớt, Lăng Phong chỉ nhẹ nhàng vung tay một cái chém xuống dưới, dưới sự chỉ huy của Mặc Vân Hi, tìm đúng vị trí, trường kiếm này một cái, bụng ngao giáp thú lại lật xuống, chẳng qua lần này, lại đem vỏ kiên cố lưu tại trên bờ cát.

Bốn người còn lại vốn luôn bàng quan đều cảm thấy đỉnh đầu thiên lôi cuộn cuộn, khiếp sợ đã không đủ để hình dung tâm tình bọn họ giờ phút này, nếu không phải giáo dục của liên bang đặc biệt thành công, phỏng chừng lúc này đã có người muốn đi ra chửi má nó, “vô bực” của dị thú này như thế nào lại dễ coi như vậy!

“Uy, đều đứng ngốc để làm chi? Lúc này không ra lực, giữa trưa không có cơm ăn!” Mặc Vân Hi một cước đạp ngao giáp thú bị lột sạch vỏ, xoa thất lưng uy phong hô to, rất có một loại cảm giác hào sảng của người đầu tiên ăn cua, hừ, cho các người đều mở mắt, coi như các người có có lộc ăn!

Mọi người dưới uy hiếp không có cơm ăn, đều ngoan ngoãn mặc cho Mặc Vân Hi điều khiển, nhìn cậu một bộ dáng định liệu trước, hơn nữa ra vẻ thật sự tò mò với ngao giáp thú này, đều bắt đầu chờ mong mỹ vị chưa gặp qua này.

Mark một lần nữa điều khiển người máy, Mặc Vân Hi dễ dàng tìm thấy màng xương tại các khớp chân, chỉ huy Mark đem tám cái chân dài thoải mái tách rời, bởi vì hai cái càng quá mức cứng rắn, bị Mặc Vân Hi nhìn đau buồn tha.

Chỉ thấy Mặc Vân Hi thuần thục từ trong không gian lấy ra một chồng chậu kim loại, đúng vậy, chính là đủ một chồng, mỗi người một cái, ngay cả Messizer cũng không may mắn thoát khỏi, phân biệt an bài mọi người bắt đầu thu thập gạch cua cùng thịt cua.

Thịt cua trong suốt bán trong suốt khuynh hướng cảm xúc rất kỳ lạ, tất cả mọi người chưa từng thấy qua, vừa không giống thịt dị thú, cũng không giống cá, mang theo một chút vị tanh, hơn nữa con ngao giáp thú này cư nhiên không có máu, điều này khiến trừ bỏ Mặc Vân Hi ra những người khác đều cảm thấy mới lạ một hồi lâu.

Mặc Vân Hi từ không gian lấy ra dụng cụ dã ngoại, nồi có tay cầm, sau khi đợi dầu nóng lên, xèo một tiếng, mùi hương liệu lập tức liền tỏa ra, tất cả mọi người đang đào thịt cua nuốt nuốt nước miếng, ngay cả Messizer vừa rồi không cảm thấy đói như vậy cũng bắt đầu chờ mong bữa cơm trưa kỳ lạ này. Mặc Vân Hi đầu tiên là nhận gạch cua Lăng Phong đưa tới, đảo một cái mùi tỏa ra bốn phía, các thành viên của đội ngón trở đại động lại nhiệt tình mười phần, chỉ chốc lát sau đã đem toàn bộ ngao giáp thú đào thành xác không.

Cơm trưa thập phần đơn giản, Mặc Vân Hi chỉ làm hai món xử lý nhanh nhất, gạch cua vị cay, cùng cháo thịt cua, vừa có thể lấp đầy bụng, ăn xong lại thập phần đỡ thèm.

Vừa mới bắt đầu, những người chưa thấy qua chợ, đều chưa dám hạ miệng, Mặc Vân Hi đầu tiên là múc một bát đầy cháo thịt cua nồng đậm nóng hổi đưa cho Lăng Phong, “Phong, nếm thử chút xem.”

Lăng Phong không chút do dự uống ngay một hơi, liếm liếm môi, vài hớp liền tiêu diệt một chén nhỏ, “Không tồi, lại đến một chén.” Nhìn Lăng Phong thái độ thông dong, vốn Harvey cùng Mark bị câu ra thăm trùng cũng rất nhanh gia nhập hàng ngũ cùng ăn, thời điểm khi một miếng thịt cua vị cay vào miệng, Harvey cơ hồ cảm động đến độ muốn rơi lệ, “Ngô, ăn quá ngon! Cho tới bây giờ chưa ăn món nào ăn ngon như vậy đó!”

Mark miệng nhồi thịt cua, càng không ngừng gật đầu, ngay cả nói đều lười nói, tay trái cầm một miếng cua vị cay lớn, tay phải bưng cháo thịt cua, cái nào cũng không buông bỏ được.

Messizer cùng Gobe vẫn luôn quan sát, nhìn mấy người Mặc Vân Hi ăn nhanh như hổ đói vô môi, cùng Lăng Phong tuy rằng tao nhã nhưng bóng tay bay tán loạn cùng tốc độ ăn, rốt cục cũng nhìn không được gia nhập cuộc chiến.

Messizer dứt một khối thịt cua vào miệng, ngô, ăn quá ngon, loại hương vị cay nồng này quá ngon, trong mỗi một thớ thịt cua đều mang theo mùi rượu nhàn nhạt ngọt lành, hẳn chưa từng nghĩ tới ngao giáp thú có thể mỹ vị như vậy, chuyện này nhất định phải ghi vào bản ghi chép!

“Mặc đồng học, cậu phát hiện ngao giáp thú có thể ăn như thế nào? Hơn nữa hương vị thật không tồi!” Messizer vừa ăn vừa hỏi.

Này vừa hỏi, thật đúng là làm Mặc Vân Hi gặp khó khăn, chẳng lẽ nói học trong sách dạy nấu ăn của địa cầu cổ? Không được, trên địa cầu hiển nhiên không có cua biển lớn như vậy. Lăng Phong nhìn nhìn Mặc Vân Hi mặt nhăn giống như bánh bao, “Tôi nói với em ấy, tôi đã từng tới Pansy son mạch vài lần, trong một lần ngẫu nhiên phát hiện.” Tinh huống cụ thể, không tất yếu phải cùng anh ta giải thích.

Messizer không nghi ngờ gật gật đầu, kinh nghiệm liệt sát của Lăng Phong hiển nhiên so với bản thân anh còn phong phú hơn rất nhiều, mỗi khi ra tay đều là đúng nơi yếu hại của dị thú, xem ra đã rất quen sinh tồn ở dã ngoại.

Sau bữa tiệc cua lớn, tất cả các thành viên của tổ đội nhỏ đều mỹ mỹ ngồi trên bờ cát xoa bụng tròn vo, gió biển ẩm áp thổi qua, miễn bàn có bao nhiêu thích ý, bất quá trung gian vẫn có nhạc đệm nhỏ.

Mùi đồ ăn đưa tới một con hồ lang cấp 3, đây là một loại chó hoang lớn lên giống hồ ly, nhưng có lợi trao cùng răng nanh giống sói, bất quá mới vừa nhảy ra, đã bị Lăng Phong một kiếm chém rớt đầu, mọi người mới đầu không kịp phản ứng, chỉ là ngẩng đầu nhìn con dị thú đáng thương kia liếc mắt một cái, liền tiếp tục cúi đầu ăn cơm, hừ, nghĩ theo chân bọn họ đoạt thức ăn, xứng đáng!

Messizer tổng kết viết trên bản ghi chép điện tử【 mới tới chỗ nước cạn, Mark cùng Lăng Phong đồng học hợp lực bắt được một con ngao giáp thú cấp ba, Mặc Vân Hi đồng học phát hiện ngao giáp thú có thể ăn, hơn nữa dùng nó làm ra cơm trưa mỹ vị. Đoàn đội khuyết thiếu kinh nghiệm sinh tồn dã ngoại, mùi đồ ăn đưa tới một con hồ lang cấp ba, bị Lăng Phong đồng học liệt sát. Harvey cùng Gobe đồng học tham dự thu thập thịt ngao giáp thú, toàn bộ hành trình ăn nhiều nhất. 】

Sau khi viết xong, bản thân Messizer nhìn báo cáo cười khổ lắc đầu, thoạt nhìn tựa hồ chỉ có Lăng Phong là thực sự chuyên nghiệp trong chuyến đi rèn luyện này, những người khác... Không biết giáo sư nhìn thấy bản báo cáo này xong sẽ có cảm tưởng gì, bất quá, có vẻ lần rèn luyện này, sẽ phi thường thú vị.

Buổi chiều, thành viên tổ đội Mặc Vân Hi rốt cục đi đến đích đến của bọn họ, dải rừng bên ngoài Pansy son mạch, chính thức bắt đầu hành trình rèn luyện.

Tiến vào dải rừng không bao lâu, Mặc Vân Hi liền phát hiện trong đám cây cối nhiệt đới cao lớn này, thậm chí có cây dừa bản khổng lồ, tuy rằng so với những cây cối nhìn không tới đỉnh khác, cây dừa cao 20 mét nhiều rồi cây này giống như người lùn, nhưng đối với bọn họ mà nói, vẫn là rất cao.

“Như thế nào? Muốn trái cây?” Lăng Phong theo ánh mắt của Mặc Vân Hi nhìn lên, rất nhanh tìm thấy những quả dừa lớn nhỏ tròn như quả bóng rổ mà Mặc Vân Hi nhìn chăm chăm trên đỉnh cây, “Anh hái cho em!” Bên cạnh Harvey cũng nghe thấy đối thoại của bọn họ, lão đảo một cái suýt nữa thì ngã

sấp xuống, cậu lần này đi ra mới phát hiện, bình thường Lăng lão đại khó muốn chết, đối với Vân Hi sủng ái cùng dung túng cơ hồ đã đến mức làm người ta giật sột, cảm giác này thật giống như đang nói, em muốn sao trên bầu trời anh cũng sẽ hải cho em, đây chính là cái cây cao 20 mét a, lão đại!

Mặc Vân Hi nghe xong trong lòng cũng ngọt, kéo tay áo Lăng Phong, “Không cần, rất cao, em chỉ là tò mò nhìn thôi.” Cây cao như vậy, thân cây lại thập phần bóng loáng, cho dù là dị năng võ giả cũng rất nguy hiểm, cậu mới sẽ không để cho Lăng Phong mạo hiểm đi hái dừa cho mấy người kia đâu.

“Ai u! Ai ném mình?” Gobe ôm đầu hô, nhưng tìm chung quanh một vòng, phát hiện căn bản không có những người khác, “Thật là kỳ quái.” Người cao to lác đầu, bước nhanh hai bước đuổi theo đội ngũ.

“Làm sao vậy người cao to?” Mark tiến lên hiếu kỳ nói, hẳn vốn chính là đi một mình cô đơn đến đây, mấy ngày nay cũng hiểu được anh chàng cao to này kỳ thật ngoan ở chung rất tốt, đoạt đồ ăn của cậu ta cũng chỉ ngây ngô cười.

Gobe xoa xoa đầu, “Không biết ai dùng trái cây ném mình, vẫn còn rất đau.” Lời Gobe nói khiến cho Lăng Phong chú ý, anh đưa tay ý bảo đội ngũ tạm thời dừng lại, đem Mặc Vân Hi hộ ở trong đoàn người, “Mark, cẩn thận một chút, có chút không đúng lắm.”

Mark gật gật đầu, cũng cảnh giác rút ra đoản kiếm, nhìn bốn phía, tuy rằng cậu học khoa người máy, nhưng dù gì cũng là dị năng võ giả cấp 4, tuy rằng không phải chính thức.

Bỗng nhiên, mấy quả trái cây lớn cỡ nắm tay bay tới chỗ bọn họ, Mark cùng Lăng Phong huy động vũ khí đỡ trái cây, đem những người khác hộ ở bên trong, “Cái gì vậy?! Đi ra!” Mark hô.

“Ồ trên.” Theo Lăng Phong nhắc nhở, tất cả mọi người hướng cây cối cao lớn nhìn lại, giữa những cành lá rậm rạp, truyền đến tiếng kêu xèo xèo, nhưng lại thấy không rõ là đồ vật gì.

Nghe được tiếng kêu, Mặc Vân Hi theo phản xạ chà xát chà xát cánh tay, “Là khỉ!” Cậu từng ở thời điểm du lịch Hải Nam, bị khỉ đoạt mất balo, còn kém chút là bị hủy dung, cho nên vừa nghe tiếng của khỉ liền toàn thân nổi da gà.

Giống như là đáp lại suy đoán của Mặc Vân Hi, vài cái bóng đen tay dài chân dài từ bật nhảy xuyên qua giữa cành lá, tiếp theo đó là những trái cây bị ném tới thể nhưng bốc lên lửa, “Cẩn thận, là quả dầu!” Messizer hét lên, tuy rằng không đến vạn bất đắc dĩ, hẳn không thể tham dự chiến đấu, nhưng cảnh báo cho nhóm niên đệ vẫn là chức trách của hắn.

Quả dầu bốc cháy bị Lăng Phong cùng Mark đánh rớt xuống đất, bùn đất ẩm ướt tuy rằng không xảy ra hỏa hoạn, nhưng vẫn là làm cho Mặc Vân Hi da đầu run lên, “Kháo, cái dạng khỉ gì mà nghịch thiên như vậy, còn hiểu cách đốt lửa!”

Dùng chân đá hất chút bùn đất lấp lửa trên quả dầu, Messizer nhìn về phía giữa những nhánh cây, “Là hỏa hầu, dị thú quần cư cấp 4, phi thường linh hoạt, hơn nữa rất thông minh, cũng không biết lần này gặp nhiều hay ít, chúng ta vận khí tựa hồ cũng không quá tốt.” Loại hỏa hầu này đôi khi chỉ có vài con cùng nhau đi săn tìm kiếm đồ ăn, nhưng đôi khi chính là quần thể xuất động, nhiều hay ít hoàn toàn đều phải xem vận khí.

“Mark, cậu vào người máy bảo vệ bọn họ.” Lăng Phong đẩy Mặc Vân Hi về phía Mark, chờ Mark gọi ra người máy, liền nhún người bám vào mấy cây đại thụ gần đó, lợi dụng sơ hở liền nhảy lên nhánh cây giữa đám hỏa hầu đang ẩn nấp, uy áp dị năng võ giả cao cấp thả ra, nhóm hỏa hầu kêu chi chi chạy tán loạn chung quanh, kỳ thật chúng nó là một số ít dị thú ăn chay, tập kích nhân loại hoặc những dị thú khác, phần nhiều là xuất phát từ ham chơi.

Theo Lăng Phong giơ tay chém xuống, một con hỏa hầu cao cỡ nửa người không kịp né tránh, thẳng tắp bị đánh rớt xuống đất, miệng sùi bọt mép. Những con hỏa hầu khác ở quanh Lăng Phong phun ra ngọn lửa đỏ đậm, bọn chúng tuy là ăn chay, nhưng lực công kích lại không kém. Còn có mấy con thừa dịp Lăng Phong bị cuốn lấy, nhảy xuống cây đột kích bọn Mặc Vân Hi.

Mark thao tác người máy hình người, một bên mở ra hộ thuẫn đem những người khác kéo vào bên trong, một bên cầm đoản kiếm phản kích hỏa hầu đánh lên, tuy rằng hỏa hầu đối với người máy vô ngoài cũng rắn không tạo được thương tổn, nhưng người máy không linh hoạt như hầu tử, nhưng lại phải bảo vệ mọi người, nửa ngày cũng chỉ chém được hai con.

Một con hỏa hầu linh hoạt đảo mắt, xem xét đúng thời cơ, chui qua giữa hai chân người máy, cái đuôi treo ngược trên người người máy, phun ra một ngọn lửa đỏ đậm.

“A –” tiếng kêu thảm thiết vang lên, Mặc Vân Hi tay mất lạnh lẽo đẩy ngã Harvey, lăn trên mặt đất hai cái, “Ai u, mông của tôi!” Harvey che quần bị đột ra một cái động lớn đứng lên kêu, “Mark, báo thù cho mình!”

Mark mới vừa bắt được con hỏa hầu buống binh treo trên người cậu, ngồi trong khoang điều khiển khăn trương nhìn về phía Harvey, lại nhìn thấy cái mông trắng như tuyết lộ ở bên ngoài của cậu ta, “Phốc” một tiếng thiếu chút phá lên cười.

Nghe thấy tiếng quát tháo, Lăng Phong cũng không ham chiến, vội lác mình trở về phòng ngự, hầu tử tự biết không địch lại, phát ra một chuỗi tiếng kêu kỳ quái, liền nhanh chóng chạy trốn vào sâu trong rừng, chỉ còn lại con hỏa hầu bị Mark nắm lấy đuôi, còn đang gầy dụa.

Mark đang định một đao đưa nó về Tây Thiên, Mặc Vân Hi vội kêu lên, “Đừng giết nó!” Hỏa hầu bị bắt tựa hồ là hiểu tính người, phi thường thông minh, biết cái đao này cách chính mình không đến một mét, là bởi vì tiếng la của nhân loại kia mới dừng lại, hai con mắt ngập nước nhìn Mặc Vân Hi, nhưng không đợi nó kịp hướng nhân loại kia kêu cứu, một trận điện lưu tê dại khiến nó hôn mê.

“Vân Hi, như thế nào? Này cũng có thể ăn?” Harvey ôm mông tiến lại gần, vừa rồi Gobe đã kiểm tra qua cho cậu ta, không có gì trở ngại, hơn nữa bôi thuốc mỡ, lạnh lạnh, chỉ cần khô là lập tức có thể đổi quần, bất quá cảm giác lộ ra ngoài thật không tốt, lạnh lẽo, không có một chút cảm giác an toàn,

mày nắm đi theo không có con gái, nếu không mặt mũi không biết để đi đâu.

Mặc Vân Hi không chút khách khí cho Harvey một cái tát, “Ha ha ăn! Cậu chỉ biết có ăn thôi, mông cậu sắp bị nướng chín rồi, còn ăn!” Nói xong từ không gian lấy ra một sợi dây thật dài, loại dây kéo này không thô, hơn nữa phi thường dẻo dai, nhưng đặc biệt rắn chắc. Mặc Vân Hi buộc một đầu dây kéo thành một cái vòng rồi tròng vào cổ hỏa hầu, sau đó đem một đầu khác giao cho Lăng Phong, ở bên tai Lăng Phong nói nhỏ vài câu.

Mọi người chỉ thấy Lăng Phong cau mày, biểu tình phi thường cổ quái, cũng không hiểu được Mặc Vân Hi muốn làm cái gì.

“Khụ, Mặc đồng học, cậu có thể nói cho tôi biết, giữ lại con hỏa hầu này, nếu không phải vì ăn, vậy thì có tác dụng gì sao?” Messizer phát huy tinh thần không ngại học hỏi kẻ dưới, khổ bức là hắn muốn viết báo cáo, tha thứ hắn đã hoàn toàn xem bọn Mặc Vân Hi thành một đám ăn hàng!

Mặc Vân Hi dương dương mi, “Tôi muốn con khi này dẫn đường, nó nói như thế nào thì nó cũng là dị thú cấp năm cao nhất trong khu rừng này, cũng coi như dị thú cao cấp, khẳng định biết đường, còn có thể giúp chúng ta tránh đi một ít nguy hiểm, gặp dị thú cao cấp so với người khác phản ứng nhanh hơn.” Thấy mọi người nghe chăm chú, Mặc Vân Hi đắc ý hơn, “Hơn nữa đây chính là hỏa hầu, buổi tối nổi lửa trại và vân vân cũng dùng phi thường tốt, đúng không?”

Đối với câu cuối cùng, Messizer chính là trù trù khoe miệng, “Chỉ là dị thú hoang dại, như thế nào cũng sẽ không nghe lời như vậy đi, hơn nữa vạn nhất làm mọi người bị thương...” Mọi người ánh mắt cũng không tự giác nhìn về phía mông Harvey, khiến tiểu mập mập một trận mặt đỏ, “Nhìn cái gì vậy, lão từ đời quần, không cho nhìn!”

Mới vừa nói xong, chỉ nghe chỉ một tiếng, hỏa hầu bị điện vung từ trên mặt đất nhảy dựng lên, nghe răng làm ra tư thế công kích với mọi người.

“Phong!” Theo tiếng la của Mặc Vân Hi, một trận điện lưu màu lam mông manh, thông qua dây kéo truyền khắp toàn thân hỏa hầu, “Chi!” Bộ lông màu nâu đỏ của hỏa hầu tất cả đều dựng đứng lên, phũ phũ một tiếng, lại nằm vật xuống đất.

Mark lau một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống trán, lặng lẽ tới gần bên người Messizer, “Học, học trưởng, em cảm thấy chuyện này không cho cũng phải cho.” Messizer chỉ nuốt một ngụm nước bọt, không biết có nên nhắc nhở Mặc Vân Hi hay không, liên bang quy định trừ bỏ không được phép liệp sát ấu tể, đồng dạng không thể hành hạ dị thú đến chết, nhưng... Chỉ là nếu nói ngược đãi, tựa hồ còn không cách nói khác.

Chi ~ hỏa hầu lần này tiếng kêu nhỏ rất nhiều, cực kỳ nhân tính hóa mà liếc mắt trộm ngắm nhân loại khủng bố vây quanh nó, rồi mạnh nhảy lên xoay người bỏ chạy, “Xèo xèo –” nhân loại rất khủng bố, nó phải chạy nhanh về hâu đàn báo cáo!

Mặc Vân Hi hướng Lăng Phong gật gật đầu, chỉ một tiếng, hỏa hầu mới chạy chưa được vài bước lại ngã xuống đất.

Mọi người im lặng... Yên tĩnh, giống như chết lặng...

Cứ như thế như vậy, như vậy như thế lặp lại vài lần, hiện tại liền xuất hiện một màn cực kỳ có tính hài kịch, Mặc Vân Hi chỉ cao khí ngang xoa thắt lưng đứng trước hỏa hầu dạy bảo nó, hỏa hầu cao cỡ nửa người thành thật cúi thấp đầu, ngời chồm hổm ngồi ở trước mặt Mặc Vân Hi gật đầu.

“Ta biết ngươi rất thông minh, thành thật nghe lời, sẽ cho ngươi trở về, biết không?” Hỏa hầu gật gật đầu, nó thật không nên nghĩ người này là người tốt, đều do nó quá ngây quá ngây thơ!

“Tốt lắm, hiện tại, vì để chứng minh ngươi trung thành, nhiệm vụ đầu tiên, đi, đem trái cây kia hái xuống cho ta.” Mặc Vân Hi cánh tay vung lên, chỉ về phía cây dừa cậu thêm nhỏ dãi đã lâu, mọi người oán thán, còn không phải là vì ăn!

Hỏa hầu thông minh nhảy thân cây, linh hoạt nhanh chóng bò lên trên ngọn cây, trong chốc lát, liền ôm một quả dừa to cỡ quả bóng rổ nhảy xuống, lấy lông đưa tới trước mặt Mặc Vân Hi, “Àn, phi thường không tồi!”

“Chi — “

Messizer viết báo cáo 【 mới vào dài rừng, gặp phải một đàn hỏa hầu cấp 4 nhỏ đánh lén, mông Harvey đồng học bị thương nhẹ, Gobe đồng học xử lý thích đáng, Lăng Phong đồng học giết bốn con, Mark đồng học giết hai con, Mặc Vân Hi đồng học — thu phục một con! 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 74

Rất nhanh, sự thật liền chứng minh cách làm của Mặc Vân Hi có cơ sở nào anh minh cùng chính xác, có hỏa hầu sống ở đây dẫn đường, thành viên tổ nhỏ không chỉ tránh được đầm lầy nguy hiểm cùng mảnh đất chướng khí, còn có thể thoải mái vòng qua lãnh địa dị thú cấp năm, đoàn người vừa đi vừa khi dễ khi dễ dị thú nhỏ ven đường, thu thập chút dược liệu cấp thấp, nói nói cười cười được không thích ý, nghiễm nhiên đã muốn thành một đoàn đội loại nhỏ thăm quan rừng rậm.

Mặc Vân Hi, Mark cùng Harvey ba người đeo trên cổ quả dừa dùng dây thừng xuyên qua, khát liền cúi đầu uống một hơi, nước dừa ngọt lạnh mang theo mùi hương trầm nồng đậm, lập tức liền bắt được phương tâm của mọi người, chỉ là mấy người khác đối với hình tượng này không thể tiếp nhận thôi, hòa hâu phi thường thông minh, còn có thời gian ăn cần tìm chút trái cây ngon miệng ở phụ cận hiển cho Mặc Vân Hi, thật sự là quá hạnh phúc, Messizer nhìn mà trầm mặc một hồi, hẳn thật chưa có thấy qua chuyển lịch lãm nào thoải mái như lần này.

Thời điểm đi ngang qua một mảnh bụi gai, Mặc Vân Hi lập tức bị mấy đóa hoa nhỏ mọc trong khe đá nhám thạch hấp dẫn đến mức nhìn không chớp mắt, năm cánh hoa lớn cỡ móng tay có màu trắng xanh, xen lẫn giữa đám lá cây cỏ dại rậm rạp rất không thu hút, “Từ từ, giống như có cây thuốc.”

Đoàn người dừng cước bộ, phòng ngự tại chỗ, chờ đợi xác nhận cuối cùng của Mặc Vân Hi. Mà ngay cả Messizer không thừa nhận cũng không được, sức quan sát của tiểu học đệ này đối với cây thuốc thập phần kinh người, thật giống như có trực giác trời sinh, luôn có thể phát hiện được liệu bình thường rất khó tìm thấy, mới nửa ngày ngắn ngủn, tài liệu thu thập được so với lần trước hẳn mang đội thì, phát hiện trong vài ngày còn muốn nhiều hơn.

Mặc Vân Hi thật cẩn thận vòng qua mấy khối nhám thạch chông chát bất quy tắc, phía sau nhám thạch ẩm ướt âm u, ánh mặt trời hàng năm bị mây gốc cây rậm rạp chắn bên ngoài, mặt sau nhám thạch rêu xanh mọc dài, bụi gai sinh trưởng hỗn độn nổi thành một dải bụi gai, nhưng Mặc Vân Hi vẫn phát hiện xen lẫn trong dải dây bụi gai màu xanh biếc, phiến lá hình tam giác đặc biệt này, càng chứng minh suy đoán của cậu là đúng, là địa tinh, một loại được liệu cấp năm trên quý cùng loại với hà thủ ô trên địa cầu, bởi vì hình dáng của chúng nó, liên bang đặt tên cho nó là địa tinh đằng.

Harvey cũng tiến lại gần, nhiều lần giáo huấn thăm thố khiến cậu ta cũng đã có kinh nghiệm không ít, chỉ là đứng phía sau Mặc Vân Hi, bình thường vị trí này vẫn cực kỳ an toàn, “Vân Hi, đây là cái gì?” Cậu xác định chưa thấy qua loại dược thực này.

Mặc Vân Hi chỉ vào dây màu xanh biếc xen lẫn trong bụi gai, “Đó là địa tinh đằng, một loại dược liệu cấp năm, rất trân quý, không dễ dàng tìm thấy, loại dược thực này phạm vi lãnh địa rất lớn, bình thường một ngọn núi cũng có hai gốc cây, hơn nữa chúng nó sản sinh rất nhiều, phân ra thư hùng (đực-cái) sinh trưởng ở cạnh nhau.”

Harvey cái hiểu cái không gật đầu, khó trách cậu ta chưa thấy qua, cấp năm a, năm nhất nhiều nhất chỉ học đến dược liệu cấp ba, Vân Hi thật sự là lợi hại, “Vân Hi, kia phải thu thập như thế nào a? Chúng tớ có thể làm không?” Dược thực càng cao cấp thu thập càng khó, đôi khi thậm chí cần dị năng võ giả trợ giúp, nhưng nếu thật sự thu thập gốc cây thuốc cấp năm này, vậy lần lịch lãm này nhất định có thể lấy điểm cao.

Mặc Vân Hi gật gù đầu, “Thu thập cũng không khó, chúng nó tuy rằng khó tìm, nhưng thân mình cũng không có tính công kích đặc biệt nguy hiểm, chỉ là...” Mặc Vân Hi dừng, nhìn bốn phía, “Bình thường quanh vùng chúng sinh trưởng đều có dị thú thường lui tới.”

Lời này vừa nói ra, mọi người lại đều khần trương lên, Lăng Phong cùng Mark lại rút ra vũ khí đề phòng đem những người khác vòng ở bên trong.

“Chi – xèo xèo –” hòa hâu hoa chân múa tay vui sướng muốn cùng Mặc Vân Hi biểu đạt cái gì đó, nói đến kỳ quái, tên nhóc này tựa hồ đã muốn nhận định Mặc Vân Hi là lão đại, trừ bỏ đối với Lăng Phong nắm dây kéo trong tay có điều kiêng kỵ ra, người khác một mực không quan tâm.

“Mặc Mặc, nó nói với cậu cái gì?” Mark tò mò hỏi han, Mặc Vân Hi tựa hồ có năng lực lý giải với dị thú đặc biệt mạnh, có thể cùng con khi này câu thông, kỳ thật cậu ta không biết chính là, Mặc Vân Hi phần lớn là thông qua ý thức lực tiến hành suy đoán, tuy rằng không hoàn toàn hiểu, nhưng vẫn có thể đoán bảy tám phần.

Mặc Vân Hi khoe miệng run rẩy nhìn hòa hâu lúc thì chỉ ngực cậu, trong chốc lát vẽ mặt đáng khinh ngửi mông Harvey, khiến tiểu mập mập sợ tới mức ôm mông chạy vòng quanh, “Mình nghĩ nó đại khái là nói, nơi này vốn có con dị thú rất cường tráng, sau đó... đã đi theo đuổi em gái, đại khái!”

Chúng nhân đồng tình nhìn Harvey, tiểu mập mập tức giận đến nhe răng với hòa hâu, cậu có điểm nào giống mẫu dị thú! Con hầu tử chết tiệt này!

Không có chướng ngại lớn nhất, Mặc Vân Hi bắt đầu cân nhắc nên thu thập gốc cây địa tinh này như thế nào, tuy rằng mất đi dị thú bảo hộ, nhưng tính công kích của địa tinh cũng là phong cách S mạnh bạo điển hình (chính là S trong SM đó), chúng nó trước sẽ dùng dây đẳng dẻo dai đem con môi trôi lại, sau đó dùng phiến lá hình tam giác vỗ lên người con môi, ba cái giác trên phiến lá đều phi thường sắc nhọn, sẽ lưu lại trên người con môi từng cái miếng máu, nhưng lại không lớn, con môi thường thường phải qua thật lâu mới có thể khí tuyệt, đương nhiên, sự chịu đựng của chúng nó cũng không quá tốt, nhiều nhất cũng chỉ kiên trì trên dưới ba giờ...

“Vân Hi, cần công cụ gì? Chúng ta nhanh động thủ đi, trời sắp tối rồi.” Harvey từ trong không gian lấy ra không ít công cụ thu thập, cậu ta chuẩn bị đến phi thường đầy đủ.

Kỳ thật địa tinh chỉ có rễ cây là có giá trị dùng được, bình thường đều là dùng súng phun lửa đem lá trên cành thiêu hủy, trực tiếp dung tay là có thể, nhưng Mặc Vân Hi không muốn làm như vậy, làm như vậy gốc địa tinh trân quý này sẽ hoàn toàn chết, cậu muốn làm như thế nào đó để có thể đào trọn gốc này ra, chỉ cần giữ lại gốc cái cùng thân đằng, đưa vào không gian bạch ngọc nhất định có thể sống.

Nhìn nhìn sắc trời, Mặc Vân Hi hạ quyết định, “Phong, anh cảm thấy chúng ta đêm nay qua đêm ở chỗ này có được không?”

Lăng Phong quan sát hoàn cảnh bốn phía, đồng nhám thạch có thể che gió núi ban đêm, cây cối chung quanh vòng ra một khối đất trống nhỏ, hơn nữa nếu như lúc trước nói đây là lãnh địa của một con dị thú cấp năm, như vậy hẳn là chung quanh không có dị thú khác xâm lấn, gật gù đầu, “Không thành vấn đề, lát nữa anh sẽ bố trí lại chung quanh.”

Có Lăng Phong khẳng định, mọi người tự nhiên không có ý kiến, nơi này kinh nghiệm sinh tồn dã ngoại nhiều nhất chỉ có Lăng Phong, Mặc Vân Hi đến gần hòa hâu, thật lòng nói, “Ta hiện tại cần một ít con môi loại nhỏ, có thể tìm tới không?” Mà hòa hâu tiếp thu ý thức của Mặc Vân Hi giống như là nói, nếu tìm không thấy, mượn người khai đào, nhanh chóng gật gù đầu, dẫn bọn họ hướng một bụi cỏ bên sườn núi không xa chạy tới.

Messizer kinh ngạc ghi vào báo cáo【 Có lẽ chúng ta đã đánh giá thấp chỉ số thông minh của loại dị thú như hỏa hầu này, chúng nó cơ hồ rất dễ dàng hiểu được ý từ nhân loại, thật bất khả tư nghị! 】

Hỏa hầu mang bọn Mặc Vân Hi đến huyết động của lợi trào thổ, loại dị thú nhỏ có lỗ tai thật dài này tuy rằng lực công kích không cao bằng hỏa hầu, nhưng là dị thú đồ chạy, móng vuốt sắc bén có thể dễ dàng bầu lên thân cây hái trái cây, hơn nữa đặc biệt linh hoạt, lực bật nhảy cũng cực kỳ tốt, mà ngay cả hỏa hầu cũng rất khó bắt được, luôn xâm nhập địa bàn của chúng ăn cắp trái cây.

Lăng Phong ngồi xổm cạnh một khóm cỏ mọc cạnh huyết động trên sườn núi, bóc lên một ít cỏ khô ngửi ngửi, “Là sao huyết lợi trào thổ, là chủng loại dị thú nhỏ rất linh hoạt, cấp ba, không dễ bắt lắm.” Mark cũng bắt đầu đau đầu, loại dị thú nhỏ này cậu ta có chút hiểu biết, đặc biệt có thể chạy có thể nhảy, còn có thể leo cây, dù sao người máy nhất định là không bắt được.

Mặc Vân Hi sờ sờ cằm, nhìn chằm chằm động thổ này, nếu tổ đã tìm được rồi, sao có thể tay không mà về chứ. Tục ngữ nói thổ khôn có ba hang, cậu trước kia cùng ông nội vào núi hái thuốc, cũng tìm được hang thổ, thường xuyên bị chúng chạy trốn từ động khác, Mặc Vân Hi chỉ huy mọi người ở sườn núi tìm động thổ, vô luận là lớn hay nhỏ, sau khi tìm được đều dùng đất lấp kín.

“Vân Hi, chúng ta không hái địa tinh, tới chỗ này lấp động thổ để làm chi?” Harvey một bên lấy đất một bên tả oán nói.

“Mau lấy, cậu còn muốn ăn cơm hay không!” Mặc Vân Hi liếc mắt nhìn Harvey một cái, mập mạp này, chỉ biết nhàn hạ, “Mình đã nói với cậu, nếu không bắt được thổ, buổi tối liền đói bụng!” Harvey vừa nghe đây là bữa tối, cũng gắng sức, hung hăng mà đem động thổ mới vừa lấp đầy giẫm chặt, tuy rằng trong không gian của cậu ta có không ít lương thực dự trữ, nhưng cậu không muốn bỏ qua mỗi một bữa cơm của Mặc Vân Hi, ngấm lại liền chảy nước miếng.

Rất nhanh, năm sáu cái động thổ trên sườn núi đều bị lấp kín, chỉ để lại cái cửa động nhỏ kia, Mặc Vân Hi tìm đến chút cỏ khô chất trước cửa động, vỗ hỏa hầu, “Đốt lửa.”

“Chi—” hỏa hầu lập tức hiểu ý, quyết mộng, oanh phun ra ngọn lửa đỏ đậm, dẫn đốt cỏ khô trước cửa động, Harvey cùng Mark cảm vùng nói quạt điên cuồng, khói đặc cuộn cuộn thẳng tắp bay vào cửa động, Lăng Phong nhìn Mặc Vân Hi chỉ huy Harvey, Mark cùng hỏa hầu, ôn nhu gọi lên khoe miệng, không thể tưởng được cái đầu nhỏ của Vân Hi dung tốt như vậy, thật sự là luôn có thể gây cho anh kinh hỉ.

Messizer cũng mở máy chụp ảnh, bắt đầu chụp hình, đây thật sự là đoàn đội hợp tác hoàn mỹ, loại đi săn này hẳn cho tới bây giờ chưa từng thấy qua.

Chỉ chốc lát sau, trong động liền truyền đến tiếng rì rào, con lợi trào thổ đầu tiên không chịu được khói đặc, rốt cục chạy trốn ra ngoài, mới vừa chui ra khỏi cửa động đã bị một đạo điện quang của Lăng Phong đánh bại, tiếp theo là con thứ hai, con thứ ba... Tổng cộng mười hai con lợi trào thổ trưởng thành, còn có tám con thổ con cuộn mình ở cạnh nhau, bởi vì không thể thương tổn ấu tể, Mặc Vân Hi tâm tình tốt đẹp để lại hai con thổ trưởng thành chăm sóc chúng nó, thật sự là thu hoạch lớn a!

Mark dùng dây thừng đem bốn chân lợi trào thổ trói lại một chỗ, xuyên thành một chuỗi, mấy người mang theo con mồi đi đến dải đá nham thạch, hỏa hầu hưng phấn mà chạy tán loạn chung quanh, những con thổ này bình thường khiến chúng nó tức giận đến không có biện pháp, thế nhưng cả tổ lại dễ dàng bị bắt hết, nó hiện tại bắt đầu sùng bái nhân loại giả dối này, ngay cả bộ dáng đi đường đều bắt đầu bắt chước Mặc Vân Hi, dẫn tới mọi người một trận cười vang.

Trở lại mỏm núi đá nham thạch, Mặc Vân Hi bảo Mark từ xa ném ba con lợi trào thổ đến gần địa tinh đằng, dây màu xanh biếc tinh tế cảm nhận được độ ẩm của dị thú, lập tức quần lên, trói gô lợi trào thổ, cũng bắt đầu dùng phiên lá tam giác tập trung đánh lên con mồi.

Giống như Mặc Vân Hi nghĩ, hai gốc dây này, khó khăn lắm mới có thể trói chặt ba con lợi trào thổ trưởng thành, con thổ lớn gần bằng chó săn, xem như là con mồi nhỏ, hiện tại chờ địa tinh đằng quật ba giờ, hao hết thể lực.

Lợi trào thổ bị điện vung tinh lại kêu gào, bắt đầu giãy dụa, con người đỏ hồng loạn đảo, tình cảnh thập phần quý dị, làm cho thành viên của tổ nhỏ không đành lòng nhìn thẳng, hoàn hảo da long thổ đủ dày, uy lực của phiên lá cũng không tính là quá mạnh mẽ, Harvey rụt rụt cổ, “Mẹ ơi, mình có chút lạnh!”

Mark cũng nuốt nước miếng, “Ai phát minh ra phương pháp thu thập này vậy, thực biến thái.” Mặc Vân Hi liếc mắt trừng Mark một cái, mặc dù có điểm biến thái, nhưng có thể thu được gốc cây địa tinh hoàn chỉnh, ba con thổ này cũng coi như chết có ý nghĩa, huống chi cậu vốn tính toán, nếu chúng nó đại nạn không chết, sẽ phóng sinh.

Messizer tuy rằng ở hai lần mang đội trước, chưa thấy qua loại phương pháp thu thập địa tinh này, nhưng vẫn cau mày, làm hết phận sự đem quá trình thu thập biến thái này quay lại, Mặc Vân Hi oán thán, nếu không có mấy người ở đây, ta sao phải làm thế, thương lượng cùng địa tinh một chút, cậu nghĩ chúng sẽ rất dễ dàng bị cậu lừa gạt.

Lăng Phong vẩy thuốc bột che khửu giác dị thú ở bốn phía nơi dừng chân, lấp đặt vài thiết bị bẫy rập bằng tia hồng ngoại, gặp dị động sẽ báo nguy, Gobe sức lực lớn, nhận phần dựng lều trại, những người khác bắt đầu chuẩn bị nhóm lửa, Mark nhặt được không ít cánh khô, chuẩn bị buổi tối đốt lửa trại, đây là Mặc Vân Hi nói, cắm trại dã ngoại phải có lửa trại mới có không khí.

Mặc Vân Hi cùng Harvey bắt đầu rửa sạch lợi trào thổ, dao găm nhỏ của Lăng Phong cũng bị trưng dụng làm dao thái lâm thời. Mặc Vân Hi đem một ít rau dại thu thập ở ban ngày cùng rau dưa tươi ngon để trong không gian cất thành khối khô, trong nồi hầm thịt thổ, ừng ục ừng ục không ngừng toả ra hương khí, những phần thịt thổ khác bị xuyên thành thịt xiên, ướp trong đồ gia vị tự làm, chuẩn bị để đến buổi tối nướng ăn.

Hết thấy chuẩn bị xong xuôi, Harvey vây quanh nồi thịt hầm đặt giữa khu nghỉ chân, ngửi mùi thịt hầm, Mark cũng nhịn không được nuốt nước

miếng, “Mặc Mặc, khi nào thì ăn cơm a!” Mà ngay cả hóa hầu luôn luôn ăn đồ chay, cũng không khỏi nhìn chăm chăm nòi liếm liếm môi, như thế nào thịt lại thơm như vậy, hơn nữa một chút mùi máu tươi cũng không có?

“Mặc đồng học, cậu mau đi xem một chút, địa tinh đang bắt động, thỏ cũng chạy.” Messizer ghi lại quá trình thu thập kêu lên, hẳn là người ghi chép, sẽ không giúp bọn Mặc Vân Hi bắt mấy con lợi trào thỏ mình đầy thương tích kia.

“Nga, đã biết.” Mặc Vân Hi có vẻ cũng không kinh ngạc, nhéo Harvey, “Anh em, làm việc!”

Harvey mỗi bước đi đều quay lại nhìn bát tô, “Nga, đã biết!”

Địa tinh đang lúc này đã héo rũ, phiến lá cũng đều mềm oặt, hiển nhiên là đã tỉnh bì lực tấn, ba con lợi trào thỏ bị trói trên đàng đã sớm đào tẩu, hắc, coi như chúng mày mạng lớn.

Mặc Vân Hi mang bao tay dày thu thập, cùng Harvey đem dây héo cẩn thận trói lại, bỏ vào túi thuốc ẩm bảo vệ thực vật.”Anh em, cho cậu cái xẻng, lấy rễ chứ?” Harvey từ không gian lấy ra hai cái xẻng thu thập, một cái đưa cho Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi lắc đầu, “Dùng tay lấy, đồ vật này rất trân quý, hơn nữa rễ cắm không sâu.” Nói xong liền bắt đầu dùng tay mang theo bao tay cẩn thận thu thập đào rễ lên.

Harvey bắt đắc dĩ, cũng bắt đầu đào theo, quả nhiên, từ gốc dây đang không bao lâu, liền đụng đến thứ gì đó cứng rắn cứng rắn. Thấy hai người ngồi xồm, cực kỳ kiên nhẫn cẩn thận dùng tay lấy đất, những người khác cũng đều tò mò vây quanh lại, đều muốn trông thấy vật lạ mà Mặc Vân Hi nói có bộ dáng gì.

Khi hai gốc địa tinh dài khoảng năm sáu chục cm toàn bộ bị đào ra, được đặt lên trên mặt đất, tất cả mọi người tròn tròn mắt, kinh ngạc nói không ra lời, “Anh em, chúng ta có phải quấy rầy chuyện tốt của người ta hay không?” Harvey không được tự nhiên nói.

Này cũng không thể trách cậu ta, trừ bỏ Mặc Vân Hi, tất cả mọi người chưa thấy qua bộ dạng, ngách, hình dạng thực vật như thế, hai gốc cây địa tinh không dài lắm, quả nhiên theo như lời Mặc Vân Hi là sinh đôi, liếc mắt một cái có thể nhìn ra cái nào là đực, cái nào là cái! Hơn nữa bộ vị nên có một cái cũng không thiếu! Muốn không nghĩ lệch lạc cũng khó.

Mặc Vân Hi nhìn hai gốc địa tinh lớn này hắc hắc cười, “Đúng vậy, chính là cái này, cả ngọn núi có thể có được một gốc này, thật sự là vận khí tốt!” Cẩn thận dùng bàn chải phui đi đất trên thân địa tinh, “Mập mập, cậu muốn lấy một gốc không?” Dù sao hai gốc này đều phải giao nhiệm vụ lịch lãm, không thể độc chiếm.

Harvey buồn bực nhìn bộ vị cao cao của “Nam” rời khỏi gốc cái, “Tớ lấy gốc cái đi!” Nga, gốc đực cậu thật sự là không nhận nổi.

“Được, bắt quá dây cho tớ.” Mặc Vân Hi lấy dao thu thập, cẩn thận đem hai gốc địa tinh tách ra khỏi dây, mỗi gốc đều để lại một phần rễ, như vậy hẳn là có thể sống. Harvey dùng túi được bảo vệ thực vật gói kỹ “em gái”, cẩn thận bỏ vào trong không gian, hắc, cùng Vân Hi đi chính là vậy, như vậy còn không lấy được điểm cao sao!

Mặc Vân Hi thừa dịp mọi người không chú ý, trực tiếp đem dây ném vào bạch ngọc không gian, cắt kỹ đất công tinh, mọi người bắt đầu vây quanh đồng lửa nướng thịt thỏ.

Lửa trại nhảy múa quả nhiên so với đèn măng-sông thì càng có thể tô đậm không khí, không biết là có phải xuất phát từ tín nhiệm với Lăng Phong hay không, thành viên tổ nhỏ đều rất thả lỏng, nói cười âm ỉ. Trong nồi đặt ở giữa ừng ực hầm thịt thỏ rau đại, trên xiên thịt nướng tách tách tích dầu, tuy rằng gió biển ban đêm thổi vào rừng có chút lạnh, nhưng mỗi người của tổ đội đều cảm thấy không có đêm nào tốt đẹp hơn đêm nay!

Lăng Phong từ trong không gian lấy ra một cái thảm dài, đem Mặc Vân Hi khóa lại trong lồng ngực, đưa cậu xiên nướng thịt, “Cẩn thận, còn nóng.” Bình thường Mặc Vân Hi luôn chuẩn bị cơm cho anh, anh cảm thấy mấy việc như nướng thịt này bản thân vẫn có thể đảm nhiệm.

“Ân!” Mặc Vân Hi nhận xiên thịt ngọt ngào ăn, nghe Harvey cùng Mark ở kia nói chuyện về quá trình chiến đấu thú vị hôm nay, ánh lửa nhảy nhót chiếu ra ngũ quan xinh xắn nhu hòa của cậu, cười rộ lên, lông mi thật dài hạ xuống một mảnh nhỏ bóng ma rung động. Lăng Phong từ nhỏ đã có thói quen đã ngoại lịch lãm, nhưng không có một lần nào có thể đánh đồng cùng lần này, chỉ cần có Vân Hi ở bên người, anh cảm thấy trong lòng liền tràn đầy, này, hẳn là hạnh phúc đi? Mặc kệ nó, chỉ cần Vân Hi tài năng ở bên cạnh anh thì đều tốt.

Nhận thấy tầm mắt nóng rực của Lăng Phong, Mặc Vân Hi quay đầu lại dò hỏi, “Phong? Làm sao vậy?” Dầu mỡ dính bên môi làm hai mảnh phấn hồng kia thoát nhìn càng càng đầy sang bóng, hấp dẫn Lăng Phong chậm rãi cúi đầu, in lên một nụ hôn sâu, âm thanh nói chuyện chung quanh, thanh âm vui đùa âm ỉ im bật, bắt đầu theo Harvey, Mark ồn ào cùng huyết sáo.

Messizer cười nhìn niên đệ tuổi trẻ, cũng nhớ đến tình nhân hẳn ở Versailles xa xôi, Gobe đỏ mặt, xấu hổ đến không biết nhìn nơi nào, vừa chuyển đầu, phát hiện Mark đang ồn ào, mái tóc đỏ dưới ánh lửa tựa như một ngọn lửa cháy, “A, tóc cậu thật là đẹp mắt, so với hóa hầu còn đỏ hơn.”

Lời này làm mọi người bao gồm cả Mặc Vân Hi mới từ nụ hôn kích thích phục hồi tinh thần lại đều sững sờ, sau đó tất cả đều ồn ào cười to.

“Tên ngốc này!!” Mark tức giận đến bóp cổ Gobe, “Cái không nên nói thì đừng có nói!” Không khí lại lần nữa thoải mái.

“Chi –” Hòa hầu đang gặm chân thỏ đứng lên, nó đại khái là lần đầu tiên ăn thịt hầm, lúc này hòa hầu hai chân đứng thẳng, đã không còn gặm thịt, cảnh giác nhìn về phía biển rộng, sau đó nhảy đến trước mặt Mặc Vân Hi, hoa chân múa tay vui sướng nhe răng kêu loạn.

Mặc Vân Hi tuy rằng có thể cảm giác nó đang lo lắng, nhưng lại không hoàn toàn hiểu được ý nó, “Hòa hầu giống như nói gặp nguy hiểm?” Tất cả mọi người chờ cậu phiên dịch, chỉ là cậu cũng không thể nghe hiểu ngôn ngữ của khi a, chỉ có thể đoán đại khái ý tứ, về phần cái gì nguy hiểm, thì không thể nào biết.

Lăng Phong cũng cảm giác được một tia không đúng, trực giác của dị thú thường thường mạnh hơn so với con người nhiều, trong một ít bụi cỏ phía xa bắt đầu có chút xôn xao, không ngừng có dị thú vội vàng hướng trên núi chạy lên, nơi đó là địa bàn của dị thú cao cấp, không đến vạn bất đắc dĩ, chúng nó hẳn là không chạy lên núi.

Lăng Phong nhíu mày nhìn mây đen dày đặc xa xa trên không trung, mùi nước biển trong không khí tựa hồ nặng hơn so với bình thường, “Không tốt, có thể sẽ có gió lốc lớn! Nơi này không an toàn, chúng ta cần tìm nơi cao tránh nạn.”

Mặc Vân Hi lập tức muốn thu thập đồ đạc, lại bị Lăng Phong một phen kéo lại, “Không còn thời gian, chúng ta lập tức lên núi.”

“Đúng vậy, sơn mạch Pansy đáng sợ nhất là gặp phải gió lốc, nếu như là gió lốc đại hình, dải rừng thấp bé bên này rất có thể sẽ bị bao phủ.” Messizer cũng đứng dậy chỉ huy mọi người theo sát Lăng Phong lên núi tị nạn, hẳn tới nơi này hai lần, còn chưa gặp phải tình huống khó giải quyết như vậy.

Rất nhanh, lực gió bắt đầu mạnh lên, một ít nhánh cây bị cuồng phong bẻ gãy, khối nham thạch nhỏ trên mặt đất quay cuồng, Lăng Phong trực tiếp ôm lấy Mặc Vân Hi, như vậy có thể khiến bọn họ chạy trốn nhanh hơn, Messizer cũng cố Harvey chạy nhanh, hiện tại hẳn nhất định phải gia nhập, cùng nhau hành động.

Mark cảnh giác dị thú xung quanh, tuy rằng hiện tại chúng cũng đều đang chạy trốn, Gobe thân là dị năng võ giả cấp một, cổ sức chạy khó khăn lắm mới có thể đuổi kịp đội.

Mặc Vân Hi ôm chặt cổ Lăng Phong, từ hôm vai Lăng Phong nhìn về phía sau, thấy trên mặt biển bắt đầu xuất hiện từng đạo điện quang màu lam, tiếng sấm trầm đục càng lúc càng ngày lộ ra nguy cơ từ phía.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75

Rất nhanh cơn mưa to tầm tã cùng với cuồng phong vùn vèo thổi về phía mặt đất, từng đạo tia chớp chiếu sáng bầu trời đêm, phía trên mặt biển đã hình thành luồng khí xoáy thật lớn, cũng chậm chậm tới gần Pansy sơn mạch.

“Như vậy không đi xuống được, chúng ta nhất định phải tìm sơn động có vị trí cao để trú mưa!” Trong lúc chạy nhanh, Messizer cố Harvey la lớn, dưới chân lại không chút nào tạm dừng, “Mark, cậu giữ chặt Gobe, đừng để tụt lại phía sau!”

Tuy rằng Mark lúc này hận không thể gọi người máy ra, nhưng người máy thật lớn không chỉ không thể nhanh chóng di động trong rừng, lại rất có thể tạo thành lỗ đất, buộc một nút thắt giữa hắn cùng Gobe, trước mắt, người cao to sẽ không đến mức tụt lại phía sau.

Lăng Phong che Mặc Vân Hi trước ngực, đôi mắt trầm tĩnh cảnh giác quan sát bốn phía, thân thủ linh mẫn bật nhảy bay nhanh, ở dưới lờ quang chiếu rọi tựa như một đạo tia chớp màu đen xuyên qua trong rừng, anh đi ở phía trước nhất đội ngũ, phụ trách dò đường cùng cố gắng tìm kiếm địa điểm tị nạn thích hợp.

Nghe thấy Messizer la lên, Mặc Vân Hi bất an muốn ló đầu ra xem tình hình, xóc lên mũ trùm đầu của áo khoác, nước mưa lạnh như băng đánh vào trên mặt đau rát, ngay lập tức bị Lăng Phong ấn trở về, “Thành thật ngốc trong đó đi.”

Một gốc cây đại thụ cách đó không xa bị tia chớp chẻ ngã, “Cẩn thận!” Messizer hô, Mark cùng Gobe chạy cuối cùng sít sao né qua, thể này không được, loại thời tiết này ở trong rừng quá nguy hiểm!

Mặc Vân Hi núp trong lồng ngực Lăng Phong rất muốn làm cái gì đó, thế nhưng cậu hiện tại ngay cả mình chạy thoát cũng làm không được, nếu như không có Lăng Phong, không chừng sẽ bị cuồng phong thổi đi, làm sao bây giờ? Đúng rồi, ý thức lực! Cậu còn có lá bài ẩn này, Mặc Vân Hi cho khoai tây nhỏ không tiếc gì phóng xuất ra ý thức lực cuộn cuộn không ngừng, cố gắng đem ý thức lớn nhất của mình phát tán ra ngoài, ý đồ cùng thực vật có linh tính câu thông.

Có! Một cỗ ý thức mỏng manh truyền đến, nơi đó có sơn động! Mặc Vân Hi cố gắng loại bỏ những luồng ý thức thực vật hỗn độn khác, từ đó tìm ra phương hướng truyền đến của cỗ ý thức kia, “Phong, đi về phía trước bên trái, bên kia có sơn động!” Mặc Vân Hi vươn một bàn tay chỉ chỉ phương hướng, phương hướng đại khái hẳn là nơi đó, nếu vận khí tốt, ông trời phù hộ bọn họ có thể trực tiếp đến thẳng đó, giữa đường không gặp phải khe núi và vùn vùn!

Lăng Phong không hỏi Mặc Vân Hi làm sao mà biết được, lập tức thay đổi phương hướng, cũng phát tay ý bảo phía sau theo sát. Cứ như vậy, đội ngũ hướng phương hướng Mặc Vân Hi chỉ chạy như điên một hồi lâu, dưới chân bùn nhão ẩm ướt dần dần bị nham thạch thay thế, mà khi ngay cả Mặc Vân

Hì cũng bắt đầu hoài nghi phán đoán của bản thân, rốt cục, Lăng Phong ở chỗ giữa sườn núi phía trước phát hiện son động theo như lời Mặc Vân Hi.

Tất cả mọi người đều vui vẻ, không khỏi bước nhanh hơn. Đến chỗ cách cửa động trên dưới 50 mét, Lăng Phong ý bảo mọi người ngừng lại, buông Mặc Vân Hi xuống hộ ở phía sau, “Mark, bảo vệ tốt bọn họ.”

Mark lập tức gọi người máy ra, chỗ này tương đối trống trải, mở ra hộ thuẫn của người máy, lực phòng ngự phi thường kinh người, Messizer cũng thả Harvey xuống, tiến lên cùng Lăng Phong sóng vai, “Lăng Phong, có dị thú?” Loại vị trí huyết động thiên nhiên tốt này, bình thường đều đã có dị thú cư trú, hơn nữa nơi này là vùng rừng núi, có sào huyết dị thú cao cấp cũng không tính là kỳ quái.

Lăng Phong gạt gạt đầu, rút ra trường kiếm, đề phòng hướng về phía cửa động bày ra tư thái công kích.

Tiếng gầm trầm thấp thị uy từ trong động truyền ra, “Ngao ô ~” một đôi mắt màu xanh biếc hòa với tiếng sói tru đầu tiên xuất hiện trong tầm mắt mọi người, đây là một đầu cự lang thân hình cao lớn màu xám tro, từng bước đi đến vững vàng mà uy phong, hiển nhiên là thủ lĩnh trong tộc đàn. Đi theo sau nó chính là bốn đầu sói rừng rậm (Lee: raw nó là thể này 丛林狼, QT dịch là cây cối lang, tớ mới edit thành sói rừng rậm, ai biết chính xác chỉ tớ với) trưởng thành to lớn.

Cái này không xong, Messizer trong lòng lộp bộp một chút, “Là sói rừng rậm! Cẩn thận phong nhận (dao gió)!” Tuy rằng loại dị thú cấp năm này cấp bậc không cao, nhưng đều là hành động theo bầy, hơn nữa còn là số ít dị thú có phong hệ, tuy rằng chỉ biết phun ra nuốt vào phong nhận, nhưng đối với dị năng võ giả mà nói cũng là phi thường khó giải quyết, hần tình nguyện chống lại một con dị thú cấp bảy, chỉ cần cùng Lăng Phong liên thủ, phần thắng so với phải so chống lại một đám sói rừng rậm thì cao hơn rất nhiều.

Sức gió cùng lượng mưa đều càng ngày càng mạnh, đã không để cho bọn họ do dự nữa, đêm nay nhất định phải đoạt được cái son động này, bằng không tất cả mọi người đều nguy hiểm! Lăng Phong dẫn đầu rút kiếm chống lại thủ lĩnh sói rừng rậm, cũng hấp dẫn sự chú ý của hai con sói trưởng thành khác, “Nghĩ biện pháp vào trong động đốt lửa!” Một bên cùng ba con cự lang triển đấu, một bên hướng Messizer hô.

Messizer là võ giả hóa hệ cấp năm, lúc này trong tay huy vũ một cái trường tiên giống như hóa xà, ở trong màn đêm xẹt qua như dải lửa. Sói trời sinh e ngại lửa, nhưng dị thú hung hãn cùng quyết tâm bảo vệ lãnh địa đã khiến cho hai con sói rừng rậm dồn sức đánh về phía hai nhân loại sẽ đốt lửa này.

Mark che chở ba người Mặc Vân Hi rút lui tới nơi xa hơn chút, mở ra lá chắn phòng hộ, tuy rằng đối với dị thú cấp năm này cậu cũng có chút nóng lòng muốn thử, nhưng bảo hộ đoàn đội an toàn là nhiệm vụ thiết yếu hiện tại của cậu.

Loại dị thú như sói rừng rậm này tuy rằng đều là quần thể săn bắn, nhưng cũng không thể toàn thể xuất động, tổng sẽ lưu lại mấy con ở lại trông giữ huyết động cùng ấu tể, cho nên năm con này khẳng định không phải là toàn bộ dị thú trưởng thành trong tộc đàn. Tuy rằng Messizer không biết rõ dụng ý của Lăng Phong, nhưng vẫn cố gắng tiếp cận huyết động, hướng bên trong phóng ra roi lửa thật dài.

Lăng Phong một bên cùng đầu lang triển đấu, một bên cố gắng hấp dẫn mấy con khác chú ý, sắp giết chết một con trong đó. Không ngoài sở liệu, lại có ba con sói rừng rậm trưởng thành từ trong động đi ra, đây là toàn bộ dị thú trưởng thành của tộc đàn.

“Anh lui ra phía sau!” Lăng Phong hô, Messizer vung hỏa tiên trước người hình thành một tường lửa, thừa dịp ba con sói truy kích hần đang chần chờ do dự, nhanh chóng rút ra khỏi vòng chiến.

Lăng Phong xem xét đúng thời cơ, vạn đạo lôi quang màu xanh tím từ trên trời giáng xuống, tập trung đánh ở một khu vực nhỏ trước cửa động, nháy mắt chiếu sáng bóng đêm, càng sáng hơn tia chớp phía chân trời, đây là chiêu thức mới anh lĩnh ngộ được ở độc vương hạt cốc trong thú triều “Vạn lôi”.

“Ngao ô —” tiếng sói tru thê lương vang vọng sơn cốc, trong đêm mưa thế này làm cho người ta nghe không rét mà run, bọn Mặc Vân Hi sững sờ nhìn chiêu thức kết thúc, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy công kích quần thể rung động lòng người như vậy, nhất là Messizer cùng Mark, thân là dị năng võ giả bọn họ sâu sắc cảm nhận được chênh lệch thực lực giữa bản thân cùng Lăng Phong, đây là dị năng võ giả cao cấp chiến đấu, quả thực là vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Lôi quang nối liền với nước mưa trên mặt đất, trong đêm mưa uy lực càng lớn, hai đợt đánh xuống cũng chỉ còn dư lại một đầu sói rừng rậm trưởng thành lặn lặn cùng hai con bản thân bị trọng thương còn có thể miễn cưỡng đứng lên, đầu lang mất tối tăm nhìn huyết động, thê lương kêu to một tiếng, liền mang theo hai thành viên bị trọng thương kẹp đuôi trốn về hướng dưới chân núi, chúng nó nhất định phải mau chóng tìm nơi có thể tránh né gió lốc, nếu may mắn, có lẽ còn có thể giữ được tính mạng.

Lăng Phong cũng không truy kích, hai đạo vạn lôi đã tiêu hao của anh không ít tinh thần lực, anh nhất định phải bảo tồn thực lực để tùy thời ứng phó với các tình huống bất ngờ có thể xảy ra. Mặc Vân Hi là người đầu tiên xông lên ôm lấy Lăng Phong, “Phong, anh thật lợi hại! Thoáng cái đã đánh cho chúng nó phải bỏ chạy!” Trong khẩu khí mang theo kêu ngao không dấu được, bầu bạn của cậu thật sự là rất đáng tin!

“Trước vào động rồi nói sau.” Lăng Phong kéo tay Mặc Vân Hi xuống, bảo vệ cậu ở sau người, từ trong không gian lấy ra một ngọn đèn ánh sáng lạnh, dẫn đầu đi vào son động.

Son động là một cái hang hình thành tự nhiên, bên trong coi như bằng phẳng rộng mở, nhưng có một cỗ mùi khó ngửi, đây là phương pháp dị thú dùng để đánh dấu hiệu địa bàn của mình, cộng thêm vừa rồi Messizer đốt lửa, lại càng làm người ta buồn nôn.

Mặc Vân Hi bị mũi ho khan hai tiếng, rất thối, bất quá hiện tại không phải thời điểm yếu ớt, có thể ở trong ngày gió lốc như vậy tìm được một chỗ đặt chân, đã thật phần hiểm thấy.

“Ồ ~” thanh âm tất tất tốt tốt truyền đến, ánh sáng đèn lạnh lờ chiếu qua, tận cùng bên trong góc hang ba ấu tể sói rừng rậm cuộn mình nằm cạnh nhau,

trên cổ một vòng lông màu trắng còn không chưa rụng khiến chúng thoát nhìn giống như chú chó Husky mà Mặc Vân Hi trước kia từng nuôi, lúc này ba con ấu tể đang tròn tròn ánh mắt đề phòng nhìn những khách không mời mà đến này.

Rất đáng yêu, Mặc Vân Hi kỳ thật là rất thích loại động vật nhỏ lông tơ thực mạnh này, mang theo đèn tiến lên, Messizer lắc mình chặn Mặc Vân Hi, “Pháp luật liên bang quy định, không thể thương tổn ấu tể dị thú.” Nói lời này vẻ mặt rất chính nghĩa, cuối cùng còn lấy ra một gói sandwich, “Mặc đồng học, cậu nếu đói bụng, thì ăn cái này đi.”

... Mặc Vân Hi mắt ai oán nhìn mấy con sói con nhỏ nhỏ trong góc hang, cậu chỉ là muốn xoa xoa, chẳng lẽ mình ở trong mắt học trường là tên bụng đói ăn quàng như vậy sao? “Tôi không đói bụng.” Mặc Vân Hi cự tuyệt sandwich của Messizer, lời kéo Lăng Phong hướng bên kia tìm kiếm, “Phong, kỳ thật em là một người thiện lương! Bọn họ không hiểu em!”

Lăng Phong hồi tưởng lại vài lần cảnh tượng Mặc Vân Hi hướng về phía ấu tể dị thú chảy nước miếng, lựa chọn trầm mặc.

Mọi người tuần tra một vòng, phát hiện trong sơn động trừ bỏ ấu tể sói rừng rậm, xác định không có gì nguy hiểm, mới sửa sang lại một chỗ tránh gió, trải thảm, bắt đầu nghỉ ngơi.

Gobe lấy ra hòm thuốc, xử lý vết trầy da Messizer bị trong chiến đấu vừa rồi, Harvey cùng bản thân cậu ta trong quá trình trốn chạy cũng có không ít vết thương, chỉ là không quá nghiêm trọng. Mặc Vân Hi cũng cố gắng ra mấy bình thuốc bổ sung tinh thần lực cho Messizer cùng Mark, Mark không thêm đề ý chút nào tiếp nhận uống ngay, 2 giây sau mở to mắt nhìn chăm chăm vòng cổ không gian của Mặc Vân Hi lưu nước miếng, “Mặc Mặc, thuốc bổ sung tinh thần lực này của cậu thật sự là thấy hiệu quả quá nhanh! Tuyệt đối là hàng cao cấp, còn không, cho tớ thêm hai bình?”

Messizer nghe vậy cũng mở nắp uống ngay một hơi, một cổ năng lượng tinh thuần nhảy mắt giảm bớt hao tổn tinh thần lực, ngay cả cảm giác mệt mỏi sau khi chiến đấu cũng đều giảm bớt rất nhiều, “Thật sự là thứ tốt, đây là đại sư làm?” Ai cũng biết Mặc Vân Hi là đồ đệ của Herman đại sư, thấy thuốc tinh thần lực hiệu quả nhanh như vậy, hẳn vẫn là lần đầu tiên dùng đến, nghĩ đến nhất định là lấy từ tay Herman đại sư.

“Àn.” Mặc Vân Hi sao cũng được ứng thanh, vuốt ve móng vuốt Mark đưa tới, “Không có không có, đưa cho cậu mấy bình đủ dùng rất nhiều lần.” Nói xong liền lôi kéo tay Lăng Phong đi đến tận cùng bên trong góc, nếu không phải tùy thời có thể xuất hiện nguy hiểm, cậu mới không chịu lấy máu đầu, loại phương thuốc bổ sung tinh thần lực Blaine phát minh này, có ba vị thuốc đều rất đắt tiền.

“Phong, em này còn có rất nhiều, anh chậm rãi uống, có đói bụng không? Em này còn có thịt khô!” Mặc Vân Hi trải thảm cùng Lăng Phong tựa vào cùng nhau, ân cần lấy ra hai bình thuốc khôi phục tinh thần lực cùng thịt khô, đưa tới trước mặt Lăng Phong, nếu Mark cùng Harvey nhìn thấy, tuyệt đối sẽ hô to đối đãi khác nhau, trọng sắc khinh bạn!

Lăng Phong cười tiếp nhận một lọ thuốc khôi phục uống hết, lại ăn hai khối thịt khô, “Trước cứ để đó, chưa biết chừng trận gió lốc này còn kéo dài vài ngày nữa đâu.” Nói xong ôm chặt Mặc Vân Hi tựa vào vách đá bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Mặc Vân Hi ngẩng lên cũng đứng, trước kia xem tin tức, bão và vân vân đều kéo dài liên tục vài ngày, vẫn là cần tiết kiệm thức ăn, bất quá cậu cũng chuẩn bị rất nhiều bình đựng viên dinh dưỡng, đứng là không sợ sẽ đói chết.

Ngoài động mưa rền gió dữ, trong sơn động lại phi thường im lặng, trải qua cả đêm gây sức ép, tất cả mọi người mệt chết đi, tuy rằng cửa động có bố trí thiết bị tia hồng ngoại phòng ngừa dị thú, nhưng Mark cùng Gobe vẫn quyết định trực nửa đêm trước, để cho Messizer cùng Lăng Phong nghỉ ngơi trước, bổ sung thể lực, chỗ này có thể chỉ có Harvey cùng Mặc Vân Hi là ngủ ổn định nhất.

Mặc Vân Hi cũng quả thật mệt mỏi, vừa rồi vì tìm nơi tị nạn, cậu cơ hồ đã tiêu hao hết ý thức lực, có thể câu thông với thực vật ở khoảng cách xa như vậy, vẫn là lần đầu tiên, hiện tại thả lỏng, rất nhanh đã bị buồn ngủ bao phủ.

Giữa con mòng mòng lung lung, Mặc Vân Hi mơ hồ cảm thấy sau lưng có chút năng lượng dao động, mới đầu bởi vì quá mệt mỏi, cũng không có để ý, nhưng loại cảm ứng với năng lượng này theo ý thức lực dần dần khôi phục, thể nhưng càng phát ra rõ ràng.

Nhẹ nhàng đẩy Lăng Phong đang nhắm mắt, cậu biết Lăng Phong vẫn tỉnh, “Phong?”

Lăng Phong mở mắt ra, khó hiểu nhìn qua, “Àn? Muốn đi nhà cầu?”

Đang muốn đứng dậy Mặc Vân Hi dưới chân trượt một cái, thiếu chút nữa đã ngã sấp xuống, “Không phải!” Chẳng lẽ cậu để lại cho người ta ấn tượng trượt ăn ra thì chính là xấu sao?!

“Phong, em cảm thấy phía sau có cái gì.” Mặc Vân Hi đứng dậy nhắc đầu dán ở trên vách đá lạnh lẽo nham, thể nhưng cái gì cũng không nghe thấy.

Lăng Phong nghe vậy cũng đứng dậy, rút ra chủy thủ gõ vào vách đá, “Bên này rất dày.” Anh phi thường tin tưởng trực giác của Mặc Vân Hi, càng không ngừng gõ chung quanh vách đá, thanh âm cũng khiến những người khác chú ý.

“Lăng Phong, làm sao vậy?” Messizer hỏi, có cái gì không đúng sao?

“Không có gì, phía sau giống như có cái động.” Lăng Phong tựa hồ tìm được một khu vực nghe tương đối trống không, “Chúng tôi đi nhìn xem, mấy người cẩn thận.” Nói xong dùng sức đem chủy thủ đập vách tường nham thạch, lập lại vài lần, trên vách đá xuất hiện đường vân nứt nẻ, Lăng Phong tung chân đá, rầm một tiếng, đá vụn rơi rào rào, hiện ra một cái cửa hang chỉ đủ rộng cho một người chui qua, từ cửa động gió lạnh thổi tới mang theo mùi tanh ẩm ướt, bên kia quả thật có một cái hang khác.

“Là cái gì? Tôi cũng muốn đi!” Mark tò mò chui qua, “Thật sự có cái động!”

Lăng Phong đầu tiên từ cửa động ném vài quả bom ánh sáng vào, ánh sang xanh trắng chọt lóe chọt lóe chiếu sáng hang, đợi trong chốc lát, không thấy động tĩnh gì, cơ bản có thể phán đoán phía đối diện không có dị thú.

“Các cậu lưu lại, bên trong có nguy hiểm hay không còn chưa rõ ràng, tôi cùng Vân Hi sẽ đi vào xem.” Lăng Phong hướng Messizer gật đầu, “Có việc gọi tôi.” Liền nắm tay Mặc Vân Hi hạ thấp người chui qua cửa động nhỏ hẹp.

Mark bĩu môi, nói thầm một câu bất công, liền một lần nữa trở lại cửa động khẩu canh chừng.

Mặc Vân Hi đi theo Lăng Phong chui vào, bên này hang rõ ràng so với ổ sói vừa rồi ẩm ướt hơn rất nhiều, còn kèm theo mùi nước biển. Mặc Vân Hi một bên phóng xuất ra ý thức lực tham hướng bốn phía, một bên theo cổ năng lượng dao động kia tìm được một cái thủy đàm phát ra ánh sáng màu lam nhạt.

“Phong, nơi này có dao động năng lượng, hẳn là có cái gì!” Mặc Vân Hi nhìn hồ sâu màu lam trong huyết động tối đen có chút hưng phấn, càng tới gần cậu lại càng có thể cảm nhận được năng lượng sinh động, loại cảm giác này rất mãnh liệt, giống như là được liệu cao cấp, nhưng cậu có thể khẳng định không phải thực vật.

Lăng Phong ném đạn ánh sáng vào thủy đàm, ánh sang màu trắng chiếu sáng mặt nước, ngay tại thời điểm đạn ánh sáng tạo thành sóng gợn dần dần bình ổn, đầm nước lại bắt đầu kịch liệt sôi sục, một con rắn gì đó từ sâu bên trong đầm nước bơi lên.

Đầu có chút giống cá nheo, chung quanh thân thể thô lớn kích khởi điện lưu màu lam, là cá chình điện?! Mặc Vân Hi phản ứng đầu tiên cho rằng đây chính là loại cá chình biển trước kia chỉ nghe mà chưa thấy qua, đương nhiên con này phi thường dài, cùng cự mạng không sai biệt lắm!

Cậu không biết cá chình điện này ở liên bang gọi là gì, “Phong, con này sẽ thả điện, cẩn thận một chút!”

Lăng Phong để Mặc Vân Hi lui ra phía sau một chút, “Anh không sợ nhất chính là điện.” Không đợi Mặc Vân Hi kịp phản ứng, liền nhảy vào trong đầm. Nhất thời trong đầm điện quang mở rộng, cá chình điện dùng thân thể dài mà hữu lực cuốn lấy Lăng Phong, cố gắng thả ra điện lưu màu lam.

Nhưng nhân loại này tựa hồ không sợ điện, điểm ấy làm cá chình rất khó hiểu, càng dùng sức buộc chặt thân thể, ý đồ ghim chết kẻ xâm lấn này. Lăng Phong rút ra dao găm trên đùi hung hăng đâm vào bụng cá chình điện, tay rạch một đường, hoàn toàn rạch mở ngực nó.

Cá chình điện vận vẹo vài cái, dần dần mất đi khí lực, thời điểm Lăng Phong mang theo nó nhảy lên bờ, đã chết hoàn toàn. Quá trình chiến đấu dị thường thuận lợi, con cá chình điện này bình thường ở trong biển bá đạo đã quen, không nghĩ tới hôm nay cư nhiên gặp phải thiên địch không sợ điện.

Lăng Phong ném cá chình điện dài năm sáu mét ở trên bờ, lau mặt, “Vân Hi, em nói chính là cái thứ này sao?” Tuy rằng anh cũng chưa thấy qua loại dị thú này trong biển, nhưng phỏng chừng cũng phải cấp sáu cấp bảy, hơn nữa phi thường hiếm thấy, tính hạch hẳn là thuộc tính lõi, đối với anh rất hữu dụng.

Mặc Vân Hi cẩn thận tới gần bờ đầm, trên nước nổi một ít thứ màu đỏ sậm, là máu cá chình điện, nhưng vẫn như cũ phát ra ánh sáng nhạt màu u lam, “Không phải, vật kia hẳn là ở dưới đáy đầm, không biết là cái gì, có thể là tài liệu cao cấp.”

Lăng Phong nghe vậy mới vừa tính toán lại vào nước, lại bị Mặc Vân Hi một phen túm lại, “Quá nguy hiểm, vạn nhất có dị thú hải dương khác làm sao bây giờ?” Trong mắt hạn tràn đầy lo lắng, một màn vừa rồi đã dọa cậu, cho dù là tài liệu cao cấp cũng không trọng yếu bằng Lăng Phong.

“Không quan hệ, đây là một đầm nước động thông với đáy biển, anh nghĩ là sào huyết của dị thú kia, bên trong cũng không có hơi thở dị thú khác, yên tâm.” Lăng Phong vỗ vỗ tay Mặc Vân Hi, đem dao găm cắm ở ngoài miệng, hít sâu một hơi khí lạnh vào trong đầm.

Mặc Vân Hi lo lắng ở bờ đầm đi vòng quanh, thỉnh thoảng hướng bên trong dò xét, cảm giác thời gian dài đằng đẳng trôi qua, Phong như thế nào còn không ra! Ngay khi cậu nhận không được muốn dùng máy liên lạc cứu viện, Lăng Phong đột nhiên chui ra khỏi mặt nước, trong tay túm một khối tinh thạch bất quy tắc phát ra ánh sang màu u lam được quần áo bọc lại.

“Lôi tinh?!” Mặc Vân Hi thốt ra, đây là trực giác đầu tiên khi cậu nhìn thấy khối tinh thạch này! Không dám tin từ trong tay Lăng Phong tiếp nhận tinh thạch màu u lam, xúc tua năng lượng dao động sinh động lại mãnh liệt chứng thật suy đoán của cậu, trời, bọn họ thế nhưng thật sự tìm được lôi tinh rồi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

Lăng Phong tay chống một cái nhảy lên bờ, vẩy vẩy tóc, lau bột nước trên mặt, trang phục dị năng giả cũng không hề bị dính ướt, “Đây chính là lôi tinh? Bên trong quả thật chứa năng lượng thuộc tính lõi phản ứng, giống như tinh hạch dị thú.”

Mặc Vân Hi nâng tinh thạch màu u lam cẩn thận quan sát, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, “Em cũng không quá xác định, nhưng hẳn là lõi tinh, loại cảm giác này rất giống tài liệu cao cấp, phải đi về hỏi sư phụ một chút.” Thật cẩn thận cất kỹ lõi tinh, “Phong, chúng ta tìm ở phụ cận xem còn có hay không.”

“Dưới đầm chỉ có khối này, chúng ta tìm trong hang xem xem.” Lăng Phong nói, đầm nước thiếu đi ánh sáng xanh nhàn nhạt do mất đi lõi tinh, trở nên tối đen một mảnh, thi thể cá chình điện dài năm sáu mét nằm ở bên cạnh ao, tản ra một cỗ mùi máu tươi.

Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong mang theo đèn măng-sông cẩn thận tìm tòi trên vách đá nhám thạch lúc lâu, nhưng vẫn như cũ không thu hoạch được gì, “Anh nghĩ khối tinh thạch này có thể cùng con dị thú thuộc tính lôi kia có liên quan.” Lăng Phong nói ra đoán của bản thân.

Mặc Vân Hi nghĩ nghĩ, gật đầu tỏ vẻ đồng ý, trước kia cậu xem trên thế giới động vật, loại cá điện này cũng thích sống trong hang, thường xuyên ở trong huyết động sát biển, nói vậy dãy núi Pansy của lục địa Habdon này, phía dưới hình thành không ít nhám huyết ổn định như vậy, loại này cùng loại sào huyết với dị thú cá chình điện, nói không chừng loại lõi tinh này chính là hàng năm chịu ảnh hưởng chúng mà hình thành.

“Lăng lão đại, Mặc Mặc? Các cậu không có việc gì đi?” Thanh âm Mark từ hướng cửa động nhỏ truyền đến, bọn họ ngửi thấy huyết tinh khí hỗn loạn trong gió thổi tới từ nhám huyết, lo lắng, liền phái Mark lại đây nhìn xem.

“Không có việc gì, đây chỉ có một cái đầm nước nối với biển, không có cái gì khác.” Mặc Vân Hi nói xong hướng Mark đi đến, “Chúng ta trở về đi.”

“Oa, con rắn thật lớn! Là rắn gì? Có độc không?” Mark phát hiện thi thể cá chình điện bị vút bên đầm nước, dài chừng năm sáu mét!

“Không phải rắn, hẳn là dị thú loại cá, bắt được trong nước.” Lăng Phong nói.

“Cá?!” Mark cho tới bây giờ chưa thấy qua cá lớn thành cái dạng này, tò mò đến gần, “Ài? Thật sự nha, con cá này còn có quai hàm!”

“Đi thôi, khiêng về làm lương thực dự trữ.” Mặc Vân Hi tính toán, cơm trưa ngày mai có cái này rồi, thời tiết này muốn đi ra ngoài tìm nguyên liệu tươi sống trên cơ bản là không có khả năng.

Người liên bang ăn thịt dị thú, nhưng chưa bao giờ ăn rắn, bọn họ chỉ cảm thấy loại sinh vật trắng mịn thật dài này giống như bò sát, cho nên Mark vừa mới bắt đầu đối với loại cá rất giống rắn này, thật đúng là không có ý nghĩ không an phận gì, bất quá Mặc Mặc nói có thể ăn, vậy nhất định có thể ăn, hơn nữa trải qua nhiều lần thực tiễn chứng minh, chỉ cần là Mặc Mặc làm, mặc kệ nguyên liệu quái dị thế nào, kia khẳng định đều là mỹ vị.

Mark hưng phấn mà vác cá chình điện trên lưng, chui ra khỏi cửa động, “Ha ha, ngày mai có thịt ăn!”

“Cậu không đói đến điên rồi chứ, cứ nhiên muốn ăn rắn, yêu ghét tâm!” Harvey chạy lại xem náo nhiệt, “Sách, thật là dài a!”

“Mặc Mặc nói có thể ăn, có bản lĩnh đến lúc đó cậu đừng ăn.” Mark hắc hắc cười, cậu nói đầu tiên làm cho Harvey cảm thanh, chỉ còn chảy nước miếng với cá điện.

Messizer mâu quang đảo qua thi thể cá chình điện, trên đầu con này rõ ràng có một lỗ máu, biểu hiện tinh hạch đã bị đào ra, “Lăng Phong đồng học, đây là cậu liệt sát đi, cấp mấy?” Bởi vì chưa thấy qua loại dị thú này, hẳn cũng không dễ phán đoán.

“Không rõ ràng lắm, hẳn là cấp 6 cấp 7.” Nói xong, Lăng Phong liền mang theo Mặc Vân Hi tiếp tục về trong góc nghỉ ngơi, vừa rồi chiến đấu cũng tiêu hao nhiều ít chút thể lực, phải nhanh khôi phục mới được, hiện tại vị trí nơi này rất không an toàn.

“Lăng lão đại uy vũ!” Harvey không khỏi thờ dài, Lăng Phong khinh miêu đậm tả trả lời, cũng đủ làm cho những người khác kinh ngạc, trong thời gian ngắn ngủi như vậy liệt sát một con dị thú cấp 6 cấp 7, thể nhưng lại không có thanh âm gì, thật là đáng sợ, đương nhiên bọn họ cũng không biết vũ khí cường đại nhất của con dị thú xui xẻo này đối với Lăng Phong mà nói không hề tác dụng.

Ngày hôm sau, sức gió tuy rằng đã yếu đi rõ rệt, nhưng mưa to vẫn như cũ ào ào, Messizer đứng ở trên đỉnh núi nhám thạch nhìn xuống phía dưới, quả nhiên, vùng đất ven rừng thấp bé mà bọn họ đợi ngày hôm qua kia đã bị nước biển đang cao bao phủ hơn phân nửa, “Xem ra chúng ta phải ở chỗ này chờ đến khi mưa tạnh thủy triều xuống mới có thể trở về.”

“Không sao cả, dù sao cũng có thịt ăn.” Harvey cùng Mark từ ngày hôm qua liền nhìn chăm chăm vào con cá kỳ quái kia chảy nước miếng, chờ mong cơm trưa hôm nay, bởi vì Mặc Vân Hi quá mệt mỏi, bữa sáng hôm nay của bọn họ đều là ăn đồ ăn nhanh.

“Rống~” một tiếng thú rống trầm thấp từ ngoài động vang lên, thiết bị tia hồng ngoại cũng phát ra âm thanh báo động chói tai.

Lăng Phong lập tức đứng dậy, cùng Messizer đem những người khác hộ ở sau người, hướng cửa động tìm kiếm. Ngoài động một con dị thú có vằn dài hơn hai thước đang gặm nhẹ, hạ thấp thân trước làm ra tư thế chuẩn bị công kích.

“Là ban mèo rừng, dị thú cao cấp cấp 5!” Messizer nói, “Mọi người cẩn thận, con này là tồn tại cao nhất trong dị thú cấp năm, cực kỳ linh hoạt, tính công kích cũng rất mạnh, nếu không phải hình thể quá nhỏ, tuyệt đối sẽ không chỉ ở cấp năm.”

Nghe Messizer nói xong, mọi người lại đề phòng, bộ dáng con ban mèo rừng lúc này thực chặt vật, trên người dính đầy nước bùn, trên bộ lông màu nâu nhạt có không ít vết thương, lông tơ trên đuôi còn có chút vết cháy màu đen. Lăng Phong đoán có thể là ngày hôm qua trong gió lốc, lôi điện đánh đổ gốc cây nó sống, khiến nó hiện tại phi thường cần tìm một huyết động trú mưa.

Vừa mới bắt đầu, ban mèo rừng ngửi thấy mùi của sói rừng rậm, tuy rằng đơn đả độc đấu nó không sợ chút nào, nhưng vẫn đối với bầy sói có điều kiêng

kì, không dám tùy tiện vào động. Bất quá ở trong gió lốc, nó không thể đánh mất cơ hội có thể tìm được một nơi tị nạn, cho dù đến cuối cùng là chiến bại, lấy thân thủ linh nẫn của nó, muốn đào thoát từ đám sói rừng rậm vẫn là dễ dàng, ít nhất sói sẽ không treo cây.

Thế nhưng làm cho ban mèo rừng không nghĩ tới chính là, từ trong hang sói đi ra lại là vài nhân loại, loại sinh vật này rất kỳ quái, nhìn từ hình thể hẳn là rất nhỏ yếu, nhưng đôi khi lại mạnh mẽ đến đáng sợ, hoàn toàn không thể từ bề ngoài nhận ra thực lực, cho nên nó chỉ có thể toàn thân đề phòng, cảnh giác tùy thời chuẩn bị phát động công kích.

Lăng Phong thân thủ sờ trường kiếm sau lưng chuẩn bị nghênh địch, lại bị Mark tiến lên từng bước giữ chặt, “Lăng lão đại, để tôi thử xem!” Ánh mắt Mark mang theo hưng phấn cùng khát vọng chiến đấu, từ lúc vào dải rừng, cậu ta vẫn luôn đi theo bên người Lăng Phong, săn giết không ít dị thú cấp thấp, nhưng lại từ trên người Lăng Phong học được không ít kỹ xảo thực chiến, ngày hôm qua thời điểm gặp phải sói rừng rậm cũng rất muốn khiêu chiến dị thú cao cấp, chính là bởi vì phải chiếu cố đoàn đội, không có cơ hội ra tay, lần này gặp ban mèo rừng, cậu ta không muốn bỏ qua.

Ban mèo rừng là dị năng thú thuộc tính hỏa, như vậy thời tiết mưa to đối với nó cực kỳ bất lợi, hơn nữa bởi vì hình thể có hạn, chống lại người máy lực phòng ngự siêu cường, lực công kích cũng muốn đánh chút chiết khấu, Lăng Phong gật gật đầu, quyết định đem cơ hội rèn luyện lần này lưu cho Mark.

Mark đi ra cửa động, gọi người máy ra, nhảy vài cái liền nhảy vào khoang điều khiển, rút ra thanh đoản đao dài hơn hai thước nghênh đón ban mèo rừng. Ban mèo rừng ban đầu đối với đại gia hỏa đột nhiên xuất hiện này còn có chút chần chờ, nhưng sau vài lần giao phong, phát giác cũng không phải rất khó đối phó, ít nhất so với bầy sói rừng rậm thì phần thắng lớn hơn, công kích cũng càng phát ra mau lẹ hung mãnh.

Động tác của ban mèo rừng thập phần linh hoạt, thỉnh thoảng thượng toan hạ khiêu điều chỉnh phương vị tiến công, bốn chân lại dấy lên ngọn lửa màu đỏ, mỗi một móng vuốt hạ xuống đều mang theo nhiệt độ nóng bỏng, tuy rằng mưa to cùng mặt đất lầy lội làm cho uy thế ngọn lửa của nó tiêu giảm, nhưng một chút cũng không ảnh hưởng đến sự sắc bén trong công kích của nó.

Mark vừa mới bắt đầu còn chưa thể thích ứng, động tác của người máy có vẻ có chút ngớ, cánh tay cùng chân thật lớn đều bị ban mèo rừng trảo ra không ít lỗ hổng, còn có tia lửa điện nhỏ bé mạo hiểm, lại luôn không bắt được bóng dáng của ban mèo rừng, chỉ có thể mở ra hộ thuẫn bị động bị đánh. Nhưng liên tục chiến đấu, Mark dần dần tìm được kỹ xảo, quét ngang, quay ngược lại thật nhanh, nhịp độ bắt đầu trở nên linh hoạt hơn, không thể không nói, ban mèo rừng đích thật là rất thích hợp làm đối tượng cho người máy luyện tập.

Cũng không lâu lắm, người máy đã có thể đuổi kịp động tác của ban mèo rừng, đoản đao vài lần lưu lại vết thương ở trên người ban mèo rừng, làm cho nó mỗi lần đều là hiểm hiểm né qua.

Messizer dùng camera cẩn thận ghi lại quá trình chiến đấu của Mark, Mặc Vân Hi nắm tay khăn trương hưng phấn đến hai mắt tỏa ánh sáng, cùng Harvey, Gobe ở bên cạnh trầm trồ khen ngợi, Lăng Phong đối với việc này rất buồn bực, không rõ Mặc Vân Hi vì cái gì luôn đối với người máy tình hữu độc chung, theo các phương diện mà nhìn chiến tích của anh đều rất tốt, như thế nào không thấy Vân Hi hưng phấn như vậy?

Anh không biết chính là, đối với Mặc Vân Hi mà nói, quá trình chiến đấu mỗi lần của Lăng Phong giống như là đang nhìn hình ảnh báo trước, mới vừa nhiệt huyết sôi trào lên liền chấm dứt, mà Mark chiến đấu, lại giống như đang xem Transformers phiên bản thật.

Sau khi chân sau của ban mèo rừng bị một kích trí mệnh, quyết định trốn chạy, tuy rằng chân bị thương, nhưng động tác vẫn linh hoạt như cũ, dùng khí lực lớn nhất, gãy khỏi vòng công kích của Mark, chạy tới hướng xa xa. Mark tình thế cấp bách, không cam lòng cứ như vậy để nó chạy thoát, người máy to lớn tiện tay hái một quả cầu tròn màu nâu đen từ trên cây xuống, rồi ném qua phía ban mèo rừng.

Quả cầu tinh chuẩn vô cùng đập lên mõng ban mèo rừng, “Ông~” một tiếng, vô số ong núi đông nghìn nghịt từ quả cầu lý bay ra ra, hình thành một mảnh mây đen nhỏ, chẳng được bao lâu, mây đen liền làm ra phản ứng, đại bộ phận đuổi bắt ban mèo rừng xui xẻo, một mảnh nhỏ bay thẳng hướng người máy của Mark mà đến. Mọi người nhất thời trợn mắt há hốc mồm, đối với phát triển này đều bất ngờ, Harvey cùng Mặc Vân Hi lớn tiếng hướng Mark hô, “Không cần lại đây, đi xa một chút!” Messizer lại mang theo mọi người nhích dần vào trong động, cũng cần dặn mọi người phải làm tốt phòng hộ. Lăng Phong trực tiếp dùng túi ngủ bọc Mặc Vân Hi lại từ đầu tới chân.

Mark chỉ có thể bất đắc dĩ chạy tới nơi cách xa cửa động khoảng 200 mét, mở lá chắn phòng hộ ra, cứng rắn chống đỡ công kích của ong núi, loại công kích này tuy rằng đối với người máy mà nói không tính cái gì, nhưng trở về tu sửa, phải xi sơn một lần nữa là khẳng định. Ong núi hoang dã tương đối cô chấp, người trước ngã xuống, người sau tiến lên đụng vào người máy, ở vô ngoài sáng lóang của người máy lưu lại một cái hồ nhỏ, thủy tinh của khoang điều khiển cũng bị đụng thủng thùng rung động.

Loại công kích này giằng co gần một giờ, ong núi hoang dã đâm chết không ít, còn có một phần phát hiện đồ vật to lớn này vừa không động cũng không trốn, tựa hồ công kích với nó không hề hiệu quả, mới buông tha công kích người máy, bay về hướng ban mèo rừng.

Cảnh báo giải trừ, Mặc Vân Hi dùng máy thông tin gọi Mark, “Anh em, nhất cái tổ ong kia trở về!” Đây chính là thứ tốt a, đã mất (mật ong rừng) bình thường cầu còn cầu không được!

Một giờ sau, trong sơn động bay ra mùi hương mê người, bởi vì trong quá trình trốn tránh thiệt hại mất cái nôi, cho nên Mặc Vân Hi chỉ có thể dùng cái chậu còn lại nấu canh lươn, không có nôi làm đồ ăn, làm bánh bao ăn cũng được.

Xèo~ trên tấm sắt xếp chỉnh tề thành hàng từng khối từng khối cá chình điện, đều là Mặc Vân Hi dùng gia vị tự mình điều chế ướp cả đêm, Mặc Vân Hi cẩn thận từ trên tổ ong rừng cắt xuống vài đường, phủ lên trên mặt cá chình điện, đây là nguyên liệu thu hoạch ngoài ý muốn hôm nay, cậu quyết định làm cá chình ướp mật ong, hương vị hẳn là tốt hơn so với nướng đơn thuần!

Theo nhiệt độ lên cao, từ trong lát cắt trên tổ ong chảy ra mật ong rừng đậm đặc, rơi trên thịt cá chình, mùi hương tiêu đường thuần ngọt dẫn tới thành viên của tổ đội đều là nuốt nước miếng râm râm, ăn cơm đã ngoại và vân vân thật đẹp tốt!

Đương nhiên cả tổ ong lớn đều bị Mặc Vân Hi bọc kín chiếm làm của riêng, bắt quả nhóm gia hỏa đang lang thôn hổ yết, miệng nhồi đầy cá chình điện nhất định sẽ không so đo, càng không ai đi lo lắng cho con ban mèo rừng đáng thương đang bị ong núi ngàn dặm truy kích.

Hai ngày sau, không trung rất cực trong xanh, thủy triều không đến nửa ngày đã rút xuống, khu rừng bị ngập nước lại thấy ánh mặt trời, hơn nữa cảnh lá của một gốc cây đại thụ cao ngất càng thêm xanh biếc ướt át, làm cho người ta không thể không cảm thấy sức sống ương ngạnh của thực vật.

Dị thú cấp thấp tránh nạn khắp nơi trong sơn mạch đều bắt đầu quay về khu rừng dưới núi, mà nhiều dị thú cao cấp đói khát hai ngày cũng đều bắt đầu ra ngoài kiếm ăn, đội trong sơn động, sẽ thấp phần nguy hiểm.

Thành viên của tổ đội nhỏ nhất trí quyết định, rút về dải rừng.

Vừa ly khai sơn động cách đó không xa, vượt qua một bãi đá vụn, Lăng Phong thân thủ cản lại mọi người, đề phòng nhìn chăm chăm một chỗ bụi rậm có gai.

“A? Là ba con sói rừng rậm chạy trốn kia!” Mark cũng phát hiện ba con dị thú trốn trong bụi gai, “Nguyên lai chúng nó vẫn không đi xa, lần này để tôi tới chiến!”

Mặc Vân Hi ngăn lại Mark đang nóng lòng muốn thử, sử dụng ý thức lực truyền đạt bọn họ không có ác ý, nói, “Chúng ta phải đi, sói con đều tốt lắm, chúng mày mau trở về đi thôi.”

Đầu lang thật sâu nhìn vào đôi mắt hạnh màu đay kia, tuy rằng nó không thể nghe hiểu ngôn ngữ của con người, nhưng ý tứ của người này thế nhưng lại có thể nghe hiểu, nhân loại này muốn buông tha chúng nó, “Ồ –” cúi đầu kêu một tiếng, đầu lang liền xoay người mang theo hai đầu sói rừng rậm trưởng thành đi về phương hướng hang động.

“Ài? Vân Hi, cứ như vậy buông tha chúng nó?” Mark có chút tiếc nuối, đây chính là cơ hội luyện tập không tồi, lần trước cậu ta còn không có đánh đã nghiền đầu!

“Áu tẻ rồi khỏi dị thú trưởng thành cũng không thể sống sót, nhiều tích điểm đức đi nguoi.” Mặc Vân Hi nói được về mặt biểu tình ngày tận thế, cười tươi với Lăng Phong, “Phong, em là một người thiện lương.” Cậu vẫn là rất để ý hình tượng trong lòng bầu bạn!

Lăng Phong trầm mặc xoay người, tiếp tục đi phía trước đội ngũ để dò đường, đối với chuyện này anh không muốn phát biểu ý kiến gì. Mặc Vân Hi nhú mày nhìn về phía những người khác, nơi tầm mắt đi qua, mọi người động tác thống nhất, đều phi thường ăn ý cúi đầu nhìn đường, “Chậm một chút a, cẩn thận đường trơn!”

Hừ, thời điểm ăn thịt các cậu đoạt đến là vui vẻ, thật không có nghĩa khí, Mặc Vân Hi ở trong lòng phi nhỏ.

Messizer trước mang theo mọi người đến phụ cận chỗ nước cạn, xem xét phi xa cột ở nơi đó, hoàn hảo buộc chắc, không bị thủy triều cuốn đi, hơn nữa loại phi xa đi được trên bộ lẫn dưới nước này cũng không sợ ngâm nước, mặc dù có không ít cùn dẫu vết va vào đá ngầm, nhưng còn chưa ảnh hưởng khi sử dụng.

Ngay tại thời điểm đoàn người đều tính toán trở lại khu rừng tiếp tục lịch lãm, máy thông tin của Messizer vang lên, “Ngô, là học viện liên lạc khẩn cấp.” Messizer mở ra màn hình.

Một người đàn ông trung niên xuất hiện trên màn hình, là giáo viên chủ nhiệm, “Messizer đồng học, chúng tôi được biết Pansy sơn mạch xuất hiện con báo đặc biệt dữ dội, học viện rất lo lắng về an toàn của các em, mấy ngày nay đều không thể liên lạc được, thành viên tiểu đội đều an toàn không việc gì?”

“Chủ nhiệm ngài yên tâm, tất cả mọi người đều an toàn.” Messizer cung kính nói, “Hiện tại gió lốc đã ngừng, chúng em dự định một lần nữa trở về hoàn thành vài ngày lịch lãm còn lại.”

“Không cần, toàn bộ lịch lãm đều tạm thời hủy bỏ, đại đa số học viên ở bên ngoài cũng đã trở về Versailles.” Giáo viên chủ nhiệm nói, “Bởi vì cùng các em không thể liên lạc được, cho nên các em là nhóm cuối cùng nhận được thông báo, liên bang có chuyện lớn xảy ra, hãy mau chóng trở về.”

Lời nói của giáo viên chủ nhiệm khiến đoàn người đều sững sốt, liên bang có chuyện lớn xảy ra?! Không phải Qiner đế quốc có chuyện lớn xảy ra, chủ nhiệm nói chính là liên bang đi? Có thể có chuyện lớn gì? Na quốc phát động chiến tranh rồi? Không thể a, lúc trước đúng là giữa năm đế quốc lớn có chút tranh cãi về ích lợi, nhưng không đến mức khai chiến mà không có chút dấu hiệu nào a.

“Chủ nhiệm, liên bang xảy ra chuyện lớn gì?” Messizer hỏi ra nghi vấn trong lòng đoàn người.

“Ngoại tình hệ văn minh sẽ tới chơi, toàn bộ chính quyền liên bang đế quốc đều chuẩn bị nghênh đón sứ đoàn ngoại tình hệ, tóm lại các em về trước rồi nói sau.” Nói xong, người đàn ông liền chấm dứt trò chuyện, cũng không quan bên này mọi người đang há hốc miệng.

“Trời, mình không nghe lầm chứ, ngoại tình hệ văn minh? Người ngoài hành tinh?!” Harvey là người đầu tiên khoa trương kêu lên.

Mark hưng phấn mà nhảy cao ba thước, “Quá tuyệt vời! Người ngoài hành tinh! Anh em, các cậu nói người ngoài hành tinh có bộ dạng thế nào? Có phải dị hình có ba con mắt, đầu đặc biệt lớn, chân rất nhỏ bàn tay ba ngón như trong truyền thuyết hay không?”

Lăng Phong nghe vậy chọn chọn mi nhìn nhìn Mặc Vân Hi, người ngoài hành tinh sao? Ân, cũng rất đáng yêu.

Dưới ánh mắt của Lăng Phong, Mặc Vân Hi rất nhanh ý thức được thân phận rất đáng buồn của bản thân, một phần hai huyết thống ngoài hành tinh, lại nghe Harvey, Mark cùng Gobe nói chuyện không đâu một chút, nhất thời một đầu hắc tuyến...

“Tóm lại chúng ta đi về trước rồi nói sau, Mark, Gobe, các cậu tới giúp tôi tháo phi xa ra.” Messizer nhận hai lao động khỏe mạnh, gió lốc thổi phi xa lọt vào một cái khe đá ngằm hẹp, chính hấn rất khó lòi ra, Mặc Vân Hi cùng Harvey đều rất yếu, mà Lăng Phong hấn là không dám sai sử, thông qua lần lịch lãm này, hấn đối với niên đệ này bội phục vô cùng, thậm chí còn có chút kính sợ.

Vừa mới tiến thành Orosei, các thành viên tổ đội Mặc Vân Hi, cũng cảm giác được một bầu không khí cực kỳ không giống lúc trước, mặc kệ là trạm trung chuyển hay là ngã tư đường tất cả đều sửa chữa tân trang, một lần nữa quét vôi. Mọi người làm đến khí thế ngất trời, trên một số mặt tiền cửa hàng thậm chí còn treo biểu ngữ “Hoan nghênh ngoại tinh hệ văn minh tới chơi”.

Ngồi trên phi thuyền trở về Versailles, mấy người Mark cùng Harvey nhiệt liệt thảo luận về chuyện người ngoài hành tinh, trên mạng lại đối với chuyện này có phổ thiên cái địa đủ loại tin tức, dự đoán.

Mà Mặc Vân Hi lại chợt nhớ đến lời Mặc Vân Thiên lúc trước nói với cậu, nhìn ngoài cửa sổ, không khỏi khản trương, rốt cuộc là chuyện tốt, hay là... Lăng Phong cau mày ôm lấy vai cậu, nhẹ nhàng ghé vào lỗ tai cậu nói, “Đừng lo lắng, có lẽ không quan hệ gì đến em”

“Ừm.” Mặc Vân Hi gật gù đầu, tiếp tục nhìn về một mảnh trắng xoá ngoài cửa sổ, “Hy vọng như thế.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

Các thành viên tổ đội Mặc Vân Hi, thừa phi thuyền đến Versailles thành, liền ngựa không dừng vó quay trở về học viện Saint Ovendo. Dọc đường đi, tuy rằng so sánh ra thì không có quảng cáo nghênh đón khoa trương như Orosei thành, nhưng phố lớn ngõ nhỏ cũng đều là một bầu không khí nồng nhiệt khản trương, hiển nhiên, đối với Versailles là đế đô của Qiner đế quốc thì lần văn minh ngoài hành tinh ghé thăm này càng thêm được coi trọng, có tư thế muốn xuất ra phong thái hoàn mỹ nhất để nghênh đón khách nhân đường xa đến.

Vô luận là ở trung chuyển trạm của Versailles, hay là sau khi tiến vào học viện Saint Ovendo, đề tài mà những người chung quanh đàm luận nhiều nhất cũng đều là về “người ngoài hành tinh”, bọn họ vô cùng tò mò cùng chờ mong, đề tài khách từ hành tinh khác đến thăm này, thời điểm ở cổ địa cầu luôn có thể kích khởi hứng thú của mọi người, đối với chuyện này Mặc Vân Hi một chút cũng không kỳ quái.

Nhưng mà, cậu cùng Lăng Phong cũng biết, sự tình sẽ không đơn giản giống như mặt ngoài như vậy, bằng không cũng sẽ không có sự kiện người hành tinh Bellamy mười chín năm trước, chính phủ liên bang thật sự chỉ đơn thuần hữu hảo với khách như vậy sao?

Sau khi trở lại học viện Saint Ovendo, Messizer liền mang theo mấy người Mặc Vân Hi đến văn phòng giáo vụ chủ nhiệm đề trình báo cáo lịch lãm mấy ngày nay, cũng làm đăng ký trở lại học.

Giáo vụ chủ nhiệm nhử mày nhìn quá trình lịch lãm ghi lại mấy ngày này trên màn hình điện tử, quá trình tương đối phong phú, chính là phát hiện vài chủng nguyên liệu không biết, lại tuần phục một con dị thú cấp 4, từ trên báo cáo thoát nhìn cuộc sống lịch lãm mấy ngày nay của tổ đội bọn họ, so với học viên khác thì phong phú phần khích hơn rất nhiều.

Tuy rằng quá trình làm đủ loại việc không đàng hoàng, đại đa số thời gian cũng không hề có cảm giác khản trương đáng nói, mà ngay cả thời điểm thu thập được liệu cũng có vài lần dùng đến thủ đoạn không hợp quy phạm, nhưng từ kết quả, không thể nghi ngờ thành tích là một tổ xuất sắc nhất, chiến tích của Lăng Phong tự nhiên không cần nhiều lời, mà ngay cả Mark ban B khoa người máy cũng có thể một mình đối phó dị thú cao cấp cấp 5, có thể nói là tiến bộ rõ rệt.

Mà trọng yếu hơn, trải qua gió lốc cường lực, toàn tổ thể nhưng không có bất luận thành viên nào viên thương vong, điều này đã đủ bất khả tư nghị, thành tích của Mặc Vân Hi cùng Harvey khoa được học cũng cực kỳ vượt trội, bằng vào năng lực cảm ứng được thực siêu cường của Mặc Vân Hi, bọn họ có thể nói là nhận quả bạt mao (nhận: chìm nhận, quả: qua, bạt: nhổ, mao: lông => nhổ lông chìm nhận bay qua?), chỉ vèn vẹn thời gian vài ngày ước chừng thu thập hơn 30 loại được thực các cấp, cơ hồ vượt qua các tổ đội khác vài lần, lại tìm được địa tinh thập phần trân quý.

“Thành tích tổ đội của các em phi thường không tồi, hình ảnh chiến đấu cùng thu thập phải lưu lại cho giáo sư các em chậm rãi bình phán.” Giáo vụ chủ nhiệm nói, “Nói vậy tình huống đột phát lần này trên đường về các em hấn là cũng có hiểu biết, hoạt động nghênh đón lần này là phạm vi toàn liên bang, thầy không hy vọng bất luận người nào trong trường học chúng ta để lại cho sử đoàn ngoại tinh hệ ấn tượng không tốt, sau khi các em trở lại khoa, tích cực phối hợp sắp xếp cùng công tác mà giáo sư giao cho, không nên gây ra nhiều loạn gi, cứ như vậy đi.”

“Vâng, chúng em trước đi về đây.” Lăng Phong thay mặt mọi người nói, giáo vụ chủ nhiệm gật gù đầu, tổ đội năm người Mặc Vân Hi liền rời khỏi văn phòng, đều tự về lớp đưa tin.

“Messizer, lần này vất vả anh, có thể đưa toàn bộ thành viên an toàn về đến công lao của anh là không thể không kể đến.” Chờ sau khi bọn Mặc Vân Hi đều đi ra ngoài, giáo vụ chủ nhiệm đối với Messizer dẫn đội cũng là khen ngợi và khích lệ, “Nói thực ra, sau khi nhận được thông báo gió lốc, viện phương cũng thập phần lo lắng, nếu lại không liên lạc được với các em, liền chuẩn bị phái người tiếp viện, hoàn hảo các em đều có thể bình an trở về.”

Phải biết rằng tổ này chẳng những có Lăng thị Lăng Phong, lại có Mặc Vân Hi đồ đệ nhỏ của đại sư Herman, vạn nhất xảy ra chuyện gì, trách nhiệm của bọn họ liền rất lớn, tìm người trong gió lốc thật là khó khăn vô cùng, cho nên học viện phương diện trợ giúp vẫn luôn dừng lại ở thành Orosei đội lệnh, may mắn hữu kinh vô hiểm.

“Chủ nhiệm, lần này chủ yếu là dựa vào thực lực của Lăng Phong đồng học, mọi người mới có thể bình yên vượt qua cửa ải khó khăn.” Messizer không dám kể công, “Kinh nghiệm thực chiến cùng thực lực của cậu ấy khiến em thập phần kính nể, hơn nữa chuyên môn dày công tu luyện của Mặc Vân Hi đồng học cũng thập phần xuất chúng.”

Giáo vụ chủ nhiệm cười nói, “Đây là tất nhiên, bọn họ xuất sắc trong lòng thầy đều biết, bất quá em thật sự rất khá, lần này em dẫn đội được thêm điểm nhất định là không thành vấn đề, trở về báo tin với giáo sư đi.” Người hơn tuổi cho học viên dẫn đội lớp khóa dưới đi lịch lãm, là có thêm điểm, hơn nữa biểu hiện khi dẫn đội còn có thể xếp vào phạm trù cân nhắc xin học bổng, là một khác biệt tốt đẹp.

Messizer lễ phép khuynh thân cúi đầu, “Cám ơn giáo vụ chủ nhiệm, em đây đi về trước.”

Nhìn bóng dáng Messizer rời đi, giáo vụ chủ nhiệm nhẹ nhàng thở dài, ai, đều là những đứa nhỏ xuất sắc, học viên học viện Saint Ovendo đều là những nhân tài xuất sắc nhất đế quốc, có tiềm lực nhất, nhưng chuyện xảy ra lần này, người hơi có chút liên quan đến cao tầng cũng đã nghĩ được không khí bất an, đây là một nguy cơ toàn liên bang, hy vọng có thể bình an vượt qua.

Sau khi về khoa báo tin, Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong cũng không ở lại lâu, liền vội vàng chạy về quân bộ, nếu như nói cao tầng liên bang có hành động gì, chỗ Herman đại sư hẳn là có thể thu được càng nhiều tin tức.

“Sư phụ!” Thời điểm Mặc Vân Hi đi vào phòng thí nghiệm của Herman, đại sư đang cùng Blaine nói chuyện với nhau, “Em đã trở về!”

Vừa nhìn thấy Mặc Vân Hi, Herman vốn đang nhíu chặt mi đầu nhất thời giãn ra, vài ngày không thấy nhóc con này, cũng rất tưởng niệm, “Ha ha, là Vân Hi đã trở lại, mau tới đây để ta nhìn xem, không bị thương đi?”

“Không có, có Lăng Phong ở cạnh rất an toàn!” Mặc Vân Hi bỏ nhào qua vô cùng thân thiết ôm lấy cánh tay Herman, thần bí hề hề hướng Herman cùng Blaine nháy mắt, “Các thầy đoán, em lần này mang cái gì về?”

“Thằng nhóc thôi, đoán cái gì mà đoán, mau lấy ra!” Herman không chút khách khí vỗ ót Mặc Vân Hi một cái.

Blaine cũng cười hi hi tiến lên, “Phải a, Vân Hi, có thứ gì tốt còn không mau lấy ra hiếu kính sư phụ, sư huynh!”

“Hừ, hiếu kính sư phụ là khẳng định, đối với sư huynh thì sao phải làm vậy chứ.” Mặc Vân Hi tuy rằng ngoài miệng than thở, nhưng vẫn thành thành thật thật từ trong không gian lấy ra địa tinh cùng tổ ong rừng được gói kỹ, “Sư phụ, mặt ong rừng này là hiếu kính ngài, đối với lão nhân gia là tốt nhất.”

“Ha, thật sự là không ít thứ tốt a.” Blaine mở ra đóng gói địa tinh ngửi ngửi, “Thứ này cũng không dễ tìm, một ngọn núi cũng chỉ có một hai viên như vậy, thật đúng là dễ cậu tìm được rồi.” Tuy rằng không phải dược liệu cao cấp, nhưng một chút cũng không ảnh hưởng đến độ quý hiếm của nó, cơ hồ có thể có cùng một giá bán với tài liệu cấp tám.

Herman cũng cười vuốt vuốt bộ râu trắng cước, trên mặt phiếm kiêu ngạo khó nén, “Hừ, cũng không nhìn xem là đồ đệ của ai!” Nói xong dùng tay quạt một chút mặt ong rừng bỏ vào trong miệng, sách, thật là tinh khiết, mang theo một cỗ hương vị phấn hoa nồng đậm.

Mặc Vân Hi cuối cùng mới thần bí hề hề ôm ra một cái bọc nhỏ dùng vải nhung bọc tốt, lớn đại khái bằng hai nắm tay trẻ nhỏ đưa tới trước mặt Herman, “Sư phụ, đây là khi nhóm em ở trong một cái hang phát hiện trong một cái đầm nước, còn mong ngài phân biệt một chút.”

Herman gật đầu tiếp nhận cái bọc trong tay Mặc Vân Hi, vào tay nặng trĩu, rất cứng, không giống như là dược thực gì đó. Muốn nói về đồ đệ nhỏ này của ông, ông vẫn là hiểu biết, thực vật dược liệu trong dược khô cùng dược thực viên, chỉ cần Mặc Vân Hi gặp qua là không quên, xem ra thứ này nhóc con chưa thấy qua, này đúng là ngạc nhiên.

Mở bọc ra, bên trong là một khối tinh thể sáng bóng bất quy tắc tản ra màu u lam nhàn nhạt, Herman bỗng chốc mờ mắt, vẻ mặt nghiêm túc nhìn kính lúp, cẩn thận quan sát một hồi lâu, “Đây là lõi tinh, không thể tưởng được các em thế nhưng tìm được đồ vật này.” Ông cũng là chỉ nghe đồn qua về lõi tinh, miêu tả thập phần tương tự với khối tinh thạch này, hơn nữa thứ này dùng tinh thần lực để tìm kiếm, quả thật có chứa dao động năng lượng thuộc tính lõi.

Blaine cũng là chỉ nghe qua, nhưng chưa từng thấy qua loại tài liệu này, muốn nói tài liệu có chứa thuộc tính rõ ràng, ở trong tài liệu cao cấp đã thiếu lại càng thiếu, ngẫu nhiên tìm được cũng là thuộc tính thủy cùng thuộc tính hỏa chiếm đa số, thuộc tính lõi hiếm thấy này dù sao nhiều năm như vậy không nghe thấy ai nhắc tới, “Tiểu sư đệ, vận khí của cậu cũng quá tốt đi, này có thể để cậu tìm được!”

Chiếm được Herman khẳng định, Mặc Vân Hi rốt cục nhẹ nhàng thở ra, mắt nhìn Lăng Phong vẫn luôn đi theo sau cậu không lên tiếng, mắt to cong thành nửa vòng trăng, “Thật tốt quá Phong, thật là lõi tinh, dùng cái này luyện dược đan cấp tám, cấp chín cho anh, có thể tăng lên 3-5% xác suất thành công!”

“Àn.” Lăng Phong cười xoa xoa đỉnh đầu Mặc Vân Hi.

Blaine bĩu môi, “Thực sự bại gia a, đại sư, trong mắt tiểu đồ đệ này của thầy cũng chỉ có người yếu, sớm muộn gì cũng đem của cải thầy đều cho đi hết.” Nói xong còn không nhin được sờ sờ lòi tinh tẩn ra ánh sáng xanh âm u, đôi mắt xanh lam sáng ngời, cười tùm tùm nói, “Tiểu sư đệ, không bằng như vậy, đan cấp tám của Lăng Phong để tôi đến luyện thể nào?”

“Sư huynh? Sư huynh không phải luyện đan sư cấp 7 sao?” Mặc Vân Hi hiếu kỳ nói, chẳng lẽ đột phá?

Blaine hướng cậu chọn chọn đuôi lông mày, “Mấy ngày nay cùng đại sư mỗi ngày nghiên cứu biểu đồ năng lượng, hiểu được không ít, hiện tại sư huynh đã có thể luyện chế xích đan cấp 8, lợi hại đi.” Đây cũng không chỉ là chênh lệch một bậc, hiện tại Blaine nếu công bố ra ngoài, đã có thể xưng là luyện đan đại sư, luyện đan sư cấp 8 ở trong một đế quốc cũng không có vài người, cùng cao cấp luyện đan sư cấp 7 có thể xem như giá trị con người tăng vọt.

“Không được, em muốn tự mình luyện!” Mặc Vân Hi rất kiên quyết nói, “Em hiện tại cũng có thể luyện xích đan cấp 7, trước khi Phong đột phá, em nhất định có thể luyện chế ra xích đan cấp 8, em muốn tự mình luyện lòi tinh.” Vì Lăng Phong luyện một viên xích đan, là giấc mộng từ trước tới nay của Mặc Vân Hi, mất thấy tiến độ của bản thân sẽ vượt qua Lăng Phong, cậu mới sẽ không bỏ qua cơ hội này, giao vào tay người khác đâu.

Herman ha ha cười gật gật đầu, “Tốc độ Vân Hi tiến bộ so với em và ta đều nhanh hơn a!” Vỗ vỗ Blaine, “Cho dù Vân Hi không được, cũng không đến lượt em, ha ha, còn có vị sư đâu!”

Nói xong, Herman giống như bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, đem lòi tinh trả lại cho Mặc Vân Hi, về mặt nghiêm túc lấy ra một quả trái cây màu xanh pha lẫn hồng nhạt, đúng là anh lạc quả lần trước Mặc Vân Hi cho ông, “Vân Hi, anh lạc quả này, ta nghiên cứu qua, bên trong nó ẩn chứa năng lượng thập phần kinh người, so với tài liệu chủ ta dùng làm thuốc dẫn đề luyện chế được đan cấp 9 còn mạnh hơn, nếu ta đoán không sai, nó hoàn toàn có thể làm chủ tài được đan cấp 10.”

Cấp 10?! Lòi vừa nói ra, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía quả sơn tra nho nhỏ, Blaine cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, “Vân Hi, trái cây này cậu là tìm được ở đâu?” Hắn còn chưa từng nghe qua anh lạc kết quả.

“Em cũng ngẫu nhiên lấy được, không nghĩ tới cao cấp như vậy?” Mặc Vân Hi hai mắt tỏa ánh sáng, trong không gian của cậu cây anh lạc kia mọc cực kỳ tốt, đã cao hơn một mét, hơn nữa không biết có phải vì trong không gian không có dị thú hay không, cư nhiên không cộng sinh với loại dây leo thị huyết khủng bố kia, hơn nữa cây non phi thường thân cận với cậu.

Lăng Phong nói cây non này từ lúc nảy mầm đến bây giờ, so với cây anh lạc bình thường đều nhanh hơn nhiều lắm, tốc độ cơ hồ nhanh hơn hai ba lần, Mặc Vân Hi nghĩ nếu trái cây này có thể luyện chế đan được cấp 10, về sau thật sự là không lo tìm không thấy chủ tài thuốc dẫn.

Nói tới chỗ này, Herman nhẹ nhàng thờ dài ngồi lại trên ghế, có vẻ tâm sự nặng nề, “Vân Hi a, chắc hẳn các em cũng biết tin tức văn minh ngoài hành tinh sắp đến thăm đi?”

Nghe khẩu khí của Herman, khuôn mặt Mặc Vân Hi căng chặt, tim đập chậm hai nhịp, trực giác cảm thấy bất an, “Sư phụ, chẳng lẽ không phải là viếng thăm hữu nghị sao?” Tuy rằng chính phủ đối ngoại là tuyên bố như vậy, nhưng cậu cũng hiểu được sẽ không đơn giản như vậy.

“Kỳ thật, văn minh ngoài hành tinh từ hơn một năm trước cũng đã cùng chính phủ liên bang lấy được liên hệ.” Thân là hoàng tộc thông tin Blaine biết được □ tự nhiên càng nhiều hơn một ít nếu so với những người khác, “Bất quá thời điểm kia còn chỉ ở giai đoạn liên lạc tín hiệu, văn minh ngoài hành tinh còn chưa thể tìm được đường hàng không hữu hiệu tới hệ hành tinh này, nhưng cũng đủ khiến chính phủ liên bang khẩn trương.”

Blaine đối với hai người Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong cũng không kiêng dè, đem một ít tình huống mà hắn biết đều nói đơn giản ra. Nguyên lai ở bên ngoài vị trí tinh hệ của bọn họ, còn có vũ trụ diện tích vô hạn, nơi đó có chứa rất nhiều hệ ngân hà giống nhau, lại có không ít tinh cầu tồn tại sinh mệnh thể, thậm chí có rất nhiều giống người trí tuệ cao, cũng thành lập nhiều không đếm xuể các tinh cầu văn minh cao cấp.

Nói chính xác, vị trí tinh cầu của nhân loại tin tức bé tấc, văn minh liên bang đã là rất cao. Nền của văn minh bọn họ, lịch sử lâu dài, có thể ngược dòng năm tháng mấy vạn năm, văn minh cao cấp không ngừng do thám văn minh chưa biết, dần dần hình thành liên minh vũ trụ, hơn nữa có công ước giống như liên minh liên bang.

Tinh cầu văn minh cao cấp có thể tự chủ dò xét tinh cầu văn minh mới, một khi phát hiện, tinh cầu văn minh mới sẽ có khả năng gia nhập liên minh vũ trụ, hình thành cộng đồng. Nhưng phương thức gia nhập cũng không giống nhau, một loại là để văn minh mới phát hiện tự chủ gia nhập, một loại khác lại là dùng thân phận thực dân tinh gia nhập, tiếp nhận văn minh cao cấp bảo hộ cùng cứu trợ, nhưng ở trên phương diện chủ quyền cùng đãi ngộ khác nhau không cần nói cũng biết.

Mà hai loại phương thức này, đều quyết định bởi một đánh giá tiêu chuẩn, vũ lực, đơn giản mà trực tiếp. Nếu vũ lực của người đủ mạnh để có thể tự bảo vệ mình, như vậy người có thể có được quyền độc lập tự chủ của mình, nếu người không có vũ lực cường đại, như vậy người chỉ có thể bị động tiếp nhận hành tinh có văn minh cao cấp bảo hộ, cũng phải cung cấp tài nguyên tương ứng cho bọn họ làm hồi quý, mặc kệ người nguyện ý hay không.

“Cho nên, chính phủ liên bang từ khi nhận được liên lạc của văn minh ngoài hành tinh tới nay, đã không ngừng gia tăng đề cao lực lượng quân sự, lại bí mật bồi dưỡng một nhóm bộ đội đặc thù được xưng là tiến hóa dị năng võ giả, đến ứng phó trận nguy cơ này.” Blaine cuối cùng nói, “Tình huống cụ thể thầy cũng không hiểu rõ, nhưng trong liên bang không có một đế quốc nào nguyện ý mất đi quyền tự chủ, điểm ấy là có thể khẳng định.”

Nghe đến đó, Mặc Vân Hi âm thầm nắm chặt tay, tiến hóa dị năng võ giả, đại khái chính là tồn tại giống như Mặc Vân Hạo đi.

Herman đại sư lắc lắc đầu, “Lần nguy cơ này so với tương tượng còn nghiêm trọng hơn, tựa hồ sử đoàn ngoài hành tinh đã xuất hiện trong hệ ngân hà

chúng ta, hơn nữa thể hiện sức chiến đấu tuyệt đối kinh người, rục rịch uy hiếp chính phủ liên bang, cho nên mới không thể không tiếp nhận thử thách bọn họ đưa ra, nghênh đón sứ đoàn.”

“Điều lệnh (lệnh điều động) đại sư đã hạ xuống, lần này là điều lệnh liên bang, toàn bộ luyện đan sư trên cấp 8 đều phải đến tổng bộ liên quân đội lệnh.” Blaine cười khổ nói, không thể tưởng được hắn vừa mới đột phá, sẽ phải tham dự sự kiện phức tạp như thế, “Các đại sư luyện đan từ các đế quốc sẽ trong khoảng thời gian này, tập trung luyện chế ra thật nhiều đan dược cao cấp, giúp nhóm võ giả thăng cấp, nhưng lại phải cùng nhau nghiên cứu chế tạo đan dược cấp 10, thầy nghĩ điều lệnh Lăng Phong cũng tới rồi.”

“Cái gì?! Lăng Phong cũng phải đi? Vì cái gì?” Nghe thế, Mặc Vân Hi ngồi không yên, cái đó và Lăng Phong có quan hệ gì, anh ấy chỉ là một sĩ quan cấp úy nhỏ nhỏ, hơn nữa mới cấp 7!

Lăng Phong đề bà vai Mặc Vân Hi, ý bảo cậu trước không nên rối loạn đầu trận tuyển, nếu vì ích lợi toàn bộ liên bang mà cần anh xuất chiến, anh nhất định phục tùng mệnh lệnh.

Nguyên lai, sứ đoàn đưa ra thử thách chiến lược là thí nghiệm hạng nhất, được xưng là đảo thử luyện, đó là hòn đảo hình thức chiến trường khổng lồ trôi nổi được liên minh vũ trụ khai phá, nhân viên tham dự khảo nghiệm nhất định là thanh niên dưới 40 tuổi, chỉ có chiến lược của thanh niên mới có thể bày ra tiềm lực tương lai của tinh cầu này. Nhân số mỗi lần tham dự thử luyện không vượt quá 20 người, tổng cộng có ba lượt cơ hội khiêu chiến, thành bại quan hệ trực tiếp đến tương lai của liên bang.

Trừ bỏ liên quân tiến hóa võ giả mà liên bang bồi dưỡng, còn lại nhóm dị năng võ giả tuổi trẻ thiên tài trên cấp 7 từ khắp nơi trên liên bang đều phải tiếp nhận huấn luyện nghiêm khắc như quân dự bị, tiến hành chọn lựa, cho nên Lăng Phong tất nhiên cũng bị xếp vào.

Nghe xong Blaine giải thích, Mặc Vân Hi rất nhanh nắm chặt tay, ánh mắt sáng quắc lên, “Sư phụ, em cũng muốn đi, nghĩ biện pháp đưa em cùng đi!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78

Sau đó, đứng ở trạm trung chuyển phi thuyền chuyên dụng của quân đội trong Versailles thành, đám người Mặc Vân Hi đi theo Herman đại sư từ nơi này xuất phát đến căn cứ quân sự bí mật của liên quân liên bang trước.

Herman đại sư ngay từ đầu cũng không đồng ý cho Mặc Vân Hi đi theo, dù sao tồn tại rất nhiều nhân tố không xác định, nhưng dưới yêu cầu mãnh liệt, vẫn là đáp ứng, để Mặc Vân Hi làm trợ thủ mang theo bên người. Lần này luyện đan đại sư cấp 8 cấp 9 toàn liên bang tập hợp, cùng nghiên cứu chế tạo đan dược, cũng coi như là một lần cơ hội học tập khó có được.

Đi cùng đương nhiên còn có Blaine luyện đan sư cấp 8 vừa mới tấn chức, Lăng Phong cũng như mong đợi sau khi lịch lãm trở về không lâu liền nhận được điều lệnh đến từ liên quân liên bang, làm quân hậu bị cũng phải tham gia cấp huấn lần này.

Mặt khác còn có bốn vị luyện đan sư cấp 8 từ khắp các nơi trên đế quốc Qiner nhận được điều lệnh tới, cùng 27 người dị năng võ giả cao cấp dưới 40 tuổi dưới cấp 7, bởi vì hạn chế tuổi tác, nhân số dị năng võ giả cao cấp cũng không tính là nhiều, trong đó Lăng Phong là một trong những người trẻ tuổi nhất.

“Oa, sư phụ, mọi người có vẻ đều rất lợi hại!” Mặc Vân Hi đi theo bên người Herman đại sư, tự nhiên cũng được hưởng thụ lễ ngộ đặc biệt, mấy người đơn độc ngồi chờ ở khu VIP nghỉ ngơi, thập phần im lặng.

Cách đó không xa nhóm dị năng võ giả tụ tập cùng một chỗ, thần thái phi dương, bọn họ không thể nghi ngờ đều là tinh anh trẻ tuổi nhất, có tiềm năng nhất Qiner đế quốc, trong đó không thiếu võ giả thiên tài. Cho dù Mặc Vân Hi bọn họ còn có một khoảng cách tương đối, nhưng vẫn như cũ có thể dễ dàng cảm nhận được uy áp cùng khí thế nhóm dị năng võ giả cao cấp mang đến.

Herman đại sư cười vuốt vuốt bộ râu dê, “Đương nhiên, đừng nhìn những đứa nhỏ này còn trẻ tuổi, đều là dị năng võ giả cao cấp.” Đại sư đưa tay chỉ hướng một nam nhân anh tuấn tuổi khá lớn trong đó, thoát nhìn hơn 30 tuổi, “Vân Hi, nhìn thấy thằng nhóc mặc bộ trang phục dị năng màu lam kia không, hắn là dị năng võ giả cấp 9 trẻ tuổi nhất đế quốc, đan dược thăng cấp vẫn là ta làm, ha ha.”

Cấp 9?! Mặc Vân Hi một trận kinh ngạc, không thể tưởng được lại có dị năng võ giả cấp 9 còn trẻ như vậy, nhìn Lăng Phong bên người tuy rằng trầm mặc không nói, nhưng ánh mắt nóng rực nhìn về phía người thanh niên kia, cười vỗ vỗ bờ vai của anh, “Phong, không quan hệ, anh trẻ tuổi hơn anh ta, em tin tưởng anh nhất định có thể vượt qua anh ta!”

Blaine khó thấy được đứng đắn ngồi dựa trên ghế sofa, tao nhã thưởng thức một ly hồng trà, ôn nhu cười nói, “Nhóc con, Bùi Ân cũng không phải dễ dàng vượt qua như vậy, cậu ta có được huyết thống kỳ sĩ vĩ đại cao quý nhất, là kỳ sĩ khiên vàng hoàng gia trẻ tuổi nhất Qiner đế quốc, từng một mình lập sát thanh giao cấp 9.” Trong con ngươi màu xanh lam mang theo mười phần tán thưởng cùng kiêu ngạo khó thấy được.

Xa xa Bùi Ân như là cảm nhận được tầm mắt của hắn hướng bên này, xoay người nhìn lại đây. Blaine nhẹ nhàng giơ lên cái chén trong tay mỉm cười ra

hiệu, Bùi Ân sừng sốt, lập tức đứng thẳng thân thể, xa xa hướng bên này làm một cái kỵ sĩ lễ đơn giản.

Mặc Vân Hi nhớ tới thân phận của Blaine, bĩu môi, thấp giọng ở bên tai Lăng Phong than thở nói, “Phong, đừng nghe sư huynh, hẳn đây là bao che khuyết điểm, kỵ sĩ hoàng gia không phải rất giỏi, em tin tưởng anh.”

“Ân.” Lăng Phong cười xoa xoa đỉnh đầu Mặc Vân Hi, “Anh chờ ăn xích đu cấp 8 em luyện cho anh, ngô, kim đu rất tốt!” Nói thực ra, tên Bùi Ân anh cũng không xa lạ, là một trong số ít vài vị dị năng võ giả anh bội phục, thực lực mạnh mẽ, tính cách kiên nghị, trọng yếu nhất là làm việc tương đối quang minh lỗi lạc, hơn nữa làm người chính trực, điểm ấy bởi vì có quan hệ với hoàn cảnh trưởng thành, ngay cả anh cũng rất khó làm được, cho nên trong đó nhiều ít cũng có chút hâm mộ.

Tới gần thời gian lên đường, một bồi bàn cung kính đi tới bên tai Herman đại sư nói nhỏ vài câu, đại sư lược lược gật gật đầu, “Đi thôi, bệ hạ cùng tổng đại tướng đến tiễn đưa chúng ta, nhóc con, chốc lát thành thật cho ta!” Câu nói sau cùng hiển nhiên là nói với Mặc Vân Hi.

“Bệ hạ cùng tổng đại tướng!” Mặc Vân Hi kinh hô, “Này đúng là nhân vật lớn a! Sư phụ, ngài rất có mặt mũi!” Mặc Vân Hi mà thí bây giờ là càng chụp càng trời cháy, Herman oán trách trừng liếc mắt nhìn cậu một cái, nhưng rõ ràng thập phần hưởng thụ.

Mọi người ở trước phi thuyền xếp thành hai hàng chỉnh tề, đứng đầu bên trái là Herman, bên cạnh là Blaine cùng vài vị luyện đan sư cấp 8, Mặc Vân Hi làm trợ thủ chỉ có thể đứng phía sau Herman, quy củ khoanh tay mà đứng.

Bên phải là đội ngũ dị năng võ giả cao cấp, đứng đầu đương nhiên là kỵ sĩ khiên vàng hoàng gia Bùi Ân, trong bọn họ có không ít người đến từ quân bộ, cũng có đến từ đoàn thể dòng binh lớn cùng thế lực gia tộc, trong đó cũng có hai vị cường giả Lăng gia, bồi phận cao hơn Lăng Phong một bậc, Lăng Phong là dị năng võ giả cấp 7 trẻ tuổi nhất, bị xếp ở vị trí cuối cùng của đội ngũ.

Cách đó không xa một đội người đi ra từ hướng phòng nghỉ, đi đầu chính là một nam nhân trung niên hơn 50 tuổi, mặc quân phục màu trắng thêu chỉ vàng đẹp đẽ quý giá, dáng người anh tuấn, trước ngực huân chương hoàng thất màu vàng rực rỡ sinh huy, trong lúc giờ tay nhắc chân đều toát ra khí chất ung dung vương giả, một đầu tóc ngắn màu vàng rực rỡ, ngũ quan cùng tướng mạo của Blaine có vài phần tương tự, nhưng hơn ở chỗ thân thể cường tráng, anh khí mười phần, Mặc Vân Hi đoán người này nhất định là quốc vương Qiner đế quốc.

Đi cách nửa bước phía sau bên trái Quốc vương, là một vị lão tướng quân tóc màu ngân bạch, vẻ mặt nghiêm túc khí chất uy vũ, trước ngực cùng trên cánh tay gắn đầy các loại huy chương, phù hiệu, quân phục phẳng phiu màu đậm, đi đường cũng uy vũ sinh phong, một phong cách điển hình của quân nhân.

Hai người đi theo phía sau mặc chế phục kỵ sĩ hoàng gia màu trắng, cùng quân phục xanh đậm của quan tướng, đều là nhân vật khó lường, Mặc Vân Hi nhất thời có loại cảm giác cùng có vinh yên, này nếu có thể chụp cái ảnh thì tốt rồi, khi về khẳng định khiến bọn mập mập hâm mộ chết!

Qiner • Siyell mang đội đi đến trước phi thuyền, ánh mắt màu xanh tán thưởng nhìn qua mọi người, đây đều là nhân tài ưu tú nhất Qiner đế quốc, trình trọng cao giọng nói, “Các vị đại sư, các võ giả, bản nhân Qiner • Siyell đại biểu hoàng thất Qiner đế quốc cùng toàn thể nhân dân, tiễn đưa các vị!” Nhất thời tiếng vỗ tay chỉnh tề vang lên, đây là toàn bộ thượng vị giả của đế quốc.

Siyell thân thủ ra hiệu tiếp tục rồi nói tiếp, “Chắc hẳn tầm quan trọng của chuyện này, các tướng quân của quân bộ đã giải thích với các vị, các vị đều là nhân tài tinh anh của đế quốc Qiner ta, nhưng hành động lần này, các vị không chỉ có đại biểu đế quốc Qiner, mà đại biểu toàn liên bang! Chúng ta phải chứng minh cho liên minh vũ trụ thấy thực lực chiến đấu cao nhất, lấy tư thế độc lập, tự chủ bước vào văn chương tân vũ trụ nhân loại, tôn nghiêm cùng vinh quang của toàn liên bang đều ký thác ở trên người các vị! Chỉ cần vượt qua cửa ải khó khăn lần này, các vị sẽ trở thành anh hùng của toàn liên bang, được lịch sử cùng hậu thế vĩnh viễn khắc ghi!”

Một bài phát biểu hùng hồn, khiến một ít nhóm võ giả trẻ tuổi nhiệt huyết sôi trào, kịch liệt vỗ tay đáp lại, tiếp theo tổng đại tướng cũng phát biểu ngắn gọn, phong cách lưu loát truyền đạt lần này toàn bộ quân nhân đều phải phục tùng liên quân liên bang chỉ huy sắp xếp, toàn bộ võ giả tham dự nhiệm vụ lần này, sau khi về nước đều được quân bộ trao quân hàm, hưởng thụ đãi ngộ ưu đãi, thể nhưng có chính thức gia nhập quân bộ hay không còn phải chờ quyết định.

Cuối cùng, Siyell trước tiên đi đến trước người Herman đại sư, thập phần cung kính thực hiện lễ nghi hoàng gia với đại sư, “Lần này vất vả cho Herman đại sư, các luyện đan đại sư của Qiner đế quốc lần này do ngài dẫn đội, tôi ở Versailles chờ tin tức tốt của ngài!” Sau đó là một lời khách sáo, cuối cùng còn gật đầu tao nhã cười với Mặc Vân Hi ở phía sau, nói một câu, “Hậu sinh khả úy, người trẻ tuổi của Qiner đế quốc xuất hiện tầng tầng lớp lớp, biểu hiện cho tốt!”

Nhận ra “Đại nhân vật” cư nhiên nói chuyện với mình, Mặc Vân Hi gật đầu như trống bỏi, cả người đều choáng váng, đây chính là quốc vương hàng thật giá thật a, trước kia trên địa cầu nhiều quốc vương như vậy cũng chưa có cơ hội nhìn thấy một người, lần này cư nhiên cùng đại quốc vương quản lý toàn bộ tinh cầu nói chuyện, Mặc Vân Hi nhất thời cảm thấy bản thân coi như là làm rạng rỡ tổ tông! Cố gắng kìm nén nén, thiếu chút nữa đã đi lên xin kí tên!

Trái lại thời điểm Siyell đi ngang qua bên Blaine, chícông thức hoá ân cần thăm hỏi vài câu, một chút cũng không nhìn ra là quan hệ “Thân thích”, điểm ấy khiến Mặc Vân Hi rất là khó hiểu. Quốc vương lại thập phần tán thưởng Bùi Ân cùng Lăng Phong, nói chuyện một hồi lâu.Đội “Đại nhân vật” của đội ngũ tiễn đưa nhất nhất ân cần thăm hỏi xong, thời gian khởi hành cũng tới rồi, mọi người ần trịnh tự đi lên phi thuyền đi trước đến căn cứ quân sự bí mật của liên quân liên bang.

Trên đường, Mặc Vân Hi như trước dính ánh sang của đại sư, cùng đại sư tách ra đội ở bên trong khoang hạng nhất, mà Lăng Phong cùng Blaine cũng chỉ có thể cùng với những luyện đan sư, dị năng võ giả khác đội ở cùng một chỗ, đối với điểm ấy, Mặc Vân Hi mặc dù có điểm thất lạc, nhưng vì đã chuẩn bị tốt tâm lý, lần này tuy rằng cùng ở chung một căn cứ, nhưng khẳng định không thể cùng Lăng Phong thường xuyên gặp mặt, bất quá, chỉ cần có thể biết tin tức của anh ấy cũng có thể an tâm, trong căn cứ liên lạc với ngoại giới là tuyệt đối cách ly.

Phi thuyền trải qua hơn hai ngày phi hành, rốt cục hạ xuống một tỉnh cầu không biết tên, tiểu hành tinh này là một hành tinh khai thác khoáng sản vút đi lân cận ốc tữ đế quốc, trong một năm có hai phần ba thời gian là mùa đông, thảm thực vật mặt ngoài cũng phi thường thưa thớt, liếc mắt một cái nhìn thấy là nơi nơi mòm núi đá màu xám trụi lủi, thập phần hoang vắng.

Phi thuyền ở một chỗ đất trống bằng phẳng ngừng lại, cũng không có cái gì gọi là trạm trung chuyển chính quy.

Vừa ra khỏi phi thuyền, Mặc Vân Hi liền sợ run cả người, rất lạnh! Gió lạnh cuộn cuộn thổi qua núi đã, trong tâm mắt dừng nói đến kiến trúc, ngay cả nửa bóng người cũng đều không có, mang theo một cỗ cảm giác hiu quạnh thê lương.

Mặc Vân Hi khép chặt áo khoác dày, mới từ trong khoang âm áp đi ra, còn có chút không thể thích ứng, “Đại sư, ở đây nào có căn cứ a? Hoang vắng như vậy, không phải là hạ sai địa phương đi?” Nếu không phải nhiều cao thủ đi theo như thế, Mặc Vân Hi thậm chí nghĩ, đây chính là nơi giết người quảng thi rất tốt, phỏng chừng vĩnh viễn sẽ không bị phát hiện.

Herman cũng là cau mày lắc lắc đầu, “Ta cũng là lần đầu tiên tới, chắc hẳn không sai đâu, nghe sắp xếp đi.”

“Àn, đại sư, có lạnh hay không, con có lò sưởi!” Mặc Vân Hi rất sợ lạnh, thời điểm đi ra ngoài lịch lãm đều mang cho cái lò sưởi cầm tay, không thể tưởng được lại dừng ở đây, đem lò sưởi điện tử đưa cho Herman, chính mình xoa xoa hai bàn tay nhỏ bé tinh tế trắng nõn bị đông lạnh, về mặt hâm mộ nhìn đội ngũ dị năng giả bên cạnh, mỗi người vẫn là bộ sáo trang dị năng đơn bạc gọn gàng kia, mỗi người đều đứng thẳng, ngay cả mày cũng không nhăn một cái.

Đội sau khi tất cả mọi người xuống phi thuyền, sĩ quan phụ trách đưa người lại căn dặn một vài việc, phát cho mỗi người một cái huy hiệu đặc thù, bảo đoàn người đeo trước ngực, rồi cùng lên phi thuyền rời đi.

“Con có loại cảm giác bị vút bỏ mãnh liệt.” Mặc Vân Hi không tha nhìn theo phi thuyền quân đội thật lớn có khắc dấu hiệu của Qiner đế quốc dần dần lên không, bay đi.

“Không có việc gì, có đại sư ở đây!” Nói thực ra Herman đối với sự sắp xếp như thế cũng có chút bất mãn, ông có khi nào thì phải chịu loại đãi ngộ này, liên quân liên bang quả nhiên vênh vao.

Mọi người bị phơi trong gió lạnh gần nửa giờ, rốt cục có mấy phi xa chiến đấu có dấu hiệu liên quân từ trên đỉnh núi trọc xông ra, Mặc Vân Hi kích động đến mức thiếu chút nữa đã chạy qua, cậu từ nhỏ lớn lên ở vùng ôn đới, lại đội ở nơi dưới 0 độ lâu như vậy, sắp bị đông lạnh chết.

Quân xe lục tục ngừng trước mặt mọi người, từ phía trên đi xuống vài quân nhân mặc sáo trang dị năng màu xám của quân đội liên quân, trong đó thể nhưng còn có người Mặc Vân Hi nhận thức—Mặc Vân Thiên!

Mặc Vân Thiên cũng rất nhanh phát hiện Mặc Vân Hi đi bên cạnh Herman đại sư, ánh mắt màu băng lam hiện lên một tia bất đắc dĩ, em ấy quả nhiên vẫn theo tới, bất quá rất nhanh liền dời tầm mắt, cũng không tiến lên bắt chuyện, thật giống như không nhận thức.

Nhóm quân nhân cẩn thận thẩm tra đối chiếu thân phận mọi người, thời điểm tra được Herman đại sư thập phần cung kính, “Đại sư, đề ngài đợi lâu, bởi vì căn cứ là cơ mật tuyệt đối, chúng tôi nhất định phải xác định hành tung của mọi người không bị bại lộ mới có thể tới đón người, thật sự có lỗi!”

Đại sư hướng hân phát phát tay, “Không có gì đáng ngại, tra xong rồi cũng nhanh đi thôi, nếu không cái bộ xương già này của tôi cũng sắp đông cứng!”

“Vâng, mời ngài đi bên này.” Quân nhân hướng đại sư làm ra một cái thủ thế mời, mang theo Herman, Blaine cùng Mặc Vân Hi, còn có bốn luyện đan sư khác lên chiếc quân xe đầu tiên, cuối cùng mới ngồi vào, “Xuất phát.”

Phi xa dọc theo nam sơn vòng tới vòng lui hồi lâu, cuối cùng ngừng lại ở một khe nứt ở đáy cốc, thanh âm ầm ầm ầm ầm không dứt bên tai, vách tường nam thạch màu than chì phía trước cự nhiên hướng hai bên mở ra, lộ ra một đường hầm tối om. Nguyên lai căn cứ bí mật của liên quân cự nhiên xây dựng ở bên trong nam sơn, mà lại có một phần rất lớn chìm dưới lòng đất.

Căn cứ xây dựng dựa vào một phần núi đá, bất quy tắc, có rất nhiều phi xa, phi thuyền đỗ bên trong, cùng với hệ thống phòng vệ của căn cứ, một số vũ khí hạng nặng, đi lại chung quanh cũng đều là quân nhân liên quân mặc chế phục võ trang đầy đủ.

Mọi người đi theo quân nhân xuống phi xa, dựa vào huy hiệu và thông qua chứng thực thân phận nghiêm khắc cùng kiểm tra soát người, mới rốt cục vào được thang máy.

Thang máy chậm rãi đi xuống, toàn cảnh căn cứ ngầm liên quân cũng dần dần triển lãm ra trước mắt mọi người.

Oa, đây quả thực chính là một thành thị nhỏ! Mặc Vân Hi ở trong lòng cảm thán, nhưng hình như chưa thấy qua chợ, trên mặt thần sắc bình tĩnh, như thế nào cũng không thể khiến đại sư mất mặt.

Trong căn cứ các loại kiến trúc phân biệt, ngã tư đường, quy hoạch xanh hoá tương đối mỹ quan, nhưng mỗi tòa nhà chung quanh đều có bố trí tường cách ly, có vài tòa nhà đặc biệt bất mắt chung quanh đôi khi còn có quân nhân tuần tra qua.

Theo thang máy xuống dưới, đội ngũ luyện đan sư cùng đội ngũ dị năng võ giả sẽ tách ra ở chỗ này, Mặc Vân Hi không muốn chạy đến bên người Lăng Phong, “Phong, anh nhớ mỗi ngày phải liên lạc với em a.” Chỉ chỉ huy hiệu đặc thù gắn trước ngực, đó cũng là máy liên lạc duy nhất có thể dùng ở trong căn cứ, “Mọi chuyện cẩn thận.”

“Ừ, em cũng vậy.” Trước khi đi, Lăng Phong đã đặc biệt căn dặn Mặc Vân Hi, nơi này rất có thể tồn tại nghiên cứu có liên quan đến mẫu tinh của cậu, cho nên thiên vạn không thể bại lộ năng lực cùng thân phận, hơn nữa chỗ nào cũng có thể bị giám thị cùng nghe trộm, nói chuyện làm việc đều phải hết sức cẩn thận, Herman cùng Blaine cũng không dự định công khai chuyện biểu đồ năng lượng.

Mặc Vân Thiên dẫn đầu đội ngũ dị năng võ giả, quay đầu lại mắt thật sâu nhìn Mặc Vân Hi đang cùng Lăng Phong nói lời từ biệt, rồi lập tức mang theo bọn họ đi đến căn cứ huấn luyện dị năng võ giả.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79

Đám người Herman đi theo quan quân dẫn đường, đi vào một tòa kiến trúc mái vòm màu trắng phía đông bắc căn cứ ngầm, tòa nhà này Mặc Vân Hi mới vừa ở trong thang máy thấy được, chiếm địa pha quảng, thập phần bất mắt, khoảng cách với kiến trúc khác cũng có tương đối xa, hơn nữa là một trong những khu vực phòng vệ nghiêm mật nhất toàn căn cứ, thỉnh thoảng có quân nhân mặc quân phục tuần tra chung quanh.

“Herman đại sư, nơi này chính là viện nghiên cứu được học của căn cứ, trừ bỏ luyện đan sư Habdon đế quốc còn chưa tới, các đại sư luyện đan của ba quốc gia khác đã bắt đầu nghiên cứu.” Quan quân dẫn đường cung kính dẫn đường phía trước, vì bọn họ làm giới thiệu, “Người xem bên kia, chính là khu nhà các đại sư nghỉ ngơi cùng dùng cơm, lầu chính bên này là sở nghiên cứu, phòng thí nghiệm, kho tài liệu cùng phòng tư liệu đều ở nơi này.”

Herman vừa nghe vừa gật gật đầu, “Các đại sư của đế quốc khác nghiên cứu tiến triển thế nào?” Trung năm đế quốc lớn, trừ bỏ Boer Jia đế quốc còn chưa có luyện đan sư cấp 9, ba thủ đô đế quốc Qiner, Worth, Thorndike đều có một luyện đan đại sư cấp 9, Habdon đế quốc thậm chí có được hai luyện đan đại sư cấp 9, kỳ thật các đại sư cũng ngầm khiêu khích so bì nhau.

“Địch thêm mạn đại sư của đế quốc Worth là nhóm đầu tiên đến, đã thành công luyện chế một viên xích đan cấp 8, sau khi tinh thần lực khôi phục, hiện tại đang ở thử thủ luyện chế xích đan cấp 9.” Quan quân dẫn đường tri vô bất ngôn.

“Kia được đan cấp 10 nghiên cứu chế tạo tiến triển ra sao?” Herman tiếp tục hỏi, lần này liên bang tập hợp nhóm luyện đan sư cấp 9, trong đó một mục đích trọng yếu chính là dự định luyện chế được đan cấp 10, tuy rằng trước mắt toàn bộ liên bang dị năng võ giả cấp 9 cũng không có mấy người, nhưng chỉ cần có đan được, cũng rất có thể sinh ra một võ giả cấp 10, tới cấp bậc này, mỗi một bậc tăng lên, thực lực tuyệt đối không chỉ là trở mình một phen đơn giản như vậy.

Quan quân dẫn đường dừng một chút, mặt lộ vẻ khó xử, “Này tựa hồ còn chưa có tiến triển gì, buổi sáng là thời gian các đại sư tự mình nghiên cứu chế tạo đan được, buổi chiều sẽ cùng nhau thảo luận nghiên cứu.” Kỳ thật những các đại sư này đều tự đại, ai cũng không phục ai, thường xuyên thảo luận đến cãi nhau, bất quá hấn chỉ là một tiểu quan quân phụ trách an toàn của sở nghiên cứu, tất nhiên không dám nhiều lời.

Mặc Vân Hi tò mò theo sát ở phía sau Herman hết nhìn đông tới nhìn tây, nơi này so với sở nghiên cứu của Herman còn lớn hơn, mỗi một tầng đều cần nghiêm chứng thân phận, quan quân đều phân biệt phát thẻ từ cho mỗi người bọn họ, căn cứ quyền hạn, mỗi người chỉ có thể đến tầng lầu chuyên biệt hoạt động.

Quan quân trước mang đoàn người Herman đại sư tới sở nghiên cứu tầng 12, “Nơi này chính là phòng thí nghiệm chuẩn bị riêng cho các đại sư đế quốc Qiner, một phòng tận cùng bên trong là chuẩn bị cho Herman đại sư, những phòng khác các đại sư dựa theo dãy số trên thẻ từ, tìm phòng thí nghiệm của mình là có thể, tầng này không có luyện đan sư đế quốc khác, nếu cần trợ thủ có thể đề nghị điều động.”

Tuy rằng nói thì nói như vậy, nhưng nhóm luyện đan sư này ít nhất cũng đều là cấp 8, sở luyện đan phương đều là cực kỳ quý giá, cho nên căn bản sẽ không tìm người xa lạ làm trợ thủ, bình thường đều là tìm người thân, cũng chỉ có đại sư cấp 9 giống như Herman, mới có thể đưa theo một trợ thủ tiến vào, hơn nữa ai cũng biết, đó là tiểu đồ đệ đại sư thích nhất.

Blaine chờ luyện đan sư cấp 8 đều dựa theo số thẻ từ của họ tìm được phòng thí nghiệm, còn Mặc Vân Hi lại đi theo Herman cùng quan quân dẫn đường đi tới một gian phòng thí nghiệm lớn nhất tận cùng bên trong tầng trệt, trên biển số nhà viết tên Herman đại sư.

Thiết bị trong phòng thí nghiệm phi thường đầy đủ, hơn nữa dụng cụ cũng đều là tinh vi nhất, thậm chí có chút so với viện nghiên cứu của Herman còn tiên tiến hơn một chút, trên bàn thí nghiệm đặt một cái hòm màu trắng, bên trong là dụng cụ thí nghiệm dung hợp Mặc Vân Hi xin mang vào chờ quá trình tăng cường, trải qua kiểm tra nghiêm khắc, mới được đưa tới.

“A, sư phụ, nơi này thật nhiều thẻ nhớ?” Mặc Vân Hi nhìn thấy trên một cái giá sắp xếp chỉnh tề từng hộp từng hộp thẻ nhớ được đánh số, rất là kỳ quái.

“Nga, đây là một ít tư liệu luyện đan liên bang sưu tập, tỷ như dược liệu hiếm thấy, đan phương của các đại sư cùng một số án lệ, đều là tư liệu thập phần quý giá.” Quan quân tiến lên giải thích, “Lần này sự tình quan trọng, liên bang đem những tài liệu nhiều năm sưu tập này lấy ra chia sẻ cùng các đại sư, hy vọng có thể lấy được thành quả nghiên cứu tốt nhất.” Chuyện liên quan đến chính quyền, nhóm thượng vị giả cũng cố không hơn tâng tưng, lần này biểu hiện đến độ thập phần khăng khái.

Mặc Vân Hi nhìn chăm chăm những tài liệu này hai mắt tỏa ánh sáng, những đan phương cùng đan dược Herman cho cậu, cậu cũng đã thuộc nằm lòng, hiện tại đang nghiên cứu để đan phương cùng biểu đồ năng lượng cấp 8 hoàn mỹ hơn, nhu cầu cấp bách là phải tham khảo những thủ pháp bất đồng cùng với tư liệu luyện chế, chỉ là trừ bỏ sư phụ ra, những đại sư khác không có khả năng đem đan phương cùng đan dược cho cậu nghiên cứu vô điều kiện, những tài liệu này thật sự là tới rất đúng lúc.

Đối với chuyện này Herman cũng phi thường vừa lòng, mà ngay cả ông cũng đều là tự mình tìm hiểu, rất ít khả năng tiếp xúc đến tư liệu nghiên cứu của các đại sư khác, “Không tồi, tôi muốn đi xem dược khố.” Có tư liệu nghiên cứu, đương nhiên còn cần biết rõ xem liên bang chịu bỏ ra vốn gốc là tài liệu hi hữu cao thấp ra sao, nhiều luyện đan sư như vậy tụ ở bên nhau, ai cũng đều muốn trước đem tài liệu quý giá tốt nhất thu vào trong túi, tục ngữ nói tiên hạ thủ vi cường, xuống tay chậm ăn canh!

Quan quân gật gù đầu, cung kính dẫn Herman cùng Mặc Vân Hi tới dược khố ở tầng 15, lần này kết cấu tầng lầu chặt chẽ hợp quy tắc, hai bên hành lang là cửa kim loại màu trắng giống nhau như đúc, “Đại sư, toàn bộ tầng này là dược liệu, dựa theo cấp bậc cùng công dụng, trên biển số đều có nêu lên.”

Mặc Vân Hi nhìn nhẩn cái mũi, túm túm tay áo Herman, Herman cúi đầu nhìn tiểu đồ đệ của mình hai mắt tỏa ánh sáng, liền hiểu được ý tứ của nhóc con này, “Vân Hi a, con muốn xem phòng nào? Chúng ta tùy tiện đi dạo, buổi chiều còn phải đi họp đây.”

“Ân, sư phụ, chúng ta đi bên kia nhìn xem!” Mặc Vân Hi lập tức lôi kéo Herman đi vào ở vào khu dược liệu cấp tận cùng bên trong 8, nhìn tên trên bảng tên, “Con muốn xem phòng này!”

Sớm biết rằng bọn họ khẳng định sẽ trước chọn xem phòng dược liệu cao cấp nhất, quan quân dẫn đường lễ phép cười nhắc Herman quét thẻ từ, tất — một tiếng, cửa kim loại rất nặng mở ra, “Đại sư mời.”

Trong kho thuốc một màu trắng sạch sẽ, thập phần sáng ngời, do vì là phòng dược liệu cao cấp cấp 8, chủng loại dược liệu đặt trên giá thuốc cũng không tính là nhiều, nhưng loại thông thường cơ hồ cũng có thể tìm được, hơn nữa phẩm chất đều cực kỳ tốt.

Mặc Vân Hi tùy tay cầm lấy một gốc sen năm cánh màu đỏ đậm, ngửi ngửi, ân, năng lượng dao động mãnh liệt, còn mang theo một cỗ cảm giác ấm áp, bảo tồn tương đối tốt, hơn nữa loại hỏa liên này, bình thường sinh trưởng trong miệng núi lửa hoạt động, phải quanh năm cắm rễ trong đất có cấu tạo và tính chất crater ấm áp mới có thể sống, hơn nữa mỗi 2 năm mới sinh trưởng một mảnh lá sen, gốc cây này hiển nhiên đã 10 năm, ở bên ngoài rất khó tìm được.

Bất quá... Nhẹ nhàng đem năm cánh hoa hỏa liên thả lại trong hộp gỗ, Mặc Vân Hi khẽ cau cái mũi chấp tay sau lưng giống như lơ đãng đi bộ chung quanh, quan quân lại là bồi ở bên cạnh Herman thật lòng nhìn dược liệu.

Đến hàng cuối cùng, lưng Mặc Vân Hi hướng về phía vách tường, nhìn như quan sát dược liệu trong hộp gỗ, kỳ thật đã lặng lẽ phóng xuất ra một tia ý thức lực, tham hướng về phía sau vách tường, từ lúc bắt đầu tiến vào tầng trệt, Mặc Vân Hi đã cảm thấy phương hướng này có dược vật có dao động năng lượng thập phần no đủ sinh động, tuyệt đối không chỉ có là dược liệu cấp 8 có sẵn, ở phương diện cảm giác lực này ngay cả Herman cũng cảm thấy không bằng cậu.

Quả nhiên, xuyên thấu qua vách tường, sợi ý thức lực của Mặc Vân Hi truyền đến năng lượng dao động nồng đậm hơn, ở đây có thứ tốt!

“Sư phụ, đây là dược liệu gì a?” Mặc Vân Hi quơ trong tay một gốc tiểu dược thảo khô vàng hỏi Herman, “Ngài lại đây giúp con nhìn xem?”

Herman tiếu a a đi qua, “Nga, đây là cỏ tục tình, chính là thứ tốt giúp khôi phục tinh thần lực, phi thường quý giá a, cho một ít vào dược đan, có thể khiến gia tốc khôi phục tinh thần lực sau khi tiến giải, giảm bớt thống khổ.”

“Nga.” Mặc Vân Hi giống như ngây thơ gật đầu, nhỏ giọng ở bên tai Herman nói nhỏ vài câu, rồi lại bắt đầu chuyển động.

“Đại sư, tôi đưa ngài đi xem nhà trọ cùng nhà ăn đi, lát nữa sau khi dùng cơm, buổi chiều là cùng các luyện đan đại sư khác cùng nhau nghiên cứu thảo luận.” Thấy đi dạo cũng đủ rồi, quan quân lễ phép nói.

“Nga, không vội.” Herman khoát tay, “Tôi còn chưa có nhìn thấy dược liệu cấp 9 đâu? Luyện đan dược cấp 9 như thế nào cũng phải có chủ tài thuốc dẫn cao cấp đi?”

Quan quân cười, rốt cục đến rồi, từng luyện đan đại sư đều là như vậy, chấp nhất đối với dược liệu cao cấp hiếm thấy khác hẳn với người thường, cho nên phía trên sớm có phân phó, dược liệu trân quý trên cấp 9, cần đại sư đệ trình xin mới có thể đạt được, nói cách khác liên bang sẽ không đem vốn liếng đều lập tức bày ra, chỉ cần người quả thật có phương pháp, có thể luyện chế ra thành phẩm, mới có thể lấy được tài liệu, nếu người không hề nghĩ ngợi gì mà lãng phí tài liệu trân quý, mới sẽ không cho người xem, nếu không đều đã bị cướp sạch, các đại sư rất có thể còn đánh nhau.

Quan quân cung kính cười nói, “Herman đại sư, tài liệu trên cấp 9 không ở trong bên phòng này, ngài có thể đem dược liệu cần viết ra, nếu có tồn kho, chúng tôi sẽ trong vòng nửa ngày đưa đến cho ngài.”

“Nga, phòng đặt tài liệu cao cấp không thể đi thăm?” Herman rõ ràng có chút bất mãn, bất quá như vậy cũng tốt, ít nhất những lão già tới trước kia cũng chiếm không được tiện nghi nào.

“Phi thường có lỗi, không thể đi thăm, chỉ có thể đệ trình xin mới có thể điều ra.” Quan quân vẻ mặt khó xử nói.

“Vậy kho thuốc ở tầng này cũng có thể tùy tiện đi xem?” Herman khẽ hừ một tiếng nói.

Quan quân lập tức cười lạnh, “Vâng đúng, kho ở nơi này có thể tùy tiện xem.” Vài vị đại sư cấp 9 này hẳn không đắc tội nổi, một đám lại đều ngang ngược muốn chết, thật không là tội tề.

Herman nâng lên bàn tay dày vổ vổ vách tường sau lưng, “Tốt lắm, tôi muốn xem bên này, mở ra đi.”

Quan quân dẫn đường rõ ràng sừng sốt, “Đại sư ngài nói giống với tôi đi, ha ha, đây chỉ là một vách tường a.” Quan quân nói chuyện thanh âm có chút cứng ngắc, hẳn thật hy vọng đại sư Herman này chỉ là nói một câu vui đùa, trùng hợp...

“Vách tường? Bên trong có kho thuốc, nơi này tôi không phải có thể tùy tiện xem sao? Mau mở ra.” Herman sắc mặt trầm xuống, vuốt bộ râu dê màu ngân bạch, bày ra uy nghiêm của một đại sư, “Tôi không rảnh nói giống với cậu, lão phu dễ lừa như vậy sao?”

Một giọt mồ hôi lạnh từ trên trán chảy xuống, “Herman đại sư, nơi này thật sự không có kho thuốc a.” Lão nhân này như thế nào lại có một bộ dáng khẳng định, chẳng lẽ bên trong liên quân có gian tế? Không thể a!

“Kho thuốc gì? Tôi cũng phải nhìn!” Mặc Vân Hi vui vẻ chạy lại giúp vui, “Sư phụ nói có thì khẳng định có! Anh đã nói không có, đem tường nổ ra nhìn xem, anh dám không?”

Quan quân cả kinh mở mắt to, đây là đùa nhỏ gì a, nơi này chính là căn cứ bí mật của liên quân, vừa tới đã muốn nổ tường! Rất can quấy! Nhưng là lời này có tình là một nhóc con nói, hẳn cũng không có thể so đo, như thế nào lại biến thành như vậy?

“Không dám? Nga, các anh rất không thành ý!” Mặc Vân Hi vẻ mặt e sợ khẩu khí thiên hạ bất loạn, khiến sắc mặt quan quân một trận xanh một trận hồng, đến mức muốn đánh cậu.

“Hừ, nếu như vậy, nói với thượng cấp của các anh, lão phu muốn rời khỏi nhóm nghiên cứu.” Herman giả bộ cả giận nói, vung tay áo muốn bỏ đi.

Vài vị cửu luyện đan đại sư cấp 9 này không phải quân nhân, tuy rằng đại sư Herman bình thường là ở tại quân bộ của đế quốc Qiner, nhưng không có biên chế chính thức, là đế quốc thỉnh cầu đi, lần này chiêu tập cũng là liên bang ra mặt mời, nói thật sự thì cũng không có nghĩa vụ nhất định phải tham gia, nếu đại sư hiện tại bãi công, bọn họ thật đúng là không có biện pháp.

“Đại sư, ngài chờ đã.” Quan quân đi nhanh hai bước ngăn Herman lại, cắn chặt răng, hẳn cũng không muốn gánh trách nhiệm, “Đại sư, tôi đi xin chỉ thị từ thượng cấp, đến lúc đó có được nổ tường không, còn phải nghe mệnh lệnh.” Vẫn nên đem củ khoai lang phồng tay này quăng ra bên ngoài thì tốt hơn!

Herman hơi hơi gật đầu một cái, “Nhanh đi, tôi ở ngay đây đợi.”

Quan quân đầu đầu nở nụ cười khó coi ra cửa, đây nếu không phải đại sư cấp 9, cho dù đổi thành cấp 8 hẳn cũng sẽ không khó xử như vậy, ai!

Kỳ thật cũng không cần quan quân nói thêm cái gì, phòng an ninh đã sớm đem tình huống này hội báo lên rồi, nhất cử nhất động của mỗi người ở nơi này, đều ở trong phạm vi theo dõi.

Phụ trách viện nghiên cứu chính là một vị thiếu tướng cao cấp của liên quân, hơn 60 tuổi, tóc hoa râm, nhưng đôi mắt lại thập phần khôn khéo, không có nửa điểm vẩn đục, lúc này đang mang vẻ mặt nghiêm túc nhìn báo cáo phòng an ninh mới vừa đưa tới.

“Thiếu tướng, chúng ta có nên khuyên đại sư hay không? Hơn nữa nơi này dù sao cũng là căn cứ liên quân, tôi nghĩ...”

Không đợi người tới nói xong, Morgan thiếu tướng liền giơ lên một bàn tay ý bảo hẳn không cần nói thêm gì nữa, muốn dùng liên quân đến áp chế những đại sư cấp 9 này, chỉ sợ không có hiệu quả gì, những lão già này bình thường đều được nâng niu quen, tính tình đều thật sự ngang ngược, hơn nữa chuyện hẳn hiện tại quan tâm cũng không phải chút việc nhỏ ấy, kho thuốc cho Herman đại sư nhìn liên nhìn, không đến mức vì điểm ấy đắc tội một luyện đan sư cấp 9.

Hắn hiện tại quan tâm chính là, Herman đại sư như thế nào phát hiện, một số luyện đan đại sư cấp bậc tinh thần lực rất cao đối với được liệu có năng lực do thám nhất định, điểm ấy hẳn cũng biết đến, nhưng sau một cửa phòng hộ như vậy, hai luyện đan đại sư cấp 9 của Worth cùng Thorndike đế quốc cũng chưa có khả năng phát hiện, lại bị Herman đại sư một mực chắc chắn có kho thuốc, hẳn cũng sẽ không ngốc đến mức cho rằng đây là trùng hợp, hoặc là đại sư là đơn thuần hồ nháo.

Chuyện này chứng minh cái gì? Chỉ có thể nói rằng cường độ tinh thần lực của Herman đại sư so với hai đại sư khác cao hơn, nếu thật sự là như vậy, đây chính là thiên đại chuyện tốt, bọn họ chẳng những không thể chọc giận đại sư, càng phải cố gắng cùng Herman đại sư làm tốt quan hệ mới được, nói không chừng lần này thật sự có thể nghiên cứu ra được đan 10 cấp!

Nếu đã quyết định, Morgan thiếu tướng cũng không dong dài, “Đưa ta đi kho thuốc, ta tự mình mở cửa cho đại sư! Việc này đừng cho những người khác biết!”

Mặt khác, Lăng Phong cùng hơn 20 đệ tử võ giả theo Mặc Vân Thiên đầu tiên đi tới căn cứ huấn luyện đệ tử võ giả, bố cục căn cứ huấn luyện được xây dựng theo hình chữ 回 (chữ hồi), phòng bên trong chia làm những phòng huấn luyện có công dụng khác nhau, như phòng huấn luyện thể lực, phòng huấn luyện phản ứng lực, phòng huấn luyện tinh thần lực, tầng cấp khoang từ từ, nhưng lại có hai đệ tử võ giả cấp 9 làm huấn luyện viên chỉ đạo cho lần này, chương trình học an bài tương đối chặt chẽ.

Khu huấn luyện hình chữ hồi chỉ có ngoại trừ sắp xếp phòng huấn luyện cùng phòng học phòng chờ, hành lang nội trừ thì toàn bộ là tường thủy tinh

cường hóa phòng ngừa bạo động, có thể trực tiếp nhìn thấy tình huống thực chiến trong sân huấn luyện trung tâm, đương nhiên là khi có luyện tập thực chiến, tường thủy tinh bên trong còn có thể dâng lên hai tầng lồng phòng hộ.

Khi nhóm võ giả trẻ tuổi của Qiner để quốc tiến vào khu nhà huấn luyện, liền đúng lúc gặp được một trận luyện tập thực chiến, nói chính xác thì, là một hồi thực chiến giết chóc.

Một thiếu niên mặc trang phục dị năng giả màu đỏ, đang ở giữa sân cùng hai đầu dị thú cấp 8 cường đại chém giết, khu thực chiến trung tâm to như vậy bởi vì dị thú thân hình khổng lồ lại có vẻ có chút nhỏ hẹp, làm cho thiếu niên cơ hồ không có chỗ để tránh được.

“Trời! Đó là lân ngạc cùng hồ tê cấp 8!” Một dị năng võ giả trong đội ngũ không dám tin kinh hô ra tiếng, “Cho dù là võ giả cấp 9 cũng rất khó để đối phó hai con dị thú cấp 8 phòng ngự cao như vậy cùng một lúc! Các anh nhất định là điên rồi! Huấn luyện như vậy sẽ gây tai nạn chết người!”

Võ giả tuổi trẻ kinh hô lên tiếng lòng của rất nhiều người, bọn họ bắt đầu có chút hối hận, những thiên tài tin tưởng tràn đầy, mới vừa bước vào nơi này, tính toán trở thành anh hùng của toàn liên bang, nhưng lại phát hiện chờ đợi bọn họ quả thực giống như là địa ngục, bọn họ cũng không hy vọng đánh mất tính mạng!

“Đây là bộ đội dị năng võ giả cường hóa đặc thù, huấn luyện của các anh hoàn không đạt đến trình tự này.” Mặc Vân Thiên đi phía trước lạnh lùng mở miệng, ánh mắt nhìn về phía thiếu niên hồng y đang xé rách một con hồ tê rất lớn trong khu trung tâm.

Thiếu niên bu rầu ngoài dự kiến của mọi người, mà ngay cả Bùi Ân cấp 9 nhìn xem cũng có chút sợ hãi, “Trưởng quan, bộ đội đặc thù cũng huấn luyện cùng chúng ta sao?” Những người này nếu đều là như vậy, thật là khiến người ta sợ hãi!

Mặc Vân Thiên nhẹ nhàng lắc đầu, “Nhóm dị năng võ giả cường hóa đều ở một căn cứ liên quân khác tiến hành huấn luyện, người này là võ giả cường hóa ưu tú nhất trong đó, tới nơi này là để các vị quan sát, nếu nhóm võ giả cường hóa đầu tiên thất bại, cậu ấy sẽ cùng các cường giả được chọn ra từ nhóm các vị tiếp nhận vòng khảo nghiệm thứ hai.”

Thiếu niên trong khu trung tâm đã xé rách một con hồ tê thật lớn, huyết nhục nội tạng văng ra khắp nơi, tóc ngắn màu vàng rực rỡ cũng bị dính không ít vết máu, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo không có biểu tình gì, trong con ngươi xanh biển tràn ngập hưng phấn thị huyết cùng một tia điên cuồng, nhóm võ giả mấy năm nay luôn kiêu ngạo nhìn mà tóc gáy dựng thẳng, nếu ngay cả bộ đội võ giả cường hóa như vậy cũng thất bại, vậy nhóm bọn họ đi quả thực chính là chịu chết!

Sợi dây thật lớn đánh úp về phía lân ngạc tính toán thừa dịp loạn chạy trốn, nhưng không thể đối với lân giáp kiên cố của nó tạo thành bất cứ thương tổn nào, lân ngạc bị dây cuốn lấy vung vẩy cái đuôi thật lớn tính toán gãy ra, hai hàng răng nanh sắc bạch hướng về phía thiếu niên ngoạm xuống, uy hiếp mười phần, nó thậm chí phun ra phong nhận cường đại, đem một khối cự thạch chém ra từng vết rạch sâu.

Hồng y thiếu niên lấy thân hình quý dị đánh về phía lân ngạc, hai tay như móng vuốt bắt lấy hàm trên thật lớn của lân ngạc, ý đồ đem xé miệng nó, loại phương pháp chiến đấu đơn giản mà bạo lực này, bình thường dị năng võ giả chắc là không biết làm như vậy.

Chợt, động tác trên tay thiếu niên dừng lại, nhanh chóng ngừng đầu nhìn phía mọi người bên này đang xem cuộc chiến, một số võ giả trẻ tuổi sợ tới mức vội vàng lui về phía sau, chỉ thiếu không ngã sắp xuống, không thể trách bọn họ nhất gan, chỉ là loại trường hợp giết chóc dã man này quá mức rung động.

Thiếu niên đôi mắt màu lam trắng ngóatic ngóatic cùng một đôi mắt màu tối chống lại, nhất thời sát ý nổi lên bốn phía, cậu nhớ rõ người này, lần trước bởi vì rối loạn mà bỏ sót tên này, thiếu niên đột nhiên nắm hàm trên lân ngạc, xoay tròn ném về phía đội ngũ bên này, phanh~ một tiếng vang thật lớn, máu tươi văng khắp nơi, từ thân thể to lớn của lân ngạc chậm rãi chảy xuống, ngay cả tường thủy tinh cách hai tầng lồng phòng hộ đều run rẩy, phát ra tiếng vang ong ong.

Hai võ giả trẻ tuổi trực tiếp ngã ngồi trên mặt đất, đối với biến cố bất thành linh, mọi người cả kinh nói không ra lời, Mặc Vân Thiên lại nhú nhú lông mày, tựa hồ đối với hành động của thiếu niên có chút bất mãn.

Lăng Phong bình tĩnh xoay người, “Trưởng quan, có thể mang nhóm chúng tôi đi thăm phòng huấn luyện không?” Trên mặt thông dong không chút dao động, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng cũng làm cho một số võ giả bên người rất nhanh phục hồi tinh thần lại, xấu hổ thở phào một cái.

Mặc Vân Thiên gật đầu, dẫn đầu đi về phía một gian phòng huấn luyện trước mặt, Lăng Phong hai tay đút trong túi tiền nắm chặt nắm đấm, khớp xương trở nên trắng bệch, người này quá nguy hiểm, tuyệt đối không thể để hắn tiếp cận Vân Hi!

Lee: dạo này WP bị chặn, đến hôm nay tớ mới tìm đc cách vào nên giờ mới có chương mới. Đây mới là trên lap thôi à, điện thoại thì tớ còn chưa tìm được cách nào, cai đăm cả tuần nay rồi hix

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80

Thời điểm thiếu tướng Morgan đi vào kho được phẩm cấp 8 trong khu nhà nghiên cứu được học 15 tầng, sắc mặt Herman đại sư nghiêm chỉnh không hơn giận ngồi trước giá thuốc hàng cuối cùng vuột râu, đứng bên cạnh là quan quân dẫn đường sắc mặt khó coi, đang ở lau mồ hôi lạnh, mà tiểu đồ đệ của đại sư lại đang nhìn chung quanh.

Nhìn thấy thiếu tướng Morgan tự mình tới đây, quan quân dẫn đường rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, lập tức tiến lên chào theo nghi thức quân đội, “Morgan thiếu tướng!”

“Được rồi, cậu đi ra ngoài trước đi, đừng để những người khác tiến vào.” Morgan thiếu tướng khoát tay, nói với quan quân trẻ tuổi.

“Vâng!” Quan quân trẻ tuổi như trút được gánh nặng, chào theo nghi thức quân đội, như chạy trốn mà chạy nhanh ra cửa.

Herman đại sư thấy người tới quân hàm thế mà lại là thiếu tướng, sắc mặt hơi hoãn, lễ phép đứng dậy cười nói, “Thật sự là phiền toái thiếu tướng đích thân tới đây, đây là muốn đập tường? Hay là?”

“Ha ha, Herman đại sư nói đùa, tường này không được đập a, bên trong chính là của cải áp tương của liên bang chúng ta!” Morgan thiếu tướng cũng không pha trò cùng đại sư, đi thẳng vào vấn đề nói, “Đại sư không phải cực kỳ khẳng định sao? Như thế nào bỏ được mà đập đi?”

Herman nghe vậy hừ một tiếng, nghe ý tứ của ông rõ ràng là dự định thỏa hiệp, kỳ thật vừa rồi ông cũng là có chút không chắc chắn lắm, tuy rằng đối với năng lực cảm giác của Mặc Vân Hi có 100% tin tưởng, nhưng đây là căn cứ liên quân, vừa đến đã gây âm ỉ lớn cũng không tốt, “Ông già này cũng không phải người không nói đạo lý, muốn cố ý làm trái quy củ của liên quân, chỉ là vừa rồi thẳng nhóc kia rõ ràng nói nơi này kho thuốc ta có thể tùy tiện xem, thế nhưng đến nơi này lại muốn lừa ta, ta há có thể làm cho một đứa nhóc lừa gạt đi!”

“Đại sư hiểu lầm, kỳ thật chuyện nơi này có kho thuốc quý chỉ có vài cao tăng cùng người quản lý biết, cậu nhóc kia cũng không biết chuyện này.” Morgan thiếu tướng cũng là cực lực muốn văn hồi hình tượng liên quân, “Này không, tôi vừa biết việc này, liền vội vàng tự mình tới đây mở cửa cho đại sư, ha ha!”

Herman gật gù đầu, nếu thiếu tướng người ta đã nói như vậy, ông tự nhiên cũng muốn cho chút mặt mũi, “Kia vất vả thiếu tướng.”

Mặc Vân Hi thành thật đứng ở phía sau Herman, có vẻ nhu thuận vô cùng, chỉ là một đôi mắt hạnh thủy nhuận sáng lên nhìn chằm chằm phương hướng vách tường, bên trong đến cùng ẩn dấu bảo bối gì, mà một thiếu tướng phải tự mình đến mở cửa, cậu chính là càng ngày càng hiếu kỳ!

Chỉ thấy Morgan thiếu tướng ở một chỗ trên vách tường sờ soạng trong chốc lát, vách tường liền hiện ra một bảng thủy tinh bị che dấu, thiếu tướng lấy ra một thẻ từ màu vàng, ở trên mặt phân hình một chút, lại nhập vào một dãy mật mã phức tạp, mặt vách tường kia thế nhưng bắt đầu chậm rãi rút lên, toàn bộ quá trình đều không phát ra một chút tiếng vang.

Nhìn cửa kho dày hơn nửa thước, Morgan thiếu tướng cảm khái nói, “Herman đại sư cường độ tinh thần lực thật sự là khiến tôi giật mình, lúc trước hai vị đại sư cấp 9 cũng không phát hiện, Morgan bội phục!” Cánh cửa dày này là hãn phụ trách giám sát bộ kỹ thuật liên bang nghiên cứu chế tạo, trong thí nghiệm, tuyệt đối có thể ngăn cản năng lượng dao động của thuốc, nguyên bản nghĩ xen lẫn trong kho thuốc bình thường này sẽ càng thêm an toàn, chưa từng nghĩ đến cường độ tinh thần lực của Herman đại sư cư nhiên đã đạt đến tình trạng này!

Đối với Morgan tán thưởng, Herman phảng phất giống như không nghe thấy, này nguyên bản là Vân Hi phát hiện, đứa nhỏ này thiên phú trên phương diện được học có thể nói là ông bình sinh ít thấy, trước kia cũng không có thiên tài nào có thể so sánh được, đối này ông người làm sư phụ, kiêu ngạo nói không nên lời.

“Đại sư, mời.” Morgan thấy Herman không nói gì, cho là đại sư khiêm tốn, càng thêm tôn trọng mấy phần.

Mặc Vân Hi đi theo sau Herman đại sư, vào kho thuốc quý, đèn cảm ứng bên trong cảm ứng được có người đi vào, lập tức đều sáng lên, mấy tủ thuốc đựng dược thảo phân cấp dựa tường mà đứng, bất đồng với tủ thuốc làm từ gỗ ở bên ngoài, nơi này từng cái ô thuốc đều là thủy tinh trong suốt, có thể rõ ràng thấy được liệu bên trong.

Trên từng ô thuốc đều lắp đặt trang bị điều chỉnh độ ẩm, độ ẩm, thậm chí còn có một ô thuốc bên trong đang tắt tắt tốt tốt phun sương, để một gốc cây thực vật dạng rong biển bên trong duy trì độ ẩm thích hợp.

“Đại sư, nơi này là toàn bộ dược liệu trân quý đủ khuynh đảo liên bang, sưu tầm rất nhiều năm qua.” Morgan trong mắt có kiêu ngạo, nơi này không chỉ có dược liệu cấp 9, lại có không ít dược liệu trong truyền thuyết bên ngoài không thấy được.

Mặc Vân Hi cũng quả thật kinh ngạc một phen, dược liệu nơi này trừ bỏ mấy thứ dược liệu cấp 9, cậu cơ hồ chưa từng thấy qua, lặng lẽ điều một tia ý thức lực lên mắt, trong con ngươi màu đen hiện lên một mặt kim quang, lại giương mắt nhìn lại, nhưng lại phát hiện nơi này có không ít dược liệu toàn bộ xung quanh đều có một tầng quang sáng bảy màu mờ ảo ôn nhuận.

Loại quang sáng này cậu cũng không xa lạ, lần đầu tiên là thấy trên gốc cây thạch tinh thảo thuộc tính thủy cấp 8 sư huynh hủ bá đặc biệt đưa kia, đây là quang sáng chứa thuộc tính dị năng mãnh liệt mà đặc biệt chỉ có dược liệu có.

“Ngô, đây là mặc đẳng? Nga! Này cư nhiên còn có thất sắc quý!” Herman đại sư cũng hết sức hưng phấn, rất nhiều dược liệu ông cũng chỉ là thấy qua trên tư liệu, rất nhiều năm chưa từng thật sự hiện thân, lúc này đại sư sắc mặt hồng nhuận, hai mắt tỏa ánh sáng, cao hứng tựa như một đứa bé, thật muốn đem tất cả những bảo bối này đều ôm đi a!

Morgan thiếu tướng xấu hổ khụ một tiếng, “Đại sư quả nhiên kiến thức sâu rộng, bất quá trân dược quý giá, đại sư là luyện đan sư đầu tiên đi vào nơi

này, lấy quyền hạn của tôi, đại sư một lần chỉ có thể xin hai phần tài liệu, chờ luyện chế ra đan dược, mới có thể lại xin thêm, mong đại sư thứ lỗi!”

“Ân, ngài yên tâm, luyện đan sư đều là người tích đức, sẽ không lãng phí dù là một phần dược liệu, hơn nữa nếu lần này là các ngài mời, tôi ở căn cứ làm ra đan dược tự nhiên là giao cho các vị.” Herman ngoài miệng nói xong, nhưng ánh mắt vẫn như cũ không thể dời khỏi quầy thuốc quý, ông mới không cần biết đan dược cuối cùng là cho ai ăn, chỉ cần có thể để hắn dùng những bảo bối này luyện đan liền cảm thấy mỹ mãn.

Ngạch, chỉ có thể chọn hai phần? Mặc Vân Hi có chút bất mãn mặt nhăn nhu, liên quân cũng quá keo kiệt, bất quá nếu một lần chỉ có thể chọn hai phần, phải nhanh tìm được dược liệu thuộc tính lõi! Ngô, thuộc tính lõi ... A, có!

Một gốc cây cỏ nhỏ quanh thân có quang sáng màu lam tím mảnh liệt hấp dẫn tầm mắt Mặc Vân Hi, tới gần gốc cỏ nhỏ bị sắp xếp ở góc ô thuốc phía dưới, năng lượng dao động mãnh liệt dị thường sinh động, trực giác của Mặc Vân Hi cho rằng thứ này cấp bậc cao hơn so với lõi tinh!

Lá cỏ nhỏ dài tinh tế, có chút giống hoa lan trên địa cầu, cũng là màu lam tím, mặt trên có một đường gân lá màu bạc, tuy rằng không giống những loại thuốc quý khác, liếc mắt một cái có thể nhìn ra bất phẩm, nhưng phi thường tinh xảo đến khó lòng nhìn thẳng, hơn nữa màu sắc ánh sáng của nó rất đậm, trái ngược với lõi tinh màu lam, này cơ hồ là màu tím, chứng minh năng lượng rất cao!

“Sư phụ, đây là cái gì? Con cảm thấy rất được!” Mặc Vân Hi hạ thất lưng quan sát cỏ nhỏ hồi, trên những ô thuốc quý này cũng không đánh dấu tên.

Herman nghe vậy quay đầu lại nhìn, sau đó đặng đặng đặng vài bước đi qua, “Ngô, đây là một gốc cây từ ngọc phong lan, xem nó gân lá đã muốn biến thành màu bạc, như thế nào cũng đã được trăm năm, rất khó lường, là trân phẩm thuộc tính lõi!” Herman vuốt râu trong lòng cười nói, thẳng thóc này cũng thật không đơn giản, lập tức liền tìm được cho anh nhà dược liệu thuộc tính lõi trân quý như vậy.

“Sư phụ, đây là dược liệu cấp mấy?” Mặc Vân Hi cách hộp thủy tinh cũng không thể cảm thụ hoàn toàn, nhưng cho dù là như thế, thứ này mức độ năng lượng sinh động, tuyệt đối sẽ không thấp hơn cấp 9.

“Bao nhiêu cấp...” Herman vuốt râu khẽ cười nói, “Ta mới trước đây nghe sư phụ nói qua, vài thập niên trước, có vị đại sư cấp 9 rất lợi hại dùng nó luyện chế một viên xích đan cấp 9 xác suất thành công 96%, để một võ giả lõi hệ cấp 8 một lần thành công đột phá cấp 9!” Về phần phân cấp, hậu nhân cơ hồ đều chưa thấy qua, tự nhiên cũng không phân nổi.

Nói như vậy từ ngọc phong lan này ít nhất cũng là cấp 9! Mặc Vân Hi mất hạnh thủy nhuần khát vọng nhìn chăm chăm Herman, mục đích không cần nói cũng biết!

Herman bắt đầu đi lắc đầu, cười đứng dậy, “Morgan thiếu tướng a, ta trước xin gốc cây từ ngọc phong lan này là được rồi, ha ha.”

Morgan thiếu tướng thái dương nhảy một chút, “Khụ, được, tôi giúp ngài ghi lại!” Lão nhân này ánh mắt quả nhiên xảo quyết, gốc cây phong lan này cũng được xem như là cực phẩm trong phòng trân dược này, nơi này trừ vài loại hàng cực phẩm “duy nhất”, hắn trong lòng cũng có cân nhắc, hơn nữa đã đặt ở vị trí cũng không quá thu hút, xen lẫn trong đám trân phẩm này, rất dễ dàng bị xem nhẹ.

Mặc Vân Hi tìm được một gốc dược liệu cao cấp thuộc tính lõi, rất là thỏa mãn, liền bắt đầu đi theo sau Herman học hỏi nhiều hơn, Herman cũng phi thường kiên nhẫn nói cho cậu thật rõ ràng công dụng của dược liệu mà ông biết.

“Ngô, hảo một gốc cây hồng ngọc tham vương (tham: sâm)!” Herman kinh hô ra tiếng, trong ô thuốc một gốc cây hồng ngọc tham cao 30 cm thập phần tráng lệ, cả vật thể đỏ tươi, thậm chí có loại cảm giác sáng lấp lánh, đẹp giống như hồng san hồ cực phẩm!

“Sư phụ, cây sâm này có dược hiệu gì?” Mặc Vân Hi thấy dược liệu ngay cả Herman cũng coi trọng như vậy, nhất định là trân phẩm trong trân phẩm!

“Thế lượng gốc sâm hồng ngọc này như thế, có thể nói là hoàn toàn xứng đáng tham vương!” Herman hướng Mặc Vân Hi vờn một đốt ngón trỏ, “Vân Hi, con có biết sâm hồng ngọc lớn như vậy cần bao nhiêu năm không?”

Mặc Vân Hi lắc đầu, Herman cười nói, “Dài chừng này, ước chừng cần 30 năm, gốc hồng ngọc tham vương này tuyệt đối vượt qua 300 năm!”

Mặc Vân Hi cũng cả kinh hít vào một hơi, 300 năm, so với anh lạc quả còn lớn chậm hơn! Tuy rằng trước kia trên địa cầu đích xác cũng có nhân sâm trăm năm, nhưng sâm ba trăm năm, coi như là cực phẩm trong cực phẩm, cậu nhớ rõ lúc ấy Z quốc phát hiện một gốc sâm rừng lâu năm nhất cũng chỉ có trên dưới 500 năm, được khen là quốc bảo! Về phần cái loại nhân sâm ngàn năm cái gì, làm được làm được cũng biết, chính là hồ lộng người ngoài nghề thôi.

“Sư phụ, chỉ là có rất ít đơn thuốc dùng sâm làm chủ tài.” Mặc Vân Hi có chút tiếc hận, sâm bình thường đều là có tác dụng phụ trợ, không thể độc lập thành đan.

“Con biết cái gì, khó có được không phải ở chỗ này!” Herman vỗ ót Mặc Vân Hi, “Thứ này công hiệu chủ yếu là chữa trị sản sóc kinh mạch, đây chính là dược hiệu hạng nhất không thể thiếu trong toàn bộ đan dược, trong quá trình tiến giai võ giả phải dựa vào đan dược chữa trị bảo hộ kinh mạch, hơn nữa loại tham vương năm lâu như vậy này, ta nghĩ cho dù là làm phụ tài đan dược cấp 10 cũng là vô cùng tốt!”

“Sản sóc chữa trị kinh mạch a.” Mặc Vân Hi một bên gật đầu một bên thở dài, kia này thật đúng là thứ tốt có ích, “Sư phụ, một gốc lớn như vậy, nếu làm phụ tài, hẳn là có thể dùng rất lâu đi?”

Nghe xong lời Mặc Vân Hi nói, Morgan thiếu tướng lắc đầu một cái, xong rồi, gốc tham vương này chỉ sợ cũng khó giữ được! Bất quá thời điểm nghe

xong lời Mặc Vân Hi nói kế tiếp, hần suất chút mắc bệnh tim, thật là dở khóc dở cười!

“Sư phụ, con vốn muốn đề nghị ngài lấy tảng đá bên kia, nhưng...” Mặc Vân Hi về mặt khó xử nhìn một ô thuốc bên cạnh trên cùng hang với hồng ngọc tham, “Ai, vẫn là sư phụ làm chủ đi, sâm này cũng rất thực dụng!” Chính yếu chính là có thể để Lăng Phong dùng! Cậu hiện tại cũng không thiếu chủ tài!

Theo Mặc Vân Hi chỉ, Herman nhìn qua, trong cái ô thuốc kia đặt một vỏ sò xinh đẹp, trên thịt sò trong suốt ngọc bạch nâng một khối trân châu đen mượt mà, mặt ngoài trân châu phiếm gọn sóng dạng nước màu xanh biếc xinh đẹp, tuy rằng điệu thấp, nhưng có một loại cảm giác xa hoa, nhìn qua tuyệt đối là châu báu quý báu.

Nhưng Herman nhìn khỏa trân châu đen này cũng nhú nhú lông mày, ông cũng không thể xác định đây là dược liệu gì, trân châu đen trân quý như thế sao? Ông cũng không nghe qua trông biển có một vị thuốc như vậy, “Kỳ quái, viên trân châu này...”

“Sư phụ, này rõ ràng là một tảng đá.” Mặc Vân Hi bĩu môi, nguy trang như thật, khó trách sư phụ cũng sẽ hiểu lầm, mà ngay cả cậu nếu như không có cảm giác ý thức lực mạnh như vậy, cũng sẽ xem nó là trân châu, chính là ý thức lực mình xác nói cho cậu biết đó là một loại khoáng vật.

Từ khi đi vào gian phòng kia cậu cũng cảm giác, năng lượng này là sinh động nhất, tuyệt đối không thua quả anh lạc, nhưng cậu khi đó một lòng tìm được liệu thuộc tính lõi, tài liệu cao cấp như vậy cậu còn chưa dùng đến!

Tảng đá?! Herman cẩn thận quan sát, thì thảo tự nói, “Tảng đá... Nếu như là tảng đá, loại bộ dáng này...” Linh quang chợt lóe, Herman cơ hồ là dán trên mặt kính thủy tinh, “Chẳng lẽ là thạch đàm (đámr túi mặt)?!”

Phía sau Morgan thiếu tướng đưa tay che mặt, thật sự là sợ cái gì thì đến cái đó a, thứ này chính là vốn liếng trần trạch, trước mắt là dược liệu duy nhất có thể xác định là cấp 10, thậm chí vượt qua cấp 10!

“Sư phụ, cái gì là thạch đàm?” Mặc Vân Hi đúng lúc phát huy tinh thần khiêm tốn thỉnh giáo, chi là bộ dáng này trong mắt Morgan chính là cười phi thường tươi, biểu tình chính là thật đau.

“Thạch đàm danh như ý nghĩa, chính là một loại khoáng thạch đàm tinh, thật sự chưa có người nào gặp qua, bắt quá nghe nói có thể dựng dựng ra đàm tinh khoáng thạch chỉ tồn tại ở tâm trái đất, là dưới nhiệt độ cực nóng cùng cường đại áp lực, trải qua thiên vạn năm mới hình thành tinh hoa khoáng vật!” Herman ánh mắt cực nóng, “Truyền thuyết từng nói sau khi có một tiểu hành tinh nổ mạnh, có người tìm được trong một khối vẫn thạch rơi xuống, có thể nói là tinh hoa trung tâm của toàn bộ tinh cầu!”

Mặc Vân Hi nuốt nuốt nước miếng, tinh hoa của tinh cầu a? Liếc mắt nhìn Morgan thiếu tướng sắc mặt xanh mét, Mặc Vân Hi túm túm tay áo Herman, “Sư phụ, thứ này cấp bậc rất cao, chúng ta bây giờ còn chưa dùng đến, không bằng lấy gốc hồng ngọc tham vương kia đi.”

Thật lâu sau, Herman rốt cục kềm chế trong lòng kích động, tán thưởng nhìn nhìn Mặc Vân Hi, “Không sai, con có thể biết làm theo khả năng rất là khó được, năng lực của chúng ta chưa đạt đến thời điểm, dù có tài liệu cũng không thể lãng phí.”

Quanh co như vậy Morgan nghĩ cũng không nghĩ ra, nhất thời kích động tiến lên, “Đại sư trí tuệ cùng với khí phách thật sự là làm cho tại hạ khâm phục, người yêu dược trân tài như thế đúng là khó có được a, tôi vì đại sư đăng ký gốc hồng ngọc tham kia, hai loại tài liệu này sáng mai sẽ đưa đến phòng thí nghiệm cho ngài!” Morgan nhanh chóng thừa dịp đem chuyện này dập chết.

Herman gật gật đầu, ánh mắt còn không muốn mà nhìn viên trân châu thạch đàm nho nhỏ kia.

“Đại sư, thời gian không còn sớm, tôi mang ngài đi dùng cơm đi, buổi chiều còn có hội nghị thảo luận nghiên cứu, đại sư của các đế quốc khác cũng đều sẽ tham gia.” Morgan không dám trì hoãn, ý đồ mau mời Herman đại sư ra khỏi kho thuốc quý, miễn cho đại sư đổi ý!

“Phải a, sư phụ, con sắp chết đói!” Mặc Vân Hi cười hi hi đỡ Herman ra ngoài.

Morgan cười lạnh, đứa nhỏ này cũng rất hiểu chuyện, không tồi!

“Sư phụ, đừng nhìn, ha ha.” Mặc Vân Hi cảm thấy lúc này Herman giống như trẻ con thấy kẹo, “Dù sao mấy ngày nữa phong lan cùng sâm dùng xong rồi, chúng ta còn đến mà, hơn nữa con nói với ngài nga, gốc cây lâm thủy rong biển màu xanh biếc giống như trái nho kia cũng rất tốt, chúng ta mấy ngày nữa lại đến...”

Nghe được Morgan nắm nắm nắm tay, hận đến ngứa răng, đứa nhỏ này không hay ho! Còn nhỏ tuổi, ánh mắt xảo quyệt y như sư phụ nó! Không thể để bọn họ cướp đoạt hết tài sản!

Cũng trong lúc đó, liên bang cũng rốt cục nghênh đón đoàn khảo sát đầu tiên đến từ liên minh vũ trụ, vừa đến liền chọn ở tại tổng bộ hành chính liên bang ở Thorndike đế quốc, cũng là quốc gia gần căn cứ liên quân số năm hành tinh Antalya Bailey!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 81

Trong liên bang năm đế quốc lớn, Thorndike đế quốc lấy khí hậu bốn mùa như xuân hợp lòng người cùng cảnh sắc quanh năm lạc anh bay tán loạn như mộng ảo mà trứ danh, được mọi người xưng là đất nước mùa xuân.

Thorndike đế quốc tuy rằng không phải đế quốc dân cư nhiều nhất trong liên bang, nhưng cũng cung cấp đủ điều kiện cho nhân loại ở lại, vùng đồng bằng để kiến tạo thành thị cũng là rộng lớn nhất, mà cơ quan hành chính chính phủ liên bang, thành phố Sente Jia cũng được xây dựng ở đây. Sau lưng thành phố tựa vào một khu rừng dị thú, tới gần dải rừng đủ loại cây anh lạc, hình thành một cái khiến phòng hộ thiên nhiên quanh thành thị, không có loài dị thú nào có thể từ nơi này an toàn đột phá, quây rây thành thị.

Gió xuân ẩm áp một năm bốn mùa từ hướng núi thổi tới, cả thành lưu là cánh anh hoa rơi, từ xa nhìn lại giống như mưa bụi màu hồng nhạt đầy trời, rất là xinh đẹp, bởi vậy thành phố Sente Jia cũng được người ta gọi là thủ đô vũ hoa (vũ: mưa).

Đoàn khảo sát đến từ liên minh vũ trụ, trạm thứ nhất, được sắp xếp ở thành phố Sente Jia.

Hôm nay, quốc vương đế quốc Thorndike mang theo thành viên hoàng thất, quân thuộc cấp lĩnh, cùng chủ tịch chính phủ hành chính liên bang, quan viên cao cấp cùng với tướng lĩnh cao cấp liên quân liên bang đóng tại nơi này, tất cả đều sớm chờ ở trạm trung chuyển phi thuyền lớn nhất thủ đô vũ hoa.

Nơi này vì ngày hôm nay nghênh đón sứ đoàn đến, đặc biệt phong tỏa toàn diện, không tiếp đón phi thuyền nào khác từ liên bang lui tới, trong ba tầng ngoài ba tầng tất cả đều là liên quân liên bang, phòng vệ cực kỳ nghiêm mật.

Bởi vì trên phương diện lực lượng quân sự vô cùng chênh lệch, sau khi liên minh vũ trụ triển lãm cho chính phủ liên bang thấy vũ lực tiên tiến khó có thể tưởng tượng được, chính phủ liên bang cũng không thể không thỏa hiệp tiếp nhận khảo sát cùng thử luyện, hơn nữa tư thái hạ thấp sự thấp, tuy rằng vẫn cố gắng tranh thủ quyền độc lập tự chủ, nhưng trên phương diện địa vị hiển nhiên không được tính là ngang hàng.

Sứ đoàn của liên minh vũ trụ ngồi phi thuyền đúng 10:00 giờ sáng đáp xuống trạm trung chuyển trong thành Senta Jia, chỉ có một số nhỏ quân đội sở tại cùng truyền thông của chính phủ được cho phép chụp ảnh đưa tin.

Phi thuyền ám màu xám không biết là dùng kim loại gì tạo ra, bất đồng với kiểu phi thuyền của liên bang, là kiểu đĩa bay điển hình, giữa thân thuyền là một hình bán cầu, mà bốn phía là cánh thuần hình giọt nước.

Quan viên cao cấp cùng tướng lĩnh của liên bang cũng biết, đây là một phi thuyền chiến đấu, bốn phía dưới cánh đều che giấu vũ khí lực phá hoại kinh người, công kích thì 360 độ không góc chết, thời điểm liên minh vũ trụ hướng liên bang bày ra giá trị vũ lực chính là dùng một phi thuyền nhỏ như vậy, dễ dàng phá hủy một tiểu hành tinh bỏ hoang.

Phi thuyền vững vàng hạ xuống giữa trạm trung chuyển, thu hồi cánh, cửa khoang thuyền mở ra, sứ đoàn của liên minh vũ trụ chậm rãi từ trong đi ra, ngoài dự đoán của rất nhiều quân chúng, bề ngoài của thành viên sứ đoàn cơ hồ cùng nhân loại giống nhau như đúc, chỉ có đáng người là cao hơn, nhỉnh hơn cũng phải trên dưới hai thước.

Lần này liên minh vũ trụ phái tới sứ đoàn trừ bỏ phi thuyền của nhân viên công tác, tham gia viếng thăm khảo sát tổng cộng 12 người, trong đó 11 người đến hành tinh Havana văn minh liên bang tự phát hiện, một người còn lại là quan khảo sát tổng bộ liên minh vũ trụ phái tới.

Đó cũng là lệ thường của liên minh vũ trụ, viếng thăm khảo sát văn minh hành tinh mới, do hành tinh được phát hiện phụ trách, trong lúc đó hành tinh được phát hiện có thể ưu tiên cùng văn minh hành tinh mới thành lập quan hệ hợp tác, nếu không thông qua thử luyện, văn minh hành tinh mới thì được ưu tiên trở thành tinh cầu thực dân, nâng đỡ cùng bảo hộ cũng do nền tinh phụ trách (Lee: trong raw là 该星, do tờ gả mờ không biết cách tra nên chỉ đành dùng từ do QT dịch), mà trái lại, đối với một ít tài nguyên trân quý, nền tinh cũng sẽ ưu tiên được hưởng một ít quyền lợi, đây là phương thức cổ vũ khai hoang của liên minh vũ trụ.

Mà nhiệm vụ cuối cùng của quan khảo sát chính là, giám sát toàn bộ hành trình sứ đoàn khảo sát phỏng vấn cùng hợp tác đàm phán, ngăn chặn hiệp ước bóc lột cùng bất bình đẳng, hết thấy trình tự đều chấp hành dựa theo điều lệ nghiêm khắc của liên minh vũ trụ, đồng thời làm trọng tài cuối cùng chủ trì đào thử luyện, địa vị tương đối siêu nhiên.

Quan viên cao cấp của liên bang cùng hoàng thất đế quốc Thorndike, mang theo đội ngũ chính tề, tiến ra đón, đối với sứ đoàn đã đến tỏ vẻ hữu hảo cùng hoan nghênh.

Hai nhân viên dẫn đầu sứ đoàn, một vị là Harrila Tổng đốc đối ngoại của hành tinh Havana, thân hình cao lớn, cao chừng hai thước, một đầu tóc dài ám màu tím cùng đôi mắt thủy tinh tím là tượng trưng của thành viên hoàng thất hành tinh Havana, người này không chỉ có ý nghĩ linh hoạt, trầm ổn bình tĩnh, lại từng vì hành tinh Havana phát hiện và tranh thủ được một hành tinh thực dân mới có năng nguyên tương đối phong phú, do đó ngồi vững vàng ở vị trí Tổng đốc đối ngoại, đây đã là hành tinh văn minh mới thứ hai hấn dẫn dắt bộ đội khai hoang do xét phát hiện.

Bên cạnh Harrila là một người đàn ông mặc màu trường bào trắng nam vàng, thân hình nam nhân chênh lệch không nhiều lắm với người liên bang, tuy rằng nhìn cũng trên 1,8m, nhưng đứng trong đội ngũ sứ đoàn cao trên dưới 2 thước, liền có chút nhỏ bé và yếu ớt.

Bất quá đây chỉ là từ đằng xa nhìn lại, đến gần một chút sẽ phát hiện, khí tràng của người đàn ông này tương đối cường đại, tuy rằng đội mũ rộng vành, khiến người khác không thấy rõ bộ dạng, nhưng trên người này lại phát ra uy nghiêm cùng hơi thở thần thánh khiến bất luận kẻ nào cũng không thể bỏ qua, mà ngay cả Harrila cũng đối với nam nhân tương đối cung kính, bước chân cũng tận lực bảo trì ngang bằng với nam nhân.

“Sứ giả tôn kính, tôi đại biểu chính phủ liên bang hướng các ngài bày tỏ kính ý chân thành nhất cùng hoan nghênh nhiệt liệt.” Nghênh đón đội ngũ trước nhất, một lão già tóc trắng hướng Harrila cung kính làm một lễ nghi liên bang nói, “Ngài khỏe, tôi là Ivige chủ tịch hành chính chính phủ liên bang, cùng đi với sứ đoàn từ nơi này xuất phát phỏng vấn khảo sát năm đế quốc lớn của liên bang.”

“Khách nhân tôn quý ngài khỏe, bản nhân là Thornya • Missu quốc vương của đế quốc Thorndike, đại biểu hoàng thất cùng toàn bộ nhân dân Thorndike hoan nghênh sứ đoàn đến thăm, hy vọng khách quý có thể ở Thorndike trải qua quãng thời gian vui vẻ.” Theo sát mà tiến lên giới thiệu chính là Missu quốc vương trẻ tuổi của Thorndike, y kế thừa vương vị sau khi quốc vương tuổi cao qua đời, năm ấy 32 tuổi.

“Xin chào, tôi là Harrila của hành tinh Havana, vị này chính là quan khảo sát đại nhân được tổng bộ liên minh vũ trụ phái tới.” Harrila nói một câu giới thiệu bằng ngôn ngữ liên bang hơi có vẻ đông cứng, tuy rằng trong quá trình phỏng vấn và đàm phán đều dùng máy phiên dịch, nhưng hần thân là quan viên đối ngoại vĩ đại, vẫn tự học một ít từ ngữ thường dùng tỏ vẻ thân thiết.

Nam nhân áo bào trắng hai tay giao trước ngực hành lễ, nhưng chưa lên tiếng tự giới thiệu, quan đứng đầu khảo sát trong quá trình khảo sát không cần hướng sứ đoàn hoặc là văn minh tân tinh làm rõ thân phận, lấy cam đoan ở trong thử luyện cho phán đoán công chứng nhất, nhưng bình thường nhân vật có thể đảm nhiệm chức vị quan trọng này, đều là người có hoàn cảnh xuất thân cường đại cùng văn minh cao cấp gia nhập liên minh vũ trụ sớm nhất, tuy rằng thân phận thần bí, nhưng Harrila một chút cũng không dám chậm trễ.

Chủ tịch hành chính liên bang cùng quốc vương Thorndike cùng đi, sứ đoàn thừa lúc phi xa xuyên qua thành phố Senta Jia tới tổng bộ liên bang, cũng ở tổng bộ dùng cơm trưa phong phú. Trong lúc nhân dân thành phố Sente Jia nghênh đón hai bên đường, đối với sứ đoàn tới chơi thể hiện ra nhiệt tình cùng hữu hảo tương đối lớn, làm cho Harrila cảm thấy người nơi này phi thường hiếu khách.

Bởi vì trong bữa tiệc, Harrila khen ngợi cảnh tượng lạc anh bay múa trong thành Sente Jia phi thường xinh đẹp, cho nên quốc vương Missu của Thorndike vào buổi chiều phi thường nhiệt tình mời sứ đoàn đi tới bên ngoài khu rừng dị thú phía sau thành, thưởng thức quốc bảo mà Thorndike kiêu ngạo—anh lạc.

Ngọn núi mọc đầy anh lạc nhìn từ đằng xa, giống như là một vòng mây màu hồng phấn bao quanh chân núi, lạc anh mệnh mông không thể sánh bằng hoa vũ thưa thớt trong thành kia được.

Thời điểm cách biển anh hoa rơi còn trên dưới năm trăm mét, Missu dẫn đầu xuống xe, ở khoảng cách này đã không nhìn thấy bùn đất, có cũng chính là một lớp hoa hồng nhạt thật dày, giẫm lên êm dịu, phi thường thoải mái.

“Nga, thơm quá, nơi này thật sự là rất đẹp!” Harrila không chút nào keo kiệt ca ngợi nói.

Missu có phần kiêu ngạo mà lễ phép giới thiệu nói, “Harrila tiên sinh, khách nhân tôn quý, đây là ta rừng anh lạc quốc bảo của Thorndike đế quốc, hàng năm nở hoa, phi thường xinh đẹp, cũng là biểu tượng cho quốc gia của tôi.”

Harrila cười gật gật đầu, mang sứ đoàn tiến lên, lại bị Missu chạy nhanh ngăn lại, “Tiên sinh, khoảng cách này đã là khoảng cách an toàn ngắn nhất để thưởng thức anh lạc, loài cây này tuy rằng đẹp, nhưng tính công kích phi thường cao.” Chỉ chỉ mạn sinh đằng rừ xuống từ trên chạc cây, Missu giải thích, “Đây leo cộng sinh với Anh lạc hút máu mà sống, trong khu rừng này có rất nhiều dị thú cường đại, nhưng thành Sente Jia chưa từng lọt vào tập kích của dị thú, tất cả đều nhờ vào rừng anh lạc này, đi về phía trước là phạm vi công kích của chúng.”

Vì chứng minh lời mình nói không phải lời nói dối, Missu còn cố ý để người ta chuẩn bị một con độc giác lộc không tính là lớn chạy hướng rừng anh lạc, khi khoảng cách còn không đến 100 mét, từ trong rừng anh lạc vurun ra vô số dây đăng cộng sinh, nháy mắt đâm vào thân thể độc giác lộc, kéo vào, như là người thấy được mùi máu tươi, càng nhiều dây leo chen chúc tới, chỉ trong chớp lát khi dây đăng tán đi, trên mặt đất cũng chỉ để lại một bộ da lộc héo quắt.

Mà rừng anh lạc vẫn như cũ giống như chưa từng phát sinh chuyện gì, cánh hoa lẳng lẳng rơi, mọi người thậm chí cảm thấy ngán ngùi vừa rồi mùi máu tươi là lỗi giác của chính mình, nơi nơi đều là gió núi trong veo.

Thấy vậy, Harrila cũng chỉ có thể tiếc nuối dùng cước bộ, ngay cả hần cũng không nghĩ tới thực vật nơi này thế nhưng sẽ có tính công kích cao như thế, cho dù hần cùng tất cả thành viên sứ đoàn đều là cao thủ, cũng không thể bảo đảm ở trong một mảnh rừng anh lạc dày đặc như thế có thể toàn thân trở ra.

“Đại nhân! Cẩn thận!” Một tiếng la đột ngột vang lên, là đội trưởng đội hộ vệ hoàng gia phát ra, “Nguy hiểm, không cần lại đi!” Từ phương hướng đội trưởng hộ vệ la lên, mọi người kinh ngạc phát hiện, một thân ảnh màu trắng đã cách rừng anh lạc không đến 100 mét, cơ hồ đã tiến vào phạm vi công kích của cây anh lạc, khu rừng anh lạc này niên đại vô cùng lâu dài, có chút dây leo cơ hồ có thể vurun dài vượt qua 100 mét!

“Là tổng khảo sát quan đại nhân?!” Missu cũng sốt ruột hô, “Nhanh đi báo hộ đại nhân!” Y cũng không thể để cho khảo sát quan trọng yếu này gặp bất trắc ở Thorndike, phá hủy toàn bộ kế hoạch của liên bang!

Đội hộ vệ hoàng gia tuy rằng tất cả đều là cao thủ dị năng, nhưng khoảng cách này, đi quả thực là cửu tử nhất sinh! Bất quá mệnh lệnh của quốc vương bọn họ không dám cãi lời, một đám đều rút ra vũ khí, mắt thấy sẽ lao đi cứu người.

“Dừng tay!” Thanh âm to trầm thấp ngăn trở hành động của đội hộ vệ, người lên tiếng cũng là Harrila, từ mâu cong lên một độ cung nhu hòa, “Missu bệ hạ, không cần lo lắng, nếu như nói ở nơi này ai là người mạnh nhất, nhất định là khảo sát quan đại nhân, ngài ấy sẽ không để bản thân lâm vào nguy hiểm, ngài yên tâm, hết thảy hậu quả do tôi gánh vác, không cần quá nhiều hưng trí của đại nhân.”

Rừng anh lạc tuy rằng hung hiểm, nhưng Harrila tin tưởng, bằng vào việc khảo sát quan đại nhân có thể ở trên đảo thử luyện tùy ý hành động, bình yên vô

sự, chuyện này căn bản không coi là cái gì.

Nếu Harrila nói trách nhiệm do hắn chịu, Missu cũng chỉ xua tay khiến hộ vệ hủy bỏ hành động, nhưng ánh mắt vẫn là lo lắng nhìn chăm chăm bóng người màu trắng kia, “Này quá nguy hiểm, đại nhân như thế nào...”

Lời tuy nói như vậy, nhưng hơi tỉnh táo lại, Missu cũng là khiếp sợ phát hiện, người kia, vừa rồi cơ hồ là trong nháy mắt đi đến nơi đó, trước đó mọi người nơi này đều không có phát hiện hành động của hắn, này nghe có chút quỷ dị, là thuận đi hay là hành động của hắn quá nhanh? Phải biết rằng nơi này bao gồm hắn, chính là có không ít dị năng võ giả cao cấp, đội trưởng hộ vệ thậm chí là võ giả cấp 9!

Gió núi trong veo thổi bay trường bào màu trắng, một bàn tay trắng nõn thon dài từ trong ống tay áo rộng thùng thình vươn ra, đón nhận vài đóa hoa hồng nhạt bay xuống, ngón tay khớp xương cân xứng, không giống bàn thô ráp của võ giả, lòng bàn tay trắng nõn không có một vết chai mỏng nào.

Nam tử nhìn như thông thả nhàn nhã đi tới dưới tàng cây anh lạc, nhưng ở trong mắt mọi người đứng bên ngoài mấy trăm mét, thân ảnh màu trắng lại giống như thuận đi, bàn tay thiếp dán lên thân cây thô ráp, nam nhân quanh thân đều nổi lên vàng sáng màu vàng nhạt, như là một tầng sương, che lấp tầm mắt mọi người, có vẻ vô cùng thần thánh.

Nhánh cây anh lạc nhẹ lay động, rơi xuống càng nhiều đóa hoa, nhưng không có một cái dây đăng nào tự tiện hành động công kích nam nhân. Một dải tóc dài nhu hòa màu đen từ trong chảy xuống, thanh âm ôn nhu trong trẻo như tiếng suối chảy đối với thân cây anh lạc thì thầm nói, “Người anh em, người là cư dân cổ xưa nhất ở nơi này, có từng gặp qua một cô bé...”

Căn cứ bí mật dưới lòng đất của liên quân liên bang, khu huấn luyện dị năng võ giả.

Lúc này Lăng Phong đang ở phòng huấn luyện thể năng vượt mồ hôi như mưa, kinh nghiệm thực chiến của anh so với những võ giả khác, cho dù là tuổi tác hơi lớn chút cũng phong phú hơn chút, hiện tại anh cần phải làm là không ngừng lặp lại mà đột phá cực hạn thể năng cùng tinh thần lực, mau chóng tiến giai.

Mà mỗi ngày tiến hành huấn luyện đem toàn bộ thể lực tiêu hao đến kích thích cực hạn tinh thần lực, đã trở thành chuyện bắt buộc mỗi ngày của anh, có thuốc khôi phục tinh thần lực có thêm ý thức lực Mặc Văn Hi cho anh, anh huấn luyện không ngừng nghỉ, những võ giả khác nhìn tựa hồ có chút điên cuồng bất khả tư nghị.

Cuối cùng một đám võ giả cũng đều lục tục ly khai phòng huấn luyện thể năng, mà lấy thể năng hiện tại của Lăng Phong, anh ít nhất còn có thể luyện thêm hai giờ nữa, anh thủy chung tin tưởng vững chắc chỉ có luyện đến một tia cực hạn cuối cùng, mới có thể đột phá.

Đồ huấn luyện trên người ướt đầm mồ hôi, Lăng Phong cả người tựa như mới từ trong nước đi ra, một giọt mồ hôi dọc theo đường cong cương nghị chảy vào trong mắt, ánh mắt tối tăm chớp chớp, nhưng điều này không có ảnh hưởng đến động tác huấn luyện máy móc lặp đi lặp lại.

“Anh, em với anh luyện trong chốc lát rồi đi ngủ, em cũng muốn huấn luyện.” Thanh âm thiếu niên làm nũng vang lên, Lăng Phong nhíu nhíu lông mày, nhìn cửa trước.

“Mau trở về nghỉ ngơi, huấn luyện nơi này đối với em đã không còn tác dụng gì.” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng mang theo một tia bất đắc dĩ.

“Đương nhiên là có tác dụng, em nói có liền có, chúng ta cùng nhau luyện!” Thiếu niên tùy hứng nói.

Hai thân ảnh quen thuộc một trước một sau đi vào phòng huấn luyện, quả nhiên là an hem Mặc Văn Thiên cùng Mặc Văn Hạo. Lăng Phong dừng huấn luyện, nhấc lên khăn mặt ở bên cạnh khoát lên trên vai lưng tung lau mồ hôi trên đầu, liền xoay người đi ra cửa.

“Anh, đứng lại!” Mặc Văn Hạo quát, hai anh em bọn họ tự nhiên cũng nhìn thấy Lăng Phong, “Món nợ lần trước của chúng ta còn chưa tính đâu!” Cậu sớm muốn giáo huấn người lần trước đến nhà cậu quấy rối, chỉ là anh trai vẫn luôn nhìn chăm chăm cậu, không tìm được cơ hội.

Lăng Phong dưới chân dừng một chút, lập tức không quay đầu lại đi ra cửa, bây giờ còn chưa phải thời điểm cùng người kia dây dưa.

“Văn Hạo dừng tay!” Mặc Văn Thiên còn chưa kịp lời Mặc Văn Hạo, đã bị cậu lập tức giãy cánh tay nhảy ra ngoài, lao thẳng tới Lăng Phong, khí lực nhóc con này hiện tại đã không phải hắn có thể chế trụ.

Lăng Phong cảm giác được phía sau một cổ kinh phong nguy hiểm đánh úp lại, nhanh chóng phản kích lại, hai người một thân thịt va chạm nhau, đều không sử dụng dị năng, Lăng Phong là tuân thủ quy củ căn cứ, ở phòng huấn luyện thể năng không thể phóng dị năng ra ngoài, mà Mặc Văn Hạo thì lại là một bên sợ dùng dị năng phá hủy phòng khiến anh trai tức giận, một bên cảm thấy đối phó người này căn bản không cần phải dùng dị năng.

Ánh mắt màu băng lam nhìn chăm chăm hai thân ảnh triển đấu trong phòng huấn luyện, thân hình Lăng Phong rõ ràng linh hoạt hơn, thường xuyên là tấn công xong liền rút lui, khiến Mặc Văn Hạo rất khó bắt được cơ hội, nhưng quái lực của Mặc Văn Hạo hắn biết, chỉ cần trúng mục tiêu, kia tất nhiên là bị thương nặng.

Mặc Văn Thiên vốn là nghĩ tiến lên ngăn lại Mặc Văn Hạo, nhưng hắn kinh ngạc phát hiện Lăng Phong thể năng ở dưới tay Văn Hạo không có ăn nhiều mệt, thực lực tên nhóc này so với lúc trước ở Mặc Trạch, lại tăng lên một đoạn lớn! Tốc độ tu luyện cũng có thể nói là quái vật, hắn hiện tại cũng phi thường muốn nhìn một chút, thực lực Lăng Phong đến tột cùng là tới mức độ nào!

Phanh một tiếng, Lăng Phong một chưởng khiến cánh tay Mặc Văn Hạo tạm thời tê dại, lại không kịp trốn một nắm đấm khác đánh úp lại, bị Mặc Văn Hạo quái lực âm một tiếng thật mạnh đánh bay ra ngoài, đánh vào trên cửa phòng huấn luyện, cùng với cửa bay về phía hành lang!

“Dừng tay!” Hai thanh âm cơ hồ trọng điệp vang lên, hai thân ảnh cùng nhau bay qua, một cái ôm lấy Mặc Vân Hạo, một cái thì lại chắn trước người Lăng Phong.

Mặc Vân Hạo phần hận xoa cánh tay tê dại, trong con ngươi xanh biển tràn đầy phẫn nộ, nhưng cậu sợ thương tổn Mặc Vân Thiên nên không dám dùng sức, “Anh, buông! Em muốn giết anh ta!” Bị một võ giả cấp 7 bình thường thương tổn, điều này làm cậu nổi lên sát ý.

“Vân Hạo! Tỉnh táo lại, đi theo anh!” Mặc Vân Thiên dùng sức ôm lấy Mặc Vân Hạo, “Em đã nói sẽ nghe lời anh! Gây rối nữa anh mặc kệ em! Nghe lời!” May mắn Vân Hạo hiện tại còn tồn tại lý trí, không có hoàn toàn nổi điên, bằng không ngay cả hắn cũng không có biện pháp gì.

“Nhanh dẫn cậu ta đi!” Một lão giả dáng vẻ thoát nhìn gây yếu hướng Mặc Vân Thiên quát, trong thanh âm khí mười phần, thân thể che trước người Lăng Phong tuy rằng không tính là cao lớn, nhưng mang theo một cỗ uy áp cường đại, làm cho người ta sau lưng lạnh cả người.

Mặc Vân Hạo dưới uy hiếp của Mặc Vân Thiên dần dần bình tĩnh lại, muốn thu thập anh ta cơ hội rất nhiều, không đáng để khiến anh trai tức giận, trừng liếc mắt nhìn Lăng Phong đứng sau lưng lão giả một cái, liền thờ phỉ phỉ tùy ý Mặc Vân Thiên kéo đi ra ngoài.

Thẳng đến khi thân ảnh hai người biến mất ở cuối hành lang, lão giả mới xoay người, ánh mắt khôn khéo đem Lăng Phong từ trên xuống dưới đánh giá một lần, “Hừ, không tồi, còn có thể tự mình đứng lên! Tên là gì?”

“Lăng Phong.”

Lee: chiều nay thi võ, bị trừ điểm trang phục còn có 4 điểm, quá buồn cho một sự ngu không hề nhẹ *khóc ròng*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82

“Ngà? Cậu chính là Lăng Phong?” Lão giả nghe vậy biểu tình nghiêm túc trên mặt hơi dịu đi, lần này tập trung huấn luyện những thiên tài trẻ tuổi nhất ông tự nhiên nghe qua, “Cậu vừa rồi làm bị thương tay thẳng nhóc kia?”

“Đúng, bất quá chỉ là làm cho tay cậu ta tạm thời mất cảm giác, cũng không ảnh hưởng gì.” Lăng Phong cho là lão giả muốn truy cứu trách nhiệm anh lên lút chiến đấu, chi tiết nói.

Lão giả gật gù đầu, trong ánh mắt lộ ra một mặt thương thức, người thanh niên này cực kỳ không tồi, thế nhưng lại có thể gây tổn thương cho cái loại quái vật này, so với ông tưởng tượng còn mạnh hơn một chút.

“Cậu có biết ta là ai không?” Lão giả hai tay chắp sau người, nhìn Lăng Phong hỏi.

Lão giả liền đối diện cùng Lăng Phong như vậy, so với Lăng Phong còn thấp hơn nửa cái đầu, dáng người gầy gò, mặc một thân đường trang màu đen đều có vẻ có chút lắc lư, nhưng ông đứng như vậy, dựa vào cảm quan mãnh liệt của Lăng Phong, liền có thể cảm nhận được uy áp cường đại kia, không thể thoải mái như khi đối mặt với một con dị thú cấp 9, sau lưng lạnh lẽo tóc gáy dựng thẳng.

Lão giả thực lực hiển nhiên rất cao, thậm chí so với dị năng võ giả cấp 9 cùng anh tham gia huấn luyện còn cao hơn, nếu anh không đoán không sai, hẳn là đã đến cấp 9 cao cấp, võ giả có thể đạt tới trình độ này, toàn liên bang cũng là lòng phượng và sừng lân, mà người đến tham gia lần thử luyện tập huấn này, cũng chỉ có một người như vậy, võ giả cấp 9 cao cấp—Kiền Lâm.

Lăng Phong cung kính làm một lễ võ giả, tỏ vẻ tôn trọng đối với tiền bối cùng võ giả cao cấp, “Nếu vẫn bối không có đoán sai, ngài hẳn là Kiền Lâm lão tiền bối, huấn luyện viên chỉ đạo chúng ta lần này.”

“Ha ha, không sai, chính là ta.” Kiền Lâm cười nhìn Lăng Phong hành lễ, người thanh niên này cử chỉ điệu bộ cùng thực lực đều làm ông cực kỳ vừa lòng, nói xong về mặt chợt tắt, liền tấn công Lăng Phong.

Lăng Phong phản ứng cực nhanh, hai tay ngăn trở một chương nghênh diện, cùng một cước đá tới. Anh đại khái năng đoán được Kiền Lâm là tính toán thử thực lực của anh, mà đối mặt loại đối thủ này, nếu không thể xuất toàn lực, là căn bản không thể toàn thân trở ra, cho nên Lăng Phong cũng điều động 120 phần tinh thần, nghênh chiến Kiền Lâm.

Tuy rằng như thế, trong quá trình giao thủ Lăng Phong vẫn là liên tiếp bại lui, trên người lại có vết thương Mặc Vân Hạo lưu lại, chỉ có thể miễn cưỡng cản rằng kiên trì.

May mà Kiền Lâm cũng không có ý tứ xuống tay đá thương người, sau hơn mười chiêu liền thu tay, “Tiểu tử phản ứng không tồi!” Nhìn trên tuổi tác cùng thực lực, thiên phú của Lăng Phong đều là tương đối không sai, hơn nữa nhìn thân thủ cũng biết, là một có đũa nhỏ thể chịu được cực khổ.

“Đa tạ tiền bối chỉ giáo.” Tuy rằng chỉ là mấy chiêu ngắn ngủn, cũng đã đủ làm cho Lăng Phong cảm nhận được khác biệt thực lực thật lớn giữa mình và Kiền Lâm, ông ấy so với võ giả cấp 9 đã giao thủ khi trước còn hiệu thặng hơn! Nếu không phải trước mắt liên bang còn chưa có đại sư có thể luyện ra đan dược cấp 10, nếu không Lăng Phong tin tưởng, Kiền Lâm tuyệt đối không chỉ dừng lại ở cấp 9.

“Ân, cậu có bằng lòng bái ta làm thầy hay không? Học tập phương pháp tu luyện của ta?” Kiền Lâm hỏi.

Kỳ thật, bất đồng với luyện đan sư, giữa các dị năng võ giả có rất ít tình huống bái sư học nghệ, con đường để dị năng võ giả thăng cấp cơ hồ là không có con đường tắt nào đáng nói, hoàn toàn là dựa vào tiềm lực thiên phú trời sinh, bản thân chăm chỉ khổ luyện, và sức chống đỡ kiên cường của tinh thần, về phần chiến đấu, còn lại là cần nhờ vào không ngừng tìm hiểu cùng lĩnh ngộ trong thực tiễn.

Mà bình thường mấy thứ này, ở trong học viện cũng có thể học được, cũng không phải bí mật gì, cho dù một cao thủ đem thể hội thặng cấp của mình đều nói cho bạn biết, bạn cũng không thể hoàn toàn lĩnh ngộ, còn phải dựa vào tiềm chất cùng tu luyện.

Giống loại thiên tư này của Lăng Phong, tuổi tác này, có thể đạt tới trình độ cấp 7 trung cấp, muốn đạt tới cấp 9 sớm hay muộn, người bình thường, đừng nói Lăng Phong, cho dù là nhóm võ giả tuổi trẻ tham gia tập huấn lần này, hẳn là cũng sẽ không suy nghĩ đến chuyện bái sư, nhiều lắm là huấn luyện viên chỉ đạo.

Tuy rằng võ giả cấp thấp tôn kính với võ giả cao cấp là nhất định, nhưng bái sư ở liên bang là sự chuyện rất trọng yếu, theo một góc độ nào đó mà nói, là mối quan hệ so với quan hệ phụ tử còn trọng yếu hơn, mà võ giả đều kiêu ngạo, thế giới võ giả đều là lấy thực lực vì tôn, bái một người vì sư tương lai nhất định cùng mình cùng ngồi cùng ăn cũng không tất yếu.

Ánh mắt tối tăm chăm chú nhìn Kiền Lâm, Lăng Phong chỉ hơi chút tự hỏi trong chốc lát, liền khom người hướng Kiền Lâm bái, “Con nguyện ý.” Nếu như là người bình thường, anh cũng sẽ không lo lắng, nhưng người này không giống, giao thủ với ông ấy càng có cảm giác ông ấy bí hiểm.

Lăng Phong đáp ứng rõ ràng như thế, lại khiến Kiền Lâm nhất thời không kịp phản ứng, lần này ông kỳ thật chỉ là ôm ý tưởng tìm truyền nhân tiếp nhận liên bang mời, nói thực ra cũng không có nhiều hy vọng, bất quá nếu Lăng Phong đều dứt khoát như vậy, ông nói gì khác lại có vẻ làm kiêu.

“Hảo tiểu tử, đi theo ta.”

Lăng Phong đi theo Kiền Lâm đi tới trụ sở độc lập liên quân chuẩn bị cho ông, nơi này có một phòng cùng một gian phòng luyện công không lớn, là Kiền Lâm lúc trước đưa ra yêu cầu với liên quân.

“Cậu đã đồng ý, chúng ta đây liền cử hành nghi thức bái sư chính thức đi.” Kiền Lâm ngồi ngay ngắn trên một cái ghế ở phòng khách nói, biểu tình cực kỳ nghiêm túc, đại biểu ông cũng không phải nói tùy tiện.

Lăng Phong gật gật đầu, lấy ra huy chương dị năng võ giả của mình...

Nghi thức hoàn thành, Kiền Lâm cười mang Lăng Phong tới phòng luyện công. “Ha ha, thật không nghĩ tới, có thể thu được đệ tử ưu tú như thế!” Kiền Lâm nói chính là thật lòng, bởi vì chương trình học tu luyện của võ giả ở học viện hoàn toàn có thể hỏi thăm, cho nên đồng ý bái sư trừ bỏ cấp thấp có không tiềm chất, tính toán ôm đuôi võ giả, căn bản không có thiên tài nguyện ý bái sư, mà hai người con trai của ông, thiên phú thật sự hữu hạn, khó có thể truyền thừa.

Phòng luyện công không giống phòng huấn luyện bình thường, không có dụng cụ gì, chỉ có một phòng trống rỗng cùng vài cái đệm cỏ, càng giống như là một gian phòng minh tường, bất quá cách hiệu quả âm đúng là phi thường tốt, đóng cửa lại, liền một chút tạp âm cũng không có.

“Nhóc con, con đã nguyện ý bái ta làm thầy, ta liền nhất định có thể dạy con kiến thức mới, là thứ học viện học không được!” Kiền Lâm khoanh chân ngồi trên một cái đệm cỏ, ý bảo Lăng Phong ngồi đối diện ông. “Con đã nghe nói qua một loại công pháp tên là khí công?”

Lăng Phong lắc đầu, “Chưa từng nghe qua, còn mong sư phụ chỉ giáo.”

Kiền Lâm gật gật đầu, chậm rãi nói, “Đây là một loại công pháp vốn có ở thời đại cổ địa cầu, khi đó nhân loại còn chưa thức tỉnh dị năng, mọi người đều giống như người bình thường, nhưng thông qua tu luyện loại công pháp, này đa số người có thể đề cao tổ chất thân thể, cũng có những người thậm chí có thể lị mị, lực lớn như trâu...”

Nguyên lai tổ tông Kiền Lâm là một đại thể gia võ thuật khí công, nhưng bởi vì đã trải qua mặt thể cùng nhân loại dị năng thức tỉnh nhiều phương diện nguyên nhân, dị năng võ giả cường đại dần dần thay thế cổ võ thuật, mà trải qua thời gian mấy trăm năm, mà ngay cả gia tộc Kiền Lâm, cũng không có hoàn toàn đem rất nhiều công pháp cùng chiêu thức võ thuật truyền thừa một cách hệ thống xuống dưới, chính là từ đó chọn ra những phương pháp luyện khí thô nạp, để cho tộc nhân cường thân kiện thể, những phương pháp khí công đó, ngay cả những người không thức tỉnh dị năng cũng có thể luyện tập, đề cao tổ chất thân thể, rất ít sinh bệnh.

“Nhưng tổ phụ ta từ trong tu luyện thể ngộ tới, công pháp khí công cũng có thể vận dụng tu luyện dị năng bên trong.” Kiền Lâm nói đến tổ phụ thì thần tình kiêu ngạo, “Ngài phát hiện dùng phương pháp khí công thô nạp vận khí, có thể sử dụng tinh thần lực ở trong kinh mạch hình thành tuần hoàn không gián đoạn lặp lại lập lại, như vậy dị năng võ giả có thể sử dụng nó để bảo trì tinh thần lực khi rèn luyện cùng vận chuyển.”

Phương pháp tu luyện truyền thống, đơn giản là rèn luyện thể năng, cùng kích thích tinh thần lực, nhưng có loại phương pháp này, là lúc nào cũng có thể khắc khắc rèn luyện tinh thần lực cùng sức chống đỡ của kinh mạch, hơn nữa kết hợp tinh thần lực cùng huấn luyện thể năng cùng nhau, có thể nói là làm ít công to, khiến tốc độ rèn luyện tinh thần lực tăng gấp bội, hơn nữa có thể làm cho việc vận dụng tinh thần lực càng tự nhiên trong khi cận chiến, khiến cường độ thân thể của dị năng võ giả gia tăng rất lớn.

“Hon nữa trải qua loại rèn luyện trường kỳ này, con có thể hình thành thói quen tinh thần lực luôn ở trong trạng thái luôn tự động vận chuyển, khiến cho tinh thần lực của con có tính bền vững rất cao, trong chiến đấu sẽ ít gặp phải tình huống thiếu thốn tinh thần lực.” Kiền Lâm tổng kết nói.

Kỳ thật điểm này theo một trình độ nào đó mà nói, so với việc đơn thuần đề cao tốc độ tu luyện tinh thần lực còn trọng yếu hơn, trình độ tu luyện cao thấp, cho dù chậm một chút, tổng cũng sẽ đề cao, nhưng nếu có tinh thần lực cuộn cuộn cung ứng không ngừng, vậy thì tính bền bỉ trong chiến đấu liền chiếm ưu thế tuyệt đối!

Lăng Phong nghe được ánh mắt tỏa sáng, từ khi Kiền Lâm nói với anh muốn dạy anh phương pháp bắt đầu tu luyện, anh liền đoán được khẳng định có phương pháp tu luyện đặc biệt nào đó, nhưng không nghĩ tới là kinh hi lớn như vậy, hiện tại anh bức thiết nhất chính là mau chóng đề cao thực lực!

“Được rồi, nói nhiều như vậy, ta trước dạy con cơ bản nhất của vận chuyển thổ nạp hòa khí tức.” Kiền Lâm từ trong không gian lấy ra một bản vẽ huyết vị cơ thể người ở vàng, thứ này vừa thấy liền biết là có lịch sử thật xa xưa, hiện tại người liên bang căn bản không biết huyết vị là cái gì.

Trong phòng thí nghiệm của Herman phi thường im lặng, chỉ có một mình Mặc Vân Hi làm thao tác thí nghiệm, xác thực mà nói, trong khu nhà thực nghiệm từ tầng chín tới tầng mười lăm hiện tại lúc này chỉ có một người là cậu, những nhóm luyện đan sư khác đều đi tham gia hội nghị nghiên cứu thảo luận vào buổi trưa hằng ngày!

Cái hội nghị nghiên cứu thảo luận nhàm chán kia, Mặc Vân Hi chỉ tham gia hai lần, liền không đi nữa, những lão đầu nhi kia cũng không chịu phục ai, cũng đều không chịu dễ dàng đem đan phương của mình lấy ra, luôn nói suông mấy câu lý luận, thậm chí mỗi lần đến cuối cùng còn luôn đánh nhau túi bụi.

Bất quá Mặc Vân Hi đến là mượn cơ hội thưởng thức mấy viên đan dược cao cấp mà những luyện đan đại sư khác luyện chế, từ đó thu được không ít gợi ý, đan phương cùng biểu đồ năng lượng tự nhiên cũng nhận cơ hội lấy được, cuối cùng là có thu hoạch, hơn nữa cũng không cùng đại sư xem biểu đồ, thủ pháp của bọn họ đều có chút khác biệt, cũng cho cậu không ít gợi ý.

Tỷ như, Mặc Vân Hi phát hiện vô luận thủ pháp của các đại sư cỡ nào đánh đá chưa ngoa nghiêm cẩn, nhưng đều rất khó giải quyết chắc chắn góc chết sinh ra khi năng lượng của các chủng dược liệu bất đồng giao nhau, tựa như nhánh của con sông, tổng sẽ có góc độ trở ngại, như vậy nhiều ít khiến thời điểm dòng năng lượng lưu động tới đó sinh ra tắc.

Mà thời điểm một vị đại sư công kích đan dược hình trướng của Herman đại sư, trong lúc vô ý nói một câu, cho Mặc Vân Hi gợi ý rất lớn, vị đại sư kia nói, “Trải qua từ cổ chí kim vô số thực tiễn chứng minh, chỉ có hình tròn, mới là thể hiện năng lượng hàm tiếp hoàn mỹ nhất, là cấu tạo hình giọt nước 360 độ hoàn toàn không góc chết!”

Những lời này rõ ràng là nói về ngoài thật thể của đan dược, nhưng Mặc Vân Hi cũng có thể nhìn thấy biểu đồ năng lượng cùng phẩm chất của dược đan này, nháy mắt linh cảm chợt lóe mà qua, trước mắt nhìn thấy biểu đồ cấu tạo năng lượng, phần lớn là bằng nhau, tuy rằng ngẫu nhiên sẽ có biểu đồ tư liệu của vị đại sư nào đó xuất hiện cảm giác lập thể, tỷ như một nhánh năng lượng bắc qua một nhánh năng lượng khác, sau đó cùng nhánh khác từ từ dung hợp, nhưng vẫn đều bị giới hạn bởi các bước trình tự, không có một khái niệm cấu tạo lập thể đầy đủ.

Cậu vẫn cảm thấy mình sử dụng ý thức lực trong quá trình luyện chế đan dược, rất giống như làm quy hoạch thành thị, con đường nào hẳn là để ở nơi đâu, cùng con đường nào giao hội vân vân, nhưng hiện tại xem ra, ánh mắt vẫn là quá mức hạn hẹp, thử liên tưởng, nếu phải quy hoạch không đơn giản là một thành thị, một mặt bằng, mà là phải quy hoạch đường giao thông của một tinh cầu, để chúng cuối cùng đều hình thành một vòng tuần hoàn, như vậy cũng chỉ có hình tròn hình cầu có thể đạt tới loại hiệu quả không góc chết này, nếu như có thể đem toàn bộ dòng chảy năng lượng đều dán trên một mặt cầu kéo dài...

Đồng tử màu đen lóe một tia kim quang, Mặc Vân Hi cố gắng khống chế bốn dây ý thức lực nhỏ màu vàng nhạt, từ dược phôi trong ống nghiệm đang phản ứng đã trở thành dạng kem tinh tế lấy ra tạp chất, nếu dây ý thức lực nhỏ có thể thấy được, tình cảnh lần này bị những luyện đan sư khác nhìn thấy khẳng định sẽ kinh ngạc đến không khép được miệng.

Bình thường luyện đan sư có thể thuần thực thao tác một dây tinh thần lực nhỏ tham dự luyện chế cũng là phi thường không tồi, luyện đan đại sư giống như Herman, có đôi khi nhiều nhất có thể thao khống hai cái, còn nếu muốn nói là thời điểm luyện chế đan dược cấp hơi thấp, vì đề cao hiệu suất mới có thể như thế, thời điểm luyện chế đan dược cao cấp nếu làm như vậy, vậy cuối cùng tinh thần lực căn bản rất khó kiên trì đến khi luyện chế chấm dứt sẽ hết sạch.

Nhưng Mặc Vân Hi về phương diện ý thức lực không thể nghi ngờ là một tên thô hào, đối với chút điểm ấy không cần lo lắng, cậu hiện tại quan tâm chính là nếu không thể mau chóng loại bỏ tạp chất, bắt đầu xây dựng biểu đồ năng lượng, kết cấu phức tạp kia, thì không thể hoàn thành trong thời gian dược vật phản ứng, thí nghiệm rất nhiều lần, bởi vì kết cấu năng lượng lập tức từ mặt phẳng biến thành lập thể, cho nên thời gian cũng không đủ dùng, cậu chỉ có thể từ những trình tự khác rút gọn nhiều thời gian hơn, phân ra bốn sợi ý thức lực đã là cực hạn hiện tại của cậu.

Hồ, rốt cục loại bỏ sạch sẽ, Mặc Vân Hi một chút cũng không dám thất thần, lập tức nhắm mắt lại đi vào biển ý thức. Khoai tây nhỏ đã sớm trận địa sẵn sàng đón quân địch, cũng bắt đầu tự động tự phát trợ giúp Mặc Vân Hi sửa sang lại tuyến đoàn năng lượng hỗn độn.

Mặc Vân Hi lại là trước phân ra một phần ý thức lực màu vàng, hình thành một hình cầu, cậu bây giờ còn không có thuần thực đến mức từ trống rỗng có thể tạo ra hình cầu tiêu chuẩn, chỉ có thể trước tìm một vật tham chiếu, rồi sửa sang tốt lại dòng năng lượng.

Thời gian từng giây từng phút qua đi, nhiệt độ đan lò càng ngày càng cao, chứng minh đã muốn đạt tới thời gian dược vật phản ứng hoạt tính đỉnh điểm, bình thường dưới tình huống, làm được một bước này, biểu đồ năng lượng hẳn là đã cơ bản hoàn thành, cũng bắt đầu làm công tác khai thông cùng điều chỉnh.

Nhưng Mặc Vân Hi lúc này, còn có mấy dòng năng lượng không kịp hàm tiếp, gấp đến độ cậu toát mồ hôi đầy đầu, phải nhanh hơn mới được, bằng không phần tài liệu này sẽ lại phải bỏ đi. Tuy rằng tài liệu đều là xin từ liên quân, nhưng cậu cũng không phải là đại sư, mấy ngày nay xin không ít tài liệu, lại một phần thành phẩm cũng không giao ra, quân nhân đưa tài liệu tuy rằng ở mặt ngoài không nói gì thêm, nhưng mặt lại càng ngày càng đen, phỏng chừng là cảm thấy Herman đại sư đang dùng tài liệu của nhà nước cho tiểu đồ đệ luyện tập đi?

Khi một dòng năng lượng cuối cùng được hàm tiếp, Mặc Vân Hi nhanh chóng bắt đầu thanh úr, sắp xếp lại để dễ lưu thông, khoai tây nhỏ cũng quạt đôi cánh nhỏ vây quanh quả cầu năng lượng không ngừng di chuyển hỗ trợ điều chỉnh những dòng năng lượng lệch ra.

Tinh—thời gian cài đặt cho đan lò đã đến, nếu thời gian dài thêm, chỉ sợ dược vật sẽ bảo hỏng, Mặc Vân Hi đành phải nhanh chóng chấm dứt công tác trong tay, rời khỏi biên ý thức, chà xát đan đã không còn kịp rồi, bất quá lần này ít nhất công tác khai thông qua cũng xong rồi, cũng không biết kết quả như thế nào?

Mặc Vân Hi trong lòng tâm tình không yên chờ đợi nhiệt độ đan lò hạ xuống, khăn cấp lấy ra ổng thí nghiệm—ngạch! Bởi vì không có bước chà xát đan, dược đan trong bình thí nghiệm, rõ ràng là một đồng không quy tắc!

Nhưng Mặc Vân Hi lại trong phút chốc mở lớn mắt, gắt gao nhìn chăm chăm một đồng đan dược khó coi kia, thật muốn ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, ha ha ha ha, cậu nhìn thấy gì? Đồng đồ vật này tuy rằng không có chà xát đan, nhưng cư nhiên là màu đỏ! Giống như màu đỏ tươi của máu! Hơn nữa cư nhiên lại có rất nhiều điểm màu vàng! Tuy rằng không hình thành đan văn, nhưng đây không phải có thể chứng minh lý luận cùng ý tưởng của cậu là chính xác đâu?

Hưng phấn mà đem cái đồng nhỏ rất giống phân chim màu đỏ này từ trong bình thí nghiệm ra, Mặc Vân Hi nâng nó như nâng bảo bối bỏ vào dụng cụ thí nghiệm, thí nghiệm chỉ cần 3 phút, nhưng đối với Mặc Vân Hi mà nói quả thực là rất dài, khăn trương đến mức cần hồng móng tay, đây là tật xấu trước đây của cậu, sau khi bị ông nội ra lệnh cưỡng chế từ bỏ, không đến thời điểm khăn trương nhất chắc là không biết làm.

【 Tinh, chúc mừng, viên đan dược này xác suất thành công là 92%】 Thanh âm điện tử của máy thí nghiệm vang lên.

92%?! Cư nhiên có 92%, Mặc Vân Hi cao hứng đến nhảy dựng lên, ôm dược đan màu đỏ bất quy tắc hân hân, thật tốt quá, đan không trải qua chà xát lại có xác suất thành công cao như vậy, đây đầy đủ chứng minh ý nghĩ của cậu là chính xác!

Hơn nữa vừa rồi vì khăn trương nên không để ý, hiện tại ôm đồng đồ vật này, cậu mới rõ ràng cảm nhận được từ bên trong phát ra sinh mệnh lực mạnh mẽ, thật giống như là gốc thực vật tươi tốt, tràn đầy như vậy, nhưng năng lượng dao động so với năng lượng thực vật đơn thuần thì hiểu thắng hơn nhiều!

Khoai tây nhỏ trong biên ý thức kêu gào, thúc giục Mặc Vân Hi ăn luôn đồ vật này, năng lượng này nó rất thích! Nó biết, chỉ cần là bán thành phẩm Mặc Vân Hi luyện đan thất bại nó cũng có thể hấp thu, mấy ngày này Mặc Vân Hi vẫn luôn đều đem thành phẩm thất bại “tiêu hủy” trong bụng, khó được hôm nay cái này lại thơm như vậy! Khoai tây nhỏ cảm thấy, chỉ có đan đan mới là thành công, này hẳn là có thể ăn đi?

【 Không được! Cái này đối với ta có ý nghĩa trọng đại! Khoai tây ngoan, lại cố gắng giúp ta làm một khối, liền cho nhóc ăn! 】 Mặc Vân Hi đồ dành, viên xích đan này, ngạch, miễn cưỡng tính là xích đan đi, tuy rằng không đẹp, nhưng chính là lần đầu tiên tự cậu thiết kế khung biểu đồ năng lượng, có thể nói là viên đầu tiên đan dược hoàn toàn là do tự cậu luyện chế, có loại cảm giác tự hào nói không nên lời!

Mặc Vân Hi cẩn thận bỏ nó vào trong một cái hộp đan tinh xảo, trong hộp có viên đan bạc một đầu tiên cậu luyện chế, đồng phân chim này hình dạng hơi quái, xem nhẹ ngoại hình, tuyệt đối là hàng thật giá thật xích đan cấp 8! Nhìn hai viên dược đan có ý nghĩa lịch sử quan trọng của mình, Mặc Vân Hi thỏa mãn cực kỳ, cậu tin tưởng, chỉ cần cậu tìm được biện pháp đề cao hiệu suất, nhất định có thể làm ra đan dược cấp 8 hoàn mỹ, huống chi cậu bây giờ còn chưa dùng tài liệu cao cấp thuộc tính lõi!

“Hắc hắc, Phong, chờ em, không bao lâu nữa, em nhất định sẽ cho anh một kính hi!” Mặc Vân Hi cất kỹ đan hạp ngây ngô cười nói, tiếp theo lại bắt đầu chiết xuất một tờ tài liệu khác...

Lee: đồ án... thi cuối kỳ... đồ án... thi cuối kỳ... đồ án... thi cuối kỳ... *lệ tuôn*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83

Ánh trăng nhu hòa xuyên thấu qua cửa sổ sát đất chiếu vào bên trong, yên tĩnh mà nhu hòa, thanh niên mặc một thân huyền y rộng thùng thình khoan khoái nằm trên phía trên đệm cỏ, nhắm mắt liễm tức, tướng mạo anh tuấn giống như một pho tượng, hơi thở quanh thân nhẹ nhàng chậm chạp, giống như ẩn vào trong bóng đêm.

Thanh niên vẫn không nhúc nhích ngồi như vậy đã hơn hai giờ, nếu không phải ngẫu nhiên trong không khí truyền ra âm thanh mỏng manh như tĩnh điện bạo liệt, rất khó phát hiện trong gian phòng này có người tồn tại.

Lăng Phong chậm rãi mở mắt, đứng dậy hoạt động gân cốt, chỗ các đốt ngón tay truyền đến từng tiếng vang, hiện tại tinh toạ hai ba giờ, anh đã không còn cảm thấy cơ thể đau nhức, nhưng vẫn không thể hoàn toàn khống chế dị năng, trong tình huống bảo trì dị năng không phóng ra ngoài, điều động tinh thần lực trong kinh mạch vận chuyển, đối với dị năng võ giả vốn đã quen vận dụng phát động tinh thần lực mà nói, là rất khó làm được.

Bất quá phương pháp tu luyện của Kiền Lâm hiệu quả cực kỳ rõ ràng, tuy rằng Lăng Phong bây giờ chỉ có thể miễn cưỡng vận chuyển tinh thần lực ở thời điểm tinh toạ, cũng không thể làm cho chúng tự động bảo trì tuần hoàn, nhưng tốc độ tăng trưởng của tinh thần lực lại hơn lúc trước vài lần, anh thậm chí còn từ trong lúc này ngộ đạo một vài thứ, một ít phản ứng của huyết vị cùng kinh mạch, đây là chuyện khi huấn luyện kích thích tinh thần lực đơn thuần trong dĩ vãng bị bỏ qua.

Lăng Phong phòng chừng, lấy tốc độ tu luyện hiện tại của anh, chưa đến thời gian một tháng, đại khái là có thể đánh sâu vào cấp 8. Theo thói quen mở ra mấy thông tin, quả nhiên có một tin nhắn lại, bởi vì sợ ảnh hưởng đến chuyện tu luyện của anh, cho nên Mặc Vân Hi bình thường đều là gửi tin nhắn trước, chờ Lăng Phong chấm dứt tu luyện mới trò chuyện.

Khóe môi hơi hơi gọi lên, Lăng Phong ấn đây số quen thuộc nhất kia, cuộc gọi rất nhanh được nhận, trên màn hình điện tử xuất hiện một đầu tóc rối của Mặc Vân Hi, hiển nhiên cậu vừa rồi đang ngủ.

“Phong? Anh luyện xong rồi?” Mặc Vân Hi xoa xoa đôi mắt mông lung vì buồn ngủ, lông mi thật dài còn khép hờ, “Ngô, bất tri bất giác liền ngủ.”

“Thực xin lỗi, đánh thức em, ha ha.” Lăng Phong ánh mắt nhu hòa cười nói, hiện tại thật chỉ muốn đem Vân Hi ôm vào trong lồng ngực xoa một phen, những ngày này ở riêng thật là khó khăn.

Mặc Vân Hi cuối cùng thanh tỉnh chút, hưng phấn mà ngồi dậy, cũng không để ý chân rơi xuống thất lưng, “Phong, em cho anh biết nga, ý tưởng của em thành công rồi! Em nghiên cứu chế tạo ra đan dược cấp 8 của mình, tuy rằng một phần đan phương còn phải tham khảo sư phụ, nhưng cái kia, cái kia hoàn toàn là tự mình thiết kế nga, hơn nữa hiệu quả đặc biệt tốt!” Nói xong, Mặc Vân Hi còn hướng Lăng Phong mở to hai mắt cười khê.

Gửi tin nhắn đặc thù qua mấy thông tin trong căn cứ, đều sẽ bị theo dõi, cho nên Mặc Vân Hi không thể nói trắng ra, nhưng Lăng Phong nhất định có thể hiểu được cậu nói chính là biểu đồ năng lượng.

“Thật sự? Chúc mừng em a, lần này rốt cục có thể ăn được đan của Vân Hi rồi!” Lăng Phong nhìn chằm chằm bả vai tròn bóng gầy yếu của Mặc Vân Hi, ánh mắt tối sầm, vật nhỏ này, thật sự là một chút phòng bị cũng không có, “Vân Hi, anh cũng muốn nói cho em biết một tin tức tốt.”

“Ài? Tin tức tốt gì?” Mặc Vân Hi vừa định hỏi, đột nhiên lại giống như nghĩ tới điều gì, “Anh chờ một chút, em trước cho anh xem được đan cấp 8 em luyện.”

Nói xong, liền khẩn cấp từ trong không gian lấy ra cái đan hộp nhỏ tinh xảo kia, mở nắp, cẩn thận kiểm tra đồng được đan màu đỏ kia, ôm đến trước màn hình điện tử khoe, “Phong, anh xem, đây chính là được đan cấp 8 đầu tiên em luyện chế thành công nga, đừng nhìn bộ dáng xấu xí của nó, nhưng anh nhìn màu sắc này, còn có còn có, nhìn kỹ, nơi này còn có nhiều điểm màu vàng!”

Rầm, Lăng Phong nuốt một ngụm nước bọt, anh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được đan có bộ dáng này, thực hoài nghi cái này có thể ăn được hay không, nhưng nhìn bộ dáng Mặc Vân Hi hưng phấn, mắt to thủy nhuận chờ mong hướng anh chớp a chớp, thật giống như đang nói “Mau tới khen em đi, mau khen em”!

“Àn, rất được, Vân Hi của chúng ta chính là thiên tài, thực chờ mong được ăn được Vân Hi tự mình làm.” Cuối cùng, Lăng Phong lựa chọn cảm tình, buông tha cho lý trí, sùng nịch nhiệt nhu cười nói, “Anh sẽ cố gắng luyện tập, phỏng chừng rất nhanh có thể đột phá cấp 8.”

“Thật sự?!” Mặc Vân Hi cao hứng đến chút nữa nhảy dựng lên, bọc chăn ở trên giường lăn lộn, “Quá tuyệt vời, anh yên tâm, em nhất định cố gắng, rất nhanh có thể làm ra đan tốt!”

Cùng lúc đó, quan quân tuổi trẻ có nhiệm vụ trực ban ngồi trong phòng theo dõi thì lại đang úp sấp trên bàn ôm bụng cười, buổi tối mỗi ngày xem đôi vợ chồng son này tình chàng ý thiếp nói chút tình thoại buồn nôn, đã thành tiết mục cố định giúp bọn họ xua cơn buồn ngủ, dù sao trong căn cứ ngầm buồn tẻ này không có cái gì để giải trí.

Bất quá hôm nay đồ đệ nhỏ của Herman đại sư lại còn nói luyện chế ra được đan cấp 8, hắn đột nhiên cảm thấy lần này nhất định là một tình báo trọng yếu, cho tới bây giờ chưa từng có luyện đan sư cấp 8 còn trẻ như vậy, vốn hắn còn chuẩn bị ghi vào bản báo cáo điện tử, kết quả... Ha ha ha, đó là cái đồ vật gì a, cần được sao? Hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua đan dược có bộ dáng này, nếu báo cáo lên, thế nào cũng đem trường quan tức chết.

Hắn chính là nghe nói, gần đây đồ đệ nhỏ của Herman đại sư xin không ít được liệu cao cấp, cái gì quý dùng cái gì, nhưng một khối thành phẩm cũng không giao ra, ha ha, hiện tại xem ra, cũng khó trách, nếu phải thực sự đem thứ này giao ra, phỏng chừng sẽ không thể xin được được liệu nữa!

Còn có võ giả thiên tài tuổi trẻ kia, đồ vật này cư nhiên cũng dám ăn?! Biểu tình còn một bộ rất chờ mong, quả nhiên đàn ông trong tình yêu chỉ số thông minh đều là 0! Cười chết hắn, đem báo cáo điện tử để sang bên cạnh, coi như là một tiểu nhạc đệm là được, không có gì tất yếu phải báo cáo.

Sáng sớm hôm sau, Mặc Vân Hi đem thành quả nghiên cứu của cậu cùng cầu hình khung thiết tưởng nói với Herman đại sư, nhưng lại cho đại sư nhìn sản phẩm thí nghiệm đầu tiên coi như thành công.

Herman đại sư sau khi nghe qua ý tưởng của Mặc Vân Hi, thẳng vỗ đùi xưng diệu, nhưng nếu muốn thực hiện loại kết cấu năng lượng này, cũng chỉ có người như Mặc Vân Hi có năng lực có thể đem biểu đồ năng lượng cụ thể hóa hình ảnh mới có thể làm được, điểm ấy khiến ông phi thường tức nuối.

Sau khi đại sư xem qua thành phẩm của Mặc Vân Hi cũng không có cười nhạo, ngược lại cao hứng lập lại quan sát cẩn thận nửa ngày, “Quá khó khăn, thiếu suốt một bước cuối cùng, cứ nhiên từ màu sắc cũng xác xuất thành công còn có thể đạt tới trình độ như thế, thật sự là bất khả tư nghị, bình thường chúng ta nếu luyện ra loại đan dược hình dạng này, trên cơ bản cho dù bỏ đi, khẳng định sẽ không bảo trì tốt hoạt tính dược vật như vậy!”

Mặc Vân Hi thành thật ngồi trên ghế, nâng quai hàm, “Sư phụ, bất quá con hiện tại thiếu chỉ là trình tự hoàn chỉnh, cho dù con có thể thuần thực làm, thời gian cũng thiếu nhiều lắm, những giai đoạn khác cũng không rút được ra thời gian, cái này xử lý thế nào a?” Buổi chiều hôm qua, sau khi làm xong cái này, cậu lại thí nghiệm hai lần, nhưng kết quả đều không khác lắm, cho dù là cậu đã nắm chắc loại kết cấu dược đan cấp 8 này, nhưng nhanh đuổi chậm đuổi vẫn là kém không ít thời gian.

“Ân, kết cấu phức tạp, chuyện không phải dễ dàng như vậy, mà nhiệt độ phản ứng của dược vật cùng thời gian phản ứng cũng không thể thay đổi, nếu không được tính sẽ bị hủy.” Herman vuốt râu cũng là vẻ mặt khó xử.

“Sư phụ, thao tác chà xát đan này, trừ bỏ làm hình dạng bên ngoài càng thêm mỹ quan, vì cái gì còn có thể tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy đối với phẩm chất đan dược.” Tuy rằng Mặc Vân Hi biết đây là từng bước không thể thiếu trong quá trình luyện đan, nhưng vẫn không hiểu được là vì nguyên lý gì.

“Ngô, bước thao tác này kỳ thật ở thời gian trước còn có một loại cách nói khác, gọi là dưỡng đan.” Herman kiên nhẫn giảng giải nói, “Này dưỡng đan a, tên như ý nghĩa chính là săn sóc ân cần, sau khi dược tính của các loại đan dược đều phản ứng dung hợp đầy đủ, nhiệt độ cũng bắt đầu dần dần hạ xuống, thời điểm này nếu hình dạng đan dược bất quy tắc, nhiệt độ không đều, rất dễ dàng phá hỏng cân bằng vừa mới thành lập sau khi dung hợp, cho nên chúng ta sẽ dùng tinh thần lực bao vây ở ngoài đan dược để làm phẳng, dần dần hạ nhiệt độ, hơn nữa dưới sự bao vây của tinh thần lực, còn có thể khóa lại càng nhiều dược tính.”

“Nga, này em đã biết, liền giống như chưng com, sau khi chín cũng không thể lập tức mở nắp, phải ủ trong chốc lát, bằng không com sẽ không thơm!” Mặc Vân Hi ánh mắt sáng ngời, “Đúng rồi, chưng bánh bao cũng thế, nếu lập tức mở ra, lạnh quá nhanh, da bánh bao sẽ bị lõm xuống, phải đợi lại để chậm rãi hạ nhiệt độ, bánh bao mới có thể trắng tròn mập mạp, đúng hay không, sư phụ?”

Com? Bánh bao? Cái loạn thất bát tao gì, Herman nghe không hiểu ra sao, com ông thế nhưng thật đã ném qua, bánh bao là cái ngoạn ý gì? “Khụ, đúng vậy, chính là đạo lý này!” Herman thực trấn định gật đầu nói, làm một lão sư phi thường quyền uy, ở trước mặt đệ tử cũng không thể biểu hiện ra cô lậu quả văn.

Mặc Vân Hi con mắt đảo vòng quanh, “Sư phụ, ngài nói, trong quá trình từ nhiệt độ cao nhất, đến khi nhiệt độ dần hạ xuống lại này, đồng thời tiến hành thao tác chà xát đan, chỉ cần khiến đan dược ở trong quá trình này bảo trì nhiệt độ đều đều là có thể phải không?”

“Ân, đúng vậy là như thế này.” Herman nói.

“Kia sư phụ, nếu đồng thời tiến hành hai trình tự khôi thông điều chỉnh cùng chà xát đan này thì sao?” Mặc Vân Hi cao hứng nói, khẩn trương nhìn Herman.

“Ngạch, cái này theo lý luận thì có thể.” Herman sững sốt, cau mày nói, “Chính là một lòng không thể dụng hai, hơn nữa phải khống chế hai cỗ tinh thần lực trong ngoài như thế nào, cho dù có thể khống chế, như vậy khẳng định so với thao tác dây nhỏ tinh thần lực thì sẽ tiêu hao lớn hơn nữa, rất dễ dàng xuất hiện tình huống thiếu hụt tinh thần lực.”

“Thật tốt quá, cảm ơn sư phụ, con đi thí nghiệm!” Không để ý đến Herman đại sư lo lắng, Mặc Vân Hi chỉ cần biết rằng hai trình tự này có thể đồng thời tiến hành là đủ rồi, tuy rằng thao tác hai cỗ ý thức lực phân biệt tiến hành khôi thông cùng tiến hành chà xát đan trong kết cấu năng lượng đan, là chuyện không có nhiều khả năng, nhưng cậu có khoai tây nhỏ a, mỗi lần khi chà xát đan, cậu đều không lay chuyển dược nhóc con này, chuyện này trực tiếp giao cho nó đi làm là được rồi!

Herman nhìn Mặc Vân Hi nhảy đến bên cạnh bàn thí nghiệm, đã bắt đầu chăm chú làm chiết xuất, cười lắc lắc đầu, đứa nhỏ này thật đúng là giống ông, nhìn bộ dáng nó tích cực chăm chỉ như vậy, thật giống như thấy được chính mình lúc tuổi còn trẻ, thật không biết đồ đệ nhỏ thiên tài này của ông có thể mang đến cho ông cái dạng kính hi gì.

Ân, bất quá kết cấu hình cầu sao? Đích thật là sáng ý lợi hại, cho dù nhìn không tới, ông cũng muốn thử xem, Herman nghĩ cũng có chút nóng lòng muốn thử, ông đôi khi cảm thấy năng lượng lưu động bị trở ngại, ngẫu nhiên cũng sẽ khiến năng lượng bị cắt đứt, chính là Mặc Vân Hi nói cái loại kết cấu năng lượng hình cầu này, nếu có thể phát triển kết cấu hướng lập thể, vậy tại sao không thử! Nói làm liền làm!

Trong phòng thí nghiệm, sư đồ hai người vội đến khí thế ngất trời, mà lúc này trong phòng hội nghị cao nhất liên bang, thì lại là trời u ám, các đại nhân vật bình thường nói một không hai, mỗi người sắc mặt đều ủ rũ như có mây đen che phủ.

Hôm nay chuyện thảo luận trong này, chính là quan hệ đến ích lợi thiết thân mỗi người bọn họ, địa vị của bọn họ, quyền lợi, tương lai, hiện tại đều trở nên trần đầy nguy cơ.

“Không thể tưởng được đội ngũ 20 võ giả cường hóa, không đến ba ngày, liền toàn bộ bỏ mình! Quân bộ còn chưa có báo cáo toàn diện sao?” Chủ tịch hành chính chính phủ liên bang Ivige đầu tiên đánh vỡ trầm mặc, chất vấn quân bộ.

Một gã quan viên liên bang hành chính lập tức phụ họa nói, “Đúng vậy, cho dù là thất bại, cũng phải biết nguyên nhân, lúc trước không phải trên người mỗi người đều có trang bị thu hình sao? Kết quả đâu? Báo cáo đâu! Như thế nào cũng phải vì lần thử luyện sau thu thập tình báo dùng được đi!”

Một bàn hội nghị thật dài trong phòng họp to như vậy, ngồi một bên chính là quan viên liên bang hành chính cùng quốc vương hoàng thất năm đế quốc

lớn, mà ngồi bên còn lại là tướng lĩnh cao cấp của liên quân cùng với Thống soái cao nhất quân bộ các đế quốc lớn.

Đối mặt với chất vấn, tướng lĩnh cao cấp của liên quân đều không nói chuyện, nhưng tất cả đều là một bộ sắc mặt xanh mét. Chuyện này muốn bọn họ nói như thế nào? 20 dị năng võ giả cường hóa được xưng cực mạnh, bước vào đảo thử luyện, không đến 3 ngày liền toàn bộ bỏ mình.

Thi thể lấy về đầy đủ chỉ có sáu, nhìn từ bản ghi chép trong camera trang bị trên người sáu cỗ thi thể này, sau khi nhóm võ giả tiến vào đảo thử luyện, lựa chọn một đường bộ trong đó.

Đảo thử luyện tổng cộng có ba con đường, nhưng cuối cùng đều đi thông đến một nơi gọi là thánh đường, tiếp nhận khảo nghiệm cuối cùng.

Mà thực lực chiến đấu của đội ngũ võ giả cường hóa không thể nghi ngờ là cường đại, từ khi bắt đầu đi vào đường bộ đã định, một đường chém giết dị thú cường đại, tiếp nhận hoàn cảnh khảo nghiệm ác liệt, tuy rằng những cường hóa võ giả này tâm trí không kiên toàn, cảm xúc cũng không ổn định, nhưng lần này chọn ra 20 người, ít nhất đều hiểu được phải hoàn thành mệnh lệnh.

Tuy rằng trên đường bởi vì dị thú quá mức cường đại, cũng có võ giả phát cuồng, giữa các võ giả trong đoàn đội phối hợp kém cùng nhiều nhân tố khác, tổn thất hơn phân nửa dị năng võ giả, nhưng đến cuối cùng thời điểm đi đến trước cửa thánh đường, còn có ước chừng sáu võ giả cường hóa.

Nhưng bản ghi chép hình ảnh, cũng là ở thời điểm nhóm võ giả mới vừa đi vào thánh đường, thật giống như hình ảnh dừng lại, toàn bộ võ giả tựa hồ trong nháy mắt mất đi năng lực hành động, nơi đó không có hiểm quan, không có dị thú, mọi người lại không trải qua chém giết, chỉ là thời gian giống như tại một khắc kia dừng lại.

Máy thu hình của một võ giả thu lại hình ảnh cuối cùng là một bàn tay tế bạch thon dài, tiếp theo toàn bộ camera đều là một mảnh trắng xóa, sau đó, bọn họ nhận lại sáu bộ thi thể hoàn chỉnh từ liên minh vũ trụ, không có vết thương trí mệnh trên thân thể, chết không minh bạch.

“Nếu cuối cùng nguyên nhân thất bại còn không điều tra rõ ràng, vậy ít nhất mời quân đội cho chúng ta giải thích, căn cứ liên quân số năm rớt cuộc là sao lại thế này?” Mớ miệng chính là quốc vương Siyell đế quốc Qiner, hẳn là hỏi thẳng thiếu tướng Clyde tướng lĩnh liên quân đóng quân ở đế quốc Qiner.

“Phải a, chúng ta làm quốc vương đế quốc, cũng có quyền lợi biết chân tướng!” Quốc vương trẻ tuổi Missu của Thorndike, đối với việc quân đội giấu diếm cũng tỏ vẻ bất mãn mãnh liệt.

Sự tình phải nhắc đến mấy ngày trước, vốn lần đầu tiên khảo nghiệm ở đảo thử luyện thất bại, sáu cỗ thi thể cường hóa dị năng võ giả bị đưa trở về tổng bộ liên quân liên bang, các vị đại nhân vật còn chưa phục hồi tinh thần lại, phía liên quân lại xảy ra đại sự kinh thiên động địa.

Căn cứ thí nghiệm số năm liên quân dùng để bồi dưỡng cường hóa dị năng võ giả, bị người diệt gọn! Nhưng chuyện này cũng không có bởi vậy mà chấm dứt, hai ngày sau, chính phủ liên bang nhận được đơn khởi tố từ liên minh vũ trụ, đối với căn cứ thí nghiệm số năm, vô luận lần này kết quả thử luyện như thế nào, nhân viên có liên quan tham dự thí nghiệm đều bị toà án quân sự liên minh vũ trụ xét xử.

Bởi vì lá đơn khởi tố này xuất hiện, mới hoàn toàn vạch trần tấm màn bí mật của căn cứ thí nghiệm số năm thần bí của liên quân, đối mặt lửa giận đến từ liên minh vũ trụ, các đại nhân vật không thể không tập trung lại, thương thảo đối sách, mà chịu trách nhiệm hai chuyện này— quân bộ liên quân, không thể nghi ngờ là phải gánh vác nghi ngờ đến từ các giới, cùng toàn bộ trách nhiệm.

Quân bộ liên quân đối với việc nghiên cứu người hành tinh Bellamy, bắt đầu từ 19 năm trước, vẫn luôn thuộc loại cơ mật cao nhất của quân bộ liên quân, chỉ có số ít vài cao tầng phụ trách, mà các ngành hành chính của liên bang cùng thủ tướng đế quốc đều không biết chuyện này, bọn họ nhận được báo cáo từ căn cứ số năm, đều tương đối đơn giản không rõ ràng.

Clyde thiếu tướng, đầu tiên là mắt nhìn Leile trưởng quan liên quân cao nhất, được cho phép, mới giải thích tình huống lúc đó với quan viên hành chính liên bang cùng quốc vương các đế quốc.

Lúc ấy mới vừa nhận được tin tức đội võ giả cường hóa thử luyện thất bại, cảm xúc tinh thần toàn bộ căn cứ đều cực kỳ sa sút, lại gấp rút huấn luyện một số võ giả cường hóa.

Nhưng ngay buổi tối ngày thứ hai sau khi thu được tin tức, căn cứ đã xảy ra chuyện, đầu tiên là toàn bộ dị thú căn cứ nuôi dùng cho huấn luyện bị người từ khu chăn nuôi thả ra, tạo thành thiệt hại tương đối lớn, rồi sau đó lại phát hiện toàn bộ dị năng võ giả cường hóa không hiểu sao lại phát cuồng, gia nhập vào đội ngũ phá hoại, liên quân đóng quân ở đó thậm chí phải vận dụng vũ khí hạng nặng để trấn áp, nhưng cuối cùng vẫn không địch lại, toàn bộ bỏ mình.

Càng kỳ quái chính là, sau khi kiểm kê, trừ bỏ số ít dị thú cao cấp bạo động còn sống, tìm được toàn bộ thi thể bao gồm võ giả cường hóa cùng toàn bộ nhân viên bên trong căn cứ, mà trên một số thi thể võ giả cường hóa cao cấp cũng không có vết thương trí mệnh nào, người chết không rõ, tình huống cực kỳ tương tự sáu cỗ thi thể nhận về từ đảo thử luyện.

“Hơn nữa, chúng tôi phát hiện, tất cả di thể người hành tinh Bellamy căn cứ bảo tồn dùng làm thí nghiệm cũng không thấy.” Clyde thở dài, hẳn lúc ấy đang họp ở tổng bộ liên quân, xem như may mắn tránh được một kiếp, còn có cháu của hãn Văn Thiên cùng Văn Hạo, cũng sớm bị điều đến căn cứ ngầm, bằng không...

“Ý của ông là gì, kết luận đầu?! Cái chúng tôi muốn là kết luận!” Một quốc vương tính tình nóng nảy rít gào nói, những quân nhân này chuyện gì cũng gạt bọn họ, muốn quân sự và chính trị phân biệt, lúc này tốt lắm! Xảy ra chuyện, ngay cả mình cũng xui xẻo lây!

Clyde nhấp mím môi, thực gian nan nói, “Người chết cụ thể còn chưa tìm được, nhưng chúng tôi đoán, kết quả xấu nhất, rất có thể... người hành tinh

Bellamy cũng tới từ liên minh vũ trụ, hơn nữa hiển nhiên, sự tình đã bại lộ.” Clyde nói xong, cúi thấp đầu xuống, sự tình bất kể phát triển như thế nào, cũng không bản đến kết quả thử luyện có thành công hay không, những quan viên cao tầng liên quân như bọn họ đều không thoát được quan hệ.

“Không, cậu nói còn không phải là tình huống tồi tệ nhất.” Siyell đôi mắt màu xanh lam khôn khéo nhìn quét qua mỗi một quan quân đối diện, làm cho bọn họ đều khản trương cúi đầu, vị đế vương Qiner này có danh khó chơi như hồ ly!

“Siyell bệ hạ, ý của ngài là?” Missu là một trong những đế vương trẻ tuổi nhất, hiển nhiên đã có chút thiếu kiên nhẫn, nếu liên bang thật sự tìm người chịu tội, người không may đầu tiên chính là những đế vương bọn họ!

Siyell mười ngón giao ác, sắc mặt ngưng trọng tựa vào lưng ghế dựa, “Hình ảnh cuối cùng quân đội cung cấp các vị cũng nhìn thấy, cái tay kia khiến tôi nghĩ tới một người.”

“Là tổng khảo sát quan đại nhân!” Hành chính chủ tịch Ivige phản ứng đầu tiên, hần đi cùng sứ đoàn trong toàn bộ hành trình viếng thăm năm đế quốc lớn, vị khảo sát quan đại nhân thần bí này từ đầu đến cuối quá trình viếng thăm không nói quá một câu, hơn nữa không ai thấy qua dung mạo của hần, làm cho người ta lưu lại ấn tượng sâu nhất chính là đôi tay không hề tỳ vết kia, quốc vương đế quốc Habdon còn từng tán thưởng, đôi tay tể bạch như vậy, một chút cũng nhìn không ra lại là một cao thủ!

“Đúng vậy.” Siyell thờ dãi, “Các vị có nghĩ tới không, nếu y là người Bellamy, toàn bộ những chuyện phát sinh ở căn cứ số năm tựa hồ đều có thể giải thích rõ ràng rồi?”

Tê — Siyell dứt lời, toàn bộ phòng họp, trừ bỏ tiếng hút không khí, thì không còn thanh âm nào khác, những lời này, không thể nghi ngờ đều đánh một kích thật mạnh vào tâm mọi người!

Lee: cháy cột điện, mạng ktx mất liên 3 ngày, vừa có mạng là đăng chương mới cho mn luôn~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84

Lời Siyell không thể nghi ngờ là nói ra tình huống xấu nhất mà trong lòng mọi người luôn luôn trốn tránh, phỏng đoán này ở trong lòng mỗi cao tầng liên quân đều từng thoáng hiện qua, nhưng bọn họ không ai dám nói ra, nguyên nhân không vì điều gì khác, một khi giả thiết này thành lập, như vậy chuyện toàn bộ liên bang gặp phải chính là cục diện bị thực dân như thế nào, nếu quan tổng khảo sát khảo hạch là người Bellamy, như vậy thông qua đảo thử luyện, cơ hội độc lập, có thể nói là tương đối xa vời.

“Không bằng chúng ta buông tha đảo thử luyện, chủ động gia nhập tình cầu Havana như thế nào?” Một nhân viên hành chính đưa ra đề nghị, “Tôi thấy ngài Harrila rất thông tình đạt lý, tôi nghĩ chuyện này đối với tất cả mọi người chúng ta khá tốt, nói không chừng ông ấy còn có thể giúp chúng ta cầu tình!”

“Phải a, nếu chúng ta chủ động gia nhập, biểu hiện ra thành ý của chúng ta, nói không chừng còn có thể tranh thủ chút quyền lợi, nếu chờ đảo thử luyện hoàn toàn thất bại, khi đó liên rất bị động.” Một quan viên khác phụ họa nói.

Một số quan chức hành chính liên bang tất cả đều nhìn về phía Ivige chủ tịch hành chính, rõ ràng rất nhiều người đối với đề nghị này đều bắt đầu có chút tâm động, bọn họ là quan viên hành chính, lại không tham dự vào căn cứ nghiên cứu số năm, hơn nữa mặc kệ về sau chính quyền thuộc về ai, bọn họ nhiều lắm cũng chỉ là đối cấp trên mà thôi, các ngành trong chính phủ còn phải nhờ bọn họ để vận động, cho nên đối với bọn họ mà nói, thỏa hiệp như vậy không chừng còn có thể bảo trụ tiền đồ của bọn họ.

Ivige cau mày, ý tưởng của đám quan chức này hần không phải không đoán được, nhưng...

“Hồ nháo! Rõ ràng có cơ hội độc lập đặt ở ngay trước mắt, tại sao có thể dễ dàng buông tha như vậy! Lập trường của các vị ở chỗ nào!” Vẫn luôn không có lên tiếng Tổng tư lệnh liên quân Leile rốt cục nhìn không được nổi bão, “Những chính khách như các vị, trong lòng nghĩ đến vĩnh viễn chỉ là chút ích lợi của bản thân! Tôn nghiêm của liên bang cùng ích lợi của nhân dân toàn liên bang, các vị có nghĩ tới không!”

Chính khách vừa rồi lên tiếng bị Leile nói khiến trên mặt có chút không nên được giận, tuy rằng hần kiêng kỵ thân phận của Leile, nếu vào lúc bình thường, cũng không dám tùy tiện phản bác, nhưng hiện tại không giống nhau, quân đội lần này thất thố trước, hơn nữa liên minh vũ trụ đã phát ra đòn khởi tử, không qua bao lâu, mặc kệ có bị thực dân hay không, những quan viên tham dự thí nghiệm tất cả đều chạy không thoát.

Nghĩ đến đây, hần nhất thời lo lắng hơn không ít, “Tư lệnh Leile, ngài nói lời này không đúng rồi, lần này cần không phải là quân bộ sấm họa, hiện tại mọi người đều bị dồn đến quần cảnh, hơn nữa nếu chân tướng như Siyell bệ hạ đoán, tổng khảo sát quan đại nhân chắc chắn không để chúng ta thông qua thử luyện, đi cũng chỉ là hy sinh vô ích những võ giả tinh anh của chúng ta thôi!”

“Được rồi, không cần cãi nhau, loại thời kì mấu chốt này, chúng ta không thể tự gây rối loạn đầu trận tuyến!” Ivige lên tiếng nói, “Siyell bệ hạ đoán dù sao cũng chỉ là giả thiết xấu nhất, ta có một đề nghị, dù sao lần thử luyện thứ hai còn đến một tháng mới cử hành, trong lúc này chúng ta có thể tận lực hỏi

thăm ngài Harrila việc này cùng tổng khảo sát quan đại nhân có quan hệ hay không, hơn nữa nếu nhóm tinh anh của liên bang đã gia tăng huấn luyện, không bằng chờ có kết quả thử luyện lần thứ hai rồi mới tỏ thái độ có nên chủ động gia nhập không, đến lúc đó coi như là cố gắng cuối cùng của chúng ta, mọi người xem như thế nào.”

Ivige không hổ là lão chính khách, đề nghị của hắn trên cơ bản là bận tâm đến ích lợi nhiều mặt, nói thực ra, chính hắn cũng là không tán thành buông tha quá sớm cho quyền độc lập, dù sao hắn cơ hồ dùng hơn nửa đời người mới đi tới vị trí này, nếu bị thực dân, quyền lợi nhất định sẽ bị hạn chế.

Mà hoàng thất năm đế quốc lớn, còn lại chỉ có người đầu tiên tỏ thái độ, duy trì đề nghị của Ivige, tình cảnh của bọn họ rất xấu hổ, chế độ đế quốc làm cho bọn họ ở bốn quốc có được thực quyền tương đối lớn, bao gồm phương diện chính trị, kinh tế cùng quân sự đều thập phần có phần lượng, cho nên bọn họ là người hy vọng loại hình chế độ đế quốc độc lập này kéo dài nhất.

Quân đội đối với đề nghị này tuy rằng hơi có chút ưu tư, nhưng lại không thể không đối mặt với sự thật, mất đi bộ đội dị năng võ giả cường hóa cường đại, nhóm nhân viên thử luyện thứ hai có thể nói là đã có thể đại biểu chiến lực cao nhất của liên bang, quả thực là từ chiến đến cùng, nếu thất bại lần nữa, hy vọng lần thứ ba thành công cơ hồ là không, mà nếu liên bang tranh thủ được quyền độc lập, đến lúc đó liên minh vũ trụ xét xử bọn họ, cũng sẽ không trở nên thập phần bị động.

Tóm lại ba phe phái lớn cứ như vậy đều tự tính toán, bước đầu đạt thành nhận thức chung, một tháng sau tham gia lần thứ hai, cũng là lần khảo nghiệm đảo thử luyện cuối cùng.

Một người đàn ông mặc áo bào trắng lẳng lẳng đứng giữa phòng, đối diện y là mười hai quan tài thủy tinh, trong mỗi một cái quan tài thủy tinh đều nằm một khối thi thể dùng tơ lụa màu trắng bao bọc, thi thể đều có một đặc thù chung, đó là đầu tất cả đều có một vết sẹo dữ tợn, hơn nữa ở đại não có một khu vực thần kinh không trọn vẹn, hiển nhiên là đã bị giải phẫu rất tàn nhẫn.

Nam nhân hai tay giao nhau ấn trước ngực, trong miệng lẩm bẩm, quanh thân nổi lên quang vụ màu vàng kim nhạt, như là cử hành nghi thức gì đó, lộ vẻ thần thánh mà tức ngực. Mười hai người này chính là người hành tinh Bellamy biến mất ở căn cứ liên quân số năm, là y tự mình đưa bọn họ về đây, cũng tự tay chấm dứt sinh mệnh thống khổ của bọn họ, những người này, đều là tộc nhân của y.

Harrila cao lớn yên lặng đứng ở cửa, tận lực thu liễm toàn bộ hơi thở, sợ gây trở ngại đến tổng khảo sát quan tiến hành nghi thức cầu nguyện trong phòng. Mấy ngày trước, tin tức liên bang lần đầu tiên tham gia đảo thử luyện thất bại truyền đến, hắn còn chưa kịp cao hứng, đã bị biến cố thành linh xảy ra làm sợ ngây người.

Ngày đó, thuộc hạ báo cáo, tổng khảo sát quan đại nhân rạng sáng một mình ra ngoài phi thuyền, thời điểm trở về lại mang theo mười hai cỗ thi thể.

Loại hành vi không tầm thường này, lập tức khiến Harrila chú ý, mà khi hắn nhìn thấy mười hai cỗ thi thể kia, hắn sợ ngây người, cư nhiên là người Bellamy, quốc gia tinh thần cổ xưa thần bí kia, là một trong các hành tinh đầu tiên sáng lập liên minh vũ trụ.

Tuy rằng bề ngoài những người này cùng người liên bang không có gì sai biệt, nhưng Harrila vẫn từ đó đăng trên quan tài thủy tinh khảo sát quan đại nhân chuẩn bị cho bọn họ nhận ra những người này là người hành tinh Bellamy.

Đôi mắt thủy tinh tím lẳng lẳng nhìn chằm chằm nam nhân mặc áo bào trắng tiến hành nghi thức cầu nguyện, hắn càng ngày càng xác định, vị đại nhân thần bí này, cũng là tới từ hành tinh Bellamy, điều này khiến Harrila thập phần khiếp sợ.

Bởi vì hành tinh Bellamy là một tinh cầu cổ xưa mà thần bí, mặc dù là một trong những hành tinh đầu tiên sáng lập liên minh vũ trụ, nhưng rất ít xuất hiện trước mắt người khác, lại không tham dự chuyện nội vụ của liên minh vũ trụ. Tương truyền người tinh cầu này có năng lực tinh thần cường đại có thể câu thông với vạn vật, trời sinh nhiệt tình yêu thương hòa bình, có tín ngưỡng tôn giáo cường đại mà thần bí, mà ngay cả trên những hành tinh đồng sáng lập khác, cũng tồn tại không ít giáo đồ của hành tinh Bellamy, đều là thế lực các gia tộc cổ xưa có lực ảnh hưởng rất lớn.

Havana tinh cầu nơi Harrila ở tuy rằng cũng gia nhập liên minh vũ trụ thời gian rất lâu, nhưng vẫn không có cơ hội tiếp xúc với tinh cầu được xưng là quốc gia tinh thần cổ xưa này, nhưng điều này cũng không gây trở ngại nỗi kinh sợ trong lòng hắn, nghe nói người Bellamy rất cường đại, có thể trực tiếp từ tinh thần lĩnh vực giết chết đối thủ, đây là loại năng lực đáng sợ, không ai muốn cùng người như vậy là địch.

Mà từ tình huống hiện tại xem ra, liên bang hiển nhiên phạm vào một sai lầm cực lớn, bản chất nhiệt tình yêu thương hòa bình cũng không khiến người hành tinh Bellamy bớt quý trọng tộc nhân, xem ra đảo thử luyện lần này, liên bang không có hy vọng nào, đối với điểm ấy, Harrila vẫn rất lạc quan với thành công lần này.

“Tiên sinh, xin hỏi có chuyện gì có thể vì ngài cống hiến sức lực?” Thấy nghi thức chấm dứt, Harrila cung kính đứng thẳng ở môn khẩu, khuyếch thân hỏi, đã có may mắn nhìn thấy người của quốc gia tinh thần thần bí, hắn nhất định phải để đối phương lưu lại ấn tượng tốt mới được.

Nam nhân xoay người, kéo mũ trùm đầu xuống, nếu Harrila đã biết thân phận của y, vậy thì không tất yếu phải giấu diếm gì nữa, hơn nữa hiện tại y đã xác định tộc nhân ở ngay tinh cầu này, thời gian nhiều ngày ở chung khiến y thấy được năng lực làm việc của Harrila, hơn nữa bản thân y không thể xử lý tốt loại tình huống này, y cần Harrila trợ giúp. “Ta là Augustine, đến từ hành tinh Bellamy, lần này đi ra ngoài, chủ yếu là vì tìm kiếm em gái của ta Sophie L’Oreal.” Thanh âm của nam nhân ôn nhu tinh thuần tựa như tiếng suối chảy, “Nếu như có thể được ngài Harrila đây trợ giúp, ta cảm kích khôn cùng.”

Harrila đứng ngốc ở cửa, còn đang khiếp sợ vì tướng mạo của người đàn ông, nhất thời không kịp phản ứng. Nam nhân có một đầu tóc dài màu đen, mềm mại rủ trên đầu vai, mặt mày tinh xảo mà nhu hòa, nhưng một chút cũng không có vẻ nữ khí, cả người đều phiếm một loại hơi thở nhu hòa sạch sẽ, làm cho người ta có loại xúc động hướng sự vật tốt đẹp mà cúng bái, đây là người quốc gia tinh thần? Thật sự là bộ tộc được thần chiếu cố.

“Ngài Harrila?” Augustine nhẹ giọng nhắc nhở nói, đội lại mũ trùm rộng.

“Ngạch, thật sự quá thất lễ!” Harrila cuống quýt giải thích, mặc kệ người nam nhân này diện mạo tinh xảo thế nào, bề ngoài nhu hòa ra sao, thời điểm hấn thanh tình cũng sẽ không có bất cứ suy nghĩ mơ mộng nào với y, đây chính là cao thủ có thể dễ dàng chấm dứt sinh mệnh hấn, hấn sẽ không quên nam nhân so với hấn thì thân hình nhỏ bé và yếu ớt hơn rất nhiều này, từng một mình xông vào rừng anh lạc, lại bình yên vô sự, ở trên đảo thử luyện hung hiểm vô cùng, cũng có thể như giẫm trên đất bằng.

“Ngài Augustine, không biết ngài có manh mối gì về em gái của ngài không?” Harrila lập tức hướng câu chuyện trở lại chính đề, có thể bỏ sức lực để làm việc cho vị này đại nhân, thật sự là cơ hội tốt khó có được.

“Em gái của ta Sophie L’Oreal, mất tích đã 20 năm, năm đó phi thuyền của em ấy vào một lần xuất hành trên đường gặp phải bão hạt nhân, bị quân vào hồ đen, nhưng ta tin tưởng em ấy nhất định còn sống ở những tình hệ khác, vì thế bắt đầu hành trình tìm kiếm lâu dài.” Augustine thanh âm trong trẻo bình tĩnh tự thuật nói, “Thăng đến lần đảo thử luyện này, ta ở trên người võ giả liên bang cảm nhận được hơi thở của tộc nhân.”

Nói tới đây, ngay cả là Augustine luôn bình tĩnh, cũng âm thầm nắm chặt tay, “Liên bang dùng phương pháp tàn nhẫn, cấy ghép bộ phận lực lượng của tộc nhân, nhưng khi ta tìm được những tộc nhân mất tích cùng Sophie năm đó, bọn họ đã hoàn toàn mất đi ý thức cùng năng lực ngôn ngữ, ta thông qua tinh thần lĩnh vực thăm dò, từ trong phần trí nhớ còn sót lại, phát hiện năm đó em gái ta không bị mang đi cùng bọn họ, cho nên hiện tại, không biết là còn sống hay không, nhưng khẳng định còn ở nơi nào đó trong liên bang.”

Nói xong, Augustine khe khẽ thở dài, “Ta nào có năng lực tìm hiểu nhiều hơn, nếu ngài Harrila có thể trợ giúp ta tìm được Sophie, hoặc là tin tức của em ấy, ta cũng sẽ hết sức báo đáp cho ngài.”

“Không dám, có thể vì ngài cống hiến sức lực, là vinh hạnh của Harrila, tôi sẽ hết sức câu thông với phía liên bang.” Harrila vội vàng nói, có thể được nhân tình của Augustine, thật sự là thu hoạch lớn nhất, “Nếu có tin tức, tôi sẽ lập tức báo cho đại nhân!”

Tuy rằng không rõ ràng lắm thân phận của Augustine, nhưng quan khảo sát do liên minh vũ trụ phái, không có chỗ nào không phải là người rất có địa vị trên tinh cầu, xây dựng quan hệ tốt với hành tinh Bellamy, còn quan trọng hơn so với việc thu được một hành tinh thực dân mới nhiều lắm.

Mặc Vân Hi một đầu đổ mồ hôi từ trong lò chiết xuất lấy ra bột phần lõi tinh sau khi trải qua nung khô, chiết xuất khoáng vật rõ ràng khác với thực vật, cần dùng ngọn lửa có thêm tinh thần lực tham tiến tiến hành nung khô thời gian dài, đối với khống chế nhiệt độ cùng tinh thần lực đều cực kỳ nghiêm khắc.

Đây là lần thứ ba cậu thử dùng lõi tinh để luyện chế đan dược, hai lần trước thời điểm chiết xuất đều bởi vì kinh nghiệm không đủ mà gặp thất bại, khiến Mặc Vân Hi thật sự đau lòng, nhưng hoàn hảo mỗi lần cần phân lượng lõi tinh cũng không lớn, hơn nữa cậu không bỏ từ ngọc phong lan cao cấp vào, dự định lưu trữ để sau này thời điểm luyện chế đan dược cấp 9 lại dùng.

Lần này chiết xuất rất thành công, độ lửa vừa đúng, bột phần đều lõi tinh màu lam tím đều mà nhẵn nhụi. Mặc Vân Hi cẩn thận bỏ nó lẫn vào với những phụ tài đã được chiết xuất khác để làm dung hợp, trong đó còn có hồng ngọc tham lấy được trong phòng trần dược.

Bột phần lõi tinh mới vừa được bỏ vào, dung dịch yên lặng liền nổi lên phản ứng kịch liệt, theo động tác quấy, dung dịch tựa như sôi trào, không ngừng quay cuồng, thậm chí còn phát ra thanh âm tách tách như tĩnh điện.

Mặc Vân Hi chạy nhanh khống chế bốn sợi dây ý thức lực nhỏ gia nhập vào trong dung hợp, một bên áp chế dược vật phản ứng quá mức kịch liệt, một bên trợ giúp gia tốc dung hợp, ước chừng qua hơn nửa canh giờ, dung dịch dược vật mới dần dần yên tĩnh trở lại, chậm rãi hiện ra một loại ánh sáng lam màu tím, “Hô, tài liệu mang thuộc tính quả nhiên so với dược liệu bình thường thì hoạt tính cao hơn!”

Lau trán chảy ra mồ hôi, Mặc Vân Hi chỉ hơi điều chỉnh, nhanh chóng thiết trí thời gian cùng nhiệt độ lò luyện đan, cậu phải bảo trì hoạt tính dược vật ở mức cao nhất, tiến hành luyện chế trong trạng thái tươi mới nhất, hiệu quả mới có thể đạt tới tốt nhất.

Mà bình thường luyện đan sư, trải qua chiết xuất cùng dung hợp tài liệu cao cấp như vậy, đều phải nghỉ ngơi trong một thời gian ngắn, khôi phục tinh thần lực mới được, bởi vì quá trình luyện chế là quan trọng nhất là từng bước, trong quá trình tuyệt đối không thể gián đoạn, nếu không liền kiểm cù ba năm thiêu một giờ.

Dung dịch phản ứng mãnh dần dần bốc hơi khô thành cao, lưu lại chính là phần dược vật tinh hoa nhất, Mặc Vân Hi rất nhanh khống chế bốn sợi ý thức lực nhỏ, thuần thục từ trong đó loại bỏ tạp chất bị nung khô, mấy ngày qua luyện tập đã giúp cậu có thể hoàn toàn thao túng linh hoạt bốn sợi ý thức lực nhỏ.

Chỉ không đến nửa giờ, bước thao tác phức tạp này sẽ hoàn thành, Mặc Vân Hi lập tức tiến vào biến ý thức, bắt đầu xây dựng biểu đồ kết cấu năng lượng hình cầu, khoai tây nhỏ đã bắt đầu sửa sang lại các tuyến đoàn năng lượng dược vật hỗn độn, thời gian từng giây từng phút qua đi.

Rốt cục, đã dựng xong tâm cấu tạo hình cầu phức tạp, khoai tây nhỏ vọt đến một bên, bắt đầu làm công tác nó yêu nhất, nắm đấm đan. Khoai tây nhỏ vẻ mặt hạnh phúc khống chế một cỗ ý thức lực khác, bao bọc dược phôi bất quy tắc, ở bên ngoài dược phôi không ngừng mà chà xát nhào nặn.

Mà Mặc Vân Hi thì lại nắm chặt thời gian, khống chế một bộ phận ý thức lực khác, tiến hành khơi thông thanh ứ cùng điều chỉnh rất nhỏ, hiện giờ bọn họ phối hợp đã thập phần thuần thục rồi, đối với khả năng đồng thời khống chế trong ngoài hai cỗ tinh thần lực tiến hành hai loại thao tác này, Herman vẫn luôn cảm thấy rất bất khả tư nghị, đây cũng không phải đơn giản là điều tinh thần lực tham dự cùng một bước thao tác, mà là hai loại thao tác hoàn toàn không giống nhau.

Nhưng đối với Mặc Vân Hi thủy chung làm không ra đan dược hình tròn, Herman thì lại đồng dạng khó hiểu.

Tất — đan lô đã đến thời gian cài đặt, Mặc Vân Hi cùng khoai tây nhỏ đồng thời thu hồi ý thức lực, “Hô, lần này cảm giác rất tốt, không biết có thành hay không!”

Mắt hạnh không hề chớp nhìn chăm chăm đan lô đang làm lạnh, Mặc Vân Hi cực kỳ chờ mong, hôm trước Lăng Phong đã nói sắp đột phá, đã đụng cánh cửa đến đột phá, hy vọng có thể kịp!

Rốt cục, đan lô hoàn toàn lạnh xuống, Mặc Vân Hi tâm tình không yên mở cửa nhỏ của đan lô ra...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85

“A?! Đây là...” Mặc Vân Hi mắt mở to nhìn được đan hình trứng kỳ quái trong đan lô, nhất thời quên lấy ra.

Trong bình thí nghiệm một viên được đan hình trứng xinh xắn nằm ở bên trong, nhưng màu sắc lại không phải màu đỏ tươi giống như Mặc Vân Hi chờ mong, mà là một loại màu vàng nhạt, mấy lần luyện tập trước rõ ràng đều là xích đan, đây là có chuyện gì?

Ánh sáng trong đan lô không tốt lắm, có chút tối, nhưng Mặc Vân Hi khẳng định viên được đan này không phải màu đỏ, hơn nữa đan văn trên mặt tuy đều đặn nhưng không phải màu vàng, mà là màu xanh tím, “Chẳng lẽ được liệu mang thuộc tính khi luyện chế ra được đan sẽ có chỗ bất đồng?”

Mặc Vân Hi gãi gãi đầu, vẫn thật cẩn thận lấy bình thí nghiệm trong đan lô ra, nhẹ nhàng mà đặt trên bàn thí nghiệm.

Được đan hình trứng trong bình thí nghiệm, dưới ánh đèn sáng trắng, hiện ra một màu vàng nhạt tao nhã, hơn nữa thời gian tiếp xúc với không khí lâu hơn, quanh thân thể mà bắt đầu hình thành sương mù màu vàng ôn nhuận, loại sương mù này Mặc Vân Hi từng thấy qua, viên xích đan cấp 9 kia của Herman đại sư từng sinh ra đan vụ như vậy.

Chính là bởi vì thấy qua, mới càng khiến Mặc Vân Hi kinh ngạc, cậu nhớ rõ sư phụ nói qua với mình, chỉ có đan được trên cấp 9, mới có thể sinh ra loại dị tượng tên là đan vụ này, mà viên này chỉ là một viên được đan cấp 8!

Đan vụ mà vàng nhạt chậm rãi khuếch tán, cuối cùng duy trì lấy được đan làm trung tâm, trong phạm vi đường kính trên dưới 10cm, mỏng mỏng lung lông phi thường mỏng ảo, khéo đưa đẩy trên than trứng màu vàng nhạt, đều đặn phân bố một vòng đan văn màu lam tím, đây là viên có đan văn đều đặn xinh đẹp nhất trong tất cả những viên được đan mà Mặc Vân Hi từng luyện chế.

“Chẳng lẽ là bởi vì dùng lõi tinh? Không thể nào...” Mặc Vân Hi nhú mày nhìn quả trứng màu sắc cùng đan văn đều thật quái dị, có chút không rõ, trước đây, cậu cũng từng nghiên cứu không ít tư liệu về luyện chế đan được dùng được liệu có thuộc tính, chưa nói màu sắc cùng đan văn sẽ có dị thường gì a?

Bất quá, xem màu sắc này... Hắc hắc, nhìn qua rất giống kim đan, Mặc Vân Hi ngây ngốc cười trộm một chút, bất quá cậu một chút cũng không cho là thật sao, kia dù sao cũng là tồn tại trong truyền thuyết.

Nhẹ nhàng đem nâng được đan thác trong lòng bàn tay, Mặc Vân Hi nhắm mắt lại dụng tâm cảm thụ, biểu đồ năng lượng hình cầu trong biển ý thức so với trong quá trình luyện chế vừa rồi, vận chuyển càng trôi chảy, hơn nữa dòng năng lượng tựa hồ càng mạnh càng mãnh liệt, năng lượng sung túc như vậy, khó trách sẽ hình thành đan vụ, được vật mang năng lượng bất đồng màu sắc hoàn toàn tương khẩu, hàm tiếp quá độ đều cực kỳ tự nhiên, hình thành một hình cầu tuần hoàn không góc chết.

Kết cấu sinh cơ của năng lượng hình cầu bắt đầu khởi động, tựa như một trái tim bé nhỏ đập lên, khỏe mạnh hữu lực, điều này khiến Mặc Vân Hi thậm chí có loại lỗi giác là được đan có sinh mệnh, bất quá loại sinh mệnh lực ám áp mạnh mẽ này, thật sự làm cho cậu cao hứng trong lòng, không tự giác đối xử với viên được đan này càng thêm dịu dàng.

Khoai tây nhỏ cũng cực kỳ thích viên được đan này, nhưng lại không giống dĩ vãng ồn ào muốn ăn vào bụng, đến khi nó biểu hiện ra sự thân thiết khác thường, “Hi Hi, trứng trứng, em cùng bé cưng của Hi Hi...”

☹! Lòi khoai tây nhỏ nói khiến Mặc Vân Hi nghẹn đến dở khóc dở cười, đừng nói, cậu mới vừa rồi còn thực sự có cảm giác làm mẹ, khụ!

“Lão già nào tàn đáng chết, thật, tức chết ta!” Herman mới vừa tham gia hội nghị nghiên cứu thảo luận thờ phỉ phỉ đi vào phòng thí nghiệm, “Ài, Vân Hi, vừa lúc, con phân xử cho ta, ta hảo tâm đem hiểu biết về biểu đồ năng lượng giảng cho bọn họ nghe, ai biết...”

Ánh mắt quét đến được đan có quang vụ màu vàng trên thí nghiệm, Herman lập tức cảm thanh, ánh mắt há hốc, đặng đặng đặng vài bước chạy qua, thẳng thắt lung, đầu cơ hồ là muốn ghé vào trên bàn thí nghiệm, “Vân Hi, đây là?”

“Sư phụ, đây là được đan cấp 8 con mới vừa dùng lõi tinh luyện được.” Mặc Vân Hi nhìn phản ứng của Herman cũng có chút tò mò, “Ngài có phải hay không cũng thấy bộ dáng nó rất quái? Con còn chưa có thí nghiệm, bất quá con cảm thấy dao động năng lượng rất cao.”

“Cấp 8? Con nói nó là cấp 8?!” Herman đầu cũng không nâng liền hỏi, hơn nữa thanh âm nghe thậm chí có chút run rẩy.

“Phải a, là cấp 8, con không phải đã nói với ngài muốn luyện được đan cấp 8 cho Lăng Phong sao?” Mặc Vân Hi lại nói tiếp có chút kiêu ngạo, luyện đan sư giống cậu khi còn trẻ như vậy đã có thể luyện chế ra được đan cấp 8, hắc hắc, như thế nào cũng coi như là thiên tài đi!

Rầm, Herman nuốt nước miếng, “Vân Hi, được đan này là màu vàng đi? Ta không hoa mắt đi?”

“Àn, là màu vàng, mặc dù có chút nhạt, 18k đi, ha ha.” Mặc Vân Hi pha trò mới, màu sắc là điểm kỳ quái, nhưng cậu tin tưởng vẫn là rất thành công, trước mắt đây chính là một viên đan cho cậu cảm giác tốt nhất!

Herman không phản ứng Mặc Vân Hi nói giỡn, chính là mê muội đưa tay sờ viên được đan hình trứng màu vàng nhạt, thế nhưng khi còn cách được đan vài millimeter, lại chột thu tay về, kích động lau mồ hôi trong lòng bàn tay lên được sư bảo, bàn tay càng không ngừng nắm chặt rồi lại buông ra, bộ dáng khẩn trương vô cùng.

“Sư phụ? Ngài làm sao vậy?” Mặc Vân Hi kỳ quái nhìn Herman, tới gần hỏi.

Ai biết Herman lại thần tốc nắm bả vai Mặc Vân Hi, một bên dùng sức lay động, một bên kích động dùng thanh âm run rẩy nói, “Vân Hi, Vân Hi, kim đan, là kim đan!”

Kim đan?! Mặc Vân Hi bị Herman lay có chút choáng váng đầu, nhưng vẫn nghe rõ ràng lời Herman, “Sư phụ? Ngài nói đây là kim đan?! Không phải được đan mạng thuộc tính sẽ sinh ra biến dị sao?!”

Herman kích động gật đầu, sau đó sùng sốt một chút, lại chậm rãi lắc lắc đầu, “Ta, ta cũng chưa thấy qua kim đan, nhưng thuộc tính biến dị như vậy, ta cả đời cũng chưa thấy qua, hơn nữa con xem, lúc này được đan mới cấp 8, cư nhiên xuất hiện đan vụ! Cho dù được đan cấp 9, phẩm chất không tốt cũng sẽ không ra!”

Mặc Vân Hi theo Herman chỉ, cũng nhìn về phía viên được đan bị sương mù màu vàng bao phủ, ngơ ngác gật đầu, cậu luyện ra kim đan?! Trời ạ! Điều này sao có thể?!

“Khụ, Vân Hi, chúng ta vẫn là trước kiểm tra một chút đi, nghe nói kim đan xác xuất thành công cao tới 100%!” Herman cố gắng trấn định, kỳ thật nội tâm kích động vô cùng, có thể thấy kim đan, chính là tâm nguyện ông tha thiết nhất!

“Vâng! Sư phụ!” Mặc Vân Hi hít một hơi thật sâu, mang trứng vàng cẩn thận bỏ vào máy thí nghiệm.

1 điểm, 2 điểm... Ba phút đồng hồ phá lệ dài lâu, Herman cùng Mặc Vân Hi, cơ hồ là ngừng hô hấp, chỉ có thể nghe thấy tiếng tim đập thình thịch của chính mình.

Tất –【 chúc mừng! Viên được đan này có xác xuất thành công là 99,5%! Đây là ghi chép mới nhất trong dữ liệu của liên bang! 】 Sau khi âm thanh điện tử báo cáo, bắt đầu với sự im lặng trong dĩ vãng, máy thí nghiệm lập tức vang lên âm nhạc chúc mừng, đây là thành tích cao nhất liên bang, sẽ phát ra tín hiệu, mà ngay cả Herman cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua, vốn dĩ người nắm giữ kỷ lục là một vị thiên tài luyện đan sư sống ở vài thập niên trước bảo trì 98.3%, thuyết minh là kỷ tích tiếp cận gần kim đan nhất!

Bên này hai thầy trò kích động đến mức chỉ thiếu ôm đầu khóc rống, Mặc Vân Hi lúc này cảm giác giống như là phá đảo, bạn nói nghĩa là gì? Dù sao chính là kích động!

Mà tất cả phòng thí nghiệm trong căn cứ, cũng nháy mắt bị thanh âm điện tử của máy thí nghiệm thông qua network làm cho sôi trào! Cư nhiên có người phá kỷ lục! Toàn bộ luyện đan sư nhanh chóng buông công tác trong tay, nhào tới trước máy thí nghiệm, xem xét lý lục mới.

99,5%?! Trời, trị số quá kinh người! Chẳng lẽ là có người luyện chế ra kim đan?!

Trong phòng theo dõi của căn cứ quân đội cũng loạn thành một đoàn, “Mau tra! Là phòng thí nghiệm của người nào!” Một thượng tá hét lớn, “Nhất định là ở căn cứ! Mau tra!” Các đại sư luyện đan trên cấp 8 toàn liên bang lúc này đều tụ tập tại căn cứ ngầm này, tỷ lệ luyện đan sư bên ngoài gây nên rất nhỏ, nhất định là vị luyện đan đại sư nào đó nghiên cứu ra kim đan!

“Tra, tra được!” Một gã sĩ binh hoang mang rối loạn trương trương chạy đến trước mặt quan quân, “Báo cáo trưởng quan! Là, là phòng thí nghiệm của Herman đại sư!” Binh lính trẻ tuổi thờ hồn hèn, hần cũng kích động đến mức mặt đỏ lên, có thể thấy tận mắt thời đại mang tính lịch sử này, tuy rằng cùng hần quan hệ không lớn, nhưng về sau cũng đáng giá khoe ra!

“Mau, mau cùng ta đến phòng thí nghiệm của Herman đại sư!” Thượng tá quan quân lớn tiếng ra lệnh, mới vừa đi hai bước, bỗng nhiên lại ngừng lại, đối với binh lính bên cạnh nói, “Cậu, nhanh đi thông báo cho Morgan thiếu tướng! Còn có, cậu, nhanh đi thông báo lên tổng bộ!” Nói xong, thượng tá liền hấp tấp mà dẫn sĩ binh đi đến khu thực nghiệm 12 tầng, y phụ trách giám sát an toàn của toàn bộ khu thực nghiệm, nhất định trước khi trưởng quan đến phải bảo vệ an toàn cho phòng thí nghiệm của Herman.

Người đầu tiên xông vào phòng thí nghiệm của Herman, là Blaine gần bọn họ nhất, phòng thí nghiệm của Blaine ngay cạnh phòng thí nghiệm của đại sư, “Đại sư! Vân Hi?”

Cửa phòng thí nghiệm cũng không khóa, tình hình chung sẽ không có người dám xông vào phòng thí nghiệm của Herman, mà hoạt động ở này tầng đều là

luyện đan sư đến từ đế quốc Qiner, cho nên đại sư cũng không có thói quen khóa cửa.

Blaine vào phòng thí nghiệm, liền thấy sư đồ hai người ở trước máy thí nghiệm ôm đầu khóc rống, nhất thời có cảm giác bất đắc dĩ cười cười, cũng quay lại khóa kỹ cửa, xem ra hắn đã đoán đúng, máy thí nghiệm trong phòng thí nghiệm của hắn vừa vang lên, hắn liền trước tiên chạy qua nhìn, mà số liệu 99,5% cũng làm Blaine hoảng sợ, nhưng rất nhanh, hắn liền ý thức được, có thể là ở chỗ Herman, dù sao, nơi này có một nhóc con bất khả tư nghị.

Blaine hít sâu hai cái, tuy rằng đã đoán đúng kết quả, nhưng thân là một luyện đan sư, được nhìn thấy kim đan trong truyền thuyết, nói không kích động là không có khả năng.

Vòng qua một lớn một nhỏ vẫn đang ôm nhau, đôi mắt màu xanh lam của Blaine gắt gao nhìn thẳng được đan hình trứng vẫn còn quang vụ màu vàng bao phủ trên máy thí nghiệm, từ hình dạng này hắn cũng có thể đoán được, đây nhất định là xuất từ tay Mặc Vân Hi, bề ngoài đan có màu vàng nhạt phân bố đan văn màu lam tím đều đặn, tượng trưng cho chủ tài của viên được đan này, rõ ràng có được liệu lõi thuộc tính.

Lúc này, viên được đan nhỏ nhỏ, ở trong mắt Blaine đã không thể thắng được kỳ trân dị bảo gì, hưng phấn, kích động, hâm mộ, thậm chí còn có chút ghen tị nhỏ nhỏ, cảm xúc phức tạp trong lòng khiến Blaine cảm thấy hốc mắt nhưng lại cũng có chút chua xót, nhưng từ nhỏ đã nhận giáo dục lễ nghi hoàng thất, khiến hắn theo bản năng không bị thất thố.

Nhìn một đôi sư đồ ở ôm nhau bên cạnh, không hề bận tâm gào khóc, Blaine dùng sức xoa xoa tóc Mặc Vân Hi, ông trời thật đúng là cho nhóc con này thiên phú khó lường, tuy rằng hắn càng muốn tự mình luyện chế ra kim đan, nhưng có thể thấy tận mắt, cũng phải cảm ơn cậu ta mới được!

“Herman đại sư, xin mở cửa, tôi là thượng tá Victor, phụ trách an toàn của khu nghiên cứu.” Ngoài cửa vang lên âm thanh đập cửa của quân nhân, “Herman đại sư, chúng ta là tới bảo hộ an toàn của ngài.”

Cùng với thanh âm của quân nhân, cả tầng lầu cũng bắt đầu xôn xao, nhóm luyện đan sư cùng tầng, mới vừa rồi còn đang đoán rớt cuộc là ai phá kỷ lục, hiện tại thấy phản ứng của quân đội, tự nhiên nghĩ người đó nhất định là Herman đại sư!

“Sư phụ, Vân Hi, người của liên quân đến.” Blaine tiến lên kéo Herman cùng Mặc Vân Hi ra, cấp tốc đưa khăn cho Herman, “Đại sư, hiện tại hắn là nên ứng phó liên quân trước mới tốt.”

“Con là nói?” Herman cũng dần dần bình tĩnh, dùng khăn lau đôi mắt hồng hồng, nhìn về phía Blaine.

Blaine hướng Herman gật gật đầu, “Đại sư, ngài đã quên chúng ta lúc trước thương lượng như thế nào rồi sao? Trước khi Vân Hi trưởng thành, ngài phải làm tấm chắn cho cậu ấy.”

“Không, không được! Đây chính là kim đan!” Herman nhìn được đan màu vàng nhạt được đan vụ bao phủ trên bàn thí nghiệm, “Đây chính là thiên đại công lao, bằng viên kim đan này, Vân Hi có thể được ghi tên vào sử sách luyện đan sư! Vân Hi đã là một luyện đan sư vĩ đại!” Herman kích động nói, chuyện lớn như vậy, ông không thể lại chiếm tên tuổi của Vân Hi.

Blaine nghe vậy cũng chỉ có thể nhếch môi cùng đại sư cùng nhau nhìn về phía Mặc Vân Hi, đại sư nói đúng, đây là cơ hội có thể được ghi vào sử sách, lặn danh vọng cùng thành tựu, không có cơ hội nào có thể cao hơn lần này, cho dù về sau Vân Hi dần trưởng thành, lại luyện chế ra kim đan, thành tựu cũng không thể đánh đồng với viên đầu tiên này, chỉ là...

Mặc Vân Hi lắc đầu, trên mặt thiếu niên non nớt không có xuất hiện một chút do dự nào, Lăng Phong trước khi đi có nói rất rõ ràng với cậu, căn cứ liên quân này với cậu mà nói chính là bom hẹn giờ, bí mật lớn trong lòng cậu bất cứ khi nào cũng có thể lấy mạng cậu, danh dự và vân vân lag vật ngoài thân, mạng cũng không giữ được, còn muốn ích lợi làm gì chứ.

“Sư phụ, ngài suy nghĩ nhiều quá, ngài là sư phụ của con, đan phương đều là dựa theo thành quả ngài nhiều năm nghiên cứu, toàn bộ kỹ thuật đều là ngài dạy con, ngài hoàn toàn xứng đáng!” Mặc Vân Hi ôm lấy cánh tay Herman lắc lắc, “Con biết nói dối với ngài mà nói là rất khó, nhưng thanh danh này con không muốn, con còn chưa đủ lớn mạnh, chúng ta không phải đã nói tốt rồi sao?”

Herman nhìn ánh mắt tin nhiệm cùng chờ mong của Mặc Vân Hi, không tiếng động lắc lắc đầu, “Không được, Vân Hi, lần này...”

“Đại sư! Con cảm thấy Vân Hi nói được đúng, ngài làm như vậy cũng là giúp cậu ấy!” Mắt nhìn cửa vẫn luôn bị đập thùng thùng, “Không còn kịp rồi, đại sư, chúng ta không phải đều phân tích qua sao, về sau có cơ hội, chờ Lăng Phong thành võ giả cấp 9, chờ Vân Hi thi đậu luyện đan sư chính thức, chúng ta cho cậu ấy chính danh, đại sư!”

“Herman đại sư, tôi là Morgan, ngài ở trong sao?” Ngoài cửa vang lên thanh âm Morgan trung khí mùi phẫn, ông ta vừa tiếp xúc với tin tức liền lập tức chạy lại đây, lại gõ cửa hai lần, thấy bên trong vẫn luôn không có động tĩnh, Morgan từ trong lòng lấy ra một tấm thẻ màu vàng, thẻ này có quyền hạn mở cửa toàn bộ phòng trong khu nghiên cứu.

Tất —, cửa phòng thí nghiệm kết một tiếng mở ra, Morgan mang theo sĩ binh dẫn đầu đi vào, nhìn thấy sư đồ ba người đứng trước máy thí nghiệm, lập tức cười ha ha tiến lên, “Ha ha, Herman đại sư, chúc mừng a! Vừa nghe nói ngài nghiên cứu chế tạo ra đan được phá kỷ lục, tôi liền lập tức chạy tới, sợ ngài gặp nguy hiểm, tự tiện tiến vào, còn mong ngài thông cảm, thông cảm a!”

Herman sắc mặt có chút khó xử, cũng không trả lời, là Blaine giành trước từng bước tiến lên cười nói, “Thiếu tướng tin tức thật đúng là linh thông a, chúng ta vừa rồi rất hưng phấn, nhất thời không có nghe thấy tiếng đập cửa, khiến ngài lo lắng.”

“Không có gì đáng ngại, không có gì đáng ngại, tôi cũng là lo lắng an toàn của đại sư, tôi mới vừa nhận được mệnh lệnh, phải phải người 24 giờ bảo hộ

đại sư an toàn!” Morgan không dấu vết đi lên trước, mắt nhìn được đan trên máy thí nghiệm, hình trứng! Nhất định là kiệt tác của đại sư, ai cũng biết đại sư đang làm nghiên cứu chế tạo được hình trứng, quả nhiên là kim đan a!

Đề nén xuống nội tâm kích động, Morgan cười lui về trước người Herman, “Ha ha, quả nhiên là kim đan, thật sự là quá khó có được, ngài yên tâm, liên bang nhất định sẽ đem hết toàn lực bảo hộ đại sư an toàn, ngài thiếu cái gì cứ việc nói! Trần được khổ được liệu, tùy tiện ngài dùng! Về sau đại sư chính là người trọng yếu nhất toàn liên bang chúng ta, ha ha!”

Mặc Vân Hi khoe miệng trừu trừu, bảo hộ 24 giờ? Không phải biến thành giám thị sao? May mắn bọn họ cùng đại sư nói chuyện qua, nếu không cậu còn không mỗi ngày lo lắng đề phòng, trộm túm túm tay áo Herman, Mặc Vân Hi nhỏ giọng nói nói, “Sư phụ, kính nhờ, con không muốn bị nhìn chăm chăm 24 giờ!”

Herman nhướng mày, ý đồ của liên bang rất rõ ràng, ông như thế nào lại không biết, xem ra Blaine bọn họ nói cũng có đạo lý, cố mà làm gật đầu, “VẬY kính nhờ thiếu tướng.”

“Kia, viên đan dược này...” Morgan lộ ra một ánh mắt tham lam, “Phải biết rằng, lần này triệu tập các vị đại sư, đan dược luyện chế ra, đều là phải...” Mocha ý tứ nói trắng ra, chính là toàn bộ đan dược nơi này đều thuộc về liên quân.

“Đương nhiên, ta biết quy củ, bất quá viên đan dược này ta còn muốn nghiên cứu một thời gian ngắn.” Herman nói, mắt nhìn Mặc Vân Hi sắc mặt lo lắng, “Ta nghĩ giá trị nghiên cứu của viên đan dược này các anh hẳn là rõ ràng, hơn nữa ta cũng là luyện chế cho người khác, cậu ta ở trong nhóm võ giả tập huấn lần này của các anh, cho nên ta còn muốn tự mình tham dự quá trình cậu ta tiến giai, như vậy đối với quan sát cùng nghiên cứu đều có trợ giúp.”

“Này, chính là...” Morgan có chút khó xử, hần nhận được mệnh lệnh, muốn đưa viên kim đan này đi, cùng chăm sóc tốt đại sư!

“Nhưng cái gì? Đây chính là sư phụ của tôi luyện chế, sư phụ của tôi đã nắm giữ phương pháp luyện chế, lấy đến nghiên cứu, về sau có thể luyện chế ra càng nhiều kim đan!” Mặc Vân Hi nhảy ra nói, “Giao cho các vị, nếu đến lúc đó không đem được cho Lăng Phong dùng làm sao bây giờ? Sư phụ của tôi nghiên cứu không được, còn thất tín với người ta, đến lúc đó tâm tình khẳng định không tốt, cũng đừng nghĩ muốn luyện chế ra kim đan!”

Nói xong, Mặc Vân Hi còn vuốt lưng Herman một cái, miệng than thở, “Sư phụ, đừng nóng giận, ông ta không cho chúng ta giữ lại kim đan, con liền bãi công, đừng tức giận phá hủy thân mình!”

Herman cũng rất phối hợp vận khí, “Buồn cười, bãi công!”

Đắc, lại là chiêu này, Morgan đầu đầu cực kỳ, hần ta sợ nhất chính là chiêu này của đại sư, trước kia khi còn là đại sư cấp 9 đã dùng siêu tốt, hướng chỉ hiện tại Herman đại sư chính là đại sư duy nhất có thể luyện chế ra kim đan a, lựa chọn gà hay muốn quả trứng, hần ta cũng không phải đồ ngốc!

“Khụ, nếu như vậy, chỉ cần có trợ giúp cho nghiên cứu của đại sư, chúng tôi sẽ toàn lực phối hợp!” Morgan cười lạnh nói, “Về phần tên võ giả kia, chúng tôi cũng sẽ mau chóng an bài, nếu hần đích xác tới điểm đột phá, chúng tôi sẽ sắp xếp để đại sư tự mình tham dự.”

“Àn, làm phiền, ta còn muốn cùng nhóm đồ đệ nghiên cứu trong chốc lát, không giữ thiếu tướng.” Herman cẩn thận gỡ xuống kim đan, đi hướng bàn thí nghiệm, “Các người còn không lại đây hỗ trợ.”

Blaine cùng Mặc Vân Hi, vui vẻ chạy qua hỗ trợ, Morgan sờ sờ mũi, đắc, người ta hiển nhiên là đuổi người, phần nộ mà dẫn sĩ binh rời khỏi phòng thí nghiệm, trước khi đi còn không quên giúp đỡ khóa kỹ cửa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86

Vách tường màu xanh nhạt, mặt đất bằng đá màu xám đậm, làm cho cả phòng thoát nhìn có chút lạnh như băng, nhưng nghe nói đây là môi trường có thể làm cho người ta gắng giữ tỉnh táo nhất. Trong phòng trống rỗng, vách tường bốn phía đều có lắp camera, ở giữa phòng là ghế dựa kiểu khoang thuyền màu trắng, thực rõ ràng, đây là một gian phòng theo dõi đặc thù chuyên dùng cho dị năng võ giả thăng cấp.

Khác với phòng thăng cấp dân gian chính là, phòng này không trang hoàng xa hoa thoải mái, nhưng chung quanh vách tường đều trải qua gia cố, hơn nữa trong quá trình thăng cấp bốn phía quanh phòng còn có thể khởi động hai tầng lồng phòng hộ, đây là chuyên môn nhằm vào dị năng võ giả cao cấp trên cấp bảy thăng cấp, trong quá trình thăng cấp, có số ít võ giả dưới sự kích thích mãnh liệt của tinh thần, sẽ mất bình tĩnh, mà nếu như là võ giả cao cấp, thì lực phá hoại rất lớn.

Lăng Phong biểu hiện thật sự trấn định, theo một nhân viên công tác mặc quần áo bảo hộ màu trắng đi vào phòng, nhìn chung quanh bốn phía, đôi mắt màu đen rất nhanh tập trung vào một mặt thủy tinh trên vách tường chất liệu bằng gỗ trong đó, ôn nhu khẽ câu khoe miệng, thông dong ngồi vào trong khoang thuyền.

Bên kia vách tường thủy tinh, thiếu niên khăn trương rất nhanh nắm chặt tay, cậu thực chỉ muốn tự mình đi vào bồi Lăng Phong, nhưng cuối cùng vẫn an

nại, cậu biết, mặt mỉm cười kia là cười cho cậu, bao lâu không thấy người này, Mặc Vân Hi thậm chí khẩn trương đến mức bắt đầu đổ mồ hôi, mà người kia, thoạt nhìn lại thoải mái mười phần.

Phòng theo dõi thăng cấp này không có màn hình điện tử, nhưng toàn bộ một mặt tường đều là một gian phòng quan trắc có thể trực tiếp quan khán toàn bộ quá trình thăng cấp, toàn bộ số liệu thân thể đều được thiết bị giám sát liên tục truyền tới phòng quan trắc bên cạnh.

Lúc này, người bên trong phòng quan trắc toàn bộ bị điều động, trừ nhân viên công tác theo dõi thiết bị cùng nhân viên điều trị khẩn cấp, quan quân cao tầng căn cứ cùng hơn 20 đại sư luyện đan đến từ các đế quốc trong liên bang, tất cả đều hội tụ ở trong này, hấp dẫn bọn họ cũng không phải dị năng võ giả trẻ tuổi thiên tài đang chuẩn bị tiến giai cấp 8, mà là viên kim đan duy nhất được luyện chế thành công trước mắt!

Đúng vậy, hôm nay Lăng Phong sẽ được ghi vào sử sách khi là võ giả đầu tiên dùng kim đan thượng đẳng để thăng cấp trong lịch sử liên bang, bất quá trong mắt những người ở đây, đây chỉ là đối tượng may mắn được Herman đại sư lựa chọn để thí nghiệm mà thôi, bởi vì viên kim đan này, chẳng những xác suất thành công cao tới 99.5%, lại lấy tài liệu thuộc tính lõi làm chủ tài thuốc dẫn để luyện chế, theo lý luận, nếu dị năng võ giả thuộc tính lõi sử dụng, xác suất thành công tuyệt đối vượt qua 100%, có thể nói kết quả thăng cấp thành công đã có thể đoán được, nhưng hiệu quả của đan được vẫn làm người ta thập phần chờ mong.

Herman đại sư nghiên cứu đan dược hình trứng, vẫn luôn được khen là đan dược có tính tương dung sinh vật tốt nhất, nghe nói trong quá trình thăng cấp có thể giảm bớt sự thống khổ cùng tinh thần lực hao tổn của dị năng võ giả, điều này tất cả mọi người đều nghe nói qua, nhưng chưa từng chính mắt chứng thật, bởi vì đan dược hình trứng từ khi được ra mắt tới nay, tiêu thụ ra bên ngoài cũng chỉ ít hơn mười viên, hơn nữa cấp bậc đều cực thấp.

Sau đó, Herman đại sư liền không còn đưa ra thành quả nghiên cứu gì, thăng đến lần này, lập tức luyện chế ra kim đan cấp 8, có thể nói là bỗng nhiên nổi tiếng, các đại sư luyện đan, đều vì có thể nghiên cứu kim đan mà bút rụng tóc, cho nên quân đội cũng không thể không ngoại lệ cho phép toàn bộ luyện đan đại sư trong căn cứ tiến hành quan sát nghiên cứu ngay hiện trường.

Đương nhiên, trước đó trên vài lần hội nghị nghiên cứu thảo luận, mọi người đã muốn đối với bản thân được đan tiến hành toàn diện nghiên cứu, bao gồm Herman đại sư còn ngoại lệ vì biểu hiện thành ý, cung cấp đan phương bí mật của viên dược đan này. Viên kim đan này hoạt tính dược vật cùng trị số năng lượng đều xa xa vượt qua sự tưởng tượng của các đại sư luyện đan, mà đan dược mục đích cuối cùng là trợ giúp võ giả thăng cấp, nếu nhiệm vụ này còn không hoàn thành, số liệu cho dù không tốt, cho nên thí nghiệm lâm sàng cuối cùng này, cũng là cơ hội tốt nhất để thí nghiệm tính dung hợp sinh vật.

Lăng Phong để nhân viên giúp đỡ đem tứ chi cùng cánh bộ chặt chẽ cố định trên ghế ngồi, trên người dán đầy các loại dụng cụ giám sát cảm ứng thấp. Đây là Mặc Vân Hi lần đầu tiên thấy tận mắt bộ dáng dị năng võ giả thăng cấp, khiến cậu cảm giác như là đang chịu thụ hình, tâm không khỏi có chút co rút đau đớn, Lăng Phong mỗi lần thăng cấp đều là trải qua như vậy sao? Nghĩ nghĩ, ngay cả hô hấp đều có chút hỗn loạn.

Nhân viên công tác kiểm tra toàn bộ số liệu thiết bị một lần cuối cùng, lấy ra mũ giáp phong bế kích phát tinh thần lực, trong nháy mắt đội mũ giáp, môi mỏng không tiếng động khép mở vài cái.

“Cậu ta mới vừa nói cái gì sao? Vì cái gì chúng ta bên này không nghe được?” Bên này nhân viên luôn luôn theo chăm chú dõi chặt chẽ tiến độ của Lăng Phong, tự nhiên cũng thấy được, lập tức cùng nhân viên công tác bên trong phòng thăng cấp liên hệ, xác định thiết bị có ngăn trở.

“Thiết bị hoàn hảo, võ giả cũng không phát ra âm thanh.” Nhân viên công tác một bên giải thích, một bên vì Lăng Phong cố định tốt mũ giáp.

Mà bên này Mặc Vân Hi lại là cổ nín hốc mắt lên men, nắm chặt tay, cậu đọc hiểu, Lăng Phong là nói với cậu, “Cám ơn, tin tưởng anh, yêu em Vân Hi.” Cổ lên, em cũng yêu anh! Mặc Vân Hi ở trong lòng yên lặng cầu nguyện.

Nhân viên công tác từ trong hộp đan lấy ra viên dược đan hình trứng màu vàng nhạt, cameras bên trong theo dõi lập tức theo vào, trên dược đan có phân bố đan văn đều đặn màu lam tím tản ra đan vụ màu vàng mỏng manh, xác định là viên kim đan kia không sai lầm.

Mắt nhìn viên đan xinh đẹp này, nhân viên công tác mới đem nó đưa vào trong miệng Lăng Phong, sau đó vỗ vỗ bả vai Lăng Phong, rời khỏi phòng thăng cấp, lúc sau phải nhờ vào chính bản thân người võ giả trẻ tuổi này, “Cổ lên!”

Nhìn Lăng Phong ăn vào đan dược, Mặc Vân Hi mới nho nhỏ nhẹ nhàng thở ra, cậu thật đúng là sợ đám người kia đổi ý, tịch thu viên kim đan này, cậu cũng không thể cam đoan mỗi lần đều có thể luyện chế ra hiệu quả tốt như vậy.

Khoang thuyền dinh dưỡng khởi động, mũ giáp kích phát tinh thần lực bắt đầu phát huy tác dụng, ý thức Lăng Phong dần dần lâm vào hắc ám, có chút đau đớn từ đầu bắt đầu khuếch tán toàn thân, cùng với cơ thể ngẫu nhiên co rút, loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, trải qua bảy lần tiến giai, Lăng Phong biết đây chính là sự bắt đầu.

Nửa giờ trôi qua, trong phòng thăng cấp phi thường im lặng, trong phòng kiểm tra đo lường mọi người cũng đều chặt chẽ chú ý trị số trên màn hình điện tử, mồ hôi tinh nịnh theo đường nét cơ thể cân xứng chảy xuống, nhưng nam nhân trong khoang dinh dưỡng lại thủy chung vẫn không nhúc nhích.

“Thăng nhóc này một tiếng không kêu, rất tốt.” Một quan quân tán thưởng nói.

“Đúng vậy trưởng quan, xem trị số lúc này dụng cụ hẳn là đã phát huy đầy đủ tác dụng, võ giả hẳn là đang thừa nhận thống khổ thật lớn.” Nhân viên công tác phụ trách giám sát nói, “Nếu không số liệu huyết áp, tim đập cùng cơ thể run rẩy phản hồi lại, chúng ta còn tưởng rằng dụng cụ có vấn đề rồi đó, thật là nghị lực không tồi.”

Quan quân gật gù đầu, hẳn cũng là một dị năng võ giả, tiến giai thống khổ tự nhiên cũng rất có thể trải qua, cái thời điểm này kêu to, giãy dụa, thậm chí

khóc rống đều là phương thức phát tiết rất bình thường, bằng không trước đó cũng sẽ không cố định võ giả chắc như vậy.

“Ha ha, tốt lắm, nếu các đại sư mệt mỏi, có thể đi về trước nghỉ ngơi, nếu có chuyện gì chúng tôi sẽ báo cho các vị.” Morgan cười thương lượng cùng nhóm luyện đan sư, “Hiện tại mới vừa bắt đầu, bình thường quá trình võ giả thăng cấp ít nhất cũng phải liên tục vài ngày, huống chi là cấp 8, như thế nào cũng phải mất thời gian năm sáu ngày, mà được đan nhanh nhất cũng phải chờ đến thứ hai, sau khi võ giả đột phá trọng bình chướng đầu tiên mới có thể phát huy tác dụng, các đại sư vẫn là đi về nghỉ ngơi trước đi.”

Lời Morgan nói khiến một ít luyện đan sư có chút tâm động, bọn họ chỉ là muốn quan sát hiệu quả đan dược, bây giờ có cái gì đều nhìn đoán không ra, hơn nữa nhiều người chen chúc trong một cái phòng như vậy, quả thật cũng có chút khó chịu.

“Đại sư, nếu không ngại đi về trước nghỉ ngơi?” Blaine đi tới nhẹ giọng nói, “Con ở đây bồi Văn Hi, có việc sẽ kịp thời báo cho ngài.” Hẳn biết, Mặc Văn Hi khẳng định sẽ ở lại, nếu quân đội đã cho phép quan sát, nhóc con này phỏng chừng buổi tối không ngủ luôn trên sàn là không thể.

Herman gật gù, nhìn nhìn Mặc Văn Hi ở bên cạnh đối với chung quanh hết thấy phảng phất như không nghe thấy, đối Blaine nói, “Người chăm sóc tốt cho nó.”

“Vâng, đại sư yên tâm” Blaine cười dẫn đầu đưa Herman ra khỏi phòng theo dõi.

Có Herman đi đầu, một số đại sư luyện đan do dự khác cũng đều bắt đầu lục tục trở về.

Đêm rất tĩnh lặng, trong phòng theo dõi chỉ còn lại có Mặc Văn Hi cùng bốn nhân viên công tác, những người khác đều đã trở về ngủ, Blaine đưa cho Mặc Văn Hi chăn đệm qua đêm, cũng đi rồi.

“Trưởng quan, tình huống Lăng Phong thế nào? Có phải vẫn rất thống khổ hay không?” Mặc Văn Hi lo lắng hỏi, hiện tại thời gian từ lúc bắt đầu tiến giai đã qua 15 giờ, Lăng Phong vẫn luôn không nhúc nhích như vậy, nhưng cơ thể ngẫu nhiên co rút cùng chảy mồ hôi chưa từng ngừng lại, chứng minh anh ấy luôn luôn thừa nhận thống khổ.

Uống một ngụm cà phê nóng, nhân viên công tác có chút không kiên nhẫn nói, “Không có việc gì, đều rất bình thường, võ giả thăng cấp đều là như vậy.” Thăng nhóc này qua vài phút lại hỏi một lần, quả thực có phần đáng ghét, hơn nữa có người ngoài ở, bọn họ nhiều ít có chút câu nệ, nề hà cậu ta là đồ đệ nhỏ của Herman đại sư, ai cũng không dám không phản ứng cậu ta, địa vị của Herman đại sư hiện giờ, đã muốn xa xa vượt qua đại sư cấp 10.

“Anh bạn nhỏ, cậu là giúp đại sư thu thập tư liệu? Cũng rất chuyên nghiệp, ha ha.” Một nhân viên cấp cứu pha trò nói, “Cậu nếu không buồn ngủ, tôi trước nhắm mắt một chút, có việc gọi tôi thế nào?”

Ánh mắt Mặc Văn Hi nhìn chăm chăm vào Lăng Phong bên kia, nhìn cũng không nhìn hắn, “Tôi sẽ không ngủ, bất quá tôi không hiểu, nếu xảy ra vấn đề làm sao bây giờ?”

“Này cậu không cần lo lắng, nếu có dị thường, nhân viên giám sát bên kia sẽ nói, bọn họ có thay ca, tôi lại không có.” Nói xong nhân viên cấp cứu ngáp một cái, “Ban y tế tinh anh của căn cứ vốn không nhiều lắm, tôi phải bảo trì tốt trạng thái tinh thần.”

Quân nhân theo dõi bĩu môi, người này lại muốn nhàn hạ, bất quá cũng đúng, lần thăng cấp này xác suất thành công vượt qua 100%, phỏng chừng cũng không dùng đến hắn, ban y tế liên phái một người như vậy đến trực đêm, cũng chỉ là làm ra vẻ.

“Được, vậy anh mau nghỉ ngơi đi, có tình huống tôi sẽ gọi là anh.” Mặc Văn Hi nhủ mảy, bộ dáng những người này tập mãi thành thói quen khiến cậu cảm thấy có chút lo lắng, nhân châu thêm động, “Đúng rồi, trưởng quan đại ca, các anh đều là dị năng võ giả đi?”

“Đương nhiên, đây chính là căn cứ trọng yếu nhất liên quân, ngay cả đầu bếp nấu ăn ở căn tin cũng là cấp năm.” Cấp cứu viên mới vừa tính toán ngồi trên ghế nghỉ ngơi có chút kiêu ngạo mà nói. “Nga, như vậy a, kia các quan quân đại ca, mấy ngày nay còn mong hỗ trợ nhiều, lần thí nghiệm lâm sàng này đối với sự phụ rất trọng yếu, ngàn vạn đừng để xảy ra vấn đề.” Mặc Văn Hi cười hắc hắc, nhìn qua có chút hàm hậu, “Sự phụ nói, lần này nếu thành công, phải hảo hảo đáp tạ mọi người.”

“Thật sự?!” Mấy người bên trong phòng theo dõi nhất thời tinh thần tỉnh táo, ngay cả cấp cứu viên đã muốn nằm úp sấp cũng ngồi dậy, “Đại sư thật nói như vậy?!”

“Phải a, sự phụ đương nhiên nói, kính nhờ các anh!” Mặc Văn Hi gãi gãi đầu, ánh mắt mị thành một cái khe, nghĩ thầm đến lúc đó nhiều nhất chính là đưa bọn họ mỗi người một viên đan dược cấp thấp, dù sao hiện tại liệu ở quân đội đều tùy tiện để cậu dùng, không phiền toái đến sự phụ.

“Không thành vấn đề, anh bạn nhỏ, cậu yên tâm, tôi sẽ nhìn chăm chăm vào những trị số này, ánh mắt cũng không nhắm, cậu tin không?” Một nhân viên kiểm tra đo lường cười nói, hẳn cảm giác thật giống như một cái bánh lớn đột nhiên đập trúng hắn, còn thiếu chút đập hôn mê, mới vừa rồi còn cảm thấy được nhóc này có chút đáng ghét, hiện tại nhìn thế nào cũng thấy đáng yêu, đây là tiểu thiên sứ a!

“Đúng đúng, đúng vậy, anh em chúng tôi đều thật lòng phụ trách, đúng rồi, tôi gọi là Dimon, hắc hắc, lưu số liên lạc đi.” Một nhân viên công tác khác phản ứng rất nhanh, đi lên để Mặc Văn Hi lưu số liên lạc.

“Đúng đúng, cũng lưu cả tôi, tôi gọi là...” Vài người khác cũng đều lập tức kịp phản ứng.

Mà thời gian kế tiếp, liền như Mặc Văn Hi sở liệu, mọi người đều tinh thần mười phần, giống như uống thuốc kích thích, còn thường thường chủ động giảng giải cho cậu trạng thái của Lăng Phong, tên tuổi sự phụ quả nhiên dùng tốt.

“Trời, anh bạn nhỏ! Lãng Phong sắp đột phá cửa thứ nhất!” Nửa đêm 3 giờ, im lặng đến chỉ có thể nghe thấy âm thanh địch địch của dụng cụ bên trong phòng theo dõi, một kiểm tra đo lường viên lớn tiếng gọi vào, “Như thế nào lại nhanh như vậy, ít nhất cũng phải đến buổi tối ngày hôm sau nha, mau, mau thông báo cho thượng cấp!”

Mặc Vân Hi vốn đã có chút mơ hồ lập tức lên tinh thần, dùng sức xoa xoa mắt, nhìn về phía trong tường thủy tinh, lúc này Lãng Phong tựa hồ rất thống khổ, toàn thân cơ thể đều run rẩy, cũng truyền ra tiếng rên thống khổ, “Dimon đại ca, Lãng Phong làm sao vậy?! Có cái gì không đúng? Có vấn đề sao?!” Mặc Vân Hi lo lắng hỏi han.

Dimon mới vừa thông báo cho thượng cấp xong đi tới vỗ vỗ bả vai Mặc Vân Hi, “Chớ khẩn trương, là chuyện tốt, bình thường võ giả tiến giai, đột phá cửa thứ nhất là khó nhất, nhất là cấp 8, ít nhất cũng phải cần hai ngày, mà số liệu hiện tại của cậu ta biểu hiện sắp đột phá.”

“Kìa, vậy anh ấy thế nào lại thống khổ như vậy, còn khó chịu hơn hồi nãy nữa!” Mặc Vân Hi biết, Lãng Phong không phải người dễ dàng kêu đau, nếu không phải cực thống khổ, chắc là không kêu ra tiếng.

“Này rất bình thường a, phản ứng của cậu ta tôi rất ít thấy.” Một nhân viên công tác xa lạ điều chỉnh thử dụng cụ nói, “Đột phá cửa thứ nhất là thời điểm chịu thống khổ nhất, qua cửa này được đan có thể có tác dụng, thống khổ sẽ nhỏ đi rất nhiều.”

Lãng Phong trong khoang thuyền dinh dưỡng bắt đầu vận vẹo thân thể, trên da thịt màu tiểu mạch che kín mồ hôi, lúc này trong ý thức của anh là một mảnh hỗn loạn, đây là thời khắc nguy hiểm nhất, nhất định phải bảo trì ý thức thanh tỉnh, chỉ cần sống qua cửa này, được đan của Vân Hi có thể phát huy tác dụng, Vân Hi... Đúng rồi, Vân Hi nhất định ở bên kia tường nhìn mình, không thể để em ấy lo lắng.

Lãng Phong ý thức được Mặc Vân Hi nhất định không rời khỏi phòng theo dõi, tốc độ đột phá nhanh như vậy, anh cũng là bất ngờ, bất quá này đối anh tương đối có lợi, hiện tại anh thể lực còn rất sung túc, cần chặt chẽ, thân thể dần dần đình chỉ vận vẹo, tuy rằng cơ thể còn co rút, thập phần cứng nhắc, nhưng nhìn qua lại bình tĩnh không ít.

“Đại ca, anh ấy đột phá rồi sao?” Mặc Vân Hi nhìn Lãng Phong an tĩnh lại, hỏi.

“A? Kỳ quái, nhanh như vậy?” Cùng Mặc Vân Hi đứng chung một chỗ Dimon cũng thấy rất kỳ quái, đột phá cửa thứ nhất dễ dàng như vậy sao?

“Không, còn chưa, số liệu biểu hiện vẫn đang tiếp tục.” Nhân viên trước dụng cụ theo dõi nói, rồi sau đó lại nhìn nhìn phương hướng tường thủy tinh, “Có thể, có thể là cậu ta nhìn được, đi?” Bởi vì loại tình huống này cơ hồ chưa thấy qua, hắn cũng không dám khẳng định, thật có người có ý chí ương ngạnh như vậy sao? Ngay cả phá ải đều có thể nhìn xuống?!

Nghe xong lời giám sát viên, Mặc Vân Hi đau lòng lau mắt, cái mũi có chút ê ẩm, một cỗ ý thức mãnh liệt truyền đi ra ngoài, 【Phong, cố lên! Phong, anh có thể nghe được em không?】

Lãng Phong thân thể rõ ràng cứng đờ, tay phải bị trói buộc, ngón trỏ ở trên tay vịn gỗ hai cái.

Có thể nghe được! Lãng Phong có thể nghe được! Phát hiện này làm cho Mặc Vân Hi có chút mừng rỡ, 【Phong, em ở đây, em ở cùng anh, cố lên! Sắp qua rồi!】 Mặc Vân Hi ý thức một lần nữa truyền tới Lãng Phong, mà Lãng Phong cũng dùng đánh phương thức ngón tay để đáp lại.

Tuy rằng không thể giải đọc ý thức của Lãng Phong, nhưng Mặc Vân Hi vẫn có thể cảm giác được Lãng Phong lúc này rất thống khổ cùng năng lượng tinh thần rất nhanh xói mòn, trong lúc bất giác, một sợi ý thức lực rất nhỏ từ trong cơ thể Mặc Vân Hi lộ ra.

Lãng Phong để ý thức giãy dụa bên cạnh hỗn loạn, nghe thấy thanh âm Mặc Vân Hi, tuy rằng không biết đây có phải anh huyền nghe hay không, nhưng vẫn cố gắng cho ra phản ứng, ý thức cũng thanh tỉnh một ít, đột nhiên, trước mắt một mảnh tối đen bắt đầu xuất hiện một tia ánh sáng vàng nhu hòa, giống một cỗ thanh lưu chậm rãi rót vào trong đầu anh.

Nháy mắt cảm thấy thoải mái, làm cho anh lập tức trầm tĩnh lại, cỗ năng lượng thanh lương nhu hòa này, dần dần theo kinh mạch của anh chảy về phía tứ chi bách hải, giảm bớt đau đớn xâm nhập cốt tủy, theo kinh lạc vận hành một vòng thiên, lại một lần nữa về tới trong óc, tinh thần lực khô cạn thiếu thốn giống một khối bọt biển lập tức đem năng lượng hút sạch sẽ.

“Phốc” một tiếng, Lãng Phong cảm giác bình chương ngăn cản mình kia theo tiếng mà phá, nhưng lại tự nhiên như vậy, quả thực nước chảy thành sông, cửa thứ nhất, cứ như vậy qua? Ngay cả chính anh cũng thấy bất khả tư nghị, “Vân Hi...”

Thanh âm khô cạn ám ảnh truyền vào phòng theo dõi, toàn bộ nhân viên giám sát đều cảm thấy bất khả tư nghị, cư nhiên nhanh như vậy đã đột phá cửa thứ nhất!

“Được hiệu sắp phát huy tác dụng, nhanh đi thông báo với thiếu tướng Morgan!”

“Chú ý giám sát, từ lúc này bắt đầu mỗi một trị số đều rất quan trọng!”

“Báo cáo, bây giờ là rạng sáng bốn giờ hai mươi, võ giả thí nghiệm đã thuận lợi thông qua cửa thứ nhất.”

Trong phòng theo dõi thanh âm liên tiếp, nhưng Mặc Vân Hi sớm đã không nghe được cái gì, hai chữ khản khản vừa mới kia vẫn luôn vọng ở bên tai, Lãng Phong gọi cậu, rốt cục thành công!

Bất quá thắng đến sợi ý thức lực hoàn toàn bị tinh thần lực của Lăng Phong hấp thu, Mặc Vân Hi khẩn trương cũng chưa thể phát hiện, có lẽ nếu cậu phát hiện cái dây nhỏ kia, cũng không có can đảm can thiệp vào quá trình thăng cấp của Lăng Phong, bất quá này chỉ là giả thiết mà thôi, sự thật là, anh ấy thành công.

Đan được bắt đầu phát huy tác dụng, một cỗ năng lượng có chút cực nóng bắt đầu ở trong cơ thể Lăng Phong phát tán, vận chuyển, không ngừng chữa trị kinh mạch bị hao tổn, cường hóa, một lần biến cạo rửa cốt cách, máu cùng cơ thể, hoàn toàn cải tạo thể chất võ giả, để đạt tới độ cao trước nay chưa từng có, võ giả tiến giai chính là thay đổi về chất.

Năng lượng nguyên tố thuộc tính lôi trong đan cùng thể chất Lăng Phong phù hợp hoàn mỹ, thậm chí trong quá trình tiến giai, có thể ẩn ẩn nhìn thấy điện lưu màu lam mỏng manh quanh thân thể Lăng Phong, loại dị tượng này nhân viên giám sát chưa từng thấy qua.

Chỉ chốc lát sau, quan quân cao cấp cùng các đại sư luyện đan đều đuổi tới, bất khả tư nghị nhìn võ giả tuổi trẻ thăng cấp bên trong, lúc này, trên người Lăng Phong chảy ra mồ hôi, đã chứa cặn xám nhàn nhạt, đây là phản ứng bài trừ độc tố trong quá trình thay đổi thể chất, hô hấp vững vàng tỏ vẻ trạng thái của cậu ta lúc này phi thường ổn định, hơn nữa thống khổ rất nhỏ.

“Này thật bất khả tư nghị, số liệu thế nào? Có phải cậu ta lại cố nén hay không?” Morgan thiếu tướng vội vàng hỏi han, tuy rằng hắn tận mắt nhìn thấy lúc này bộ dáng Lăng Phong thoát nhìn thực thả lỏng, nhưng chính là không thể tin được.

“Báo cáo, trạng thái võ giả thí nghiệm thập phần tốt, huyết áp, tim đập đều rất vững vàng, hơn nữa theo tần suất rung động của cơ thể, thập phần thả lỏng, trạng thái tinh thần tốt, đau đớn cấp bậc rất thấp, hơn nữa...” Sĩ binh giám sát có chút do dự, như vậy thật sự có thể sao?

“Hon nữa cái gì? Nói mau!” Một đại sư luyện đan lo lắng tiến lên, xem xét số liệu giám sát, điều này sao có thể, quá trình cải tạo thân thể tuy rằng so ra kém phá ải, nhưng là hết sức thống khổ, cho dù có được đan không ngừng chữa trị, cũng tuyệt đối không thể bình tĩnh như vậy!

“Hon nữa, tinh thần lực dị thường no đủ! Đúng vậy, trị số tinh thần lực rất cao, nhưng lại đang không ngừng khôi phục, có thể nói so với lúc bắt đầu thí nghiệm còn cao hơn, đã dần dần tiếp cận trình độ tinh thần lực của võ giả cấp 8!” Giám sát viên lớn tiếng nói.

“Tê~” Lời của hắn đưa tới bên trong phòng theo dõi một trận âm thanh hút không khí, bình thường võ giả thăng cấp tiêu hao chính là tinh thần lực, sau khi tiến giai, tinh thần lực cơ hồ là tiếp cận trạng thái hư không, cần rất nhiều thiên tài mới có thể khôi phục, mà hiện tại Lăng Phong, thế nhưng trong quá trình tiến giai, cũng đã rất nhanh khôi phục, chẳng lẽ là công hiệu của kim đan?!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87

Lăng Phong tiến giai giằng co tổng cộng 56 giờ, hai ngày tám giờ, thuận lợi một cách không ngờ, trở thành võ giả cấp 8 dùng thời gian tiến giai ngắn nhất trong lịch sử liên bang.

Càng làm người ta giật mình chính là, đột phá cửa thử nhất, được đan bắt đầu phát huy tác dụng, trong quá trình tiến giai cơ hồ không có nhiều thống khổ, thắng đến cuối cùng, đều tựa hồ là nước chảy thành sông thoải mái dễ dàng, khiến mọi người trong phòng quan sát đều cảm thấy giống như đang ở trong mộng chứ không phải sự thực.

Nhưng đây là sự thật đã xảy ra, sau khi Lăng Phong tiến giai thành dị năng võ giả cấp 8 thành công, trừ bỏ thân thể hơi có chút mệt nhọc, tinh thần lực dị thường tràn đầy no đủ, không có di chứng hậu tiến giai, thậm chí sau khi ngủ một giấc, liền có thể lập tức gia nhập chiến đấu, này lại một lần nữa làm này sinh nhận thức mới cho mọi người, càng khiến cho toàn bộ quan quân liên quân cùng các đại sư luyện đan tận mắt chứng kiến lần này, bắt đầu ôm mơ mộng với kim đan nhiều hơn.

Kết quả thí nghiệm Lăng Phong tiến giai tốt đến bất khả tư nghị, tính dung hợp sinh vật siêu cường của kim đan được chứng minh trọn vẹn, tin tức này cũng rất nhanh ở căn cứ, thậm chí là giữa cao tầng liên quân truyền ra, mỗi một võ giả đều hy vọng có được kim đan để thăng cấp, đây mới là linh đan diệu dược mà mọi người tha thiết ước mơ nhằm trợ giúp võ giả tiến giai, không có tác dụng phụ, có thể giảm bớt thống khổ khi thăng cấp, xác suất thành công vô hạn tiếp cận 100%!

Nhất là dị năng võ giả cao cấp, có được một viên kim đan, là có thể đem tỷ lệ thất bại tiến giai giảm tới mức nhỏ nhất, thậm chí là 0, điều này rất mê người. Tuy rằng liên quân còn chưa công bố thành quả nghiên cứu này cho công chúng, nhưng trong lòng toàn bộ dị năng võ giả biết việc này, đã đem Herman đại sư thần hóa, hiện giờ đó là người bọn tôi kính ngưỡng cùng sùng bái nhất.

Sau, nhóm cao tầng căn cứ, đem một lượng lớn tài liệu trân quý vội vàng đưa tới chỗ Herman đại sư, mà đại sư cũng đều là chiêu đan nhận toàn bộ, nguy cơ lớn nhất của liên bang trước mắt còn chưa qua đi, có thể lấy được thành quả nghiên cứu như vậy, không thể nghi ngờ cho quân đội một tia hy vọng, ý đồ có thể đề cao cấp bậc cùng thực lực của nhiều võ giả hơn nữa trước đảo thử luyện lần thứ hai.

Mà Mặc Vân Hi lúc sau đây cũng là đang thử luyện chế một ít đan phương đan dược cấp 8 giống vậy, tuy rằng không có lỗi tình làm thuốc dẫn, nhưng luyện ra hai viên đan màu bang nhạt xác suất thành công trên dưới 99%, mà những đan dược khác, dùng năng lượng cấu tạo hình cầu của cậu để luyện

chế, xác xuất thành công cũng đều cao đến kinh người, hơn nữa tính dung hợp sinh vật rất tốt.

Herman, Blaine cùng Mặc Vân Hi sư đồ ba người, cơ hồ mỗi ngày đều vui đầu vào phòng thí nghiệm tiến hành nghiên cứu, bọn họ hiện tại cần phải làm là, nghiên cứu như thế nào lợi dụng kinh nghiệm cùng hiểu biết, thể hội và phỏng chế ra năng lượng cấu tạo hình cầu của Mặc Vân Hi, tìm ra một phương pháp để luyện đan sư bình thường cũng có thể luyện chế ra kim đan, nếu thành công, điều này đối với cả nhân loại đều có ý nghĩa trọng đại, nhóm dị năng võ giả tiến giai, phiếu lưu cùng thống khổ sẽ giảm thấp xuống.

Mà nghiên cứu này chỉ có Herman cùng Blaine biết được kết cấu chi tiết của biểu đồ năng lượng tham dự, mặc dù trong mắt những người khác, là đại sư mang theo hai ái đồ tiến hành nghiên cứu, bồi dưỡng người nối nghiệp.

Lăng Phong sau khi tiến giai thành dị năng võ giả cấp 8, thực lực nhảy vọt lên tầm cao mới, trọng yếu nhất là, không biết vì sao, anh cảm giác tinh thần lực của mình tựa hồ đã xảy ra thay đổi, không chỉ thay đổi về lượng, tựa hồ so với trước kia tinh thuần hơn, chuyện này khiến uy lực anh ngoại phóng dị năng càng thêm kinh người, mà ngay cả màu sắc của lõi điện bắt đầu trở thành màu trắng, này chứng minh nhiệt độ tăng lên không ít.

Tinh thần lực ở trong kinh mạch tuần hoàn vận chuyển nhiều lần, Lăng Phong chậm rãi mở mắt, từ trên đệm cúi đứng dậy, hoạt động các khớp xương toàn thân. Sau khi thăng cấp, tu luyện tinh thần lực cũng dần thuận lợi hơn, anh hiện tại sau khi tĩnh tọa đã có thể bảo trì tinh thần lực ở trong kinh mạch tự chủ tuần hoàn năm sáu giờ, tốc độ tu luyện như vậy, ngay cả Kiền Lâm cũng thập phần giật mình.

Lăng Phong trực giác cho rằng, tu luyện gia tốc, có thể có liên quan đến việc tinh thần lực của anh có sự chuyển biến, mà loại chuyển biến này, anh đoán nguyên nhân hẳn là do trong quá trình tiến giai tinh thần lực bị khô cạn hấp thu cỗ năng lượng màu vàng thanh lương nhu hòa kia, anh cơ hồ có thể xác định, năng lượng kia đến từ Mặc Vân Hi, giống như cảm giác Vân Hi cho anh, hơn nữa vô cùng thân cận, nhưng sau đó, Vân Hi tựa hồ đối với chuyện này không biết gì hết.

Rất nhanh đã qua hơn nửa tháng, qua thêm ba ngày chính là thời gian bắt đầu của đảo thử luyện lần thứ hai.

Trong phòng hội nghị tối cao của liên bang, nhân viên hành chính liên bang, tướng lĩnh liên quân, quốc vương hoàng thất ngũ đại đế quốc, lại tề tụ một phòng, thương thảo lần thứ hai, cũng là lần cuối cùng an bài cụ thể nhân viên đảo thử luyện.

Quan chỉ huy cao nhất liên quân Leile khởi động một màn hình điện tử, chiếu đến trên bàn hội nghị, để tất cả mọi người có thể rõ ràng nhìn thấy danh sách bên trên, “Thông qua huấn luyện trong khoảng thời gian này, trước mắt đây là những võ giả tuổi trẻ thực lực mạnh nhất của toàn bộ liên bang, chúng ta từ đó chọn ra người tham dự khiêu chiến đảo thử luyện lần này.”

Danh sách tổng cộng có 20 mấy người, tên Lăng Phong, Bùi Ân cùng với Mặc Vân Thiên đều rõ ràng nằm trong đó.

“Võ giả đều là do quân đội chọn lựa, chỉ cần tuyển ra trong đó 20 người mạnh nhất là được, còn cần thảo luận cái gì?” Một gã chính giới quan viên nói, bọn họ đối những võ giả này căn bản không biết, hôm nay quân đội yêu cầu mời dự họp hội nghị thảo luận chọn người thử luyện, hẳn cảm thấy kỳ thật là quân đội vì cục diện thất bại sau khi thử luyện, trốn tránh trách nhiệm.

“Phải a, quân đội tuyển ra võ giả, tự nhiên đều là tinh anh trong tinh anh, chúng ta không có tham dự huấn luyện, cũng không hiểu biết, việc này liền giao toàn quyền cho quân đội quyết định.” Habdon quốc vương biểu đạt ý tứ của y, hơn nữa thoát nhìn nhóm quốc vương của ngũ đại đế quốc cùng chính khách cũng đều nghĩ như vậy.

“Mời mọi người nghe tôi nói hết, hôm nay mời mọi người đến, là vì thảo luận hai danh ngạch, chuyện này quan hệ trọng đại, có thể ảnh hưởng đến thành bại của toàn bộ thử luyện, cho nên liên quân cảm thấy, vẫn nên cùng nhau thương lượng thì tốt hơn.” Leile trầm giọng nói.

“Kia, xin mời Tổng tư lệnh đại nhân nói cho biết chúng tôi vấn đề của hai danh ngạch đi.” Chủ tịch Ivige hành chính ngồi đối diện Leile, chỉ chăm chú lắng nghe.

Leile biểu tình rất nghiêm túc, tướng lĩnh bên cạnh lập tức thay đổi màn hình điện tử, phát ra một phần tư liệu của võ giả thiếu niên trẻ tuổi, “Tôi giới thiệu với mọi người, dị năng võ giả này tên là Mặc Vân Hạo, trước mắt đây là người thành công nhất trong thí nghiệm cường hóa võ giả mà liên quân tiến hành cho tới nay, hiện tại trên phương diện hành vi xem ra cơ hồ không giống với người thường, có thể cơ bản khống chế cảm xúc, có thể cùng người câu thông, cũng có thể chấp hành mệnh lệnh, mà thực lực lại vượt qua dị năng võ giả cấp 9, có thể đồng thời đối kháng một con dị thú cấp 9 cùng dị thú cấp 8, vốn là con bài chưa lật trong lần đảo thử luyện thứ hai này của chúng ta, là đòn sát bí mật.”

Lời này vừa nói ra, nhất thời đưa tới tiếng nghị luận của nhóm chính khách, thực lực cường hãn như thế, đối với đảo thử luyện tương đối có lợi, nhưng... Tổng khảo sát quan đại nhân là người hành tinh Bellamy, điểm ấy đã được ngài Harila chứng thật, hơn nữa hiện tại toàn liên bang đều đang cố gắng tìm kiếm người em gái thất lạc của khảo sát quan đại nhân, để làm dịu đi mối quan hệ.

Mà từ sự kiện căn cứ số năm, không khó để nhìn ra tổng khảo sát quan đại nhân thống hận hạng mục thí nghiệm này, ở thời điểm này lại phái một cường hóa võ giả đi, chỉ sợ đến lúc đó giống như lửa cháy đổ thêm dầu.

“Tôi không đồng ý để cậu ta tham gia, tuy rằng thực lực của cậu ta mạnh mẽ, nhưng chộc giận khảo sát quan đại nhân lại mất nhiều hơn được.” Một quan viên nói, “Tôi đề nghị không bằng chủ động giao cậu ta cho khảo sát quan đại nhân, sám hối sai lầm của chúng ta, có lẽ còn có thể lấy được một thông cảm hòa hoãn.”

“Không sai, đúng vậy, đúng vậy!”

Lời nói của quan viên kia lập tức chiếm được sự đồng ý của đại đa số nhân viên hành chính, kỳ thật trong lòng bọn họ đã nhận định lần này khẳng định lại

thất bại, hiện tại toàn bộ đầu óc đều nghĩ nên làm như thế nào để có thể làm dịu đi mối quan hệ với liên minh vũ trụ, vì mình tìm một đường lui.

“Chính là, lần trước 20 võ giả cường hóa đi, toàn bộ đều chết, lần này còn có thể dùng cái gì!” Missu quốc vương Thorndike cũng hiểu là có đạo lý, hơn nữa hẳn không cho là nhiều chiến lược có thể thay đổi được cục diện, thực lực khảo sát quan hấn đã thấy qua, ra vào rừng anh lạc đều bình yên vô sự, nếu chọc giận ngài ấy, thật sự là không có chuyện gì hay.

Leile sắc mặt âm trầm, tuy rằng kết quả này hẳn đại khái đã đoán được, nhưng vẫn cảm thấy tức giận, đám người kia chỉ biết lo lắng đường lui của bản thân, tất cả đều là người nhu nhược. Có lẽ nghiên cứu của căn cứ số năm, từ ban đầu đã là một sai lầm, nhưng sai lầm đã hoàn thành, hẳn cũng đã chuẩn bị tốt chuyện sau khi kết thúc nghênh đón thăm phán của liên minh vũ trụ, nhưng Mặc Văn Hạo chính là kết tinh tâm huyết duy nhất nhiều năm qua của toàn bộ căn cứ số năm, đối với quân nhân bọn họ mà nói, chính là vũ khí có lực sát thương lớn nhất, làm sao có thể còn chưa gia nhập chiến đấu, liền chấp tay đưa cậu ta cho người khác phá hủy!

“Tôi hy vọng mọi người suy nghĩ đến chiến lược của cậu ấy, thực lực của cậu ấy bây giờ, thậm chí có thể đối kháng được với ba cường hóa võ giả, đây là vũ khí sắc bén nhất trước mắt của chúng ta, tất cả mọi người xem qua hình ảnh quay lại đảo thử luyện, tôi rất khó tưởng tượng mất đi một chiến lược như vậy, võ giả của chúng ta có thể còn mấy người bình an tới thánh đường, nghênh đón lửa giận của khảo sát quan đại nhân?” Leile tranh thủ lần cuối cùng, nếu đa số người vẫn không tán thành, vậy hẳn cũng hết cách.

Lời Leile nói làm phòng hội nghị một trận trầm mặc, hình ảnh đảo thử luyện không thể nghi ngờ đã để lại một bóng ma trong lòng mọi người, cao cấp võ giả bình thường, phòng chừng cửu tử nhất sinh, dị thú cùng bầy rập cường đại chưa từng gặp qua này, khác xa nhận thức của bọn họ.

“Ta đồng ý lời Leile tư lệnh.” Qiner quốc vương Siyell đầu tiên đánh vỡ trầm mặc, thành công hấp dẫn ánh mắt mọi người, nam nhân ánh mắt màu xanh lam lóe tinh quang, “Mặc kệ chúng ta làm như thế nào, khảo sát quan đại nhân đều đã biết thí nghiệm của căn cứ số năm, thử luyện lần này chúng ta vẫn là ôm ý nghĩ được ăn cả ngã về không.”

Siyell ngón tay gõ mặt bàn, bình tĩnh phân tích nói, “Nếu võ giả đều chết ở trên đường, vậy lần này tất cả đều không có ý nghĩa gì, mà nếu để cậu ta tham gia, có thể giúp càng nhiều võ giả bình an tới thánh đường, ít nhất chúng ta còn có một cơ hội, có lẽ khảo sát quan đại nhân sẽ giết chết cậu ta, nhưng ít ra những người khác còn có cơ hội, không phải sao?”

Hiển nhiên Siyell phân tích rất có lực thuyết phục, hơn nữa được một số chính khách trung lập tán thành, nhóm đế vương sợ nhất là mất đi chính quyền, tự nhiên là cảm thấy làm theo như lời Siyell còn có một tia hy vọng, cũng bỏ phiếu duy trì, mà ý kiến của quân đội vẫn luôn thập phần thống nhất, cho nên, cuối cùng danh ngạch này, vẫn là xác định cho Mặc Văn Hạo.

“Tốt lắm, danh ngạch này đã xác định, như vậy Leile tư lệnh, mời nói đến danh ngạch cuối cùng cần thảo luận đi?” Siyell mở miệng hỏi, hẳn đối với việc ngay cả quân đội cũng đều do dự trong việc chọn người cảm thấy rất hứng thú.

“Tốt lắm, liền để tôi tự mình nói đi, chúng tôi sau khi nghiên cứu máy quay trên thi thể võ giả cường hóa, so sánh với ngoại thương trí mạng trên thi thể võ giả trong căn cứ số năm, cho ra một suy đoán.” Leile nghiêm túc nói, “Chúng tôi hoài nghi thánh đường chân tướng là một loại tinh thần công kích.”

“Tinh thần công kích? Điều này sao có thể?” Worth quốc vương thờ dãi, trước mắt phương thức công kích tinh thần lực mà mọi người biết, chính là dị năng ngoại phóng, có thể dẫn phát các thuộc tính dị năng của nhân loại, nhưng tinh thần trực tiếp công kích khiến con người tử vong, quả thực là thiên phùng dạ đàm.

“Không sai, toàn bộ chứng cứ tựa hồ cũng cho thấy trên cơ thể không chịu công kích dẫn đến ngoại thương, nhưng đại não lại tử vong, có thể nói là tinh thần bị phá hủy mà làm cho chết não.” Leile đối này có chút vô lực, “Chuyện này nghe qua tựa hồ vượt qua phạm trù lý giải của chúng ta, nhưng tôi muốn cho các vị xem một số đồ vật.”

Nói xong, Leile đem một tấm thẻ nhỏ cắm ở điện tử bản, trên màn hình cho thấy một phần báo cáo tuyệt mật 20 năm trước.

“Phần báo cáo này ghi lại toàn bộ quá trình khi quân đội phát hiện người hành tinh Bellamy.” Leile thờ dãi, hiện tại xem ra, phần báo cáo này trong nhóm quan chỉ huy tối cao ngay lúc đó, đích xác là vì tư dục mà làm ra phán đoán tương đối sai lầm.

Báo cáo hiện ra, lúc ấy người hành tinh Bellamy từng ý đồ dùng tinh thần lực cùng liên quân tiến hành câu thông, tuy rằng tồn tại chướng ngại ngôn ngữ, nhưng lúc ấy ở đây rất nhiều quân nhân sau khi kiểm tra đều biểu thị, tiếp thu cũng lý giải rõ ràng ý tứ của bọn họ, bọn họ không ngừng hướng liên quân tỏ vẻ chính mình không phải là kẻ xâm lấn, mà là bình dân gặp phải sự cố mới phải đáp xuống.

Nhưng quân đội cùng lúc đối với bên ngoại phong tỏa tin tức này, cùng lúc phán định bọn họ là kẻ ngoại tinh xâm lấn, cũng thiết kế một hạng mục thực nghiệm về cường hóa võ giả, ý đồ vạch trần bí mật tinh thần lực siêu cao của bọn họ.

Một phần ghi chép giai đoạn của thực nghiệm minh xác ghi lại, trong một lần tiến hành giải phẫu thực nghiệm não bộ của người hành tinh Bellamy, gặp phải mãnh liệt phản kháng, nhân viên thực nghiệm chỉ còn một người sống sót, còn lại toàn bộ biểu hiện không có ngoại thương nhưng não tử vong, rồi sau đó tiến hành nghiên cứu thi thể, suy đoán nguyên nhân tử vong là bị tinh thần lực công kích, nhưng vẫn không có chứng cứ củng cố kết luận nghiên cứu.

Mà trình độ tinh thần lực cường đại của hành tinh Bellamy cũng không giống nhau, ít nhất trước khi gặp phải lần phản kháng này, không có phát sinh sự kiện giống như vậy, mà người may mắn sống sót kia, bất đồng duy nhất chính là có được cấp bậc tinh thần lực xuất sắc, là một luyện đan sư cấp 7 trong viện nghiên cứu.

Sau đó, liên bang trong lúc thí nghiệm người hành tinh Bellamy, đều vũ trang đầy đủ, cũng có yêu cầu nghiêm khắc với cấp bậc tinh thần lực của nhân viên thí nghiệm, trước khi thực nghiệm đều phải gây mê sâu với thực nghiệm thể, nhân viên thực nghiệm còn phải mang mũ giáp phòng phóng xạ, nhưng

tinh thần lực công kích của người hành tinh Bellamy cụ thể thế nào, có phải thật hay không, chuyện ấy liền không được biết, bởi vì sau đó trong quá trình thực nghiệm không phát sinh sự kiện như vậy lần nào, quân đội cũng coi án lệ lần đó thành ngẫu nhiên xảy ra rồi niệm phong cất vào kho.

“Tinh huống chính là như vậy, cho nên tôi muốn nói là, nếu chân tướng thánh đường là khảo nghiệm tinh thần lực công kích, như vậy chúng ta liền cần một thành viên có tinh thần lực cực cao tham dự.” Leile lại phát ra hai phần tài liệu, “Người thích hợp nhất, chính là luyện đan sư có tinh thần lực cực cao, mà hiện tại thời gian cấp bách, chúng ta đã không thể chậm rãi chọn lựa, may mắn các đại sư luyện đan ưu tú nhất toàn liên bang hiện tại đều tập trung ở căn cứ ngầm liên quân để làm nghiên cứu.”

“Nhưng bọn họ đều là lão nhân, ngài sẽ không để đại sư tham dự đi, này không hợp yêu cầu a?” Một quan viên nói.

Mà Siyell ngồi đối diện lại nhú mày, đôi môi nhếch, ánh mắt màu xanh lam mang theo tức giận trừng Leile.

Leile thân là dị năng võ giả cao cấp, tự nhiên lập tức cảm nhận được địch ý của Siyell, nhưng chỉ nhìn thoáng qua y, liền thông dong mà đem hai phần tư liệu chiếu lên màn hình điện tử, “Đúng vậy, trong các đại sư luyện đan, dưới 40 tuổi chỉ có một người, chính là thiên tài cấp 8 đến từ Qiner để quốc luyện đan sư Blaine.”

“Không được!” Siyell cơ hồ là vỗ án dựng lên, chung quanh vài vị quốc vương đều sửng sốt, rất ít thấy được Siyell bệ hạ xưng là hồ ly kích động như vậy.

“Bệ hạ, ngài cũng biết, việc này liên hệ đến chủ quyền của toàn bộ liên bang, tôi hy vọng ngài có lý do chính đáng.” Leile nói.

Siyell cũng nhận thấy bản thân thất thố, bình tĩnh ngồi lại trên ghế, ngữ khí kiên định, “Blaine là thành viên hoàng thất, là huyết mạch đích hệ của hoàng thất Qiner để quốc ta, không thể thiệp hiểm.” Ánh mắt màu lam đảo qua những người đang ngồi, truyền đạt ý chí mãnh liệt của y.

Đại đa số mọi người không thể không lảng tránh ánh mắt như vậy, Blaine cư nhiên là đích hệ Qiner hoàng thất? Điều này khiến cục diện nhất thời giằng co, Siyell là một quân chủ không dễ chọc, ai cũng không muốn đắc tội Qiner cường đại trong ngũ đại đế quốc, huống chi để một đích hệ hoàng thất đi chịu chết, nhóm hoàng tộc ngũ đại đế quốc ở đây cũng do dự.

Leile vốn chú trọng vị luyện đan sư cấp 8 tuổi trẻ này nhất, nhưng trước mắt xem ra... Hơn nữa vừa rồi ở vấn đề Mặc Vân Hạo, hẳn thiếu Siyell một cái nhân tình, hiện tại cũng có chút khó xử.

“Nếu đã không thể để Blaine tham dự đảo thử luyện, tôi đề nghị buông tha đảo thử luyện, trực tiếp gia nhập tinh cầu Havana.” Siyell bình tĩnh dùng ngữ khí trực tiếp tung ra một quả bom, ngay cả Leile cũng trở tay không kịp.

Quả nhiên, hành chính quan viên bắt đầu xôn xao, bọn họ vốn chính là duy trì trực tiếp buông tha đảo thử luyện, mà ban đầu bởi vì quân đội cùng nhóm hoàng thất để quốc kiên trì mà khiến cho đề nghị mắc cạn, nếu bây giờ có thể được Siyell bệ hạ tán thành, nói không chừng cục diện sẽ có thể xoay chuyển!

Leile đen mặt, không thể tưởng được Siyell thế nhưng có thể vì một thành viên hoàng thất mà cự tuyệt quyết đoán như vậy, bất quá hiện tại đắc tội y hiển nhiên không phải lựa chọn sáng suốt, “Khụ, mọi người im lặng, kỳ thật, chúng ta còn có một người khác để chọn.”

Nói đến người được chọn này, Leile ngay từ đầu cũng là mười vạn phần không vui, mặc kệ là ai đều có chỗ dựa vững chắc không thể trêu vào, khiến hấn đau đầu, hơn nữa thực lực của người này, hẳn thấy khẳng định không bằng Blaine, từ ở một ít dấu vết để lại trong căn cứ để đoán, nhiều lắm cũng chỉ là luyện đan sư trình độ cấp 7, chính là hiện tại Siyell bên này cũng là bên chắc như thép, không có biện pháp, đành phải lui mà cầu tiếp!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88

Vừa nghe thấy có thể chọn người khác, phòng hội nghị dần dần yên tĩnh lại, tất cả mọi người cùng đợi tư lệnh Leile tuyên bố người chọn kế tiếp, chỉ cần không liên quan đến hoàng tộc Qiner, hẳn là không có vấn đề gì.

Leile thanh thanh yết hầu, “Nói thực ra, tôi sở dĩ ngay từ đầu không đưa ra người này, là bởi vì đối với thực lực của cậu ta không có nắm chắc, hơn nữa người này hẳn mọi người cũng nghe qua, chính là tiểu đồ đệ của Herman đại sư, Mặc Vân Hi.”

“Cái gì? Đồ đệ của kim đan đại sư Herman?”

“Đúng vậy, tôi còn nhớ rõ đại sư từng mở họp báo chỉ để tuyên bố việc này!”

“Này, này chỉ sợ đại sư không đồng ý a!”

“Mọi người trước im lặng, nghe Leile tư lệnh nói cho hết lời.” Ivige gõ bàn, “Theo ta được biết, Blaine đều là đồ đệ Herman đại sư, như vậy, lúc này chỉ

sợ ảnh hưởng đến đại sư, bất quá đó cũng là chuyện không có biện pháp, tư lệnh Leile, còn mời ngài kể lại cho chúng ta tình huống của Mặc Vân Hi đi.”

“Tốt, đương nhiên chúng ta cũng không muốn đắc tội đại sư, nhưng lần này thời gian quá cấp bách, có thể tìm người tuổi tác phù hợp yêu cầu chỉ có hai người kia.” Leile lấy ra một phần tư liệu của Mặc Vân Hi, “Thiếu niên này tên là Mặc Vân Hi, thông qua thời gian dài quan sát ở căn cứ, thực lực hẳn là luyện đan sư trên dưới cấp 7, trình độ tinh thần lực tuy rằng chưa trải qua thí nghiệm, nhưng hẳn là rất cao.”

Theo ý của Leile, Morgan thiếu tướng đứng dậy nói, “Ivige chủ tịch, các vị quốc vương bệ hạ tôn kính, tôi là thiếu tướng Morgan phụ trách viện nghiên cứu trong căn cứ ngầm, Mặc Vân Hi này danh ngạch do tôi đề cử, tuy rằng cậu ta còn chưa thi đậu cấp bậc luyện đan sư, nhưng trình độ tinh thần lực quả thật có chỗ hơn người.”

Nói xong, Morgan từ trong không gian lấy ra ba cái đan hạp, đặt lên trên bàn hội nghị mở ra, nhất thời đan hương nồng đậm phiêu tán, ba viên xích đan hình trứng màu đỏ tươi im lặng nằm giữa đan hạp, quanh thân phiếm màu vàng sáng mờ, đan văn đậm đều đặn, vừa thấy chính là dược đan phẩm chất tương đối cao.

“Đây là dược đan hình trứng Herman đại sư nghiên cứu chế tạo?” Một quan viên vội vàng thờ người nhìn qua, “Đúng vậy, tuy rằng không phải kim đan, nhưng hình dạng cùng đan văn này, nhất định là xuất từ tay đại sư!”

Hiện tại từ hiểu biết của bọn họ, liên bang cao thấp có thể luyện ra loại xích đan hình dạng này chỉ có mình Herman đại sư.

Morgan lệnh cho sĩ quan nâng ba cái đan hạp, nhất nhất triển lãm cho nhóm quan lớn cùng đế vương đang ngồi xem qua, “Đúng vậy, đây đích thật là đan dược hình trứng đại sư nghiên cứu, nhưng là xuất từ tay Mặc Vân Hi.”

“Cái gì? Đưa nhỏ kia?!” Có người kinh hô, “Thiệt hay giả? Cậu ta có thể có thiên phú cao như thế?”

Morgan gật đầu, “Những dược đan này là Mặc Vân Hi vì đáp tạ nhóm nhân viên tham dự giám sát thực nghiệm tiến giai kim đan nên đã đưa tặng, đúng là xuất từ tay cậu ta, bởi vì ở đoạn thời gian kia, đại sư luôn luôn cùng các đại sư khác nghiên cứu thảo luận, chính cậu ta hướng liên quân xin tài liệu, tổng cộng luyện chế bốn viên xích đan như vậy, cao cấp nhất là một quả cấp 7, xác suất thành công đều trên 95%, tuy rằng không phải kim đan, nhưng là tương đối kinh người.”

“Thật là cậu ta làm? Đây thực quá kinh người!” Ngay cả Ivige cũng có chút không dám tin.

“Thật là như thế, chúng tôi cũng là sau khi một giám sát viên dùng đan dược thành công thăng cấp, mới phát hiện, sau đó chúng tôi thử dò hỏi đại sư, hiển nhiên đại sư cũng không biết việc này, xem ra đại sư đã nhận một đồ đệ thiên phú vượt trội.” Morgan ngón tay ở trên bàn điện tử nhấn một cái, một video thu hình liền xuất hiện trên màn hình điện tử trung ương ở phòng họp.

Đúng là bản ghi chép Mặc Vân Hi cùng Lăng Phong trò chuyện, trong video, Mặc Vân Hi vui vẻ cho Lăng Phong xem xích đan cấp 8 cậu lần đầu tiên luyện chế, một đồng màu đỏ bất quy tắc gì đó, hình ảnh bị dừng lại ngay tại đó, cũng bị phóng to lớn nhất.

“Đây là sau khi chúng tôi quyết định điều tra Mặc Vân Hi trong lúc vô ý phát hiện.” Morgan nói, “Theo như lời Mặc Vân Hi tự mình nói, đồ vật này là xích đan cấp 8, bất luận chúng có hình dạng như thế nào, nhưng mọi người xem màu sắc của chúng, còn có tình trạng đan văn màu vàng phân bố trên mặt, tôi tin tưởng, cho dù là thành phẩm thất bại, cũng đủ để chứng minh trình độ tinh thần lực của cậu ta đã tiếp cận luyện đan sư cấp 8.”

Không cần Morgan nhiều lời, đang ngồi đây đều là cáo già, vừa nghĩ liền tự nhiên hiểu được, nếu là người bình thường, luyện thành như vậy nhất định là thất bại, đừng nói màu đỏ tươi lại mang đan văn, dù là ô đan cũng không thể được, nhất định là một đồng cạn phơi dược, trình độ tinh thần lực của đứa bé này, không đơn giản a!

“Thoạt nhìn thiếu tướng nói đều là thật sự, trình độ tinh thần lực của đứa bé này đã sắp vượt qua luyện đan sư cấp 7.” Ivige gật đầu nói, “Bất quá Herman đại sư bên kia chỉ sợ... Hơn nữa tuổi tác của đứa nhỏ này, thành tựu tương lai của nó, chỉ sợ sẽ xa xa vượt qua...” Ivige cẩn thận nhìn sắc mặt lạnh lẽo của Siyell, không tiếp tục nói tiếp, nhưng mọi người đều có thể hiểu được ý tứ của hắn.

Đó cũng là nguyên nhân trọng yếu vì sao ngay từ đầu Leile không đề cử Mặc Vân Hi, đứa bé này tương lai phát triển không thể đo lường, thiên phú vượt xa Blaine, mà thực lực giai đoạn này của Blaine, hẳn là trên đứa nhỏ này, cho nên hắn mới cảm thấy Blaine mới là sự lựa chọn tốt nhất hiện tại, nhưng hắn trăm triệu không dự đoán được, Blaine sau lưng cư nhiên có chỗ dựa là hoàng tộc.

“Không cần phải nói, chỉ cần không phải Blaine, ta đều đồng ý.” Siyell tuy rằng cũng phi thường tiếc hận thiên phú của Mặc Vân Hi, nhưng Blaine, giữa hoàng quyền cùng một tài luyện đan sư, bên nào trọng bên nào khinh với hắn mà nói cũng không khó lựa chọn, “Hiện tại xin mời mọi người biểu quyết đi, là muốn chọn Mặc Vân Hi, hay là chọn một võ giả khác, hoặc là trực tiếp buông tha.”

Hiển nhiên, đây là ba phương án duy nhất Siyell có thể nghĩ ra, trong đó không đề cập đến Blaine.

Cuối cùng, dưới sự cố gắng của quân đội, cùng với hoàng tộc đế quốc vì bảo vệ hoàng quyền cuối cùng tín niệm, quyết định danh ngạch cuối cùng cho lần đào thử luyện này— Mặc Vân Hi.

Mấy ngày này Mặc Vân Hi vẫn luôn tâm thần không yên, cậu biết, Lăng Phong đã bị xác định chọn vào đội ngũ tham gia thử luyện lần này, tuy rằng biết rất nguy hiểm, tuy rằng cậu rất muốn ngăn cản Lăng Phong, nhưng Lăng Phong là quân nhân, cũng là cường giả của liên bang, có nghĩa vụ cùng sứ mệnh của bản thân, chính cậu cũng là đàn ông, cũng có tâm huyết, biết ở loại thời điểm này, là không thể ngăn cản Lăng Phong.

“Phong, anh nhất định phải sống sót trở về, mặc kệ kết quả như thế nào, em chờ anh!” Mặc Vân Hi nhìn hình dáng của Lăng Phong qua máy thông tin lý,

mũi ề ảm, cậu thực chỉ muốn tự mình gặp mặt Lăng Phong, nhưng vô giả bị chọn lựa đã phong bế để làm lần điều thích thân thể cuối cùng, không thể gặp mặt bất luận kẻ nào, mà ngay cả mỗi ngày buổi tối cùng Lăng Phong thông thương một lần nói, đều là nhờ mặt mũi Herman đại sư, mới phá lệ.

“Được, em yên tâm, anh nhất định sẽ bình an trở về, em phải ngoan ngoãn đi theo bên người đại sư.” Kỳ thật Lăng Phong trong lòng lo lắng nhất vẫn là Mặc Vân Hi, căn cứ này nhìn như an toàn, nhưng đối với Vân Hi mà nói lại là nơi tiềm tàng nguy cơ, em ấy luôn tùy tiện, mặc dù có chút thông minh vật, nhưng sơ hở cũng thật sự nhiều, muốn tóm điểm yếu của em ấy, quả thực dễ như trở bàn tay.

“Anh yên tâm đi, sư phụ hiện tại chính là kim đan sư, bọn họ hiện tại đều đối với chúng em đặc biệt khách khí, anh không được thấy bộ dáng Morgan cúi đầu với sư phụ, chờ mấy ngày nữa, em liền cùng sư phụ dọn sạch phòng bảo bối trần được của ông ta, hắc hắc!” Mặc Vân Hi cố gắng làm dịu đi không khí, tận lực không để mình khóc nhè trước mặt Lăng Phong, “Đúng rồi, Phong, chờ anh trở về, em muốn cho anh một cái kính hi lớn nga! Anh ngàn vạn lần không thể bỏ qua.”

Lăng Phong ôn nhu cười, “Được, anh tin, em luôn có thể mang đến cho anh kính hi!”

Tích tích, tích tích –

“Ngô, ai a? Sớm như vậy?” Mặc Vân Hi xoa xoa ánh mắt, ngày hôm qua sau khi cùng Lăng Phong nói chuyện, cậu vẫn luôn lăn lộn khó ngủ, lần qua lần lại đến tận ba giờ sáng, mới mơ mơ màng màng ngủ.

“Vân Hi a, là tôi, thiếu tướng Morgan.” Trong chuồng cửa truyền ra thanh âm trầm thấp của Morgan, như là sợ đánh thức những người khác.

Morgan thiếu tướng? Mặc Vân Hi mơ hồ hồ phiêu mắt nhìn đồng hồ điện tử, mới rạng sáng 5 giờ, có chuyện trọng yếu gì sao?

“Vân Hi? Cậu trước mở cửa, có chuyện trọng yếu cần nói với cậu, về Lăng Phong.” Ngoài cửa Morgan nhẹ giọng nói.

“Lăng Phong?” Mặc Vân Hi vừa nghe đến là chuyện về Lăng Phong, lập tức lên tinh thần, mặc áo ngủ, liền lao ra mở cửa, “Lăng Phong làm sao vậy?” Vừa mở cửa, Mặc Vân Hi liền khẩn cấp hỏi han.

Morgan tiếu a a vào cửa, để cho hai gã sĩ binh canh giữ ở cửa ra vào, “Đừng nóng vội đừng nóng vội, là chuyện tốt, cậu không phải vẫn luôn muốn gặp Lăng Phong sao? Bên trên rốt cục đáp ứng rồi, lần này là ngoại lệ!”

“Thật sự?! Tôi có thể gặp Lăng Phong!” Mặc Vân Hi vừa nghe, cao hứng đến suýt nhảy lên, “Khi nào thì đi? Anh ấy ở đâu?!”

“Hừ, nhỏ giọng dùm một chút.” Morgan có chút bất đắc dĩ lắc đầu, “Tôi đây không phải là tới đón cậu sao, chuyện này ngàn vạn lần không thể để cho người khác biết, đây chính là ngoại lệ, truyền ra ảnh hưởng không tốt, hiểu không?”

“Nga, biết biết, cảm ơn Morgan thiếu tướng!” Mặc Vân Hi vội vàng gật đầu, chỉ cần để cậu nhìn thấy Lăng Phong, cậu như thế nào cũng được!

“Đưa nhỏ này, còn ngây ngốc làm gì, nhanh đi thay quần áo, lát nữa chín giờ nhóm dĩ năng vô giả sẽ xuất phát!” Morgan nhìn bộ dáng Mặc Vân Hi bất đắc dĩ cười nói, trong lòng cũng là có chút hổ thẹn, hơn nữa sau này nhất định còn có cục diện rồi rắm chờ ông thu thập! Bất quá lần này hết thấy đều là vì liên bang, Morgan ở trong lòng nói với chính mình.

Mặc Vân Hi tùy tiện lấy bộ quần áo hưu nhân, rất nhanh vọt vào buồng vệ sinh thay quần áo, ngón tay trong lúc vô tình đụng tới bạch ngọc đeo trên cổ, xúc cảm ôn nhuận lạnh lẽo khiến cậu linh quang chợt lóe, “Đúng vậy, mình thực ngốc! Như thế nào không nghĩ tới, nhất định phải để Lăng Phong mang theo bạch ngọc không gian, ít nhất có thể bảo mệnh!”

Mặc Vân Hi đi theo Morgan lên lút chuồn khỏi khu thực nghiệm, ngồi trên một chiếc phi xa quân dụng, trực tiếp chạy đến hẻm núi ngoài căn cứ.

“Hắt xì~” phi xa mới vừa ra khỏi căn cứ, độ ẩm chợt điên cuồng giảm xuống, một gió lạnh từ khe hở trên cửa xe thổi vào làm Mặc Vân Hi giật mình một cái, “Morgan thiếu tướng, ông đây là muốn mang tôi đi chỗ nào a? Lăng Phong bọn họ không phải ở căn cứ sao?” “Nga, cậu ta ở căn cứ cùng những vô giả khác chuẩn bị trang bị, không thuận tiện đơn độc gặp mặt, tôi trực tiếp mang cậu đến phi thuyền đi, trong chốc lát bọn họ ra căn cứ, các cậu gặp mặt xong, tôi lại đưa cậu trở về.” Morgan cười đưa cho Mặc Vân Hi một cái áo khoác quân trang, chắn gió lại ấm áp, “Khi đi ra quên nói với cậu, cậu trước mặc cái này đi, đừng để bị lạnh.”

“Ngô, cảm ơn.” Mặc Vân Hi không nghi ngờ ông, nhận áo khoác mặc lên người, cau mũi, “Mùi gì a, thiếu tướng, áo khoác này ngài nên giặt sạch, thoải chết!” Bất quá dưới sự uy hiếp của gió lạnh, Mặc Vân Hi vẫn là khẽ cau mũi kéo chặt áo khoác.

“A, ha ha, phải a, nên giặt sạch, trở về liền giặt.” Morgan thiếu tướng xấu hổ nói, không dấu vết xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, nhóc con này có cái mũi thính như cú a, thuốc này rõ ràng không hương vị a?!

Phi xa Quân dụng ở giữa nham sơn trụi lủi ngoặt bảy rẽ tám, rốt cục phi thuyền ngừng lại ở một thung lũng được giấu kín.

“Thiếu tướng, thế nào?” Sĩ quan trong phi thuyền nhìn vào bên trong xe, một thiếu niên đang mặc áo khoác quân đội, ngủ say sưa.

“Yên tâm, thuốc này ít nhất phải bảy tám giờ mới có thể thanh tỉnh.” Morgan cũng quay đầu mắt nhìn thiếu niên trong xe, “Các cậu trên đường chiếu cố cậu ta cho tốt, cậu ta chính là mấu chốt thành bại của lần thử luyện này, còn có, lát nữa đến giữa trưa lại dùng một chút dược, tốt nhất là khiến cậu ta ngủ thẳng đến đích, đưa giải dược cho một người đội viên tên là Lăng Phong, hẳn biết xử lý như thế nào.”

“Vâng, thiếu tướng, ngài yên tâm, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.” Sĩ quan hướng Morgan chào theo nghi thức quân đội, liền mở cửa xe, đem Mặc Vân Hi bế đi ra, đi đến phi thuyền.

Ai, Morgan nhìn Mặc Vân Hi trên phi thuyền, khẽ thở dài, lên quân xe, “Đi thôi, trở về đi, nỗi oan này vẫn cần có người gánh vác mới được.”

Bây giờ sáng, cuối cùng xác định được phẩm cùng trang bị đều chuẩn bị vạn toàn xong, Lăng Phong dưới sự hướng dẫn của vài sĩ quan, cùng những dị năng võ giả được chọn khác cùng nhau, lục tục từng nhóm lên xe ly khai căn cứ.

Anh buổi sáng gửi thư cho Mặc Vân Hi, chính là không có ai nhận, Lăng Phong đoán Vân Hi nhất định là tối hôm qua ngủ không ngon, hơn nữa ly biệt luôn thông khổ, anh không gửi tiếp, cuối cùng quay đầu lại mắt nhìn phương hướng căn cứ ngầm, Lăng Phong đi theo mọi người cùng tiến lên phi thuyền.

“Xin chào, tôi là Jack, bên này có chỗ ngồi, ngồi chỗ này đi!” Lăng Phong mới vừa vào khoang, một người trẻ tuổi sáng sủa liền cùng hắn chào hỏi, “Tôi biết anh, anh là Lăng Phong đi, tuy rằng không phải một giáo quan, nhưng thấy anh vài lần!”

“Xin chào, Lăng Phong.” Máy ngày kế tiếp, những người này đều là cùng với anh kẻ vai chiến đấu, đội hữu vào sinh ra tử, cho nên Lăng Phong cũng không cự tuyệt, lập tức đi qua, ngồi ở bên người Jack.

Đây là một phi thuyền quân dụng chiến đấu loại nhỏ, khoang công cộng không lớn, chỉ có trên dưới hai hàng ghế tựa, 20 vài võ giả ngồi đến là dư dả.

Jack chỉ chỉ bên cạnh võ giả hắn, “Đây là Raymond.” Lại chỉ chỉ hai võ giả hơn 30 tuổi ngồi đối diện, “Đó là Jacob cùng Bart, chúng tôi đều cùng một dong binh đoàn.”

“Hắc, xin chào, tôi là Jacob.” Đối diện một võ giả cũng chủ động chào hỏi nói, “Chúng tôi đều là người của Liệt Lang dong binh đoàn, hợp tác vui vẻ.”

Lăng Phong gật gật đầu, “Hợp tác vui vẻ, rất hân hạnh được biết các anh.”

“Ha ha, không cần câu nệ như vậy, về sau đều là chiến hữu!” Raymond khỏ người rất lớn, tính cách cũng thập phần hào sảng, cách Jack vỗ vỗ bả vai Lăng Phong, “Chúng tôi đều nghe nói qua về cậu, cậu chẳng những là võ giả trẻ tuổi nhất lần này, còn là võ giả đầu tiên dùng kim đan thăng cấp cấp 8, hắc, cậu thật là một thằng nhóc may mắn!”

Những người này đều lớn tuổi hơn so với Lăng Phong, cho nên nói tới cũng không có gì bận tâm.

Liệt Lang dong binh đoàn là một chi dong binh đoàn phi thường nổi danh ở Worth đế quốc, thực lực lớn mạnh, thường xuyên nhận một ít nhiệm vụ khó khăn cực cao, có kinh nghiệm chiến đấu dã ngoại phong phú, thậm chí thường xuyên có thể lập sát dị thú cấp 9, hiện tại xem ra, chỉ lính đánh thuê tuổi dưới 40, liền có bốn cường giả cấp 8, quả nhiên là danh bất hư truyền, là một thế lực cường đại.

Mà Lăng Phong cũng phi thường nguyên ý cùng vài đội viên của Liệt Lang làm tốt quan hệ, tại đây trong một đội ngũ lâm thời thành lập, có thể cùng tiểu đoàn đội lính đánh thuê hàng năm cùng nhau hợp tác, phi thường ăn ý hành động chung, không thể nghĩ ngờ là tăng lớn tỷ lệ sinh tồn.

“Lăng Phong, kim đan kia thật sự giống như lời đồn, có thể giảm bớt thống khổ khi tiến giai sao?” Jack hỏi, mà những người khác cũng đều là một bộ dáng cảm thấy phi thường hứng thú.

Gật gật đầu, Lăng Phong chi tiết nói, “Đúng là, quá trình đột phá cửa thứ nhất không có gì khác nhau, nhưng sau khi được hiệu phát huy, cảm giác tốt lắm, tinh thần lực cũng phi thường dư thừa, ngày hôm sau có thể tham gia huấn luyện bình thường.”

Đối diện Jacob huyết sáo, “Này cũng thật không tồi, không biết nếu chúng ta có thể hoàn thành thử luyện, liên bang có thể khiến đại sư giúp chúng ta mỗi người luyện một quả kim đan cấp 9 hay không, ha ha!”

“Phi, anh đang suy nghĩ cái gì đấy, anh nghĩ kim đan muốn có liền có sao, huống chi hiện tại ngay cả đại sư cũng còn chưa luyện chế ra kim đan cấp 9 đâu.” Raymond thối nói.

“Thiệt, lão từ bây giờ là đi bán mạng cho liên bang, muốn một viên kim đan thì làm sao?” Jacob cười mắng, chung quanh vài võ giả cũng cười ha hả theo, không khí lập tức thoải mái hơn rất nhiều.

Nhóm dị năng võ giả rất nhanh đều lục tục đến, lần này mọi người dù sao đều là đội hữu phải cùng nhau chấp hành nhiệm vụ sinh tử, hơn nữa tuổi đều không sai biệt nhiều, cho nên rất nhanh liền quen thuộc lẫn nhau, nháo thành một mảnh.

Ngay tại khoảnh khắc trong khoang một mảnh huyền nháo, Bùi Ân mang theo hai người đi đến, chung quanh lập tức liền yên tĩnh trở lại, thậm chí không khí có chút quý dị, hơn mười nhóm võ giả tất cả đều tề xoát xoát nhìn về phía người thiếu niên đứng phía sau Bùi Ân kia—Mặc Vân Hạo.

Nhóm võ giả trong mắt có sợ hãi, bọn họ bị bắt quan sát thiếu niên này chiến đấu với quá nhiều thứ, tuy rằng mỗi lần đều bị thực lực cường đại của cậu ta thuyết phục, nhưng đối với cái loại trường hợp giết chóc bạo lực huyết tính này, vẫn là tạo thành chướng ngại tâm lý không nhỏ, ở trong lòng bọn họ, người thiếu niên kia là sự tồn tại giống như Tu La, nói thật, không ai nguyện ý cùng cậu ta chấp hành nhiệm vụ.

“Mọi người tốt, tôi là đội trưởng lần này Bùi Ân, dị năng võ giả cấp 9, hy vọng tương lai vài ngày này, mọi người phối hợp nhiều hơn, hoàn thành sứ mệnh quang vinh mà gian khổ lần này!” Bùi Ân ngắn gọn giới thiệu bản thân, hẳn chẳng những là một trong hai dị năng võ giả cấp 9, hơn nữa còn là kỵ sĩ hoàng gia, tín nhiệm của liên bang đối với hắn tự nhiên vượt qua những võ giả hoang dại lâm thời chiêu tập mà đến này, cho nên đội trưởng lần này liền giao vào tay Bùi Ân.

Thấy nhóm võ giả cũng không nói chuyện, biểu hiện ra sự bất an rõ ràng với sự xuất hiện của Mặc Vân Hạo, đối với điều này Bùi Ân cũng thập phần lý giải, mà ngay cả hấn sau khi gặp qua loại trường hợp này đều không thoải mái, bất quá nhiệm vụ quan trọng hơn, bọn họ cần lực lượng của Mặc Vân Hạo.

“Nói vậy tất cả mọi người nhận thức võ giả phía sau tôi, cậu ấy gọi là Mặc Vân Hạo, là cường hóa võ giả thực lực cực mạnh trước mắt của liên bang, cũng là lực lượng trung tâm trong hành động lần này của chúng ta.” Bùi Ân ừ một cái, chuyển hướng Mặc Vân Thiên, “Vị này chính là Mặc Vân Thiên, anh trai của Mặc Vân Hạo, cũng là một võ giả tuổi trẻ thiên tài, tuy rằng trước mắt là cấp 7 cao cấp, nhưng năng lực thực chiến cũng tương đối xuất sắc.”

Rất nhiều võ giả đối với Mặc Vân Thiên đều thấy xa lạ, nhưng nhìn thiếu niên tóc trắng vẻ mặt lạnh như băng, hiển nhiên cũng không dễ ở chung, khó trách là anh trai của tên quái vật kia, tuy rằng tuổi này, thực lực như thế cũng là tương đối kinh người.

“Tôi biết mọi người sẽ có chỗ lo lắng, nhưng các vị yên tâm, chỉ cần có Mặc Vân Thiên ở, Mặc Vân Hạo sẽ không thương tổn bất luận kẻ nào.” Bùi Ân tiếp tục nói, “Thực lực của Mặc Vân Hạo, là lực lượng quan trọng nhất hiện tại của chúng ta, tôi hy vọng mọi người có thể buông thành kiến, đoàn kết đứng lên, cùng nhau vượt qua nguy cơ lần này của liên bang!”

Bùi Ân nói xong, liền thối lui đến một bên, Mặc Vân Hạo liếc mắt một cái liền nhìn thấy Lăng Phong ngồi ở một bên, một bàn tay lạnh như băng bắt được cổ tay Mặc Vân Hạo, “Nhớ rõ lời anh nói, không cho phép thương tổn bất luận kẻ nào!” Mặc Vân Thiên thấp giọng nói ở bên tai Mặc Vân Hạo.

Mặc Vân Hạo ánh mắt sắc bén dọa đoàn người nhảy dựng, từng võ giả cũng biết, Mặc Vân Hạo từng cùng Lăng Phong giao thủ, còn hủy một gian phòng huấn luyện, cuối cùng vẫn là Kiên lão ra tay ngăn lại, kết quả giữa bọn họ cũng không phải là bí mật gì, đều rất sợ Mặc Vân Hạo hiện tại ra tay với Lăng Phong, một ít võ giả chung quanh Lăng Phong tay đã trộm đặt trên vũ khí tùy thân, đối với kẻ điên này, bọn họ một chút nắm chắc cũng không có.

Nhìn chăm chú Lăng Phong trong chốc lát, Mặc Vân Hạo mắt nhìn Mặc Vân Thiên, bĩu môi, tựa hồ có chút bất mãn, nhưng vẫn là lôi kéo tay anh trai, đi tới chỗ ngồi tận cùng bên trong ngồi xuống, “Đáp ứng anh em vẫn nhớ rõ, không thương tổn bất luận kẻ nào!”

Mặc Vân Thiên trước khi xuất phát cùng Mặc Vân Hạo trịnh trọng nói qua, những người này đều là chiến lực bọn họ bên này, mỗi một cái chết, cũng có thể làm cho nhiệm vụ thất bại, đến lúc đó Mặc Vân Thiên cũng sẽ chết, hấn không muốn anh trai chết, cho nên, hấn có thể chịu, chịu đựng chờ nhiệm vụ hoàn thành!

Phi thuyền chín giờ sáng, đúng giờ cất cánh, đi tới đích đến cuối cùng lần này, đảo thử luyện!

“Đại sư, đều đã hơn 10, muốn em đi gọi Vân Hi hay không?” Blaine lo lắng hỏi Herman, Mặc Vân Hi buổi sáng nay không tới phòng thí nghiệm báo danh, bọn họ đều cho rằng có thể là hôm nay Lăng Phong sẽ ly khai, cho nên Vân Hi khổ sở trong lòng, cũng không thúc giục cậu ấy.

Khoát tay, Herman thở dài, “Đứa nhỏ này, trong lòng khẳng định khó chịu, mấy ngày nay vẫn luôn hốt hoảng, hôm nay ta liền không làm nghiên cứu, ta tự mình đi xem nó, con cũng giúp ta khuyên nhủ.”

“Vâng, đại sư, con cùng ngài đi.” Blaine cung kính thu hồi tài liệu nghiên cứu, mở cửa cho đại sư.

Hai mươi phút sau, từ văn phòng Morgan truyền đến tiếng gầm gừ thật lớn, “Đồ đệ của ta đâu! Vân Hi đâu?! Ở địa bàn của liên quân các người, người như thế nào có thể biến mất! Người mau giao đồ đệ của ta ra đây!!”

Vệ binh trong hành lang bật lỗ tai, thanh âm Herman nổi giận quanh quẩn ở hành lang. . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89

Bộ Tổng tư lệnh liên quân Liên bang, Herman thở phì phì ngồi trên ghế, Morgan đứng ở một bên sắc mặt khó coi lau mồ hôi lạnh.

Vốn liên quân đem hành động “dụ dỗ” Mặc Vân Hi lần này toàn quyền giao cho ông đến chấp hành, đương nhiên, điều này cũng bao gồm việc về sau chịu tiếng xấu thay cho người khác, trấn an lửa giận của Herman đại sư, cùng với thu thập xong cục diện rồi rảnh.

Nhưng ngay nửa giờ sau, ông đã biết một bí mật kinh người, liên quân bọn họ tựa hồ hiểu lầm một chuyện lớn, chuyện này ngay cả ông là thiếu tướng cũng không thể gánh vác được, luyện đan sư duy nhất có thể luyện ra kim đan cấp 8 trong liên bang, thế nhưng không phải là Herman đại sư, mà là tiểu đồ đệ bị lừa gạt đi đảo thử luyện— Mặc Vân Hi!

Rất nhanh, Tổng tư lệnh liên quân Leile cùng chủ tịch hành chính Ivige, cùng với một số quan viên cao cấp liền vội vàng chạy tới bộ Tổng tư lệnh, bọn họ đối với tin tức này có thể còn ôm thái độ hoài nghi, rất nhiều người thậm chí cho rằng đây chỉ là do Herman đại sư vì tìm đồ đệ về mà tìm có.

“Đại sư, tâm tình hiện tại của ngài tôi rất lý giải, nhưng tình cảnh của liên bang ngài cũng biết, vì toàn bộ liên bang, chúng ta không thể không đưa ra lựa chọn như vậy, còn mong ngài có thể lượng giải.” Ivige lúc trước đã từng gặp Herman vài lần, coi như có chút giao tình, cho nên hắn bị phải ra đánh trận đầu, “Đánh mất đi một vị luyện đan sư trẻ tuổi thiên tài, đối với chúng tôi mà nói cũng là một quyết định thống khổ.”

“Người khác ai đi cũng có thể, chỉ có Mặc Vân Hi là không được, Ivige, hiện tại lập tức đưa nó về cho ta!” Herman vỗ cái bàn vội la lên, “Các ông cần bản không hiểu, nó không phải là thiên tài bình thường, nó là kim đan sư, kim đan sư!”

“Khụ, đại sư, chúng ta biết ngài rất nóng lòng tìm Mặc Vân Hi, nhưng không cần tìm cái cớ như vậy.” Leile hắc nghiêm mặt nói, Morgan lần này khiến sự tình trở nên phức tạp, cư nhiên để cho đại sư nháo đến nông nổi để đám chính khách tìm tới cửa, khiến quân bộ mất hết mặt, “Căn cứ vào quan sát của chúng tôi, Mặc Vân Hi tuy rằng thiên phú rất cao, nhưng ngay cả một xích đan cấp 8 bình thường cũng khó có thể luyện chế thành hình, chúng tôi làm sao có thể tin kim đan là xuất từ tay cậu ta đây?”

“Ta mặc kệ ông tin hay không tin! Ông mau tìm người đưa về cho ta!” Herman tức giận đến mức tay chỉ thẳng vào Leile mà phát run, “Ta không muốn ở đây nói nhảm với mấy người! Hiện tại toàn liên bang có thể luyện ra kim đan chỉ có Mặc Vân Hi! Các ông có tin hay không!”

Đối mặt đại sư rít gào, những người này biết hiện tại nói gì ông cũng không nghe vào, cho nên rất nhiều người lựa chọn trầm mặc, tính toán chờ đại sư tỉnh táo lại sẽ khuyên giải sau.

Blaine thấy Herman kích động đến mức vừa muốn chửi ầm lên, vội vàng đè ông lại, “Đại sư, con đến cùng bọn họ nói.”

Leile liếc mắt một cái liền nhận ra người trẻ tuổi đã thấy trong tư liệu, chính là luyện đan sư hắn muốn chọn nhất, “Cậu chính là Blaine?”

“Đúng vậy, Leile tư lệnh, tôi là Blaine.” Blaine tuy rằng rất ngạc nhiên Leile vì cái gì biết y, nhưng chỉ là lẳng lặng chờ đợi câu sau.

“Àn, hiện tại xem ra quả nhiên bộ dạng rất giống.” Leile cẩn thận quan sát dung mạo Blaine, quả thực cùng rất giống Siyell, “Cậu nên may mắn, trong căn cứ chỉ có hai luyện đan sư trẻ tuổi, vốn nên là cậu đi, chính là vì Siyell bệ hạ phản đối, lúc này mới chọn Mặc Vân Hi.”

Blaine nghe vậy hơi hơi nhú mày, “Nếu thật sự là như vậy, tôi cảm thấy liên bang đã ra một quyết định rất sai lầm, Mặc Vân Hi giá trị lớn hơn tôi, thậm chí là hoàng thất một quốc gia.”

Nói xong, Blaine dưới ánh mắt tò mò của mọi người, từ không gian lấy ra bảng điện tử, nếu sự tình đã đến loại tình trạng này, cũng không tất yếu giấu diếm nữa, hiện tại trọng yếu nhất chính là khiến liên bang ý thức được tầm quan trọng của Mặc Vân Hi, đồng thời nghĩ biện pháp đón Vân Hi trở về.

Bảng điện tử mở ra, bên trong đúng là một vài bức biểu đồ năng lượng đan dược do Mặc Vân Hi vẽ, bên cạnh là bản ghi chép bút ký nghiên cứu cùng phân tích của Herman cùng Blaine căn cứ vào biểu đồ năng lượng viết ra, “Mọi người có lẽ xem không hiểu, nhưng đây mới là thiên phú chân chính của Mặc Vân Hi, cậu ấy có thể nhìn thấy bản chất kết cấu năng lượng bên trong đan dược, tác dụng của loại năng lực này mọi người cho dù không hiểu về luyện đan, cũng có thể hiểu được.”

“Cái gì? Bản chất của đan dược?!” Lời Blaine, rất nhanh đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn lên điện tử bản.

“Đúng vậy, chỉ cần có loại thiên phú này, là có thể tùy tâm sở dục biết được kết cấu cấu tạo bên trong đan dược, phát hiện căn nguyên bản chất ảnh hưởng đến dược hiệu nhất.” Blaine đem bảng điện tử chuyển đến một tờ cuối cùng, “Mà hình này, chính là biểu đồ năng lượng kim đan Mặc Vân Hi luyện chế, nói vậy nhóm trưởng quan cũng có thể dễ dàng nhìn ra, kết cấu trên tập tư liệu này cùng những tư liệu phía trước khác biệt thật lớn đi?”

“Hình này là cầu hình, là lập thể?” Có người nói, cấu tạo biểu đồ này rõ ràng là kết cấu lập thể, khác với những cái trước cấu tạo tựa như bản đồ mặt bằng, là biểu đồ không gian.

“Đúng vậy, đây là nguyên nhân chỉ có Mặc Vân Hi mới có thể luyện chế ra kim đan, trừ cậu ấy ra, không ai có năng lực nhìn thấu bản chất đan dược.” Blaine chỉ vào vài tờ bút ký cùng phân tích chẳng chịt, “Loại năng lực này, tôi cùng đại sư cũng không có, nhưng chúng ta vì có thể thăm dò phương pháp giúp những luyện đan sư bình thường cũng có thể luyện chế kết cấu đan dược hình cầu, mấy ngày này vẫn luôn cùng Mặc Vân Hi nghiên cứu loại khả năng này, vừa mới đụng đến một ít cánh cửa, người đã bị các ông đưa đi chịu chết, hiện tại mọi người biết vì cái gì đại sư tức giận như vậy đi, bỏ qua cơ hội lần này, nhân loại không biết phải đợi bao lâu, mới có thể xuất hiện kim đan sư lần nữa!”

“Này... Chính là, nếu hiện tại rút Mặc Vân Hi về, cho dù lập tức xuất phát đưa người đi, cũng không tới kịp a, đảo thử luyện chỉ khẳng định sẽ thất bại, liên bang sẽ thành hành tinh thực dân.” Tuy rằng sự thật xảy ra trước mắt, nhưng Ivige vẫn có chút do dự, nếu liên bang trở thành hành tinh thực dân, vậy chủ tịch liên bang là hắn đây, sẽ mất đi toàn bộ quyền lợi.

“Phải a, lại nói dù như thế nào, cậu ta cũng chỉ là kim đan sư cấp 8, cho dù không có kim đan, cũng vẫn có không ít võ giả thành công đột phá cấp 8, tương đối mà nói, vấn đề chủ quyền của toàn bộ liên bang mới là đại cục a!” Một trung tướng phân tích nói, theo hắn thấy, kim đan có thể giảm bớt thống khổ khi thăng cấp tất nhiên là tốt, nhưng võ giả chân chính nếu ngay cả chút thống khổ ấy cũng không chịu được, vậy thì không thể xưng là cường giả!

“Các người những người này vẫn là không hiểu!” Trầm mặc nửa ngày Herman lúc này cũng dần dần bình tĩnh chút, “Vân Hi giá trị xa không chỉ như thế, nó rất có thể là cơ hội giúp nhân loại lại một lần nữa trở nên cường đại!”

Herman lời này làm cho rất nhiều người cảm thấy được có chút quá, cho dù có thể đề cao tỷ lệ thăng cấp của một số võ giả, cũng không có khoa trương như vậy.

Hừ lạnh một tiếng, Herman từ không gian lấy ra một cái đan hộp tinh xảo, đặt ở trên bàn, “Blaine, mở ra! Cho nhóm gia hỏa ngu ngốc này nhìn! Đây là

không gian phát triển của Vân Hi!”

“Vâng, đại sư.” Blaine cũng chưa từng thấy cái hộp này, nhưng vẫn tiến lên cẩn thận mở ra.

Thoáng chốc, một cỗ mùi thơm lạ lùng phiêu tán ra, tất cả mọi người tò mò nhìn vào trong hộp, một viên đan được hình trướng màu vàng rực rỡ lẳng lẳng nằm ở bên trong đan hạp, nếu như nói viên kim đan cấp 8 lúc trước là 18k, vậy viên này không thể nghi ngờ chính là vàng nguyên chất tỉ lệ 100%!

Lớp vỏ màu vàng phân bố đan văn màu lam tím xinh đẹp, giống như được thiết kế nghệ thuật đồ án thần bí, trải rộng toàn bộ thân đan, đều đặn mà có quy luật. Thời gian tiếp xúc không khí dài hơn, chung quanh đan dần dần bắt đầu nổi lên đan vụ kim hoàng sắc, phạm vi dần dần mở rộng, đến khi dừng lại, đường kính thể nhưng đã vượt qua 15cm, tựa như một mặt trời nhỏ màu vàng, đem kim đan bao vây ở bên trong.

Cảnh tượng này quá kinh người, không ít cao tăng quan viên đang ngồi đây, đều từng thấy qua bộ dáng kim đan, nhưng viên kim đan này, vẫn đang cả kinh đến rớt cằm. Một lát sau, trong đan vụ màu vàng bắt đầu xuất hiện tia lửa thật nhỏ, đồng thời phát ra âm thanh đùng đùng, theo sau là từng tia điện lưu màu lam tím thỉnh thoảng xuyên qua đan vụ màu vàng, giống như là tia chớp trong tầng mây.

Ai cũng chưa thấy qua một viên được đan xuất hiện loại dị tượng này, nhiều nhất cũng chỉ là xuất hiện đan vụ mà thôi, Herman nhìn được đan huyền lệ giống như tác phẩm nghệ thuật, đầu lòng đập bàn, “Đây là đan được cấp 9 Vân Hi luyện chế, kim đan thuộc tính lòi 99. 9%! Mới chưa đến nửa tháng, nó đã thành công, các ngươi còn không hiểu?!”

Đây là Mặc Vân Hi hai ngày trước mới vừa luyện chế thành công, lấy tử ngọc phong lan là chủ tài luyện chế kim đan cấp 9 thuộc tính lòi, bởi vì sợ đặt ở bên cạnh cậu không an toàn, cho nên gửi Herman bảo quản thay, nghĩ đợi Lăng Phong thử luyện trở về cho anh cái kinh hỉ, không nghĩ tới. .

“Người tới, mau, nhanh đi thông tri phi thuyền, đừng để Mặc Vân Hi lên đảo thử luyện, nhất định phải mang cậu ta về!” Leile phản ứng đầu tiên, nhanh chóng hạ mệnh lệnh, “Mau đuổi theo! Cần phải mang Mặc Vân Hi về!”

Hiện tại hẳn phi thuyền hối hận, lấy Mặc Vân Hi thiên phú như vậy, không đến nửa tháng, đã muốn từ kim đan cấp 8, nghiền cứu luyện chế thành công kim đan cấp 9, nếu thiếu niên này dần trưởng thành, vậy giấc mộng kim đan cấp 10 tuyệt đối không xa vời! Đến lúc đó sẽ đề cao thực lực của võ giả toàn bộ liên bang, thậm chí xuất hiện võ giả cấp 10, thật sự có thể nói là thực lực nhân loại đề cao một lần nữa, một chút cũng không quá đáng!

Nhìn viên kim đan này, Ivige cũng nói không nên lời phản đối hoặc ngăn cản nào, đúng vậy, chủ quyền độc lập liên bang rất trọng yếu, nhưng đứa bé này hoàn toàn có thể tạo nên hy vọng mới đề cao thực lực chính thể của liên bang, trọng yếu hơn so với một lần thử luyện xác xuất thành công rất thấp nhiều lắm, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng vận mệnh bị thực dân cơ hồ trong lòng mọi người đều chuẩn bị kỹ càng, cơ hội thành công rất nhỏ, mà Mặc Vân Hi, có lẽ có thể tạo ra hy vọng mới cho nhân loại, cho dù không phải hiện tại, tương lai nhân loại một lần nữa quật khởi, cũng là có thể chờ mong!

Sau khi Leile phát ra mệnh lệnh, trong bộ tư lệnh dị thường im lặng, tất cả mọi người nhìn chăm chăm viên được đan rực rỡ kia, quang đoàn màu vàng ngẫu nhiên phát ra tiếng tách tách, từng đạo điện lưu, mỗi một lần đều giống như xẹt qua trong lòng bọn họ, làm cho bọn họ một lần lại một lần hồi hận mình làm ra quyết định, mà hiện tại chỉ kỳ vọng phi thuyền còn chưa đổ bộ đảo thử luyện, còn kịp mang đứa bé kia về.

“Báo cáo!” Một sĩ quan ở ngoài cửa lớn tiếng báo cáo.

“Tiến vào!” Không đợi sĩ quan đứng vững, Leile liền vội vàng hỏi han, “Thế nào, liên hệ được phi thuyền chưa? Có đón được người hay không?”

Sĩ quan khó xử nhìn một phòng tầm mắt của mọi người đều tập trung ở trên người mình, “Báo cáo tư lệnh, không phải chuyện này, là tình báo trọng yếu từ bộ tình báo!”

Leile khoát tay, không kiên nhẫn nói, “Tình báo trọng yếu gì, nói mau!” Hẳn hiện tại đã muốn vô tâm với bất cứ chuyện gì, chỉ hy vọng có thể ngăn Mặc Vân Hi lại.

Sĩ quan có chút do dự, “Tư lệnh, nói ở đây sao? Tình báo trọng yếu!” Liên quân tình báo trọng yếu, có nhiều người như vậy nói thật không có chuyện gì sao?

Leile không sao cả nói, “Không quan hệ, nói mau đi.” Nơi này trừ bỏ cao tăng quân bộ, chính là quan lớn của chính phủ liên bang, nhóm chính khách đã biểu hiện ra bất mãn đối với rất nhiều hành động của quân đội lần này, hiện tại cũng không có gì hay mà phải giấu diếm bọn họ.

“Vâng, tư lệnh!” Sĩ quan chào theo nghi thức quân đội, hướng Leile đưa lên một phần tài liệu, “Bộ tình báo báo cáo, đã tìm được em gái của tổng khảo sát quan đại nhân, cũng đã xác nhận không nhận lầm!”

“Cái gì?!” Ivige xẹt một cái đứng lên, trước mắt sáng ngời, không thể tưởng được thế nhưng xuất hiện bước ngoặt như vậy, “Nàng hiện tại đang ở đâu? Tình huống cụ thể đâu?”

Sĩ quan mắt nhìn Leile, nhìn thấy Leile sau khi gạt đầu, mới cao giọng trả lời, “Báo cáo trưởng quan, em gái của tổng khảo sát quan đại nhân Sophie L’Oreal lúc trước vẫn luôn ở đế quốc Qiner, trạng thái trước mắt biểu hiện mất tích, nhưng chúng ta tìm được con của nàng cùng thượng tá Mặc Hạo Nhiên, Mặc Vân Hi, hiện tại hẳn là ở căn cứ ngầm liên quân.”

Phanh, một quan quân mạnh đứng dậy, trực tiếp hất ghế dựa phía sau, “Cái gì?! Cậu nói người phụ nữ sống cùng Mặc Hạo Nhiên là người hành tinh Bellamy?!” Quan quân không dám tin mở to hai mắt nhìn, người này đúng là bác của Mặc Vân Thiên, thiếu tướng quân bộ liên quân, Clyde • Ingrid.

Mà những người khác, cũng đồng dạng bị kinh hãi, Mặc Vân Hi, từ vừa rồi bắt đầu đã cho bọn họ rất nhiều rung động, mà hiện tại, đứa bé này dĩ nhiên

là con trai của em gái tổng khảo sát quan đại nhân! Nếu, nếu Mặc Văn Hi thật sự chết ở đảo thử luyện, vậy bọn họ... Không ai dám tưởng tượng hậu quả, bọn họ bây giờ có thể làm chỉ là liều mạng cầu nguyện, phi thuyền còn kịp đón Mặc Văn Hi về.

Phi thuyền chuyên chở đội ngũ dị năng võ giả thông qua nghiệm chứng, thuận lợi đi qua màn cách ly của đảo thử luyện, chậm rãi đáp xuống đảo thử luyện. Xác thực mà nói, hòn đảo nhỏ này kỳ thật là một hòn đảo di động tựa như một con thuyền to lớn do liên minh vũ trụ nghiên cứu chế tạo, tương tự như phi thuyền, nhưng là trên đảo có rất nhiều dị thú cường đại sinh hoạt, có hệ thống sinh thái riêng biệt, mà phòng không chế trung tâm, thì ở thánh đường ở giữa đảo nhỏ.

Quay chung quanh thánh đường, phân bố thành ba khu vực vòng tròn trên đảo nhỏ, cũng chính là ba lộ tuyến đi đến thánh đường, mỗi một đường đều trải qua thiết kế tỉ mỉ, có trạm kiểm soát khảo nghiệm bất đồng.

Phi thuyền quân dụng bay chung quanh đảo thử luyện trong chớp lát, ý đồ tìm được khu vực đội ngũ cường hóa võ giả lần trước đi, ít nhất bọn họ đã đem tương quan tình báo cho võ giả biết, còn làm một ít huấn luyện.

Nhưng tiếc nuối chính là, đảo thử luyện căn bản không hề có quy luật gì đáng nói, bản thân tựa như một cái bình đài hình tròn thật lớn, mặt trên tuy rằng phân bố núi non cùng hồ nước, nhưng từ trên không trung nhìn xuống, rất khó phân biệt.

Bất đắc dĩ, phi thuyền cuối cùng ở một khu vực thoát nhìn có vẻ bằng phẳng chậm rãi hạ xuống, nơi này là ngoài cùng đảo thử luyện, cực kỳ an toàn, có lồng phòng hộ cách ly, đi tiếp, chính là thế giới võ cùng hung hiểm.

Nhóm dị năng võ giả lục tục đi xuống phi thuyền, đảo này so với bọn họ tưởng tượng còn lớn hơn rất nhiều, quả thực không khác gì tiểu hành tinh, cùng “đảo nhân tạo” mà bọn họ đoán rất có chênh lệch.

“Trời, đây thật sự là đảo nhân tạo? Tôi còn nghĩ là đại phi thuyền vũ trụ đâu!” Jacob sợ hãi than nói, “Thực hăng hái, có loại cảm giác của nhiệm vụ săn bắn.”

“Hừ, cậu giữ lại chút khí lực đi, này có thể nguy hiểm hơn so với nhiệm vụ săn bắn, có thể sống trở về rồi nói sau.” Raymond bĩu môi, tuy rằng vì liên bang xuất lực nghĩa bất dung từ, nhưng hắn vẫn có chút không quá tình nguyện.

Jack đặt lên bả vai Lăng Phong, rất quen thuộc hỏi han, “Hắc, anh em, dọc đường đi đều tâm sự nặng nề, đang suy nghĩ gì?”

“Không có gì.” Lăng Phong dọc theo đường đi đều có chút hoảng hốt mặc danh kỳ diệu, bất quá hiện tại không có thời gian phân tâm, lắc lắc đầu, bắt đầu kiểm tra trang bị trên người.

“Lăng Phong, là vị nào?” Một gã quan quân hô.

“Là tôi.” Lăng Phong tiến lên, quan quân nhìn anh một cái, đưa cho anh một cái bình thuốc nhỏ, “Morgan thiếu tướng tặng cho cậu, nói cậu biết phải dùng như thế nào.”

Lăng Phong nghi hoặc nhìn nhìn bình thuốc này, Morgan thiếu tướng? Chẳng lẽ là Văn Hi gửi ông ta đưa thuốc đến?

“Mọi người hãy nghe tôi nói, căn cứ gửi đến cho chúng ta tình báo mới nhất, thánh đường trung tâm đảo thử luyện, tồn tại một loại tinh thần công kích, nhóm võ giả lần trước chính là thua ở thánh đường.” Một quan quân cao cấp lớn tiếng nói, “Quân đội vì phá giải thánh đường, lựa chọn cho các vị một đội hữu, người đó tuy rằng không phải võ giả, nhưng là hy vọng sống sót duy nhất trong thánh đường của các vị, cho nên các vị trên đường phải không dùng hết thấy đại giới bảo hộ an toàn của cậu ta.”

Nhóm dị năng võ giả đều bắt đầu bất mãn nói, “Tinh thần công kích cái quỷ gì a, như thế nào lúc trước không nói với chúng tôi, đây không phải là để cả nhóm đi chịu chết sao?”

“Phải a, nếu tên kia chết, chúng ta đều xong đời!”

Mất thấy cảm xúc của đoàn người có chút kích động, đó cũng là vì không có biện pháp, nếu lúc trước nói ra, phỏng chừng không có vài người nguyện ý đến.

“Trưởng quan, người liên giao cho tôi đi.” Bùi Ân tiến lên nói, tuy rằng hắn cũng vì liên bang giấu diếm mà có chút bất mãn, nhưng hắn dù sao cũng là đội trưởng của lần này, hơn nữa thân là một kỵ sĩ hoàng gia, phục tùng mệnh lệnh chính là thiên chức của hắn.

Quan quân tán thưởng nhìn về phía Bùi Ân, “Nếu mọi người đã lên đảo thử luyện, cũng chỉ có thể thành công không thể thất bại! Chúc mọi người may mắn! Cậu đi cùng tôi một chút.”

“Cái liên bang chó má gì, cậu xem thái độ bọn họ kia!” Một võ giả vừa muốn tiến lên, liền bị một võ giả khác giữ chặt, “Anh em, quên đi, đến cũng đều đến rồi, bây giờ trở về, chúng ta có thể có trái ngon sao?”

“Phải a, không có biện pháp, ai bảo nhóm chúng ta đều là công dân liên bang chứ!”

“Chờ trở về sẽ tìm bọn họ tính sổ!”

Nhóm võ giả phía dưới phi thuyền phát tiết bất mãn trong lòng, có thể cũng là mượn cái này này để làm giảm bớt bất an đối với thử luyện, mà Lăng

Phong lại là càng ngày càng có loại dự cảm bất hảo.

Bùi Ân ôm một người dùng thảm bao lấy xuống phi thuyền, phi thuyền không dừng lại, lên cất cánh.

Ngay tại thời điểm Lăng Phong cảm giác được tâm phiền ý loạn, Bùi Ân ôm người đi về phía anh, “Lăng Phong, trưởng quan nói, giải được ở chỗ cậu.”

“Giải được?” Lăng Phong nhìn nhìn bình nhỏ trong tay, thân thủ kéo thảm trên thân người mà Bùi Ân ôm, mắt đen nháy mắt tròn to, “Vân Hi?!”

“Ngô... choáng đầu.” Dùng thuốc, Mặc Vân Hi tỉnh táo lại, xoa đầu có chút vụng hồ hồ.

“Vân Hi, em thế nào?” Lăng Phong ôm Mặc Vân Hi ngồi ở trên người mình, đưa lên một chén nước.

“Ngô, cảm ơn.” Mặc Vân Hi tiếp nhận nước trực tiếp nuốt đi xuống, nhất thời thanh tỉnh không ít, đợi đến khi thấy rõ người ôm cậu là ai thì, trực tiếp cao hứng nhào tới, “Phong! Cuối cùng nhìn thấy anh, em thế mà lại ngủ mất!”

Lăng Phong cau mày, mắt đen kiểm chế tức giận, “Vân Hi, em như thế nào lại đến đây?!”

“A? Là Morgan thiếu tướng dẫn em tới đưa tiễn anh a, em rất muốn gặp anh!” Nói xong liền ôm lấy đầu Lăng Phong hôn bẹp một cái, “A? Nhiều người như vậy, đây là chỗ nào?”

Mặc Vân Hi hậu tri hậu giác phát hiện, giờ phút này chính mình đang bị vây xem, hơn nữa chỗ này cũng rõ ràng không phải căn cứ trên tiểu hành tinh.

“Cậu không biết? Đây là đảo thử luyện!” Jack ôm cánh tay nói, “Cậu bị liên bang lựa chọn, phải cùng chúng tôi tham gia thử luyện!”

“A?! Cái gì! Đảo thử luyện?” Mặc Vân Hi tránh khỏi ôm ấp của Lăng Phong, mờ mịt nhìn chung quanh, cuối cùng tầm mắt dừng trên người Lăng Phong, “Phong, em là đang nằm mơ sao? Em không phải là dị năng võ giả a?”

Hiện tại Lăng Phong đại khái đã hoàn toàn có thể đoán được là chuyện gì xảy ra, tiến lên từng bước ôm chặt Mặc Vân Hi, ngay cả anh hiện tại cũng rất muốn đi liều mạng, nhưng phi thuyền đã bay xa, “Đừng sợ, có anh ở đây, anh sẽ bảo vệ em.”

Mặc Vân Hi ngây ngốc ở trong lòng ngực Lăng Phong gật gật đầu, cả người hoàn toàn ở trạng thái mơ hồ.

“Hừ, thật hèn hạ! Đám lão già chết tiệt!” Raymond thối nói, hiện tại xem ra, bị lừa cũng không chỉ có bọn hắn mà thôi, thiếu niên này, rõ ràng cũng không biết gì.

Bên ngoài đám người, một chỗ cạnh nham thạch, Mặc Vân Thiên một bàn tay gất gao bấu trên tảng đá cứng rắn, chỉ muốn cắm sâu vào, ánh mắt màu băng lam mang theo phần nộ nhìn chằm chằm thiếu niên đứng trong đám người, như thế nào lại là Vân Hi? !

“Anh, anh làm sao vậy? Ai chọc giận anh?” Mặc Vân Hạo thật cẩn thận hỏi han, cũng tò mò mong chờ nhìn người cùng tên gia hỏa chán ghét ôm nhau trong đám người, cậu ta tựa hồ đối với người nọ có chút ấn tượng, nhưng nhớ không nổi, bất quá cũng rất chán ghét là được.

“Không ai chọc anh.” Mặc Vân Thiên quay đầu lại nắm tay Mặc Vân Hạo, biểu tình nghiêm túc, “Vân Hạo, em phải nhớ kỹ, vô luận như thế nào, đều phải bảo vệ tốt người thiếu niên kia, nếu em ấy xảy ra chuyện gì, chúng ta đều phải chết, em, còn có anh, đều phải chết, biết không?”

Mặc Vân Hạo mắt to như hải ngọc bích hiện lên một tia chán ghét, cậu ta chán ghét anh trai nói sẽ chết như thế, “Nó cũng rất trọng yếu? Cùng những võ giả này giống nhau?”

“Không, em ấy so với bất luận kẻ nào đều trọng yếu hơn, thời khắc nào cũng đều phải ưu tiên bảo hộ em ấy trước, em chỉ cần nhớ rõ, em ấy chết chẳng khác nào anh chết là được, biết không?” Mặc Vân Thiên vỗ vỗ tay Vân Hạo, trịnh trọng dặn dò, phương diện này chỉ có Vân Hạo thực lực cực mạnh, hẳn cũng không có cách nào bảo hộ Vân Hi an toàn, chỉ có khiến Vân Hạo cho là như thế, Vân Hi mới là an toàn nhất.

“Được, em đã hiểu, em sẽ không để nó chết!” Mặc Vân Hạo gật gật đầu, lời Mặc Vân Thiên nói khiến cậu rất không thoải mái, trẻ con mà ôm lấy thất lung Mặc Vân Thiên, “Anh, em sẽ bảo vệ anh.”

Phi thuyền quân dụng vừa mới rời khỏi vòng phòng hộ của đảo thử luyện, lại nhận được liên lạc khẩn cấp từ quân đội, nhưng vô luận thử như thế nào, đều không thể tiến vào trong vòng phòng hộ lần nữa, “Mau thông tri tư lệnh, chúng ta bị thử đảo luyện từ chối ở ngoài vòng phòng hộ, không thể đổ bộ đưa Mặc Vân Hi về!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90

Nhận được tin không thể đón Mặc Vân Hi về, phía liên quân gấp đến độ xoay quanh, hiện tại Mặc Vân Hi không đơn giản chỉ là kim đan sư có thể đề cao thực lực của võ giả nhân loại, thân phận lại là cháu trai tổng khảo sát quan đại nhân, thân phận của tổng khảo sát quan đại nhân, mấy ngày nay tới giờ, bọn họ cũng từ chỗ Harila biết được không ít, cho nên lúc này lại e ngại chọc giận hắn.

Bất đắc dĩ, tổng khảo sát quan đại nhân đã đi đến thánh đường trước, đảo thử luyện một khi mở ra, sẽ hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới, thậm chí là thư từ qua lại cũng không thể, chỉ có chờ thời gian thử luyện chấm dứt.

Đảo thử luyện mép ngoài khu an toàn, Bùi Ân chiêu tập mười chín đội viên khác.

“Mọi người im lặng, tôi nghĩ hiện tại mọi người có thể có đủ loại bất mãn đối với sự sắp xếp của liên bang, nhưng chúng ta nếu đã đến đây, vậy lựa chọn duy nhất chính là tiến vào đảo thử luyện, hoàn thành thử luyện.” Bùi Ân cao giọng nói, “Ở trong này, không ai sẽ giúp chúng ta, chúng ta nhất định phải dựa vào chính mình, đoàn kết hợp tác, mới có thể sống sót, tất cả vấn đề cũng có thể chờ sau khi sống sót trở về rồi nói sau!”

Nhóm dị năng võ giả đều hiểu rõ ý trong lời nói của Bùi Ân, bọn họ hiện tại nếu đã đến đây, cũng chỉ có thể tiến không thể lui, không có lựa chọn khác.

“Đi, chuyện đám lão già kia lừa chúng ta, chờ trở về tính toán sổ sách với bọn họ, đội trưởng, anh an bài hành động đi!” Một võ giả nói, bọn họ rất nhiều người đều là lính đánh thuê trường kỳ chấp hành nhiệm vụ ở dã ngoại, tuy rằng cử chỉ thô lỗ chút, nhưng phục tùng mệnh lệnh và sắp xếp vẫn hiểu.

“Được, cảm ơn mọi người tín nhiệm, vậy để tôi nói chi tiết kế hoạch kế tiếp.” Bùi Ân xuất thân là kỹ sư hoàng gia, nói đến chính sự rất có khí chất lãnh đạo, “Căn cứ chúng ta thu được tình báo, ba con đường mặc kệ là đường nào, cửa thử nhất đều là một mê thành cỡ lớn, cũng có thể nói là một mê cung thành cổ tường đồng, bên trong cơ quan trải rộng, hơn nữa rất có thể bị lạc ở bên trong, cần đặc biệt cẩn thận.”

“Này, tôi còn tưởng là cái gì đâu, đội trưởng, chúng ta có thể bò lên trên đi, từ mặt trên mê cung đi qua, sẽ không sợ bị lạc đường hay gặp cơ quan.” Một dị năng võ giả nói, đích xác, những võ giả này nhiều là võ giả cấp 8, có số ít vài người cũng là võ giả cấp 7 cao cấp, cho nên bình thường đầu tường với bọn họ mà nói, quả thực dễ như trở bàn tay.

“Thật đáng tiếc, này cơ hồ là không có khả năng, từ hình ảnh lần trước thử luyện truyền lại, loại cổ thành này độ dày của tường tuy chỉ có một độ dày nhất định, nhưng cứng rắn dị thường, không biết dùng chất liệu gỗ gì làm thành, cao mấy chục mét, thiết bị leo núi bình thường không thể đâm vào, mà cho dù bò lên trên đi, vị trí an toàn cũng quá mức chật hẹp, hồngбет chính là, trên không mê thành có một loại dị cảm tên là hỏa nha, kết thành quần thể, từ phía trên không thể đi qua.” Bùi Ân bình tĩnh phân tích nói.

“Đội trưởng, vậy chúng ta cũng chỉ có thể đi vào mê cung? Vạn nhất vạn may không tốt, chỉ sợ sẽ bị lạc ở bên trong ra không được?” Jacob lo lắng nói, hẳn vốn là không có cảm giác phương hướng gì, hơn nữa đối với không gian chật hẹp có chút sợ hãi.

“Àn, chỉ có thể đi vào mê cung.” Bùi Ân mở ra màn hình điện tử, “Chúng ta chia làm một tổ bốn người, tổng cộng năm tổ, trước sau cách nhau một khoảng, như vậy nếu đội nào chạm phải cơ quan, tiểu tổ khác có thể có đầy đủ thời gian phản ứng, cũng có thể đem thương vong ép đến mức thấp nhất.”

Bùi Ân mắt nhìn Mặc Vân Hi còn mơ mơ màng màng, “Mặc Vân Hi là một cửa máu chốt cuối cùng của chúng ta lần này, cậu ấy không phải võ giả, nhưng đối với chúng ta rất trọng yếu, liên an bài Vân Hi ở giữa một tổ, do Lăng Phong cùng...”

“Chúng ta cùng Mặc Vân Hi một tổ đi.” Mặc Vân Thiên lời kéo Mặc Vân Hạo tiến lên, “Đội trưởng, chúng ta cùng Mặc Vân Hi một tổ tốt lắm, lấy thực lực của Vân Hạo, bảo hộ thì cậu ấy là người lựa chọn thích hợp nhất.”

“Được, cũng tốt, vậy do hai người các cậu cùng Lăng Phong một tổ bảo vệ Mặc Vân Hi đi.” Bùi Ân mắt nhìn Mặc Vân Hạo bên người Mặc Vân Thiên, phá lệ nghe lời, nghĩ thầm có anh trai cậu ta ở, cũng không xảy ra chuyện gì, “Vây những người khác, bốn người một tổ, tôi ở tổ dò đường đầu tiên, bốn lính đánh thuê Liệt Lang phối hợp ăn ý, ở tổ thứ hai, tùy thời tiếp ứng trợ giúp tổ Mặc Vân Hi, tổ thứ bốn...”

An bài xong đội hình phân tổ, Bùi Ân cuối cùng dặn dò, “Mọi người tiến vào mê thành nhất định phải bảo trì đội hình, theo sát đội ngũ phía trước, hơn nữa không nên tùy tiện đụng chạm vách tường, chúng tôi ở phía trước nhất sẽ dò đường và lưu lại ký hiệu, tiểu tổ phía sau phải đọc theo ký hiệu của chúng tôi để đi, bởi vì vách tường và mặt đất cũng có thể chạm vào cơ quan, nếu chúng tôi đụng vào cơ quan, không nên gấp gáp trợ giúp, bảo vệ tốt tiểu tổ của mình, hiểu chưa?”

“Vâng, hiểu được!” Bùi Ân năng lực mang đội cùng kinh nghiệm, làm cho nhóm dị năng võ giả an tâm không ít, trong thời gian ngắn nhất, đều đối với người đội trưởng này tăng lên không ít tín nhiệm.

“Xuất phát!” Bùi Ân ra lệnh, dẫn đầu tiểu tổ dò đường đầu tiên hướng lồng phòng hộ cách ly đi đến, võ giả phía sau cũng đều án đội hình nhất nhất xuất phát.

“Phong, em thật sự cũng phải tham gia thử luyện sao?” Mặc Vân Hi cho tới bây giờ còn chưa dám tin, vài giờ trước mình còn vì ly biệt với Lăng Phong không được tự nhiên mà khó ngủ, mà hiện tại, đã trực tiếp bị Morgan từ trong ổ chăn túm ra tham gia thử luyện?

Lăng Phong nắm tay Mặc Vân Hi đi ở phía trước tiểu tổ, tận lực duy trì khoảng cách nhất định với bọn Mặc Vân Hạo, “Đừng sợ, anh sẽ bảo vệ em, phía trước có người dò đường, chúng ta chỉ cần ấn dấu hiệu đi, sẽ không có chuyện gì.”

“Anh, người kia có chút quen thuộc, em có biết không?” Mặc Vân Hạo nhìn chằm chằm bóng dáng Mặc Vân Hi, nghi ngờ hỏi, cậu ta trí nhớ trước kia đều rất mơ hồ, nhưng tựa hồ gặp qua người này, hơn nữa rất quen thuộc.

“Đừng loạn tướng, nhớ rõ lời anh nói với em, bảo vệ người này an toàn, chúng ta mới có thể sống sót trở về.” Tuy rằng Vân Hạo trong khoảng thời gian này đã có thể không chế cảm xúc, hơn nữa đối lời của hắn cũng nói gì nghe này, nhưng Mặc Vân Thiên cũng là tận lực đi giữa Vân Hạo cùng Mặc Vân Hi, phòng ngừa ngoài ý muốn.

Những người tiến vào vòng phòng hộ trước mặt mọi người, mới hiểu được lời Bùi Ân nói, tường thành cao mấy chục mét ở bên cạnh nhìn mỏng manh tựa như một trang giấy, giống như gió thổi sẽ đổ xuống, nhưng cứ như vậy sừng sững tại kia, mặt tường không biết là chất liệu gỗ gì, một võ giả thử dùng lưỡi dao sắc bén cắm vào trong tường, chém vào lại tóe ra tia lửa, ở trên tường thành lại không để lại dấu vết nào.

“Kháo, đây là chất liệu gì, thực cứng rắn a, xem ra nếu có nguy hiểm, trèo tường cũng không dùng được!” Một võ giả thở dài.

Vách tường cổ loang lổ đã có chút cảm giác tang thương dày trọng của lịch sử, Bùi Ân cũng là có chút cảm thán, “Nghe nói, từ ngày đảo thử luyện này xây dựng, liền có cổ tường này, mấy trăm năm qua, không có một con dị thú cường đại nào có thể phá tan mê thành mà ra.”

“Ha ha, đội trưởng, tôi hiện tại thật có chút hưng phấn, anh nói mấy trăm năm qua, các cường giả gia nhập liên minh vũ trụ, có phải hay không đều đi qua con đường này, chúng ta coi như là cường giả đại biểu nhân loại đi?” Raymond cười to nói, chọc thật sự nhiều võ giả cũng có cảm giác tự hào.

Bùi Ân gật gật đầu, “Đúng vậy, chúng ta xuất phát!”

Tiến vào mê thành, Mặc Vân Hi ở trung gian một tổ coi như là an toàn, chính yếu va chạm vào cơ quan, tần suất chiến đấu cao, đều là tổ đầu tiên và tổ thứ hai, nhưng hai tổ này may mắn có đội viên thực lực rất cao, phối hợp ăn ý, cũng là hữu kinh vô hiểm.

“Đội trưởng, phía trước không có đường!” Một võ giả của tổ thứ nhất hướng Bùi Ân nói, xem ra bọn họ đi lầm đường, lần đầu tiên đụng phải tử lộ, đó cũng là chuyện không có biện pháp, ở trong này trạng bị định vị gì đó đều không có tác dụng, chỉ có thể dựa vào vận khí để tìm hiểu đi.

Bùi Ân chăm chú vẽ ký hiệu, “Thông báo phía sau, theo đường cũ trở về chỗ rẽ.”

Đội ngũ chinh thể phía sau, bắt đầu cẩn thận dựa theo dấu hiệu lộ tuyến an toàn phía trước trở về, mặc dù là đã đi qua một lần đường, nhưng không có bất luận kẻ nào dám chậm trễ, đều quy củ bước từng bước.

Đột nhiên, dưới chân võ giả đi tuốt ở đằng trước phát ra một âm thanh “cạch”, tuy rằng thật nhỏ, nhưng võ giả ngũ giác mẫn tuệ, rất nhanh nhận thấy không đúng, “Cẩn thận, có bẫy rập!”

Không đợi giọng nói của võ giả hạ xuống, mấy trăm cương tiễn màu đen từ trung vách tường bay ra, mang theo kinh phong hướng bọn họ đánh úp lại.

“Cẩn thận!” Lăng Phong nhanh chóng đem Mặc Vân Hi bảo vệ ở sau người, trường kiếm xuất khiếu, múa ra bóng kiếm, đỡ tên màu đen bay tới.

Mặc Vân Hạo cũng là quơ đằng tiên dẻo dai, vì Mặc Vân Thiên đỡ đại đa số phi tiễn, nhiệt độ không khí chung quanh chợt giảm xuống, Mặc Vân Thiên hai tay chạm vào trên vách tường, bông tuyết màu trắng nhanh chóng lan tràn, rất nhanh hình thành một tường băng để ngang trước mặt mấy người, tường băng dần dần dày thêm, phi tiễn mạnh mẽ keng keng chui vào trong tường băng dày, điều này cũng vì chặn tập kích cho đội ngũ phía sau.

Phi tiễn giăng co gần ba phút đồng hồ, nhóm võ giả một khi kích hoạt bẫy rập, thì lại phi thường bị động, bởi vì bọn họ ở trong hành lang rộng không đến hai thước nên không dám lộn xộn, chỉ có thể phòng ngự tại chỗ, để tránh va chạm vào cơ quan khác.

“Tiểu tổ phía trước thương vong như thế nào?” Bùi Ân hô.

“Không có việc gì, đội trưởng! Chỉ có hai người có chút trầy da.” Đội ngũ trước tường băng truyền đến thanh âm, “Đội trưởng, chúng ta đi chính là đường cũ!”

Bùi Ân suy tư một phen, “Xem ra cơ quan nơi này, qua mỗi một khoảng thời gian ngắn vị trí đều sẽ phát sinh biến hóa, này rất phiền toái!”

Lần tập kích vừa rồi này, là bất ngờ, bởi vì trong lòng mọi người đều chắc chắn đó là lộ tuyến an toàn, cho nên cũng không làm tốt chuẩn bị phòng ngự, đó cũng là vì từ lúc đi vào mê thành tới nay, bẫy rập có một lần tập kích gần Mặc Vân Hi nhất, thậm chí có mấy cái phi tiễn bay sát quá lỗ tai cậu, tuy rằng Lăng Phong đã đỡ toàn bộ phi tiễn ở các góc độ có thể gây tổn thương cho cậu, nhưng cậu vẫn rất sợ.

Công kích dừng lại, Mặc Vân Hi rút cục nhẹ nhàng thờ ra, không có việc gì, bỗng nhiên chân có chút nhuyển, thân mình lệch một cái liền mất đi cân bằng, tay tự nhiên bám lên vách tường bên cạnh.

Oanh, mặt đất kịch liệt rung động vài cái, hai bên bỗng nhiên sụp đổ, lại là một tiếng vang thật lớn bọn Mặc Vân Hi từ mặt đất chỗ này trực tiếp rơi xuống.

“A!” Mặc Vân Hi sợ hãi kêu ra tiếng, hai tay cơ hồ đồng thời nhanh chóng tóm được thân thể Mặc Vân Hi rơi xuống.

Phía dưới tối om, chỉ sâu có bốn thước bao, nhưng lưỡi dao sắc bén tung hoành đan xen cắm ở trên vách động lóe hàn quang, làm cho Mặc Vân Hi tóc gáy đều dựng thẳng, không dám đi xuống xem, “Phong!”

“Đừng sợ! Giữ chắc rồi!” Lăng Phong kêu lên, lúc này hắn cùng Mặc Vân Thiên hai người đều treo ở trên tường băng phía trước, một bàn tay giữ lấy Mặc Vân Hi, một bàn tay dùng vũ khí cắm ở trên vách băng, mà Mặc Vân Hạo lại là nhảy lên trên đỉnh tường băng, dùng đằng tiên cuốn thắt lưng Mặc Vân Thiên.

Nếu như là bình thường, Mặc Văn Hạo hoàn toàn có thể đem anh trai, cùng với người anh trai lõi trực tiếp kéo lên, nhưng tình cảnh hiện tại của bọn họ, vách tường bằng bên này căn bản không có chỗ đặt chân, mà nếu đem bọn họ quăng sang bên kia, không biết lại kích hoạt cơ quan gì.

“Các cậu đừng nhúc nhích! Đừng kích hoạt cơ quan!” Bart của Liệt lang dong binh đoàn vẫn luôn không nói chuyện hô lên, tiểu tổ bọn họ lúc này ngay tại phía sau Mặc Văn Hi bọn họ.

Bart cẩn thận ngồi xổm xuống tại chỗ, nhẹ tay khinh đụng vào mặt đất, sau khi xác nhận an toàn trực tiếp vỗ đi lên, chỉ chốc lát sau, bùn đất dưới hố sâu bắt đầu nhanh chóng dâng cao, dần dần lấp hố sâu, thẳng đến khi nâng Mặc Văn Hi lên, mới đình chỉ.

“Tốt lắm, đều xuống đây đi, thô tăng thực rắn chắc.” Bart thở ra một hơi khí, may mắn hẳn là dị năng võ giả thuộc tính thổ.

Lăng Phong cùng Mặc Văn Thiên mấy người từ trên tường nhảy xuống, tường bằng xôn xao một chút, vỡ vụn, hiển nhiên trải qua sự công kích của phi tiễn, đã không đủ để thừa nhận sức nặng của bốn người.

Trải qua trận nguy cơ này, nhóm võ giả trên phương diện tinh thần đều khẩn trương cao độ, hơn nữa cũng cần thương nghị đối sách mới, vị trí những cơ quan này có thể sẽ biến hóa, thật sự là một chuyện thập phần khó giải quyết, mà ở trong toàn bộ hành lang dài, trước mắt cũng chỉ có chỗ bị Bart lấp đầy đất là coi như an toàn, Bồi Ân đề tất cả mọi người đến đây nghỉ ngơi và hồi phục cùng chữa thương.

“Má ơi, mê cung này thật làm cho người ta đau đầu, tuy rằng mỗi lần bầy rập đối với chúng ta mà nói cũng không tính là trí mạng, nhưng cứ đi như vậy, khó lòng phòng bị a!” Một võ giả bị thương một bên rửa sạch miệng vết thương, một bên mắng.

“Phải a, muốn đợi đến lúc nào mới có thể đụng được vận may lớn mà đi ra ngoài a, thăm dò một con đường như vậy, ngay cả nghỉ ngơi cũng không thể!”

Đó cũng là điều Bồi Ân lo lắng nhất, tuy rằng nhóm võ giả thực lực cao cường, nhưng cơ quan bầy rập trong mê cung tùy thời sẽ biến hóa, bất cứ lúc nào cũng cần bảo trì cảnh giác, thời gian càng dài, khẳng định tinh thần cùng thể năng đều sẽ dần dần mỏi mệt, đến lúc đó thập phần nguy hiểm.

“Văn Hi, uống nước.” Lăng Phong từ không gian lấy ấm nước ra, đưa cho Mặc Văn Hi, cũng trấn an vỗ lưng cậu, Văn Hi cùng bọn họ là võ giả không giống nhau, cho dù đi vài lần dã ngoại, cũng đều không chân chính tham dự chiến đấu.

Mặc Văn Hi tiếp nhận ấm, ứng ực uống ngay mấy ngụm to, thật mạnh thở ra một hơi khí, cảm xúc rất cực yên ổn, vừa nghĩ tới nguy cơ vừa rồi là do mình gây ra, đã cảm thấy thập phần hổ thẹn, “Thực xin lỗi mọi người, tôi thật vô dụng!”

Hiện tại Mặc Văn Hi rất hận bản thân nhất gan, cho dù không phải võ giả, có Lăng Phong bọn họ bảo hộ, cũng không nên sợ tới mức chân nhuyển, rất dọa người!

Võ giả nhóm đều là sừng sốt, rất nhiều người so với bọn cậu lớn hơn không ít, ha ha cười, “Chớ để ở trong lòng, cậu cũng là không may, phòng chừng cũng chưa từng ra khỏi phòng thí nghiệm đi?”

Lời nói của võ giả làm Mặc Văn Hi mặt ửng hồng, “Thực xin lỗi! Tôi sẽ không sợ hãi nữa, tận lực không liên lụy mọi người!”

“Ai, quên đi quên đi, bây giờ còn phải nghĩ đối sách, không ai trách cậu!”

“Đúng vậy, một cửa cuối cùng còn phải dựa vào cậu, cậu nghỉ cho khỏe đi!”

Nhóm võ giả căn bản không để ý Mặc Văn Hi, liền bắt đầu thất chủ bất thiết thảo luận đối sách mới, cũng không thể đi loạn như vậy a!

“Hắc, đội trưởng, chúng ta có thể cho dị năng võ giả thuộc tính phong phóng thích dị năng đi dò đường, không được sao?” Một võ giả đề nghị nói, dị năng võ giả thuộc tính phong lực cảm ứng phi thường mẫn tuệ, thường xuyên có thể thông qua dòng khí thật nhỏ phát hiện địch nhân.

Một võ giả thuộc tính phong lắc lắc đầu, “Phương pháp kia tôi đã nghĩ đến, nhưng địa phương chết tiệt này cơ hồ là phong bế, không có dòng khí lưu động, tôi cảm thấy rất có thể cửa ra cũng có vật che linh tinh.”

Lời võ giả nói làm mọi người lại một trận trầm mặc, chẳng lẽ cứ như vậy đi thử vận may sao?

Mặc Văn Hi đã bình tĩnh trở lại, hiện tại trên cơ bản đã tiếp nhận sự thật cậu đang ở trong thử luyện, hơn nữa dù sao có Lăng Phong ở bên người, cũng khiến cậu an tâm không ít, lời nói của người võ giả này khiến Mặc Văn Hi có chút lưu ý, cậu chậm rãi nhắm mắt lại thử thăm dò một sợi ý thức lực thật nhỏ, hướng thông đạo tìm kiếm.

Mặc Văn Hạo bỗng nhiên tinh thần khẩn trương, chỉ có cậu ta tựa hồ cảm giác được cái gì, cảnh giác nhìn về phía Mặc Văn Hi, “Anh, cậu ta không đúng lắm!”

“Cái gì?” Mặc Văn Hạo nói, cũng làm cho Mặc Văn Thiên cùng Lăng Phong bên cạnh đều nhìn về phía Mặc Văn Hi đang nhắm mắt lại.

“Văn Hi? Văn Hi em làm sao vậy?” Lăng Phong thân thủ lắc lắc cậu, “Có phải là không thoải mái hay không?”

Mặc Văn Hi phút chốc mở to mắt, cao hứng kêu lên, “Em có biện pháp! Em có biện pháp tìm được đường!”

Chương 91

Mặc Vân Hi kiên nhẫn giải thích với nhóm dị năng võ giả luyện đan sư trong quá trình luyện đan vận dụng tinh thần lực, cũng chứng minh có thể lợi dụng sợi nhỏ tinh thần lực tiến hành tra xét lộ tuyến.

Tuy rằng nhóm võ giả đối với việc luyện đan sư vận dụng tinh thần lực còn chưa hiểu rõ, nhưng đã có hy vọng, như thế nào cũng muốn thử một lần.

“Mặc Vân Hi, cậu liền lớn mật thử đi, dù sao chúng ta hiện tại bị vây ở chỗ này, cũng không biết phải đi nào con đường.” Jack cười nói, “Tổng so với giống như ruồi bọ không đầu đi loạn thì tốt hơn nhiều.”

Mặc Vân Hi gật gù đầu, “Bất quá tôi vừa rồi thử, khoảng cách sợi nhỏ tinh thần lực có thể tra xét còn rất có hạn, không thể luôn tục tìm được chính xác, nhưng trên cơ bản có thể cảm giác được đường chết bị ngăn cản.”

“Này đã là rất tốt rồi, Vân Hi, cậu thử một lần là được, cho dù không tìm thấy đường chính xác, cũng không ai trách cậu.” Bùi Ân lên tiếng nói, “Kế tiếp, liền do Mặc Vân Hi phụ trách dò đường, chúng ta phía trước nhất cùng một tổ phía sau sẽ điều chỉnh lại, đều sắp xếp hai võ giả thực lực cực mạnh, như vậy nếu cần phải quay lại, hệ số an toàn cũng lớn hơn.”

Sau khi Bùi Ân đã làm điều chỉnh, nhìn đồng hồ, “Tốt lắm, chúng ta hiện tại xuất phát, nắm chặt thời gian, tranh thủ trước khi trời tối ra khỏi mê thành.”

Mê thành do tường thành cao ngất tạo thành, nhưng không có đồ trang trí trên nóc, cho nên ngẩng đầu là có thể nhìn thấy không trung phía trên, nếu trước khi trời tối còn không thể đi ra, ở trong một thông đạo chật hẹp đầy bẫy rập qua đêm, sẽ thập phần bị động, cũng tăng lớn khả năng gặp nguy hiểm.

Nhóm dị năng võ giả trải qua nghỉ ngơi và hồi phục, một lần nữa xếp tốt đội hình, do Mặc Vân Hi phụ trách dò đường, vừa mới bắt đầu nhóm dị năng võ giả vẫn là ôm thái độ tạm thời thử một lần, nhưng qua mấy lần, Mặc Vân Hi đều rất chuẩn xác tìm ra chỗ rẽ qua đường cụt, điều này làm cho đoàn người đều kinh hi dị thường.

“Vân Hi, tinh thần lực tiêu hao rất nhiều có thể không thoải mái hay không?” Lăng Phong thân thiết hỏi han, anh biết Mặc Vân Hi có ý thức lực, chỉ là nếu chỉ uống thuốc khôi phục tinh thần lực, hiệu quả bổ sung cũng thập phần hữu hạn, cho nên có chút lo lắng.

Mặc Vân Hi dùng tay áo xoa xoa mồ hôi trên trán, ngoại phóng ý thức lực khoảng cách dài như vậy, cậu là lần đầu tiên làm được, hơn nữa đã qua 3 giờ, đích xác có chút mệt mỏi, “Không quan hệ, em còn chịu được, chỉ cần có thể đi ra ngoài, ngủ một giấc sẽ hồi phục.”

Sau khi xác định Mặc Vân Hi phán đoán chuẩn xác, bốn tiểu tổ khác bắt đầu thay nhau nhất bài trừ cơ quan bẫy rập ở phía trước, chuyện này khiến tốc độ đội ngũ đi tới nhanh hơn không ít, hơn nữa mọi người cũng có đầy đủ thời gian khôi phục thể lực, một đường đi cuối cùng là hữu kinh vô hiểm.

“Ai? Kỳ quái, phía trước cũng là một đường cụt?” Mặc Vân Hi mở mắt, có chút mờ mịt nói, bọn họ đã ở trong này đi bấy giờ, nhưng trải qua Mặc Vân Hi dò xét chỗ rẽ hai con đường, lại đều là đường cụt, xảy ra chuyện gì?

“Không thể nào! Chẳng lẽ chúng ta toàn bộ lộ tuyến đều đi sai?!” Jacob kêu rên nói, hắn cũng không muốn lại lộn trở lại điểm khởi đầu! Liệt lang tiểu tổ bốn người phối hợp ăn ý, gánh vác đại bộ phận tra xét cùng trợ giúp nhiệm vụ, hiện tại đã muốn mỏi mệt bất kham.

“Sách, sẽ không xui xẻo như vậy! Anh bạn nhỏ, cậu cẩn thận dò xét lại xem!” Một người lính đánh thuê nói, nếu muốn quay lại, hẳn tình nguyện liều chết xông qua, chuyện này làm người ta rất uể oải.

“Được, tôi thăm dò lại.” Mặc Vân Hi gật đầu, cậu cũng hiểu được đi lâu như vậy, không nên gặp phải hai ngõ cụt, dây nhỏ ý thức lực màu vàng nhạt chậm rãi thả ra, rất nhanh gặp phải ngăn trở, Mặc Vân Hi dùng dây nhỏ cẩn thận đụng chạm vách tường bốn phía, đây là từ lộ không sai.

Thu hồi ý thức lực, Mặc Vân Hi lần thứ hai thả một dây nhỏ ý thức lực ra ngoài, hướng một con đường khác tìm kiếm, ngộ, nơi này giống như... Có gió? Không sai, tựa hồ trên vách tường ngăn cản dây nhỏ ý thức lực, có gió thổi vào!

“Tôi nghĩ chúng ta khả năng tìm được lối ra rồi!” Mặc Vân Hi mở mắt, vẻ mặt hưng phấn mà chỉ vào một cái thông đạo bên trái, “Cuối thông đạo này có gió, hẳn là từ trong cửa thổi tới.”

“Cái gì? Có gió?! Thật tốt quá, nhất định là có thể ra khỏi đây.” Tin tức này khiến nhóm võ giả đều lâm vào rung động, cuối cùng có thể đi ra khỏi cái địa phương quỷ quái này!

“Tốt, chúng ta đây liền đi đường này, mọi người chú ý bảo trì đội hình cùng cảnh giác, không nên thất bại ở một bước cuối cùng này!” Bùi Ân lãnh tĩnh nhắc nhở nói.

Đến gần lối ra của đoạn thông đạo này tựa hồ cũng không đặt cơ quan đặc biệt gì, đội ngũ dị năng võ giả xúc động một cái, rất thuận lợi mà đến chỗ đại môn.

Cửa đá loang lổ cơ hồ cùng tường thành hòa làm một màu, nhưng cẩn thận phân biệt vẫn có thể nhìn ra hoa văn phong cách cổ xưa trên mặt, Bùi Ân cẩn thận mà tiến lên điều tra, luồng gió nhỏ bé yếu ớt đúng là từ chỗ khe cửa tiến vào, “Không sai, nơi này hẳn chính là lối ra!”

“Thật tốt quá! Rốt cục có thể đi ra ngoài!” Một người võ giả hưng phấn mà tiến lên, cẩn thận chạm vào cửa đá, võ giả phía sau trận sẵn sàng đón địch, nhưng tựa hồ cũng không có cơ quan gì.

“Hình như có bẫy rập, vài người mau tới giúp tôi đẩy ra!” Võ giả hô.

“Mọi người cẩn thận một chút, tôi liệt lang các cậu lại lưu bảo hộ Mặc Vân Hi, những người khác lại đẩy cửa.” Cửa đá tựa hồ đã rất lâu không mở ra, Bùi Ân dùng sức đẩy, trừ bỏ tro bụi đỏ rào rào xuống, không có một chút động tĩnh.

“Phong, anh có ngửi thấy cái gì không?” Mặc Vân Hi hít hít cái mũi, “Giống như có mùi dầu hỏa.”

Jack dùng sức hít hai ngậm khí lớn, “Không có a, tôi cái gì cũng không ngửi thấy a.”

Lăng Phong biết rõ Mặc Vân Hi có khứu giác hơn người, hương vị rất nhỏ cũng có thể ngửi thấy, điều này khiến anh cảnh giác mà nhìn bốn phía, “Vân Hi khứu giác sẽ không phạm sai lầm, tất cả mọi người tìm xem có cái gì không đúng!”

Liệt lang bốn người tuy rằng không ngửi được, nhưng là đều nghiêm túc mà bắt đầu tra tìm chung quanh.

“Tìm được, ở chỗ này!” Mặc Vân Thiên ngồi chồm hổm trên mặt đất, ngón tay bốc lên một nắm bùn đất chỗ khe hở, để sát vào cái mũi người người, “Là dầu hỏa không sai, lượng rất nhỏ.”

Nghe vậy Lôi Mông cũng xoay người bốc một nắm, “Ừm, phỏng chừng nơi này hàm du trong đất, hẳn là không vấn đề gì.”

“Không đúng! Hương vị càng lúc càng lớn!” Mặc Vân Hi nhăn nhó cái mũi, “Mới vừa rồi còn không có!”

Mặc Vân Hi nói, khiến mấy người chung quanh nháy mắt cả người buột chặt, tóc gáy thẳng dựng thẳng, không hện mà cùng mà nghĩ tới một loại khả năng, “Đội trưởng, không đúng lắm a, trên mặt đất có dầu hỏa chảy ra! Nhanh mở cửa!” Jack hô.

“Cái gì? Dầu hỏa?” Đang đẩy cửa Bùi Ân sùng sốt, nhanh chóng lại đây xem xét, “Nguy rồi! Nhanh, mọi người đồng thời đẩy! Chúng ta kích hoạt bẫy rập!”

Như là để nghiệm chứng lời Bùi Ân nói, xa xa bắt đầu bốc lên khói đen, cũng nhanh chóng lan ra, nhìn từ hướng khói, rất có xu hướng vây quanh bọn họ mà đến, “Nguy rồi, là lửa!” Một người đội viên kinh hô.

Mà dầu hỏa trên mặt đất càng chảy càng nhiều, gậy của nhóm võ giả đều dính vù vù, oanh một tiếng, một đạo tường đất dày đột ngột từ mặt đất mọc lên, chắn trong trung tâm thông đạo, “Nhanh lên, tôi không kiên trì được bao lâu!” Bate hô.

Đại hỏa hùng lực rất nhanh lan tới tường đất, nhiệt độ cực nóng nhóm hun võ giả sắc mặt đỏ bừng, tất cả mọi người chen ở cạnh cửa, xuất toàn thân khí lực đẩy cửa đá.

Mặc Vân Hi gấp đến độ xoay quanh, ánh mắt quét lên vách tường cổ thành loang lổ kia, hiện tại xem ra, những dấu vết đen đen đó rõ ràng chính là do đại hỏa lưu lại, nếu không nghĩ biện pháp, bọn họ đều phải táng thân biển lửa!

“Đội trưởng! Chúng ta từ phía trên đi ra ngoài đi, đã tới cửa, cũng không thể bị đốt chết ở chỗ này a!” Một người võ giả vội la lên.

“Không được, bên trên có đàn hỏa nha, leo lên hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đại gia tăng thêm sức lực!” Bùi Ân cố gắng duy trì lãnh tĩnh, nhưng tình thế đã thập phần ác liệt, nên làm cái gì bây giờ! Cửa đá chết tiệt này, mà ngay cả dị năng cũng không làm được gì nó!

“Anh, em mang anh leo lên!” Mặc Vân Hạo đột nhiên lên tiếng nói, cậu ta tin tưởng, có cậu ta ở đây, cho dù là bị hỏa nha tập kích, cũng có thể liều chết bảo trụ Mặc Vân Thiên.

Mặc Vân Thiên lắc đầu, “Em nhiều nhất chỉ có thể mang một người đi qua, hai người chúng ta đi ra ngoài vẫn chỉ có một đường chết!”

Mặc Vân Hi nhìn Mặc Vân Hạo liếc mắt một cái, đột nhiên nghĩ đến cảnh tượng cậu nhìn thấy tại Mặc trạch lần trước, “Đúng rồi, Mặc Vân Hạo cậu lần trước, thực vật thật lớn kia, là như thế nào làm ra?”

Mặc Vân Hạo nghe vậy nhìn lại đây, tuy rằng không thích người này, nhưng vẫn nói chi tiết, “Ta là dị năng võ giả mộc hệ, có thể thôi phát mầm mống.”

“Không sai! Chính là cái này, tôi trước kia nghe qua, cho dù là một gốc cây tiểu miêu cũng có thể đỉnh khai khe đá! Lực sinh mệnh của thực vật là ngoan cường nhất!” Mặc Vân Hi vui vẻ nói, “Nhanh, nhanh dùng mầm mống đẩy mở cửa!”

“Đừng ra lệnh cho ta!” Mặc Vân Hạo đối với khẩu khí của Mặc Vân Hi có chút bất mãn, nhưng vẫn hướng phía cửa đá đi đến, “Các anh đều tránh ra.”

Nhóm võ giả thấy cậu ta lại đây, đều thối lui qua hai bên, Mặc Văn Hạo nhanh chóng ném hạt mồng đến giữa khe cửa, dị năng ngoại phóng thúc dục mầm mống, mầm mống lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được nảy mầm, trưởng thành, bị gắt gao hạn chế ở giữa khe cửa, rất nhanh, cửa đá phát ra tiếng vang xèo xèo, thực vật trong khe cửa cố gắng vươn cành của mình, không gian chật hẹp khiến lá cây thật lớn của nó khó có thể giãn ra.

Cửa đá tại giây dựa rung động cuối cùng, rốt cục từ từ bị thực vật đẩy mở ra một khe hở đủ cho một người nghiêng chui qua.

“Nhanh! Điều chui ra!” Bùi Ân hô, “Mặc Văn Thiên, tiểu tổ các cậu đi ra ngoài trước, bảo vệ tốt Văn Hi!”

Tường đất đã sắp bị đại hỏa hun đến nứt ra từng vết, Bate không ngừng dùng thổ hệ dị năng tiến hành sửa chữa, nhưng kiên trì không được bao lâu, “Nhanh, sắp sụp!”

Nhóm dị năng võ giả nhanh chóng một người tiếp một người từ khe cửa chui ra ngoài, khi Bate một người cuối cùng chui qua khe cửa, trong khe cửa nhất thời ánh lửa tận trời, hỏa xà thậm chí từ khe cửa dò xét đi ra, một tường đất chắn trước cửa, chặn thế lửa.

Rốt cục chạy được ra ngoài mọi người cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, “Rất, rất hiếm!” Bate thở hổn hển, vừa rồi dựng tường đất, tinh thần lực của hắn tiêu hao rất nhiều, cơ hồ đã muốn tỉnh bì lực tẫn.

“Cho, đây là thuốc khôi phục tinh thần lực tôi luyện chế.” Mặc Văn Hi đối với người võ giả nói không nhiều lắm này tâm tồn cảm kích, hai lần gặp nạn đều được hắn cứu giúp, “Hiệu quả so với thuốc phổ thông tốt hơn một chút.”

“Cám ơn!” Bate tiếp nhận bình thuốc, cũng không khách khí, trực tiếp nuốt xuống, nháy mắt, một cỗ năng lượng thanh lương tinh thuần rót vào trong cơ thể, nhanh chóng giảm bớt tinh thần lực khô cạn, “Thuốc khôi phục này thật không tồi!” Bate chân tâm khen.

Mặc Văn Hi mỉm cười, lần này đi ra cậu căn bản không có làm chuẩn bị, may mắn trong không gian bình thường đều đặt rất nhiều thuốc khôi phục cùng viên dinh dưỡng, “Tôi ở đây còn có một ít, tất cả mọi người cầm một chai đi, cái này so với thuốc phổ thông tốc độ khôi phục nhanh hơn.”

“Ân, thật không hổ là đệ tử của Hermann đại sư, thuốc này so với thuốc tôi dùng thế mà tốt hơn nhiều!” Một người võ giả khen, thuốc khôi phục Mặc Văn Hi cho, hiệu quả so với cái hắn chuẩn bị tốt hơn nhiều lắm, chính yếu là cơ hồ thấy hiệu quả trong nháy mắt, thời điểm mấu chốt dùng, không chừng có thể cứu mạng, võ giả luyện tức lãng phí, hảo hảo thu vào không gian, tìm một chai phổ thông uống xong.

“Này, cho các anh.” Mặc Văn Hi vươn tay đem bốn bình thuốc khôi phục đưa tới trước mặt Mặc Văn Thiên, tuy rằng còn có chút không được tự nhiên, nhưng bọn họ vừa rồi đã cứu mình, “Còn có, vừa rồi, cám ơn.”

Con người màu băng lam hiện lên một tia vui sướng, tiếp nhận được tề Mặc Văn Hi đưa tới, “Chúng ta là anh em, không cần khách khí như thế.”

Mặc Văn Thiên còn muốn nói cái gì đó, đáng tiếc Mặc Văn Hạo đã tiến lên kéo cánh tay hắn, “Anh, em mới là anh em của anh!” Con người ngọc bích không vui mà nhìn về phía bốn bình thuốc kia, “Anh dùng đi, em không cần!”

Mặc Văn Hạo tới gần tuy rằng sẽ không giống như lần đầu tiên, đối với Mặc Văn Hi ý thức tạo thành xâm phạm, nhưng vẫn khiến cậu cảm thấy rất không thoải mái cùng theo bản năng sợ hãi, hơn nữa cậu cũng có thể cảm giác được trên người Mặc Văn Hạo tản mát ra địch ý, Mặc Văn Hi hướng Mặc Văn Thiên gật đầu cười khẽ, liền trực tiếp chạy về bên người Lăng Phong.

Bên ngoài cửa đá là một mảnh đỉnh núi đất bằng phẳng, một tiếng chim kêu bén nhọn dẫn tới mọi người hướng không trung xa xa nhìn lại, một dị cảm thật lớn kích động đôi cánh xương từ không trung xẹt qua, miệng phun ra nuốt vào lửa cháy, quanh thân nó cũng không có lông chim, hai cánh là cánh xương giống như cánh dơi, da toàn thân cứng rắn thô ráp màu hồng nâu, tiếng kêu phá lệ chói tai.

Sinh vật này khiến Mặc Văn Hi cảm thấy bất khả tư nghị, cậu vội kéo Lăng Phong chạy tới vách đá, hướng phía dưới nhìn lại.

Một cỗ kinh phong thổi qua, mang theo khí tức viễn cổ nồng đậm, Mặc Văn Hi rung động không thôi, “Trời, công viên kỉ Jura?!”

Nhóm võ giả cũng đều sôi nổi nhích lại gần, dưới chân núi thực vật thật lớn trải rộng mà rậm rạp, đông đảo dị thú hình thể khổng lồ xuyên qua trong đó, xa xa một dị thú cổ dài, đầu cơ hồ vươn lên tận trời, mà trong rừng cây có một dị thú đứng thẳng chạy băng băng, đang vươn cái đầu cực đại truy đuổi một con dị thú thoạt nhìn giống như hỏa tê, mỗi một bước chân đều phát ra tiếng vang thật lớn, đại địa thậm chí đều lâm vào run rẩy!

“Đây là dị thú ngoài hành tinh? Cũng rất lớn a, tôi một loại cũng không biết!” Jacob thò dài.

Mà Mặc Văn Hi thì ngơ ngác mà nhìn dưới chân núi, không nói tiếp, này đó, những dị thú gọi là ngoài hành tinh này, cậu đều biết! Con chỉ dùng hai cái đuôi chạy chính là bá vương long, con cổ dài kia chính là lôi long, mà bay trên trời lại là cự long! Những sinh vật này chỉ được thấy trong phim ảnh và trong viện bảo tàng, lúc này cứ như vậy rõ ràng hiển hiện trước mắt cậu!

Chính mắt thấy nhóm bá chủ tiền sử, mới phát hiện, chúng nó so với trong tưởng tượng còn lớn hơn, còn rất khủng bố, “Minh không phải là đang nằm mơ ư?”

“Làm sao vậy Văn Hi?” Lăng Phong từ phía sau đem Mặc Văn Hi ôm vào trong ngực, “Sợ hãi sao?”

Mặc Văn Hi lắc đầu, “Em chỉ là đang nghĩ, những sinh vật này tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?”

“Liên minh vũ trụ sẽ đem đã từng đến tinh cầu này, nuôi thả dị thú uy lực cường đại trên đảo thử luyện này.” Bùi Ân nói rằng, “Nghe nói nơi này còn có

rất nhiều dị thú là thông qua kỹ thuật gây giống giեն, trên tinh cầu cổ đã bị diệt sạch.”

Nói như vậy liên minh vũ trụ đã từng đến địa cầu? Là tiền sử hay là... Mặc Vân Hi lắc lắc đầu, hiện tại cũng không phải là thời điểm nghĩ cái này, “Đội trưởng, chúng ta còn tiếp tục đi tới sao?”

Bùi Ân nhìn nhìn sắc trời đã tối, “Nơi này tựa hồ còn tương đối an toàn, hôm nay chúng ta trước tiên ở nơi này nghỉ ngơi và hồi phục một đêm, sáng mai đi tiếp, hơn nữa những dị thú này thoát nhìn rất khó đối phó, mọi người tận lực đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất.”

“Vâng, đội trưởng.”

“Tốt lắm, trừ tiểu tổ Mặc Vân Hi, toàn bộ tiểu tổ khác thay phiên canh gác, chủ yếu bảo trì cảnh giác với không trung, tránh cho dị cảm tập kích!”

Đội Bùi Ân phân phối trình tự nhiệm vụ xong, đội viên chưa đến lượt, lập tức rất nhanh tiến vào lều trại, nắm chặt thời gian nghỉ ngơi.

Mặc Vân Hi cũng lôi kéo Lăng Phong vào lều trại, chui vào bạch ngọc không gian.

Trong không gian vẫn luôn là ánh nắng tươi sáng xuân ý dạt dào, hàng anh lạc thụ đã cao được ba thước, lạc anh bay tán loạn, cảnh sắc mê người, ruộng ngay ngắn, trồng đủ loại được thực, gió mát thổi qua, từng đợt được hương tràn ngập trong không khí.

Mặc Vân Hi thả khoai tây nhỏ ra, để nó tận tình lăn lộn trong nước giếng, bổ sung ý thức lực thiếu thốn.

“Phong, không thể tưởng được lần này cùng anh đồng thời hoàn thành thử luyện, kỳ thật em rất cao hứng, có thể ở bên cạnh anh.” Mặc Vân Hi kéo tay Lăng Phong, hai người ngồi ở bên ruộng.

“Vân Hi, nếu có nguy hiểm, em liền trốn vào đây, anh sẽ nghĩ biện pháp cứu em” Lăng Phong nhẹ giọng nói, thử luyện với anh, cùng với an toàn của Vân Hi căn bản không có cách nào để so sánh, “Nhất là thánh đường cuối cùng, nếu có nguy hiểm, em ngàn vạn không được cậy mạnh, biết không?”

“Ân, biết.” Mặc Vân Hi ngửa đầu nhìn về phía Lăng Phong, mặt mày cong cong độ cung xinh đẹp, khẽ cười nói, “Vài ngày không thấy, anh sao lại dong dài như vậy?”

“Anh đây còn muốn dong dài thêm một câu.” Ngón tay thon dài xoa khuôn mặt tinh xảo của Mặc Vân Hi, ngón tay vuốt ve cánh môi non mềm, trong con ngươi tối tăm có thâm tình cùng tưởng niệm, “Vân Hi, anh rất nhớ em...”

“Ân, em cũng rất nhớ anh!” Mặc Vân Hi chủ động tiến lên, hôn lên môi mỏng của Lăng Phong, khí tức quen thuộc của người yêu tràn ngập giữa môi răng, khiến trong lòng cậu vô cùng phong phú, lông mi run rẩy, một giọt nước mắt lạnh yên chảy xuống, đã bao lâu, bao lâu không được ôm người cậu yêu sâu đậm, từ lúc đến căn cứ mỗi một ngày, mỗi một lần video trò chuyện, cậu đều thật muốn đem người này từ trong màn hình điện tử kéo ra.

Hiện tại Mặc Vân Hi bắt đầu có chút cảm thấy may mắn, may mắn mình có thể cùng Lăng Phong đồng thời tham gia thử luyện, ít nhất không ném thêm tư vị chia lìa thống khổ lần nữa, cũng không cần chờ đợi tra tấn, chỉ cần có anh bên người, liền không còn gì lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92

Nhóm dị năng võ giả hạ trại ngay tại đỉnh núi mê thành, nơi này không có thảm thực vật, bởi vì gần mê thành, địa thế lại cao, cho nên chung quanh coi như an toàn, có rất ít dị thú qua lại.

Ánh nắng xua tan sương sớm, vài võ giả có trách nhiệm canh gác dựa vào nhau ngồi bên lửa trại nhỏ, đối với nhiệm vụ lần này, bọn họ đều phi thường cẩn thận, đồ ăn cơ bản đều dựa vào viên dinh dưỡng để duy trì, sợ hương vị đồ ăn đưa tới dị thú công kích, nhưng sớm muộn gì chênh lệch nhiệt độ trong ngày thật sự quá lớn, sự hấp dẫn của việc có thể uống một chén trà nóng vẫn là thấp phần mãnh liệt.

Lịch —— tiếng chim kêu chói tai vang lên, nhóm võ giả ngẩng đầu nhìn lại, cách đó không xa một con dị thú cốt nhục phe phẩy xoay quanh trên không trung không đi, đồng thời kêu to không ngừng.

“Xảy ra chuyện gì?” Vừa mới nghỉ ngơi không lâu Bùi Ân từ trong lều trại đi ra, nhìn dị cảm phía không trung, “Mau dập lửa, khói đưa tới dị cảm, nhanh thông báo cho mọi người đứng lên!”

Nhóm võ giả bên cạnh lửa trại nhanh chóng dập lửa, nhóm võ giả nghỉ ngơi trong lều trại cũng không cần nhắc nhở, nghe thấy dị động, đều từ trong trướng đi ra cảnh giác mà nhìn phía không trung.

Con dị cảm thật lớn xoay quanh không đi, xa xa hình như có mấy cái điểm đen hướng bên này di động, “Không tốt, là dị cảm hành động quần thể, nhanh thu dọn đồ đạc, lui lại!” Bùi Ân hô.

Không đợi nhóm dị năng võ giả thu thập xong, bảy tám con dị cầm đã tụ tập lại một chỗ, con đầu đàn bay tới, cốt dực thật lớn vỗ lên khiến gió thổi một mảnh cát bụi, toàn bộ đỉnh núi nhất thời bị bao phủ trong tro bụi, dị cầm xoay quanh trên đỉnh đầu nhóm võ giả, một mảnh đông nghênh nghệt.

Là dực long! Bị tội ngoài tường mê thành cùng Lăng Phong, Mặc Vân Hi đứng giữa đám người Mặc Vân Thiên ngẩng đầu nhìn cự thú xoay quanh, nhìn nhóm bá chủ không trung thời tiền sử ở khoảng cách gần, rung động là có thể tưởng tượng.

Đầu dực long có chút giống như con gà, nhưng không có lông chim, toàn thân đều là lớp da dày cứng rắn thô ráp màu hồng nâu, giữa lúc khép mở miệng phun ra ngọn lửa cháy hùng hực, ánh lửa từ không trung lao thẳng xuống, nhóm dị năng võ giả đều phóng dị năng, đối kháng công kích của đàn dực long.

Mặc Vân Thiên gọi rồng nước, ngăn cản ngọn lửa của dực long, trong nháy mắt rồng nước cùng ngọn lửa va chạm, sương khói bốc hơi, bọt nước rơi đầy trời, trong khoảnh khắc liền biến thành hơi nước. Đứng tiền trong tay Mặc Vân Hạo vung một cái, quán quanh cổ một con dực long tập kích bọn họ, mượn lực thả người liền nhảy lên lưng dực long, dực long ra sức ý đồ vứt bỏ khách không mời mà đến, mang theo Mặc Vân Hạo bay dựng lên, giãy dụa quay cuồng trên không trung.

Đàn dực long thế tới rào rạt, số lượng đông đảo, và lại chiếm ưu thế không trung, toàn bộ võ giả đều ra sức nghênh chiến, rất nhanh, Mặc Vân Thiên cùng Lăng Phong cũng đều gia nhập chiến cuộc, ngăn cản dực long đánh úp về phía Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Thiên ở trong không khí ngưng xuất vô số băng trụ, khu động chúng đâm hướng đỉnh đầu dực long, dực long phun ra nuốt vào ngọn lửa, chặn lại đại bộ phận băng trụ, thừa dịp dực long phân tâm hết sức, rồng nước thật lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên, quyền lam từ sắc điện quang thẳng hướng hướng nó.

Âm thanh ùng ùng rung động, bọt nước mang theo sấm sét chạy khắp toàn thân dực long, dực long trên không trung run rẩy vài cái, rút cục một đầu đâm xuống đất, Lăng Phong rút trường kiếm, nhảy lên cánh xương, lưu loát mà đem đầu lâu cự đại chặt rụng, cuối cùng giải quyết một con.

Mặc Vân Thiên hướng Lăng Phong ý bảo, hai người lại phi thân chạy về phía một con dực long khác đang bay tới gần Mặc Vân Hi, phối hợp thập phần ăn ý.

Bốn người dong binh đoàn Liệt Lang cũng phối hợp đến cực kỳ thuần thục, Lôi Mông to con nâng Jack lên trực tiếp ném lên không trung, Jack linh hoạt ở trên không trung phóng ra dị năng hình thành phong độn, ngăn cách ngọn lửa dực long phun ra, quơ trường đao chuyên chém vào chỗ mềm yếu nhất trên cốt dực của dực long, dực long hét lên một tiếng, mất đi cân bằng, nghiêng ngã rơi xuống, ba người Liệt Lang khác cùng lên, treo cổ.

Mặc Vân Hi đứng ở góc tường, khăn trương mà hai tay nắm thành quyền, cau mày, hiện tại cậu đã không còn tâm tình thưởng thức nhóm võ giả dung dị năng rực rỡ chiến đấu, chỉ ngóng trông sớm muộn được đám quái thú hung tàn này đi, tuy rằng hiện tại xem ra rõ ràng là nhóm dị năng võ giả chiếm cứ thượng phong, nhưng cậu vừa mới tận mắt nhìn thấy một con dực long bay vút xuống, cắn một người võ giả đang chiến đấu cùng một con dực long khác, nuốt thẳng vào bụng!

Thu ~, một con dực long màu xanh hình thể rất nhỏ, ước chừng chỉ dài hơn một thước lấy tốc độ cực nhanh, vòng qua võ giả, dán lên ngoài tường mê thành, hướng chỗ Mặc Vân Hi bay vút đến, rất nhiều võ giả đều bị dực long quái vật lớn trước mắt che tầm mắt, cũng không chú ý tới con ấu long nhỏ nhỏ màu xanh này.

Đang treo trên đuôi của một con dực long, chuẩn bị chém giết Lăng Phong đột nhiên hoắc mắt ngẩng đầu, nhìn phía phương hướng Mặc Vân Hi, hô to, “Vân Hi cẩn thận!”

Mặc Vân Thiên nghe tiếng nhanh chóng quay đầu chạy vội về hướng Mặc Vân Hi, nhưng ấu long màu xanh đã phi tới chỗ khoảng không phía sau Mặc Vân Hi không tới ba thước, Mặc Vân Hi vẫn luôn chú ý Lăng Phong nghe thấy anh la lên, chỉ kịp xoay người, một ngọn lửa cực nóng liền hướng cậu phụt đến!

Mặc Vân Hi nhắm chặt hai mắt, theo bản năng mà đem hai tay che ở trước người, bảo vệ đầu, chuẩn bị nghênh đón ngọn lửa đánh tới.

Đột nhiên, một đạo phong nhận bén nhọn bay vút qua lỗ tai Mặc Vân Hi, hỏa đoàn giống như bị lưỡi dao sắc bén cắt qua, phá vỡ từ giữa, ngay sau đó một trận lốc xoáy cường lực cuộn cuộn nổi lên, đem con rồng nhỏ màu xanh trực tiếp quăng đi, một người dị năng võ giả từ cánh tay phải bắn ra câu trả lời trên người ấu long, tay trái cầm một thanh kiếm dài nhỏ sắc bén phi thân lao thẳng tới ấu long, một đạo từ đỉnh đầu xuyên qua, đóng đinh nó trên mặt đất.

Một màn này bị rất nhiều võ giả nhìn thấy, Jacob không khỏi huyết sáo, khen, “Đẹp! Thân thủ đủ lưu loát!”

Lúc này, Lăng Phong cùng Mặc Vân Thiên đã chạy tới bên người Mặc Vân Hi, Lăng Phong vội vàng xem xét trên người Mặc Vân Hi, “Vân Hi, có bị thương không?”

Mặc Vân Hi cũng là vừa mới lấy lại tinh thần, ngo ngắc mà lắc lắc đầu, “Em, em không sao, là anh ta đã cứu em.”

Lăng Phong ôm lấy Mặc Vân Hi, vỗ nhẹ nhẹ lên lưng cậu, “Đừng sợ, thực xin lỗi, anh về sau sẽ không rời khỏi em quá xa!” Nói xong kéo tay Mặc Vân Hi hướng võ giả xuất thủ cứu Vân Hi đi đến, “Cảm ơn anh!”

Võ giả từ trên người ấu long rút ra trường đao, lau sạch thu vào vỏ đao sau lưng, đến gần chút mới phát hiện, nguyên lai cánh tay người này là máy móc, thấy Lăng Phong cùng Mặc Vân Hi đi tới, võ giả chỉ gật đầu, cũng không nói lời nào, liền rời đi.

“Cám ơn anh đã cứu tôi!” Mặc Văn Hi ở sau lưng võ giả hồ, người này là quái nhân trong đội ngũ, chưa bao giờ cùng mọi người nói chuyện phiếm, cũng rất ít nói chuyện, bộ đồ cao cổ của dị năng giả lại che khuất nửa khuôn mặt, và lại còn thời khắc mang theo kính bảo hộ quang học, ngay từ đầu Mặc Văn Hi còn cảm thấy người này ăn diện rất khốc, sau lại cảm thấy thật là một quái nhân, suốt đêm cũng chưa từng tháo kính bảo hộ quang học, không thể tưởng được lần này lại được anh ta cứu.

Lăng Phong nhìn bóng dáng người này ngưng mi không nói, người này cho anh cảm giác dị thường quen thuộc, con người tối tăm hơi trầm xuống.

Trận chém giết này duy trì gần tới một giờ, mới cuối cùng tiêu diệt toàn bộ dực long trên đỉnh núi, những con dực long này phi thường buru hân, cho dù chiến đấu tới cuối cùng một con cũng chưa từng chạy trốn, ngay cả ấu long đều chết ở nơi này, điều này làm cho nhóm võ giả rất kinh ngạc, xem ra hoàn cảnh sinh tồn của dị thú nơi này càng ác liệt hơn liên bang, nếu gặp phải sẽ thập phần khó chơi.

Trải qua trận giết chóc tàn khốc này, nơi đây đã tràn ngập mùi máu tươi, không thể ở lại lâu, nhóm võ giả chỉ hơi chỉnh đốn và sắp xếp, liền chuẩn bị khởi hành đi xuống dải rừng nguyên thủy dưới chân núi. Một trận chiến này bọn họ tổng cộng tổn thất hai dị năng võ giả, còn có vài võ giả bị vết thương nhẹ, cảm xúc của mọi người không khỏi có chút suy sụp, đây mới là ngày thứ hai sau khi bắt đầu thử luyện, bọn họ còn chưa chân chính xâm nhập vào vùng đất tràn ngập khí tức dị thú hồng hoang.

“Chúng ta phải lập tức rời đi, mọi người giữ vững tinh thần, tuy rằng chúng ta tổn thất hai đội hữu, nhưng mọi người phối hợp đều rất tốt!” Bùi Ân ý đồ vẫn hồi sĩ khí, “Phải biết lần trước nhóm cường hóa võ giả, thời điểm thông qua cửa thử nhất cũng đã có người thương vong, chúng ta không có thực lực cao như bọn họ, nhưng chúng ta hiểu được hợp tác đoàn đội, tin tưởng lực lượng của chính mình, tin tưởng lực lượng đội hữu, chúng ta nhất định có thể hoàn thành lần thử luyện này!”

“Đội trưởng nói đúng, chúng ta nhất định có thể sống đi ra ngoài!” Bùi Ân nói khiến cảm xúc của đoàn người chuyển biến tốt đẹp rất nhiều, rất nhiều người vừa rời trong chiến đấu đều được đội hữu cứu, cho nên bọn họ tin tưởng vững chắc bản thân rất mạnh, đội hữu cũng đều rất mạnh, chỉ cần đoàn kết liền nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ. “Tốt lắm, mọi người kiểm tra trang bị leo núi, chúng ta từ vách đá này leo xuống, đây chính là đường tắt!” Bùi Ân quan sát vách đá phía tây, phía dưới là một hồ nước thật lớn, mặt hồ phi thường phẳng lặng, hơn nữa khoảng cách ngắn nhất, so với bên kia sườn dốc bị thực vật rậm rạp che đầy thì nguy cơ tiềm tàng ít hơn một chút.

Bùi Ân đem đội ngũ còn lại mười tám người chia làm ba tổ, nhóm võ giả tổ một thực lực cực mạnh đầu tiên đi xuống dò đường bài trừ nguy hiểm, tổ hai cùng tổ ba đồng thời đi xuống, bảo hộ Mặc Văn Hi an toàn, “Tốt lắm, theo như tôi nói, sau khi nhận được tín hiệu, tổ hai cùng tổ ba hành động, chú ý giữ một khoảng cách, tiếp ứng lẫn nhau đột phát trạng huống!”

Nói xong, Bùi Ân liền mang theo đội viên tổ một trước gần móc dây thừng, từ vách đá trượt đi xuống.

“Anh, cậu ta thật có thể giúp chúng ta vượt qua một cửa cuối cùng sao? Mang nhóm chúng ta còn sống đi ra ngoài?” Mặc Văn Hạo thường thức một khối xương thú hình sừng trâu ánh bạc hỏi, đây là vừa rời khi cậu ta trào kéo xuống đầu dực long thì phát hiện, khúc xương này nhỏ ra từ đầu dực long, cậu ta cũng là vừa vận cảm thấy cái này tương đối tốt, không nghĩ tới cậu ta mạnh mẽ như vậy, khối xương này cư nhiên ngay cả vết nứt cũng không có, đủ thấy cái này độ cứng không phải tầm thường, cậu ta tính toán lưu lại chế thành cốt kiếm đưa cho anh trai.

“Àn, anh tin tưởng em ấy.” Mặc Văn Thiên con người màu băng lam nhìn cách đó không xa người đang cùng Lăng Phong chuẩn bị trang bị leo núi nói rằng.

“Vậy được rồi, em nghe anh.” Mặc Văn Hạo bữu môi đem xương thú thu vào không gian, cậu ta không thích người kia, từ khi cậu ta xuất hiện về sau, anh trai liền dõi theo cậu ta, bất quá vì còn sống đi ra ngoài, còn phải bảo hộ cậu ta một đoạn thời gian.

Rất nhanh, bọn họ thu được tín hiệu từ tổ một, xem ra phía dưới cũng không có dị thú gì, Lăng Phong đem khóa an toàn cố định trên người Mặc Văn Hi cùng mình, đi đến bên cạnh vách đá, “Phải leo xuống, sợ hãi liền ôm chặt anh, rất nhanh có thể đến.”

Mặc Văn Hi có chút khản trương gật đầu, trong lơ đãng liếc mắt đến võ giả vừa rời đã cứu mình, “Phong, người nọ một bàn tay là tay giả, có thể hay không không thuận tiện, có nên tìm Jack bọn họ đến giúp hần?”

Lăng Phong cười khê xoa xoa đỉnh đầu Mặc Văn Hi, “Em nắm chặt anh là được rồi, hần ít nhất cũng là võ giả cấp 8, loại chuyện leo núi này, không làm khó được hần.”

Mặc Văn Hi nghe vậy mỉm cười, cũng đứng, cậu đều quên, thể năng nhóm dị năng võ giả đều là quái vật, sao có thể dùng tiêu chuẩn của người tàn tật đến cân nhắc đâu, lập tức ôm chặt Lăng Phong, chậm rãi từ vách đá bên cạnh trượt đi xuống.

“Nắm chặt.” Lăng Phong ở bên tai Mặc Văn Hi nhắc nhở nói, Mặc Văn Hi mới vừa gật đầu một cái, đã cảm thấy một cảm giác mất trọng lực mãnh liệt truyền đến, thân thể nhanh chóng rơi xuống, không khỏi kêu to bốn chân bám trên người Lăng Phong.

Nhóm dị năng võ giả leo núi cũng không giống như trong TV, từng người từng người chậm rãi di chuyển, tốc độ hoàn toàn vượt qua Mặc Văn Hi tưởng tượng, bên tai chỉ còn lại có tiếng gió vù vù, cảm không trọng lực mãnh liệt biến thành cậu buồn nôn, trong lòng không ngừng mà nghĩ, bọn họ cũng không phải người! Không phải người bình thường!

Cứ như vậy, nhóm võ giả lấy loại tốc độ tương đương vật rơi tự do này, trực tiếp từ đỉnh vách đá thả rơi xuống đất, khi tiếp cận chỗ cách mặt đất hơn mười thước mới làm cái giảm tốc, liền nhanh nhẹn rơi xuống đất, một đám thân nhẹ như yến, Mặc Văn Hạo thậm chí ở khoảng cách hơn mười mét, liền trực tiếp tháo dây an toàn, nhày xuống.

Phương diện này chỉ có Mặc Vân Hi đáng thương là người bình thường duy nhất, sau khi xuống dưới ở cự thạch bên hồ non không ngừng, rất có cảm giác chết qua một lần, dạ dày quay cuồng lợi hại.

“Vân Hi, không có việc gì đi.” Lăng Phong thân thiết mà giúp cậu vỗ lưng, Lăng Phong đối với tốc độ như vậy sớm đã thành thói quen, cũng không nghĩ tới Mặc Vân Hi phản ứng sẽ lớn như thế, Mặc Vân Hi đầu cũng không nâng, chính là vô lực mà khoát tay, ý bảo chính mình không có trở ngại.

“Vân Hi, uống cái này sẽ thoải mái chút.” Mặc Vân Thiên đem một ly sữa ấm áp đưa tới trước mặt Mặc Vân Hi, đây là hân vừa rồi tìm vô giả hóa hệ hỗ trợ đun nóng.

Mặc Vân Hi tiếp nhận cái chén uống một hơi, sữa ấm áp trung hoà cảm giác chua xót rất tốt, dạ dày thư thái không ít, ngẩng đầu hướng Mặc Vân Thiên xin lỗi mà mỉm cười, “Cảm ơn, thêm phiền toái cho các anh.”

Mặc Vân Thiên không tự giác mà vươn tay vỗ vỗ đầu cậu, lại bị Mặc Vân Hi trốn rút, thuận thế tựa vào trên người Lăng Phong, Mặc Vân Thiên xấu hổ mà thu hồi tay, hướng Lăng Phong gật đầu, “Chiều cổ em ấy cho tốt.” Liền xoay người ly khai.

Mặc Vân Hạo bung quai hàm ngồi xổm trên một tảng đá lớn, dùng tiểu đao không ngừng trạc khối nham thạch bóng loáng, đã sắp đào ra một động lớn, thấy Mặc Vân Thiên lại đây liền nhỏ giọng than thở nói, “Anh, em cũng khó chịu, mới vừa rồi nhảy quá nhanh.”

Đối với hành vi mang tính trẻ con này của Mặc Vân Hạo, Mặc Vân Thiên sớm đã thành thói quen, mỉm cười, “Em bình thường từ hai ba mươi mét nhảy xuống dưới cũng không gặp vấn đề gì, như thế nào lại thụt lùi?” Bất quá vẫn là từ không gian lấy ra một bình nước trái cây Mặc Vân Hạo thích nhất đưa cho cậu ta.

Ngọc bích ánh mắt tà liếc liếc mắt nhìn Mặc Vân Hi đang ôm chén một cái, bữu môi, “Muốn uống nóng.”

Mặc Vân Thiên nhất thời không còn lời gì để nói, bất đắc dĩ mà đi tới chỗ vô giả hóa hệ đang thu thập trang bị, “Anh em, ngại ngần, đun nóng cái này giúp tôi một chút, phiền toái.”

Vô giả mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng vẫn dùng ngón tay thả ra một ngọn lửa, một bên đun nước trái cây một bên liếc mắt nhìn thiếu niên cách đó không xa đang ngồi xổm trên tảng đá đào hầm, “Ài, mang theo đứa nhỏ thật không dễ dàng, cậu cũng đủ vất vả.”

“Hoàn hảo.” Mặc Vân Thiên miệng hàm hồ, một tay cầm nước trái cây, ánh mắt màu băng lam xẹt qua một tia sùng nịch, đó là người thân nhất của hắn, là em trai của hắn.

Nhóm dị năng vô giả thu thập xong trang bị, ở bên hồ tu chỉnh trong chốc lát, liền xuất phát, hồ nước thập phần trong suốt, không ít vô giả đều đến bên hồ bổ sung nguồn nước.

Bỗng nhiên tiếng bước chân công kênh thật lớn từ khu rừng đối diện hồ truyền đến, nhóm vô giả đều đề phòng mà lui khỏi bờ hồ, có người thậm chí còn rút ra vũ khí tùy thân, theo tiếng bước chân tới gần, mặt đất đều rung động, một đầu dị thú thật lớn, đứng thẳng thân mình hướng bên hồ đi tới.

Cách đó không xa mấy cây cối bị thân thể cao lớn của dị thú đẩy ngã, hất lên một mảnh bụi đất, đầu dị thú thật lớn về phía trước thăm dò, miệng đầy răng nanh trắng nõn bén nhọn khiến người không rét mà run.

Rầm, Mặc Vân Hi tránh ở phía sau nhóm vô giả nuốt nuốt nước miếng, nếu như nói đây là vùng đất khủng long tiền sử hay qua lại, cậu không nguyện ý gặp nhất loại nào nhất, vậy đáp án nhất định là—— bá vương long (khủng long bạo chúa).

Thật bất hạnh, khi dị thú từ từ từ khu rừng đi ra, lộ ra toàn cảnh sau, Mặc Vân Hi chán nản phát hiện cậu lại một lần miệng quạ đen.

Bá vương long chỉ cách nhóm vô giả có một cái hồ, tất cả mọi người đều ngừng thở, “Hu, đừng lên tiếng, có lẽ nó chỉ đến uống nước!”

Như là để đánh nát tâm lý may mắn của nhóm vô giả, cái đầu thật lớn chuyển một chút, ánh mắt che kín to mầu trắng ngoác ngoác mà nhìn chăm chú hướng nhóm dị năng vô giả đang tránh ở dưới vách đá, mở cái miệng rộng phủ kín răng nanh, “Rống——”

“Tê, thật là xui xẻo!” Không biết là ai nhin không được bật thốt lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93

Bá vương long đang đưa trái phải cái đầu cực đại, tựa hồ đang tự hỏi nên làm như thế nào để đem những con mồi này nuốt hết vào bụng, mắt to màu đỏ gắt gao nhìn thẳng đội ngũ dị năng vô giả bờ hồ bên kia.

“Đội trưởng, tôi thấy hiện tại biện pháp tốt nhất chính là chạy.” Một người vô giả thấp giọng nói rằng, “Vừa rồi chiến đấu trên đỉnh núi, tất cả mọi người

tiêu hao không ít tinh thần lực, xem hình thể của nó, tốc độ hẳn là không nhanh, tẩu vi thượng sách.”

Bùi Ân gật gù đầu, “Không sai, tốt nhất là nên tận lực tránh chiến đấu, chúng ta hướng chạy về hướng cửa hang, chú ý không nên quá nhiều nó!”

Vừa lúc đó, thân thể cao lớn của bá vương long bắt đầu di động, khiến mọi người kinh ngạc chính là, nó cư nhiên lựa chọn biện pháp ngồi chặn trước của này! Hiên nhiên nhóm võ giả đều đánh giá thấp chỉ số thông minh của nó.

Chỗ nhóm dị năng võ giả, là một sơn cốc, hình tròn, lưng dựa vào vách đá mà bọn họ nhảy xuống, trung gian có một hồ nước, mà bờ hồ bên kia lại là rừng rậm xuất hiện bá vương long, khả năng đào thoát duy nhất, chính là dọc theo đường nhỏ cạnh vách đá đi qua hồ nước, vô luận là rời khỏi, hay là muốn đến bờ bên kia, nơi này đều là nơi phải đi qua.

Mà bá vương long lúc này đang ở trong ánh mắt kinh ngạc của nhóm võ giả, nên bước, chạy băng băng đến cửa hang, cũng thờ đầu canh giữ ở nơi đó, “Trời, nó cư nhiên thông minh như vậy! Tôi vẫn luôn cho rằng chỉ số thông minh của dị thú phát triển tỉ lệ nghịch với hình thể!” Một người võ giả sợ hãi than nói.

“Hiện tại không phải là thời điểm khen nó, các anh đều thấy được chứ? Dị thú này chạy rất nhanh!”

“Đúng vậy, tôi lần đầu tiên nhìn thấy dị thú hai chân lại chạy nhanh như vậy, đây là muốn nghịch thiên sao?!”

Mặc Vân Hi nhích lại gần bên người Lăng Phong, đây chính là khủng long thời tiền sử, đứng trên đỉnh chuỗi thức ăn quả nhiên là khủng long ăn thịt tàn bạo, cũng là loại khủng long Mặc Vân Hi đã từng siêu cấp sùng bái cùng yêu thích, bất quá khi đó chính là bé trai yêu thích phim khoa học viễn tưởng, khi mà thứ này thật sự xuất hiện trước mắt cậu, mà còn đem cậu trở thành điểm tâm, cậu thật sự là một chút cũng yêu không nổi.

“Không có biện pháp, chỉ có chiến đấu, nếu không chờ nó lại đây, cũng chỉ còn một con đường chết!” Lôi Mông mang lên quyền bộ chuẩn bị nghênh chiến, vị trí địa hình hiện tại của bọn họ đối với chiến đấu thập phần bất lợi, chật hẹp mà không có đường lui, nếu muốn thoát hiểm chỉ có thể lao ra, đến nơi rộng hơn.

“Được, mọi người chuẩn bị chiến đấu, tổ một cùng Liệt Lang tiểu tổ đi theo tôi đánh nghi binh, những người khác thừa dịp loạn bảo hộ đưa Mặc Vân Hi lao ra.” Bùi Ân an bài chiến thuật, “Mục đích của chúng ta không phải là liệt sát, chỉ cần vây khốn nó, chờ mọi người lao ra, liền lui lại!”

“Vâng, đội trưởng.” Dị năng võ giả của tổ một cùng Liệt Lang dong binh đoàn đều rút ra vũ khí, lách mình hướng về phía bá vương long ngồi ở cửa hang vọt lên.

Thân hình nhóm dị năng võ giả cùng chiều cao trên dưới 15 mét của bá vương long, từ xa nhìn lại, giống như là mấy con khiêu vũ, nhất thời các loại dị năng ngoại phóng, hiệu quả ánh sáng uy lực kinh người.

Nhưng bá vương long da dày thịt béo, cư nhiên nước lửa bất xâm, nhóm dị năng võ giả rất nhanh phát hiện công kích của bọn họ tạo thành thương tổn thập phần hữu hạn, bá vương long đông đưa đầu cực đại, giương mồm to truy đuổi đám con mồi dám can đảm khiêu khích nó, hai cái chân trước ngắn nhỏ linh hoạt ngoài ý muốn, thế nhưng lưng không nắm chắc một võ giả ý đồ đánh lên bụng nó, một trào đi xuống máu tươi văng khắp nơi, trường hợp cực kỳ tàn bạo.

Mặc Vân Hi không đành lòng mà nhắm hai mắt lại, Lăng Phong tuy rằng sắc mặt cũng có động dung một chút, nhưng vẫn không chút do dự đem Mặc Vân Hi khiêng trên vai, “Nhanh, thừa dịp hiện tại tiến lên!” Nói xong, dưới sự hộ tống của Mặc Vân Thiên cùng vài võ giả khác, hướng cửa hang phóng đi.

Bá vương long phát hiện có mấy con mồi thế nhưng có ý đồ chạy trốn, dùng sức vút bỏ con mồi đáng ghét bám trên người mình, cái đuôi thật lớn quét ngang mà đến, “Rống ——” đồng thời phát ra tiếng gầm rú uy hiếp, ý đồ kinh sợ con mồi đang chạy trốn.

Mặc Vân Thiên trở lại thả ra hai chi băng nhận thật dài, thẳng tắp hướng mắt to màu đỏ của bá vương long bay đi, “Rống!” Bá vương long quay đầu tránh khỏi một chỉ, nhưng một khác chỉ thế nhưng đột nhiên cải biến phương hướng, sắc bén mà đâm vào mắt trái nó, chảy xuống một dòng máu đỏ sẫm.

Bá vương long nhất thời cuồng bạo mà vẩy đầu đuôi, mở hai cái chân sau đứng thẳng đuổi sát con mồi đang chạy trốn, nó ở phía khu này là vương giả cao nhất, còn chưa có người dám khiêu chiến quyền uy của nó, không nghĩ tới thế nhưng bị con mồi nhỏ yếu như thế gây thương tích, tuyệt không thể buông tha bất luận con mồi nào!

Mặc Vân Hạo một bên phi thân lui về phía sau, một bên ném mấy viên hạt giống, dị năng ngoại phóng, hạt giống nhanh chóng nảy mầm, dây leo trắng kiện duỗi thân mở ra, quấn chặt lấy bá vương long kéo lui về phía sau, bá vương long đang chạy nhanh oanh một cái trượt chân trên mặt đất, phát ra tiếng vang rung trời, kinh động rất nhiều dị cầm bốn phía chung quanh chạy trốn.

“Nhanh, lui lại!” Bùi Ân từ trên người bá vương long nhảy xuống, đối mặt con quái vật lớn bị giáp cứng rắn này, các hệ dị năng của nhóm dị năng võ giả đều có vẻ lực bất tòng tâm, hiện tại duy nhất có thể làm chính là thừa dịp thời gian Mặc Vân Hạo quấn chân nó nhanh chóng rút lui khỏi đây.

Lăng Phong khiêng Mặc Vân Hi cũng không quay đầu lại mà chạy như điên trên đường núi gấp ghe, tuy rằng da dày thập phần khó chịu, nhưng Mặc Vân Hi vẫn ôm chặt Lăng Phong không hề rã, cậu biết, tất cả võ giả đều vì bảo vệ cậu mà liều mạng, chính mình không có bất luận quyền lợi gì để yêu cầu, chỉ có tận lực không kéo chân sau bọn họ.

Tuy rằng đã kéo dẫn ra một khoảng cách tương đối lớn, nhưng tiếng bước chân thật lớn phía sau vẫn không biến mất, âm thanh đập vào trong lòng nhóm võ giả, làm cho thần kinh bọn họ khẩn trương cao độ, này chứng minh con quái vật chết tiệt kia còn chưa buông tha truy kích bọn họ!

“Chạy mau! Không thể ngừng lại, càng ngày càng gần, đáng chết!” Một người võ giả phong hệ hô, dị năng của hắn giúp cho thính lực sắc bén hơn so với người bình thường, có thể chuẩn xác phán đoán địch tình chung quanh.

Nhóm dị năng võ giả một đường chạy như điên, phanh gấp một cái, Mặc Vân Hi đột nhiên cảm giác tất cả mọi người đều dừng lại, hơn nữa không có bất luận kẻ nào phát ra âm thanh, tò mò mà mở mắt, “Đừng động Vân Hi, chúng ta tựa hồ gặp phải phiền toái.” Lăng Phong nhẹ giọng nói, cũng không tính toán buông Mặc Vân Hi xuống.

Mặc Vân Hi ngẩng đầu nhìn lại, bóng ma thật lớn giống như một ngọn núi bao trùm đỉnh đầu mọi người, “Má ơi, con này so với con vừa rồi còn to hơn!” Một võ giả mắng.

Cự thú trước người bọn họ dài chừng hai mươi ba hai mươi bốn mét, hình thể so với bá vương long còn muốn lớn hơn rất nhiều, bốn cái chân trắng kiện giống như đại thụ trăm năm mấy người ôm không hết, cái cổ cao như tòa nhà hai tầng lầu, trên làn da thô ráp màu nâu đất có một chút đốm màu xanh biếc, lúc này đang an tĩnh mà đứng ở trước mặt mọi người, nghiêng đầu ngưng mắt nhìn bọn họ.

“Đội trưởng, làm như thế nào, phía sau cũng sắp đuổi tới!” Phong hệ võ giả hô, xa xa nổi lên một trận bụi mù, cùng với tiếng bước chân thật lớn, thường thường có đại thụ ngã xuống, chứng minh con dị thú kia đã ở không xa.

Mặc Vân Hi đảo hít vào một hơi, cố gắng bình phục tâm tình của mình, lãnh tĩnh lãnh tĩnh! Loại khủng long này cậu giống như cũng có ấn tượng, là cái gì... Đừng rồi! Là lôi long, là một loại khủng long ăn cỏ hình thể khổng lồ! Không sai, con này ăn chay!

Mặc Vân Hi ở trên vai Lăng Phong hơi thẳng người lên, “Mọi người, hãy nghe tôi nói, con này tôi biết, nó ăn cỏ, không phải loài ăn thịt! Chỉ cần chúng ta dùng kinh động nó, đi qua hẳn là không vấn đề gì!”

Nghe vậy, nhóm dị năng võ giả trên mặt đang tuyệt vọng, giật mình, “Chuyện cậu nói là sự thật? Cậu không nhận sai?!” Không phải bọn họ không tin Mặc Vân Hi, chỉ là dị thú nơi này ngay cả lĩnh đánh thuê hàng năm sống ở dã ngoại cũng chưa thấy qua, hơn nữa nếu nghĩ sai, phỏng chừng tánh mạng liền bỏ tại đây.

“Không sai, tôi thật sự biết, là, thấy qua trong sách ảnh tư liệu sinh vật trên cổ địa cầu, là ăn cỏ không sai!” Mặc Vân Hi kiên định mà nói, loại khủng long này cũng có chỗ cậu quen thuộc, hẳn là sẽ không sai, bất quá lúc này trong lòng cậu cũng có chút thấp thỏm.

“Tôi tin Vân Hi, em ấy đối với đồ vật trên cổ địa cầu có nghiên cứu qua!” Lăng Phong lên tiếng vì Mặc Vân Hi cổ động.

Một bên Mặc Vân Thiên mày nhẹ cau lại, cảm thấy kỳ quái, hắn cũng không nhớ rõ Mặc Vân Hi có cảm thấy hứng thú đối với đồ vật gì đó trên cổ địa cầu không, bất quá... con người màu băng lam đảo qua ánh mắt kiên định của Mặc Vân Hi, vẫn là không có vạch trần cậu. “Được, nếu Vân Hi nói đã thấy qua, chúng ta liền đánh cuộc một lần, cũng không thể ở chỗ này chờ chết.” Bối Ân cắn răng một cái, đưa ra phán đoán cuối cùng, “Toàn thể đi qua, không cần kinh động dị thú phía trước!”

Nhóm dị năng võ giả tất cả đều ngưng hô hấp, nhanh chóng mà không phát ra tiếng động mà đi qua quái vật lớn như ngọn núi nhỏ trước mặt, mà con lôi long này cũng chỉ là đuổi cổ, liếc mắt nhìn bọn họ một cái, nhưng hiển nhiên nhóm võ giả không có khiến gì làm cho nó hứng thú, chậm rì rì mà bắt đầu gặm lá non trên ngọn cây.

“Hô, thật sự là ăn chay, làm tôi sợ muốn chết!” Đi qua lôi long khổng lồ, nhóm võ giả rốt cục nhẹ nhàng thở ra, xem ra Mặc Vân Hi nói một chút cũng cũng sai, cuối cùng có thể tìm ra lối thoát.

“Rống——” tại thời điểm nhóm võ giả vừa mới rời khỏi chỗ lôi long mấy trăm mét, bá vương long hung tàn liền truy kích tới, tựa hồ rất bất mãn với lôi long ngăn trở đường đi của mình, phát ra tiếng gầm rung trời.

Lôi long đang gặm lá cây đã triển khai tư thế công kích với vị khách không mời mà đến này, cái cổ dài vươn ra cái đuôi, thô to dùng sức mà đập xuống mặt đất, biểu hiện ra mình không vui cùng giá trị vũ lực.

Theo âm thanh rầm rầm cái đuôi phát ra, mặt đất đều bắt đầu rung động, “Không tốt, chúng nó muốn đánh nhau, mau bỏ chạy!” Bối Ân chỉ huy nhóm võ giả rất nhanh rút về phía sau, hai dị thú hình thể khổng lồ này, một khi đánh nhau phạm vi phá hoại khẳng định kinh người.

“Vân Hạo, cuốn lấy nó!” Mặc Vân Thiên nói xong ngưng tụ rồng nước thật lớn bay qua lôi long, thẳng đánh về phía bá vương long đang giương miệng rộng, con dị thú này tâm trả thù rất nặng, hẳn phải ra tay giúp lôi long diệt trừ nó, bằng không rất khó đảm bảo nó sẽ không đuổi theo.

Rồng nước rào rào một tiếng va vào thân thể cao lớn của bá vương long, nhưng cũng không tạo cho nó thương tổn quá lớn, Mặc Vân Hạo nhanh chóng thúc giục dây leo, quấn trụ hai cái chân sau cùng cái đuôi thật lớn của bá vương long, Mặc Vân Thiên liên tục phóng ra bốn năm rồng nước, thẳng đến khi đội ướt toàn thân bá vương long.

Bá vương long nổi giận, cái đầu thật lớn duỗi ra, muốn cắn cái cổ dài của lôi long, nước trên người bắt đầu từ từ ngưng kết thành băng, mặc dù không thể hoàn toàn đem đông lạnh nó, nhưng cũng đủ trì hoãn động tác của nó.

Lôi long chân trước nâng lên, dùng sức giẫm lên bụng bá vương long, bá vương long lúc này bị băng cùng dây leo cuốn lấy, vô pháp tránh né, bị chân trước trắng kiện của lôi long đập ngã trên mặt đất, phát ra tiếng rống giận thê lương, làm cho nhóm võ giả vẫn luôn chạy như điên ở phía trước đều run lên, lôi long dựa thể dùng chân trước mạnh mẽ hữu lực không ngừng giẫm đập bá vương long, thật lâu trước kia nó đã không quen nhìn cái đồ chết tiệt luôn nhìn chằm chằm nó này!

Tiếng rống giận dữ từ từ yếu bớt, biểu thị sinh mệnh bá vương long sắp đi đến cuối, Mặc Vân Thiên cũng mang theo Mặc Vân Hạo nhanh chóng bắt kịp đại bộ đội, lần này không thể không nói bọn họ xem như vận khí tương đương tốt, nếu không tuyệt đối sẽ không có khả năng nhẹ nhàng thoát hiểm như vậy.

Bốn ngày sau...

“Hô, nóng quá, cẩn thận dưới chân!” Jack lau mồ hôi sắp chảy vào trong mắt, là người đầu tiên bò lên đỉnh núi.

Đây là một ngọn núi lửa, dưới chân nhóm võ giả là bụi núi lửa thật dày, chung quanh tùy ý có thể thấy được dòng suối nham thạch nóng chảy loại nhỏ, Lăng Phong đem Mặc Vân Hi từ trên vai buông xuống, chung quanh nhiệt độ cực cao, không khí tựa hồ đều lâm vào vận vẹo, nóng đến người không thở nổi.

Một tay máy giả đặt lên đỉnh núi, bụi núi lửa cực kỳ to, không đợi võ giả dùng lực đã chảy xuống. “Cẩn thận!” Lăng Phong tay mất lạnh lẽo mà nào lên trước, nắm chắc cánh tay máy lạnh như băng kia, mấy viên đá núi lửa đỏ rào rào xuống, võ giả ngửa đầu nhìn về phía người đang nắm cánh tay của mình, kính bảo hộ quang học che mặt không thấy rõ biểu tình.

Chính là giết mình một lát, võ giả liền mượn lực nhẹ nhàng mà nhảy lên đỉnh núi, đưa lưng về phía Lăng Phong, “Cám ơn cậu đã cứu tôi!”

“Không có việc gì, còn muốn cảm ơn anh lần trước đã cứu Vân Hi!” Lăng Phong nhìn chằm chằm bóng dáng nam nhân trầm giọng nói.

“Ài? Anh không sao chứ, có phải tinh thần lực hao tổn quá lớn hay không, đến cái này cho anh.” Mặc Vân Hi chạy lên trước, đem một chai thuốc khôi phục tinh thần lực đưa tới trước mặt võ giả, “Bổ sung tinh thần lực, sẽ thoải mái chút!”

Cậu đối với võ giả lần trước vào thời khắc mấu chốt cứu mình rất cảm kích, dọc theo đường đi, người này tuy rằng chưa từng cùng bọn họ giao lưu, nhưng từ hành động đến xem, đối với việc bảo vệ mình phi thường đề bụng, thường xuyên chủ động vì Lăng Phong cùng mình mở đường, bài trừ nguy hiểm, Mặc Vân Hi nghĩ người này nhất định là trong nóng ngoài lạnh.

“Cám ơn.” Võ giả tiếp nhận thuốc, liền xoay người đi.

Mặc Vân Hi hướng về phía Lăng Phong nhún nhún vai, “Thật là một người kỳ quái.”

“Đội trưởng! Mau tới! Mau nhìn bên kia!” Jacob hưng phấn mà kêu to, “Mau nhìn a! Kia có phải thánh đường hay không?”

“Cái gì? Thánh đường?!” Nhóm võ giả tất cả đều chạy tới, “À! Rốt cục đến! Là thánh đường! Nhất định là thánh đường!”

“Trời ạ, chúng ta rốt cục tìm được thánh đường!” Một người võ giả vui quá mà khóc.

Từ khi bắt đầu tiến vào đảo thử luyện, đến hiện tại ước chừng thời gian chỉ có sáu ngày, trong sáu ngày này, bọn họ đã trải qua vô số lần chiến đấu, mấy lần cùng tử thần gặp thoáng qua, đến hiện tại, đứng ở chỗ này chỉ còn lại có mười một đội viên, những võ giả khác đều là ở trên đường tao ngộ rồi bất hạnh, chết trong bụng dị thú, thi cốt vô tồn.

Mà mười một người sống đến giờ cũng đã mỗi một bất kham, không xong nhất chính là hai ngày gần đây, tinh thần nhóm võ giả đã từ từ tuyệt vọng, theo báo cáo nói, thử luyện lần đầu tiên, nhóm võ giả cường hóa chỉ dùng ba ngày liền tới thánh đường, mà bọn họ đã đi ước chừng sáu ngày rồi, còn chưa nhìn thấy bóng dáng thánh đường, đội viên lại một đám mà rời đi, điều này khiến tinh thần bọn họ cảm thấy áp lực.

Thánh đường cách đó không xa ở trên một bình nguyên hình tròn phía, kiến trúc màu trắng không nhiễm một hạt bụi, chung quanh là mặt cỏ xanh biếc cùng vườn hoa nở rộ, toàn bộ bình nguyên cùng thánh đường đều bị bao phủ trong một tầng phòng hộ, tại cái nơi hung hiểm như đảo thử luyện, quả thực chính là một chỗ niết bàn.

Ánh mặt trời chiếu vào trong lòng phòng hộ, làm cho chủ thể thánh đường màu trắng được bao bọc trong một tầng sáng kim sắc thần thánh, nhóm võ giả thậm chí có thể nhìn thấy, màu con bướm nhanh nhẹn khỏi vũ giữa bụi hoa, chim tước ngũ sắc từ nhảy từ cành cây này đến cành cây khác, khiến nhóm võ giả thân tâm mỗi một lập tức trầm tĩnh lại, bên tai giống như có thể nghe được thanh nhạc quanh quẩn, gọi bọn họ đi về trước.

“Rốt cục đến, thánh đường, cho dù để tôi chết ở nơi đó tôi cũng cam nguyện...”

“Đẹp quá, tôi nghe thấy tiếng thần gọi về...”

Mặc Vân Hi nhíu mày nhìn nhóm võ giả chung quanh, đều một đám về mặt khác lạ hướng thánh đường dưới chân núi đi tới, ở đây trong cái loại hoàn cảnh ác liệt này, chỗ này tốt đẹp không sai, nhưng không đến mức khiến người ta mê muội như vậy a?

“Phong, Phong? Anh làm sao vậy?” Mặc Vân Hi lắc lắc Lăng Phong bên cạnh, thấy Lăng Phong mặt vẫn như cũ không đổi sắc, nhất thời phát giác không đúng, không ngừng dùng tay vỗ hai má Lăng Phong, “Phong, tỉnh tỉnh! Tỉnh tỉnh!”

Lăng Phong mãnh liệt bùng tỉnh, kéo lại thần trí, hơi có chút mờ mịt nhìn về phía Mặc Vân Hi, “Anh vừa rồi làm sao vậy?”

Mặc Vân Hi có chút lo lắng mà chia chia nhóm võ giả về mặt hạnh phúc chung quanh, “Giống như bọn họ a, các anh làm sao vậy?”

Chương 94

Thời điểm nhóm dị năng võ giả bị bọn Mặc Vân Hi gọi tỉnh lại, tất cả đều là vẻ mặt mờ mịt, đối với việc mình vừa rồi thất thố không biết chút nào, “Không phải đâu, tôi chỉ cảm thấy vừa rồi giống như mơ một giấc mộng không tồn tại, nhưng cụ thể thế nào thì một chút cũng nghĩ không ra!” Jack loạng choạng còn có chút choáng đầu nói rằng.

Bùi Ân biểu tình ngưng trọng, “Chẳng lẽ đây là cái gọi là công kích tinh thần? Từ khoảng cách xa như vậy đã bắt đầu ảnh hưởng đến chúng ta sao?”

“Đội trưởng, nếu thật sự là như thế, chúng ta đây...” Jacob có chút do dự có nên vào thánh đường không, khoảng cách xa như vậy đã có thể mê hoặc bọn họ, cho dù bọn họ đi vào tám phần cũng không có năng lực chống đỡ, nhưng cũng không thể đã đến chỗ này rồi lại buông tha đi.

Trong lúc nhất thời, sĩ khí nhóm dị năng võ giả đều thập phần suy sụp, bọn họ là võ giả, cho dù gặp phải dị thú hung tàn, chẳng sợ giống như bá vương long, đều có thể nghĩ biện pháp chạy trốn, ít nhất có hy vọng sinh tồn, mà đối mặt loại công kích không hề có dấu hiệu, nhìn không tới sờ không được này, bọn họ từ trong lòng có loại cảm xúc mâu thuẫn, như vậy chẳng phải là chết không minh bạch?

“Mọi người hãy nghe tôi nói, kỳ thật cũng không tất yếu quá mức lo lắng.” Tuy rằng tâm tình đồng dạng ngưng trọng, nhưng Bùi Ân vẫn cố gắng khuyên giải, “Từ tình huống vừa rồi chúng ta có thể thấy được, cái gọi là công kích tinh thần, tính chất mê hoặc chiếm đa số, cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng thực chất gì với chúng ta, hơn nữa báo cáo trong thánh đường chỉ có một người là khảo sát quan, tôi tin tưởng chúng ta vẫn có hy vọng thắng lợi.”

“Không sai, vừa rồi anh bạn Tiểu Mặc không bị mê hoặc, xem ra liên bang an bài là sớm có đối sách, chỉ cần cậu ấy có thể ở thời khắc mấu chốt đánh tỉnh chúng ta, tôi cũng không tin chúng ta nhiều người như vậy, không thắng được ông ta!” Lôi Mông mặc dù to con, nhưng sức quan sát cùng lực phân tích đều thập phần sắc bén, an bài chiến thuật cũng tương đối tinh tế, hẳn xem ra, liên bang nếu để bọn họ đưa Mặc Vân Hi đi theo, khẳng định có đạo lý, hơn nữa vừa rồi Mặc Vân Hi cũng thể hiện tác dụng của cậu ấy, chỉ có cậu ấy không có bị mê hoặc.

“Đúng, chúng ta còn có một tia hy vọng, thiên tân vạn khổ đến được đây, không thể buông tha!” Một người võ giả nói rằng.

Mặc Vân Thiên con người màu băng lam nhìn về phía Mặc Vân Hi trầm mặc một bên, “Vân Hi, em vừa rồi có cảm giác được cái gì không?” Nhóm dị năng võ giả đều đưa ánh mắt hướng về phía Mặc Vân Hi, dụng thẳng lỗ tai muốn nghe cậu cảm thụ.

“Tôi, tôi không có cảm giác gì.” Mặc Vân Hi mảy nhẹ chau lại, kỳ thật vừa rồi cậu có một loại cảm giác rất kỳ quái, tổng cảm thấy có loại hơi thở thâm thiết, hơn nữa thánh đường giống như có cái gì vậy gọi cậu về, bất quá Mặc Vân Hi không nói ra, này rất quái dị, hơn nữa trừ cái này ra, cậu đích xác không bị bất luận cái gì mê hoặc.

“Kỳ thật, vừa rồi trừ bỏ Vân Hi, còn có một người là tự mình tỉnh lại.” Lăng Phong nhìn về phía Mặc Vân Hạo đứng ở phía sau Mặc Vân Thiên, “Mặc Vân Hạo sau khi tôi được Vân Hi đánh thức, rất nhanh tự mình tỉnh táo lại.”

Mặc Vân Thiên nghe vậy nghiêng người hỏi ý kiến, “Vân Hạo, có thật không? Em là như thế nào tự mình tỉnh lại?”

Mặc Vân Hạo hiển nhiên đối với việc Lăng Phong nói có chút tức giận, cậu ta biết người khác ở sau lưng gọi cậu ta là quái vật, cho nên cậu ta không nguyện ý ở trước mặt anh trai biểu hiện mình không giống người khác, nhưng vẫn thành thật hồi đáp, “Àn, em chỉ là cảm thấy đau đầu, có chút ghê tởm, cảm giác chán ghét, phi thường phần nộ, sau đó liền tỉnh.”

“Phần nộ?” Jack không hiểu, “Có thể hay không là bởi vì cậu ta tinh thần lực cường đại hơn chúng ta không? Dù sao cũng là võ giả cường hóa.”

“Àn, có khả năng, tóm lại chúng ta bây giờ có thể xác định chính là tiến vào thánh đường, tinh thần lực càng mạnh càng có lợi.” Bùi Ân nghiêm túc nói, “Chúng ta đây trước tiên ở nơi này bổ sung tinh thần lực, Vân Hi, chỗ cậu còn bao nhiêu thuốc khôi phục tinh thần lực?”

Mặc Vân Hi đem toàn bộ thuốc khôi phục tinh thần lực từ trong không gian lấy ra, đếm xong rồi nói, “Đội trưởng, còn có 26 bình!”

“Được, cậu phân cho mọi người mỗi người hai bình, đi vào thánh đường, tất cả mọi người phải tùy thời bảo trì trạng thái tinh thần lực đầy đủ nhất, chờ chúng ta khôi phục tốt tinh thần lực, liền xuất phát, mọi người nắm chặt thời gian nghỉ ngơi.” Bùi Ân nói xong, lấy một dao đâm nhỏ như phi tiêu đưa cho Mặc Vân Hi, “Vân Hi, cái này cậu cầm, nếu cần thiết, có thể dùng để đánh thức chúng tôi, cảm giác đau là thứ có thể làm cho người ta bảo trì thanh tỉnh dễ nhất.”

Mặc Vân Hi do dự mà nhìn về phía Lăng Phong, thấy Lăng Phong gật đầu mới tiếp nhận dao găm, “Được, tôi sẽ tận lực bảo trì thanh tỉnh.”

Bởi vì tinh thần lĩnh vực của thánh đường ảnh hưởng rất rộng, cho nên nhóm dị năng võ giả chỉ có thể tại chỗ xây dựng cơ sở tạm thời, khôi phục tinh thần lực, cũng không có tùy tiện đi lại, đỉnh núi lửa nóng rực vô cùng, may mắn có Mặc Vân Thiên ngưng xuất một ít khối băng lớn an trí chung quanh doanh địa hạ nhiệt độ, bất quá vì giảm bớt hao tổn tinh thần lực, số lượng khối băng thập phần hữu hạn.

“Vân Hi.” Ngoài lều vang lên thanh âm Mặc Vân Thiên, Mặc Vân Hi nhanh chóng mở ra cửa lều.

“Anh có thể đi vào không?” Mặc Vân Thiên cười hỏi, Mặc Vân Hi gật gù đầu, nghiêng người để hán tiến vào.

Trong trường Lăng Phong đang chà lau trường kiếm, thấy Mặc Vân Thiên tiến vào chỉ gật đầu ra hiệu một cái, cũng không nói gì thêm.

Mặc Vân Hi hơi có chút xấu hổ, “Có chuyện gì sao?”

Mặc Vân Thiên khẽ cười một tiếng, từ không gian lấy ra một cái chậu lớn, hai tay nắm chặt cạnh chậu, rất nhanh liền ngưng ra một khối băng lớn, đem chậu đặt ở trong giữa lều, oi bức chung quanh nhất thời giảm bớt, hơi lạnh phi thường thoải mái.

Mặc Vân Hi có chút kinh ngạc với sự cẩn thận của Mặc Vân Thiên, “Ngạch, cảm ơn, kỳ thật anh không cần phải hao phí tinh thần lực như vậy.”

Mặc Vân Thiên đem ngón trỏ đặt trên môi, làm thủ thế im lặng, “Hào hảo nghỉ ngơi.” Nói xong, liền khom người rời khỏi lều trại của Mặc Vân Hi.

“Phong, tổng cảm giác hán không đúng.” Mặc Vân Hi ngồi xổm bên cạnh khối băng có chút cảm khái, trong trí nhớ Mặc Vân Thiên là một người đàn ông khó có thể thân cận, hơn nữa rất đáng sợ, lấy việc đùa bỡn “Mặc Vân Hi” làm vui, nhưng mấy ngày này ở chung làm cậu cảm thấy, người anh trai này tựa hồ còn rất quan tâm cậu.

Lăng Phong mỉm cười, buông trường kiếm trong tay nghiêng người bu lại, “Àn, chỉ cần anh ta không hề làm điều gì quá phận sự với em, chúng ta có thể tỏ thái độ tốt với anh ta một chút, dù sao cũng là anh trai của em, bất quá tâm phòng người không thể không có, hiểu không?”

Mặc Vân Hi gật gù đầu, cười hi hi chui vào trong ngực Lăng Phong, mồ hôi vừa rồi dính hồ hồ cũng đều đã muốn khô, hiện tại trong lều trại râm mát thoải mái, cậu liền lại muốn dính lấy Lăng Phong, “Phong, ở thế giới này, anh chính là thân nhân duy nhất của em, có anh ở bên cạnh em là đủ rồi!”

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, tinh thần lực nhóm võ giả đều khôi phục đến trạng thái tốt nhất, chân trời sáng lên, Bù Ân liền chỉnh đốn đội ngũ, một hàng mười một người bắt đầu hướng thánh đường dưới chân núi xuất phát.

“Tất cả mọi người nhớ kỹ, thời khắc bảo trì cảnh giác, không nên dễ dàng bị mê hoặc!” Cách thánh đường gần trong gang tấc, Bù Ân cuối cùng dặn dò, liền dẫn đầu bước vào trong vòng phòng hộ.

Tiến nhập vòng phòng hộ thánh đường, nhất thời cảm giác so với bên ngoài thì quả thực như hai thế giới, nơi này âm áp thư sướng, dưới chân là mặt cỏ xanh nhạt, trong không khí phiêu tán hương hoa, chim ngũ sắc mang theo phần lông đuôi thật dài bay qua bên người nhóm võ giả, một chút cũng không sợ người.

“Ngô, nơi này thật là tốt, đội ở đây thoải mái hơn nhiều so với bên ngoài!” Jacob thở dài.

“Uy, bảo trì thanh tỉnh, đừng dễ bị mê hoặc!” Bate tung chân đá hán một cước, “Hiện tại không phải là thời điểm thả lỏng!”

“Đã biết, đã biết, bất quá nơi này giống như một người cũng không có?” Jacob tham đầu tham não nhìn chung quanh.

Bù Ân trầm giọng nói, “Nơi này hẳn là chỉ có một người, chính là tổng khảo sát quan lần này, có thể thông qua thử luyện còn sống trở về hay không, ông ta mới là mấu chốt, tất cả mọi người cảnh giác, chúng ta hiện tại phải đi vào chủ thể thánh đường!”

“Vâng, đội trưởng!”

Nhóm dị năng võ giả chia làm ba tổ, Mặc Vân Hi tất nhiên được bảo hộ ở giữa, nhóm võ giả đều cầm vũ khí trong tay, vẫn duy trì cảnh giác, một người tiếp một người mà tiến nhập cổng vòm thánh đường hình tròn màu trắng, cổng vòm cũng không khóa, tựa hồ là đang chờ đợi nhóm võ giả đến thăm.

“Wase! Anh xem nơi đó! Là tinh hạch! Tinh hạch cao cấp chất thành đồng!” Mới vừa đi vào hành lang, một người võ giả liền kinh hô ra tiếng.

Hành lang dài màu trắng, trên vách tường điêu khắc giả hội kim văn sức, trang nghiêm mà thần thánh, ánh mặt trời từ cửa sổ lưu ly nhiều màu chiếu vào, nhu hòa âm áp, sàn nhà bằng đá thủy tinh màu trắng trơn bóng cơ hồ có thể rõ ràng mà chiếu ra bóng dáng nhóm võ giả, chung quanh an tĩnh cực kỳ, trừ bỏ tiếng bước chân của nhóm võ giả hơi có vẻ trống trải ra, hoàn toàn không – cảm giác thấy sự tồn tại của bất luận kẻ nào.

Dọc hai bên hành lang dài cứ cách một khoảng, đều đặt một cái đài cao cỡ nửa người, trên đài chất đồng các loại kỳ trân dị bảo, có tài liệu vô cùng trân quý, châu báu quý giá, vũ khí dị năng chế tác tinh mỹ, đương nhiên còn có thứ người võ giả kia chỉ, tinh hạch cao cấp thành đồng!

“Thật xa xỉ! Đội trưởng, anh nói chờ chúng ta hoàn thành nhiệm vụ rồi đi, có thể mang một chút về không?” Jack nuốt nước miếng, đồng tinh hạch này bằng kinh nghiệm của hắn, đều là tinh hạch cấp 9 phẩm chất thượng thừa, cũng có tinh hạch biến dị hiếm thấy lớn bằng nắm tay, tùy tiện đưa một viên đến liên bang chính là hi thế trân bảo, ở trong này lại chất thành đồng.

Động tâm không chỉ có một mình Jack, những thứ kia đối với nhóm võ giả đều có sức hấp dẫn rất lớn, “Keng~” một tiếng vang thanh thúy, khiến nhóm võ giả tất cả đều đề phòng mà xoay người lại.

Một người dị năng võ giả giờ đoạn kiếm trong tay bối rối mà nhếch môi, “Thực xin lỗi, tôi chỉ là nhìn không được muốn nhìn một chút cái này có phải là thật hay không.” Nói xong ánh mắt võ giả nóng rực, “Đội trưởng, vũ khí này quá tuyệt vời, không biết dùng chất liệu gì làm nên, anh xem, kiếm của tôi so với nó liền giống như bùn vậy!” Người võ giả này đối vũ khí dị năng nổi danh si mê, cho nên nhìn thấy nhiều vũ khí cực phẩm chế tác hoàn mỹ như vậy,

nhìn không được liền tiến lên thử thử.

Bùi Ân sắc mặt trầm xuống, không vui nói, “Bảo trì đội hình, mấy thứ này ai cũng không được động vào! Đừng quên nơi này là thánh đường, là nơi sáu cường hóa võ giả chết!”

“Vâng, đội trưởng, thực xin lỗi!” Võ giả kia nghe vậy càng thêm xấu hổ, cúi đầu xám xịt mà trở lại đội ngũ, mình tại sao lại không nhìn xuống!

Nhóm võ giả tiếp tục đi trước, nơi này tựa hồ cũng không có cơ quan gì, một đường đi tới, trừ bỏ các loại bảo bối khiến người tâm động, phá lệ thuận lợi.

“Ngô, thiệt nhiều đan dược!” Võ giả đi tuốt hàng trước kinh hô, bọn họ đã thông qua đoạn hành lang đầu tiên, hai bên đoạn hành lang thứ hai này, tất cả đều đặt đan dược cao cấp, hơn nữa toàn bộ đan dược thể nhưng đều mang theo đan vụ!

“Là cấp 9! Tất cả đều là cấp 9!” Jacob hưng phấn mà kêu, “Đội trưởng, ở đây cấp 9 đan dược thật giống như rau cải trắng! Nhiều như vậy!”

Jack cũng có chút không bình tĩnh nổi, bọn họ tuy rằng đều là võ giả cấp 8, nhưng không phải ai cũng đều có thể chuẩn bị đan dược cấp 9 tốt như vậy để thăng cấp, nói không tâm động là giả, nuốt nước miếng, “Đội trưởng, dù sao nơi này nhiều như vậy, không bằng...”

Mặc Vân Hi đi ở giữa đội ngũ, nghi hoặc mà nhìn đan dược trên đài hai bên, đan vụ nhu hòa, ánh sáng màu tiên diễm, đan văn kim sắc thuần khiết mà đều đặn, mà ngay cả đan hương đều chân thực như vậy, khiến cậu lập tức có thể ngửi thấy bên trong có mấy vị thuốc, nhưng... cậu lại không – cảm giác được một tia dao động năng lượng nào, lẽ ra nhiều đan dược cao cấp như vậy tụ cùng một chỗ, cậu hẳn là đã sớm có thể cảm ứng được, loại cảm giác này rất giống cảm giác về đan dược trên thế giới giả thuyết, hết thấy đều bất chúc hoàn nguyên rất chân thật, trừ bỏ năng lượng!

“Không nên cử động, những đan dược này không bình thường!” Mặc Vân Hi ra tiếng ngăn cản nói, “Tin tưởng tôi, những đan dược này không thích hợp!”

“Vân Hi nói không sai, tất cả không được nhúc nhích, ai cũng không được lấy, nhiệm vụ quan trọng hơn!” Bùi Ân lần thứ hai dặn dò, hẳn càng ngày càng cảm thấy, mấy thứ này là đối bọn họ là hấp dẫn cùng là khảo nghiệm, những điều này là đồ vật mà trong lòng nhóm võ giả khát vọng nhất, tâm trí hơi không kiên định, liền có khả năng mắc mưu, thật đúng là đáng sợ.

“Đội trưởng, anh xem! Là kim đan! Kim đan cấp 9!”

Tất cả võ giả đều nhìn qua, trên cái đài cao nhất phía trước, trong hộp đan kim loại nằm đầy bảo thạch, một dược đan hình trứng màu vàng rực rỡ trưng bày trong đó, so với kim đan cấp 8 màu sắc còn thuần khiết hơn, bán kính đan vụ càng thêm rộng, tất cả đều biểu hiện đây là kim đan cao cấp, hơn nữa không biết vì cái gì, lúc này trong lòng mọi người, đều chắc chắn, đây là kim đan cấp 9!

“Đội trưởng, anh nói này có thể là liên bang thưởng cho chúng ta hay không a? Dù sao chúng ta đã đến được đây!”

“Tôi cũng hiểu được! Huống chi là kim đan cấp 9, thật sự là...”

“Anh, em đi lấy cho anh!” Mặc Vân Hạo cũng có chút tâm động, cậu ta còn nhớ rõ biểu tình khi anh trai lần đầu tiên thấy kim đan, vui vẻ như vậy, chính là khi đó anh trai còn chưa đạt tới điểm thăng cấp, Hermann luyện chế viên kim đan đầu tiên cho Lăng Phong, hai viên tiếp theo cũng cho võ giả chuẩn bị thăng cấp, cậu ta khi đó đã nghĩ, nhất định phải cho anh trai dùng kim đan để thăng cấp!

“Vân Hạo, đừng đi!” Mặc Vân Thiên đứng lúc kéo lại Mặc Vân Hạo, “Đừng động tới đồ vật này!”

“Không sai, mọi người hãy nghe tôi nói, viên kim đan này là giả, tuyệt đối là giả!” Mặc Vân Hi lớn tiếng nói, “Sự phụ của tôi không có luyện chế kim đan như vậy!” Nhìn thấy viên kim đan này, Mặc Vân Hi càng thêm xác định nơi này hết thấy đều là biểu hiện giả dối, ít nhất đan dược là vậy, kim đan hình trứng hiện nay chỉ có mình cậu có thể luyện chế, mà cấp 9 cậu chỉ vì Lăng Phong luyện quá một viên, rõ ràng không là viên này!

“Tiểu Mặc, cậu khẳng định? Có lẽ là đại sư sau khi cậu tới nơi này mới luyện, nói không chừng là vậy.” Jack vẫn có chút không muốn buông tha, dù sao có nó, chính là tỷ lệ thăng cấp trăm phần trăm, đối với võ giả mà nói là rất trân quý.

“Tôi khẳng định! Đây thật không thể là sự phụ của tôi luyện, người khác càng luyện không ra đan dược hình trứng!” Mặc Vân Hi kiên định mà nói rằng, “Tin tưởng tôi, tôi cam đoan, chỉ cần mọi người cùng nhau còn sống đi ra ngoài, tôi nhất định nhờ sự phụ luyện kim đan cho mọi người, không cần dược đan viên này!”

“Vân Hi nói không sai, em ấy là đệ tử đại sư thương yêu nhất, chỉ cần có thể còn sống đi ra ngoài, đại sư khẳng định sẽ đưa cho mọi người kim đan!” Biết rõ nội tình Lăng Phong nói rằng, anh vừa rồi chú ý tới, ánh mắt một vài võ giả tựa hồ đã không đúng, thực có thể là bị lực hấp dẫn thật lớn của kim đan mê hoặc.

“Ai u!” Jack kêu thâm một tiếng, Lôi Mông không khách khí mà một quyền vỗ lên đầu hắn, “Ngu ngốc! Háo hão ngẫm lại, ai nói cho cậu biết đây là kim đan cấp 9! Cũng không viết chữ, trong lòng cậu liền nhận định đây là cấp 9, bình thường sao?!”

Lôi Mông nói, khiến nhóm võ giả tỉnh táo lại, đúng vậy, không ai nói đây là kim đan cấp 9 a, bọn họ như thế nào liền nhận định như thế?!

“Xem ra trong thánh đường không chỗ nào không mê hoặc, mọi người không nên động bất luận tâm tư gì, bảo trì cảnh giác, tiếp tục đi tới!” Bùi Ân nói rằng.

Đội ngũ tiếp tục đi tới, “Ai, Tiểu Mặc, cậu mới vừa nói đưa kim đan là thật không?” Jack chưa từ bỏ ý định mà tiến đến bên người Mặc Vân Hi thấp giọng hỏi.

Mặc Vân Hi vừa muốn gật đầu, một cái tay lớn liền duỗi lại đây, không chút do dự mà đập Jack một cái, “Cho cậu tham lam! Còn trị không được cậu!” Lôi Mông mắng, “Thành thật đứng vững!”

Jack bủn rủn, ôm đầu bị đánh ra cục u lớn, thành thật mà đi trong đội ngũ.

Đi trong chốc lát, nhóm võ giả rốt cục xuyên qua hành lang dài, đi vào một cái đại sảnh vòng tròn hình trong, đại sảnh nhìn qua cực kỳ phổ thông, chỉ có một lối ra, cũng không có cửa, bốn phía đặt một ít pho tượng màu trắng, nam nữ già trẻ, cười ha ha tức giận mắng, hoặc ngồi hoặc đứng hình thái nào cũng có, động tác biểu tình đều thập phần sinh động, đủ thấy công nghệ điêu khắc tinh xảo.

Một người võ giả bị một pho tượng thiếu nữ thanh xuân xinh đẹp hấp dẫn, thiếu nữ dáng người khéo léo, đường cong đầy đủ, tứ chi oánh bạch phảng phất như không có xương, đường cong ôn nhu động nhân, khuôn mặt càng là tinh xảo xinh đẹp, rõ ràng là một pho tượng, lại có loại cảm giác mị hoặc mê người.

“Phi Lực! Làm gì đấy!” Bùi Ân lớn tiếng khiển trách, “Tôi nói rồi, những thứ kia không được động vào, dò đường quan trọng hơn!”

Võ giả bị thanh âm của Bùi Ân làm bừng tỉnh, trừ bỏ Bùi Ân hẳn là võ giả cấp 9 duy nhất trong đội ngũ dị năng lần này, từ trước đến nay là người đảm đương công tác dò đường trong tổ một của Bùi Ân, hiện tại thể nhưng lại bị một pho tượng sở mê, nhất thời có chút xấu hổ, xoay người liền hướng ra cửa đi đến, “Thực xin lỗi đội trưởng, tôi đây liền đi dò đường.”

Nói ra nơi này cũng không có cửa, chỉ có cái cổng tò vò hình vòm, liếc mắt một cái có thể nhìn thấy hành lang tiếp nối đối diện, nhưng Phi Lực vừa mới đi đến, liền lảng lảng mà đứng bất động, ánh mắt hoảng sợ mà nhìn phía trước trống rỗng.

“Phi Lực? Làm sao vậy?” Bùi Ân tiến lên hỏi, ai biết hần thế nhưng la to, bộ dáng thập phần điên loạn, té mà thối lui đến phía sau mọi người, miệng còn vẫn luôn nhắc đi nhắc lại, “Thực xin lỗi, thực xin lỗi!”

Bộ dáng Phi Lực khiến tất cả đều sợ hãi, nhất thời cũng không xác định được là chuyện gì xảy ra, đều có chút không dám tiến lên, “Đội trưởng, xảy ra chuyện gì?” Lôi Mông hỏi, kia hẳn là cái gì cũng không có a, người như thế nào sẽ liền biến thành như vậy?

Bùi Ân lắc đầu, “Không biết, tôi đi thử xem.” Nói xong liền chậm rãi tiến lên bước một bước, muốn đi qua.

Đột nhiên, trước mắt không khí một trận vận vẹo, tựa hồ xuất hiện một mặt gương cực lớn, chặn đường đi của Bùi Ân, một người chậm rãi từ trong gương đi ra, tóc ngắn màu vàng, mắt màu xanh lam, mặc trường bào đẹp đẽ quý giá, đúng là người hần nguyên trung thành quốc vương Qi Nuor —— Theril!

“Bệ hạ?” Bùi Ân không khỏi kinh hô ra tiếng, tuy rằng trong lòng vẫn còn duy trì một chút thanh tỉnh, nhưng người trước mắt này thật sự là quá giống, giữa lúc giờ tay nhắc chân, đều giống Theril như đúc.

Đôi mắt xanh của Theril híp lại, lại mở miệng nói chuyện, “Bùi Ân, kỵ sĩ trung thành của ta, ngươi muốn vi phạm lệnh vua, khiêu chiến hoàng quyền sao?” Thanh âm thanh lãnh, mang theo uy nghiêm không cho nghi ngờ, lộ ra một cỗ khí đế vương.

Loại cảm giác này Bùi Ân quá quen thuộc, hoàn toàn chính là Theril bệ hạ không sai, Bùi Ân nhanh chóng quỳ một chân, làm một kỵ sĩ lễ, “Bệ hạ, Bùi Ân thề sống chết nguyện trung thành với bệ hạ, tính mạng nguyện dâng cho bệ hạ, trung thành đến chết!”

Theril cảm khẽ nhếch, “Rất tốt, ngươi muốn đi qua nơi này, trừ phi buông bỏ cậu ta, hoặc là ngỗ nghịch ta, ngươi hiểu được ý của ta, hiện tại, nói cho ta biết lựa chọn của ngươi!”

Bùi Ân khiếp sợ mà mờ lớn mắt, “Bệ hạ! Ngài như thế nào lại biết...” Nói đến một nửa nhanh chóng cúi đầu, “Bệ hạ, bất luận thời điểm gì tôi cũng sẽ không có khả năng ngỗ nghịch ngài!”

“Vậy buông bỏ cậu ta! Rồi khỏi cậu ta! Không bao giờ gặp lại cậu ta! Triệt để khiến cậu ta chết tâm! Thẳng đến khi quên ngươi!” Tiếng nói của Theril mang theo phần nộ gầm gừ quanh quẩn bên tai Bùi Ân, chấn động đến mức hần mất đi tự hồi năng lực.

“Không, bệ hạ... Không, tôi...” Bùi Ân không ngừng lắc đầu, giãy dụa giữa tình cảm cùng trung thành.

“Cậu ta không là người ngươi có thể có được, ngươi không thể làm cậu ta hạnh phúc, trên người cậu ta chính là huyết mạch hoàng thất tinh khiết nhất! Là chủ tử ngươi muốn tận trung, muốn có được cậu ta, trừ phi giết ta! Trừ phi ta chết! Nếu không liền rời khỏi cậu ta!”

Theril nói khiến Bùi Ân hết sức thống khổ, hần không biết phải lựa chọn như thế nào, lựa chọn người nào với hần mà nói tựa hồ cũng sống không bằng chết, đúng! Không sai! Có lẽ chỉ có chính mình lựa chọn từ vong mới là chính xác nhất, phản bội bệ hạ hần làm không được, buông tha người kia so với chết còn thống khổ hơn, như vậy, có lẽ... Có lẽ mình chết mới là giải thoát chân chính! Lúc này, suy nghĩ này trong lòng Bùi Ân càng ngày càng rõ ràng.

Bùi Ân rút ra bội kiếm, mắt nhìn đế vương cao cao tại thượng, hần từ lúc còn nhỏ đã phát thệ nguyện trung thành, “Bệ hạ, thực xin lỗi, tôi không có cách nào đưa ra lựa chọn.”

Bội kiếm để ngang trước người, Bùi Ân tuyệt vọng mà nhắm hai mắt lại, đột nhiên, bên tai vang lên một âm thanh kêu gọi 【Đội trưởng Bùi Ân! Mau tỉnh lại! Không nên bị ảo tưởng mê hoặc! Mau tỉnh lại, đội trưởng Bùi Ân, đây là thử luyện...】

Ảo tưởng? Đội trưởng? Thử luyện? Bùi Ân mở mắt, chần chờ mà nhìn Theril biểu tình dữ tợn.

Theril trợn mắt nhìn, “Ngươi như thế nào còn chưa động thủ? Còn không đi tìm chết?! Ngươi lựa chọn đi! Là cái gì, là cái gì?”

Kiểm phong thẳng chuyển, Bùi Ân mãnh liệt đâm về phía ngực Theril, trong mắt khôi phục thanh minh, “Câm mồm, ngươi không phải là bệ hạ!”

Soạt, trong nháy mắt kiếm đâm trúng Theril, hình vẽ Theril lại giống như thủy tinh vỡ vụn, rơi rụng, trước mắt Bùi Ân xuất hiện con đường nối tiếp bên ngoài, nhắc chân đi tới là đến cửa, không có gì ngăn trở.

Lee: đến chương này tui cá chắc nửa kia của Bùi Ân chính là Blaine.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95

“Đội trưởng! Xảy ra chuyện gì?!” Nhóm dị năng võ giả thấy Bùi Ân lấy lại tinh thần, sôi nổi thân thiết hỏi han, vừa rồi bọn họ nhìn Bùi Ân bộ dáng rất kỳ quái, đều thấp phần sốt ruột, nhưng không dám tùy tiện đụng chạm hấn, sợ tinh thần hấn sụp đổ giống như Phi Lực.

Bùi Ân lại thử ra vào chỗ cánh cửa mấy lần, phát hiện không có dị thường khác, mới một lần nữa trở lại bên nhóm võ giả, “Tôi vừa rồi thiếu chút nữa đã lạc vào trong ảo giác, may mắn được Vân Hi gọi tỉnh, xem ra chỗ này thiết trí một khảo nghiệm ảo cảnh.”

“Đội trưởng? Là dạng ảo cảnh gì?” Jack tiến lên một bước tò mò hỏi han, “Phản ứng của đội trưởng và Phi Lực hoàn toàn không giống, chẳng lẽ ảo cảnh sẽ căn cứ mỗi người chúng ta mà thay đổi sao?”

Bùi Ân nghiêm túc suy tư, vừa rồi trong ảo cảnh xuất hiện chính là Theril bệ hạ, mà sự kiện kia, bệ hạ hẳn là còn chưa biết chuyện, nhưng trong lòng hẳn lo lắng nhất, cũng là sợ nhất bệ hạ sau khi biết sẽ phản đối, “Tôi đoán, ảo cảnh biểu hiện ra chuyện hoặc người mà trong nội tâm mình không muốn đối mặt nhất, tôi cảm thấy là như vậy, tôi nhìn thấy chính là Theril bệ hạ.” Mắt nhìn Phi Lực còn đắm chìm trong hoảng sợ, “Tôi nghĩ ảo giác Phi Lực cùng tôi nhìn thấy tuyệt không giống nhau.”

“Đội trưởng, chẳng lẽ muốn qua cửa này, phải trải qua ảo cảnh sao? Mặc Vân Hi có thể giúp chúng ta thông qua?” Lôi Mông nghi hoặc hỏi han, nếu thật sự là như thế, bọn họ vừa rồi cũng không thấy Mặc Vân Hi làm cái gì a?

“Tôi cũng không phải rất rõ ràng, bắt quá vừa rồi đích xác nghe thấy thanh âm của Mặc Vân Hi, mới thanh tỉnh lại.” Ánh mắt Bùi Ân cùng võ giả dị năng khác đều chuyển hướng về phía Mặc Vân Hi đứng ở một bên.

Mặc Vân Hi do dự, “Tôi vừa rồi nhìn Bùi Ân đội trưởng giờ kiếm bộ dáng thấp phần sợ hãi, trong lòng vẫn luôn cầu nguyện, hy vọng đội trưởng nhanh một chút tỉnh lại, khả năng trung gian cũng dùng chút... tinh thần lực.” Lúc trước người hành tinh Bellamy chính là bởi vì sử dụng ý thức lực câu thông, mà bị bắt lại làm sản phẩm thí nghiệm, điều này khiến Mặc Vân Hi không dám thừa nhận cậu có năng lực về phương diện này, nhưng vừa rồi thật sự rất sốt ruột, lập tức liền phóng ra ý thức lực.

“Ài, ta ở đây đoán cũng không phải là biện pháp, dù sao vẫn phải đi qua, ta đi thử xem!” Jacob nói xong đi hướng cổng vòm, đi đến một nửa, đột nhiên lại quay đầu lại cười hắc hắc, “Tiểu Mặc huynh đệ, cậu ngàn vạn nhớ phải giúp tôi cầu nguyện a!”

“Ừ, được!” Mặc Vân Hi gật gật đầu, đi theo phía sau Jacob, bảo trì một khoảng cách, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Mọi người thấy Jacob cũng là đi đến chỗ cổng vòm liền bỗng nhiên ngừng lại, sau đó mà bắt đầu ngây ngô cười, bộ dáng tương đối say mê, miệng còn lẩm bẩm đang nói gì đó, Mặc Vân Hi lặng lẽ phóng xuất ra ý thức lực, ý đồ đánh thức Jacob.

Jacob đầu tiên là sùng sốt, sau đó từ từ phục hồi lại tinh thần, nguyên bản ánh mắt không có tiêu cự, cũng bắt đầu khôi phục thanh minh, cuối cùng gỡ đầu, về mặt tiếc hận nói, “Thật đáng tiếc, tôi kỳ thật cảm thấy cái ảo cảnh này rất tốt!” Nói xong liền thử bước qua cổng vòm, quả nhiên không bị ngăn trở nữa.

“Jacob, cậu nhìn thấy gì? Về mặt đáng khinh như vậy?” Jack thấu lại đây hỏi, trên mặt lóe ra thần thái bất quái.

Jacob hắc hắc mà cười gỡ đầu, bắt quá hiện tại xem ra hóc mắt cũng có chút phiếm hồng, “Kỳ thật cũng không có gì, chính là gặp được bọn Labor cùng Đức Long, lúc ấy ngay từ đầu cảm thấy không có khả năng, sau lại cảm thấy thật sự là bọn họ đã trở lại, cảm giác mọi người cùng nhau rất vui vẻ, không nguyện ý tách ra, đã nghĩ luôn luôn ở cùng nhau, sau đó chợt nghe thấy thanh âm Tiểu Mặc, nói thực ra, tôi còn tưởng sẽ cùng bọn họ tán gẫu!”

Jacob nói khiến ba người khác của Liệt Lang dong binh đoàn đều trầm mặc, những người đó hẳn nói đều là đoàn viên đã từng cùng bọn họ chấp hành

nhệm vụ rồi hi sinh, tình cảm ra sinh vào tử tương đối phong phú, khó có thể dứt bỏ.

“Tốt lắm, đừng mảy ừ mặt ề nữa, này ít nhất thuyết minh ảo cảnh không nhất định đều là thống khổ đi!” Jacob hít một hơi thật sâu, bình phục tình hình bên dưới tự nói rằng, hẳn luôn luôn là người lạc quan tích cực, cho nên khả năng cũng không có bóng ma tâm lý đặc biệt gì, cửa này đi qua coi như thuận lợi.

Cứ như vậy, kế tiếp, nhóm dị năng võ giả còn lại, một người tiếp một người thông qua ảo cảnh, tình huống mỗi người gặp phải cũng không giống nhau, có thân nhân, người yêu, chiến hữu vân vân, đều là người ảnh hưởng lớn nhất đối với mình, không thể dứt bỏ hoặc là không muốn nhớ tới nhất.

Trong đó muốn nói đến người qua dễ dàng nhất nhanh nhất, chính là Lăng Phong cùng Mặc Vân Hạo, người Lăng Phong thấy từ ảo cảnh tự nhiên là Mặc Vân Hi, tuy rằng rất giống, nhưng ảo cảnh này vừa mở miệng, Lăng Phong liền xác định đây không phải là Mặc Vân Hi thật sự, hơn nữa Mặc Vân Hi kêu gọi, rất nhanh liền tỉnh táo lại.

Mà Mặc Vân Hạo thì càng nhanh, có lẽ là tâm tình của cậu ta đơn thuần, mà ký ức hỗn loạn, cho nên ảo cảnh cũng rất đơn giản, chính là thấy anh trai nói phải rời khỏi mình, sau đó cậu ta tức giận, muốn đem Mặc Vân Thiên trời trở về, không đợi Mặc Vân Hi gọi cậu ta, liền không cẩn thận đánh võ ào cảnh, thật là không cẩn thận, hình ảnh Mặc Vân Thiên trong ảo cảnh vỡ vụn, đích xác khiến cậu ta chân tay luống cuống một chút, nhưng còn chưa kịp thương tâm, liền thanh tỉnh, khả năng ngay cả ảo cảnh cũng không dự đoán được cậu ta sẽ đối với người trong lòng mình quan tâm nhất ra tay đi...

Rất nhanh, còn chưa trải qua khảo nghiệm ảo cảnh cũng chỉ còn lại có Mặc Vân Thiên cùng võ giả thần bí đã cứu Mặc Vân Hi, Mặc Vân Thiên bóp tắt đầu mẩu thuốc lá trong tay, dùng mũi chân trên mặt đất đi nát, nên vượt qua hay là chìm sâu, kỳ thật y đại khái có thể đoán được mình sắp sửa đổi mặt là cái gì, lúc gần đi hướng Mặc Vân Hi mỉm cười, “Nhớ gọi anh.”

Mặc Vân Hi xấu hổ mà gật gật đầu, nhìn Lăng Phong liếc mắt một cái, Lăng Phong dặt tay Mặc Vân Hi, đồng thời đi theo phía sau Mặc Vân Thiên.

Chỗ công vòm không gian vận vẹo, Mặc Vân Thiên thấy hoa mắt, một Mặc Vân Hi nho nhỏ liền xuất hiện trước mắt y, thiếu niên ngây ngô non nớt ngủ quan tình xảo như một con búp bê sứ, mái tóc màu đen hơi dài nhu thuận dán bên mặt, bộ dáng sợ hãi, tựa hồ rất sợ y.

“Thiên ca ca, đây là hồng trà Perga (raw là 柏尔加 tra gg không ra. Perga là dung gg dịch đổi) phụ thân cho em, em biết anh rất thích uống hồng trà, tặng cho anh.” Thiếu niên thanh âm rất nhỏ, mềm mềm nhu nhu, biểu tình có chút ngượng ngùng, khuôn mặt trắng nõn nhỏ nhắn nhiễm một tia ửng đỏ, mặt hạnh xinh đẹp mang theo ái mộ, lại thủy chung không dám nhìn thẳng Mặc Vân Thiên.

Con người màu băng lam khó được nhiễm một tia độ ấm, Mặc Vân Thiên không tự giác mà vươn tay ra, xoa hai má thiếu niên, xúc cảm trên tay ấm áp trắng mịn như trong trí nhớ, ngay cả thiếu niên bởi vì y đụng chạm mà run rẩy rất nhỏ đều sao chép đến chân thực, cùng hồi trước giống nhau như đúc.

Đây là Mặc Vân Hi lần đầu tiên lấy hết dũng khí đứng trước mặt Mặc Vân Thiên, vào ngày sinh nhật mười lăm tuổi, em ấy nhận được hồng trà trân quý phụ thân cho em ấy làm quà tặng, lại đầu tiên nghĩ đến chính là Mặc Vân Thiên yêu uống hồng trà.

Mặc Vân Thiên nhớ rõ ngày đó, y tan học đi ngang qua hoa viên, Mặc Vân Hi như thường ngày lặng lẽ đi theo phía sau y, khi thiếu niên này rốt cục lấy hết dũng khí đứng ở trước mặt y đem lễ vật mình nhận được đưa cho y, trong lòng y chỉ có chán ghét, y nhớ rõ lúc ấy y trả lời một câu, “Tôi không là anh trai của cậu, đừng đi theo tôi nữa, cậu khiến tôi chán ghét.” Liền ly khai, rồi vài ngày sau đó, y bắt đầu từ bỏ thói quen uống trà, thật sự nhịn không được sẽ đốt một điếu thuốc, thẳng đến hiện tại.

“Thiên ca ca, anh chán ghét em như vậy sao? Chỉ cần có thể để em ở lại bên cạnh anh, anh đối với em như thế nào em cũng không hận anh!” Thiếu niên hốc mắt hồng hồng, trong thanh âm tràn ngập ủy khuất, lông mi thật dài bởi vì ướt nước mà biến thành từng cụm từng cụm.

Mặc Vân Thiên trong lòng một chút co rút đau đớn, đã từng sau mỗi lần y thương tổn Vân Hi, em ấy đều sẽ nói như vậy, sau đó lại sẽ cười hi hi giống như cái bóng mà đi theo phía sau y, thẳng đến có một ngày cái bóng này trong sinh mạng của y, vĩnh viễn tiêu thất... Khi đó, Mặc Vân Thiên rất tức giận, y nói với chính mình, y muốn đem người phản bội y tìm trở về, muốn đem em ấy vĩnh viễn giam cầm ở bên người thẳng đến khi y chán ngấy mới thôi, còn muốn có được năng lực của người hành tinh Bellamy, có quyền nói không cần người chỉ có thể là y.

Những điều này, y đều lần lượt cùng chính mình nói qua, thẳng đến lần thứ hai nhìn thấy Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi giống như nhìn người xa lạ mà nhìn mình, lúc ấy tâm tình thực phức tạp, có phần nộ, cũng có thất vọng, còn có chút đau, nhưng y vẫn luôn không muốn thừa nhận, có lẽ, vẫn luôn yếu đuối, trốn tránh không phải là đứa trẻ kia, mà chính là y, đối mặt với đứa nhỏ cướp đi phụ thân của y cùng mẫu thân, không dám bước ra một bước thủy chung chính là y...

【 Mặc Vân Thiên, Mặc Vân Thiên mau tỉnh lại, Mặc Vân Thiên... 】 Mặc Vân Hi thanh âm mang theo lo lắng luôn luôn quanh quẩn bên tai, giờ này khắc này Mặc Vân Thiên khẳng định mình thanh tỉnh, nhưng ảo giác này thật sự là rất chân thật, y đã từng vô số lần nghĩ qua, nếu lại đến một lần, lại cho y cơ hội một lần nữa, y sẽ nhận lấy phần lễ vật kia, hảo hảo đối với em ấy...

“Thiên ca ca, chớ đi, đừng rời bỏ ta! Chớ đi!” Thiếu niên tựa hồ đã nhận ra nguy cơ, vội vàng mà kích động mà kêu, nước mắt rơi rào rào mà từ đôi mắt hạnh xinh đẹp sa sút, trong thanh âm mang theo cầu xin, “Em thích anh, chớ đi, cầu anh!”

“Kỳ thật, tôi hiện tại mới biết được, tôi chân chính muốn chính là cái gì.” Mặc Vân Thiên cười đi tới phía trước, ở trên trán thiếu niên hạ xuống một nụ hôn, “Còn có, thực xin lỗi!”

Thiếu niên vui sướng mà ôm lấy Mặc Vân Thiên, Mặc Vân Thiên chậm rãi nhắm mắt lại, một giọt nước mắt lặng yên chảy xuống, không chút do dự bước đi qua, khi xoay người lại, đã khôi phục sắc mặt lạnh lùng lạnh nhạt, tất cả mọi người chỉ nhìn thấy bóng lưng của y.

Quay đầu lại mắt nhìn Mặc Vân Hi đứng ở bên người Lăng Phong, nhớ rõ Mặc Vân Hi từng cùng y nói qua, Mặc Vân Hi nguyên bản đã chết, y thấy điều đó không có khả năng, nhất định là Lăng Phong thay đổi em ấy, nhưng vào giờ khắc này, Mặc Vân Thiên lại thật sâu cảm giác được, hiện tại Vân Hi, đã không phải là Vân Hi y nhận thức, căn bản là hai người, Vân Hi kia rốt cuộc đã không về được nữa.

“Anh, anh nhìn thấy ai? Là em sao?” Mặc Vân Hạo tò mò mà đi lên, “Em thấy anh cũng chưa đánh người liền qua cửa!” Mặc Vân Hạo xem ra, đại đa số người, bao quát cậu ta, đều phải sử dụng bạo lực để qua cửa.

Mặc Vân Thiên lạnh nhạt mỉm cười, “Đánh người không phải phương thức đã thương người nhất, anh so với em tàn nhẫn hơn nhiều.”

Mặc Vân Hạo cái hiểu cái không mà bĩu môi, anh nguyên ý nói như thế nào liền nói như thế nào đi, dù sao cậu ta sẽ không đối đãi với địch nhân ôn nhu như thế, vẫn là trực tiếp vận đầu là đã nghiền nát!

Thấy Mặc Vân Thiên không có việc gì, Mặc Vân Hi cũng nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi cậu hồ hởi ngày cũng không thấy Mặc Vân Thiên hoàn hồn, xác thực hoảng sợ, quay đầu lại nhìn võ giả còn sót lại, “Tới phiên anh, yên tâm, tôi sẽ vẫn luôn nhắc nhở anh.”

Võ giả khề gật đầu, đi hướng cổng vòm kia, Lăng Phong biểu tình phức tạp mà nhìn bóng dáng người nọ, hơi hơi nhíu mày, nhấp nhếch môi, cái gì đều không có nói, chính là nói nhỏ một câu ở bên tai Mặc Vân Hi, “Vân Hi, giúp anh ta nhiều chút.”

“Được.” Mặc Vân Hi gật gật đầu, bắt đầu phóng xuất ra ý thức lực, võ giả hiển nhiên đã tiến nhập ảo cảnh, nhưng giống như Mặc Vân Thiên, cơ hồ không có phản ứng cùng giãy dụa kịch liệt gì, chỉ lẳng lặng đứng đó.

Thử kêu gọi rất nhiều lần, nhưng võ giả này vẫn như cũ lẳng lặng mà đứng ở đó, Mặc Vân Hi có chút buồn bực, chẳng lẽ ý thức lực dùng nhiều nên yếu đi? Từ Mặc Vân Thiên bắt đầu, liền trì hoãn không ít, “Phong, xảy ra chuyện gì? Anh ta hẳn là nghe được.”

“Vân Hi, cậu thử lại, người này rất an tĩnh!” Jack cũng có chút sốt ruột.

“Được, tôi thử lại!” Mặc Vân Hi lại một lần nữa phóng xuất ra ý thức lực, hồ hởi ngày, có chút nhụt chí nói, “Chẳng lẽ là tinh thần lực của tôi yếu đi?”

“Có lẽ chính là anh ta không nguyên ý tĩnh lại, muốn cùng ảo giác ở chung trong chỗ lát đi.” Mặc Vân Thiên thản nhiên mà nói rằng.

“A! Đúng đúng, giống tôi, vừa rồi tôi cũng muốn cùng Đức Long bọn họ tán gẫu một hồi!” Jacob hồi hận nói.

Ba thành viên Liệt Lang khác đều đi tới hung hăng mà nhu tóc của hắn, “Hỗn đản, đó là giả! Giả!”

Lăng Phong nghe xong Mặc Vân Thiên nói ánh mắt tối sầm, lôi kéo Mặc Vân Hi đi đến sau lưng võ giả, trầm giọng nói rằng, “Chúng ta nên xuất phát!”

Nam nhân không quay người lại, gật gật đầu, trực tiếp bước qua cổng vòm, hướng thông đạo đi đến.

“Kháo! Anh bạn này thật khốc!” Jack bất khả tư nghị mà gọi vào, đuổi kịp đội ngũ, “Nguyên lai anh ta vẫn luôn đều nghe thấy được?”

“Có lẽ đi, tôi thấy người mẹ đã mất, lần đầu tiên chân thật như vậy, tôi còn muốn cảm ơn cái ảo cảnh này!” Vẫn luôn không nói chuyện Bate tâm tình có chút phức tạp, “Tôi nghĩ anh ta giống tôi đi.”

Nhóm võ giả nghe vậy đều cúi đầu không nói, bất kể như thế nào, người bọn họ nhìn thấy, đối với bọn họ mà nói đều vô cùng trọng yếu, nhưng lại cũng không phải ảo cảnh có thể thay thế được, về phần Phi Lực tinh thần sắp sụp đổ, Bùi Ân suy xét nhiều lần rồi quyết định, chỉ có thể tạm thời để hắn ở lại chỗ này, nếu còn có thể sống sót trở về, sẽ đón hắn cùng quay về liên bang.

Đáng giá nhắc tới chính là, khi Lăng Phong dắt Mặc Vân Hi thông qua cổng vòm, cậu cũng nhìn thấy ảo giác, tuy rằng lúc ấy cậu rất thanh tỉnh, nhưng ảo giác cũng rất chân thật, là Ngụy Tử Tiên, “Suất ca” mà cậu đã từng mỗi ngày soi gương đều có thể nhìn thấy, nói với cậu cùng trở về đi, du thuyền cùng xe thể thao đều đang chờ cậu, ông nội cũng vậy, thời điểm nghe tới ông nội, Mặc Vân Hi trong lòng thật sự xót xa một chút, nhưng cậu biết, những cái đó cậu đã mất đi, hiện tại người dắt tay cậu là Lăng Phong, thế là đủ rồi, cho nên trừ bỏ Lăng Phong có thể cảm giác được Mặc Vân Hi tạm dừng một lát ra, cơ hồ không có người phát hiện cậu dị thường.

Xuyên qua hành lang chật hẹp, mọi người một đường thông suốt, rốt cục đi tới đại sảnh trung tâm thánh đường, đây là một đại sảnh hình tròn, liên tiếp ba cái hành lang bất đồng phương hướng, đại khái là thử luyện giả từ lộ tuyến bất đồng tới, lộ tuyến tiến vào thánh đường cũng không giống nhau, mà cuối cùng đều sẽ tới nơi này.

Đại sảnh màu trắng có chút trống trải, không có bất luận bài trí gì, chung quanh trên vách tường màu trắng có một số phù điêu, đại khái là điều khắc câu chuyện thần thoại, khung hình mái vòm chỉ dùng thủy tinh màu sắc rực rỡ hợp lại mà thành dấu hiệu liên minh vũ trụ, mà bên trên còn phân bố vòng tròn dấu hiệu mười nước bất đồng, Bùi Ân nhận ra, một cái trong đó đúng là dấu hiệu đại biểu tinh cầu Havana đến thăm lần này.

Trung tâm dấu hiệu vòng tròn phân bố, có một đồ đẳng tràn ngập cảm giác thần bí, mơ hồ có thể nhận ra là thực vật nào đó, mặt trên có một tinh linh, Mặc Vân Hi cảm thấy đồ án tinh linh kia nhìn thật phần quen mắt, giống như đã gặp nhau ở nơi nào, liền muốn tiến lên cẩn thận quan sát.

Ai biết mới vừa bước ra nửa bước, đã bị Lăng Phong dắt tay gắt gao giữ chặt, Mặc Vân Hi tò mò mà xoay người, “Em muốn đi qua nhìn cái kia...” Không đợi cậu nói cho hết lời, Mặc Vân Hi liền phát hiện không thích hợp, người ở chỗ này trừ cậu ra, tựa hồ mọi người cũng không động, hơn nữa cũng không ai nói chuyện, chung quanh an tĩnh đến có chút quỷ dị.

“Phong! Phong anh làm sao vậy? Mau tỉnh lại!” Mặc Vân Hi cho rằng là ảo cảnh gì đó, lo lắng mà kêu, thậm chí ý đồ sử dụng ý thức lực gọi tỉnh Lăng Phong, chính là Lăng Phong chỉ nhìn cậu, chỉ có con mắt tối tăm đi chuyển theo cậu, còn lại thân thể vẫn cứng ngắc mà đứng không nhúc nhích.

Thông qua ánh mắt Lăng Phong, Mặc Vân Hi biết anh cũng không lâm vào trong ảo cảnh gì, mà là thân thể không động đậy được, vậy phải làm sao bây giờ? Tất cả mọi người là như thế này, chuyện này làm Mặc Vân Hi sẽ lo lắng.

Cậu cố gắng đem rút tay từ trong tay Lăng Phong ra, phát hiện ánh mắt Lăng Phong tựa hồ rất kháng cự, vội vàng an ủi, “Phong, không có việc gì, em một chút cũng không có chuyện gì, em muốn nghĩ biện pháp cứu các anh! Em sẽ không rời khỏi anh!”

Lực đạo trên tay Lăng Phong rất lớn, thời điểm Mặc Vân Hi rút tay ra, mu bàn tay đều bị nắm đến hồng, nhưng trong lòng cậu lại cảm thấy đặc biệt ấm áp, cậu an ủi Lăng Phong, bắt đầu thử cùng mỗi người nói chuyện, sử dụng ý thức lực câu thông, thậm chí đánh mất bọn họ, chính là tất cả mọi người như là bị định trụ, vẫn không nhúc nhích mà đứng tại chỗ.

Mặc Vân Hi cắn chặt răng, từ không gian lấy ra dao găm nhỏ Bùi Ân cho cậu kia, đây là biện pháp duy nhất cậu có thể nghĩ đến hiện tại, cầm trong tay dao găm đi hướng Lăng Phong, nhìn nhìn, không được, cậu không hạ thủ được!

Lắc đầu, đi hướng Mặc Vân Thiên, ngô, cái này cũng không được, Mặc Vân Hạo... cậu không dám, vạn nhất kẻ điên này tỉnh trước, khó bảo toàn từ bỏ mạng của cậu.

Cuối cùng, Mặc Vân Hi đi tới trước mặt Jack, hít một hơi thật sâu, “Jack đại ca, chúng ta ở chung tốt nhất, tôi đầu tiên muốn cứu anh, anh nhẫn một chút, một chút liền xong!” Nói xong, Mặc Vân Hi cắn răng một cái, phốc một cái đem dao nhỏ đâm lên mũi Jack, tuy rằng dao nhỏ không lớn, Mặc Vân Hi cũng không dám dùng sức, nhưng vẫn là chui vào một khối nhỏ, Jack ánh mắt chuyển chuyển, trong mắt nước mắt lưng tròng, thân thể vẫn không phản ứng.

Mặc Vân Hi sốt ruột, nghĩ thầm rằng có phải hay không cảm thấy đau đớn không đủ, thời điểm đang lo lắng có nên dùng lực đâm mạnh hơn một chút không, thấp thấp tiếng bước chân từ một đầu hành lang khác truyền đến, trong đại sảnh trống trải nghe thấy, cảm thấy phả lệ chói tai.

Tâm Mặc Vân Hi, cũng theo tiếng bước chân từng đợt co rút nhanh, có người nào muốn lại đây, cậu nghe Bùi Ân nói qua, trên đảo thử luyện này hẳn là chỉ có bọn họ cùng tổng khảo sát quan kia, như vậy nói, người tới chính là khảo sát quan thần bí kia?

Tiếng bước chân từ từ tới gần, một người đàn ông mặc trường bào màu trắng đi ra, ông ta toàn thân chìm vào trong áo bào trắng, đội trùm đầu, thấy không rõ diện mạo, chỉ có một lọn tóc dài màu đen buông xuống trước ngực.

Mặc Vân Hi theo bản năng mà lui trở lại trước người Lăng Phong, nhìn chằm chằm kẻ thần bí này đi ra, đang nghĩ nên mở miệng như thế nào.

Nam nhân hơi hơi quan sát mấy người trong đại sảnh, thân hình chợt lóe, Mặc Vân Hi chỉ kịp nhìn thấy một tàn ảnh màu trắng, khi hoàn hồn, người đã đứng ở trước mặt Mặc Vân Hạo, ngón tay thon dài trắng nõn từ trong ống tay áo rộng thùng thình vươn ra, nhẹ nhàng điểm lên trán Mặc Vân Hạo.

“A!” Hết thắm một tiếng, Mặc Vân Hạo lập tức gất gao ôm đầu, cả người cuộn mình trên mặt đất, thống khổ mà j□j.

Mặc Vân Hi bỗng nhiên bừng tỉnh, vội chạy tới ngăn cản Bạch y nhân lại giờ tay lên, vừa rồi thời điểm cậu nhìn thấy người xuất hiện ở trước Mặc Vân Hạo, cảm giác ông ta cả người đều sáng lên, đặc biệt thân thiết ấm áp, nhất thời lại nhìn đến mê say, “Khảo sát quan đại nhân, ngài nhất định chính là khảo sát quan đại nhân đi?! Xin đừng thương tổn bọn họ! Tất cả mọi người thật vất vả mới đến được nơi này!”

Mặc Vân Hi bối rối nắm chặt tay nam nhân đuổi hướng Mặc Vân Hạo, vội vàng nói, “Đừng thương tổn bọn họ, đã chết rất nhiều người, cầu ngài cho chúng ta thông qua đi, tôi không muốn lại thấy có người chết trước mặt mình!”

Thiếu niên ngữ khí khản thiết, bởi vì sợ hãi, tay ôm nam nhân còn hơi hơi phát run, nhưng một bước cũng không lùi bước, trong mắt hạnh màu đen mang theo khẩn cầu, “Khảo sát quan đại nhân, nếu chúng ta không thể đạt yêu cầu, cầu ngài cũng không nên thương tổn bọn họ, được không? Nếu không thông qua, để chúng tôi quay về liên bang, cầu ngài, đừng giết bọn họ!”

Augustine có chút hơi hơi kinh ngạc, nhìn thiếu niên tay ôm ông không ngừng khẩn cầu, thiếu niên không chịu sự khống chế của tinh thần ông, hơn nữa còn cho ông cảm giác quen thuộc mà thân thiết, nhưng ông có thể khẳng định chưa từng thấy qua đứa bé này, thiếu niên màu mắt cùng màu mắt đều là điểm đặc biệt có ở gia tộc của ông, nhưng nghe nói người liên bang cũng có màu mắt cùng màu mắt như vậy, cho nên ông cũng không xác định, tuy rằng thiếu niên cho ông cảm giác, mặt mày nhu hòa kia phi thường giống...

Augustine vốn là đã muốn quyết định, muốn giết sạch toàn bộ thử luyện giả của liên bang, báo thù cho các tộc nhân của ông, nhất là giống như thiếu niên này, võ giả liên bang dùng thủ đoạn tàn nhẫn cướp lấy lực lượng của tộc nhân, nhưng giờ phút này ông lại do dự.

【 Cậu là ai? 】 một cỗ cường đại ý thức lực truyền vào biển ý thức của Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi sửng sốt, loại cảm giác này cậu quá quen thuộc, nhớ rõ người đầu tiên dùng ý thức lực giao lưu cùng cậu là Sophilia, không thể tưởng được khảo sát quan cũng có thể dụng ý thức lực để giao lưu.

【 Tôi là Mặc Vân Hi, là một thử luyện viên, ngài có thể đừng giết chúng tôi? 】 Mặc Vân Hi cho rằng Augustine là người ngoài tình, nghe không hiểu tiếng liên bang, cho nên thử dụng ý thức lực cùng ông ta cầu tình.

Nam nhân áo bào trắng bỗng nhiên nắm chặt tay Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt chuyển đổi, liền tới một địa phương rêu

xanh cỏ thụ, điều ngũ hoa hương, càng thần kỳ chính là, chỗ này cậu đã thấy qua! Cậu nhớ rõ cây cỏ thụ sinh cơ dạt dào kia, nhớ rõ con sông trong suốt thấy đáy bên cạnh, những thứ này, cậu ở trong biển ý thức của Sophilia đều từng thấy qua, đây là rừng rậm đẹp nhất, sinh cơ phong phú nhất cậu từng thấy qua.

Lúc này bị vây trong khiếp sợ xa không chỉ một mình Mặc Vân Hi, còn có Augustine, từ sau khi tiến nhập biển ý thức, linh thức vẫn luôn bay chung quanh Mặc Vân Hi, đó là linh thức của gia tộc bọn họ, linh thức cường đại nhất hành tinh Bellamy từ xưa tới nay!

Sau một lát giật mình, Mặc Vân Hi cũng chú ý tới tinh linh nhỏ đi theo bên cạnh nam nhân, thế nhưng cùng phi nhi linh thức của Sophilia thập phần tương tự, nghiêm nhiên chính là bản thân cấp của tiểu thổ đầu, “Ngài là... người hành tinh Bellamy?”

Nam nhân gật gật đầu, chỉ cô thụ cách đó không xa, “Cậu có biết em ấy không?”

Mặc Vân Hi theo cánh tay nam nhân nhìn qua, một thiếu nữ mặc quần áo màu trắng đang nhàn nhã mà ngồi ở trên chạc cây cỏ thụ, đi chân trần vui cười cùng một tinh linh nhỏ, thiếu nữ có ngũ quan nhu hòa xinh xắn cùng mái tóc quần màu đen thật dài, Mặc Vân Hi thốt ra, “Mẹ?”

Augustine phút chốc mở lớn mắt, kích động mà bắt lấy bả vai Mặc Vân Hi, hạ xuống mũ trùm đầu, lộ ra ngũ quan cực kỳ tương tự với Sophilia, “Cậu vừa – gọi em ấy là gì?”

“Mẹ a...” Mặc Vân Hi bị hành động thành linh của nam nhân làm hoảng sợ, do dự hồi hán, “Ngài quen mẹ tôi sao?”

“Mẹ cậu gọi là gì?” Nam nhân thanh âm tinh thuần tựa như nước suối, nhưng lúc này lại thập phần vội vàng.

“Sophilia, ngài quen mẹ tôi?” Mặc Vân Hi đang nhìn dung mạo của nam nhân, trên cơ bản đã có thể khẳng định người này quen mẹ của mình.

Nam nhân thanh âm có chút nghẹn ngào, “Không sai, nó là em gái của ta, cậu là con của Sophie?” Con người màu đen xinh đẹp thâm thúy cẩn thận mà nhìn mặt Mặc Vân Hi, tựa hồ muốn từ trên người Mặc Vân Hi tìm kiếm bóng dáng Sophilia, dung hợp tính chất đặc biệt của người liên bang, khiến ngũ quan Mặc Vân Hi nhìn không quá lập thể, điều này làm cho ông vừa rồi không thể lập tức nhận ra, bất quá hiện tại, mặt mày đứa nhỏ này, quả thực cực kỳ giống Sophie!

Mặc Vân Hi gật gật đầu, “Là mẹ tôi, ngài là bác của tôi?” Mặc Vân Hi trong lòng nổi lên tình cảm khác thường, tuy rằng cậu cũng chỉ gặp Sophilia vội vàng một lần như vậy, nhưng người bác này khiến cậu cảm thấy thân thiết khó hiểu.

“Đúng, ta là Augustine, là bác của con!” Augustine có chút kích động, đem Mặc Vân Hi ôm vào trong ngực, ông không nghĩ tới Sophie thế nhưng sẽ có một đứa con, một đứa trẻ xinh đẹp như vậy!

“Con trai, mẹ của con đâu? Sophie em ấy có khỏe không?” Đinh đầu truyền đến tiếng nói tinh thuần mà ôn nhu mê người của nam nhân, khiến Mặc Vân Hi có chút không đành lòng trả lời vấn đề của ông.

Do dự, Mặc Vân Hi nhẹ nhàng ôm lấy Augustine, an ủi, “Mẹ đã qua đời, bác, bác không nên khó khăn quá, con có thể mang người đi tìm mẹ, bà ấy rất muốn về nhà...”

Mặc Vân Hi nói xong thật lâu, Augustine chỉ ôm cậu, thập phần an tĩnh, cũng không có kích động như cậu tưởng tượng, có lẽ kết quả này ông ấy đã sớm dự liệu được, có lẽ là quá mức khổ sở ngược lại trầm mặc.

“Bác ơi?” Mặc Vân Hi ngẩng đầu, Augustine ánh mắt nhu hòa mà nhìn về phía cậu, khỏe mắt có chút ướt át, “Ngài có thể buông tha những võ giả đó không? Là bọn họ một đường bảo hộ con, có thể đi vào đây, nơi đó còn có người yêu của con, cầu ngài!”

Augustine nghe vậy buông Mặc Vân Hi ra, nhìn về phía thiếu nữ ngồi trên chạc cây cách đó không xa vui vẻ cười, “Mẹ con gặp phải chuyện gì con có biết không? Con không nghĩ vì em ấy, vì tộc nhân báo thù sao? Con không hận những người liên bang ích kỷ đó sao?” Tuy rằng ông chưa từng biết Sophie đã trải qua những gì, không biết nàng cùng ai có con, nhưng Sophie thiện lương như vậy, cho dù chuyện tộc nhân gặp phải không phát sinh trên người nàng, nàng cũng nhất định thương thấu tâm, vừa nghĩ tới người em gái ông thương yêu nhất, ở trong này bất lực cùng ủy khuất, tâm của ông liền không thể buông bỏ!

Mặc Vân Hi gục đầu xuống, nói thực ra, cậu cơ hồ chưa từng ở chung với Sophilia, nhưng huyết thống là một thứ rất kỳ diệu, sẽ làm cậu sinh ra tình cảm hòa thân thiết khó hiểu đối với bà, đối với chuyện bà gặp phải Mặc Vân Hi thập phần đồng tình, nhưng nếu cậu có thể cứu mọi người...

“Bác, buông tha bọn họ đi, không phải toàn bộ người liên bang đều ích kỷ như vậy, cha con chính là mạo hiểm rất lớn mới cứu được mẹ, hơn nữa mẹ cũng thập phần thương ông ấy, bà cũng nói với con rồi, cha là một người tốt chính trực.” Mặc Vân Hi ánh mắt khẩn thiết, “Hiện tại, nơi này có người yêu của con, thầy giáo, cùng bạn bè, con ở đây sinh hoạt rất khá, con chưa từng đi qua hành tinh Bellamy, cho nên nơi này chính là nhà của con.”

“Mẹ đã không còn, bác, không cần oán hận toàn bộ người liên bang, được không? Những người ở bên ngoài kia, đều đã từng không để ý tính mạng bảo hộ con, thả bọn họ đi, cầu ngài!” Mặc Vân Hi nói đều là chân tâm, về tư, nhóm võ giả đó cùng cậu đều từng sớm chiều ở chung, cũng dùng hết toàn lực bảo hộ cậu, về công, ở trong lòng cậu, vẫn luôn đem mình trở thành một người địa cầu, tuy rằng hiện tại địa cầu trở về không được, nhưng cậu cảm thấy những người này chính là người địa cầu, mình là một thành viên trong đó, cuộc sống như thế khiến cậu có cảm giác thuộc về.

Augustine ánh mắt nhu hòa mà nhìn Mặc Vân Hi vì liên bang cùng nhóm võ giả cầu tình, “Con cùng mẹ của con đều thiện lương như vậy, nhìn thấy con, kỳ thật ta đã biết, Sophie cũng không có oán hận toàn bộ người liên bang, em ấy thậm chí còn yêu cha của con.”

Mắt thấy Mặc Vân Hi cùng Bạch y nhân vẫn đứng không nhúc nhích, Lăng Phong đáy lòng thập phần lo lắng, anh có thể nghe, có thể nhìn, có thể tự hỏi, chính là không thể chi phối thân thể, thân thể giống như hoàn toàn không thuộc về anh, nhìn Bạch y nhân nắm tay Mặc Vân Hi, nhìn Mặc Vân Hi ánh mắt trống rỗng, Lăng Phong thống khổ mà giãy dụa, cố gắng điều động tinh thần lực, anh phải nghĩ biện pháp làm mình cử động!

Bỗng nhiên, một cỗ năng lượng thanh lương nhu hòa nổ tung trong đầu Lăng Phong, chậm rãi chảy về phía kinh mạch của anh, là năng lượng cảm nhận được khi tiến giai?! Là ý thức lực của Vân Hi!

Theo năng lượng chạy trong kinh mạch, Lăng Phong từ từ tìm về tri giác, ngón tay thử động hai cái, anh có thể! Nhanh lên, mau, anh phải bảo hộ Vân Hi! Tinh thần lực cũng từ từ khôi phục, Lăng Phong sử dụng tinh thần lực kéo cỗ năng lượng kia chạy toàn thân, mạnh mẽ giải khai thân kinh bị chặt đứt, “A!” Sau một trận đau đầu kịch liệt, Lăng Phong rốt cục đoạt lại quyền chi phối thân thể.

Lăng Phong một lần nữa có thể hành động, một cái ý niệm trong đầu chính là đem Mặc Vân Hi từ cái bên người nam nhân nguy hiểm kia mang đi, cho nên anh một phen đã bắt lấy tay Mặc Vân Hi bị nam nhân nắm chặt, nhảy mất tay tiếp xúc, Lăng Phong chỉ cảm thấy trước mắt một trận xoay tròn, khi hoàn hồn lại, đã đến bên trong một mảnh rừng rậm lục ý dạt dào.

Mà Mặc Vân Hi lúc này đang đứng bên cạnh nam nhân áo bào trắng, “Vân Hi!” Lăng Phong vội vàng mà hô.

Mặc Vân Hi thấy Lăng Phong tiến vào, vui sướng lập tức muốn chạy đi, ai biết thân thể của chính mình giống như bị định trụ, muốn hô lên cũng không phát ra tiếng, chỉ có thể vội vàng dùng ánh mắt hướng Augustine biểu đạt mình kháng nghị!

Augustine mang lên mũ trùm đầu, xoay người lại, “Đứng lại, ngươi là ai?”

Lăng Phong sợ hãi thương tổn Mặc Vân Hi, vừa rồi ở đại sảnh thấy nam nhân nện bước, anh liền xác định đó là một cao thủ, thực lực vượt xa anh, “Tôi là Lăng Phong, dị năng võ giả liên bang, ngài là tổng khảo sát quan đại nhân?”

Nam nhân không trả lời vấn đề của Lăng Phong, ngón tay thon dài xoa mặt Mặc Vân Hi, “Đứa bé này ta rất thích, ta dự định dẫn nó đi tới tình cầu của ta.”

“Không được! Em ấy là người yêu của tôi! Ngài không thể mang em ấy đi!” Lăng Phong vội la lên.

【Bác muốn làm gì? Mau thả con ra, anh ấy là người yêu của con! Con không thể rời khỏi anh ấy!】Augustine hoàn toàn coi thường ánh mắt Mặc Vân Hi, cậu đành phải sử dụng ý thức lực cùng ông giao lưu, cậu mới vừa rồi cũng dùng ý thức lực kêu Lăng Phong, nhưng Lăng Phong tựa hồ không nghe thấy, nhưng cậu biết, Augustine khẳng định có thể.

“Người yêu? Chỉ cần để ta mạng nó đi, ta có thể tha các ngươi còn sống trở về, hơn nữa cũng sẽ phê chuẩn liên bang thông qua thử luyện lần này.” Augustine lạnh nhạt mà nói rằng, “Ngươi có biết đây là nơi nào không? Nơi này là lĩnh vực tinh thần của ta, chỉ cần ta nguyện ý, tùy thời đều có thể giết ngươi, chỉ cần ngươi chết tại đây, thân thể của ngươi sẽ giống như một cái thể xác không có linh hồn.”

Lăng Phong nhú mày nhìn Augustine, nắm tay nắm chặt, “Khảo sát quan đại nhân, cầu ngài thả em ấy, tôi điều kiện gì cũng có thể đáp ứng.” Anh biết hiện tại anh không có lợi thế để đàm phán, chỉ có thể khẩn cầu người này buông tha Vân Hi.

“A?” Lăng Phong nói tựa hồ khiến cho nam nhân hứng thú, “Cho dù toàn bộ liên bang trở thành hành tinh thực dân, cũng không sao cả?”

“Không hề gì, tôi chỉ muốn Vân Hi!” Lăng Phong trả lời rất kiên quyết, điều này làm cho Augustine có chút ngoài ý muốn.

“Ngươi không phải võ giả liên bang phái tới sao? Sứ mạng của ngươi không phải là hoàn thành thử luyện sao?” Augustine hỏi.

“Đúng, nhưng là tôi không phải cứu thế chủ, tôi đã làm muốn toàn bộ những chuyện có thể làm, buông tha Vân Hi tôi làm không được!” Lăng Phong ánh mắt thập phần kiên định, khiến Mặc Vân Hi ở trong lòng mừng rỡ vô cùng, 【Bác, mau thả con, ngài thấy rồi chứ? Anh ấy đối với con rất tốt!】

Augustine nhẹ nhàng nhéo nhéo mặt Mặc Vân Hi, ý bảo cậu không cần làm ồn, 【Người liên bang đều ích kỷ.】

Mà động tác nhỏ này nhảy mất chấm lên lửa giận của Lăng Phong, “Buông Vân Hi ra, ngài rốt cuộc muốn thế nào?!”

Augustine buông tay ra, khinh thường nói, “Nếu nó trọng yếu với ngươi như vậy, vậy cho ngươi cơ hội lựa chọn, nó đi, ngươi phải lưu lại.” Đầu đề câu chuyện chuyển một cái, “Bất quá ta thập phần không thích ngươi, ta sẽ giết ngươi, liền giống như những võ giả tới lần đầu tiên, ngươi cùng những người bên ngoài đó tất cả đều sẽ chết.”

Con ngươi đen thẳm nhìn Mặc Vân Hi, Mặc Vân Hi ánh mắt lo lắng dừng ở trong mắt Lăng Phong, “Được, tôi chọn thả em ấy đi, nhưng ngài phải cam đoan đem em ấy an toàn trở về liên bang trong tay đại sư Hermann!” Lăng Phong tin tưởng, chỉ cần trở lại liên bang, chỉ cần trở lại bên người đại sư, Vân Hi hẳn là sẽ an toàn.

“Được, ta đáp ứng ngươi.” Nam nhân từ trong ống tay áo rút ra một thanh dao găm, “Nơi này là thế giới tinh thần, ngươi chỉ cần chết ở chỗ này, thân thể của ngươi sẽ rơi vào trạng thái chết não, nếu đã chuẩn bị tốt, liền động thủ đi.”

Lăng Phong tiếp nhận đâm găm, “Tôi có thể cùng em ấy nói vài câu không?”

Nam nhân gật đầu, hướng một bên lùi vài bước, Lăng Phong tiến lên ôm lấy Mặc Vân Hi, ghé vào lỗ tai cậu thấp giọng nói gì đó, Mặc Vân Hi đôi mắt

đồ bưng, nước mắt rơi xuống, dùng ý thức lực không ngừng mà hô to, 【Bác! Bác ơi! Mau thả con ra! Con sẽ hận người! Anh ấy chết con cũng không muốn sống nữa! Mau thả con ra!】

Nhưng Augustine tựa hồ phảng phất giống như không nghe thấy, đứng ở một bên, lẳng lặng mà nhìn hai người ôm nhau.

Lăng Phong cuối cùng ở trên môi Mặc Vân Hi hạ xuống nụ hôn, “Nhớ rõ lời anh nói với em, đây là mệnh lệnh của chủ nhân, nghe rõ chưa!” Lại không tha mà nhẹ hôn lên cánh môi non mềm của Mặc Vân Hi, mới cười đưa tay che đi ánh mắt của Mặc Vân Hi.

Mặc Vân Hi bị bắt nhắm mắt lại, cái gì cũng không nhìn thấy, nước mắt không khống chế được mà chảy xuống, 【Buông!】

“Khảo sát quan đại nhân, thỉnh nhớ rõ hứa hẹn của ngài.” Thấy Augustine gạt đầu, Lăng Phong nắm dao găm không chút do dự hướng về phía tim mình...

Ba ngày sau...

Người mùi hương lạc anh bay tán loạn trong sơn cốc, trên một gò đất bày đầy những bó hoa xinh đẹp, Mặc Vân Hi nghiêng người hướng phía mô đất lạ ba cái.

“Sophie...” Augustine thanh âm trầm thấp mà ôn nhuận, “Anh tới đón em về nhà.”

“Bác, chính là...” Mặc Vân Hi có chút khó xử nhìn về phía Augustine, “Mẹ lúc ấy chỉ có một khối băng quan, con sợ...”

Augustine ôn nhu mỉm cười, sờ sờ đầu Mặc Vân Hi, “Yên tâm, Sophie là đứa con của hành tinh Bellamy chúng ta, là đứa bé được tự nhiên yêu thương.” Con người thâm thúy nhìn chung quanh hoa tươi mọc đầy trong cốc cùng xa xa một mảnh rừng anh lạc nhỏ, “Thực vật là bạn bè trung thành nhất của chúng ta, chúng sẽ bảo hộ Sophie, nơi này rất tốt.”

Những lời này Mặc Vân Hi cũng nghe Sophila nói qua, gật gật đầu, “Đúng vậy, có thể trở về hành tinh Bellamy, mẫu thân nhất định rất cao hứng!”

Augustine hai tay mở ra, có vài tuyến năng lượng kim sắc từ trong tay phóng xuất ra ngoài, tham nhập mô đất, Mặc Vân Hi ở một bên tò mò mà nhìn, tuyến ý thức lực của Augustine giống như thực chất, lóe kim quang chói mắt, không biết mạnh hơn mình bao nhiêu.

Chỉ chốc lát sau, mô đất từ từ có dấu hiệu buông lỏng, có vài tuyến năng lượng kim sắc bao lấy một nữ tử trông rất sống động ra, nữ tử sắc mặt hồng nhuận, thậm chí so với thời điểm nhập tạng còn sinh động hơn, “Này thật bất khả tư nghị!” Mặc Vân Hi kinh hô ra tiếng, cậu hiện tại thật sự hoài nghi Sophila có phải còn sống hay không.

Sophila trên người quần rất nhiều rễ cây thực vật, thậm chí còn có một ít lần dây leo trên cây anh lạc, những cái rễ cây đó cùng dây leo được năng lượng kim sắc an ủi, đều an tĩnh mà từ trên người Sophila buông ra, một lần nữa chui vào dưới nền đất.

“Thực vật sẽ bảo hộ em ấy, vì mỗi một người hành tinh Bellamy an nghỉ mà cung cấp năng lượng, Sophie được chăm sóc rất tốt.” Augustine nhẹ nhàng nói xong, đem di thể Sophila để vào trong thùy tinh quan mạng đến, quay đầu lại cười nhìn Mặc Vân Hi, “Con trai, con thật sự quyết định không cùng ta quay về Bellamy sao? Nơi đó là cố hương của con.”

Mặc Vân Hi nhẹ nhàng lắc đầu, “Thực xin lỗi, bác, nơi này có người con yêu, cùng thầy giáo con để ý, bạn bè, con ở đây rất vui vẻ, còn có, cảm ơn người!”

Nói xong, Mặc Vân Hi cười nhào vào trong ngực Lăng Phong.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Phiên Ngoại 1

“Vân Hi, nên xuất phát.” Mặc Vân Thiên gõ nhẹ cửa phòng hai cái, đi vào, nhìn thấy Mặc Vân Hi đang nhìn vào gương tập cười, khóe môi cong lên.

Một thân quân phục liên bang phẳng phiu khiến Mặc Vân Thiên cả người phá lệ anh tuấn, mái tóc màu xám bạc đơn giản buộc ở sau ót, nếu không phải quần hãm trước ngực cùng băng tay lờ lờ tỏa sáng, rất khó khiến người ta tin tưởng một người trẻ tuổi đẹp trai như vậy thế nhưng lại chính là một thiếu tướng liên quân.

Sau khi thử luyện nửa năm đã trôi qua, liên bang thuận lợi thông qua khảo nghiệm đảo thử luyện, chính thức lấy thân phận độc lập tự chủ gia nhập liên minh vũ trụ, cũng vì được tinh cầu Havana phát hiện dẫn đường, ưu tiên thành lập quan hệ hợp tác, từng bước bước vào văn minh vũ trụ cao cấp.

Sau một tháng chính phủ liên bang tuyên bố chính thức gia nhập liên minh vũ trụ, liên bang vừa mới yên ổn trở lại lại bởi vì tin giật gân thứ nhất liên quân tuyên bố mà lại lâm vào điên cuồng, tin tức luyện đan đại sư Herman của đế quốc Genoil luyện chế ra kim đan cấp 8, không thể nghi ngờ khiến cho toàn

bộ võ giả đều như trúng thuốc kích thích cường hiệu, không chỉ làm cho rất nhiều võ giả bị ngăn ở cánh cửa cấp 8 khó có thể tiến thêm một lần nữa đẩy lên hy vọng, cũng đại biểu cho chiến lực của dị năng võ giả liên bang lại một lần đề cao toàn diện.

Mà khi chính phủ liên bang phát ra tin tức tốt một cái tiếp một cái, dân chúng một bầu không khí vui mừng, bên trong liên quân liên bang lại đang tiến hành một lần thay máu hoàn toàn, toàn bộ cường hóa dị năng võ giả tham dự nghiên cứu năm đó, cùng với quan quân có liên quan đến sự kiện người hành tinh Bellamy, lấy Lôi Lạc quan quân hàm cao nhất liên quân cầm đầu, toàn bộ bị bí mật đưa tới liên minh vũ trụ, nhận thẩm lí và phán quyết của toà án quân sự.

Bởi vì hành tinh Bellamy ở trong liên minh vũ trụ có địa vị siêu nhiên, chính phủ liên bang cùng liên quân cũng không thể không tích cực phối hợp, đem toàn bộ gần ba mươi quan quân cao cấp có liên quan toàn bộ chuyển giao, trong đó cũng có Clyde · Ingrid cậu của Mặc Vân Thiên.

Bất quá hành vi của nhóm quan quân này tuy rằng vi phạm hòa bình cùng đạo nghĩa, nhưng mục đích ban đầu là vì đề cao chiến lực toàn bộ liên bang, vì lý do này, người nhà bọn họ cũng không có bị liên lụy, còn được chính phủ liên bang sắp xếp thích đáng.

Mặc Vân Hạo trở thành cây to đón gió trong thí nghiệm cường hóa võ giả lần này, vì thế liên quân không thể không trả giá đại giới thâm thiết, mà Mặc Vân Thiên cũng trở thành chiến lực cường đại bí mật nhất của liên quân, thiết trí cấp bậc giữ bí mật thậm chí vượt qua đại tướng liên quân, mà Mặc Vân Thiên là người duy nhất có thể khắc chế Mặc Vân Hạo, thuận lý thành chương trở thành thiếu tướng trẻ tuổi nhất trong lịch sử liên bang.

Kết quả này có lẽ giống với sắp xếp lúc ban đầu của mẫu thân Mặc Vân Thiên Samantha, Mặc Vân Thiên dựa vào thực lực của Mặc Vân Hạo, thuận lợi tiến nhập liên quân, thậm chí thành tựu trong tương lai sẽ càng ở trên huynh trưởng của mình, chính là bắt đầu từ ngày đó, hai đứa con trai của nàng cũng không xuất hiện trong cuộc sống của nàng, mà sau khi Clyde bị bí mật trục xuất, gia tộc Ingrid không lồ cũng dần dần suy bại.

“Ừ, đã biết!” Mặc Vân Hi một bên sửa sang lại áo, một bên khẩn trương hỏi Lăng phong, “Phong, anh thấy em thế nào? Tóc có bị rối không?”

Lăng phong còn thật sự cao thấp đánh giá Mặc Vân Hi trong chốc lát, đột nhiên vươn tay ôm lấy đầu cậu, ấn thật mạnh lên trán Mặc Vân Hi một nụ hôn, “Em tốt lắm, hôm nay em chính là chói mắt nhất! Anh rất kiêu ngạo!”

Trong thời gian nửa năm này, Lăng Phong bằng vào nghị lực kinh người, một hơi đột phá tới đỉnh cấp 8, một tháng trước, trong phòng tiến giai ở căn cứ ngầm liên quân, ở trước mặt toàn bộ giới quân chính quan viên cao cấp của liên bang cùng các đại sư luyện đan dùng kim đan cấp 9 thuộc tính lôi Mặc Vân Hi luyện chế, thuận lợi thăng cấp thành dị năng võ giả cấp 9 trẻ tuổi nhất lịch sử liên bang.

Quá trình Lăng phong tiến giai tương đối thuận lợi, thậm chí không có thống khổ như khi tiến giai cấp 8, ở trong thánh đường, anh vì đột phá không chế tinh thần do Augustin thiết hạ, mạnh mẽ đem tinh thần lực cùng ý thức lực Mặc Vân Hi lưu lại trong cơ thể dung hợp, khiến tinh thần lực càng thêm tinh thuần, thuộc tính căn bản thay đổi, đó cũng là nguyên nhân anh có thể trong thời gian mấy tháng ngắn ngủn có thể từ sơ cấp một đường bạo tấp đến đỉnh cấp 8.

Lăng Phong hiện giờ, khí chất có thay đổi rất lớn, trước kia anh tựa như tuyết thế bảo kiếm đem sắc bén phóng xuất, cho dù trầm mặc điều thấp, cũng khó dấu mũi nhọn lợi hại, sắc bén làm cho người ta sợ hãi, nhưng anh hiện tại, lại thu hết mũi nhọn, nhìn qua trầm ổn nội liễm, hình tượng không hề bận tâm khiến ngay cả Kiền Lâm cũng vô pháp nhìn thấu anh, nhưng lúc giơ tay nhắc chân lại có khí tràng thượng vị giả cao quý, làm cho người ta không dậy nổi nửa phần ý niệm mạo phạm trong đầu.

Hôm nay, là ngày Mặc Vân Hi chính thức triển lãm kim đan cấp 9 với bên ngoài, đó cũng là kiện tri của Herman, phải vinh quang kim đan sư phải trả lại cho Mặc Vân Hi, có bối cảnh cường đại của người hành tinh Bellamy, Herman tin tưởng vô luận dù là chính phủ liên bang hay là quân bộ, đều sẽ đem hết toàn lực bảo đảm Mặc Vân Hi an toàn, không cần lo lắng có người nào dám đánh chủ ý đồ đệ bảo bối của ông.

Mặc Vân Thiên làm anh trai của Mặc Vân Hi, đại biểu quân bộ tự mình đến đón Mặc Vân Hi đến hội trường chiêu đãi, hôm nay, cậu phải ở trong này tự mình hoàn thành luyện chế một viên kim đan cấp 9, đây là lần đầu tiên hiện trường công khai trực tiếp quá trình một luyện đan đại sư luyện đan, trình độ oanh động này, một chút cũng không thua gì tin tức lúc trước Herman đại sư công bố luyện thành kim đan.

Trong hội trường ngồi đầy phóng viên đến từ toàn bộ liên bang, quan lớn, thành viên hoàng thất, nhân vật nổi tiếng các giới cùng đại sư luyện đan, mặc kệ niên kỉ của Mặc Vân Hi như thế nào, ở trong mắt bọn họ không có một tia khinh thị, thậm chí đối với mỗi một cử động Mặc Vân Hi, có thể để bọn họ quan sát, đều ôm một phần cảm kích.

Đối với điểm ấy, kỳ thật Mặc Vân Hi cũng có chút bất đắc dĩ, cậu vốn không muốn cao điệu như vậy, làm trò luyện đan trước mặt nhiều người như vậy, nói không khản trương là giả, nhưng Herman vì giúp cậu chính danh, nhất định phải để cho mọi người tận mắt chứng kiến kim đan cấp 9 sinh ra, mới có thể khiến bọn họ tán thành thành tựu của Mặc Vân Hi từ tận đáy lòng, mới có thể tránh cho một số người nghi ngờ Mặc Vân Hi, bởi vì dù sao cậu quá mức trẻ tuổi.

Ngồi trên hàng ghế đầu dành cho khách quý, là Herman vẻ mặt dào dạt đắc ý, có thể thu Mặc Vân Hi này làm đệ tử, là quyết định đúng đắn nhất mà ông làm được cả đời này, hiện tại nhìn ông bạn già chỉ có thể ngồi ở dưới đài hâm mộ, nhóm lão đối thủ, tâm tình miễn bàn có bao nhiêu kiêu ngạo, mà ngay cả chủ tịch chính phủ liên bang Ivy Court cùng tổng đại tướng liên quân tân nhậm, cũng chỉ có thể ngồi dưới thủ vị của ông, phần vinh dự này thật đúng là luyện đan sư chưa từng hưởng thụ qua từ trước tới nay.

Đương nhiên, liên bang nể tình như vậy, tổ chức long trọng như vậy, cũng không đơn giản là bởi vì Mặc Vân Hi luyện chế ra kim đan cấp 9, làm ra cống hiến mang tính lịch sử đề cao chính thể thực lực võ giả liên bang, mà càng nhiều còn là bởi vì Mặc Vân Hi có ‘nhà mẹ đẻ’ cường ngạnh, bọn họ thiết tình không thể trêu vào a, chỉ một mình cậu người ta, đã thoải mái diệt hơn hai mươi cường hóa võ giả của bọn họ, một đêm giết hết toàn bộ căn cứ quân sự, này còn có uy hiếp hữu hiệu gì có thể sánh bằng, nhất là những người khó khăn lắm mới leo đến đỉnh Kim Tự Tháp, thật không ngại mệnh lớn!

Sau khi người phát ngôn của chính phủ liên bang phát biểu một phen tình cảm mãnh liệt khảng khái, Mặc Vân Hi hít một hơi thật sâu, thân mặc một bộ trang phục luyện đan sư mới tinh đi vào phòng thí nghiệm có tường được làm bằng thủy tinh, ngoài phòng thí nghiệm có hơn mười bộ camera nhất tề quay hướng Mặc Vân Hi, không buông tha một chi tiết nào, trên trăm ánh mắt tất cả đều tụ ở trên người thanh niên này.

Mặc dù là lâm thời cải tạo, nhưng thiết bị trong phòng thí nghiệm cũng là tốt nhất liên bang, giống như đúc căn cứ ngầm, tường thủy tinh che chắn toàn bộ tập âm, điều này giúp Mặc Vân Hi thả lỏng không ít, thời điểm khi cậu đứng trước bàn thí nghiệm, bắt đầu tuần thực chiết xuất phần tài liệu thứ nhất, trong đầu đã không còn tạp niệm, ý thức lực đạt tới độ tập trung cao nhất, luyện chế kim đan cấp 9, mỗi một phân đoạn, đều phải toàn lực ứng phó, không chấp nhận nửa điểm sai lầm.

Cửa ra của phòng thí nghiệm hợp với hội trường, lúc này Bùi Ân một thân quân trang thiếu tướng mang theo tiểu đội tinh anh dị năng võ giả canh giữ ở cửa, Mặc Vân Thiên cũng im lặng đứng ở một bên, quy cách an bảo cao như thế nhất thời khiến các phóng viên dậy lên đề tài, màn ảnh cũng lần đầu tiên ngừng lại trên người hai vị thiếu tướng liên quân trẻ tuổi.

“Đây là chủ ý của cháu?” Thanh âm của Huey từ phía sau lưng vang lên, mặc cho ai cũng sẽ không nghĩ đến, quân chủ của đế quốc Genoil lúc này thế nhưng lại mặc một thân thường phục chuẩn êm ra khỏi hội trường, đi vào phòng nghỉ sau hậu trường gặp một luyện đan sư.

Blaine cười quơ quơ rượu đỏ trên tay, con ngươi màu xanh lam thủy chung chưa từng dời khỏi khuôn mặt trẻ tuổi đẹp trai trên màn hình, nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu đỏ trong chén, biểu tình say mê giống như là hôn môi vợ, “Đó là quyết định của chính kỵ sĩ.”

Huey đối với thái độ của Blaine có chút bất mãn, tiến lên kéo mặt Blaine, trầm giọng nói, “Ta rất khó tưởng tượng cậu ta sẽ buông tha vinh quang cao nhất khi làm kỵ sĩ hoàng gia, mà cam tâm tiến vào liên quân đã mạn kia, trở thành một thiếu tướng nho nhỏ!”

Sau khi đảo thử luyện kết thúc, làm đội trưởng không thể không kể đến công lao Bùi Ân, đế quốc Genoil liên quan cũng đạt được không ít ưu đãi, Huey vì khen ngợi công tích của Bùi Ân, ngoại lệ tấn phong tước vị hầu tước cho hắn, trừ bỏ thành viên hoàng thất mới có thể tấn phong công tước ra, có thể xem như địa vị tước vị cao nhất trong quý tộc đế quốc, đối với một kỵ sĩ hoàng gia mà nói, cũng coi là vinh quang lớn lao.

Nhưng làm cho tất cả mọi người ngỡ ngàng mất kính chính là, Bùi Ân luôn luôn lấy Huey như Thiên Lô sai đâu đánh đó, trung tâm như một thế nhưng cự tuyệt nhận tước vị, buông tha cơ hội trở thành thừa kế quý tộc, mà lựa chọn tiến vào liên quân. Blaine vận mở tay Huey trên cảm mình, trêu tức chọn chọn mỉa, “Hành động của ngài bây giờ thoát nhìn tựa như người chồng bị ruồng bỏ, kỵ sĩ thân mến của tôi chẳng qua là buông tha bệ hạ mà cậu ấy trung tâm, để lựa chọn tình yêu...”

Blaine có ý kéo dài hai chữ cuối cùng, Huey tức giận đến nhàu mày, cho dù hắn biết một việc, nhưng chưa từng hoài nghi Bùi Ân trung tâm, đối với hoàng tộc mà nói, một kỵ sĩ hoàng gia từ nhỏ nhận giáo dục trung thành phản bội là khó có thể tưởng tượng được, hắn hiểu cái loại tín niệm thâm căn cố đế này, làm những kỵ sĩ ghi tạc loại tín niệm này, đúng là chính hắn!

“Tình yêu?” Huey thờ dãi, trong giọng nói có bất đắc dĩ thật sâu, nếu nói là liên quan đến lựa chọn của Bùi Ân, hắn là thất vọng, thời điểm đối mặt với Blaine, hắn lại chỉ còn cảm giác vô lực thật sâu, làm một tồn tại cao nhất đế quốc, trước mặt người này hắn lại không thể nắm trong tay, “Vậy còn cháu? Thật sự không suy xét kế thừa thuận vị?”

Blaine khinh thường xuy cười một tiếng, “Ngài vẫn hài hước như vậy.” Nói xong dùng cầm chỉ chỉ màn hình, lúc này trên màn ảnh đang trực tiếp miêu tả quá trình Vân Hi luyện chế kim đan, trên góc phải màn hình nhỏ là khuôn mặt nghiêng cương nghị nghiêm túc của Bùi Ân ngoài phòng thí nghiệm, “Giác mạng của tôi cho tới bây giờ đều không phải là cái ghế dựa kia.”

Nhìn trên màn ảnh Mặc Vân Hi đang chăm chú, động tác mây bay nước chảy lưu loát sinh động thậm chí có loại mỹ cảm tao nhã, làm cho người ta giống như đang thưởng thức một màn biểu diễn hoàn mỹ, tình cảnh trước mắt làm cho Huey giống như lập tức nhớ tới buổi chiều khi lần đầu tiên thấy Blaine luyện đan.

Ánh nắng đầu giờ chiều xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào mái tóc vàng của thiếu niên, trong ánh mắt màu xanh lam kia để lộ ra sự chăm chú Huey chưa từng thấy qua, chiết xuất, luyện chế, mỗi một cái bước (đi) đều dồn gắng ngăn nắp, ngón tay thiếu niên linh hoạt tựa như khảy một khúc nhạc, khi luyện đan Blaine cả người giống như sáng lên, Blaine thậm chí còn nhớ rõ thời điểm khi được đan xuất lộ, mặt tươi cười chân thực nở rộ bên miệng Blaine kia, là phát ra từ nội tâm, vui sướng, khi đó hắn mới biết được, nguyên lai đứa nhỏ cả ngày cười hi hi, cho tới bây giờ cũng chưa từng chân chính cười qua.

Đó cũng là lần đầu tiên Huey có chút hâm mộ Blaine, bởi vì niên kỷ cậu ta nhỏ, cho nên có thể làm chuyện mình thích, không giống hắn, càng nhiều thời điểm luôn thân bất do kỷ, mà một khác kia, bị Blaine hấp dẫn thật sâu cũng không chỉ có một người là Huey, còn có thừa kế kỵ sĩ hoàng gia mới vừa đầy hai mươi tuổi đứng phía sau hắn, Bùi Ân.

Blaine là đứa con của hoàng huynh mà Huey thương yêu nhất, hắn tiếp nhận ngôi vị hoàng đế từ tay hoàng huynh kính yêu nhất, nhân tố rất lớn chính là vì giúp Blaine bảo vệ vị trí này, thăng đến khi trưởng thành, cho dù là con của mình, hắn chưa từng suy nghĩ qua, nhưng nhiều năm như vậy, ở vị trí này, hắn càng ngày càng cảm thấy cứng rắn đây Blaine lên vị trí này, có lẽ cũng không thể làm cho hắn hạnh phúc, hưởng hờ, đứa bé này cho tới bây giờ không ở trong không chế của hắn.

Huey bất đắc dĩ thờ dãi, “Tùy cháu, bất quá hãy chuyển cáo cho tiền kỵ sĩ của ta, muốn xứng đôi với người gia tộc Genoil ta, một thiếu tướng còn chưa đủ tư cách.” Nói xong, cũng không đợi Blaine nói chuyện, liền một lần nữa đeo kính râm, xoay người ly khai.

“A, cậu nghe được không, thân mến.” Blaine ôn nhu cười đem chén giơ lên, hướng phía trên bên phải màn hình xa xa nhất kính, đem chất lỏng màu đỏ quý giá trong chén uống cạn, liếm liếm khô môi, ánh mắt lộ ra một mặt giảo hoạt, “Bất quá lời hắn nói, tôi cho tới bây giờ chỉ cho là lời lão nhân câu nhảm.”

Mặc Văn Hi luyện chế, từ buổi sáng liên tục đến chạng vạng, thiếu niên hai tay mờ ra, lẳng lặng đứng ở trước đan lô suốt bốn giờ, có lẽ chỉ có nhóm luyện đan sư trong hội trường mới biết lúc này Mặc Văn Hi đang tiến hành bước luyện chế trọng yếu nhất, các đại sư luyện đan trước đó biết bước này hoàn toàn là dựa vào kinh nghiệm, lợi dụng tinh thần lực loại trừ tạp chất, chải vuốt dung hợp các loại dược liệu, chà xát đan thành hình.

Nhưng từ sau khi Herman vì cứu Mặc Văn Hi mà công bố ra biểu đồ năng lượng đan dược, tựa như lập tức đâm thủng tầng giấy mờ hồ, tuy rằng bọn họ không thể giống như Mặc Văn Hi tận mắt nhìn thấy, nhưng đều đối với bước này có tầng lý giải càng sâu càng thấu triệt, bọn họ biết Mặc Văn Hi đang ở trong cấu trúc của một cái kết cấu năng lượng lập thể phức tạp, không phải là thứ mà bọn họ khi luyện chế được đan bình thường có thể so sánh được.

Theo thời gian kéo dài, sắc mặt Mặc Văn Hi càng ngày càng trắng, trên trán che kín mồ hôi tinh mịn, đây là viên kim đan cấp 9 thứ hai cậu luyện chế, lấy ý thức lực hiện tại của cậu, còn có chút miễn cưỡng, bất quá cậu biết, một khi thành công, khoai tây nhỏ tiêu hao đến cực hạn, thời điểm chờ ý thức lực khôi phục lại, linh thức sẽ dần trưởng thành, mà ý thức lực của cậu cũng sẽ càng thêm cô đọng, cho nên cậu cũng không bài xích liên bang cung cấp tài liệu cho cậu, để cậu dùng rèn luyện ý thức lực, đương nhiên trung gian cậu cũng nhận được chỗ tốt thật lớn, cũng không thể tiện nghi bọn họ, không thể làm cu li suông không phải sao?

“Hò, rốt cục thành.” Mặc Văn Hi lập tức trầm tĩnh lại, lau mồ hôi trên mặt, tùy tay kéo qua một cái ghế liền ngồi lên, luyện đan chính là lực sống của thân thể, so với đi một ngày đường núi còn mệt hơn.

Nhìn đan lô chậm rãi hạ nhiệt độ, mọi người trong hội trường thở mạnh cũng không dám thở, tuy rằng bọn họ chính là đang theo dõi màn hình, nhưng không khí khẩn trương vẫn là đạt tới đỉnh, Lăng Phong dùng viên kim đan cấp 9 kia, là cơ mật cao nhất của quân bộ, ở đây trừ bỏ vài vị nhân viên quan trọng, những người khác đều không biết, cho nên này có thể nói là viên kim đan cấp 9 thượng đẳng trong lịch sử liên bang sắp được triển lãm trước mắt mọi người, mà bọn họ chính là người chứng kiến thời khắc lịch sử này.

Trong đó khẩn trương cùng hưng phấn nhất chính là Jack, nhóm dị năng võ giả cao cấp từ lúc từ đảo thử luyện trở về, quân đội liền tỏ ý mời chào, nhưng những lính đánh thuê cùng võ giả này cơ hồ không ai nguyện ý bị trói buộc, đều ưu tiên chuyển cự tuyệt, trải qua một phen cò kè mặc cả, quân đội đáp ứng giúp bọn họ chuẩn bị toàn bộ tài liệu luyện chế được đan cấp 9 cần dùng, cùng với tiền trả cho Mặc Văn Hi, giúp mỗi người bọn họ luyện chế một viên được đan cấp 9 làm quà tạ ơn thông qua thử luyện.

Những người này đều là cùng Mặc Văn Hi ra sinh vào tử, cơ hồ toàn bộ mọi người trong tiểu đội đều liệu mình bảo hộ cậu, cho nên Mặc Văn Hi một hơi liền đồng ý, chẳng qua nhiều dược đan cấp 9 như vậy không phải nói là có thể làm, cũng may bọn họ đều trẻ tuổi, chờ thêm vài năm cũng chờ được, nhưng là ai không muốn tiến giai sớm một chút a, cho nên Jack là người thứ nhất được dùng kim đan, chính là trả đại giới không nhỏ, đương nhiên trong đó cũng có một chút áy náy khi Mặc Văn Hi chém mộng hân lúc trước, cho dù là lần này dùng kim đan, toàn bộ quá trình bị trực tiếp, bị trở thành chuột trắng nhỏ, Jack cũng là hạnh phúc đến mức vài ngày không ngủ.

Thời gian từng giây từng phút qua đi, rốt cục đan lô toàn bộ lạnh xuống, Mặc Văn Hi cẩn thận đĩnh mở ra cửa nhỏ của đan lô, ngừng hô hấp, dù sao cậu cũng là lần thứ hai, làm một lần vận khí cũng chiếm một phần không nhỏ, không biết lần này có thể có hiệu quả tốt như vậy hay không, thời điểm bình thí nghiệm được đặt trên bàn thí nghiệm, toàn bộ người theo dõi màn ảnh lập tức dồn lên, tất cả đều tập trung trên viên được đan hình trứng màu đen nhỏ nhỏ trong bình thí nghiệm kia.

Dược đan hình trứng gặp không khí, chậm rãi hiện ra vàng sáng màu vàng, càng ngày càng mãnh liệt, đến cuối cùng, cả viên được đan hình trứng đã hoàn toàn biến thành màu vàng, mặt trên phân bố đan văn màu vàng nhạt, trong phức tạp lộ ra quy luật, giống như là đồ đằng chú văn từ xa xưa, đan biểu trái rợ, có vẻ cực kỳ thần bí.

Ngay khi mọi người sợ hãi than viên được đan này, mặt ngoài kim đan bắt đầu nổi lên đám sương mỏng lung màu vàng nhạt, sương mù càng ngày càng đậm, đến cuối cùng, hình thành một viên cầu đường kính trên dưới mười lăm cm, đan vụ vàng óng ánh tụ mà không tiêu tan, làm cho được đan ở trung tâm đều trở nên như ẩn như hiện, toàn bộ phòng thí nghiệm đều tràn ngập mùi thơm lạ lùng phát ra từ đan dược, đương nhiên ở đây chỉ có Mặc Văn Hi có thể ngửi được.

Loại cảnh tượng này làm cho tất cả mọi người trong hội trường nhìn ngây người, ở đây không thể nghi ngờ đều là đại nhân vật có thân phận có địa vị ở liên bang, đều đã thấy qua, nhưng đan vụ nồng đậm phạm vi lớn như vậy, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, nhất là kia vài dị năng võ giả tham dự thử luyện, tất cả đều mất mớ trong trạng thái không thể cách màn hình đem viên được đan kia nuốt vào bụng, thể này còn rung động hơn khi nhìn thấy ảo ảnh kim đan cấp 9 ở thánh đường, hơn nữa này xác xác thật thật là thật!

Mặc Văn Hi cẩn thận lấy dược đan ra, để vào máy thí nghiệm, chờ đợi ba phút đồng hồ dài lâu, trong hội trường im lặng đến châm rơi cũng có thể nghe thấy, nhất là các đại sư luyện đan, đến mức mặt đều tím, phòng chừng thí nghiệm này nếu kéo dài hơn, đều có thể đem bọn họ nghẹn đến choáng váng.

【 Tích —— chúc mừng, viên được đan này xác xuất thành công là 99.9%, nảy sinh ghi chép mới trong liên bang! 】

Bởi vì viên kim đan lần trước, Mặc Văn Hi là trộm kiểm tra, đem network của máy thí nghiệm nhỏ ra, cho nên trong bộ nhớ không có bản ghi chép, điều này cũng khiến cho viên kim đan này, trở thành kim đan cấp 9 thượng đẳng trong lịch sử liên bang, phá ghi chép liên bang.

Tiểu nuôi duy nhất chính là, viên kim đan này không có thuộc tính, có chứa chủ tài cao cấp thuộc tính mãnh liệt khả năng không thể cầu, bất quá Jack nếu thật sự là hủy ở tỷ lệ thất bại 0.1% này, kia cũng chỉ có thể chứng minh vận khí của hắn đã tệ tới cực điểm.

Trong hội trường phản ứng đầu tiên chính là chuột trắng nhỏ Jack, lập tức từ ghế trên nhảy dựng lên, nhảy lên ba thước, “Kim đan! Là kim đan! Kim đan cấp 9, tôi rốt cục có thể tiến giai! Trời ạ, Tiểu Mặc tôi yêu cậu chết mất!”

Hắn bên này kích động đến nói năng lộn xộn, không nói đến nhóm võ giả về mặt hâm mộ ghen tị, mà mọi người bị bùng tình cũng lập tức ý thức được thí

nghiệm lần này thành công, nhất thời toàn bộ hội trường tuôn ra tiếng vỗ tay như sấm.

Thời điểm Mặc Vân Hi ôm đan hạp đi ra khỏi phòng thí nghiệm, Mặc Vân Thiên cùng Bùi Ân song song tiến lên, hướng cậu tỏ vẻ chúc mừng, mà nhóm võ giả phụ trách canh gác lại là về mặt hâm mộ nhìn chăm chăm đan hạp trong lồng ngực Mặc Vân Hi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Phiên Ngoại 2

“Bùi thiếu tướng, cái này đành làm phiền ngài.” Mặc Vân Hi có chút không muốn đem đan hạp giao cho Bùi Ân, giống như là phó thác con của mình, cho Lăng Phong là một chuyện, bây giờ cho người khác lại có chút không muốn, khoai tây nhỏ cũng còn chưa được ăn loại kim đan cấp 9 này đâu, bất quá liên bang đã đáp ứng cậu, mỗi lần chuẩn bị cho cậu ba phần tài liệu, chỉ cần còn lại, toàn bộ đều để cho cậu sử dụng, cậu chiết xuất cùng dung hợp xác xuất thành công cơ hồ là trăm phần trăm, như vậy cũng không lo kiếm không được tài liệu.

“Vất vả, hội chiêu đãi ký giả đã chuẩn bị tốt, Mặc thiếu tướng sẽ đưa ngài đi qua!” Bùi Ân ngữ khí thấp phần cung kính, hẩn hiện tại đối với thiếu niên trước mắt này là bội phục từ trong đáy lòng, tuy rằng hắn đã đột phá cấp 9, nhưng hẩn tin tưởng, lấy niên kỉ của Mặc Vân Hi, không chừng thật sự có thể luyện ra được đan cấp 10, thiếu niên này thật sự rất ngoài dự liệu của hẩn, hẩn hiện tại may mắn nhất chính là ở trên đảo thử luyện bảo vệ đứa bé này, bằng không đối với liên bang mà nói, như thế nào cũng là cái được không bù nổi cái mất!

“Được, cảm ơn.” Mặc Vân Hi cười nhìn theo Bùi Ân rời đi, xoay người nói với Mặc Vân Thiên, “Chúng ta nói chuyện đã, rồi mới đến hội trường.”

Mặc Vân Thiên sững sốt, Mặc Vân Hi chủ động yêu cầu cùng y một mình nói chuyện như vậy, sau khi Vân Hi mất tích, là lần đầu tiên, vội hỏi, “Được, bên này.”

Mặc Vân Hi đi theo Mặc Vân Thiên đi vào một căn phòng bên cạnh phòng thí nghiệm, nhìn qua như là phòng nghỉ lâm thời, hiện tại cũng không có ai, “Vân Hi, có việc?”

“Đúng.” Tuy rằng đã trải qua rất nhiều chuyện, ấn tượng đối với Mặc Vân Thiên cũng có chỗ cải thiện, nhưng cùng y một mình ở chung, Mặc Vân Hi còn có chút không được tự nhiên, kỳ thật nghiêm khắc nói tiếp, sau khi sống lại, Mặc Vân Thiên đối với cậu thật sự chưa làm qua chuyện gì quá phạm, ấn tượng hồng bét về y hoàn toàn là kế thừa trí nhớ từ Mặc Vân Hi.

Cảm giác được không khí có chút xấu hổ, Mặc Vân Hi cũng không nhiều lời, từ trong không gian vòng cổ lấy ra một cái đan hạp làm từ gỗ đàn hương, “Này cho anh, anh... cũng nên tiến giai.”

Mặc Vân Thiên nghe vậy sững sốt, y trở về từ đảo thử luyện, vô số lần chạy trải qua sinh tử, quả thật làm cho y chiếm được không ít cảm ngộ, tiềm năng cũng được kích phát ra trên diện rộng, hiện giờ đã đến đỉnh cấp 7, lại chậm chạp không thể vượt qua, kỳ thật trong lòng quả thật hy vọng có thể dùng được đan Mặc Vân Hi luyện chế để thăng cấp, nhưng vẫn không biết nên mở miệng như thế nào, không nghĩ tới hiện nay Mặc Vân Hi lại chủ động giúp y luyện tốt rồi.

Mí mắt hơi hơi rù xuống che con ngươi màu băng lam, nhìn đan hạp trong tay, Mặc Vân Thiên trong lòng đau nhói, vốn tưởng rằng trong lòng quan tâm, nên cáo biệt cũng đã cáo biệt, nên buông cũng đã buông xuống, hiện tại mới biết được, có vài thứ bỏ lỡ, thật sự sẽ hối hận cả đời, cho dù người có cố gắng thế nào, cuối cùng còn lại là dấu vết khắc ở trong lòng.

“Không mở ra nhìn xem sao?” Mặc Vân Hi hỏi, đây chính là cậu dùng thạch tinh cây cỏ cấp 8 thuộc tính thủy nhị sư huynh đưa làm chủ tài luyện chế, có thể nói kim đan có thêm thuộc tính xác xuất thành công đã đạt tới 100%.

“Được.” Mặc Vân Thiên yếu ớt cười mở hộp ra, một cổ đan hương băng liệt đầu tiên phiêu tán ra, làm cho người ta tinh thần lâm vào rung lên, một viên được đan hình trứng màu vàng nhạt nằm trong hộp, quanh thân che kín một vòng đan văn màu băng lam xinh đẹp, giống như nước gợn nhu hòa tự nhiên, dần dần đan vụ màu vàng nhạt nổi lên, trong không khí chung quanh thể nhưng ngưng tụ lại hoa tuyết thật nhỏ, mà ngay cả nhiệt độ nửa thước chung quanh cũng hạ xuống một ít.

Mặc Vân Hi vừa lòng nhìn biểu tình kinh ngạc của Mặc Vân Thiên, giống y như cậu lần đầu tiên nhìn đến thấy viên kim đan thuộc tính lôi của Lăng Phong toát ra điện lưu hòa hoa, cậu hiện tại đã khẩn cấp muốn tập hợp một bộ các thuộc tính của kim đan, muốn nhìn một chút những kim đan thuộc tính khác sẽ sinh ra dị tượng gì, tò mò vô cùng.

Mặc Vân Thiên cũng chỉ là hơi chút sững sốt trong chốc lát, liền đem hòm đóng lại rồi trình trọng để vào không gian, “Cảm ơn.”

“Ân? Anh không hỏi xác xuất thành công sao?” Võ giả không phải quan tâm vấn đề này nhất sao? Cậu còn muốn nho nhỏ khoe ra thành quả 100% ngoạn nhân đâu.

Mặc Vân Thiên lắc đầu, khẽ cười nói, “Chỉ cần là em luyện, cái gì cũng tốt, chúng ta đi hội trường đi, muộn rồi.”

“Nga, được.” Mặc Văn Hi muốn khoe khoang bị ghen lại, đành phải buồn bực theo ở phía sau, dùng thanh âm nhỏ nhất than thở nói, “Thật là, lần sau bỏ thuốc anh, anh cũng ăn?”

“Ừ, ă.” Phía trước Mặc Văn Thiên cũng không quay đầu lại thản nhiên đáp, biến thành Mặc Văn Hi một trận xấu hổ, nói nhỏ như vậy cũng có thể nghe thấy? Xem ra cậu vẫn là đánh giá thấp thánh lực của dị năng võ giả.

Mới vừa rảo bước tiến vào hội trường, toàn bộ đèn tụ quang cùng camera đều nhắm về phía Mặc Văn Hi, toàn trường xoát một cái đứng dậy vỗ tay, khiến Mặc Văn Hi sợ tới mức lại đem chân rụt trở về, đây là trạng huống gì?

Mặc Văn Thiên vừa định giúp Mặc Văn Hi giải vây, từ chỗ ngồi khách quý xuất hiện người trẻ tuổi mặc hắc y, vài vị đại lão cũng biết quan hệ của anh với Mặc Văn Hi, vội ý bảo cảnh vệ không cần khẩn trương, hiện tại người thanh niên này bọn họ chính là đặc tội không nổi.

Lăng Phong lập tức đi đến trước mặt Mặc Văn Hi, vươn tay, “Chúc mừng, đi theo anh.”

Nhìn thấy Lăng Phong, Mặc Văn Hi lập tức an tâm không ít, hào phóng dặt tay Lăng Phong, đi theo vào anh hội trường, dọc theo đường đi, hàng luyện đan đại sư cùng nhóm chính khách, đều cung kính hành lễ về phía Mặc Văn Hi, nói chúc mừng, những người này rất nhiều tuổi đã có thể làm gia gia của cậu, biến thành Mặc Văn Hi nhất thời mặt đỏ tim đập, không biết nên đáp lễ như thế nào.

May mà Lăng Phong rất là trấn định, nhìn không chớp mắt liền lôi kéo Mặc Văn Hi trực tiếp đưa tới trên đài, Ivy Court về mặt tươi cười chào đón Mặc Văn Hi, này không liên quan đến tuổi tác, lấy thành tựu của Mặc Văn Hi hiện tại, không đề cập tới bối cảnh của cậu, cũng đủ để được nhận lễ ngộ bậc nhất của liên bang đối với luyện đan sư.

Lúc này, Mặc Văn Hi đã dần trấn định, sau khi cùng mấy người ngồi ở chỗ khách quý nhất nhất chào hỏi, rốt cục đi tới trước mặt Herman, Herman sắc mặt hồng hồng, trong mắt có chút ướt át, nhìn thấy đồ đệ của mình có thành tựu như vậy, so với lễ tuyên bố lần đó của ông còn kích động hơn, có thể nói lần trước mạo xưng kim đan là ông luyện chế, tuy rằng bắt đắc dĩ, nhưng trong lòng vẫn hồ thẹn, mà lần này, ông thập phần thản nhiên, không khỏi biểu lộ chân tình.

Mặc Văn Hi kích động ôm cổ Herman, thầy trò hai người hi cực nhi khắp, “Văn Hi a, chúc mừng con! Con chính là luyện đan sư trời sinh!”

“Sư phụ, cảm ơn ngài, cảm ơn!” Mặc Văn Hi câu cảm ơn này là tự đáy lòng, sau khi cậu đến đây nơi này, đối xử với cậu tốt nhất, trừ bỏ Lăng Phong chính là Herman, mà nếu nói trợ giúp cậu lớn nhất, không thể nghi ngờ là lão nhân trước mặt, ông đem hết toàn lực che chở cho mình, không cầu hỏi báo đem một thân bốn sự dốc túi giảng dạy.

Nếu như không có Herman, cậu thật sự không đi được đến nơi đây, cho dù có ý thức lực là ưu thế trời cho này, cũng vẫn cần người dẫn đường, mà ngay cả toàn bộ phối phương kim đan cậu dùng hiện tại, đều là thành quả Herman nhiều năm nghiên cứu làm cơ sở phối chế, đơn thuần luận bốn sự luyện đan, trừ bỏ bàn tay vàng, cậu thúc ngựa cũng cần không nổi vị sư phụ này!

Sau một phen Ivy Court nói chuyện không đình dừng lại kích động lòng người, Mặc Văn Hi làm nhân vật chính, cũng phát biểu ngắn gọn, trả lời một số vấn đề của phóng viên, đương nhiên mấy vấn đề này đều là trước đó an bài tốt, dù sao có nhiều vấn đề gì đó, không thể để người khác biết, chỉ có thể phong nhập vào hồ sơ tuyệt mật của liên bang.

Mặc Văn Hi đem tuyệt đại công tích đều gán lên trên người Herman, đương nhiên đại bộ phận này đều là sự thật, dựa vào uy vọng của Herman, mọi người cũng tin tưởng chắc chắn không nghi ngờ.

”Mặc Văn Hi đại sư, xin hỏi ngài về sau có tính toán gì không? Có phải hay không muốn hợp tác cùng dược hán, để cho nhóm cao cấp võ giả bình thường có cơ hội mua được kim đan ngài luyện chế?” Một phóng viên đột nhiên hỏi.

Liên quân cùng với phía nhân viên chính phủ nghe vậy sắc mặt tất cả đều trầm xuống, điều này là muốn làm sao, đây cũng không phải là vấn đề bọn họ an bài, kim đan của Mặc Văn Hi ngay cả người trong quân đội cũng không đủ dùng, làm sao có thể bán ra ngoài cho cao cấp võ giả bình thường, giống như dòng binh đoàn Liệt Lang, cũng đã cùng bọn họ ký tốt hiệp nghị, muốn kim đan, có thể, nhưng thời điểm liên bang có nhiệm vụ khó giải quyết, phải nghe hiệu lực của liên bang, nếu không cũng chỉ có gia nhập liên quân, mới có thể dùng kim đan, đây chính là một lợi thế lớn trong tay bọn họ, chuyện này, đều khẩn trương nhìn về phía Mặc Văn Hi, sợ đứa nhỏ này trẻ tuổi, bị phóng viên dẫn dắt đáp ứng, phá hủy kế hoạch của bọn họ.

Đôi mắt màu đỏ của Mặc Văn Hi hiện lên một mặt tinh quang, người này là do cậu kính nhờ Blaine sắp xếp, khó được chính phủ liên bang tổ chức lớn như vậy, cậu không thể chỉ giúp người khác quảng cáo, bản thân cũng phải mò chỗ tốt không phải sao.

“Vị tiểu thư này hỏi rất hay, kỳ thật tôi là có ý tứ này, tôi thân là một luyện đan sư, cũng là một dược sư, làm được thuốc tự nhiên hy vọng ban ơn cho càng nhiều người, trợ giúp càng nhiều người.” Mặc Văn Hi cười nói.

Đáp án vừa ra, ở chỗ ngồi rất nhiều thế lực lớn lập tức khẩn trương, vốn bọn họ đã đối với dược đan của Mặc Văn Hi không ôm hy vọng gì, dù sao dân không cùng quan tranh, bọn họ có thể có tư cách ngồi ở chỗ này, đến lúc đó có thể có tư cách lấy được hai viên dược đan đã không sai lầm rồi, nhưng cái ý nghĩ này, xem ra vị Mặc đại sư này là có ý tìm kiếm hợp tác rồi, tin tức này làm cho ánh mắt bọn họ đều tái rồi, cho dù người Mặc Văn Hi chọn là ai, ảnh hưởng mang đến cũng là không thể đo lường được! Mặc Văn Hi lặng lẽ liếc mắt nhìn sắc mặt các vị cao tầng liên bang đã đến đến có thể so với đáy nồi, chuyện vừa chuyển, “Bất quá luyện chế kim đan, thật sự không phải chuyện dễ dàng, các vị cũng biết, tinh thần lực hao phí muốn khôi phục cần rất nhiều thời gian, cho nên kim đan hay là muốn để tăng cường cho võ giả làm ra cống hiến vì liên bang, sản lượng quả thật không khả quan.”

Lời này vừa nói ra, chính khách các tướng lĩnh cũng đều âm thầm nhẹ nhàng thở ra, nếu Mặc Văn Hi cố ý muốn bán, bọn họ thật đúng là không biện pháp gì, người ta có hậu trường, đến lúc đó bọn họ cũng chỉ có thể xuất huyết mua lại, bất quá xem ra thẳng nhóc này vẫn là không có ý tứ phá bọn họ.

Mặc Vân Hi cũng không ngốc, cậu chỉ là muốn kiếm chỗ tốt hơn, không tất yếu chống lại phía chính phủ, huống chi cậu cho dù lợi hại hơn nữa, núi cao hoàng đế xa, còn phải dựa vào những người này giúp cậu xử lý công việc.

“Kia ý của Mặc đại sư là?” Một đại lão làm được hán nhện không được hỏi lên.

“Luyện đan rất hao phí tinh thần lực, bất quá tôi đối với tất cả dược liệu đều có hứng thú, thuốc cũng không đơn giản là một loại đan dược.” Mặc Vân Hi cười từ trong lòng ngực lấy ra một cái bình nhỏ, “Tỷ như cái này, chính là hải mã cường thân bảo tôi dốc lòng nghiên cứu chế tạo! Chỉ cần vài giọt, tuyệt đối có thể làm cho ngài tìm về tự tin lúc tuổi còn trẻ, trường kỳ dùng, bổ thận cường thân, mà ngay cả người thường đều có hiệu quả rõ rệt, những thứ khác tôi không thể nhiều lời, diệu dụng tự nhiên chỉ có tự mình thể trải nghiệm mới có thể hiểu.”

Buổi nói chuyện của Mặc Vân Hi khiến lòng hiếu kỳ của mọi người đều câu lên, ngay cả quan lớn chính giới quân giới cũng đều nhất tề nhìn về phía Herman, trong mắt mang theo nghi vấn rõ ràng, đan dược là tốt, những cũng chỉ có thể dùng để thăng cấp, thuốc này thật sự thần kỳ như vậy?

Nét mặt già nua của Herman đỏ bừng, không được tự nhiên ho khan một tiếng, thứ này Mặc Vân Hi nói qua với ông, hiệu quả... quả thật không tồi! Hơn nữa nửa năm này, Mặc Vân Hi cũng là thông qua ông phái người trộm đem toàn bộ thi thể hải nam thú bắt được chung quanh hải vực của Bahrton để quốc thu về, ở dược hán của phụ thân Harvey tiến hành gia công, nhưng ông chẳng thể nghĩ tới, Mặc Vân Hi sẽ ở trường hợp trọng đại như vậy đẩy mạnh tiêu thụ ngoạn ý này, so về da mặt dày, xem ra ông chỉ đáng xếp sau!

Harvey ghé vào lưng ghế dựa nhìn chằm chằm màn hình, chờ chính là giờ khắc này, Mặc Vân Hi nói xong lời này, cậu ta biết lúc này người trong toàn bộ liên bang đang xem trực tiếp, thời cơ đã đến!”Hắc! Bạn hữu, anh em tốt!”

Harvey lập tức mở máy thông tin, chọn một dãy số, “Uy, cha, người đều thấy được đi? Mau thông tri các dược điểm hợp tác, một giờ sau, thống nhất khung giá!”

Đầu kia phụ thân Harvey miệng đều nhanh liệt đến bên tai, liên tục xưng đúng, ông vốn tưởng rằng thứ này chính là lời một cái nhân tình của đồ đệ đại sư Herman, nằm mơ cũng không nghĩ tới bạn học của con trai quá ngu! Cự nhiên lập tức thành kim đan sư cao cấp nhất liên bang! Chỉ bằng tên tuổi này, ông cho dù làm được dược không hiệu quả, lực ảnh hưởng cũng không thể khinh thường, huống chi... Hiệu quả quả thật không tồi!

Harvey cắt đứt liên lạc, mừng rỡ nước mắt đều rơi, nhìn màn hình vừa khóc vừa cười, “Thật không uổng công bạn hữu lo lắng cho cậu, tạ ơn!” Ngày đó, Mặc Vân Hi không hiểu sao mất tích, như thế nào cũng không liên lạc được, thực khiến cậu ta cùng Mark lo lắng, hỏi thăm chung quanh, còn hơi kém để người trong quân đội kiểm tra, lúc này mới dừng lại.

Bất quá chờ Mặc Vân Hi lộ diện, đã nói muốn đưa cậu ta một cơ hội phát tài lớn, cậu ta mới đầu cũng là không tin, nhưng Mark cự nhiên nhận được thông tri trưng tuyến của quân đội, nhưng lại trực tiếp cho chức vị sĩ quan cấp tá, chỉ chờ tốt nghiệp, điều này không khỏi khiến Harvey một lần nữa nhìn kỹ người bạn này, càng cân nhắc càng cảm thấy sâu không lường được, liền một hơi đáp ứng, hiện tại xem ra, xác thực là một cái bánh lớn từ trên trời rơi xuống nên trưng cậu ta, Mặc Vân Hi thật đúng là quý nhân của cậu ta!

Không từ mà biệt, chỉ bằng có thể thay Mặc Vân Hi quản lý chế tác tế thuốc, dược hán nhỏ hạng ba này của bọn họ, phòng chừng không lâu nữa có thể hoàn toàn xoay người tiến vào hàng ngũ đại dược hán hạng nhất, thật sự là năm cũng có thể kiếm tiền, vụ mua bán này rõ ràng chính là Vân Hi nghĩ cho cậu ta!

Blaine nghiền ngẫm sờ sờ cằm, thuốc gì tốt như vậy? Nhìn biểu tình của đại sư không giống như là giả, thế nhưng giấu đèn ngay cả y cũng không biết, lập tức bấm một dãy số, ”Tra cho tôi, thuốc Mặc Vân Hi nói bán nơi nào, nếu cậu ta đã nói thế, khẳng định có bán, trước tiên điều tra cho tôi.”

Người có ý tưởng giống Blaine không ít, mà ngay cả nhóm lão đại ngồi trong hội trường đều có chút ngồi không yên, trộm gửi tin nhắn, trong lúc nhất thời liên bang các nơi đều hỏi thăm loại tế thuốc hải mã cường thân bảo thần kỳ này, không kịp ăn kim đan, có thể ăn tế thuốc của kim đan sư cấp 9 cũng không sai a!

Kết thúc hợp báo, trở lại chỗ ở quân đội sắp xếp, đã là buổi tối hơn mười một giờ, luyện chế dược đan một ngày, lại phải ứng phó nhiều người như vậy, Mặc Vân Hi thật sự rất mệt mỏi, trực tiếp chống vó nằm trên giường, “Phong, mệt mỏi quá, không muốn tắm rửa...”

“Ừ, được.” Lăng Phong ngồi vào bên giường, ánh mắt ôn hòa, nhẹ nhàng giúp Mặc Vân Hi xoa bóp bả vai, “Thuốc em nói ở buổi hợp báo đâu? Cho anh xem.”

“Nga, đây này, hải nam thú là chủ tài, anh còn nhớ rõ đi, lần trước đi Bahrton mua về đó!” Mặc Vân Hi không chút suy nghĩ, liền từ trong không gian đem dược bình lấy ra đưa cho lăng phong, đắc ý nói, “Lần này chúng ta giàu to rồi, ha ha!”

“Thực sự hiệu quả tốt như vậy?” Lăng Phong nhìn chằm chằm bình nhỏ trong tay, con ngươi đen hơi trầm xuống, anh còn nhớ rõ lúc trước Mặc Vân Hi nói với anh dược hiệu của hải nam thú, hơn nữa thập phần cảm thấy hứng thú!

“Ngô, đương nhiên là sự thật!” Thấy Lăng Phong nghi ngờ thuốc của mình, Mặc Vân Hi nghiêng người liền ngồi dậy, không phục phản bác nói, “Đừng quên, hiện tại em chính là kim đan sư cấp 9 duy nhất trong liên bang, em nói hữu hiệu, liền tuyệt đối... hữu hiệu... Uy!”

Nói xong lời cuối cùng, Mặc Vân Hi đã bị hành động của Lăng Phong làm sợ ngây người, chỉ thấy Lăng Phong lưu loát mở nắp uống một hơi, có muốn ngăn cản cũng không còn kịp rồi, “Không phải đâu, em, em đi tắm rửa...” Mặc Vân Hi chạy đi.

Lăng Phong xoay người một cái liền đặt cậu ở trên giường, cúi đầu ngửi ngửi mùi thơm của thuốc đông y lẫn một chút mùi mồ hôi trên cơ thể Mặc Vân

Hi, hạ giọng nói, “Không cần, như vậy rất tốt.”

“Không được, em rất thối, phải tắm rửa!” Mặc Vân Hi cảm giác nguy cơ, ra sức giãy dụa, cậu thật sự không nghĩ tới, nghiên chế thuốc này ra, người thứ nhất bị hại thể nhưng lại là bản thân!

Lăng Phong liếm liếm môi, hơi thở nóng cháy phun ở bên gáy Mặc Vân Hi, làm cho cả người cậu run lên, “Vân Hi, thuốc của em thật không tồi!”

“Ngô...” Nụ hôn bá đạo kịch liệt đánh úp lại, làm cho Mặc Vân Hi rung động đồng thời khóc không ra nước mắt, mẹ nó, loại khen ngợi này lão tử thật không muốn!

Rạng sáng, Bùi Ân đang vội cùng sắp xếp chuẩn bị tiến giai cho Jack đột nhiên nhận được một cái tin nhắn khẩn cấp, mở máy thông tin ra, là Blaine ôm gối ôm cuộn mình ở trên ghế sa lon mặt ai oán, “Mau tới cứu tôi, tôi trúng độc!”

Oanh, tình tiết tương tự khiến thiếu tướng Bùi Ân nhất thời thần tình đỏ bừng, nhìn máy thông tin đã cắt đứt, cắn răng xoay người đi hướng phòng điều phối, mặc cho ai cũng không nhìn ra thiếu tướng Bùi Ân tư thế tiêu chuẩn tiêu sái mất tự nhiên, đương nhiên trừ bỏ cái mông buộc chặt cùng khuôn mặt đỏ như trứng tôm chín.

“Báo cáo, trưởng quan, tôi cần xin phép nghỉ một ngày.”

Trung tướng phụ trách thí nghiệm tiến giai lần này có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Bùi Ân, vị thiếu tướng này vô luận là cấp bậc võ giả hay là bối cảnh cũng không phải hẳn có thể so sánh được, cùng với ông già sắp về hưu như mình này, có thể nói là tiền đồ vô lượng, tuy rằng công tác chuẩn bị thập phần khẩn trương, nhưng sau khi ông cân nhắc vẫn là gật đầu đồng ý.

“Cám ơn trưởng quan!” Vì loại sự tình này mà xin phép, Bùi Ân còn có chút xấu hổ, chào theo nghi thức quân đội liền rời khỏi, lại bị trung tướng gọi lại.

“Bùi Ân thiếu tướng, tôi có thể biết là chuyện gì không?” Ông vừa hỏi chỉ là vì để làm báo cáo, nhiệm vụ lần này rất trọng yếu, vạn nhất xảy ra vấn đề, cũng có thể giải trình với cấp trên.

Bóng dáng Bùi Ân rõ ràng cứng đờ, khô cần phun ra hai chữ, “Cứu người.” Nói xong liền đập cửa vội vàng ly khai, loại nói dối này, kỵ sĩ chính trực nhìn về phía cấp trên nói không nên lời.

Một đêm này, một chuyện giống nhau phát sinh ở khắp các nơi trên liên bang, đây nhất định là một đêm điên cuồng không ngủ, vì kim đan cấp 9 cuồng hoan điên cuồng, vì tể thuốc của kim đan sư cấp 9 điên cuồng tranh mua, vì dược hiệu của hải mã cường thân bảo điên cuồng...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Đại Luyện Đan Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.